

04

به رگی چواره م

سینر لیرمذی

به کوردی

لأبي عيسى محمد بن عيسى الترمذی

وه رگی پانی:

ناصر شیبرایم سکاری

منتدی اقرأ الشقافی

www.iqra.ahlamontada.com

نہم کتبہ

له ئاماده کردنی پیگه‌ی

(منبری اقرأ التفافى) ۵

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۆ سەردانى پەيجى پىگە:

[/https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada](https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada)

بۆ سەردانی پێگەكە:

<http://iqra.ahlamontada.com>

سینا الیومیدی

به کوردی

سنن الترمذی به کوردی به سەرجه م و ته کانێ (ترمذی) هوه - بهرگی چواره م
نووسینی: لابی عیسی محمد بن عیسی (الترمذی)، ناصح ئیبراهیم سازانی (وه‌رگێپ)

مافی له چاپدانه‌وه‌ی پارێزراوه بۆ نووسینگه‌ی ته‌فسیر
چاپی یه‌که‌م ١٤٤١هـ - ٢٠٢١ز

نوسینگه‌ی ته‌فسیر

بۆ چاپ و بڵاوکردنه‌وه

هه‌ولێر- شەقامی 30 مه‌تری ته‌نیشت مناره‌ی چۆلی

+964 750 818 08 66

www.al-tafseer.com

tafseeroffice@yahoo.com

 /TafseerOffice

ئاماده‌کردنی پێپرست - نووسینگه‌ی ته‌فسیر

ناصح ئیبراهیم سازانی

سنن الترمذی به کوردی - بهرگی چواره م، لابی عیسی - محمد بن عیسی (الترمذی)، ناصح ئیبراهیم

سازانی (وه‌رگێپ)

٨٤٦ لاپه‌ره،

١٧ * ٢٤ سم

بابه‌ت، فهرمووده

ISBN: 978-9922-632-89-6

له به‌ریوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتێبخانه گشتیه‌کان
هه‌رێمی کوردستان ژماره‌ سپاردنی (٧٥) ی سالی ٢٠١٩ پێدراوه.

"بیروبوچونی ئەم کتێبه، مه‌رج نیه هه‌مان بیرو بوچونی نووسینگه‌ی ته‌فسیر بن"

دیزاین: نووسینگه‌ی ته‌فسیر

خه‌تی به‌رگ: نه‌وزاد کۆبی

سُيُنُنُ التِّرْمِذِيِّ

به کوردی

لأبي عيسى محمد بن عيسى الترمذی
(۲۰۹ - ۲۷۹ هـ)

به رگی چوارهم

له فهرمووده‌ی

(3956-2950)

وه رگیپانی

نَاصِحٌ يُبْرَاهِيمَ سَازَانِي

باسه کانی تفسیری قورئان له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم

۴۴ - أَبْوَابُ تَفْسِيرِ الْقُرْآنِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

دهر باره ی کهسی به بیروبوچوونی خوی تفسیر بکات

۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الَّذِي يُفَسِّرُ الْقُرْآنَ بِرَأْيِهِ

۲۹۵۰ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ السَّرِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَبْدِ الْأَعْلَى، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ قَالَ فِي الْقُرْآنِ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له نیبنو عه باسه وه ره زای خوا یان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هه رکهس به بی زانست و به بی به لگه و به بیروبوچوونی خوی تفسیری قورئان بکات نه وه با جینگه یه له ناگری دوزه خ بو خوی دابنی).

۲۹۵۱ - (ضعیف) حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُؤَيْدُ بْنُ عَمْرٍو الْكَلْبِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ عَبْدِ الْأَعْلَى، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: اتَّقُوا الْحَدِيثَ عَنِّي إِلَّا مَا عَلِمْتُمْ، فَمَنْ كَذَبَ عَلَيَّ مُتَعَدِّدًا فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ، وَمَنْ قَالَ فِي الْقُرْآنِ بِرَأْيِهِ فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له ئیبنو عهباسه وه رهزای خویان لى بى ده گێرنه وه، که فرموویه تی: پیغمبره خا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (ناگادارین فرمووده له منه وه مه گێرنه وه ههتا سوور نهزانن فرمووده ی منه، هه رکهس به ناوی منه وه درۆ بکات با جینگیه له ناگری دۆزه خ بۆ خۆی دابنێ، هه رکهس به بى زانست و به بى به لگه و به بیروبوچوونی خۆی تفسیری قورئان بکات نه وه با جینگیه له ناگری دۆزه خ بۆ خۆی دابنێ).

٢٩٥٢ - (ضعیف) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَبَّانُ بْنُ هِلَالٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُهَيْلُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ وَهُوَ ابْنُ أَبِي حَزْمٍ، أَخُو حَزْمِ الْفُطَيْعِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عِمْرَانَ الْجَوْنِيُّ، عَنْ جُنْدَبِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ قَالَ فِي الْقُرْآنِ بِرَأْيِهِ فَأَصَابَ فَقَدْ أَخْطَأَ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، وَقَدْ تَكَلَّمْتُ بَعْضُ أَهْلِ الْحَدِيثِ فِي سُهَيْلِ بْنِ أَبِي حَزْمٍ، وَهَكَذَا رَوَى عَنْ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ، أَنَّهُمْ شَدَّدُوا فِي هَذَا فِي أَنْ يُفَسِّرَ الْقُرْآنَ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَأَمَّا الَّذِي رَوَى عَنْ مُجَاهِدٍ وَقَتَادَةَ وَغَيْرِهِمَا مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ أَنَّهُمْ فَسَّرُوا الْقُرْآنَ، فَلَيْسَ الظَّنُّ بِهِمْ أَنَّهُمْ قَالُوا فِي الْقُرْآنِ أَوْ فَسَّرُوهُ بِغَيْرِ عِلْمٍ أَوْ مِنْ قِبَلِ أَنْفُسِهِمْ. وَقَدْ رَوَى عَنْهُمْ مَا يَدُلُّ عَلَى مَا قُلْنَا، أَنَّهُمْ لَمْ يَقُولُوا مِنْ قِبَلِ أَنْفُسِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ.

واته: له جوندوبی کوری (عبد الله) وه رهزای خوی لى بى ده گێرنه وه، که فرموویه تی: پیغمبره خا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (هه رکهس به بى زانست و به بى به لگه و به بیروبوچوونی خۆی تفسیری قورئان بکات نه گه ر بیشپیتکی هه ره له ی کردوه و گونا هباره).

سنن الترمذی بهر گئی چوارهم - باسه کانی تفسیری قورنان له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم

۲۹۵۲ (۱م) - (صحیح الإسناد مقطوع) حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ مَهْدِيٍّ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنْ قَتَادَةَ، قَالَ: مَا فِي الْقُرْآنِ آيَةٌ إِلَّا وَقَدْ سَمِعْتُ فِيهَا شَيْئًا.

واته: له قهتاده ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: هیچ ئایه تی نیه له قورناندا شتی کم له باره یی ته فسیره که یه وه نه بیستی.

۲۹۵۲ (۲م) - (صحیح الإسناد مقطوع) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، قَالَ: قَالَ جَاهِدٌ: لَوْ كُنْتُ قَرَأْتُ قِرَاءَةَ ابْنِ مَسْعُودٍ لَمْ أَخْتَجِ أَنْ أَسْأَلَ ابْنَ عَبَّاسٍ عَنْ كَثِيرٍ مِنَ الْقُرْآنِ بِمَا سَأَلْتُ.

واته: له نه عمه شه وه ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: موجهید فهرموویه تی: پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نه گهر به قیرانه تی نینو مه سعود قورنانم بخویندایه ته وه نه وه نده پرسیارم نه ده کرد له ئیبنو عباس ره زای خویان لی بی ده باره ی ته فسیره که ی.

ده باره ی سوره تی (فَاتِحَة)

۲ - بَاب: وَمِنْ سُورَةِ فَاتِحَةِ الْكِتَابِ

۲۹۵۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنِ الْعَلَاءِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: مَنْ صَلَّى صَلَاةً لَمْ يَقْرَأْ فِيهَا بِأَمِّ الْقُرْآنِ فَهِيَ خِدَاجٌ فَهِيَ خِدَاجٌ، غَيْرُ تَمَامٍ قَالَ: قُلْتُ: يَا أَبَا هُرَيْرَةَ، إِنِّي أَخْيَانًا أَكُونُ وَرَاءَ الْإِمَامِ. قَالَ: يَا ابْنَ الْفَارِسِيِّ، فَاقْرَأْهَا فِي نَفْسِكَ، فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: قَسَمْتُ الصَّلَاةَ

بَنِي وَبَيْنَ عَبْدِي نَضْفَيْنِ، فَنَضْفُهَا لِي وَنَضْفُهَا لِعَبْدِي، وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ. يَقُومُ الْعَبْدُ
فَيَقُولُ: (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ) فَيَقُولُ اللَّهُ: حَمِدَنِي عَبْدِي. فَيَقُولُ (الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ)
فَيَقُولُ اللَّهُ: أَتَيْتَنِي عَبْدِي. فَيَقُولُ (مَالِكِ يَوْمَ الدِّينِ) فَيَقُولُ: مَجَّدَنِي عَبْدِي وَهَذَا
لِي، وَبَيْنِي وَبَيْنَ عَبْدِي (إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ) وَآخِرُ السُّورَةِ لِعَبْدِي، وَلِعَبْدِي مَا
سَأَلَ: (اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ
عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ وَقَدْ رَوَى شُعْبَةُ، وَإِسْمَاعِيلُ بْنُ جَعْفَرٍ، وَغَيْرُ
وَاحِدٍ عَنِ الْعَلَاءِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ نَحْوَ هَذَا الْحَدِيثِ. وَرَوَى ابْنُ جُرَيْجٍ، وَمَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنِ الْعَلَاءِ بْنِ عَبْدِ
الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِي السَّائِبِ، مَوْلَى هِشَامِ بْنِ زُهْرَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَ هَذَا. وَرَوَى ابْنُ أَبِي أُوَيْسٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ الْعَلَاءِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ:
حَدَّثَنِي أَبِي، وَأَبُو السَّائِبِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَ هَذَا.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی:
پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هه ره که سیک له نویره کهیدا
سوره تی فاتحه نه خویتیته وه نویره کهی ناکامله، ناکامله، ناکامله، تهواو نیه).
وتی: وتم: نهی نهبو هورهیره! هه ندی جار له دوا ی پیشنویره وهم سوره تی فاتحه
چون بخوینم، وتی: نهی کوری فارسی، به نهیتی بو خوت بیخوینه، چونکه من بو
خۆم گویم له پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم بوو دهیغه رموو: (خوای گه وه
ده فهرمویت: نویرم دابهش کردوه له نیوان خۆم و بهنده کهمدا، نیوهی بو منهو،
نیوه کهی تریشی بو بهنده کهمه، نهوهی بهنده کهم داوای ده کات پینی ده به خشم،
پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم ده فهرمویت: (بخوینن، کاتی که بهنده
ده لیت: (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ). واته: سوپاس و ستایش بو خوای خاوه نی هه موو

جیهانیان و بوونهوهر، خوای گهوره دهفهرمویت: بهندهکهم سوپاس و ستایشی کردم. کاتی که بهنده دهلیت: (الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ). واته: بهخشندهو میهرهبانه نهو خوایهی کانگای رهحمهت و سوزو بهزهیه، خوای گهورهش دهفهرمویت: بهندهکهم مهدهج و سهنای کردم. کاتی که دهلیت: (مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ). واته: خاوهن و سهرداری روژی قیامت، خوای گهوره دهفهرمویت: سهرنج بدهن نهوهتا بهندهکهم بهخاوهن دهسهلات و شکومهندم دهزانیته. کاتیک دهلیت: (إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ). واته: خودایه عیبادهت هر بو تو دهکهم، داوای کومهکی هر له تو دهکهم، پشت و پهنام هر تو، خوای گهوره دهفهرمویت: بهندهکهم راست دهکات نهوهته بهکردارو بهگوفتار هر من دهپهرستیته و هر منیش به پشتیوان دهزانیته. تاثیر بهینی من و بهندهکهم بو، بو بهندهکهم هیه داوا بکات، کاتیک دهلی: (إِيَّاكَ نَعْبُدُ، وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ). خوای گهوره دهفهرمویت: نهمه بو بهندهکهم، نهوهی داوای کرد پتی دهبهخشم)، دهلی: (اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ).

۲۹۵۳ (۱۴) - (صحیح) حَدَّثَنَا بِذَلِكَ مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى، وَيَعْقُوبُ بْنُ سُفْيَانَ الْفَارِسِيُّ، قَالَا: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ أَبِي أُوَيْسٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ الْعَلَاءِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، وَأَبُو السَّائِبِ، مَوْلَى هِشَامِ بْنِ زُهْرَةَ، وَكَانَا جَلِيسَيْنِ لِأَبِي هُرَيْرَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ صَلَّى صَلَاةً لَمْ يَفْرَأْ فِيهَا بِأَمِّ الْقُرْآنِ فَهِيَ خِدَاجٌ، فَهِيَ خِدَاجٌ، غَيْرُ تَمَامٍ وَلَيْسَ فِي حَدِيثِ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أَبِي أُوَيْسٍ أَكْثَرُ مِنْ هَذَا وَسَأَلْتُ أَبَا زُرْعَةَ عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ، فَقَالَ: كِلَا الْحَدِيثَيْنِ صَحِيحٌ، وَاخْتَجَّ بِحَدِيثِ ابْنِ أَبِي أُوَيْسٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ الْعَلَاءِ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لی بی دهگپرنهوه، که فهرموویهتی:

پیغمبره خا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (ههه که سیک له نوێژه کهیدا سورته تی فاتیه نه خوتیت نه وه نوێژه کهی ناکامله، ناکامله، ناکامله، تهواو نیه).

٢٩٥٣ (٢م) - (حسن) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ سَعْدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَمْرُو بْنُ أَبِي قَيْسٍ، عَنْ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ، عَنْ عَبْدِ بْنِ حُبَيْشٍ، عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ، قَالَ: أَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ جَالِسٌ فِي الْمَسْجِدِ فَقَالَ الْقَوْمُ: هَذَا عَدِيُّ بْنُ حَاتِمٍ وَجِئْتُ بِغَيْرِ أَمَانٍ وَلَا كِتَابٍ، فَلَمَّا دُفِعْتُ إِلَيْهِ أَخَذَ بِيَدِي، وَقَدْ كَانَ قَالَ قَبْلَ ذَلِكَ: إِنِّي لَأَرْجُو أَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ يَدَهُ فِي يَدِي، قَالَ: فَقَامَ فَلَقِيْنَتُهُ امْرَأَةً وَصِيَّتِي مَعَهَا، فَقَالَا: إِنَّ لَنَا إِلَيْكَ حَاجَةً. فَقَامَ مَعَهُمَا حَتَّى قَضَى حَاجَتَهُمَا، ثُمَّ أَخَذَ بِيَدِي حَتَّى أَتَى بِي دَارَهُ، فَأَلْقَتْ لَهُ الْوَلِيدَةُ وَسَادَةً فَجَلَسَ عَلَيْهَا، وَجَلَسْتُ بَيْنَ يَدَيْهِ، فَحَمِدَ اللَّهُ وَأَثْنَى عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: مَا يُفْرِكُ أَنْ تَقُولَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ. فَهَلْ تَعْلَمُ مِنْ إِلَهٍ سِوَى اللَّهِ؟ قَالَ: قُلْتُ: لَا. قَالَ: ثُمَّ تَكَلَّمَ سَاعَةً ثُمَّ قَالَ: إِنَّمَا تَفِرُّ أَنْ تَقُولَ اللَّهُ أَكْبَرُ، وَتَعْلَمُ شَيْئًا أَكْبَرُ مِنَ اللَّهِ؟ قَالَ: قُلْتُ: لَا، قَالَ: فَإِنَّ الْيَهُودَ مَغْضُوبٌ عَلَيْهِمْ، وَإِنَّ النَّصَارَى ضَلَالٌ قَالَ: قُلْتُ: فَإِنِّي ضَيْفٌ مُسْلِمٌ، قَالَ: فَرَأَيْتُ وَجْهَهُ تَبَسَّطَ فَرَحًا، قَالَ: ثُمَّ أَمَرَ بِي فَأَنْزِلْتُ عِنْدَ رَجُلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ جَعَلْتُ أَعْشَاهُ آتِيهِ طَرَفِي النَّهَارِ، قَالَ: فَبَيْنَا أَنَا عِنْدَهُ عَشِيَّةٌ إِذْ جَاءَهُ قَوْمٌ فِي ثِيَابٍ مِنَ الصُّوفِ مِنْ هَذِهِ الْبَنَاءِ، قَالَ: فَصَلَّى وَقَامَ فَحَثَّ عَلَيْهِمْ، ثُمَّ قَالَ: وَلَوْ صَاعٌ وَلَوْ بِنَصْفِ صَاعٍ وَلَوْ قُبْضَةٌ وَلَوْ بِنِصْفِ قُبْضَةٍ يَبْقَى أَحَدُكُمْ وَجْهَهُ حَرَّ جَهَنَّمَ أَوْ النَّارِ وَلَوْ بِتَمْرَةٍ وَلَوْ بِشِقِّ تَمْرَةٍ، فَإِنَّ أَحَدَكُمْ لَا يَبْقَى اللَّهُ وَقَائِلٌ لَهُ مَا أَقُولُ لَكُمْ: أَلَمْ أَجْعَلْ لَكَ سَمْعًا وَبَصَرًا؟ فَيَقُولُ: بَلَى، فَيَقُولُ: أَلَمْ أَجْعَلْ لَكَ مَالًا وَوَلَدًا؟ فَيَقُولُ: بَلَى، فَيَقُولُ: أَيْنَ مَا قَدَمْتَ لِنَفْسِكَ؟ فَيَنْظُرُ قَدَامَهُ وَبَعْدَهُ، وَعَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ، ثُمَّ لَا يَجِدُ شَيْئًا يَبْقَى بِهِ وَجْهَهُ حَرَّ جَهَنَّمَ، لَيَقَى أَحَدُكُمْ وَجْهَهُ النَّارِ وَلَوْ بِشِقِّ تَمْرَةٍ، فَإِنْ لَمْ يَجِدْ فَبِكَلِمَةٍ طَيِّبَةٍ، فَإِنِّي لَا أَخَافُ عَلَيْكُمْ

الْفَاقَةِ، فَإِنَّ اللَّهَ نَاصِرُكُمْ وَمُعْطِيكُمْ حَتَّى تَسِيرَ الطَّعِينَةُ فِيمَا بَيْنَ يَثْرَبَ وَالْحِيرَةِ أَوْ أَكْثَرَ مَا يُخَافُ عَلَى مَطِيئَتِهَا السَّرِقُ قَالَ: فَجَعَلْتُ أَقُولُ فِي نَفْسِي: فَأَيْنَ لُصُوصُ طَيْبٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ، وَرَوَى شُعْبَةُ، عَنْ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ، عَنْ عَبَّادِ بْنِ حُبَيْشٍ، عَنْ عَبْدِ بْنِ حَاتِمٍ، عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْحَدِيثَ بِطَوِيلِهِ.

واته: له عهده كورپ حاتيمه وه ره زای خواي لى بى ده گيرنه وه، كه فهرموويه تى: چووم بو خزمهت پتقمبره خوا صلی الله علیه وسلم له مزگهوت، خه لكه كه وتیان: نه وه عهده كورپ حاتيمه، به بى نه مان و به بى نامه رۆشتبووم، كاتى بردميانه خزمهت دهستى گرم، بيگومان پيشت فهرموو بووى: (ئاواته خوازم خواي گه وه كارى بكات دهستم بهر دهستى بكهوى)، عهده وتى: ههستايه وه له بهرم، ژنيك مندالتيكى له گهل بوو هاتن بو خزمهت: وتیان: كارمان به تو ههيه، ههستان له گهلى رۆشتن و كاره كه يان جي به جيكرد، له پاشدا دهستى گرم و بردمى بو مالى خويان، كه نيزه كى سه رينتيكى بو دانا له سهري داناشت، منيش له بهرده مىدا دانيشتم، نينجا فهرمووى: (بوچى هه لدتي له وهى بلتي: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، جگه له (الله) هيج په رستراويكى به ههق نيه، ثايا تو جگه له (الله) هيج په رستراويكى به ههق ده زانيت؟) وتى: وتم: نه خير، وتى: ماوهيه كى تر قسه ي كرد، له پاشدا فهرمووى: (بيگومان تو له وه هه لدتي كه بلتي: (الله أكبر)، وا ده زانى شتى له خوا گه وه تر ههيه؟) وتى: وتم: نه خير، فهرمووى: (بيگومان (غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ) مه بهستى له جوله كهيه، ههروه ها (وَلَا الضَّالِّينَ). مه بهستى له گاروره كانه)، وتى: وتم: به راستى من به موسولمانيه تى هاتووم بو خزمهت، وتى: بينيم له خوشى و شاديدا روخسارى گه شايه وه، وتى: له پاشدا فرمانى پى كردم له مالى پياويكى

نه نصاری دابهزم و میوانی نهوان بم، ئیتیر رۆژانه سهردانێ پیغه مبهرم صلی الله علیه وسلم ده کرد، جاری له خزمهتیدا بووم، کۆمهلتی هاتن پۆشاکێ خوریان له بهردا بوو له نیمار، بهرنوێژی کردو ههستا، خه لکه که ی هاندا له سهر نه وهی چهندیان له توانادایه پێیان ببه خشن، له پاشدا فهرمووی: ببه خشن با (صاع) مه نئ یان نیو مه ن بئ، یا پری مشتئ یان نیو مشتیش بئ، ههریه کی له ئیوه روومه تی خۆی بیاریژی له گهرمای دۆرخ یان ناگر، نه گهر به ده نکه خورمایه یان به له ته خورمایه کیش بووه، چونکه ههریه کی له ئیوه کاتئ گه یشت به خوای گه وره پیتان ده فهرمویت، وه ک چۆن من ئیستا پیتان ده فهرمووم: ئایا گوئ و چارم پئ نه دای؟ ده لئ: به لئ، ده فهرمویت: ئایا مال و سامان مندا لم پئ نه به خشیت؟ ده لئ: به لئ، ده فهرمویت: نهی چیت پێشخستوه بۆ خۆت، نهویش سهیری پێش و پاشی و لای راستی و لای چهپی خۆی ده کات، هیچ شتیکی ده ست ناکه وی روومه تی خۆی پئ بیاریژی له گهرمای دۆرخ، جا با ههریه کی له ئیوه روومه تی خۆی بیاریژی له ناگر، نه گهر به له ته خورمایه کیش بووه، نه گهر نه وه شی ده ست نه کهوت با به وشه یه کی جوان روومه تی خۆی بیاریژی له ناگر، من له هه ژاری و نه داریتان ناترسم، خوای گه وره سهرتان ده خات و پیتان ده به خشئ، به شیوه یه ئافره ت له ناو که ژاوه دا به سواری و لاخه وه له مه دینه وه ده روات بۆ حیره، زیاتر له وه ده ترسیت و لاخه که ی بدزن). وتی: له دلی خۆمدا وتم: نهی دز و جه رده و رێگره کانی هۆزی (طیء) له کوین.

۲۹۵۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، وَبُئْدَاز، قَالَا: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ، عَنْ عَبَّادِ بْنِ حُبَيْشٍ، عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ،

سنن الترمذی بهر گئی چوارهم - باه کانی تفسیری قورنان له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم

عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الْيَهُودُ مَغْضُوبٌ عَلَيْهِمْ وَالنَّصَارَى ضُلَالٌ قَدْ كَرَّ الْحَدِيثُ بِطَوْلِهِ.

واته: له عه‌دی کورپی حاتیمه وه ره‌زای خ‌وای لی ب‌ی ده‌گیرنه وه، که
فه‌رموویه تی: پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رموویه تی: ((غَیْرِ الْمَغْضُوبِ
عَلَيْهِمْ) واته: جوله که کان، (وَلَا الضَّالِّينَ). واته: گاروره کان).

ده‌باره‌ی ته‌فسیری سوره‌تی (البَقَرَة).

۳ - بَاب: وَمِنْ سُورَةِ الْبَقَرَةِ

۲۹۵۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، وَابْنُ أَبِي
عَدِيٍّ، وَمُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، وَعَبْدُ الْوَهَّابِ، قَالُوا: حَدَّثَنَا عَوْفُ بْنُ أَبِي جَمِيلَةَ الْأَعْرَابِيُّ،
عَنْ قَسَامَةَ بْنِ زُهَيْرٍ، عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ: إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى خَلَقَ آدَمَ مِنْ قُبْضَةٍ قَبْضَهَا مِنْ جَمِيعِ الْأَرْضِ، فَجَاءَ بَنُو آدَمَ عَلَى
قَدْرِ الْأَرْضِ، فَجَاءَ مِنْهُمْ الْأَحْمَرُ وَالْأَبْيَضُ وَالْأَسْوَدُ وَبَيْنَ ذَلِكَ، وَالسَّهْلُ وَالْحَزْنُ
وَالْحَبِيبُ وَالطَّيِّبُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه‌بو موسای نه‌شعه‌ریه وه ره‌زای خ‌وای لی ب‌ی ده‌گیرنه وه، که
فه‌رموویه تی: پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رموویه تی: (بی‌گومان خ‌وای
گه‌وره ناده‌می دروستکردوه له مشت‌ی خ‌وَل له‌ه‌موو به‌ش و پارچه‌کانی سه‌ر
زه‌وی، بزیه نه‌وه‌کانی له‌سه‌ر ش‌یوازی هه‌موو زه‌وین، هه‌یانه ره‌نگی سوره، هه‌یانه
سپی، هه‌شیانه ره‌ش، له‌نیوان نه‌و ره‌نگانه‌دا که‌سانی له‌سه‌رخ‌و و ر‌و‌ج سوک و توند
و ره‌ق و خه‌م‌و‌ک و، ده‌رون پیس و ده‌رون پاک هه‌ن).

۲۹۵۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: أَحْبَبَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنْ هَمَّامِ بْنِ مُنَبِّهٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: (وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا) قَالَ: دَخَلُوا مُتَرَجِّفِينَ عَلَى أَوْزَاجِهِمْ أَيْ مُنْخَرِفِينَ، وَهَذَا الْإِسْنَادُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ) قَالَ: قَالُوا حَبَّةً فِي شَعْرَةٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لى بى ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم ده باره ی نهم نایه ته فهرموویه تی: (وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا). واته: له ده روازه ی شاره که وه بچه نه ژوره وه به پتر و به کپرنووشی (پترانینه وه). فهرمووی: که چی نه وان به قنه خشکی له سه ر ست چوونه ژوره وه. (فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ). سورة البقرة: ۵۹. واته: که چی نه وانیه سته مکاربوون (نه وه ی پیمان و ترابوو) گۆرییان به وه ی پیمان نه و ترابوو، فهرمووی: له جیاتى (حطه) و تیان: (حَبَّةً فِي شَعْرَةٍ).

۲۹۵۷ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَشْعَثُ السَّمَّانُ، عَنْ عَاصِمِ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَامِرٍ بْنِ رَبِيعَةَ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرٍ فِي لَيْلَةٍ مُظْلِمَةٍ فَلَمْ نَدْرِ أَيْنَ الْقِبْلَةُ، فَصَلَّى كُلُّ رَجُلٍ مِنْنا عَلَى جِوَالِهِ، فَلَمَّا أَصْبَحْنَا ذَكَّرْنَا ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَتَنَزَّلَتْ: (فَأَيْنَمَا تُوَلُّوا فَثَمَّ وَجْهُ اللَّهِ). هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ أَشْعَثِ السَّمَّانِ أَبِي الرَّبِيعِ عَنْ عَاصِمِ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ وَأَشْعَثِ يُضَعَّفُ فِي الْحَدِيثِ.

واته: له عامیری کوری ره بیعه وه، له باوکیه وه رهزای خوای لى بى ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: له شه و یکی تاریکدا له سه فهریکدا له خزمهت پیغمبره ردای صلی الله علیه وسلم بووین، نه مانده زانی قیبله له کویتویه، ههریه که له نهمه به

مهزندهی خوی قبیلهی دیاریکرد و نوێژمان کرد، کاتی که روژ بوویه وه، نهو حاله مان گێڕایه وه بۆ پیغمبره صلی الله علیه وسلم نهو نایه ته دابه زی: (فَإَيْنَمَا تُولُوا فَتَمَّ وَجْهُ اللَّهِ). واته: رووبکه نه هه ر لایه (له نوێژدا) نهو رووگهی خوایه.

٩٥٨ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الْمَلِكِ بْنُ أَبِي سُلَيْمَانَ، قَالَ: سَمِعْتُ سَعِيدَ بْنَ جُبَيْرٍ، يُحَدِّثُ عَنِ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي عَلَى رَاحِلَتِهِ تَطَوُّعًا حَيْثُمَا تَوَجَّهَتْ بِهِ وَهُوَ جَاءَ مِنْ مَكَّةَ إِلَى الْمَدِينَةِ ثُمَّ قَرَأَ ابْنُ عُمَرَ، هَذِهِ الْآيَةُ: (وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ) الْآيَةُ. فَقَالَ ابْنُ عُمَرَ: فَقَبِي هَذَا أَنْزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَيُرْوَى عَنْ قَتَادَةَ، أَنَّهُ قَالَ فِي هَذِهِ الْآيَةِ: (وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَإَيْنَمَا تُولُوا فَتَمَّ وَجْهُ اللَّهِ) قَالَ قَتَادَةُ: هِيَ مَنْسُوخَةٌ نَسَخَهَا قَوْلُهُ: (قَوْلٍ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ) أَيْ تِلْقَاءَهُ. حَدَّثَنَا بِذَلِكَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنُ أَبِي الشَّوَارِبِ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ زُرَيْعٍ، عَنْ سَعِيدٍ، عَنْ قَتَادَةَ. وَيُرْوَى عَنْ مُجَاهِدٍ، فِي هَذِهِ الْآيَةِ: (فَإَيْنَمَا تُولُوا فَتَمَّ وَجْهُ اللَّهِ) قَالَ: فَتَمَّ قَبْلَهُ اللَّهُ. حَدَّثَنَا بِذَلِكَ أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنِ النَّضْرِ بْنِ عَرَبٍ، عَنْ مُجَاهِدٍ، بِهَذَا.

واته: له ئیبنو عومره وه ره زای خویان لسی بۆ ده گێڕنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره صلی الله علیه وسلم به سه ر و لاخه که یه وه نوێژی سونه تی ده کرد رووی له کوێ بوایه، کاتی له مه که وه ده هات بۆ مه دینه، جا ئیبنو عومره نهو نایه ته ی خوێنده وه: (وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ). واته: روژه لآت و روژناوا هه ر بۆ خوایه. ئیبنو عومره فهرمووی: نهو نایه ته بهو هۆیه وه دابه زی. له قه تاده وه که ده باره ی نهو نایه ته فهرموویه تی: (وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَإَيْنَمَا تُولُوا فَتَمَّ وَجْهُ اللَّهِ). واته: روژه لآت و روژناوا هه ر بۆ خوایه، رووبکه نه هه ر لایه (له نوێژدا)

سنن الترمذی بهر گئی جوارهم - باسه کانی تفسیری قورنان له پتغمبره وه صلی الله علیه وسلم

ئه وه رووگهی خوایه. نه سخ بۆته وه بهم نایه ته: (فَوَلَّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ).
واته: نیت روو وهرچه رخینه بهر وه لای که عبه (الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ).

۲۹۵۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَجَّاجُ بْنُ مِنْهَالٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ حُمَيْدٍ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ عُمَرَ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ لَوْ صَلَّيْنَا خَلْفَ الْمَقَامِ، فَتَزَلَّتْ: (وَاتَّخَذُوا مِنْ مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه نه سه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که عومهر رهزای خوای لی بی فەرموویه تی: نهی پتغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم، خۆزگه له دواى مه قامی ئیبراهیمه وه نوێزمان ده کرد، نه م نایه ته بهو هۆیه وه دابه زی: (وَاتَّخَذُوا مِنْ مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى). واته: پیمان وتن شوینی نهو بهرده ی ئیبراهیم له سه ری راده وه ستا (له کاتی دروسکردنی که عبه دا) بکه نه جینگای نوێ.

۲۹۶۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُثَيْمٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا حُمَيْدٌ الطَّوِيلُ، عَنْ أَنَسٍ، قَالَ: قَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ: لَوْ اتَّخَذْتُ مِنْ مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى، فَتَزَلَّتْ (وَاتَّخَذُوا مِنْ مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عُمَرَ.

واته: له نه نه سه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فەرموویه تی: پتشه وا عومهر رهزای خوای لی بی فەرمووی: وتم: نهی پتغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم، خۆزگه مه قامی ئیبراهیمت ده کرده جینگای نوێ، نه م نایه ته بهو هۆیه وه دابه زی: (وَاتَّخَذُوا مِنْ مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى).

۲۹۶۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْأَعْمَشُ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي قَوْلِهِ:

(وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا) قَالَ: عَدْلًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا جَعْفَرُ بْنُ عَوْنٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا الْأَعْمَشُ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يُدْعَى نُوحٌ فَيُقَالُ: هَلْ بَلَغْتَ؟ فَيَقُولُ: نَعَمْ، فَيُدْعَى قَوْمُهُ، فَيُقَالُ: هَلْ بَلَغَكُمْ؟ فَيَقُولُونَ: مَا أَنَا مِنْ نَذِيرٍ، وَمَا أَنَا مِنْ أَحَدٍ، فَيُقَالُ: مَنْ شُهِدَكَ؟ فَيَقُولُ مُحَمَّدٌ وَأُمَّتُهُ، قَالَ: فَيُؤْتَى بِكُمْ تَشْهَدُونَ أَنَّهُ قَدْ بَلَغَ، فَذَلِكَ قَوْلُ اللَّهِ: (وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا) وَالْوَسَطُ: الْعَدْلُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَعْفَرُ بْنُ عَوْنٍ، عَنِ الْأَعْمَشِ، نَحْوُهُ.

واته: له نه بی سه عیده وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم ده باره ی نه م نایه ته فهرموویه تی: (وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا). واته: کردوومانن به گه لیک ی میانرپه ی (هه لبارده). (وسطا) واته: (عدلا).

واته: له نه بی سه عیده وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (له رۆژی قیامه تدا نوح بانگ ده کریت، پیتی ده وتریت: نایا بانگه وازه که ت گه یاند؟ ده فهرمووی: به لی، قه ومه که ی بانگ ده کریت، پیتان ده وتریت: نایا بانگه وازه که ی پی گه یاندن؟ ده لیتن: ترسینه رمان بۆ نه هاتوه، که سمان بۆ نه هاتوه، به نوح ده وتریت: کی شایه ته که بانگه وازه که ت پی گه یاندوون؟ ده فهرموویت: موحه ممد و نومه ته که ی، جا ده تانه یتن و شایه تی ده دن که گه یاندویه تی، نه مه ش وته ی خوای گه وره له وباره وه: (وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا). سورة البقرة: ۱۴۳. واته: کردوومانن به گه لیک ی میانرپه ی (ی

سنن الترمذی بهر گئی چوارهم - باسه کانی تفسیری قروران له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم

هه لێژارده)، تا ببینه چاودێر به سهر خه لکه وه، وه پیغه مبه ریش صلی الله علیه وسلم چاودێر بیت به سهر ئیوه وه. (وسط) واته: (عدل).

۲۹۶۲ - (صحیح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ، قَالَ: لَمَّا قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمَدِينَةَ صَلَّى نَحْوَ بَيْتِ الْمَقْدِسِ سِتَّةَ أَوْ سَبْعَةِ عَشَرَ شَهْرًا، وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُحِبُّ أَنْ يُوجَّهَ إِلَى الْكَعْبَةِ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: (قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ) فَوُجَّهَ نَحْوَ الْكَعْبَةِ، وَكَانَ يُحِبُّ ذَلِكَ، فَصَلَّى رَجُلٌ مَعَهُ الْعَصْرَ، قَالَ: ثُمَّ مَرَّ عَلَى قَدَمِ مِنَ الْأَنْصَارِ وَهُمْ رُكُوعٌ فِي صَلَاةِ الْعَصْرِ نَحْوَ بَيْتِ الْمَقْدِسِ، فَقَالَ: هُوَ يَشْهَدُ أَنَّهُ صَلَّى مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَنَّهُ قَدْ وَجَّهَ إِلَى الْكَعْبَةِ، قَالَ: فَانْحَرِفُوا وَهُمْ رُكُوعٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَقَدْ رَوَاهُ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ.

واته: له بهرائی کوری عازیبه وه رهزای خوای لى بى ده گێرنه وه، که فەرموویه تی: کاتی که پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم کۆچی کرد بو مەدینه شانزه یان هه قهده مانگ به رهو قودس نوێژی ده کرد، به لām نهو ههزی ده کرد رووبکاته که عبه، خوای گه وه نه م نایه تهی دابه زاند: (قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ). سورة البقرة: ۱۴۴. واته: به راستی ئیتمه گه رانی روخسارت روو به ناسمان ده بینین، دهی سویند به خوا رووت ده کهینه روو گهیه ک که په سه ندت بى، ئیتر رووت وه چه رخیته به رهو لای که عبه، ئیوه ش نهی موسو لمانان له هر لایه ک بوون (له نوێژدا) رووتان بکه نه نهویه وه. جا خوای گه وه له نوێژدا رووی پی وه چه رخانده به رهو لای که عبه، نهویش پیتی خوش بوو، پیاوی له خزمهت پیغه مبه ردا صلی الله علیه وسلم به رهو

سنن الترمذی بهر گئی چوارهم - باسه کانی تفسیری قورنان له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم

که عبه نویژی کرد، فهرمووی: کاتی که رۆشت دای به لای کۆمه لای له نه نصاره کاندای له رکوعی نویژی عه سردا بوون به ره و قودس، فهرمووی: شایه تیدا که له خزمهت پیغه مبهردا صلی الله علیه وسلم نویژی عه سری کردوه، بیتگومان به ره و که عبه، فهرمووی: نهوانیش له رکوعدا روویان وهرچهرخاند به ره و که عبه.

۲۹۶۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: كَانُوا رُكُوعًا فِي صَلَاةِ الْفَجْرِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُمَرَ بْنِ عَوْفٍ الْمُزَنِيِّ، وَابْنِ عُمَرَ، وَعُمَارَةَ بْنِ أَوْسٍ، وَأَنْسِ بْنِ مَالِكٍ. حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له ئیبنو عومه ره وه رهزای خویان لی بی دهگیرنه وه، که فهرموویه تی: له رکوعی نویژی بهیانیدا بوون.

۲۹۶۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، وَأَبُو عَمَّارٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنْ سِمَاكِ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: لَمَّا وَجَّهَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى الْكَعْبَةِ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ كَيْفَ يَأْخُذَانَا الَّذِينَ مَاتُوا وَهُمْ يُصَلُّونَ إِلَى بَيْتِ الْمَقْدِسِ؟ فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: (وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ إِيْمَانَكُمْ) الْآيَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه رهزای خویان لی بی دهگیرنه وه، که فهرموویه تی: کاتی پیغه مبهردا صلی الله علیه وسلم له نویژدا رووی وهرگیرا به ره و که عبه، وتیان: نهی پیغه مبهردا صلی الله علیه وسلم، نهی نهوانه حالیان چۆنه مردن و له نویژه کانیاندا روویان ده کرده (بیت المقدس)، نویژه کانیان قبوله یان نا؟ خوی گه وه ره لهوباره وه نهی نایه تهی دابه زاند: (وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ إِيْمَانَكُمْ). سورة البقرة: ۱۴۳. واته: خو خوی گه وه پاداشتی نهو نویژ و پروای جارانتانه به فیرۆ نادا.

٢٩٦٥ - (صحیح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، قَالَ: سَمِعْتُ الزُّهْرِيَّ، يُحَدِّثُ عَنْ عُرْوَةَ، قَالَ: قُلْتُ لِعَائِشَةَ: مَا أَرَى عَلَى أَحَدٍ لَمْ يَطُفْ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ شَيْئًا، وَمَا أَبَالِي أَنْ لَا أَطُوفَ بَيْنَهُمَا، فَقَالَتْ: بَشِّرْ مَا قُلْتَ يَا ابْنَ أُخْتِي، طَافَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَطَافَ الْمُسْلِمُونَ، وَإِنَّمَا كَانَ مِنْ أَهْلِ لِمَنَاءَ الطَّاعِنَةِ الَّتِي بِالْمِثْلَلِ لَا يَطُوفُونَ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: (فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطُوفَ بِهِمَا) وَلَوْ كَانَتْ كَمَا تَقُولُ لَكَانَتْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ لَا يَطُوفَ بِهِمَا قَالَ الزُّهْرِيُّ: فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِأَبِي بَكْرٍ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْحَارِثِ بْنِ هِشَامٍ، فَأَعْجَبَهُ ذَلِكَ، وَقَالَ: إِنَّ هَذَا لَعِلْمٌ، وَلَقَدْ سَمِعْتُ رِجَالًا مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ يَقُولُونَ: إِنَّمَا كَانَ مَنْ لَا يَطُوفُ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ مِنَ الْعَرَبِ يَقُولُونَ: إِنَّ طَوَافَنَا بَيْنَ هَذَيْنِ الْحَجَرَيْنِ مِنْ أَمْرِ الْجَاهِلِيَّةِ، وَقَالَ آخَرُونَ مِنَ الْأَنْصَارِ: إِنَّمَا أُمِرْنَا بِالطَّوَافِ بِالْبَيْتِ، وَلَمْ نُؤْمَرْ بِهِ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: (إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ) قَالَ أَبُو بَكْرٍ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ: فَأَرَاهَا قَدْ نَزَلَتْ فِي هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عوروه وه رهزای خوای لی بئی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: به عایشه م رهزای خوای لی بئی وت: وا نه زانم هه رکه سی له کاتی حج و عومره دا هاتوچۆی نیتوان صه فاو مهروه نه بجام نه دات گوناھی ناگات و حج و عومره که شی ته واوه، عایشه رهزای خوای لی بئی فهرمووی: نهی خوشکه زاکه م شتیکی خرابت وت، پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم و موسولمانانان هاتوچۆی نیتوان صه فاو مهروه یان کردووه، له سه رده می نه فامی دا نه نصاره کان نیحرامیان بو بتی داده به ست که ناوی مه نات بوو بهرامیهر به قه دید، نه نصاره کان له سه رده می نه فامی دا هاتوچۆی نیتوان صه فاو مهروه یان به تاوان ده زانی، کاتی که نیسلام

هات لهوباره وه خوای گهوره نهم نایه تهی دابه زاند: (إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا). سورة البقرة: ۱۵۸. واته: بهراستی صه فاو مهروه له دروشمه کانی (دینی) خوان، جا ههرکه سیّ حه جی مالتی خوای کرد یان عومره ی کرد هیچ تاوانی ناگات ته وافی نهو دوانهش بکات.

جا عانیشه ره زای خوای لی بی به عوروه ی فهرموو: نایه ته که بهو شیویه نیه که تو لینی تیگه یشتویت و دهیلیی، به لکو بهم شیویه یه: ههرکه سیّ له کاتی حه ج و عومره دا هاتوچۆی نیتوان صه فاو مهروه نه نجام بدات نهو گوناھی ناگات.

۲۹۶۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ أَبِي حَكِيمٍ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ عَاصِمِ الْأَخْوَلِ، قَالَ: سَأَلْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ، عَنِ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ، فَقَالَ: كَانَا مِنْ شَعَائِرِ الْجَاهِلِيَّةِ، فَلَمَّا كَانَ الْإِسْلَامُ أَمْسَكْنَا عَنْهَا، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: (إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا) قَالَ: هُمَا تَطَوُّعٌ (وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عاصیمی کوپی نه حوله وه وروه وه ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: دهوباره ی هاتوچۆی نیتوان صه فاو مهروه له نه نه سی کوپی مالیکم ره زای خوای لی بی پرسی؟ فهرمووی: له دروشمه کانی سهرده می نه فامی بوون، کاتی که نیسلام هات نیت هاتوچۆی نیتوان صه فاو مهروه مان نه ده کرد، نهو بهو لهوباره وه خوای گهوره نهم نایه تهی دابه زاند: (إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا). سورة البقرة: ۱۵۸. واته: بهراستی صه فاو مهروه له دروشمه کانی (دینی) خوان، جا ههرکه سیّ حه جی مالتی خوای کرد یان عومره ی

کرد هیچ تاوانی ناگات تهوافی نهو دوانهش بکات.

فهرمووی: واجب نین، (وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ) واته: ههرکه سینک به ناره زووی خوئی چاکهیه کی کرد، نهو بهنگومان خودا سوپاسگوزاریکی زانایه.

۲۹۶۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ قَدِمَ مَكَّةَ طَافَ بِالْبَيْتِ سَبْعًا فَقَرَأَ: (وَاتَّخِذُوا مِنْ مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى) فَصَلَّى خَلْفَ الْمَقَامِ، ثُمَّ أَتَى الْحَجَرَ فَاسْتَلَمَهُ، ثُمَّ قَالَ: نَبْدَأُ بِمَا بَدَأَ اللَّهُ وَقَرَأَ: (إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له جابیری کورپی (عبد الله) وه رهزای خویان لى بى ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: کاتی پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم گه یشته مه کهه جهوت جار تهوافی مالى خوی کرد، جا نه م نایه ته ی خوینده وه: (وَاتَّخِذُوا مِنْ مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى). جا له دواى مه قامده وه دوو رکات نویژی کرد، له پاشدا چوو له لای بهرده ره شه که وه دهستی پیندا هیناو ماچی کرد، نینجا فهرمووی: به وه دهست پى ده که هین که خوی گه وه دهستی پى کرد وه: (إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ). سورة البقرة: ۱۵۸. واته: به راستی صفا و مهر وه له دروشمه کانی (دینی) خوان.

۲۹۶۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُوسَى، عَنْ إِسْرَائِيلَ بْنِ يُونُسَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ الْبَرَاءِ، قَالَ: كَانَ أَصْحَابُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا كَانَ الرَّجُلُ صَائِمًا فَخَضَرَ الْإِنْفَاطُ فَنَامَ قَبْلَ أَنْ يُفْطِرَ، لَمْ يَأْكُلْ لَيْلَتَهُ وَلَا يَوْمَهُ حَتَّى يَمُتِي، وَإِنَّ قَيْسَ بْنَ صِرْمَةَ الْأَنْصَارِيَّ كَانَ صَائِمًا، فَلَمَّا خَضَرَهُ الْإِنْفَاطُ أَتَى امْرَأَتَهُ، فَقَالَ: هَلْ عِنْدَكَ طَعَامٌ؟ قَالَتْ: لَا، وَلَكِنْ أَنْطَلِقُ فَأَطْلُبُ لَكَ، وَكَانَ يَوْمَهُ

يَعْمَلُ فَعَلْبَتُهُ عَيْنُهُ وَجَاءَتْهُ امْرَأَتُهُ فَلَمَّا رَأَتْهُ قَالَتْ: خَبِيئَةُ لَكَ. فَلَمَّا انْتَصَفَ النَّهَارُ غُشِيَ عَلَيْهِ، فَذَكَرَ ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: (أَحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ) فَفَرَحُوا بِهَا فَرَحًا شَدِيدًا (وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له بهرائه وه رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فرمویه تی: له هاوه لانی پیغمبره صلی الله علیه وسلم نه گهر پیاری بهر ژوو بویه پیش نه وهی بهربانگ بکاته وه خهوی لی بکهوتایه و هیچهی نه خواردایه، نیت ده بوو نهو شهویش ههتا سبهی نیواری بهر ژوو بویه هیچی نه خواردایه و روژی نه شکندایه، روژی صیرمه ی کوری قهسی نه نصاری بهر ژوو ده بی نهو روژه له ناو زهویه کهیدا کار ده کات و شه کت و ماندو ده بی کاتی که دیته وه بو ماله وه که بهربانگ ده بی به ژنه که ی ده لی: هیچ شتیکت له خواردن له لا ده ست ده که ویت؟ وتی: نه خیر، ده ژوم مشورتیکت بو ده خوم به لکو شتیکت بو پهیدا بکه م، له بهر ماندویتی و شه که تی خه و زوری بو ده هینی و خهوی لی ده که ویت، کاتی که ژنه که ی دیته وه ده بی نی خهوتوه ده لی: داخ له ده ست تو، ناو میدی بو تو، له کاتی نیوهرژدا صیرمه له برسان ده بو ریته وه، جا نه م باسه یان بو پیغمبره صلی الله علیه وسلم گپرایه وه، له وباره وه نه م نایه ته هاته خواره وه: (أَحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ...) سورة البقرة: ۱۸۷. واته: چونه لای ژنانتان و تیکه لاوی کردن له که لیاندا له شهوانی ره مه زاندا بزتان حه لال کرا. نیت ده هاوه لانی زور زور شادو دلخوش بوون، (وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ). سورة البقرة: ۱۸۴. واته: بخون و بخونه وه تا هیللی رهشی شهو له هیللی سپی روژ جیاده که نه وه له شه به قدا.

۲۹۶۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ دَرٍّ، عَنْ يُسَيْعِ بْنِ كِنْدٍ، عَنِ الثَّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: (وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ) قَالَ: الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ، وَقَرَأَ: (وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ)، إِلَى قَوْلِهِ: (ذَاخِرِينَ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نوعمانی کورپی به شیره وه رهزای خوای لى بى ده گێرنه وه، که پیغمبره خا صلی الله علیه وسلم ده باره ی نهم نایه ته: (وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ). واته: پهروه دگارتان فره مویه تی: لیم یارینه وه وه لامتان ده ده مه وه، فره مووی: (یارانه وه بریتیه له په رستش، جا نهم نایه ته ی خوینده وه: (وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ) سورة غافر: ۶۰.

۲۹۷۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُشَيْمٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا حُصَيْنٌ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَدِيُّ بْنُ حَاتِمٍ، قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ: (حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ) قَالَ لِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّمَا ذَلِكَ بَيَاضُ النَّهَارِ مِنْ سَوَادِ اللَّيْلِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُشَيْمٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُجَالِدٌ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِثْلَ ذَلِكَ.

واته: له عه دی کورپی حاته مه وه رهزای خوای لى بى ده گێرنه وه، که فره مویه تی: کاتى نهم نایه ته دابه زی: (وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ). سورة البقرة: ۱۸۴. واته: بخون و بخونه وه تا هیلای رهشی شهو له هیلای سپی روژ جیاده که نه وه له شه به قدا.

پیغمبره خا صلی الله علیه وسلم پیتی فره مووم: (یٰۤاَيُّهَا الْمُهَاجِرَةُ) (یٰۤاَيُّهَا الْمُهَاجِرَةُ) جیا کردنه وه ی رووناکی روژه له تاریکی شهو).

۲۹۷۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ مُجَالِدٍ، عَنْ الشَّعْبِيِّ، عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ، قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الصَّوْمِ فَقَالَ: (حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ) قَالَ: فَأَخَذْتُ عِقَالَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْيَضُ وَالْآخَرُ أَسْوَدُ، فَجَعَلْتُ أَنْظُرُ إِلَيْهِمَا، فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، شَيْئًا لَمْ يَخْفَظْهُ سُفْيَانُ، فَقَالَ: إِنَّمَا هُوَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له عهدهی کوری حاته مهوه رهزای خوای لى بى ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: دهرباره ی روژوو واته ههتا که ی خواردن بخوین و بخوینه وه پرسیارم کرد له پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم؟ نه ویش فهرمووی: (وَكُلُّوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ). عهدهی فهرمووی: منیش کاتی بارشیوم ده کرد په تیکی رهش و په تیکی سپیم نه هیتا دامنه نا و سه یرم ده کردن ههتا لهیه کم جیاده کردنه وه خواردنم ده خوارد، پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم شتیکی پی فهرمووم، سوفیان له بهری نه کرد، فهرمووی: (جیا کردنه وه ی رووناکی روژه له تاریکی شهو).

۲۹۷۲ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الضَّحَّاكُ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ خَيْوَةَ بْنِ شُرَيْحٍ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي حَبِيبٍ، عَنْ أَسْلَمَ أَبِي عِمْرَانَ التَّجِيبِيِّ، قَالَ: كُنَّا بِمَدِينَةِ الرُّومِ، فَأَخْرَجُوا إِلَيْنَا صَفًّا عَظِيمًا مِنَ الرُّومِ، فَخَرَجَ إِلَيْهِمْ مِنَ الْمُسْلِمِينَ مِثْلُهُمْ أَوْ أَكْثَرُ، وَعَلَى أَهْلِ مِصْرَ عُقْبَةُ بْنُ عَامِرٍ، وَعَلَى الْجَمَاعَةِ فَضَالَةُ بْنُ عُبَيْدٍ، فَحَمَلَ رَجُلٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ عَلَى صَفِّ الرُّومِ حَتَّى دَخَلَ فِيهِمْ، فَصَاحَ النَّاسُ وَقَالُوا: سُبْحَانَ اللَّهِ يُلْقِي بِيَدَيْهِ إِلَى التَّهْلُكَةِ. فَقَامَ أَبُو أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيُّ فَقَالَ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّكُمْ لَتَوُفُّوْنَ هَذِهِ الْآيَةَ هَذَا التَّأْوِيلُ، وَإِنَّمَا أُنْزِلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ فِينَا مَعَشَرَ الْأَنْصَارِ لَمَّا أَعَزَّ اللَّهُ الْإِسْلَامَ وَكَثُرَ نَاصِرُوهُ، فَقَالَ بَعْضُنَا لِبَعْضٍ سِرًّا دُونَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ أَمْوَالَنَا

قَدْ ضَاعَتْ، وَإِنَّ اللَّهَ قَدْ أَعَزَّ الْإِسْلَامَ وَكَثُرَ نَاصِرُوهُ، فَلَوْ أَقْمَنَّا فِي أَمْوَالِنَا، فَأَصْلَحْنَا مَا ضَاعَ مِنْهَا. فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى عَلَى نَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَرُدُّ عَلَيْنَا مَا قُلْنَا: (وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ)، فَكَانَتْ التَّهْلُكَةُ الْإِقَامَةُ عَلَى الْأَمْوَالِ وَإِصْلَاحُهَا، وَتَرْكُنَا الْعَزْوَ فَمَا زَالَ أَبُو أَيُّوبَ، شَاخِصًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَتَّى دُفِنَ بِأَرْضِ الرُّومِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: نهسله می نهبو عیمران ده لئی: به نیازی جهادی رۆمه کان له مه دینه وه به ره قوسته نینیه بهرێ کهوتین، کۆمه لێکی زۆر له رۆمه کان هاتنه پێشه وه بۆ جهنگی له گهڵ نێمه، کۆمه لێکی هیندهی نهوان یان زیاتر له موسولمانان ده چوون بۆ بهر ههنگاربوونه و یان، عوقبهی کورێ عامیر فهرمانهی مایه بوو، (فضاله) ی کورێ عوبهید سههر کرده ی سوپای کۆمه لێ موسولمانان بوو، رۆمه کان پشتیان به دیواری شاری قوسته نینیه وه قایم کرد بوو، پیاویک له ریزی موسولمانان خوی هاوێشته ناویانه وه به ته نهها هیرشی کرده سهریان، خه لک هاواریان کرد وتیان: (سبحان الله) به دهستی خوی ته هلوکه و تیاچونه وه، نه بو نه یوبی نه نصاری رهزای خوی لێ بێ ههستایه وه فهرمووی: نه ی خه لکینه بۆ له خۆتانه وه ته نوێلی نه و نایه ته ده که ن و لێکی ده دهنه وه، بێگومان نه م نایه ته ده رباره ی نێمه ی کۆمه لانی نه نصار دابهزی، له کاتی که ده خوی گه وه پێغه مبه ره که ی سه رخست و دینی ئیسلامی بالا کرد نێمه ش و تمان: ئیدی وه رن با برۆین به ده م مال و کاروبار مانه وه چاکی بکه ی نه پهره ی پێبده ی نه وه ی فه وتا وه دهستی بجه نه وه، خوی گه وه ره له و باره وه نه م نایه ته ی بۆ پێغه مبه ره که ی دابه زاند: (وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ). سورة البقرة: ۱۹۵. واته: بیه خشن له رپی خوی گه وه ده، به دهستی خۆتان خۆتان مه خه نه ته هلوکه و تیاچونه وه.

خۆخسته ناو ته هلوکه و خۆتیا بردمان به وه ده بیست که له ناو مال و

سنن الترمذی بهر گئی چوارهم - باسه کانی تفسیری قررئان له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم

سامانه که ماندا بمتینه وه وهولتی پهره پیدانی بدهین واز له جیهادی رینگهی خوا بیتین، جا نه بو نه یوب ههتا له ژیاندا بوو بهرده وام له جیهادا بوو ههتا دواجار له قوسته نینیه له خاکی رومه کان به خاکیان سپارد.

۲۹۷۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا هُشَيْمٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مُغِيرَةُ، عَنْ مُجَاهِدٍ قَالَ: قَالَ كَعْبُ بْنُ عُجْرَةَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَفِي أَنْزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةَ، وَلَإِيَّائِي عَنَى بِهَا (فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسْكَ) قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْحَدِيثِيَّةِ وَنَحْنُ مُحْرِمُونَ وَقَدْ حَصَرْنَا الْمُشْرِكُونَ، وَكَانَتْ لِي وَفَرَةٌ فَجَعَلَتِ الْهَوَامُّ تَسَاقُطُ عَلَى وَجْهِي، فَمَرَّ بِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: كَأَنَّ هَوَامَّ رَأْسِكَ تُؤْذِيكَ؟ قَالَ: قُلْتُ: نَعَمْ. قَالَ: فَاخْلُقْ، وَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ. قَالَ مُجَاهِدٌ: الصِّيَامُ ثَلَاثَةُ أَيَّامٍ، وَالطَّعَامُ لِسِتَّةِ مَسَاكِينَ، وَالنُّسْكَ شَاةٌ فَصَاعِدًا حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُشَيْمٌ، عَنْ أَبِي بَشِيرٍ، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى، عَنْ كَعْبِ بْنِ عُجْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَنْخُو ذَلِكَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُشَيْمٌ، عَنْ أَشْعَثِ بْنِ سَوَّارٍ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَعْقِلٍ، عَنْ كَعْبِ بْنِ عُجْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَنْخُو ذَلِكَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَقَدْ رَوَاهُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ الْأَصْبَهَانِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَعْقِلٍ أَيْضًا.

واته: له که عیبی کوپی عوجره وه رهزای خوای لی بئی ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: سویند به (الله) که گیانی منی به دهسته، نه م نایه ته به وهی منه وه دابهزی: (فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسْكَ). واته: واته: نه گمر به کیتک له نیتوه نه خوش بوو یان نازاریک له سه ریدا بوو فدییه بدات.

که عب فهرمووی: له خزمهت پیغه مبهردا صلی الله علیه وسلم له سه رده می

۲۹۷۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، عَنْ بُكَيْرِ بْنِ عَطَاءٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَعْمَرَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْحُجُّ عَرَفَاتٍ، الْحُجُّ عَرَفَاتٍ، الْحُجُّ عَرَفَاتٍ، أَيَّامٌ مِثْلُ ثَلَاثٍ (فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِيَّامَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِيَّامَ عَلَيْهِ) وَمَنْ أَذْرَكَ عَرَفَةَ قَبْلَ أَنْ يَطْلُعَ الْفَجْرُ فَقَدْ أَذْرَكَ الْحُجَّ.

قَالَ ابْنُ أَبِي عُمَرَ: قَالَ سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ: وَهَذَا أَجْوَدُ حَدِيثٍ رَوَاهُ الثَّوْرِيُّ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَرَوَاهُ شُعْبَةُ، عَنْ بُكَيْرِ بْنِ عَطَاءٍ، وَلَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ بُكَيْرِ بْنِ عَطَاءٍ.

واته: له (عبد الرحمن) ی کوری یه عمه ره وه رهزای خویان لی بی ده گێر نه وه، که فەرموویه تی: پیغمبره صلی الله علیه وسلم فەرموویه تی: (حه ج عه ره فاته، هه ج عه ره فاته، هه ج عه ره فاته، رۆژه کانی مینا سی رۆژن)، (فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِيَّامَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِيَّامَ عَلَيْهِ). واته: هه رکه سی په له بکات و له دوو رۆژدا نه بچامیان بدات هیج تاوانیکی ناگات، نه وه شی دوا ی بخت و سی رۆژ له مینا بیتیته وه هیج تاوانیکی ناگات. هه رکه س پیتش خۆره لاتن بگاته عه ره فه نه وه گه یشتوه به هه جدا.

۲۹۷۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ ابْنِ جُرَيْجٍ، عَنْ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَبْغَضُ الرِّجَالِ إِلَى اللَّهِ الْأَلَدُ الْخَصِيمُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له عایشه وه رهزای خوی لی بی ده گێر نه وه، که فەرموویه تی: پیغمبره صلی الله علیه وسلم فەرموویه تی: (خوای گه وه ره له هه موو که س زیاتر رقی له که سیکی شه پانی رق نه ستووری داخ له دلی رهزا قورسه).

٢٩٧٧ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ قَالَ: حَدَّثَنِي سُلَيْمَانُ بْنُ حَرْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسٍ، قَالَ: كَانَتْ الْيَهُودُ إِذَا حَاضَتْ امْرَأَةٌ مِنْهُمْ لَمْ يُؤَاكِلُوهَا وَلَمْ يُشَارِبُوهَا وَلَمْ يُجَامِعُوهَا فِي الْبُيُوتِ، فَسُئِلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ ذَلِكَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: (وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذَى) فَأَمَرَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يُؤَاكِلُوهُنَّ وَيُشَارِبُوهُنَّ وَأَنْ يَكُونُوا مَعَهُنَّ فِي الْبُيُوتِ، وَأَنْ يَفْعَلُوا كُلَّ شَيْءٍ مَا خَلَا النِّكَاحَ. فَقَالَتِ الْيَهُودُ: مَا يُرِيدُ أَنْ يَدَعَ شَيْئًا مِنْ أَمْرِنَا إِلَّا خَالَفَنَا فِيهِ، قَالَ: فَجَاءَ عَبَادُ بْنُ بِشْرٍ وَأَسِيدُ بْنُ حُضَيْرٍ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَخْبَرَاهُ بِذَلِكَ، وَقَالَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا نَنكِحُهُنَّ فِي الْمَحِيضِ، فَتَمَعَّرَ وَجْهُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى ظَنَّنَا أَنَّهُ قَدْ غَضِبَ عَلَيْهِمَا، فَقَامَا فَاسْتَقْبَلْتُهُمَا هَدِيَّةً مِنْ لَبَنٍ، فَأَرْسَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي أَثَرِهِمَا فَسَقَاهُمَا، فَعَلِمَا أَنَّهُ لَمْ يَغْضَبْ عَلَيْهِمَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه ره زای خوای لی بی ده گیر نه وه، که جوله که کان هه کاتی نافرته تکیان بکه وتایه ته بی نوژی نه وه، له مال ده ریان ده کرد، نه خواردن و خواردنه وه یان له گه لی ده خوارد، نه له مالی شه وه له گه لی داده نیشتن، به لکو پاریزیان لی ده کردوو جییان بو جیاده کرده وه، بویه یاران پیغمبره ریش صلی الله علیه وسلم له وباریه وه لییان پرسی؟ خوای گه ورهش نه م نایه ته ی بو ره وانه کرد: (وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذَى فَاعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ). واته: وه پرسیارت لی ده کهن ده باره ی حه یز بلی حه یز نازاره، که واته دووریکه ونه وه له هاوسه ره کانتان له کاتی حه یزدا. هه تا کوتایی نایه ته که، نینجا پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فره مووی: له ماله کاند له گه لیان کو بی نه وه، هه موو شتیکیان له گه ل نه نجام بدن جگه له کاری جوتبون (جماع). جوله که وتیان:

نهم پیاوه دهیه ویت له ههموو یاسایه کی نیتمه دا دژی نیتمه بوهستی. جا نوسهیدی کورپی (حُضِر) و عه بیادی کورپی بیشر چوونه خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نهم باسه یان بۆ گتیرایه وه و تیان: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم جوله که ناواو ناوا دهلین، نهی بۆچی ریگامان پی نادهی ههتا له کاتی بی نوژییدا بچینه لایان و دروست ببین له گه لایان؟ جا پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم رووی گرژ کردوو رهنگی گۆرا، ههتا و امان دهزانی که لییان توربه بووه، بۆیه ههردووکیان ههستان چوونه دهره وه رویشتن، له پاشدا ههندی شیریان به دیاری هیتا بۆ پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، نهویش ههندی لهو شیرهی نارد بۆیان و خواردیان هوه و تیگه یشتن که دلی لییان نه یاشه وه.

۲۹۷۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، عَنْ حَمَّادِ بْنِ سَلَمَةَ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسٍ، نَحْوَهُ بِمَعْنَاهُ. حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ ابْنِ الْمُنْكَدِرِ، سَمِعَ جَابِرًا، يَقُولُ: كَانَتْ الْيَهُودُ تَقُولُ: مَنْ أَتَى امْرَأَتَهُ فِي قُبُلِهَا مِنْ دُبُرِهَا كَانَ الْوَلَدُ أَحْوَلَ، فَتَزَلَّتْ: (نِسَاؤُكُمْ حَرْتُ لَكُمْ فَأَتُوا حَرَكَكُمْ أُنَى حَرْتُكُمْ أُنَى شِئْتُمْ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نیبنو مونکه دیره وه ده گتیرنه وه، که گوئی له جابیر رهزای خوی لی بی بووه دهیفرموو: جوله که کان دهیانوت: نه گهر پیاو له پرووی دواوه له شوینی مندال بوونه وه له گه ل هاوسه ره کهی دروست بییت، نه وه منداله کهی خیل دهرده چیت، خوی گه وه لهو باره وه نهم نایه تهی دابه زاند: (نِسَاؤُكُمْ حَرْتُ لَكُمْ فَأَتُوا حَرَكَكُمْ أُنَى شِئْتُمْ). سورة البقرة: ۲۲۳. واته: ژنه کانتان کیلگهی خۆتانن جا تۆو بوه شیننه ناو کیلگه که تانه وه به ههرشیوه یه که ده تانه وی (له شوینی تایبه تی خوی که پی شه وه یه نه که له دواوه).

٢٩٧٩ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ ابْنِ حُثَيْمٍ، عَنْ ابْنِ سَابِطٍ، عَنْ حَفْصَةَ بِنْتِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: (نَسَاؤُكُمْ حَرْثُ لَكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَنْتُمْ شِئْتُمْ) يَعْنِي: صِمَامًا وَاحِدًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَابْنُ حُثَيْمٍ هُوَ: عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُثْمَانَ بْنِ حُثَيْمٍ، وَابْنُ سَابِطٍ هُوَ: عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَابِطِ الْجُمَحِيِّ الْمَكِّيُّ، وَحَفْصَةُ هِيَ بِنْتُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ. وَيُرْوَى فِي سِمَاءٍ وَاحِدٍ.

واته: له نومو سه له مدهده رهزای خوای لی بی ده گێرنهده، که پیغمبرهده صلى الله عليه وسلم ده بارهده: (نَسَاؤُكُمْ حَرْثُ لَكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَنْتُمْ شِئْتُمْ). فهرموویهتی: (مهبهستی پیشی نافرته). - نهك دواوهی چونکه شوینی کشتوکان نیه -.

٢٩٨٠ - (حسن) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا يَعْقُوبُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْأَشْعَرِيُّ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ أَبِي الْمُغِيرَةِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: جَاءَ عُمَرُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ هَلَكْتُ قَالَ: وَمَا أَهْلَكَ؟ قَالَ: حَوَّلْتُ رَحْلِي اللَّيْلَةَ، قَالَ: فَلَمْ يَرُدَّ عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَيْئًا، قَالَ: فَأُوجِي إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَذِهِ الْآيَةُ: (نَسَاؤُكُمْ حَرْثُ لَكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَنْتُمْ شِئْتُمْ) أَقْبِلْ وَأَذْبِرْ، وَاتَّقِ الدُّبُرَ وَالْحَيْضَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَيَعْقُوبُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْأَشْعَرِيُّ هُوَ: يَعْقُوبُ الْقُمِّيُّ.

واته: له نیبنو عه باسهده رهزای خویان لی بی ده گێرنهده، که فهرموویهتی: پیشهوا عومهر رهزای خوای لی بی هاته خزمهت پیغمبرهده صلى الله عليه وسلم فهرمووی: نهی پیغمبرهده صلى الله عليه وسلم تیاچووم؟ فهرمووی: (بۆ)، فهرمووی: نه مشهوه له دواوه چوومه لای خیزانم بهلام هینه کهم کردووه

به پیشیدا، پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم رهدی نه دایه وه و هیچ شتیکی نه فرموو، خوی گه وه وه حی یو نارد و نه م نایه تهی یو دابه زاند: (نَسَاؤُكُمْ حَرْتُ لَكُمْ فَأَتُوا حَرِّكُمْ أَنَّى شِئْتُمْ). له پیغمبره وه و له دواوه بچنه لایان به لام هوشیار بن له دواوه له ربی کومه وه له گه لیان جووت مه بن، ههروه ها له کاتی چه زیشدا.

۲۹۸۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْهَاشِمُ بْنُ الْقَاسِمِ، عَنِ الْمُبَارَكِ بْنِ فَضَالَةَ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ مَعْقِلِ بْنِ يَسَارٍ، أَنَّهُ زَوَّجَ أُخْتَهُ رَجُلًا مِنَ الْمُسْلِمِينَ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَكَانَتْ عِنْدَهُ مَا كَانَتْ، ثُمَّ طَلَّقَهَا تَطْلِيقَةً لَمْ يُرَاجِعْهَا حَتَّى انْقَضَتِ الْعِدَّةُ، فَهَوِيَهَا وَهَوِيَتْهُ، ثُمَّ خَطَبَهَا مَعَ الْخُطَّابِ، فَقَالَ لَهُ: يَا لَكُمُ أَكْرَمْتُكَ بِهَا وَزَوَّجْتُكَهَا فَطَلَّقْتُهَا، وَاللَّهِ لَا تَرْجِعْ إِلَيْكَ أَبَدًا آخِرُ مَا عَلَيْكَ، قَالَ: فَعَلِمَ اللَّهُ حَاجَتَهُ إِلَيْهَا، وَحَاجَتَهَا إِلَى بَعْلِهَا، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: تَبَارَكَ وَتَعَالَى (وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَّغْنِ أَجَلَهُنَّ)، إِلَى قَوْلِهِ: (وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ) فَلَمَّا سَمِعَهَا مَعْقِلٌ قَالَ: سَمِعَا لِرَبِّي وَطَاعَةً، ثُمَّ دَعَاهُ فَقَالَ: أَرْوِّجْكَ وَأُكْرِمْكَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَدْ رَوَى مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنِ الْحَسَنِ وَهُوَ عَنِ الْحَسَنِ غَرِيبٌ وَفِي هَذَا الْحَدِيثِ دَلَالَةٌ عَلَى أَنَّهُ لَا يَجُوزُ النِّكَاحُ بِغَيْرِ وَلِيٍّ لِأَنَّ أُخْتَ مَعْقِلِ بْنِ يَسَارٍ كَانَتْ ثَيِّبًا فَلَوْ كَانَ الْأَمْرُ إِلَيْهَا دُونَ وَلِيِّهَا لَزَوَّجَتْ نَفْسَهَا وَلَمْ تَخْتَجِ إِلَى وَلِيِّهَا مَعْقِلِ بْنِ يَسَارٍ وَإِنَّمَا خَاطَبَ اللَّهُ فِي هَذِهِ الْآيَةِ الْأَوْلِيَاءَ فَقَالَ: (لَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ) فَفِي هَذِهِ الْآيَةِ دَلَالَةٌ عَلَى أَنَّ الْأَمْرَ إِلَى الْأَوْلِيَاءِ فِي التَّزْوِيجِ مَعَ رِضَاهُنَّ.

واته: له مه عقیلی کوری یه ساره وه ره زای خوی لی بی ده گینه وه، که له سه رده می پیغمبره خوادا صلی الله علیه وسلم خوشکیکی دا به پیای له موسولمانان، ماویه لای بوو ته لاقی دا نه یگه پیه وه ژیر رکیفی خوی هه تا عیددهی تهواو بوو، نیت هه ردوکیان موشتاقی یه کتر بوون و چه زیان ده کرد پیک

بیتنه وه، له پاشدا داوای کرده وه، مه عقیل پیی وت: نهی گه مره ی سوک و هیچ و پوچ، ریزم گرتی و لیم ماره کردی که چی تو ته لاقت دا، سویتند به (الله) هرگیز ناتده مه وه نه وه کوتایی ژبانی هاوسه ریتانه و جاریکی تر ناچیته لای، فهرمووی: خوای گه وره بو خوی ده زانی چه نده موشتاقی یه کن و پتویستیان به یه ک هیه، بویه نهم نایه ته ی به و بونه وه دابه زاند: (وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَبُغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَفْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ). هه تا: (وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ). واته: کاتیک ژنه کانتان ته لاقتا عید ده بیان ته واو بوو نیتر قه ده غه بیان مه کن که شوو بکه ن به میژده کانیان.

کاتی مه عقیل نایه ته که ی بیست فهرمووی: بیستم و گوپرایه لی فهرمایستی خوای گه وره م، نینجا بانگی کرده وه و فهرمووی: لیت ماره ده که م و ریزشت ده گرم.

۲۹۸۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، عَنْ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، قَالَ: (ح) وَحَدَّثَنَا الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنِ الْقَعْقَاعِ بْنِ حَكِيمٍ، عَنْ أَبِي يُونُسَ، مَوْلَى عَائِشَةَ قَالَ: أَمَرَتْنِي عَائِشَةُ، أَنْ أَكْتُبَ لَهَا مُصْحَفًا، فَقَالَتْ: إِذَا بَلَغْتَ هَذِهِ الْآيَةَ فَادْبِي (حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى) فَلَمَّا بَلَغْتُهَا أَذِنْتُهَا، فَأَمَلْتُ عَلَيَّ حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى وَصَلَاةِ الْعَصْرِ وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ، وَقَالَتْ: سَمِعْتُهَا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ حَفْصَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بی یونس نوکهر (مولى) ی عایشه وه ره زای خوای لی بی هاتوو، که وتویه تی: خاتوو عایشه فهرمانی پی کردم که قورنان (مصحف) یکى بو بنوسمه وه وتیشی: ناگادارم بکه ره وه هر کاتی گه یشتیه نهم نایه ته: (حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى). سورة البقرة: ۲۳۸. واته: ناگاداری نویژه کانتان بکه ن، به تایبه تی نویژی ناوه راست.

کاتی که گه یستمه نایه ته که ناگادارم کرده وه، خاتوو عانیشه نایه ته که ی بۆ خویندمه وه: (حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ وَصَلَاةِ الْعَصْرِ وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ). واته: ناگاداری نوێژه کانتان بکهن، به تاییه تی نوێژی ناوه راست نوێژی عهسره، له نوێژدا بوهستن بۆ خوا به گهردنکه چی.

پاشان عانیشه رهزای خوای لی بۆ فهرمووی: بهم شیوهیه له پیغمبره م صلی الله علیه وسلم بیستوه. - عانیشه (وَصَلَاةِ الْعَصْرِ) ی بۆ زیاد کرد، به لام نه مه خویندنه وه یه کی ده گمه نه (القراءة شاذة) و (متواتر) نیه، نه وه ی له (مُصْحَف) دا چه سپاوه نه مه یه: (حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ) -.

۲۹۸۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا حُمَيْدُ بْنُ مَسْعَدَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ زُرَيْعٍ، عَنْ سَعِيدٍ، عَنْ قَتَادَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَسَنُ، عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدَبٍ، أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: صَلَاةُ الْوُسْطَىٰ صَلَاةُ الْعَصْرِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له سه موره ی کورپی جوندوبه وه رهزای خوای لی بۆ ده گێر نه وه، که پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: ((الصلَاةِ الْوُسْطَى) نوێژی عهسره).

۲۹۸۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدَةُ، عَنْ سَعِيدٍ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَبِي حَسَّانٍ الْأَعْرَجِ، عَنْ عُبَيْدَةَ السَّلْمَانِيِّ، أَنَّ عَلِيًّا، حَدَّثَهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ يَوْمَ الْأَخْزَابِ: اللَّهُمَّ املَأْ قُبُورَهُمْ وَيُؤْوِتْهُمْ نَارًا كَمَا شَغَلُونَا عَنْ صَلَاةِ الْوُسْطَى حَتَّى غَابَتِ الشَّمْسُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، قَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْ عَلِيٍّ، وَأَبُو حَسَّانٍ الْأَعْرَجُ اسْمُهُ: مُسْلِمٌ.

واته: له پێشهوا علیه وه رهزای خوای لی بۆ ده گێر نه وه، که پیغمبره م صلی الله علیه وسلم له رۆژی غهزای خهندهق (نه حزاب) دا فهرمووی: (خوای گهوره

سنن الترمذی بهرگی جوارهم - باسه کانی تفسیری قورنان له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم

گۆره کانیان و ماله کانیان پر بکات له ناگر، چۆن سه رقالیان کردین له (الصَّلَاةُ الْوُسْطَى) نویژی عه سر هه تا روژ ناوا بوو).

۲۹۸۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو النَّضْرِ، وَأَبُو دَاوُدَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ طَلْحَةَ بْنِ مُصَرِّفٍ، عَنْ زَيْدٍ، عَنْ مُرَّةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: صَلَاةُ الْوُسْطَى صَلَاةُ الْعَصْرِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ، وَأَبِي هَاشِمٍ بْنِ عُبَيْدَةَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الله) کۆری مه سعو ده وه ره زای خوای لی بئی ده گێرنه وه، که فرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: ((الصَّلَاةُ الْوُسْطَى) نویژی عه سره).

۲۹۸۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَرْوَانُ بْنُ مُعَاوِيَةَ، وَزَيْدُ بْنُ هَازُونَ، وَمُحَمَّدُ بْنُ عُبَيْدٍ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أَبِي خَالِدٍ، عَنِ الْحَارِثِ بْنِ شَبِيلٍ، عَنْ أَبِي عَمْرِو الشَّيْبَانِيِّ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمٍ، قَالَ: كُنَّا نَتَكَلَّمُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الصَّلَاةِ فَنَزَلَتْ (وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ) فَأَمَرْنَا بِالسُّكُوتِ. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُشَيْمٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ أَبِي خَالِدٍ، نَحْوَهُ، وَزَادَ فِيهِ: وَهَيْئًا عَنِ الْكَلَامِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَأَبُو عَمْرِو الشَّيْبَانِيُّ اسْمُهُ: سَعْدُ بْنُ إِيَّاسٍ.

واته: له زهیدی کۆری نه رقه مه وه ره زای خوای لی بئی ده گێرنه وه، که فرموویه تی: له سه رده می پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم یتمه له نویژدا قسه مان ده کرد، نه م نایه ته دابه زی: (وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ). واته: له نویژدا بوهستن بو خوا به گهردنکه چی. جا فرماغان پی کرا به بیدهنگی.

٢٩٨٧ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُوسَى، عَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنْ السُّدِّيِّ، عَنْ أَبِي مَالِكٍ، عَنِ الْبَرَاءِ، (وَلَا تَيَمَّمُوا الْحَبِثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ) قَالَ: نَزَلَتْ فِيْنَا مَعَشَرَ الْأَنْصَارِ، كُنَّا أَصْحَابَ نَحْلٍ فَكَانَ الرَّجُلُ يَأْتِي مِنْ نَحْلِهِ عَلَى قَدَرٍ كَثْرَتِهِ وَقِلَّتِهِ، وَكَانَ الرَّجُلُ يَأْتِي بِالْقِنُوِّ وَالْقِنُونِ فَيَعْلِقُهُ فِي الْمَسْجِدِ، وَكَانَ أَهْلُ الصُّفَّةِ لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ، فَكَانَ أَحَدُهُمْ إِذَا جَاعَ أَتَى الْقِنُوَّ فَضَرَبَهُ بِعَصَاهُ فَيَسْقُطُ مِنَ الْبُسْرِ وَالتَّمْرِ فَيَأْكُلُ، وَكَانَ نَاسٌ يَمْنَنُ لَا يَزْعَبُ فِي الْخَيْرِ يَأْتِي الرَّجُلُ بِالْقِنُوِّ فِيهِ الشَّيْصُ وَالْحَشْفُ وَبِالْقِنُوِّ قَدْ انْكَسَرَ فَيَعْلِقُهُ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَبَارَكَ تَعَالَى: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْحَبِثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِآخِذِيهِ إِلَّا أَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ) قَالُوا: لَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ أَهْدَى إِلَيْهِ مِثْلُ مَا أُعْطِيَ، لَمْ يَأْخُذْهُ إِلَّا عَلَى إِغْمَاضٍ أَوْ حَيَاءٍ. قَالَ: فَكُنَّا بَعْدَ ذَلِكَ يَأْتِي أَحَدُنَا بِصَالِحٍ مَا عِنْدَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ صَحِيحٌ، وَأَبُو مَالِكٍ هُوَ: الْغِفَارِيُّ وَيُقَالُ اسْمُهُ: غَزْوَانٌ وَقَدْ رَوَى الثَّوْرِيُّ، عَنِ السُّدِّيِّ، شَيْئًا مِنْ هَذَا.

واته: له بهرائه وه رهزای خوای لی بئی ده گێرنه وه، که فرمویه تی: نهم نایه ته: (وَلَا تَيَمَّمُوا الْحَبِثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ) ده باره ی نیمه ی کۆمه لی نه نصاره کان هاته خواره وه، نیمه خاوهن باخی دار خورما بووین، هه رکه س به پیتی زۆر و که می خورمای نه هیتنا بو زه کات، پیاوی وا هه بوو دوو هیشوی نه هیتنا، هه بوو یه ک هیشوی نه هیتنا، له مزگه وتدا هه لی نه واسی، له بهر نه وه ی نه هلی صوفه خواردنیان نه بوو بیخۆن، کاتی به کێکیان برسی بوايه نه هاته بهردهم هیشوه کهو داریکی پێدا ده کێشا، ده که کانی نه که وتنه خواره وه و نه بخواردن، نه و که سانه ی نیازی خیریان نه بوو خورمای خرابیان نه هیتنا هه لیان نه واسی، هیشوی (شیص) و هیشوی (حشف) هیشوی شکاویان تیدا بوو، خوای گه وه نهم نایه ته می نارده خواره وه: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

آمَنُوا أَنْفَقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْحَيَاةَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِأَخِيهِ إِلَّا أَنْ تُغْنُوا فِيهِ). سورة البقرة: ۲۶۷. واته: نهی شهو که سانهی باوه ږتان هیناوه له باشتړین جوړ لهو شتانهی به دهستی نه هینن، وه شهو شتانهی خوا بوئی ده رکړدن له زهوی بدن به زه کات، جوړی قهلب و خراپه کهی مه دهن به زه کات، له حالیکدا نه گهر به خوتانی بدن وهریناگرن مه گهر چاوپوښی بکهن له خراپه کهی.

وتیان: نه گهر که سی و هک شهو ږتان بو بنیړی به دیاری وهری ناگری مه گهر چاوپوښی بکات یان له شهرماندا وهری نه گری، فهرمووی: نیتر له پاش شهو که سی له نیتمه له مالی چاکی خوی دهیبه خشی.

۲۹۸۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْأَخْوَصِ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ السَّائِبِ، عَنْ مُرَّةَ الْهَمْدَانِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ لِلشَّيْطَانِ لَمَمَةً بَابِنِ آدَمَ، وَلِلْمَلِكِ لَمَمَةٌ، فَأَمَّا لَمَمَةُ الشَّيْطَانِ فإِعْيَادُ الْبَشَرِ وَتَكْذِيبُ الْحَقِّ، وَأَمَّا لَمَمَةُ الْمَلِكِ فإِعْيَادُ الْخَيْرِ وَتَصْدِيقُ الْحَقِّ، فَمَنْ وَجَدَ ذَلِكَ فَلْيَعْلَمْ أَنَّهُ مِنَ اللَّهِ فَلْيَحْمَدِ اللَّهَ وَمَنْ وَجَدَ الْآخَرَ فَلْيَتَعَوَّذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، ثُمَّ قَرَأَ (الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُم بِالْفَحْشَاءِ) الْآيَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ وَهُوَ حَدِيثُ أَبِي الْأَخْوَصِ، لَا نَعْرِفُهُ مَرْفُوعًا إِلَّا مِنْ حَدِيثِ أَبِي الْأَخْوَصِ.

واته: له (عبد الله) کوری مه سعو ده وه ره زای خوی لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره وری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (شهیتان ختوره و خه یالاتی خراب ده خاته دلی ناده میزاده وه هانی ده دا باوه ږ به هق نه کات، مه لانیکه ش ختوره و خه یالاتی باش ده خاته دلی ناده میزاده وه و هانی ده دا باوه ږ به هق بکات، هه رکه س ختوره و خه یالاتی باش هاته دلیه وه شهو با بزانی له

خواوهیه و سوپاس و ستایشی خوا بکات، خو نه گهر جگه له وه بوو نه وه له شهیتانه وهیه و پهنا بگرن به خوا له شهیتانی ره جم کراو: له پاشدا نهم نایه تهی خوینده وه: (الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ). سورة البقرة: ۲۶۸. واته: کاتی دهیبه خشن شهیتان به لیتی نه هزاری و نه داریتان پی ده دات (ده تان ترسینی به ههزاری) و فرمانتان پی ده کات به تاوان و خراپه و نه به خشین.

۲۹۸۹ - (حسن) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا فَضِيلُ بْنُ مَرْزُوقٍ، عَنْ عَدِيِّ بْنِ ثَابِتٍ، عَنْ أَبِي حَازِمٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ، إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ وَلَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا وَإِنَّ اللَّهَ أَمَرَ الْمُؤْمِنِينَ بِمَا أَمَرَ بِهِ الْمُرْسَلِينَ، فَقَالَ: (يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ)، وَقَالَ: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِنَ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ) قَالَ: وَذَكَرَ الرَّجُلُ يُطِيلُ السَّفَرَ أَشْعَثَ أَغْبَرَ يَمُدُّ يَدَهُ إِلَى السَّمَاءِ يَا رَبِّ، يَا رَبِّ وَمَطْعَمُهُ حَرَامٌ، وَمَشْرَبُهُ حَرَامٌ، وَمَلْبَسُهُ حَرَامٌ، وَعُدِّي بِالْحَرَامِ، فَأَنَّى يُسْتَجَابَ لِذَلِكَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَإِنَّمَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ فَضِيلِ بْنِ مَرْزُوقٍ وَأَبُو حَازِمٍ هُوَ: الْأَشْجَعِيُّ اسْمُهُ: سَلْمَانُ مَوْلَى عَزَّةَ الْأَشْجَعِيَّةِ.

واته: له نه بو هورهیره وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نهی خه لکینه، خوی گه وه بو خوی پاک و خاوینه هه رچی پاک و خاوین و حه لال نه بی قبولی ناکات، بیگومان خوا هه فهرمانیکی به پیغمبره ره کرد بی، هه مان فهرمانیشی به باوه رداران کرد وه، ده فهرموویت: (يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ) سورة المؤمنون: ۵۱. واته: نهی پیغمبره بخون له خواره مهنی حه لال و پاک، کار و کرده وی باش بکه نه. به راستی من به وهی نیوه ده یکه نه ناگادارم).

ههروهها دهفرموویت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ) سورة البقرة: ۱۷۲. واته: نهی نهوانه‌ی باوه‌رتان هیتاوه بخۆن له خواردنه‌مه‌نی حه‌لال و پاک که نیتمه کردومانن به رزق و رۆزی نیتوه).

فرمووی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم باسی پیاویکی کرد ده‌چی بو سه‌فه‌ری دوور و درێژ قژی گف ده‌بی و ده‌ئالۆسکی و چلک و ته‌پ و توژی لی ده‌نیشی ده‌ستی به‌رزده‌کاته‌وه بو ناسمان و ده‌پاریته‌وه: نه‌ی په‌روه‌ردگارم، نه‌ی په‌روه‌ردگارم، خواردن و خواردنه‌وه‌ی هه‌رامه، پۆشاک‌ی هه‌رامه، به‌هه‌رام گوشت کاروه، ده‌ی نیتر دوعاو پارانه‌وه‌ی چۆن لی وهرده‌گیری).

۲۹۹۰ - (ضعیف الإسناد) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ مُوسَى، عَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنِ السُّدِّيِّ، قَالَ: حَدَّثَنِي مَنْ سَمِعَ عَلِيًّا، يَقُولُ: لَمَّا نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ (إِنْ تُبْدُوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفُوهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرْ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ) الْآيَةُ أَخْرَجْتَنَا قَالَ: قُلْنَا: يُحَدِّثُ أَحَدُنَا نَفْسَهُ فَيُحَاسِبُ بِهِ، لَا نَدْرِي مَا يُغْفَرُ مِنْهُ وَلَا مَا لَا يُغْفَرُ؟ فَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ بَعْدَهَا فَنَسَخَتْهَا (لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ).

واته: پێشه‌وا عه‌لی ره‌زای خوای لی بی ده‌فرموویت: کاتی نهم نایه‌ته دابه‌زی دل‌گرانی کردین: (إِنْ تُبْدُوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفُوهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرْ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ). سورة البقرة: ۲۸۴. واته: نه‌وه‌ی له‌دل و ده‌روتناندا جی‌گیر بووه ده‌ری بېرن یان بیشارنه‌وه خوا ده‌باره‌ی لیتان ده‌پرسیته‌وه، نینجا له‌هه‌رک‌ه‌س بیه‌ویت خۆش ده‌بی‌ت وه هه‌رک‌ه‌س بیه‌ویت سزای ده‌دات. فرمووی: جا هه‌رک‌ه‌سی له‌نیتمه له‌گه‌ل خۆی ده‌دوا و لی‌پرسینه‌وه‌ی نه‌فسی خۆی ده‌کرد، نه‌یته‌زانی خوا لی‌ی خۆش بووه یان نا، دوا‌ی نه‌وه نهم نایه‌ته هاته‌خواره‌وه و نه‌سخی کرده‌وه: (لَا يُكَلِّفُ

اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ). سورة البقرة: ۲۸۶. واته: خوای گهواره ئهرك ناخاته سهر هیچ كهسی مه گهر بهقه دهر توانای خوی نه بیته، ههر کاریکی چاک بکات قازاچی تهنها بۆ خویهتی و ههر خراپه یه کیشی کرد بیته به خهی خوی ده گریته و له سهر خویهتی.

۲۹۹۱ - (ضعیف الإسناد) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ مُوسَى، وَرَوْحُ بْنُ عُبَادَةَ، عَنْ حَمَّادِ بْنِ سَلَمَةَ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ زَيْدٍ، عَنْ أُمِّیَّةَ، أَنَّهَا سَأَلَتْ عَائِشَةَ، عَنْ قَوْلِ اللَّهِ تَعَالَى: (إِنْ تُبْدُوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفُوهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ) وَعَنْ قَوْلِهِ: (مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ) فَقَالَتْ: مَا سَأَلَنِي عَنْهَا أَحَدٌ مُنْذُ سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: هَذِهِ مُعَاتَبَةُ اللَّهِ الْعَبْدَ بِمَا يُصِيبُهُ مِنَ الْخَطِيئَةِ وَالنَّكْبَةِ حَتَّى الْبِضَاعَةُ يَضَعُهَا فِي كُمْ فَمِصْبِهِ فَيَفْقِدُهَا فَيَفْرَعُ لَهَا حَتَّى إِنْ الْعَبْدَ لَيَخْرُجُ مِنْ ذُنُوبِهِ كَمَا يَخْرُجُ الْبَيْتَرُ الْأَخْمَرُ مِنَ الْكَبِيرِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ عَائِشَةَ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ حَمَّادِ بْنِ سَلَمَةَ.

واته: ئومه ییه دهباره ی ئهم نایه ته له عانی شه ی رهزای خوای لی بی پرسی: (إِنْ تُبْدُوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفُوهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ). سورة البقرة: ۲۸۴. ههروه ها ده باره ی ئهم نایه ته ش: (مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ). سورة النساء: ۱۲۳. واته: ههر که سیک ههر کاریکی ناره واو خراپ بکات، دلتیابن ههر بهو کاره ی خویه جهز به ده دریت. عانی شه فهرمووی: له وکاته وه له م باره وه پرسیارم کرد وه له پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم، هیچ که سی پرسیاری لی نه کرد ووم، پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (ئه وه سه رزه نشت و سه رکونه ی بهنده یه له لایه ن خوای په روه رد گاره وه له دونیا توشی تاو نازار و کاره سات و به لا ده بی، یان مالیکی له گیر فانی کراسه که ی ده که وی و لیتی ون ده بی و ده فه وتی

خه می بۆ ده خوات، بهردهوام له سهر شهو حاله له گونا هه کانی پاک ده بیته وه، ههروهک چۆن ئالتونی زهره له کوره ده ده چیت له چلک پاک ده بیته وه.

٢٩٩٢ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ آدَمَ بْنِ سُلَيْمَانَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ (إِنْ تُبْدُوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفُوهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ) قَالَ: دَخَلَ قُلُوبُهُمْ مِنْهُ شَيْءٌ، لَمْ يَدْخُلْ مِنْ شَيْءٍ، فَقَالُوا لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: قُولُوا: سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا، فَأَلْقَى اللَّهُ الْإِيمَانَ فِي قُلُوبِهِمْ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى (آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ) الْآيَةَ (لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ) رَزَقْنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا) قَالَ: قَدْ فَعَلْتُ (رَزَقْنَا وَلَا تُحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا) قَالَ: قَدْ فَعَلْتُ (رَزَقْنَا وَلَا تُحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا) الْآيَةَ قَالَ: قَدْ فَعَلْتُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَقَدْ رَوَى هَذَا مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ. وَأَدَمُ بْنُ سُلَيْمَانَ يُقَالُ: هُوَ وَالِدُ يَحْيَى بْنِ آدَمَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه رهزای خویان لی بی ده گێرنه وه، کاتی که شه نایه ته دابهزی: (إِنْ تُبْدُوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفُوهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ). سورة البقرة: ٢٨٤. واته: شهوی له دل و ده روتاندا جیگیر بووه ده ری بیرن یان بیشارنه وه خوا ده رباره ی لیتان ده پرستیته وه. فه رموی: شتی چووه دل یانه وه و زۆر دلگران بوون ده رباره ی شهویان راگه یاند به پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم، فه رموی: بلین: بیستمان و گوێپایه ل و فه مانبه دارین، خوی گه وه باوه ری خسته دل یانه وه، شه نایه ته می دابه زاند (آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ). واته: پیغه مبه ر و باوه رداران باوه ریان هیه به وه ی له لایه ن پهروه دگاریانه وه هاتۆته خواره وه. (لَا

يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِن نَّسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا). واته: خوای گه وه نهرك ناخاته سهه هیهچ كه سی مه گه ره به قه ده ره توانای خوئی نه بیته، هه ره کاریکی چاك بكات قازانجی ته نهها بو خویه تی و هه ره خراپه کیشی کرد بیته یه خه ی خوئی ده گریته و له سهه ره خویه تی، پهروه ردگارا، لیمان مه گره نه گه ره فرهامو شیمان به سهه ردا هات یان گونا هو هه له یه کمان له ده سهه ته قهوما، خوای گه وه ره فره مووی: بیگومان نهوا کردم نهرك ناخه مه سهه رشانتان به پیته توانی خوتان نه بیته، (رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا اِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا). واته: پهروه ردگارا، نهركی سهه خت و کاری گران مه ده به سهه رماندا وه كه نه وه ی داوته به سهه ره نهوانه ی پیته نیمه دا. فره مووی: بیگومان نهوا کردم، (رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْنَا مَا لَنَا طَاقَةً لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا). واته: پهروه ردگارا، نهركی مه ده به سهه رماندا له تواناماندا نه بیته، چارپوشی بکه له هه له وه تاوانه کامان و بهزه بیت بیت هه پیماندا. فره مووی: بیگومان نهوا کردم نهركی ناخه مه سهه رشانتان له تواناتاندا نه بیته.

نه وه ی هاتو وه دهه باره ی سوره تی (آل عمران).

٤ - بَابُ: وَمِنْ سُورَةِ آلِ عِمْرَانَ

٢٩٩٣ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ الطَّيَالِسِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَامِرٍ وَهُوَ الْحَرَّازُ، وَزَيْدُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ كِلَاهُمَا، عَنِ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ. قَالَ زَيْدُ: عَنِ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ، عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ عَائِشَةَ، وَلَمْ يَذْكُرْ أَبُو عَامِرٍ الْقَاسِمَ - . قَالَتْ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ قَوْلِهِ: (فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ)، قَالَ: فَإِذَا رَأَيْتَهُمْ

فَاعْرِفْهُمْ وَقَالَ يَزِيدُ: فَإِذَا رَأَيْتُمُوهُمْ فَاعْرِفُوهُمْ قَالَهَا مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عانیشهوه رهزای خوای لی بی ده گێرنهوه، که فهرموویهتی: ده باره ی
 نه م نایه ته له پیغه مبهری خوام صلی الله علیه وسلم پرسی: (فَأَمَّا الَّذِينَ فِي
 قُلُوبِهِمْ زِنَعٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ).
 واته: جا نهوانه ی له دلیاندا لادان و چهوتی ههیه دوا ی نهو نایه تانه ده کهون که
 موته شابیهن (هاوشیوهن)، بو تیکدانی بیروباوهری موسولمانان وه بو رافه کردنی به
 نارهزووی ناپاکی خویان، له کاتیکدا کهس رافه کردنی نازانی. فهرمووی: (نه گهر
 بینیت خوتیان لی بیاریزه). یهزید وتی: دوو جار یان سی جار فهرمووی: (نه گهر
 بینیتان خوتانیان لی بیاریزن).

٢٩٩٤ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا أَبُو الْوَلِيدِ الطَّيَالِسِيُّ، قَالَ:
 حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي مُلَيْكَةَ، عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ
 عَائِشَةَ، قَالَتْ: سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ هَذِهِ الْآيَةِ (هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ
 عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ) إِلَى آخِرِ الْآيَةِ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ: إِذَا رَأَيْتُمُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ سَمَّاهُمُ اللَّهُ فَاخْذَرُوهُمْ. هَذَا
 حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَى عَنْ أُيُوبَ، عَنِ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، هَذَا
 الْحَدِيثُ، وَهَكَذَا رَوَى غَيْرُ وَاحِدٍ هَذَا الْحَدِيثَ عَنِ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، وَلَمْ
 يَذْكُرُوا فِيهِ عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدٍ، وَإِنَّمَا ذَكَرَهُ يَزِيدُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، عَنِ الْقَاسِمِ فِي هَذَا
 الْحَدِيثِ. وَابْنُ أَبِي مُلَيْكَةَ هُوَ: عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ وَقَدْ سَمِعَ مِنْ عَائِشَةَ
 أَيْضًا.

واته: له عانیشهوه رهزای خوای لی بی ده گێرنهوه، که فهرموویهتی: ده باره ی

نهم نایه ته پرسیار کرا له پیغمبره صلی الله علیه وسلم: (هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ) واته: نهو خواجه نارد ویتیه خواره وه بۆت قورنان هه ندیک نایاتی (مه بهسته کانیان) روشن نهو نایه تانه بنه رته قورنان، وه نهوانی تر (نایه تانیکن مه بهسته کانیان) روشن نین.... پیغمبره صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (نه گهر نهوانه تان دی شوین نهو نایه تانه که وتوون که موته شابیهن) (هاوشیوهن)، نهوه نهوانه که خوی گه وه پیناسه ی کردوون به وه ی لاری و چه وتی له دلیاندا ههیه بویه خوتانیان لی بیاریزن و گوینان بۆ مه گرن و له گه لیان دامه نیشن).

۲۹۹۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي الضُّحَى، عَنْ مَسْرُوقٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ لِكُلِّ نَبِيٍّ وَلَاءَةً مِنَ النَّبِيِّينَ، وَإِنَّ وَلِيَّيَ أَبِي وَخَلِيلَ رَبِّي، ثُمَّ قَرَأَ: (إِنَّ أَوَّلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لِلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ). حَدَّثَنَا مُحَمَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي الضُّحَى، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِثْلَهُ وَلَمْ يَقُلْ فِيهِ عَنْ مَسْرُوقٍ. هَذَا أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ أَبِي الضُّحَى عَنْ مَسْرُوقٍ، وَأَبُو الضُّحَى اسْمُهُ: مُسْلِمُ بْنُ صُبَيْحٍ. حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي الضُّحَى، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَ حَدِيثِ أَبِي نُعَيْمٍ وَلَيْسَ فِيهِ عَنْ مَسْرُوقٍ.

واته: له (عبد الله) کۆپی مه سعوده وه ره زای خوی لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هه موو پیغمبره ی خاوه ن و پشتیوانیکی ههیه له پیغمبره ن، دۆست و خوشه ویستی

منیش باوكم ئیبراهیمه که خوشهویستی پهروه رگارمه، له پاشدا نهم نایه تهی خویندهوه: (إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ). سورة آل عمران: ۶۸.

واته: نزیکترین کهس له ئیبراهیمهوه: نهو کهسانه که له سهردهمی خویدا شوینی کهوتبون، ههروهها نهم پیغمبرهدهش صلی الله علیه وسلم و نهوانه ی باوهریان هیتاوه، بیگومان خوا یار و یاوهری باوهردارانه.

۲۹۹۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ شَقِيقِ بْنِ سَلَمَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ خَلَفَ عَلَى يَمِينٍ وَهُوَ فِيهَا فَاجِرٌ لِيَقْطَعَ بِهَا مَالَ امْرِئٍ مُسْلِمٍ، لَقِيَ اللَّهَ وَهُوَ عَلَيْهِ غَضَبَانُ، فَقَالَ الْأَشْعَثُ بْنُ قَيْسٍ: فِيَّ وَاللَّهِ كَانَ ذَلِكَ، كَانَ بَيْنِي وَبَيْنَ رَجُلٍ مِنَ الْيَهُودِ أَرْضٌ فَجَحَدَنِي، فَقَدَّمْتُهُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَلَاكَ بَيْتَةٌ؟ فَقُلْتُ: لَا، فَقَالَ لِلْيَهُودِيِّ: اخْلُفْ فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِذْنٌ يَخْلُفُ فَيَذْهَبُ بِمَالِي، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: (إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا) إِلَى آخِرِ الْآيَةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ أَبِي أَوْفَى.

واته: له (عبد الله) کوری مهسعودهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: پیغمبرهدهی خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (هه رکهس به درۆ سویند بخوات بۆ نهوهی مالی کهسیکی تر ببچریت بۆ خۆی کاتی که دهگات به دیداری خوای پهروه رگار لیتی توپهیهو سزای دهوات). (أَشْعَثُ) کوری قهیس وتی: سویند به (الله) نهمه له من رویداوه، پارچهیه زهویم هه بوو له نیوان من و پیاویکی جوله کهدا بوو، کیشه کهوته نیوانمانهوه له سهری جوله که که نینکاری ده کردم و نکولی لی ده کرد زهویه کهی به هی خۆی ده زانی، منیش سکالام

بهرزکرده وه بۆلای پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم و جوله که کهم برده خزمه تی، پیتی فهرمووم: (به لگه ت ههیه؟). وتم: نه خیر، به جوله که کهی فهرموو: (سویند بخۆ). وتم: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم که واته سویند ده خوات و ماله کهی من ده بات بۆ خۆی، خوی پهره و دگاری له باره وه نه م نایه تهی دابه زاند: (إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ) سورة آل عمران: ۷۷. واته: بیتگومان نه وانهی ده یفرۆشن په یمانی خوا و سوینده کانی خویان به نرخیککی کهم، نه وانه بیتبه شن له (به هری خوا) له روژی دوابی دا و، خوی گه و ره قسه یان له گه ل ناکات و، ته ماشایان ناکات له روژی قیامه تدا، وه له گونا هیان خۆش نابیت، وه بۆ نه وان ههیه سزای به نازار.

۲۹۹۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ بَكْرِ السَّهْمِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حُمَيْدٌ، عَنْ أَنَسٍ، قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ (لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ) أَوْ (مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا)، قَالَ أَبُو طَلْحَةَ: وَكَانَ لَهُ حَائِطٌ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ حَائِطِي لِلَّهِ، وَلَوْ اسْتَطَعْتُ أَنْ أُسِرَّهَ لَمْ أُعْلِنَهُ فَقَالَ: اجْعَلْهُ فِي قَرَابَتِكَ أَوْ أَقْرَبِكَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَقَدْ رَوَاهُ مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ، عَنْ أَنَسٍ بْنِ مَالِكٍ.

واته: له نه نه سی کوری مالی که وه ره زای خوی لى بى ده گینه وه، که فهرموویه تی: کاتى کهى نه م نایه ته دابه زی: (لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ). واته: نیوه هه رگیز به خیر و چاکه ناگه ن هه تا به ختی نه که ن هه ندی له و داراییه ی که خۆشتان ده ویت. یان: (مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا) سورة البقرة: ۲۴۵. واته: کتیه نه و که سه ی قهرز بدات به خوا، قهرزیککی باش، (أَبُو طَلْحَةَ)

رهزای خوای لی بی باخه خورماکی هه بوو خۆشه ویستری مال و سامان بوو بولایه وه، فهرمووی: نهی پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم، باخه خورماکه م ده به خشم به خوا، پیغمبره صلی الله علیه وسلم فهرمووی: نه گهر نه توانی نهو به خشینه بشاره وه با نهی بی ناشکرای مه که، بیبه خشه به خزمه نزیکه کانی خۆت).

۲۹۹۸ - (ضعیف جدا، لكن جملة: (العج والثج) ثبت في حديث آخر) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا إِبرَاهِيمُ بْنُ يَزِيدَ، قَالَ: سَمِعْتُ مُحَمَّدَ بْنَ عَبَّادِ بْنِ جَعْفَرٍ، يُحَدِّثُ عَنِ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: قَامَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: مَنْ الْحَاجُّ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: الشَّعْبُ الثَّقَلُ، فَقَامَ رَجُلٌ آخَرُ فَقَالَ: أَيُّ الْحَاجِّ أَفْضَلُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: الْعَجُّ وَالثَّجُّ، فَقَامَ رَجُلٌ آخَرُ فَقَالَ: مَا السَّبِيلُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: الرَّأْدُ وَالرَّاحِلَةُ. هَذَا حَدِيثٌ، لَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عُمَرَ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ إِبرَاهِيمَ بْنِ يَزِيدَ الْحَوْزِيِّ الْمَكِّيِّ، وَقَدْ تَكَلَّمَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ فِي إِبرَاهِيمَ بْنِ يَزِيدَ مِنْ قَبْلِ حِفْظِهِ.

واته: له نیبنو عومه ره وه رهزای خویان لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیاو ی هه ستایه وه وتی: نهی پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم، کی حاجی ته واه؟ فهرمووی: (نهو که سه ی قژی تۆزاوی بی و خۆی نه رازاندیته وه و بۆنی خۆشی له خۆی نه دابی)، پیاو یکی تر هه ستایه وه وتی: نهی پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم، چ هه جی خیری چاکتر و گه وهره تره؟ فهرمووی: (ته لیه به ده نگی بهرز و قوربانی کردن)، پیاو یکی تر هه ستایه وه وتی: نهی مه به ست له (سبیل) چیه وه که له م نایه ته دا هاتوه: (مَنْ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا) سورة آل عمران: ۹۷؟ فهرمووی: (تیشوی سه فهر و ولاخی سواری). - که سی توانای مالی و جهسته یی هه بوو هه جی له سه ر فرهزه - .

۲۹۹۹ - (صحیح الإسناد) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَاتِمُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، عَنْ بُكَيْرِ بْنِ مِسْمَارٍ، عَنْ عَامِرِ بْنِ سَعْدٍ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: لَمَّا أُنْزِلَ اللَّهُ هَذِهِ الْآيَةَ: (تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ)، دَعَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلِيًّا وَفَاطِمَةَ وَحَسَنًا وَحُسَيْنًا، فَقَالَ: اللَّهُمَّ هَؤُلَاءِ أَهْلِي. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: له عامیری کوری سه عدی کوری نه بی وه قاصه وه، له باوکیه وه ره زای خوای لی بی ده گێر نه وه، که فهرموویه تی: کاتی که ی نهم نایه ته دابه زی: (تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ فَمُ تَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ). سورة آل عمران: ۶۱. واته: وهرن با بانگی کورپه کافان و کورپه کانتان و ژنه کافان و ژنه کانتان و خۆمان و خۆتان بکهین، له پاشان له خوا بیارێنه وه، نینجا نه فره تی خوا بکهین له درۆزان. پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم پیشهوا عه لی و (فاطمه) و حه سن و حوسهینی بانگ کرد، فهرمووی: (خودایه نه مانه خانه واده و خزم و که سوکاره نزیکه کانی منن).

۳۰۰۰ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكَيْعٌ، عَنِ الرَّبِيعِ بْنِ صَبِيحٍ، وَحَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي غَالِبٍ، قَالَ: رَأَى أَبُو أُمَامَةَ رُؤُوسًا مَنْصُوبَةً عَلَى دَرَجٍ دِمَشْقٍ، فَقَالَ أَبُو أُمَامَةَ: كِلَابُ النَّارِ شَرُّ قَتْلَى تَحْتَ أَدِيمِ السَّمَاءِ، خَيْرُ قَتْلَى مَنْ قَتَلُوهُ، ثُمَّ قَرَأَ: (يَوْمَ تَبْيَضُ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُ وُجُوهٌ) إِلَى آخِرِ الْآيَةِ، قُلْتُ لِأَبِي أُمَامَةَ: أَنْتَ سَمِعْتَهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَوْ لَمْ أَسْمَعْهُ إِلَّا مَرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا أَوْ أَرْبَعًا حَتَّى عَدَّ سَبْعًا مَا حَدَّثْتُكُمْ بِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَأَبُو غَالِبٍ اسْمُهُ: خَزَّوْرٌ، وَأَبُو أُمَامَةَ الْبَاهِلِيُّ اسْمُهُ: صُدَيْ بْنُ عَجَلَانَ وَهُوَ سَيِّدُ بَاهِلَةَ.

واته: له نه بی غالیبه وه ده گێر نه وه، که فهرموویه تی: نه بو نومامه ره زای خوای لی بی سه ری هه ندی له سه رانی خه واریجه کانی دی هه لواسرا بویو له سه ره ریگا کانی دیمه شق، فهرمووی: نه مانه سه گه کانی دۆزه خن خراپه رینی کوژراون له ژیر رووی

ناسماندا، چاکترینی کورزاوانیش نهوانه که به دهستی نه مانه کورزاوان، له پاشدا نهم نایه تهی خوینده وه: (يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَانُفِقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ). سورة آل عمران: ۱۰۶. واته: رَوَّيْكَ دى چهند روویهك سپی دهبن وه چهند روویهك رهش دهبن، جا نهوانه که روویان رهش بووه (پێیان دهوتریت) بۆچی بێ پروابوون له پاش پرواهیتانتان، کهواته بچیزن سزا بههوی بێ پروایتانه وه.

نه بی غالبی وتی: به نه بو نوماهم وت: تَوَّخْتُ نهم فرمایشته له پیغمبره خا صلی الله علیه وسلم بیستوه؟ فرمووی: به لێ نه گهر جاری یان دوو جار یان سێ جار یا چوار جار تا حموت جاری ژمارد لیم نه مبیستایه بۆم نه ده گێرانه وه.

۳۰۰۱ - (حسن) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنْ بَهْزِ بْنِ حَكِيمٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: (كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ) قَالَ: أَنْتُمْ تُثَمُّونَ سَبْعِينَ أُمَّةً أَنْتُمْ خَيْرُهَا وَأَكْرَمُهَا عَلَى اللَّهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَقَدْ رَوَى غَيْرُ وَاحِدٍ هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ بَهْزِ بْنِ حَكِيمٍ نَحْوَ هَذَا، وَلَمْ يَذْكُرُوا فِيهِ (كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ).

واته: له بههزی کوری حه کیمه وه، له باوکیه وه، له باپییه وه رهزای خواى لى بى ده گێرنه وه، که بۆ خۆی گوئی له پیغمبره خا صلی الله علیه وسلم بووه ده باره ی نهم نایه ته: (كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ). سورة آل عمران: ۱۱۰. واته: ئیوه (موسولمانان) باشرین گهلێك بوون بۆ خه لك هیترا بیستنه دی... ده یفه رموو: (ئیه تهواو کهری حه فتا گهلن، ئیه چاکترین و به پزیرترینان له لای خوا). - لهوانه یه نهو حه فتایه بۆ زۆری به کار هیتا بى -.

۳۰۰۲ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُشَيْمٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا حُمَيْدٌ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كُسِرَتْ رِجْلُهُ يَوْمَ أُحُدٍ وَشَجَّ وَجْهُهُ شَجَّةً فِي جَنْبِهِ حَتَّى سَالَ الدَّمُ عَلَى وَجْهِهِ، فَقَالَ: كَيْفَ يُفْلِحُ قَوْمٌ فَعَلُوا هَذَا بِنَبِيِّهِمْ وَهُوَ يَدْعُوهُمْ إِلَى اللَّهِ؟ فَتَنَزَّلَتْ: (لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبُهُمْ) إِلَى آخِرِهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نههسی کوری مالیکه وه رهزای خوای لی بی دهگیرنه وه، که له جهنگی نو خوددا ددانه چوارینه که ی پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم شکا، روومه تی بریندار بوو به شیوهیه خوین به دهم و چاویدا دهاته خواره وه، فهرمووی: (چون قهومی سهرده که ون و رزگاریان ده بی کاری ناوا بکه ن له گهل پیغمبره که یاندا له کاتیکدا که نهو بانگیان ده کات بو لای خوای گه وه؟). نهه نایه ته دابه زی: (لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ). سورة آل عمران: ۱۲۸. واته: به راستی (نهی موحه محمد) هیچ شتی لهو کاره دا به دهست تو نیه چ (خوا) تهو به یان لی وهرگری یان سزایان بدات، چونکه به راستی نهوانه سته مکارن.

۳۰۰۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، وَعَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا حُمَيْدٌ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَجَّ فِي وَجْهِهِ وَكُسِرَتْ رِجْلُهُ وَرُمِيَ رَمِيَةً عَلَى كَفِّهِ، فَجَعَلَ الدَّمُ يَسِيلُ عَلَى وَجْهِهِ، وَهُوَ يَمْسَحُهُ وَيَقُولُ: كَيْفَ تُفْلِحُ أُمَّةٌ فَعَلُوا هَذَا بِنَبِيِّهِمْ وَهُوَ يَدْعُوهُمْ إِلَى اللَّهِ؟ فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: (لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ). سَمِعْتُ عَبْدَ بْنَ حُمَيْدٍ يَقُولُ: غَلَطَ يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ فِي هَذَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نههسی کوری مالیکه وه رهزای خوای لی بی دهگیرنه وه، که

پیغمبره خا صلی الله علیه وسلم له جهنگی نوحوددا رومستی بریندار بوو،
 ددانه چوارینه که ی شکا، تیری بهر شانی کهوت، خوین به ده م و چاویدا
 ده هاته خواره وه، خوینه که ی ده سپی و ده یفه رموو: (چون قهومی سهرده که ون و
 رزگاریان ده بی کاری ناوا بکه ن له گهل پیغمبره که یاندا له کاتی کدا که نه و
 بانگیان ده کات بو لای خوا؟). جا خوی گه وه نه م نایه ته ی دابه زاندا: (لَيْسَ لَكَ
 مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ). سورة آل عمران: ۱۲۸.
 واته: بهراستی (نه ی موحه ممد) هیچ شتی له و کاره دا به ده ست تو نیه چ (خوا)
 تهویه یان لی وهرگری یان سزایان بدات، چونکه بهراستی نه وانه سته مکارن.

۳۰۰۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو السَّائِبِ سَلَمٌ بْنُ جُنَادَةَ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ
 بَشِيرٍ، عَنْ عُمَرَ بْنِ حَمْزَةَ، عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ
 اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ أُحُدٍ: اللَّهُمَّ الْعَنِ أَبَا سُفْيَانَ، اللَّهُمَّ الْعَنِ الْحَارِثَ بْنَ
 هِشَامٍ، اللَّهُمَّ الْعَنِ صَفْوَانَ بْنَ أُمَيَّةَ، قَالَ: فَتَزَلَّتْ (لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ
 عَلَيْهِمْ) فَتَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ فَأَسْلَمُوا فَحَسُنَ إِسْلَامُهُمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ،
 يُسْتَعْرَبُ مِنْ حَدِيثِ عُمَرَ بْنِ حَمْزَةَ، عَنْ سَالِمٍ، عَنْ أَبِيهِ، وَكَذَا رَوَاهُ الزُّهْرِيُّ، عَنْ سَالِمٍ،
 عَنْ أَبِيهِ، لَمْ يَعْرِفْ مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ مِنْ حَدِيثِ عُمَرَ بْنِ حَمْزَةَ، وَعَرَفَهُ مِنْ حَدِيثِ
 الزُّهْرِيِّ.

واته: له (عبد الله) ی کوپی عومهره وه، رهزای خویان لی بی ده گپرنه وه، که
 فهرموویه تی: پیغمبره خا صلی الله علیه وسلم له جهنگی نوحوددا فهرمووی:
 (خودایه نه فرهت بکه له نه بو سوفیان، خودایه نه فرهت بکه له (حارث) ی کوپی
 هیشام، خودایه نه فرهت بکه له سه فوانی کوپی نومه ییه). فهرمووی: جا نه م
 نایه ته دابه زی: (لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ). سورة آل عمران: ۱۲۸.

واته: بهراستی (ئه‌ی موحه‌مه‌د) هیچ شتی له‌و کاره‌دا به‌ده‌ست تو‌نیه‌ چ (خوا) ته‌وبه‌یان لی وه‌گرێ... به‌لی به‌ چاکی موسولمان بوون و ته‌وبه‌ی لی وه‌گرتن.

۳۰۰۵ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ حَبِيبٍ بْنُ عَرَبِيِّ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَالِدُ ابْنِ الْحَارِثِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَجَلَانَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَدْعُو عَلَى أَرْبَعَةِ نَفَرٍ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: (لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبُهُمْ فَلِإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ). فَهَذَا هُمْ اللَّهُ لِلْإِسْلَامِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ يُسْتَعْرَبُ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ نَافِعٍ عَنِ ابْنِ عَمْرٍ وَرَوَاهُ يَحْيَى بْنُ أَبِي ثَوْبٍ، عَنْ ابْنِ عَجَلَانَ.

واته: له (عبد الله)ی کوری عومهره وه ره‌زای خوایان لی بی ده‌گێرنه‌وه، که پیغه‌مبهری خوا صلی الله علیه وسلم دو‌عای کرد له‌ چوار که‌س، جا‌ خوای گه‌وره نه‌م نایه‌ته‌ی دا‌به‌زان‌د: (لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبُهُمْ فَلِإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ). خوای گه‌وره هیدایه‌تی دان بو‌ نی‌سلام و به‌ چاکی موسولمان بوون.

۳۰۰۶ - (حسن) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ عُثْمَانَ بْنِ الْمُغِيرَةِ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ رَبِيعَةَ، عَنْ أَسْمَاءَ بِنِ الْحَكَمِ الْفَزَارِيِّ، قَالَ: سَمِعْتُ عَلِيًّا، يَقُولُ: إِنِّي كُنْتُ رَجُلًا إِذَا سَمِعْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَدِيثًا نَفَعَنِي اللَّهُ مِنْهُ بِمَا شَاءَ أَنْ يَنْفَعَنِي، وَإِذَا حَدَّثَنِي رَجُلٌ مِنْ أَصْحَابِهِ اسْتَحْلَفْتُهُ. فَإِذَا خَلَفَ لِي صَدَّقْتُهُ، وَإِنَّهُ حَدَّثَنِي أَبُو بَكْرٍ، وَصَدَّقَ أَبُو بَكْرٍ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَا مِنْ رَجُلٍ يُذْنِبُ ذَنْبًا ثُمَّ يَقُومُ فَيَتَطَهَّرُ، ثُمَّ يُصَلِّي ثُمَّ يَسْتَغْفِرُ اللَّهَ إِلَّا غَفَرَ لَهُ، ثُمَّ قَرَأَ هَذِهِ الْآيَةَ (وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ) إِلَى آخِرِ الْآيَةِ. هَذَا حَدِيثٌ قَدْ رَوَاهُ شُعْبَةُ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ عَنْ عُثْمَانَ بْنِ الْمُغِيرَةِ، فَرَفَعُوهُ، وَرَوَاهُ مُسْنَرٌ،

وَسُفْيَانُ، عَنْ عُثْمَانَ بْنِ الْمُغِيرَةِ، فَلَمْ يَرْفَعَاهُ، وَلَا نَعْرِفُ لِأَسْمَاءَ بْنِ الْحَكَمِ حَدِيثًا إِلَّا هَذَا.

واته: له نهسمانی کچی ههکه می فهزاریه وه دهگیرنه وه، که وتویه تی: گویم له پیشهوا عه لی رهزای خوای لی بی بوو دهیغه رموو: من که سی بووم کاتی که فهرمووده یه کم ده بیست له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه وهنده ی خوا بیهوی سودی پی ده گه یاندم به کرده وه، نه گهر یه کی له یاران پیغه مبهری صلی الله علیه وسلم فهرمووده یه کی بو بگیریامایه ته وه سویندم ده دا نه گهر سویندی بو بخواردمایه باوه یم پی ده کردو لیم وه ده گرت - نه مه بو زیاتر دلنیا بوون بووه نه گینا یاران پیغه مبهری صلی الله علیه وسلم هه هه موویان راستگو بوون -، پیشهوا نه بو به کر رهزای خوای لی بی بوی گیریامه وه و راستی فهرموو، - پیشهوا عه لی نه بو به کری سویند نه دا نه مهش بو گه وه بی پله و پایه ی نه بو به کر ده گه ریته وه - نه بو به کر رهزای خوای لی بی فهرمووی: گویم لی بوو پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم دهیغه رموو: (هه بهنده یه ک تاوانی یان خراپه یه بکات ده ستوویژیکی چاک بگری، له پاشدا ههستی دوو رکات نوژی بکات، نینجا (استغفر الله) بکات و داوای لی خوشبوون له خوای گه وه بکات، خوای گه وهش لی خوشده بی، له پاشدا نه م نایه ته ی خوینده وه هه تا کوتابی: (وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ اللَّهُ لَهُ وَكَفَّ يُصِرُّوا عَلَى مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ) سورة آل عمران: ۱۳۵. واته: وه نه وانیه کاتی که کرده وه یه کی ناشیرین ده که ن یان سته م له خویان ده که ن، که یادی خویان کرده وه نینجا داوای لی بووردن ده که ن بو گونا هه کانیا ن، نایا کی ده بووری له گونا هه کان بیجگه له خوا؟ وه بهرده وام نابن له سه ره وه ی که کردویانه له کاتی که بزانن گونا هه.

٣٠٠٧ - (صحیح الإسناد) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا رَوْحُ بْنُ عُبَادَةَ، عَنْ حَمَّادِ بْنِ سَلَمَةَ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسٍ، عَنْ أَبِي طَلْحَةَ، قَالَ: رَفَعْتُ رَأْسِي يَوْمَ أُحُدٍ فَجَعَلْتُ أَنْظُرُ، وَمَا مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ أَحَدٌ إِلَّا يَمِيدُ تَحْتَ حَجَفَتِهِ مِنَ النَّعَاسِ، فَذَلِكَ قَوْلُهُ عَزَّ وَجَلَّ: (ثُمَّ أُنْزِلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمْنٌ نُعَاسًا). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا رَوْحُ بْنُ عُبَادَةَ، عَنْ حَمَّادِ بْنِ سَلَمَةَ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ الزُّبَيْرِ، مِثْلَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهبو (طلحه) وه رهزای خوای لى بى ده گپنه وه، كه فهرموویه تی: له روژی جهنگی نوحود سه رم بهر زکرده وه سه یرم کرد هیچ که سى نیه له ژیر زری و قه لغانه که یه وه وه نهوز نه دات هه ره هه موویان خه وه دیردنه وه خواری ده بوونه وه، نه م نایه تesh به لگه بوو له سه ره نه وه: (ثُمَّ أُنْزِلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمْنٌ نُعَاسًا). سورة آل عمران: ١٥٤. واته: پاشان دایبه زانده به سه رتاندان نارامی له پاش نه وه غه مه (ی چه شتان) که وه نهوزیک بوو.

٣٠٠٨ - (صحیح) حَدَّثَنَا يُوسُفُ بْنُ حَمَّادٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْأَعْلَى بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى، عَنْ سَعِيدٍ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ أَبَا طَلْحَةَ، قَالَ: غَشِينَا وَنَحْنُ فِي مَصَافِنَا يَوْمَ أُحُدٍ، حَدَّثَ أَنَّهُ كَانَ فِيمَنْ غَشِيَهُ النَّعَاسُ يَوْمَئِذٍ قَالَ: فَجَعَلَ سِنْفِي يَسْقُطُ مِنْ يَدِي وَأَخْذُهُ، وَيَسْقُطُ مِنْ يَدِي وَأَخْذُهُ، وَالطَّائِفَةُ الْأُخْرَى الْمُتَنَافِقُونَ لَيْسَ لَهُمْ هَمٌّ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ، أَجَبْنِ قَوْمٌ وَأَرْعَبُهُ وَأَخْذَلُهُ لِلْحَقِّ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه نه سى کورپی مالی که وه رهزای خوای لى بى ده گپنه وه، که نه بو (طلحه) رهزای خوای لى بى فهرمووی: له روژی جهنگی نوحود نیه له ناو ریزکانی خو ماندا بهرام بهر به دوژمن له بۆسه دا بووین وه نه وزمان ده داو خه وه دیردنه وه، شمشیره که م له ده ست که وته خواری وه هه لمگرتنه وه، هه ر شمشیره که م له ده ست

سنن الترمذی بهرگی چوارهم - باسه کانی تفسیری قورنان له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم

ده کهوته خواره وه و هه لمگرتوه، کومه لی له دووروه کان جگه له غه می خویان هیچ غه م و هه میکیان نه بوو، بی غیره ت ترین و ترسنو کترین و ریسواو سه رشو پترین قهومن بو هه ق.

۳۰۰۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَاحِدِ بْنُ زِيَادٍ، عَنْ حُصَيْنٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مِقْسَمٌ، قَالَ: قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ (وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغُلَّ) فِي قَطِيفَةٍ خَرَاءَ افْتَقَدَتْ يَوْمَ بَدْرٍ. فَقَالَ بَعْضُ النَّاسِ: لَعَلَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَخَذَهَا، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: (مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغُلَّ) إِلَى آخِرِ الْآيَةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ وَقَدْ رَوَى عَبْدُ السَّلَامِ بْنُ حَرْبٍ، عَنْ حُصَيْنٍ، نَحْوَ هَذَا وَرَوَى بَعْضُهُمْ هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ حُصَيْنٍ، عَنْ مِقْسَمٍ، وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ.

واته: ئیبنو عباس ره زای خویان لی بی ده فهرموویت: له روژی جهنگی به دردا پو شاکیتی قه یفه ی سوور له غه نیمه ت دیار نه مابوو داوا ده کرایه وه، هه ندی و تیان: له وانیه پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم بر دیتی بو خوی، خوی گه وه نه م نایته ی دابه زاند: (وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغُلَّ، وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ). سورة آل عمران: ۱۶۱. واته: وه بو هیچ پیغمبره یك نه بوو كه خیانه ت بكات، وه هر كه س خیانه ت بكات به و خیانه ته وه ی کردویه تی دیت (به کۆلیه وه یه) له پاشه روژدا (روژی هه ستانه وه)، پاشان پاداشت ده دریته وه هه موو كه سینك هه رچی کردییت، وه نه وان سته میان لی ناکریت.

۳۰۱۰ - (حسن) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ حَبِيبٍ بْنِ عَرَبِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْرَاهِيمَ بْنِ كَثِيرٍ الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: سَمِعْتُ طَلْحَةَ بْنَ خِرَاشٍ، قَالَ: سَمِعْتُ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ،

يَقُولُ: لَقَيْنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ لِي: يَا جَابِرُ مَا لِي أَرَاكَ مُنْكَسِرًا؟ قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ اسْتَشْهَدَ أَبِي، وَتَرَكَ عِيَالًا وَدَيْنًا، قَالَ: أَفَلَا أُبَشِّرُكَ بِمَا لَقِيَ اللَّهُ بِهِ أَبَاكَ؟ قَالَ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ. قَالَ: مَا كَلَّمَ اللَّهُ أَحَدًا قَطُّ إِلَّا مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ، وَأَخْبَا أَبَاكَ فَكَلَّمَهُ كِفَاحًا. فَقَالَ: يَا عَبْدِي تَمَنَّ عَلَيَّ أُعْطِكَ. قَالَ: يَا رَبِّ تُخَيِّبُنِي فَأُقْتَلُ فِيكَ ثَانِيَةً. قَالَ الرَّبُّ عَزَّ وَجَلَّ: إِنَّهُ قَدْ سَبَقَ مِنِّي: (أَنْتُمْ إِلَيْهَا لَا يُرْجَعُونَ) قَالَ: وَأُنْزِلْتُ هَذِهِ الْآيَةُ: (وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَقَدْ رَوَى عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنُ عَقِيلٍ، عَنْ جَابِرٍ، شَيْئًا مِنْ هَذَا، وَلَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ مُوسَى بْنِ إِبْرَاهِيمَ، وَرَوَاهُ عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْمَدِينِيِّ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ مِنْ كِبَارِ أَهْلِ الْحَدِيثِ، هَكَذَا عَنْ مُوسَى بْنِ إِبْرَاهِيمَ.

واته: جابری کوری (عبد الله) ره زای خوی لی بی ده فەرموویت: پیغمبره وی خوام صلی الله علیه وسلم پیگه یشت، پیتی فەرمووم: (تهی جابیر، تهوه بو ده تبینم تیک شکاوی و کز دیاریت؟) وتم: باوکم له جهنگی ئو خوددا شهید بووه، کومه لی مندال و قهرز و قولهیه کی بو جیهیشتووم، فەرمووی: (تهری موژدهت بده می که خوی گه وه چۆن پیشوازی کرد له باوکت؟) وتی: به لی، فەرمووی: (بیگومان خوی گه وه هەرگیز قسه ی له گهل کهس نه کردووه له پشت پهرده وه نه بیت، به لام له گهل باوکت روو به روو قسه ی کرد، فەرمووی: تهی بده کهم، ئاواتی خو ت بخوازه هه تا بیت بدهم، وتی: تهی پهروه دگارم، زیندووم بکه ره وه با دووباره بکوژریمه وه له پیناوی تودا، پهروه دگار فەرمووی: پیشتر بریاری تهوهم داوه که ناگه رینه وه بو لای نهوان: (أَنْتُمْ إِلَيْهَا لَا يُرْجَعُونَ) سورة یس: ۳۱. فەرمووی: جا نه م نایه تش هاته خواره وه: (وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ) سورة آل عمران: ۱۶۹. واته: هەرگیز وا گومان مه بهن نهوانه ی که

کوژران له پیتی خوادا مردوون، به لکو نهوانه زیندوون لای پهروه ردگاریان روژی ده درتین.

۳۰۱۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُرَّةَ، عَنْ مَسْرُوقٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، أَنَّهُ سُئِلَ عَنْ قَوْلِهِ: (وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزُقُونَ) فَقَالَ: أَمَّا إِنَّا قَدْ سَأَلْنَا عَنْ ذَلِكَ، فَأُخْبِرْنَا أَنَّ أَرْوَاحَهُمْ فِي طَيْرٍ خَضِرٍ تَسْرُحُ فِي الْجَنَّةِ حَيْثُ شَاءَتْ، وَتَأْوِي إِلَى قَنَادِيلَ مُعَلَّقَةٍ بِالْعَرْشِ، فَأُطْلِعَ إِلَيْهِمْ رَبُّكَ أَطْلَاعَةً، فَقَالَ: هَلْ تَسْتَرِيدُونَ شَيْئًا فَأَزِيدُكُمْ؟ قَالُوا رَبَّنَا: وَمَا نَسْتَرِيدُ وَنَحْنُ فِي الْجَنَّةِ نَسْرُحُ حَيْثُ شِئْنَا؟ ثُمَّ أُطْلِعَ عَلَيْهِمُ الثَّانِيَةَ، فَقَالَ: هَلْ تَسْتَرِيدُونَ شَيْئًا فَأَزِيدُكُمْ؟ فَلَمَّا رَأَوْا أَنَّهُمْ لَا يَنْتَرِكُونَ قَالُوا: نَعْبُدُ أَرْوَاحَنَا فِي أَجْسَادِنَا حَتَّى نَرْجِعَ إِلَى الدُّنْيَا، فَتُقْتَلَ فِي سَبِيلِكَ مَرَّةً أُخْرَى. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: ده باره ی نهه نایه ته: (وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزُقُونَ) سورة آل عمران: ۱۶۹. واته: هه رگیز وا گو مان مه بهن نهوانه ی که کوژران له پیتی خوادا مردوون، به لکو نهوانه زیندوون لای پهروه ردگاریان روژی ده درتین.

پرسیار کرا له (عبد الله) ی کوپی مه سعود ره زای خوی لی بی، فهرمووی: نیهه ده باره ی راقه ی نهه نایه ته پرسیارمان کردوه له پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم، پیتی راگه یان دین که رۆحه کانیان له ناو جه سته ی بالنده ی سه وزدایه له به هشتدا گه شتوگوزار ده کهن و دین و ده چن به ئاره زووی خویان، بو ههوانه وه ده گه رینه وه بو ناو چراخانی که هه لواسراون به عه رشه وه، خوی گه وه سه بیریان ده کات و ده فهرمووی: هیچ شتی کتان ده وی هه تا بوتانی زیاد بکه م؟ ده لئین: نه ی

پهروهردگارما، له مه زیاتر چی ترمان بویت له بهه شتدا به ناره زووی خۆمان ده خۆین و ده خۆینه وه و ده سوپینه وه، جاریکی تر سه بیران ده کاته وه و ده فهرمووی: هیچ شتیکتان ده وی ههتا بۆتانی زیاد بکه م؟ شه هیده کان که ده بینن خوای گه وه وازیان لی ناهینن ده لئین: رۆحه کانمان بکه ره وه به بهر جهسته ماندا ههتا بکه رپینه وه بۆ دونیاو، جاریکی تر بکوژرپینه وه له پیناوی تۆدا).

۳۰۱۱ (م) - (ضعیف الإسناد) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ السَّائِبِ، عَنْ أَبِي عُبَيْدَةَ، عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ، مِثْلَهُ وَزَادَ فِيهِ: وَتُقْرَأُ نَبِيَّنَا السَّلَامَ وَتُخْبَرُهُ أَنْ قَدْ رَضِينَا وَرَضِيَ عَنَّا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

(عبد الله) ی کوری مه سعود ره زای خوای لی بی نه مه ی بۆ زیاد کرد: ههتا سه لام بکه ین له پتقمه مبه ره که مان صلی الله علیه وسلم و پیتی رابگه یه ین که بیگومان نیتمه له خوای خۆمان رازین و نهویش لیمان رازیه.

۳۰۱۲ - (صحیح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ جَامِعٍ وَهُوَ ابْنُ أَبِي رَاشِدٍ، وَعَبْدُ الْمَلِكِ بْنُ أَعْيَنَ، عَنْ أَبِي وَائِلٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، يَبْلُغُ بِهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَا مِنْ رَجُلٍ لَا يُؤَدِّي زَكَاةَ مَالِهِ إِلَّا جَعَلَ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي عُنُقِهِ شُجَاعًا، ثُمَّ قَرَأَ عَلَيْنَا مِصْدَاقَهُ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ: (وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ) الْآيَةَ، وَقَالَ مَرَّةً: قَرَأَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِصْدَاقَهُ: (سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخَلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) وَمَنْ اقْتَطَعَ مَالَ أَخِيهِ الْمُسْلِمِ يَمِينُ لَقِيَ اللَّهَ وَهُوَ عَلَيْهِ غَضْبَانٌ، ثُمَّ قَرَأَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِصْدَاقَهُ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ: (إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ) الْآيَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَمَعْنَى قَوْلِهِ شُجَاعًا أَقْرَعٌ، يَعْنِي: حَيَّةٌ.

واته: له (عبد الله) ی کوری مهسعوده وه رهزای خوای لی بئی ده گپنه وه، که پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمویه تی: (هر کهس زه کاتی مال و سامانه که ی دهرنه کات له پوژی قیامه تدا خوای گه وه ماریک ده کاته ملی، نینجا بۆ سه لماندن ی ثم نایه ته ی خوینده وه: (وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ) سورة آل عمران: ۱۸۰. واته: هر گیز وا گومان مه بن نهو که سانه ی که چرووکی ده کن له وه ی که خوا پئی به خشیوون له پیز و به هره ی خوی.... (سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ). واته: نه وه ی که چرووکیان پی ده کرد وه تهوق ده کریته ملیان له پوژی قیامه تدا. هر کهس به درۆ سویند بخوات بۆ نه وه ی مالی برا موسولمانه که ی بیچریت بۆ خوی، کاتی که ده گات به دیداری خوای پهروه دگار لیتی توریه وه سزای ده دات). نینجا بۆ سه لماندن ی ثم نایه ته ی خوینده وه: (إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ). سورة آل عمران: ۷۷. واته: بیگومان نه وانه ی په یمانی خوا و سوینده کانی خویان نه فروشن به نرخیکی کهم، نه وانه له پوژی قیامه تدا بئی به شن (له به هره ی خوا)، خوا قسه یان له گه ل ناکات و ته ماشایان ناکات له پوژی قیامه تدا، وه له گونا هیان خوش نابیت، وه بۆ نه وانه هیه سزای سهخت و به سو.

۳۰۱۳ - (حسن) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، وَسَعِيدُ بْنُ عَامِرٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ مَوْضِعَ سَوَاطِ فِي الْجَنَّةِ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا أَفْرَعُوا إِنْ شِئْتُمْ: (فَمَنْ رُخِجَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ قَارَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْعُرُورِ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له شهبو هوردهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره خا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (بیگومان جیگه یه کی که می هه ریه کی له نیوه له بهه شتدا چاکتره له دونیاو له وهش له ناو دونیادا هه یه، گهر هه ده که ن ئه م ئایه ته بخریننه وه: (فَمَنْ زُحِرَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ). سورة آل عمران: ۱۸۵. واته: هه رکه سی دور بخریته وه له ناگری دوزخ بخریته بهه شته وه شه به راستی شه که سه سه رکه وتوه، ژیا نی دونیاش هیچ شتیک نیه جگه له بهه ره و ناره زوویه کی فریوده ر.

۳۰۱۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ مُحَمَّدٍ الرَّعْفَرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَجَّاجُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: قَالَ ابْنُ جُرَيْجٍ: أَخْبَرَنِي ابْنُ أَبِي مُلَيْكَةَ، أَنَّ حُمَيْدَ بْنَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، أَخْبَرَهُ أَنَّ مَرْوَانَ بْنَ الْحَكَمِ، قَالَ: أَذْهَبَ يَا رَافِعُ، لِبَوَائِهِ، إِلَى ابْنِ عَبَّاسٍ فَقُلْتُ لَهُ: لَيْسَ كَانَ كُلُّ امْرِئٍ فَرِحَ بِمَا أُوتِيَ، وَأَحَبَّ أَنْ يُحْمَدَ بِمَا لَمْ يَفْعَلْ مُعَذِّبًا، لَتَعَذِّبَنَّ أَجْمَعُونَ. فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: مَا لَكُمْ وَلِهَذِهِ الْآيَةِ إِنَّمَا أَنْزَلْتُ هَذِهِ فِي أَهْلِ الْكِتَابِ ثُمَّ تَلَا ابْنُ عَبَّاسٍ: (وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ) وَتَلَا (لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا أُوتُوا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا) قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: سَأَلَهُمُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ شَيْءٍ فَكَتَمُوهُ، وَأَخْبَرُوهُ بِغَيْرِهِ فَخَرَجُوا، وَقَدْ أَرَوْهُ أَنَّ قَدْ أَخْبَرُوهُ بِمَا سَأَلَهُمْ عَنْهُ، وَاسْتُحْمِدُوا بِذَلِكَ إِلَيْهِ، وَفَرَحُوا بِمَا أُوتُوا مِنْ كِتْمَانِهِمْ، مَا سَأَلَهُمْ عَنْهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: کاتی (عبد الملك) ی کوری مهروان کاربه دهستی مه دینه بوو له لایهن معاویه وه رهزای خوای لی بی، بهه رگاوانه که ی خوی وت: شه رافیع پرۆ به نیبنو عبباس رهزای خویان لی بی بلی: نه گهر هه موو که سی سزاو نازار بدری له سه ر شه ی که شادومانن بهه ی که کردویانه، وه بییان خوشه سوپاس بکرتن له سه ر

شتیک که نه یانکردوو، که واته هه ره موویان سزا ده درین، ئیبنو عباس نینکاری پرسیاره که ی کردوو فرمووی: ئیوه چیتانه به سهر ئهم باسه وه ئهم نایه ته دهرباره ی خاوه ن نامه ناسمانیه کان هاتوته خواره وه، له پاشدا ئهم نایه ته ی خوینده وه: (وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ) سورة آل عمران: ۱۸۷. واته: خوا به لئین و په یمانی وهریگرت له وانیه که نامه یان ناسمانیان پی به خشرابوو، ده بی ئه و نامه یه روون بکه نه وه بۆ خه لک و نه یشارنه وه. (لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا أَتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَلُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ) سورة آل عمران: ۱۸۸. واته: وه گومان مهبه نه وانیه و شادومانن به وه ی که کردویانه، وه پییان خۆشه سوپاس بکرتن به شتیک که نه یانکردوو، ئه وه هه رگیز گومانیان پی مهبه به رزگار بوو له سزا، بۆ نه وان هه یه سزایه کی نازارده ر. ئیبنو عباس فرمووی: پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم دهرباره ی شتی پرسیاره کرد له جوله که کان، نه وان وه لامه راسته که یان شارده وه و شتیکی تریان پی راگیانده، ئینجا وایان نیشاندا که وه لامی پرسیاره که یان به راستی داوه ته وه، که واته ده بی سوپاسیان بکات، وه شادمان بوون به وه ی که راستیه که یان شارده وه.

دهرباره ی سوره تی (النساء).

۵ - بَاب: وَمِنْ سُورَةِ النَّسَاءِ

۳۰۱۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ آدَمَ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ، قَالَ: سَمِعْتُ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ، يَقُولُ: مَرِضْتُ فَأَتَانِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَعُودُنِي، وَقَدْ أُغْمِيَ عَلَيَّ، فَلَمَّا أَفَقْتُ، قُلْتُ: كَيْفَ

أَقْضِي فِي مَالِي؟ فَسَكَتَ عَنِّي حَتَّى نَزَلْتُ: (يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَى غَيْرُ وَاحِدٍ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ. حَدَّثَنَا الْفَضْلُ بْنُ الصَّبَّاحِ الْبَغْدَادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ، عَنْ جَابِرٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ وَفِي حَدِيثِ الْفَضْلِ بْنِ الصَّبَّاحِ كَلَامٌ أَكْثَرُ مِنْ هَذَا.

واته: جابیری کوری (عبد الله) رهزای خوای لى بى که فهرمووی: نه خو شکه وتم پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم هات بو سهردام، له هوش خۆم چوو بووم، که هاتموه سهرخۆم، وتم: چى له مال و سامانه کهم بکه، نهویش بیدهنگ بوو ههتا نهم نایهته دابهزى: (يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ). سورة النساء: ۱۱. واته: خوای گهوره نامۆزگاريتان دهکات دهربارهى رۆله کانتان بو نيرىک ههيه (له ميراث) به وینهى بهشى دوو مى.

۳۰۱۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا حَبَّانُ بْنُ هِلَالٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هَمَّامُ بْنُ يَحْيَى، قَالَ: حَدَّثَنَا قَتَادَةُ، عَنْ أَبِي الْخَلِيلِ، عَنْ أَبِي عُلْقَمَةَ الْهَاشِمِيِّ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، قَالَ: لَمَّا كَانَ يَوْمُ أُوطَاسٍ أَصَبْنَا نِسَاءَ هَؤُلَاءِ أَزْوَاجٍ فِي الْمُشْرِكِينَ فَكَرِهَهُمْ رِجَالٌ مِنَّا، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: (وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له نهبو سه عیدی خودریه وه رهزای خوای لى بى ده گێرنه وه، که فهرموویهتی: له جهنگی (أوطاس) دا ههندی ژنان به دیل لى گرتن، ههندی له هاوه لآن پێیان خوش نهبوو بچه لای نهو ژنه دیلانه، گوايه نهوانه میزدیان ههیهو میردهکانیشیان هاوه ل بو خوا بریاردهرن، خوای گهوره لهو باره وه نهم نایهتهی دابهزاند: (وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ). سورة النساء: ۲۴. واته:

سنن الترمذي بهر گي چوارهم - باسه کاني تفسيري قروران له پيغمبره وه صلى الله عليه وسلم

(ههروه ها حهرام كراوه ليتان) نهوانه ي كه ميترديان ههيه له نافرتهان جگه لهوانه ي كه بوونه ته مولكتان (كه نيزه ك). واته: نهو ژنه ديلا نه كه عييده ي شهرعيان تهواو بوو نيتر دروسته بو خاونه موسولمانه كانيان بچنه لا يان.

٣٠١٧ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُشَيْمٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عُثْمَانُ الْبَيْهَقِيُّ، عَنْ أَبِي الْخَلِيلِ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، قَالَ: أَصَبْنَا سَبَايَا يَوْمَ أُوطَاسٍ هَرَجَ أَزْوَاجُ فِي قَوْمِيهِنَّ، فَذَكَرُوا ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَتَزَلَّتْ: (وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ وَهَكَذَا رَوَى الثَّوْرِيُّ، عَنْ عُثْمَانَ الْبَيْهَقِيِّ، عَنْ أَبِي الْخَلِيلِ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ، وَلَيْسَ فِي هَذَا الْحَدِيثِ عَنْ أَبِي عُلْفَمَةَ، وَلَا أَعْلَمُ أَنَّ أَحَدًا ذَكَرَ أَبَا عُلْفَمَةَ فِي هَذَا الْحَدِيثِ إِلَّا مَا ذَكَرَ هَمَّامٌ عَنْ قَتَادَةَ، وَأَبُو الْخَلِيلِ اسْمُهُ: صَالِحُ بْنُ أَبِي مَرْثَمٍ.

واته: له نهبو سه عيدي خودريه وه رهزاي خواي لي بئ ده گيرنه وه، كه فهرموويه تي: له جهنگي (أوطاس) دا هه ندي ژمان به دي لى گرتن خاوه ن ميترد بوون له قهمه كه ي خويان، نهوه مان باسكرد بو پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم، نعم نايه ته دابه زي: (وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ). سورة النساء: ٢٤. واته: (ههروه ها حهرام كراوه ليتان) نهوانه ي كه ميترديان ههيه له نافرتهان جگه لهوانه ي كه بوونه ته مولكتان (كه نيزه ك).

٣٠١٨ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى الصَّنَعَانِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ الْحَارِثِ، عَنْ شُعْبَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي بَكْرٍ بْنُ أَنَسٍ، عَنْ أَنَسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْكَبَائِرِ قَالَ: الشِّرْكُ بِاللَّهِ، وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ، وَقَتْلُ النَّفْسِ،

سنن الترمذی بهر گئی چوارهم - باسه کانی تفسیری قورنان له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم

وَقَوْلُ الزُّورِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ وَرَوَاهُ رُوْحُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ شُعْبَةَ، وَقَالَ: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ، وَلَا يَصِحُّ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه رهزای خوای لئی بئی ده گێر نه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (گوناهو تاوانه هه ره گه وه ره کان نه مانه ن: هاوه ل بریاردان بۆ خوای تاک و ته نیا، نازاردان و دل ره نجاندنی دایک و باوک، کوشتنی که سی به نارهوا، وتهی درۆ و شایه تی ناهه ق).

۳۰۱۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا حُمَيْدُ بْنُ مَسْعَدَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ الْمُفَضَّلِ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْجُرَيْرِيُّ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرَةَ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَلَا أُحَدِّثُكُمْ بِأَكْبَرِ الْكِبَائِرِ؟ قَالُوا: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: الْإِشْرَاكُ بِاللَّهِ، وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ قَالَ: وَجَلَسَ وَكَانَ مَتَكِنًا قَالَ: وَشَهَادَةُ الزُّورِ، أَوْ قَوْلُ الزُّورِ، قَالَ: فَمَا زَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُهَا حَتَّى قُلْنَا لَيْتَهُ سَكَتَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الرحمن)ی کوری نه بو به کره وه، له باوکیه وه رهزای خوای لئی بئی ده گێر نه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (ناگادارین تاوانه هه ره گه وه کانتان پئی رابگه یه نم؟) وتیان: به لئی، نه ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، فهرمووی: (هاوه ل بریاردان بۆ خوای تاک و ته نیا، نازاردان و دل ره نجاندنی دایک و باوک)، وتی: له وکاته دا شانی دادا بوو جا ریک دانیشته و فهرمووی: (شایه تی درۆ و ناهه ق یان وتهی درۆ و ساخته). وتی: نه وه نه ی وته وه تا و تان: خۆزگه بیده نگ ده بوو با نه وه نه ده هیلک نه بوایه.

۳۰۲۰ - (حسن) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ زَيْدِ بْنِ مُهَاجِرٍ بْنِ قُنْفُذٍ التَّيْمِيِّ، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ الْأَنْصَارِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَنَسٍ الْجُهَنِيِّ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ مِنْ أَكْبَرِ الْكَبَائِرِ الشِّرْكَ بِاللَّهِ، وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ، وَالْيَمِينُ الْعَمُوسُ، وَمَا خَلَفَ خَالِفَ بِاللَّهِ يَمِينَ صَبْرٍ، فَأَدْخَلَ فِيهَا مِثْلَ جَنَاحِ بَعُوضَةٍ إِلَّا جُعِلَتْ نُكْتَةً فِي قَلْبِهِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ. وَأَبُو أُمَامَةَ الْأَنْصَارِيُّ هُوَ: ابْنُ ثَعْلَبَةَ، وَلَا نَعْرِفُ اسْمَهُ، وَقَدْ رَوَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَحَادِيثَ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له (عبد الله)ی کوری ئونه یسی جو هه نیه وه ره زای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فەرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه تی: (به راستی له گوناھو تاوانه هه ره گه وه ره کان هاوه له پریار دانه بو خوای تاک و ته نیا، نازاردان و دل ره بخاندنی دایک و باوک و، سویندی ناهه قی مالتویرانکه ره که خاوه نه که ی له ناو ناگری دۆزه خدا نقوم ده کات، هه رکه سی سویند له سه ر خۆراگرتن بخوا نه وه نده ی با له میشووله یه درۆی تیدا بکات ده بیته خالیکی رهش له دلیدا له رۆژی قیامه تدا).

۳۰۲۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ فِرَاسٍ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الْكَبَائِرُ: الْإِشْرَافُ بِاللَّهِ، وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ أَوْ قَالَ: الْيَمِينُ الْعَمُوسُ شَكُّ شُعْبَةُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الله)ی کوری عومه ره وه ره زای خویان لی بی ده گێرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه تی: (گوناھو تاوانه هه ره

گه ووره کان نه منهن: هاو هل بریاردان بو خوای تاک و ته نیا، نازاردان و دل ره نجاندنی دایک و باوک)، یان فهرمووی: (سویندی ناههقی مالویرانکهره که خاوه نه کهی له ناو ناگری دۆزه خدا نقوم ده کات).

۳۰۲۲ - (صحیح الإسناد) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ ابْنِ أَبِي نَجِيحٍ، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ، أَنَّهَا قَالَتْ: يَغْزُو الرِّجَالُ وَلَا تَغْزُو النِّسَاءُ وَإِنَّمَا لَنَا نِصْفُ الْمِيرَاثِ. فَأَنْزَلَ اللَّهُ: (وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ). قَالَ مُجَاهِدٌ: وَأَنْزَلَ فِيهَا (إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ). وَكَانَتْ أُمُّ سَلَمَةَ أَوَّلَ ظَعِينَةٍ قَدِمَتْ الْمَدِينَةَ مُهَاجِرَةً. هَذَا حَدِيثٌ مُرْسَلٌ، وَرَوَاهُ بَعْضُهُمْ عَنْ ابْنِ أَبِي نَجِيحٍ، عَنْ مُجَاهِدٍ، مُرْسَلًا، أَنَّ أُمَّ سَلَمَةَ، قَالَتْ: كَذَا وَكَذَا.

واته: له نومو سه له مه وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیوان غهزا ده کهن و پاداشتی گه ووره ی له سه ره وهرده گرن، دیاره نافرتهان غهزا ناکهن، بیگومان نیوه ی میراتی شمان بهرده کهوت، واته شهوان دوو شه وهنده ی ئیمه به شه میرات ده بن، خوای گه ووره شه نایته ی دابه زاند: (وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ). سورة النساء: ۳۲. واته: ناوات مه خوازن بو شه پله یه ی که خوا باوی هه ندیکتانی داوه به سه ره هه ندیککی تراتاندا. مواهید فهرمووی: له سه ره نومو سه له مه شه نایته شه هاته خواره وه: (إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ...) سورة الاحزاب: ۳۵. واته: بهراستی پیاوه موسولمانه کان و نافرته موسولمانه کان....

۳۰۲۳ - (صحیح بما قبله) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ، عَنْ رَجُلٍ، مِنْ وَلَدِ أُمِّ سَلَمَةَ عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ، قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ لَا أَسْمَعُ اللَّهَ

ذَكَرَ النِّسَاءَ فِي الْهَجْرَةِ. فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: (أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِنْكُمْ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ).

واته: له ئومو سه له موه ره زای خوی لی بی ده گێرنه وه، که فه رموویه تی: نه ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، بهر گوینم نه که وتوه خوی گه وره له باسی کوچکردن بو مه دینه دا باسی نافره تانی کرد بی، خوی گه وره نه م نایته ی دابه زاند: (أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِنْكُمْ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ). سورة آل عمران: ۱۹۵. واته: به راستی من کارو کرده ی هه ر کام له ئیوه - ئیر و می - له ئیوه زایه و بی پاداشت ناکه م، هه ندیکتان له هه ندیکن، پیاو له ژنه و ژنیش له پیاوه گشتیان لای من چون یه کن.

۳۰۲۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْأَخْوَصِ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عَلْقَمَةَ، قَالَ: قَالَ عَبْدُ اللَّهِ، أَمَرَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ أَقْرَأَ عَلَيْهِ وَهُوَ عَلَى الْمِنْبَرِ. فَقَرَأْتُ عَلَيْهِ مِنْ سُورَةِ النِّسَاءِ حَتَّى إِذَا بَلَغْتُ (فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا) عَمَرَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِيدِهِ، فَتَنَظَّرْتُ إِلَيْهِ وَعَيْنَاهُ تَدْمَعَانِ. هَكَذَا رَوَى أَبُو الْأَخْوَصِ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عَلْقَمَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، وَإِنَّمَا هُوَ إِبْرَاهِيمُ، عَنْ عُبَيْدَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ.

واته: له (عبد الله)ی کوری مه سعو ده وه ره زای خوی لی بی ده گێرنه وه، که فه رموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له سه ر مینه ر بوو فه رمانی پی کردم قورنانی بو بخوینم، منیش سوره تی (النساء) م بو خویند هه تا گه یشته م: (فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا). سورة النساء: ۴۱. واته: نینجا (حالی کافران) چۆن بیته کاتیک هینامان له هه موو ئومه تی کدا شایه تیک (که پیغه مبه ره که یانه)، تویشمان هینا (نه ی موحه مه د صلی الله علیه وسلم)

سنن الترمذی بهر گئی چوارهم - باسه کانی تفسیری قورنان له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم

بهشایهت بهسهر نانه وانه وه. به دهستی ناماژهی بۆ کردم که ئیتیر نه خوینیم، (عبد الله) وتی: سهرم هه لێری سهیرم کرد چاوه کانی فرمیسکیان پێدا ده هاته خواره وه.

۳۰۲۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاوِيَةُ بْنُ هِشَامٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنِ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عَيْبَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اقْرَأْ عَلَيَّ فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ اقْرَأْ عَلَيْكَ وَعَلَيْكَ أَنْزَلَ؟ قَالَ: إِنِّي أَحْبَبْتُ أَنْ أَسْمَعَهُ مِنْ غَيْرِي فَقَرَأْتُ سُورَةَ النَّسَاءِ حَتَّى بَلَغْتُ: (وَجَنَّتْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا) قَالَ: فَرَأَيْتُ عَيْنِي النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَهْمِلَانِ. هَذَا أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ أَبِي الْأَخْوَصِ.

واته: له (عبد الله) ی کورپی مهسعوده وه رهزای خوای لێ بێ ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم پیتی فهرمووم: (قورثانم بۆ بخوینه). (عبد الله) وتی: وتم: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، من بۆتی بخوینیم له کاتی که بۆ تو دابه زیوه؟! فهرمووی: (هه زده کهم گویم له غهیری خۆم بێت که ببخوینی)، (عبد الله) وتی: منیش منیش سوره تی (النساء) م بۆ خویند هه تا گه یشتمه: (فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجَنَّا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا). سورة النساء: ۴۱. واته: ئینجا (حالی کافران) چۆن بێت کاتیک هینامان له هه موو ئومه تیکدا شایه تیک (که پیغه مبهره که یانه)، تۆیشمان هینا (نهی موحه ممد صلی الله علیه وسلم) بهشایهت بهسهر نانه وانه وه. (عبد الله) وتی: سهرم هه لێری سهیره کهم چاوه کانی فرمیسکیان پێدا دیته خواره وه.

۳۰۲۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا سُؤَيْدٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، نَحْوَ حَدِيثِ مُعَاوِيَةَ بْنِ هِشَامٍ. حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ

الرَّحْمَنِ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ الرَّازِيِّ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ السَّائِبِ، عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ السُّلَمِيِّ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، قَالَ: صَنَعَ لَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ طَعَامًا فِدْعَانًا وَسَقَانًا مِنَ الْخَمْرِ، فَأَخَذَتِ الْخَمْرُ مِنَّا، وَخَضَرَتِ الصَّلَاةُ فَقَدَّمُونِي فَقَرَأْتُ: (قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ) وَنَحْنُ نَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ. قَالَ: فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَأُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَى حَتَّى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ). هَذَا حَدِيثٌ خَمْسَنَ صَحِيحٍ غَرِيبٍ.

واته: له پېشه‌وا عدليه‌وه ره‌زای خوای لى بى ده‌گيړنه‌وه، که فهرموويه‌تی: (عبد الرحمن) ی کورې عه‌وف ره‌زای خوای لى بى خواردنیکى بو دروستکردین و ده‌عوه‌تی کردین و شه‌رابی ده‌رخواردداین - له‌پیش حه‌رام کردنى - ، عه‌قل و هوښی بردین، کاتى نوږ هاته‌پېشه‌وه منیان خسته‌پېشه‌وه به‌رنوږيږم بو کردن، منیش: (قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ) م بو خویندن، واته: بلى: نه‌ی کافر و بى باوه‌ره‌کان نه‌وه‌ی ئیوه ئه‌په‌رستن من ناپه‌رستم، که‌چی من لیم تی‌کچوو و تم: (وَتَعْبُدُونَ مَا تَعْبُدُونَ). واته: نیمه نه‌وه ئه‌په‌رستین که ئیوه ئه‌په‌رستن. فهرمووی: جا خوای گه‌وره هم نایته‌ی دابه‌زاند: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرُبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَى حَتَّى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ). سورة النساء: ۴۳. واته: نه‌ی که‌سانى که بپرواتان هی‌ناوه نزیکی نوږ مه‌بنه‌وه کاتیک ئیوه سه‌رخوښ هه‌تا بزائن چی ده‌لین.

٣٠٢٧ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ بْنُ سَعْدٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ، أَنَّهُ حَدَّثَهُ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ الزُّبَيْرِ، حَدَّثَهُ أَنَّ رَجُلًا مِنَ الْأَنْصَارِ خَاصِمَ الزُّبَيْرِ فِي شِرَازِ الْحَرَّةِ الَّتِي يَسْقُونَ بِهَا النَّخْلَ فَقَالَ الْأَنْصَارِيُّ: سَرَحَ الْمَاءَ يَمْرُ، فَأَبَى عَلَيْهِ، فَاخْتَصَمُوا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ لِلزُّبَيْرِ: اسْقِ يَا زُبَيْرُ وَأَرْسِلِ الْمَاءَ إِلَى جَارِكَ. فَعَضِبَ الْأَنْصَارِيُّ وَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أُنْكَانَ ابْنُ عَمَّتِكَ؟ فَتَغَيَّرَ وَجْهُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ثُمَّ قَالَ: يَا زُبَيْرُ اسْقِ وَاخْبِسِ الْمَاءَ حَتَّى يَرْجِعَ إِلَى الْجُدُرِ فَقَالَ الزُّبَيْرُ: وَاللَّهِ إِنِّي لَأُخْبِسُ هَذِهِ الْآيَةَ نَزَلَتْ فِي ذَلِكَ (فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ) الْآيَةَ. سَمِعْتُ مُحَمَّدًا، يَقُولُ: قَدْ رَوَى ابْنُ وَهْبٍ، هَذَا الْحَدِيثَ عَنِ اللَّيْثِ بْنِ سَعْدٍ، وَيُونُسُ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ، نَحْوَ هَذَا الْحَدِيثِ، وَرَوَى شُعَيْبُ بْنُ أَبِي حَمْزَةَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنِ الزُّبَيْرِ، وَلَمْ يَذْكُرْ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ.

واته: له (عبد الله) ی کوری زویبیره وه رهزای خوای لى بى ده گپینه وه، که فەرموویه تی: پیاویکی ئەنصارى له گەل باوكم بوو به کێشه وهه رایان له سه ره دی ناو که له ناوه وێکانى ئەلحه پره وه ده هات، باخه خورمایان پى ناو ده دا، پیاوه ئەنصاریه که وتی: ناوه که بهرده با بپروات بو ناو باخه کانی ئیمهش، زویبیر رازی نه بوو بهری نه دا، بو ئەو کێشه یه چونه خزمەت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم به زویبیری فەرموو: (ئەى زویبیر باخه کهت ناو بده ئینجا ناوه که بهرە لایکە بو دراوسێکهت). پیاوه ئەنصاریه که توپه بوو وتی: ئەى پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، ئەوه پورزای خۆته، رووی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم گۆراو رهنگی توپه یی پتیه دیار بوو، له پاشدا فەرموو: (ئەى زویبیر باخه کهت ناو بده، ئینجا ناوه که بگروه ههتا ناوه که ده دا له قه دیان ئەوسا ناوه کهش بگروه). زویبیر وتی: سویند به (الله) وا ئەزائمه ئەم ئایه ته لهو باره وه هاته خواره وه: (فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا) سورة النساء: ۶۵. واته: نه خیر (وانی یه که خویان به باوه ردار نیشیان ده ده ن) سویند به پهروه رداگارت بپروا دارنن تاتۆ نه که نه دادوه ره له هه ر ناژاوه و

دوو بهر که کی نیتوانیندا، له پاشان ههست نه کهن له دهرونیاندا به هیچ بیزاریه ک لهو بریاره ی که تو داوته و ملکه چ نه کهن به ملکه چیه کی ته و او.

۳۰۲۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ عَبْدِ بْنِ ثَابِتٍ، قَالَ: سَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ زَيْدٍ، يُحَدِّثُ عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ، فِي هَذِهِ الْآيَةِ (فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ) قَالَ: رَجَعَ نَاسٌ مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ أُحُدٍ، فَكَانَ النَّاسُ فِيهِمْ فِرْقَتَيْنِ: فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَقُولُ: اقْتُلْهُمْ، وَفَرِيقٌ يَقُولُ: لَا، فَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: (فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ) وَقَالَ: إِنَّهَا طَبِئَةٌ، وَقَالَ: إِنَّهَا تَنْفِي الْجُبْتِ كَمَا تَنْفِي النَّارُ حَبَّتِ الْحَدِيدِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ زَيْدٍ هُوَ: الْأَنْصَارِيُّ الْخَطْمِيُّ وَلَهُ صُحْبَةٌ.

واته: له زهیدی کوری (ثابت) وه رهزای خوی لی بی ده گێرنه وه، که ده بریاره ی نه م نایه ته فهرموویه تی: کاتی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم و سوپاکه ی به ره و چپای شوحد بهر پیکه وتن بۆ جهنگ له پینگه کومه لی گه پانه وه، هاوه لآن بوون به دوو تاقم و دهسته وه: تاقمیکیان وتیان: که گه پانه وه دهیانکوژین، تاقمیک ی تریان وتیان: نایانکوژین، جا نه م نایه ته دابه زی: (فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ) سورة النساء: ۶۸. واته: له بهرچی ده بریاره ی دوو پرووه کان بوون به دوو تاقم و دهسته وه. پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (مه دینه شاریکی خوش و باشه). ههروه ها فهرمووی: (مه دینه ژهنگ و چلک و پیسی لاده بات وه ک چون ناگری کوره ژهنگ و چلک و پیسی ناسن لاده بات بهو شیوه یه).

۳۰۲۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ مُحَمَّدٍ الرَّعَقَرَانِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا شَبَابَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَرْقَاءُ بْنُ عُمَرَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ قَالَ: يَجِيءُ الْمَقْتُولُ بِالْقَاتِلِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ نَاصِيئُهُ وَرَأْسُهُ بِيَدِهِ وَأَوْدَاجُهُ تَشْحَبُ دَمًا، يَقُولُ: يَا رَبِّ، قَتَلَنِي هَذَا، حَتَّى يُدْنِيَهُ مِنَ الْعَرْشِ قَالَ: فَذَكِّرُوا لِابْنِ عَبَّاسٍ، التَّوْبَةُ، فَتَلَا هَذِهِ الْآيَةَ: (وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا)، قَالَ: مَا نُسِخَتْ هَذِهِ الْآيَةُ، وَلَا بُدِّلَتْ، وَأَنَّ لَهُ التَّوْبَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَقَدْ رَوَى بَعْضُهُمْ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، نَحْوَهُ، وَلَمْ يَرْفَعَهُ.

واته: له ئیبنو عباسه وه رهزای خویان لی بی ده گێرنه وه، که فەرموویه تی: پیغمبره خا صلی الله علیه وسلم فەرموویه تی: (له پۆژی قیامه تدا کوژراو قژی پیشی سه ری بکوژ ده گری ده ماره کانی خوینیان لی ده تکی، ده لی: نه ی پهروه دگار، نه مه کوشتی، هه تا نزیکه ده کاته وه له عه رش)، وتی: وتیان به ئیبنو عباس بکوژ تهوبه ی لی ورده گری یان نا؟ نه ویش نه م نایه ته ی خوینده وه: فەرمووی: نه خیر نه م نایه ته نه سخ نه بوته وه و نه گوژاوه، ده ی نیتر چۆن تهوبه ی لی ورده گری.

۳۰۳ - (حسن صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ أَبِي رِزْمَةَ، عَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنْ سِمَاكِ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: مَرَّ رَجُلٌ مِنْ بَنِي سُلَيْمٍ عَلَى نَفَرٍ مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمَعَهُ غَنَمٌ لَهُ، فَسَلَّمَ عَلَيْهِمْ قَالُوا: مَا سَلَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا لِيَتَعَوَّذَ مِنْكُمْ فَقَامُوا فَقَتَلُوهُ وَأَخَذُوا غَنَمَهُ، فَأَتَوْا بِهَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقَى إِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ.

واته: له ئیبنو عباسه وه رهزای خویان لی بی ده گێرنه وه، که فەرموویه تی: پیاوی له هۆزی بهنی سولهیم رانه مه پیکه خۆی پی بوو، دای به لای کۆمه لی له

هاوه لانی پیغمبره خوادا صلی الله علیه وسلم، سلاوی لی کردن، وتیان: بویه سهلامی لی کردین له بهر شهوی خوی و مهیره کاتی بیاریزی و سهلامهت بن، ههستان کوشتیان و رانه مهیره کهیان له گهل خویان هینا بو خزمهت پیغمبره خوادا صلی الله علیه وسلم، خوی گهوره لهوباره وه نهه نایه تهی دابه زاند: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْفَى إِلَيْكُمْ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا). سورة النساء: ۹۴. واته: شهی کهسانیک که پرواتان هیناوه کاتی ده رچوون (بو جهاد کردن) له ریگهی خوادا هه موو شتی روون بکه نه وه، نه لاین بهو که سانهی که سلاوی (موسلمانانه) تان لی ده کهن تو پروادار نیت؟ به دواي شتوومهک و سامانی دنیایی دا بگه رین. - (تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا) مه بهستی له رانه مهیره کهیه - .

۳۰۳۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ، قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ (لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ) الْآيَةُ جَاءَ عَمْرُو بْنُ أُمِّ مَكْتُومٍ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: وَكَانَ ضَرِيرَ الْبَصَرِ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا تَأْمُرُنِي؟ إِنِّي ضَرِيرُ الْبَصَرِ؟ فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى هَذِهِ الْآيَةَ: (غَيْرُ أُولَى الضَّرَرِ) الْآيَةُ. فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اثْنُونِي بِالْكَتِفِ وَالذَّوَاةِ، أَوْ اللُّوْحِ وَالذَّوَاةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَيُقَالُ: عَمْرُو بْنُ أُمِّ مَكْتُومٍ، وَيُقَالُ: عَبْدُ اللَّهِ ابْنُ أُمِّ مَكْتُومٍ وَهُوَ: عَبْدُ اللَّهِ بْنُ زَائِدَةَ، وَأُمُّ مَكْتُومٍ أُمُّهُ.

واته: له بهرائی کورپی عازیبه وه رهزای خوی لی بی ده گیر نه وه، که فهرموویه تی: کاتی نهه نایه دابه زی: (لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ...). سورة النساء: ۹۵. واته: به کسان نین دانیش توان (له جهادی ریتی خودا) له باوه داران له گهل تیکوشه رانی ریگهی خوادا به مال و گیانیان.

عه مرى كورى ئیبنو نومی مه كتوم كه پیاویکی نابینا بوو کاتی كه فهزل و گه وره یی خیر و پاداشتی تیکۆشه رانی (موجایدین) ی بیست هات بو خرمه تی پیغمبر صلی الله علیه وسلم وتی: نهی پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم، من پیاویکی نابینام فهرمانم به چی پی ده که ی؟ خوی گه وره نه م نایته ی دابه زاند: (غیرُ اُولی الضَّرَرِ). سورة النساء: ۹۵. واته: جگه له خاوه ن عوزره کان (نه خوش، کویر، شهل). پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (نیسکی شانی وشتره که بیتن و (غیرُ اُولی الضَّرَرِ) بو نایته که زیاد بکه ن له سه ری بینوسن). - نه وکاته قالم و کاغه ز نه بووه -.

۳۰۳۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ مُحَمَّدٍ الرَّعْفَرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَجَّاجُ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنِ ابْنِ جُرَيْجٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي عَبْدُ الْكَرِيمِ، سَمِعَ مِقْسَمًا، مَوْلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَارِثِ، يُحَدِّثُ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّهُ قَالَ: (لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ) عَنْ بَدْرِ، وَالْحَارِثُ إِلَى بَدْرِ لَمَّا نَزَلَتْ غَزْوَةُ بَدْرِ قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَحْشٍ، وَابْنُ أُمِّ مَكْتُومٍ: إِنَّا أَعْمَيَانِ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَهَلْ لَنَا رُحْصَةٌ؟ فَنَزَلَتْ: (لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ) وَ (فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً) فَهَؤُلَاءِ الْقَاعِدُونَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ (وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا) دَرَجَاتٍ مِنْهُ عَلَى الْقَاعِدِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرِ أُولِي الضَّرَرِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَمِقْسَمٌ يُقَالُ: هُوَ مَوْلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَارِثِ، وَيُقَالُ: هُوَ مَوْلَى ابْنِ عَبَّاسٍ، وَكُنْيَتُهُ أَبُو الْقَاسِمِ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گپ نه وه، که فهرموویه تی: کاتی نه وانیه دانیشتن و نه چوون بو غه زای به در نه م نایته دابه زی: (لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ...). سورة النساء: ۹۵. (عبد

اللهی کورپی جه حش و نیبنو نومی مه کتوم وتیان: نهی پیغمبره صلی الله علیه وسلم، نیتمه دوو پیماوی نابینان، روخسه تمان بۆ ههیه؟ خوا ی گه وه نه م نایتی دابه زاند: (لَا يَسْتَوِي الْقَاعِلُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِلِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَى وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِلِينَ أَجْرًا عَظِيمًا). سورة النساء: ۹۵. واته: یه کسان نین دانیشتوان (له جیهادی پئی خودا) له باوه داران له گهل تیکۆشه رانی پێگهی خوادا به مال و گیانیان، جگه له خاوهن عوزره کان (نه خوش، کویر، شهل)، خوا باوی داوه تیکۆشه ران به مال و گیانیان به سهر دانیشتوان (له جیهاد) به پله یه ک، هه ریه ک له و دوو تاقمه خوا به لیتی پاداشتی زۆر چاکی پیداون (که به هه شته)، خوا ریزی تیکۆشه رانی داوه به سهر دانیشتوه کاندایه پاداشتیکی گه وه ره. جا نه وانه واته (عبد اللهی کورپی جه حش و نیبنو نومی مه کتوم له خاوهن عوزره کانن: (غیر اُولی الضَّرَرِ)).

۳۰۳۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَعْقُوبُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ صَالِحِ بْنِ كَيْسَانَ، عَنْ ابْنِ شِهَابٍ قَالَ: حَدَّثَنِي سَهْلُ بْنُ سَعْدٍ، قَالَ: رَأَيْتُ مَرْوَانَ بْنَ الْحَكَمِ، جَالِسًا فِي الْمَسْجِدِ فَأَقْبَلْتُ حَتَّى جَلَسْتُ إِلَى جَنْبِهِ، فَأَخْبَرَنِي أَنَّ زَيْدَ بْنَ ثَابِتٍ، أَخْبَرَهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَمَلَى عَلَيْهِ: (لَا يَسْتَوِي الْقَاعِلُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ) (وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ) قَالَ: فَجَاءَهُ ابْنُ أُمِّ مَكْتُومٍ وَهُوَ يُمْلِئُهَا عَلَيْهِ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَاللَّهِ لَوْ أَسْتَطِيعُ الْجِهَادَ لَجَاهَدْتُ، وَكَانَ رَجُلًا أَعْمَى. فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَفَخِذُهُ عَلَى فَخِذِي فَتَقَلَّتْ حَتَّى هَمَّتْ تَرُضُ فَخِذِي، ثُمَّ سُرِّي عَنْهُ فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْهِ (غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ

صَحِيحٌ، هَكَذَا رَوَى غَيْرُ وَاحِدٍ عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ نَحْوَ هَذَا وَرَوَى مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ قَبِيصَةَ بْنِ دُوَيْبٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ، وَفِي هَذَا الْحَدِيثِ رِوَايَةُ رَجُلٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، عَنْ رَجُلٍ مِنَ التَّابِعِينَ رَوَاهُ سَهْلُ بْنُ سَعْدٍ الْأَنْصَارِيُّ، عَنْ مَرْوَانَ بْنِ الْحَكَمِ وَمَرْوَانَ لَمْ يَسْمَعْ مِنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ مِنَ التَّابِعِينَ.

واته: سههلی کورپی سهعد فهرمووی: کاتی مهروانی کورپی حه کهم کاربه دهستی مه دینه بوو له مزگهوت دیم، چووم بۆ لای ههتا له ته نیشتی وه دانیشتم، پیتی راگه یان دین که زهیدی کورپی (ثابت) ره زای خوی لای بی بۆی گپرا وه ته وه، که پیغمبره خوی صلی الله علیه وسلم، نه مایه ته ی پی نویسه وه ته وه: (لَا يَسْتَوِي الْقَاعِلُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِلِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَى وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِلِينَ أَجْرًا عَظِيمًا). سورة النساء: ۹۵.

واته: به کسان نین دانیشتوان (له جیهادی پیتی خودا) له باوه یداران له گهل تیکۆشه رانی پتگهی خودا به مال و گیانیان، جگه له خاوهن عوزره کان (نه خویش، کویر، شهل)، خوا باوی داوه تیکۆشه ران به مال و گیانیان به سهر دانیشتوان (له جیهاد) به پله به که، هه ریه که له دوو تاقمه خوا به لینی پاداشتی زۆر چاکی پیداون (که به هه شته)، خوا ریزی تیکۆشه رانی داوه به سهر دانیشته کاندای به پاداشتی که وه.

له وکاته دا ئیبنو ئومی مه کتوم که پیاویکی نابینا بوو هات بۆ خزمه تی پیغمبره صلی الله علیه وسلم وتی: نهی پیغمبره خوی صلی الله علیه وسلم، سویند به (الله) نه گهر توانام هه بویه جیهاد ده کرد، پیغمبره خوی صلی الله

عليه وسلم وهجى بۆ هات، رانى له سه رانم بوو، نه وهنده قورس بوو خهريك بوو قاجم بشكيتنى، له پاشدا نهو حالتهى نهما، خواى گه وه نهه نايه تهى دابه زانده: (غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ). سورة النساء: ۹۵. واته: جگه له خاوهن عوزره كان (نه خووش، كويز، شهل).

۳۰۳۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ جُرَيْجٍ، قَالَ: سَمِعْتُ عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي عَمَّارٍ، يُحَدِّثُ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِيهِ، عَنْ يَعْلَى بْنِ أُمَيَّةَ، قَالَ: قُلْتُ لِعُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ: إِنَّمَا قَالَ اللَّهُ: (أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ) وَقَدْ آمَنَ النَّاسُ، فَقَالَ عُمَرُ: عَجِبْتُ مِمَّا عَجِبْتَ مِنْهُ. فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. فَقَالَ: صَدَقَ اللَّهُ بِمَا عَلَيْكُمْ فَأَقْبِلُوا صَدَقَتَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له يه عىلاى كورى ئومه يسه وه ره زای خواى لى بى ده گيرنه وه، كه فهرموويه تى: به پيشهوا عومهر كورى (خطاب)م ره زای خواى لى بى وت: به راستى خواى گه وه ده فهرموويت: (وَإِذَا ضَرَيْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ) سورة النساء: ۱۰۱. واته: كاتى به سه فهر چوون به ولا تدا - بۆ جيهاد يان بۆ بازرگانى - نه وه له خالى وادا هيچ گونا هيك تان له سه ر نابى نويژه چوار ركاتيه كان كورت بكه نه وه، نه گهر ترسان هه بوو كافر و بى باوه رن تووشى پيلانيكتان بكه ن (بتانكوژن، بتانگرن و نازارتان بدهن).

دهى خو ئيستا ترس نه ماوهو خه لك هيمن بوونه ته وه، ترسان نه ماوه و چوون نويژه چوار ركاتيه كان كورت بكه يسه وه؟ پيشهوا عومهر ره زای خواى لى بى فهرمووى: نه وهى سه رنجى تووى راكيشاوه سه رنجى مينيشى راكيشاوه، به لام نه مه م باسكرد بۆ پتغمبه رهى خوا صلى الله عليه وسلم فهرمووى: (نهو نويژ

کورتکردنه وه به خهلاتیکه خوا پیی به خشیون دهی ئیوهش خهلاته که وه ربگرن و رهتی مه که نه وه).

۳۰۳۵ - (صحیح الإسناد) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الصَّمَدِ بْنُ عَبْدِ الْوَارِثِ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ عُبَيْدٍ الْهَمَّانِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ شَقِيقٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو هُرَيْرَةَ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَزَلَ بَيْنَ ضَجْنَانَ وَعُسْفَانَ، فَقَالَ الْمُشْرِكُونَ: إِنَّ هَؤُلَاءِ صَلَاةٌ هِيَ أَحَبُّ إِلَيْهِمْ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَبْنَائِهِمْ وَهِيَ الْعَصْرُ، فَأَجْبِعُوا أَمْرَكُمْ فَمِيلُوا عَلَيْهِمْ مِيلَةً وَاحِدَةً، وَأَنَّ جَبْرِيلَ أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَمَرَهُ أَنْ يَقْسِمَ أَصْحَابَهُ شَطْرَيْنِ فَيُصَلِّيَ بِهِمْ، وَتَقُومَ طَائِفَةٌ أُخْرَى وَرَاءَهُمْ، وَلْيَأْخُذُوا جِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ، ثُمَّ يَأْتِيَ الْآخَرُونَ وَيُصَلُّونَ مَعَهُ رَكْعَةً وَاحِدَةً، ثُمَّ يَأْخُذُ هَؤُلَاءِ جِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ، فَتَكُونُ لَهُمْ رَكْعَةً رَكْعَةً، وَلِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَكْعَتَانِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ شَقِيقٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، وَزَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَجَابِرٍ، وَأَبِي عِيَّاشٍ الرَّزْقِيِّ، وَابْنِ عُمَرَ، وَحَدِيقَةَ، وَأَبِي بَكْرَةَ، وَسَهْلَ بْنَ أَبِي حَنْظَلَةَ وَأَبُو عِيَّاشٍ الرَّزْقِيُّ اسْمُهُ: زَيْدٌ بْنُ الصَّامِتِ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره صلی الله علیه وسلم له نیتوان (ضجنان) و عهسه فان دابهزی کتویتکه یان شویتیکه له نیتوان مه که وه مه دینه دا، هاوهل بۆ خوا بریارده ران وتیان: موسولمانان زۆرگرنگی به نوژی عهسر ده دن و به لایانه وه خۆشه و یستره له باب و پیرانیان و نه وه کانیان، جا بۆیه با خۆمان بۆ ناماده کهین بۆ جهنگ و له کاتی نوژی عهسر دا بهیه کجار په لاماریان بدهین و له ناویان بهرین، جبریل هات بۆ خزمهت پیغمبره صلی الله علیه وسلم فهرمانی پیکرد هاوهلانی بکات به

دوو دهستمو تاقمه وه و بهرنوژیان بو بکات بهم شیویه: تاقمیکیان له گه له شو رکاتی نوژی بکهن، تاقمه کهی تر له پشستیانه وه پاسه وان بن و ناگیان له هیرشی دوژمن بی و چه که کانیان پی بی و وریای خویان بن، جا که شو تاقمه رکاته کیان تهواو کرد نهوانیش بچنه دواوه بو پاسه وانی و تاقمه کهی تر بین رکاتی نوژی بکهن له دوایه وه، له پاشدا با نهوانیش چه که کانیان پی بی و وریای خویان بن، که واته هر یه کی له دوو تاقمه یه کی رکاتی نوژیان کردوه به کومه له بو خوشیان یه کی رکاته کهی تر بکهن، پیغمبره صلی الله علیه وسلم خوشی دوو رکات.

۳۰۳۶ - (حسن) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ أَحْمَدَ بْنِ أَبِي شُعَيْبٍ أَبُو مُسْلِمٍ الْحَرَّانِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلَمَةَ الْحَرَّانِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْحَاقَ، عَنْ عَاصِمِ بْنِ عُمَرَ بْنِ قَتَادَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ قَتَادَةَ بْنِ الثُّعْمَانِ، قَالَ: كَانَ أَهْلُ بَيْتِ مِنَّا يُقَالُ لَهُمْ: بَنُو أُبَيْرِقٍ بَشَرٌ وَبُشَيْرٌ وَمُبَشِّرٌ، وَكَانَ بُشَيْرٌ رَجُلًا مُنَافِقًا يَقُولُ الشَّعْرَ يَهْجُو بِهِ أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ يَنْحَلُّهُ بَعْضُ الْعَرَبِ ثُمَّ يَقُولُ: قَالَ فُلَانٌ كَذَا وَكَذَا، فَإِذَا سَمِعَ أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَلِكَ الشَّعْرَ قَالُوا: وَاللَّهِ مَا يَقُولُ هَذَا الشَّعْرَ إِلَّا هَذَا الْحَيْثُ، أَوْ كَمَا قَالَ الرَّجُلُ، وَقَالُوا: ابْنُ الْأُبَيْرِقِ قَالَهَا، قَالَ: وَكَانُوا أَهْلَ بَيْتِ حَاجَةٍ وَفَاقَةٍ، فِي الْجَاهِلِيَّةِ وَالْإِسْلَامِ، وَكَانَ النَّاسُ إِذَا طَعَامُهُمُ بِالْمَدِينَةِ التَّمْرُ وَالشَّعِيرُ، وَكَانَ الرَّجُلُ إِذَا كَانَ لَهُ يَسَارٌ فَقَدِمَتْ ضَافِطَةٌ مِنَ الشَّامِ مِنَ الدَّرْمَكِ، ابْتِنَاعَ الرَّجُلِ مِنْهَا فَحَصَّ بِهَا نَفْسَهُ، وَأَمَّا الْعِيَالُ فَإِنَّمَا طَعَامُهُمُ التَّمْرُ وَالشَّعِيرُ، فَقَدِمَتْ ضَافِطَةٌ مِنَ الشَّامِ فَابْتِنَاعَ عَمِّي رِفَاعَةُ بْنُ زَيْدٍ جَمَلًا مِنَ الدَّرْمَكِ فَجَعَلَهُ فِي مَشْرَبَةٍ لَهُ، وَفِي الْمَشْرَبَةِ سِلَاحٌ وَدِرْعٌ وَسَيْفٌ، فَعُدِّي عَلَيْهِ مِنْ تَحْتِ الْبَيْتِ، فَتَقَبَّطَ الْمَشْرَبَةُ، وَأَخَذَ الطَّعَامَ وَالسِّلَاحَ، فَلَمَّا أَصْبَحَ أَتَانِي عَمِّي رِفَاعَةُ، فَقَالَ: يَا ابْنَ أَخِي إِنَّهُ قَدْ عُدِّي عَلَيْنَا فِي لَيْلِنَا هَذِهِ، فَتَقَبَّطَ مَشْرَبَتُنَا فَذَهَبَ بِطَعَامِنَا وَسِلَاحِنَا. قَالَ: فَتَحَسَّنْنَا

فِي الدَّارِ وَسَلَّاتًا فَقِيلَ لَنَا: قَدْ رَأَيْنَا بَنِي أُبَيْرِقٍ اسْتَوْفَدُوا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ، وَلَا نَرَى فِيمَا نَرَى إِلَّا عَلَى بَعْضِ طَعَامِكُمْ، قَالَ: وَكَانَ بَنُو أُبَيْرِقٍ قَالُوا وَنَحْنُ نَسْأَلُ فِي الدَّارِ: وَاللَّهِ مَا نُرَى صَاحِبَكُمْ إِلَّا لَبِيدَ بْنِ سَهْلٍ، رَجُلٌ مِنَّا لَهُ صَلَاحٌ وَإِسْلَامٌ، فَلَمَّا سَمِعَ لَبِيدٌ اخْتَرَطَ سَيْفَهُ وَقَالَ: أَنَا أَسْرِقُ؟ فَوَاللَّهِ لَيُخَالِطَنَّكُمْ هَذَا السَّيْفُ أَوْ لَتَبَيِّنَنَّ هَذِهِ السَّرِقَةَ، قَالُوا: إِلَيْكَ عَنْهَا أَيُّهَا الرَّجُلُ فَمَا أَنْتَ بِصَاحِبِهَا، فَسَأَلْنَا فِي الدَّارِ حَتَّى لَمْ نَشْكُ أَنَّهُمْ أَصْحَابُهَا، فَقَالَ لِي عَمِّي: يَا ابْنَ أَخِي لَوْ أَتَيْتَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَذَكَرْتَ ذَلِكَ لَهُ، قَالَ فَتَادَهُ: فَأَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقُلْتُ: إِنَّ أَهْلَ بَيْتِ مِنَّا أَهْلَ جَفَاءٍ، عَمَدُوا إِلَى عَمِّي رِفَاعَةَ بْنِ زَيْدٍ فَتَقَبَّوْا مَشْرَبَةً لَهُ، وَأَخَذُوا سِلَاحَهُ وَطَعَامَهُ، فَلَيَرُدُّوهُ عَلَيْنَا سِلَاحَنَا، فَأَمَّا الطَّعَامُ فَلَا حَاجَةَ لَنَا فِيهِ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: سَامُرُ فِي ذَلِكَ، فَلَمَّا سَمِعَ بَنُو أُبَيْرِقٍ أَتَوْا رَجُلًا مِنْهُمْ يُقَالُ لَهُ: أُسَيْرُ بْنُ غُرَّةٍ فَكَلَّمُوهُ فِي ذَلِكَ، فَاجْتَمَعَ فِي ذَلِكَ نَاسٌ مِنْ أَهْلِ الدَّارِ، فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ فَتَادَةَ بْنِ النُّعْمَانِ وَعَمُّهُ عَمَدًا إِلَى أَهْلِ بَيْتِ مِنَّا أَهْلٍ إِسْلَامٍ وَصَلَاحٍ، يَزُمُونَهُمْ بِالسَّرِقَةِ مِنْ غَيْرِ بَيِّنَةٍ وَلَا ثَبَتٍ، قَالَ فَتَادَهُ: فَأَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَكَلَّمْتُهُ، فَقَالَ: عَمَدْتُ إِلَى أَهْلِ بَيْتِ دُكَيْرٍ مِنْهُمْ إِسْلَامٌ وَصَلَاحٌ تَزِمِيهِمْ بِالسَّرِقَةِ عَلَى غَيْرِ ثَبَتٍ وَبَيِّنَةٍ، قَالَ: فَزَجَعْتُ، وَلَوَدِدْتُ أَنِّي خَرَجْتُ مِنْ بَعْضِ مَالِي وَلَمْ أَكَلِّمْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي ذَلِكَ، فَأَتَانِي عَمِّي رِفَاعَةُ فَقَالَ: يَا ابْنَ أَخِي مَا صَنَعْتَ؟ فَأَخْبَرْتُهُ بِمَا قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: اللَّهُ الْمُسْتَعَانُ، فَلَمْ يَلْبَثْ أَنْ نَزَلَ الْقُرْآنُ (إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِنِينَ خَصِيمًا) بَنِي أُبَيْرِقٍ (وَاسْتَغْفِرِ اللَّهُ) أَيُّ بِمَا قُلْتَ لِفَتَادَةَ: (إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا) (وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنْفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَّانًا أَثِيمًا) يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ، إِلَى قَوْلِهِ: (غَفُورًا رَحِيمًا)

أَيُّ: لَوْ اسْتَغْفَرُوا اللَّهَ لَعَفَرَ اللَّهُ عَنْهُمْ (وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبْهُ عَلَى نَفْسِهِ)، إِلَى قَوْلِهِ: (وَإِنَّمَا مُبِينًا) قَوْلُهُمْ لِلْبَيْدِ (وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ)، إِلَى قَوْلِهِ: (فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا) فَلَمَّا نَزَلَ الْقُرْآنُ أَتَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالسِّلَاحِ فَرَدَّهُ إِلَى رِفَاعَةَ، فَقَالَ قَتَادَةُ: لَمَّا أَتَيْتُ عَمِّي بِالسِّلَاحِ، وَكَانَ شَيْخًا قَدْ عَسَا، أَوْ عَسَا، فِي الْجَاهِلِيَّةِ، وَكُنْتُ أَرَى إِسْلَامَهُ مَذْخُولًا، فَلَمَّا أَتَيْتُهُ بِالسِّلَاحِ قَالَ: يَا ابْنَ أَخِي، هُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، فَعَرَفْتُ أَنَّ إِسْلَامَهُ كَانَ صَحِيحًا، فَلَمَّا نَزَلَ الْقُرْآنُ لَحِقَ بُشَيْرٌ بِالْمُشْرِكِينَ، فَنَزَلَ عَلَى سُلَاقَةَ بِنْتِ سَعْدِ بْنِ سُمَيَّةَ فَأَنْزَلَ اللَّهُ (وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَى وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّى وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا) إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا) فَلَمَّا نَزَلَ عَلَى سُلَاقَةَ زَمَاهَا حَسَّانُ بْنُ ثَابِتٍ بِأَثَابٍ مِنْ شِعْرِ، فَأَخَذَتْ رَحْلَهُ فَوَضَعَتْهُ عَلَى رَأْسِهَا ثُمَّ خَرَجَتْ بِهِ فَرَمَتْ بِهِ فِي الْأَنْطَحِ، ثُمَّ قَالَتْ: أَهْدَيْتَ لِي شِعْرَ حَسَّانٍ؟ مَا كُنْتُ تَأْتِيَنِي بِخَيْرٍ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ لَا نَعْلَمُ أَحَدًا أَسْنَدَهُ غَيْرَ مُحَمَّدِ بْنِ سَلَمَةَ الْحَرَّانِيِّ. وَرَوَى يُونُسُ بْنُ بُكَيْرٍ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ، عَنْ عَاصِمِ بْنِ عُمَرَ بْنِ قَتَادَةَ مُرْسَلًا، لَمْ يَذْكُرُوا فِيهِ عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ. وَقَتَادَةُ بْنُ النُّعْمَانِ هُوَ: أَخُو أَبِي سَعِيدِ الْخُدْرِيِّ لِأُمِّهِ، وَأَبُو سَعِيدٍ الْخُدْرِيُّ: سَعْدُ بْنُ مَالِكِ بْنِ سِنَانٍ.

واته: له عاصیمی کوری عومهری کوری قه‌تاده‌وه، له باوکیه‌وه، له باپی‌یه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: خزم و که‌سوکار یکه‌مان هه‌بوو ناسراویوون به به‌نو توبه‌یریق بیشر و به‌شیر و مویه‌شیر، به‌شیر پی‌او یکی شاعیر و دووروو بوو، شیعر ی ده‌وت، هه‌جوی هاوه‌لانی پی‌غه‌مبه‌ری خوای صلی الله علیه وسلم ده‌کرد واته به ناوی خه‌لکه‌وه به شیعر هیرشی ده‌کرده سه‌ریان و ناو ناتوره‌ی

خراپی لی دهنان و به خراپه باسی ده کردن. له پاشدا دهیوت: فلانه کەس ناواو
 ناواى دهوت، کاتى که هاوه لآن شیعره کانیاں بیست، وتیان: سویند به (الله) ئەمە
 جگە له شیعرى ئەو پیس و ناپیاوه شیعرى کەسیکی تر نیه، واتە شیعرى بەشیره،
 قەتادەى وتى: بەنى ئوبەیرىق لەسەر دەمى نەفامى و لەسەر دەمى ئیسلامیشدا
 خانەوادەیه کى هەژار و نەدار بوون، خواردنى خەلکى مەدینه بریتى بوو لە خورماو
 جۆ، کاروانى بازرگانى لەشامەوه دەهات بۆ مەدینه کەل و پەل و ئارد و زەیتیان
 دەهیتا نەگەر کەسى دەولەمەند بوایه بەشى خۆى لی دەکپین، جارى مامم
 ریفاعەى کورپى زەید هەندى ئاردى کپى، لەهۆدە کەى خۆى داینا، هۆدە کەش
 کەرەسەى جەنگى و چەك و قەلغان و شمشیری تیدا بوو، شەو دز هات و
 هەموویانى برد، کاتى که روژ بوویهوه مامم ریفاعە هات بۆلام، وتى: ئەى
 برازاكەم، ئەمشەو چەكەكان و خواردنەكەمانیان دزیوه، قەتادە وتى: روشتین ئەو
 گوزەرە گەراین و پرسیارمان کرد، پیتیان وتین: ئەمشەو بەنى ئوبەیرىق ئاگریان
 ئەگرا، پیمان وایه ئەوان بوون، قەتادە وتى: بەنى ئوبەیرىق وتیان: ئیمە لەو کۆلان
 و دەوروپەرە پرسیارتان بۆ دەکەین، سویند به (الله) پیمان وایه لەبیدی کورپى
 سەهل بردوونى که پیاویکە لە ئیمە، وتیان: پیاویکی باش و موسولمانە، کاتى
 لەبید ئەو هەوالەى بیست شمشیری لەکالان دەركیشاو هات وتى: من دزیومه ئیوه
 من دەکەن بەدز؟ سویند به (الله) یان ئەم شمشیره لەجەستەتانداون دەکەم، یان
 ئەوئا ئەم دزیه ئاشکرا دەکەن، وتیان: چیت داوه لیمان ئەى پیاو برۆ بەرتى
 خۆتەوه وازمان لی بینە، تۆ نەتدزیوه، مامم پیتی وتم: ئەى برازاكەم، خۆزگە
 بچویتایه بۆ خزمەت پتغمبەرى خوا صلی الله علیه وسلم ئەم بەسەر هاتەت پى
 رادەگەیاندا، قەتادە وتى: چووم بۆ خزمەتى: وتم: کەسوکارەکەم جافین و ناگای
 پەيوەندى خزمایەتى و چاکە نازانن، چەك و خۆراکی مالى ریفاعەى مامیان

دزیوه، با چه که کافان بۆ بگێرینه وه پێویستمان به خۆراکه که نیه، فهرمووی: (بریار ده دههم لهوباره وه)، کاتی بهنی ئوبه یریق هه واله که یان بیست، پیاویکی هۆزه که ی خۆیان به ناوی ئوسهیری کورپی عوروه وه نارد بۆ خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، لهوباره وه قسه ی له گهل بکات، چهند که سی له خه لکی گه ره که کۆبوونه وه وتیان: نه ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم قه تاده و مامی نه و که سوکاره ی ئیمه یان کردوه به دز به بی به لگه و نیشانه، قه تاده وتی: چوم بۆ خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم قسه له گهل کرد، فهرمووی: (به بی به لگه و شایهت تۆمه تی دزی ده ده یته پال خێزانیک ی باش و موسولمان)، قه تاده وتی: ئیتر منیش به په شیمانی گه رامه وه ناواته خوازیوم و له دله وه حه زم ده کرد زیانیکی مالی گه وره م لی بکه وتایه به لام لهوباره وه قسه له گهل پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه کردایه، مام ریفاعه هات بۆ لام نه وه ی که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم پتی فهرمووم بۆم گێرایه وه، نه ویش وتی: بیانده دهستی خوا به پشتیوانی خوا هه موو شتی روون ده بیته وه، نه وه نده ی پی نه چوو خوی گه وره نه م نایه ته ی دابه زاند: **(إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِنِينَ خَصِيمًا)** سورة النساء: ۱۰۵. واته: بیگومان ئیمه دامانبه زاندۆته سه ر تۆ نه م قورئانه به راستی، بۆ نه وه ی بریار به دی له نیتوان خه لکدا به و بریاره ی که خوا نیشانی داویت، وه بۆ ناپاکان مه به به پارێزه و داواچی. واته بۆ به نی ئوبه یریق، **(وَأَسْتَغْفِرِ اللَّهَ)** سورة النساء: ۱۰۶. واته: داوا ی لیخۆشبوون له خوا بکه، له وه ی فهرمووت به قه تاده، **(إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا)** سورة النساء: ۱۰۶. واته: به راستی خوا لیخۆشبووی به به زییه، **(وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنْفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَاتًا أَثِيمًا يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ)** سورة النساء: ۱۰۷-۱۰۸. واته: بهرگری مه که له وانیه ی ناپاکی ده که ن ده رباره ی

خۆیان، بیگومان خوا نهوانی خوش ناوێت که بهردهوام زۆر ناپاک و گوناھبارن، (تاوانه کانی) خۆیان دهشارنه وه له خه لکی (له ترساندا) و نایشارنه وه له خوا (شهرم ناکهن له خوا) له کاتی تیکدا خوا له گه لیاندایه .... ههتا دهگاته: (غَفُورًا رَحِيمًا). واته: خوا لیبورو دهی میهره بانه. واته: نه گهر تهو بهیان بکردایه و داوای لیخوشبوونیان بکردایه له خوا، نهوا خوا لییان خوش دهبوو: (وَمَنْ يَكْسِبْ اِثْمًا فَاِثْمًا يَكْسِبْهُ عَلٰى نَفْسِهٖ)، سورة النساء: ۱۱۱. واته: ههركه سیك گوناھێك (ی گه و ره) بکات بیگومان زیانی نهو گوناھه هه ر بۆ خۆیه تی .... ههتا دهگاته: (وَإِثْمًا مُّبِينًا) واته: گوناھێکی ناشکرا. وته که یان به له بیید: (وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَیْكَ وَرَحْمَتُهُ) واته: نه گهر به خشش و بهزه یی خوا به سه رته وه نه بوایه، بیگومان دهسته یه ک لهو ناپاکانه به نیاز بوون که گو مپرات بکهن .... ههتا دهگاته: (فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا) سورة النساء: ۱۱۱ - ۱۱۲. واته: که نایهت دابهزی چه که کانی رفاعه یان هینایه وه بۆ پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم، نهویش گه راندنیه وه بۆ رفاعه، قه تاده وتی: کاتی که چه که کانم هینایه وه بۆ مامم، پیاوێکی پیر بوو له سه رده می نه فامیدا زۆر له خوا یاخی بوو، گو مانم هه بوو له موسو لمانه تیه که ی، به لام کاتی چه که کانم بۆ برده وه وتی: نه ی برازا که م نه وه نهو چه که انم دا له رپی خوا، نیتر زانیم که به راستی موسو لمان بووه، کاتی که قورنان دابهزی به شیر ریسوا بوو په یوه ندی کرد به هاو بهش بۆ خوا دانه رانه وه، له مالی سولافه ی کچی سه عدی کو ری سومه یه دابهزی، خوی گه و ره نه م نایه ته ی دابه زاند: (وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدٰى وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيْلِ الْمُؤْمِنِيْنَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلٰى وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيْرًا، اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ اَنْ يُشْرَكَ بِهٖ وَيَغْفِرُ مَا دُوْنَ ذٰلِكَ لِمَنْ يَشَآءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلٰلًا بَعِيْدًا)، سورة النساء: ۱۱۵ - ۱۱۶. واته: هه رکه س دژایه تی پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم بکات پاش نه وه ی که ریبازی راستی بۆ روون بوویه وه، شوێن

رێگایه کی تر بکهوێ بیتجگه له رێگه ی برواداران، روهی وهرده گێرین بۆ شهو رێبازهی که ههلیبژاردووه و ده یخهینه دۆزهخ نای چ پاشه پۆزێکی خراپه، بهراستی خوا خوش نابیت لهوهی که هاوهلی بۆ دابنریت، بهلام جگه لهوه ههرجی بیت لیتی خوش ده بیت، لهههركه سیك كه خوا بیهویت، ههركه سیك هاوهل بۆ خوا دابنیت شهو بهراستی گومرا بووه به گومرا بوونیکی دوور لهراستی.

كاتی كه به شیر له مالی سولافه دابهزی، ههسانی کوری (ثابت) به چهند کۆپله شیعرێ هیرشی کرده سهر سولافه و ههجوی کرد، سولافهش که لویه له کهی به شیری خسته سهر سهری و بردی له (أَبْطَحَ) فرییدا، له پاشدا وتی: شیعرێ ههجوی ههسانت به دیاری بۆ هیناوم تۆ هه رگیز خیرت بۆ من نه هیناوه.

٣٠٣٧ - (ضعیف الإسناد) حَدَّثَنَا خَلَادُ بْنُ أَسْلَمَ، قَالَ: حَدَّثَنَا النَّضْرُ بْنُ شُمَيْلٍ، عَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنْ ثَوْنٍ بْنِ أَبِي فَاخِثَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، قَالَ: مَا فِي الْقُرْآنِ آيَةٌ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ هَذِهِ الْآيَةِ (إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ) . وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَأَبُو فَاخِثَةَ اسْمُهُ: سَعِيدُ بْنُ عَلَاقَةَ، وَثَوْنٌ يُكْنَى أَبَا جَهْمٍ، وَهُوَ رَجُلٌ كُوفِيٌّ مِنَ التَّابِعِينَ، وَقَدْ سَمِعَ مِنْ ابْنِ عُمَرَ، وَابْنِ الزُّبَيْرِ، وَابْنِ مَهْدِيٍّ كَانَ يَغْمِزُهُ قَلِيلًا.

واته: له پێشهوا علیه وه رهزای خوای لی بی ده گێر نه وه، که فرمویه تی: له قورناندا هیچ نایه تیکم هیندهی نه نایه ته له لام خوشتر نیه: (إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ). سورة النساء: ١١٦. واته: بهراستی خوا خوش نابیت لهوهی که هاوهلی بۆ دابنریت، بهلام جگه لهوه ههرجی بیت لیتی خوش ده بیت، لهههركه سیك كه خوا بیهویت.

۳۰۳۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى بْنُ أَبِي عُمَرَ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي زَيْنَادٍ الْمَعْنَى وَاحِدٌ، قَالَا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنِ ابْنِ مُحَيْصِنٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ قَيْسٍ بْنِ خُزَيْمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: لَمَّا نَزَلَ: (مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ) شَقَّ ذَلِكَ عَلَى الْمُسْلِمِينَ، فَشَكَوْا ذَلِكَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: قَارِبُوا وَسَدِّدُوا، وَفِي كُلِّ مَا يُصِيبُ الْمُؤْمِنَ كَفَّارَةٌ حَتَّى الشُّوْكَةُ يُشَاكُهَا وَالنَّكْبَةُ يُنْكِبُهَا، ابْنُ مُحَيْصِنٍ هُوَ: عُمَرُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ مُحَيْصِنٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له نه بو هورهیره وه ره زای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: کاتی نهم نایه ته دابه زی: (مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ) سورة النساء: ۱۲۳. واته: هه رکه سیک خراپه یه بکات پاداشتی ده دریته وه و توله ی لی ده سیریت. زور قورس بوو به لای موسولمانانه وه، بۆیه چوونه خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم شه کوای حالی خویان کرد له وباره وه، نهویش فهرمووی: (میانهره و کار دروست بن و چاکه بکهن و زیده روی مه کهن، هه رچی به لاو مهینه تیه که تووشی موسولمان ده بیت قهره بوو که فاره تی گونا هه ته نانهت در کیکیش بچی به جهستهیدا ده بیته که فاره تی گونا هه کانی).

۳۰۳۹ - (ضعیف الإسناد) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى وَعَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ قَالَا حَدَّثَنَا رُوْحُ بْنُ عُبَادَةَ عَنْ مُوسَى بْنِ عُبَيْدَةَ أَخْبَرَنِي مَوْلَى ابْنِ سَبَّاحٍ قَالَ سَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ يُحَدِّثُ عَنْ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ قَالَ: كُنْتُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأُنْزِلَتْ عَلَيْهِ هَذِهِ الْآيَةُ: (مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا) ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَا أَبَا بَكْرٍ أَلَا أُفْرِئُكَ آيَةً أَنْزِلَتْ عَلَيَّ قُلْتُ بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ فَأَقْرَأْنِيهَا فَلَا أَعْلَمُ إِلَّا أَنِّي قَدْ كُنْتُ وَجَدْتُ انْقِصَامًا فِي ظَهْرِي فَتَمَطَّطْتُ لَهَا فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا شَأْنُكَ يَا أَبَا بَكْرٍ قُلْتُ يَا رَسُولَ

الله يَا أَبِي أَنْتَ وَأُمِّي وَأَيْنَا لَمْ يَعْمَلْ سُوءًا وَإِنَّا لَمُجْرِمُونَ بِمَا عَمِلْنَا فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَمَّا أَنْتَ يَا أَبَا بَكْرٍ وَالْمُؤْمِنُونَ فَتُجْزَوْنَ بِذَلِكَ فِي الدُّنْيَا حَتَّى تَلْقُوا اللَّهَ وَلَيْسَ لَكُمْ دُنُوبٌ وَأَمَّا الْآخَرُونَ فَيُجْمَعُ ذَلِكَ لَهُمْ حَتَّى يُجْزَوْا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ. قَالَ أَبُو عِيسَى هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ وَفِي إِسْنَادِهِ مَقَالٌ وَمُوسَى بْنُ عُبَيْدَةَ يُضَعَّفُ فِي الْحَدِيثِ ضَعْفُهُ يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ وَأَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ وَمَوْلَى ابْنِ سَبَاحٍ يَجْهَلُونَ وَقَدْ رُوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ عَنْ أَبِي بَكْرٍ وَلَيْسَ لَهُ إِسْنَادٌ صَحِيحٌ أَيْضًا وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ.

واته: له پيشهوا نهبو به کرده رهزای خوی لی بی ده گيرنه وه، که فهرموویه تی: له خزمهت پیغمبره خوادا صلی الله علیه وسلم بوم نهم نایه تهی بو دابه زی: (مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا) سورة النساء: ۱۲۳. واته: هه رکه سیک خراپه یه ک بکات پاداشتی ده دریتته وه و توله ی لی ده سیتنریت، وه دهستی ناکه ویت بیتجگه له خوا هیچ دۆست و یارمه تیده ریتک. پیغمبره خوادا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (نه ی نهبو به کر، ناگاداربه نایا نهو نایه تهت بو نه خوینمه وه که ئیستا بوم دابه زی؟) وتم: به لی، نه ی پیغمبره خوادا صلی الله علیه وسلم، پيشهوا نهبو به کر رهزای خوی لی بی فهرمووی: بو ی خویندمه وه، وا ههستم کرد پشتم شکا، وه ستام، پیغمبره خوادا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (نه ی نهبو به کر چیته؟)، وتم: نه ی پیغمبره خوادا صلی الله علیه وسلم خوم و باو کم و دایکم به قوربانت بین، کامان خراپه مان نه کردوه، بیتگومان توله شان لی ده سیتنریت، فهرمووی: (نه ی نهبو به کر تو و باوه رداران له دونیادا پاداشت ده دریتته وه، هه تا ده گه نه وه به خوا، گونا هتان نامیتنی، به لام کافران کرده وه خراپه کانیا ن بو کۆده کریتته وه، له رۆژی قیامه تدا توله یان لی ده کریتته وه).

۳۰۴۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ مُعَاذٍ، عَنْ يَمَّاكٍ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: خَشِيتُ سَوْدَةَ أَنْ يُطْلِقَهَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَتْ: لَا تُطْلِقْنِي وَأَمْسِكْنِي، وَاجْعَلْ يَوْمِي لِعَائِشَةَ، فَقَعَلَ فَتَرَكْتُ: (فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ) فَمَا اصْطَلَحَا عَلَيْهِ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ جَائِزٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: له نیبنو عه باسه وه رهزای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: سهوده نه ترسا پتغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم ته لاقی بدات، فهرمووی: ته لاقم مهده و لای خۆت بهیله وه، سه ره که شم بو خاتو عائیشه، نه م نایه ته دابهزی: (فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ). سورة النساء: ۱۲۸. واته: ههردووکیان هیچ گوناهیکیان له سه ر نیه که ناشته وایه کی چاک بکه ن له نیوان خویاندا، هه ر ناشته وایی و یه که که وتن چاکره. له سه ر هه ر شتی ریکه ون به ره زامه ندی ههردوو لا نه وه دروسته.

۳۰۴۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ مِغْوَلٍ، عَنْ أَبِي السَّفَرِ، عَنْ الْبَرَاءِ، قَالَ: آخِرُ آيَةٍ أُنْزِلَتْ، أَوْ آخِرُ شَيْءٍ نَزَلَ: (يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَأَبُو السَّفَرِ اسْمُهُ: سَعِيدُ بْنُ أَحَدَ، وَيُقَالُ: ابْنُ مُحَمَّدٍ.

واته: له بهرانه وه رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: کۆتا نایه ت که دابهزی یان کۆتا شت که دابهزی نه م نایه ته بوو: (يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ). سورة النساء: ۱۷۶. واته: (تهی موحه مه د صلی الله علیه وسلم) داوای فتوات لی ده که ن بلی خوا فتواتان بۆده دات ده رباره ی که لاله (که سیکه نه وه کوپو باوک و باپیری نه بیته).

۳۰۴۲ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ يُونُسَ، عَنْ أَبِي بَكْرِ بْنِ عَيَّاشٍ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنِ الْبَرَاءِ، قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ (يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ)، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: تُجْزِيكَ آيَةُ الصَّيْفِ.

واته: له بهرانهوه رهزای خوای لی بئی دهگیرنهوه، که فەرموویهتی: پیاوی هاته خزمەت پیغمەمبەری خوا صلى الله عليه وسلم، وتی: ئەو پیغمەمبەری خوا صلى الله عليه وسلم، (يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ)، (کَلَالَةٍ) چی به؟ فەرمووی: نایەتی(الصيف)ت بهسه واته نایەتی: (۱۷۶)ی سورەتی (النساء).

دەبارەى سورەتى (المائدة).

۶ - بَابُ: وَمِنْ سُورَةِ الْمَائِدَةِ

۳۰۴۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ مِسْعَرٍ وَغَيْرِهِ، عَنْ قَيْسِ بْنِ مُسْلِمٍ، عَنْ طَارِقِ بْنِ شِهَابٍ، قَالَ: قَالَ رَجُلٌ مِنَ الْيَهُودِ لِعُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، لَوْ عَلَيْنَا أَنْزَلْتَ هَذِهِ الْآيَةَ: (الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا) لَأَتَّخِذْنَا ذَلِكَ الْيَوْمَ عِيدًا، فَقَالَ لَهُ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ: أَنِّي لَا أَعْلَمُ أَيَّ يَوْمٍ أَنْزَلْتَ هَذِهِ الْآيَةَ، أَنْزَلْتَ يَوْمَ عَرَفَةَ فِي يَوْمٍ جُمُعَةٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: (طارق)ی کوپى شیهاب دەفەرمووی: پیاویکی جولەکه وتی به پیشەوا عومەر: ئەو ئەمیری باوەرداران ئەگەر ئەم نایەتە بۆ ئێمە بهاتایەتەخوارەوه بەرز رامان دەگرت و هەموو سالتی ئەو رۆژەمان دەکرد بە جەژن: (الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ

سنن الترمذی بهر گئی چوارهم - باسه کانی تفسیری قورنان له پتغمبره وه صلی الله علیه وسلم

دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا). سورة المائدة: ۳. واته: نه مپۆ دینه که تانم ته وای (کامل) کردوه بۆتان، چاکه و بههری خۆم به ته وایه و ته رشتوه به سهرتاندا، رازی بووم که ئیسلام دینتان بیت. پێشهوا عومهر رهزای خویان لی بێ فهرمووی: من ده زانم ئهم نایه ته چ روژی هاته خواره وه، روژی ههینی له عه ره فه.

۳۰۴۴ - (صحیح الإسناد) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ عَمَّارِ بْنِ أَبِي عَمَّارٍ، قَالَ: قَرَأَ ابْنُ عَبَّاسٍ: (الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا) وَعِنْدَهُ يَهُودِيٌّ فَقَالَ: لَوْ أَتَرَلْتُ هَذِهِ عَلَيْنَا لَأُتَخِّدَنَا يَوْمَهَا عِيدًا، قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: فَإِنَّهَا نَزَلَتْ فِي يَوْمِ عِيدَيْنِ فِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ، وَيَوْمِ عَرَفَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عَبَّاسٍ.

واته: له عه ماری کۆپی نه بی عه ماره وه ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: ئیبنو عباس رهزای خویان لی بێ ئهم نایه ته ی خۆینده وه: (الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا). سورة المائدة: ۳. له وکاته دا پیاویکی جوله که له لای دانیشتبوو و تی: نه گهر ئهم نایه ته بۆ ئیمه بهاتایه ته خواره وه هه موو سالی ئهو روژه مان ده کرد به جهژن، ئیبنو عباس رهزای خویان لی بێ فهرمووی: بێگومان له روژی دوو جهژندا هاته خواره وه، له روژی ههینی و روژی عه ره فه.

۳۰۴۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الْأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَمِينُ الرَّحْمَنِ مَلَأَى سَخَاءً لَا يُغِيضُهَا اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ قَالَ: أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْفَقَ مُنْذُ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ؟ فَإِنَّهُ لَمْ يَغِيضْ مَا فِي يَمِينِهِ، وَعَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ،

وَبَيَدِهِ الْأُخْرَى الْمِيزَانُ يَرْفَعُ وَيَخْفِضُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَهَذَا الْحَدِيثُ فِي تَفْسِيرِ هَذِهِ الْآيَةِ: (وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلَعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ) .. وَهَذَا حَدِيثٌ قَدْ رَوَتْهُ الْأَيْمَةُ، تُؤْمِنُ بِهِ كَمَا جَاءَ مِنْ غَيْرِ أَنْ يُفَسَّرَ أَوْ يُتَوَهَّم، هَكَذَا قَالَ غَيْرُ وَاحِدٍ مِنَ الْأَيْمَةِ: الثَّوْرِيُّ، وَمَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، وَابْنُ عُيَيْنَةَ، وَابْنُ الْمُبَارَكِ أَنَّهُ تَرَوَى هَذِهِ الْأَشْيَاءَ وَيُؤْمِنُ بِهَا وَلَا يُقَالُ كَيْفَ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لى بى ده گپرنه وه، كه فهرموویه تی: پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (خوای گه وره شه و روژ بهرده وام روژی ده به خشى دهستی کراویه بو به خشین، نایا ده زانن له ورورژه وه زهوی و ناسمه کانی دروستکردوه بهرده وام روژی ده به خشى، به خشینی هه رگیز ته و او نابى، به دادگه ری خو ی که م و زیادى ده کات بو هه رکه سی که بیه ویت، عه رشه که ی له سه ر ناوه). ثم فهرمووده تفسیری ثم نایه ته ده کات: (وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلَعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ). سورة المائدة: ۶۴. واته: جوله که کان وتیان: خوا دهستی به ستراره، یا خوا دهستی نه وان چنگ قوچراو و دهست به سترابین، وه نه فرینیان لی کرا به هو ی نه وه ی که وتیان، (نه خیر وانیه) به لکو هه ردوو دهستی هه می شه کراویه، چۆن بیه ویت ده بیه خشى.

۳۰۴۶ - (حسن) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُسْلِمُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَارِثُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ سَعِيدِ الْجُرَيْرِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ شَقِيقٍ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُحْرَسُ حَتَّى نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: (وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ) فَأَخْرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأْسَهُ مِنَ الثُّبَّةِ، فَقَالَ لَهُمْ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ انْصَرِفُوا فَقَدْ عَصَمَنِي اللَّهُ. حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُسْلِمُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ،

بِهَذَا الْإِسْنَادِ نَحْوُهُ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ وَرَوَى بَعْضُهُمْ هَذَا الْحَدِيثَ عَنِ الْجُرَيْرِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ شَقِيقٍ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُحَرِّسُ وَلَمْ يَذْكُرُوا فِيهِ عَنْ عَائِشَةَ.

واته: له عائيشه وه رهزای خواى لى بى ده گيترنه وه، كه فهرموويه تى: له پيشدا چهند كه سى شهوانه نيشكگرى پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم بوون و پاسهوانى هه بوو هه تا نهم نايه ته دابهزى: (وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ) سورة المائدة: ٦٧. واته: خوا تو ده پاريزى له وهى كه خه لك بتكوژن. پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم له و كاته دا له ناو گومه زيه كا بوو سهري ده رهيتنا به نيشكچيه كانى فهرموو: (نهى خه لكينه برؤنه وه به لاي كارى خو تانه وه و بلا وهى لى بكه ن نير من پتويستم به نيشكگر نه ماوه خوا بو خوى ده مپاريزيت).

٣٠٤٧ - (ضعيف) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شَرِيكٌ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ بَدِيمَةَ، عَنْ أَبِي عُبَيْدَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَمَّا وَقَعَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ فِي الْمَعَاصِي فَتَنَّهُمْ عُلَمَاؤُهُمْ فَلَمْ يَنْتَهُوْا، فَجَالَسُوهُمْ فِي مَجَالِسِهِمْ وَوَاكَلُوهُمْ وَشَارَبُوهُمْ، فَضَرَبَ اللَّهُ قُلُوبَ بَعْضِهِمْ عَلَى بَعْضٍ وَلَعَنَهُمْ (عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ) قَالَ: فَجَلَسَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَكَانَ مُتَكِنًا فَقَالَ: لَا وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ حَتَّى تَأْطُرُوهُمْ عَلَى الْحَقِّ أَطْرًا. قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ: قَالَ يَزِيدُ: وَكَانَ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ لَا يَقُولُ فِيهِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ مُسْلِمٍ عَنْ أَبِي الْوَضَّاحِ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ بَدِيمَةَ، عَنْ أَبِي عُبَيْدَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ، وَبَعْضُهُمْ يَقُولُ: عَنْ أَبِي عُبَيْدَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلًا.

واته: له (عبد الله) ی کوری مهسعوده وه رهزای خوای لى بى ده گپرنه وه، که
 فهرموویه تی: پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (کاتی بهره وه
 نه وه ی ئیسرائیل ده ستیان ده یه خراپه کردن، زاناکانیان ریگریان لى ده کردن، به لام
 نه وان کۆلیان نه ده داو هه بهر ده وام بیون، هه تا زاناکانیان به شداری کۆر و
 دانیشتیان ده کردن و له گه لیان ده یاغواردو ده یاغوارده وه، جا که حالیان گه یشته
 نه و راده یه خوای گه وه دلایانی تیکه ل و پیکه ل کردو کردنی به فیتنه و ناژاوه بو
 یه کتری، دلایان ره ق بو هه قیان وه نه ده گرت، جا له سه زمانی داوود و عیسی
 کوری مه ریم نه فرینیان لى کرا: (لَعْنُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ
 دَاوُودَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ). سورة المائدة: ۷۸. واته:
 نه فرین کرا له وانیه ی بى پروابوون له بهره وه نه وه ی ئیسرائیل له سه زمانی داوود و
 عیسی کوری مه ریم، نه وه نه فرینه هه له بهر نه وه بو سه ریچیان کرد و هه میشه
 ده ست دریژیان ده کرد.

پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم له وکاته دا شانی دادابو هه ستایه وه ریک
 دانیشت فهرمووی: (نه خیر، سویند به وه ی گیانی به دهسته که (الله) یه رزگارتان
 نابى، یان ده بى فرمان بکه نه به چاکه وه نه هه بکه نه له خراپه، بهری زۆری زۆرداران
 ده گرن و نایه لن زولم و سته م بکه نه و ده یانگپرنه وه بو ریگه ی راست و نایه لن له پتی
 راست لابه دن).

۳۰۴۸ - (ضعیف) حَدَّثَنَا بُنْدَارٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا
 سُفْيَانُ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ بَزِيمَةَ، عَنْ أَبِي عُبَيْدَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ: إِنَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَمَّا وَقَعَ فِيهِمُ النَّقْصُ كَانَ الرَّجُلُ فِيهِمْ يَرَى أَحَاهُ يَقَعُ عَلَى
 الذَّنْبِ فَيَنْهَاهُ عَنْهُ، فَإِذَا كَانَ الْعَدُوُّ لَمْ يَمْنَعْهُ مَا رَأَى مِنْهُ أَنْ يَكُونَ أَكْبَلَهُ وَشَرِيهَ
 وَخَلِيطَهُ، فَضَرَبَ اللَّهُ قُلُوبَ بَعْضِهِمْ بِبَعْضٍ، وَنَزَلَ فِيهِمُ الْقُرْآنُ فَقَالَ: (لَعْنُ الَّذِينَ

كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ (فَقَرَأَ حَتَّى بَلَغَ: (وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ فَاسِقُونَ) قَالَ: وَكَانَ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُتَكِنًا فَجَلَسَ، فَقَالَ: لَا، حَتَّى تَأْخُذُوا عَلَى يَدِ الظَّالِمِ فَتَأْطِرُوهُ عَلَى الْحَقِّ أَطْرًا. حَدَّثَنَا بَنْدَارٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ الطَّيَالِسِيُّ وَأَمْلَأَهُ عَلِيٌّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مُسْلِمٍ بْنُ أَبِي الْوَضَّاحِ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ بَزِيمَةَ، عَنْ أَبِي عُبَيْدَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِثْلَهُ.

واته: له نه بی عوبه یده وه ده گپ نه وه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (یه که مین که موکوریه که رویدا له ناو نه وهی نیسرائیل دا بهم شیویه بووو: کاتی پیاوی ده گه یشت به براکهی کاریکی خرابی بکردایه ریکری لی ده کرد، له پاشدا بو روژی دواتر له سهر نهو حاله پیی ده گه یشته وه ریکری لی نه ده کرد، به لکو خوشی له گه لی ده بخواردو ده بخواره وهو ده بوو به هاو نشینی، جا که حالیان گه یشته نهو رادهیه خوی گه وهه دلیانی تیکه ل و پیکه ل کردو کردنی به فیتنه و ناژاوه بو یه کتری، قورنان له سهریان دابه زی: (لَعَنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ (٧٨) كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ (٧٩) تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يَتَوَكَّلُونَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ (٨٠) وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ فَاسِقُونَ (٨١)). سورة المائدة: ٧٨ - ٨١. واته: نه فرین کرا له وانهی بی پروا بوون له به ره وه نه وهی نیسرائیل له سهر زمانی داوود و عیسیای کوری مه ریهم، نهو نه فرینه ش له بهر نهو بوو سه ریچیان کرد و هه میسه ده ست در یژیان ده کرد. نهوانه بهرگری یه کتری یان نه ده کرد له ههر کاریکی بی تراوی بی شهرعی

که‌ده‌یانکرد، بیگومان زۆر به‌دبوو شه‌وه‌ی که‌نه‌یانکرد. شه‌بینی (شه‌ی موحه‌مه‌د صلی الله علیه وسلم) زۆربه‌یان دۆستایه‌تی نه‌که‌ن له‌گه‌ڵ شه‌وانه‌ی بی‌باوه‌ر بوون، بیگومان زۆر به‌دو خراپه‌ شه‌وه‌ی که‌پیشیان خست بو‌خویان (کردویانه‌) که‌ شه‌وی خه‌شم و قینی خوا بوو لیان، وه‌ شه‌وانه‌ له‌سزای دۆزه‌خدا بی‌پرا‌نه‌وه‌ ده‌میتنه‌وه‌. وه‌ نه‌گه‌ر شه‌وانه‌ بر‌وایان به‌یتنا‌یه‌ به‌خوا و پیغه‌مبه‌رو شه‌و به‌رنامه‌یه‌ی که‌نیراوه‌ته‌ خواره‌وه‌ بو‌ سه‌ری، شه‌و بی‌پروایانه‌ یان نه‌ده‌کرد به‌دۆست و براده‌ر به‌لام زۆر به‌یان له‌ناین ده‌رچوون و یاخین له‌خوا.

پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌وکاته‌دا شانی دادابوو هاستایه‌وه‌ ریک دانیش‌ت فه‌رمووی: (نه‌خیر، سویند به‌وه‌ی گیانی به‌ده‌سته‌ که‌ (الله‌)یه‌ رزگار‌تان ناب‌ی، یان ده‌بی‌ فه‌رمان بکه‌ن به‌ چاکه‌و نه‌هی بکه‌ن له‌ خراپه‌، به‌ری زۆری زۆرداران ده‌گرن و نایه‌لن زولم و ستم بکه‌ن و ده‌یانگێرنه‌وه‌ بو‌ ریکه‌ی راست و نایه‌لن له‌پ‌تی راست لابده‌ن).

٣٠٤٩ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يُسُفَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا إِسْرَائِيلُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو إِسْحَاقَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شَرْحِبِيلَ أَبِي مَيْسَرَةَ، عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ، أَنَّهُ قَالَ: اللَّهُمَّ بَيْنَ لَنَا فِي الْحَمْرِ بَيَانٌ شِفَاءٌ، فَنَزَلَتْ الْآيَةُ فِي الْبَقَرَةِ: (يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْحَمْرِ وَالْمَيْسِرِ)، فَدُعِيَ عُمَرُ فَقُرِئَتْ عَلَيْهِ فَقَالَ: اللَّهُمَّ بَيْنَ لَنَا فِي الْحَمْرِ بَيَانٌ شِفَاءٌ، فَنَزَلَتْ الْآيَةُ فِي النَّسَاءِ: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَى)، فَدُعِيَ عُمَرُ فَقُرِئَتْ عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: اللَّهُمَّ بَيْنَ لَنَا فِي الْحَمْرِ بَيَانٌ شِفَاءٌ، فَنَزَلَتْ الْآيَةُ فِي الْمَائِدَةِ: (إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْحَمْرِ وَالْمَيْسِرِ)، إِلَى قَوْلِهِ: (فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ) فَدُعِيَ عُمَرُ فَقُرِئَتْ عَلَيْهِ فَقَالَ: انْتَهَيْنَا. وَقَدْ رَوَى عَنْ إِسْرَائِيلَ هَذَا الْحَدِيثَ مُرْسَلًا. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْعَلَاءِ، قَالَ:

حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِي مَيْسَرَةَ عَمْرِو بْنِ شَرْحِبِيلَ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، قَالَ: اللَّهُمَّ بَيِّنْ لَنَا فِي الْخَمْرِ بَيَّانَ شِفَاءٍ فَذَكَرَ نَحْوَهُ وَهَذَا أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ مُحَمَّدِ بْنِ يُوسُفَ.

واته: له پیتشهوا عومره وه رهزای خوای لی بئی ده گێرنه وه، که فەرموویه تی: خودایه له باره ی شه راب و مه یه وه رونکرده وه یه کی بنه بر و ته واومان بۆ به یان بکه، نیت نهم نایه ته ی سورته ی (البقرة) دابه زی: (يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ) سورة البقرة: ۲۱۹. واته: پرسیارت لی ده کهن ده رباره ی عهره ق و قومار، بلی له م دووانده ا گواناهی گه وره و چندن قازانجیک هیه بۆ خه لکی، به لام گواناهه که یان گه وره تره له قازانجه که یان.

له پاشدا پیتشهوا عومره رهزای خوای لی بئی فەرمووی: خودایه له باره ی شه راب و مه یه وه رونکرده وه یه کی بنه بر و ته واومان بۆ به یان بکه، نیت نهم نایه ته ی سورته ی (النساء) دابه زی: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَى). سورة المائدة: ۴۳. واته: نه ی که سانی که پرواتان هیناوه نزیکی نویت مه بنه وه کاتی که نیه سه رخوش بن هه تا بزنان چی ده لێن. پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم پیتشهوا عومره ی بانگ کردو نایه ته که ی بۆ خوینده وه، له پاشدا پیتشهوا عومره رهزای خوای لی بئی فەرمووی: خودایه له باره ی عهره ق و مه یه وه رونکرده وه یه کی بنه بر و ته واومان بۆ به یان بکه، نیت نهم دوو نایه ته دابه زی و به یه که جاری حه رامی کرد: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رَجَسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ) (۹۰) إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقَعَ بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ). سورة المائدة: ۹۰ - ۹۱. واته: نه ی نه وانه ی پرواتان هیناوه بیگومان بن که ئاره ق و قومارو نه و به ردانه ی که کراون به بت و، نه و دارانه ی (که

به کارده هیتن بۆ دیاریکردنی بهش و چاره‌نوس) نه‌وانه پیسن و له کرده‌وه ناشیرینه کانی، که‌واته دوور که‌ونه‌وه لیتی تا رزگارین، بیگومان شه‌یتان نه‌وهی ده‌ویتی که دوژمنایه‌تی بخاته ناوتانه‌وه به‌هزی نارق و قوماره‌وه به‌رگرتان بکات له یادی خواو نوێژکردن، دهی نایا ئیوه واز ده‌هینن؟. پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم پیتشه‌وا عومهری بانگ کردو ئایه‌ته‌که‌ی بۆ خوینده‌وه، پیتشه‌وا عومهریش ره‌زای خوای لی بی فره‌مووی: به‌لی واز ده‌هینن، به‌لی واز ده‌هینن.

۳۰۵۰ - (صحیح بما بعده) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُوسَى، عَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنِ الْبَرَاءِ، قَالَ: مَاتَ رَجُلٌ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَبْلَ أَنْ تُحَرَّمَ الْحُمْرُ، فَلَمَّا حُرِّمَتِ الْحُمْرُ، قَالَ رَجُلٌ: كَيْفَ بِأَصْحَابِنَا وَقَدْ مَاتُوا يَشْرَبُونَ الْحُمْرَ، فَتَرَلْتُ: (لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعَمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَقَدْ رَوَاهُ شُعْبَةُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنِ الْبَرَاءِ.

واته: له به‌رائه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فره‌موویه‌تی: له‌پیش هه‌رامکردنی شه‌راب هه‌ندئ له هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم مردن، کاتی که شه‌راب هه‌رامکرا، هه‌ندئ که‌س وتیان: ده‌بی حالی هاوه‌لانیان چۆن بی شه‌رابیان ده‌خواره‌وه و مردن، نه‌م ئایه‌ته دابه‌زی: (لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعَمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ). سورة المائدة: ۹۳. واته: نه‌بوه و نیه له‌سه‌ر نه‌وانه‌ی بروایان هیتاوه و کرده‌وه چاکه‌کانیان کردووه هیچ گوناوه‌ی له‌وهی که خواردووایان (ناره‌ق و پاره‌ی قوما‌ر پیش هه‌رامکردنیان)، نه‌گه‌ر خۆیان پاراستبی (له‌و چه‌رخه‌دا له‌وهی هه‌رام بووه له‌سه‌ریان) وه باوه‌رداربووبین و کرده‌وه چاکه‌کانیان کردبی.

۳۰۵۱ - (صحیح الإسناد) حَدَّثَنَا بِذَلِكَ مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، قَالَ: قَالَ الْبَرَاءُ: مَاتَ نَاسٌ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُمْ يَشْرَبُونَ الْخَمْرَ، فَلَمَّا نَزَلَ تَحْرِيمُهَا، قَالَ نَاسٌ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: فَكَيْفَ بِأَصْحَابِنَا الَّذِينَ مَاتُوا وَهُمْ يَشْرَبُونَهَا؟ قَالَ: فَتَزَلَّتْ: (لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ) الْآيَةُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بی نیسحاقه وه ده گێرنه وه، که بهرائی کوری عازیب رهزای خوای لی بی فەرمووی: له پیش هه راکردنی شه راب هه ندی له ها وه لانی پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم مردن، کاتی که شه راب هه راکرا، هه ندی که س وتیان: ده بی حالی ها وه لانیان چۆن بی شه رابیان ده خواره وه و مردن، نه م نایه ته دابه زی: (لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ). سورة المائدة: ۹۳.

۳۰۵۲ - (صحیح بما قبله) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ أَبِي رِزْمَةَ، عَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنْ يَمَّاكٍ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرَأَيْتَ الَّذِينَ مَاتُوا وَهُمْ يَشْرَبُونَ الْخَمْرَ لَمَّا نَزَلَ تَحْرِيمُ الْخَمْرِ، فَتَزَلَّتْ: (لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نیبنو عه باسه وه رهزای خوایان لی بی ده گێرنه وه، که فەرموویه تی: کاتی که شه راب هه راکرا وتیان: نه ی پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم، ده بی حالی نه وانه چۆن بی شه رابیان ده خواره وه و مردن، نه م نایه ته دابه زی: (لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ)

سنن الترمذی بهر گئی جوارهم - باسه کانی تفسیری قورنان له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ). سورة المائدة: ۹۳. واته: نهبوه و نیه له سهر نهوانه ی پروایان هیناوه و کرده وه چاکه کانیان کردووه هیچ گوناھی له وهی که خواردووایانه (نارهق و پاره ی قومار پیتش حه رامکردنیان)، نه گهر خویان پاراستبی (لهو چه رখে دا له وهی حه رام بووه له سه ریان) وه باوه داربووبن و کرده وه چاکه کانیان کردبی.

۳۰۵۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ مَخْلَدٍ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ مُسْهِرٍ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عَلْقَمَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ: (لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ) قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَنْتَ مِنْهُمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الله) وه رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: کاتی نهم نایه ته دابه زی: (لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ). سورة المائدة: ۹۳. پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (تو یه کیکی له وانه).

۳۰۵۵ - (ضعیف) حَدَّثَنَا أَبُو سَعِيدٍ الْأَشْجَعِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُنْصُورُ بْنُ وَرْدَانَ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ عَبْدِ الْأَعْلَى، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي الْبَخْتَرِيِّ، عَنْ عَلِيٍّ، قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ: (وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا) قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، فِي كُلِّ عَامٍ؟ فَسَكَتَ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ فِي كُلِّ عَامٍ؟ قَالَ: لَا، وَلَوْ قُلْتُ نَعَمْ لَوَجِبَتْ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءٍ إِنْ تُبَدَّ لَكُمْ تَسْأَلُونَ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ عَلِيٍّ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ.

واته: له پیتشهوا عه لیه وه رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی:

کاتیی ئەم نایەتە دابەزی: (وَكَلِّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنْ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا).
سورة آل عمران: ۹۷. واتە: خوا حەجی کەعبەیی بڕیاردادە لەسەر مەردەم، لەسەر
ئەوێ توانای رێگەیی هەبێ. وتیان: ئەو پیتە مەبەری خوا صلی الله علیه وسلم،
ئەو بە هەموو سالتیکە؟ بێ دەنگ بوو هیچ وەلامی نەدانەوه، وتیان: ئەو
پیتە مەبەری خوا صلی الله علیه وسلم، ئەو بە هەموو سالتیکە؟ فەرمووی:
(نەخێر، نەگەر بموتایە: بەلێ، ئەو واجب دەبوو)، خوای گەوره ئەم نایەتە
دابەزاند: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءٍ إِنْ تُبَدَّ لَكُمْ تَسْؤُكُمْ). سورة المائدة:
۱۰۱. واتە: ئەو ئەوانەیی بڕواتان هیناوه پرسیار مەکەن دەربارەیی شتانیک ئەگەر
ناشکرا بکرتین بۆتان خراب و ناخۆش دەبێ بۆتان.

۳۰۵۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مَعْمَرٍ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا رُوْحُ بْنُ
عُبَادَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ قَالَ: أَخْبَرَنِي مُوسَى بْنُ أَنَسٍ، قَالَ: سَمِعْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ،
يَقُولُ: قَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ أَبِي؟ قَالَ أَبُوكَ فَلَانٌ. فَتَزَلْتُ: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءٍ إِنْ تُبَدَّ لَكُمْ تَسْؤُكُمْ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واتە: لە ئەنەسی کوردی مالیکەوه رەزای خوای لێ بێ دەگێرنەوه، کە
فەرموویەتی: پیاوی وتی: ئەو پیتە مەبەری خوا صلی الله علیه وسلم، باوکی من
کێیە؟ فەرمووی: (فلانە کەسە). جا ئەم نایەتە دابەزی: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا
تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءٍ إِنْ تُبَدَّ لَكُمْ تَسْؤُكُمْ). سورة المائدة: ۱۰۱. واتە: ئەو ئەوانەیی بڕواتان
هیناوه پرسیار مەکەن دەربارەیی شتانیک ئەگەر ناشکرا بکرتین بۆتان خراب و
ناخۆش دەبێ بۆتان.

۳۰۵۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَ: حَدَّثَنَا
إِسْمَاعِيلُ بْنُ أَبِي خَالِدٍ، عَنْ قَيْسِ بْنِ أَبِي حَازِمٍ، عَنْ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ، أَنَّهُ قَالَ: يَا

أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّكُمْ تَقْرَءُونَ هَذِهِ الْآيَةَ: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ)، وَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: إِنَّ النَّاسَ إِذَا رَأَوْا ظَالِمًا، فَلَمْ يَأْخُذُوا عَلَى يَدَيْهِ أَوْشَكَ أَنْ يَعْمَهُمُ اللَّهُ بِعِقَابٍ مِنْهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَاهُ غَيْرُ وَاحِدٍ عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أَبِي خَالِدٍ، نَحْوُ هَذَا الْحَدِيثِ مَرْفُوعًا وَرَوَى بَعْضُهُمْ عَنْ إِسْمَاعِيلَ، عَنْ قَيْسٍ، عَنْ أَبِي بَكْرٍ، قَوْلَهُ وَلَمْ يَرْفَعُوهُ.

واته: له پیتشهوا نهبو به کروهه رهزای خوای لی بی ده گپینهوه، که فهرموویهتی: نهی خه لکینه نیهو نهه نایهته ده خوتینهوه: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ). سورة المائدة: ۱۰۵. واته: نهی گهلی خاوهن باوهه خه ریکی چاکسازی دهروونی خوتان بن و ههمیشه هوشتان به خوتانهوه بی، نیت خه لکانی گومرا بوو ناتوان زیانتان پی بگهیهنن. ههچهنده پیلان بگپرن.

پیتشهوا نهبو به کر وتی: بو خوم گویم لی بوو پتغمبره خوا صلی الله علیه وسلم ده فهرموو: (هه رکاتی زالم و سته مکار به بهرچاوی خه لکوهه ستهه بکات خه لکه که دهستی نه گرن و رتگری لی نه کهن نهوه نزیکه خوای گهوره به زوویی سزایه کی گشتی بو سه ره میان بنیریت).

۳۰۵۸ - (ضعیف) حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ يَعْقُوبَ الطَّالْقَانِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عُثْبَةُ بْنُ أَبِي حَكِيمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ جَارِيَةَ اللَّحْمِيُّ، عَنْ أَبِي أُمَيَّةَ الشَّعْبَانِيِّ، قَالَ: أَتَيْتُ أَبَا ثَعْلَبَةَ الْحُثَيْيَّ، فَقُلْتُ لَهُ: كَيْفَ تَصْنَعُ بِهَذِهِ الْآيَةِ؟ قَالَ: أَيُّ آيَةٍ آيَةٍ؟ قُلْتُ: قَوْلُهُ تَعَالَى: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ) قَالَ: أَمَا وَاللَّهِ لَقَدْ سَأَلْتُ عَنْهَا خَبِيرًا، سَأَلْتُ عَنْهَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: بَلْ ائْتَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَتَنَاهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ، حَتَّى إِذَا رَأَيْتَ شُحًا مُطَاعًا، وَهَوًى مُتَّبَعًا، وَدُنْيَا مُؤَثَّرَةً، وَإِعْجَابَ كُلِّ ذِي رَأْيٍ بِرَأْيِهِ، فَعَلَيْكَ بِمَخَاصِئِ

نَفْسِكَ وَدَعِ الْعَوَامَّ، فَإِنَّ مِنْ وَرَائِكُمْ أَيَّامًا الصَّبْرُ فِيهِنَّ مِثْلُ الْقَبْضِ عَلَى الْجُمْرِ، لِلْعَامِلِ فِيهِنَّ مِثْلُ أَجْرِ خَمْسِينَ رَجُلًا يَعْمَلُونَ مِثْلَ عَمَلِكُمْ، قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ: وَزَادَنِي غَيْرُ عُتْبَةَ، قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَجْرُ خَمْسِينَ رَجُلًا مِنَّا أَوْ مِنْهُمْ. قَالَ: بَلْ أَجْرُ خَمْسِينَ رَجُلًا مِنْكُمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: نه بی ئومه یهه شهعبانی ده لێ: چووم بۆلای نه بو (ثعلبه) ی خوشه نی، پێم وت: پرسى ده باره ی ئهم نایه ته چى نایه ته چى ده لێی؟ وتی: کام نایه ته؟ وتم: ئهم نایه ته: (عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَلَيْتُمْ). سورة المائدة: ۱۰۵. واته: نه ی گه لى خاوهن باوه ر خه ریکى چاکسازی ده روونی خۆتان بن و هه میشه هۆستان به خۆتانه وه بێ، نیتر خه لکانى گومرا بوو ناتوانن زیانتان پێ بگه یه نن. هه رچه نده پیلان بگێرن.

نه بو (ثعلبه) وتی: سوێند به (الله)، ده باره ی ئهم نایه ته پرسیارم له که سی شاره زا کردوه، پرسیارم له پتغمبه ره ی خوا صلی الله علیه وسلم کردوه ده باره ی فهرمووی: (ئێوه هه ر فرمان به چاکه ده کهن و، نه ی له خراپه ده کهن، چروکی و ره زیلی و سوربوون بۆ به ده سه ته ینانی مال و سامان زāl ده بیّت به سه ر خه لکدا، شوێن هه واو ئاره زوو ده کهون و، خۆشه و یستی دنیا کاریان لێ ده کات و سوورده بن له سه ری، دنیا پێش قیامهت ده خریت، هه رکهس رای خۆی له لا په سه ند ده بیّت، نه و کاته خه می خۆت بێ، واز له کاری خه لک بیته، روژی ئارامگرتن له پێشخانه و جگه له ئارامگرتن هه یچ چاره یه کی تر تان نه، ئارامگرتن له و کاتانه دا وه ک پشکوگرتن به ده سه ته وه وایه، نه وه ی له ناویاندا کار ده کات له و سه رده مه دا - واته فرمان به چاکه ده کات و، نه ی له خراپه ده کات، پاداشتی په نجا پیاوی وه ک ئێوه ی هه یه که هه مان کار ده کهن).

(عبد الله) ی کوری موبارهک فهرمووی: جگه له عوتبه نه مهی بو زیاد کرد، و ترا: نهی پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم، پاداشتی په نجا پیای وهک نیتمه ی ههیه یان وهک خویمان؟ فهرمووی: (نا، به لکو پاداشتی په نجا پیای وهک نیتمه ی ههیه).

۳۰۵۹ - حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ أَحْمَدَ بْنِ أَبِي شُعَيْبٍ الْحَرَّانِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلَمَةَ الْحَرَّانِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِي النَّضْرِ، عَنْ بَازَانَ، مَوْلَى أُمِّ هَانِئٍ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنْ نَمِيمِ الدَّارِيِّ، فِي هَذِهِ الْآيَةِ: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةُ بَيْنِكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ) قَالَ: بَرِئُ مِنْهَا النَّاسُ غَيْرِي وَغَيْرَ عَدِيِّ بْنِ بَدَاءٍ، وَكَانَا نَصْرَانِيَيْنِ يَخْتَلِفَانِ إِلَى الشَّامِ قَبْلَ الْإِسْلَامِ، فَأَتَيْنَا الشَّامَ لِنَتَجَارَعَ، وَقَدِمَ عَلَيْهِمَا مَوْلَى لِبْنِي سَهْمٍ، يُقَالُ لَهُ: بُذَيْلُ بْنُ أَبِي مَرْثَمَ يَتَجَارَعُ، وَمَعَهُ جَآمٌ مِنْ فِضَّةٍ يُرِيدُ بِهِ الْمَلِكَ وَهُوَ عَظُمُ تِجَارَتِهِ، فَمَرَضَ فَأَوْصَى إِلَيْهِمَا، وَأَمَرَهُمَا أَنْ يُبَلِّغَا مَا تَرَكَ أَهْلُهُ، قَالَ نَمِيمٌ: فَلَمَّا مَاتَ أَخَذْنَا ذَلِكَ الْجَآمَ فَبَعَيْنَاهُ بِالْفِ دِرْهَمٍ، ثُمَّ افْتَسَمْنَاهُ أَنَا وَعَدِيُّ بْنُ بَدَاءٍ، فَلَمَّا قَدِمْنَا إِلَى أَهْلِهِ دَفَعْنَا إِلَيْهِمْ مَا كَانَ مَعَنَا وَقَفَدُوا الْجَآمَ فَسَأَلُونَا عَنْهُ، فَقُلْنَا مَا تَرَكَ غَيْرَ هَذَا، وَمَا دَفَعْنَا إِلَيْنَا غَيْرُهُ، قَالَ نَمِيمٌ: فَلَمَّا أَسْلَمْتُ بَعْدَ قُدُومِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمَدِينَةَ تَأَمَّمتُ مِنْ ذَلِكَ، فَأَتَيْتُ أَهْلَهُ فَأَخْبَرْتُهُمُ الْخَبَرَ، وَأَدَّيْتُ إِلَيْهِمْ خَمْسَ مِائَةِ دِرْهَمٍ، وَأَخْبَرْتُهُمْ أَنَّ عِنْدَ صَاحِبِي مِثْلَهَا، فَأَتَوْا بِهِ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَأَلَهُمُ الْبَيْتَةَ، فَلَمْ يَجِدُوا، فَأَمَرَهُمْ أَنْ يَسْتَخْلِفُوهُ بِمَا يَعْظُمُ بِهِ عَلَى أَهْلِ دِينِهِ، فَخَلَفَ فَأَنْزَلَ اللَّهُ: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةُ بَيْنِكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ)، إِلَى قَوْلِهِ: (أَوْ يَخَافُوا أَنْ تُرَدَّ أَيْمَانٌ بَعْدَ آيْمَانِهِمْ) فَقَامَ عَمْرُو بْنُ الْعَاصِ، وَرَجُلٌ آخَرُ فَخَلَفَا، فَتَزَعَتِ الْخَمْسُ مِائَةَ دِرْهَمٍ مِنْ عَدِيِّ بْنِ بَدَاءٍ.

واته: دهرباره ی نهه نایهته: (یا ایها الذین آمنوا شهادة بینکم إذا حضر أحدکم

الْمَوْتُ). سورة المائدة: ۱۰۶. واته: ئەمى ئەوانەى كە پرواتان هێناوه شایهتێ بدهن له نێوانتاندا كاتێ كە مردنێ ههركامتان نزیك بوویهوه، له كاتێ وهسیهت كردنتاندا دوو كهسى دادپهروهر له خۆتان (موسولمان بن)، یان دوو كهسى تر جگه له خۆتان (كافر بن) نهگهر ئیوه به سه فەر رۆشتبوون به وولاتداو به لای مردنتان تووش هات.

تەمیمی داری دەرهمووت: ئەم نایه ته هه موو خه لکی بهری نیشاندا جگه له من و عه دی کۆری به دداء، له پێش هاتنی دینی نیسلام تەمیم و عه دی هه ردوکیان هاتوچۆی شامیان ده کرد به مه بهستی بازرگانی، جاری ده چوون بۆ شام بۆ بازرگانی له پێ بندهیه کی رزگار کراوی به نی سه همیان تووش بوو به ناوی به دیلی کۆری نه بی مه ریه مه وه که له پهلێ بازرگانی پێ بوو، جامیکی زیوی پێ بوو ده یو یست بیفرۆشی به پاشای ئەم و لات، ئەوه به نرخترین و گه وه ره ترین که له پهلێ بازرگانیه که ی بوو، نه خۆشکهوت، وه سیه تی کرد بۆ تەمیمی داری و عه دی و فەرمانی پێ کردن به که سوکاره که ی رابه گیه بن که چی بۆ به جێهێشتوون، تەمیم وتی: کاتێ که مرد من و عه دی جامه زیوه که مان برد فرۆشتمان به هه زار دره هم و له نێوان خۆماندا به شمان کرد، کاتێ که رۆشتینه وه چووین بۆ لای که سوکاره که ی هه موو که له پهلێ که یمان دایه وه پێیان جگه له جامه که، گه ران بۆی دیار نه بوو، په سیاریان لێ کردین ده رباره ی و تمان: هه ر ئەمانه یه و جگه له مانه هیچی تری به جێهه یشتووه، تەمیم وتی: کاتێ پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم کۆچی کرد بۆ مه دینه و موسولمان بووم ئیجراج بووم و خۆم به گونا هه بار ده زانی، پێنج سه د دره مه می جامه که م دانوه و پێم راگه یانند که عه دیش پێنج سه د دره مه می لایه، که سوکاری به دیل عه دیان هێتایه خزمه ت پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم، پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم داوای به لگه ی کرد له که سوکاری به دیل به لām ئەوان هیچ به لگه یه کیان پێ نه بوو، عه دی سوێندی خوارد که له لای نیه، خوای گه وه ره ئەم

سنن الترمذی بهر گئی چوارهم - باسه کانی تفسیری قورنان له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم

نایه تهی دابه زاند: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةُ بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ). سورة المائدة: ۱۰۶. واته: نهی نهوانه ی که برواتان هیناوه شایه تی بدن له نیتوانتاندا کاتی که مردنی هه رکامتان نزیک بوویه وه، له کاتی وه سیهت کردنتاندا دوو که سی دادپهروه له خوتان (موسولمان بن)، یان دوو که سی تر جگه له خوتان (کافرین) نه گهر نیه به سه فهر رۆشتبون به وولاتداو به لای مردنتان تووش هات.

۳۰۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ آدَمَ، عَنْ ابْنِ أَبِي زَائِدَةَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ أَبِي الْقَاسِمِ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ سَعِيدٍ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: خَرَجَ رَجُلٌ مِنْ بَنِي سَهْمٍ، مَعَ ثَمِيمِ الدَّارِيِّ وَعَدِيٍّ بْنِ بَدَاءٍ، فَمَاتَ السَّهْمِيُّ بِأَرْضٍ لَيْسَ بِهَا مُسْلِمٌ، فَلَمَّا قَدِمْنَا بِرَكْبِهِ فَقَدُوا جَامًا مِنْ فِضَّةٍ مُخَوَّصًا بِالذَّهَبِ، فَأَخْلَفَهُمَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ثُمَّ وَجَدُوا الْجَامَ بِمَكَّةَ، فَقِيلَ: اشْتَرَيْنَاهُ مِنْ عَدِيٍّ وَثَمِيمٍ، فَقَامَ رَجُلَانِ مِنَ أَوْلِيَاءِ السَّهْمِيِّ، فَخَلَعَا بِاللَّهِ لَشَهَادَتِنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا، وَأَنَّ الْجَامَ لِصَاحِبِهِمَا، قَالَ: وَفِيهِمْ نَزَلَتْ (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةُ بَيْنَكُمْ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ وَهُوَ حَدِيثُ ابْنِ أَبِي زَائِدَةَ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: پیای له بهنی سه هم له گه ل ته میمی داری و عه دی کوپی به دداندا ده رچوون بو سه فهری - ته میم و عه دی هه ردوکیان گاور بوون له پاشدا ته میم موسولمان بوو - سه می له خاکیکدا وه فاتی کرد هیچ موسولمانیکی لی نه بوو، کاتی که هاتنه وه که لوبه ل و میراته که یان هینایه وه بو که سوکاری جامیکی زیوی دیارنه مابو، جامه که به زیر روکش کرابو له شیوه ی گه لا (خوص) ی خورمادا، پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم سویندیان، له پاشدا جامه که له مه که ده زو زرایه وه، وتیان: له ته میم و عه دیان کپیوه، دوو پیای له دوستانی سه می هه ستانه وه سویندیان خوارد

که بهراستی شایه تیه که ی نیه راستره له شایه تیه که ی نهوان، جامه که هی هاوریکه یانه. وتی: نه م نایه ته لهوباره وه هاته خواره وه: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةُ بَيْنِكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ). سورة المائدة: ۱۰۶. واته: نه ی نهوانه ی که پرواتان هیناوه شایه تی بدهن له نیواتاندا کاتی که مردنی هه رکامتان نزیک بوویه وه، له کاتی وه سیهت کردنتاندا دوو که سی دادپهروه ره له خوتان (موسولمان بن)، یان دوو که سی تر جگه له خوتان (کافرین) نه گهر نیوه به سه فهر روشتیبون به وولاتداو به لای مردنتان تووش هات.

۳۰۶۱ - (ضعیف الإسناد) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ قَزَعَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ حَبِيبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدٌ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ خِلَاسِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ عَمَّارِ بْنِ يَاسِرٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أُنْزِلَتِ الْمَائِدَةُ مِنَ السَّمَاءِ خُبْرًا وَلَحْمًا، وَأُمِرُوا أَنْ لَا يَخُونُوا وَلَا يَذْخَرُوا لِعَدٍ، فَخَانُوا وَادَّخَرُوا وَرَفَعُوا لِعَدٍ، فَمَسَحُوا قِرْدَةً وَخَنَازِيرَ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ قَدْ رَوَاهُ أَبُو عَاصِمٍ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي عَرُوبَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ خِلَاسِ، عَنْ عَمَّارِ بْنِ يَاسِرٍ، مَوْفُوقًا، وَلَا نَعْرِفُهُ مَرْفُوعًا إِلَّا مِنْ حَدِيثِ الْحَسَنِ بْنِ قَزَعَةَ. حَدَّثَنَا حُمَيْدُ بْنُ مَسْعَدَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ حَبِيبٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي عَرُوبَةَ، نَحْوَهُ، وَلَمْ يَرْفَعَهُ وَهَذَا أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ الْحَسَنِ بْنِ قَزَعَةَ وَلَا نَعْلَمُ لِلْحَدِيثِ الْمَرْفُوعِ أَصْلًا.

واته: له عه ماری کوری یاسره وه ره زای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (خوای گه وه خوانیکی گوشت و نانی له ناسمانه وه دابه زاند، فرمانی کرد ناپاکی نه کهن و بهشی به یانی لی پاشه کهوت نه کهن، به لام نهوان ناپاکیان کردو بهشی به یانیان لی پاشه کهوت کرد، خوای گه ورهش شیوه ی گۆرین بو شیوه ی مه یمون و بهراز).

٣٠٦٢ - (صحیح الإسناد) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ، عَنْ طَاوُوسٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: يُلْقَى عِيسَى حُجَّتَهُ وَلَقَّاهُ اللَّهُ فِي قَوْلِهِ: (وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ أَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ) قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَلَقَّاهُ اللَّهُ: (سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ) الْآيَةِ كُلِّهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لى بى دهگپرنهوه، که فهرموویهتى: پتعمبهرى خوا صلى الله عليه وسلم فهرموویهتى: خوا عيسای فيرکرد که چۆن بهلگه بهيتينهوه: (وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ أَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ) قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ). سورة المائدة: ١١٦. واته: لهروژى قيامهتدا خوای گهوره دهفهرموويت: نهى عيسای كورپى مهريهم ثايا تو وتوته به خهلك من دايكم به دوو پهريستراو دابنين (و بمانپهريستن) لهجياتى خوا. (عيسا وتى) پاك و بيگهردى بو تو نهى خوايه نابى و ناگوځى بو من شتى بليتم كه بههيج شتويهيك مافى من نيه، نهگهر من نهو قسهيهم كردبى نهوه بهراستى تو ناگات لىيه، چونكه تو نهوى لهناخم دايه تو دهيزانى، بهلام من نازام و بى ناگام لهوى لهناخى تودايه، بهراستى تهنها تو زانای تهواوى به ههموو نهيتنيهك.

٣٠٦٣ - (ضعيف الإسناد) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ وَهْبٍ، عَنْ حَبِيبٍ، عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْحَبَلِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، قَالَ: آخِرُ سُورَةِ أَنْزَلَتْ الْمَائِدَةُ وَالْفَتْحُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وَرَوَى عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّهُ قَالَ: آخِرُ سُورَةٍ أَنْزَلَتْ إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ.

واته: له (عبد الله)ى كورپى عومهروهه رهزای خوايان لى بى دهگپرنهوه، که

سنن الترمذی بهر گئی چوارهم - باسه کانی تفسیری قورنان له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم

فهرموویه تی: کۆتا سوره ت که دابه زی سوره تی (المائدة) و سوره تی (الفتح) بوو. له ئیبنو عباسه وه ره زای خویان لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: کۆتا سوره ت که دابه زی سوره تی سوره تی: (إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ) بوو.

ده رباره ی سوره تی (الأَنْعَام).

۷ - بَاب: وَمِنْ سُورَةِ الْأَنْعَامِ

۳۰۶۴ - (ضعیف الإسناد) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاوِيَةُ بْنُ هِشَامٍ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ نَاجِيَةَ بْنِ كَعْبٍ، عَنْ عَلِيٍّ: أَنَّ أَبَا جَهْلٍ، قَالَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّا لَا نُكَذِّبُكَ، وَلَكِنْ نُكَذِّبُ بِمَا جِئْتَ بِهِ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: (فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ). حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ نَاجِيَةَ، أَنَّ أَبَا جَهْلٍ قَالَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَذَكَرَ، نَحْوَهُ، وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ عَنْ عَلِيٍّ، وَهَذَا أَصَحُّ.

واته: له پیتشهوا علیه وه ره زای خوی لی بی ده گێرنه وه، که نه بو جهل به پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم وت: ئیمه باوه ر به تو ده کهین که پیاوینکی راستگۆیت و درۆ ناکهیت، به لام باوه ر به قورنانه که ت ناکهین، خوی گه وه نه م نایه ته ی دابه زاند: (فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ). سورة الأنعام: ۳۳. واته: به لام بیگومان نه وان تو به درۆزن دانانین، به لکو نه و سته مکارانه ئینکاری نایه ته کانی خوا ده کهن.

۳۰۶۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ، سَمِعَ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ، يَقُولُ: لَمَّا نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: (قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَى أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ) قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَعُوذُ

سنن الترمذی بهر گی چوارهم - باسه کانی تفسیری قورنان له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم

بُوجْهِكَ، فَلَمَّا نَزَلَتْ: (أَوْ يَلْبِسْكُمْ شَيْعًا وَيُذِيقَ بَعْضُكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ) قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: هَاتَانِ أَهْوَنُ، أَوْ هَاتَانِ أَيْسَرُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: جابیری کوری (عبد الله) رهزای خوای لی بی فهرمووی: کاتی نهم نایه ته دابهزی: (قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَى أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ). سورة الأنعام: ۶۵. واته: بلی هه ره خویه به تواناو دهسه لاتداره، که سزاتان بۆ بنیری له سه روتانه وه یان له ژیر پیتانه وه. پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (خودایه په نا ده گرم به زاتی تو). کاتی نهم نایه ته دابهزی: (أَوْ يَلْبِسْكُمْ شَيْعًا وَيُذِيقَ بَعْضُكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ). سورة الأنعام: ۶۵. واته: یان سه رتان لی بشیوینی بتانکات به چهند دهسته و تاقمیکه وه. پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (نهمه یان سوکتره یان نهمه یان ناساتره).

۳۰۶۶ - (ضعیف الإسناد) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَرَفَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ عَيَّاشٍ، عَنْ أَبِي بَكْرٍ بْنِ أَبِي مَرْزَمٍ الْعَسَايِي، عَنْ رَاشِدِ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي هَذِهِ الْآيَةِ: (قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَى أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ) فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَمَّا إِنَّهَا كَائِنَةٌ وَلَمْ يَأْتِ تَأْوِيلُهَا بَعْدُ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ.

واته: له سه عدی کوری نه بی وه قاصه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم نهم نایه ته: (قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَى أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ). سورة الأنعام: ۶۵. فهرمووی: (نهم هه ره شه و گوره شهیه که له دهقی نهم نایه دایه هه رده بی بیته دی به لام هیشتا کاتی ماوه و رووی نه داوه).

٣٠٦٧ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ خَشْرَمٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عِيسَى بْنُ يُونُسَ، عَنْ الْأَعْمَشِ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عَلْقَمَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ: (الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ) شَقَّ ذَلِكَ عَلَى الْمُسْلِمِينَ، فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَأَيْنَا لَا يَظْلِمُ نَفْسَهُ. قَالَ: لَيْسَ ذَلِكَ إِنَّمَا هُوَ الشِّرْكُ، أَلَمْ تَسْمَعُوا مَا قَالَ لَقْمَانَ لِابْنِهِ: (يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الله) وه ره زای خوای لی بی ده گپ نه وه، که فرمویه تی: کاتی نهم نایه ته دابه زی: (الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ). سورة الأنعام: ٨٢. واته: نه وانیه که بروایان هیناوه و پروا که یان تیکه له به زولم و سته م نه کردوه. نایه ته که زور قورس بوو به لای موسولمانانه وه، وتیان: نهی پیغمبره صلی الله علیه وسلم، کامان زولم و سته مان له خومان نه کردوه، فرموی: (مه بهست نه وه نیه که ئیه تیه گه یشتون، به لکو مه بهست هاوبهش بو خوا دانانه، نایا فرمایسته که ی لوقمانتان نه بیستوه به کوره که ی وت که قورنان ده یگپ نه وه بزمان: له (يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ). سورة لقمان: ١٣. واته: نهی کوره شیرینه که م هاوبهش بو خوا دامه نی، چونکه به راستی هاوبهش بو خوا دانان سته میکی زور گه وره یه.

٣٠٦٨ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ يُونُسَ، قَالَ: حَدَّثَنَا دَاوُدُ بْنُ أَبِي هِنْدٍ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ مَسْرُوقٍ، قَالَ: كُنْتُ مُتَكِنًا عِنْدَ عَائِشَةَ، فَقَالَتْ: يَا أَبَا عَائِشَةَ، ثَلَاثٌ مَنْ تَكَلَّمَ بِوَاحِدَةٍ مِنْهُنَّ فَقَدْ أَعْظَمَ الْفِرْيَةَ عَلَى اللَّهِ: مَنْ زَعَمَ أَنَّ مُحَمَّدًا رَأَى رَبَّهُ فَقَدْ أَعْظَمَ الْفِرْيَةَ عَلَى اللَّهِ، وَاللَّهُ يَقُولُ: (لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ) (وَمَا كَانَ لِنَبٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ). وَكُنْتُ مُتَكِنًا فَجَلَسْتُ، فَقُلْتُ: يَا أُمُّ الْمُؤْمِنِينَ أَنْظِرِيْنِي وَلَا تُعْجِلِيْنِي، أَلَيْسَ

يَقُولُ اللَّهُ: (وَلَقَدْ رَأَاهُ نَزْلَةً أُخْرَى) (وَلَقَدْ رَأَاهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ) قَالَتْ: أَنَا وَاللَّهُ أَوَّلُ مَنْ سَأَلَ عَنْ هَذَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّمَا ذَاكَ جِبْرِيلُ، مَا رَأَيْتُهُ فِي الصُّورَةِ الَّتِي خُلِقَ فِيهَا غَيْرَ هَاتَيْنِ الْمَرَّتَيْنِ، رَأَيْتُهُ مُنْهَبِطًا مِنَ السَّمَاءِ سَادًّا عِظَمَ خَلْقِهِ مَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ، وَمَنْ زَعَمَ أَنَّ مُحَمَّدًا كَتَمَ شَيْئًا مِمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْهِ، فَقَدْ أَعْظَمَ الْفِرْيَةَ عَلَى اللَّهِ، يَقُولُ اللَّهُ: (يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ)، وَمَنْ زَعَمَ أَنَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي عَدِيٍّ، فَقَدْ أَعْظَمَ الْفِرْيَةَ عَلَى اللَّهِ، وَاللَّهُ يَقُولُ: (قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَمَسْرُوقُ بْنُ الْأَعْدَدِ يُكْنَى أَبَا عَائِشَةَ وَهُوَ: مَسْرُوقُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، وَكَذَا كَانَ اسْمُهُ فِي الدِّيَوَانِ.

واته: له مهسروقوه ده گێرنه وه، كه فهرموويه تی: جاری له لای عایشه شام دادابوو، عایشه ره زای خوای لی بی فهرمووی: نهی باوکی عایشه - کونیهی مهسروق بوو - سی وشه ههیه هه رکه سی یه کی لهو وشانه بلی نه وه درویه کی گه وه ده کات به ناوی خواوه، یه که م: هه رکه سی پیی وابی موحه مه د صلی الله علیه وسلم خوای دیوه نه وه درویه کی گه وه ده کات به ناوی خواوه، خوای گه وه ده فهرمووی: (لَا تُذِرْكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُذِرُكَ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ). سورة الأنعام: ۱۰۳. واته: چاوه کان بهی پی نابهن و ناتوانن بیبینن، به لام نه وه ههستی هینزی بینن و چاوه کانی ده بینن، نهو ناگای وردینه. (وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ). سورة شوری: ۵۱. واته: بو هیچ که سی نه بوو خوا قسهی له گه ل بکات مه گهر به وه حی یان له پشت په رده وه.

مهسروق وتی: ریتک دانیشتم و وتم: نهی دایکی باوه داران، مۆله تم بده و په له م لی مه که، مه گهر خوای گه وه ناهه فهرمووی: (وَلَقَدْ رَأَاهُ نَزْلَةً أُخْرَى). سورة نجم: ۱۳. واته: سویند به خوا جاریکی تر جبریلی بینیه. (وَلَقَدْ رَأَاهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ). سورة الکویر: ۲۳. واته: سویند به خوا مه لانیکهی وه حی بینیه له ناسۆی روند.

عانیشه رهزای خوای لی بئی فهرمووی: سویند به (الله) من یه کهم کهس بووم
 نه م پرسیاره ی تۆم کرد له پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم، نهویش فهرمووی:
 (بیگومان نهوه ی من بینیم جبریل بوو، ته نیا نهو دوو جارهش له سهر شیوه ی خۆی
 دیومه، جبریل دی که له ناسمانه وه دابهزی نیتوانی ناسمان و زهوی داپۆشی).

دوه م: ههر کهسی پیتی وابی موحه ممد صلی الله علیه وسلم شوه حی شار دۆته وه
 نه وه درۆیه کی گه وه ده کات به ناوی خوا وه، چونکه خوای گه وه ده فهرموویت: (يَا
 أَيُّهَا الرُّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ). سورة المائدة: ۶۷. واته: نه ی پیغمبره ی خوا
 الله علیه وسلم، رایگه ی نه به خه لک نه وه ی هیترا وه ته خوا وه بو ت.

سییه م: ههر کهسی پیتی وابی موحه ممد صلی الله علیه وسلم به بی وه حی غه یی
 زانیوه و ده یزانی سبه نی چی رووده دات نه وه درۆیه کی گه وه ده کات به ناوی
 خوا وه، چونکه خوای گه وه ده فهرموویت: (قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ). سورة النمل: ۶۵. واته: بلی کهسانی له ناسمانه کان و زهویدان غه یب
 نازانن بیتجگه له خوا (ههر خوا بو خۆی غه یب ده زانی).

۳۰۶۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مُوسَى الْبَصْرِيُّ الْحَرَشِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ
 عَبْدِ اللَّهِ الْبَكَّائِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَطَاءُ بْنُ السَّائِبِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ
 بْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: أَتَى أَنَسُ بْنُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَتَأْكُلُ مَا
 نَقُلُّ وَلَا نَأْكُلُ مَا يَقْتُلُ اللَّهُ؟ فَأَنْزَلَ اللَّهُ: (فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ
 مُؤْمِنِينَ)، إِلَى قَوْلِهِ: (وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَقَدْ
 رَوَى هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ أَيْضًا وَرَوَاهُ بَعْضُهُمْ عَنْ عَطَاءِ بْنِ
 السَّائِبِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلًا.

واته: له (عبد الله)ی کور ی عه باسه وه رهزای خویان لی بئی ده گێرنه وه، که
 فهرموویه تی: کۆمه لی خه لک هاتنه خزمه ت پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم،

وتیان: ئەو پیتغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم، بۆچی ئەو ناژە‌له‌ی خویمان سه‌ری ده‌برین هه‌ڵا‌له‌ گۆشته‌که‌ی، که‌چی ئەو ناژە‌له‌ی به‌ده‌ردی خوا ده‌مری هه‌رامه و نا‌بخۆن؟ خ‌وای گه‌وره ئەم نایه‌ته‌ی دابه‌زاند: ﴿فَكُلُوا مِمَّا ذُكِّرَ أَسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ﴾ وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِّرَ أَسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرَرْتُمْ إِلَيْهِ وَإِنَّ كَثِيرًا لِّيُضِلُّوا بِأَهْوَاءِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنْ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴿١٣٨﴾ وَذَرُوا ظَهْرَ الْإِثْمِ وَبَاطِنَهُ إِنْ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْإِثْمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ ﴿١٣٩﴾ وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكُرْ أَسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِيَوجِئَ إِلَىٰ أَوْلِيَآئِهِمْ لِيُجِدَ لَكُمْ لُوكُمُ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُ إِنَّكُمْ لَمَشْرُكُونَ ﴿١٤٠﴾ الأنعام: ١١٨ - ١٢١.

واته: ده‌بخۆن له‌و (سه‌ربراو)‌ه‌ی که‌ناوی خ‌وای له‌سه‌ر ه‌یتراوه، نه‌گه‌ر ئیوه به‌ نایه‌ته‌کانی خوا بر‌وادارن، بۆچی ئیوه ناخۆن؟ له‌ گۆشتی ئەو ناژە‌له‌ی که‌ ناوی خ‌وای له‌سه‌ر ه‌یتراوه له‌کاتی سه‌ربرپندا، که‌ بێگومان خوا بو‌تانی روونکردۆته‌وه ئەوه‌ی هه‌رامی کردووه له‌سه‌رتان، جگه‌ له‌وه‌ی که‌ ناچار ده‌بن بو‌ی (که‌ بێخۆن)، به‌پاستی زۆر که‌س خه‌لك گومرا ده‌که‌ن به‌ هه‌واو ئاره‌زووی خ‌ویان به‌بێ هیچ زانیاریه‌ک (که‌ له‌ خواوه وه‌رگه‌را بێت)، بێگومان په‌روه‌ردگارت ده‌ستدریژی کاران و سه‌رکه‌شان باش ده‌ناسیت، له‌ گونا‌هی ئاشکرا و نه‌ینی وازی‌نن، به‌پاستی نه‌وانه‌ی گونا‌هو تاوان ده‌که‌ن به‌ نه‌نقه‌ست به‌زووی تو‌له‌یان لی ده‌سه‌نریت، به‌ه‌وی ئەو تاوانانه‌ی ده‌یانکرد، له‌ گۆشتی ئەو ناژە‌له‌ مه‌خۆن که‌ ناوی خ‌وای له‌سه‌ر نه‌ه‌یتراوه له‌کاتی سه‌ربرپندا، بێگومان خ‌واردنی ئەوه تاوان و له‌سنوور ده‌رچوونه، وه‌ بێگومان شه‌یتانه‌کان به‌نه‌نی شت به‌ دوستانیان ده‌لێن، ئەوه بو‌نه‌وه‌ی م‌وجاده‌له‌و ده‌مه‌ده‌میتان له‌گه‌ڵ بکه‌ن، جا نه‌گه‌ر به‌گو‌نیا‌ن بکه‌ن بێگومان له‌هاوبه‌ش بو‌ خوا دانه‌ران ده‌بن.

۳۰۷۰ - (ضعیف الإسناد) حَدَّثَنَا الْفَضْلُ بْنُ الصَّبَّاحِ الْبَغْدَادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ فَضِيلٍ، عَنْ دَاوُدَ الْأُوْدِيِّ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ عَلْقَمَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَنْظُرَ إِلَى الصَّحِيفَةِ الَّتِي عَلَيْهَا خَاتَمُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلْيَقْرَأْ هَذِهِ الْآيَاتِ: ﴿قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ﴾، الْآيَةُ إِلَى قَوْلِهِ، ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له (عبد الله) بهر زای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فەرموویه تی: هه رکه س حه ز ده کات سه یری نه و لاپه رنه بکات که مۆری موحه مه دی صلی الله علیه وسلم پیتویه، با نه م نایه تانه بخوینیتیه وه: ﴿قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرُبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنٌ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكَُمْ وَصَّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْكَيْلِ وَالْيِزَانَ بِالْقِسْطِ لَا تَكْلِفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَاتَ ذَا قُرْبَىٰ وَيَعْهَدِ اللَّهُ أَوْفُوا ذَلِكَُمْ وَصَّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١٥١﴾ الأنعام: ١٥١ - ١٥٢.

۳۰۷۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنِ ابْنِ أَبِي لَيْلَى، عَنْ عَطِيَّةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي قَوْلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ (أَوْ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ) قَالَ: طُلُوعُ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ وَرَوَاهُ بَعْضُهُمْ وَلَمْ يَرْفَعْهُ.

واته: له نه بی سه عیده وه بهر زای خوای لی بی ده گێرنه وه، که ده باره ی نه م نایه ته: ﴿أَوْ يَأْتِي رَبُّكَ أَوْ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ﴾ الأنعام: ١٥٨. واته: نه و رۆژه ی هه ندی له نیشانه و

سنن الترمذی بهر گئی چوارهم - باسه کانی تفسیری قرر نان له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم

به لگه روونه کانی پهروه دگارت به دی بیت. پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم
فهرموویه تی: (مه بهست هه لّه اتنی خوره له خورناواوه).

۳۰۷۲ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَعْلَى بْنُ عُبَيْدٍ، عَنْ فُضَيْلِ بْنِ عَزْوَانَ، عَنْ أَبِي حَازِمٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: ثَلَاثٌ إِذَا خَرَجْتَ (لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ)، الْآيَةُ: الدَّجَالُ، وَالذَّابَّةُ، وَطُلُوعُ الشَّمْسِ مِنَ الْمَغْرِبِ أَوْ مِنْ مَغْرِبِهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَأَبُو حَازِمٍ هُوَ: الْأَشْجَعِيُّ الْكُوفِيُّ، وَاسْمُهُ: سَلْمَانُ مَوْلَى عَزَّةَ الْأَشْجَعِيَّةِ.

واته: له نه بو هوره بیره وه ره زای خوا ی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی:
پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (سی شت که به ربابوون
هر کهس پیشت بر وای نه هینابی نه وکاته باوه رهینان سوودی پی ناگه یه تی: هاتنی
ده ججالی دروزن و (دابه) زینده وه ریک و خور له خورناواوه هه لّه اتن: (یوم یأتی بعض
آیات ربک لا ینفع نفسا ایمانها لم تکن آمنّت من قبل أو کسبت فی ایمانها خیرا). سورة
الانعام: ۱۵۸. واته: نهو روزهی هه ندی له نیشان وه به لگه روونه کانی پهروه دگارت به دی
بیت باوه رهینان سوود ناگه یه نیت به هیچ کهس که پیشت بر وای نه هینابی، یان هیچ
خیر و چا که یه کی نه کرد بی له گه ل نیمان که یدا.

۳۰۷۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الْأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ وَقَوْلُهُ الْحَقُّ: إِذَا هَمَّ عَبْدِي بِحَسَنَةٍ فَاكْتُبُوهَا لَهُ حَسَنَةً، فَإِنْ عَمِلَهَا فَاكْتُبُوهَا لَهُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا، وَإِذَا هَمَّ بِسَيِّئَةٍ فَلَا تَكْتُبُوهَا، فَإِنْ عَمِلَهَا فَاكْتُبُوهَا بِمِثْلِهَا، فَإِنْ تَرَكَهَا، وَرَبَّمَا قَالَ: فَإِنْ لَمْ يَفْعَلْ بِهَا، فَاكْتُبُوهَا لَهُ حَسَنَةً، ثُمَّ قَرَأَ: (مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له ئه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بئی ده گێرنه وه، که پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (خوای گه وه ده فره مویت بینگومان وتهی هه ق و راسته: نه گهر بهنده که م ویستی چاکه یه بکات چاکه یه کی بو بنوسن، نه گهر نه نجامیدا یه که به ده بو بنوسن، به لام نه گهر بهنده که م ویستی خراپه یه بکات بو ی مه نوسن، نه گهر نه نجامیدا یه که خراپه یه بو بنوسن، خو نه گهر نه نجامی نه دا چاکه یه کی بو بنوسن، له پاشدا نه م نایه ته ی خوینده وه: (مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا). سورة الأنعام: ۱۶۰. واته: هه ره که سی که چاکه یه بکات نه وه (له رۆژی دوایی دا) ده نه وه نده ی چاکه که ی پاداشتی بو هه یه.

ده رباره ی سوره تی (الأعراف).

۸ - بَابُ: وَمِنْ سُورَةِ الْأَعْرَافِ

۳۰۷۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ حَرْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: قَرَأَ هَذِهِ الْآيَةَ (فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا) قَالَ حَمَّادٌ: هَكَذَا، وَأَمْسَكَ سُلَيْمَانُ بِطَرَفِ إِنْهَامِهِ عَلَى أُمَّلَةٍ إِصْبَعِهِ الْيُمْنَى قَالَ: فَسَاحَ الْجَبَلُ (وَحَرَّ مُوسَى صَعِقًا). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ حَمَّادِ بْنِ سَلَمَةَ. حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَهَّابِ الْوَرَّاقُ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاذُ بْنُ مُعَاذٍ، عَنْ حَمَّادِ بْنِ سَلَمَةَ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ.

واته: له نه نه سی کور ی مالیکه وه رهزای خوای لی بئی ده گێرنه وه، که فره موویه تی: پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم نه م نایه ته ی خوینده وه: (فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا). سورة الأعراف: ۱۴۳. واته: جا کاتی پهروه ردگاری خۆی

دهرخت بۆ شاخه که، شاخه که ی وردو خاش کردو هه پروون هه پروونی کرد. حه ماد وتی: بهم شیوهیه: پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم په نجه که له ی نایه سه ر جومگه ی په نجه په نجه توتیه خوی و فهرمووی: شاخه که هه پروون هه پروون بوو ته ختی زهوی کرا، (وَحَرُّ مُوسَى صَعَقًا). سورة الأغراف: ۱۴۳. واته: موساش بیتهوشکهوت و بوورایه وه.

۳۰۷۵ - (ضعیف) حَدَّثَنَا الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنْ ابْنِ أَبِي أَنَيْسَةَ، عَنْ عَبْدِ الْحَمِيدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ زَيْدِ بْنِ الْخَطَّابِ، عَنْ مُسْلِمِ بْنِ يَسَارٍ الْجُهَنِيِّ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، سُئِلَ عَنْ هَذِهِ الْآيَةِ: (وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ) وَأَشْهَدُهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ، قَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُسْأَلُ عَنْهَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ آدَمَ، ثُمَّ مَسَحَ ظَهْرَهُ بِيَمِينِهِ، فَأَخْرَجَ مِنْهُ ذُرِّيَّةً، فَقَالَ: خَلَقْتُ هَؤُلَاءِ لِلْجَنَّةِ وَبِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ يَعْمَلُونَ، ثُمَّ مَسَحَ ظَهْرَهُ فَاسْتَخْرَجَ مِنْهُ ذُرِّيَّةً فَقَالَ: خَلَقْتُ هَؤُلَاءِ لِلنَّارِ وَبِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ يَعْمَلُونَ، فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَيَقِيمُ الْعَمَلُ؟ قَالَ: فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ اللَّهَ إِذَا خَلَقَ الْعَبْدَ لِلْجَنَّةِ اسْتَعْمَلَهُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ حَتَّى يَمُوتَ عَلَى عَمَلٍ مِنْ أَعْمَالِ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَيُدْخِلُهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ، وَإِذَا خَلَقَ الْعَبْدَ لِلنَّارِ اسْتَعْمَلَهُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ حَتَّى يَمُوتَ عَلَى عَمَلٍ مِنْ أَعْمَالِ أَهْلِ النَّارِ، فَيُدْخِلُهُ اللَّهُ النَّارَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ وَمُسْلِمٌ بْنُ يَسَارٍ لَمْ يَسْمَعْ مِنْ عُمَرَ، وَقَدْ ذَكَرَ بَعْضُهُمْ فِي هَذَا الْإِسْنَادِ بَيْنَ مُسْلِمٍ وَبَيْنَ عُمَرَ رَجُلًا.

واته: له موسلیمی کوری یه ساره وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که

فهرموویه تی: پرسار کرا له پیشهوا عومهر کوپی (خطاب) ره زای خوای لی بیّ
 ده باره ی نهم نایه ته: (وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ
 عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا
 غَافِلِينَ). سورة الأعراف: ۱۰۰. واته: کاتی که پهروه ردگارت وهریگرت (دهری هینا)
 له پستی ناده می به کان وه چه و نهوه کانیان وه کردنی به شایهت به سهر خویانه وه
 (پیی ووتن) نایا من پهروه ردگاری نیوه نیم؟ (له وه لامدا) ووتیان: به لیّ
 شایه تیمان دا تا نه لّین له رۆزی دواپی دا به راستی نیمه بیّ ناگا بووین له مه
 (که خوا پهروه ردگارمانه).

پیشهوا عومهر ره زای خوای لی بیّ فهرمووی: بۆ خۆم گویم له پیغمبره ی خوا
 صلی الله علیه وسلم بوو ده باره ی نهم نایه ته پرسیاریان لی کرد فهرمووی: (کاتی
 خوای گه وه ناده می دروست کرد، دهستی راستی هینا به پستی ناده مدا نه وه یه ک
 ده رچوو، فهرمووی: نه مانه بۆ به ههشت، به کرده وه ی نه هلی به ههشت کار ده کهن،
 له پاشدا دهستی هینا به پستی ناده مدا نه وه یه ک ده رچوو، فهرمووی: نه مانه بۆ
 دۆزهخ، به کرده وه ی نه هلی دۆزهخ کار ده کهن). پیاوی وتی: نه ی پیغمبره ی خوا
 صلی الله علیه وسلم، که واته بۆ کار بکهین له کاتی کدا که سه ره نجامان دیاریکراوه
 بۆ به ههشت یان دۆزهخ؟ فهرمووی: (کاتی که خوای گه وه به نده یه کی دروست کرد
 بۆ به ههشت به کاری ده هینی بۆ نه نجامدانی کرده وه ی نه هلی به ههشت هه تا
 سه ره نجام له سهر یه کی له کرده وه کانی نه هلی به ههشت ده مرئ و به وهش ده چیتته
 به ههشته وه، کاتی که به نده یه کی دروست کرد بۆ دۆزهخ به کاری ده هینی بۆ
 نه نجامدانی کرده وه ی نه هلی دۆزهخ هه تا سه ره نجام له سهر یه کی له کرده وه کانی
 نه هلی دۆزهخ ده مرئ و به وهش ده چیتته دۆزهخ وه).

۳۰۷۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هِشَامُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَمَّا خَلَقَ اللَّهُ آدَمَ مَسَحَ ظَهْرَهُ، فَسَقَطَ مِنْ ظَهْرِهِ كُلُّ نَسَمَةٍ هُوَ خَالِقُهَا مِنْ ذُرِّيَّتِهِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَجَعَلَ بَيْنَ عَيْنَيَّ كُلِّ إِنْسَانٍ مِنْهُمْ وَبَيْضًا مِنْ نُورٍ، ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى آدَمَ فَقَالَ: أَيُّ رَبِّ، مَنْ هَؤُلَاءِ؟ قَالَ: هَؤُلَاءِ ذُرِّيَّتُكَ، فَرَأَى رَجُلًا مِنْهُمْ فَأَعْجَبَهُ وَبَيْضُ مَا بَيْنَ عَيْنَيْهِ، فَقَالَ: أَيُّ رَبِّ مَنْ هَذَا؟ فَقَالَ: هَذَا رَجُلٌ مِنْ آخِرِ الْأُمَمِ مِنْ ذُرِّيَّتِكَ يُقَالُ لَهُ دَاوُدُ فَقَالَ: رَبِّ كَمْ جَعَلْتَ عُمرَهُ؟ قَالَ: سِتِّينَ سَنَةً، قَالَ: أَيُّ رَبِّ، زِدْهُ مِنْ عُمرِي أَرْبَعِينَ سَنَةً، فَلَمَّا قُضِيَ عُمرُ آدَمَ جَاءَهُ مَلَكُ الْمَوْتِ، فَقَالَ: أَوْلَمْ يَبْقَ مِنْ عُمرِي أَرْبَعُونَ سَنَةً؟ قَالَ: أَوْلَمْ تُعْطِهَا ابْنُكَ دَاوُدَ قَالَ: فَجَحَدَ آدَمُ فَجَحَدَتْ ذُرِّيَّتُهُ، وَنُسِيَ آدَمُ فَنُسِيَتْ ذُرِّيَّتُهُ، وَخَطِيءُ آدَمَ فَخَطِئَتْ ذُرِّيَّتُهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لى بى دهگیرنهوه، که فهرموویهتى: پیغمبهبرى خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتى: (کاتى خوای گهواره ناده مى دروست کرد، دهستى هیتنا به پشتی نادهمدا ههرجى روح لهبهره لهپشتی دهچوو، ههتا روژى قیامت نهویش کردگاریانه، بو ههریه کهیان لهنیوچاوانیدا بریقهیهکی له نور دانا، لهپاشدا نیشانی نادهمى دان، نادهم فهرمووی: نهی پهروهردگارم! نهمانه کیئ؟ فهرمووی: نهمانه نهوهی تۆن، جا نادهم لهناو نهوهکهیدا پیاویکی دی بریقهکهی ناوچاوانی زۆر جوان و درهوشاوه بوو، فهرمووی: نهی پهروهردگارم! نهمه کییه؟ فهرمووی: نهمه پیاویکه لهنهوهی تۆ له دواترین نهوهکان دهبی، ناوی داووده، فهرمووی: نهی پهروهردگارم! چهنده تهمهنت بو داناوه؟ فهرمووی: شهست سال، فهرمووی: نهی پهروهردگارم! له تهمهنى من چل سالى بو بخهه سههه، کاتى

سنن الترمذی بهر گئی چوارهم - باسه کانی تفسیری قورنان له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم

تهمه نی نادهم تهواو بوو مه لانی که ی مردن هات بو روح کیشانی، فهرمووی: مه گهر من چل سال ته مه نم نه ماوه؟ فهرمووی: نهی نهو چل سالت نه دا به داوودی کورپ؟ فهرمووی: نادهم حاشای کرد، بۆیه نهوه کانی شی حاشا له گفتی خویان ده کهن، نادهم له یادی چوو بۆیه نهوه کانی شی ززو شتیان له یادی ده چی، نادهم هه له ی کرد بۆیه نهوه کانی شی هه له ده کهن).

۳۰۷۷ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الصَّمَدِ بْنُ عَبْدِ الْوَارِثِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ سَمُرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: لَمَّا حَمَلَتْ حَوَاءُ طَافَ بِهَا إِبْلِيسُ وَكَانَ لَا يَعِيشُ لَهَا وَلَدٌ، فَقَالَ: سَيِّبِهِ عَبْدَ الْحَارِثِ، فَسَمَّيْتُهُ عَبْدَ الْحَارِثِ، فَعَاشَ، وَكَانَ ذَلِكَ مِنْ وَحْيِ الشَّيْطَانِ وَأَمْرِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عُمَرَ بْنِ إِبْرَاهِيمَ عَنْ قَتَادَةَ، وَرَوَاهُ بَعْضُهُمْ عَنْ عَبْدِ الصَّمَدِ وَلَمْ يَرْفَعَهُ.

واته: له سه موروه ره زای خوی لی بی ده گێر نه وه، که پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی ته ی: (له پیتشا دایه حهوا مندالی بو نه ده ما، کاتی سکی پر بوو شهیتان هاته بن کلیشه یی وتی: ناوی بنی (عبد الحارث)، نهویش ناوی نا (عبد الحارث)، نه مهش له فرمان و وه سه سه ی شهیتانه وه بوو.

۳۰۷۸ - حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، حَدَّثَنَا أَبُو نَعِيمٍ، حَدَّثَنَا هِشَامُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَمَّا خُلِقَ آدَمُ ... الْحَدِيثُ.

واته: له نه بو هوره یه وه ره زای خوی لی بی ده گێر نه وه، که فهرمووی ته ی: پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی ته ی: (کاتی خوی گه وه ناده می دروست کرد ...) تا کو تایی فهرمووده که.

دهرباره ی سورته ی (الأنفال).

۹ - باب وَمِنْ سُورَةِ الْأَنْفَالِ

۳۰۷۹ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ عِيَّاشٍ، عَنْ عَاصِمِ ابْنِ بَهْدَلَةَ، عَنْ مُضْعَبِ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: لَمَّا كَانَ يَوْمُ بَدْرٍ جِئْتُ بِسَيْفٍ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ اللَّهَ قَدْ شَفَى صَدْرِي مِنَ الْمُشْرِكِينَ، أَوْ نَحْوَ هَذَا، هَبْ لِي هَذَا السَّيْفَ، فَقَالَ: هَذَا لَيْسَ لِي وَلَا لَكَ فَقُلْتُ: عَسَى أَنْ يُعْطَى هَذَا مَنْ لَا يُبْلِي بِلَايِي، فَجَاءَنِي الرَّسُولُ فَقَالَ: إِنَّكَ سَأَلْتَنِي وَلَيْسَ لِي، وَإِنَّهُ قَدْ صَارَ لِي وَهُوَ لَكَ، قَالَ: فَتَزَلْتُ: (يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ) الْآيَةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَاهُ سَمَّاكُ بْنُ حَرْبٍ، عَنْ مُضْعَبٍ، أَيْضًا. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الصَّامِتِ.

واته: له موضعه بی کوری سه عده وه، له باوکیه وه رهزای خوای لی بی ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: له روژی غهزای به دردا به شمشیری کی ده سته وه ته که وه چومه خرمه ت پیغمبره صلی الله علیه وسلم، وتم: نه ی پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم! نه مرۆ خوای گه وه شیقای دل و دهروونی دام که بینیم هاوبه ش بو خوا دانه ران نه وه شکسته گه وه ریان هینا - هه فتا که س له گه وه ره کانی قوره یش کوژران - نه م شمشیره م به دیاری پی به خشه، فهرمووی: (نه وه شمشیره له ده سته وه تی جهنگه نه هی منه هه تا بیده م به تو وه نه هی تو شه هه تا بیبه تی)، منیش رو شتم ده موت: نه مرۆ ده بیبه خشیت به که سی نه وه کاره ی که من له جهنگه که دا کردومه نه وه نه یکرده وه، واته من شایسته ترم نه وه وه که من نه جهنگا وه، له کاتی که دا که من سه رقالی کاری خۆم بووم فروستاده یه که هات وتی: پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم بانگت ده کات وه ره به ده م بانگه که یه وه،

منیش ترسام نایهت له باره ی قسه که مه وه دابه زیبی، جا چوم بو خزمهت پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم پیی فەرمووم: (تۆ داوای ئەو شمشیرەت لێ کردم، ئەو شمشیرە لە دەستکەوتی جەنگە نە هی منه و نە هی تۆشە، بەلام خوای گهوره به خشی به من، ئەوا منیش به خشیم به تۆ)، له پاشدا ئەم نایه تهی خوینده وه: (يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرُّسُولِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ). سورة الأنفال: ۱. واته: (ئەو موحه مه د صلی الله علیه وسلم) پرسیارت لێ ده که ن سه بارهت به ده سه که وته کان (ی جەنگی به در)، تۆش بلی: ئەو ده سه که وته نه هەر بو خوا و پیغمبره ن، که واته خۆتان بپارێزن و له خوا بترسن، وه په یوه ندی نیوان خۆتان چاک بکه نه وه و گوێرایه لی خوا و پیغمبره که ی بن نه گهرتیوه پروادارن.

۳۰۸۰ - (ضعیف الإسناد) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، عَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنْ سِمَاكِ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: لَمَّا فَرَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ بَدْرٍ قِيلَ لَهُ: عَلَيْكَ الْعِيرَ لَيْسَ دُونَهَا شَيْءٌ، قَالَ: فَنَادَاهُ الْعَبَّاسُ وَهُوَ فِي وَثَاقِهِ: لَا يَصْلُحُ، وَقَالَ: لِأَنَّ اللَّهَ وَعَدَكَ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ وَقَدْ أَعْطَاكَ مَا وَعَدَكَ، قَالَ: صَدَقْتَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له ئیبنو عبه سه وه رهزای خویان لێ بێ ده گێر نه وه، که فەرموویه تی: کاتی پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم له غهزای به در بووه و خوای گهوره سه ری خست به سه ر هاوبه ش بو خوا دانه راندا، پیی وترا: بابروین ده ست بگرین به سه ر کاروانیه که ی قوره يشدا، له و کاته دا عبه س رهزای خوای لێ بێ کۆت و زنجیر کرا بوو چونکه له جەنگی به دردا به دیل گیرا بوو، پیغمبره ی صلی الله علیه

وسلم بانگ کردو وتی: شتی وا نه که ی تو خوی گه وره به لیتی یه کیکیانی پی داوی، نه وه ته سه ری خستوویت و به لینه که ی به جیهیناوه بۆت، فه رموی: (تو راست ده که ییت).

۳۰۸۱ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ يُوسُفَ الْيَمَامِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عِكْرَمَةُ بْنُ عَمَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو زُمَيْلٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبَّاسٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ، قَالَ: نَظَرَ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى الْمُشْرِكِينَ وَهُمْ أَلْفٌ وَأَصْحَابُهُ ثَلَاثُ مِائَةٍ وَبِضْعَةُ عَشَرَ رَجُلًا، فَاسْتَقْبَلَ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْقِبْلَةَ، ثُمَّ مَدَّ يَدَيْهِ وَجَعَلَ يَهْتِفُ بِرَبِّهِ: اللَّهُمَّ أَنْجِرْ لِي مَا وَعَدْتَنِي، اللَّهُمَّ إِنَّكَ إِنْ تُهْلِكَ هَذِهِ الْعِصَابَةَ مِنْ أَهْلِ الْإِسْلَامِ لَا تُعْبُدُ فِي الْأَرْضِ، فَمَا زَالَ يَهْتِفُ بِرَبِّهِ، مَاذَا يَدْعِيهِ، مُسْتَقْبِلَ الْقِبْلَةِ حَتَّى سَقَطَ رِدَاؤُهُ مِنْ مَنْكِبَيْهِ، فَأَنَاهُ أَبُو بَكْرٍ فَأَخَذَ رِدَاءَهُ فَأَلْقَاهُ عَلَى مَنْكِبَيْهِ، ثُمَّ التَزَمَهُ مِنْ وَرَائِهِ، فَقَالَ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ كَفَّاكَ مُنَاشِدَتَكَ رَبِّكَ، إِنَّهُ سَيُنْجِرُ لَكَ مَا وَعَدَكَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: (إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَبْ لَكُمْ أَنِّي مُبْدِّكُمْ بِالْفِ مِنْ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ) فَأَمَدَّهُمُ اللَّهُ بِالْمَلَائِكَةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ عُمَرَ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عِكْرَمَةَ بْنِ عَمَّارٍ عَنْ أَبِي زُمَيْلٍ. وَأَبُو زُمَيْلٍ: اسْمُهُ سِمَاكُ الْحَنْفِيُّ، وَإِنَّمَا كَانَ هَذَا يَوْمَ بَدْرٍ.

واته: له پيشهوا عومهر كورې (خطاب) ره زای خوی لی بی ده گپنه وه، که فه رمویه تی: له جهنگی به دردا پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم سهیری سوپای هاوه ل بۆ خوا بریاره رانی کرد، هه زار که سی ده بوون، هاوه له کانی خوشی سی سه دو ده وه نه ده بوون، رووی کرده قیبله و هه ردوو دهستی بهر زکردنه وه و به دهنگی بهر ز له خوا ده پاراپاوه و هاواری ده کرد: (خودایه نه و گفت و به لینه ی

داوته پیم جیبه جیتی بکه بۆم، خودایه نه گهر نهم کۆمه له موسولمانه له ناو بچن نیت
له سه ررووی زه وی که سی تۆ ناپه رستی، بهرده وام ررووی له قیبله بوو هه ردوو
دهستی بهرز کردبوونه وه به دهنگی بهرز له خوا ده پارایه وه و هاواری ده کرد، هه تا
عه باکه ی له سه رشانن کهوته خواره وه، پیشه وا نه بو به کر ره زای خوی لی بی
عه باکه ی هه لگرتوه و دایه وه به سه ر شانیدا، له پشته وه باوه شی پیتا کرد و
فه رموی: نه ی پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم، به سه زۆر پارایته وه،
به راستی خوا نه و گفت و به لینه ی که پیتی داوی بۆت جیبه جیتی ده کات، خوی
گه وه نهم نایه ته ی دابه زاند: (إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِالْفِ
مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ). سورة الأنفال: ۹. واته: (بیر بکه نه وه) کاتی (له جهنگی به دردا)
هاناتان بۆ پهروه ردگارتان ده برد، خواش هات به هاناتانه وه، فه رموی: هه زار
مه لائیکه به دوی یه کدا ده نیرم بۆ یارمه تیتان. نه وه بوو مه لائیکه ی نارد بۆ
یارمه تیدانیان.

۳۰۸۲ - (ضعیف الإسناد) حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ ثُمَيْرٍ، عَنْ
إِسْمَاعِيلَ بْنِ إِبْرَاهِيمَ بْنِ مُهَاجِرٍ، عَنْ عَبَّادِ بْنِ يُوسُفَ، عَنْ أَبِي بُرْدَةَ بْنِ أَبِي مُوسَى،
عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيَّ أَمَانِينَ لَأُمِّي: (وَمَا
كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ). فَإِذَا مَضَيْتُ
تَرَكْتُ فِيهِمْ الْإِسْتِغْفَارَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، وَإِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ بْنِ
مُهَاجِرٍ يُضَعَّفُ فِي الْحَدِيثِ.

واته: له نه بو موسا وه ره زای خوی لی بی ده گێر نه وه، که فه رمویه ته ی:
پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فه رمویه ته ی: (خوی گه وه له م نایه ته دا دوو

نه مانی بۆ ئومهم بۆ من ناردوو: (وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ). سورة الأنفال: ۳۳. واته: بهراستی خوا سزایان نادات له کاتی کدا تۆ له ناویاندا بیت، ههروهها خوا تووشی سزایان ناکات له کاتی کدا نهوان داوای لی بووردن بکه. پیغه مبهه صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (کاتی خوشم مردم و له ناویاندا نه مام داوای لی بووردن کردن هه ده میتی).

۳۰۸۳ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكَيْعٌ، عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ، عَنْ صَالِحِ بْنِ كَيْسَانَ، عَنْ رَجُلٍ لَمْ يُسَمِّهِ، عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَرَأَ هَذِهِ الْآيَةَ عَلَى الْمُنْبِرِ: (وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ) قَالَ: أَلَا إِنَّ الْقُوَّةَ الرَّمْيَ، ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، أَلَا إِنَّ اللَّهَ سَيَفْتَحُ لَكُمْ الْأَرْضَ، وَسَتُكْفُونَ الْمُؤَنَةَ، فَلَا يَعْجِزَنَّ أَحَدُكُمْ أَنْ يُلْهَوْ بِأَسْهُمِهِ. وَقَدْ رَوَى بَعْضُهُمْ هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ، عَنْ صَالِحِ بْنِ كَيْسَانَ، عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ، وَحَدِيثُ وَكَيْعٍ أَصَحُّ، وَصَالِحُ بْنُ كَيْسَانَ لَمْ يُدْرِكْ عُقْبَةَ بْنَ عَامِرٍ وَقَدْ أَذْرَكَ ابْنُ عُمرَ.

واته: له عوقبهی کوری عامیری جوهه نه وه رهزای خوی لی بۆ ده گێرنه وه، که پیغه مبهه صلی الله علیه وسلم له سهه مینه بهر نه م ئایه تهی خوینده وه: (وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ). سورة الأنفال: ۶۰. واته: نهی ئیمانداران ئامادهی بکه نه بۆیان نه وهی له توانا ئاندا ههیه له هیز و، نه سپی دامه زراو.

سی جار له سهه ریه که فهرمووی: (ئاگادارین که بیگومان نه وه هیزه - ی که خوی گه وه له ئایه ته که دا داوای ده کات - ره می و تیرهاویشته، ئاگادارین که بیگومان نه وه هیزه ره می و تیرهاویشته، ئاگادارین که بیگومان نه وه هیزه تیرهاویشته. - نه مه بۆ نه وه سهه رده مه بووه، بیگومان نه وه هیزه به پیتی کات و سهه رده ده گۆریت، بۆ سهه رده میکی وه ک ئیستا به کارهیتانی هه موو جووره

سنن الترمذی بهر گئی چوارهم - باسه کانی تفسیری قورئان له پیتهمبره وه صلی الله علیه وسلم

که ره سه به کی جهنگی ده گریته وه وهک توپ و ته یاره و -، ناگاداربین خوا بهم نزیکانه زهویتان بو رام دهکات، شیوی تهواتان ده بیئت و برسی نابن، دهی با هیچ که سیکتان نه وهنده بی ده سه لات نه بی یاری به تیره کانی بکات).

۳۰۸۴ - (ضعیف) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مَرْثَةَ، عَنْ أَبِي عُبَيْدَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، قَالَ: لَمَّا كَانَ يَوْمُ بَدْرٍ وَجِيَءٌ بِالْأَسَارَى، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا تَقُولُونَ فِي هَؤُلَاءِ الْأَسَارَى، فَذَكَرَ فِي الْحَدِيثِ قِصَّةً، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا يَنْفَلَتَنَّ مِنْهُمْ أَحَدٌ إِلَّا بِفِدَاءٍ أَوْ ضَرْبِ عُنُقٍ، فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْعُودٍ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِلَّا سَهْلَ ابْنِ بَيْضَاءٍ فَإِنِّي قَدْ سَمِعْتُهُ يَذْكُرُ الْإِسْلَامَ قَالَ: فَسَكَتَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: فَمَا رَأَيْتُنِي فِي يَوْمٍ أَخُوفُ أَنْ تَقَعَ عَلَيَّ حِجَارَةٌ مِنَ السَّمَاءِ مِنِّي فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ، حَتَّى قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِلَّا سَهْلَ ابْنِ الْبَيْضَاءِ، قَالَ: وَنَزَلَ الْقُرْآنُ بِقَوْلِ عُمَرَ: (مَا كَانَ لِنَبِيِّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُثَخَّنَ فِي الْأَرْضِ) إِلَى آخِرِ الْآيَاتِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَأَبُو عُبَيْدَةَ لَمْ يَسْمَعْ مِنْ أَبِيهِ.

واته: له (عبد الله)ی کوری مه سعو ده وه ره زای خوای لی بی ده گپ نه وه، که فهرموویه تی: له پاش نه وهی جهنگی به در به سه رکه وتنی موسولمانان کوتایی هات، دیله کانیان هینا، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (نیوه سه بارهت بهم دیلانه راتان چۆنه وه لێن چی؟) جا راوی به سه رهاته که ی گپ رایه وه وهک له فهرمووده دا هاتووه - پیشه وه نه بو به کر ره زای خوای لی بی رای له سه ر فدییه بوو، پیشه وه عومهریش ره زای خوای لی بی رای له سه ر نه وه بوو له ملیان بدریت - ... پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (هیچ کام له م دیلانه رزگاریان نابی یان نه وه تا ده بی سه رانه فدییه بدهن یان ده دریت له ملیان). (عبد

اللهی کورپی مهسعود رهزای خوای لی بی فهرمووی: نهی پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم، جگه له سوههیلی کورپی (بیضاء)، له بهر نه وهی من بو خۆم گویم لی بی بوو باسی موسولمان بوونی خوئی ده کرد، پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم بی دهنگ بوو، له بهر نه وه قسه نهو رۆژه ترسام له ئاسمانه وه بهرد بباری به سه رمدا، ههتا پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (جگه له سوههیلی کورپی (بیضاء))، فهرمووی: له سه ر وته که ی پیشه وا عومه ر رهزای خوای لی بی رای که فهرمووی: له ملیان بدریت، نه م ئایه ته دابه زی: (مَا كَانَ لِإِنِّي أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُثْخِنَ فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ (٦٧) لَوْلَا كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ). سورة الانفال: ٦٧-٦٨. واته: بو هیه پیغمبره ریک رهوا نی یه که دیلی (له دورژمانان) هه بی، ههتا کوشتاری زۆریان لی نه کات لهزه ویدا، ئیوه مالی دونیاتان دهوئ (به وه رگرتنی فیده)، وه خواش (پاداشتی) رۆژی دواپی دهوئ (بو ئیوه)، وه خوا توانا و زالی کار دروسته. نه گهر نووسراو (و بریار) یك له لایه ن خواوه پیش نه که وتایه (که هه لال بوونی دهستکهوت و غه نیمه تی جهنگه)، بیگومان له بهر نهو (فیده) ی که وه رتان گرت تووشتان ده بوو سزایه کی گه وه. له پاشدا خوای گه وه هه لال بوونی دهستکهوت و غه نیمه تی جهنگی بو هه لال کردن.

٣٠٨٤ - (ضعیف) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مُرَّةَ، عَنْ أَبِي عُبَيْدَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، قَالَ: لَمَّا كَانَ يَوْمُ بَدْرٍ وَجِيَءٌ بِالْأَسَارَى، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا تَقُولُونَ فِي هَؤُلَاءِ الْأَسَارَى، فَذَكَرَ فِي الْحَدِيثِ قِصَّةً، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا يَنْفَلِتَنَّ مِنْهُمْ أَحَدٌ إِلَّا بِفِدَاءٍ أَوْ ضَرْبِ عُنُقٍ، فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْعُودٍ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِلَّا سَهْلًا

ابْنُ بَيْضَاءَ فَإِنِّي قَدْ سَمِعْتُهُ يَذْكُرُ الْإِسْلَامَ قَالَ: فَسَكَتَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: فَمَا رَأَيْتُنِي فِي يَوْمٍ أَخُوفَ أَنْ تَقَعَ عَلَيَّ حِجَارَةٌ مِنَ السَّمَاءِ مِنِّي فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ، حَتَّى قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِلَّا سَهْلَ ابْنِ الْبَيْضَاءِ، قَالَ: وَنَزَلَ الْقُرْآنُ بِقَوْلِ عُمَرَ: (مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُخْرَجَ فِي الْأَرْضِ) إِلَى آخِرِ الْآيَاتِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَأَبُو عُبَيْدَةَ لَمْ يَسْمَعْ مِنْ أَبِيهِ.

واته: له (عبد الله)ی کورپی مهسعودهه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: لهپاش نهوهی جهنگی بهدر به سهرکهوتنی موسولمانان کوتایی هات، دیلهکانیان هینا، پیغمبرههه خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (نیوه سهبارت بهم دیلانه راتان چۆنهو دهلین چی؟) جا راوی بهسهرهاتهکهی گیرایهوه وهک له فهرموودهه هاتوو - پیتشهوا نهو بهکر رهزای خوای لی بی رای لهسهر فدییه بوو، پیتشهوا عومهریش رهزای خوای لی بی رای لهسهر نهوه بوو له ملیان بدریت - ...پیغمبرههه خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (هیچ کام لهم دیلانه رزگاریان نابی یان نهوهتا دهبی سهرانه فدییه بدهن یان دهدریت له ملیان). (عبد الله)ی کورپی مهسعود رهزای خوای لی بی فهرمووی: نهی پیغمبرههه خوا صلی الله علیه وسلم، جگه له سوهیلی کورپی (بیضاء)، لهبهرنهوهی من بو خۆم گویم لیتی بوو باسی موسولمان بوونی خوئی دهکرد، پیغمبرههه خوا صلی الله علیه وسلم بی دهنگ بوو، لهبهر نهو نهو قسه نهو رۆژه ترسام له ناسمانهوه بهرد بباری بهسهرمدا، ههتا پیغمبرههه خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (جگه له سوهیلی کورپی (بیضاء))، فهرمووی: لهسهر وتهکهی پیتشهوا عومهر رهزای خوای لی بی رای که فهرمووی: له ملیان بدریت، نهم نایهته دابهزی: (مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُخْرَجَ فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ

عَزِيزٌ حَكِيمٌ). سورة الانفال: ۶۷. واته: بۆ هیچ پیغه مبه ریک رهوا نی یه که دیلی (له دورژمان) ههبن، ههتا کوشتاری زۆریان لی نه کات لهزه ویدا، نیهه مالتی دونیاتان دهوئ (به وهرگرتنی فیدیه)، وه خواش (پاداشتی) رۆژی دواپی دهوئ (بۆ نیهه)، وه خوا توانا و زالی کار دروسته.

۳۰۸۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي مُعَاوِيَةُ بْنُ عَمْرِو، عَنْ زَائِدَةَ، عَنْ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَمْ يَحِلَّ الْعَنَائِمُ لِأَخِي سُودِ الرَّءُوسِ مِنْ قَبْلِكُمْ، كَانَتْ تَنْزِلُ نَارٌ مِنَ السَّمَاءِ فَتَأْكُلُهَا قَالَ سُلَيْمَانُ الْأَعْمَشُ: فَمَنْ يَقُولُ هَذَا إِلَّا أَبُو هُرَيْرَةَ، الْآنَ، فَلَمَّا كَانَ يَوْمُ بَذْرِ وَقَعُوا فِي الْعَنَائِمِ قَبْلَ أَنْ يَحِلَّ لَهُمْ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: (لَوْ لَا كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَكُمُ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ مِنْ حَدِيثِ الْأَعْمَشِ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوی لی بۆ دهگیرنه وه، که پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (له پیتش نیهه دا غه نیمه ت بۆ کهس حه لال نه بووه، کۆده کرایه وه و له ناسمانه وه ناگری داده به زی و ده بخوارد، به لام کاتی جهنگی به در رویدا پیتش نه وهی حه لال بکری بۆیان خیرا په لاماریاندا، خوی گه وه نه م نایه ته ی دابه زاند: (لَوْ لَا كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَكُمُ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ). سورة الانفال: ۶۸. واته: نه گهر نووسراو (و بریار) یتک له لایه ن خواوه پیتش نه که وتایه (که حه لال بوونی ده سته که وت و غه نیمه تی جهنگه)، بیگومان له بهر نهو (فیدیه ی که وه رتان گرت تووشتان ده بوو سزایه کی گه وه ره. له پاشدا خوی گه وه ره حه لال بوونی ده سته که وت و غه نیمه تی جهنگی بۆ حه لال کردن.

دهرباره ی سورته ی (التَّوْبَةِ).

۱۰ - بَاب: وَمِنْ سُورَةِ التَّوْبَةِ

۳۰۸۶ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، وَمُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، وَابْنُ أَبِي عَدِيٍّ، وَسَهْلُ بْنُ يُوسُفَ، قَالُوا: حَدَّثَنَا عَوْفُ بْنُ أَبِي جَبَلَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ الْقَارِسِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ عَبَّاسٍ، قَالَ: قُلْتُ لِعُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ: مَا حَمَلَكُمْ أَنْ عَمَدْتُمْ إِلَى الْأَنْفَالِ وَهِيَ مِنَ الْمَنَافِي وَإِلَى بَرَاءَةٍ وَهِيَ مِنَ الْمَيْمَنِ فَقَرَنْتُمْ بَيْنَهُمَا وَلَمْ تَكْتُبُوا بَيْنَهُمَا سَطْرَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَوَضَعْتُمُوهَا فِي السَّبْعِ الطُّوْلِ، مَا حَمَلَكُمْ عَلَى ذَلِكَ؟ فَقَالَ عُثْمَانُ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَا يَأْتِي عَلَيْهِ الزَّمَانُ وَهُوَ يُنْزَلُ عَلَيْهِ السُّورُ دَوَاتُ الْعَدَدِ، فَكَانَ إِذَا نَزَلَ عَلَيْهِ الشَّيْءُ دَعَا بَعْضَ مَنْ كَانَ يَكْتُبُ فَيَقُولُ: ضَعُوا هَؤُلَاءِ الْآيَاتِ فِي السُّورَةِ الَّتِي يُذَكِّرُ فِيهَا كَذَا وَكَذَا وَإِذَا نَزَلَتْ عَلَيْهِ الْآيَةُ فَيَقُولُ: ضَعُوا هَذِهِ الْآيَةَ فِي السُّورَةِ الَّتِي يُذَكِّرُ فِيهَا كَذَا وَكَذَا، وَكَانَتْ الْأَنْفَالُ مِنْ أَوَائِلِ مَا نَزَلَتْ بِالْمَدِينَةِ وَكَانَتْ بَرَاءَةً مِنْ آخِرِ الْقُرْآنِ وَكَانَتْ قِصَّتُهَا شَبِيهَةً بِقِصَّتِهَا فَطَنَنْتُ أَنَّهَا مِنْهَا، فَقَبِضَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلَمْ يَبَيِّنْ لَنَا أَنَّهَا مِنْهَا، فَمِنْ أَجْلِ ذَلِكَ قَرَنْتُ بَيْنَهُمَا وَلَمْ أَكْتُبْ بَيْنَهُمَا سَطْرَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، فَوَضَعْتُهَا فِي السَّبْعِ الطُّوْلِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عَوْفٍ، عَنْ يَزِيدَ الْقَارِسِيِّ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ وَيَزِيدَ الْقَارِسِيِّ قَدْ رَوَى عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، غَيْرَ حَدِيثٍ، وَيُقَالُ هُوَ: يَزِيدُ بْنُ هُرْمَزٍ، وَيَزِيدُ الرَّقَاشِيُّ هُوَ: يَزِيدُ بْنُ أَبَانَ الرَّقَاشِيُّ وَلَمْ يُدْرِكْ ابْنُ عَبَّاسٍ إِنَّمَا رَوَى عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، وَكِلَاهُمَا مِنْ أَهْلِ الْبَصْرَةِ، وَيَزِيدُ الْقَارِسِيُّ أَقْدَمُ مِنْ يَزِيدَ الرَّقَاشِيِّ.

واته: له نیبنو عه باسه وه رهزای خویان لی بی ده گپینه وه، که فرمویه تی: وتم به پیتشهوا (عُثْمَان) ی کوری عه فغان رهزای خوی لی بی: هوی چیه که

سوره تی(بَرَاءة) له سه د نایه ته کانه، وه سوره تی(الْأَنْفَال) له سه د نایه ته کان که مته که چی له ریزیه ندی ههوت سوره ته درێژه که ی قورناندا دانراون و له نیتوانیاندا: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ). نه نوسراوه؟ پێشهوا (عُثْمَان) ره زای خوی لی بی وتی: کاتی که پیغمبر ی خوا صلی الله علیه وسلم نایه ته کانی بو داد بهزی: هندی له وانیه که وه حیان بو ده نوسیه وه بانگی ده کردن و پتی ده فرموون: (نهم نایه ته لهو سوره ته دا دابنن که باسی نه وه نه وه ده کات). ههروه ها نه گهر نایه تی یان دوو نایه تی بو دابه زینرایه هه مان شتی پی ده فرموون، بێگومان سوره تی (الْأَنْفَال) یه که م سوره ت بوو که له مه دینه بو ی دابه زی، وه سوره تی (بَرَاءة) ش دواین سوره تی قورنان، به سه رهاته کانیا ن چون یه ک بوو بو یه وام ده زانی شه میش سه ربه هه مان سوره ته، پیغمبر ی خوا صلی الله علیه وسلم وه فاتی کرد بو ی رون نه کردینه وه که سوره تی (التوبة) له (الْأَنْفَال) ه، نا لیره دا بوو که له ریزیه ندی ههوت سوره ته درێژه که ی قورناندا دانراون و له نیتوانیاندا: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ). نه نوسراوه.

۳۰۸۷ - (حسن) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْحَلَّالُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حُسَيْنُ بْنُ عَلِيٍّ الْجُعْفِيُّ، عَنْ زَائِدَةَ، عَنْ شَيْبِ بْنِ عَرْفَدَةَ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْأَخْوَصِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، أَنَّهُ شَهِدَ حَجَّةَ الْوَدَاعِ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَحَمِدَ اللَّهُ وَأَثْنَى عَلَيْهِ وَذَكَرَ وَوَعِظَ ثُمَّ قَالَ: أَيُّ يَوْمٍ أَحْرَمُ، أَيُّ يَوْمٍ أَحْرَمُ، أَيُّ يَوْمٍ أَحْرَمُ؟ قَالَ: فَقَالَ النَّاسُ: يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: فَإِنَّ دِمَاءَكُمْ وَأَمْوَالَكُمْ وَأَعْرَاضَكُمْ عَلَيْكُمْ حَرَامٌ كَحُرْمَةِ يَوْمِكُمْ هَذَا فِي بَلَدِكُمْ هَذَا فِي شَهْرِكُمْ هَذَا، أَلَا لَا يَجْنِي جَانٍ إِلَّا عَلَى نَفْسِهِ، وَلَا يَجْنِي وَالِدٌ عَلَى وَلَدِهِ، وَلَا وَلَدٌ عَلَى وَالِدِهِ، أَلَا إِنَّ الْمُسْلِمَ أَخُو الْمُسْلِمِ، فَلَيْسَ يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ إِلَّا مَا أَحَلَّ مِنْ نَفْسِهِ، أَلَا وَإِنْ كُلُّ رِبَا فِي الْجَاهِلِيَّةِ مَوْضُوعٌ، لَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ غَيْرَ رَبِّ الْعَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ

الْمُطَلِّبِ فَإِنَّهُ مَوْضُوعٌ كُلُّهُ، أَلَا وَإِنَّ كُلَّ دَمٍ كَانَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ مَوْضُوعٌ، وَأَوَّلُ دَمٍ وَضِعَ مِنْ دَمِ الْجَاهِلِيَّةِ دَمُ الْحَارِثِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، كَانَ مُسْتَرْضَعًا فِي بَنِي لَيْثٍ فَقَتَلَتْهُ هَذِلٌ، أَلَا وَاسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ خَيْرًا، فَإِنَّمَا هُنَّ عَوَانٌ عِنْدَكُمْ لَيْسَ تَمْلِكُونَ مِنْهُنَّ شَيْئًا غَيْرَ ذَلِكَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ فَإِنْ فَعَلْنَ فَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ، وَاضْرِبُوهُنَّ ضَرْبًا غَيْرَ مُبْرِحٍ، فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا، أَلَا وَإِنَّ لَكُمْ عَلَى نِسَائِكُمْ حَقًّا، وَلِنِسَائِكُمْ عَلَيْكُمْ حَقًّا، فَأَمَّا حَقُّكُمْ عَلَى نِسَائِكُمْ، فَلَا يُوطِئَنَّ فُرْشَكُمْ مَنْ تَكْرَهُونَ، وَلَا يَأْذَنَنَّ فِي بُيُوتِكُمْ لِمَنْ تَكْرَهُونَ، أَلَا وَإِنَّ حَقَّهُنَّ عَلَيْكُمْ أَنْ تُحْسِنُوا إِلَيْهِنَّ فِي كِسْوَتِهِنَّ وَطَعَامِهِنَّ.

هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَقَدْ رَوَاهُ أَبُو الْأَخْوَصِ، عَنْ شَيْبِ بْنِ غَرْقَدَةَ.

واته: له سوله یمانی کورپی عه مری کورپی نه حوه سه وه ره زای خوای لی بئی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: باو کم بوی باسکردم که خوی به شداری حه جی مالآوایی کردوه له خزمهت پیغه مبهری خوادا صلی الله علیه وسلم، له پاش سوپاس و ستایشی خوای گه وه پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم ده سی کرد به نامۆزگاری کردن و وه بیر هیتانه وه، نینجا سی جار فهرمووی: (چ روژی زۆر گه وه و به قه دره شکاندنی ریز و حورمه تی تاوانیکی گه وه یه؟) خه لکه که وتیان: نه ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، روژی حه جی گه وه واته روژی عه ره فه یان روژی قوربانی، فهرمووی: (ده ی بیگومان خوین و مال و سامان و شه ره ف و نابرووتان به یه کتری حه رام و نار ه وایه، وه ک چون نه م روژه تان گه لی گه وه و به قه دره و شکاندنی ریز و حورمه تی تاوانیکی گه وه یه نه وانیش نا وه ها، له م شوینه تان واته شاری مه ککه، له م مانگه تان واته مانگی (ذی الحجة)، ناگادارین هه ره که سی تاوان بکات به سه ر خویدا ده شکیتته وه و ناتهنیتته وه بۆ که سوکاری،

تاوانی باوک و دایک په یوهندی به مندالیانه وه نیه، به پتچه وانه شه وه تاوانی مندان
په یوهندی به دایک و باوک وه نیه، هوشیار بن بیگومان موسولمان برای موسولمانه،
سهر و مالتی موسولمان له برای موسولمانی حه رام و نار ه وایه، مه گهر شتی
به ره زامهندی خوی بی، ناگادار بن هه موو سوویه کی سهره می نه فامی پوچ و
به تاله، سهر مایه کانتان بۆ خوتانه نه زولم و سته م بکه ن، نه زولم و سته متان لی
بکریت، به بی زیاد و که م وه ریگر نه وه، جگه له سووی عه باسی کوری (عبد
المطلب) که هه مووی پوچ و به تاله، هوشیار بن بیگومان هه موو خوتنی که رزار بی
له سهره می نه فامی دا پوچ و به تاله، یه که م خوتنیش که به تالی ده که مه وه خوتنی
(حارث) ی کوری (عبد المطلب) ه که مامی خۆمه له سهره می نه فامی دا خوتنی
رزار، شیره خۆر بوو درابوو به دایه ن به هۆزی بنی (لیث)، هۆزی (هذیل) کوشتیان،
هوشیار بن سه باره ت به نافر ه تانیش له خوا بترسن و سته میان لی مه که ن و
ره فتارتان چاک و جوان بی له گه لیان، چونکه وه ک دیلن له لای ئیوه، هیچتان نیه
به سهریانه وه له وه زیاتر مه گهر خراپه یه کی ناشکرا بکه ن، جا نه گهر کاریکی
له و جوړه یان نه نجامدا جیگه یان لی جیا بکه نه وه و به لیدانیکی سوک لیان بده ن و
برینداریان مه که ن، جا نه گهر گوپراه لیان کردن وه ئیتر هیچ ریگه یه که له دژیان
مه گر نه بهر و سته میان لی مه که ن،

مافی نه وانیش له سهر ئیوه هه یه، ئیوه مافی نه وه تان له سهریانه که رپگه نه ده ن
به هیچ که سی که ئیوه رقتان لییانه بیتنه ماله کانتان، ناگادار بن بیگومان هه قی
نه وانیش له سهر ئیوه نه وه یه که ره فتارتان چاک و جوان بی له گه لیان و بژیوی
روژانه یان بۆ دابین بکه ن و پزاشکی شه رعییان بۆ بکه ن).

۳۰۸۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَارِثِ بْنُ عَبْدِ الصَّمَدِ بْنِ عَبْدِ الْوَارِثِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنِ الْحَارِثِ، عَنْ عَلِيٍّ، قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ يَوْمِ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ فَقَالَ: يَوْمُ النَّحْرِ.

واته: له پیتشهوا عه‌لیه‌وه ره‌زای خوای لی بئی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: ده‌بارهی حه‌جی گه‌وره پرسیارم کرد له پیتغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (روژی قوربانی کردنه).

۳۰۸۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنِ الْحَارِثِ، عَنْ عَلِيٍّ، قَالَ: يَوْمُ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ يَوْمُ النَّحْرِ قَالَ: هَذَا الْحَدِيثُ أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ، لِأَنَّهُ رَوَى مِنْ غَيْرِ وَجْهِ هَذَا الْحَدِيثُ عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنِ الْحَارِثِ، عَنْ عَلِيٍّ مَوْقُوفًا، وَلَا نَعْلَمُ أَحَدًا رَفَعَهُ إِلَّا مَا رَوَى عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ. وَقَدْ رَوَى شُعْبَةُ، هَذَا الْحَدِيثُ عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُرَّةَ، عَنِ الْحَارِثِ، عَنْ عَلِيٍّ، مَوْقُوفًا.

واته: له پیتشهوا عه‌لیه‌وه ره‌زای خوای لی بئی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: ده‌بارهی حه‌جی گه‌وره پرسیارم کرد له پیتغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (روژی قوربانی کردنه).

۳۰۹۰ - (حسن الإسناد) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَقَّانُ بْنُ مُسْلِمٍ، وَعَبْدُ الصَّمَدِ بْنُ عَبْدِ الْوَارِثِ، قَالَا: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: بَعَثَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِرَاءَةَ مَعَ أَبِي بَكْرٍ، ثُمَّ دَعَا فَقَالَ: لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ أَنْ يُلَاحِظَ هَذَا إِلَّا رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ قِدْعَا عَلِيًّا فَأَعْطَاهُ إِيَّاهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ.

واته: له نه‌نه‌سی کو‌ری مالیکه‌وه ره‌زای خوای لی بئی ده‌گیرنه‌وه، کاتی که

چهند نایه تی له سوره تی (براءة) هاته خواره وه پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم به پیشهوا نه بو به کردا رهزای خوی لی بی ناردی بو نه وهی بیخوینیتته وه بو خه لکی مه ککه، له پاشدا بانگی کرده وه، فهرمووی: (بو هیچ کهسی نیه نه مه بگه یه نی جگه له پیوای له که سوکاری خوم)، جا پیشهوا عه لی رهزای خوی لی بی بانگ کردو دای بهو بیبات بویان بخوینیتته وه.

۳۰۹۱ - (صحیح الإسناد) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ سُلَيْمَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبَّادُ بْنُ الْعَوَّامِ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ حُسَيْنٍ، عَنِ الْحَكَمِ بْنِ عُثَيْبَةَ، عَنْ مِقْسَمٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: بَعَثَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَبَا بَكْرٍ وَأَمْرَهُ أَنْ يُنَادِيَ بِهَؤُلَاءِ الْكَلِمَاتِ، ثُمَّ أَتْبَعَهُ عَلِيًّا، فَبَيْنَا أَبُو بَكْرٍ فِي بَعْضِ الطَّرِيقِ إِذْ سَمِعَ رُغَاءَ نَافَةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْقَصْوَاءِ، فَخَرَجَ أَبُو بَكْرٍ فَرَعَا فَظَنَّ أَنَّهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَإِذَا هُوَ عَلِيٌّ، فَدَفَعَ إِلَيْهِ كِتَابَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَمَرَ عَلِيًّا أَنْ يُنَادِيَ بِهَؤُلَاءِ الْكَلِمَاتِ فَاَنْطَلَقَا فَمَحَجَّا، فَقَامَ عَلِيٌّ أَيَّامَ التَّشْرِيقِ، فَقَادَى ذِمَّةَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ بِرِيقَةٍ مِنْ كُلِّ مُشْرِكٍ، فَمَسَحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ، وَلَا يُحْجَنُّ بَعْدَ الْعَامِ مُشْرِكٌ، وَلَا يَطُوقَنَّ بِالْبَيْتِ عُزَيَّانٌ، وَلَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ إِلَّا مُؤْمِنٌ. وَكَانَ عَلِيٌّ يُنَادِي، فَإِذَا عَيِّي قَامَ أَبُو بَكْرٍ فَقَادَى بِهَا. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عَبَّاسٍ.

واته: له نیبنو عه باسه وه رهزای خویان لی بی ده گیرنه وه، که فهرموویته تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم پیشهوا نه بو به کری رهزای خوی لی بی کرد به فهرمانه روی جهج، فهرمانیشی پی کرد به چهند وشیه جار بدا به ناو حاجیه کاند، له پاشدا پیشهوا عه لی رهزای خوی لی بی نارد به داویدا، کاتی رتی ده کرد له پر گوئی له دهنگی وشته که ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم که

ناوی (قصواء) بوو، پیتشهوا نه بو به کر رهزای خوای لی بی هاته ده ری و راجه نی وایزانی پیغمبر صلی الله علیه وسلم خویه تی، به لام سهیری کرد پیتشهوا علیه رهزای خوای لی بی، نامه ی پیغمبره صلی الله علیه وسلم پی بوو، نامه کی دا به پیتشهوا نه بو به کر، نامه که نه مه ی تیدا بوو: پیغمبر صلی الله علیه وسلم فره مانی داوه به پیتشهوا عه لی به چهند وشه یه جار بدا به ناو حاجیه کاند، جا هردو وکیان حه جیان کرد، پیتشهوا عه لی رهزای خوای لی بی روژانی جه ژن جاری ده دا به ناو خه لکدا: خواو پیغمبره صلی الله علیه وسلم بهرین له هه موو هاوبه ش بو خوا دانه ری، با بو ماوه ی شوار مانگ به ناسوده یی و به هیمنی به بی هیچ ترسیک بو خویان به سه ره به سستی بیتن و بچن هیچ کهس به نیازی خراپه وه سهیریان نه کات، له م سال به دواوه هیچ هاوبه ش بو خوا دانه ری بو ی نیه بی بو هج، وه نابی کهس به پرووت و قووتی ته وافی مالی خوا بکات، نه و که سه ش پروادار نه بی ناچیته به هه شته وه، پیتشهوا عه لی رهزای خوای لی بی به و شیویه جاری ده دا، کاتی که شه که ت و ماندوو ده بوو پیتشهوا نه بو به کر رهزای خوای لی بی هه لته سا به هه مان شیوه جاری ده دا.

۳۰۹۲ - (صحیح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ زَيْدِ بْنِ يُنَيْعٍ، قَالَ: سَأَلْنَا عَلِيًّا، بِأَيِّ شَيْءٍ بُعِثَ فِي الْحَجَّةِ؟ قَالَ: بُعِثْتُ بِأَرْبَعٍ: أَنْ لَا يَطُوفَ بِالْبَيْتِ غُرَبَاءَ، وَمَنْ كَانَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَهْدٌ فَهُوَ إِلَى مُدَّتِهِ، وَمَنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ عَهْدٌ فَأَجَلُهُ أَرْبَعَةُ أَشْهُرٍ، وَلَا يَدْخُلُ الْحَجَّةَ إِلَّا نَفْسٌ مُؤْمِنَةٌ، وَلَا يَجْتَمِعُ الْمُشْرِكُونَ وَالْمُسْلِمُونَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَهُوَ حَدِيثُ سُفْيَانَ بْنِ عُيَيْنَةَ عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ. وَرَوَاهُ الثَّوْرِيُّ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ بَعْضِ أَصْحَابِهِ، عَنْ عَلِيٍّ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ. حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ وَغَيْرُ وَاحِدٍ،

قَالُوا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ زَيْدِ بْنِ يُنَيْعٍ، عَنْ عَلِيٍّ، نَحْوَهُ. حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُشْرَمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَنُيْعٍ، عَنْ عَلِيٍّ، نَحْوَهُ. وَقَدْ رَوَى عَنْ ابْنِ عُيَيْنَةَ كُلُّ الرَّوَّائِيْنِ، يُقَالُ عَنْهُ: عَنْ ابْنِ أَنُيْعٍ وَعَنْ ابْنِ يُنَيْعٍ، وَالصَّحِيحُ هُوَ: زَيْدُ بْنُ أَنُيْعٍ، وَقَدْ رَوَى شُعْبَةُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ زَيْدٍ غَيْرَ هَذَا الْحَدِيثِ، فَوَهْمٌ فِيهِ. وَقَالَ: زَيْدُ بْنُ أَنُيْعٍ، وَلَا يُتَابَعُ عَلَيْهِ.

واته: زهید فرموی: له پیتشهوا عهلی رهزای خوی لی بی پرسیارمان کرد: پیتغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم که توی نارد بو حج بهچی فرمانی پی کردی؟ فرموی: به چوار شت: بهکم: کهس بهرووت و قووتی تهوافی مالی خوا نهکات، دووهم: نهوانهی پهیمانان ههیه لهگهل پیتغمبهری خوادا صلی الله علیه وسلم نهوه ههتا ماوهی نهو پهیمانه تهواو دهبی مؤلت دهدرین، سییه: ناچیتته بههشتهوه جگه له کهسی باوهپدار، چوارهم: لهم سال بهدواوه نابی موسولمانان و هاوبهش بو خوا دانهران پیکهوه حج بکهن.

۳۰۹۳ - (ضعیف) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا رِشْدِينُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ الْحَارِثِ، عَنْ دَرَّاجٍ، عَنْ أَبِي الْهَيْثَمِ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا رَأَيْتُمُ الرَّجُلَ يَتَعَاهَدُ الْمَسْجِدَ فَاشْهَدُوا لَهُ بِالْإِيمَانِ، قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: (إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ). حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ وَهْبٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ الْحَارِثِ، عَنْ دَرَّاجٍ، عَنْ أَبِي الْهَيْثَمِ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ إِلَّا أَنَّهُ قَالَ: يَتَعَاهَدُ الْمَسْجِدَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَأَبُو الْهَيْثَمِ اسْمُهُ: سُلَيْمَانُ بْنُ عَمْرِو بْنِ عَبْدِ الْعُتَوَارِيِّ، وَكَانَ يَتِيمًا فِي جِحْرِ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ.

واته: له نهبی سهعیدهوه رهزای خوی لی بی دهگیرنهوه، که پیتغمبهری صلی

الله علیه وسلم فەرموویتی: (نەگەر پیاویکتان دی زۆر هاتوچۆی مزگەوتی دەکرد و مزگەوتی ئاوه‌دان دەکردەوه شایه‌تی باوه‌رداری بۆ بدەن). خوای گەوره دەفەرمویت: (إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ). سورة التَّوْبَةِ: ١٨. واتە: بەراستی هەر بەو کەسە هەمووی مزگەوته‌کانی خوا ئاوه‌دان بکاتەوه کە بپرای بە خواو بە روژی دواپی ههیه.

٣٠٩٤ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُوسَى، عَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنْ مَنْصُورٍ، عَنْ سَالِمِ بْنِ أَبِي الْجَعْدِ، عَنْ ثُوبَانَ، قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ (وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ) قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي بَعْضِ أَشْفَارِهِ، فَقَالَ بَعْضُ أَصْحَابِهِ: أُنْزِلَتْ فِي الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ، لَوْ عَلِمْنَا أَيُّ الْمَالِ خَيْرٌ فَنَتَّخِذْهُ؟ فَقَالَ: أَفْضَلُهُ لِسَانَ ذَاكِرٍ، وَقَلْبُ شَاكِرٍ، وَزَوْجَةُ مُؤْمِنَةٍ تُعِينُهُ عَلَى إِيْمَانِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ سَأَلْتُ مُحَمَّدَ بْنَ إِسْمَاعِيلَ، فَقُلْتُ لَهُ: سَالِمُ بْنُ أَبِي الْجَعْدِ سَمِعَ مِنْ ثُوبَانَ؟ فَقَالَ: لَا، فَقُلْتُ لَهُ: يَمُنُّ سَمِعَ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ فَقَالَ: سَمِعَ مِنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ وَأَنْسِ بْنِ مَالِكٍ، وَذَكَرَ غَيْرَ وَاحِدٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واتە: له (ثوبان) هه ره‌زای خوای لی بی ده‌گێرنه‌وه، کە فەرموویتی: کاتی ئەم نایه‌ته دابه‌زی: (وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ). سورة التَّوْبَةِ: ٣٤. واتە: وه ئەوانه‌ی ئالتون و زیو و سه‌ریه‌ک ده‌نێن و کۆده‌که‌نه‌وه. فەرمووی: له‌سه‌فه‌ریکتدا له‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ردا خوا صلی الله علیه وسلم بووین، هه‌ندی له‌ هاوه‌لانی وتیان: خۆت باش ده‌زانی خوای گه‌وره چ هه‌ره‌شه‌یه ده‌کات له‌و که‌سانه‌ی ئالتون و زیو کۆده‌که‌نه‌وه، خۆزگه‌ بمانزانیایه چ مال و سامانی باشه‌ هه‌لیگرین و پاشه‌که‌وتی بکه‌ین؟ فەرمووی: (باشترینی: زمانی به‌ زیکر و یادی خوا پاراو بی، دلێ غافل

سنن الترمذی بهرگی جوارهم - باسه کانی تفسیری قورنان له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم

نه بی له سوپاس و ستایشی خوای گه وره، هاوسه ریکی باوهردار یارمه تی بدات له سهر باوهره کمه).

۳۰۹۵ - (حسن) حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ يَزِيدَ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ السَّلَامِ بْنُ حَرْبٍ، عَنْ عُطَيْفِ بْنِ أَعْيَنَ، عَنْ مُصْعَبِ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ، قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَفِي عُنُقِي صَلِيبٌ مِنْ ذَهَبٍ. فَقَالَ: يَا عَدِيُّ اطْرَحْ عَنْكَ هَذَا الْوَتْنَ، وَسَمِعْتُهُ يَقْرَأُ فِي سُورَةِ بَرَاءةٍ: (اتَّخَذُوا أَخْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ)، قَالَ: أَمَا إِنَّهُمْ لَمْ يَكُونُوا يَعْبُدُونَهُمْ، وَلَكِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا أَحْلَوْا لَهُمْ شَيْئًا اسْتَحْلَوْهُ، وَإِذَا حَرَّمُوا عَلَيْهِمْ شَيْئًا حَرَّمُوهُ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ السَّلَامِ بْنِ حَرْبٍ، وَعُطَيْفُ بْنُ أَعْيَنَ لَيْسَ بِمَعْرُوفٍ فِي الْحَدِيثِ.

واته: له عهدی کوری حاتیمه وه رهزای خوای لی بی ده گینه وه، که فهرموویه تی: چومه خرمهت پیغمبره خا صلی الله علیه وسلم خاچیکی نالتوم له ملدا بوو، فهرمووی: (نهی عهدی، نه بته فری بده). گویم لی بوو نه م نایه ته ده خوینده وه: (اتَّخَذُوا أَخْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ). سورة التوبة: ۳۱. واته: زاناو عاییده کانیان کردوه به پهروه ردگار له جیاتی خوا. منیش وتم: خو نه یانده په رستن، فهرمووی: (بیگومان نه یانده په رستن، به لام حه لالیان بو حرام ده کردن نه وانیش به حرامیان ده زانی، حرامیان بو حه لال ده کردن نه وانیش به حه لالیان ده زانی).

۳۰۹۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ أَبِيثُوبَ الْبَغْدَادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَفَّانُ بْنُ مُسْلِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هَمَّامٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا ثَابِتٌ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ أَبَا بَكْرٍ حَدَّثَهُ، قَالَ: قُلْتُ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَنَحْنُ فِي الْعَارِ: لَوْ أَنَّ أَحَدَهُمْ يَنْظُرُ إِلَى قَدَمَيْهِ لَأُبْصَرْنَا نَحْتَ قَدَمَيْهِ، فَقَالَ: يَا أَبَا بَكْرٍ، مَا ظَنُّكَ بِإِثْنَيْنِ اللَّهُ تَالِيَهُمَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ

عَرِيبٌ. إِنَّمَا يُرَوَّى مِنْ حَدِيثِ هَمَّامٍ تَفَرَّدَ بِهِ. وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ حَبَّانُ بْنُ هِلَالٍ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ عَنْ هَمَّامٍ، نَحْوُ هَذَا.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که پیشه وه نه بو به کر ره زای خوی لی بی بزی گپرا وه ته وه، کاتی له نه شکمه وه ته که دا بووین به پیغه مبهرم صلی الله علیه وسلم وت: نه گهر که سیکیان سهیری ژیر پیتی خوی بکات ده مانینی، فهرمووی: (بیده نگ نهی نه بو به کر، خوی گه وه به بو خوی له گه لمانه و پشتیوانانه).

٣٠٩٧ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَعْقُوبُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عْتَبَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: سَمِعْتُ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، يَقُولُ: لَمَّا تُوفِّيَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي دُعَيْي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِلصَّلَاةِ عَلَيْهِ، فَقَامَ إِلَيْهِ، فَلَمَّا وَقَفَ عَلَيْهِ يُرِيدُ الصَّلَاةَ تَحَوَّلْتُ حَتَّى قُمْتُ فِي صَدْرِهِ. فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَعَلَى عَدُوِّ اللَّهِ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي الْقَائِلِ يَوْمَ كَذَا وَكَذَا كَذَا وَكَذَا؟، يَعُدُّ أَيَّامَهُ، قَالَ: وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَبَسَّمُ، حَتَّى إِذَا أَكْثَرْتُ عَلَيْهِ قَالَ: أَجَزَ عَنِّي يَا عُمَرُ إِنَّي قَدْ حَيَّرْتُ فَأَحْزَنْتُ، قَدْ قِيلَ لِي: (اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ) لَوْ أَعْلَمَ أَنِّي لَوْ زِدْتُ عَلَى السَّبْعِينَ غُفِرَ لَهُ لَزِدْتُ، قَالَ: ثُمَّ صَلَّى عَلَيْهِ وَمَشَى مَعَهُ، فَقَامَ عَلَى قَبْرِهِ حَتَّى فُرِعَ مِنْهُ، قَالَ: فَعُجِبَ لِي وَجُرَأَتِي عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَاللَّهِ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، فَوَاللَّهِ مَا كَانَ إِلَّا يَسِيرًا حَتَّى نَزَلْتُ هَاتَانِ الْآيَتَانِ: (وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ) إِلَى آخِرِ الْآيَةِ، قَالَ: فَمَا صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعْدَهُ عَلَى مُنَافِقٍ وَلَا قَامَ عَلَى قَبْرِهِ حَتَّى قَبَضَهُ اللَّهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: له ئیبنو عهباسه وه رهزای خویان لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: بۆ خۆم گویم له پیشهوا عومهر رهزای خوی لی بی بوو دهی فهرموو: کاتی (عبد الله) ی کوری ئوبه ی مرد، پیغه مبهری خویان صلی الله علیه وسلم بانگ کرد نوێژی له سهر بکات، ههستا ویستی نوێژی له سهر بکات، منیشت رۆشتم ههتا چوومه بهردهم سنگی بۆ ئهوهی نوێژی له سهر نه کات، وتم: ئه ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، ئه وه نوێژ له سهر (عبد الله) ی کوری ئوبه ی دوژمنی خوا ده که ی، فلان رۆژ و فلان رۆژ ئاوا و ئاوا دهوت رۆژه کانی ژمارد، فهرمووی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ههر زهرده خه نه ی ده کرد منیش زۆرم بۆ هینا بۆ ئهوهی نوێژی له سهر نه کات، فهرمووی: (بی دهنگ بهو خۆت لاده ئه ی عومهر، من سه رپشکراوم، پیم و تراوه منیش ئهویانم هه لپژاردوه: (اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ). سورة التوبة: ۸۰. واته: داوا ی لیبوردنیان بۆ بکهیت یان بۆیان نه کهیت (یه کسانه)، نه گهر ههتا جار داوا ی لیبوردنیان بۆ بکهیت ئه وه خوا ههر گیز لییان نابوو ریت. فهرمووی: (نه گهر بمزانیایه له ههتا جار زیاتر داوا ی لیبوردنی بۆ بکهیم خوا لیتی ده بووریت ئه وه بیگومان بۆم ده کرد). فهرمووی: له پاشدا نوێژی له سهر کرد و له گه لی رۆشت بۆ سهر گۆرستان، له سهری گۆره که ی وهستا ههتا لی بوونه وه و نه سپه رده کرا، عومهر فهرمووی: له پاشدا به لاه وه سهیر بوو جوړنه تی ئه وهم کرد بهرام بهر به پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، خواو پیغه مبهره که ی چاکتر ده زانن، سویند به (الله) هینده ی پی نه چوو ههتا ئه م دوو ئایه ته هاته خواره وه: (وَلَا تُصَلُّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ). سورة التوبة: ۸۴. واته: تو نوێژ مه که له سهر هیچ کهس له وانه که مرد ههتا ههتایه، وه رامه وهسته له سهر گۆره که ی، بیگومان ئه وانه بیبا وه پوون به خواو پیغه مبهره که ی و مردن له کاتی کدا ئه وانه بهرده وام سنور شکین بوون.

۳۰۹۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا نَافِعٌ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: جَاءَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ مَاتَ أَبُوهُ فَقَالَ: أَعْطِنِي فَمِصْلَكَ أَكْفَنَهُ فِيهِ، وَصَلَّ عَلَيْهِ، وَاسْتَغْفِرَ لَهُ، فَأَعْطَاهُ فَمِصَصَهُ وَقَالَ: إِذَا فَرَعْتُمْ فَأَذِنُونِي، فَلَمَّا أَرَادَ أَنْ يُصَلِّيَ جَذَبَهُ عُمَرُ وَقَالَ: أَلَيْسَ قَدْ نَهَى اللَّهُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى الْمُنَافِقِينَ؟ فَقَالَ: أَنَا بَيْنَ خَيْرَتَيْنِ (اسْتَغْفِرَ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرَ لَهُمْ) فَصَلَّى عَلَيْهِ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: (وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ) فَتَرَكَ الصَّلَاةَ عَلَيْهِمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له ئیبنو عومره وه ره زای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: (عبد الله) ی کوری (عبد الله) ی کوری ئویه کاتی باوکی مرد هاته خزمه ت پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم، وتی: کراسیکی خۆتم بده ری تا بیکه م به کفن بۆی، نوژی له سه ر بکه و داوای لیخۆشبوونی بۆ بکه، نهویش کراسه که ی خۆی دایه و فهرمووی: (کاتی لیبوونه وه ناگادارم بکه نه وه). کاتی ویستی نوژی له سه ر بکات پێشه و عومره ره زای خوی لی بی گرتی و فهرمووی: مه گه ره خوی گه وه ریگری لی نه کردوویت نوژی له سه ر دوورووه کان نه کهیت؟ فهرمووی: (من سه ریشکراوم): (اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ). سورة التوبة: ۸۰. واته: داوای لیبوردنیان بۆ بکهیت یان بۆیان نه کهیت (یه کسانه). نوژی له سه ر کرد، نه م نایه ته دابه زی: (وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ). سورة التوبة: ۸۴. واته: تۆ نوژی مه که له سه ر هیچ کهس له وانه که مرد هه تا هه تایه، وه رامه وه سه ته له سه ر گوژه که ی. له پاش دابه زینی شه م نایه ته وه ئیتر نوژی له سه ر دوورووه کان نه ده کرد.

۳۰۹۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ عِمْرَانَ بْنِ أَبِي أَنَسٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي سَعِيدٍ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، أَنَّهُ قَالَ: تَمَارَى رَجُلَانِ فِي الْمَسْجِدِ الَّذِي أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَى مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ، فَقَالَ رَجُلٌ: هُوَ مَسْجِدُ قُبَاءَ، وَقَالَ الْآخَرُ: هُوَ مَسْجِدُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: هُوَ مَسْجِدِي هَذَا.

هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ مِنْ حَدِيثِ عِمْرَانَ بْنِ أَبِي أَنَسٍ وَقَدْ رُوِيَ هَذَا عَنْ أَبِي سَعِيدٍ مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ، وَرَوَاهُ أَنَسُ بْنُ أَبِي يَحْيَى، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ.

واته: نهبو سه عیدی خودری ره زای خوای لی بی فهرمووی: (لَمَسْجِدُ أُسُسَ عَلَى التَّقْوَى مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ). سورة التوبة: ۱۰۸. واته: بیگوومان مزگهوتی له سهر بناغهی تهقوار له خوا ترسان دامه زرابی لهیه کهم روژه وه.

له سهر نهو مزگهوته که خوای گه وه لهه نایه ته دا ناماژه ی پیداه دوو کهس له مزگهوت بوو به ده مه قاله یان، یه کیکیان وتی: مزگهوتی قوبایه، نهوی تریان وتی: نه خیر مزگهوتی پیغمبره ری خواجه صلی الله علیه وسلم، پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (نهوه نهه مزگهوتی منه).

۳۱۰۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْعَلَاءِ أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاوِيَةُ بْنُ هِشَامٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ الْحَارِثِ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ أَبِي مَيْمُونَةَ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ فِي أَهْلِ قُبَاءَ (فِيهِ رِجَالٌ يُجِبُونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ) قَالَ: كَانُوا يَسْتَنْجُونَ بِالْمَاءِ، فَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ فِيهِمْ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي أَيُّوبَ، وَأَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، وَمُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ.

واته: نهبو هوره ره وه ره زای خوای لی بی ده گێرنه وه، که پیغمبره صلی الله

علیه وسلم فرموویه تی: (خوای گه وره نهم نایه تهی ده باره ی خه لکی قوبا نارده خواره وه: (فِيهِ رَجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ). سورة التَّوْبَةِ: ۱۰۸. واته: پیاوانیکی تیتدایه پتیاان خو شه خو یان خاوتین و پاک بکه نه وه، خوای گه وره ش زور پاک و خاوتینانی خو شه ده وی.

فرمووی: (له بهر نه وه ی به ناو تاره تیان ده گرت و خو یان پاک ده کرده وه، نهم نایه ته ده باره یان دابه زی).

۳۱۰۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكَيْعٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِي الْحَلِيلِ، عَنْ عَلِيٍّ، قَالَ: سَمِعْتُ رَجُلًا يَسْتَغْفِرُ لِأَبَوَيْهِ وَهُمَا مُشْرِكَانِ، فَقُلْتُ لَهُ: أَسْتَغْفِرُ لِأَبَوَيْكَ وَهُمَا مُشْرِكَانِ؟ فَقَالَ: أَوْلَيْسَ اسْتَغْفَرَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ وَهُوَ مُشْرِكٌ، فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَتَزَلَّتْ: (مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ عَنْ أَبِيهِ.

واته: له پیشه وه عه لیه وه ره زای خوای لی بی ده گپ نه وه، که فرموویه تی: گویم له پیاوی بوو داوای لیخوشوونی بو باوک و دایکی ده کرد له کاتیکدا که هاوبه ش بو خوا دانهریون، وتم: نه وه داوای لیخوشوون بو باوک و دایکت ده که ی له کاتیکدا که هاوبه ش بو خوا دانهریون؟ وتی: نه ی بو نا مه گهر ئیبراهیم سه لامی خوای له سه ر بی داوای لیخوشوونی نه کرد بو باوکی له کاتیکدا که بت په رست و هاوبه ش بو خوا دانهر بوو، نهم به سه ره اتم بو پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم گپ ریه وه، جا نم نایته دابه زی: (مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ). سورة التَّوْبَةِ: ۱۱۳. واته: ره واو شایسته نیه بو پیغه مبه ر و باوه رداران داوای لیخوشوون بکه ن بو هاوبه ش دانهران.

٣١٠٢ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ كَعْبٍ بْنِ مَالِكٍ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: لَمْ أَتَخَلَّفْ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي غَزْوَةٍ غَزَاهَا حَتَّى كَانَتْ غَزْوَةُ تَبُوكَ إِلَّا بَدْرًا، وَلَمْ يُعَاتِبِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَحَدًا تَخَلَّفَ عَنْ بَدْرٍ، إِنَّمَا خَرَجَ يُرِيدُ الْعِيرَ فَخَرَجَتْ قُرَيْشٌ مُغِيثِينَ لِعِيرِهِمْ فَالتَقُوا عَنْ غَيْرِ مَوْعِدٍ كَمَا قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ، وَلَعَمْرِي إِنَّ أَشْرَفَ مَشَاهِدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي النَّاسِ لَبَدْرُ، وَمَا أَحِبُّ أَيَّ كُنْتُ شَهِدْتُهَا، مَكَانَ بَيْعَتِي لَيْلَةَ الْعَقَبَةِ حَيْثُ تَوَاقَفْنَا عَلَى الْإِسْلَامِ، ثُمَّ لَمْ أَتَخَلَّفْ بَعْدَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى كَانَتْ غَزْوَةُ تَبُوكَ، وَهِيَ آخِرُ غَزْوَةٍ غَزَاهَا، وَآدَنَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ النَّاسَ بِالرَّجِيلِ، فَذَكَرَ الْحَدِيثَ بِطَوِيلِهِ، قَالَ: فَأَنْطَلَقْتُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَإِذَا هُوَ جَالِسٌ فِي الْمَسْجِدِ وَحَوْلَهُ الْمُسْلِمُونَ وَهُوَ يَسْتَنْبِرُ كَاسْتِنَارَةِ الْقَمَرِ، وَكَانَ إِذَا سُرَّ بِالْأَمْرِ اسْتَنَارَ، فَجِئْتُ فَجَلَسْتُ بَيْنَ يَدَيْهِ فَقَالَ: أَبَشِّرْ يَا كَعْبُ بْنَ مَالِكٍ بِخَيْرِ يَوْمٍ أَتَى عَلَيْكَ مِنْذُ وَلَدْتِكَ أُمَّكَ، فَقُلْتُ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ، أَمِنْ عِنْدِ اللَّهِ أَمْ مِنْ عِنْدِكَ؟ قَالَ: بَلْ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ تَلَا هَؤُلَاءِ الْآيَاتِ: (لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَحِيمٌ) قَالَ: وَفِينَا أُتْرِلْتُ أَيْضًا: (اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ) قَالَ: قُلْتُ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ، إِنْ مِنْ تَوْبَتِي أَنْ لَا أُحَدِّثَ إِلَّا صِدْقًا، وَأَنْ أَتَخَلَّعَ مِنْ مَالِي كُلِّهِ صَدَقَةً إِلَى اللَّهِ وَإِلَى رَسُولِهِ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَمْسِكْ عَلَيْكَ بَعْضَ مَالِكَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكَ، فَقُلْتُ: فَإِنِّي أَمْسِكُ سَهْمِي الَّذِي بِخَيْبَرَ، قَالَ: فَمَا أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ نِعْمَةً بَعْدَ الْإِسْلَامِ أَعْظَمَ فِي نَفْسِي مِنْ صِدْقِي رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ صَدَقْتُهُ أَنَا وَصَاحِبَايَ، وَلَا نَكُونُ كَذَبْنَا فَهَلَكْنَا كَمَا هَلَكُوا، وَإِنِّي لَا رَجُوَ أَنْ لَا يَكُونَ اللَّهُ أَبْلَى أَحَدًا فِي الصِّدْقِ مِثْلَ الَّذِي أَبْلَانِي مَا

تَعَمَّدْتُ لِكَذِبَةِ بَعْدُ، وَإِنِّي لأَرْجُو أَنَّ يَحْفَظَنِي اللَّهُ فِيمَا بَقِيَ. وَقَدْ رَوَى عَنِ الزُّهْرِيِّ هَذَا الْحَدِيثَ بِخِلَافِ هَذَا الْإِسْنَادِ فَقَدْ قِيلَ: عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ كَعْبٍ بْنِ مَالِكٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ كَعْبٍ، وَقَدْ قِيلَ غَيْرُ هَذَا. وَرَوَى يُوسُفُ هَذَا الْحَدِيثَ عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ كَعْبٍ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ أَبَاهُ حَدَّثَهُ، عَنْ كَعْبٍ بْنِ مَالِكٍ.

واته: له (عبد الرحمن)ی کورپی که عیبی کورپی مالیکه وه، له باوکیه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: جگه غهزای بهدر له هیچ غهزایه کدا له خزمهت پیغمبره ی خوادا صلی الله علیه وسلم دوانه که وتووم له هه موو غهزاکاندا له خزمهتیدا به شداربووم، ههتا غهزای ته بووک، پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم زهره نشتی هیچ کهس له وانه ی نه کرد که له غهزای بهدر به شداریان نه کردو گلهیی لی نه کردن، چونکه نهوان به مه بهستی دهست به سهراگرتنی کاروانیه بازرگانیه که ی قوره یش ده رچوون نهک بو جهنگ، قوره یش هه ربه دهه کاروانیه که وه ده رچوون بو نه وه ی رزگاری بکهن، جا به بی واده به رهنگاری به کتر بوونه وه، ههروهک خوای گه وه ناماژه ی بو کردو وه، گه وه رهترین غهزا غهزای بهدر بو وه، من له شهوی په یمانی عهقه بهدا به شداربووم، هه رچه نده غهزای بهدر له ناوخه لکدا به ناوبانگتره به لام من بهش به حالی خوّم خیر و گه وه بی نه وه شه وه ناگورمه وه به فه زلی ناماده بوونی جهنگی بهدر، چونکه سه ره تای نیسلام بوو په یماندا به یهک که تی بکوشین بو سه رخستنی نیسلام، جا له پاش نه وه نیتر له هیچ غهزایه کدا له خزمهت پیغمبره ی خوادا صلی الله علیه وسلم دوانه که وتم ههتا غهزای ته بووک، که نه وهش دواهمین غهزای بوو، پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم خه لکی ناگادار کرده وه و هه والی ده رچوونی بو غهزای ته بوک پی راگیانندن، جا راوی بهدریژی به سه رهاته که ی گپرايه وه.

که عبی کوری مالیک ره زای خوای لی بی فهرمووی: کاتی که مووردهی لیخو شبو وغان بو ده رچوو، چووم بو خزمهت پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم له مزگهوت دانیشتبوو، موسولمانانیش له دهه ووری دانیشتبوون، رووی وهک مانگی چوارده دهه ره وشایه وه، رۆشتم له بهرده میدا دانیشتم، فهرمووی: (موورده بی له تو نهی که عبی کوری مالیک له وه تی له دایک بوویت رۆژی وهک نه مرۆ پر خیر و بهر که تت به سهردا نه هاتوه). وتم: له لایه نی تو وه یه یان له لایه نی خودا وه یه؟ فهرمووی: (له لایه نی خودا وه یه) له پاشدا نهم نایه تانه ی خوینده وه: (لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَحِيمٌ) (۱۱۷) وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّى إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَنْ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ (۱۱۸) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ).

ئوبه ی وتی: وتم: نهی پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم، له بهر نه وه ی خوای گه وه ته وه ی لی قبول کردووم هه تا ماوم قسه ی راست نه بی نایکه م، هه موو مال و سامانه که شم له ربی خوا و پیغمبره ی خوا، پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (هه ندی له مال و سامانه که ت بهیله ره وه بو خۆت باشته). وتم: باشه نهو پشکه م که له خه بیهردا هه یه دایده نیتم بو خۆم، فهرمووی: له دوا ی نیسلام هه یچ به هره و نیعمه تیکم نه وه نده ی نهو راستگۆیه پی خوش نیه که من و دوو هاوړیکه م عه رزی پیغمبره ی خوا مان صلی الله علیه وسلم کرد، درۆمان نه کرد هه تا تیا بجین، وهک نه وانده ی درۆیان کردو و تیا چوون، پی نازانم هه یچ کهس وهک من خوای گه وه به هره ی گوتاری راستی پی به خشی بی، له ورۆژه وه هه تا نه مرۆ

به قهستی درۆم نه کردوه، هیوادارم له مه ولاش خوای گه وره بپاریزی.

۳۱۰۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ سَعْدٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عَبْدِ بْنِ السَّبَّاقِ، أَنَّ زَيْدَ بْنَ ثَابِتٍ، حَدَّثَهُ قَالَ: بَعَثَ إِلَيَّ أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ مَقْتَلَ أَهْلِ الْيَمَامَةِ فَإِذَا عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ عِنْدَهُ فَقَالَ: إِنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ قَدْ أَتَانِي فَقَالَ: إِنَّ الْقَتْلَ قَدْ اسْتَحَرَّ بِقُرْءِ الْقُرْآنِ يَوْمَ الْيَمَامَةِ، وَإِنِّي لَأَحْشَى أَنْ يَسْتَحَرَّ الْقَتْلَ بِالْقُرْءِ فِي الْمَوَاطِنِ كُلِّهَا فَيَذْهَبَ قُرْآنٌ كَثِيرٌ، وَإِنِّي أَرَى أَنْ تَأْمُرَ بِجَمْعِ الْقُرْآنِ، قَالَ أَبُو بَكْرٍ لِعُمَرَ: كَيْفَ أَفْعَلُ شَيْئًا لَمْ يَفْعَلْهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ فَقَالَ عُمَرُ: هُوَ وَاللَّهِ خَيْرٌ، فَلَمْ يَزَلْ يُرَاجِعُنِي فِي ذَلِكَ حَتَّى شَرَحَ اللَّهُ صَدْرِي لِلَّذِي شَرَحَ لَهُ صَدْرُ عُمَرَ، وَرَأَيْتُ فِيهِ الَّذِي رَأَى، قَالَ زَيْدٌ: قَالَ أَبُو بَكْرٍ: إِنَّكَ شَابٌّ عَاقِلٌ لَا تَنْتَهَمُكَ، قَدْ كُنْتُ تَكْتُبُ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْوَحْيَ فَتَتَّبِعُ الْقُرْآنَ، قَالَ: قَوْلَ اللَّهِ لَوْ كَلَّمُونِي نَقُلْ جَبَلٌ مِنَ الْجِبَالِ مَا كَانَ أَثْقَلُ عَلَيَّ مِنْ ذَلِكَ، قَالَ: قُلْتُ: كَيْفَ تَفْعَلُونَ شَيْئًا لَمْ يَفْعَلْهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: هُوَ وَاللَّهِ خَيْرٌ، فَلَمْ يَزَلْ يُرَاجِعُنِي فِي ذَلِكَ أَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ حَتَّى شَرَحَ اللَّهُ صَدْرِي لِلَّذِي شَرَحَ لَهُ صَدْرُهُمَا: صَدَرَ أَبِي بَكْرٍ وَعُمَرَ، فَتَتَّبَعْتُ الْقُرْآنَ أَجْمَعَهُ مِنَ الرَّقَاعِ وَالْعُسْبِ وَاللِّخَافِ، يَغْنِي الْحِجَارَةَ الرَّقَاقَ، وَصُدُورَ الرِّجَالِ، فَوَجَدْتُ آخِرَ سُورَةِ بَرَاءَةٍ مَعَ حُزَيْمَةَ بْنِ ثَابِتٍ (لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: زهیدی کوپی (ثابت) ره زای خوای لی بی فەرمووی: له دواى شه هیدکردنی کۆمه لى له هاوه لآن و هەندى له وانهى قورنانيان له بهربوو له جهنگى يه مامه دا دژى موسه يله مهى درۆزن که بانگه شهى پیغمبرایه تی ده کرد، پێشهوا نه بو به کر

رەزای خۆی لێ بێ ناردی بەدواما، کە چووم پێشەوا عومەری رەزای خۆی لێ بێ
لێ بوو، پێشەوا ئەبو بەکر فەرمووی: پێشەوا عومەر هاتوووە بۆلام دەفەرمویت: بە
کوشتنی هەندێ ئەوانە کە قورئانیان لەبەر بوو جەنگ گەرم بوو، منیش ئەترسم
لەزۆر شوێنی جەنگەکاندا زۆرتریان لێ شەهید بێ بەوەش قورئان زۆری لەناو بچێ،
بۆیە من پێم وایە فەرمان بکەم قورئان کۆبکێتەو، پێشەوا ئەبو بەکر فەرمووی:
چۆن کاری بکەم پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم نەیکردبێ؟ پێشەوا عومەر
فەرمووی: سوێند بە (اللہ) ئەم کارە کاریکی چاکە و خێری تێدا یە، بەردەوام
سەردانی دەکردم بۆ ئەو مەبەستە، هەتا خۆی گەورە سنگی گوشار و فروان کرد
و ئەک چۆن پێشتر سنگی پێشەوا عومەری گوشار و فروان کرد، منیش وەک ئەو پێم
باش بوو قورئان کۆبکێتەو، زەید فەرمووی: پێشەوا ئەبو بەکر فەرمووی: تۆ
گەنجیکی فامیدە و ئاقلی و راستگۆی و گومانت لێ ناکەین، بێگومان تۆ وەحیت
بۆ پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم دەنوسیبوو و اتە تۆ نووسەری وەحی
بوویت و شارەزایی باشت هەیە لەو بارەو، بۆیە پێم باشە بەدوای نایەتەکاندا
بگەرێی و یەک بەیەک کۆیان بکەیتەو، فەرمووی: سوێند بە (اللہ) ئەگەر تەکلیفی
گواستنەوێ کێوی لە کێوێ کەم لێ بکەن، قورستر نیە بەلامەو لەم کارە، وتی:
وتم: چۆن کاری دەکەن پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم نەیکردوو؟ پێشەوا
ئەبو بەکر فەرمووی: سوێند بە (اللہ) ئەم کارە کاریکی چاکە و خێری تێدا یە،
پێشەوا یان ئەبو بەکر و عومەر بەردەوام سەردانیان دەکردم بۆ ئەو مەبەستە، هەتا
خۆی گەورە سنگی منیشی گوشار و فروان کرد و ئەک چۆن پێشتر سنگی ئەوانی
گوشار و فروان کرد، جا منیش کەوتە گەڕان بەدوای نایەتەکاندا و یەک بەیەک کۆم
دەکردنەو، لەسەر چەرم و وەرەقە و کاغەز و پەلکی دارخورما و بەردی سپی و
ساف و سنگی پیاوان واتە ئەوانە لەبەریان بوو، کۆتایی سورەتی (براءة) م لەلای

خوزه يمه كوري (ثابت) دهستكهوت: (لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُم بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ). سورة التوبة: ١٢٨ - ١٢٩.

٣١٠٤ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ سَعْدٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ حَذِيفَةَ قَدِمَ عَلَى عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ، وَكَانَ يُعَازِي أَهْلَ الشَّامِ فِي فَتْحِ أَرْمِينَةَ وَأَذْرَبِجَانَ مَعَ أَهْلِ الْعِرَاقِ، فَرَأَى حَذِيفَةَ اخْتِلَافَهُمْ فِي الْقُرْآنِ، فَقَالَ لِعُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، أَذْرِكُ هَذِهِ الْأُمَّةَ قَبْلَ أَنْ يَخْتَلِفُوا فِي الْكِتَابِ كَمَا اخْتَلَفَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى، فَأَرْسَلَ إِلَى حَفْصَةَ أَنْ أَرْسِلِي إِلَيْنَا بِالصُّحُفِ نَنْسُخُهَا فِي الْمَصَاحِفِ ثُمَّ نَرْدُهَا إِلَيْكَ، فَأَرْسَلَتْ حَفْصَةُ إِلَى عُثْمَانَ بِالصُّحُفِ، فَأَرْسَلَ عُثْمَانُ إِلَى زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ وَسَعِيدِ بْنِ الْعَاصِ وَعَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْحَارِثِ بْنِ هِشَامٍ وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ أَنْ انْسُخُوا الصُّحُفَ فِي الْمَصَاحِفِ، وَقَالَ لِلرُّهْطِ الْقُرَشِيِّينَ الثَّلَاثَةِ: مَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ أَنْتُمْ وَزَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ فَاتَّكِبُوهُ بِلِسَانِ قُرَيْشٍ، فَإِنَّمَا نَزَلَ بِلِسَانِهِمْ، حَتَّى نَسُخُوا الصُّحُفَ فِي الْمَصَاحِفِ، بَعَثَ عُثْمَانُ إِلَى كُلِّ أَقْصَى بِمُصْحَفٍ مِنْ تِلْكَ الْمَصَاحِفِ الَّتِي نَسُخُوا قَالَ الزُّهْرِيُّ: وَحَدَّثَنِي خَارِجَةُ بْنُ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ، أَنَّ زَيْدَ بْنَ ثَابِتٍ، قَالَ: فَقَدْتُ آيَةً مِنْ سُورَةِ الْأَحْزَابِ كُنْتُ أَسْمَعُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقْرُؤُهَا (مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضَى نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْتَظِرُ) فَالْتَمَسْتُهَا فَوَجَدْتُهَا مَعَ خُزَيْمَةَ بْنِ ثَابِتٍ أَوْ أَبِي خُزَيْمَةَ فَالْحَقْتُهَا فِي سُورَتِهَا قَالَ الزُّهْرِيُّ: فَاخْتَلَفُوا يَوْمَئِذٍ فِي التَّابُوتِ وَالتَّابُوتِ، فَقَالَ الْقُرَشِيُّونَ: التَّابُوتُ، وَقَالَ زَيْدُ: التَّابُوتُ فَرُفِعَ اخْتِلَافُهُمْ إِلَى عُثْمَانَ، فَقَالَ: اكْتُبُوهُ التَّابُوتُ فَإِنَّهُ نَزَلَ بِلِسَانِ قُرَيْشٍ. قَالَ الزُّهْرِيُّ: فَأَخْبَرَنِي عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُتْبَةَ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ مَسْعُودٍ، كَرِهَ لِرَّزِيدِ بْنِ ثَابِتٍ نَسْخَ الْمَصَاحِفِ وَقَالَ: يَا مَعْشَرَ

الْمُسْلِمِينَ أُعْزِلَ عَنْ نَسْخِ كِتَابَةِ الْمُصْحَفِ وَيَتَوَلَّاهَا رَجُلٌ وَاللَّهُ لَقَدْ أَسْلَمْتُ وَإِنَّهُ لَفِي صُلْبِ رَجُلٍ كَافِرٍ، يُرِيدُ زَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ، وَلِذَلِكَ قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْعُودٍ: يَا أَهْلَ الْعِرَاقِ اكْتُمُوا الْمَصَاحِفَ الَّتِي عِنْدَكُمْ وَغُلُّوها فَإِنَّ اللَّهَ يَقُولُ: (وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) فَالْقُوا اللَّهَ بِالْمَصَاحِفِ قَالَ الزُّهْرِيُّ: قَبْلَعَنِي أَنَّ ذَلِكَ كَرِهَهُ مِنْ مَقَالَةِ ابْنِ مَسْعُودٍ رَجُلًا مِنْ أَفْضَلِ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَهُوَ حَدِيثُ الزُّهْرِيِّ وَلَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِهِ.

واته: له نههسی کوری مالیکهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: پیتشهوا عوسمان رهزای خوای لی بی خه لکی عیراق و شامی ساز و تهیار کرد بو رزگارکردنی نهرمینیاو نازربایحان، (حذیفه)ش رهزای خوای لی بی له گه ل خه لکی شام بوو بو نهو غهزایه، سهیری کرد خه لکه که له سه ره خویتندنهوهی قورنان رایان جیاوازه، کاتی هاتهوه بو مه دینه و چووه خزمهت پیتشهوا عوسمان رهزای خوای لی بی، پیتی فهرموو: نهی پیتشهوای باوهرداران، فریای نهه نومه ته بکهوه پیتش نهوهی جیاوازی بکهو پته نیتوانیانهوه سه بارهت به قورنان، وهک چون جوله که و گاوه ره کان جیاوازی و دووبه ره کی کهوته نیتوانیانهوه، جا پیتشهوا عوسمان رهزای خوای لی بی ناردی بو لای حه فسه که موصحه فه کهی بو بنیری هه تا چهنده ها موصحه فی له بهر بنوسنهوه، له پاشدا بو بنیرهوه، نهویش بو نارد، پیتشهوا عوسمان رهزای خوای لی بی ناردی بو لای زهیدی کوری (ثابت) و سه عیدی کوری عاصی و (عبد الرحمن)ی کوری (حارث)ی کوری هیشام و (عبد الله)ی کوری زویتر رهزای خویان لی بی، که چهنده ها موصحه فی له بهر بگرنهوه، سه عید نهه موی بوو به سی قوره شیهه کهی فهرموو: نه گهر نیهوه زهید راتان جیاواز بوو له سه ره هه شتی نهوه به زمانی قوره شیهه بینوسن، چونکه قورنان به زمانی قوره شیهه

دابه زیوه، ژماره یه کی زۆر زۆر قورنانیان له بهر نوسییه وه، پیتشهوا عوسمان ره زای خوای لی بی بۆ هه ر ولات و ناوچه یه له ناوچه کان موصحه فیکی لهو موصحه فانه نارد، پیتشهوا زوهری فهرمووی: لهوکاته دا رایان جیابوو له سه ر (التَّابُوتِ) و (التَّابُوتِ)، قوره یشیه کان فهرموویان: (التَّابُوتِ)، زهید فهرمووی: (التَّابُوتِ)، رایان جیایه که یان بهر زکرده وه بۆ لای پیتشهوا عوسمان ره زای خوای لی بی، فهرمووی: بنوسن: (التَّابُوتِ)، چونکه قورنان به زمانی قوره یش دابه زیوه.

دهر باره ی سورته تی (یونس).

۱۱ - بَابُ: وَمِنْ سُورَةِ يُوسُفَ

۳۱۰۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ ثَابِتِ بْنِ النَّانِيٍّ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى، عَنْ صُهَيْبٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي قَوْلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ: (لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ) قَالَ: إِذَا دَخَلَ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ نَادَىٰ مُنَادٌ: إِنَّ لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ مَوْعِدًا يُرِيدُ أَنْ يُنَجِّزَكُمُوهُ، قَالُوا: أَلَمْ يُبَيِّضْ وُجُوهَنَا وَيُنْجِنَا مِنَ النَّارِ وَيُدْخِلْنَا الْجَنَّةَ؟ قَالَ: فَيُكْشَفُ الْحِجَابُ قَالَ: فَوَاللَّهِ مَا أَعْطَاهُمُ اللَّهُ شَيْئًا أَحَبَّ إِلَيْهِمْ مِنَ النَّظَرِ إِلَيْهِ. حَدِيثُ حَمَّادِ بْنِ سَلَمَةَ هَكَذَا رَوَى غَيْرُ وَاحِدٍ عَنْ حَمَّادِ بْنِ سَلَمَةَ مَرْفُوعًا وَرَوَى سُلَيْمَانُ بْنُ الْمُغِيرَةِ، هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى، قَوْلُهُ، وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ عَنْ صُهَيْبٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له صوهه ییه وه ره زای خوای لی بی ده گێرنه وه، که پیتغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم دهر باره ی نه م ئایه ته فهرموویه تی: (لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ). واته: کاتیك بهه شتییه کان سه رجه م ده چنه بهه شت، خوای گه وره پیتان

ده فەرمویت: ئەمڕۆ شتیکی تەرتان دەوی بۆتان زیاد بکەم؟ ئەوانیش دەڵێن: چۆی ماوه تا پێمان بدەیت، ئەوە تانی رووت سپی کردوین و لەناو بەهەشتدا داتناوین و لە ناگری دۆزەخ رزگارت کردوین! جا خوا پەردە ی نێوانی خۆی و بەندەکانی هەڵ دەمالی و بەندەکان بەچاوی سەر تەماشای زاتی پەرورەدگاری خۆیان دەکەن، نێر هەرگیز شتی وا خۆش و خۆشەویست لەوەو پێش خەڵات نەکراوە پێیان، وەک ئەوە بەچاوی سەر تەماشای زاتی پەرورەدگاری خۆیان بکەن). فەرمووی: (سوێند بە (الله)، خۆی گەورە هیچ شتیکی پێ نەبەخشیوون خۆشەویستر بێ بەلایانەوه له سهیرکردنی).

۳۱۰۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ ابْنِ الْمُثَنِّكِ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ رَجُلٍ، مِنْ أَهْلِ مِصْرَ قَالَ: سَأَلْتُ أَبَا الدَّرْدَاءِ، عَنْ هَذِهِ الْآيَةِ (لَهُمُ الْبُشْرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا) قَالَ: مَا سَأَلَنِي عَنْهَا أَحَدٌ مُنْذُ سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْهَا فَقَالَ: مَا سَأَلَنِي عَنْهَا أَحَدٌ غَيْرُكَ مُنْذُ أُتْرِلْتُ، فَهِيَ الرُّؤْيَا الصَّالِحَةُ يَرَاهَا الْمُسْلِمُ أَوْ تُرَى لَهُ. حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ رُفَيْعٍ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ السَّمَّانِ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ رَجُلٍ، مِنْ أَهْلِ مِصْرَ، عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ، فَذَكَرَ نَحْوَهُ. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ الصَّيَّيْ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ عَاصِمِ ابْنِ بَهْدَلَةَ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ، وَلَيْسَ فِيهِ عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ.

پیاویکی میسری وتی: دەربارە ی ئەم ئایەتە لە ئەبو دەر دائم رەزای خۆی لی بێ پرسى: (لَهُمُ الْبُشْرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا). واتە: دۆستانی خوا مزگینى گەورەیان پێ دراوه کە سەر بەرز و سەرفرازی هەردوو جیهان. فەرمووی: لەو کاتەوه ئەم پرسیارەم لە پیغمبرە ی خوا صلی الله علیه وسلم کردووه، جگە لەتۆ هیچ کەسێ

نهم پرسیاره ی لى نه کردووم، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (لهوکاته وه نهم نایه ته دابه زیوه جگه له تو هیچ کهسی نهم پرسیاره ی لى نه کردووم، نه وه خهوی باشه موسولمان ده بیینی، یان خهوی باشی پیوه ده بینن).

۳۱۰۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَجَّاجُ بْنُ مِنْهَالٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ زَيْدٍ، عَنْ يُونُسَ بْنِ مِهْرَانَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَمَّا أَغْرَقَ اللَّهُ فِرْعَوْنَ قَالَ: (آمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ) فَقَالَ جَبْرِيلُ: يَا مُحَمَّدُ فَلَوْ رَأَيْتَنِي وَأَنَا أَخْذُ مِنْ حَالِ الْبَحْرِ فَأَدُسُّهُ فِي فِيهِ خَافَةً أَنْ تُدْرِكَهُ الرَّحْمَةُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له نیبنو عه باسه وه رهزای خویان لى بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (کاتی خوی گه وره فیرعه ونی له ده ریای نیلدا نغزو کرد خه ریک بوو بخنکی وتی: (آمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ). سره یونس: ۹۰. واته: بروام هیتنا جگه له (الله) هیچ په رستراویکی به ههق نیه، که بروایان پی هیتنا وه نه وه ی ئیسرائیل. جبریل وتی: نه ی موحه مه ده! نه گهر منت ده دی چون قوره ره شه که ی ده ریام ده کرده ده می فیرعه ون بو نه وه ی بهر سوز و میهره بانی نه که وی.

۳۱۰۸ - (صحیح الإسناد) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى الصَّنْعَانِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ الْحَارِثِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ قَالَ: أَخْبَرَنِي عَدِيُّ بْنُ ثَابِتٍ، وَعَطَاءُ بْنُ السَّائِبِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، ذَكَرَ أَخَذَهَا، عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ ذَكَرَ أَنَّ جَبْرِيلَ جَعَلَ يَدُسُّ فِي فِي فِرْعَوْنَ الطِّينَ خَشْيَةً أَنْ يَقُولَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، فَيَرْحَهُ اللَّهُ، أَوْ خَشْيَةً أَنْ يَرْحَهُ اللَّهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له سه عیدی کوری جو بهیر و نیبنو عه باسه وه رهزای خویان لى بی،

سنن الترمذی بهرگی چوارهم - باسه کانی تفسیری قرئان له پیتغه مبره وه صلی الله علیه وسلم

یه کیکیان گئیرایه وه، که پیتغه مبر صلی الله علیه وسلم گئیرایه وه، جبریل له قوریه ره شه که ی ده ریای ده کرده ده می فیرعه ون له ترسی نه وه ی نه وه کا بلی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، یان له ترسی نه وه ی نه وه کا خوی گه وره روحی پی بکات و بهر سوز و میهره بانی نه و بکه وی.

ده باره ی سوره تی (هود).

۱۲ - بَاب: وَمِنْ سُورَةِ هُودٍ

۳۱۰۹ - (ضعیف) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ يَحْيَى بْنِ عَطَاءٍ، عَنْ وَكَيْعِ بْنِ خُدْسٍ، عَنْ عَمِّهِ أَبِي رَزِينٍ، قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَتَيْنَ كَانَ رَبُّنَا قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ خَلْقَهُ؟ قَالَ: كَانَ فِي عَمَاءٍ مَا تَحْتَهُ هَوَاءٌ وَمَا فَوْقَهُ هَوَاءٌ، وَخَلَقَ عَرْشَهُ عَلَى الْمَاءِ. قَالَ أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ: قَالَ يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ: الْعَمَاءُ: أَيُّ لَيْسَ مَعَهُ شَيْءٌ. هَكَذَا يَقُولُ حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ: وَكَيْعُ بْنُ خُدْسٍ، وَيَقُولُ شُعْبَةُ وَأَبُو عَوَانَةَ وَهَشَيْمٌ: وَكَيْعُ بْنُ خُدْسٍ: وَهُوَ أَصَحُّ، وَأَبُو رَزِينٍ اسْمُهُ: لَقِيطُ بْنُ غَامِرٍ .. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: نه بی ره زین فهرمووی: وتم: نه ی پیتغه مبر ی خوا صلی الله علیه وسلم، په روه ردگارمان له کو ی بوو پیتش نه وه ی دروستکراوه کانی دروست بکات؟ فهرمووی: (خوی گه وره هر بووه و هر خوی بووه و بهس جگه له خوی هیچ شتی نه بوو، هیچیشی له گه نه بووه، له پاشدا عهرشی خوی دروستکردووه و له سهر ناو دایناوه).

۳۱۱۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنْ بُرَيْدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِي بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِي مُوسَى، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ

وَتَعَالَى يُمْلِي، وَرَبَّمَا قَالَ: يُمْلِي، لِلظَّالِمِ حَتَّى إِذَا أَخَذَهُ لَمْ يَقْلُتْهُ، ثُمَّ قَرَأَ: (وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَى) الْآيَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ وَقَدْ رَوَاهُ أَبُو أُسَامَةَ، عَنْ بُرَيْدٍ، نَحْوَهُ، وَقَالَ: يُمْلِي. حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ سَعِيدٍ الْجَوْهَرِيُّ، عَنْ أَبِي أُسَامَةَ، عَنْ بُرَيْدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بُرْدَةَ، عَنْ جَدِّهِ أَبِي بُرْدَةَ، عَنْ أَبِي مُوسَى، عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ، وَقَالَ: يُمْلِي، وَلَمْ يَشْكُ فِيهِ.

واته: له نه بی موساوه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم فەرموویه تی: (له راستیدا خوای (تبارک وتعالی) تا ماویه مۆله تی سته مکار ده دات که گرتی و له ناوی برد نیتر قوتاری نابێ و زرگار بوونی شتیکی مه حاله، له پاشدا نهم نایه ته ی خوینده وه: (وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَى وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ). سورة هود: ۱۰۲. واته: سزار و قاری پهروه ردگارت ناوایه کاتی ویستی خه لکانی سته مکاری شار و گوندنشینه کان له ناو بهریت که به راستی سزاو قاریکی سهخت و نیش پی گه یه نه ره.

۳۱۱۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا بُنْدَارٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَامِرٍ الْعَقَدِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ سُفْيَانَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ، قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ (فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ) سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقُلْتُ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ، فَعَلَى مَا نَعْمَلُ؟ عَلَى شَيْءٍ قَدْ فُرِعَ مِنْهُ، أَوْ عَلَى شَيْءٍ لَمْ يُفْرَغْ مِنْهُ؟ قَالَ: بَلْ عَلَى شَيْءٍ قَدْ فُرِعَ مِنْهُ وَجَرَتْ بِهِ الْأَقْلَامُ يَا عُمَرُ، وَلَكِنْ كُلُّ مُسَرَّرٍ لِمَا خُلِقَ لَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ عَمْرٍو.

واته: له پی شهوا عومره وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فەرموویه تی: کاتی نهم نایه ته هاته خواره وه: (فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ). سورة هود: ۱۰۵. واته: شهو

خه لکه ده بنه دوو بهش هه یانه به د بخته و چاره په شه، هه شیانه به خته وه و روو سپییه. پرسیارم کرد له پیغمبره صلی الله علیه وسلم، وتم: نهی پیغمبره صلی الله علیه وسلم دهی نیتر بۆچی کار بکهین له کاتی کدا بریاره که لای خوا برآوه ته وه، فهرمووی: (به لای، نهی عومهر له سهر شتی کار بکه لای خوا برآوه ته وه، به لام هه موو که سی بۆچی دروستکراوه به ره وه نهو ناراسته یه ده چیت، نه هلی به هشت رتگه ی به هشت ده گری و نه هلی دۆزه خیش رتگای دۆزه خ ده گری).

۳۱۱۲ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْأَخْوَصِ، عَنْ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عَلْقَمَةَ، وَالْأَسْوَدِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: إِنِّي عَالَجْتُ امْرَأَةً فِي أَقْصَى الْمَدِينَةِ وَإِنِّي أَصَبْتُ مِنْهَا مَا دُونَ أَنْ أَمْسَهَا وَأَنَا هَذَا فَاغْضِيَّ مَا شِئْتَ، فَقَالَ لَهُ عُمَرُ: لَقَدْ سَتَرَكَ اللَّهُ لَوْ سَتَرْتَ عَلَى نَفْسِكَ، فَلَمْ يَرُدَّ عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَيْئًا، فَاَنْطَلَقَ الرَّجُلُ فَاتَّبَعَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلًا، فَدَعَاهُ فَتَلَا عَلَيْهِ (وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفَا مِنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرِي لِلذَّاكِرِينَ) إِلَى آخِرِ الْآيَةِ، فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ: هَذَا لَهُ خَاصَّةٌ؟ قَالَ: لَا، بَلْ لِلنَّاسِ كَافَّةً. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَهَكَذَا رَوَى إِسْرَائِيلُ، عَنْ سِمَاكِ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عَلْقَمَةَ، وَالْأَسْوَدِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ. وَرَوَى شُعْبَةُ، عَنْ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنِ الْأَسْوَدِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ. وَرَوَى سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، عَنْ سِمَاكِ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ زَيْدٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِثْلَهُ، وَرَوَاهُ هُوَ لِأَصَحُّ مِنْ رِوَايَةِ الثَّوْرِيِّ. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى النَّيْسَابُورِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ الْأَعْمَشِ، وَسِمَاكِ،

عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَزِيدَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ بِمَعْنَاهُ. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْفَضْلُ بْنُ مُوسَى، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ سَمَاطٍ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَزِيدَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ بِمَعْنَاهُ وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ الْأَعْمَشَ. وَقَدْ رَوَى سُلَيْمَانُ التَّمِيمِيُّ، هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ أَبِي عُثْمَانَ النَّهْدِيِّ، عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له (عبد الله) وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فەرموویه تی: پیاوی هات بۆ خزمەت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، وتی: له وپه پری مه دینه وه یاری و ده ستبازیم له ته که نافره تیکدا کردو وه به لām له گه لای جوت نه بووم، فەرموو نه وه من ناماده م و ملکه چم بۆ حوکم و بریاری خوا و پیغه مبهر به ویستی خۆت هدم به سهردا جیبه جی بکه، پیشه و عومهر رهزای خوای لی بی فەرمووی: خوای گه و ره بۆی ده پوشیت نه گهر خۆت نه و نه یینیه ت بیوشیایه نه وه ش چاکتر بوو بۆت، پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم وه لāmی نه دایه وه، پیاوه که رۆشت، پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم پیاویکی نارد به دوا یا، بانگی کردو، نه م نایه ته ی به سهردا خوینده وه: (وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفَيِ النَّهَارِ وَزُلْفًا مِنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرَى لِلذَّاكِرِينَ). سورة الهود: ١١٤. واته: ههسته به نه رک ی راگرتنی نوێژ له ههر دوو سه ری رۆژه وه له به شیتک له شه ویشدا، به راستی کرده وه چاکه کان کرداره ناپه سه نه ده کانتان لاده بن و ده بنه که فاره ت و شۆردنه وی گونا هه کانتان، نه وه نامۆژگاری و بیر خه ره وه یه بۆ نه وانه ی زیکرو یادی خوا ده که ن.

پیاوی له ناماده بون وتی: نه ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، نه م نایه ته تایبه ته به وه وه یان بۆ سه رجه م خه لکه؟ فەرمووی: (بۆ هه موو خه لکه به گشتی).

۳۱۱۳ - (ضعیف الإسناد) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حُسَيْنُ الْجَعْفِيُّ، عَنْ زَائِدَةَ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ عُمَيْرٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى، عَنْ مُعَاذٍ، قَالَ: أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلٌ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَرَأَيْتَ رَجُلًا لَقِيَ امْرَأَةً وَلَيْسَ بَيْنَهُمَا مَعْرِفَةٌ فَلَيْسَ يَأْتِي الرَّجُلُ شَيْئًا إِلَى امْرَأَتِهِ إِلَّا قَدْ أَتَى هُوَ إِلَيْهَا إِلَّا أَنَّهُ لَمْ يُجَامِعْهَا؟ قَالَ: فَأَنْزَلَ اللَّهُ (وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفَا مِنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرَى لِلذَّاكِرِينَ) فَأَمَرَهُ أَنْ يَتَوَضَّأَ وَيُصَلِّيَ. قَالَ مُعَاذٌ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَهِيَ لَهُ خَاصَّةٌ أَمْ لِلْمُؤْمِنِينَ عَامَّةٌ؟ قَالَ: بَلَى لِلْمُؤْمِنِينَ عَامَّةٌ. هَذَا حَدِيثٌ لَيْسَ إِسْنَادُهُ بِمُتَّصِلٍ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي لَيْلَى لَمْ يَسْمَعْ مِنْ مُعَاذٍ، وَمُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ مَاتَ فِي خِلَافَةِ عُمَرَ، وَقُتِلَ عُمَرُ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي لَيْلَى غُلَامٌ صَغِيرٌ ابْنُ سِتِّ سِنِينَ، وَقَدْ رَوَى عَنْ عُمَرَ. وَرَوَى شُعْبَةُ، هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ عُمَيْرٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلًا.

واته: له (معاذ) وه رهزای خوای لی بی دهگیرنه وه، که فرمویه تی: پیاوی هات بو خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، وتی: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، پیم بلی نه گهر پیاوی بگات به نافرته تیکی نه ناسراو دهستبازی و ماچ و مووچی له گهل بکات و بیگریته نامیزی به لام له گهل جوت نه بی و زینای له گهل نه کات حوکی چیه؟ نه نامیه ته دابهزی: (وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفَا مِنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرَى لِلذَّاكِرِينَ). سورة الهود: ۱۱۴. پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمانی پی کرد دهستنوژی بگری و نوژی بکات، (معاذ) رهزای خوای لی بی فرموی: وتم: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، نه نامیه ته تاییه ته به مه وه یان بو سه رجهم باوه دارانه؟ فرموی: (بو هه موو باوه دارانه به گشتی).

۳۱۱۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ سُلَيْمَانَ التَّمِيمِيِّ، عَنْ أَبِي عَثْمَانَ، عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ، أَنَّ رَجُلًا أَصَابَ مِنْ امْرَأَةٍ قُبْلَةً حَرَامًا فَأَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَأَلَهُ عَنْ كَفَّارَتِهَا، فَتَزَلَّتْ (وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفَا مِنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ) فَقَالَ الرَّجُلُ: أَلَيْ هَذِهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ فَقَالَ: لَكَ وَلِمَنْ عَمِلَ بِهَا مِنْ أُمَّتِي. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نیبنو مهسعوده وه رهزای خوای لى بى ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیاوی نافرەتینکی ماچ کرد به حەرامی، هات بو خزمەت پیغمبەری خوا صلی الله علیه وسلم، پرسیری که فاره ته که ی کرد، ئەم نایه ته دابه زی: (وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفَا مِنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ). سورة المود: ۱۱۴. پیاوه که فهرمووی: ئەی پیغمبەری خوا صلی الله علیه وسلم، ئەمه به تاییهت بو منه؟ فهرمووی: (بو تو و بو هه که سیکه له ئومەتم که کاری وا بکات).

۳۱۱۵ - (حسن) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا قَيْسُ بْنُ الرَّبِيعِ، عَنْ عَثْمَانَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَوْهَبٍ، عَنْ مُوسَى بْنِ طَلْحَةَ، عَنْ أَبِي الْيَسْرِ، قَالَ: أَتَيْتُ امْرَأَةً تَبْتَاعُ ثَمَرًا، فَقُلْتُ: إِنَّ فِي الْبَيْتِ ثَمَرًا أَطْيَبَ مِنْهُ، فَدَخَلْتُ مَعِيَ فِي الْبَيْتِ، فَأَهْوَيْتُ إِلَيْهَا فَتَقَبَّلَتْهَا، فَأَتَيْتُ أَبَا بَكْرٍ فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لَهُ قَالَ: اسْتَزِرْ عَلَى نَفْسِكَ وَتُبْ وَلَا تُخَيِّرْ أَحَدًا، فَلَمْ أَصْبِرْ فَأَتَيْتُ عُمَرَ فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لَهُ، فَقَالَ: اسْتَزِرْ عَلَى نَفْسِكَ وَتُبْ وَلَا تُخَيِّرْ أَحَدًا، فَلَمْ أَصْبِرْ، فَأَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لَهُ، فَقَالَ: أَخْلَفْتُ غَارِيًّا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فِي أَهْلِهِ يَمِثِلُ هَذَا حَتَّى تَمَّتْ أَنَّهُ لَمْ يَكُنْ أَسْلَمَ إِلَّا تِلْكَ السَّاعَةَ حَتَّى ظَنَّ أَنَّهُ مِنْ أَهْلِ النَّارِ. قَالَ: وَأَطْرَقَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ طَوِيلًا حَتَّى أَوْحَى اللَّهُ إِلَيْهِ (وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفَا مِنَ اللَّيْلِ)، إِلَى قَوْلِهِ: (ذِكْرِي لِلذَّاكِرِينَ). قَالَ أَبُو الْيَسْرِ: فَأَتَيْتُهُ فَقَرَأَهَا عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ أَصْحَابُهُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَلِهَذَا خَاصَّةٌ أَمْ لِلنَّاسِ عَامَّةٌ؟ قَالَ: بَلَى لِلنَّاسِ عَامَّةٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وَقَيْسُ بْنُ الرَّبِيعِ ضَعَّفَهُ وَكَيْعٌ وَغَيْرُهُ. وَأَبُو الْيَسْرِ هُوَ: كَعْبُ بْنُ عَمْرٍو. وَزَوَى شَرِيكٌ، عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، هَذَا الْحَدِيثُ مِثْلَ رِوَايَةِ قَيْسِ بْنِ الرَّبِيعِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي أُمَامَةَ، وَوَائِلَةَ بْنِ الْأَسَدِ، وَأَنْسِ بْنِ مَالِكٍ.

واته: له نه بی یه سره وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فرموویه تی: ژنی هات بو لام خورما بکری و تم: له ژوره وه خورمای چاکتری لی یه، له گه لم هاته ژوره وه، ده ستم بو بردو ماچم کرد، چووم بو خزمهت پیتشهوا نه بو به کر ره زای خوی لی بی به سه رهاته که م بوم گپریا وه، فرمووی: تهویه بکه و بیپوشه و لای کهس باسی مه که، ئارامم لی بیا و ئوقره م نه گرت و چووم بو خزمهت پیتشهوا عومهر ره زای خوی لی بی به سه رهاته که م بوم گپریا وه، فرمووی: تهویه بکه و بیپوشه و لای کهس باسی مه که، ئوقره م نه گرت و چووم بو خزمهت پیتغه مبهری صلی الله علیه وسلم خوا به سه رهاته که م بوم گپریا وه، فرمووی: (ئاوا چاودیری شهره ف و ناموسی جهنگاوه ری رتی خوا ده که ی؟). نه وه نده په شیمان بوومه هه تا خۆزگه م ده خواست نهو ساته موسولمان بوومایه، گومانم وابوو نه هلی ئاگری دۆزه خم، جا پیتغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بو ماویه کی پاما هه تا نه م تایه ته ی بو هاته خواره وه: (وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفَيِ النَّهَارِ وَزُلْفًا مِنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُدْهِنُ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرَى لِلذَّاكِرِينَ). سورة الهود: ۱۱۴. واته: هه سته به ئه رکی راگرتنی نوژ له ههر دوو سه ری رۆژه وه له به شیک له شه ویشدا، به راستی کرده وه چاکه کان کرداره ناپه سه نده کانتان لاده بن و ده بنه که فارهت و شۆردنه وه ی گونا نه کانتان، نه وه نامۆژگاری و بیر خه ره وه یه بو نه وانه ی زیکرو یادی خوا ده که ن.

کورپی یه عقوبی کورپی نیسحاقی کورپی نیبراهیمه سه لامی خویان له سهر بی)،
 فهرمووی: (نه گهر من له جیتی نهو بوومایه نهو نه ده له زینداندا بامایه ته وه هر که
 ده هاتن به دوامدا خیرا به بی چهند و چوون ده چووم له گه لیان بۆلای پادشا، به لام نهو
 خۆرا گربوو نه رۆشت بۆنه وه ی بیسه لمینتی که بی تاوانه)، له پاشدا نه م نایه ته ی
 خوینده وه: (فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ فَاَسْأَلْهُ مَا بَالُ النِّسْوَةِ اللَّاتِي
 قَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ). سورة یوسف: ۵۰. واته: نوینهری پادشا گه پرایه وه مانای خوه که ی بۆ
 گێپرایه وه چوه دلیه وه، بۆی ده رکهوت پیای ناوا حه یفه له زینداندا بی، بۆیه وتی:
 ئاده ی هر ئیستا بچن بیهینن، با خۆم وتوژی له گه ل بکه م، جا که راسپارده که
 هاته لای یوسف قسه و باسه که ی پادشای بۆ گێپرایه وه و برپاری
 نازاد بوونه که شی پی وت، یوسف فهرمووی: بگه پزیره وه بۆ لای پاشا و گه وره که ت
 لیتی بیرسه: هۆی چی بوو نهو ژنانه دهستی خۆیانیا ن بری، واته بیرسی بزانی من
 له سه رچی گیراووم. فهرمووی: (ره حه ته ی خوا له پیغه مبه ر (لوط) کاتی له په نای
 زاتیکی خاوه ن توانا و به هیژدا بوو که خوایه، که چی نهو ده یفه رموو: نه گهر
 له به رامبه ر ئیه وه هیزیکم ده بوو ده مزانی چیم ده کرد، وه یان په نایه کی خاوه ن
 ده سه لات و لیها تووم ده سته که وت و به رگری لی ده کردم، نه وسا ئیه نه تان
 ده توانی بهو شیوه یه بینه سه ر میوانه کانم، (قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ آوِي إِلَىٰ رُكْنٍ
 شَدِيدٍ). سورة هود: ۸۰. له پاش پیغه مبه ر (لوط) خوی گه وره هیچ پیغه مبه رینکی
 نه نار دووه له چله پزیه ی خانه دانی قه ومه که ی نهو نه بووبی).

دهرباره ی سورته ی (الرعد).

۱۴ - بَاب: وَمِنْ سُورَةِ الرَّعْدِ

۳۱۱۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْوَلِيدِ، وَكَانَ يَكُونُ فِي بَنِي عَجَلٍ، عَنْ بُكَيْرِ بْنِ شَهَابٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: أَقْبَلْتُ يَهُودُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالُوا: يَا أَبَا الْقَاسِمِ، أَخْبِرْنَا عَنِ الرَّعْدِ مَا هُوَ؟ قَالَ: مَلَكٌ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُوَكَّلٌ بِالسَّحَابِ مَعَهُ نَخَارِيقٌ مِنْ نَارٍ يَسُوقُ بِهَا السَّحَابَ حَيْثُ شَاءَ اللَّهُ فَقَالُوا: فَمَا هَذَا الصَّوْتُ الَّذِي نَسْمَعُ؟ قَالَ: زَجْرَةُ السَّحَابِ إِذَا زَجَرَهُ حَتَّى يَنْتَهِيَ إِلَى حَيْثُ أُمِرَ قَالُوا: صَدَقْتَ. فَقَالُوا: فَأَخْبِرْنَا عَمَّا حَرَّمَ إِسْرَائِيلُ عَلَى نَفْسِهِ؟ قَالَ: اشْتَكَى عِرْقُ النَّسَاءِ فَلَمْ يَجِدْ شَيْئًا يُلَاقِيهِ إِلَّا لَحُومَ الْإِبِلِ وَالْبَاقِيَا فَلِذَلِكَ حَرَّمَهَا، قَالُوا: صَدَقْتَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له نیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: جوله که کان هاتنه خزمه ت پیتغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم، وتیان: نه ی نه بو قاسم، هه وه تریشقه چییه؟ فهرمووی: (مه لانیکه یه له مه لانیکه کان ناوی ره عده، هه وری پی سپێرداوه، گورزیکی ناگرینی پییه هه وری پی لی ده خوړیت بو نهو شوینانه ی خوا بیه و)، وتیان: نه ی نهو گرمه و ناله یه چییه که ده بییستین؟ فهرمووی: (نه وه ده خوړیت هه وه که هه تا بپرات بو نهو شوینه ی فهرمانی پی کراوه). وتیان: راست ده که یت، وتیان: نه ی نه وه ی نیسرائیل واته یه عقوب چی له سه رخوی حه رام کرد، نهو گرمه و ناله یه چییه که ده بییستین؟ فهرمووی: (یه عقوب باداری ده رده لاقی هه بوو هیچ خواردنی گونجاو نه بوو بۆی جگه له گوشتی و شتر و شیره که ی نه بی له بهرنه وه حه رامی کرد)، وتیان: راست ده که یت.

۳۱۱۸ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ خِدَاشٍ الْبَغْدَادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَيْفُ بْنُ مُحَمَّدٍ الثَّوْرِيُّ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي قَوْلِهِ: (وَتُفْضَلُ بَعْضُهَا عَلَى بَعْضٍ فِي الْأَكْلِ) قَالَ: الدَّقْلُ وَالْقَارِيسِيُّ وَالْحَلْوُ وَالْحَامِضُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وَقَدْ رَوَاهُ زَيْدُ بْنُ أَبِي أَنَيْسَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ نَحْوَ هَذَا، وَسَيْفُ بْنُ مُحَمَّدٍ هُوَ: أَخُو عَمَّارِ بْنِ مُحَمَّدٍ، وَعَمَّارٌ أَثْبَتَ مِنْهُ وَهُوَ ابْنُ أُخْتِ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ.

واته: له نهبو هورهیرهده رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که دهبارهی نهم نایهته: (وَتُفْضَلُ بَعْضُهَا عَلَى بَعْضٍ فِي الْأَكْلِ). سورة الرعد: ۴. واته: باوی ههندیکیمان داوه بهسهر ههندیکی تریاندا له خواردندا. پیغمبرهده خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (خورمای تهپر و وشک، فارسی جوریکه له خورما، ترش و شیرین).

دهبارهی تفسیری سورهتی (ابراهیم).

۱۵ - بَابُ: وَمِنْ سُورَةِ إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

۳۱۱۹ - (ضعیف مرفوعاً) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْوَلِيدِ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ شُعَيْبِ بْنِ الْحُبَابِ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: أَمَّا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقْنَعُ عَلَيْهِ رُطْبٌ، فَقَالَ: (مَثَلُ كَلِمَةٍ طَيِّبَةٍ كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ تُؤْتِي أَكْلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا)، قَالَ: هِيَ النَّخْلَةُ (وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ) قَالَ: هِيَ الْحَنْظَلُ قَالَ: فَأَخْبَرْتُ بِذَلِكَ أَبَا الْعَالِيَةِ، فَقَالَ: صَدَقَ وَأَحْسَنَ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه ره زای خوای لى بى ده گینه وه، که
 فەرموویه تی: هەندى تەرە خورمايان لەسەر سەلەیه هینا بۆ پیغمبره ی خوا صلی
 الله علیه وسلم، فەرمووی: (أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ
 أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ تُؤْتِي أَكْلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا). سورة ابراهيم: ۲۴ -
 ۲۵. واته: نای نه ترانیوه خوای گه وه چۆن غونە ی هیا وه ته وه؟ که وته ی چاک و
 راست (لا اله الا الله) وه ک دره ختیکی چاک و به سوود وایه، ره گی قائم داکوتابی و
 لق و پویه کای بهرزبوویته وه بۆ ئاسمان، نه وه دره خته میوه و بهر بگری به نیزی
 بهر وه رد گاری. فەرمووی: (نه وه دارخورمایه)، (وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ
 اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ). سورة ابراهيم: ۲۶. واته: وه غونە ی خراب و
 پیس (بى باوه ری) وه ک دره ختیکی خراب و پیس وایه، هه لکنرابی لهسەر زهوی و
 ره گی نه بی، هه ر خوی نه گری. فەرمووی: (نه وه گوژالکه تاله یه). فەرمووی:
 نه مه م راگه یاند به نه با عالیه، فەرمووی: نه نه س راست ده کات کرد.

۳۱۱۹م - (صحیح موقوفا) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ شُعَيْبٍ بْنُ
 الْحُبَابِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، نَحْوَهُ بِمَعْنَاهُ وَلَمْ يَرْفَعْهُ، وَلَمْ يَذْكُرْ قَوْلَ أَبِي
 الْعَالِيَةِ، وَهَذَا أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ حَمَّادِ بْنِ سَلَمَةَ. وَرَوَى غَيْرُ وَاحِدٍ مِثْلَ هَذَا مُوقُوفًا، وَلَا
 نَعْلَمُ أَحَدًا رَفَعَهُ غَيْرَ حَمَّادِ بْنِ سَلَمَةَ وَرَوَاهُ مَعْمَرٌ، وَحَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ وَلَمْ
 يَرْفَعُوهُ.

۳۱۱۹م - (صحیح موقوفا) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ الصَّغِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ،
 عَنْ شُعَيْبِ بْنِ الْحُبَابِ، عَنْ أَنَسِ، نَحْوَ حَدِيثِ قُتَيْبَةَ وَلَمْ يَرْفَعْهُ.

۳۱۲۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ قَالَ: أَخْبَرَنِي عَلْقَمَةُ بْنُ مَرْثَدٍ، قَالَ: سَمِعْتُ سَعْدَ بْنَ عُبَيْدَةَ، يُحَدِّثُ عَنِ الْبَرَاءِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي قَوْلِ اللَّهِ تَعَالَى: (يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ) قَالَ: فِي الْقَبْرِ إِذَا قِيلَ لَهُ: مَنْ رَبُّكَ، وَمَا دِينُكَ، وَمَنْ نَبِيُّكَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له بهرانه وه رهزای خوای لی بئی ده گێرنه وه، که ده رباره ی نهم نایه ته: (يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ). سورة ابراهيم: ۲۷. واته: نهوانه ی نیمانیا ن هینا وه له قوولایی دلپاندا جینگیر بو وه، نه وه خوا له سه ره نهو نیمان و نهو وه راسته یان له ژبانی دنیاو قیامه تدا سه قامگیرو دامه زراویان ده کات، سته مکارانیش گومرا ده کات، خدا هه رچی بویت ده یکات.

پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (کاتی موسولمان له گۆردا پرسیری لی ده کریت: خوای تو کییه؟ پیغه مبهری تو کییه، دین چییه؟ دهق نهم نایه ته ده یگریته وه).

۳۱۲۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ دَاوُدَ بْنِ أَبِي هِنْدٍ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ مَسْرُوقٍ، قَالَ: تَلَّكَ عَائِشَةُ، هَذِهِ الْآيَةَ (يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ) قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَأَيْنَ يَكُونُ النَّاسُ؟ قَالَ: عَلَى الصِّرَاطِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَرَوَى مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ عَنْ عَائِشَةَ.

واته: له مهسروقه وه رهزای خوای لی بئی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: عائشه رهزای خوای لی بئی نهم نایه ته ی خوینده وه: (يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ). سورة ابراهيم: ۴۸. واته: لهو روژدها نهم زهوییه ده گۆردری به زهوییه کی تر. عائشه

سنن الترمذی بهر گئی چواره م - باسه کانی تفسیری قروران له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم

فهرمووی: نهی پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم، لهو رۆژه دا خه لک له کوێ ده بن؟ فهرمووی: (له سه ر پردی سیرات).

ده رباره ی سورته تی (الحجر).

۱۶ - بَاب: وَمِنْ سُورَةِ الْحَجَرِ

۳۱۲۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا نُوحُ بْنُ قَنِسٍ الْحُدَّائِيُّ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الْجَوْزَاءِ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: كَانَتْ امْرَأَةٌ تُصَلِّي خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَسَنَاءَ مِنْ أَحْسَنِ النَّاسِ، فَكَانَ بَعْضُ الْقَوْمِ يَتَقَدَّمُ حَتَّى يَكُونَ فِي الصَّفِّ الْأَوَّلِ لِبَلَاءٍ يَرَاهَا، وَيَسْتَأْخِرُ بَعْضُهُمْ حَتَّى يَكُونَ فِي الصَّفِّ الْمُؤَخَّرِ، فَإِذَا رَكَعَ نَظَرَ مِنْ تَحْتِ إِبْطَيْهِ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى (وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُتَفَقِّدِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ). وَرَوَى جَعْفَرُ بْنُ سُلَيْمَانَ، هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ عَمْرِو بْنِ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الْجَوْزَاءِ، نَحْوَهُ، وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ وَهَذَا أَشْبَهُ أَنْ يَكُونَ أَصَحَّ مِنْ حَدِيثِ نُوحٍ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: نافرته یتکی شوخ و شهنگ و جوانترین کهس له دوای پیغمبره ری خوا وه صلی الله علیه وسلم نویژی ده کرد، هه ندی زوو ده هاتن و ده چوونه پێشه وه بۆ شه وه ی نه بیینن، هه ندیکی تریان خویان دوا ده خست بۆ شه وه ی بچه ریزه کانی دوا وه بۆ شه وه ی له کاتی رکوعدا له ژێر بالیا نه وه سه یری بکه ن، خوی گه وه ره شه م ئایه ته ی دابه زاند: (وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُتَفَقِّدِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ). سورة الحجر: ۲۴. واته: سویند به خوا ئیمه ناگادارین به وانه ی له پیش ئیوه وه بوون، وه سویند به خوا بیگومان شه وانه ش ده ناسین که پاش ئیوه دین.

۳۱۲۳ - (ضعیف) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ عُمرَ، عَنْ مَالِكِ بْنِ مِغْوَلٍ، عَنْ جُنَيْدٍ، عَنْ ابْنِ عُمرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لِحَبَنَمَ سَبْعَةُ أَثْوَابٍ، بَابٌ مِنْهَا لِمَنْ سَلَ السَّيْفَ عَلَى أُمِّي أَوْ قَالَ: عَلَى أُمِّةٍ مُحَمَّدٍ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ مَالِكِ بْنِ مِغْوَلٍ.

واته: له نیبنو عومره وه رهزای خویان لی بی ده گێرنه وه، که پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم فەرموویه تی: (دۆزهخ حەوت دەرگای هەیه، دەرگایەکیان بو نوو کەسەیه که شمشیر هەلکێشی دژی نوومه تی من).

۳۱۲۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَلِيٍّ الْحَنَفِيُّ، عَنْ ابْنِ أَبِي ذَنْبٍ، عَنِ الْمُقْبِرِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ أُمُّ الْقُرْآنِ وَأُمُّ الْكِتَابِ وَالسَّبْعُ الْمَثَانِي. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوی لی بی ده گێرنه وه، که فەرموویه تی: پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم فەرموویه تی: (سوره تی فاتیه ه (الحمد لله) دایکی قورئان و نامه که ی خوابه سه رچاوه و بنه رته قورئانه، حەوت نایه تی دووباره بووه وهیه له هه موو نوێزه کاندە ده خوێنریت و دووباره ده بیته وه).

۳۱۲۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ حُرَيْثٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْفَضْلُ بْنُ مُوسَى، عَنْ عَبْدِ الْحَمِيدِ بْنِ جَعْفَرٍ، عَنِ الْعَلَاءِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنْ أَبِي كَعْبٍ، قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا أُنْزِلَ اللَّهُ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ مِثْلَ أُمِّ الْقُرْآنِ، وَهِيَ السَّبْعُ الْمَثَانِي، وَهِيَ مَقْسُومَةٌ بَيْنِي وَبَيْنَ عَبْدِي، وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ. حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنِ الْعَلَاءِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَرَجَ عَلَى أَبِيٍّ وَهُوَ يُصَلِّي فَذَكَرَ نَحْوَهُ

سنن الترمذی بهر گئی چوارهم - باسه کانی تفسیری قورنان له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم

بِمَعْنَاهُ. حَدِيثُ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ مُحَمَّدٍ أَطْوَلُ وَأَتَمُّ، وَهَذَا أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ الْحَمِيدِ بْنِ جَعْفَرٍ، وَهَكَذَا رَوَى غَيْرُ وَاحِدٍ عَنِ الْعَلَاءِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ.

واته: له نویه کوری که عبه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (خوای گه وره نه له ته ورات و نه له نینجیلدا وینهی سوره تی فاتحه دایکی قورنانی دانه به زاندوده، حهوت نایه تی دووباره بووه وه یه له هه موو نوژه کاند ده خوینریت و دووباره ده بیته وه، خوای گه وره ده فهرمویت: دابه شکراوه له نیتوان من و بهنده که مدا، بهنده که م شی داوا بکات پی دهیه خشم).

۳۱۲۶ - (ضعیف الإسناد) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ الصَّيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعْتَمِرُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ لَيْثِ بْنِ أَبِي سُلَيْمٍ، عَنْ بِشْرِ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي قَوْلِهِ: (لَتَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ) قَالَ: عَنْ قَوْلٍ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ. إِنَّمَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ لَيْثِ بْنِ أَبِي سُلَيْمٍ. وَقَدْ رَوَاهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ إِدْرِيسَ، عَنْ لَيْثِ بْنِ أَبِي سُلَيْمٍ، عَنْ بِشْرِ، عَنْ أَنَسٍ، نَحْوَهُ، وَلَمْ يَرْفَعَهُ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که ده ربارهی نه م نایه ته: (لَتَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ). سورة الحجر: ۹۲ - ۹۳. واته: پرسیار له هه موویان ده که یه، له وهی که ده یانکرد - له دونیادا له گونا هو تاوان - پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (پرسیارتان لی ده کری ده ربارهی وتهی لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) جگه له (الله) هیچ په رستراوینکی به دهق نیه).

۳۱۲۷ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ أَبِي الطَّيِّبِ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُصْعَبُ بْنُ سَلَامٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ قَيْسٍ، عَنْ عَطِيَّةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ

الْحُدْرِيِّ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اتَّقُوا فِرَاسَةَ الْمُؤْمِنِ فَإِنَّهُ يَنْظُرُ بِنُورِ اللَّهِ، ثُمَّ قَرَأَ: (إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْمُتَوَسِّمِينَ). هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، إِنَّمَا نَعْرِفُهُ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَقَدْ رُوِيَ عَنْ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ فِي تَفْسِيرِ هَذِهِ الْآيَةِ: (إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْمُتَوَسِّمِينَ) قَالَ: لِّلْمُتَفَرِّسِينَ.

واته: له نه بو سه عیدی خودریه وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره خا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (خوتانپارێزن له فیراسهت و تێروانینی باوهردار چونکه به نوری خوا ده نواریت). له پاشدا نه م نایه تهی خوێنده وه: (إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْمُتَوَسِّمِينَ). سورة الحجر: ۷۵. واته: به راستی له مه دا به لگهی زۆر ههیه بو نهوانه ی بیرده که نه وه.

دهرباره ی سورته تی (النحل).

۱۷ - بَاب: وَمِنْ سُورَةِ النَّحْلِ

۳۱۲۸ - (ضعیف) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ عَاصِمٍ، عَنْ يَحْيَى الْبُكَاءِ قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ، قَالَ: سَمِعْتُ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَرْتَعَ قَبْلَ الظُّهْرِ بَعْدَ الزَّوَالِ تُحْسَبُ بِمِثْلِهِنَّ فِي صَلَاةِ السَّحْرِ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَلَيْسَ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا وَهُوَ يُسَبِّحُ اللَّهَ تِلْكَ السَّاعَةَ، ثُمَّ قَرَأَ (يَتَفَقَّهُ ظِلَالُهُ عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ) الْآيَةَ كُلَّهَا. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عَلِيِّ بْنِ عَاصِمٍ.

واته: له پێشهوا عومره وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره خا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (چوار ركات سوننه تی پیش نیوه رۆ هاوتای چوار ركاتی نوێژی چێشته نگاوه، هه موو شتی له و کاته دا

سنن الترمذی بهر گئی چواره م - باسه کانی تفسیری قورنان له یئهمبره وه صلی الله علیه وسلم

ته سبیحاتی خوا ده کات). له پاشدا نهم نایه تهی خوینده وه: (يَتَفَيَّ ظِلَالُهُ عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ). سورة النحل: ٤٨. واته: سیبهره کانیان ده گۆری به لای راست و چه پیاندا، به مل که چی سوجه ده بهن بۆ خوا.

٣١٢٩ - (حسن صحيح الإسناد) حَدَّثَنَا أَبُو عَمَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْفَضْلُ بْنُ مُوسَى، عَنْ عِيسَى بْنِ عُبَيْدٍ، عَنِ الرَّبِيعِ بْنِ أَنَسٍ، عَنْ أَبِي الْعَالِيَةِ، قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي بْنُ كَعْبٍ، قَالَ: لَمَّا كَانَ يَوْمُ أُحُدٍ أَصِيبَ مِنَ الْأَنْصَارِ أَرْبَعَةٌ وَسِتُّونَ رَجُلًا، وَمِنَ الْمُهَاجِرِينَ سِتَّةٌ مِنْهُمْ حَمَزَةٌ، فَمَثَلُوا بِهِمْ، فَقَالَ الْأَنْصَارُ: لَيْنَ أَصَبْنَا مِنْهُمْ يَوْمًا مِثْلَ هَذَا لَتَرْبِئَنَّ عَلَيْهِمْ قَالَ: فَلَمَّا كَانَ يَوْمُ فَتْحِ مَكَّةَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى (وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ) فَقَالَ رَجُلٌ: لَا قُرَيْشَ بَعْدَ الْيَوْمِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: كُفُّوا عَنِ الْقَوْمِ إِلَّا أَرْبَعَةً. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ أَبِي بِنِ كَعْبٍ.

واته: له نوبه ی کوری که عبه وه ره زای خوای لی بی ده گپنه وه، که فهرموویه تی: له جهنگی نو خوددا له نه نصاره کان شهست و چوار که سیان لی شهید بوون، له کۆچه رانی شش کهس چه مزه ره زای خوای لی بی یه کی بوو له وانه، لوتر گوئیان بری بوون جهسته یان شیواند بوون، نه نصاره کان وتیان: نه گهر روژی نیمه ش هات زیاتر له وان تۆله یان لی ده کهینه وه و جهسته کانیان زیاتر ده شیوتینین، فهرمووی: له روژی رزگار کردنی شاری مه کهده، خوای گه وه نهم نایه تهی دابه زاند: (وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ). سورة النحل: ١٢٦. واته: نه گهر تۆله تان سهنده وه نه وه به نه ندازه ی نه وه سته مه ی دژتان کراوه تۆله بکه نه وه، وه نه گهر نارام بگرن نه وه باشتره بۆ نارامگران.

پیای فهرمووی: نیت له مه ودوا شتی نابی به ناوی قوره شه وه واته هه موویان

سنن الترمذی بهر گئی چواره م - باه کانی تفسیری قروران له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم

لهناو دهبین، پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (وازهینن له قورهیش ته نیا چوار کهسیان نه بیت). واته نهو چوار کهسه تان دهستکهوت بیانکوزن.

دهرباره ی سورته ی بهنی ئیسرائیل

۱۸ - بَاب: وَمِنْ سُورَةِ بَنِي إِسْرَائِيلَ

۳۱۳۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ قَالَ: أَخْبَرَنِي سَعِيدُ بْنُ الْمُسَيَّبِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: حِينَ أُسْرِيَ بِي لَقِيتُ مُوسَى، قَالَ فَتَنَعْتُهُ، فَإِذَا رَجُلٌ، حَسِبْتُهُ قَالَ، مُضْطَرِبٌ رَجُلُ الرَّأْسِ، كَأَنَّهُ مِنْ رِجَالِ شَنْوَاءَ. قَالَ: وَلَقِيتُ عِيسَى، قَالَ فَتَنَعْتُهُ، قَالَ: رُبْعَةٌ أَحْمَرٌ كَأَنَّمَا خَرَجَ مِنْ دِيمَاسٍ، يَغْنِي الْحَمَامَ، وَرَأَيْتُ إِبْرَاهِيمَ، قَالَ: وَأَنَا أَشْبَهُ وَلَدِهِ بِهِ. قَالَ: وَأُتِيتُ بِإِنَاءَيْنِ أَحَدُهُمَا لَبَنٌ وَالْآخَرُ فِيهِ خَمْرٌ، فَقِيلَ لِي: خُذْ أُيُّهُمَا شِئْتَ، فَأَخَذْتُ اللَّبَنَ فَشَرِبْتُهُ، فَقِيلَ لِي: هُدَيْتَ لِلْفِطْرَةِ، أَوْ أَصَبْتَ الْفِطْرَةَ، أَمَا إِنَّكَ لَوْ أَخَذْتَ الْخَمْرَ غَوَتْ أُمَّتُكَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (کاتی که شه وره ویم پی کرا گه یستم به موسا). راوی فهرمووی: پیغمبره صلی الله علیه وسلم وه سفی شکل و شیوه ی موسای کرد فهرمووی: (لاواز قژی که میك لول نه لئی یه کیکه له پیاوانی شه نوئه یه مهن)، فهرمووی: (گه یستم به عیسا). راوی فهرمووی: پیغمبره صلی الله علیه وسلم وه سفی شکل و شیوه ی عیسای کرد فهرمووی: (نهویش پیاویکی بالا مامناوهندی بوو سور و سپی وهك تازه له حمام هاتیته دهره وه)، جا

سنن الترمذی بهر گئی چواره م - باسه کانی تفسیری قورنان له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم

فهرمووی: (گهیشتم به نیبراهیم). فهرمووی: (لهناو نهوهی خویدا من زیاتر لهو دهچم)، فهرمووی: (دوو دهفریان بو هینام یه کیکیان شیری تیدا بوو نهوهی تریان شهراب، وتیان: به نارزهووی خوٚت یه کیکیان بگره، منیش شیره کهم وهرگرت و خواردمهوه، وترا: شیه که نهو سروشت و فیرهته پاکهیه که خوای گهوره خوٚت و گهله که ته ریمانی کردوه لهسه ری، بهلام نه گهر شهرا به کهت وهر بگرتایه نوممه کهت گومراو سه رلیشتیواو ده بوون).

۳۱۳۱ - (صحیح الإسناد) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسٍ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَتَى بِالْبُرَاقِ لَيْلَةَ أُسْرِي بِهِ مُلْجَمًا مُسْرَجًا، فَاسْتَضَعَبَ عَلَيْهِ، فَقَالَ لَهُ جِبْرِيلُ: أُمِخِّمْدِ تَفْعَلُ هَذَا؟ فَمَا رَكِبَكَ أَحَدٌ أَكْرَمَ عَلَى اللَّهِ مِنْهُ، قَالَ: فَارْقَضَ عَرَقًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَلَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ الرَّزَّاقِ.

واته: له نه نهسی کوپی مالیکه وه رهزای خوای لی بی ده گپ نه وه، کاتی شه وره وه که ی پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم بوراقیان بو زین کردوو لغاویان کردوو بویان هینا، بهلام بوراق قورس بوو به لایه وه و ملی نه ده دا، جبریل فهرمووی: نهوه بو موحه معد نهو کاره ده که ی؟ نه وه ته تو ههیت ههتا نیستا هیچ که سی سواری تو نه بووه هینده ی نهو خو شه ویست و به ریز بی له لای خوا، جا بوراق ته ریق بو وه و نار هقی ده ردا.

۳۱۳۲ - (صحیح الإسناد) حَدَّثَنَا يَعْقُوبُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ الدُّؤَلِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَلَّةٍ، عَنِ الزُّبَيْرِ بْنِ جُنَادَةَ، عَنِ ابْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَمَّا انْتَهَيْنَا إِلَى بَيْتِ الْمَقْدِسِ قَالَ جِبْرِيلُ بِإِصْبَعِهِ، فَحَرَّقَ بِهِ الْحَجَرَ، وَشَدَّ بِهِ الْبُرَاقَ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ.

سنن الترمذی بهر گئی چوارهم - باسه کانی تفسیری قروران له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم

واته: له ئیبنو بورهیده وه، له باوکیه وه ره زای خوای لی بی ده گینه وه، که
فرمویه تی: پیغمبره خا صلی الله علیه وسلم فرمویه تی: (که شه وره ویم
پی کرا کاتی گه یشتینه (بیت المقدس) جبریل به دهستی ناماژهی کرد بو بهره که
بهرده کی کون کردو بورا قی پیوه بهسته وه).

۳۱۳۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ عُقَيْلٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ
أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَمَّا كَذَبْتَنِي
فُرَيْشٌ قُتِمْتُ فِي الْحِجْرِ فَجَلَّى اللَّهُ لِي بَيْتَ الْمَقْدِسِ، فَطَفِقْتُ أُخْبِرُهُمْ عَنْ آيَاتِهِ وَأَنَا
أَنْظُرُ إِلَيْهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ مَالِكِ بْنِ صَغَصَعَةَ، وَأَبِي
سَعِيدٍ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَأَبِي ذَرٍّ، وَابْنِ مَسْعُودٍ.

واته: له جابیری کوری (عبد الله) وه ره زای خوای لی بی ده گینه وه، که
پیغمبره خا صلی الله علیه وسلم فرمویه تی: (کاتی قورهش باوهریان پی
نه کردم که شه وره ویم پی کرا وه به دروژیان ده خسته وه هه ستام چومه په نای
دیواری که عبه، خوای گه وه په رده ی نیوان من و (بیت المقدس) ی لادا و بو
دهر خستم و سه یرم ده کردو و هه سفم ده کرد بویان که چونه).

۳۱۳۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ،
عَنْ عِكْرَمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: (وَمَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً
لِلنَّاسِ) قَالَ: هِيَ رُؤْيَا عَيْنِ أَرَبَهَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَيْلَةَ أُسْرِي بِهِ إِلَى بَيْتِ
الْمَقْدِسِ. قَالَ: (وَالشَّجَرَةُ الْمَلْعُونَةُ فِي الْقُرْآنِ) هِيَ شَجَرَةُ الزَّقُومِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ
صَحِيحٌ.

واته: له باره ی نه م نایه ته وه: (وَمَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ).
سورة الإسراء: ۶۰. واته: نهو شتانه ی له شه وره ویه که تدا نیشانمان دایت به چاو دیتن هه

سنن الترمذی بهر گئی چوارهم - بامه کانی تفسیری قورنان له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم

بۆ تاقیکردنه وهی خه لک بوو: ناخۆ کۆ پوا دینی و دهتسی یان کۆ پوا ناهیینی و ناترسی.

نیبنو عهباس رهزای خویان لى بى فهرمووی: نهم (رؤیا)یه لیڤه دا مانای دیتنی چاره، نهك دیتن له خه ودا، (وَالشَّجَرَةُ الْمَلْعُونَةُ فِي الْقُرْآنِ) دره خته نهفرین لیكراوه كهش له قورناندا هاتوو دره ختی زه قومه و بوته گالته جارى كافران، نهویش ههر بۆ تاقیکردنه وهی خه لکه، نهوه بوو به گالته وه وتیان: چۆن نهو دره خته له ناو ناگرده دهرویت.

۳۱۳۵ - (صحيح الإسناد) حَدَّثَنَا عُيَيْنَةُ بْنُ أُسْبَاطٍ بْنِ مُحَمَّدٍ قُرَشِيٌّ كُوفِيٌّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: (وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا) قَالَ: تَشْهَدُهُ مَلَائِكَةُ اللَّيْلِ وَمَلَائِكَةُ النَّهَارِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَرَوَى عَلِيُّ بْنُ مُسْهِرٍ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبِي سَعِيدٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ. حَدَّثَنَا بِذَلِكَ عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ مُسْهِرٍ، عَنِ الْأَعْمَشِ، فَذَكَرَ نَحْوَهُ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوی لى بى ده گێڤنه وه، كه ده رباره ی نهه نایه ته: (وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا) سورة الإسراء: ۷۸. واته: نوێژی به یانی به چاکى نه نجام بدهو قورنانی زۆری تیدا بخوینه، چونکه بیگومانه كه قورنانی خویندنی نوێژی به یانیان مه لانیکه کانی شهو و روژی تیدا جهه ده بیست و له وکاته دا ناماده دهن.

پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم ده فهرموویت: (مه لانیکه ی شهو و مه لانیکه ی روژ له کاتی قورنان خویندنه که دا ناماده دهن).

۳۱۳۶ - (ضعیف الإسناد) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُوسَى، عَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنِ السُّدِّيِّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي قَوْلِ اللَّهِ: (يَوْمَ نَدْعُو كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمَامِهِمْ) قَالَ: يُدْعَى أَحَدُهُمْ فَيُعْطَى كِتَابُهُ بِيَمِينِهِ، وَتُؤَدُّ لَهُ فِي جَنْبِهِ سِتُونٌ ذِرَاعًا، وَيَبْيَضُ وَجْهُهُ، وَيُجْعَلُ عَلَى رَأْسِهِ تَاجٌ مِنْ لَوْلُؤٍ يَتَلَأَلُّ، فَيَنْطَلِقُ إِلَى أَصْحَابِهِ فَيَرُونَهُ مِنْ بُعْدٍ فَيَقُولُونَ: اللَّهُمَّ إِنَّا هَذَا وَبَارِكْ لَنَا فِي هَذَا، حَتَّى يَأْتِيَهُمْ فَيَقُولُ لَهُمْ: أَبَشِّرُوا لِكُلِّ رَجُلٍ مِنْكُمْ مِثْلُ هَذَا، قَالَ: وَأَمَّا الْكَافِرُ فَيَسْوَدُ وَجْهُهُ وَتُؤَدُّ لَهُ فِي جَنْبِهِ سِتُونٌ ذِرَاعًا عَلَى صُورَةِ آدَمَ فَيُلْبَسُ تَاجًا، فَيَرَاهُ أَصْحَابُهُ فَيَقُولُونَ: نَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّ هَذَا، اللَّهُمَّ لَا تَأْتِنَا هَذَا، قَالَ: فَيَأْتِيَهُمْ فَيَقُولُونَ: اللَّهُمَّ أَخْزِهِ، فَيَقُولُ: أَبْعَدْكُمْ اللَّهُ فَإِنَّ لِكُلِّ رَجُلٍ مِنْكُمْ مِثْلُ هَذَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وَالسُّدِّيُّ اسْمُهُ: إِسْمَاعِيلُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لی بئی دهگیرنه وه، که دهبارهی نهم نایه ته: (يَوْمَ نَدْعُو كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمَامِهِمْ) سورة بالإسراء: ۷۱. واته: نهو رۆژهین وه بیریتنه که هه موو کۆمه له خه لکی بۆ لیپرسینه وه به نامه ی کرداریان بانگ ده کهین.

پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده فهرموویت: (یه کیتک له وان بانگ ده کری نامه ی کرده وه کانی پی ده دریت، به دهستی راستی وهی ده گریت، جهسته ی شهست بال که له گهت ده کری، روخساری سپی ده کری، تاجیکی له مرواری له سه ره ده کری، له دووره وه ده دره وشیتته وه جا ده گه رپیتته وه بۆ لای هاوړیکانی، له دووره وه ده بیین، ده لئین: نهی خودایه! نهم به خته وه ره بهیته بۆ ناومان، بیکه به مایه ی خیر و بهر کهت بۆمان، کاتی که ده گاته لایان ده لئ: مژده بئی له ئیوه شه موو پیاوی له ئیوه وینه ی نه مه ی بۆ هه یه)، فهرمووی: (به لام کافر روخساری ره شه ده کری، جهسته ی شهست بال که له گهت ده کری له سه ره شتیه ی باوکه ناده م، تاجیکی ناگرینی له سه ره ده کری، هاوړیکانی ده بیین، ده لئین: په نا به خوا له شه ری نه مه،

سنن الترمذی بهر گئی چوارهم - باسه کانی تفسیری قورنان له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم

خودایه! لامانده له هاتنی نهمه بۆ لامان، فهرمووی: (جا ده گاته لایان ده لێن: خودایه! ریسوای بکه، خوا دوورتان خاتمه وه و له ناوتان ببات هه موو پیاوی له ئیوه وینهی نهمه ی بۆ هه یه).

۳۱۳۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكَيْعٌ، عَنْ دَاوُدَ بْنِ زَيْدٍ الرَّعَافِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي قَوْلِهِ: (عَسَى أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا) وَسُئِلَ عَنْهَا قَالَ: هِيَ الشَّفَاعَةُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَدَاوُدُ الرَّعَافِيُّ هُوَ: دَاوُدُ الْأَوْدِيُّ بْنُ زَيْدٍ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ وَهُوَ عَمُّ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ إِدْرِيسَ.

واته: له نه بو هوره یروه ره زای خوای لی بی ده گێرنه وه، که ده رباره ی نهم نایه ته: (عَسَى أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا) سوره بالإسراء: ۷۹. واته: ئومیده واره به پهروه دگارت بته گه یه نیتته پله و جینگایه کی په سه ندکراو. پرسیار کرا له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، فهرمووی: (نهمه تکا کردنه).

۳۱۳۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ ابْنِ أَبِي نَجِيحٍ، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنْ أَبِي مَعْمَرٍ، عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ، قَالَ: دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَكَّةَ عَامَ الْفَتْحِ وَحَوْلَ الْكَعْبَةِ ثَلَاثُ مِائَةٍ وَسِتُّونَ نَضْبًا، فَجَعَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَطْعُمُهَا بِمِخْصَرَةٍ فِي يَدِهِ، وَرُبَّمَا قَالَ بِعُودٍ، وَيَقُولُ: (جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا) (جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِي الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَفِيهِ عَنِ ابْنِ عُمَرَ.

واته: له ئیبنو مه سعو ده وه ره زای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: له سالتی رزگار کردنی مه ککه دا پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم چوه ناو

شاره وه، له ده ور بهری که عبده سیسه دو شهست بتی لی بوو، دارده ستیکی پی بوو ده یکرد به چاوی بته کاند و لی ده دان و ده یفرموو: (جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا) سورة الإسراء: ۸۱. واته: ههق و راستی (دینی به کتاپه رستی) هاتوو و بهر بابوو، به تال و ناههق پووچ و تفر و تونا بووه. (جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِي الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ). سورة سبأ: ۴۹. واته: ههق و راستی (دینی به کتاپه رستی) هاتوو و بهر بابوو، پووچ و به تالیش روشت و ناگه ریته وه.

۳۱۳۹ - (ضعیف الإسناد) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَرِيرٌ، عَنْ قَابُوسَ بْنِ أَبِي طَبِيَّانَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَكَّةَ ثُمَّ أَمَرَ بِالْهَجْرَةِ فَنَزَلَتْ عَلَيْهِ (وَقُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له ئیبنو عبه باسه وه رهزای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره خا صلی الله علیه وسلم له مه کهه بوو، فهرمانی پیکرا کۆچ بکات بو مه دینه، ئه مه نایه تی بو دابه زی: (وَقُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا). سورة الإسراء: ۸. واته: بلی: په روه ردگارا یارمه تیم بده تا هه رکاتی (ده سته کاری هه خیریک بووم) به چاکی و راستی و دروستی نه نجامی بدهم له هه رکاریک بوومه وه و نه نجامدا سه ره نجامیکی چاکی هه بیته و به جوانی لیته ده رچم و هه میشه و به رده وام له لاین خۆته وه ده سه لاتیکم پی ببه خشه که ببیته هو ی سه رکه وتنی به رده وام.

۳۱۴۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ زَكْرِيَّا بْنُ أَبِي زَائِدَةَ، عَنْ دَاوُدَ بْنِ أَبِي هِنْدَ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: قَالَتْ قُرَيْشٌ لِيَهُودَ: أَعْطُونَا شَيْئًا نَسْأَلُ هَذَا الرَّجُلَ، فَقَالَ: سَلُوهُ عَنِ الرُّوحِ، فَمَسَّأَلُوهُ عَنِ الرُّوحِ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى

(وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا)، قَالُوا: أَوِيتِنَا عِلْمًا كَثِيرًا أَوِيتِنَا التَّوْرَةَ، وَمَنْ أَوَى التَّوْرَةَ فَقَدْ أَوَى خَيْرًا كَثِيرًا، فَأَنْزَلْتَ (قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِذَاذًا لِكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفَذَ الْبَحْرُ) إِلَى آخِرِ الْآيَةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: قوره یش به جوله که کانیان وت: شتی کمان پی بلین با له باره یه وه پرسیار بکه مین له پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم، وتی: ده باره ی روح لینی بیرسن، نه وانیش ده باره ی روح لییان پرسی، خوی گه وه نه م نایه ته ی دابه زاند: (وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا) سورة الإسراء: 8. واته: پرسیار تی ده که م ده باره ی روح (که چیه و چۆنه؟)، بلی: روح به شتی که له فهرمانی په روه رد گارم و به ده ست نه وه (من نازانم چیه و چۆنه) و هیجستان پی نه به خسراوه له زانست ته نها شتی کی که م نه بیئت.

۳۱۴۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُشْرَمٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عِيسَى بْنُ يُونُسَ، عَنْ الْأَعْمَشِ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عَلْقَمَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: كُنْتُ أَمْشِي مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي حَرْثٍ بِالْمَدِينَةِ وَهُوَ يَتَوَكَّأُ عَلَى عَصِيْبٍ فَمَرَّ بِنَقَرٍ مِنَ الْيَهُودِ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ: لَوْ سَأَلْتُمُوهُ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ: لَا تَسْأَلُوهُ فَإِنَّهُ يُسْمِعُكُمْ مَا تَكْرَهُونَ، فَقَالُوا لَهُ: يَا أَبَا الْقَاسِمِ حَدِّثْنَا عَنِ الرُّوحِ، فَقَامَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَاعَةً وَرَفَعَ رَأْسَهُ إِلَى السَّمَاءِ فَعَرَفْتُ أَنَّهُ يُوحَى إِلَيْهِ حَتَّى صَعِدَ الْوُحْيُ، ثُمَّ قَالَ: (الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الله) ی کوری عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گپرنه وه، که

فهرموویه تی: جاری له خزمهت پیغمبره ری خوادا صلی الله علیه وسلم بووم، له ناو باخه خورمایه کی مه دینه دا ده رۆشتین په لکه خورمایه کی پی بوو خووی ده دا به سه ریدا له کاتی رۆشتنه که دا، دای به لای کۆمه لی جولە که دا، هه ندیکیان وتیان: بو پرسیاریکی لی نه کهین؟ هه ندیکی تریان وتیان: پرسیار لی مه کهن، نه وه که وه لاهه کهیتان پی خوش نه بی، پییان وت: نهی باوکی قاسیم، ده ربارهی روح قسه مان بو بکه، ماویه راوه ستا و راما، له پاشدا سه ری به رز کرده وه، زانیم وه حی بو هات، جا که وه حی ته واو بوو فهرمووی: (الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا) سورة الإسراء: 85. واته: روح به شیکه له فهرمانی په روه ردگارم و به ده ست نه وه (من نازانم چیه و چۆنه) و هیچتان پی نه به خسراوه له زانست ته نها شتیکی کهم نه بیست.

۳۱۴۲ - (ضعیف) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ مُوسَى، وَسُلَيْمَانُ بْنُ حَرْبٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ زَيْدٍ، عَنْ أَوْسِ بْنِ خَالِدٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يُخْشَرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثَلَاثَةَ أَصْنَافٍ: صِنْفًا مُشَاءً، وَصِنْفًا رُكْبَانًا، وَصِنْفًا عَلَى وُجُوهِهِمْ، قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَكَيْفَ يَمْشُونَ عَلَى وُجُوهِهِمْ؟ قَالَ: إِنَّ الَّذِي أَمْشَاهُمْ عَلَى أَقْدَامِهِمْ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يَمْشِيَهُمْ عَلَى وُجُوهِهِمْ، أَمَّا إِنَّهُمْ يَتَّقُونَ بِوُجُوهِهِمْ كُلَّ حَدَبٍ وَشَوْكٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَقَدْ رَوَى وَهَيْبٌ، عَنْ ابْنِ طَاوُوسٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَيْئًا مِنْ هَذَا.

واته: له نه بو هورهیره وه ره زای خوی لی بی ده گیر نه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (خه لک به سی دهسته و تاقم حشر ده کرین: دهسته یه کیان به پیاده یی ده رۆن بو گوړه پانی حشر، دهسته یه کیان

به سواری ده پۆن، دهسته که ی تریشیان له سهر روو ده پۆن، وترا: نه ی پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم، چۆن له سهر روویان ده پۆن؟ فهرمووی: (نه وه ی که توانای پیداون له سهر قاجیان پۆن، ههر نه وه ش توانای نه وه ی ههیه وایان لی بکات له سهر روویان پۆن، نه وه نده ههیه رووی خویمان ده پارێزن له هه موو به رزی و درک و دالتی).

۳۱۴۳ - (حسن) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا بِهِزُ بْنُ حَكِيمٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّكُمْ تَحْشُرُونَ رِجَالًا وَرِجَالًا وَتُجْرُونَ عَلَى وُجُوهِكُمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له به هزی کوری حه کیمه وه، له باوکیه وه، له باپیری وه ره زای خوی لی بی ده گیر نه وه، که فهرمووی ته ی: پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی ته ی: (بیگومان نیه به پیاده و به سواری و له سهر روو حه شر ده کرین).

۳۱۴۴ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، وَيَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، وَأَبُو الْوَلِيدِ، وَاللَّفْظُ لَفْظُ يَزِيدَ وَالْمَعْنَى وَاحِدٌ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مُرَّةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَلَمَةَ، عَنْ صَفْوَانَ بْنِ عَسَالٍ، أَنَّ يَهُودِيَيْنِ قَالَ أَحَدُهُمَا لِصَاحِبِهِ: اذْهَبْ بِنَا إِلَى هَذَا النَّبِيِّ نَسْأَلُهُ، فَقَالَ: لَا تَقُلْ لَهُ نَبِيٌّ فَإِنَّهُ إِنْ سَمِعَهَا يَقُولُ نَبِيٌّ كَأَنْتَ لَهُ أَرْبَعَةُ أَغْنِي، فَأَتَيَا النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَأَلَاهُ عَنْ قَوْلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ (وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ) فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا تُشْرِكُوا بِاللَّهِ شَيْئًا، وَلَا تَزْنُوا، وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ، وَلَا تَسْرِقُوا، وَلَا تَسْحَرُوا، وَلَا تَمْشُوا بِرِجْلَيْهِ إِلَى سُلْطَانٍ فَيَقْتُلَهُ، وَلَا تَأْكُلُوا الرِّبَا، وَلَا تَقْدِفُوا مُحْصَنَةً، وَلَا تَقْرَأُوا مِنَ الرَّحْفِ، شَكَّ شُعْبَةُ، وَعَلَيْكُمْ الْيَهُودُ خَاصَّةً أَلَّا تَعْتَدُوا فِي السَّبْتِ قَبْلًا يَدَيْهِ وَرِجْلَيْهِ وَقَالَا: نَشْهَدُ أَنَّكَ نَبِيٌّ، قَالَ: فَمَا يَمْنَعُكُمَا أَنْ تُسَلِّمَا؟ قَالَا: إِنَّ دَاوُدَ دَعَا اللَّهَ، أَنْ لَا

يَزَالُ فِي دُرَيْتِهِ نَبِيٌّ، وَإِنَّا نَخَافُ أَنْ أَسْلَمْنَا أَنْ تَقُولَنَا الْيَهُودُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له صفوانی کوری عهساله وه رهزای خوای لی بی ده گینه وه، که دوو جوله که ده بن یه کینکیان به هاوریکه ی ده لی: با برۆین بو لای نهو پیغمبره ده دربارهی نه م نایه ته پرسپاری لی بکه بن: (وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ يُبَيِّنَاتٍ) سورة الإسراء: ۱۰۱. واته: ویتند به خوا بینگومان نیتمه نو به لگه و نیشانه ی ناشکرمان به موسا به خشی.

هاوریکه ی وتی: مه لی پیغمبر چونکه نه گهر گوئی لی بی همر چاویتی ده کات به چوار چار، جا هاتن بولای پیغمبره صلی الله علیه وسلم، دربارهی نایه ته که پرسپاریان لی کرد، نهویش فهرمووی: (هاوبهش بو خوا برپار مه ده بن، زینا مه که بن، کهس به نارپه وا مه کوژن، دزی مه که بن، کهسی بی تاوان مه ده نه ده ست کاربه ده ست و ده سه لاتدار به قسه ی نیتوه بیکوژی، دزی مه که بن، سیحر و جادویازی مه که بن، سوود مه خۆن، بوختان بو شافره تی موسولمان و داوین پاک مه که بن، له کاتی جهنگ له گه ل بی باوه راندا پشت له جهنگ مه که بن، نه مه یان به تایبته له سه ر نیتوه نه ی کو مه لی جوله که، له پوژی شه مه دا ده ستدریژی نه که بن). جا هه ردووکیان هه ستان هه ردوو ده ست و هه دوو پی پیغمبره یان صلی الله علیه وسلم ماچکرد، وتیان: نیتمه شایه تی ده ده بن که تو پیغمبره ی، پیغمبره صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (نه ی چی ریگری نه وه تان لی ده کات یه کجاری موسولمان بن؟) وتیان: داود پیغمبره داوای له خوا کردوه که پیغمبره له نه وه ی نهو نه بریت، ده شترین نه گهر موسولمان بین جوله که کان بامکوژن.

۳۱۴۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ دَاوُدَ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ أَبِي بَشْرِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، وَلَمْ يَذْكُرْ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَهَشِيمٍ، عَنْ أَبِي بَشْرِ،

عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، (وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتُ بِهَا). قَالَ: نَزَلَتْ بِمَكَّةَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا رَفَعَ صَوْتَهُ بِالْقُرْآنِ سَبَّهُ الْمُشْرِكُونَ وَمَنْ أَنْزَلَهُ وَمَنْ جَاءَ بِهِ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ (وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ) فَيَسْبُ الْقُرْآنُ وَمَنْ أَنْزَلَهُ وَمَنْ جَاءَ بِهِ (وَلَا تُخَافِتُ بِهَا) عَنْ أَصْحَابِكَ بِأَنْ تُسْمِعَهُمْ حَتَّى يَأْخُذُوا عَنْكَ الْقُرْآنَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: ده‌بارهی نهم نایه‌ته: (وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتُ بِهَا). سورة الإسراء: ۱۱۰. واته: له کاتی خویندنی قورنان له نویژه کاندایه‌نگ بهرز مه‌کهو زۆریش نزمی مه‌که، لهو نیتوانده‌دا حاله‌تیکی له‌بار و مام ناوه‌ندی نه‌نجام بده.

ئیبنو عباس ره‌زای خویان لی بی فهرمووی: کاتی دابه‌زی پیغمبره‌ری خوا صلی الله علیه وسلم، له‌مه‌که زۆر خۆی ده‌رنه‌ده‌خست، که به‌رنویژی بۆ هاوه‌لانی ده‌کرد له‌کاتی له‌کاتی قورنان خویندندا ده‌نگی به‌رزده‌کرده‌وه، هاوبه‌ش بۆ خوا بریارده‌ران که گوئیان لیتی ده‌بوو جیتیویان ده‌دا به‌ قورنان و به‌وه‌ی ناردویه‌تی و به‌وه‌ش که هیتاویه‌تی بۆ سه‌ره‌وه‌ی واته به‌ جبریل، جا خوی گه‌وره به‌ پیغمبره‌که‌ی فهرموو: (وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ). واته: له‌ناو نویژدا به‌ده‌نگی به‌رز قورنان مه‌خوینه. تا هاوبه‌ش بۆ خوا بریارده‌ران نه‌بییستن و جیتیو نه‌ده‌ن به‌ قورنان. (وَلَا تُخَافِتُ بِهَا). واته: نه‌وه‌نده‌ش ده‌نگ نزم مه‌که‌روه‌وه هاوه‌لانت نه‌بییستن، له‌و نیتوانده‌دا حاله‌تیکی له‌بار و مام ناوه‌ندی نه‌نجام بده.

۳۱۴۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُشَيْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو بَشِيرٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، فِي قَوْلِهِ: (وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتُ بِهَا) وَابْتِغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا) قَالَ: نَزَلَتْ وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُخْتَفٍ بِمَكَّةَ، فَكَانَ إِذَا صَلَّى بِأَصْحَابِهِ رَفَعَ صَوْتَهُ بِالْقُرْآنِ، فَكَانَ الْمُشْرِكُونَ إِذَا سَمِعُوهُ شَتَمُوا الْقُرْآنَ وَمَنْ أَنْزَلَهُ وَمَنْ جَاءَ بِهِ، فَقَالَ اللَّهُ لِنَبِيِّهِ: (وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ) أَيِ بِقِرَاءَتِكَ، فَيَسْمَعُ

الْمُشْرِكُونَ فَيُسَبِّ الْقُرْآنُ، (وَلَا تُخَافُتِهَا) عَنْ أَصْحَابِكَ (وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا).
هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

٣١٤٧ - (حسن الإسناد) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ مِسْعَرٍ، عَنْ عَاصِمِ بْنِ أَبِي النَّجُودِ، عَنْ زَيْدِ بْنِ حُبَيْشٍ، قَالَ: قُلْتُ لِحَدِيثَةِ بِنِ الْيَمَانِ: أَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي بَيْتِ الْمَقْدِسِ؟ قَالَ: لَا، قُلْتُ: بَلَى، قَالَ: أَنْتَ تَقُولُ ذَلِكَ يَا أَصْلَحُ، يَمْ تَقُولُ ذَلِكَ؟ قُلْتُ: بِالْقُرْآنِ. بَيْنِي وَبَيْنَكَ الْقُرْآنُ، فَقَالَ حَدِيثَةُ: مَنْ اخْتَجَّ بِالْقُرْآنِ فَقَدْ أَفْلَحَ، قَالَ سُفْيَانُ: يَقُولُ فَقَدْ اخْتَجَّ، وَرَبَّمَا قَالَ: قَدْ فَلَجَّ، فَقَالَ: (سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى) قَالَ: أَفْتَرَاهُ صَلَّى فِيهِ؟ قُلْتُ: لَا، قَالَ: لَوْ صَلَّى فِيهِ لَكُتِبَ عَلَيْكُمُ فِيهِ الصَّلَاةُ كَمَا كُتِبَتْ الصَّلَاةُ فِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ قَالَ حَدِيثَةُ: قَدْ أُتِيَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِدَابَّةٍ طَوِيلَةٍ الظَّهْرِ، مَمْدُودَةٍ. هَكَذَا خَطُوهُ مَدُّ بَصَرِهِ، فَمَا زَانِلًا ظَهَرَ الْبُرَاقُ حَتَّى رَأَى الْجَنَّةَ وَالنَّارَ وَوَعَدَ الْآخِرَةَ أَجْمَعَ، ثُمَّ رَجَعَا عَوْدَهُمَا عَلَى بَدْنِهِمَا. قَالَ: وَيَتَحَدَّثُونَ أَنَّهُ رَبَطَهُ، لَمْ؟ لِيَفَرَّ مِنْهُ وَإِنَّمَا سَحَرَهُ لَهُ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له زیپی کوری حوبه یشه وه رهزای خوای لی بی ده گینه وه، که فرموویه تی: وتم به (حذیفه) ی کوری به مان رهزای خوای لی بی: نایا پیغمبره وه خوا صلی الله علیه وسلم، له مزگه وتی نه قصا نویژی کرد؟ (حذیفه) فرمووی: (نه خیر)، وتم: به لی نویژی کرد، فرمووی: نهی سهر روتاوه تو به چی به لگه به ده لی پیغمبره وه خوا صلی الله علیه وسلم له مزگه وتی نه قصا نویژی کرد، وتم: به به لگه ی قورنات، قورنات حه که م بی له نیوان من و تودا، فرمووی: هه که سی به لگه ی قورنات بی سهرکه وتوه، فرمووی: (سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ

الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى). سورة الإسراء: ۱. واته: پاك و بیگهردی و ستایش بۆ شهو زاتهی كه شهوړهوی كرد له بهشیكی كه می شهودا به بهندهی خوی (موحه مههه) صلی الله علیه وسلم له مزگهوتی (حرام كه عبهی پیروزه وه) بۆ مزگهوتی نه قصا، (حذیفه) فهرمووی: تو پیت وایه له مزگهوتی نه قصا نویژی کردی؟ وتم: نا، فهرمووی: نه گهر نویژی تیدا بگردایه، نه وه له سهر نیوهش ده نوسرا نویژی تیدا بکهن، ههروهك چۆن له سه تانه له مزگهوتی (حرام) نویژ بکهن، (حذیفه) فهرمووی: بورا قیان هینا بۆ پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم، پشتی دریتړ بوو، به یهك ههنگاو تا چاوی بری بگردایه دهړوی، جیا نه بووه وه لیان ههتا به ههشت و دۆزه خیال دی، له پاشدا گه رایه وه شوینی دهستپیکردنی روشتنی، ده لاین: به ستویه تیه وه بۆچی؟ خو هه لانه هات به لکو بیگومان زانای هه موو نهینی و ناشکراکان كه خواجه بۆی موسه خه کردبوون.

۳۱۴۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ زَيْدِ بْنِ جُدْعَانَ، عَنْ أَبِي نَضْرَةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَنَا سَيِّدُ وَلَدِ آدَمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا فَخْرَ، وَيَبْدِي لَوَاءُ الْحَمْدِ وَلَا فَخْرَ، وَمَا مِنْ نَبِيٍّ يَوْمَئِذٍ آدَمَ فَمَنْ سِوَاهُ إِلَّا تَحْتَ لَوَائِي، وَأَنَا أَوَّلُ مَنْ تَنْشَقُّ عَنْهُ الْأَرْضُ وَلَا فَخْرَ، قَالَ: فَيَقْرَعُ النَّاسُ ثَلَاثَ فَرَعَاتٍ، فَيَأْتُونَ آدَمَ، فَيَقُولُونَ: أَنْتَ أَبُونَا آدَمُ فَاشْفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ، فَيَقُولُ: إِنِّي أَذْنَبْتُ ذَنْبًا أَهْبَطْتُ مِنْهُ إِلَى الْأَرْضِ وَلَكِنْ أَتُّنُوا نُوحًا، فَيَأْتُونَ نُوحًا، فَيَقُولُ: إِنِّي دَعَوْتُ عَلَى أَهْلِ الْأَرْضِ دَعْوَةً فَأُهْلِكُوا، وَلَكِنْ أَذْهَبُوا إِلَى إِبْرَاهِيمَ، فَيَأْتُونَ إِبْرَاهِيمَ فَيَقُولُ: إِنِّي كَذَبْتُ ثَلَاثَ كَذِبَاتٍ، ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا مِنْهَا كَذِبَةٌ إِلَّا مَا حَلَّ بِهَا عَنْ دِينِ اللَّهِ. وَلَكِنْ أَتُّنُوا مُوسَى، فَيَأْتُونَ مُوسَى، فَيَقُولُ: إِنِّي قَدْ قَتَلْتُ نَفْسًا، وَلَكِنْ أَتُّنُوا عِيسَى، فَيَأْتُونَ عِيسَى، فَيَقُولُ: إِنِّي عُيِدْتُ مِنْ دُونِ

الله، وَلَكِنْ اِنتُوا مُحَمَّدًا، قَالَ: فَيَا تُوتَنِي فَأَنْطَلِقُ مَعَهُمْ، قَالَ ابْنُ جُدْعَانَ: قَالَ أَنَسٌ: فَكَأَنِّي أَنْظَرُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: فَأَخَذُ بِخَلْقَةِ بَابِ الْجَنَّةِ فَأَقْعَقْتُهَا فَيَقَالُ: مَنْ هَذَا؟ فَيَقَالُ: مُحَمَّدٌ فَيَفْتَحُونَ لِي، وَيُرْجَبُونَ بِي، فَيَقُولُونَ: مَرْجَبًا، فَأَخِرُّ سَاجِدًا، فَيُلْهِمُنِي اللَّهُ مِنَ الثَّنَاءِ وَالْحَمْدِ، فَيَقَالُ لِي: ازْفَعْ رَأْسَكَ وَسَلْ تُعْطَ، وَاشْفَعْ تُشَفَّعَ، وَقُلْ يُسْمَعُ لِقَوْلِكَ، وَهُوَ الْمَقَامُ الْمَحْمُودُ الَّذِي قَالَ اللَّهُ: (عَسَى أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا) قَالَ سُفْيَانُ: لَيْسَ عَنْ أَنَسٍ، إِلَّا هَذِهِ الْكَلِمَةُ. فَأَخَذُ بِخَلْقَةِ بَابِ الْجَنَّةِ فَأَقْعَقْتُهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ وَقَدْ رَوَى بَعْضُهُمْ هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ أَبِي نَضْرَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، الْحَدِيثُ بِطَوِيلِهِ.

واته: له نه بو سه عیدی خودریه وه رهزای خوای لی بئی ده گێرنه وه، که
 فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (من گه وهی
 نه وهی ناده مم به بئی فه خر و شانازی و خۆهه لکێشان، ئالو بهیداخی سوپاسگوزاری
 به دهستی منه وهیه به بئی فه خر و شانازی، هه رچی پیغه مبهران و له وان خوارتریش
 ههیه له ژیر ئالای مندان، یه که م که سم زه ویم بو شق ده کریت واته یه که م که س
 زیندووده کریمه وه)، فهرمووی: (سی ترس و توقاندن روو ده کاته خه لک، ده چن
 بۆلای ناده م، ده لێن: تو ناده می باو کمانی له لای پهروه ردگارت تکامان بو بکه با
 زوو رگارمان ببی، ده لێ: من گونا هیکم کردووه - له بهری دره خته که م خوارد که
 لیم قه ده غه کرابوو به هۆیه وه له به ههشت ده رکرام - فریدرامه سه ر زه وی، له به رنه وه
 برۆن بۆلای نووح، نه وانیش ده رۆن بۆلای نووح، نه ویش ده لێ: منیش دوام کرد له
 بئی باوه رانی سه ر زه وی خوای گه وه ره پارانه وه که می لی وه رگرم و له ناوی بردن، به لکو
 برۆن بۆلای نیبراهیم، نه وانیش ده رۆن بۆلای نیبراهیم، نه ویش ده لێ: منیش سی
 درۆم کردووه) - له راستیدا درۆش نه بوون -، به لکو برۆن بۆلای موسا، نه وانیش

دهرۆن بۆلای موسا، نهویش دهلتی: منیش پیاوێکه کوشتوه، بهلکو برۆن بۆلای عیسا، نهوانیش دهرۆن بۆلای عیسا، نهویش دهلتی: منیش کراوم به خواو په رستراوم له لایهن گاوه کانهوه، بهلکو برۆن بۆلای موحه ممه د، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (جا خه لکه که دینه لام له گه لیان دهرۆم ههتا بهردهرگای بهههشت، ئیبنو جهدعان فهرمووی: نه نهس رهزای خوای لی بی فهرمووی: وهك نهوهی ئیستا چاوم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بی، فهرمووی: (حلقهی دهرگا که ده گرم و ده دهه له دهرگا بۆ نهوهی دهنگی لیوه بی، دهلتی: نهوه کتیه؟ دهلتین: نهوه موحه ممه ده، نیت دهرگای بهههشت بۆ ده که نهوه و شاد و خوشحال ده بن به بینیم: دهلتین: مه رحه با، جا سه جده ده بهم، خوای گهوره هه ندی سوپاس و ستایش ده خاته دل مه وه منیش سوپاس و ستایشی ده کهم، پیتم دهوتری: سهرت بهر زکه ره وه و داوا بکه پیت ده بهخشم، تکا بکه تکا کهت قبول ده کهم، نه مهش نهو شوین و جیگه بهر پزه وه که خوای گهوره ده فهرمویت: (عَسَى أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّخْمُودًا). سورة الإسراء: ۷۹. واته: بۆ نهوهی پهروه ردگارت بتخاته شوین و جیگه بهر پزه وه که تیایدا سوپاسکراو بیت.

دهرباره ی سورته ی (الکھف).

۱۹ - بَاب: وَمِنْ سُورَةِ الْكَهْفِ

۳۱۴۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، قَالَ: قُلْتُ لِابْنِ عَبَّاسٍ: إِنَّ نَوْفًا الْبِكَالِيَّ يَزْعُمُ أَنَّ مُوسَى صَاحِبَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَيْسَ بِمُوسَى صَاحِبِ الْخَضِرِ، قَالَ: كَذَبَ عَدُوُّ اللَّهِ، سَمِعْتُ أَبِي بَنَ كَعْبٍ، يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: قَامَ مُوسَى خَطِيئًا فِي

بني إسرائيل، فُسِّيلُ: أَيُّ النَّاسِ أَعْلَمُ؟ فَقَالَ: أَنَا أَعْلَمُ، فَعَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِ إِذْ لَمْ يَزِدْ الْعِلْمَ إِلَيْهِ، فَأَوْحَى اللَّهُ إِلَيْهِ أَنَّ عَبْدًا مِنْ عِبَادِي يَجْمَعُ الْبَحْرَيْنِ هُوَ أَعْلَمُ مِنْكَ، قَالَ: أَيُّ رَبِّ، فَكَيْفَ لِي بِهِ؟ فَقَالَ لَهُ: احْمِلْ حُوتًا فِي مِكْتَلٍ فَخَيْثُ تَفْقِدُ الْحُوتَ فَهُوَ تَمَّ، فَاَنْطَلَقَ وَانْطَلَقَ مَعَهُ فَتَاهُ وَهُوَ يُوشِعُ بَنُ نُونٍ فَجَعَلَ مُوسَى حُوتًا فِي مِكْتَلٍ، فَاَنْطَلَقَ هُوَ وَفَتَاهُ يَمْشِيَانِ حَتَّى إِذَا أَتَيَا الصَّخْرَةَ، فَرَقَدَ مُوسَى وَفَتَاهُ فَاضْطَرَبَ الْحُوتُ فِي الْمِكْتَلِ حَتَّى خَرَجَ مِنَ الْمِكْتَلِ فَسَقَطَ فِي الْبَحْرِ، قَالَ: وَأَمْسَكَ اللَّهُ عَنْهُ جُرْيَةَ الْمَاءِ، حَتَّى كَانَ مِثْلَ الطَّاقِ وَكَانَ لِلْحُوتِ سَرَبًا. وَكَانَ لِمُوسَى وَلِفَتَاهُ عَجَبًا، فَاَنْطَلَقَا بِقِيَّةِ يَوْمِهِمَا وَلَيْلَتِهِمَا وَنَسِيَ صَاحِبُ مُوسَى أَنْ يُخْبِرَهُ، فَلَمَّا أَصْبَحَ مُوسَى (قَالَ لِفَتَاهُ أَتَيْنَا غَدَاءَنَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا) قَالَ: وَلَمْ يَنْصَبْ حَتَّى جَاوَزَ الْمَكَانَ الَّذِي أُمِرَ بِهِ (قَالَ أَزَايْتُ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ وَمَا أَنْسَانِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ) وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا (قَالَ مُوسَى ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِ فَارْتَدَّا عَلَى آثَارِهِمَا قَصَصًا) قَالَ: فَكَانَا يَقْصَصَانِ آثَارَهُمَا، قَالَ سُفْيَانُ: يَزْعُمُ نَاسٌ أَنَّ تِلْكَ الصَّخْرَةَ عِنْدَهَا عَيْنُ الْحَيَاةِ وَلَا يُصِيبُ مَاؤُهَا مَيِّتًا إِلَّا عَاشَ، قَالَ: وَكَانَ الْحُوتُ قَدْ أُكِلَ مِنْهُ، فَلَمَّا قُطِرَ عَلَيْهِ الْمَاءُ عَاشَ، قَالَ: فَقَصَّآ آثَارَهُمَا حَتَّى أَتَيَا الصَّخْرَةَ، فَرَأَى رَجُلًا مُسَجًى عَلَيْهِ يَثُوبُ، فَسَلَّمَ عَلَيْهِ مُوسَى، فَقَالَ: أُنِّى بِأَرْضِكَ السَّلَامُ؟ قَالَ: أَنَا مُوسَى، قَالَ: مُوسَى بني إسرائيل؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: يَا مُوسَى إِنَّكَ عَلَى عِلْمٍ مِنْ عِلْمِ اللَّهِ عَلَّمَكَ اللَّهُ لَا أَعْلَمُهُ، وَأَنَا عَلَى عِلْمٍ مِنْ عِلْمِ اللَّهِ عَلَّمَنِيهِ لَا تَعْلَمُهُ، فَقَالَ مُوسَى: (هَلْ أَتَيْتُكَ عَلَى أَنْ تُعَلِّمَنِي مِمَّا عَلِمْتَ رُشْدًا) قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَى مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا قَالَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا) قَالَ لَهُ الْخَضِرُ: (فَإِنْ أَتْبَعَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّى أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا) قَالَ: نَعَمْ، فَاَنْطَلَقَ الْخَضِرُ وَمُوسَى يَمْشِيَانِ عَلَى سَاحِلِ الْبَحْرِ، فَمَرَّتْ بِهِمَا سَفِينَةٌ فَكَلَّمَاهُمْ أَنْ يَحْمِلُوهُمَا

فَعَرَفُوا الْخَضِرَ فَحَمَلُوهَا بِغَيْرِ نَوْلٍ فَعَمَدَ الْخَضِرُ إِلَى لَوْحٍ مِنَ الْأَوْحِ السَّفِينَةِ فَنَزَعَهُ، فَقَالَ لَهُ مُوسَى: قَوْمٌ حَمَلُونَا بِغَيْرِ نَوْلٍ فَعَمَدْتَ إِلَى سَفِينَتِهِمْ فَخَرَقْتَهَا (لِتُغْرَقَ أَهْلُهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا) ثُمَّ خَرَجَا مِنَ السَّفِينَةِ فَبَيْنَمَا هُمَا يَمْشِيَانِ عَلَى السَّاحِلِ وَإِذَا غُلَامٌ يَلْعَبُ مَعَ الْغُلَمَانِ فَأَخَذَ الْخَضِرُ بِرَأْسِهِ فَأَقْتَلَعَهُ بِيَدِهِ، فَقَتَلَهُ، قَالَ لَهُ مُوسَى: (أَقْتَلْتَ نَفْسًا رَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نَكِرًا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا) قَالَ: وَهَذِهِ أَشَدُّ مِنَ الْأُولَى (قَالَ إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنَ لَدُنِّي عُذْرًا فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَا أَهْلُهَا فَأَبَوْا أَنْ يُضَيِّقُوا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَ يَقُولُ: مَاثِلُ، فَقَالَ الْخَضِرُ بِيَدِهِ هَكَذَا (فَأَقَامَهُ) فَقَالَ لَهُ مُوسَى: قَوْمٌ أَتَيْنَاهُمْ فَلَمْ يُضَيِّقُوا وَلَمْ يُطْعِمُونَا (لَوْ شِئْتَ لَاتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنَكَ سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا) قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَرْحَمُ اللَّهُ مُوسَى لَوَدِدْنَا أَنَّهُ كَانَ صَبْرًا حَتَّى يَقْصُصَ عَلَيْنَا مِنْ أَخْبَارِهِمَا. قَالَ: وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْأُولَى كَانَتْ مِنْ مُوسَى نِسْيَانًا. وَقَالَ: وَجَاءَ عُصْفُورٌ حَتَّى وَقَعَ عَلَى حَرْفِ السَّفِينَةِ ثُمَّ نَقَرَ فِي الْبَحْرِ، فَقَالَ لَهُ الْخَضِرُ: مَا نَقَصَ عِلْمِي وَعِلْمُكَ مِنْ عِلْمِ اللَّهِ إِلَّا مِثْلُ مَا نَقَصَ هَذَا الْعُصْفُورُ مِنَ الْبَحْرِ قَالَ سَعِيدُ بْنُ جُبَيْرٍ: وَكَانَ يُعْنِي ابْنَ عَبَّاسٍ، يَقْرَأُ: وَكَانَ أَمَامَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ صَالِحَةٍ غَضَبًا وَكَانَ يَقْرَأُ: وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ كَافِرًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَرَوَاهُ الزُّهْرِيُّ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُثْبَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَقَدْ رَوَاهُ أَبُو إِسْحَاقَ الهمدانيُّ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. قَالَ أَبُو مُزَاجِمٍ السَّمَرْقَنْدِيُّ: سَمِعْتُ عَلِيَّ بْنَ الْمَدِينِيِّ يَقُولُ: حَجَجْتُ حَجَّةً وَلَيْسَ لِي

هَمَّةٌ إِلَّا أَنْ أَسْمَعَ مِنْ سُفْيَانَ يَذْكُرُ فِي هَذَا الْحَدِيثِ الْحَبْرَ حَتَّى سَمِعْتُهُ يَقُولُ: حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ دِينَارٍ، وَقَدْ كُنْتُ سَمِعْتُ هَذَا مِنْ سُفْيَانَ مِنْ قَبْلِ ذَلِكَ، وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ الْحَبْرَ.

واته: له سه عیدی کوری جوبهیرهوه رهزای خوای لی بی ده گێرنهوه، که فهرموویهتی: وتم به ئیبنو عهباس رهزای خویان لی بی: نهوفی به کالی پیتی وایه موسای بهنی ئیسرائیل نهو موسایه نیه که خوای گهوره به سه رههاته که ی له گهل (خضر) - له سورتهتی (الکھف) دا - باس ده کات، ئیبنو عهباس فهرمووی: درۆده کات دوژمنی خوا، بیستم له نوبه ی کوری که عب رهزای خوای لی بی فهرمووی: بۆ خۆم گویم له پتغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده یفه رموو: (جاری موسا ههستا وتاری ده خویندهوه بۆ نهوه ی ئیسرائیل، یه کێ پرسیار ی لی کرا: چ که سی زانترین که سه؟ فهرمووی: من، خوای گهوره گله بی لی کرد له بهرنهوه ی ههواله ی نه کرد به زانیاری خودا، وه چی بۆ نارد، که بیگومان یه کێ له بهنده کانم له تو شاره زاتره، ئیستا نهو هتا لهو شوینه ی که دوو ده ریا که یه کده گرن، موسا فهرمووی: نه ی پهروه ردگارم! جا چۆن پیتی بگهم؟ خوای گهوره پیتی فهرموو: ماسیه که بهرژینه له گهل خۆت بیبه له زه میله که دا له کو ی و نت کرد نهو بهنده له ویدا یه، له پاشدا موسا له گهل گهنجیکا که یوشه عی کوری نون بوو به ماسیه برژاوه که وه روشتن به رهو نهو شوینه، ههتا گه یشتنه تاویره بهرده که ی قه راخ ده ریا که، له و ی لی راکشان ماسیه که له زه میله که دا راپه ری هاته ده ره وه و که و ته ناو ده ریا که وه، به ناو ناوی ده ریا که دا خهنده کیکی بۆ خۆی دروست کردوو ریگی خۆی گرته بهر و که و ته ری، خوای گهوره شلپاوی ناوه که ی که به روشتنی ماسیه که شق ده بوو کرد وه ک تاقی سه ر ده رگا و په نجه ره کرد به کون و خهنده ک له ژیر ناوه که وه، بۆ موسا و گه نجه که ی له گه لی بوو شتیکی سه رسو رهینه ر بوو، جا ما وه ی نهو روژه و شه و یکی ته وا و ههتا به یانی ده رۆن، ها وه له که ی ری که ی موسا بیر ی نابی ههواله که رابگه یه نی به موسا، کاتی روژ بوویه وه موسا فهرمووی: (قَالَ لِفَتَاهُ إِنَّا

غَدَاءَنَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا). سورة الکهف: ۶۲. واته: موسا به هاوه له که ی
 فەرموو: ئاده ی خواردنه که مان بۆ بهیینه به راستی له م سه فەره ماندا زۆر هیلاک و
 ماندوو بووین. فەرموو: (ههتا لهو شوینه تیپهریان نه کرد که خودا کردبووی به
 نیشانه بۆی ههستی به شکەتی و ماندوو بوون نه کرد)، (قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوْنَا إِلَى
 الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ وَمَا أَنسَانِيهُ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي
 الْبَحْرِ عَجَبًا). سورة الکهف: ۶۳. واته: لاوه که وتی: نه گەر له بیرت بێ کاتی چووینه
 سه ر بهرده که بۆ حهوانه وه من بیرم چوو باسی ماسیه کهت بۆ بکه م، که سیش
 له بیر نه بردمه وه که بۆت باس بکه م شهیتان نه بیت، به راستی نهو ماسیه
 زیندوو بووه و به شیوهیه کی زۆر سهیر خۆی کرد به ناو ده ریادا، موسا فەرموو:
 (ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغُ فَارْتَدُّ عَلَى آثَارِهِمَا قَصَصًا). سورة الکهف: ۶۴. واته: هه ر نه وه بوو
 که ئیمه ده مانویست و بۆی ده گه رتین، ئیتر به ناچاری گه رانه وه بۆ نهو شوینه ی که
 به جییان هیشتبوو، سوفیان ده لی: خه لک پییان وایه له بن نهو بهرده دا ئاوی ژیا نه وه
 ههیه که به ناوبانگه به ئاوی حهیات، بهر هه ر مردوو یه ک بکه وی زیندوو ده بیته وه.
 فەرموو: ماسیه که له دلۆپه ی نهو ئاوه ی بهر کهوت زیندوو بوویه وه، فەرموو:
 به شوینی خۆیاندا گه رانه وه ههتا گه یشتنه وه به بهرده گه وره که، پیاویکیان دی به
 پۆشاکێ خۆی داپۆشی بوو، موسا سه لامی لی کرد، فەرموو: له کو ی له ولاتی
 ئیوه سلّوی له م شیوهیه ههیه، فەرموو: من موسام، نهویش فەرموو: موسای
 نه وه ی ئیسرائیل؟ فەرموو: به لی، فەرموو: نه ی موسا توا خوا زانست و
 زانیاریه کی فیر کردوویت من نایانم، منیش خوا ههروه ها خوا زانست و زانیاریه کی
 فیر کردووم تۆ نایانی، موسا فەرموو: (هَلْ أَتَبِعَكَ عَلَى أَنْ تَعْلَمَنِي مِمَّا عَلَّمْتَ
 رُشْدًا قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَى مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا قَالَ
 سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا). سورة الکهف: ۶۶-۶۹. واته: ناخۆ
 مۆله تم ده ده ی شویتت بکه وم؟ ئا لهو زانسته ی له لایه ن پهروه رد گارتوه فیر کراویت،

منیش فیبرکههیت و نیشانمی بدهیت، بهلکو کهلکی لی وهرگرم له کاروباردا. نهویش به موسای فرموو: (فَإِنْ أَتَبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّى أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا). سورة الکهف: ۷۰. واته: جا نهگهر شوینم کهوتی نهوه دهرباره ی هیچ شتیکی پرسیارم لی مه که ههتا خویم له نهینیه که ی ناگادارت نه که م. موسا فرموی: باشه، جا ههردووکیان به که نار ده ریا که دا کهوتنه پری ههتا پاپۆری هات قسه یان له ته کدا کردن تا هه لیان بگرن، پیاوه چا که که یان ده ناسی به خو پاری هه لیان گرتن، موسا سهیری کرد ته خته یه له ته خته کانی پاپۆره که ی هه لکه ند، موسا پیی فرموو: نهوه چیت کرد لای خو ی نه مانه به خو پاری نیسه یان هه لگرت که چی تو پاپۆره که یان کون تی ده کهیت: (لَتَفَرِّقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُمْرًا). سورة الکهف: ۷۱ - ۷۳. واته: ده ته وی هه رچی سه رنشینه کانی هه یه نو قمی بکهیت، سویند به خوا به راستی کاریکی ناشایسته ی گه ورت کرد. جا له پاپۆره که هاتنه ده ره وه و به که ناری ده ریا که ته دا کهوتنه پری، چاری کهوت به کوپریکی مندالکار له ناو مندالاندا یاری ده کرد، سه ری گرت و ملی له جهسته ی کرده وه و کوشی، موسا پیی فرموو: (أَقْتُلْتُ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا). سورة الکهف: ۷۴ - ۷۵. واته: نهوه بوچی که سیکی بی گونا هت کوشت بی نه وه ی نهو تاوانیکی وای کرد بی شایسته ی کوشن بی، سویند به خوا به راستی کاریکی ناپه سه ند و نار هوات نه نجامدا. ره ددی نه مجاره ی توندتر بوو له جاری یه که م، موسا فرموی: (قَالَ إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا أَتَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَ أَهْلُهَا فَأَبَوْا أَنْ يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَ فَأَقَامَهُ). سورة الکهف: ۷۶ - ۷۷. واته: نهگهر دوا ی نه مه پرسیار ی هه ر شتیکی ترم لی کردی، نهوه هاوپیسه تیم مه که، به راستی به رای من نهوه مافی خو ته له لایه ن منه وه لی

بوردراویت، پاشان ده‌رچوون و روشتن هه‌تا گه‌یشتنه ناو خه‌لکی شارۆچکه‌یه‌ک داوای خۆراکیان له خه‌لکه‌که کرد، که‌چی ده‌ستیان نا به‌رویانه‌وه و میوانداریان لی نه‌کردن، دیواریکیان به‌دی کرد خه‌ریک بوو ده‌پوخا، زاناکه دیواره روخواه‌که‌ی هه‌لچینه‌وه و چاکی کرده‌وه و به‌رزی کرده‌وه، موسا فه‌رمووی: ئه‌وانه قه‌ومێک بوون ده‌ستیان نا به‌رومانه‌وه و میوانداریان لی نه‌کردین و خۆراکیان نه‌داینی: (لَوْ شِئْتَ لَاتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا). واته: نه‌گه‌ر بتویستایه ئه‌وه کرێه‌کت به‌رامبه‌ر به‌م کاره وه‌رده‌گرت (ده‌ماندا به‌ خۆراک و پینی تیر ده‌بووین، زاناکه‌ش فه‌رمووی: (قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا). سورة الکهف: ۷۷- ۷۸. نیت ئالیره به‌دواوه جیابوونه‌وه‌ی نیوان من و تۆیه، من تۆ ئاگادار ده‌که‌م له حه‌قیقه‌ت و سه‌ره‌نجامی ئه‌و شتانه‌ی که نه‌توانی ئارامبگری له به‌رامبه‌ریانه‌وه). پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رمووی: (ره‌حه‌تی خوا له موسا بی خۆزگه زیاتر نارامی بگرتایه هه‌تا خوی گه‌وره به‌سه‌ره‌اتی زیاتری هه‌ردووکیانی باس بکردایه بۆمان). فه‌رمووی: هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رمووی: (نهم جاری یه‌که‌مه‌یان موسا له‌یادی نه‌بوو). فه‌رمووی: چۆله‌که‌یه هات له‌سه‌ر لیواری پاپۆره‌که نه‌شته‌وه و ده‌نوکیکی ژهند به‌ ناوی ده‌ریاکه‌دا، (خضر) پیی فه‌رموو: زانیاری من و تۆ له‌چاو زانیاری خوی گه‌وره‌دا وه‌ک ده‌نوکی ژهندنی ئه‌و چۆله‌که‌ وایه به‌ ناوی ده‌ریاکه‌دا.

۳۱۵۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ عَلِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو قُتَيْبَةَ سَلَّمَ بْنُ قُتَيْبَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْجَبَّارِ بْنُ الْعَبَّاسِ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ، عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الْعَلَامُ الَّذِي قَتَلَهُ الْحَضِرُ طُبِعَ يَوْمَ طُبِعَ كَافِرًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: له ئوبه ی کوری که عبه وه ره زای خوی لی بی ده گپنه وه، که
 فهرموویه تی: پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (ئه وه مندالهی
 که (خضر) کوشتی ئه وه پوژهی که خوی گه وه دروستی کردو موری پیدانا،
 به کافری دروستی کردو موری پیدانا - ئه گهر بژیایا ئه وه نده خراپه کاری ده کرد
 باوک و دایکیشی گومپاو کافر و بی باوه پ ده کرد -).

۳۱۵۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا
 مَعْمَرٌ، عَنْ هَمَامِ بْنِ مُنَبِّهٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
 إِنَّمَا سُمِّيَ الْخَضِرُ لِأَنَّهُ جَلَسَ عَلَى فَرْوَةٍ بَيْضَاءَ فَأَهْتَرَتْ تَحْتَهُ خَضِرَاءَ. هَذَا حَدِيثٌ
 حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: له ئه بو هورهیره وه ره زای خوی لی بی ده گپنه وه، که فهرموویه تی:
 پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (بویه ناو نراوه (خضر) کاتی
 داده نیشت له سه ره زوی سافی سپی گیای لی ده پواو سه وز ده بوو).

۳۱۵۲ - (ضعیف جدا) حَدَّثَنَا جَعْفَرُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنِ فُضَيْلٍ الْجَزْرِيُّ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ قَالُوا:
 حَدَّثَنَا صَفْوَانُ بْنُ صَالِحٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ بْنُ مُسْلِمٍ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ يُوسُفَ
 الصَّنْعَانِيِّ، عَنْ مَكْحُولٍ، عَنْ أُمِّ الدَّرْدَاءِ، عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ فِي قَوْلِهِ: (وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا) قَالَ: ذَهَبٌ وَفِضَّةٌ. حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ
 الْحَلَّالُ، قَالَ: حَدَّثَنَا صَفْوَانُ بْنُ صَالِحٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ بْنُ مُسْلِمٍ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ
 يُوسُفَ الصَّنْعَانِيِّ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ جَابِرٍ، عَنْ مَكْحُولٍ، بِهَذَا الْإِسْنَادِ نَحْوَهُ.

واته: له ئه بو ده رداشه وه ره زای خوی لی بی ده گپنه وه، که فهرموویه تی:

سنن الترمذی بهر گئی چواره م - باسه کانی تفسیری قورنان له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم

پیغمبره خا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: ((وَكَاَن تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا)) له ژیر کهلاوه و دیواره روخواه کهدا ثالثون و زیو هه بوو.

۳۱۵۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ الْمَعْنَى وَاحِدٌ وَاللَّفْظُ لِأَبِي بَشَّارٍ، قَالُوا: حَدَّثَنَا هِشَامُ بْنُ عَبْدِ الْمَلِكِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَبِي رَافِعٍ، عَنْ حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي السِّدِّ قَالَ: يَخْرِقُونَهُ كُلَّ يَوْمٍ، حَتَّى إِذَا كَادُوا يَخْرِقُونَهُ قَالَ الَّذِي عَلَيْهِمْ: ازْجِعُوا فَسَتَخْرِقُونَهُ غَدًا، فَيُعِيدُهُ اللَّهُ كَأَشَدِّ مَا كَانَ، حَتَّى إِذَا بَلَغَ مُدَّتَهُمْ وَأَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَبْعَثَهُمْ عَلَى النَّاسِ. قَالَ الَّذِي عَلَيْهِمْ: ازْجِعُوا فَسَتَخْرِقُونَهُ غَدًا إِنْ شَاءَ اللَّهُ وَاسْتَنْتَى، قَالَ: فَيَرْجِعُونَ فَيَجِدُونَهُ كَهَيْئَتِهِ حِينَ تَرَكُوهُ فَيَخْرِقُونَهُ، فَيَخْرُجُونَ عَلَى النَّاسِ، فَيَسْتَقْفُونَ الْمِيَاءَ، وَيَغْرِثُ النَّاسُ مِنْهُمْ، فَيَرْمُونَ بِسِهَامِهِمْ فِي السَّمَاءِ فَتَرْجِعُ مُحْضَبَةً بِالْذِمَاءِ، فَيَقُولُونَ: فَهَرْنَا مَنْ فِي الْأَرْضِ وَعَلُونَا مَنْ فِي السَّمَاءِ، فَسَوْءَ وَعُلُوًّا، فَيَبْعَثُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ نَعْفًا فِي أَفْقَائِهِمْ فَيَهْلِكُونَ، فَوَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ إِنَّ دَوَابَّ الْأَرْضِ تَسْمَنُ وَتَبْطَرُ وَتَشْكُرُ شُكْرًا مِنْ لُحُومِهِمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ إِنَّمَا نَعْرِفُهُ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِثْلَ هَذَا.

واته: له ئه بو هورهیره وه رهزای خوی لی بی ده گپینه وه، که پیغمبره خا صلی الله علیه وسلم ده باره ی بهر بهسته که فرموویه تی: (هه موو روژی هه ولیان ده دا بهر بهسته که کون بکه ن هه تا ئه وه نده یان نه ده ما کوناودهری بکه ن، سه رکاره که یان ده لی: بگه پینه وه ئه وه نده ی نه ماوه سه بهینی کونی ده که یان، بو روژی دواتر خوی گه وه ئه وه بهر بهسته له جاران مه حکه متر و قایم تر ده کاته وه، ئه م حاله هه روا بهرده وام ده بی هه تا ئه وه کاته ی خوی گه وه ده یه وی بهر له یان بکاته گیانی ئه وه خه لکه ی له و دیو بهر بهسته که وه ن، ئه وه کاته سه رکاره که یان ده لی: بگه پینه وه ئه وه نده ی نه ماوه سه بهینی کونی ده که یان نه گه ر خا بیه وی و هه ز

دهکات، بۆ سبهینی که دینه وه سهیر ده کهن چۆن به جییان هیشتوو وه خۆی ماوه ته وه، جا بهر بهسته که کون ده کهن و په لاماری خه لکه که ده ده ن، ئاوی سه رزه وی ده خۆن، خه لک له ترسان هه لدین، تیر ده نین به ئاسمانه وه، تیره کان خویناوی ده بن و ده که ونه خواره وه، ئیتیر ده لئین: به زه بهروزه نگ به زۆری زۆرداری هه رچی له سه ر زه ویدا بوو که پمان کردن و له ناومان بردن، هه رچیش له ئاسمان بوو به زاندمان و سه رکه وتین به سه ریاندا، خوا ی گه وه ره کر میکیان بۆ ده نییری داده ته ملیان و له ناویان ده بات، سویند به وه ی نه فسی موحه مده ی به ده سته هه رچی ده عباو جانه وه ری سه رزه وی هه یه له گوشتی نه وانه تیر ده بن و قه له وه ده بن و چالاک ده بن.

۳۱۵۴ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ وَغَيْرُ وَاحِدٍ، قَالُوا: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَكْرِ الْبُرْسَانِيُّ، عَنْ عَبْدِ الْحَمِيدِ بْنِ جَعْفَرٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي أَبِي، عَنْ ابْنِ مِينَاءَ، عَنْ أَبِي سَعْدٍ بْنِ أَبِي فَضَالَةَ الْأَنْصَارِيِّ، وَكَانَ مِنَ الصَّحَابَةِ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: إِذَا جَمَعَ اللَّهُ النَّاسَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ، نَادَى مُنَادٍ: مَنْ كَانَ أَشْرَكَ فِي عَمَلٍ عَمِلَهُ اللَّهُ أَحَدًا فَلْيَطْلُبْ ثَوَابَهُ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ أَعْنَى الشُّرَكَاءِ عَنِ الشِّرْكِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ مُحَمَّدِ بْنِ بَكْرِ.

واته: له نه بی سه عدی کوپی نه بی (فضاله) وه رهزای خوا ی لی بی ده گپ نه وه، که فهرموویه تی: بۆ خۆم گویم له پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده یفه رموو: (له پوژی قیامه تدا کاتی خوا ی گه وه ره سه رجه م خه لکانی سه ره تاو کو تایی کو ده کاته وه بۆ نه وه ی پادا شتیان بداته وه، نه و روژه ش هه یچ شک و گومان یکی تیدا نیه، جارچی ه جار ده دات: هه رکه سی له و کرده وه یه ی که کردوویه تی که سیکی تری کردووه به هاوبه شی خوا، با داوا ی پادا شته که ی له غه یری خوا بکات، بیگومان خوا ی گه وه زۆر بی نیاز تره له وه ی هاوبه شی هه بی ت).

دهر باره ی سورته ی (مریم).

۲۰ - بَاب: وَمِنْ سُورَةِ مَرْيَمَ

۳۱۵۵ - (حسن) حَدَّثَنَا أَبُو سَعِيدٍ الْأَشْجِيُّ، وَمُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ إِدْرِيسَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ، عَنْ عَلْقَمَةَ بْنِ وَاثِلٍ، عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ، قَالَ: بَعَثَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى نَجْرَانَ، فَقَالُوا لِي: أَلَسْتُمْ تَقْرَأُونَ: (يَا أُحْتَّ هَارُونَ) وَقَدْ كَانَ بَيْنَ عِيسَى وَمُوسَى مَا كَانَ، فَلَمْ أَدْرِ مَا أُجِيبُهُمْ. فَرَجَعْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَخْبَرْتُهُ، فَقَالَ: أَلَا أَخْبَرْتَهُمْ أَنَّهُمْ كَانُوا يُسْمَوْنَ بِأَنْبِيَائِهِمْ وَالصَّالِحِينَ قَبْلَهُمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ ابْنِ إِدْرِيسَ.

واته: له موغیره ی کور ی شوعبه وه ره زای خوای لی بی ده گینه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نارد می بو نه جران، گاوره کانی نه جران ره خنه یان گرت و پتیان وتم: نایا نیوه نهم نایه ته ناخویننه وه که به مهریه م ده فهرموویت: (يَا أُحْتَّ هَارُونَ). سورة مریم: ۲۸. واته: نهمی خوشکی هارون - له پاکیدا له هاروون ده چیت - ، ده ی نه گهر به پیتی نهم نایه ته بی ده بی مهریه م و هارونی برای موسا براو خوشک بن، له کاتیکدا موساو عیسای کور ی مهریه م سهرده میان زور له یه که وه دووره و نه وه نده سال به یینیان هیه، منیش نه مزانی چون وه لامیان بده مه وه، هه تا گه رامه وه بو خزمه ت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم هه واله که م پی راگه یاند، نه ویش فهرمووی: (بوچی پیت رانه گه یاندن نه وانه ناوی پیغه مبهران و پیاوچا کانی پیش خو یان له خو یان ده نا).

۳۱۵۶ - (صحیح دون قوله: (فلو أن الله.....)) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا النَّضْرُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ أَبُو الْمُغِيرَةِ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، قَالَ: قَرَأَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ) قَالَ: يُؤْتَى بِالْمَوْتِ كَأَنَّهُ كَبْشٌ أَمْلَحُ حَتَّى يُوقَفَ عَلَى السُّورِ بَيْنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ، فَيُقَالُ: يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ فَيَسْرَتُونَ، وَيُقَالُ: يَا أَهْلَ النَّارِ فَيَسْرَتُونَ، فَيُقَالُ: هَلْ تَعْرِفُونَ هَذَا؟ فَيَقُولُونَ: نَعَمْ، هَذَا الْمَوْتُ، فَيُضْجَعُ فَيُذْبَحُ، فَلَوْلَا أَنَّ اللَّهَ قَضَى لِأَهْلِ الْجَنَّةِ الْحَيَاةَ وَالْبَقَاءَ، لَمَاتُوا فَرَحًا، وَلَوْلَا أَنَّ اللَّهَ قَضَى لِأَهْلِ النَّارِ الْحَيَاةَ فِيهَا وَالْبَقَاءَ، لَمَاتُوا تَرْحًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهی سه عیدی خودریه وه رهزای خوای لی بی ده گینه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نهم نایه تهی خوینده وه: (وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ) سورة مريم: ۳۹. واته: سته مکاران ناگادار بکه له پرۆزی شاهو ناله و په شیمانی.

فهرمووی: (له پرۆزی قیامه تدا مردن دینن له شیوهی بهرانیکی سپی دا ههتا له سهر شورهی نیوان بههشت و دۆزه خ رایده گرن، دهوتری: نهی خه لکی بههشت و سهر بهرزده که نه وه و گوئی رادیین، دهوتری: نهی خه لکی دۆزه خ سهرزده که نه وه و گوئی رادیین، دهوتری: نهه ده ناسن؟ ده لئین: به لئی، نه وه مردنه، پال ده خری و سهرده پردیت، نه گهر له بهر نه وه نه بوايه که خوا بریاری داوه ژیان و مانی بههشتیه کان له بههشتدا ههتا ههتایییه نهوا له خووش و شادیدا ده مردن، ههروه ها نه گهر له بهر نه وه نه بوايه که خوا بریاری داوه ژیان و مانی دۆزه خیه کان له دۆزه خدا ههتا ههتایییه نهوا له داخ و خهفته تدا شه قیان ده برد و ده مردن).

۳۱۵۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شَيْبَانُ، عَنْ قَتَادَةَ، فِي قَوْلِهِ: (وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا)، قَالَ: حَدَّثَنَا أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ، أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَمَّا عُرِجَ بِي رَأَيْتُ إِدْرِيسَ فِي السَّمَاءِ الرَّابِعَةِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَقَدْ رَوَاهُ سَعِيدُ بْنُ أَبِي عَرُوبَةَ، وَهَمَّامٌ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسٍ، عَنْ مَالِكِ بْنِ صَعْصَعَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَدِيثُ الْمِعْرَاجِ بِطَوِيلِهِ، وَهَذَا عِنْدِي مُخْتَصَرٌ مِنْ ذَلِكَ.

واته: له قهتاده وه ده گپرنه وه، که ده باره ی نهه نایه ته: (وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا).
 فهرموویه تی: له نهه سی کوری مالیکه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (کاتی که شه وره بیان پی کردم له ناسمانی چواره م چاوم کهوت به نیدریس سهلامی خوای له سه ربی).

۳۱۵۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَعْلَى بْنُ عُبَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ ذَرٍّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِحَبْرَلٍ: مَا يَمْنَعُكَ أَنْ تَزُورَنَا أَكْثَرَ مِمَّا تَزُورُنَا؟ قَالَ: فَتَزَلَّتْ هَذِهِ الْآيَةُ (وَمَا تَنْزَلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا) إِلَى آخِرِ الْآيَةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ حُرَيْثٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ عُمَرَ بْنِ ذَرٍّ، نَحْوَهُ.

واته: له ئیبنو عبه باسه وه رهزای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم به جبریلی فهرموو: (چی رینگری نه وه ی لی کردوی که زیاتر سهردانان بکهیت؟). فهرموو: جا نهه نایه ته دابه زی: (وَمَا تَنْزَلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا كَانَ رِبْكَ نَسِيًّا).

سورة مريم: ۶۴. واته: نیتمه به فرمائی پروهردگارت نه بی دانابه زین، هه رچی داهاتوو رابردوومان ههیه و نه وهش له نیتوانیاندا ههیه بۆ نهو پروهردگارهیه، وه نه بیت پروهردگاره ی تۆ هیهچ شتی فراموش بکات).

۳۱۵۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُوسَى، عَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنِ السُّدِّيِّ، قَالَ: سَأَلْتُ مَرَّةً الْهَمْدَانِيَّ، عَنْ قَوْلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ: (وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا) فَحَدَّثَنِي أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ مَسْعُودٍ، حَدَّثَهُمْ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَرِدُ النَّاسُ النَّارَ ثُمَّ يَصْدُرُونَ مِنْهَا بِأَعْمَالِهِمْ، فَأُولَئِكَ كَلِمَةُ الْبَرِّقِ، ثُمَّ كَالرَّيْحِ، ثُمَّ كَحُضْرِ الْفَرَسِ، ثُمَّ كَالرَّاكِبِ فِي رَحْلِهِ، ثُمَّ كَشَدِّ الرَّجُلِ، ثُمَّ كَمَشْيِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَرَوَاهُ شُعْبَةُ، عَنِ السُّدِّيِّ فَلَمْ يَرْفَعْهُ.

واته: له سه ديه وه ده گيرنه وه، كه فرموويه تی: ده باره ی ئەم نایه ته: (وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا). سورة مريم: ۷۱. واته: ئەی خه لکینه! ئیلا ده بی هه موو نزیکى ناگرى دۆزه خ ببنه وه و به سه ر پرده که ی سیراتدا تیپه رن، پرسیارم کرد له موپه ی هه مه دانی، ئەم فرموده ی له (عبد الله) ی کوپى مه سعو ده وه ره زای خوا ی لى بی بۆ گيرامه وه فرمووی: پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فرموويه تی: (خه لك هه موو نزیکى ناگرى دۆزه خ ده بنه وه به سه ر پرده که ی سیراتدا ده پهرنه وه، له پاشدا به پیی کرده وه کانیا ن رزگاریان ده بی، یه که مه کانیا ن وهك بروسکه ده پهرنه وه، له پاشدا هه یانه وهك با به خیرایی، ئینجا هه یانه وهك سواری نه سپ له تاوی غاردا، جا هه یانه وهك سوار به رهوت و نهرمه غار، پاشان هه یانه وهك که سی به هه راکردن، ئینجا هه یانه وهك که سی پیاده به رۆشتنی ئاسایی).

۳۱۶۰ - (صحیح موقوف وهو فی حکم المرفوع) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنِ السُّدِّيِّ، عَنْ مُرَّةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، (وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا) قَالَ: يَرُدُّونَهَا ثُمَّ يَصُدُّوْنَ بِأَعْمَالِهِمْ. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنِ السُّدِّيِّ، بِمِثْلِهِ، قَالَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ، قُلْتُ لِشُعْبَةَ: إِنَّ إِسْرَائِيلَ، حَدَّثَنِي عَنِ السُّدِّيِّ، عَنْ مُرَّةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. قَالَ شُعْبَةُ: وَقَدْ سَمِعْتُهُ مِنَ السُّدِّيِّ مَرْفُوعًا وَلَكِنِّي أَدْعُهُ عَمْدًا.

واته: له (عبد الله) ی کوری مهسعوده وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که دهرباره ی نه م نایه ته: (وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا). فهرموویه تی: (خه لک هه موو نزیکی ناگری دۆزه خ ده بنه وه به سهر پرده که ی سیراتدا ده پرنه وه، له پاشدا به پیی کرده وه کانیا ن رزگاریان ده بی).

۳۱۶۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا أَحَبَّ اللَّهُ عَبْدًا نَادَى جِبْرِيلَ: إِنِّي قَدْ أَحْبَبْتُ فُلَانًا فَأَجِبْهُ، قَالَ: فَيَنَادِي فِي السَّمَاءِ، ثُمَّ تَنْزِلُ لَهُ الْمَحَبَّةُ فِي أَهْلِ الْأَرْضِ، فَذَلِكَ قَوْلُ اللَّهِ: (إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا)، وَإِذَا أَبْغَضَ اللَّهُ عَبْدًا نَادَى جِبْرِيلَ: إِنِّي قَدْ أَبْغَضْتُ فُلَانًا، فَيَنَادِي فِي السَّمَاءِ ثُمَّ تَنْزِلُ لَهُ الْبُغْضَاءُ فِي الْأَرْضِ هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَقَدْ رَوَى عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَ هَذَا.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که پیتغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (کاتی خوای گه وره بهنده یه کی خوشویست جبریل بانگ ده کات، ده فهرمویت: بیگومان من فلانه که سم خوشده وی توش

خۆشت بویت)، فەرمووی: (جا جبریل ئەو بەندە ی خۆش دەوی و له ئاسماندا جار دەدات و دەلی: خۆی گەوره فلانە کەسی خۆش دەوی، ئەوکاتە خەلکی سەر زەویش خۆشیان دەوی)، ئەمەش دەقی ئەم نایەتە دەیگریتەوه: (إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا). سوره مريم: ۹۶. واتە: بەراستی ئەوانە ی پروایان هیناوه کردەوه چاکەکانیان ئەنجامدا خۆی میهرەبان دەیانکاتە خۆشەویست و خۆشەویستیان دەخاتە دلی بەندەکانی خۆیه وه تا گشت خۆشیان بوێ.

کاتی خۆی گەوره رقی له بەندەیه ک بی جبریل بانگ دەکات، دەفەرمویت: بیگومان من رقم له فلانە کەسه، جا جبریل رقی لهو بەندەیه دەبی، له ئاسماندا جار دەدات و دەلی: خۆی گەوره رقی له فلانە کەسه، ئەوکاتە خەلکی سەر زەویش رقیان لیتی دەبی).

۳۱۶۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي الصُّحَيْ، عَنْ مَسْرُوقٍ، قَالَ: سَمِعْتُ خُبَابَ بْنَ الْأَرْتِ، يَقُولُ: جِئْتُ الْعَاصِ بْنَ وَائِلٍ السَّهْمِيِّ أَتَقَاضَاهُ حَقًّا لِي عِنْدَهُ، فَقَالَ: لَا أُعْطِيكَ حَتَّى تَكْفُرَ بِمُحَمَّدٍ فَقُلْتُ: لَا، حَتَّى تَمُوتَ ثُمَّ تُبْعَثَ، قَالَ: وَإِنِّي لَمَيِّتٌ ثُمَّ مَبْعُوثٌ فَقُلْتُ: نَعَمْ. فَقَالَ: إِنَّ لِي هُنَاكَ مَالًا وَوَلَدًا فَأَقْضِيكَ. فَنَزَلْتُ: (أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا) الْآيَةَ. حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، نَحْوَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واتە: له مەسروقەوه دەگیرنەوه، کە فەرموویەتی: بۆ خۆم گویم له خەبابی کوری نەرەت بوو رەزای خۆی لی بی دەیفەرموو: هەقیکم لەلای عاصی کوری وائیل بوو چووم بۆی، وتی: هەقەکەت نادەمی هەتا بی باوهر نەبی بە موحەمەد و لپی پاشگەزنەبیته وه، وتم: نا هەرگیز، نە بە زیندویی و نە بە مردووی، من

ده مرم و زیندویش ده بمه وه، عاصی کوری وائیل وتی: منیش ده مرم و زیندویش ده بمه وه؟ وتم: به لی، وتی: دهی نه وکاته مال و سامان و مندالتیکی زۆرم ده بی و هه قه که ی تۆ ده ده مه وه، جا نه م نایه ته دابه زی: (أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّ مَالًا وَكَذًا). سورة مريم: ۷۷. واته: نایا نه و که سانه ت دی که نینکاری نایه ته کانی نیمه یان ده کرد، گویشی: من له پوژی قیامه تدا مال و سامان و مندالتیکی زۆرم ده دریتی.

ده باره ی سوره تی (طه).

۲۱ - بَاب: وَمِنْ سُورَةِ طه

۳۱۶۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا النَّضْرُ بْنُ شُمَيْلٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا صَالِحُ بْنُ أَبِي الْأَخْضَرِ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: لَمَّا قَفَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ حَبِيرٍ أَسْرَى لَيْلَةً حَتَّى أَذْرَكَهُ الْكَرَى أَنَاخَ فَعَرَسَ، ثُمَّ قَالَ: يَا بِلَالُ اكْمُلْ لَنَا اللَّيْلَةَ، قَالَ: فَصَلَّى بِلَالٌ، ثُمَّ تَسَانَدَ إِلَى رَاحِلَتِهِ مُسْتَقْبِلَ الْفَجْرِ، فَعَلَبَنَتْهُ عَيْنَاهُ فَنَامَ، فَلَمْ يَسْتَيْقِظْ أَحَدٌ مِنْهُمْ، وَكَانَ أَوْلَهُمْ اسْتِيقَاطًا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: أَيُّ بِلَالٌ، فَقَالَ بِلَالٌ: بِأَيِّ أَنْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَخَذَ بِنَفْسِي الَّذِي أَخَذَ بِنَفْسِكَ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اقْتَادُوا، ثُمَّ أَنَاخَ فَتَوَضَّأَ فَأَقَامَ الصَّلَاةَ. ثُمَّ صَلَّى مِثْلَ صَلَاتِهِ لِلْوَقْتِ فِي تَمَكُّثٍ، ثُمَّ قَالَ: (وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي). هَذَا حَدِيثٌ غَيْرُ مَحْفُوظٍ، رَوَاهُ غَيْرُ وَاحِدٍ مِنَ الْحَفَاطِ عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَلَمْ يَذْكُرُوا فِيهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ. وَصَالِحُ بْنُ أَبِي الْأَخْضَرِ يُضَعَّفُ فِي الْحَدِيثِ، ضَعَّفَهُ يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ الْقَطَّانُ وَغَيْرُهُ مِنْ قَبْلِ حِفْظِهِ.

واته: له ئه‌بو هورهیره وه ره‌زای خوای لیّ بیّ ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: کاتی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له غه‌زای خه‌یبه‌ر گه‌پایه‌وه به‌شه‌و ریشان ده‌کرد هه‌تا خه‌و زۆری بۆه‌یناو خه‌وده‌ییردنه‌وه له‌کو‌تایی شه‌ودا لایاندا بۆ حه‌وانه‌وه و خه‌وتن، له‌پاشدا فهرمووی: (ئه‌ی بیلال! ئه‌مشه‌و تۆ ناگاداربه نه‌خه‌وی بۆشه‌وه‌ی نوێژی به‌یانیمان نه‌روات)، فهرمووی: جا بیلال نوێژ ده‌کات و پال ده‌دات به‌ و لا‌خه‌که‌یه‌وه روو به‌ که‌ناره‌ی ئاسمان شه‌و شوینه‌ی که له‌ویوه ده‌رده‌که‌وی به‌یان ده‌دات چاودێری ده‌کات بزانی که‌ی کاتی نوێژی به‌یانیه‌، ئه‌ویش خه‌و زۆری بۆدینی و خه‌وی لیّ ده‌که‌ویت، هه‌یچ کام له‌وان خه‌به‌ری نایسته‌وه بۆ نوێژی به‌یانی، پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم یه‌که‌م که‌س خه‌به‌ری ده‌بیسته‌وه هه‌له‌سی له‌خه‌و ده‌فهرموویت: (ئه‌ی بیلال)، بیلال وتی: دایک و باوکم به‌ فیدات بیّ، منیش وه‌ک ئیوه خه‌و زۆری بۆه‌ینام خه‌وتم، پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (ولا‌خه‌کانتان لی‌خوړن و له‌م شوینه بگوێزنه‌وه)، له‌پاشدا وشته‌کانیان یخ داو ده‌ستنوێژی گرت و فهرمانی دا قامه‌تکرا بۆ نوێژی به‌یانی و به‌ کۆمه‌ل نوێژیان کرد، له‌پاشدا فهرمووی: (وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي). سورة طه: ۱۴. واته: نوێژه‌کانت به‌چاکی نه‌نجام ده‌، تا هه‌میشه منت له‌یاد بیّ.

ده‌باره‌ی تفسیری سوره‌تی (الأنبياء).

۲۲ - بَاب: وَمِنْ سُورَةِ الْأَنْبِيَاءِ

۳۱۶۴ - (ضعيف) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ هُبَيْرَةَ، عَنْ دَرَّاجٍ، عَنْ أَبِي الْهَيْثَمِ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الْوَيْلُ وَادِّ فِي جَهَنَّمَ يَهْوِي فِيهِ الْكَافِرُ أَرْبَعِينَ خَرِيفًا قَبْلَ أَنْ يَبْلُغَ قَعْرَهُ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مَرْفُوعًا إِلَّا مِنْ حَدِيثِ ابْنِ هُبَيْرَةَ.

واته: له نه بی سه عیده وه ره زای خوای لی بی ده گپنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (وهیل شیوێکه له دۆزه خدایه کافر فری ده ده نه ناوی به هه فتا سال ناگاته بنی).

۳۱۶۵ - (صحیح الإسناد) حَدَّثَنَا مُجَاهِدُ بْنُ مُوسَى الْبَغْدَادِيُّ، وَالْفَضْلُ بْنُ سَهْلٍ الْأَعْرَجِ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ قَالُوا: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَزْوَانَ أَبُو نُوحٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا لَيْثُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ رَجُلًا قَعَدَ بَيْنَ يَدَيِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ لِي مَمْلُوكَيْنِ يُكَذِّبُونِي وَيَخُونُونِي وَيَعْصُونِي، وَأَشْتُمُهُمْ وَأَضْرِبُهُمْ فَكَيْفَ أَنَا مِنْهُمْ؟ قَالَ: يُحْسَبُ مَا خَانُوكَ وَعَصَوْكَ وَكَذَّبُوكَ وَعِقَابُكَ إِيَّاهُمْ، فَإِنْ كَانَ عِقَابُكَ إِيَّاهُمْ يَقْدِرُ دُنُوهُمْ كَانَ كَفَافًا، لَا لَكَ وَلَا عَلَيْكَ، وَإِنْ كَانَ عِقَابُكَ إِيَّاهُمْ دُونَ دُنُوهُمْ كَانَ فَضْلًا لَكَ، وَإِنْ كَانَ عِقَابُكَ إِيَّاهُمْ فَوْقَ دُنُوهُمْ افْتَصَّ هُمْ مِنْكَ الْفَضْلُ. قَالَ: فَتَنَحَّى الرَّجُلُ فَجَعَلَ يَبْكِي وَيَهْتِفُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَمَا تَقْرَأُ كِتَابَ اللَّهِ (وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ آيَةٍ. فَقَالَ الرَّجُلُ: وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا أَجِدُ لِي وَلَهُمْ شَيْئًا خَيْرًا مِنْ مُقَارَفَتِهِمْ، أَشْهَدُكَ أَنَّهُمْ أَخْرَازَ كُلَّهُمْ: هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَزْوَانَ وَقَدْ رَوَى أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَزْوَانَ، هَذَا الْحَدِيثُ.

واته: له عایشه وه ره زای خوای لی بی ده گپنه وه، که فهرموویه تی: پیاوی له بهرهم پیغه مبهردا صلی الله علیه وسلم دانیشته، وتی: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم! دوو خزمه تکارم هه نه به درۆم ده خه نه وه و ناپاکیم لی ده که نه و لیم یاخی ده بن، منیش جنیویان پی ده ده م و لییان ده ده م حوکی من و نه وان چۆنه؟ فهرمووی: (به گویره ی ناپاکی و یاخی بوون و به درۆ خسته وه یان بوته هیه

سزایان بدهی، نه گهر بهو پیتی تاوانه که بوو شهوه سهر به سهره، نه گهر سزا کهت که متر بوو بویان شهوه فەزل و چاکهیه بوو تو، خو نه گهر سزا کهت زیاتر بوو له تاوانه کانیان شهوا تو لهی نهوان له تو ده کریته وه). فەرمووی: پیاوه که چوو شهولاتر دهستی گریان و هاوار، پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه تی: (مه گهر تو نم نایه تهت نه خویندوته وه له قورنانی پیروژدا: (وَتَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ حَرْدَلٍ آتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ). سورة الانبياء: ٤٧. واته: ئیمه پیوه و تهرازووه کانی دادپهروهی له پروژی قیامه تا داد نهی، جا هیچ کهس به هیچ شیوهیه سته می لی ناکریت، نه گهر به قه دهه تووه خه رته لهیه که (که زور بچوک و ورده کاریکی چاک یان خرابی نه بجام دابی) دهیه ئینه وه مهیدان، جا شهونده بهسه بو ئیمه که ئاوا به وردی حساب و لیپرسینه وه نه بجام ده دهین.

پیاوه که وتی: نهی پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم، نهی پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم! سویند به (الله) نهی پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم، من هیچ شتی شک نابه م چاکتر بی بویان جگه له نازاد کردنیان، تو به شایهت به شهوا نازادم کردن.

۳۱۶۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ يَحْيَى الْأُمَوِيُّ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَمْ يَكْذِبْ إِبْرَاهِيمُ فِي شَيْءٍ قَطُّ إِلَّا فِي ثَلَاثٍ: قَوْلِهِ: (إِنِّي سَقِيمٌ) وَلَمْ يَكُنْ سَقِيمًا، وَقَوْلُهُ: لِسَارَةَ أُخْتِي، وَقَوْلُهُ: (بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له شهو هورهیره وه رهزای خوی لی بی ده گیر شهوه، که فەرموویه تی: پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه تی: (ئیهراهم سهلامی خوی

له سه ربی هه رگیز درۆی نه کردوه جگه له سی جار: فه رمووی: من نه خوشم، نه خوش نه بوو، فه رمووی: سارا خاتوون خوشکمه له کاتی کدا که هاوسه ری بوو، فه رمووی: بته گه وره که نهم بتانه ی شکاندوه).

٣١٦٧ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَهْبُ بْنُ جَرِيرٍ، وَأَبُو دَاوُدَ، قَالُوا: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ النُّعْمَانِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: قَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْمَوْعِظَةِ فَقَالَ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ، إِنَّكُمْ تَحْشُرُونَ إِلَى اللَّهِ عُرَاةَ غُرْلًا، ثُمَّ قَرَأَ (كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدًا عَلَيْنَا) إِلَى آخِرِ الْآيَةِ. قَالَ: أَوَّلُ مَنْ يُكْسَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِبْرَاهِيمُ، وَإِنَّهُ سَيُؤْتَى بِرِجَالٍ مِنْ أُمَّتِي فَيُؤْخَذُ بِهِمْ ذَاتَ الشِّمَالِ، فَأَقُولُ: رَبِّ أَصْحَابِي، فَيُقَالُ: إِنَّكَ لَا تَدْرِي مَا أَخَذْتُوا بِعَدَاكَ، فَأَقُولُ كَمَا قَالَ الْعَبْدُ الصَّالِحُ: (وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ إِنَّ تَعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ) إِلَى آخِرِ الْآيَةِ، فَيُقَالُ: هَؤُلَاءِ لَمْ يَزَالُوا مُرْتَدِّينَ عَلَى أَعْقَابِهِمْ مِنْذُ فَارَقْتَهُمْ. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ النُّعْمَانِ، نَحْوَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَرَوَاهُ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ النُّعْمَانِ، نَحْوَهُ. كَأَنَّهُ تَأَوَّلَهُ عَلَى أَهْلِ الرِّدَّةِ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خوا یان لی بی ده گپرنه وه، که فه رموویه تی: پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم هه ستا نامۆزگاری کردین فه رمووی: (خه لک له روۆی قبا مه تدا کۆده کری نه وه به پیی په تی و، به رووتی و خه ته نه نه کراوی هه شر ده کرین)، له پاشدا نهم نایه ته ی خوینده وه: (کَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ) سورة الانبیاء: ١٠٤. واته: پاشان سه ره له نو ی به دی ده هیئینه وه، به ئیئیکه و جیبه جی ده که ی.

فرمووی: یه که مین کهس له پۆی قیامه تدا پۆشاکێ له بهرده کریت ئیبراهیمه سهلامی خوای له سه ربی، خه لکانی له ئوممه تی من ده هیترین به رهو لای چه پ په لکیش ده کرین واته به رهو دۆزه خ، منیش ده لیم: په رهو ردگارا هاوه له کانم، ده وتریت: تۆ نازانی له دوای تۆ له دوای تۆ چیان کردووه و چیان داهیناوه، منیش وه که بهنده چاک و خونا سه که ده لیم: (وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ إِنْ تَعْلَمُهُمْ فَإِنَّهُمْ عَبْدُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ). سورة المائدة: ۱۱۷. واته: پیم وتون: که ته نها هه (الله) بهه رستن، که په رهو ردگاری من و ئیویه هه تا له ناویشیاندا بوم ناگاداریان بووم که مردیشم بهه رمانی خۆت، ئیتر تۆ بۆ خۆت چاودێرو ناگاداریان بوویت، دیاریشه که تۆ بۆخۆت بهه ر هه مووشتیکه به ناگای، ئیستایش نه گه ر تۆ سزایان بهه یت، بێگومانه که بهنده ی خۆتن و، که سیش بۆی نییه هه یج بلیت، نه گه ر لیشیان ببوریت، نه وه خۆت چاک ده زانی و، بۆ خۆت ده سه لاتدارو کارجوانی.

جا ده وتریت: نه وانه هه رکه تۆ وه فاتت کردو لیشان جیا بیه ته وه پاشگه زیو نه وه له دین.

ده رباره ی سورته ی (الحج).

۲۳ - بَابُ: وَمِنْ سُورَةِ الْحَجِّ

۳۱۶۸ - (ضعیف الإسناد) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ ابْنِ جُدْعَانَ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمَّا نَزَلَتْ (يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ)، إِلَى قَوْلِهِ: (وَلَكِنَّ

عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ)، قَالَ: أُنْزِلَتْ عَلَيْهِ هَذِهِ الْآيَةُ وَهُوَ فِي سَفَرٍ، فَقَالَ: أَتَذَرُونِ أَيُّ يَوْمٍ ذَلِكَ؟ فَقَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: ذَلِكَ يَوْمٌ يَقُولُ اللَّهُ لِأَدَمَ: ابْعَثْ بَعَثَ النَّارَ، فَقَالَ: يَا رَبِّ وَمَا بَعَثَ النَّارِ؟ قَالَ: تِسْعُ مِائَةٍ وَتِسْعَةٌ وَتِسْعُونَ إِلَى النَّارِ وَوَاحِدٌ إِلَى الْجَنَّةِ، قَالَ: فَأَنْشَأَ الْمُسْلِمُونَ يَبْكُونَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: قَارِبُوا وَسَدِّدُوا، فَإِنَّهَا لَمْ تَكُنْ نُبُوءَةً قَطُّ إِلَّا كَانَ بَيْنَ يَدَيْهَا جَاهِلِيَّةٌ، قَالَ: فَيُؤْخَذُ الْعَدُوُّ مِنَ الْجَاهِلِيَّةِ فَإِنْ تَمَّتْ وَالْأَكْمَلَتْ مِنَ الْمُنَافِقِينَ وَمَا مَثَلُكُمْ وَالْأَمَمِ إِلَّا كَمَثَلِ الرَّقْمَةِ فِي ذِرَاعِ الدَّائِيَةِ أَوْ كَالشَّامَةِ فِي جَنْبِ الْبَعِيرِ، ثُمَّ قَالَ: إِنِّي لَأَرْجُو أَنْ تَكُونُوا رُبْعَ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَكَبَّرُوا، ثُمَّ قَالَ: إِنِّي لَأَرْجُو أَنْ تَكُونُوا نِصْفَ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَكَبَّرُوا قَالَ: وَلَا أَذْرِي؟ قَالَ: الثَّلَاثِينَ أَمْ لَا؟. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، قَدْ رَوَى مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له عیمرای کوپی حوصهینه وه رهزای خوای لی بئی ده گێپنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له سه فهدا بوو نهم نایه ته دابهزی: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ (١) يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمَلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَى وَمَا هُمْ بِسُكَارَى وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ). سوره الحج: ١-٢. واته: نهی خه لکینه! بهرده وام له پهروه دگارتان بترسن و خو بیاریزن له خهشم و رکی نهو، فهرمانه کانی به چاکی جینه جی بکهن، چونکه بهراستی بوومه له رزهو شوکهی هاتنی رۆژی قیامهت و کاولبوونی دنیا، کاریکی زۆر سامناک و گهورهیه، ههه که کاره ساتی نهو رۆژه پیتشات، نه بینن ههه ژنیکی شیردهه منداله شیره خوهره کهی خۆی له کاتی شیر پیدانیدا فهرامۆش ده کاو لیبی غافل ده بی و له باوهشی بهر ده بیتته وه و ههه جی

میینهی دوو گیان و زکپیشه، له ترس و له ههیهتا زکه کهی داده نی و له باری دهچیت و هه موو خه لکیش وهک مهست و سهرخوش دهبینی، خو له راستییدا مهست و سهرخوش نین، بهلکو سزای خوا زور توندو سهخته، بویه ناوا بیرو هوشیان نه ماوهو، وهک سهرخوشیان لی هاتوه.

فهرمووی: (نایا دهزانن نهو رۆژه چ رۆژیکه؟). وتیان: خواو پیغمبره کهی باش دهیزانن، فهرمووی: (نهو رۆژهیه که خوی گهوره به ئادهم ده فهرموویت: بهشی دۆزهخ له نهوهی خۆت جیا که رهوه با برۆن بو ناوی، ئادهم دهلی: نهی پهروه دگار! بهشی دۆزهخ له نهوهی من چهند له چهنده؟ ده فهرموویت: له نیو یهک ههزار کهسدا نو سهد و نهوه و نو کهسیان بهشی ئاگره، له ههزار کهس تهنیا یهک کهس بهشی بههسته)، موسولمانان دهستیان کرد به گریان، پیغمبره صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (میانرهبین و کار دروست بن، هیچ په یامیکی پیغمبره رایه تی نه بووه ئیلا خه لکانیکی نه فام باوهریان پیتی نه هیناوه نهو له سهدا نهوه و نۆیه له وانه خو نه گهر تهواری نه کرد نهوا له دووروه کان تهواو ده کریت، ریزهی ئیوه له چاو ئومه تانی تردا وهک خالی یان پوله کهیه یان ههرشتیکی وهک نیشانه وایه به دهستی و لاخیکهوه، یان وهک خالیکه به ته نیشتی و شتریکهوه)، له پاشدا فهرمووی: (هیوام وایه ئیوه چواریه کی خه لکی بههشت بن)، هاوه لآن له خوشیاندا دهستیان کرد به (الله اکبر) کردن، ئینجا فهرمووی: (هیوام وایه ئیوه سییه کی خه لکی بههشت بن)، هاوه لآن له خوشیاندا دهستیان کرد به (الله اکبر) کردن، پاشان فهرمووی: (هیوام وایه ئیوه نیوهی خه لکی بههشت بن)، هاوه لآن له خوشیاندا دهستیان کر به (الله اکبر) کردن، راوی فهرمووی: نازانم فهرمووی: (دوو بهش له سی بهش) یان نا؟

۳۱۶۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هِشَامُ بْنُ أَبِي عُبَيْدٍ اللَّهُ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنِ الْحَمْسَنِ، عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ، قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرٍ فَتَفَاوَتْ بَيْنَ أَصْحَابِهِ فِي السَّيْرِ فَرَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَوْتَهُ بِهَاتَيْنِ الْآيَتَيْنِ (يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ، إِلَى قَوْلِهِ: (وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ) فَلَمَّا سَمِعَ ذَلِكَ أَصْحَابُهُ خُتُوا الْمَطْيِ وَعَرَفُوا أَنَّهُ عِنْدَ قَوْلٍ يَقُولُهُ، فَقَالَ: هَلْ تَذُرُونَ أَيُّ يَوْمٍ ذَلِكَ؟ قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: ذَلِكَ يَوْمٌ يُنَادِي اللَّهُ فِيهِ آدَمَ فَيُنَادِيهِ رَبُّهُ فَيَقُولُ: يَا آدَمُ ابْعَثْ بَعْثَ النَّارِ، فَيَقُولُ: أَيُّ رَبِّ، وَمَا بَعْثُ النَّارِ؟ فَيَقُولُ: مِنْ كُلِّ أَلْفٍ تِسْعٌ مِائَةٌ وَتِسْعَةٌ وَتَسْعُونَ إِلَى النَّارِ وَوَاحِدٌ فِي الْجَنَّةِ فَيَمْسَسُ الْقَوْمُ، حَتَّى مَا أَبْدَوْا بِضَاحِكَةٍ، فَلَمَّا رَأَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الَّذِي بِأَصْحَابِهِ قَالَ: اعْمَلُوا وَأَبْشِرُوا فَوَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ إِنَّكُمْ لَمَعَ خَلِيفَتَيْنِ مَا كَانَتَا مَعَ شَيْءٍ إِلَّا كَثُرَتَا، يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ، وَمَنْ مَاتَ مِنْ بَنِي آدَمَ وَبَنِي إِبْلِيسَ قَالَ: فَسُرِّي عَنِ الْقَوْمِ بَعْضُ الَّذِي يَجِدُونَ، فَقَالَ: اعْمَلُوا وَأَبْشِرُوا فَوَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ مَا أَنْتُمْ فِي النَّاسِ إِلَّا كَالشَّامَةِ فِي جَنْبِ الْبَعِيرِ أَوْ كَالرَّقَمَةِ فِي ذِرَاعِ الدَّابَّةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عیمرای کورپی حوصهینهوه رهزای خوای لی بئی دهگیرنهوه، که فەرموویتە: لەسەفەرێکدا لەخزمەت پیتغمبەردا صلی الله علیه وسلم بووین لەگەڵ هاوێڵەکانیدا بە نۆبە سواری و لاخ دەبوون، پیتغمبەر صلی الله علیه وسلم بەدەنگی بەرز ئەم نایەتەمی خۆیندەوه: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ^(۱) يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمَلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَى وَمَا هُمْ بِسُكَارَى وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ). سوره الحج: ۱-۲. کاتێ که هاوێڵان بیستیان پەلەیان کرد لە و لاخەکانیان و لیخوڕین زانیان که

دهیهوی فەرمايشتی رابگهیهنی، فەرمووی: (نایا دهزانن نهو رۆژه چ رۆژیکه؟). وتیان: خواو پیغه مبه ره که ی باش دهیزانن، فەرمووی: (نهو رۆژهیه که خوا ی گه وه نادهم بانگ دهکات ده فەرموویت: (بهشی دۆزهخ له نهوه ی خۆت جیا که ره وه با پرۆن بۆ ناوی)، نادهم دهلی: نهی پهروهردگار! بهشی دۆزهخ له نهوه ی من چهند له چهنده؟ ده فەرموویت: (له نیو یهک ههزار که سدا نۆ سه د و نهو د و نۆ که سیان بۆ ناگره، له ههزار کهس ته نیا یهک کهس بۆ بهههشته)، موسولمانان زۆر سه خلهت و بی تاقهت بوون و زهرده خه نهو پیکه نیان نه ما، پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم که بهو شیویه هاوه لانی بینی، فەرمووی: (کاری چاک بکه ن وه موژدتان لی بی، بهوه ی رۆحی موحه مده دی به دهسته له ئیوه یهک کهس بۆ بهههشت و له یه نهجوج و مه نهجوج ههزار کهس بۆ دۆزهخ ده بی)، راوی فەرمووی: خه لکه که خه میان رهویه وه و که می هاتنه وه سه رخۆ، پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمووی: (کاری چاک بکه ن وه موژدتان لی بی، بهوه ی رۆحی موحه مده دی به دهسته ریژه ی ئیوه له چاو خه لکانی تر دا وهک خالیکه به ته نیشتی و شتریکه وه یان پوله که یه یا هه رشتیکی وهک نیشانه وایه به دهستی و لاخیکه وه).

۳۱۷۰ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ وَعَبْدُ وَاحِدٍ، قَالُوا: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ صَالِحٍ، قَالَ: حَدَّثَنِي اللَّيْثُ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ خَالِدٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّمَا سُمِّيَ الْبَيْتُ الْعَتِيقُ لِأَنَّهُ لَمْ يَظْهَرْ عَلَيْهِ جَبَّارٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَقَدْ رُوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلًا. حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ عُقَيْلٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ.

واته: له (عبد الله)ی کوری زویتره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که
 فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (که عبه بویه ناو
 نراوه (البیت العتیق) مالی نازادکراو چونکه نازادکراوه له ده سه لاتی سته مکاران و
 هیچ زالم و زورداری زال نه بووه به سه ریدا).

۳۱۷۱ - (ضعیف الإسناد) حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، وَإِسْحَاقُ بْنُ
 يُوسُفَ الْأَزْرَقُ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ مُسْلِمِ الْبَطِينِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ،
 عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: لَمَّا أُخْرِجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ مَكَّةَ، قَالَ أَبُو بَكْرٍ:
 أَخْرِجُوا نَبِيَّهُمْ لِيَهْلِكُنَّ فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى (أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتِلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَى
 نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ) الْآيَةَ فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: لَقَدْ عَلِمْتُ أَنَّهُ سَيَكُونُ قِتَالٌ. هَذَا حَدِيثٌ
 حَسَنٌ. وَقَدْ رَوَاهُ غَيْرُ وَاحِدٍ عَنْ سُفْيَانَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ مُسْلِمِ الْبَطِينِ، عَنْ سَعِيدِ
 بْنِ جُبَيْرٍ مُرْسَلًا، وَلَيْسَ فِيهِ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه رهزای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی:
 کاتی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له مه که ده چوو کۆچی کرد بو
 مه دینه، پشهو نه بو به کر رهزای خوای لی بی فهرمووی: پیغه مبهره که ی خویان
 ده کرد نه مه نیشانه ی له ناوچوونیانه، خوای گه وه نه مه ئایه ته ی دابه زاند: (أُذِنَ
 لِلَّذِينَ يُقَاتِلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَى نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ). سورة الحج: ۳۹. واته: بریارو
 موله تی توله کردنه وه دراوه بهرامبهر بهو ئیماندارانه ی شهریان به سه ردا سه پیتراوه و
 جهنگیان له گه لکراوه - له لایه ن بی پروا کانه وه - چونکه ناهه قیی و سته میان
 لیکراوه. (ئین عه بباس) ده ئیت: نه مه ئایه ته ی (أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتِلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ
 اللَّهَ عَلَى نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ). یه کهم ئایه تیک بوو به ریدان به جهاد، گه لی جار یاران و
 هاوه لآن به سه ر شکاوی و ده ست شکاوی ده هاتنه لای پیغه مبهر صلی الله علیه

سنن الترمذی بهر گئی چواره م - باسه کانی تفسیری قورنان له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم

وسلم، نهویش نهیفه رموو: خوٚتان رابگرن، تا نیستاش فه رمان به جیهاد نه هاتوو، نهوسا له ناچاریدا کۆچیان کرد، پاشان نهم نایه ته هاته خواره وه موئه تی جهنگیان پیدراو دنیاشی کردن که هه میسه له ژیر حیمایهت و پارێزگاری خوادا ده بن، به راستی خواش بۆ کۆمهک و یارمهتیدانیان زۆر به تواناو به هیزه.

پیشهوا نه بو به کر ره زای خوی لی بی فه رموو: بیگومان زانیم که جهنگ به رپا ده بی.

۳۱۷۲ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ الزُّبَيْرِيُّ، حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ مُسْلِمِ الْبَطِينِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، قَالَ: لَمَّا أُخْرِجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ مَكَّةَ قَالَ رَجُلٌ: أَخْرِجُوا نَبِيَّهُمْ، فَنَزَلَتْ: (أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتِلُونَ بَانْتِهِمْ ظُلْمُوا، وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ) النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَصْحَابُهُ.

ده باره ی سورته ی (المؤمنون).

۲۴ - بَابُ: وَمِنْ سُورَةِ الْمُؤْمِنُونَ

۳۱۷۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى، وَعَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ الْمَعْنَى وَاحِدٌ، قَالُوا: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، عَنْ يُونُسَ بْنِ سُلَيْمٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَبْدِ الْقَارِيِّ، قَالَ: سَمِعْتُ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، يَقُولُ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ الْوَحْيُ سَمِعَ عِنْدَ وَجْهِهِ كَدَوِي النَّحْلِ فَأَنْزَلَ عَلَيْهِ يَوْمًا فَمَكَثْنَا سَاعَةً فَسَرِي عَنْهُ فَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ وَرَفَعَ يَدَيْهِ وَقَالَ: اللَّهُمَّ زِدْنَا وَلَا تَنْقُصْنَا، وَأَكْرِمْنَا وَلَا تُهِنَّا، وَأَعْظِنَا وَلَا تَحْرِمْنَا، وَأَيِّرْنَا وَلَا تُؤَيِّرْ عَلَيْنَا، وَارْضِنَا وَارْضَ عَنَّا،

ثُمَّ قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَنْزَلَ عَلَيَّ عَشْرُ آيَاتٍ، مَنْ أَقَامَهُنَّ دَخَلَ الْجَنَّةَ، ثُمَّ قَرَأَ: (قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ) حَتَّى خَتَمَ عَشْرَ آيَاتٍ. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ أَبَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، عَنْ يُونُسَ بْنِ سُلَيْمٍ، عَنْ يُونُسَ بْنِ يَزِيدَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، هَذَا الْإِسْنَادُ نَحْوُهُ بِمَعْنَاهُ. وَهَذَا أَصَحُّ مِنَ الْحَدِيثِ الْأَوَّلِ سَمِعْتُ إِسْحَاقَ بْنَ مَنْصُورٍ، يَقُولُ: رَوَى أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ، وَعَلِيُّ بْنُ الْمَدِينِيِّ، وَإِسْحَاقُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عَبْدِ الرَّزَّاقِ، عَنْ يُونُسَ بْنِ سُلَيْمٍ، عَنْ يُونُسَ بْنِ يَزِيدَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، هَذَا الْحَدِيثُ. وَمَنْ سَمِعَ مِنْ عَبْدِ الرَّزَّاقِ قَدِيمًا فَإِنَّهُمْ إِنَّمَا يَذْكُرُونَ فِيهِ عَنْ يُونُسَ بْنِ يَزِيدَ، وَبَعْضُهُمْ لَا يَذْكُرُ فِيهِ عَنْ يُونُسَ بْنِ يَزِيدَ، وَمَنْ ذَكَرَ فِيهِ يُونُسَ بْنَ يَزِيدَ فَهُوَ أَصَحُّ، وَكَانَ عَبْدُ الرَّزَّاقِ رُبَّمَا ذَكَرَ فِي هَذَا الْحَدِيثِ يُونُسَ بْنَ يَزِيدَ وَرُبَّمَا لَمْ يَذْكُرْهُ، وَإِذَا لَمْ يَذْكُرْ فِيهِ يُونُسَ، فَهُوَ مُرْسَلٌ.

واته: له (عبد الرحمن)ی کورپی (عبد القاری) وه ده گێرپنه وه، که فهرموویه تی: بو خۆم گویم له پێشهوا عومهری کورپی (خطاب) بوو دهیغه رموو: کاتی پتغمبره خوا صلی الله علیه وسلم وه حی بو دههات له دهووری روخسار و دهم و چاوی گیزیه ده بیسترا وهک گیزه ی ههنگ، روژی له خزمه تیدا بووین نایه تی بو هات ماویه بیدهنگ له دهووری بووین ههتا هیوربو وه رووی کرده قیبله و ههردوو دهستی بهرز کرده وه و فهرمووی: (خوایه نهم ره حمت و بهره که ته زیاد بکه و که می مه که ره وه، قه در و ریزمان بگره و سوک و ریسوامان مه که، بهشی باشمان پی بیه خشه و بی به شمان مه که، نازمان بگره و نازی کهس مه ده به سه رماندا، رازیمان بکه و لیمان رازی به)، له پاشدا فهرمووی: (ده نایه تم بو هاتوو هه رکهس کاریان پی بکات ده چیت به هه شته وه)، ئینجا نهم ده نایه ته ی خوینده وه: (قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ (۱) الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ (۲) وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ (۳) وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ (۴) وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ (۵) إِنَّا عَلَى

أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ (٦) فَمَنِ ابْتَغَى وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْعَادُونَ (٧) وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ (٨) وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ (٩) أُولَئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ (١٠)). سورة المؤمنون: ١ - ١٠. واته:

بهراستی خه لکانی خاوهن ئیمان و بروادار سهرکه وتوو پرزگارن، چونکه خاوهنی ئهم سیفه ته بهرزانن که خوا له باره یانهوه دهفه رموی: ئهوانه ن که له نوێه کانیاندا خوشکین و ملکه چن و، ههردهم به ترسهوه نوێ دهکن و بهرامبه به خوا شههلی شهرمن، ئهوانه شن که له بهرامبه کاروکرداری پروو پووچ و، شتی بی ماناو بی سوود، پروو هه لده سوورپین و پشت هه لده کن، ئهوانه شن و بههه ژارو بی نهوایان زه کات دهدهن، ئهوانه شن پارێزه ری داوینیان، خوایان له هه موو ریگه یه کی یاساغ و ناشه رعیی دهپارێزن، وه له جیبه جیکردنی ئاره زووه کانیان خوارگرن، مه گهر له گه ل هاسه ری خوایان، یان له گه ل که نه زانیان (ئهوانه ی مو لکی خوایان)، جا بیگومان لهو ریبه وه لومه کراو نابن و لییان ناگیرئ، ئینجا ههر که سی له غهیری ئهو ریگایه وه ههول بدا بو جیبه جیکردنی ئاره زووی خوئی، وه ک زینا و نیرازی و.. ئهو جوړه که سانه ئهوه رهفتاریان بیت، دهست دریشکارو سنوور بهزیتیککی له نه ندازه به دهرن. ئهوانه شن که چاودترو راگری سپارده و به لئین و په یمانی خوایان، بو ههر سپارده و، ئیمزاو موړو نووسین و به لئین و قسه یه کی خوایان بایه خ داده نین و ئهوانه شن که له سهر نوێه کانیان دهوامکارن و دهیانپارێزن و، ته مه لیان تیدا ناکه ن و نایان فهوتینن، وه له کاتی خوایاندا به تهواوی پایه و مه رجه کانیانه وه جیبه جییان دهکن.

٣١٧٤ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا رَوْحُ بْنُ عُبَادَةَ، عَنْ سَعِيدٍ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ الرُّبَيْعَ بِنْتَ النَّضْرِ أُنْتِ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

وَكَانَ ابْنُهَا حَارِثَةُ بْنُ سُرَاقَةَ أُصِيبَ يَوْمَ بَدْرٍ، أَصَابَهُ سَهْمٌ غَرَبَ، فَأَتَتْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ: أَخْبِرْنِي عَنْ حَارِثَةَ لَعِنَ كَانَ أَصَابَ خَيْرًا اخْتَسَبْتُ وَصَبَرْتُ، وَإِنْ لَمْ يُصِبِ الْخَيْرَ اجْتَهَدْتُ فِي الدُّعَاءِ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا أُمُّ حَارِثَةَ إِنَّهَا جَنَّانٌ فِي جَنَّةٍ، وَإِنَّ ابْنَكَ أَصَابَ الْفِرْدَوْسَ الْأَعْلَى وَالْفِرْدَوْسُ رَبْوَةُ الْجَنَّةِ وَأَوْسَطُهَا وَأَفْضَلُهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ أَنَسٍ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه ره زای خوی لی بی ده گینه وه، که روبه یعی کچی (نضر) هاته خزمهت پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم، کوره که ی (حارثه) ی کوری سورا که له جهنگی به دردا تیری و یل بهری که وتبوو کورزا بوو، وتی: هه والی (حارثه) م به نهی نه گهر تووشی خیر بووه خوړا گر ده بم، نه گینا زور بوو ده پاریمه وه، پیغمبره صلی الله علیه وسلم فهرموو: (نه ی دایکی (حارثه)! کوره که ت له فیلا ده وس دایه که چله پویه و بهر زترین شوینی به هه شته و خوشترین جینگه یه تی).

۳۱۷۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ مَعْمُورٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ سَعِيدٍ بْنِ وَهَبٍ الْهَمْدَانِيِّ، أَنَّ عَائِشَةَ، زَوْجَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَتْ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ هَذِهِ الْآيَةِ: (وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجَلَةٌ) قَالَتْ عَائِشَةُ: أَهْمُ الَّذِينَ يَشْرِبُونَ الْخَمْرَ وَيَسْرِقُونَ؟ قَالَ: لَا يَا بِنْتَ الصَّدِيقِ، وَلَكِنَّهُمْ الَّذِينَ يَصُومُونَ وَيُصَلُّونَ وَيَتَصَدَّقُونَ، وَهُمْ يَخَافُونَ أَنْ لَا تُقْبَلَ مِنْهُمْ (أُولَئِكَ يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ). وَزُوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ أَبِي حَازِمٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَ هَذَا.

واته: له عانی شه وه ره زای خوی لی بی ده گێر نه وه، که فهرموویه تی: ده باره ی
 نه م نایه ته له پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم پرسی: (وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا
 وَقُلُوبُهُمْ وَجَلَةٌ). سورة المؤمن: ٦٠. واته: وه نه وان ه و ه هقه بیه خشن له و ماله ی خوا
 پییدا ون، ده به خشن که چی هیما ن دلان ده له رزی.

وتم: نه وان ه که شه راب ده خۆنه وه و دزی ده که ن؟ فهرمووی: (نا نه ی کچی
 صدیق، به لکو نه وان ه که رۆزو و ده گرن و نوێژ ده که ن و ده به خشن، هیشتا ده تر سن
 لییان و ه رنه گیری: (أُولَٰئِكَ يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ). سورة المؤمن: ٦١.
 واته: نه وان ه ی نه و ه سفانه یان تیدایه، که سانیکن له نه نجامدانی کاره چاکه کاند -
 له بهر ره زامه ندی خوا - هه می شه به تالوو که ن و په له ده که ن، وه بۆ نه نجامدانی
 کاره چاکه کان، له خه لکی تر له پیشترن.

٣١٧٦ - (ضعیف) حَدَّثَنَا سُوَيْدٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ
 يَزِيدَ أَبِي شُجَاعٍ، عَنْ أَبِي السَّمْحِ، عَنْ أَبِي الْهَيْثَمِ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، عَنِ النَّبِيِّ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (وَهُمْ فِيهَا كَالْحَوْنِ) قَالَ: تَشْوِيهِ النَّارِ فَتَقْلَصُ شَفْتُهُ الْعَالِيَةُ
 حَتَّى تَبْلُغَ وَسْطَ رَأْسِهِ، وَتَسْتَرْخِي شَفْتُهُ السُّفْلَى حَتَّى تَضْرِبَ سُرَّتَهُ. هَذَا حَدِيثٌ
 حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: له نه بی سه عیدی خودریه وه ره زای خوی لی بی ده گێر نه وه، که
 فهرموویه تی: پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (وَهُمْ فِيهَا
 كَالْحَوْنِ) سورة المؤمن: ١٠٤. واته: لیوه کانیشیان هه لده چرچی. فهرمووی: بلیسه ی ناگر
 روخساریان ده سوتینی لیوی سه ره وه ی هه لئه قرچی و گرژ ده بی هه تا ده گاته
 ناوه راستی سه ری، به شی خواره وه شی شوړ ده بیته وه هه تا ده دات له ناوکی).

ده باره ی سورته ی (النور).

۲۵ - بَاب: وَمِنْ سُورَةِ النُّورِ

۳۱۷۷ - (حسن الإسناد) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا رُوْحُ بْنُ عَبْدِ، عَنْ
عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ الْأَخْنَسِ قَالَ: أَخْبَرَنِي عَمْرُو بْنُ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، قَالَ: كَانَ
رَجُلٌ يُقَالُ لَهُ: مَرْثَدُ بْنُ أَبِي مَرْثَدٍ، وَكَانَ رَجُلًا يَحْمِلُ الْأَسْرَى مِنْ مَكَّةَ حَتَّى يَأْتِيَ بِهِمْ
الْمَدِينَةَ، قَالَ: وَكَانَتْ امْرَأَةٌ بَغِيٌّ بِمَكَّةَ يُقَالُ لَهَا: عَنَاقُ وَكَانَتْ صَدِيقَةً لَهُ، وَإِنَّهُ كَانَ
وَعَدَ رَجُلًا مِنْ أَسَارَى مَكَّةَ بِحَمْلِهِ، قَالَ: فَجِئْتُ حَتَّى انْتَهَيْتُ إِلَى ظِلِّ حَائِطٍ مِنْ
خَوَائِطِ مَكَّةَ فِي لَيْلَةٍ مُقِيمَةٍ، قَالَ: فَجَاءَتْ عَنَاقُ فَأَبْصَرَتْ سَوَادَ ظِلِّي بِحَنْبِ الْحَائِطِ
فَلَمَّا انْتَهَيْتُ إِلَيْهَا عَرَفْتُ، فَقَالَتْ: مَرْثَدُ؟ فَقُلْتُ: مَرْثَدُ. فَقَالَتْ: مَرْحَبًا وَأَهْلًا هَلُمَّ فَبِثْ
عِنْدَنَا اللَّيْلَةَ. قَالَ: قُلْتُ: يَا عَنَاقُ حَرَّمَ اللَّهُ الرِّبَا، قَالَتْ: يَا أَهْلَ الْحَيَامِ، هَذَا الرَّجُلُ
يَحْمِلُ أَسْرَاءَكُمْ، قَالَ: فَتَبِعَنِي ثَمَانِيَّةٌ وَسَلَكْتُ الْخَنْدَمَةَ فَانْتَهَيْتُ إِلَى كَهْفٍ أَوْ غَارٍ
فَدَخَلْتُ، فَجَاءُوا حَتَّى قَامُوا عَلَى رَأْسِي فَبَالُوا فَظَلَّ بَوْلُهُمْ عَلَى رَأْسِي وَعَمَّاهُمْ اللَّهُ
عَنِّي، قَالَ: ثُمَّ رَجَعُوا وَرَجَعْتُ إِلَى صَاحِبِي فَحَمَلْتُهُ وَكَانَ رَجُلًا ثَقِيلًا حَتَّى انْتَهَيْتُ إِلَى
الْإِذْخِرِ، فَفَكَكْتُ عَنْهُ أَكْبُلَهُ فَجَعَلْتُ أَحْمِلُهُ وَيُعِينَنِي حَتَّى قَدِمْتُ الْمَدِينَةَ، فَأَتَيْتُ
رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَنْكِحْ عَنَاقًا؟ فَأَمْسَكَ رَسُولُ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمْ يَرُدَّ عَلَيَّ شَيْئًا حَتَّى نَزَلْتُ: (الرَّائِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ
مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةَ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ)، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
يَا مَرْثَدُ الرَّائِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةَ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ، فَلَا
تَنْكِحُهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له عه مری کوری شوعه یبه وه، له باوکیه وه، له باپیری وه ده گێرنه وه، که
(مرثدی کوری) (أبی مرثدی) غه نه وی به نهیتنی دیلی له مه که وه ده هیتنا بو

مه دینه، له مه ککه ئافره تیکی بهره لای داوین پیس هه بوو ناوی: عهناق بوو، له سهرده می نه فامی دا دۆست و خۆشه ویستی (مَرْتَد) بوو، جا (مَرْتَد) به لینی دابوو به یه کئی له دیله کانی مه ککه بییات بۆ مه دینه، فهرمووی: له شه ویکی زۆرتاریک و شه وه زهنگدا رۆشتم هه تا گه یشتمه سیبهری یه کئی له باخه کانی مه دینه، عهناق هات چاوی کهوت به سیبهره کهم هات به ره و رووم هه تا ناسیمیه وه، وتی: تۆ (مَرْتَد) ی؟ وتم: به لئی، وتی: مهرحبا وه ره با نه مشه و پیکه وه رابویرین، وتم: نهی عهناق خوی گه وه زینای هه رام کردوه، نهویش وتی: نهی خه لکی ناو ده وار و ره شماله کان ئاگادارین ئه م پیاوه دیله کانتان ده بات بۆ مه دینه، وتی: هه شت کهس شوینم کهوتن منیش رتی کتوی خه نده مه م گرت به ره وه لایم هه تا گه یشمه نه شکه وتی چوومه ناوی هاتن له سه ره وه میزیان کرد به سه رمدا به لام خوی گه ور کویری کردن و منیان نه بینی، نه وان رۆشتن و منیش گه رامه وه به ده م دیله که وه هه لمگرت پیاویکی قورس بوو گه یاندمه ئیزخهر، له وی له کووت و زنجیره که ی رزگارم کرد و به هه رحالی بوو گه یاندمه مه دینه، چوومه خزمه ت پیغمبر صلی الله علیه وسلم دوو جار وتم: نهی پیغمبره صلی الله علیه وسلم عهناق ماره بکه م؟ وتی: قسه ی نه کردو بی ده نگ بوو هیچ وه لامی نه دامه وه، ئیتر ئه م ئایه ته هاته خواره وه: (الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ). سورة النور: ۳. واته: پیاوی زیناکار و شهروان پیس هه ره ده بی ژنی زیناکار و داوین ته پ، وه یان موشریک و بته رست ماره بکات بۆخۆی، چونکه ئافره تی شه ریفه و داوین پاک هه رگیز هاوشانی نه و نییه، که واته زیناکاران له کوژی برواداران ده چنه ده ره وه، وه ئافره تی زیناکه ر و داوین پیس ماره ی ناکات پیاوی زیناکه ر یان پیاوی موشریک نه بی.

(مرئد) فەرمووی: پیغمبەری خوا صلی الله علیه وسلم بانگی کردم نایەتە کە ی
بۆ خۆتەندمەووە فەرمووی: (نەبی مرئد) پیاوی زیناکارو شەروال پیس هەر دەبی
ژنی زیناکارو داوین تەر، وه یان موشریک و بتپەرست ماره بکات بۆخۆی، وه
نافرەتی زیناکەر و داوین پیس ماره ی ناکات پیاوی زیناکەر یان پیاوی موشریک
نەبی، کەواتە ماره ی مەکە).

۳۱۷۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُهُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ أَبِي سُلَيْمَانَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، قَالَ: سُئِلْتُ عَنِ الْمَتَلَعَيْنِ فِي إِمَارَةِ مُصْعَبِ بْنِ الزُّبَيْرِ أَيْفَرَّقُ بَيْنَهُمَا فَمَا دَرَيْتُ مَا أَقُولُ، فَقُمْتُ مِنْ مَكَانِي إِلَى مَنْزِلِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍ، فَاسْتَأْذَنْتُ عَلَيْهِ، فَقِيلَ لِي إِنَّهُ قَائِلٌ فَسَمِعَ كَلَامِي فَقَالَ لِي: ابْنُ جُبَيْرٍ؟ ادْخُلْ، مَا جَاءَ بِكَ إِلَّا حَاجَةٌ، قَالَ: فَدَخَلْتُ فَإِذَا هُوَ مُفْتَرِشٌ بِرِذْعَةِ رَجُلٍ لَهُ، فَقُلْتُ: يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ، الْمَتَلَعَانِ أَيْفَرَّقُ بَيْنَهُمَا؟ فَقَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ نَعَمْ، إِنَّ أَوَّلَ مَنْ سَأَلَ عَنْ ذَلِكَ فَلَانَ ابْنُ فُلَانٍ، أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرَأَيْتَ لَوْ أَنَّ أَحَدَنَا رَأَى امْرَأَتَهُ عَلَى فَاحِشَةٍ كَيْفَ يَصْنَعُ؟ إِنْ تَكَلَّمَ تَكَلَّمَ بِأَمْرِ عَظِيمٍ، وَإِنْ سَكَتَ سَكَتَ عَلَى أَمْرِ عَظِيمٍ، قَالَ: فَسَكَتَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمْ يُجِبْهُ، فَلَمَّا كَانَ بَعْدَ ذَلِكَ أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: إِنَّ الَّذِي سَأَلْتُكَ عَنْهُ قَدْ ابْتُلِيَ بِهِ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ هَذِهِ الْآيَاتِ فِي سُورَةِ النُّورِ: (وَالَّذِينَ يَزْمُونَ أَرْوَاحَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ) حَتَّى خَتَمَ الْآيَاتِ قَالَ: فَدَعَا الرَّجُلَ فَتَلَاهُ عَلَيْهِ وَوَعظَهُ، وَذَكَرَهُ وَأَخْبَرَهُ: أَنَّ عَذَابَ الدُّنْيَا أَهْوَنُ مِنْ عَذَابِ الْآخِرَةِ، فَقَالَ: لَا، وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ مَا كَذَبْتُ عَلَيْهَا، ثُمَّ ثَنَّى بِالْمَرْأَةِ وَوَعظَهَا وَذَكَرَهَا، وَأَخْبَرَهَا: أَنَّ عَذَابَ الدُّنْيَا أَهْوَنُ مِنْ عَذَابِ الْآخِرَةِ، فَقَالَتْ: لَا، وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ مَا صَدَقَ، فَبَدَأَ بِالرَّجُلِ فَشَهِدَ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ، وَالْحَامِسَةَ أَنَّ لَعْنَةَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ، ثُمَّ ثَنَّى بِالْمَرْأَةِ

فَشَهِدْتُ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ، وَالْخَامِسَةَ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ، ثُمَّ فَرَّقَ بَيْنَهُمَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له سه عیدی کوری جوبهیرهوه رهزای خوای لی بی ده گێرنهوه، که فهرموویه تی: له سه رده می فهرمانروایه تی موضعه بی کوری زوبیردا پرسیاریان لی کردم ده باره ی ژن و میردی نه فرین له یه کتر بکه ن ئایا له یه کتر جیا ده کرینه وه یان نا؟ منیش نه مزانی چی بلیم، له شوینی خۆم هه ستام و چووم بۆ مه نزلی (عبد الله) ی کوری عومه ر رهزای خوایان لی بی، داوای مۆله تی چوونه ژووره وه م کرد، وتیان: خه وتوه (خه وی قه یلوله) گوئی له ده نگم بوو پیتی فهرمووم: تو ئیبنو جوبهیری؟ وه ره ژووره وه، دیاره کاریکی زه رور و پتویستت هه یه بۆیه له م کاته دا هاتویت، منیش چوومه ژووره وه شانی دادابوو، وتم: نه ی باوکی (عبد الرحمن)! ژن و میردی نه فرین له یه کتر بکه ن ئایا له یه کتر جیا ده کرینه وه یان نا؟ فهرمووی: (سبحان الله) به لی، بیگومان یه که م که س نه م پرسیاره ی کرد فلانی کوری فلان بوو، هاته خزمه ت پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم وتی: نه ی پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم! نه گهر که سی له ئیمه هاوسه ره که ی بین ی خه ریکی داوین پیسی بوو زینای ده کرد چی بکات؟ نه گهر قسه بکات نه وه قسه له کاریکی گه وه ره ده کات، نه گهر بیده نگیش بیت نه وه له کاریکی گه وه ره بیده نگ ده بیت، فهرمووی: پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم بیده نگ بوو وه لامی نه دایه وه، پاش ماویه هاته وه بۆ خزمه ت پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم وتی: نه وه ی پرسیارم لی کردی نه وا به سه رخۆم هاتوه و تووش بووم، خوای گه وه ره نه م نایه تانه ی سوره تی (النور) ی له وباره وه دابه زاند: (وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ

لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ (٦)
وَالْخَامِسَةُ أَنْ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ). سورة النور: ٦-٧. واته: ئەو
کەسانەی کە تۆمەتی زینا دەدەنە پال ھاوسەرانیان، لەھەمان کاتدا بێجگە لە
خۆیان شایەتی تریان نیە شایەتییان بۆ بدەن کە ئەو ژنە زینای کردووە، چونکە چوار
شایەت پێویستە بۆ ئیسپاتی زینا، جا بۆ ئەوێ ئەو هەشتا شەلاقی لەکۆڵ
بکەوێت - ئەگەر شایەد نەبوو - دەبێت هەر یەک لەو چۆرە پیاوانە چوار جار بە
ناوی خواوە شایەتی بدات و سوێند بخوات بە خوا بلیت: بەراستی من لە
لەراستگۆیانم " کە دەلێم ئەم ژنەم زینای کردووە " وە بەچاوی خۆم تاوانە کەم
بینیوه، پێنجەم جاریش بلیت: نەفرینی خوام لەسەر بێ ئەگەر لە درۆزان یم.

جا پیغمبره‌ری خوا صلی الله علیه وسلم پیاوه‌کە‌ی بانگ کردوو ئایه‌ته‌کانی بۆ
خوێنده‌وه و وتی: نا، به‌وه‌ی تۆی به‌هه‌ق ناردووه به‌راسته‌وه درۆی به‌ ده‌مه‌وه
ناکه‌م، پاشان ژنه‌که‌شی بانگ کردو نامۆژگاری کردو بیری خسته‌وه و پیتی راگه‌یانند
که سزاو نازاری دنیا سوکتر و نه‌هه‌ون تره له‌سزاو نازاری دواڕۆژ، وتی: نا، به‌وه‌ی
تۆی به‌هه‌ق ناردووه راست ناکات، جا له‌پیاوه‌که‌وه ده‌ستی پێ کرد چوارجار خوای
گه‌وره‌ی کرد به‌ شایه‌ت که راست ده‌کات، له‌جاری پێنجه‌مدا وتی: نه‌فره‌تی خوام
لی بێ ئەگەر بوختانی بۆ بکه‌م و درۆبکه‌م، له‌پاشدا ژنه‌که‌ی بانگ کرد، نه‌ویش
چوارجار خوای گه‌وره‌ی کرد به‌ شایه‌ت که راست ده‌کات و می‌رده‌که‌ی درۆ ده‌کات،
له‌جاری پێنجه‌مدا وتی: نه‌فره‌تی خوام لی بێ ئەگەر می‌رده‌که‌م راست بکات، پاشان
جیای کردنه‌وه له‌یه‌ک.

۳۱۷۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عَدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا هِشَامُ بْنُ حَسَّانٍ قَالَ: حَدَّثَنِي عِكْرِمَةُ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ هِلَالَ بْنَ أُمَيَّةَ، قَدَفَ امْرَأَتَهُ عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِشَرِيكِ ابْنِ السَّخْمَاءِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْبَيِّنَةُ وَالْأُحَدُّ فِي ظَهْرِكَ، قَالَ: فَقَالَ هِلَالٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِذَا رَأَى أَحَدُنَا رَجُلًا عَلَى امْرَأَتِهِ أَيْلَتِمَسُ الْبَيِّنَةِ؟ فَجَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: الْبَيِّنَةُ وَالْأُحَدُّ فِي ظَهْرِكَ، قَالَ: فَقَالَ هِلَالٌ: وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ إِنِّي لَصَادِقٌ، وَلَيُنَزَّلَنَّ فِي أَمْرِي مَا يُبْرِئُ ظَهْرِي مِنَ الْحَدِّ، فَتَزَلَّ (وَالَّذِينَ يَزْمُونَ أَرْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ)، فَقَرَأَ حَتَّى بَلَغَ، (وَالْحَامِسَةَ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ) قَالَ: فَانْصَرَفَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَرْسَلَ إِلَيْهِمَا فَجَاءَا، فَقَامَ هِلَالٌ بْنُ أُمَيَّةَ فَشَهِدَ وَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ أَنَّ أَحَدَكُمَا كَاذِبٌ، فَهَلْ مِنْكُمَا نَائِبٌ؟ ثُمَّ قَامَتْ فَشَهِدَتْ، فَلَمَّا كَانَتْ عِنْدَ الْحَامِسَةِ (أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ) قَالُوا لَهَا: إِنَّهَا مُوجِبَةٌ، فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: فَتَلَكَّاثَتْ وَتَكَسَّتْ حَتَّى ظَنَنَّا أَنَّ سَتَرَجِعُ، فَقَالَتْ: لَا أَفْضَحُ قَوْمِي سَائِرَ الْيَوْمِ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَبْصِرُوهَا، فَإِنْ جَاءَتْ بِهِ أَكْحَلُ الْعَيْنَيْنِ سَابِعِ الْأَلْيَتَيْنِ خُدْجُ السَّاقَيْنِ فَهُوَ لِشَرِيكِ ابْنِ السَّخْمَاءِ، فَجَاءَتْ بِهِ كَذَلِكَ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَوْلَا مَا مَضَى مِنْ كِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ لَكَانَ لَنَا وَلَهَا شَأْنٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ وَهَكَذَا رَوَى عَبْدُ بْنُ مَنْصُورٍ، هَذَا الْحَدِيثُ عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَرَوَاهُ أَيُّوبُ، عَنْ عِكْرِمَةَ مُرْسَلًا، وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ.

واته: له نیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بئی ده گیرنه وه، که هیلالی کوری نومیه به تاوانی زینای دایه پال ژنه که ی خوی له گه ل پیاوی که ناوی (شریک) کوری (سخماء) بوو، پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (به لگه و

شایهت بینه نه گهر نا داری حهد ده دریت له پشتت)، وتی: هیلال وتی: نهی پتغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم! کهسی پیاوی بگریت به سهر ژنه که یه وه به لگه و شایهتی ده ویت؟ فه رموی: (به لگه و شایهت بینه نه گهر نا داری حهد ده دریت له پشتت). وتی: نهی پتغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم سویند به وهی توژی به ههق ره وانه کردوه راست ده کهم و، دلنیام که خوای گه و ره نایهت ده نیرته خواره وه و پشتم له داری حهد ده پاریزیت، جا نهم دوو نایهت هاته خواره وه: (وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ (٦) وَالْخَامِسَةُ أَنْ لَعْنَتُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ (٧) وَيَذَرُ عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ (٨) وَالْخَامِسَةَ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ). سورة النور: ٦-٩. واته: نهو که سانهش که تۆمه تی زیناو شهروال پیسیی ده ده نه پال هاوسه رانیان، له هه مان کاتدا بیجگه له خۆیان شایهتی تریان نییه شایهتیان بۆ بدهن که نهو ژنه زینای کردوه، چونکه چوار شایهت پتویسته بۆ نیسپاتی زینا، جا بۆ نه وهی نهو ههشتا شه لاقه ی له کۆل بکهوی - نه گهر شایهت نه بوو - نه بی هه ریه ک لهو جوړه پیاوانه چوار جار به ناوی خوا وه شایهتی بدات و سویند بخوات به خوا بلیت: به راستیی من له راستگۆیانم که نه لیم نهم ژنهم زینای کردوه، وه به چاوی خۆم تاوانه که بیم بینوه، پینجه م جاریش بلیت: نه فرینی خوام له سهر بیت نه گهر له درۆزنانش بم، به کورتی: هه رکات کابرایه ک له ژنه که ی خۆی خانه گومان کهوت و تۆمه تباری کرد به زینا، نه بی بیبات بۆلای دادوهی نیسلام، نه و جا دادوه ریش چوار نه شهه دو بیللای پیا بکیشی که لهو قسانه دا راست ده کات، جا بۆ جاری پینجه م نه فرین له خۆی بکات، نه گهر بوختان بکاو درۆ بکات، جا نه گهر ژنه که بیده نگبوو بهرده باران ده کریت. نینجا نهوکاته به لای تیمامی شافیعی و زۆریکی تر له زانایانه وه نهو ژنه ی به ههتا ههتایی لی حه رام ده بیت و، ده بی ماره یه کهشی

به ته واوی بداتی، له پاشان ژنه که بهرده باران ده کری و، پیاوه کهش رزگاری شه بی، به لام له گهل شه ویشدا خوا ی دلوفان دهره تیشی بو ژنه که هیشتوته وه، که پاش سویندی شه و پیاوه ده توانی دیفاع له خوی بکات، وه که نه فهرمو ی: سزا له سهر نافرته قه زف کراوه کهش لا دهریت و سزا نادی، که شهویش چوارجار شایه تی بداو سویند به خوا بخوات و شه شه دویلا بکیشی که میرده که ی له دروزنانه و دروش نه کات زینای داوه ته پالم و بو جاری پینجه مین ژنه که بلیت: خه شم و قینی خوام له سهر بیت نه گهر شه و میرده م له راستگو یان بیت و منیش زینام کردییت، وه له دوا ی شه مه دادوه ری نیسلام لیکیان جیا ده کاته وه بو هه تا هه تای لی که حه رام ده بن له وته ی نیمامی شافعی و زورتینسی زانایاندا، وه ژنه که هه موو مار هیه کهشی ده که وی.

جا پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم گه رایه وه ناردی به دوا یاندا، شه وانیش هاتنه خزمه ت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، هیلالی کور ی ئومه ییه هه ستا شایه تی دا، پیغه مبهری صلی الله علیه وسلم فهرمو ی: (خوا ی گه وره ده زانی که یه کیکتان درو ده کهن، نایا که سی هیه له هه ردو کتان که ته ویه بکات؟). له پاشدا نافرته که هه ستا شایه تی دا، کاتی که گه یشته پینجه م جار: رق و تور هبی خوا ی گه وره له سهر نه فسی من بیت نه گهر پیاوه که م راست بکات، وه ستان دیان وتیان: به راستی ئیتر شه مه سزات بو پیویست ده کات، ئیبنو عه باس وتی: که می زمانی گیری کردو به ره و پشت که می هاته وه، وامان زانی که په شیما ن ده بیته وه، له پاشدا وتی: من هه رگیز تیره ی خوم سه رشور و به دنا و ناکه م به دریژیی روژگار، جا سویندی پینجه م جاری خوارد کاتی که ته وواو بوو، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمو ی: (چا وه پروانی شه و به کهن نه گهر منداله که چا و رهش و سمت قه له و قاچ نه ستور بوو، شه وه هی شه ریکی کور ی سه محایه) واته هیلال

راستی کردوه، نافرته که مندالتکی لهو شیوهیهی بوو، جا پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (نه گهر له بهر نهوه نه بوایه که رابورد له کتیبی خوادا، نهوه من له گهل نهو نافرته دا شتیکی ترم ده بوو).

۳۱۸۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ قَالَ: أَخْبَرَنِي أَبِي، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ لَمَّا دُكِرَ مِنْ شَأْنِي الَّذِي دُكِرَ وَمَا عَلِمْتُ بِهِ، قَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي خُطْبَةٍ فَتَشَهَّدَ وَحَمَدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ بِمَا هُوَ أَهْلُهُ ثُمَّ قَالَ: أَمَّا بَعْدُ: أَشِيرُوا عَلَيَّ فِي أَنْاسِ أَبْنَاءِ أَهْلِي وَاللَّهِ مَا عَلِمْتُ عَلَى أَهْلِي مِنْ سُوءٍ قَطُّ وَأَبْنَاءُ بَيْنِ اللَّهِ مَا عَلِمْتُ عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ قَطُّ وَلَا دَخَلَ بَيْتِي قَطُّ إِلَّا وَأَنَا حَاضِرٌ وَلَا غِبْتُ فِي سَفَرٍ إِلَّا غَابَ مَعِيَ، فَقَامَ سَعْدُ بْنُ مُعَاذٍ فَقَالَ: ائْذَنْ لِي يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنْ أَضْرِبَ أَعْنَاقَهُمْ، وَقَامَ رَجُلٌ مِنْ بَنِي الْحَزْرَجِ وَكَانَتْ أُمُّ حَسَّانَ بِنْتُ ثَابِتٍ مِنْ رَهْطِ ذَلِكَ الرَّجُلِ، فَقَالَ: كَذَبْتَ، أَمَّا وَاللَّهِ أَنْ لَوْ كَانُوا مِنَ الْأَوْسِ مَا أُخْبِتَ أَنْ تُضْرِبَ أَعْنَاقَهُمْ حَتَّى كَادَ أَنْ يَكُونَ بَيْنَ الْأَوْسِ وَالْحَزْرَجِ شَرٌّ فِي الْمَسْجِدِ وَمَا عَلِمْتُ بِهِ، فَلَمَّا كَانَ مَسَاءَ ذَلِكَ الْيَوْمِ خَرَجْتُ لِنَعْصِ حَاجَتِي وَمَعِيَ أُمُّ مِسْطَحٍ فَعَرَّتْ، فَقَالَتْ: تَعَسَ مِسْطَحٌ، فَقُلْتُ لَهَا: أَيُّ أُمِّ تَسْبِيْنِ ابْنِكَ؟ فَسَكَتَتْ، ثُمَّ عَرَّتِ الثَّانِيَةَ فَقَالَتْ: تَعَسَ مِسْطَحٌ، فَقُلْتُ لَهَا: أَيُّ أُمِّ تَسْبِيْنِ ابْنِكَ؟ فَسَكَتَتْ، ثُمَّ عَرَّتِ الثَّالِثَةَ فَقَالَتْ: تَعَسَ مِسْطَحٌ فَانْتَهَرْتُهَا، فَقُلْتُ لَهَا: أَيُّ أُمِّ تَسْبِيْنِ ابْنِكَ؟ فَقَالَتْ: وَاللَّهِ مَا أَسْبُهُ إِلَّا فِيكَ، فَقُلْتُ: فِي أَيِّ شَيْءٍ؟ قَالَتْ: فَبَقَرْتُ لِي الْحَدِيثَ، قُلْتُ: وَقَدْ كَانَ هَذَا؟ قَالَتْ: نَعَمْ، وَاللَّهِ لَقَدْ رَجَعْتُ إِلَى بَيْتِي وَكَأَنَّ الَّذِي خَرَجْتُ لَهُ لَمْ أَخْرُجْ. لَا أَجِدُ مِنْهُ قَلِيلاً وَلَا كَثِيراً، وَوَعَيْكَتُ، فَقُلْتُ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَرْسِلْنِي إِلَى بَيْتِ أَبِي، فَأَرْسَلَ مَعِيَ الْعَلَّامَ، فَدَخَلْتُ الدَّارَ، فَوَجَدْتُ أُمَّ رُومَانَ فِي السُّفْلِ وَأَبُو بَكْرٍ فَوْقَ الْبَيْتِ يَقْرَأُ، فَقَالَتْ أُمِّي: مَا جَاءَ بِكَ يَا بَنِيَّةُ؟ قَالَتْ: فَأَخْبَرْتُهَا، وَدَكَّرْتُ لَهَا

الْحَدِيثَ، فَإِذَا هُوَ لَمْ يَبْلُغْ مِنْهَا مَا بَلَغَ مِنِّي، قَالَتْ: يَا بُنَيَّةُ خَفَيْ عَلَيْكَ الشَّأْنُ، فَإِنَّهُ وَاللَّهِ لَقَلَّمَا كَانَتْ امْرَأَةً حَسَنَاءَ عِنْدَ رَجُلٍ يُحِبُّهَا، لَهَا ضَرَائِرُ إِلَّا حَسَدَنَهَا. وَقِيلَ فِيهَا، فَإِذَا هِيَ لَمْ يَبْلُغْ مِنْهَا مَا بَلَغَ مِنِّي، قَالَتْ: قُلْتُ: وَقَدْ عَلِمَ بِهِ أَبِي؟ قَالَتْ: نَعَمْ، قُلْتُ: وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ قَالَتْ: نَعَمْ، وَاسْتَعْبِرْتُ وَبَكَيْتُ، فَسَمِعَ أَبُو بَكْرٍ صَوْتِي وَهُوَ فَوْقَ الْبَيْتِ يَقْرَأُ فَتَنَزَّلَ فَقَالَ لَأُمِّي: مَا شَأْنُهَا؟ قَالَتْ: بَلَغَهَا الَّذِي ذَكَرَ مِنْ شَأْنِهَا، فَقَاضَتْ عَيْنَاهُ، فَقَالَ: أَفَسَمِعْتُ عَلَيْكَ يَا بُنَيَّةُ إِلَّا رَجَعْتَ إِلَى بَيْتِكَ، فَرَجَعْتُ، وَلَقَدْ جَاءَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى بَيْتِي فَسَأَلَ عَنِّي خَادِمَتِي فَقَالَتْ: لَا وَاللَّهِ مَا عَلِمْتُ عَلَيْهَا عَيْنًا إِلَّا أَنَّهَا كَانَتْ تَرُقُدُ حَتَّى تَدْخُلَ الشَّاءُ فَتَأْكُلُ حَمِيرَتَهَا أَوْ عَجِينَتَهَا، وَانْتَهَرَهَا بَعْضُ أَصْحَابِهِ فَقَالَ: أَصْدِيقِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى أَسْقَطُوا لَهَا بِهِ، فَقَالَتْ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ مَا عَلِمْتُ عَلَيْهَا إِلَّا مَا يَعْلَمُ الصَّائِغُ عَلَى نِيرِ الذَّهَبِ الْأَحْمَرِ، فَبَلَغَ الْأَمْرُ ذَلِكَ الرَّجُلَ الَّذِي قِيلَ لَهُ، فَقَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ، وَاللَّهِ مَا كَشَفْتُ كَنَفَ أَنْثَى قَطُّ، قَالَتْ عَائِشَةُ: فَقُتِلَ شَهِيدًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ، قَالَتْ: وَأَصْبَحَ أَبَوَايَ عِنْدِي فَلَمْ يَزَالَا حَتَّى دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَدْ صَلَّى الْعَصْرَ، ثُمَّ دَخَلَ وَقَدْ اكْتَنَفَ أَبَوَايَ عَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي، فَتَشَهَّدَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَحَمِدَ اللَّهَ وَأَتَى عَلَيَّ بِمَا هُوَ أَهْلُهُ، ثُمَّ قَالَ: أَمَا بَعْدُ يَا عَائِشَةُ، إِنْ كُنْتُ قَارِظَ سُوءٍ أَوْ ظَلَمْتَ فَتَوْبِي إِلَى اللَّهِ، فَإِنَّ اللَّهَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ، قَالَتْ: وَقَدْ جَاءَتْ امْرَأَةٌ مِنَ الْأَنْصَارِ وَهِيَ جَالِسَةٌ بِالْبَابِ، فَقُلْتُ: أَلَا تَسْتَحْيِي مِنْ هَذِهِ الْمَرْأَةِ أَنْ تَذْكُرَ شَيْئًا، فَوَعِظَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَالْتَفَتُ إِلَى أَبِي فَقُلْتُ: أَجِبْنِي، قَالَ: فَمَاذَا أَقُولُ؟ فَالْتَفَتُ إِلَى أُمِّي فَقُلْتُ: أَجِيبِي، قَالَتْ: أَقُولُ مَاذَا؟ قَالَتْ: فَلَمَّا لَمْ يُجِيبَا تَشَهَّدْتُ فَحَمِدْتُ اللَّهَ وَأَتَيْتُ عَلَيْهِ بِمَا هُوَ أَهْلُهُ، ثُمَّ قُلْتُ: أَمَا وَاللَّهِ لَئِنْ قُلْتُ لَكُمْ إِنِّي لَمْ أَفْعَلْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنِّي لَصَادِقَةٌ مَا ذَاكَ بِنَافِعِي عِنْدَكُمْ لِي لَقَدْ تَكَلَّمْتُمْ

وَأَشْرَيْتَ قُلُوبَكُمْ، وَلَئِنْ قُلْتُ إِنِّي قَدْ فَعَلْتُ وَاللَّهِ يَعْلَمُ أَنِّي لَمْ أَفْعَلْ لَتَقُولَنَّ إِنَّهَا قَدْ بَاءَتْ بِهِ عَلَى نَفْسِهَا، وَإِنِّي وَاللَّهِ مَا أَحْدُ لِي وَلَكُمْ مَثَلًا. قَالَتْ: وَالتَّمَنُّتُ اسْمُ يَعْقُوبَ فَلَمْ أَقْدِرْ عَلَيْهِ إِلَّا أَبَا يُوسُفَ حِينَ قَالَ: (فَصَبَّرَ حَبِيبٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ). قَالَتْ: وَأُنْزِلَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ سَاعَتِهِ، فَسَكَنَتَا، فَرَفَعَ عَنْهُ وَإِنِّي لَأَتَّبِعَنَّ السُّرُورَ فِي وَجْهِهِ وَهُوَ يَمْسُحُ جَبِينَهُ وَيَقُولُ: أَبْشِرِي يَا عَائِشَةُ، فَقَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ بَرَاءَتَكَ قَالَتْ: وَكُنْتُ أَشَدَّ مَا كُنْتُ غَضَبًا، فَقَالَ لِي أَبَوَايَ، قُومِي إِلَيْهِ، فَقُلْتُ: لَا وَاللَّهِ لَا أَقُومُ إِلَيْهِ وَلَا أَخُذُهُ وَلَا أَخْذُكُمْ، وَلَكِنْ أَخُذُ اللَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ بَرَاءَتِي، لَقَدْ سَمِعْتُمُوهُ فَمَا أَنْكَرْتُمُوهُ وَلَا غَيَّرْتُمُوهُ، وَكَانَتْ عَائِشَةُ تَقُولُ: أَمَا زَيْنَبُ بِنْتُ جَحْشٍ فَعَصَمَهَا اللَّهُ بِدِينِهَا فَلَمْ تَقُلْ إِلَّا خَيْرًا، وَأَمَّا أُخْتُهَا حَمَّةُ فَهَلَكَتْ فِيمَنْ هَلَكَ، وَكَانَ الَّذِي يَتَكَلَّمُ فِيهِ مِسْطَحٌ وَحَسَّانُ بْنُ ثَابِتٍ وَالْمَنَافِقُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي، وَهُوَ الَّذِي كَانَ يَسْتَوْشِيهِ وَيَجْمَعُهُ، وَهُوَ الَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ هُوَ وَحَمَّتُهُ، قَالَتْ: فَحَلَفَ أَبُو بَكْرٍ أَنْ لَا يَنْفَعُ مِسْطَحًا بِنَافِعَةٍ أَبَدًا، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى هَذِهِ الْآيَةَ وَلَا يَأْتِلِ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ إِلَى آخِرِ الْآيَةِ، يَعْنِي أَبَا بَكْرٍ، (أَنْ يُؤْتُوا أُولِيَ الْقُرْبَى وَالْمَسَاكِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ)، يَعْنِي مِسْطَحًا، إِلَى قَوْلِهِ (أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ) قَالَ أَبُو بَكْرٍ: بَلَى وَاللَّهِ يَا رَبَّنَا، إِنَّا لَنَحِبُّ أَنْ تَغْفِرَ لَنَا، وَعَادَ لَهُ بِمَا كَانَ يَصْنَعُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ. وَقَدْ رَوَاهُ يُونُسُ بْنُ يَزِيدَ، وَمَعْمَرٌ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ، وَسَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، وَعَلْقَمَةَ بْنِ وَقَّاصٍ اللَّثَنِيِّ، وَعُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ عَائِشَةَ، هَذَا الْحَدِيثُ أَطْوَلُ مِنْ حَدِيثِ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ وَأَمَّ.

واته: له عائشه وه رهزای خوی لى بى ده گپرنه وه، كه فهرموويه تى: كاتى كه بوختانه كه م بۆ كرا، من ناگام له ههچ نه بوو، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ههستایه وه سه بارهت به من وتاریکی خۆنده وه، له پێشدا شایه تومانی هیتا، نینجا

سوپاسی خواى کرد بە شێوەیە کە شایستەى بێ، لەپاشدا فەرمووی: (لەپاش ئەمە: لەبارەى کەسانیکەوێ کە بوختانیان بۆ هاوسەرەکەى من کردووە پرس و راویژتان پێ دەکەم، سۆتێد بە (اللہ) هەرگیز هیچ شتیکی خراپم لێ نەدیوێ، ئەبێ دابیتیانە پال کێ، سۆتێد بە (اللہ) هیچ شتیکی خراپ لەو پیاوێدا شک نابەم، هەرگیز نەهاتۆتە مالى من مەگەر لەکاتی کدا کە خۆم لەمالەوێ نامادەبووم، کاتى دەردەچووم بۆ سەفەری ئەویش لەگەڵ مندا دەهات)، سەعدى کورپى (معاذ) رەزای خواى لێ بێ هەستایەوێ فەرمووی: ئەى پێغەمبەرێ خوا صلی اللہ علیہ وسلم رێگەم بدە با بە شمشیر بدم لەملى ئەو کەسانەى ئەو بوختانەیان کردووە، پیاوی لە خەزەرەج هەستایەوێ دایکى حەسانى کورپى (ثابت) لە تیرەو هۆزى ئەوان پیاوێ بوو، وتی: درۆت کرد، سۆتێد بە (اللہ) ئەگەر لە هۆزى خەزەرەج بوونایە پێت خۆش نەبوو بەدەى لەگەردنیان، هەتا کار گەیشتە ئەوێ لەمەزگەوتدا خەریک بوو لەنیوان هۆزى ئەوس و خەزەرەجدا جەنگ بەرپا ببیت، منیش ئاگام لە هیچ شتی نیە، - نەخۆش بووم - لەنیواری ئەو رۆژەدا لەگەڵ دایکى (مسطح) بۆ سەرئاو چووینەدەرەوێ پێى هەلکەوت دوای شەپى لە (مسطح) کرد وتی: (مسطح) لەناوچى، منیش پیاوێ هەلشاخام و پێم وت: دایە گیان ئەوێ قسە بە کورپەکەت دەلێی؟ بێدەنگ بوو بۆ جارى دووێ پێى هەلکەوت وتی: (مسطح) لەناوچى، منیش پێم وت: دایە گیان ئەوێ قسە بە کورپەکەت دەلێی؟ بێدەنگ بوو، بۆ جارى سێیەم پێى هەلکەوت، منیش پێم وت: دایە گیان ئەوێ قسە بە کورپەکەت دەلێی؟ وتی: سۆتێد بە (اللہ) لەسەر تۆ قسەى پێ دەلێم، وتم: لەسەر جى بۆ جى رویداوێ؟ جا عایشە رەزای خواى لێ بێ فەرمووی: ئیتەر بەوردی و بەدووردیترى بەسەرھاتی بوختانەکەى بۆ گیرامەوێ، وتم: بوختانم بۆ کراوێ و شتى وا وتراوێ؟ وتی: بەلێ، سۆتێد بە (اللہ) ئەوێندە پێى تێک چووم گێرامەوێ بۆ مالەوێ و

نه مزانی بۆچی له مال دهرچووم سه رئاوه کهم نه کرد، له رزم لی هات، به پیغه مبهری خوام صلی الله علیه وسلم وت: بمنیره بۆ مائی باوکم، غولامیکی له گهل ناردم، چوومه ماله وه، دیم ئوم رومان له خواره وه بوو، پیتشه وانه بو به کریش رهزای خوی لی بی له سه ره وه قورنانی ده خویند، دایکم وتی: کچی خۆم چۆن هاتویته ته وه؟ منیش به سه ره اته کهم بۆ گیترايه وه، نهو بوختانه نه وهنده ی کاریگه ری له سه ر من بوو، نه وهنده کاریگه ری له سه ر نهو نه بوو، دایکم وتی: کچی خۆم له سه رخزیه و گوئی مه ده ری، سویند به (الله)، کهم ئافره تی جوان هه یه لای پیا وه که ی خۆشه ویست بی له پلار و توانج و زمانی هاو پیکانی پارێزراو بی و هه سودی پی نه بهن، بۆیه نه وهنده کاریگه ری له سه ر تۆ هه یه، نه وهنده کاریگه ری له سه ر من نه، وتی: وتم: باوکم ئاگاداره؟ وتی: به لی، وتم: نه ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ئاگاداره؟ وتی: به لی، نیت فرمیسک له چاوم هاته خواره وه و دهستم کرد به گریان، پیتشه وانه بو به کر رهزای خوی لی بی گوئی له ده نگم بوو هاته خواره وه و به دایکمی فهرموو: نه وه چیه تی؟ بوختانه که ی پی راگه یه نراوه، نه ویش فرمیسک به چاوه کانیدا هاته خواره وه و فهرمووی: سویند لی ده خۆم ده بی بگه پیتشه وه بۆ مائی خۆت، منیش گه رامه وه بۆ ماله وه، ییگومان پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم هات بۆ مائی من له باره ی منه وه له خزمه تکاره کهم (به ریره) ده پرسیت، به ریره ش ده لیت: سویند به (الله) شتی وا نه وه ی نهنگی و عه یبه بی له و ژنه دا نه، نه وه نه بی جار جار لی له کاتی هه ویر شیلاندا خهوی لی ده که وئ مه ر مالآت ده چی هه ویره که ی ده خوات، هه ندی له ها وه لآن پیا یا هه لشاخان و قسه یان پی وت، پی وت: قسه ی راست بکه بۆ پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له وباره وه و درۆ مه که، نه ویش وتی: پاک و بی عه یبی بۆ خوا! شتی وا چۆن ده بی، سویند به (الله)، چۆن زه رنگه ر نه وه ی نهنگی و عه یبه بی له زێری ساغدا

شکی نابات منیش بهو شیویه هیچ شتی لهو عانی شه دا شک نابهم، باسه که ده گاته وه به کابرای بوختان بو کراو، ده لی: پاک و بی عیبی بو خوا! سویند به (الله)، لهوه تی هم داوینی ئافره تم هه ئه داوه ته وه، عانی شه ره زای خوی لی بی فهرمووی: نهو پیاوه له غه زایه کدا له پیناوی خوی گه وره دا شه هید بو.

عانی شه ره زای خوی لی بی فهرمووی: بهرده وام دایک و باوکم له لام بوون هه تا پیغمبره صلی الله علیه وسلم هات بۆلام، نوژی عه سری کرد، دایک و باوکم چوارده وریان دابووم له لای راست و چه پمه وه، پیغمبره صلی الله علیه وسلم شایه تومانی هینا، سوپاسی خوی کرد به شیویه که شایسته ی بی، له پاشدا فهرمووی: (له پاش نه مه: نهی عانی شه! نه گهر تو کاریکی خراپت کردوه یان سته مت له خۆت کردوه بگه رپره وه بۆ لای خوا و ته وه بکه، بیگومان خوی گه وره ته وه به پشیمانی بهنده ی خۆی قبول ده کات، عانی شه ره زای خوی لی بی فهرمووی: ئافره تیکی نه نصاری هات له بهرده م ده رگا دانیش، وتم: نه وه ناترسی نهو ئافره ته به پیتی تیگه یشتنی خۆی شتی بلی شایسته ی شکو و ریزی تو نه بی، پیغمبره صلی الله علیه وسلم ئامۆژگاری کرد، رووم کرده باوکم وتم: تو له جیاتی من وه لامی بده ره وه، فهرمووی: چی بلیم؟ رووم کرده دایکم وتم: تو له جیاتی من وه لامی بده ره وه، فهرمووی: چی بلیم؟ فهرمووی: کاتی وه لامیان نه دایه وه، شایه تومانم هینا، سوپاسی خوی گه وره م کرد به شیویه که شایسته ی بی، له پاشدا وتم: سویند به (الله)، نه گهر پیتان بلیم من نهو کاره م نه کردوه، خوا شاهیده که من راستگۆم و نهو کاره شم نه کردوه، هیچ سوودی بو من نابی و باهرم پی ناکه ن چونکه نهو قسه نه وهنده باسکراوه و چوه به گویتاندا ئیوه باوه رتان پی کردوه، نه گهر بشلیم: بیگومان من نهو کاره م کردوه، که سویند به (الله)، نه مکردوه، ئیوه ده لیتن: بیگومان خۆی دانی ناوه به نه نجامدانی کاره که دا،

سویند به (الله)، بهراستی لهناوا ههلویتیکدا باشتین داستان بیکه مه سهرمهشق بو خۆم فهرمایشته که یه عقوبی باوکی یوسف له کاتییکدا که فهرمووی: (فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ). سورة یوسف: ۱۸. واته: چاره ی من "له بهرامبهه ره رووداوه تالهوه" ههه سههبرو ئارامیکی جوان و بی سکا لاو بی قه رارییه، سه بریکی و شایسته ی پله و پایه ی پیغه مبه ریتی بیت، ههه خواش داوای یارمه تی لیده کری بو هه لگرتنی نه و به لایه ی ئیوه وه سفی ده که ن و ده یلین.

عائیشه رهزای خوی لی بی فهرمووی: لهو کاته دا وه حی هات بو پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم، ئیمه هه موومان بیده نگ بووین، هه تا وه حی له سهه هه لگیرا، به لام من خۆشی و شادیم دی به پروو خساریه وه بو دم ده رکه وت ده رباره ی به رانه تی من نایه ت دابه زی، پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم، که وه حی بو ده هات ئاره قی ده کرد، ئاره قی نیوچاوانی ده سپری و ده یفه رموو: ئهی عائیشه موژده ت لی بی، خوی گه وه به رانه تی تۆی پی راگه یاندم که تۆ پاک ی و دووری لهو تاوانه، عائیشه رهزای خوی لی بی فهرمووی: لهو کاته دا زیاتر رقم هه ستا هه تا پیشتر، باوک و دایکم وتیان: ههسته به چۆ بۆلای پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم، وتم: نه خیر، سویند به (الله)، ناچم بۆلای و سوپاسی نه ویش و ئیوه ش ناکه م، به لکو سوپاسی نه وه ده که م که پاک ی منی راگه یاند و نایه تی له سهه به رانه ت و پاکیتییم دابه زاند، بیگومان ئیوه نه وه والته تان بیستوو ئینکاریتان نه کرد و به په رچی نه وانه تان نه دایه وه که بوختانیان بو کردم، نه شتان گوپی.

عائیشه رهزای خوی لی بی فهرمووی: زهینه بی کچی جه حش به هۆی ئیمانه که یه وه خوا پاراستی، جگه له خیر و چاکه هیچی تری نه وت، به لام هه منه ی خوشکی گونا به باربوو تیداچوو له گه ل نه وانه ی که تیاچوون و گونا به باربوون،

نهوانه ی که برویان دا بهو بوختانه (مسطح) و حهسانی کوری (ثابت) بوون، له گهل (عبد الله) ی کوری سهلول سهروکی دوو پرووه کان، که نهو له هه موو کهس زیاتر به شداری نهو بوختانه ی ده کردو بلاوی ده کرده وه، نهو که سهش به شداری زوری نهو تاوانه ی کرد حه منه بوو، - (مسطح) که سیکی هه ژار بوو پورزای پتیشهوا نهبو به کریش رهزای خوی لی بی بوو پتیشتر یارمه تی ده دا - سویندی خوارد که چی تر یارمه تی نه دا و هیچ سودیکی پی نه گه یه نی، خوی گه وه له و یاره وه نه م نایه ته ی دابه زاند: (وَلَا يَأْتَلِ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ). سورة النور: ۲۲. واته: نه ی خه لکینه! با نهوانه تان ده وله مه ندن و خاوه نی فزل و سامان و مالن، سویند نه خون که به خشش و که ره می خویان له نزیکان و خزم و بینسه وایان و کوچه که رانی رینگه ی خوا بگر نه وه له بهر نهو بوختانه ی به رامبه ریان کرا، نه لبه ته یه کی له وانه دهستی خستبووه ناو مه سه له که ی خاتوو عایشه وه، (مسطح) ی پورزای پتیشهوا (نه بویه کر) بوو، نهو پیاویکی زور لات و بی ده سه لات و هه ژار بوو، نه بویه کر ده ستگیرویی نه کرد، که چی کاتی نهو بوختانه پتیش هات، نه ویش به شی خوی تیخت!! جا نه بویه کر سویندی لی خوارد تیر هیچی نه داتی.. نه وسا خوایش نه م نایه ته ی دابه زاندو نه ی کرد له پیاوانی مه ردو جوامیرو ده هه نده که سویند بخون ده ست بگر نه وه له ده ستگیرویی خزمان و هه ژاران و کوچه که رانی رینگه ی خوا. ده با نهو جوړه مه ردانه عه فویان بکه ن و چاویان لی پپوشن له وه ی به سه ریاندا دیت بیوورن و پشتگوپی بخه ن و پرۆنه وه سه ر پیاوه تییه که ی جارانی خویان، مه گه ر نیوه - خاوه ن به خششان - پیتان خوش نیه که خوا لیتان بیووریت!! جا کاتی پتیشهوا (نه بویه کر) نهو نایه ته ی بیست، وتی: (بلی أحب أن يغفر الله لي) به لی، به لی، پیم خوشه خوا لیم خوشبی، تیر پاش

نه وه جیره که ی "مستهح" ی ناردده وه بۆیی و، لیتی خوۆش بوو، جا دوا ی نه وه ش (حه سان و، حیمنه و، میستهح) شه لاقی نه و بوختانه یان لی درا، دیاره نه م نایه ته ریزو پله و جینگایه کی ئیجگار مه زنی پیشه و نه بویه کر نیشان نه دات. (ته تفسیری (ابن کثیر)، چونکه خوا زۆر لیبوردیه، زۆریش به سۆزو میهره بانه.

وَكَا يَأْتِلِ أَوْلُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ. تا کوتایی نایه ته که، واته: پیشه و نه بو به کر ره زای خوا ی لی بی: (أَنْ يُؤْتُوا أَوْلِيَ الْقُرْبَى وَالْمَسَاكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ). واته: (مسطح) هه تا ده گاته: (أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ). پیشه و نه بو به کر ره زای خوا ی لی بی فه رمووی: به لی، سویند به (الله)، نه ی پهروه ردگارم، ئیمه پیمان خوۆشه لیمان خوۆش بیت، ئیتر نه و یارمه تیه ی گێپراوه بو (مسطح) ده ستگیژیی ده کرد.

٣١٨١ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عَدِيٍّ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ، عَنْ عَمْرَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: لَمَّا نَزَلَ عُذْرِي قَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى الْمَنِيرِ، فَذَكَرَ ذَلِكَ وَتَلَا الْقُرْآنَ، فَلَمَّا نَزَلَ، أَمَرَ بِرَجُلَيْنِ وَامْرَأَةٍ فَضَرَبُوا حَدَّهُمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ.

واته: له عائیشه وه ره زای خوا ی لی بی ده گێپنه وه، که فه رموویه تی: کاتی نایه ت دابه زی و به راته ت و پاکیتی منی راگه یاند، پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم هه ستا له سه ر مینه ر، نایه ته کانی خوینده وه، که له سه ر مینه ر دابه زی فه رمانی دا دوو پیاو و نافرته تی سزا بدرین و داری هه دیان لی بدری له سه ر نه و بوختانه ی که کردیان، که بریتی بوون له (مسطح) و هه سانی کوپی (ثابت) و هه منه ی کچی جه حش.

دهرباره‌ی سوره‌تی (الفرقان).

۲۶ - بَاب: وَمِنْ سُورَةِ الْفُرْقَانِ

۳۱۸۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ وَاصِلٍ، عَنْ أَبِي وَائِلٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شَرْحِبِيلٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَيُّ الذَّنْبِ أَعْظَمُ؟ قَالَ: أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نِدًّا وَهُوَ خَلْقُكَ، قَالَ: قُلْتُ: ثُمَّ مَاذَا؟ قَالَ: أَنْ تَقْتُلَ وَلَدَكَ خَشْيَةً أَنْ يَطْعَمَ مَعَكَ، قَالَ: قُلْتُ: ثُمَّ مَاذَا؟ قَالَ: أَنْ تَزْنِيَ بِحَلِيلَةِ جَارِكَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. حَدَّثَنَا بُنْدَارٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ مَنْصُورٍ، وَالْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي وَائِلٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شَرْحِبِيلٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمِثْلِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الله)ی کوپی مهسعودهوه رهزای خوای لى بى ده گيړنهوه، که فهرموویه تی: وتم: نهی پتغمه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم چ گوناھى گه وره ترين گوناھه له لای خوا؟ فهرمووی: (هاوهل بۆ خوای گه وره بریار بدهیت له کاتی کدا که دروستی کردویت). فهرمووی: وتم: نهی له دواى نهوه؟ فهرمووی: (مندا له کهت بکوژی له ترسی نهوهی خواردنت له گهل بخوات). وتی: وتم: نهی له پاش نهوه چی تر؟ فهرمووی: (زینا له گهل هاوسهری دراوسیکهت بکهیت).

۳۱۸۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ الرَّبِيعِ أَبُو زَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ وَاصِلٍ الْأَخْذَبِ، عَنْ أَبِي وَائِلٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَيُّ الذَّنْبِ أَعْظَمُ؟ قَالَ: أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نِدًّا وَهُوَ خَلْقُكَ، وَأَنْ

تَقْتُلْ وَلَدَكَ مِنْ أَجْلِ أَنْ يَأْكُلَ مَعَكَ أَوْ مِنْ طَعَامِكَ، وَأَنْ تَزْنِيَ بِحَبِيلَةِ جَارِكَ. قَالَ: وَتَلَا هَذِهِ الْآيَةَ (وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا). حَدِيثُ سُفْيَانَ، عَنْ مَنْصُورٍ، وَالْأَعْمَشِ، أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ شُعْبَةَ، عَنْ وَاصِلٍ، لِأَنَّهُ زَادَ فِي إِسْنَادِهِ رَجُلًا. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ وَاصِلٍ، عَنْ أَبِي وَائِلٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ. هَكَذَا رَوَى شُعْبَةُ، عَنْ وَاصِلٍ، عَنْ أَبِي وَائِلٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ عَمْرُو بْنُ شَرْحِبِيلَ.

واته: له (عبد الله)ی کوری مهسعودهوه رهزای خوای لى بى ده گپنهوه، که فەرموویهتی: وتم: نهی پتغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم چ گوناھى گهورهترین گوناھه له لای خوا؟ فەرمووی: (هاوهل بۆ خوای گهوره بریار بدهیت له کاتی کدا که دروستی کردویت). فەرمووی: وتم: نهی له دوای نهوه؟ فەرمووی: (مندا له کت بکوژی له ترسی نهوهی خواردنت له گهل بخوات). وتی: وتم: نهی له پاش نهوه چی تر؟ فەرمووی: (زینا له گهل هاوسهری دراوسێکەت بکهیت). فەرمووی: نهه نایه تهی خویندهوه: (وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ۖ يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا). سورة الفرقان: ۶۸ - ۶۹. واته: وه نهوانهی هیچ جوړه خوایه کی تر له گهل (الله)خوادا ناپه رستن، که سیش نا کوژن که خوا کوشتنی نهوی یاساغ(حه رام) کردبیت به ههق و پهوا نه بی، وه زیناو داوین پیسی ناکهن و نزیکى ناکهن، جا نهوهی نهو کاره خراپانه بکات نهوه تووشی سزاو نازار و ریسوایی ده بیت، له قیامه تیشدا نازار و سزای بۆ چهند بهرaber ده کریت و به زه لیلی و خه جاله تی و شهرمه زاریه وه ده بی ژیا نی تیدا بهریته سهر.

دهرباره ی سورته ی (الشعراء).

۲۷ - باب وَمِنْ سُورَةِ الشُّعْرَاءِ

۳۱۸۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو الْأَشْعَثِ أَحْمَدُ بْنُ الْمِقْدَامِ الْعَجَلِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الطُّفَاوِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا هِشَامُ بْنُ عُزْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: لَمَّا نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ (وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ) قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا صَفِيَّةُ بِنْتُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، يَا فَاطِمَةُ بِنْتُ مُحَمَّدٍ، يَا بَنِي عَبْدِ الْمُطَّلِبِ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا، سَلُونِي مِنْ مَالِي مَا شِئْتُمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ وَهَكَذَا رَوَى وَكِيعٌ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُزْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، نَحْوَ حَدِيثِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الطُّفَاوِيِّ، وَرَوَى بَعْضُهُمْ عَنْ هِشَامِ بْنِ عُزْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلًا وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ عَنْ عَائِشَةَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَابْنِ عَبَّاسٍ.

واته: له عائشه وه رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: کاتی نهم نایه ته دابهزی: (وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ). سورة الشعراء: ۲۱۴. واته: سه ره تا عه شره ت و خزمه نزیکه کانت زور بترسیته. پیته مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (نه ی صه فیه ی کچی (عبد المطلب)، نه ی (فاطمة) ی کچی موحه مه د، نه ی نه وه ی (عبد المطلب)، من له لای خوا هیچم پی نا کر ی بو نی وه، هه رجیتان ده وی له مال و سامانم داوام لی بکه ن).

۳۱۸۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَكَرِيَّا بْنُ عَدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرِو الرَّقِّي، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ عُمَيْرٍ، عَنْ مُوسَى بْنِ طَلْحَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ (وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ) جَمَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

فُرِيْنَا فَحَصَّ وَعَمَّ فَقَالَ: يَا مَعْشَرَ فُرَيْشٍ أَنْقِدُوا أَنْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ فَإِنِّي لَا أُمَلِّكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا، يَا مَعْشَرَ بَنِي عَبْدِ مَنَاةٍ أَنْقِدُوا أَنْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ فَإِنِّي لَا أُمَلِّكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا، يَا مَعْشَرَ بَنِي قُصَيٍّ أَنْقِدُوا أَنْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ فَإِنِّي لَا أُمَلِّكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا، يَا مَعْشَرَ بَنِي عَبْدِ الْمُطَّلِبِ أَنْقِدُوا أَنْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ فَإِنِّي لَا أُمَلِّكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا، يَا فَاطِمَةُ بِنْتُ مُحَمَّدٍ أَنْقِذِي نَفْسَكَ مِنَ النَّارِ فَإِنِّي لَا أُمَلِّكُ لَكَ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا، إِنَّ لَكَ رَجْمًا سَأُبْلُهَا بِبِلَالِهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعَيْبُ بْنُ صَفْوَانَ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ عُمَيْرٍ، عَنْ مُوسَى بْنِ طَلْحَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَعْنَاهُ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: کاتی
 نه م نایه ته دابه زی: (وَأَنْزِلْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ). سورة الشعراء: ۲۱۴. واته: سه ره تا
 عه شرت و خزمه نزیکه کانت زور بترسینه. پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم
 قورهشی بانگ کرد که کۆبونه وه، هم به شیوهی به گشتی هم به شیوهی تایبه تی
 مه ترسی نانه بهرو هوشیاری کردنه وه، یه که به یه که ناوی هیئان و فهرمووی:
 (نه ی کۆمه لی قورهش خۆتان له ناگری دۆزه خ رزگار کهن، بیگومان من له لای خوا
 ده سه لاتی هیچم نییه بۆتان ناتوانم قازانج و زیانتان پی بگه یه نم، نه ی کۆمه لی
 نه وهی (عبد مناف)، خۆتان له ناگری دۆزه خ رزگار کهن، بیگومان من له لای خوا
 ده سه لاتی هیچم نییه بۆتان ناتوانم قازانج و زیانتان پی بگه یه نم، نه ی کۆمه لی
 نه وهی قوصه ی، خۆتان له ناگری دۆزه خ رزگار کهن، بیگومان من له لای خوا
 ده سه لاتی هیچم نییه بۆتان ناتوانم قازانج و زیانتان پی بگه یه نم، نه ی کۆمه لی
 نه وهی (عبد المطلب)، خۆتان له ناگری دۆزه خ رزگار کهن، بیگومان من له لای خوا
 ده سه لاتی هیچم نییه بۆتان ناتوانم قازانج و زیانتان پی بگه یه نم، نه ی (فاطمه) ی

کچی موحه مهه! خۆت له دۆزهخ رزگارکه، بزانه من له لای خوا دهسه لاتی هیچم نییه بۆ ناتوانم قازانج و زیانت پی بگهیهنم، نهوهنده ههیه له دنیا دا مافی خزمایه تیتان به جی نه هیتم).

۳۱۸۶ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي زَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو زَيْدٍ، عَنْ عَوْفٍ، عَنْ قَسَامَةَ بْنِ زُهَيْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْأَشْعَرِيُّ، قَالَ: لَمَّا نَزَلَ (وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ) وَضَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أُصْبُعِيهِ فِي أُذُنَيْهِ فَرَفَعَ مِنْ صَوْتِهِ فَقَالَ: يَا بَنِي عَبْدِ مَنَافٍ يَا صَبَاحَاهُ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ أَبِي مُوسَى. وَقَدْ رَوَاهُ بَعْضُهُمْ عَنْ عَوْفٍ، عَنْ قَسَامَةَ بْنِ زُهَيْرٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلًا وَلَمْ يَذْكُرُوا فِيهِ عَنْ أَبِي مُوسَى، وَهُوَ أَصَحُّ، ذَاكَرْتُ بِهِ مُحَمَّدَ بْنَ إِسْمَاعِيلَ فَلَمْ يَعْرِفْهُ مِنْ حَدِيثِ أَبِي مُوسَى.

واته: له نه بو موسای نه شعهریه وه ره زای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: کاتی نه م نایه ته دابه زی: (وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ). سورة الشعراء: ۲۱۴. واته: سه ره تا عه شه ره و خزمه نزیکه کانت زۆر بترسینه. پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم په نهجی خسته هردوو گوێچکه یه وه و به دهنگی بهرز هاواری کردو فهرمووی: (نه ی نه وه ی (عبد مناف) (یا صباحاه) - وشه یه که له کاتی روودانی کاریکی گه وره دا خه لکی پی ناگادار ده کریته وه بو نه وه ی خویانی بو ناماده بکه ن (-).

دهر باره ی سورته ی (النمل).

۲۸ - بَاب: وَمِنْ سُورَةِ النَّملِ

۳۱۸۷ - (ضعیف) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا رُوْحُ بْنُ عُبَادَةَ، عَنْ حَمَّادِ بْنِ سَلَمَةَ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ رَزِيدٍ، عَنْ أَوْسِ بْنِ خَالِدٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: تَخْرُجُ الدَّابَّةُ مَعَهَا خَاتَمٌ سَلِيمَانٌ وَعَصَا مُوسَى فَتَتَجَلَّوْا وَجْهَ الْمُؤْمِنِ وَتَخْتِمُ أَنْفَ الْكَافِرِ بِالْحَقَائِمِ، حَتَّى إِنَّ أَهْلَ الْخَوَانِ لَيَجْتَمِعُونَ فَيَقُولُ: هَاهَا يَا مُؤْمِنُ، وَيُقَالُ: هَاهَا يَا كَافِرُ، وَيَقُولُ: هَذَا يَا كَافِرُ وَهَذَا يَا مُؤْمِنُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَقَدْ رَوَى هَذَا عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ فِي دَابَّةِ الْأَرْضِ. وَفِيهِ عَنْ أَبِي أُمَامَةَ، وَحَدِيثُ بْنُ أَبِي سَيْدٍ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لى بى ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: ((دابه) گیانداریکه له مه کهه یان له ههرشونیکى تر پهیدا ده بى، موره که ی سوله یمان و داردهسته که ی موسای پییه، رووخساری باوه ردار ده گه شیتته وه و شهوق ده داته وه، به موره که نیشانه ده دات له سه ر لووتی کافر، ته نانه ت نهو خه لکانه ی که له سه ر سفره و خوان کۆده بنه وه، به وه ی رووخساری ده گه شیتته وه ده لئین: نه ی باوه ردار، به وه ش که مۆر دراوه له سه ر لووتی ده لئین: نه ی کافر).

دهرباره ی سورته ی (القصص).

۲۹ - بَاب: وَمِنْ سُورَةِ الْقَصَصِ

۳۱۸۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ كَيْسَانَ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو حَازِمٍ الْأَشْجَعِيُّ، هُوَ كُوفِيٌّ اسْمُهُ: سَلْمَانُ مَوْلَى عَزَّةَ الْأَشْجَعِيَّةِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِعَمِّهِ: قُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَشْهَدُ لَكَ بِهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَقَالَ: لَوْلَا أَنْ تُعِيرَنِي بِهَا فُرُشٌ أَنْ مَا يَحْمِلُهُ عَلَيْهِ الْجَرْعُ، لَأَفْرَزْتُ بِهَا عَيْنَكَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ (إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ يَزِيدَ بْنِ كَيْسَانَ.

واته: له نهبو هورهيره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم به مامی واته نهبو (طالب) فهرموو: (بلی لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) با له رۆژی قیامه تدا بیکه مه به لگه و شایهت بوژ). وتی: نه گهر له بهر نه وه نه بوایه قوره یش تانه م لی ددهن و عهیب و عار ددهنه پالم، دانم پیتدا ده ناو به وتنی دلی تۆم خۆش ده کرد و چاوه کانتهم رۆشن ده کرده وه، خوای گه وره نه م نایه ته ی دابه زاند: (إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ). سورة القصص: ۵۶. واته: بیگومان تۆ ناتوانی نه ی پیغمبره ی صلی الله علیه وسلم که سی بخه یته سهر رپی راست و برپا هیتان که بۆ خۆت خۆشت بو ی، ههر چه نده هه ول و ته قالای له گه ل بدهیت، به لام خوا رپنمایه ههر که سی خۆی بیهوی ده کا.

ده باره ی سورته ی (العنکبوت).

۳۰ - بَاب: وَمِنْ سُورَةِ الْعَنْكَبُوتِ

۳۱۸۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، وَمُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَا: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ، قَالَ: سَمِعْتُ مُصْعَبَ بْنَ سَعْدٍ، يُحَدِّثُ، عَنْ أَبِيهِ سَعْدٍ، قَالَ: أُنْزِلَتْ فِي أَرْبَعِ آيَاتٍ، فُذِّكِرَ قِصَّةً، فَقَالَتْ أُمُّ سَعْدٍ: أَلَيْسَ قَدْ أَمَرَ اللَّهُ بِالْيَرِّ، وَاللَّهُ لَا أَطْعَمُ طَعَامًا وَلَا أَشْرَبُ شَرَابًا حَتَّى أَمُوتَ أَوْ تَكْفُرَ، قَالَ: فَكَانُوا إِذَا أَرَادُوا أَنْ يُطْعِمُوهَا شَجَرُوا فَاهَا فَتَزَلَّتْ هَذِهِ الْآيَةُ: (وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا) الْآيَةُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له سه عده وه ره زای خوای لی بی ده گپ نه وه، که فهرموویه تی: چوار نایه ت له سهر من دابه زی، راوی به سه ره اته که ی گپ رایه وه، دایکی سه عد وتی: مه گهر خوای گه وه فهرمانی نه کرد وه به چاکه له گهل دایک و باوک، ده ی سویتد به (الله)، نان و ناو ناخوم و ناخومه وه هتا ده مرم یان پاشگه زده بیته وه له نیسلام و ده بیته وه به بی باوه ر، وتی: کاتی که خواردنیان ده دایه به داری ده میان داده چه قاندو به زور ناو و خواردنیان ده کرده ناوده میه وه، جا نهم نایه ته دابه زی: (وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا). سورة العنکبوت: ۸. واته: نیمه وه سیه تمان به ناده میزاد کرد که له گهل دایک و باوکیا چاکه بکا، واته: هه میسه کارچاک بیت له گهل یاندو، خوی ماندوویکات بویان.

۳۱۹۰ - (ضعیف الإسناد جدا) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ بَكْرِ السَّهْمِيُّ، عَنْ حَاتِمِ بْنِ أَبِي صَغِيرَةَ، عَنْ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أُمِّ هَانِيٍّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: (وَتَأْتُونَ فِي

سنن الترمذی بهرگی چوارهم - باسه کانی تفسیری قورنان له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم

نَادِيكُمْ الْمُنْكَرُ قَالَ: كَانُوا يَخْذِفُونَ أَهْلَ الْأَرْضِ وَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ
إِنَّمَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ حَاتِمِ بْنِ أَبِي صَغِيرَةَ عَنْ يَمَّاكٍ.

واته: له ئومو هانیه وه دهگیرنه وه، که ده باره ی ئهم نایه ته: (وَتَأْتُونَ فِي نَادِيكُمْ
الْمُنْكَرُ) سورة العنکبوت: ۲۹. واته: ود له یانه ی کۆبوونه وه ی خۆتاندا کار ی زۆر خراپ و
دزیوو ناحهز نه که ن؟!

پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم ده باره ی ئهم نایه ته فەرموویه تی:
(په له پیته که یان ده گرتنه خه لک و قه شه ری و گالته یان پی ده کردن).

ده باره ی سوره تی (الروم).

۳۱ - بَابُ: وَمِنْ سُورَةِ الرُّومِ

۳۱۹۱ - (ضعيف) حَدَّثَنَا أَبُو مُوسَى مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ خَالِدٍ
ابْنُ عَثْمَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْجُمَحِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ شِهَابٍ
الزُّهْرِيُّ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُتْبَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لِأَبِي بَكْرٍ فِي مُنَاحِبَةٍ: (الْمُغْلِبَتِ الرُّومُ) أَلَا اخْتَطَطَ يَا أَبَا بَكْرٍ، فَإِنَّ
الْبِضْعَ مَا بَيْنَ الثَّلَاثِ إِلَى تِسْعٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ
عُبَيْدِ اللَّهِ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ.

له نیتوان فارس و رۆمه کاندایه نگیته هه لگیرسا، ئینجا فارسه کان به سه ر
رۆمه کاندایه بون، په یامبه ر صلی الله علیه وسلم خۆیی و هاوه لانی گه لی پێیان
سه خه لته و قورس بوو! له ولایشه وه موشریکه کان زۆر خۆشحال و دلشاد بوون،
چونکه موشریکه کان به موسلمانان گوت: ئیتوه یش وه رۆمه کان تیکده شکین

و نیتمه زال ده بین به سهرتانا.

ئیبنو عه باس ره زای خویان لی بی فهرمووی: کاتی ئەم ئایه تانه دابه زی:
(غُلِبَتِ الرُّومُ (۲) فِي أَدْنَى الْأَرْضِ). سورة الروم: ۱ - ۲. واته: رۆمه کان به دهستی
فارسه کان تیکشکان له به شیکی زۆر نزیک به ولاتی عه ره به کانه وه، یان له
(نزمترین شوینی زه ویدا).

پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم به پیتشه وا نه بو به کری فهرموو: (برۆ
گره ویان له گه ل بکه که رۆمه کان سه رده که ون به سه ر فارسه کاندایه نیتوان سی بۆ نو
سالی تر).

۳۱۹۲ - (صحيح بما بعده) حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ الْجَهْضَمِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُعْتَمِرُ بْنُ
سُلَيْمَانَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ سُلَيْمَانَ الْأَعْمَشِيِّ، عَنْ عَطِيَّةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، قَالَ: لَمَّا كَانَ
يَوْمُ بَدْرٍ ظَهَرَتِ الرُّومُ عَلَى فَارِسٍ فَأَعْجَبَ ذَلِكَ الْمُؤْمِنِينَ فَتَنَزَّلَتْ: (الم غُلِبَتِ الرُّومُ)،
إِلَى قَوْلِهِ: (يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ بِنَصْرِ اللَّهِ) قَالَ: فَفَرِحَ الْمُؤْمِنُونَ بِظُهُورِ الرُّومِ عَلَى فَارِسٍ.
هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، كَذَا قَرَأَ نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ (غُلِبَتِ الرُّومُ).

واته: له نه بو سه عیده وه ره زای خوی لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی:
له جهنگی به دردا رۆمه کان سه رکه وتن به سه ر فارسه کاندایه، باوه رداره کان زۆر
خۆش حال بوون به و سه رخست و یارمه تی خویه و به تیکشکانی فارسه کان، جا ئەم
ئایه تانه دابه زی: (الم (۱) غُلِبَتِ الرُّومُ (۲) فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ
سَيَغْلِبُونَ (۳) فِي بَضْعِ سِنِينَ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ
(۴) بِنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ). سورة الروم: ۱ - ۵. واته: ئەم پیتانه
هیتما و ئاماژەن بۆ (تهحه ددی) و دهسته و سانی عه ره به کان به رامبه ر به قورئان و

دهره نجامیش په ککه وتنیان و هیچ لینه هاتنیان، رۆمه کان به دهستی فارسه کان تیکشکان له بهشیکی زۆر نزیک به ولاتی عه ره به کانهوه، یان له (نزمترین شوینی زه ویدا) که ده که ویتنه نیتوان (نوردن و فه له ستین)، شه وهش له سالی (۶۱۳-۶۱۴ز)، له سه رده می (یزدجورد)، - ناخر پاشای فارسه کان- بوو، ههر شه یه زدجورده شبوو نامه که ی پیغمبه ره ی صلی الله علیه وسلم دراند، کاتی که بانگی کرد بو ئیسلامبوون، پاشان پیغمبه ره ییش نزای شه ری لیکرد، تا له سه رده می ئیمامی عوسماندا کوژراو شه وانیش (رۆمه کان) پاش زالبوونی فارسه کان به سه ریاندا زال ده بنه وه.

رافه کارانی قورئان ده ئین: له نیتوان فارس و رۆمه کانداندا جهنگیک هه لگیرسا، ئینجا فارسه کان به سه ر رۆمه کانداندا زالبوون، په یامبه ر صلی الله علیه وسلم خویی و هاوه لانی گه لی پینان سه خله ت و قورس بوو! له ولایشه وه موشریکه کان زۆر خوشحال و دلشاد بوون، چونکه موشریکه کان به موسلمانان کانیان گوت: ئیوه ییش وه ک رۆمه کان تیکده شکین و ئیمه زال ده بین به سه رتانان.. پی شه وا (نه بو به کر) فه رمووی: ده ک نه بینن! له چه ند سالتیکدا، واته: له نیتوان (۳-۹) سالدان، رۆمه کان به سه ر فارسه کانداندا زال ده بنه وه، به لی وابوو دوا ی هه وت سالت نه نجامه که وا ده رچووو فارسه کان تیکشکان. شه مه ییش گه وره ترین به لگه یه بو راستیی په یامبه رو قورئان، ده توانی سه ریکی ته فسیری (ئین که سیر) بکه یت. هه موو کارو بریارو ده سه لاتیک پیش زالبوون و پاش زالبوون ههر بو خوایه، ئیتر له و رۆژه دا که رۆم به سه ر فارسدا زال ده بیته وه، باوه رداره کان خوشحال ده بین به و سه رخستن و یارمه تی خوایه و به تیکشکانی فارسه کانییش زۆر خوشحال ده بین، چونکه شه وانیش وه ک موشریکه کان بی کتیب و بی نامه ن، دیاره هه رکه سیك خوا خوی بییه وی یارمه تی

ده داو سهریده خات، ههر تهویشه خاوهن ده سه لاتداری دلوفان.

۳۱۹۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ حُرَيْثٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاوِيَةُ بْنُ عَمْرٍو، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ الْفَزَارِيِّ، عَنْ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ أَبِي عَمْرَةَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، فِي قَوْلِ اللَّهِ تَعَالَى: (الْمُغْلِبَةِ الرُّومُ فِي أَدْنَى الْأَرْضِ) قَالَ: غَلِبَتْ وَغَلِبَتْ، كَانَ الْمُشْرِكُونَ يُجْبُونَ أَنْ يَظْهَرَ أَهْلُ فَارِسَ عَلَى الرُّومِ لِأَنَّهُمْ وَإِبَائُهُمْ أَهْلُ أَوْتَانٍ، وَكَانَ الْمُسْلِمُونَ يُجْبُونَ أَنْ يَظْهَرَ الرُّومُ عَلَى فَارِسَ لِأَنَّهُمْ أَهْلُ كِتَابٍ، فَذَكَرُوهُ لِأَبِي بَكْرٍ فَذَكَرَهُ أَبُو بَكْرٍ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أَمَا إِنَّهُمْ سَيَغْلِبُونَ، فَذَكَرَهُ أَبُو بَكْرٍ لَهُمْ، فَقَالُوا: اجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ أَجَلًا، فَإِنْ ظَهَرْنَا كَانَ لَنَا كَذَا وَكَذَا، وَإِنْ ظَهَرْتُمْ كَانَ لَكُمْ كَذَا وَكَذَا، فَجَعَلَ أَجَلًا خَمْسَ سِنِينَ، فَلَمْ يَظْهَرُوا، فَذَكَرَ ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: أَلَا جَعَلْتُهُ إِلَى دُونَ، قَالَ: أُرَاهُ الْعَشْرَ، قَالَ سَعِيدٌ: وَالْبَضْعُ مَا دُونَ الْعَشْرِ، قَالَ: ثُمَّ ظَهَرَتِ الرُّومُ بَعْدُ. قَالَ: فَذَلِكَ قَوْلُهُ تَعَالَى: (الْمُغْلِبَةِ الرُّومُ)، إِلَى قَوْلِهِ: (يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ بِنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ) قَالَ سُفْيَانُ: سَمِعْتُ أَنَّهُمْ ظَهَرُوا عَلَيْهِمْ يَوْمَ بَدْرٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، إِنَّمَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ أَبِي عَمْرَةَ.

واته: ده باره ی نهم نایه تانه (الم (۱) غَلِبَتِ الرُّومُ (۲) فِي أَدْنَى الْأَرْضِ). سورة الروم: ۱ - ۳. واته: نهم پیتانه هیماو ناماژهن بۆ (تهحه ددی) و دهسته و سانی عهده به کان بهرامبر به قورنان و ده ره نجامیش په ککه وتنیان و هیچ لینه هاتنیان، رۆمه کان به دهستی فارسه کان تیکشکان له به شتیکی زۆر تریک به ولاتی عهده به کانه وه، یان له (نزمترین شوینی زه ویدا).

نیبنو عهباس ره زای خویان لی بی فهرمووی: موشریکه کان خوشحال ده بوون به سهرکه وتنی فارسه کان به سهر رۆمه کاند، چونکه ههردوو لایان بت په رست بوون،

موسولمانه کانش چه زیان ده کرد رۆمه کان سهرکه ون به سهر فارسه کاندا، چونکه رۆمه کان خاوهن نامه ی ئاسمانی بوون، ئه مه یان باس کرد بۆ پێشهوا. ئه بو به کر ره زای خوای لی بی، ئه ویش باسه که ی گێپرایه وه بۆ پێغه مبه ری خوای صلی الله علیه وسلم، فه رمووی: (به لکو رۆمه کان سهرده که ونه وه به سهر فارسه کاندا).
موشریکه کان به پێشهوا ئه بو به کریان ره زای خوای لی بی وت: ماوه یه کمان بۆ دابنی بزاین راست ده که ن رۆمه کان سهرده که ونه وه به سهر فارسه کاندا، نه گهر رۆمه کان سهرکه وتن ئه وه ئه وه نده و ئه وه نده بۆ ئیوه، خو ئه گهر فارسه کانش سهرکه وتن ئه وه ئه وه نده و ئه وه نده بۆ ئیمه، جا ماوه ی پینج سالیان دیاری کرد، رۆمه کان سهرنه که وتن، باسه که یان گێپرایه وه بۆ پێغه مبه ری خوای صلی الله علیه وسلم، فه رمووی: (با تا نزیکه ی ده سالیکتان دیاری بکر دایه)، فه رمووی: له پاشدا رۆمه کان سهرکه وتن، وه ک خوای گه وره ده فه رمویت: (الم (۱) غَلَبَتِ الرُّومُ (۲) فِي اَدْنٰی الْاَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ (۳) فِي بَضْعِ سِنَيْنَ لِلّٰهِ الْاَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ (۴) يَنْصُرِ اللّٰهُ). سورة الروم: ۱ - ۵. سوفیان
فه رمووی: بیستوومه له کاتی جهنگی به دردا رۆمه کان سهرکه وتوون به سهر فارسه کاندا.

٣١٩٤ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ أَبِي أُوَيْسٍ قَالَ: حَدَّثَنِي ابْنُ أَبِي الزِّنَادِ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنْ نَبَارَةَ بْنِ مُكْرَمٍ الْأَسْلَمِيِّ، قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ (الْمُغْلِبَةِ الرُّومُ فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَلَيْهِمْ سَيَغْلِبُونَ فِي بَضْعِ سِنِينَ) فَكَانَتْ فَارِسُ يَوْمَ نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ قَاهِرِينَ لِلرُّومِ، وَكَانَ الْمُسْلِمُونَ يُحِبُّونَ ظُهُورَ الرُّومِ عَلَيْهِمْ لِأَنَّهُمْ وَإِيَّاهُمْ أَهْلُ كِتَابٍ، وَفِي ذَلِكَ قَوْلُ اللَّهِ تَعَالَى: (وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ بِنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ) فَكَانَتْ

قُرَيْشٌ نَحِبُ ظُهُورَ فَارِسَ لِأَنَّهُمْ وَإِيَّاهُمْ لَيَسُوا بِأَهْلِ كِتَابٍ وَلَا إِيمَانٍ يَبْعَثُ، فَلَمَّا أُنْزِلَ اللَّهُ تَعَالَى هَذِهِ الْآيَةُ، خَرَجَ أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ يَصْبِحُ فِي نَوَاجِي مَكَّةَ (الم غُلِبَتِ الرُّومُ فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ فِي بَضْعِ سِنِينَ) قَالَ نَاسٌ مِنْ قُرَيْشٍ لِأَبِي بَكْرٍ: فَذَلِكَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ، رَعِمَ صَاحِبُكَ أَنَّ الرُّومَ سَتَغْلِبُ فَارِسَ فِي بَضْعِ سِنِينَ، أَفَلَا نُزَاهِنُكَ عَلَى ذَلِكَ، قَالَ: بَلَى، وَذَلِكَ قَبْلَ تَحْرِيمِ الرِّهَانِ، فَارْتَهَنَ أَبُو بَكْرٍ وَالْمُشْرِكُونَ وَتَوَاضَعُوا الرِّهَانِ، وَقَالُوا لِأَبِي بَكْرٍ: كَمْ تَجْعَلُ الْبَضْعُ ثَلَاثُ سِنِينَ إِلَى تِسْعِ سِنِينَ، فَسَمِعَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ وَسَطًا تَنْتَهِي إِلَيْهِ، قَالَ: فَسَمَوْا بَيْنَهُمْ سِتَّ سِنِينَ، قَالَ: فَمَضَتْ السِّتُّ سِنِينَ قَبْلَ أَنْ يَظْهَرُوا، فَأَخَذَ الْمُشْرِكُونَ زَهْنَ أَبِي بَكْرٍ، فَلَمَّا دَخَلَتِ السَّنَةُ السَّابِعَةُ ظَهَرَتِ الرُّومُ عَلَى فَارِسَ، فَعَابَ الْمُسْلِمُونَ عَلَى أَبِي بَكْرٍ تَسْمِيَةَ سِتِّ سِنِينَ، لِأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَالَ فِي بَضْعِ سِنِينَ، قَالَ: وَأَسْلَمَ عِنْدَ ذَلِكَ نَاسٌ كَثِيرٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ يَنَارِ بْنِ مُكْرَمٍ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي الزِّنَادِ.

واته: له نیاری کوپی موکه په می ته سله میوه ده گپ نه وه، که فهرموویه تی: کاتی ئه م نایه تانه دابه زی: (الم (۱) غُلِبَتِ الرُّومُ (۲) فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ (۳) فِي بَضْعِ سِنِينَ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ (۴)). سورة الروم: ۱ - ۴.

له وکاته دا فارسه کان سه رکه وتبون به سه ر رۆمه کاند و تیکیان شکاندبون، موسولمانه کانیش هه زیان ده کرد رۆمه کان سه رکه ون به سه ر فارسه کاند، چونکه خوڤیان و رۆمه کان خاوه ن نامه ی ناسمانی بوون، وه ک خوا ی گه وه ده فهرمویت: (وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ (۴) يَنْصُرُ اللَّهُ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ). سورة الروم: ۴ - ۵. واته: کاتی که رۆم به سه ر فارسدا زال بوو، ئه وکاته باوه رداره کان

خۆشحال دهبن بهو سهرخست و یارمهتی خویه و به تیکشکانی فارسه کانی زۆر خۆشحال دهبن، چونکه نهوانیش وهک موشریکه کان بێ کتیب و بێ نامه، دیاره ههركه سێك خوا خۆی بیسهوی یارمهتی ده داو سه ریده خات، هه ر نهویشه خاوهن دهسه لاتداری دلۆقان.

قورهش خۆشحال ده بوون به سهركهوتنی فارسه کان به سه ر رۆمه کاند، چونکه ههردوو لایان بێ کتیب و بێ نامه بوون و بت په رست بوون، باوه ریان بهزیندوو بوونه وه نه بوو، کاتی که نه م ئایه تانه دابه زی: (الم (۱) غَلَبَتِ الرُّومُ (۲) فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ (۳) فِي بَضْعِ سِنِينَ (۴)). سورة الروم: ۱ - ۴.

هه ندی له قورهشیه کان به پیشه و ئه بو به کریان رهزای خوای لی بێ وت: با ئه وه له نیوان ئیمه و ئیوه دا بمینی بزاین کامان راست ده کهین، هاو پیکه تان واته پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم، پیتی وایه له نیوان سی بۆ ده سالی تر رۆمه کان سه رده کهون به سه ر فارسه کاند، بۆ گره ومان له گه ل ناکه یت له سه ر ئه وه، تا ئه و کاته گره وکردن له سه ر قوما ر حه رام نه کرابوو، ئیتر پیشه و ئه بو به کر رهزای خوای لی بێ و هاو به ش بۆ خوا دانه ران له سه ر مال و کاتی گره وه که ریکه و تن، وتیان: (بضع) له نیوان سی بۆ نو ساله، تۆ له نیوانیاندا سالی دابنی، ئه وه بوو شش سالیان دانا، بریاریاندا شش سال بێ، شش ساله که ته و او بوو رۆمه کان سه ر نه که و تن، هاو به ش بۆ خوا دانه ران بر دیانه وه و ماله که ی پیشه و ئه بو به کریان برد بۆ خۆیان، هه رکه پێیان نایه سالی حه وته مه وه رۆمه کان سه رکه و تن به سه ر فارسه کاند، موسولمانان سه رکۆنه ی پیشه و ئه بو به کریان کرد که بۆچی بریاری له سه ر شش سال داوه، له به ره ئه وه ی خوای گه وه ره فه رمویه تی: (فِي بَضْعِ سِنِينَ).

فه رموی: له و کاته دا خه لکیکی زۆر موسولمان بوون.

دهر باره‌ی سورته‌ی (لقمان).

۳۲ - بَاب: وَمِنْ سُورَةِ لَقْمَانَ

۳۱۹۵ - (حسن) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا بَكْرُ بْنُ مُضَرَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَحْرٍ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ يَزِيدَ، عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا تَبِعُوا الْقَيْنَاتِ وَلَا تَشْتَرُوهُنَّ وَلَا تَعْلَمُوهُنَّ، وَلَا خَيْرَ فِي بَحَارَةٍ فِيهِنَّ وَمَنْعُهُنَّ حَرَامٌ، وَفِي مِثْلِ ذَلِكَ أَنْزَلَتْ عَلَيْهِ هَذِهِ الْآيَةُ (وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ) إِلَى آخِرِ الْآيَةِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ إِنَّمَا يُزَوَّى مِنْ حَدِيثِ الْقَاسِمِ عَنْ أَبِي أُمَامَةَ وَالْقَاسِمِ ثِقَّةٌ، وَعَلِيُّ بْنُ يَزِيدَ يُضَعَّفُ فِي الْحَدِيثِ، سَمِعْتُ مُحَمَّدًا يَقُولُ: الْقَاسِمُ ثِقَّةٌ، وَعَلِيُّ بْنُ يَزِيدَ يُضَعَّفُ.

واته: له نه‌بو ئومامه‌وه ره‌زای خوای لى بى ده‌گێرنه‌وه، که فەرموویه‌تی: پیتهمبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه‌تی: (نافره‌تان گۆرانى بێژ مه‌فرۆشن و مه‌شیان کړن و فیریان مه‌که‌ن، خیر له بازرگانى کردن به‌وانه‌وه نیه، نرخیان هه‌رامه). له‌هاوشیوه‌ی نه‌وه‌شدا نه‌م نایه‌تانه دابه‌زیوه: (وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ). سورة لقمان: ۶. واته: له نیتو خه‌لکدا هه‌یه، وته‌ی بیهوده: شا نامه‌ی عه‌جه‌م، یان هه‌ر فیکه‌یه‌کی رووخینه‌ر، له تۆی کتیبیکدا، یان له ناو (سیدی)یه‌کدا ده‌کړی، یان بۆ خۆی ده‌ینووسى و، بۆ چه‌واشه‌کردنى خه‌لک بلاوى ده‌کاته‌وه. تا خه‌لکی له پینگه‌ی خوا چه‌واشه‌و گومپا بکات، مه‌به‌ستى نه‌ویه که مه‌ردوم سه‌رگه‌رم بکات به‌ گۆرانى و پابواردنه‌وه. به‌ئى.. هه‌ر گۆرانیه‌ک ئاره‌زوو بووروژینی و به‌ره‌و فه‌سادو بى په‌وشتى مروّ هه‌لنیت، وه‌ک گۆرانى به‌ به‌ژن و

بالای ئافره تانداو جوانکردنی عارهق و.. هتد، شهوه یهك دهنگی زانایان ههیه لهسهه قهدهغهو ههراهمیتی.. دهشلین موسیقایه کیش لهگهل نهوانه دا بی حوکی ههروایه، شهو کارهش له پرووی نهفامیی و نهزانینهوه دهکا. واته: بی شهوه گوئی بداو بزانی به مهترسی کارهکهی، وه ئایهتهکانی قورئانیش دهکاته گالته جاپی خوئی، شهوانه شهو کارانه دهکهن سزایهکی ئابروو بهریان بو ههیه.

دهربارهی سورهتی (السجدة).

۳۳ - بَاب: وَمِنْ سُورَةِ السَّجْدَةِ

۳۱۹۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي زَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْأَوْنُسِيُّ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ بِلَالٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ: أَنَّ هَذِهِ الْآيَةَ (تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ) نَزَلَتْ فِي انْتِظَارِ هَذِهِ الصَّلَاةِ الَّتِي تُدْعَى الْعَمَّةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له شههسی کوری مالیکهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویه تی: شه ئایهته لهسهه چاوه پروانی نویژی عیسا دابهزی: (تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ). سوره السجدة: ۱۶. واته: کهلهکهو تهنیشتیان، بهجی و نویتهکانیانهوه دورره، واته: لهبهه عیبادهت و شهو نویژی، سهه له سههین نانین و خهویان نیه.

۳۱۹۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنْ الْأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، يَبْلُغُ بِهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: أَعَدَدْتُ لِعِبَادِي الصَّالِحِينَ مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ، وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ، وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبٍ

بَشِّرْ، وَتَضَدِّيقُ ذَلِكَ فِي كِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ (فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له شهبو هورهیره وه رهزای خوای لئی بئی ده گپرنه وه، که فه رموویه تی: پیتغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فه رموویه تی: (خوای گه وره ده فه رموویت: نهو به ره وه ناز و نیعمه ته ی خوّم ئاماده م کردوه بو بهنده سالتح و چاکه کاتم نه وهنده باش و نایابن نه به چاو بینراون، نه به گوئی بیستراون، نه به دل و خه یالی که سدا هاتوون). نهم نایه ته ش نه وه ده سه لیتنی: (فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ). سورة السجدة: ۱۷. واته: نیتر هیچ که سیك نازانی چ پاداشتیکی گرنگیان بو داشاراه له هویه کانی خوشیی و شادی چاوان و دلتارامیی، له پاداشی نهو کارانه دا نه نجامیانداون و، خوئیانیان بو ماندوو کردوه.

۳۱۹۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ مُطَرِّفِ بْنِ طَرِيفٍ، وَعَبْدِ الْمَلِكِ وَهُوَ ابْنُ أَجْبَرٍ، سَمِعَا الشَّعْبِيَّ، يَقُولُ: سَمِعْتُ الْمُغِيرَةَ بْنَ شُعْبَةَ، عَلَى الْمِنْبَرِ يَرْفَعُهُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: إِنَّ مُوسَى سَأَلَ رَبَّهُ فَقَالَ: أَيُّ رَبِّ أَيُّ أَهْلِ الْجَنَّةِ أَذَى مُنْزِلَةً؟ قَالَ: رَجُلٌ يَأْتِي بَعْدَمَا يَدْخُلُ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ فَيَقَالُ لَهُ: ادْخُلِ الْجَنَّةَ، فَيَقُولُ: كَيْفَ أَدْخُلُ وَقَدْ نَزَلُوا مَنْزِلَهُمْ وَأَخَذُوا أَخَذَاتِهِمْ. قَالَ: فَيُقَالُ لَهُ أَتَرْضَى أَنْ يَكُونَ لَكَ مَا كَانَ لِمَلِكٍ مِنْ مُلُوكِ الدُّنْيَا؟ فَيَقُولُ: نَعَمْ، أَيُّ رَبِّ قَدْ رَضِيتُ، فَيُقَالُ لَهُ: فَإِنَّ لَكَ هَذَا وَمِثْلَهُ وَمِثْلَهُ وَمِثْلَهُ، فَيَقُولُ: قَدْ رَضِيتُ أَيُّ رَبِّ، فَيُقَالُ لَهُ: فَإِنَّ لَكَ هَذَا وَعَشْرَةَ أَمْثَالِهِ، فَيَقُولُ: رَضِيتُ أَيُّ رَبِّ، فَيُقَالُ لَهُ: فَإِنَّ لَكَ مَعَ هَذَا مَا اشْتَهَتْ نَفْسُكَ وَلَدَّتْ عَيْنُكَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَرَوَى بَعْضُهُمْ هَذَا الْحَدِيثَ عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنِ الْمُغِيرَةِ وَلَمْ يَرْفَعْهُ، وَالْمَرْفُوعُ أَصَحُّ.

واته: موغیره ی کوری شوعبه رهزای خوای لئی بئی له سه ر مینبه ر فه رمووی:

پیغمبره خا صلی الله علیه وسلم فەرموو یه تی: موسا سلاوی خوا ی له سه ر بی جارێک له گف و گۆیه کدا له پهروهردگاری ده پرسیت: نهی پهروهردگار، خاوه نی نزمترین پله له بههشتدا پله و پایه یان چۆنه؟ نهوه پیاویکه که دی، ده بینێ بههشتیه کان چوونه ته بههشته وه، پیتی ده لێن: بجۆره ناو بههشته وه نهویش ده لێ: نهی خودای خۆم بچمه کوێ وه نهو خه لکه هه رکه سه جیگای خۆی گرتو وه، جیگای که سی تریان نه هیشتو ته وه، پیتی ده گو ترێ: ئایا رازی ده بیت به نه ندازه ی مولکی پاشایه ک له پاشاکانی جیهان مولک و سامانت بدریتی؟ ده لێ: نا رازیم نهی پهروهردگارم! جا ده فەرمو ی: ده ی نهوا به قه د مولک و سامانی پاشایه ک له پاشاکانی جیهان درا به تو، واته به قه د هه موو دنیا، وه نه وهنده ی تریش، نه وهنده ی تریش، نه وهنده ی تریش، جا به نده که ده لێ: نهی پهروهردگارم، به راستی رازیم، ده فەرمو ی: ده ی نهوه ده نه وهنده ی تریش بو تو، واته: په نجا نه وهنده ی دنیا، نهوا سه ره رای نه وهش دام به تو، هه رچی دل ت هه زی پی ده کات و چاوت خو شی لی وهرده گریت.

ده رباره ی سوره تی (الاحزاب).

۳۴ - بَاب: وَمِنْ سُورَةِ الْأَحْزَابِ

۳۱۹۹ - (ضعیف الإسناد) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا صَاعِدُ الْحَرَّانِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا زُهَيْرٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا قَابُوسُ بْنُ أَبِي طَبْيَانَ، أَنَّ أَبَاهُ، حَدَّثَهُ قَالَ: قُلْنَا لِابْنِ عَبَّاسٍ: أَرَأَيْتَ قَوْلَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ (مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ) مَا عَنِ بَذَلِكَ؟ قَالَ: قَامَ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمًا يُصَلِّي فَخَطَرَ خَطَرَةٌ، فَقَالَ الْمُتَأَفِّقُونَ الَّذِينَ يُصَلُّونَ مَعَهُ: أَلَا تَرَى أَنَّ لَهُ قَلْبَيْنِ، قَلْبًا مَعَكُمْ وَقَلْبًا مَعَهُمْ فَأَنْزَلَ اللَّهُ:

(مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ). حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَحْمَدُ بْنُ يُونُسَ، قَالَ: حَدَّثَنَا زُهَيْرٌ، نَحْوَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له بارهی مانای نهم نایه ته: (مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ). سورة السجدة: ۴. له نیبنو عهباسیان رهزای خویان لی بی پرسی؟ نهویش فهرمووی: روژی پیتغمبره خا صلی الله علیه وسلم ههستا نوژی کرد، له نوژی کهیدا بههلهدا چوو، نهو دورووانه نوژیان له گهل کرد وتیان: سهیرکهن موحه مهه دوو دلی ههیه، دلیکی له گهل نیمهیه و دلیکی له گهل نهوانه، جا خوی گهوره نهم نایه تهی دابهزاند: (مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ). سورة السجدة: ۴. واته: خوا له ناو هه ناو دهررونی ههچ مروفتیکدا دوو دلی دانه ناوه، کهوایه نابی دوو بیروباوه ریش له تاکه دلیکدا جی بکریتهوه.

۳۲۰۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ الْمُغِيرَةِ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسٍ، قَالَ: قَالَ عَمِّي أَنَسُ بْنُ النَّضْرِ، سَمِعْتُ بِهِ، لَمْ يَشْهَدْ بَدْرًا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَكَبَّرَ عَلَيْهِ، فَقَالَ: أَوَّلُ مَشْهَدٍ قَدْ شَهِدَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ غِبْتُ عَنْهُ، أَمَا وَاللَّهِ لَئِنْ أَرَانِي اللَّهُ مَشْهَدًا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَيَرَيْنَّ اللَّهُ مَا أَصْنَعُ، قَالَ: فَهَابَ أَنْ يَقُولَ غَيْرَهَا، فَشَهِدَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ أُحُدٍ مِنَ الْعَامِ الْقَابِلِ فَاسْتَقْبَلَهُ سَعْدُ بْنُ مُعَاذٍ، فَقَالَ: يَا أَبَا عَمْرٍو أَيْنَ؟ قَالَ: وَاهَا لِرِيحِ الْجَنَّةِ أَجِدُهَا دُونَ أُحُدٍ، فَقَاتَلَ حَتَّى قُتِلَ، فَوُجِدَ فِي جَسَدِهِ بِضْعٌ وَثَمَانُونَ مِنْ بَنِي ضَرِيَّةٍ وَطَعْنَةٍ وَزَنْيَةٍ، فَقَالَتْ عَمَّتِي الرُّبَيْعُ بِنْتُ النَّضْرِ: فَمَا عَرَفْتُ أَخِي إِلَّا بِثَنَانِهِ. وَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ (رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَى نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نههسی کوری مالیکه وه رهزای خوای لی بی دهگیرنه وه، که
 فهرموویه تی: مامهم نههسی کوری (نضر) رهزای خوای لی بی، که من بهناوی
 نه وه وه ناو نراوم، به شداری جهنگی بهدري نه کرد له خزمهت پیغه مبهری خوادا
 صلی الله علیه وسلم، نه وه ش به کهم رووداو له گه لی به شداری نه کرد، بویه به لایه وه
 زور قورس بوو، فهرمووی: سویند به (الله)، نه گهر خوا فرسه تی دام ناماهی
 جهنگی تر بووم له خزمهت پیغه مبهری خوادا صلی الله علیه وسلم، نه وه کاته خوای
 گه وه خوی ده مبینی چ جهنگی ده کهم، فهرمووی: مامهم هر نه وه ندهی وت شتی
 تری نهوت نه بادا بوی نه چیتسه سر، جا سالی داهاتوو له روژی جهنگی ئو حوحددا
 له خزمهت پیغه مبهری خوادا صلی الله علیه وسلم ناماده بوو، سه عدی کوری
 (معاذ) رهزای خوای لی بی پاشه و پاش به ره و مامهم هات، پیته وت: نهی نه با
 عه مر نه وه بۆ کوی ده رۆی بۆچی هه لدیی؟ جا مامهم فهرمووی: ئۆخه ی له م بۆن و
 به رامهی به هه شته له لای ئو حوده وه دی، جهنگی و دهستی کرد به کوشتار هه تا
 کوژرا، له پاش جهنگه که کاتی که لاشه که یان دۆزیه وه هه شتاو نه وه نده برین به
 جهسته یه وه بوو جینگه ی رم و تیر و شمیر، پورم روبه یعی کچی (نضر) فهرمووی:
 به سه ری په نجه کانی برا که م ناسیه وه، جا نه م نایه ته دابه زی: (رِجَالٌ صَدَقُوا مَا
 عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا). سورة
 الاحزاب: ۲۳. واته: له ناو نه و پروادارانه شدا پیاوانی وایان هه بوو، نه و په یمانه ی به
 خوایاندا بوو، راستیان له گه لکردو، زور به باشی پا به ندیشبوون پیته وه وه، کاتی کیش
 که وتنه جهنگه وه مهردانه جهنگیان کرد، ئینجا بووشیان نه زرو په یمانی خوی برده
 سه رو، جهنگاهه رانه جهنگی کرد تا شه هیدکرا، هه شیان بوو هه رده م چاوه پروانی
 شه هیدی بوو له رپی خوادا، به هیچ جوړیکیش کلا نه بوون و په یمانی خویمان
 نه گۆری.

۳۲۰۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا حُمَيْدُ الطَّوِيلُ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ عَمَّهُ غَابَ عَنْ قِتَالِ بَدْرٍ فَقَالَ: غِبْتُ عَنْ أَوَّلِ قِتَالٍ قَاتَلَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمُشْرِكِينَ لَعِنَ اللَّهُ أَشْهَدِي قِتَالاً لِلْمُشْرِكِينَ لَيَرَيْنَ اللَّهَ كَيْفَ أَصْنَعُ، فَلَمَّا كَانَ يَوْمُ أُحُدٍ انْكَشَفَ الْمُسْلِمُونَ، فَقَالَ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَبْرَأُ إِلَيْكَ مِمَّا جَاءَ بِهِ هَؤُلَاءِ، يَعْنِي الْمُشْرِكِينَ، وَأَعْتَذِرُ إِلَيْكَ مِمَّا صَنَعَ هَؤُلَاءِ، يَعْنِي أَصْحَابَهُ، ثُمَّ تَقَدَّمَ فَلَقِيَهُ سَعْدٌ فَقَالَ: يَا أَخِي، مَا فَعَلْتَ أَنَا مَعَكَ، فَلَمْ أَسْتَطِعْ أَنْ أَصْنَعَ مَا صَنَعَ، فَوُجِدَ فِيهِ بَضْعٌ وَتَمَانُونَ بَيْنَ ضَرْبَةِ بِسِيفٍ وَطَعْنَةِ بِرُمَحٍ وَرَمِيَةِ بِسَهْمٍ، فَكُنَّا نَقُولُ فِيهِ وَفِي أَصْحَابِهِ نَزَلَتْ (فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ). قَالَ يَزِيدُ يَعْنِي هَذِهِ الْآيَةُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَاسْمُ عَمِّهِ أَنَسُ بْنُ النَّضْرِ.

واته: له نههسی کوری مالیکه وه رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که مامی نههسی کوری (نضر) رهزای خوی لی بی، له جهنگی به دردا ناماده نه بوو به شداری نه کرد که یه کهم جهنگ بوو پیتغمبره خوی صلی الله علیه وسلم بهرامبر به هاوبهش بوو خوا بریارده ران کردی، فهرمووی: نه گهر خوا فرسه تی دام ناماهی جهنگی تر بووم بهرامبر به هاوبهش بوو خوا بریارده ران، نهو کاته خوی گه وه خوی ده مبینی چ جهنگی ده کهم، له روژی جهنگی نوحوحدا موسولمانان شکان، فهرمووی: خودایه من بهریم له هاوبهش بوو خوا بریارده ران، داوای لیبورودنیش ده کهم له وهی که هاوپیکانم له جهنگ هه لدین، له پاشدا چوه پیتشه بوو جهنگ و کوشتار، سه عدی بینی خهریکی پاشه کسه بوو، پیتی وت: براهیم بوو کوی من له گه لثم با پیکه وه بجهنگین، سه عد فهرمووی: نه وهی تو دهیکه له توانای مندا نیه و ناتوانم وهک تو بجهنگم، له پاش جهنگه که کاتی که لاشه کهیان دوزیه وه ههشتاو نه وهنده برین به جهسته یه وه بوو جیگه ی رم و تیر و شم شیر، نیمه ده مانوت نه م

سنن الترمذی بهر گئی چوارهم - باسه کانی تفسیری قروران له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم

نایه ته له سهر نهو و هاوړیکانی دابه زی: (فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا). سورة الاحزاب: ۲۳.

۳۲۰۲ - (حسن) حَدَّثَنَا عَبْدُ الْقُدُّوسِ بْنُ مُحَمَّدٍ الْعَطَّارُ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ عَاصِمٍ، عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ يَحْيَى بْنِ طَلْحَةَ، عَنْ مُوسَى بْنِ طَلْحَةَ، قَالَ: دَخَلْتُ عَلَىٰ مُعَاوِيَةَ، فَقَالَ: أَلَا أُبَشِّرُكَ؟ قُلْتُ: بَلَى، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: طَلْحَةُ يَمُنُّ قَضَىٰ نَحْبَهُ هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ مُعَاوِيَةَ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَإِنَّمَا رَوَى هَذَا عَنْ مُوسَى بْنِ طَلْحَةَ، عَنْ أَبِيهِ.

واته: له موسای کوری (طلحه) وه ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: چومه خزمه ت موعاویه وتم: ندری موژده یه کت نه ده می، فهرمووی: بو نا، وتی: بو خوم گویم له پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده یفه رموو: ((طلحه) یه کیکه له وانه ی له پیناوی خوا شهید ده بی).

۳۲۰۳ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ بُكَيْرٍ، عَنْ طَلْحَةَ بْنِ يَحْيَى، عَنْ مُوسَى، وَعِيسَى، ابْنَيْ طَلْحَةَ عَنْ أَبِيهِمَا طَلْحَةَ، أَنَّ أَصْحَابَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالُوا لِأَعْرَابِيٍّ جَاهِلٍ: سَلُهُ عَمَّنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ مَنْ هُوَ؟ وَكَانُوا لَا يَجْتَرِئُونَ عَلَىٰ مَسْأَلَتِهِ يُوقِرُونَهُ وَيَهَابُونَهُ، فَسَأَلَهُ الْأَعْرَابِيُّ فَأَعْرَضَ عَنْهُ، ثُمَّ سَأَلَهُ فَأَعْرَضَ عَنْهُ، ثُمَّ سَأَلَهُ فَأَعْرَضَ عَنْهُ، ثُمَّ إِنِّي أَطْلَعْتُ مِنْ بَابِ الْمَسْجِدِ وَعَلَيَّ ثِيَابٌ خُضْرٌ، فَلَمَّا رَأَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أَتَيْنَ السَّائِلُ عَمَّنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ؟ قَالَ الْأَعْرَابِيُّ: أَنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: هَذَا يَمُنُّ قَضَىٰ نَحْبَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ يُونُسَ بْنِ بُكَيْرٍ.

واته: له (طلحه) وه ره زای خوی لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: عه ره بیکی ده شته کی نه زان پرسیاریکی هه بوو، هاوه لانی پیغمبره ی خوا صلی الله علیه

وسلم وتیان: پرسیار لهو کهسه بکه که یه کیکه لهوانه ی له پیتناوی خوا شهید ده بی، کتیه؟ نهوان ریزیان لی ده گرت و نهیانه ویترا پرسیار لی بکه، دهشته کیه که پرسیار لی کرد، رووی لی وه گیترا، له پاشدا پرسیار لی کرد، رووی لی وه گیترا، سهیرم کرد له بهردهرگای مزگهوت پۆشاکتکی سهوزی له بهردا بوو، کاتی که پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم بینیمی، فهرمووی: (کوا نهو کهسه ی پرسیار کرد لهو کهسه ی که له پیتناوی خوا شهید ده بی؟) دهشته کیه که وتی: نهی پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم من بووم، فهرمووی: (نهو نهو کهسه یه که له پیتناوی خوا شهید ده بی؟).

۳۲۰۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ عُمَرَ، عَنْ يُونُسَ بْنِ يَزِيدَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: لَمَّا أَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِتَخْيِيرِ أَزْوَاجِهِ بَدَأَ بِي فَقَالَ: يَا عَائِشَةُ، إِنِّي ذَاكِرٌ لَكَ أَمْرًا فَلَا عَلَيْكَ أَنْ لَا تَسْتَعْجِلِي حَتَّى تَسْتَأْمِرِي أَبَوَيْكَ، قَالَتْ: وَقَدْ عَلِمَ أَنَّ أَبَوَيَّ لَمْ يَكُونَا لِيَأْمُرَانِي بِفِرَاقِهِ، قَالَتْ: ثُمَّ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقُولُ: (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزْوَاجُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ)، حَتَّى بَلَغَ، (لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ أَجْرٌ عَظِيمًا). فَقُلْتُ: فِي أَيِّ هَذَا أَسْتَأْمِرُ أَبَوَيَّ؟ فَيَايَ أُرِيدُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالِدَارَ الْآخِرَةَ. وَفَعَلَ أَزْوَاجُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِثْلَ مَا فَعَلْتُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوِيَ هَذَا أَيْضًا عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ.

واته: له عائیشه وه رهزای خوی لی بی ده گیتنه وه، که فهرموویه تی: کاتی پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فهرمانی پی کرا هاوسه رکانی سهرپشک بکات له نیتوان ههلباردنی ژیا نی دنیا و ژیا نی دواوژدا، که نه گهر حهزیا ژیا نی دنیا بوو ته لاقیان بدات، له منه وه دهستی پی کرد، فهرمووی: (شتیکت بو باس

ده کم به لām په لهی لی مه که هه تا پرس و را به دایک و باوکت ده کمیت و رایان لی وهرته گریت). عائیشه ره زای خوای لی بی فهرمووی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم چاک دهیزانی دایک و باوکم فهرمانی جابوونه وه بی ناکهن، فهرمووی: له پاشدا پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (خوای گه وره ده فهرمویت: **يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزْوَاجُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُمْ وَأَسْرَحْكُمْ سَرَاحًا جَمِيلًا (٢٨) وَإِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالذَّكَارَ الْآخِرَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُمْ أَجْرًا عَظِيمًا (٢٩)**). سورة الاحزاب: ٢٨ - ٢٩. واته: نهی په یامبره! ﷺ به ژنه کانت بلی: نه ر نیتوه ژین و جوانی نه م دنیا به تان ده وی د هسا وهرنه پیش، با ماره بی و هندی شتومه کتان بده می و به خوا په سه ندانه و جوانی دهستان لی بهر بده م و به ریتانکه م، واته: بی هیچ په نجه دل و گازنده و هردی سه ریه ک، وه نه گهر خوا و په یامبره که بی و، پاداشی دوا رۆژتان ده وی و، رازی ده بن به و ژیا نهی نیتستان، نه وه به راستی خوا بو چاکه کارانتان - نه وانه تان رازی ده بن به م ژیا نه - پاداشتیکی گه وره ی ناماده کردوه.

وتم: نیت پرس و رای چی به دایک و باوکم بکه م له کاتیکدا که من خوا و پیغه مبهرم دوی و ژیا نی دوا رۆژ هه لده بژیرم بو خۆم، هاوسه ره کانی تریشی هه مان کاریان کردو و رازی بوون به ژیا نی دوا رۆژ.

٣٢٠٥ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سُلَيْمَانَ بْنِ الْأَصْبَهَانِيِّ، عَنْ يَحْيَى بْنِ عُمَيْرٍ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ أَبِي رَجَاحٍ، عَنْ عُمَرَ بْنِ أَبِي سَلَمَةَ، رَضِيَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا) فِي بَيْتِ أُمِّ سَلَمَةَ، فَدَعَا فَاطِمَةَ وَحَسَنًا وَحُسَيْنًا فَجَلَّلَهُمْ بِكِسَاءٍ، وَعَلِيٍّ خَلْفَ ظَهْرِهِ فَجَلَّلَهُ بِكِسَاءٍ ثُمَّ قَالَ: اللَّهُمَّ هَؤُلَاءِ أَهْلُ بَيْتِي فَأُذْهِبْ عَنْهُمْ الرِّجْسَ وَطَهِّرْهُمْ تَطْهِيرًا. قَالَتْ أُمُّ سَلَمَةَ: وَأَنَا مَعَهُمْ يَا

نَبِيِّ اللَّهِ، قَالَ: أَنْتَ عَلَى مَكَانِكَ وَأَنْتَ عَلَى خَيْرٍ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ عَطَاءٍ، عَنْ عُمَرَ بْنِ أَبِي سَلَمَةَ.

واته: له عومهری کورپی نه بی سه له مه وه، که له مائی پیغمبره صلی خوا الله علیه وسلم په روره ده کراو گه وره بوو ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: کاتی نه م نایه ته دابه زی بو پیغمبره صلی خوا الله علیه وسلم، له مائی نومو سه له مه بوو: (إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا) سورة الاحزاب: ۳۳. واته: به راستی لهم - ناراستانه دا - خوا ههر ده یه وی هه موو چلک و چه په لی و، گشت کاریکی نارپه واو نادرستان لی دورو بخته وه (نه ی خانه واده ی پیغمبره!)، وه به پوختیی و پاکی بتانه یلته وه و راتان بگری.

پیغمبره صلی خوا الله علیه وسلم (فاطمة) و حه سه ن و حوسه ینی بانگ کرد، ب پوشاک داپوشین و پیشه وا عه لی له دوا یه بوو نه ویشی به پوشاک داپوشی، له پاشدا فهرمووی: (خودایه، نه مانه خانه واده و که سوکاری منن، له هه موو چلک و چه په لی و، گشت کاریکی نارپه واو نادرست دوریان بخره وه و به پوختیی و پاکی بیانیه له وه). نومو سه له مه فهرمووی: نه ی پیغمبره صلی خوا الله علیه وسلم، نایا منیش له گه ل نه وانم؟ فهرمووی: (به لی، تو له سه ر به ش و باره ی خوتی، تو له سه ر خیر و چاکه ی).

۳۲۰۶ - (ضعیف) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَفَّانُ بْنُ مُسْلِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَلِيُّ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَمُرُّ بِبَابِ فَاطِمَةَ سِتَّةَ أَشْهُرٍ إِذَا خَرَجَ إِلَى صَلَاةِ الْفَجْرِ يَقُولُ: الصَّلَاةُ يَا أَهْلَ الْبَيْتِ (إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ

تَطْهِيرًا). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، إِنَّمَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ حَمَّادِ بْنِ سَلَمَةَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي الْحَمْرَاءِ، وَمَعْقِلِ بْنِ يَسَارٍ. وَأَمَّ سَلَمَةَ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه ره زای خوای لى بى ده گینه وه، که فەرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم شهش مانگ که له مال دهرده چوو بو نوژی به یانی به بهرده می مالی (فاطمه) دا ده رۆشت، ده یه فەرموو: (نهی خانه واده و که سوکاری من ههستن بو نوژی: (إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا).

٣٢٠٧ - (ضعيف الإسناد جدا) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا دَاوُدُ بْنُ الزُّبَيْرِ، عَنْ دَاوُدَ بْنِ أَبِي هِنْدٍ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: لَوْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَأَيِّ شَيْئٍ مِنَ الْوَحْيِ لَكُنْتُ هَذِهِ الْآيَةَ (وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ) بِالْعَتَقِ فَأَعْتَقْتَهُ، (أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ)، إِلَى قَوْلِهِ: (وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا) وَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمَّا تَزَوَّجَهَا قَالُوا: تَزَوَّجَ حَلِيلَةَ ابْنِهِ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى (مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ) وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَبْنَاهُ وَهُوَ صَغِيرٌ فَلَبِثَ حَتَّى صَارَ رَجُلًا يُقَالُ لَهُ: زَيْدٌ بْنُ مُحَمَّدٍ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: (ادْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِنْ لَمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَاِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ) فَلَانَ مَوْلَى فَلَانٍ، وَفُلَانٌ أَخُو فَلَانٍ (هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ) يَعْنِي أَعْدَلُ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ قَدْ رَوَى عَنْ دَاوُدَ بْنِ أَبِي هِنْدٍ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ مَسْرُوقٍ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: لَوْ كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَأَيِّ شَيْئٍ مِنَ الْوَحْيِ لَكُنْتُ هَذِهِ الْآيَةَ (وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ) الْآيَةَ، هَذَا الْحَرْفُ لَمْ يُرَوْ بِطَوِيلِهِ.

حَدَّثَنَا بِذَلِكَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ وَضَّاحٍ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ إِدْرِيسَ، عَنْ دَاوُدَ بْنِ أَبِي هِنْدٍ.

واته: له عانی شهوه رهزای خوای لی بی ده گپ نه وه، که فهرموویه تی: نه گهر پیغمبره خا صلی الله علیه وسلم شتیکی له وه حی بشاردایه ته وه شهوا شه نایه ته ده شارد وه: (وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرَكَ زَوْجَهَا لَوْ كَانَ يَعْلَمُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرَكَ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا). سورة الاحزاب: ۳۷. واته: توه شه په یامبره صلی الله علیه وسلم! وه بیر بیننه کاتی به (زهید) ت - شه وه خا چاکه له گه ل کرد به هینانی به ره و نیمان و نیسلام، خویش چاکه له گه ل کرد به په روه رده کردنی و نازاد کردنی له کویلایه تی، - ده گوت: ژنی خو ت راگره که (زهینه به)، له خوا بترسه و، لای خو ت بیه یله ره وه ته لاقی مده، شتیکیش توه له دل و دهرونی خو ت ده شاریته وه که خوا دهیه ویت ناشکرای بکات، له خه لک ده ترسیت (که دهنگ و باست بو دروست بکه ن ژنی به ناو کوره که ت ماره ده کهیت)، به لام خوا له پیشتره که لیتی بترسیت، جا کاتی زهید بیزار بو له زهینه ب جیابونه وه و ته لاق که وته نیوانیان، نیمه زهینه بمان له توه ماره کرد، بو شه وه هیچ شهرمه زاری و دلته نگیه ک بو نیمانداران دروست نه بی، له هینانی هاوسه رانی به ناو کورپان، کاتیک بیزار ده بن و پیوستیان بهیه ک نامینی، ههیشه فهرمانی خوا جینه جی کراوه.

کاتی که پیغمبره خا صلی الله علیه وسلم، زهینه بی ماره کرد، وتیان: ژنی کوره کهی خو ماره کرد، خوی گه وه شه نایه ته دابه زاند: (مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا). سورة

الاحزاب: ۴۰. واته: موحه ممد صلی الله علیه وسلم باوکی هیچ پیاویکتان نییه، نه زهیدو نه کهسی دیکهتان ههتا حهرام بیته ژنی به کورپرکراوی خوئی- پاش ته لاقدانئی- ماره بکات، چونکه کچ و کورپی نهو ناشکران و بی لهوان که سیر نایبته کچ و کورپی، بویه ده توانی ژنه کهسی زهید ماره بکات، به لکو نهو په پیامبره ری خویاهو دوا هه مینی په پیامبرانه، کوتایی زنجیره ی په پیامبرانی پیهاتوه.

پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم زیدی کردبوو به کورپی خوئی کاتی که مندال بوو ههتا بوو به پیاوی ناو پیاوان، بویه پییان دهوت: زهیدی کورپی موحه ممد، جا خوی گه وره نه م نایه ته ی دابه زاند: (ادْعُوهُمْ لِآبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِنْ لَمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيَهُمْ). سورة الاحزاب: ۵. واته: هه به ناوی باوکی خویانه وه بانگیان بکهن و نیویان بهرن، واته: مه لئین: (زهیدی کورپی موحه ممد)، به لکو بلئین: (زهیدی کورپی حاریس) هه، چونکه لای خوا هه نه وه په سه ندو دادگه رانه یه، خو نه گهر باوکیشیانتان نه ده زانی ههتا به ناوی باوکیانه وه بانگیان بکهن، نه وه برای نایینی و دوستانن، نه گهر موسلمان بن، وه خوشه ویست و مهولاتانن، واته: پاش نازادبوونی له کویله یی ده بی بلئین: فلانه کهسی مه ولام!، بویه بو دواپی په پیامبر صلی الله علیه وسلم به زهیدی ده گوت: تو براو مه ولای نیمه ی: (أنت أخونا ومولانا) (فتح الباری: ۷/۵۷۰).

۳۲۰۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ أَبَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عَدِيٍّ، عَنْ دَاوُدَ بْنِ أَبِي هِنْدٍ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ مَسْرُوقٍ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: لَوْ كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَأَيِّ شَيْءٍ مِنَ الْوَحْيِ لَكُنْتُ هَذِهِ الْآيَةَ (وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ) الْآيَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عایشه وه ره زای خوی لی بی ده گپ نه وه، که فهرموویه تی: نه گهر پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم شتیکی له وه حی بشاردایه ته وه نهوا نه م

سنن الترمذی بهر گئی چواره م - باسه کانی تفسیری قورنان له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم

نایه تهی دهشارده وه: (وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ). سورة الاحزاب: ۳۷.

۳۲۰۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَعْقُوبُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ مُوسَى بْنِ عُقْبَةَ، عَنْ سَالِمٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: مَا كُنَّا نَدْعُو زَيْدَ بْنِ حَارِثَةَ إِلَّا زَيْدَ ابْنِ مُحَمَّدٍ حَتَّى نَزَلَ الْقُرْآنُ: (ادْعُوهُمْ لِآبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نیبنو عومره وه رهزای خویان لی بی دهگیرنه وه، که فهرموویه تهی: نیمه هه رگیز به زهیدی کوری (حارثه) بانگمان نه ده کرد به لکو هه به زهیدی کوری موحه مه مد بانگمان ده کرد هه تا قورنان دابه زی: (ادْعُوهُمْ لِآبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ). سورة الاحزاب: ۵. واته: به ناوی باوکیانه وه بانگیان بکه ن، چونکه لای خوا هه ره نه وه په سه ندو دادگه رانه یه.

۳۲۱۰ - (ضعیف مقطوع) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ قَزَعَةَ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَسْلَمَةُ بْنُ عَلْقَمَةَ، عَنْ دَاوُدَ بْنِ أَبِي هِنْدٍ، عَنْ عَامِرِ الشَّعْبِيِّ، فِي قَوْلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ: (مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ) قَالَ: مَا كَانَ لِيَعِيشَ لَهُ فِيكُمْ وَلَدٌ ذَكَرَ.

واته: ده باره ی نه م نایه ته (مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ). سورة الاحزاب: ۴۰. واته: موحه مه مد صلی الله علیه وسلم باوکی هیچ پیاوێکتان نییه، به لکو نه وه په یامبه ری خویه و دوا هه مینی په یامبه رانه.

عامیری شه عبی فهرمووی: پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم کوری نه بوو بگاته ته مه نی لاوی و پیگه یشتن هه تا به ناوی نه وه ده بانگ بکری، به لکو کوره کانی هه به مندالی مردن.

۳۲۱۱ - (صحیح الإسناد) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ كَثِيرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ كَثِيرٍ، عَنْ خُصَيْنٍ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنْ أُمِّ عُمَارَةَ الْأَنْصَارِيَّةِ، أَنَّهَا أَتَتْ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ: مَا أَرَى كُلَّ شَيْءٍ إِلَّا لِلرِّجَالِ وَمَا أَرَى النِّسَاءَ

سنن الترمذی بهر گئی جوارهم - باسه کانی تفسیری قورنان له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم

يُذَكِّرَنَّ بِشَيْءٍ؟ فَتَنَزَّلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ (إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ) الْآيَةُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ وَإِنَّمَا نَعْرِفُ هَذَا الْحَدِيثَ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له ئومو عه عیماره هاته خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، فهرمووی: بۆچی له قورناندا ههر باسی پیاوان ده بیسم، بۆ ژنان نیتو نابیرن و باسیان نیه...؟! خوای گه وهه نهم نایه تهی نارد هه خواره وهه فهرمووی: (إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ) سورة الاحزاب: ۳۵. واته: بهراستی پیاوانی موسلمان و، ژنانی موسلمان و پیاوانی پروادار و ژنانی پروادار.

۳۲۱۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ الصَّغِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسٍ، قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: (وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ) فِي شَأْنِ زَيْنَبِ بِنْتِ جَحْشٍ، جَاءَ زَيْدٌ يَشْكُو فَهَمَّ بِطَلَاqِهَا فَاسْتَأْذَنَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه ره زای خوای لى بى ده گپ نه وه، که فهرمووی ته: کاتی نهم نایه ته دابه زى دهر باره ی زهینه بى کچی جه حش: (وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ). سورة الاحزاب: ۳۷. واته: تو له دل و دهر ونی خوتا ده یشاریته وه! که خوا ده یه ویت ناشکرای بکات، له خه لک ده ترسیت.

زهید هاته خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ویستی ته لاقی بدات، جا له وباره وه پرس و رای پى کرد، نه ویش فهرمووی: (أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ). سورة الاحزاب: ۳۷. واته: ژنی خوت راگه وه له خوا بترسه و، لای خوت بیه یلهره وه ته لاقی مه ده.

۳۲۱۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْفَضْلِ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسٍ، قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ فِي زَيْنَبَ بِنْتِ جَحْشٍ (فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا) قَالَ: فَكَانَتْ تَفْخَرُ عَلَى أَزْوَاجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَقُولُ: زَوَّجَكُنْ أَهْلُكُنْ وَزَوَّجَنِي اللَّهُ مِنْ فَوْقِ سَبْعِ سَمَاوَاتٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه رهزای خوای لى بى ده گپنه وه، که فەرمووینه تی: کاتی نهم نایه ته دابه زی دهر باره ی زهینه بی کچی جه حش: (فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا). سورة الاحزاب: ۳۷. واته: جا کاتی زهید بیتزار بوو له زهینه ب جیابوونه وه و ته لاق کهوته نیتوانیان، نیمه زهینه بان له تو ماره کرد.

له پاش نه وه زهینه ب له ناو هاوسه رانی پیغمبره دا صلی الله علیه وسلم شانازی به وه وه ده کرد، ده یفه رموو: ئیوه خزم و که سوکارتان ماره ی کردوون له پیغمبره صلی الله علیه وسلم، به لام من له سهرووی جهوت ناسمانه کانه وه خوای گه وه ماره ی بریوم لى.

۳۲۱۴ - (ضعیف الإسناد جدا) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ مُوسَى، عَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنِ السُّدِّيِّ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أُمِّ هَانِئٍ بِنْتِ أَبِي طَالِبٍ، قَالَتْ: خَطَبَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَعْتَذَرْتُ إِلَيْهِ فَقَعَزَنِي، ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ اللَّاتِي آتَيْتَ أَجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عِمَّتِكَ وَبَنَاتِ خَالَاتِكَ وَبَنَاتِ خَالَاتِكَ اللَّاتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَأَةً مُؤْمِنَةً إِنْ وَهَبْتَ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ) الْآيَةَ قَالَتْ: فَلَمْ أَكُنْ أَجِلْ لَهُ لِأَنِّي لَمْ أَهَاجِرْ، كُنْتُ مِنَ الطَّلَاقِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، لَا أَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ السُّدِّيِّ.

واته: له ئومو هانی کچی نه‌بی (طالب) هوه ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم داوای کردم بۆ خۆی، منیش عوزرم بۆ هینایه‌وه که خاوه‌نی مندالی وردم، نه‌ویش عوزره‌که‌ی په‌سه‌ند کردم، له‌پاشدا خوای گه‌وره نه‌م نایه‌ته‌ی دابه‌زاند: (إِنَّا أَخْلَقْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ اللَّائِي آتَيْتَ أَجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمَّكَ وَبَنَاتِ عَمَّاتِكَ وَبَنَاتِ خَالِكَ وَبَنَاتِ خَالَاتِكَ اللَّائِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَأَةً مُؤْمِنَةً إِن وَهَبْتَ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ). سورة الاحزاب: ۵۰. واته: نه‌ی په‌یامبهر صلی الله علیه وسلم! ئیعه نه‌و ژنانه‌مان بۆ حه‌لāl کردوویت ماره‌یت پێداون، وه نه‌و که‌نیزانه‌ش که له‌ پتی (فه‌ی) هوه بوویت خاوه‌نیان. واته: که‌نیزه‌مان بۆ حه‌لāl کردوویت که ماره‌ی بکه‌یت، ئیتر له‌ جه‌نگدا ده‌ستت بکه‌ویت، یان به‌ هه‌ر جوړیکی تر، وه‌ك (صه‌فه‌ی) و (جوه‌یرییه‌) نه‌وه بوو هه‌ردووکیانی نازاد کردو پاشان ماره‌ی کردن، وه هه‌روه‌ها خاتوو (ماریه‌)ش خوا له‌ هه‌موویان رازی بیت. هه‌روه‌ها کچانی مامت و، کچانی پورت (خوشکه‌زای باوکت) و کچانی خالت و کچانی پوورت (خوشکه‌زای دایکت) نه‌وانه‌یان که له‌ گه‌ل تۆدا کۆچیان کردووه، هه‌روه‌ها هه‌ر ژنیک‌ی برپواداریش نه‌گه‌ر خۆی پیشکه‌ش به‌ په‌یامبهر صلی الله علیه وسلم کرد، ته‌نها مه‌به‌ستی خۆشه‌یستی خواو په‌یامبهره‌که‌ی خوا به‌ صلی الله علیه وسلم.

ئومو هانی وتی: ئیتر من بۆ نه‌و مه‌رجانه‌م تیدا نه‌بوو حه‌لāl نه‌بووم بۆ نه‌و، چونکه‌ کۆچم نه‌کردبوو بۆ مه‌دینه‌، له‌نازادکراوانی دوا‌ی رزگارکردنی مه‌ککه‌ش بووم.

۳۲۱۵ - (ضعیف الإسناد) حَدَّثَنَا عَبْدُ، قَالَ: حَدَّثَنَا رَوْحٌ، عَنْ عَبْدِ الْحَمِيدِ بْنِ بَهْرَامٍ، عَنْ شَهْرِ بْنِ حَوْشَبٍ، قَالَ: قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: نَحْيَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ أَصْنَافِ النِّسَاءِ إِلَّا مَا كَانَ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ الْمُهَاجِرَاتِ قَالَ: (لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَاءُ مِنْ

بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبْدَلَ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ) ، فَأَحْلَ اللَّهُ فِتْيَاتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ (وَأَمْرًا مُؤْمِنَةً إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ) ، وَحَرَّمَ كُلَّ ذَاتِ دِينٍ غَيْرِ الْإِسْلَامِ ، ثُمَّ قَالَ: (وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ) وَقَالَ: (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ اللَّاتِي آتَيْتَ أُجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ) إِلَى قَوْلِهِ: (خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ) وَحَرَّمَ مَا سِوَى ذَلِكَ مِنْ أَصْنَافِ النِّسَاءِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، إِنَّمَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ الْحَمِيدِ بْنِ بَهْرَامٍ سَمِعْتُ أَحْمَدَ بْنَ الْحَسَنِ يَذْكُرُ عَنْ أَحْمَدَ بْنِ حَنْبَلٍ، قَالَ: لَا بَأْسَ بِحَدِيثِ عَبْدِ الْحَمِيدِ بْنِ بَهْرَامٍ عَنْ شَهْرِ بْنِ حَوْشَبٍ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گێرنه وه، که فەرموویه تی: پیغمبره صلی الله علیه وسلم ماره کردنی چه ند جوړه نافرته یتکی لی قه ده غه کرا، جگه لهو نافرته تانه ی که باوه رداریون و کوچیان کردبوو بو مه دینه، فەرمووی: (لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبْلُغَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ) سورة الاحزاب: ۵۲. واته: ئیتر له دواى ئەمانه هینانی ژنانی تر بو تو حه لال نییه، واته: بو ت نییه ژنی تریان به سه ردا بیتی، وه ناتوانی وازیشیان لی بیتیت، یه کیکیان ته لاق بدهیت و یه کیکی تر ماره بکهیت، چونکه نه وان خواو په یامبهریان هه لېزار دووه، خواى گه وره ش ناوا پاداشتیان نه داته وه، نه گهرچی نهو نافرته تانه ی که تو ده ته وى بیاخه یته جیگای هاوسه ره کانت، جوانییان سه ر سامت بکات جگه له که نيزه ک. به لی خواى گه وره چوار جوړه ژنی حه لال کرد بو په یامبه ر صلی الله علیه وسلم:

یه کهم: نه وانه ماره یی پیته خشیون و ماره ی کردون.

دووه: نهو که نيزانه ی له جهنگدا دهستی ده کهون، وه یان ده یانکړیت.

سییه: نه وانه ی کوچیان له گه ل کردوو وه هاتوونه ته مه دینه.

جواره م: نهوانه ی که خویمان به په یامبهر صلی الله علیه وسلم به خشیی و ماره بییان لی نهویست، نهویش بو نهوه بوو تا په یامبهر صلی الله علیه وسلم به هوئی زوری خیزانه کانیه وه بتوانیت به ئاسانتر بانگه که ی بگه یه نیت به هه موو مالتیک، جا پاش نهویش که ئایه تی ته خبیر: (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ إِن كُنْتُنَّ تُرِدْنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا..). هات و نهوانیش خواو په یامبهر یان صلی الله علیه وسلم هه لبرارد له باتی دنیا، نیتر خوی گه ورهش ریزی لینان بهم دوو شته:

یه که م: نابی په یامبهر صلی الله علیه وسلم ژنی تریان به سه را بیئی.

دووه م: نابی هیچ کامیکیان ته لاق بدات و بیانگوری به ژنانی تر.

پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم جگه له ماره کردنی جگه له ئافره تانی موسولمان هه موو ئافره تیکی تری خاوه ن ئایینی لی قه ده غه کرا، له پاشدا فه رموی: (وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ). سورة المائدة: ۵. بیگومان هه که س پروای به بهرنامه ی ئیسلام نه بی و پاشگه ز بوویه وه، نهوه به راستیی هه موو کارو کرده وه چاکه کانیشی پووچهل ده بنه وه له دواوژیشدا یه کیکه له ریزی زیانمندانان. به لی به پیی ئه م ئایه ته مروقی (مورته د) و له دین وه رگه راوه هه کرده وه یه کی چاکیشی هه بی باتل و پووچهل ده بیته وه، به لام له جیی تردا ئامازه ده کات که: کاتی کرده وه کانی پووچهل ده بنه وه که نه وکه سه به بی باوه پیی و کافریی سه ر بنیته وه و بری، وه که له سووره تی (البقرة: ۲۱۷) یشدا هاتووه د فه رموی: (وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ قُتِلَ وَهُوَ كَافِرٌ..).

هه ره ها فه رموی: (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَخْلَقْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ اللَّاتِي آتَيْنَ أَجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمَّاتِكَ وَبَنَاتِ خَالَكَ وَبَنَاتِ خَالَاتِكَ اللَّاتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَأَةً مُؤْمِنَةً إِن وَهَبْتَ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ

سنن الترمذی بهر گئی چوارهم - باسه کانی تفسیری قورنان له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم

النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ). سورة الاحزاب: ۵۰. واته: نهی په یامبهر صلی الله علیه وسلم! نیتمه نهو ژنانه مان بۆ چه لال کردوویت ماره بیت پیداون، وه نهو که نيزانهش که له پرسی (فه بی) هوه بوویتسه خاوه نیان. واته: که نيزه مان بۆ چه لال کردویت که ماره ی بکهیت، نیت له جهنگدا دهستت بکهویت، یان به هر جوریکێ تر، وهك (صفیه) و (جوهیرییه) نهوه بوو ههردووکیانی نازاد کردو پاشان ماره ی کردن، وه ههروه ها خاتوو (ماریه) ش خوا له هه موویان رازی بیت. ههروه ها کچانی مامت و، کچانی پورت (خوشکه زای باوکت) و کچانی خالت و کچانی پوورت (خوشکه زای دایکت) نهوانه یان که له گهل تودا کوچیان کردووه، ههروه ها هر ژنیکێ پرواداریش نه گهر خوی پیشکهش به په یامبهر صلی الله علیه وسلم کرد، ته نها مه بهستی خوشه ویستی خواو په یامبهره که ی خواجه صلی الله علیه وسلم، وهك (خهوله). نه گهر په یامبهر صلی الله علیه وسلم ویستی ماره ی بکات، ماره کردنی خۆبه خش به بی ماره یی بۆ دانان و وهلیی و شایه د تاییه ته به تۆوه نهی پیغمبره صلی الله علیه وسلم، واته: جگه له پیغمبره صلی الله علیه وسلم، له پرواداران نیه نیکاحی هیچ ژنیکێ نیماندار ی خۆبه خش بکا به بی ماره یی و وهلیی و شایه ت.

۳۲۱۶ - (صحیح الإسناد) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ عَمْرِو، عَنْ عَطَاءٍ، قَالَ: قَالَتْ عَائِشَةُ، مَا مَاتَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى أُجِلَّ لَهُ النِّسَاءُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عایشه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره صلی الله علیه وسلم نه مرد هه تا ئافره تانی بۆ چه لال کرا.

۳۲۱۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا أَشْهَلُ بْنُ حَاتِمٍ، قَالَ: ابْنُ عَوْنٍ، حَدَّثَنَا عَنْ عَمْرِو بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: كُنْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَتَى بَابَ امْرَأَةٍ عَرَّسَ بِهَا فَإِذَا عِنْدَهَا قَوْمٌ فَاَنْطَلَقَ فَقَضَى حَاجَتَهُ فَاخْتَبَسَ، ثُمَّ رَجَعَ وَعِنْدَهَا قَوْمٌ فَاَنْطَلَقَ فَقَضَى حَاجَتَهُ فَارْجَعَ وَقَدْ خَرَجُوا قَالَ: فَدَخَلَ وَأَرْخَى بَيْنِي وَبَيْنَهُ سِتْرًا قَالَ: فَذَكَرْتُهُ لِأَبِي طَلْحَةَ، قَالَ: فَقَالَ: لَيْنَ كَانَ كَمَا تَقُولُ لَيَنْزِلَنَّ فِي هَذَا شَيْءٌ قَالَ: فَنَزَلَتْ آيَةُ الْحِجَابِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه ره زای خوای لی بی ده گینه وه، که فرموویه تی: له خزمه ت پیغه مبهری خوادا صلی الله علیه وسلم بووم، ژیتکی تازه هینابوو چوو بهرده م ده رگای بو نه وهی بجیته لای کومه لی لای دانیشتبوون، چوو کاری خوئی به نه نجام گیاند، کاتی گه رایه وه خه لکه که رۆشتبوون، نه نه س فرمووی: چوو ره زوو وه و له نیوان من خویدا په رده ی دادایه وه، نه مه م بو نه بو (طلحه) گینه وه، فرمووی: نه گهر وایی شتی له باره یه وه داده به زی، نه وه بوو نایه تی حجاب دابه زی.

۳۲۱۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَعْفَرُ بْنُ سُلَيْمَانَ الصُّبُعِيُّ، عَنِ الْجَعْدِ أَبِي عَثْمَانَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: تَزَوَّجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَدَخَلَ بِأَهْلِهِ، قَالَ: فَصَنَعْتُ أُمِّي أُمُّ سُلَيْمٍ حَيْسًا فَجَعَلْتُهُ فِي ثَوْرٍ فَقَالَتْ: يَا أَنَسُ، اذْهَبْ بِهَذَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقُلْ لَهُ: بَعَثْتُ بِهَذَا إِلَيْكَ أُمِّي وَهِيَ تُقْرِئُكَ السَّلَامَ وَتَقُولُ: إِنَّ هَذَا لَكَ مِنَّا قَلِيلٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: فَذَهَبْتُ بِهِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقُلْتُ: إِنَّ أُمِّي تُقْرِئُكَ السَّلَامَ وَتَقُولُ: إِنَّ هَذَا مِنَّا لَكَ قَلِيلٌ، فَقَالَ: ضَعْنِي، ثُمَّ قَالَ: اذْهَبْ فَادْعُ لِي فُلَانًا وَفُلَانًا وَفُلَانًا وَمَنْ لَقِيتَ، فَسَمِّ رَجُلًا،

قَالَ: فَدَعَوْتُ مَنْ سَمِيَ وَمَنْ لَقِيتُ، قَالَ: قُلْتُ لِأَنْسٍ: عَدَدُكُمْ كَمَاثُوا؟ قَالَ: زُهَاءُ ثَلَاثٍ مِائَةٍ قَالَ: وَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا أَنْسُ هَاتِ بِالتَّوَرِّ قَالَ: فَدَخَلُوا حَتَّى امْتَلَأَتِ الصُّفَّةُ وَالْحُجْرَةُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لِيَتَخَلَّقُوا عَشْرَةَ عَشْرَةً وَلِيَأْكُلْ كُلُّ إِنْسَانٍ مِمَّا يَلِيهِ، قَالَ: فَأَكَلُوا حَتَّى شَبِعُوا، قَالَ: فَخَرَجْتُ طَائِفَةً وَدَخَلْتُ طَائِفَةً حَتَّى أَكَلُوا كُلُّهُمْ، قَالَ: فَقَالَ لِي: يَا أَنْسُ ارْفَعِ قَالَ: فَرَفَعْتُ فَمَا أَدْرِي حِينَ وَضَعْتُ كَانَ أَكْثَرَ أَمْ حِينَ رَفَعْتُ، قَالَ: وَجَلَسَ طَوَائِفُ مِنْهُمْ يَتَحَدَّثُونَ فِي بَيْتِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَالِسٌ وَزَوْجَتُهُ مُوَلِّيَةٌ وَجْهَهَا إِلَى الْحَائِطِ، فَتَقَلُّوا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَخَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدْ رَجَعَ ظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ ثَقُلُوا عَلَيْهِ، فَأَبْتَدَرُوا الْبَابَ فَخَرَجُوا كُلُّهُمْ، وَجَاءَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى أَرَحَى السِّتْرَ وَدَخَلَ وَأَنَا جَالِسٌ فِي الْحُجْرَةِ فَلَمْ يَلْبَثْ إِلَّا يَسِيرًا حَتَّى خَرَجَ عَلَيَّ وَأَنْزَلْتُ هَذِهِ الْآيَاتِ، فَخَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَرَأَهُنَّ عَلَى النَّاسِ (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرَ نَاطِرِينَ إِنَّهُ وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثٍ إِنَّ ذَلِكَ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ) إِلَى آخِرِ الْآيَةِ. قَالَ الْجَعْدُ، قَالَ أَنْسُ: أَنَا أَخَذْتُ النَّاسَ عَهْدًا بِهَذِهِ الْآيَاتِ وَحُجِبَتْ نِسَاءُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْجَعْدُ هُوَ ابْنُ عُثْمَانَ، وَيُقَالُ هُوَ: ابْنُ دِينَارٍ وَيُكْنَى: أَبَا عُثْمَانَ، بَصْرِيٌّ، وَهُوَ ثِقَةٌ عِنْدَ أَهْلِ الْحَدِيثِ رَوَى عَنْهُ يُونُسُ بْنُ عُبَيْدٍ وَشُعْبَةُ وَحَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه ره زای خوای لى بى ده گيرنه وه، كه
فهرموويه تی: کاتی پیغمبره ری خوا صلى الله عليه وسلم زهینه بی هینا، نومو

سولهیمی دایکم دۆ و کهشک و رۆنی به قاوتهوه دروستکرد و کردیه مهنجه لیکهوه و وتی: ئەی ئەنەس ئەمە بهرە بۆ پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم، سهلامی منی پێ بگهیهنه پێی بلی: دایکم دهیوت: ئەمە له منهوه بۆ تۆ هەرچهنده شتیکی کهمه، ئەنەس فەرمووی: منیش بۆم برد، دایکم چی پێ وتم، پێم وت، فەرمووی: (داینی)، لهپاشدا فەرمووی: (برۆ فلان و فلان و فلانم بۆ بانگ بکه به کیی تریش گهیشتی)، ناوی کهسانیکێی برد، ئەنەس فەرمووی: ئەوانە ی ئەو ناوی بردن و ئەوهشی پێی گهیشتم بانگم کردن بۆ سەر سفرهه خوانه که، وتی: به ئەنەسم وت: ژمارهیان چهند کهس دهبوو؟ فەرمووی: سی سهه کهس دهبوون، پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم پێی فەرمووم: (ئێ ئەنەس! مهنجه له که بینه)، فەرمووی: ئەوهنده خه لک هاته ژوورهه بۆ ناخواردن ههتا مالکه و ههوانه که پڕ بوو، پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمووی: (ده کهس ده کهس ئەلقه بیهستن و هه رکهس له بهردهمی خۆیهوه بخوات)، فەرمووی: ئەوهندهیان خوارد ههتا تیر بوون، فەرمووی: کۆمه لیکیان دههاتنه دهروهه، کۆمه لیکیان دهچونهوه ههتا ههموویان تیریان خوارد، پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمووی: (ئەی ئەنەس! مهنجه له که هه لگهه لایبه)، ئەنەس فەرمووی: کاتی مهنجه له کهم هه لگرت نه مزانی پێشتر قورستر بوو یان ئەو کاته ی لامبرد، فەرمووی: جا کهسانی لهوانه له مالی پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم دانیشن و دهستیان کرد به قسه کردن، هاوسه ره که ی که تازه بووک بوو رووی کردبووه دیواره که، پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم قورس بوو به لایهوه و سه غلهت بوو، بۆیه ده رچوو سهردانی هاوسه ره کانی تری کردو سلاوی لی کردن، لهپاشدا گه راپهوه، پیاوه کان ئهویان دی ههستیان کرد پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم سه غلهت کردووه، پهلاماری ده رگاکیان دا و ههموویان رۆشتنه دهروهه بلاوهیان لی کرد، ئینجا

پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم هات پهردهی دادایه وه و چووه ژووره وه، له وکاته دا منیش له هۆده که دا دانیشتبووم، زۆری نه برد هاته دهره وه بۆلای من، جا نه م نایه تانه دابه زی، پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم له مال هاته دهره وه و خویندنیه وه به سهر خلکدا: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرَ نَاظِرِينَ إِنَاهُ وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثٍ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ). سورة الاحزاب: ۵۳. واته: نهی نهو که سانه ی پرواتان هیناوه! مه چنه ماله کانی په یامبره صلی الله علیه وسلم مه گهر له حالیکدا مۆله تتان بدریت بۆ نان خواردنیک به بی چاوه پروانی پیگه یشتنی، واته: نه گهر ده وه تکران بۆ نان خواردنیک زوو مه چن له وی چاوه پروانی بکه ن تا نان و خواردنه که بی ده گا، به لام کاتی بانگکران و فهرموتان لیکرا بچه ژووره وه، نینجا که نانیستان خوارد، زوو بلاوه ی لیبکه ن و مه میننه وه به هۆگریستان بۆ قسه و باس و داستانگیژانه وه بۆ یه کترو ده مه ته قی، چونکه نهو جوړه کارانه تان په یامبره صلی الله علیه وسلم نه زیته ده دات، جا پیغمبره شرماتان لی نه کات داوای چوونه دهره وه تان لی بکات، ییگومان خوا ههرگیز شهرم له دهرخستنی هه ق و راستیی ناکات، ههرشتیک هه ق بیت به یانی ده کات، نه گهرچی هه ندی که سیش پییان ناخۆش بیت. خو نه گهر داوای شتیکتان له ژنانی پیغمبره صلی الله علیه وسلم کرد، له پشتی پهرده وه داوایان لی بکه ن، واته: نه ده ب له مالی په یامبره صلی الله علیه وسلم و تیکه له نه بوون له گه له خانه واده کهیدا یاسایه کی خواسیه وه، ده بی هه موو کات پینش چاو بگیری نا بهو شیویه پاکتره بۆ دلی نیوه وه، دلی نهوانیش "نه که تیکه لی ژن و پیاو که دهره نجام گه لی شتی خرابی لی نه وه شیتته وه". موحه مه د نه مین (شنقیطی) ده لیت: نایه تی: (وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا..). نه گهرچی هه ندی له زانایان ده لیتن: نهو یاسایه تاییه ته به خیزانه کانی په یامبره وه صلی الله

علیہ وسلم، بەلام ئەگەر سەیری ھۆ عیللەتەکی بکەیت: (ذلکم أظہر لقلوبکم وقلوبہن...) بە راشکاوی ئەو دەگەیەنێت کە ھوكمەکی گشتگیرەو بۆ تەواوی مۆسلمانانیشە، چونکە ھیچ کەسێک نەیتوانی بەتوانی بکەیت: ژنانی تر جگە لە ژنانی پەيامبەر صلی اللہ علیہ وسلم پێویستیان بە ئاسوودەیی و پاکی دل نییە، جگە لەو ھەش لە (توصل)یشدا ھاتووە: (إن العلة قد تعمم معلولها...) لەو لایەشەو ئەگەر بە وردی سەیرتکی قورئان بکەیت، بە ئاسانی دەردەکەوێت کە حجاب لەسەر تەواوی ژنە مۆسلمانەکان واجبە: (ذلکم أظہر لقلوبکم...) یان دەفرموی: (یا أيہا النبی قل لأزواجک وبناتک ونساء المؤمنین یدنین علیہن من جلابیبہن... ۵۹/۲۳). بۆ ئەم نایەتەش دەڵێت: (فقد قال غیر واحد من أهل العلم: إن معنی: (یدنین علیہن من جلابیبہن...) ئەنھن یسترن بہا جمیع وجوہن، ولا یظہرن شیئا إلا عین واحدة تبصر بہا، ومن قال بہ: ابن مسعود، وابن عباس، وعبیدة السلمانی، وغیرہم). بەلێ... موحەمەد ئەمەین (شنقیطی) بۆچوونی ئەو ھەبوو بەلگەیەکی زۆریشی ھێناوەتەو بۆ ئەو کە دەست و دەم و چاویش ھەورەتەو واجبە داپۆشرێ، جگە کاتی نوێژ کردن و کاتی ھەج. بێگومان ھەرگیز بۆ ئیوہ ناشی و ناییت نازارو ئەزیەتی پەيامبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بەدەن، ئیدی بە زمان بێ، یان بە کردار، ھەرگیزیش بۆتان نییە ژنەکانی دواي خۆی بە ھیچ جۆرێک مارە بکەن، چونکە وەکو دایکتان، چونکە ئەزیەتدانیی و مارەکردنی ژنەکانی ئەو، لای خوا کاریکی زۆر گەورەییەو چاوپۆشی لیتاکی.

جەعد وتی: ئەنەس فرموی: من یەکەم کەس بووم دەربارەي ئەو نایەتەنە زانیاریم ھەبوو، خۆم فێر بووم و خەلکیشم فێرکرد، ئیتر ھاوسەرانی پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم حجابیان کرد و خۆیان دادەپۆشی.

۳۲۱۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا عُمرُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ بْنِ مُجَالِدٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ بَيَّانٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: بَنَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِامْرَأَةٍ مِنْ نِسَائِهِ فَأَرْسَلَنِي فَدَعَوْتُ قَوْمًا إِلَى الطَّعَامِ فَلَمَّا أَكَلُوا وَخَرَجُوا قَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُنْطَلِقًا قَبْلَ بَيْتِ عَائِشَةَ فَرَأَى رَجُلَيْنِ جَالِسَيْنِ، فَأَنْصَرَفَ رَاجِعًا، فَقَامَ الرَّجُلَانِ فَخَرَجَا، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرَ نَاطِرِينَ إِنَاهُ) وَفِي الْحَدِيثِ قِصَّةٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ بَيَّانٍ وَرَوَى ثَابِتٌ، عَنْ أَنَسٍ، هَذَا الْحَدِيثُ بِطَوْلِهِ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه ره زای خوای لى بى ده گپ نه وه، که فەرموویه تی: کاتی پیغمبره خا صلی الله علیه وسلم زهینه بی گواسته وه، منی نارد، خه لکانیکم بانگ کرد بو ناخواردنی زه ماوه ند، کاتی نانیان خواردوو روشتن، پیغمبره خا صلی الله علیه وسلم هه ستا روشت بو مالی عایشه، بینى دوو کهس لهوئ دانیشتون له دوای ناخواردن نه روشتبون گه رایه وه، جا دوو پیاوه که هه ستان روشتن، خوای گه وه نه م نایه ته ی دابه زاند: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرَ نَاطِرِينَ إِنَاهُ). سورة الاحزاب: ۵۳.

۳۲۲۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مُوسَى الْأَنْصَارِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنْ نُعَيْمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْمُجَمِّرِ، أَنَّ مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ الْأَنْصَارِيَّ، وَعَبْدَ اللَّهِ بْنُ زَيْدٍ الَّذِي كَانَ أَرَى الْبِدَاءَ بِالصَّلَاةِ، أَخْبَرَهُ عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ، أَنَّهُ قَالَ: أَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَنَحْنُ فِي مَجْلِسِ سَعْدِ بْنِ عُبَادَةَ فَقَالَ لَهُ بَشِيرُ بْنُ سَعْدٍ: أَمَرَنَا اللَّهُ أَنْ نُصَلِّيَ عَلَيْكَ فَكَيْفَ نُصَلِّيُ عَلَيْكَ؟ قَالَ: فَسَكَتَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى تَمَنَيْنَا أَنَّهُ لَمْ يَسْأَلْهُ، ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى

إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، وَالسَّلَامُ كَمَا قَدْ عَلِمْتُمْ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَأَبِي حُمَيْدٍ، وَكَعْبِ بْنِ عُجْرَةَ، وَطَلْحَةَ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَزَيْدِ بْنِ خَارِجَةَ وَيُقَالُ: ابْنُ جَارِيَّةٍ، وَبُرَيْدَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بی مهسعودی نه نصاریه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: له کۆری سهعدی کۆری عوباده دا رهزای خوای لی بی دانیشتبووین، پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم هات بو لامان، به شیریی کۆری سهعد رهزای خوای لی بی پیتی فهرموو: نهی پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم خوای گه وه فهرمانی پی کردووین که سلاوات له سهر تو بدهین، چون سلاوات له سهر بدهین؟ نهویش نه وهنده بیدهنگ بوو ههتا وتمان خۆزگه نه م پرسیاره ی لی نه ده کرد، پاشان فهرمووی: (بَلِّين: (اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ). واته: نهی خواجه بهر که تی خۆت برژینه به سهر موحه مه د و نالی موحه مه د دا، وه ک چون رژاندووته به سهر نالی ئیبراهیم دا، نهی خواجه خهیر و بهر که تی خۆت بو سهر موحه مه د و نالی موحه مه د زیاد بکه، وه ک چونت کردوو به نالی ئیبراهیم، به راستی تو سوپاسکراو و گه وهیت، سه لامدانه وهش وه ک چون پیشتر فیرکراون ههر بهو شیویه سه لام بده نه وه).

۳۲۲۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا رَوْحُ بْنُ عُبَادَةَ، عَنْ عَوْفٍ، عَنِ الْحَسَنِ، وَحُمَيْدٍ، وَخَلَّاسٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَنَّ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ كَانَ رَجُلًا حَيًّا سَتِيرًا مَا يُرَى مِنْ جِلْدِهِ شَيْءٌ اسْتَحْيَاءٍ مِنْهُ فَأَذَاهُ

مَنْ آذَاهُ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ فَقَالُوا: مَا يَسْتَحِبُّ هَذَا التَّسْتَبُّرُ إِلَّا مِنْ عَيْنٍ بِجِلْدِهِ إِمَّا بَرَصٌ وَإِمَّا أُذْرَةٌ وَإِمَّا آفَةٌ، وَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ أَرَادَ أَنْ يُبَرِّئَهُ مِمَّا قَالُوا، وَإِنَّ مُوسَى خَلَا يَوْمًا وَخَذَهُ فَوَضَعَ تِيَابَهُ عَلَى حَجَرٍ ثُمَّ اغْتَسَلَ فَلَمَّا فَرَغَ أَقْبَلَ إِلَى تِيَابِهِ لِيَأْخُذَهَا وَإِنَّ الْحَجَرَ عَدَا بِثَوْبِهِ فَأَخَذَ مُوسَى عَصَاهُ فَطَلَبَ الْحَجَرَ فَجَعَلَ يَقُولُ: ثَوْبِي حَجَرٌ ثَوْبِي حَجَرٌ، حَتَّى انْتَهَى إِلَى مَلَأٍ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ فَرَأَوْهُ غُرَيَاتًا أَحْسَنَ النَّاسِ خُلُقًا، وَأَبْرَأَهُ مِمَّا كَانُوا يَقُولُونَ قَالَ: وَقَامَ الْحَجَرُ فَأَخَذَ ثَوْبَهُ وَلَبَسَهُ وَطَفِقَ بِالْحَجَرِ ضَرْبًا بِعَصَاهُ، فَوَاللَّهِ إِنْ بِالْحَجَرِ لَنَدَبًا مِنْ أَثَرِ عَصَاهُ ثَلَاثًا أَوْ أَرْبَعًا أَوْ خَمْسًا، فَذَلِكَ قَوْلُهُ تَعَالَى: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَى فَبَرَّاهُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجْهًا). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَقَدْ رَوَى مِنْ غَيْرِ وَجْهٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له نه بو هورهیره وه ره زای خوای لی بی ده گینه وه، که پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (به راستی موسا سه لامی خوای له سه ر بی پیاویکی زور به شهرم و خو داپوشهر بوو، له بهر شهرم و شکوی هیچ شوینی له پیستی نه ده بینرا، بهنی ئیسرائیل وتیان: بی و نه بی، موسا یا توشی نه خوشی به له کی بووه، یا قوره، یا گرفتیکی تری ههیه! بویه نه وه نه ده سووره بو خو داپوشین! جا خوای گه وه ره ویستی پاکانه ی بو بکات له و بوختانه، بویه روژی موسا به تنیا له چۆلییه کدا خوی ده شوژی و جل و بهرگه که ی له سه ر به ردی داده نی، جا کاتی لی بوویه وه و چو جله کانی له بهر بکاته وه، بینی بهرده که ده روا، مووسایش دار دهسته که ی به دهسته وه گرت و دوا ی کهوت و هه ر نه ی وت: بهرده که! جله کام، هه تا گه یشته لای کۆمه لی له بهنی ئیسرائیل، نه وانیش به رووت و قووتی دیتیان وه جوانترین دروستکراوی خوا و بۆیان ده رکهوت که هیچ

عیب و نه‌نگیکی پتوه نییه، خوای گه‌وره پاکیتی موسای ده‌رخست و به‌درۆی خستنه‌وه پتی سه‌لماندن که نه‌وه‌ی نه‌وان ده‌یلین هیچ بنه‌مایه‌کی نیه، به‌رده‌که وه‌ستا، موساش جله‌کانی له‌به‌رکرده‌وه، ئینجا به‌دارده‌سته‌که‌ی ده‌ستی کرد به‌لیدانی به‌رده‌که، سوتند به‌(الله) شوینه‌واری لیدانی به‌رده‌که له‌سی یان چوار یا پینج شوین دیار بوو، خوای گه‌وره‌ش ده‌فرموویت: **(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَىٰ فَبَرَّاهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا)**. سورة الاحزاب: ٦٩. واته: نه‌ی نه‌وانه‌ی بروتان هیتاوه! وه‌کو نه‌و که‌سانه مه‌بن که‌نازاری موسایانداو تۆمه‌تیان بۆ هه‌لبه‌ست، خواش موسای ته‌بریه کرد له‌و بوختانه‌ی بۆیان کرد، چونکه موسای خا، گه‌وره‌و خاوه‌ن (جاه) و ریز بوو.

ده‌باره‌ی سوره‌تی (سبأ).

٣٥ - بَابُ: وَمِنْ سُورَةِ سَبَأٍ

٣٢٢٢ - (حسن صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، وَعَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَا: أَخْبَرَنَا أَبُو أُسَامَةَ، عَنِ الْحَسَنِ بْنِ الْحَكَمِ النَّخَعِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو سَبْرَةَ النَّخَعِيُّ، عَنْ قُرَّةَ بْنِ مُسَيْكٍ الْمُرَادِيِّ، قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلَا أُقَاتِلُ مَنْ أَذْبَرَ مِنْ قَوْمِي يَمْنُ أَقْبَلَ مِنْهُمْ؟ فَأَذِنَ لِي فِي قِتَالِهِمْ وَأَمَرَنِي، فَلَمَّا خَرَجْتُ مِنْ عِنْدِهِ سَأَلْتُ عَنِّي، مَا فَعَلَ الْعُطْفِيُّ؟ فَأُخِيرَ أُنِّي قَدْ سِرْتُ، قَالَ: فَأَرْسَلَنِي فِي أَنْتَرِي فَرَدَدَنِي فَأَتَيْتُهُ وَهُوَ فِي نَفَرٍ مِنْ أَصْحَابِهِ، فَقَالَ: اذْغِ الْقَوْمَ فَمَنْ أَسْلَمَ مِنْهُمْ فَأَقْبَلَ مِنْهُ، وَمَنْ لَمْ يُسَلِّمْ فَلَا تَعْجَلْ حَتَّى أَخْبِرَكَ بِكَ قَالَ: وَأُنْزِلَ فِي سَبَأٍ مَا أُنْزِلَ، فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَمَا سَبَأٌ، أَرْضٌ أَوْ امْرَأَةٌ؟ قَالَ: لَيْسَ بِأَرْضٍ وَلَا امْرَأَةً، وَلَكِنَّهُ رَجُلٌ وَلَدَ عَشْرَةَ مِنْ الْعَرَبِ فَنِيَّامَنْ مِنْهُمْ سِتَّةً، وَتَشَاءَمَ مِنْهُمْ أَرْبَعَةً. فَأَمَّا الَّذِينَ تَشَاءَمُوا فَلَحُخْمٌ، وَجُدَامٌ،

وَعَسَّانُ، وَعَامِلَةٌ، وَأَمَّا الَّذِينَ تَيَامَنُوا: فَلَا تُزِدْ، وَالْأَشْعَرِيُّونَ، وَحِمِيرٌ، وَمَذْحِجٌ، وَأَنْمَارٌ، وَكِنْدَةٌ. فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَمَا أَنْمَارٌ؟ قَالَ: الَّذِينَ مِنْهُمْ خُثْعَمٌ، وَبَحِيلَةٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له فهرهوی کورپی موسه یکی مورادیه وه ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: چوومه خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، وتم: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، رینگه م ده دهی له گه ل نهوانه ی موسولمان بوون له هۆزه که م بجهنگین له دژی نهوانه ی که هیشتا موسولمان نه بوون، نهویش رینگه ی پی دام و کردم ی به فهرمانده، کاتی من له لای ده رچووم، ده باره ی من پرسیار ده کات و ده فهرمووی: (فهره ی (قطیفی) چی به سه رهات)، نهوانیش وتیان: روشته وه، نهویش ده نیتری به شویندا که بمگه ریننه وه، کاتی گه پامه وه له ناو کو مه لی له هاوه لانیدا بوو، فهرمووی: (هۆزه که ت بانگ بکه بو ئیسلام نه وه ی موسولمان بوو نه وه زۆر باشه، نه وه شی موسولمان نه بوو په له ی لی مه که هه تا په یامت بو ده نیترم و فهرمانت پی ده که م به شتیکی تازه)، فهرمووی: کاتی نایهت هاته خواره وه له باره ی سه به نه وه، پیاو و تی: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، (سبأ) چیه؟ ولاته یان ئافره ته؟ فهرمووی: (نه ولاته و نه ئافره ته، ناوی پیاو یکی عه رب بووه ده کورپی هه بووه شهشیان له لای راسته وه نیشته جی بوون واته له شام، چواره که ی تریشیان له لای چه په وه نیشته جی بوون واته له یه مهن، چواره که ی لای چه پ بریتی بوون له: (لَحْمٌ، جُدَامٌ، عَسَّانٌ، عَامِلَةٌ)، شه شه که ی لای راستیش بریتی بوون له: (أَزْدٌ، أَشْعَرِيُّونَ، حِمِيرٌ، مَذْحِجٌ، أَنْمَارٌ، كِنْدَةٌ)، پیاو و تی: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، (أَنْمَارٌ) چیه؟ فهرمووی: (نه وه هۆزه یه که هه ردوو تیره ی (خُثْعَمٌ) و (بَحِيلَةٌ) ده چنه وه سه ری).

۳۲۲۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ، عَنْ عِكْرَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا قَضَى اللَّهُ فِي السَّمَاءِ أَمْرًا ضَرَبَتْ الْمَلَائِكَةُ بِأَجْنِحَتِهَا خُضْعَانًا لِقَوْلِهِ كَأَنَّهُمَا سِلْسِلَةٌ عَلَى صَفْوَانٍ فَإِذَا فُزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ؟ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ قَالَ: وَالشَّيَاطِينُ بَعْضُهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لی بئی دهگینهوه، که پیغمبرهوه صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (کاتی خوای گهوره بریاریکی دهکرد و فهرمایشیکی فهرموو، مهلاتیکهکان بال دهدهن به یه کدا و ملکهچ دهکهن بو فهرمایشتهکهی، وهک دهنگی زهه زنجیری سهرتاویر وایه، (إِذَا فُزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ؟ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ). سورة با: ۲۳. واته: تانهو دههمی که سام و ترس له دلیاندا دا دهمرکی به مؤلهتدان به شهفاعهت بۆیان، نهوجا دهمیان نهکریتسهوه لهناو یهکتردا دهلین: ناخو پهروهردگاری نیتوه چ بریاریکی دا، چی وت سهبارهت به تکاکردن؟ له وهلامدا نهلین: خوا ههق و راسیتی فهرموو، واته: نیزنی شهفاعهتی دا بو کهسیتک خوی لیتی پازیبی بیت، ههر نهویشه زور بلندو پایه بهرزی گهوره، ههچ کهسیتک بۆ نیه دهست بخاته کاریهوه.

فهرمووی: (شهیتانهکان ههنديکیان لهسهرووی ههنديکی تریانهوهن) - یهک دهیگهیهنن بهیهک لهسهروهو بو خوارهوه - .

۳۲۲۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ الْجَهْضَمِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْأَعْلَى، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عَلِيٍّ بْنِ حُسَيْنٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: بَيْنَمَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَالِسٌ فِي نَقْرِ مِنْ أَصْحَابِهِ إِذْ رُمِيَ بِنَجْمٍ فَاسْتَنَارَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ لِمِثْلِ هَذَا فِي الْجَاهِلِيَّةِ إِذَا رَأَيْتُمُوهُ؟

قَالُوا: كُنَّا نَقُولُ: يَمُوتُ عَظِيمٌ أَوْ يُوَلَّدُ عَظِيمٌ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: فَإِنَّهُ لَا يُرْمَى بِهِ لِمَوْتٍ أَحَدٍ وَلَا لِحَيَاتِهِ وَلَكِنَّ رَبَّنَا عَزَّ وَجَلَّ إِذَا قَضَى أَمْرًا سَبَّحَ لَهُ حَمَلَةُ الْعَرْشِ ثُمَّ سَبَّحَ أَهْلُ السَّمَاءِ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ حَتَّى يَبْلُغَ التَّسْبِيحُ إِلَى هَذِهِ السَّمَاءِ، ثُمَّ سَأَلَ أَهْلُ السَّمَاءِ السَّادِسَةِ أَهْلَ السَّمَاءِ السَّابِعَةِ: مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ؟ قَالَ: فَيُخْبِرُونَهُمْ ثُمَّ يَسْتَخِيرُ أَهْلُ كُلِّ سَمَاءٍ حَتَّى يَبْلُغَ الْخَبْرُ أَهْلَ السَّمَاءِ الدُّنْيَا وَتَخْطِطُ الشَّيَاطِينُ السَّمْعَ فَيَرْمُونَ فَيَقْذِفُونَهُ إِلَى أَوْلِيَائِهِمْ فَمَا جَاءُوا بِهِ عَلَى وَجْهِهِ فَهُوَ حَقٌّ، وَلَكِنَّهُمْ يُحَرِّفُونَهُ وَيَزِيدُونَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنْ رَجَالٍ مِنَ الْأَنْصَارِ قَالُوا: كُنَّا عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَذَكَرَ نَحْوَهُ بِمَعْنَاهُ. حَدَّثَنَا بِذَلِكَ الْحُسَيْنُ بْنُ حُرَيْثٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ بْنُ مُسْلِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْأَوْزَاعِيُّ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: جاری پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له ناو چه ند که سی له ها وه له کانیدا دانیشتبوو، له وکاته دا نه ستیره به کشاوه شوقی دایه وه، فهرمووی: (له سه رده می نه فامیدا نه گهر نه ستیره به بکشایه ده تانوت چیه؟) وتیان: ئیمه ده مانوت: پیاویکی گه وه ده مرئ یان پیاویکی گه وه له دایک ده بی، فهرمووی: (هیچیان نیه، به لکو خوی گه وه که بریارئ ده دا هه لگرانی عهرش ده ست ده که ن به ته سیحات کردن، له پاشدا خه لکی ناسمان، جا نه وانیه دوی نه وان، ئینجا نه وانیه دوی نه وان، هه تا ده نگیان ده گاته ناسمانی دونیا، نه وهی خواهی گه وه فهرمووی تی پئیان راده گه به ن، شه یاتینه کان گوئیان هه لده خه ن و هه واله که ده فرپتن و ده یگه به ن به کوله نانی و کاهینه کان، جا هه ر قسه و هه والئ که به شیوهی خوی ده به پتن نه وه راست و دروسته، به لام خویان دروی تری پیوه ده نین و لئی زیاد ده که ن).

دهرباره‌ی سوره‌تی (الملائکة).

۳۶ - باب: وَمِنْ سُورَةِ الْمَلَائِكَةِ

۳۲۲۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو مُوسَى مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، وَمُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنِ الْوَلِيدِ بْنِ عِزَّارٍ، أَنَّهُ سَمِعَ رَجُلًا، مِنْ تَقِيفٍ يُحَدِّثُ عَنْ رَجُلٍ، مِنْ كِنَانَةَ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ فِي هَذِهِ الْآيَةِ: (ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ) قَالَ: هَؤُلَاءِ كُلُّهُمْ بِمِثْلَةٍ وَاحِدَةٍ، وَكُلُّهُمْ فِي الْجَنَّةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نه‌بی سه‌عیدی خودریه‌وه ره‌زای خوای لی‌بی ده‌گیرنه‌وه، که له‌رباره‌ی نه‌م نایه‌ته‌وه: (ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ) سوره‌طه: ۲۳. واته: له پاشان نه‌م قورنانه‌مان کرده میرات و که‌له‌پوور بو‌نه‌و به‌ندانه‌مان که هه‌لمان بژاردن، به‌لی... نه‌م نومه‌تی پیغه‌مبه‌ره صلی الله علیه وسلم چاکترین گه‌لی هه‌لبژی‌راوه، هه‌ر بۆیه‌ش نه‌م قورنانه دوا‌ی په‌یامبه‌ر صلی الله علیه وسلم دراوه‌ته ده‌ستی نه‌وان، ئینجا نه‌وانه سه‌باره‌ت به قورنانه ده‌بنه سی‌به‌شه‌وه: هه‌ندیکیان - به قسوورو که‌مته‌رخه‌می کردن له‌کارپی‌کردنیدا - سته‌م له خو ده‌که‌ن. قسه‌ی راستیش نه‌ویه که نه‌وانه له‌م نومه‌ته‌ن. بری‌کیشیان مامناوه‌ندین، واته: نه که‌مته‌رخه‌می ده‌که‌ن و نه زیاده‌ره‌ویش هه‌ندیکیشیان - به‌فه‌رمانی خوا - له نه‌غامدانی کاره چاکه‌کاندا پی‌شکه‌وتوون. پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رمویه‌تی: (هه‌ر سی‌ جو‌ره‌که له نومه‌تی منن و نه‌هلی به‌هه‌شتن).

دهرباره ی سورته تی (یس).

۳۷ - بَاب: وَمِنْ سُورَةِ يَس

۳۲۲۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ وَزِيرٍ الْوَاسِطِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ يُونُسَ الْأَزْرُقِيُّ، عَنْ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، عَنْ أَبِي سُفْيَانَ، عَنْ أَبِي نَضْرَةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، قَالَ: كَانَتْ بَنُو سَلَمَةَ فِي نَاحِيَةِ الْمَدِينَةِ فَأَزَادُوا الثَّقَلَةَ إِلَى قُرْبِ الْمَسْجِدِ فَتَزَلَّتْ هَذِهِ الْآيَةُ: (إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَى وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَرَهُمْ) فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ آثَارَكُمْ تُكْتُبُ فَلَا تَنْتَقِلُوا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ الثَّوْرِيِّ وَأَبُو سُفْيَانَ هُوَ طَرِيفُ السَّعْدِيِّ.

واته: له نه بی سه عیدی خودریه وه رهزای خوای لی بی ده گیزنه وه، که فەرموویه تی: به نو سه له مه ویستیان بگوینه وه بۆ نزیکێ مزگه وتی بینه وه، نه م نایه ته دابه زی: (إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَى وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَرَهُمْ). سورە یس: ۱۲. واته: بیگومان ته نها ئیهمه ین هه موو مردووان زیندوو ده کهینه وه و هه ر کارێکیان پێشخۆ خستبێ تۆماری ده که ین و ته نانه تی ناسه واریشیان گشت ده نووسین، واته: هه ر پێ و په وشتیکیان به جێ هێشتبێ چاک و خراپ بۆیان حسێب ده که ین. پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه تی: (نه ی هۆزی به نو سه له مه مه گوینه وه هه نگاو به هه نگاو پاداشتان بۆ ده نو سریت). نیه ره شوینی خۆیان مانه وه.

۳۲۲۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنْ الْأَعْمَشِ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي دَرٍّ، قَالَ: دَخَلْتُ الْمَسْجِدَ حِينَ غَابَتِ الشَّمْسُ وَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَالِسٌ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا أَبَا دَرٍّ، أَتَدْرِي أَيْنَ تَذْهَبُ

هَذِهِ؟ قَالَ: قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: فَإِنَّهَا تَذْهَبُ فَتَسْتَأْذِنُ فِي السُّجُودِ فَيُؤْذَنُ لَهَا، وَكَأَنَّهَا قَدْ قِيلَ لَهَا: اطْلُعِي مِنْ حَيْثُ جِئْتِ فَتَطْلُعُ مِنْ مَغْرِبِهَا، قَالَ: ثُمَّ قَرَأَ وَذَلِكَ مُسْتَقَرٌّ لَهَا قَالَ: وَذَلِكَ فِي قِرَاءَةِ عَبْدِ اللَّهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (أبو ذر) وه رهزای خوای لی بی ده گێڕنه وه، که فهرموویه تی: کاتی خۆر ناوابوون بوو چوومه مزگهوتیه وه، پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم دانیشتبوو فهرمووی: (نایا ده زانی نه مه بۆ کوی ده رواو له کوی ناوا ده بیته؟ واته خۆر). وتم: خوای گه وره وه پیغمبره که ی باشتر ده زانی، فهرمووی: (بیگومان خۆر ده رواه داوای مۆله تی سه جده بردن ده کات، جا مۆله تی پی ده دریت سه جده ده بات - وهك عاده تی خوی هه موو روژی له خۆره له لاته وه هه لدی - سه ره نجام وهك نه وه ی پیی بوتریته له کوپه هاتی هه ره له ویشه وه هه لپی ره وه، نه ویش له خۆر ناوا وه هه لدی، فهرمووی: له پاشدا نه مه ی خۆینده وه: (وَذَلِكَ مُسْتَقَرٌّ لَهَا) نه مه ش نارامگای خۆیه تی). خۆینده وه ی (عبد الله) ی کوپی مه سه وده رهزای خوای لی بی.

ده باره ی سوره تی (الصافات).

۳۸ - بَاب: وَمِنْ سُورَةِ الصَّافَاتِ

۳۲۲۸ - (ضعيف) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ الصَّغِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعْتَمِرُ بْنُ سُلَيْمَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا لَيْثُ بْنُ أَبِي سُلَيْمٍ، عَنْ بِشْرِ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا مِنْ دَاعٍ دَعَا إِلَى شَيْءٍ إِلَّا كَانَ مَوْقُوفًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا زِمًا لَهُ لَا يُفَارِقُهُ، وَإِنْ دَعَا رَجُلٌ رَجُلًا، ثُمَّ قَرَأَ قَوْلَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ: (وَقِفُّهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ). هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ.

واته: له ئهههسی کورپی مالیکه وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که
 فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (ههه بانگکه ری
 خه لک بانگ بکات بۆ په رستی هه رشتی، له رۆژی قیامه تدا نه و شته په رسترا وه
 راده وه ستینری و نه و بانگکه ره پتوه ی ده نوی و لی جیانابیته وه، ته نانه ت نه گه ر
 پیاوی پیاوی به رستی له رۆژی قیامه تدا پتوه ی ده نوی و لی جیانابیته وه).
 له پاشدا نه م ئایه ته ی خوینده وه: (وَقِفُوهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ). سوره
 الصافات: ۲۴ - ۲۵. واته: رایانگرن! چونکه به راستی له وه و کرده وه کانیا ن
 بهرپرسیارن، پیا ن دهوتری: چیتانه؟ بۆ یارمه تی به کتر ناده ن؟!.

۳۲۲۹ - (ضعیف الإسناد) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا الْوَلِيدُ بْنُ مُسْلِمٍ، عَنْ
 زُهَيْرِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ رَجُلٍ، عَنْ أَبِي الْعَالِيَةِ، عَنْ أَبِي بَنِي كَعْبٍ، قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ قَوْلِ اللَّهِ تَعَالَى: (وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ) قَالَ:
 عِشْرُونَ أَلْفًا. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ.

واته: له ئوبه ی کورپی که عبه وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که
 فهرموویه تی: له به ره ی نه م ئایه ته وه: (وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ). سوره
 الصافات: ۱۴۷. واته: پاشا ن ناردمانه وه بۆلای سه د هه زار که سیی واته یونس، یا ن
 زیاتر. له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم پرسی نه و زیاده یه چه ند بوو،
 فهرمووی: (بیست هه زار که س).

۳۲۳۰ - (ضعیف الإسناد) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ خَالِدٍ ابْنُ
 عَثْمَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ بَشِيرٍ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ سُرَّةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي قَوْلِ اللَّهِ تَعَالَى: (وَجَعَلْنَا دُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ) قَالَ: حَامٌ، وَسَامٌ،

سنن الترمذی بهرگی چوارهم - باسه کانی تفسیری قورنان له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم

وَيَافِئُ بِالنَّاءِ. يُقَالُ: يَافِئْتُ، وَيَافِئُ بِالنَّاءِ وَالنَّاءِ، وَيُقَالُ: يَفِئْتُ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ سَعِيدِ بْنِ بَشِيرٍ.

واته: له سه مورده ره زای خوی لی بی ده گیرنه وه، که فرمویه تی: له باره ی
نهم نایه تمه وه: (وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ). سورة الصافات: ۷۷. واته: له نار شه وه موو
خه لکه دا زاروو نه وه کانی نه ومان هیشته وه. ده لئین: له پیاوو له ژن ته نها هه شتا
که سیک باوه رپان هیناو ده رچوون، پاشان مروژ بۆ دواپی له سی کوره که ی نوح:
(سام، حام، یافیس)، زاوژتیان کردوه وه پهیدا بوونه وه.

له پیغمبره ی خوام صلی الله علیه وسلم پرسی نه وانه کی بوون هیشتیه وه،
فرموی: (سام، حام، یافث).

۳۲۳۱ - (ضعیف) حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ مُعَاذٍ الْعَقَدِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ زُرَيْعٍ، عَنْ
سَعِيدِ بْنِ أَبِي عَرُوبَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنِ الْحُسَيْنِ، عَنْ سَمُرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
قَالَ: سَامٌ أَبُو الْعَرَبِ، وَحَامٌ أَبُو الْحَبَشِ، وَيَافِئُ أَبُو الرُّومِ.

واته: له سه مورده ره زای خوی لی بی ده گیرنه وه، که پیغمبره ی خوا صلی
الله علیه وسلم فرمویه تی: (سام باوکی عه ره به، حام باوکی حه به شه، یافیس
باوکی رومه).

ده باره ی سوره تی (ص).

۳۹ - بَابُ: وَمِنْ سُورَةِ ص

۳۲۳۲ - (ضعیف الإسناد) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيْلَانَ، وَعَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ الْمَعْنَى وَاحِدٌ،
قَالَا: حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ يَحْيَى، قَالَ عَبْدُ: هُوَ

ابن عَبَّادٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: مَرَضَ أَبُو طَالِبٍ فَجَاءَتْهُ قُرَيْشٌ، وَجَاءَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعِنْدَ أَبِي طَالِبٍ مَجْلِسُ رَجُلٍ، فَقَامَ أَبُو جَهْلٍ كَيْ يَمْنَعَهُ قَالَ: وَشَكَّوهُ إِلَى أَبِي طَالِبٍ، فَقَالَ: يَا ابْنَ أَخِي مَا تُرِيدُ مِنْ قَوْمِكَ؟ قَالَ: إِنِّي أُرِيدُ مِنْهُمْ كَلِمَةً وَاحِدَةً تَدِينُ لَكُمْ بِهَا الْعَرَبُ، وَتُؤَدِّي إِلَيْهِمُ الْعَجَمُ الْجَزِيَّةَ. قَالَ: كَلِمَةً وَاحِدَةً؟ قَالَ: كَلِمَةً وَاحِدَةً قَالَ: يَا عَمَّ يَقُولُوا: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فَقَالُوا: إِنَّهَا وَاحِدًا مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ إِنَّ هَذَا إِلَّا اخْتِلَافٌ. قَالَ: فَتَنَزَّلَ فِيهِمُ الْقُرْآنُ: (ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزِّهِمْ وَشِقَاقٍ)، إِلَى قَوْلِهِ: (مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ إِنَّ هَذَا إِلَّا اخْتِلَافٌ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. حَدَّثَنَا بُنْدَارٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، نَحْوُ هَذَا الْحَدِيثِ، وَقَالَ يَحْيَى بْنُ عُمَارَةَ.

واته: له ئیبنو عهباسه وه رهزای خویان لى بى ده گپرنه وه، كه فهرموویه تی: کاتى (أبي طالب) نه خوش بوو، قورهش سهردانیان ده کرد، ههروه ها پیغه مبهه ری خواش صلى الله عليه وسلم سهردانى ده کرد، جارى پیغه مبهه صلى الله عليه وسلم سهردانى کرد لهوکاته دهسته یه که له ناودارانى قورهش به هاوړپیه تی نه بو جهل له لای بوون، دیتى له تهنیشت (أبي طالب) ی مامیه وه جتی تهنها که سى ماوه، جا (نه بوجهل) له ترسی نه وه نه وه که موحه مه د صلى الله عليه وسلم له وى دانیشتى و، به قسه شیرینه کانی نه بوتالیب نه رم بکا، په لامارى داو چوه پالتى (أبي طالب)، نیتر جى بۆ پیغه مبهه صلى الله عليه وسلم نه مایه وه له لای ده رگاکه وه دانیشت! سکالای کرد له لای (أبي طالب) پتی وت: تو ده زانى برازا که ت چى ده کاو، چى ده لى به خواکانان؟! به لکو ناموژگارى بکهیت! نه ویش وتی برازا که م! بۆ چ خرمان گله ییت لى ده که ن سهاره ت به خواکانیان؟! فهرمووی: (مامه! من تهنها یه که قسم ههیه، نه گهر بیلتین و به گویم بکه ن نهوا هه مووعه ره ب گویرایه ل ده بن و،

ئه گهر عه جه مه کانی ش نه یلین سهرانه ی خویان ده ده ن). وتی: برازا کهم! وشه که ی تو چییه؟ فهرمووی: (لا إله إلا الله) یه واته: جگه له (الله) هیچ په رستراویکی به هه ق نیه. وتیان: ته نیا یه ک خواپه رستن: (أَجْعَلِ الْإِلَهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ). واته: بئی باوه په کان - له باتی ته سلیم بوون و باوه په یتان- وتیان: بئی و نه بئی نهم موحه ممه ده که ده لیئت: من نیرراوی خوام جادوو گهریکی درۆزنه! ئهری هه موو خواکانی کردۆته یه ک خوا؟! به راستیی نهمه که موحه ممه صلی الله علیه وسلم ده یلی، (واته: یه ک خواپه رستن) شتیکی سه یرو سه مه ره یه! جا قورنان ده ربارهیان دابه زی: (ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ (۱) بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ (۲) كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوا وَلَكَتَ حِينٍ مَنَاصٍ (۳) وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا سَاحِرٌ كَذَّابٌ (۴) أَجْعَلِ الْإِلَهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ (۵) وَانْطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنْ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلَى آلِهَتِكُمْ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ (۶) مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ إِنْ هَذَا إِلَّا خِلَقٌ). سورة ص: ۱-۷.

واته: پیتی (صاد) یش ههر وه ک پیتی سووره ته کانی تر هیمای ئیعجازی قورنان و، ره مزى به گژاچوونی قوره یش له بهرامبه ر قورنانه وه، سویند بهم قورنانه خاوه ن شه ره فه، که بۆکه سی کارى پى بکا، مایه ی ناوو شو ره تىکی چاک به رزو پیرۆزه، واته: نهم قورنانه خۆی له خۆیدا مۆعجیزه یه و، موحه ممه دیش صلی الله علیه وسلم راست ده کات، نه خیر، که نه وان برۆا ناهین به قورنان، له بهر ئه وه نیه قورنان هه ق نه بئی، له بهر ئه وه نییه که ناته واوییه کیان تیا دیتبئی، به لکو بۆ خویان کافرو خوانه ناس و ده مار به رزو ئاشوبسازن، بۆیه برۆا ناهین، پيش نه وانیش خه لکیکی زۆرمان له ناو برد، چونکه ههر ئه و ورپینه ی ئه مانه یان ده کرد، جا له کاتی هاتنی سزا که دا، ههر هاوار هاوارو لاله یان بوو و داواى کۆمه کیان ده کرد، به لام کات کاتی رزگار بوون نه بوو، ئایه تی: (فلما أحسوا بأسنا إذا هم منها یرکضون) ۱۲/۲۱.

دوو پاتی نهو ماناو مه بهسته ده کات. سهر سامان له وه که ههر له خویان - نهک له مه لانیکه - په یامبه ریکی (ترسینه ریان) بۆ هات؟! بی باوه ره کان - له باتی ته سلیم بوون و باوه ره یتان - وتیان: بی و نه بی نه م موحه مده که ده لیت: من نیراوی خوام جادوو گهریکی درۆزنه! نه ری هه موو خواکانی کردۆته یهک خوا؟! به راستی نه مه که موحه مده صلی الله علیه وسلم ده لی، (واته: یهک خوا به رستن) شتیکی سه یرو سه مه ره یه! سه رکرده و ناو داره کانیا ن که و تنه پی و کۆره که ی (نه بوتالیب) یان به جی هیشت، پاش نه وه ی داوای ناو بژیوانیا ن لیکرد بوو، جا به خه لکه که یان وت: له سه ر په رستن خواکانتان بچن و سه بر بگرن و، ده ستیا ن لی بهر مه دن، به راستی نه مه - که موحه مده هیناویه تی و داوای په رستن یهک خوا ده کات - شتیکی خوا زراوه له ئیمه، واته: پیلانیکه دارێژراوه بۆ دوور خستنه وه مان له په رستن خواکانان، نه مه ی موحه مده ده لی بۆ په رستن یهک خوا، ئیمه له نایینی عیسادا سه لامی خوای له سه ر بی نه مان بیستوه، نه م یه ک خوا به رسته ههر درۆو ساخته و هه لبه ستراره!.

۳۲۳۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا سَلَمَةُ بْنُ شَيْبٍ، وَعَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ أَبِي قَلَابَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَتَانِي اللَّيْلَةُ رَبِّي تَبَارَكَ وَتَعَالَى فِي أَحْسَنِ صُورَةٍ، قَالَ أَحْسَبُهُ فِي الْمَنَامِ، فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ هَلْ تَذَرِي فِيمَ يَخْتَصِمُ الْمَلَأُ الْأَعْلَى؟ قَالَ: قُلْتُ: لَا، قَالَ: فَوَضَعَ يَدَهُ بَيْنَ كَتِفَيَّ حَتَّى وَجَدْتُ بَرْدَهَا بَيْنَ ثَدْيَيَّ أَوْ قَالَ: فِي نَحْرِي، فَعَلِمْتُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ، قَالَ: يَا مُحَمَّدُ، هَلْ تَذَرِي فِيمَ يَخْتَصِمُ الْمَلَأُ الْأَعْلَى؟ قُلْتُ: نَعَمْ، فِي الْكَفَّارَاتِ، وَالْكَفَّارَاتُ الْمُكْثُ فِي الْمَسَاجِدِ بَعْدَ الصَّلَاةِ، وَالْمَشْيِ عَلَى الْأَقْدَامِ إِلَى الْجُمُعَاتِ، وَإِسْبَاغُ الْوُضُوءِ فِي الْمَكَارِهِ، وَمَنْ فَعَلَ ذَلِكَ عَاشَ بِحَيْرٍ وَمَاتَ

بِحَيْرٍ، وَكَانَ مِنْ حُطِيئَتِهِ كَيَوْمَ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ، وَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ، إِذَا صَلَّيْتَ فَقُلْ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِعْلَ الْحَيْرَاتِ، وَتَرْكَ الْمُنْكَرَاتِ، وَحُبَّ الْمَسَاكِينِ، وَإِذَا أَرَدْتَ بِعِبَادِكَ فِتْنَةً فَأَقْبِضْنِي إِلَيْكَ غَيْرَ مَفْتُونٍ، قَالَ: وَالذَّرَجَاتُ إِفْشَاءُ السَّلَامِ، وَإِطْعَامُ الطَّعَامِ، وَالصَّلَاةُ بِاللَّيْلِ وَالنَّاسُ نِيَامٌ. وَقَدْ ذَكَرُوا بَيْنَ أَبِي قِلَابَةَ، وَبَيْنَ ابْنِ عَبَّاسٍ فِي هَذَا الْحَدِيثِ رَجُلًا وَقَدْ رَوَاهُ قَتَادَةُ، عَنْ أَبِي قِلَابَةَ، عَنْ خَالِدِ بْنِ اللَّجْلَاجِ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ.

واته: له نیبنو عه‌باسه‌وه ره‌زای خویان لی بی ده‌گی‌پ‌نه‌وه، که فه‌رموویه‌تی: پیغمبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رموویه‌تی: (نهم شه‌و په‌روه‌ردگارم له جوانترین شیوه‌دا هاته لام، فه‌رمووی: پیم وایه فه‌رمووی: له‌خه‌ومدا، فه‌رمووی: نه‌ی موحه‌مه‌د، نایا ده‌زانی مه‌لانیکه‌ نزیکه‌کان له ناسمان له‌سه‌رچی باس و خواسیانه؟ فه‌رمووی: وتم: نازام، په‌روه‌ردگار ده‌ستی دانا له‌سه‌ر نیتوان هه‌ردوو شام، هه‌ستم به‌ ساردی و فیک‌ی کرد له‌نیوان هه‌ردوو مه‌مک‌مدا، هه‌رچی زانیاری له‌ ناسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه‌ فی‌ربووم، دووباره فه‌رمووی: نه‌ی موحه‌مه‌د، نایا ده‌زانی مه‌لانیکه‌ نزیکه‌کان له‌ ناسمان له‌سه‌رچی باس و خواسیانه؟ وتم: به‌لی، له‌سه‌ر (کفارات) نه‌و شتانه‌ی تاوان ده‌سپ‌نه‌وه، هه‌روه‌ها له‌سه‌ر (درجات) نه‌و شتانه‌ی که‌ پله‌و پایه‌ی موسولمان به‌رزده‌که‌نه‌وه، (کفارات) بریتییه‌ له‌: مانه‌وه له‌ مزگه‌وت له‌دوای نوێژ، به‌ پی‌ رۆشتن بۆ مزگه‌وت بۆ نوێژی به‌کۆمه‌ل، ده‌ست‌نوێژ‌گرتن له‌کاتی سه‌رماو به‌لاو ناخۆشی و نه‌خۆشیدا، هه‌رک‌ه‌س نه‌و کارانه‌ بکات، له‌سه‌ر خێر و چاکه‌ ده‌ژی و له‌سه‌ر خێر و چاکه‌ش ده‌مریت، وه‌ک نه‌و رۆژه‌ی له‌دایک ده‌بی‌ ناوا گونا‌هو تاوان پاک ده‌بیته‌وه، فه‌رمووی: نه‌ی موحه‌مه‌د، که‌ نوێژت کرد بلی: خودایه‌ من دوات لی ده‌که‌م بمخه‌یته‌ سه‌ر ریگه‌ی خێر و چاکه‌، کاری خێر و چاکه‌ بکه‌م، وازبه‌ینم له‌ خراپه‌ و دوورم بمخه‌یته‌وه له‌ تاوان و خراپه‌،

سنن الترمذی بهر گئی چوارهم - باسه کانی تفسیری قورنان له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم

ههزارانیسم خوش بویت، نه گهر ویستت بهنده کانت تاقی بکه یته وه به گومرایی و سزای دونیایی بهر له وهی من تووش نهو تاقیکردنه وه بکهی روحم بکیشه به سهلامه تی، (درجات) یش بریتییه له: سلاو کردن و بلاوکردنه وهی ناشتی، بهخشینی خواردن به ههزاران، شه ونویژ کردن له کاتی کدا که خه لک خه وتوون).

۳۲۳۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاذُ بْنُ هِشَامٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَبِي قِلَابَةَ، عَنْ خَالِدِ بْنِ اللَّجْلَاجِ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أَتَانِي رَبِّي فِي أَحْسَنِ صُورَةٍ، فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ، قُلْتُ: لَبَّيْكَ رَبِّي وَسَعْدَيْكَ، قَالَ: فِيمَ يَخْتَصِمُ الْمَلَأُ الْأَعْلَى؟ قُلْتُ: رَبِّ لَا أَدْرِي، فَوَضَعَ يَدَهُ بَيْنَ كَتِفَيَّ فَوَجَدْتُ بَرْدَهَا بَيْنَ ثَدْيَيَّ فَعَلِمْتُ مَا بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ، قُلْتُ: لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ، قَالَ: فِيمَ يَخْتَصِمُ الْمَلَأُ الْأَعْلَى؟ قُلْتُ: فِي الدَّرَجَاتِ وَالْكَفَّارَاتِ، وَفِي نَقْلِ الْأَقْدَامِ إِلَى الْجَمَاعَاتِ، وَإِسْبَاغِ الْوُضُوءِ فِي الْمَكْرُوهَاتِ، وَانْتِظَارِ الصَّلَاةِ بَعْدَ الصَّلَاةِ، وَمَنْ يُحَافِظْ عَلَيْهِنَّ عَاشَ بِخَيْرٍ وَمَاتَ بِخَيْرٍ، وَكَانَ مِنْ ذُنُوبِهِ كَيَوْمٍ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ، وَعَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَائِشٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَدْ رُوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِطَوِيلِهِ وَقَالَ: إِنِّي نَعَسْتُ فَاسْتَنْقَلْتُ نَوْمًا فَرَأَيْتُ رَبِّي فِي أَحْسَنِ صُورَةٍ؟ فَقَالَ: فِيمَ يَخْتَصِمُ الْمَلَأُ الْأَعْلَى؟

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خوایان لى بى ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نهم شهو پهروه ردگارم له جوانترین شیوه دا هاته لام، فهرمووی: نهی موحه ممد، وتم: نهی پهروه ردگارم، هام له خزمه تتدا چ فهرمانیک ههیه ههتا جیبه جیی بکه م، فهرمووی: نایا ده زانی مه لانیکه نزیکه کان له ناسمان له سه رچی باس و خواسیانه؟ فهرمووی: وتم: نهی

پهروهردگارم نازانم، دهستی دانا لهسه نیتوان ههردوو شانم، ههستم به ساردی و فیککی کرد له نیوان ههردوو مه مکمدا، ههچیی زانیاری له نیتوان رۆژههلات و رۆژئاوادا ههیه فیتیبووم، دووباره فهرمووی: ئهی موحه مههه، وتم: ئهی پهروهردگارم، هام له خزمهتدا چ فهرمانیک ههیه ههتا جیبه جیتی بکهه، فهرمووی: نایا ده زانی مه لانیکه نزیکه کان له ناسمان لهسه چیی باس و خواسیانه؟ وتم: به لئی، لهسه (کفسارات)و، (درجات)و، ههنگاونان بهرهو مزگهوت بۆ نویژی به کۆمهه و، دهستنیوژگرتن له کاتی سهرمای به لآو ناخۆشی و نهخۆشی و، چارهه پوانی نویژ له دوائ نویژ، ههکهس پاریزگاریان لی بکات و نهو کارانه بکات، لهسه خیر و چاکه دهژی و لهسه خیر و چاکهش دهمریت، وهک نهو رۆژهی له دایک دهبی ناوا گوناوه تاوان پاک دهبیتهوه).

۳۲۳۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاذُ بْنُ هَانِئٍ أَبُو هَانِئٍ الْيَشْكُرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَهْضَمُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ سَلَامٍ، عَنْ أَبِي سَلَامٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَائِشٍ الْخَضْرَمِيِّ، أَنَّهُ حَدَّثَهُ عَنْ مَالِكِ بْنِ يَحْيَى السَّكْسَكِيِّ، عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ قَالَ: اخْتَبَسَ عَنَّا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ غَدَاةٍ مِنْ صَلَاةِ الصُّبْحِ حَتَّى كِدْنَا نَتَرَاءَى عَيْنَ الشَّمْسِ، فَخَرَجَ سَرِيعًا فَتَوَبَّ بِالصَّلَاةِ، فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَتَحَوَّرَ فِي صَلَاتِهِ، فَلَمَّا سَلَّمَ دَعَا بِصَوْتِهِ فَقَالَ لَنَا: عَلَى مَصَافِكُمْ كَمَا أَنْتُمْ ثُمَّ انْقَلَبَ إِلَيْنَا فَقَالَ: أَمَا إِنِّي سَأَحْدِثُكُمْ مَا حَبَسَنِي عَنْكُمُ الْغَدَاةَ: أَيُّ قُمْتُ مِنَ اللَّيْلِ فَتَوَضَّأْتُ فَصَلَّيْتُ مَا قُدِّرَ لِي فَتَنَعَسْتُ فِي صَلَاتِي فَاسْتَنْقَلْتُ، فَإِذَا أَنَا بِرَبِّي تَبَارَكَ وَتَعَالَى فِي أَحْسَنِ صُورَةٍ، فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ قُلْتُ: لَبَّيْكَ رَبِّ، قَالَ: فِيْمَ يَخْتَصِمُ الْمَلَأُ الْأَعْلَى؟ قُلْتُ: لَا أَذْرِي رَبِّ، قَالَهَا ثَلَاثًا قَالَ: فَرَأَيْتُهُ وَضَعَ كَفَّهُ بَيْنَ كَتِفَيْ حَتَّى وَجَدْتُ بَرْدَ أَنْعَامِهِ بَيْنَ ثَدْيَيْ، فَتَجَلَّى لِي كُلُّ

شَیْءٍ وَعَرَفْتُ، فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ، قُلْتُ: لَبَّيْكَ رَبِّ، قَالَ: فِيمَ يَخْتَصِمُ الْمَلَأُ الْأَعْلَى؟ قُلْتُ: فِي الْكَفَّارَاتِ، قَالَ: مَا هُنَّ؟ قُلْتُ: مَشْيُ الْأَقْدَامِ إِلَى الْجَمَاعَاتِ، وَالْجُلُوسُ فِي الْمَسَاجِدِ بَعْدَ الصَّلَوَاتِ، وَإِسْبَاحُ الْوُضُوءِ فِي الْمَكْرُوهَاتِ، قَالَ: ثُمَّ فِيمَ؟ قُلْتُ: إِطْعَامُ الطَّعَامِ، وَلِيْنُ الْكَلَامِ، وَالصَّلَاةُ بِاللَّيْلِ وَالنَّاسِ نِيَامَ. قَالَ: سَلْ. قُلْتُ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ، وَتَرْكَ الْمُنْكَرَاتِ، وَحُبَّ الْمَسَاكِينِ، وَأَنْ تَغْفِرَ لِي وَتَرْحَمَنِي، وَإِذَا أَرَدْتَ فِتْنَةً فِي قَوْمٍ فَتَوَفَّنِي غَيْرَ مُفْتُونٍ، وَأَسْأَلُكَ حُبَّكَ وَحُبَّ مَنْ يُحِبُّكَ، وَحُبَّ عَمَلٍ يُقَرِّبُ إِلَى حُبِّكَ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّهَا حَقٌّ فَادْرُسُوهَا ثُمَّ تَعَلَّمُوهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. سَأَلْتُ مُحَمَّدَ بْنَ إِسْمَاعِيلَ، عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ، فَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. هَذَا أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ الْوَلِيدِ بْنِ مُسْلِمٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَزِيدَ بْنِ جَابِرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ اللَّجْلَاجِ قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَائِشٍ الْحَضْرَمِيُّ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي حَدِيثِهِ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَائِشٍ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَرَوَى بِشْرُ بْنُ بَكْرٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَزِيدَ بْنِ جَابِرٍ، هَذَا الْحَدِيثَ بِهَذَا الْإِسْنَادِ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَائِشٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهَذَا أَصَحُّ، وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَائِشٍ لَمْ يَسْمَعْ مِنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له (معاذی) کوری جه به له وه ره زای خوای لسی بوی ده گپرنه وه، که فرموویه تی: جاری پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم بو نوژی به یانی درهنگ هات بو ناومان، تهنانهت نه وهنده درهنگ هات خه ریک بوو خوړ خوی ببینین، له پاشدا به په له هات، قامه تی نوژی کراو به په له بهر نوژی بوو کردین، کاتی سه لامی دایه وه بانگی کردین، پیی فرمووین: (کهس له جیی خوی نه جولیت)، له پاشدا رووی تی کردین، نینجا فرمووی: (با پیتان بلیم: بوچی درهنگ هاتم بوو نوژی به یانی، نهم شو وهستم دهستنوژم گرت و نه وهنده ی له توانامدا هه بوو

نویژم کرد، بە دەم نویژکردنەوێ خەوێردمیەوێ، تەنانت جەستەم قورس بوو، پەرەردگارم لە جوانترین شیوەدا ھاتە خەوم، فەرمووی: ئەو موحەممەد، وتم: وتم: ئەو پەرەردگارم، ھام لەخزمەتدا چ فەرمانیک ھەیە ھەتا جیبەجیبی بکەم، فەرمووی: ئایا دەزانی مەلانیکی نزیکیەکان لە ئاسمان لەسەرچی باس و خواسیانە؟ فەرمووی: وتم: ئەو پەرەردگارم، نازانم، سێ جار ئەمە فەرموو، فەرمووی: جا دیم دەستی دانا لەسەر نێوان ھەردوو شاتم، فینکایی سەر پەنجەکانی گەیشتە نێوان ھەردوو مەمک، ھەرچی زانیاری ھەموو زانستی فێربووم و ھەموو شتی بۆ روون بویەو، فەرمووی: ئەو موحەممەد، وتم: ئەو پەرەردگارم، ھام لەخزمەتدا چ فەرمانیک ھەیە ھەتا جیبەجیبی بکەم، فەرمووی: ئایا دەزانی مەلانیکی نزیکیەکان لە ئاسمان لەسەرچی باس و خواسیانە؟ وتم: بەلێ، لەسەر (کفارات)، فەرمووی: کامانەن؟ وتم: بە پێی رۆشتن بۆ مزگەوت بۆ نویژی بەکۆمەل، دانیشتن لە مزگەوت لەدوای نویژ، دەستونویژگرتن لەکاتی سەرماو بەلاو ناخۆشی و نەخۆشیدا، فەرمووی: لەپاشدا لەسەر چی تر؟ وتم: بەخشینی خواردن بە ھەژاران، قسە نەرم و گفتوگۆی شیرین، شەونویژ کردن لەکاتی کدا کە خەلک خەوتوون، فەرمووی: داوا بکە بلی: خۆدایە من دوات لی دەکەم بمخەیتە سەر رینگە خێر و چاکە، کاری خێر و چاکە بکەم، وازبھێنم لە خراپە و دوورم بمخەیتەوێ لە تاوان و خراپە، ھەژارانیشم خۆش بویت، لیم خۆش بی و رەھم پێ بکەیت، ئەگەر ویستت بەندە کانت تاقی بکەیتەوێ بە گومرایی و سزای دنیایی بەر لەوێ من تووش ئەو تاقیکردنەوێ بکەم، روحم بکێشە بە سەلامەتی، داوای خۆشەویستی خۆت لی دەکەم، وە خۆشەویستی ئەو کەسەش کە تۆی خۆشەوێ، ھەرەھا خۆشەویستی ئەو کارەش خۆشەویستی کە دەبێ بەھۆی خۆشەویستی تۆ. پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی: (ئەمەش ھەق و راستی بوون، لەبەریان بکەن و کاری پێ بکەن و پێیان بپارێنەوێ و خەلکیش فێربکەن).

دهرباره ی سورته ی (الزمر).

٤٠ - بَاب: وَمِنْ سُورَةِ الزُّمَرِ

٣٢٣٦ - (حسن) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ عُلْفَمَةَ، عَنْ يَحْيَى بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ حَاطِبٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ (ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ) قَالَ الزُّبَيْرُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَتُكْذِرُ عَلَيْنَا الْحُصُومَةَ بَعْدَ الَّذِي كَانَ بَيْنَنَا فِي الدُّنْيَا؟ قَالَ: نَعَمْ، فَقَالَ: إِنَّ الْأَمْرَ إِذَا لَشَدِيدٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الله) ی کورپی زوبیره وه، له باوکیه وه ره زای خویان لى بى ده گيرنه وه، که فهرموویه تی: کاتی نهم نایه ته دابه زی: (ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ) سورة الزمر: ٣١. واته: پاشان نیوه له روژی قیامه تیشدا له لای بهروه ردگار تاندا ده مه قالی و کیشمه کیش ده کهن.

زوبیر ره زای خوی لى بى فهرمووی: نه ی پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم، نایا جاریکی تریش له روژی قیامه تدا ناکوکی و بهر به ره کانی رووده اته وه له نیتوان نیتمه و نه واندا، فهرمووی: (به لى). وتی: وا دیاره کاره که زور دژوار و سه خته.

٣٢٣٧ - (ضعيف الإسناد) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَبَّانُ بْنُ هِلَالٍ، وَسُلَيْمَانُ بْنُ حَرْبٍ، وَحَجَّاجُ بْنُ مِنْهَالٍ، قَالُوا: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ شَهْرِ بْنِ حَوْشَبٍ، عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ يَزِيدَ، قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقْرَأُ (يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا) وَلَا يُبَالِي. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ ثَابِتٍ

سنن الترمذی بهر گئی چواره م - باه کانی تفسیری قورنان له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم

عَنْ شَهْرِ بْنِ حَوْشَبٍ، وَشَهْرُ بْنُ حَوْشَبٍ يَزُوي عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ الْأَنْصَارِيَّةِ، وَأُمِّ سَلَمَةَ الْأَنْصَارِيَّةِ هِيَ أَسْمَاءُ بِنْتُ يَزِيدَ.

واته: له نهسمانی کچی یه زیده وه ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: بۆ خۆم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو نهم نایه تهی خوینده وه: (يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا) سورة الزمر: ۵۳. واته: نهی موحه ممد! صلی الله علیه وسلم له منه وه بلێ: نهی بهنده کانی من! نهی نهوانه ی ستم و زیاده رویتان له خۆتان کردوه! نیه له ره همت و میهره بانی خوا بێ نومیّد مهن، به راستی خوا له هه موو گوناخی خوش ده بی. له دوا ی خوینده وه ی نایه ته که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (هه ر باکیشی نیه).

۳۲۳۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ قَالَ: حَدَّثَنِي مَنْصُورٌ، وَسَلِّمَانُ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عُبَيْدَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: جَاءَ يَهُودِيٌّ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ إِنَّ اللَّهَ يُمَسِّكُ السَّمَاوَاتِ عَلَى إصْبَعٍ وَالْأَرْضِينَ عَلَى إصْبَعٍ وَالْجِبَالَ عَلَى إصْبَعٍ، وَالْخَلَائِقَ عَلَى إصْبَعٍ ثُمَّ يَقُولُ: أَنَا الْمَلِكُ. قَالَ: فَضَحِكَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى بَدَتْ نَوَاجِذُهُ، قَالَ: (وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الله) وه ره زای خوا ی لێ بێ ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: جوله که یه هات بۆلای پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، وتی: نهی موحه ممد، خوا ی گه وه ناسمانه کان داده نی له سه ر په نجیه، زهویه کان داده نی له سه ر په نجیه، شاخ و کپه وه کان داده نی له سه ر په نجیه، هه موو دروستکراوه کانی تریش داده نی له سه ر په نجیه، له پاشدا ده فهرموویت: (من فرمانپه واه واه پادشاه). پیغه مبهری خوا

صلی الله علیه وسلم نه وهنده پتکهنی ههتا ددانه کانی پتشمه وهی ده رکه وتن،
 فهرمووی: (وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَاوَاتُ
 مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ). سورة الزمر: ۶۷. واته: نهوانه وه کو پتویست خویان نه ناسیی و
 رتزیان لینه گرت، نه گینا چۆن هاوه لیان بۆ داده نا؟ له روژی قیامه تدا زهویی هه موو
 له ناو دهستی نهودایه و ناسمانه کانیش پتچراونه ته وه به دهستی راستیه وهن، گه لی
 جار له فهرمووده کاندایه (دهست و په نجه بۆ خوا هاتووه) نه لبه ته نه وهش هه ر
 بهو شتویه که شایسته ی زاتی خۆی بی.

۳۲۳۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا
 فُضَيْلُ بْنُ عِيَّاضٍ، عَنْ مَنْصُورٍ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عُبَيْدَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: فَضَحَكَ
 النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَعَجُّبًا وَتَصَدِيقًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

۳۲۴۰ - (ضعيف) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الصَّلْتِ،
 قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو كُدَيْنَةَ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ السَّائِبِ، عَنْ أَبِي الصَّحْحَى، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ،
 قَالَ: مَرَّ يَهُودِيٌّ بِالنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا
 يَهُودِيَّ حَدِّثْنَا فَقَالَ: كَيْفَ تَقُولُ يَا أَبَا الْقَاسِمِ إِذَا وَضَعَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ عَلَى ذِهِ،
 وَالْأَرْضِ عَلَى ذِهِ، وَالْمَاءِ عَلَى ذِهِ، وَالْجِبَالِ عَلَى ذِهِ، وَسَائِرِ الْخَلْقِ عَلَى ذِهِ، وَأَشَارَ أَبُو
 جَعْفَرٍ مُحَمَّدُ بْنُ الصَّلْتِ بِمُخْنَصَرِهِ أَوَّلًا، ثُمَّ تَابَعَ حَتَّى بَلَغَ الْإِنْهَامَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ (وَمَا قَدَرُوا
 اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَأَبُو
 كُدَيْنَةَ اسْمُهُ: يَحْيَى بْنُ الْمُهَلَّبِ رَأَيْتُ مُحَمَّدَ بْنَ إِسْمَاعِيلَ، رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ عَنِ الْحَسَنِ
 بْنِ شَجَاعٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الصَّلْتِ.

واته: له نیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی:

جوله کهیه دای به لای پیغمبره دا صلی الله علیه وسلم، فهرمووی: (نهی جوله که شتی کمان بۆ باس بکه) وتی: چی بلیتم نهی نهبا قاسیم، خوای گه وره ناسمانه کان دادهنی له سهر په نجیه کی، زه وی دادهنی له سهر په نجیه کی، ناو دادهنی له سهر په نجیه کی، شاخ و کتیه کان دادهنی له سهر په نجیه کی، هه موو دروستکراوه کانی تریش دادهنی له سهر په نجیه کی، جا خوای گه وره نه م نایه تهی دابه زاند: (وَمَا قَرُّوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ). سورة الزمر: ۶۷. واته: نهوانه وه کو پیویست خویان نه ناسیی و ریزیان لینه گرت، نه گینا چۆن هاوه لیان بۆ داده نا؟ له رۆژی قیامه تدا زه وی هه موو له ناو دهستی نه ودا به و ناسمانه کانیش پیچراونه ته وه به دهستی راستیه وهن.

۳۲۴۱ - (صحيح الإسناد) حَدَّثَنَا سُؤَيْدُ بْنُ نَصْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ عَنَبَسَةَ بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ أَبِي عَمْرَةَ، عَنْ مُجَاهِدٍ، قَالَ: قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: أَتَدْرِي مَا سَعَةُ جَهَنَّمَ؟ قُلْتُ: لَا، قَالَ: أَجَلٌ، وَاللَّهِ مَا تَذْرِي. حَدَّثَنِي عَائِشَةُ، أَنَّهَا سَأَلَتْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ قَوْلِهِ: (وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ) قَالَتْ: قُلْتُ: فَأَيْنَ النَّاسُ يُؤْمِنُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: عَلَى جِسْرِ جَهَنَّمَ وَفِي الْحَدِيثِ قِصَّةٌ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له موجهیده وه ده گێرنه وه، که نیینو عه باس ره زای خویان لی بی فهرموویه تی: نه زانی فراوانی دۆزه خ چهنده؟ وتم: نازام، فهرمووی: به لی، عانی شه ره زای خوای لی بی بۆی گێرامه وه، که له باره ی نه م نایه ته وه: (وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ). سورة الزمر: ۶۷. له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم پرسی؟ وتم: نهی خه لکه که له وکاته دا له کوین؟ فهرمووی: (به سهر پردی دۆزه خه وهن).

۳۲۴۲ - (صحیح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ دَاوُدَ بْنِ أَبِي هِنْدٍ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ مَسْرُوقٍ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّهَا قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ (وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ) فَأَيُّ الْمُؤْمِنُونَ يَوْمَئِذٍ؟ قَالَ: عَلَى الصِّرَاطِ يَا عَائِشَةُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عائیشهوه رهزای خوای لى بى ده گێڤنهوه، که فەرموویهتى: نهى پیتغمبهرى خوا صلى الله عليه وسلم: (وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ). واته: له رۆژى قیامهتدا زوى هه موو له ناو دهستى نهودایه و ناسمانه کانی پیتجراونهتهوه به دهستى راستیهوه. نهى باوهردارن لهوکاتهدا له کوین؟ فەرمووی: (نهى عائیشه، بهسەر پردهوه).

۳۲۴۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ مُطَرِّفٍ، عَنْ عَطِيَّةَ الْعَوْفِيِّ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: كَيْفَ أَنْعَمَ وَقَدْ التَّقَمَ صَاحِبُ الْقَرْنِ الْقَرْنَ وَحَتَّى جَبْهَتُهُ وَأَصْغَى سَمْعَهُ يَنْتَظِرُ أَنْ يُؤْمَرَ أَنْ يَنْفُخَ فَيَنْفُخَ قَالَ الْمُسْلِمُونَ: فَكَيْفَ نَقُولُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: قُولُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ، تَوَكَّلْنَا عَلَى اللَّهِ رَبِّنَا وَرَبُّمَا قَالَ سُفْيَانُ: عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له ئهبو سه عیدی خودریهوه رهزای خوای لى بى ده گێڤنهوه، که فەرموویهتى: پیتغمبهرى خوا صلى الله عليه وسلم فەرموویهتى: (چۆن کهیف خوش بم له کاتیکیدا ئیسرافیل خاوهن کهرنا کهرناکهی لهدهم ناوهو نیوچهوانی بهسەردا شوێرکردۆتهوهو گوێی هه لخستوهه چاوهروانه هه کاتیک فەرمانی پى بکریت دهستبه جى فووی پيدا بکاو کوتایی به جیهان بیتی! موسلمانان وتیان: نهى پیتغمبهرى خوا ! نهى ئیمه جی بلتین؟ فەرمووی: بلتین: (حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ، تَوَكَّلْنَا عَلَى اللَّهِ رَبِّنَا). لهوانهیه سوڤیان وتی: (عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا).

۳۲۴۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا سُلَيْمَانُ التَّيْمِيُّ، عَنْ أَسْلَمَ الْعَجَلِيّ، عَنْ بَشْرِ بْنِ شَعَابٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ: قَالَ أَعْرَابِيٌّ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا الصُّورُ؟ قَالَ: قَرْنٌ يُنْفَخُ فِيهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ إِنَّمَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ سُلَيْمَانَ التَّيْمِيِّ.

واته: له (عبد الله) ی کورپی عه مره وه رهزای خویان لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: عه ره بیکی ده شته کی وتی: نه ی پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم، که ره نا چه؟ فهرمووی: (شه پوریکه فووی پیدا ده کریت).

۳۲۴۵ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدَةُ بْنُ سُلَيْمَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَمْرٍو، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ يَهُودِيٌّ بِسُوقِ الْمَدِينَةِ: لَا وَالَّذِي اصْطَفَى مُوسَى عَلَى الْبَشَرِ، قَالَ: فَرَفَعَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ يَدَهُ فَصَلَّ بِهَا وَجْهَهُ، قَالَ: تَقُولُ هَذَا وَفِينَا نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (وَنُفِّخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِّخَ فِيهِ أُخْرَى فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ) فَأَكُونُ أَوَّلَ مَنْ رَفَعَ رَأْسَهُ، فَإِذَا مُوسَى آخِذٌ بِقَائِمَةٍ مِنَ قَوَائِمِ الْعَرْشِ، فَلَا أَذْرِي أَرْفَعُ رَأْسَهُ قَبْلِي، أَمْ كَانَ بَعْدِي اسْتَنْتَيْتُ اللَّهَ؟ وَمَنْ قَالَ: أَنَا خَيْرٌ مِنْ يُونُسَ بْنِ مَتَّى فَقَدْ كَذَبَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو هوره ره وه رهزای خوی لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: جار ی جوله که به له بازار ی مه دینه وتی: نا به وه ی موسای هه لێژاردوه و کردویه ته ی به سه رده سته ی هه موو ئاده میزاد، کابرایه کی نه نصاری زلله به کی لی دا، فهرمووی: نه وه چۆن وا ده لیتی له کاتیکدا که پیغه مبه رمان صلی الله علیه وسلم له ناودایه، پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (وَنُفِّخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي

السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَى فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ) سورة الزمر: ۶۸. واته: کاتی فوو کرا به که په نادا دهستبه جی نهوانه ی له ناسمانه کان و زهویدان دهمرن، مه گهر کهسانی خوا بیهویت نهمرن. پاشان جاریکی تر فوو دهکری به که په نادا جا له پر هه موو راست دهبنه وه و چاوه پیتی فەرمان دهبن.

۳۲۴۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ وَغَيْرُ وَاحِدٍ، قَالُوا: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا الثَّوْرِيُّ قَالَ: أَخْبَرَنِي أَبُو إِسْحَاقَ، أَنَّ الْأَعْرَبِيَّ أَبَا مُسْلِمٍ، حَدَّثَهُ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: يُنَادِي مُنَادٍ: إِنَّ لَكُمْ أَنْ تَحْيُوا فَلَا تَمُوتُوا أَبَدًا، وَإِنَّ لَكُمْ أَنْ تَمُوتُوا فَلَا تَحْيُوا أَبَدًا، وَإِنَّ لَكُمْ أَنْ تَنْعَمُوا فَلَا تَبْأَسُوا أَبَدًا، فَذَلِكَ قَوْلُهُ تَعَالَى: (وَلِلَّهِ الْجَنَّةُ الَّتِي أَوْفَرْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ). وَرَوَى ابْنُ الْمُبَارَكِ وَغَيْرُهُ هَذَا الْحَدِيثَ عَنِ الثَّوْرِيِّ، وَلَمْ يَرْفَعُوهُ.

واته: له نه بی سه عید و نه بو هورهیره وه رهزای خویان لی بی ده گپ نه وه، که پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه تی: (کاتیک به هه شتیه کان سه رجهم چوونه ناو به هه شته وه نیت جارچی جارده دا نه مژده خو شه یان بو په خش ده کاته وه: نه ی دانیش توانی به هه شت! ژیا نی نه برا وه ی پر خیر و خوشی تاپویه له سه رتان نیت هه تا هه تایه له م نازو نیعمه ته دا ده ژین و هه رگیز نامرن، هه تا هه تایه به له شی ساغ و به بی دهر دو نازارو نه خوشی به ناسوده بی ده ژین، هه می شه جه هیل و لاو ده بن قهت قهت پیرو نیختیارو که فته کار نابن، هه می شه ش له نازو نیعمه ته دا ده بن قهت قهت هه ژار و که ساس ناکه ون). خوی گه وه ده فەرمویت: (وَلِلَّهِ الْجَنَّةُ الَّتِي أَوْفَرْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ). سورة الزخرف: ۷۲. واته: پیا نی نه وتری: نه مه نهو به هه شته یه که به هوی کاره چاکه کانتانه وه پیتاندر او به میرات پیتان برآ، واته: مافی خوتانه و، پیرو زتان بیت.

دهر باره ی سورته ی (المؤمن).

۴۱ - بَاب: وَمِنْ سُورَةِ الْمُؤْمِنِ

۳۲۴۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ مَنْصُورٍ، وَالْأَعْمَشِ، عَنْ ذَرٍّ، عَنْ يُسَيْعِ بْنِ الْحَضَرَمِيِّ، عَنِ الثَّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ، قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ ثُمَّ قَرَأَ: (وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نوعمانی کوری به شیره وه ره زای خوی لی بی ده گینه وه، که فەرموویه تی: بو خۆم گویم له پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده یفه رموو: (دوعاو پارانه وه په رسته شه). له پاشدا نه م نایه ته ی خوینده وه: (وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ). سورة غافر: ۶۰. واته: په روه ردگارتان فەرمووی: داوا له من بکه و له من بپارینه وه، منیش وه لامتان ده ده مه وه، بیگومان نه وانه ی خو به گه وره ده زانن له په رستم به ته نیا، بیگومان به سەر شویری و به بچووکی ده چنه دۆزه خه وه.

دهر باره ی سورته ی (السجدة).

۴۲ - بَاب: وَمِنْ سُورَةِ السَّجْدَةِ

۳۲۴۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ مَنْصُورٍ، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنْ أَبِي مَعْمَرٍ، عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ، قَالَ: اخْتَصَمَ عِنْدَ الْبَيْتِ ثَلَاثَةُ نَفَرٍ قُرَشِيَّانِ

وَنَقْفِي، أَوْ نَقْفِيَانِ وَفُرْشِي، قَلِيلٌ فَقَهْ قُلُوبِهِمْ كَثِيرٌ شَحْمٌ بَطُونِهِمْ، فَقَالَ أَحَدُهُمْ: أَتُرَوْنَ أَنَّ اللَّهَ يَسْمَعُ مَا نَقُولُ؟ فَقَالَ الْآخَرُ: يَسْمَعُ إِنْ جَهَرْنَا وَلَا يَسْمَعُ إِنْ أَخْفَيْنَا، وَقَالَ الْآخَرُ: إِنْ كَانَ يَسْمَعُ إِذَا جَهَرْنَا فَهُوَ يَسْمَعُ إِذَا أَخْفَيْنَا. فَأَنْزَلَ اللَّهُ (وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له ئیبنو مهسعودهوه رهزای خوای لى بى ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: له لای که عبهدا دوو قورهیشی و سهقه فیه یان دوو سهقه فی و قورهیشیه ده بیته موناقه شهو دهمه قالییان، به دل تینه گه یشتوو نادان، به جهسته قه له و ورگ زل، به کینکیان ده لی: نایا ئیوه پیتان وایه نیمه چی ده لئین خوا ده بییستی، به کینکی تریان ده لی: نه گهر به دهنگی بهرز قسه بکهین ده بییستی، به لام نه گهر به په نهانی قسه بکهین نهوه نایبیستی، نهوی تریشیان ده لی: نه گهر به دهنگی بهرز قسه بکهین بییستی، نهوه به په نهانی قسه بکهین ههر ده بییستی، خوای گهوره نه م نایه تهی دابه زاند: (وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ). سورة فصلت: ۲۲. واته: له دونیادا لهوه خوتان نه نهشاردهوه که گوئ و، چاوو پیستان شایه دیتان له سهر بدهن.

۳۲۴۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ عُمَارَةَ بْنِ عُمَيْرٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَزِيدٍ، قَالَ: قَالَ عَبْدُ اللَّهِ: كُنْتُ مُسْتَتِرًا بِأَسْتَارِ الْكَعْبَةِ فَجَاءَ ثَلَاثَةٌ نَفَرٍ كَثِيرٍ شُحُومٌ بَطُونُهُمْ، قَلِيلٌ فَقَهْ قُلُوبِهِمْ، فُرْشِي وَخَتْنَاهُ نَقْفِيَانِ أَوْ نَقْفِي وَخَتْنَاهُ فُرْشِيَانِ، فَتَكَلَّمُوا بِكَلَامٍ لَمْ أَفْهَمْهُ، فَقَالَ أَحَدُهُمْ: أَتُرَوْنَ أَنَّ اللَّهَ يَسْمَعُ كَلَامَنَا هَذَا؟ فَقَالَ الْآخَرُ: إِنَّا إِذَا رَفَعْنَا أَصْوَاتَنَا سَمِعَهُ، وَإِذَا لَمْ نَرْفَعْ أَصْوَاتَنَا لَمْ يَسْمَعْهُ. فَقَالَ الْآخَرُ: إِنْ سَمِعَ مِنْهُ شَيْئًا سَمِعَهُ كُلُّهُ، فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ: فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ (وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ)، إِلَى قَوْلِهِ: (فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ

غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكَيْعٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ عُمَارَةَ بْنِ عُمَيْرٍ، عَنْ وَهْبِ بْنِ رَبِيعَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، نَحْوُهُ.

واته: له (عبد الله) وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: له نیوان دیواری که عبهو پهرده کهیدا بووم سی کهس هاتن، به دل تینه گه یشتوو نادان، به جهسته قه له و ورگ زل، یه کیکیان ده لی: قسه یان ده کرد له قسه که یان تینه گه یشتم، یه کیکیان وتی: ئایا نیوه پیتان وایه نهم قسانه ی نیمه خوا ده بییستی، یه کیکی تریان وتی: نه گهر ده نگمان بهرز بکهینه وه ده بییستی، به لام نه گهر به په نهانی قسه بکهین نه وه نایبیستی، نه وی تریشیان وتی: نه گهر شتیکی لی بییستی، نه وه هه مووی ده بییستی، (عبد الله) رهزای خوای لی بی فهرمووی: نه مه م گێرپایه وه بو پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم، خوای گه وه نه م نایه ته ی دابه زاند: (وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ (۲۲) وَذَلِكَ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرَأَيْتُمْ فَاَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ). سورة فصلت: ۲۲ - ۲۳. واته: له دونیادا له وه خۆتان نه نهشارده وه که گوێ و، چاوو پیستان شایه دیتان له سه ر بدهن. به لام له گهل نه وه یشدا هیمان هه ر گوماتان و ابو که: له زۆری له و کرده وانه ی نیوه نه غامیان نه دهن، بی ناگایه، بویه بی باکانه نه وه هه موو گونا هه تان ده کرد، هه ر نه و گومانه تان بوو، به رامبه ر به په ره ردگارتان له ناوی بردن و تیاچوون و جا گه ران له دوو راوو زیانمندان و، خۆتان و ده ورو به ره که شتان فه وتاند.

۳۲۵۰ - (ضعیف الإسناد) حَدَّثَنَا أَبُو حَفْصٍ عَمْرُو بْنُ عَلِيٍّ الْفَلَّاسُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو قُتَيْبَةَ سَلَمُ بْنُ قُتَيْبَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُهَيْلُ بْنُ أَبِي حَزِيمٍ الْفُطَيْعِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا ثَابِتُ الْبُنَانِيُّ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَرَأَ: (إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا) قَالَ: قَدْ قَالَ النَّاسُ ثُمَّ كَفَرُوا أَكْثَرُهُمْ، فَمَنْ مَاتَ عَلَيْهَا فَهُوَ مِنْ

اسْتَقَامَ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. سَمِعْتُ أَبَا زُرْعَةَ، يَقُولُ: رَوَى عَقَّانُ، عَنْ عَمْرِو بْنِ عَلِيٍّ، حَدِيثًا، وَيُزَوِّى فِي هَذِهِ الْآيَةِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَبِي بَكْرٍ وَعُمَرُ مَعْنَى: اسْتَقَامُوا.

واته: له نه نه سى كورپى ماليكه وه ره زای خواى لى بى ده گيرنه وه، كه پتغمبهرى خوا صلی الله علیه وسلم نهم نایه تهى خوینده وه: (إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلََّا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ). سورة فصلت: ۳۰. واته: بىگومان نه وه كه سانهش گوتهان: پهروه ردگارمان خواجه، پاشان خویان راستکردبوویه وه، واته: زور به مه كه مى له سه ره كه ناسین وه ستان و، به هیچ لایه كدا لایان نه دا، كاتى مردن له گوږدا، له كاتى زیندوو بوونه وه دا فریشته دانه به زنه لایان و، پتیمان ده لیتن: له پاشه روژتان مه ترسن و، بۆ مال و مندالیستان- پاش خوتان- دل زویر مه بن، نیمه چاودیریان ده بین، موژده تان لى بیت به وه به هه شتهى به لیتنتان پتدرا له دنیا دا، مزگینى بیت نه مړو نه كه ونه خویشی و شادییه وه.

فهرمووی: (بىگومان خه لك ده لیتن: پهروه ردگارمان خواجه، له پاشدا زوره یان كافر بوون، نه وه كه سهى له سهرى بمرى نه وه له وه كه سانه بووه كه باوه پرى هیناوه و بهرده وام بووه له سهرى).

دهر باره ی سوره تی (حم عسق).

۴۳ - بَابُ: وَمِنْ سُورَةِ حَمِ عَسَق

۳۲۵۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا بُنْدَارٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ مَيْسَرَةَ، قَالَ: سَمِعْتُ طَاوُوسًا، قَالَ: سَمِعْتُ ابْنَ عَبَّاسٍ، عَنْ هَذِهِ

الآیة، (قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى) فَقَالَ سَعِيدُ بْنُ جُبَيْرٍ: قُرْنِي آلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: أَعْلِمْتُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمْ يَكُنْ بَطْنٌ مِنْ قُرَيْشٍ إِلَّا كَانَ لَهُ فِيهِمْ قَرَابَةٌ فَقَالَ: إِلَّا أَنْ تَصِلُوا مَا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ مِنَ الْقَرَابَةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَى مِنْ غَيْرِ وَجْهٍ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ.

واته: له نیبنو عهباسیان رهزای خویان لی بی پرسی دهبارهی نهم نایهته: (قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى). سورة النور: ۲۳. واته: من له سههه گه یاندنی په یامه کهی خوا، هیچ کرئ و مزهیه کم له نیوه ناویت، نهوه نه بیت که نیوه له بهر خوا مافی خزمایه تی بیارتیزن و وازم لی بیتن با په یامه کهم بگهیه نهم.

سه عیدی کوری جوبهیر رهزای خوی لی بی فرمووی: مه بهست له (قربی) خزم و که سوکاری موحه مدهه صلی الله علیه وسلم، نیبنو عهباس رهزای خویان لی بی فرمووی: هیچ تیره و بنه مالیه له ناو قوره یشدا نه بوو نیلا پیتغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم له گه لیان خزمایه تی هه بوو، بویه دهیفرموو: (ههتا نهو خزمایه تییه له نیوان من و نیوه دایه دهیته نه جی).

۳۲۵۲ - (ضعیف الإسناد) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ عَاصِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْوَارِعِ، قَالَ: حَدَّثَنِي شَيْخٌ مِنْ بَنِي مُرَّةٍ قَالَ: قَدِمْتُ الْكُوفَةَ فَأَخْبِرْتُ عَنْ بِلَالِ بْنِ أَبِي بُرْدَةَ، فَقُلْتُ: إِنَّ فِيهِ لَمُعْتَبِرًا فَأَتَيْتُهُ وَهُوَ مَجْبُوسٌ فِي دَارِهِ الَّتِي قَدْ كَانَ بَنَى قَالَ: وَإِذَا كُلُّ شَيْءٍ مِنْهُ قَدْ تَغَيَّرَ مِنَ الْعَذَابِ وَالصَّرْبِ، وَإِذَا هُوَ فِي فُشَاشٍ فَقُلْتُ: الْحَمْدُ لِلَّهِ يَا بِلَالُ، لَقَدْ رَأَيْتُكَ وَأَنْتَ تَمُرُّ بِنَا وَتَمْسِكُ بِأَنْفِكَ مِنْ غَيْرِ غُبَارٍ، وَأَنْتَ فِي خَالِكَ هَذِهِ الْيَوْمَ. فَقَالَ: يَمُنُّ أَنْتَ؟ فَقُلْتُ: مِنْ بَنِي مُرَّةٍ بَنِي عَبَّادٍ فَقَالَ: أَلَا أُحَدِّثُكَ حَدِيثًا عَنِ اللَّهِ أَنْ يَنْفَعَكَ بِهِ؟ قُلْتُ: هَاتِ. قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي أَبُو

بُرْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ أَبِي مُوسَى، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يُصِيبُ عَبْدًا نَكْبَةٌ فَمَا فَوْقَهَا أَوْ دُونَهَا إِلَّا بِذَنْبٍ، وَمَا يَغْفُو اللَّهُ عَنْهُ أَكْثَرُ، وَقَرَأَ (وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبْتُمْ أَيْدِيَكُمْ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ). هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: شیخیکی بهنی موپه وتی: چووم بۆ کوفه، لهوی چوومه خزمهت بیلالی کورپی نهبی بورده، فهرمووی: تۆ کییت؟ وتم: له بهنی موپه ی کورپی عه بیادم فهرمووی: نایا فهرمووده یکت بۆ باس بکهه به لکو خوا سودیکت پی بگه یه نی به هویه وه؟ وتم: به لی، وتی: نهبی نهبو بورده له باوکیه وه نهبو موسای نه شعهری ره زای خوی لی بی بۆی گپرامه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هه ره بهنده یه تووشی به لآو مهینه تی و نازاری بی یان زیاتر و گه وره تر یان که متر نه وه به هوی گوناھی بهنده که خویه وه تی، نه وه شی که خوی گه وره ده یسپرتته وه و لی خۆش ده بی ت زۆرت ره). فهرمووی: پیغه مبه ره صلی الله علیه وسلم نهم نایه ته ی خوینده وه: (وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبْتُمْ أَيْدِيَكُمْ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ). سورة النور: ۳۰. واته: هه ره به لآیه کتان تووش بوو نه وه به هوی کرده وه ی خۆتانه وه یه، له زۆریک له گونا هه کانیشتان نه بووری و له سهری سزاتان نادا، نه گه رچی شایسته ی سزایش بن.

ده باره ی سوره تی (الزخرف).

۴۴ - بَابُ: وَمِنْ سُورَةِ الزُّخْرَفِ

۳۲۵۳ - (حسن) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشْرٍ، وَيَعْلَى بْنُ عُبَيْدٍ، عَنْ حَجَّاجِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ أَبِي غَالِبٍ، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا صَلَّ قَوْمٌ بَعْدَ هُدَى كَانُوا عَلَيْهِ إِلَّا أَوْتُوا الْجَدَلَ، ثُمَّ تَلَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَذِهِ الْآيَةَ: (مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِيمُونَ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ إِنَّمَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ حَجَّاجِ بْنِ دِينَارٍ وَحَجَّاجٍ ثِقَةً مُقَارِبُ الْحَدِيثِ، وَأَبُو غَالِبٍ اسْمُهُ: خَزَّوْرٌ.

واته: له نهبی نومامه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هه ر گهل و کومه لی ری ری راست ون بکه ن ئیلا تووشی موجه ده وه و ده مباری ده بن). له پاشدا پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم نه م نایه ته ی خوینده وه: (مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِيمُونَ). سورة الزخرف: ۵۸. واته: نه و نمونه یان هه ر بو ده مه ده می هی نایه وه به لکو نه وان هوزیکن هه ر ده مباری ده که ن.

ده باره ی سوره تی (الدخان).

۴۵ - بَابُ: وَمِنْ سُورَةِ الدُّخَانِ

۳۲۵۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا تَحْمُودُ بْنُ غِيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْمَلِكِ بْنُ إِبْرَاهِيمَ الْجَدِّيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنِ الْأَعْمَشِ، وَمَنْصُورٍ، سَمِعَا أَبَا الضُّحَى، يُحَدِّثُ عَنْ مَسْرُوقٍ، قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى عَبْدِ اللَّهِ، فَقَالَ: إِنَّ قَاصًّا يَقْصُ يَقُولُ: إِنَّهُ يُخْرِجُ مِنَ الْأَرْضِ الدُّخَانَ فَيَأْخُذُ بِمَسَامِعِ الْكُفَّارِ وَيَأْخُذُ الْمُؤْمِنَ كَهَيْئَةِ الزُّكَّامِ، قَالَ: فَغَضِبَ وَكَانَ مُتَكِنًا فَجَلَسَ ثُمَّ قَالَ: إِذَا سُئِلَ أَحَدُكُمْ عَمَّا يَعْلَمُ فَلْيَقُلْ بِهِ، قَالَ مَنْصُورٌ: فَلْيُخْبِرْ بِهِ، وَإِذَا سُئِلَ عَمَّا لَا يَعْلَمُ فَلْيَقُلْ اللَّهُ أَعْلَمُ، فَإِنَّ مِنْ عِلْمِ الرَّجُلِ إِذَا سُئِلَ عَمَّا لَا يَعْلَمُ أَنْ يَقُولَ: اللَّهُ أَعْلَمُ، فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَالَ لِنَبِيِّهِ (قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ) إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمَّا رَأَى قُرَيْشًا اسْتَعْصَمُوا

عَلَيْهِ قَالَ: اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَيْهِمْ بِسَبْعِ كَسْبَعِ يُوسُفَ، فَأَخَذْتُهُمْ سَنَةً فَأَخْصَتْ كُلَّ شَيْءٍ حَتَّى أَكَلُوا الْجُلُودَ وَالْمِثَنَةَ، وَقَالَ أَحَدُهُمَا: الْعِظَامُ، قَالَ: وَجَعَلَ يُخْرِجُ مِنَ الْأَرْضِ كَهَيْئَةِ الدُّخَانِ، فَأَتَاهُ أَبُو سُفْيَانَ فَقَالَ: إِنَّ قَوْمَكَ قَدْ هَلَكُوا فَأَذْعُ اللَّهُ هُمْ قَالَ: فَهَذَا لِقَوْلِهِ (يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ) قَالَ مَنْصُورٌ: هَذَا لِقَوْلِهِ: (رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ) فَهَلْ يُكْشَفُ عَذَابُ الْآخِرَةِ؟ قَالَ: مَضَى الْبَطْشَةُ، وَاللِّزَامُ، وَالْدُّخَانُ وَقَالَ أَحَدُهُمَا: الْقَمَرُ، وَقَالَ الْآخَرُ: الرُّومُ. وَاللِّزَامُ يَغْنِي يَوْمَ بَذَرٍ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له مهسروقوه ده گپرنه وه، كه فهرموويه تی: پیاوئ هاته خزمهت (عبد الله)ی کوری مهسعود ره زای خوای لی بی، وتی: ناموژگاری خوینی ده لی: دوکه لی له زهوی دهرده چیت، پهرده ی گونی ده دپی و دوکه له کونی گوئیسه وه دیتسه دهره وه، بو موسولمانیش وهك هه لامهت بگری وایه، نیبنو مهسعود ره زای خوای لی بی تووپره بوو هه ستا ریک دانیشت، له پاشدا فهرمووی: نه گهر که سی له نیوه پیسیاریکیان لی کرد وه لامه که ی زانی با وه لام بداته وه، خو نه گهر نه یزانی با بلی: خوا ده یزانی، بیگومان خوای گه وره به پیغه مبه ره که ی صلی الله علیه وسلم ده فهرموویت: (قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ). سوره ص: ۸۶. واته: نه ی موجه مه مد صلی الله علیه وسلم پییان بلی: له پیناوی راگه یانندی په یامه که مدا، من هیچ پاداشیکم له نیوه ناوی، وه من له وانه یش نیم که درو له سهر خوا هه لده به ستن.

کاتی پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم بینی قوره یش مل نادهن و پشتیان تی کردوه و له سهر هاویه ش بو خوا دانان و بی باوه ری به رده وامن، دوعای لی کردن فهرمووی: (خودایه تو له جیاتی من سزایان بده، به حموت سال وشکه سالی

و گرانی و قاتوقری وه قاتوقریه که ی سهرده می یوسف سهلامی خوی له سهر بی)، جا خوی گه وه سالی تووشی وشکه سالی و گرانی و قاتوقری کردن، قری خسته هه موو شتیکیانه وه، هیچیان به دهسته وه نه ما، ته نانه ت پیست و نیسک و مرداره وه بوویان ده خوارد، نه وه نده بهرچاویان تاریک بوو بوو له برسان نیوان خویان و ناسمان وه ک تم و دوکهل ده هاته بهرچاویان، فهرمووی: نه بوو سوویان هاته خزمه ت پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم، وتی: نه ی موحه مه د قه ومه که ت فه وتان و تیباچون، له خوا بوویان بیارپیره وه هه تا رزگاریان بکات، فهرمووی: خوی گه وه بهو هویه وه نه م نایه ته ی ناردده خواره وه: (يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ رَيْنَا اَكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ اِنَّا مُؤْمِنُونَ). سورة الدخان: ۱۰ - ۱۲. واته: جا چاره روانی رۆژیک به نه ی موحه مه د! صلی الله علیه وسلم که ناسمان به ناشکرا دووکه لیک لی پهیدا ده بیست، له دهره نجامیدا گرانی و قاتوقری سهر له قورپه یش ههل ده داو برسیه تیه کی ترسناک دایان ده گری و، له بهر برسیستی یه کتر نابین و ناسمانیش وه ک چره دووکه ل دیته پیتش چاویان، دیاره نه وه یش قاری خوایه، به تاییه ت که په یامبه ر صلی الله علیه وسلم دوعای له قورپه یش کردو فهرمووی: (اللهم اشدد وطأتک علی مضر واجعلها علیهم سنین کسني یوسف..). بوخاریی. واته: خوایه! گرانیی و، قاتوقریه کی وایان به سهر بده، ههر وه گرانیه که ی ساله کانی سهرده می یوسف. نه م تفسیره - که تفسیری (يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ) مان پیکرد - راو بوچوونی (ته بهری) و زۆریک له رافه کارانی قورئان بوو، نه وه ته (ئین جهریر) نه لی: (والصواب فی ذلك ما روی عن ابن مسعود من أن الدخان الذي أمر الله نبيه صلى الله عليه وسلم أن يرتقبه، هو ما أصاب قومه من الجهد والجوع حتى أكلوا العظام والمجثة). به لām (ئین عه بباس) - خوا لیان رازی بیست - نه لیست: مه بهست به (دخان) که که، نه و دووکه له یه، نیشانه یه که له نیشانه کانی هاتنی

قیامت. (ئین که سیر) یش نه مهی په سه ند کردوو ده لیت: هه چهند نه یشگو نغیت نه وهی یه که م بیت. سزا "دوو که له که" هه موو خه لکی مه که ده گریته وه، هه که بینیشیان نه لیتن: نه مه سزایه کی ئیش پیگه یه نه ره، له بهر ناچار ی هاواریان لی بهر زده بیته وه نه لیتن: نهی په روه ردگاری ئیمه! نه م سزایه مان له سه ر لای به، بیتگو مان ئیمه باوه ر دیتن.

۳۲۵۵ - (ضعیف) حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ حُرَيْثٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكَيْعٌ، عَنْ مُوسَى بْنِ عُبَيْدَةَ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبَانَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا مِنْ مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَهُ بَابَانِ، بَابٌ يَصْعَدُ مِنْهُ عَمَلُهُ، وَبَابٌ يَنْزِلُ مِنْهُ رِزْقُهُ، فَإِذَا مَاتَ بَكِيًّا عَلَيْهِ، فَذَلِكَ قَوْلُهُ عَزَّ وَجَلَّ (فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنْتَظِرِينَ). هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مَرْفُوعًا إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَمُوسَى بْنُ عُبَيْدَةَ، وَيَزِيدُ بْنُ أَبَانَ الرَّقَاشِيُّ يُضَعَّفَانِ فِي الْحَدِيثِ.

واته: له نه نه سی کوپی مالی که وه ره زای خوی لی بی ده گپ نه وه، که فه رموویه تی: پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فه رموویه تی: (هه موو باوه رداری له ناسمان دوو ده رگای هیه، کرده وه کانی له ده رگایه کیانه وه سه ده که وی، رۆزیشی له ده رگاکه ی تریان وه دیته خواره وه، کاتی وه فاتی کرد هه ردووکیان بۆی ده گرین، نه مه ش مانای نه م نایه ته یه: (فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنْتَظِرِينَ). سورة الدخان: ۲۹. واته: ناسمان و زهوی شین و زاری نه کردن، وه ساتیکیش مۆلته نه دران و دوا نه خران بۆ کاتیکی تر، به لکو به په له سزا دران.

دهر باره‌ی سورته‌ی (الأحقاف).

٤٦ - بَاب: وَمِنْ سُورَةِ الْأَخْفَافِ

٣٢٥٦ - (ضعيف الإسناد) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ سَعِيدٍ الْكِنْدِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو حُمَيْدَةَ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ عُمَيْرٍ، عَنِ ابْنِ أَخِي عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ، قَالَ: لَمَّا أُريدَ عُثْمَانُ جَاءَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَلَامٍ، فَقَالَ لَهُ عُثْمَانُ: مَا جَاءَ بِكَ؟ قَالَ: جِئْتُ فِي نُصْرَتِكَ، قَالَ: اخْرُجْ إِلَى النَّاسِ فَاطْرُدْهُمْ عَنِّي فَإِنَّكَ خَارِجٌ خَيْرٌ لِي مِنْكَ دَاخِلٌ، فَخَرَجَ عَبْدُ اللَّهِ، إِلَى النَّاسِ فَقَالَ: أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّهُ كَانَ اسْمِي فِي الْجَاهِلِيَّةِ فَلَأَن فَسَّخَانِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَبْدُ اللَّهِ وَنَزَلَتْ فِي: (وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى مِثْلِهِ فَاَمَرَنِي وَاسْتَكْبَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ) وَنَزَلَتْ فِي (قُلْ كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ) إِنَّ اللَّهَ سَيَفَا مَعْمُودًا عَنْكُمْ وَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ قَدْ جَاوَزَتْكُمْ فِي بَلَدِكُمْ هَذَا الَّذِي نَزَلَ فِيهِ نَبِيُّكُمْ، فَاللَّهُ اللَّهُ فِي هَذَا الرَّجُلِ أَنْ تَقْتُلُوهُ، فَوَاللَّهِ إِنْ قَتَلْتُمُوهُ لَتَطْرُدُنَّ حَيْرَانَكُمُ الْمَلَائِكَةَ، وَلَتَسْلُنَّ سَيْفَ اللَّهِ الْمَعْمُودَ عَنْكُمْ فَلَا يُغَمَدُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، قَالَ: فَقَالُوا: اقْتُلُوا الْيَهُودِيَّ وَاقْتُلُوا عُثْمَانَ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ. وَقَدْ رَوَاهُ شُعَيْبُ بْنُ صَفْوَانَ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ عُمَيْرٍ، عَنِ ابْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ، عَنْ جَدِّهِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ.

كاتى پيشهوا (عثمان) ره‌زای خواى لى بى له‌لايهن نه‌يارانيه‌وه نابلوقه درابوو نه‌يانويست بيكوژن، (عبد الله)ى كورپى سه‌لام هاته خزمه‌تى، پيشهوا (عثمان) ره‌زای خواى لى بى فهرمووى: بوچى هاتويت له‌م كاته‌دا؟ وتى: بو سه‌رخستنى تو، فهرمووى: بچو دهره‌وه نه‌و خه‌لكه‌م لى دووربخه‌روهه، له‌ده‌ره‌وه بيت نه‌وه بو من باشتره نه‌ك له ژووره‌وه بيت، فهرمووى: (عبد الله)ى كورپى سه‌لام چووه‌ده‌ره‌وه بو ناو خه‌لكه، فهرمووى: نه‌ى خه‌لكينه، له‌سه‌رده‌مى نه‌فاميده‌ ناوم فلا‌نه كه‌س بوو،

پیغمبره خا صلی الله علیه وسلم ناوی ناوم (عبد الله)، نایهت ده باره ی من هاته خواره وه: (وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَأَمَنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ) سورة الاحقاف: ۱۰. واته: وه شایه تیک، زانایه کی پله بهرز - عه بدوللای کورپی سه لام - له نه وه یه عقوب گه واهی یه له سه ر وینه ی واتای قورئان دا، ئنجا پروای به (موحه مه دو به قورئان) هینا، وه ئیوهش هه ر خوتان به گه وره زانی له پرواهیتان، ئایا ئیوه سته مکار نین؟! به راستیی خوا هیدایهت و رینویتی قهومی سته مکار، واته: کافر ناکات، چونکه به ئاره زووی خویمان شه و ریگه یانه هه لێژاردوه. ههروه ها ئهم نایه تهش ده باره ی من هاته خواره وه: (قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ) سورة الرعد: ۴۳. واته: تۆیش پێیان بلی: به سه خواو شه که سانه ی که زانیاری و زانستی کتیبی (تهورات) و (ئینجیل) یان لایه، شایه د بن له نیتوان من و ئیوه دا، که په یام به رم.

تۆله ی خوا ی گه وره شمشیریکی دا پۆشراوه له کالاندایه به رام به رتان، بێگومان مه لائیکه دراوسیتانه لهم ولاته دا که پیغمبره که تان صلی الله علیه وسلم تیدا دابه زیوه، ده باره ی کوشتنی ئهم پیاوه له خوا بترسن، سویند به (الله) نه گه ر بیکوژن شه وه شه مه لائیکانه ده رده که ن که دراوسیتان، شه و شمشیره دا پۆشراوه ی که له کالاندایه هه لیده کیشن، هه تا روژی قیامهت ناچیته وه ناو کالانه که ی خوی، فه رمووی: وتیان: ئهم جوله که واته (عبد الله) بکوژن و (عثمان) یش بکوژن.

۳۲۵۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ الْأَسْوَدِ أَبُو عَمْرِو الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ رَبِيعَةَ، عَنِ ابْنِ جُرَيْجٍ، عَنْ عَطَاءٍ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا رَأَىٰ مَحِيلَةً أَقْبَلَ وَأَذْبَرَ، فَإِذَا مَطَرَتْ سُرِّي عَنْهُ قَالَتْ: فَقُلْتُ لَهُ، فَقَالَ: وَمَا أَذْبَرِي لَعَلَّهُ كَمَا قَالَ اللَّهُ تَعَالَى (فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُّسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُّطِيرٌ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له عانیشهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: ههرکاتی پیتغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم ههوریکی به ناسوی ناسمانهوه دهدی رهنگی دهگۆرا و ههر دههات و دهچوو، که باران دهباری بی تاقهتیه که ی نهدهما، عانیشهوه رهزای خوای لی بی فهرمووی: پیم وت: بۆچی لهو حالهتهدا بهو شیویه بی تاقهت دهبی و رهنگت دهگۆری؟ فهرمووی: (نازانم مهترسی نهوهم ههیه ههوری سزاو تۆله بی وه که نه مه که خوای گهوره دهفهرموویت: (فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُنْطَرِنًا بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ). سورة الاحقاف: ۲۴. واته: جا کاتی دیتیان له شیویه ههوریکیدا پروبهرووی دۆل و شیوه کانیان نههات، پییان وابوو ههوریکی باراناوییه، وتیان: نه مه ههوریکیه بارانان بۆ دهبارینی. نه لێن: بۆ ماوهیه کی زۆر گهرمایه کیان نهوقه دهبی و، بارانیان بۆ ناباریت، جا کاتی ههوره که یان دیت دلیان پیخۆشکردو، هه موو چوون بۆ دۆل و شیوه کان و چاوهروانی بارانیان لی نهکرد، گوترا پییان: نهخیر، نهوه ههوری باران نیه، به لکو نهو سزاییه نیه پهله تان بۆ نهکرد، واته: نهو سزاییه نه تانوت نه گهر راست نه کهیت که ی دیت؟ سزاکهش: بایه که، جهزربه ی نیش پیگهیه نهری تیدایه.

۳۲۵۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ دَاوُدَ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ عَلْقَمَةَ، قَالَ: قُلْتُ لِابْنِ مَسْعُودٍ: هَلْ صَحِبَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَيْلَةَ الْحَرِّ مِنْكُمْ أَحَدًا؟ قَالَ: مَا صَحِبَهُ مِنَّا أَحَدٌ وَلَكِنْ قَدْ افْتَقَدْنَاهُ ذَاتَ لَيْلَةٍ وَهُوَ بِمَكَّةَ، فَقُلْنَا اغْتِيلَ أَوْ اسْتَطِيرَ مَا فَعَلَ بِهِ؟ فَبَيْنَا بِشَرِّ لَيْلَةٍ بَاتَ بِهَا قَوْمٌ، حَتَّى إِذَا أَصْبَحْنَا أَوْ كَانَ فِي وَجْهِ الصُّبْحِ، إِذَا نَحْنُ بِهِ يَجِيءُ مِنْ قِبَلِ جِرَاءٍ، قَالَ: فَذَكِّرُوا لَهُ الَّذِي كَانُوا فِيهِ، فَقَالَ: أَكَايَ دَاعِيِ الْحَرِّ، فَأَتَيْنَهُمْ فَقَرَأْتُ عَلَيْهِمْ قَالَ: فَاَنْطَلَقْ فَأَرَانَا

آثَرُهُمْ وَأَثَرُ نِيرَانِهِمْ، قَالَ الشَّعْبِيُّ، وَسَلَّوَهُ الرَّادَّ وَكَانُوا مِنْ جِنِّ الْجَزِيرَةِ، فَقَالَ: كُلُّ عَظْمٍ يُذَكِّرُ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ يَقَعُ فِي أَيْدِيكُمْ أَوْ قَرَّ مَا كَانَ لَحْمًا، وَكُلُّ بَعْرَةٍ أَوْ رُوْنَةٍ عُلِفَتْ لِدَوَابِّكُمْ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: فَلَا تَسْتَنْجُوا بِهِمَا فَإِنَّهُمَا زَادُ إِخْوَانِكُمْ مِنَ الْجِنِّ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عدلقه مه وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: به نیبنو مه سعودم ره زای خوای لی بی وت: نهو شه وهی جنۆکه کان هاتنه خرمه ت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم هیچ که سی له نیته له ته کی ناماده بوو، فهرمووی: نا هیچ کهس له نیته له ته کی نه بوو، به لام شه وی له مه کهک لیمان ون بوو، وتمان: به دزیه وه کوشتیوانه یان جنۆکه فراندویانه، نیتهش زور به په روش بووین بۆی و کهوتینه کۆمال کردن بۆی، کاتی به یانی بوو، له لای حیرانه وه هاته وه، به سه رهاته که یان بۆ گپرایه وه، فهرمووی: (نوینه ری جنۆکه هات بۆلام، بانگی کردم بۆلای خویان، منیش چووم قورثانم بۆ خویندن)، نیبنو مه سعود ره زای خوای لی بی فهرمووی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نیته له گهل خوی برد شوینه واری جنۆکه کان و شوینه واری ناگره که یانی پی نشانداین، شه عبی فهرمووی: هه ره شه وه جنۆکه کان داوای خوراک و تویشویان له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم کرد، له جنۆکه کانی جهزیره بوون، فهرمووی: (هه موو نیسکی ناوی خوای له سه ره نه هینرابی کاتی که وته دهستی نیته شه وه با خوراک نیته بی هه رچهنده گوشتی ته وایشی پیته بی، گشت ته پتاله و ته رسی بۆ ئالقی و لاخ و ناژه له کانتان)، له پاشدا فهرمووی: (تاره تیان پی مه گرن چونکه خوراک و تویشوی برا جنۆکه کانتان).

دہربارہی سورہتی (محمد).

٤٧ - بَابُ: وَمِنْ سُورَةِ مُحَمَّدٍ.

٣٢٥٩ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، (وَاسْتَغْفِرُ لِدُنْيِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ) فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ فِي الْيَوْمِ سَبْعِينَ مَرَّةً. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَيُرْوَى عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَيْضًا، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ فِي الْيَوْمِ مِائَةً مَرَّةً. رَوَاهُ مُحَمَّدُ بْنُ عَمْرٍو، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ.

واته: له شه‌بو هوره‌یره‌وه ره‌زای خوای لی‌ بی‌ ده‌گی‌پ‌نه‌وه، که فەر‌مو‌ویه‌تی:
 ده‌باره‌ی نهم نایه‌ته: (وَاسْتَغْفِرِ لِدُنْيِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ) سورة‌ محمد: ۱۹. واته: وه
 بۆ خۆت و ژی‌مانداران له بی‌او‌ان و ژنان داوای لی‌بوردنی گونا‌هان بکه.

پیغمبره‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فرمودی: (من له رژی‌کدا حه‌فتا جار داوای لی بوردن له خوای گه‌وره ده‌که‌م).

٣٢٦٠ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شَيْخٌ، مِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ عَنِ الْعَلَاءِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: تَلَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمًا هَذِهِ الْآيَةَ (وَإِنْ تَتَوَلَّوْا يَسْتَبَدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَالَكُمْ) قَالُوا: وَمَنْ يُسْتَبَدَلُ بِنَا؟ قَالَ: فَضَرَبَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى مَنْكِبِ سَلَمَانَ ثُمَّ قَالَ: هَذَا وَقَوْمُهُ هَذَا وَقَوْمُهُ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ فِي إِسْنَادِهِ مَقَالٌ. وَقَدْ رَوَى عَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرٍ، أَيْضًا هَذَا الْحَدِيثَ عَنِ الْعَلَاءِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ.

واته: له نه بو هورهيره وه ره زای خواي لی بی ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: روژی

پیغمبره خا صلی الله علیه وسلم نهم نایه تهی خوینده وه: (وَإِنْ تَوَلَّوْا يَسْتَبَدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَالَكُمْ) سورة محمد: ۳۸. واته: خوا شه ره فی هه لگرتنی نهم په یامه ی به نیه داوه، نه بی نیه وهش له پیناویا جهاد بکه ن و سامانتان بهخت بکه ن، خو نه گهر لهم دینه پشت هه ل بکه ن و ناماده نه بن بو جهاد و چرووک و پیسکه بن له به خشی نی مان له ریگه ی جهاد دا، خوی گه وه ره نیه ده گوری به قه وم و گه لیکی ترو، نه وه شه ره فه تان لیده سی نیه وه وه نه وسه نه وانیش وه ک نیه نابن.

هاوه لانی وتیان: ده بی نه وانه چ که سانیک بن - که نه نیه لا بدرین - نه وانه ده خرینه جتی نیه وه وه، وه ک نیه وهش نابن؟ واته: نه وان لی براو تر ده بن، ده لی: پیغمبره صلی الله علیه وسلم دهستی خسته سه رسانی سه لمانی فارسی، له پاشدا فه رموی: (نه مه وه قه ومه که ی، نه مه وه قه ومه که ی).

۳۲۶۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرٍ بْنُ نَجِيحٍ، عَنِ الْعَلَاءِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّهُ قَالَ: قَالَ نَاسٌ مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَنْ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ ذَكَرَ اللَّهُ إِنْ تَوَلَّيْنَا اسْتَبَدَّلُوا بِنَا ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَالَنَا؟ قَالَ: وَكَانَ سَلْمَانُ يَحْنُبُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: فَضَرَبَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِخْذَ سَلْمَانَ قَالَ: هَذَا وَأَصْحَابُهُ، وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ كَانَ الْإِيمَانُ مُتَوَطًّا بِالثَّرْيَا لَتَنَاوَلَهُ رِجَالٌ مِنْ فَارِسَ. وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرٍ بْنُ نَجِيحٍ هُوَ: وَالِدُ عَلِيِّ بْنِ الْمَدِينِيِّ. وَقَدْ رَوَى عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرٍ الْكَثِيرِ، وَحَدَّثَنَا عَلِيُّ، بِهَذَا الْحَدِيثِ عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ جَعْفَرٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرٍ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: هه ندی له هاوه لانی پیغمبره صلی الله علیه وسلم وتیان: نهی پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم، ده بی نهوانه کی بن - که نه نیه لا بدرین - نهوانه ده خرینه جتی نیه وه، وهک نیهش نابن؟ واته: نهوان لیپراو تر ده بن، لهوکاته دا سهلمانی فارسی له تهنیشه وه بو، پیغمبره صلی الله علیه وسلم دای له رانی سهلمان و فهرمووی: (نهمو هاو پیکانیه تی به وهی گیانی منی به دهسته چونکه نه وهنده دینیان خوش دهویت، نه گهر له لای نهستیهی کوشدابی، دهستی پیاوانی فارسی دهگاتی و جهاد دهکهن، مال و سامان بهخت دهکهن، تیده کوشن، ململانی له گهل تاغوتاندا دهکهن و سازشیان له گهل ناکهن).

دهرباره ی سوره تی (الفتح).

٤٨ - بَابُ: وَمِنْ سُورَةِ الْفَتْحِ

٣٢٦٢ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ خَالِدٍ ابْنُ عَثْمَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: سَمِعْتُ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ يَقُولُ: كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي بَعْضِ أَصْفَارِهِ، فَكَلَّمْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَكَتَ، ثُمَّ كَلَّمْتُهُ فَسَكَتَ، فَحَرَكْتُ رَاحِلَتِي فَتَنَحَّيْتُ وَقُلْتُ: ثَكِلَتْكَ أُمُّكَ يَا ابْنَ الْخَطَّابِ، نَزَزْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ كُلُّ ذَلِكَ لَا يُكَلِّمُكَ، مَا أَخْلَقَكَ بِأَنْ يَنْزِلَ فِيكَ قُرْآنٌ قَالَ: فَمَا نَشِئْتُ أَنْ سَمِعْتُ صَارِحًا يَصْرُخُ بِي، قَالَ: فَجِئْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا

ابْنُ الْخَطَّابِ لَقَدْ أَنْزَلَ عَلَيَّ هَذِهِ اللَّيْلَةَ سُورَةً مَا أُحِبُّ أَنْ لِي بِهَا مَا طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ (إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: له زهیدی کوری نهسله مه وه، له باوکیه وه ره زای خوی لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: بۆ خۆم گویم له پیشهوا عومهر کوری (خطاب) بوو ره زای خوی لی بی ده یفه رموو: له سه فهری عومهری حوده بییه دا له خزمهت پیغه مبهری خوادا صلی الله علیه وسلم بووین، قسم له گه ل کرد، بیته نگ بوو وه لامی نه دامه وه، له پاشدا قسم له گه ل کرد، بیته نگ بوو وه لامی نه دامه وه، پاشان قسم له گه ل کرد، بیته نگ بوو وه لامی نه دامه وه، و لاخه کم لی خوری و دور که وتمه وه، وتم: دایکت رۆله رۆت بۆ بکات نهی کوری (خطاب)، سی جار ئیلحاحم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم کرد که وه لام بداته وه، به لام نهو وه لامی نه دامه وه و بیته نگ بوو، فهرمووی: زۆری نه برد که سی هاواری تی کردم، منیش چووم بۆ خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (نهی کوری (خطاب)، نه م شهو سورته تیکم بۆ دابه زیوه نه وه نه دی موژدهی خوشی تیدایه له هه موو سه رزهویم پی خوشتره: (إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا). سورة الفتح: ۱. واته: بیگومان ئیمه - به هۆی پیکهاته کهی حوده بییه وه - فه تیکی ناشکرمان بۆ کردیت نهی موحه مه! صلی الله علیه وسلم واته: بهو فه تچه ده رگای سه رکه و تمنان لیکردیته وه، پاشان شاری مه که که مان بۆ فه تچ کردیت و، حوده بییه بوو به پیش قهره ولی نهو فه تچه، جا که وابوو هه ر له ئیستاه وه کو نهو وایه که ولاته که مان بۆ فه تچ کردیت. جه ماوه ری زانایان پییان وایه که نه م (فه تچه) پیکهاته کهی حوده بییه، چونکه له دوایدا بوو به هۆی فه تخی مه که، بۆیه حوده بییه له پلهو پایدا له فه تخی مه که که متر نییه، به تایبهت لهو ماوه یه دا خه لکی تیکه لی به کتر بوون، وه زۆریکی زۆرینه یان له ماوه ی سی سالدای موسلمان بوون.

۳۲۶۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: أُنْزِلَتْ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (لِيُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ) مَرْجِعُهُ مِنَ الْحَدِيثِ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَقَدْ نَزَلَتْ عَلَيَّ آيَةٌ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا عَلَى الْأَرْضِ، ثُمَّ قَرَأَهَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَيْهِمْ، فَقَالُوا: هَنِيئًا مَرِيئًا يَا نَبِيَّ اللَّهِ، لَقَدْ بَيَّنَّ اللَّهُ لَكَ مَاذَا يُفْعَلُ بِكَ، فَمَاذَا يُفْعَلُ بِنَا، فَنَزَلَتْ عَلَيْهِ (لِيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ)، حَتَّى بَلَغَ، (فَوْزًا عَظِيمًا). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَفِيهِ عَنْ مُجْمَعِ بْنِ جَارِيَةَ.

واته: نه نهسی کوری مالیک ره زای خوی لی بی فەرمووی: له کاتی گه پرانه وهی پیغمبره خا صلی الله علیه وسلم هاوه لانی پاش تهواوبوونی ریکه وتنانامه ی حوده بییه نهم نایه ته دابه زی: (لِيُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ). سورة الفتح: ۲. واته: تا خوا لهو شتانه ی - که سه باره ت به پله و پاییه بهرزی تو- وه گوناه وانه، خووش بییت، چ گوناه ی رابردوو، وه چ گوناه کانی دوا روژو ناینده ت، واته: نهو فه ته ت بو ده کهینه هو ی سرینه وهی نهو جوړه شتانه که وه (حسنات الأبرار سیئات المقربین)ن.

پیغمبره خا صلی الله علیه وسلم فەرمووی: (نایه ته تیکم بو دابه زیوه له هەرچی له سه ر زه ویدایه پیم خوشره). له پاشدا خویندیوه به سه ریاندا، وتیان: نه ی پیغمبره خا صلی الله علیه وسلم، نو شی گیانت بی، نه مه خه لات ی خوا به بو تو، نه ی چی خه لات ده کات به نیمه، نیر نهم نایه ته دابه زی: (لِيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفَّرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا). سورة الفتح: ۵. واته: تا برواداران له پیاوان و له ئافره تان بخاته نیو چه ندان باخ و باخاتی نهو به هه شته وه، که ئاو له بنکی دارو

سنن الترمذی بهر گئی چوارهم - باسه کانی تفسیری قروران له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم

کۆشکه کانیانه وه به هاژه دی و دهروا، وه به ههاته تایش تیایا نه میسنه وه، وه تا له تاوانه کانیان چاوپۆشی بکات، وه نه وهش لای خوا دهسکهوت و سههرکه و تنیکی گه وهیه.

۳۲۶۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنِي سُلَيْمَانُ بْنُ حَرْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسٍ: أَنَّ ثَمَانِينَ هَبَطُوا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَصْحَابِهِ مِنْ جَبَلِ التَّنْعِيمِ عِنْدَ صَلَاةِ الصُّبْحِ، وَهُمْ يُرِيدُونَ أَنْ يَقْتُلُوهُ، فَأُخِذُوا أَخَذًا، فَأَعْتَقَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: (وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيَّدِيَكُمْ عَنْهُمْ) الْآيَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه نهسی کوری مالیکه وه رهزای خوای لی بی دهگیرنه وه، که فەرموویه تی: ههشتا پیاو له خه لکی مه ککه له کتوی ته نعیمه وه هاتنه خواره وه بۆنه وهی له نوێزی به یانی دا پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم و هاوه له کانی بکوژن، دیل کران و پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم به بی بهرامبهر به ره لای کردن، خوای گه وه ره له و باره وه نه نایه تهی دابه زاند: (وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيَّدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ). سورة الفتح: ۲۴. واته: هه ره نهو زاته بوو که دهستی نهوانی (قورهیش) له ئیوه گرتوو نهیهتشت بێن به گۆتاندا، وه دهستی ئیوهشی لهوان گرتوه، ده ره نجام و پرای سههرکه و تنی ئیوه له نیو جههرگی شاری مه ککه دا، له حوده بیبیهشدا نهیهتشت زیان به یه کتر بگهیهنن، پاش نه وه که ئیوهی - له رۆژی فەحی مه ککه دا - سههرخست به سهریاندا و هه ندیکیان تان لی دیل کردن، نه وه بوو ههشتا که سیان خه ریکی جاسووسی بوون به سههر موسلمانانه کانه وه پاشان دیلکران و، بردنیان بۆلای په یامبهر، نهویش لییان خوش بوو و نازادی کردن، ده ره نجام نهوکاره بوو به هۆی ریکه و تنیان.

۳۲۶۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ قَزَعَةَ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ حَبِيبٍ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ ثَوْبِرٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ الطُّفَيْلِ بْنِ أَبِي بِنِ كَعْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (وَالزَّمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى) قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مَرْفُوعًا إِلَّا مِنْ حَدِيثِ الْحَسَنِ بْنِ قَزَعَةَ. وَسَأَلْتُ أَبَا زُرْعَةَ، عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ فَلَمْ يَعْرِفْهُ مَرْفُوعًا إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له (طفیل) ی کوری ثوبه ی کوری که عبه وه، له باوکیه وه ره زای خوای لی بی ده گینه وه، که پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم ده باره ی شه نامه ته: (وَالزَّمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى) سورة الفتح: ۲۶. واته: له سهر ته قواو وشه ی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) پابه ندی کردن.

فهرمووی: (وَالزَّمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى) مه به ست له م وشه یه وشه ی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) به. واته: جگه له (الله) هیچ په رستراوینکی به هه ق نیه.

ده باره ی سوره تی (الحجرات).

۴۹ - بَابُ: وَمِنْ سُورَةِ الْحَجَرَاتِ

۳۲۶۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا مُؤَمَّلُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا نَافِعُ بْنُ عُمَرَ بْنِ جَبَلِ الْجَمْعِيِّ قَالَ: حَدَّثَنِي ابْنُ أَبِي مُلَيْكَةَ، قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الزُّبَيْرِ: أَنَّ الْأَقْرَعَ بْنَ حَابِسٍ، قَدِمَ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: يَا رَسُولَ اللَّهِ اسْتَعْمِلْهُ عَلَى قَوْمِهِ، فَقَالَ عُمَرُ: لَا تَسْتَعْمِلْهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَتَكَلَّمَا عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى ارْتَفَعَتْ أَصْوَاتُهُمَا، فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ لِعُمَرَ: مَا أَرَدْتَ إِلَّا خِلَافِي، فَقَالَ عُمَرُ: مَا أَرَدْتُ خِلَافَكَ قَالَ: فَتَرَلْتُ هَذِهِ الْآيَةَ: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ) قَالَ: فَكَانَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ، بَعْدَ

ذَلِكَ إِذَا تَكَلَّمَ عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمْ يُنْمَعْ كَلَامُهُ حَتَّى يَسْتَفْهِمَهُ. قَالَ: وَمَا ذَكَرَ ابْنُ الزُّبَيْرِ جَدُّهُ، يَعْنِي أَبَا بَكْرٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وَقَدْ رَوَاهُ بَعْضُهُمْ عَنْ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ، مُرْسَلًا وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ.

واته: له (عبد الله)ی کوری زوبیرهوه رهزای خویان لی بی ده گپرنهوه، که عهقره عی کوری حابیس هاته خزمهت پیتغمبرهوه خوا صلی الله علیه وسلم، پیتشهوا نهبو بهکر رهزای خوی لی بی فهرمووی: نهی پیتغمبرهوه خوا صلی الله علیه وسلم، بیکه به گهورهی هۆزه کهی، پیتشهوا عومهر رهزای خوی لی بی فهرمووی: مهیکه نهی پیتغمبرهوه خوا صلی الله علیه وسلم، له بهردهم پیتغمبرهوه خوا صلی الله علیه وسلم بوو به مشتومریان ههتا دهنگیان بهرزبوویهوه، فهرمووی: پیتشهوا نهبو بهکر رهزای خوی لی بی فهرمووی: تو نهتهوی بهرهرچی قسه کانی من بدهیتهوه، پیتشهوا عومهر رهزای خوی لی بی فهرمووی: من مه بهستم نهوه نهبوو، راوی فهرمووی: مهیکه نهی پیتغمبرهوه خوا صلی الله علیه وسلم، له بهردهم پیتغمبرهوه خوا صلی الله علیه وسلم بوو به مشتومریان ههتا دهنگیان بهرزبوویهوه، ثم نایه ته دابهزی: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ) سورة الحجرات: ۲. واته: نهی نهوانه ی باوه پرتان هیناوه! ههرکات له گهل په یامبهردا صلی الله علیه وسلم گفتوگوتان کرد، دهنگتان به سهر دهنگیدا بهرز مه که نهوه، به چ نه دازهیه دهنگی نیوهی نه گاتی، ده بی ههر نهوهنده دهنگ بهرز بکه نهوه.

له پاش نهوه نیت پیتشهوا عومهر رهزای خوی لی بی که قسه ی ده کرد له خزمهت پیتغمبرهوه خوا صلی الله علیه وسلم نهوهنده به هیواشی و له سه رخو قسه ی ده کرد، قسه کهی نه ده بیسترا، ته نانهت بهرامبه ره کهی هه ولی دها تی بی بگات.

۳۲۶۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو عَمَارٍ الْحُسَيْنِيُّ بْنُ حُرَيْثٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْقَضْلُ بْنُ مُوسَى، عَنِ الْحُسَيْنِ بْنِ وَاقِدٍ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ، فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: (إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ) قَالَ: قَامَ رَجُلٌ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ حَمْدِي زَيْنٌ وَإِنَّ دَمِي شَيْنٌ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ذَاكَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

دەربارە ی ئەم نایەتە: (إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ) سۆرە الحجرات: ۴. واتە: بەراستی ئەوانە ی لە دەرەوێ هۆدەکان (حوجرەکانە) وە بەناوی خۆتەو: (ئە ی موخەممەد! ئە ی موخەممەد!) بانگت دەکەن، ئەوانە - وە ک نێمام ئەحمەد هێناویەتی - زۆربەیان تێناگەن و رێزو پلە ی تۆ نازانن، ئەگەرنا وایان نەنە کرد.

بەرانی کۆری عازیب رەزای خۆای لێ بێ فەرمووی: پیاوی هەستا وتی: ئە ی پیغمبەری خوا صلی الله علیه وسلم، بێگومان هەرکەسێ من مەدح و ستایشی بکەم دەبێ بە سەر بەرز ی بۆی، زەم و سەر زەنشتی هەر کەسی تێکش بکەم دەبێ بە سەر شۆری بۆی، پیغمبەریش صلی الله علیه وسلم فەرمووی: (ئەو بەس خۆای گەورە وایە).

۳۲۶۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ إِسْحَاقَ الْجَوْهَرِيُّ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو زَيْدٍ، صَاحِبُ الْمَرْوِيِّ عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ دَاوُدَ بْنِ أَبِي هِنْدٍ، قَالَ: سَمِعْتُ الشَّعْبِيَّ، يُحَدِّثُ عَنْ أَبِي جَبْرَةَ بْنِ الصَّحَّاحِ، قَالَ: كَانَ الرَّجُلُ مِنَّا يَكُونُ لَهُ الْإِسْتِمَانُ وَالْثَّلَاثَةُ، فَيُدْعَى بِغَضَبِهَا فَعَسَى أَنْ يَكْفُرَ، قَالَ: فَتَزَلَّتْ هَذِهِ الْآيَةُ: (وَلَا تَنَابَرُوا بِالْأَلْقَابِ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ أَبُو جَبْرَةَ هُوَ: أَخُو ثَابِتِ بْنِ الصَّحَّاحِ بْنِ خَلِيفَةَ أَنْصَارِيِّ وَأَبُو

سنن الترمذی بهر گئی چوارهم - باسه کانی تفسیری قورنان له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم

زَيْدٌ سَعِيدُ بْنُ الرَّبِيعِ صَاحِبُ الْهَرَوِيِّ بَصْرِيُّ ثِقَّةٌ. حَدَّثَنَا أَبُو سَلَمَةَ يَحْيَى بْنُ خُلْفٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا بَشْرُ بْنُ الْمُفَضَّلِ، عَنْ دَاوُدَ بْنِ أَبِي هِنْدٍ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ أَبِي جَبْرِ عَنْ الصَّخَّاکِ، نَحْوَهُ.

واته: له نهبی جهیره ی کوری (ضحاك) وه ده گێرنه وه، كه فهرموویه تی: پیاری واما تیتدا هه بوو دوو سی ناوی هه بوو، کاتی یه کئی به ناوو ناتوره بانگ ده کرا پیتی ناخوش بوو، فهرمووی: نیتر نه م نایه ته دابه زی: (وَلَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ). سورة الحجرات: ۴. واته: وه ناوو ناتوره و نیتکه له یه کتر مه نین، واته: به ناتوره بانگی یه کتر مه کن.

۳۲۶۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ عُفَيْرٍ، عَنِ الْمُسْتَمِرِّ بْنِ الرِّثَّانِ، عَنْ أَبِي نَضْرَةَ، قَالَ: قَرَأَ أَبُو سَعِيدٍ الْخُدْرِيُّ: (وَأَعْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُمْ) قَالَ: هَذَا نَبِيُّكُمْ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُوحَى إِلَيْهِ، وَخِيَارُ أَيْمَتِكُمْ لَوْ أَطَاعَهُمْ فِي كَثِيرٍ مِنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُوا، فَكَيْفَ بِكُمْ الْيَوْمَ؟ هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ. قَالَ عَلِيُّ بْنُ الْمَدِينِيِّ: سَأَلْتُ يَحْيَى بْنَ سَعِيدٍ الْقَطَّانَ، عَنِ الْمُسْتَمِرِّ بْنِ الرِّثَّانِ، فَقَالَ: ثِقَّةٌ.

واته: له نهبی (نضرة) وه ده گێرنه وه، كه فهرموویه تی: نه بو سه عیدی خودری ره زای خوی لی بی نه م نایه ته ی خوینده وه: (وَأَعْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُمْ). سورة الحجرات: ۷. واته: ئیوه بزنان كه به راستی په یامبه ری خواتان تیدایه، نه گهر له به شی زوری ئیش و کاره کاندایه قسه ی ئیوه بکار وه لامتان بداته وه، نه زیه تبارو دوو چاری کاری سه خت ده بن.

جا فهرمووی: نه مه له کاتی کدایه كه پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم له ناوتاندایه و وه سی بۆ دی و پێشهوا چاک و باشه کان له ده وری جه من و

له خزمه تیدان نه مه حاله که بئی که له نایه ته که دا هاتوو، نهی ده بئی نه مرۆ و له مه وه به دواوه حاله که چۆن بئی؟

۳۲۷۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ دِينَارٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَطَبَ النَّاسَ يَوْمَ فَتَحِ مَكَّةَ، فَقَالَ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ، إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَذْهَبَ عَنْكُمْ عُبْيَةَ الْجَاهِلِيَّةِ وَتَعَاطَمَهَا بِأَبَائِهَا، فَالْآنَسُ رَجُلَانِ: بَرٌّ تَقِيٌّ كَرِيمٌ عَلَى اللَّهِ، وَفَاجِرٌ شَقِيٌّ هَيْنَ عَلَى اللَّهِ، وَالنَّاسُ بَنُو آدَمَ، وَخَلَقَ اللَّهُ آدَمَ مِنْ تُرَابٍ، قَالَ اللَّهُ: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ). هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ عَنِ ابْنِ عُمَرَ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرٍ يُضَعَّفُ، ضَعْفُهُ يَحْتَجُّ بِنِ مَعِينٍ وَغَيْرُهُ، وَهُوَ: وَالِدُ عَلِيِّ بْنِ الْمَدِينِيِّ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ.

واته: له ئیبنو عومره وه ره زای خویان لی بئی ده گێڕنه وه، که پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم وتاری ده دا بۆ خه لک، فه رمووی: (نه ی خه لکینه، به راستی خوی گه وه لوت به رزی و خۆ به زلزانینی نه فامی و شانازی کردن به باب و باپیرانی له سه رتان لا بردوو، خه لک دوو جوړ که سن: که سیکی چاکه کار و له خوا ترس و به ریز له لای خوا، یان که سیکی خراپکاری نه گبه تی سوک و ریسوا له لای خوا، سه رجه م خه لک له نه وه ی ئاده من ئاده میش له گله، خوی گه وه نه م ده فه رموویت: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ). سورة الحجرات: ۱۳. واته: نه ی خه لکینه! بیگو مان ئیوه مان له پیاو و ژنی که دروست کردوو، واته: له ئاده م و حه و، جا ئیتر نه م هه موو سوو کایه تیه چیه به یه کتری نه که ن؟ بۆچی نه گهر (بیلال) بۆ سه ربانی

که عبه سهرکه وی ئیوه پیتان ناخوشه، ههر له بهر نه وه که کاتی خوی کزیله بووه؟ کردوومانن به چهند گهل و تیره یه کتری بناسن، نهک بۆ گالته کردن و تانه و ته شهردان له یه کترو ستم له یه کتر کردن، بیگومان بهر تریشتان لای خوا، نه وه تانه که به تهقوا ترو خو پاریزتر بیت، وه له سنووره کانی خوا نه ترازیت، بهراستی خوا به بنده کانی خوی زانایه، به دل و دهروونیان به ناگایه.

۳۲۷۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا الْفَضْلُ بْنُ سَهْلٍ الْأَعْرَجِيُّ الْبَغْدَادِيُّ وَغَيْرُ وَاحِدٍ، قَالُوا: حَدَّثَنَا يُوسُفُ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ سَلَامٍ بْنِ أَبِي مُطِيعٍ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ سَمُرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: الْحَسَبُ الْمَالُ، وَالْكَرَمُ التَّقْوَى. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ سَلَامٍ بْنِ أَبِي مُطِيعٍ.

واته: له سه مور وه ره زای خوی لی بی ده گیر نه وه، که پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (ره سه نایه تی بریتیه له مال و سامان و به خشنده بی و له خوا ترسانه).

ده باره ی سورته ی (ق).

۵۰ - بَابُ: وَمِنْ سُورَةِ ق

۳۲۷۲ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يُوسُفُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شَيْبَانُ، عَنْ قَتَادَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ، أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: لَا تَزَالُ جَهَنَّمُ تَقُولُ: هَلْ مِنْ مَزِيدٍ، حَتَّى يَضَعَ فِيهَا رَبُّ الْعِزَّةِ قَدَمَهُ فَيَقُولُ: قَطُّ قَطُّ وَعِزَّتِكَ، وَيُزَوَّى بَعْضُهَا إِلَى بَعْضٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ وَفِيهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه ره زای خوای لی بی ده گپنه وه، که پیغمبره خا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (- پۆل پۆل خه لک ده نیردریت بۆ دۆزه خ - بهرده وام دۆزه خ ده لی: ناخۆ زیاتریش ههیه؟ پهروه ردگاری خاوه ن عیززه ت و شکۆمه ند - (پیی) تی ده خات و دیته وه یه ک و بچوک ده بیته وه، (قه ده م - پی) سیفه تیکی زاتی خوا به، وه ک هی دروستکراوه کانی نیه -، دۆزه خیش ده لی: به سه به سه په ربوم و جیگهی که سم نه ماوه).

ده رباره ی سوره تی (الذاریات).

۵۱ - بَاب: وَمِنْ سُورَةِ الذَّارِيَّاتِ

۳۲۷۳ - (حسن) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ سَلَامٍ، عَنْ عَاصِمِ بْنِ أَبِي النَّجُودِ، عَنْ أَبِي وَائِلٍ، عَنْ رَجُلٍ، مِنْ رِبْعَةَ قَالَ: قَدِمْتُ الْمَدِينَةَ فَدَخَلْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَذَكَرْتُ عِنْدَهُ وَافِدَ عَادٍ، فَقُلْتُ: أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ وَافِدِ عَادٍ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَمَا وَافِدُ عَادٍ؟ قَالَ: فَقُلْتُ: عَلَى الْخَبِيرِ يَمَّا سَقَطَتْ، إِنَّ عَادًا لَمَّا أَقْحَطَتْ بَعَثَتْ قَبِيلًا فَنَزَلَ عَلَى بَكْرِ بْنِ مُعَاوِيَةَ فَسَقَاهُ الْحَمْرَ وَغَنَّتْهُ الْجَرَادَاتَانِ، ثُمَّ خَرَجَ يُرِيدُ جِبَالَ مَهْرَةَ فَقَالَ: اللَّهُمَّ إِنِّي لَمْ أَتِكَ لِمَرِيضٍ فَأَدَاوِيَهُ وَلَا لِأَسِيرٍ فَأَفَادِيَهُ، فَاسْقِ عَبْدَكَ مَا كُنْتُ مُسْقِيَهُ، وَاسْقِ مَعَهُ بَكْرَ بْنَ مُعَاوِيَةَ، يَشْكُرُ لَهُ الْحَمْرَ الَّتِي سَقَاهُ، فَرَفَعَ لَهُ سَحَابَاتٍ، فَقِيلَ لَهُ: اخْتَرْ إِحْدَاهُنَّ، فَاخْتَارَ السَّودَاءَ مِنْهُنَّ، فَقِيلَ لَهُ: اخْذْهَا رَمَادًا رَمِيدًا، لَا تَذُرْ مِنْ عَادٍ أَحَدًا، وَذَكَرَ أَنَّهُ لَمْ يُرْسَلْ عَلَيْهِمْ مِنَ الرِّيحِ إِلَّا قَدْرُ هَذِهِ الْحَلْفَةِ، يَغْنِي حَلْفَةَ الْحَائِمِ، ثُمَّ قَرَأَ: (إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ مَا تَذُرُ مِنْ شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلَتْهُ كَالرِّيمِ) الْآيَةَ. وَقَدْ

رَوَى غَيْرُ وَاحِدٍ هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ سَلَامٍ أَبِي الْمُنْذِرِ، عَنْ عَاصِمِ بْنِ أَبِي النَّجُودِ، عَنْ أَبِي وَائِلٍ، عَنِ الْحَارِثِ بْنِ حَسَّانٍ وَيُقَالُ لَهُ: الْحَارِثُ بْنُ يَزِيدَ.

واتە: لە ئەبێ وائیلەو، لە پیاویکی ھۆزی رەبیعەو، دەگێرێنەو، کە فەرموویەتی: چووم بۆ مەدینە، چوومە خزمەت پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، باسی نوێنەرەکی قەومی عاد بۆ کرد، وتم: پەنا ئەگرم بە خوا کە وەك نوێنەرەکی قەومی عاد بەسەری، فەرمووی: (نوێنەرەکی قەومی عاد چی بەسەرھاتبوو؟). منیش وتم: لەکەسیکی شارەزا دەربارە پرسیارم کرد، ھۆزی عاد تووشی بێ بارانی و وشکە سالی و قاتوقری بوون، کەسیکیان کە ناوی قەیل بوو ناردیان بۆ حەرەمی مەککە بۆ ئەوێ لەوێ داوای باران و رزگاربوونیان بۆ بکات، ئەویش روشت بوو بە میوانی بەکری کۆری موعاویە کۆری ئەبو بەکر، شەرابی دەرخوارد دەداو دوو گۆرانی بێژی دەنگ خۆش گۆرانیا بۆ دەوت، لەپاشدا بەبێ ئەوێ بچیتە حەرەم لەمەککە دەرچوو بەرەو کیتی مەھرە، وتی: خودایە، من نەھاتووم لەبەر نەخۆشی ھەتا چارەسەری بکەم، یان لەبەر دیلی فدیە بۆ بدم و بەرەلای بکەم، بەلکو ھاتووم وەك جاری جارن بارانمان بۆ بباریت، بۆ ئەم بەندە خۆتە و بۆ بەکری کۆری موعاویەش، چەندد پەلە ھەورێ بۆی دەرکەوتن، پیتی وترا: یەکیکیان ھەلبێژرە، ئەویش پەلەییەکی رەشی ھەلبێژارد، پیتی وترا: ھا وەری بگرە، ئەو باران نیە بەلکو خۆلمیشیکی پر لە ژیلەمۆیە، کەس لە ھۆزی عاد قوتار ناکات، کونی ئەو بابیی کە بۆی ناردن بە قەقەد کونی ئەم ئەلقەیی دەستم بوو، لەپاشدا ئەم نایەتەیی خوێندەو: (إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ مَا تَتْرُكُ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا جَعَلْنَاهُ كَالرِّمِيمِ) سورة الزاریات: ۴۱ - ۴۲. واتە: وە لە بەسەرھاتی (عاد)یشدا بەلگەو نیشانەیی دەسەلاتمان دیارەو ھەیە، ئەوکاتە کە (با)یەکی زۆر

سنن الترمذی بهر گئی چواره م - باسه کانی تفسیری قورنان له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم

توندی گهرمی نه زۆک و بئی خیرمان ناردده سهریان، که به سهر ههرشتیکدا تیده پهری به جیبی نه ده هیتشت و وهک نیسکی پوواوی لیده کردو، هه پروون هه پروون ده بوو بهربادی ده کرد.

۳۲۷۴ - (حسن) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ حُبَابٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَلَامُ بْنُ سُلَيْمَانَ النَّخَوِيُّ أَبُو الْمُنْذِرِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَاصِمُ بْنُ أَبِي النَّجُودِ، عَنْ أَبِي وَائِلٍ، عَنِ الْحَارِثِ بْنِ يَزِيدَ الْبَكْرِيِّ، قَالَ: قَدِمْتُ الْمَدِينَةَ فَدَخَلْتُ الْمَسْجِدَ فَإِذَا هُوَ غَاصٌّ بِالنَّاسِ، وَإِذَا رَايَاتٌ سُودٌ تَخْفُقُ، وَإِذَا بِلَالٌ مُتَقَلِّدٌ السَّيْفَ بَيْنَ يَدَيْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قُلْتُ: مَا شَأْنُ النَّاسِ؟ قَالُوا: يُرِيدُ أَنْ يَبْعَثَ عَمْرُو بْنُ الْعَاصِ وَجْهًا، فَذَكَرَ الْحَدِيثَ بِطَوِيلِهِ نَحْنُوا مِنْ حَدِيثِ سُفْيَانَ بْنِ عُيَيْنَةَ بِمَعْنَاهُ. وَيُقَالُ لَهُ: الْحَارِثُ بْنُ حَسَّانٍ.

واته: له (حارث) ی کوری یزیدی به کرییه وه ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: روشتم بو مه دینه، چوومه مزگهوت پریوو له خه لک، نالا ره شه کان ده شه کانه وه، بلال شمشره که ی به دهسته وه بوو له خزمهت پیغه مبهری خوادا صلی الله علیه وسلم، وتم: ئبهو خه لکه چیا نه؟ وتیان: ئه یه وی عه مر ی کوری عاص راوانه بکات به لایه کدا بو عه زا.

ده باره ی سورته ی (النجم).

۵۳ - بَاب: وَمِنْ سُورَةِ النَّجْمِ

۳۲۷۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ مَالِكِ بْنِ مِغْوَلٍ، عَنْ طَلْحَةَ بْنِ مُصَرِّفٍ، عَنْ مُرَّةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، قَالَ: لَمَّا بَلَغَ رَسُولُ اللَّهِ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سِدْرَةَ الْمُنْتَهَى، قَالَ: انْتَهَى إِلَيْهَا مَا يَعْرُجُ مِنَ الْأَرْضِ وَمَا يَنْزِلُ مِنْ فَوْقٍ. قَالَ: فَأَعْطَاهُ اللَّهُ عِنْدَهَا ثَلَاثًا لَمْ يُعْطِهِنَّ نَبِيًّا كَانَ قَبْلَهُ، فُرِضَتْ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ خَمْسًا، وَأُعْطِيَ خَوَاتِيمَ سُورَةِ الْبَقَرَةِ وَغُفِرَ لَأَمَّتِهِ الْمُفْجَحَاتُ مَا لَمْ يُشْرِكُوا بِاللَّهِ شَيْئًا. قَالَ ابْنُ مَسْعُودٍ: (إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَى) قَالَ: السِّدْرَةُ فِي السَّمَاءِ السَّادِسَةِ، قَالَ سُفْيَانُ: فَرَأَتْ مِنْ ذَهَبٍ، وَأَشَارَ سُفْيَانُ يَدِهِ فَأَزْعَدَهَا، وَقَالَ غَيْرُ مَالِكِ بْنِ مِغْوَلٍ: إِلَيْهَا يَنْتَهِي عِلْمُ الْخَلْقِ لَا عِلْمَ لَهُمْ بِمَا فَوْقَ ذَلِكَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الله) ی کوری مهسعووه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: کاتی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم گه یشته (سِدْرَةَ الْمُنْتَهَى)، فهرمووی: گه یشته شوینی هیچ شتی له وه زیاتر بهرزنه ده بۆ وه، له سهرووی نه وه شه وه هیچ دانه ده بهزی، فهرمووی: خوای گه وه سی شتی پی به خشی پیشت به هیچ پیغه مبهریکی تری نه به خشیبوو یه که م: پینج فهرزه ی نویژ، دووهم: کوتایی سوره تی (البقره)، سییه م: لیخو بیوون له تاوانه گه وه کانی نوعمه ته که ی به مهرجی به هیچ شیوه یه هاویه شیان بو خوا دانه نابی، نیبو مهسعود فهرمووی: (إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَى) سورة النجم: ۱۶. واته: نه و کاته ی دیتی، سیدره ی داپۆشی نه و شته ی داینه پۆشی، واته: له کاتی دیداره که دا نووری خوا و، فره زۆری فريشته کان سیدره یان پرکرد. سوفیان وتی: په پوله له بهر رووناکی نه وه نده زۆربوون سیدره یان داپۆشی.

۳۲۷۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ الْقَوَامِ، قَالَ: حَدَّثَنَا الشَّيْبَانِيُّ، قَالَ: سَأَلْتُ زُرَّ بْنَ حُبَيْشٍ، عَنْ قَوْلِهِ عَزَّ وَجَلَّ: (فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى) فَقَالَ: أَخْبَرَنِي ابْنُ مَسْعُودٍ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأَى جَبْرِيلَ وَلَهُ سِتُّ مِائَةٍ جَنَاحٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: شهبانی فهرمووی: دهرباره ی نهم نایه ته له زیری کوری حوبه یشم پرسى: (فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى). سورة النجم: ١٦. واته: جا نه وهنده لیتی نزیک بووه وه به نه ندازه ی دوو کهوان، یان که متر بوو، دیاره له ناو عهره باندا باوبووه وتویانه: نه وهنده به یه کهوه نزیک نه ندازه ی دوو کهوان، یان که متر بهینیانه.

زیر فهرمووی: نیبنو مه سعود ره زای خوای لی بی بوی باسکردم، که پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم جیبریلی دی شش سهد بالی هه بوو.

٣٢٧٨ - (ضعیف الإسناد) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ مَجَالِدٍ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، قَالَ: لَقِيَ ابْنُ عَبَّاسٍ كَعْبًا يَعْرِفُهُ فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ فَكَتَبَ حَتَّى جَاوَبَتْهُ الْجِبَالُ، فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: إِنَّا بَنُو هَاشِمٍ، فَقَالَ كَعْبٌ: إِنَّ اللَّهَ قَسَمَ رُؤُوسَهُ وَكَلَامَهُ بَيْنَ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى، فَكَلَّمَ مُوسَى مَرَّتَيْنِ، وَرَأَاهُ مُحَمَّدٌ مَرَّتَيْنِ. قَالَ مَسْرُوقٌ: فَدَخَلْتُ عَلَى عَائِشَةَ، فَقُلْتُ: هَلْ رَأَى مُحَمَّدٌ رَبَّهُ؟ فَقَالَتْ: لَقَدْ تَكَلَّمْتُ بِشَيْءٍ قَفَّ لَهُ شَعْرِي، قُلْتُ: رُؤِئِدَا ثُمَّ قَرَأْتُ (لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى)، قَالَتْ: أَتَيْنَ يُذْهَبُ بِكَ؟ إِنَّمَا هُوَ جِبْرِيلُ، مَنْ أَخْبَرَكَ أَنَّ مُحَمَّدًا رَأَى رَبَّهُ، أَوْ كَتَمَ شَيْئًا مِمَّا أُمِرَ بِهِ، أَوْ يَعْلَمُ الْخَمْسَ الَّتِي قَالَ اللَّهُ تَعَالَى (إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ) فَقَدْ أَغْطَمَ الْفَرِيَّةَ، وَلَكِنَّهُ رَأَى جِبْرِيلَ، لَمْ يَرَهُ فِي صُورَتِهِ إِلَّا مَرَّتَيْنِ: مَرَّةً عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى، وَمَرَّةً فِي جِيَادٍ لَهُ سِتُّ مِائَةِ جَنَاحٍ قَدْ سَدَّ الْأَفُقَ. وَقَدْ رَوَى دَاوُدُ بْنُ أَبِي هِنْدٍ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ مَسْرُوقٍ، عَنْ عَائِشَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَ هَذَا الْحَدِيثِ وَحَدِيثُ دَاوُدَ أَقْصَرُ مِنْ حَدِيثِ مَجَالِدٍ.

شهعبی فهرمووی: واته: نیبنو عهباس ره زای خویان لی بی له عهره فه گه یشت به که عب گه وه ره زانای جوله که کان، دهرباره ی شتی لیتی پرسى، نه وهنده به دهنگی بهرز وتی: (الله اکبر) کتوه کان دهنگیان دایه وه، نیبنو عهباس فهرمووی:

۳۲۷۹ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عُمَرَ بْنِ نُبَهَانَ بْنِ صَفْوَانَ الثَّقَفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ كَثِيرٍ الْعَنْبَرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَلْمُ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنِ الْحَكَمِ بْنِ أَبَانَ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: رَأَى مُحَمَّدٌ رَبَّهُ، قُلْتُ: أَلَيْسَ اللَّهُ يَقُولُ: (لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ) قَالَ: وَنَحْنُ، ذَلِكَ إِذَا بَحَلَّى بِنُورِهِ الَّذِي هُوَ نُورُهُ، وَقَدْ رَأَى مُحَمَّدٌ رَبَّهُ مَرَّتَيْنِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له عیكرمه وه، له نیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: موحه مهد صلی الله علیه وسلم پهروه ردگاری خوی به چاوی سهر دیوه، وتم: چۆن وا ده فهرمووی مه گهر خوی گه وه ناهرمویت: (لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ) سورة الاسام: ۱۰۳. واته: هیچ چاوی ده رکی ناکات و بوی نابینریت، له کاتی کدا نه وه هموو چاوه کان ده رک ده کا و ده بینی به وردیش ناگای له هه موو شتی که.

فهرمووی: نه وه کاتی وایه که به وه نووره خوی بنویتی که نووری حه قیقی خویه تی، ههروه ها فهرمووی: خوی گه وه دوو جار خوی نیشانی موحه مهد صلی الله علیه وسلم داوه.

۳۲۸۰ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ الْأُمَوِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عُمَرَ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، فِي قَوْلِ اللَّهِ: (وَلَقَدْ رَأَاهُ نَزْلَةً أُخْرَى عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى)، (فَأَوْحَى إِلَى عَبْدِهِ مَا أَوْحَى)، (فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى). قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: قَدْ رَأَاهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له نیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: (وَلَقَدْ رَأَاهُ نَزْلَةً أُخْرَى عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى) (فَأَوْحَى إِلَى عَبْدِهِ مَا أَوْحَى) (فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى). بینگومان به بیی نه م سئ نایه ته پتغمبه ره خا صلی الله علیه وسلم

وسلم دیویه تی.

۳۲۸۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، وَابْنُ أَبِي رِزْمَةَ، وَأَبُو نُعَيْمٍ، عَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنْ سَمَاطٍ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، (مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَى) قَالَ: رَأَاهُ بِقَلْبِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له نیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گپنه وه، که ده باره ی شه م نایه ته: (مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَى) سورة النجم: ۱۱. واته: نه وه ی به چاوی سهر بینسی، ناخ و دهروونی خوی به درزی دهر نه کرد، واته: کاتی که به چا و جیریلی دی، دلشی باوه ریکرد. نیبنو عباس فهرمووی: به دل دیویه تی.

۳۲۸۲ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، وَزَيْدُ بْنُ هَارُونَ، عَنْ زَيْدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ التُّسْتَرِيِّ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ شَقِيقٍ، قَالَ: قُلْتُ لِأَبِي ذَرٍّ: لَوْ أَذْرَكْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَسَأَلْتُهُ، فَقَالَ: عَمَّا كُنْتُ تَسْأَلُهُ، قُلْتُ: أَسْأَلُهُ هَلْ رَأَى مُحَمَّدٌ رَبَّهُ؟ فَقَالَ: قَدْ سَأَلْتُهُ فَقَالَ: نُوْرٌ، أَمَّا أَرَاهُ. "هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له (عبد الله)ی کوری شه قیقه وه ده گپنه وه، که فهرمووی ته: به شه بو (ذر)م وت: نه گهر گه یستم به پتغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم پرسیری لی ده که م، فهرمووی: ده باره ی چی؟ فهرمووی: من پرسیری لی ده که م، نایا موحه مه د صلی الله علیه وسلم پهروه ردگاری خوی دیوه؟ فهرمووی: من پیشتر شه پرسیاره م لی کرد؟ فهرمووی: نه وه ی من دیم نور بو.

۳۲۸۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُوسَى، وَابْنُ أَبِي رِزْمَةَ، عَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ زَيْدٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، (مَا

سنن الترمذی بهر گئی چوارهم - باسه کانی تفسیری قورنان له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم

كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَى) قَالَ: رَأَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جِبْرِيلَ فِي حُلَّةٍ مِنْ زُفْرِ قَدْ مَلَأَ مَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الله) وه ده گێرنه وه، كه ده باره ی: (مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَى) سورة النجم: ۱۱. واته: شه وه ی به چاوی سهر بینسی، ناخ و دهروونی خوی به دروی ده نه کرد، واته: کاتی که به چاو جبریلی دی، دلشی باوه ریکرد.

فه رموی: پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم جبریلی دی پزشاکیکی قه شهنگ و جوانی له بهردا بوو له دیباج نیوان ناسمان و زهوی پر کردبوو.

۳۲۸۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ عُمَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَاصِمٍ، عَنْ زَكْرِيَّا بْنِ إِسْحَاقَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ، عَنْ عَطَاءٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، (الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنْ تَغْفِرَ اللَّهُمَّ تَغْفِرْ جَمًّا، وَأَيُّ عَبْدٍ لَكَ لَا أَلَمًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ زَكْرِيَّا بْنِ إِسْحَاقَ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خوا یان لسی بی ده گێرنه وه، كه ده باره ی شهم نایه ته: (الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ) سورة النجم: ۳۲. واته: شهوانه ی كه خویان به دوور ده گرن له گونا هه گه وه ره کان و کاره دزیوه کان، به لام ورده گونا هه ی بچووک خوا ده یانبوو ری.

ئیبنو عه باس فه رموی: پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فه رمویه تی:

إِنْ تَغْفِرِ اللَّهُمَّ تَغْفِرْ جَمًّا وَأَيُّ عَبْدٍ لَكَ لَا أَلَمًا.

واته: خودایه له سه رجه م گونا هه تاوانه کاغان ببوره، چ بهنده یه هه یه بی گونا هه تاوانه.

دهر باره ی سورته تی (القمر).

۵۴ - بَاب: وَمِنْ سُورَةِ الْقَمَرِ

۳۲۸۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَلِيُّ بْنُ مُسْهِرٍ، عَنْ الْأَعْمَشِ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ أَبِي مَعْمَرٍ، عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ قَالَ: بَيْنَمَا نَحْنُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَمْنَى فَاَنْشَقَّ الْقَمَرُ فُلُكَتَيْنِ: فَلُقَّةٌ مِنْ وَرَاءِ الْجَبَلِ، وَلُقَّةٌ دُونَهُ، فَقَالَ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اشْهَدُوا، يَعْنِي، (اِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَاَنْشَقَّ الْقَمَرُ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نینو مهسعوده وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: جاری له مینا له خزمهت پیغمبره ی خوادا صلی الله علیه وسلم بووین، مانک بوو به دوو که رته وه، که رتیکیان که و ته پشت کتیه که وه و که رته که ی تریان که و ته نه و دیو تر، پتی فهرمووین: (سهیرکن و به چاری خۆتان نهو موعجیزه یه ببینن، نیه به شایهت بن). (اِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَاَنْشَقَّ الْقَمَرُ). سورة القمر: ۱. واته: رۆژی قیامهت نزیک بوته وه، مانگیش له تبوو.

۳۲۸۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسٍ، قَالَ: سَأَلَ أَهْلُ مَكَّةَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ آيَةً، فَاَنْشَقَّ الْقَمَرُ بِمَكَّةَ مَرَّتَيْنِ، فَتَرَلْتُ (اِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَاَنْشَقَّ الْقَمَرُ)، إِلَى قَوْلِهِ: (سِحْرٌ مُسْتَمِرٌّ) يَقُولُ: ذَاهِبٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه نه سی کورپی مالیکه وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: خه لکی مه که که داوای موعجیزه یان کرد له پیغمبره ی خوادا صلی

سنن الترمذی بهرگی چوارهم - باسه کانی تفسیری قروران له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم

الله علیه وسلم، له مه ککه دوو جار مانگ بوو به دوو که رته وه، جا نهم نایه ته دابه زی: (اَقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ (۱) وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُسْتَمِرٌّ). سورة القمر: ۱ - ۲. واته: رۆژی قیامت نزیک بۆته وه، مانگیش له تبهو، وه نه گهر ههر به لگه و نیشانه یه ک ببینن که: به لگه بی له سهر راستی پیغمبر، پشت هه لده کهن و گوئی ناده نی و نه لئین نه مه جادوویه کی هه می شه یی و هه موو کاتییه.

۳۲۸۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ ابْنِ أَبِي نَجِيحٍ، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنْ أَبِي مَعْمَرٍ، عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ، قَالَ: انْشَقَّ الْقَمَرُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ لَنَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اشْهَدُوا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له ئیبنو مه سعوده وه ره زای خوی لی بی ده گپ نه وه، که فهرموویه تی: له سه رده می پیغمبره خوادا صلی الله علیه وسلم بووین، مانک بوو به دوو که رته وه، پیغمبره خوادا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (سهیرکهن و به چاری خۆتان نهو موعجیزه یه ببینن، ئیوه به شایه ت بن).

۳۲۸۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ الْأَعْمَشِ، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: انْفَلَقَ الْقَمَرُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اشْهَدُوا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له ئیبنو عومه ره وه ره زای خویان لی بی ده گپ نه وه، که فهرموویه تی: له سه رده می پیغمبره خوادا صلی الله علیه وسلم بووین، مانک بوو به دوو که رته وه، پیغمبره خوادا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (سهیرکهن و به چاری خۆتان نهو موعجیزه یه ببینن، ئیوه به شایه ت بن).

۳۲۸۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ كَثِيرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ كَثِيرٍ، عَنْ حُصَيْنٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: انْشَقَّ الْقَمَرُ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى صَارَ فِرْقَتَيْنِ: عَلَى هَذَا الْجَبَلِ، وَعَلَى هَذَا الْجَبَلِ، فَقَالُوا: سَحَرَنَا مُحَمَّدٌ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ: لَيْنَ كَانَ سَحَرَنَا فَمَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يَسْحَرَ النَّاسَ كُلَّهُمْ. وَقَدْ رَوَى بَعْضُهُمْ هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ حُصَيْنٍ، عَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُحَمَّدٍ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ، نَحْوَهُ.

واته: له موحه مهدي کوری جوبهیری کوری (مطعم) هوه، له باوکیه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: له سه رده می پیغه مبهری خوادا صلی الله علیه وسلم بووین، مانک بوو به دوو که رته وه، که رتیکیان که وته سه ر کتیه که وه و که رته که ی تریان که وته سه ر کتیه که ی تر، وتیان: موحه مهدي سیحری لی کردووین، هه ندیکی تریان وتیان: نه گهر سیحری له نیه کردبی خو ناتوانی سیحر له هه موو خه لک بکات.

۳۲۹۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، وَأَبُو بَكْرِ بُنْدَارٌ، قَالَا: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ زِيَادِ بْنِ إِسْمَاعِيلَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبَّادِ بْنِ جَعْفَرِ الْمَخْزُومِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: جَاءَ مُشْرِكُو قُرَيْشٍ يُخَاصِمُونَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْقَدَرِ، فَنَزَلَتْ: (يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ ذُقُوا مَسَّ سَقَرٍ إِنَّا كُلُّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له شه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: هاوبهش بو خوا دانه رانی قورهش هاتنه خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، ده رباره ی قه ده ره به ره رکانی و مشتومریان له گهل کرد، جا نه م نایه ته دابهزی: (يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ ذُقُوا مَسَّ سَقَرٍ إِنَّا كُلُّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ

بِقَلْبٍ). سورة القمر: ۴۸ - ۴۹. واته: نهو رۆژه که له سههر پروویان بهناو ناگردا رانه کیشترین، پییان نهوتری: ده بجیژن گهرماو سزای دۆزهخ، له پاداشتی کاره کانتاندا، ده بزائم که سیک ههیه قوتارتان بکات، بهراستی نیمه هه موو شتی کمان به نه ندازهیه کی دیاریکراو دروستکردوه.

دهرباره ی سورته ی (الرحمن).

۵۵ - باب: وَمِنْ سُورَةِ الرَّحْمَنِ

۳۲۹۱ - (حسن) حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ وَاقِدٍ أَبُو مُسْلِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ بْنُ مُسْلِمٍ، عَنْ زُهَيْرِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ، عَنْ جَابِرٍ قَالَ: خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى أَصْحَابِهِ، فَقَرَأَ عَلَيْهِمْ سُورَةَ الرَّحْمَنِ مِنْ أَوَّلِهَا إِلَى آخِرِهَا فَسَكَتُوا، فَقَالَ: لَقَدْ قَرَأْتُهَا عَلَى الْحَيِّ لَيْلَةَ الْحَيِّ فَكَانُوا أَحْسَنَ مَزْدُودًا مِنْكُمْ، كُنْتُ كُلَّمَا أَتَيْتُ عَلَى قَوْلِهِ (فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ) قَالُوا: لَا بِشَيْءٍ مِنْ نَعْمِكَ رَبَّنَا نُكَذِّبُ فَلَكَ الْحَمْدُ.

هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ الْوَلِيدِ بْنِ مُسْلِمٍ عَنْ زُهَيْرِ بْنِ مُحَمَّدٍ. قَالَ ابْنُ حَنْبَلٍ: كَانَ زُهَيْرُ بْنُ مُحَمَّدٍ الَّذِي وَقَعَ بِالشَّامِ لَيْسَ هُوَ الَّذِي يُرْوَى عَنْهُ بِالْعِرَاقِ، كَأَنَّهُ رَجُلٌ آخَرُ قَلَّبُوا اسْمَهُ، يَعْنِي: لَمَّا يَرُؤُونَ عَنْهُ مِنَ الْمَنَاقِبِ. وَسَمِعْتُ مُحَمَّدَ بْنَ إِسْمَاعِيلَ الْبُخَارِيَّ، يَقُولُ: أَهْلُ الشَّامِ يَرُؤُونَ عَنْ زُهَيْرِ بْنِ مُحَمَّدٍ مَنَاقِبَ، وَأَهْلُ الْعِرَاقِ يَرُؤُونَ عَنْهُ أَخَادِيثَ مُقَابَرَةٍ.

واته: له جابیره وه رهزای خوای لی بی ده گێڕنه وه، که فهرموویه تی: جاری پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم له مال هاته ده ره وه بو ناو یارانی سورته ی (الرحمن) ی له سهره تاوه تا کوتایی به سهردا خویندنه وه، نهوانیش بیدهنگ بوون،

فهرمووی: (ئهو شهووی له گهل نوینه ری جنۆکه کاندای کۆبوومه وه سورته تی (الرحمن) م به سهردا خویندنه وه، ئهوان له ئیوه باشت و له لایان ده سهنده وه، هه رکاتی ده گه یشتمه: (فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ) سورة الرحمن: ۱۳. واته: جانیتر به کام نیعمه ت له نیعمه ته کانی پهروه ردگارتان (ئه ی گرۆی ناده میی و جینی!) نا شوکری ده که ن؟ هه قتانه که سهیری ئهو هه موو به هرا نه ده که ن پروا بیسن و خۆتان یه کلا بکه نه وه بۆی.

جنۆکه کان بۆیان ده سه ند مه وه ده یانوت: ئه ی پهروه ردگاری ئیمه هیچ به هره و ناز و نیعمه تیکی تو به درۆ نازانین، سوپاس و ستایش هه ر بۆ تو یه .

ده رباره ی سورته تی (الواقعة).

۵۶ - بَاب: وَمِنْ سُورَةِ الْوَاقِعَةِ

۳۲۹۲ - (حسن صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدَةُ بْنُ سُلَيْمَانَ، وَعَبْدُ الرَّحِيمِ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَقُولُ اللَّهُ: أَعَدَدْتُ لِعِبَادِي الصَّالِحِينَ مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ، وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ، وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ، فَاقرءوا إِن شِئْتُمْ: (فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ) وَفِي الْجَنَّةِ شَجَرَةٌ يَسِيرُ الرَّاكِبُ فِي ظِلِّهَا مِائَةَ عَامٍ لَا يَقْطَعُهَا، وَاقْرءوا إِن شِئْتُمْ، (وَوَيْلٌ لِّلْمُتَدَوِّدِ) وَمَوْضِعٌ سَوِطٌ فِي الْجَنَّةِ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا، وَاقْرءوا إِن شِئْتُمْ: (فَمَنْ زُحْرِجَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَمَتًا عُرُورٍ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو هوره بیره وه رهزای خوای لى بى ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (خوای گه وره ده فهرموویت:

ئهو بههره و ناز و نيعمه تهی خۆم ئاماده م کردوو بهنده سالتح و چاکه کانم نه وهنده باش و نایابن نه به چاو بینراون، نه به گوی بیستراون، نه به دل و خه یالی که سدا هاتوون). نه گهر هه زیش ده کهن نه م ئایه ته بخویننه وه: (فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ). سورة السجدة: ۱۷. واته: نیت هر هیه که سیک نازانی چ پاداشتیکی گرنکیان بو داشاراه له هویه کانی خویشی و شادی چاوان و دلشارامیی، له پاداشی نه و کارانه دا نه نجامیانداون و، خوینیان بو ماندوو کردوو.

له به هه شدا دره ختی ههیه سوار سه د سال به سیبهره کهیدا دهروات هیشتا ناگاته نه وه پهری، نه گهر هه زیش ده کهن نه م ئایه ته بخویننه وه: (وَضَلَّ مَعْلُودٌ) سورة الواقعة: ۳۰. واته: و له ژیر سیبهری بهرده وام و دوورو دریتزدان که ههرگیز خور نایسپرتیه وه هه میسه هه سیبهره.

بیگومان جینگهیه کی که می ههریه کی له نیه له به هه شدا چاکره له دونیاو له وهش له ناو دونیادا ههیه، گهر هه ز ده کهن نه م ئایه ته بخویننه وه: (فَمَنْ زُحْرِحَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ). سورة آل عمران: ۱۸۵. واته: هه که سی دوور بخیریه وه له ناگری دۆزه خ بخیریه به هه شته وه نه وه به پراستی نه و که سه سه رکه و تووه، ژیانی دونیاش هیه شتیک نیه جگه له بههره و ئاره زوویه کی فریوده ر.

۳۲۹۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: إِنَّ فِي الْجَنَّةِ لَشَجَرَةً يَسِيرُ الرَّكَّابُ فِي ظِلِّهَا مِائَةَ عَامٍ لَا يَفْطَعُهَا، وَاقْرَأُوا إِنَّ شِعْثَمَ: (وَضَلَّ مَعْلُودٌ وَمَاءٌ مَسْكُوبٌ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ.

واته: له نه نه سی کوپی مالیکه وه رهزای خوای لی بی ده گیرنه وه، که

فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (له به هه شدا دره ختی ههیه سوار سه د سال به سیبهره کهیدا دهروات هیشتا ناگاته نهویه پری، نه گهر حزیش ده کهن نه م نایه ته بخویننه وه: (وَزَلَّ مَمْلُودٌ وَمَاءٌ مَسْكُوبٌ). سورة الواقعة: ۳۰ - ۳۱. واته: وه له ژیر سیبهری بهرده وام و دوورو درێژدان که هه رگیز خور نایسپریته وه وه هه میشه هه ر سیبهره. وه له نزیکه تا فگه و ناویکدان ده پریته خوار.

۳۲۹۴ - (ضعیف) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا رِشْدِينُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ الْحَارِثِ، عَنْ دَرَّاجٍ، عَنْ أَبِي الْهَيْثَمِ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي قَوْلِهِ: (وَقُرْشٍ مَرْفُوعَةٍ) قَالَ: اِرْتِفَاعُهَا كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ، وَمَسِيرَةُ مَا بَيْنَهُمَا خَمْسُ مِائَةِ عَامٍ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ رِشْدِينٍ. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: مَعْنَى هَذَا الْحَدِيثِ: اِرْتِفَاعُهَا كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ قَالَ: اِرْتِفَاعُ الْقُرْشِ الْمَرْفُوعَةِ فِي الدَّرَجَاتِ، وَالْدَّرَجَاتُ مَا بَيْنَ كُلِّ دَرَجَتَيْنِ كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ.

واته: له نه بو سه عیدی خودریه وه رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که ده ربارهی نه م نایه ته: (وَقُرْشٍ مَرْفُوعَةٍ) سورة الواقعة: ۳۴. واته: وه له سه راپه خگه لیکه به نرخن. پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (به قه د نیوانی ناسمان و زهوی بهرزه وه بوون، نیوانی نه م دوانهش پینج سه د سال رینه).

۳۲۹۵ - (ضعیف الإسناد) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْرَائِيلُ، عَنْ عَبْدِ الْأَعْلَى، عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ عَلِيٍّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (وَتَعْمَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْتُمْ تُكَذِبُونَ) قَالَ: شُكْرُكُمْ،

سنن الترمذی بهر گئی چواره م - باسه کانی تفسیری قورنان له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم

تَقُولُونَ مُطْرِنَا بِنَوْءٍ كَذًا وَكَذَا وَيَنْجُمُ كَذًا وَكَذَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مَرْفُوعًا إِلَّا مِنْ حَدِيثِ إِسْرَائِيلَ. وَرَوَاهُ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، عَنْ عَبْدِ الْأَعْلَى، عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ السُّلَمِيِّ، عَنْ عَلِيٍّ، نَحْوَهُ، وَلَمْ يَرْفَعْهُ.

واته: له پیتشهوا علیه وه رهزای خوای لی بئی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم ده باره ی مه بهستی ئەم نایه ته: (وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْتُمْ تُكَلِّبُونَ) سورة الواقعة: ۳۴. واته: وه نیه شوکرانه ی رۆزیه که تان ده گێرن به کوفرانی نیعمه ت و ده لێن به هۆی فلانه نه ستیره وه باران دهباری!

فهرمووی: (له جیاتی نه وه ی شوکری خوا بکه ن بارانتان بۆ دهبارینی ده بی به هۆی رۆزیتان، که چی ده لێن: به هۆی فلانه بورج و فلانه نه ستیره وه باران دهباری).

۳۲۹۶ - (ضعیف الإسناد) حَدَّثَنَا أَبُو عَمَّارٍ الْحُسَيْنُ بْنُ حُرَيْثٍ الْخَزَاعِيُّ الْمَرْوَزِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ مُوسَى بْنِ عُبَيْدَةَ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبَانَ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي قَوْلِهِ: (إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ إِنْشَاءً) قَالَ: إِنَّ مِنَ الْمُنْشَأَتِ اللَّائِي كُنَّ فِي الدُّنْيَا عَجَائِزَ عُمَشًا رُمَصًا. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مَرْفُوعًا إِلَّا مِنْ حَدِيثِ مُوسَى بْنِ عُبَيْدَةَ، وَمُوسَى بْنُ عُبَيْدَةَ وَيَزِيدُ بْنُ أَبَانَ الرَّقَاشِيُّ يُضَعَّفَانِ فِي الْحَدِيثِ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه رهزای خوای لی بئی ده گێرنه وه، که ده باره ی ئەم نایه ته: (إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ إِنْشَاءً) سورة الواقعة: ۳۵. واته: به راستی نیه ژنانی به هه شتمان دروستکردوون به دروستکردنیکێ تازه، شوخ و شهنگ و جوان، وه ک ژنانی دنیا نین، هه ندی گۆرانیان به سه ردا بیت.

سنن الترمذی بهر گئی چوارهم - باسه کانی تفسیری قورنان له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم

پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (پیریژنه چاو کزو چاو ریپوقاویه کانی دونیا خوی گهوره سه رله نوی دروستیان ده کاته وه و ده یانکاته وه به کچی شوخ و شهنک و جوان و ناسک).

۳۲۹۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاوِيَةُ بْنُ هِشَامٍ، عَنْ شَيْبَانَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: قَالَ أَبُو بَكْرٍ: يَا رَسُولَ اللَّهِ قَدْ شَيْبْتُ، قَالَ: شَيْبَتْنِي هُوْدٌ، وَالْوَاقِعَةُ، وَالْمُرْسَلَاتُ، وَعَمَّ يَتَسَاءَلُونَ، وَ (إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عَبَّاسٍ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَرَوَى عَلِيُّ بْنُ صَالِحٍ، هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِي جُحَيْفَةَ، نَحْوَ هَذَا. وَقَدْ رَوَى عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِي مَيْسَرَةَ، شَيْءٌ مِنْ هَذَا مُرْسَلًا.

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیتشهوا نه بو به کر ره زای خوی لی بی فهرمووی: نه ی پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم به راستی پیربوویت، نه ویش فهرمووی: (سوره تی: (هُودٌ، الْوَاقِعَةُ، الْمُرْسَلَاتُ، عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ، وَ (إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ) پیریان کردم).

ده باره ی سوره تی (الحدید).

۵۷ - بَاب: وَمِنْ سُورَةِ الْحَدِيدِ

۳۲۹۸ - (ضعیف) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، وَالْمَعْنَى وَاحِدٌ، قَالُوا: حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شَيْبَانُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ قَتَادَةَ، قَالَ: حَدَّثَ الْحَسَنُ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: بَيْنَمَا نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَالِسٌ وَأَصْحَابُهُ إِذْ أَتَى عَلَيْهِمْ سَحَابٌ، فَقَالَ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: هَلْ تَذَرُونَ مَا هَذَا؟ فَقَالُوا: اللَّهُ

وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ: هَذَا الْعَنَانُ هَذِهِ رَوَايَا الْأَرْضِ يَسُوفُهُ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى إِلَى قَوْمٍ لَا يَشْكُرُونَهُ وَلَا يَدْعُونَهُ ثُمَّ قَالَ: هَلْ تَذَرُونَ مَا فَوْقَكُمْ؟ قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ. أَعْلَمُ. قَالَ: فَإِنَّهَا الرَّقِيعُ، سَفْطٌ مَحْفُوظٌ، وَمَوْجٌ مَكْفُوفٌ، ثُمَّ قَالَ: هَلْ تَذَرُونَ كَمَا بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهَا؟ قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ: بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهَا مَسِيرَةُ خَمْسِ مِائَةِ سَنَةٍ. ثُمَّ قَالَ: هَلْ تَذَرُونَ مَا فَوْقَ ذَلِكَ؟ قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ: فَإِنَّ فَوْقَ ذَلِكَ سَمَاءَيْنِ، مَا بَيْنَهُمَا مَسِيرَةُ خَمْسِ مِائَةِ عَامٍ حَتَّى عَدَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ، مَا بَيْنَ كُلِّ سَمَاءَيْنِ مَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ، ثُمَّ قَالَ: هَلْ تَذَرُونَ مَا فَوْقَ ذَلِكَ؟ قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ: فَإِنَّ فَوْقَ ذَلِكَ الْعَرْشَ وَبَيْنَهُ وَبَيْنَ السَّمَاءِ بُعْدٌ مَا بَيْنَ السَّمَاءَيْنِ. ثُمَّ قَالَ: هَلْ تَذَرُونَ مَا الَّذِي تَحْتَكُمْ؟ قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ: فَإِنَّهَا الْأَرْضُ. ثُمَّ قَالَ: هَلْ تَذَرُونَ مَا الَّذِي تَحْتَ ذَلِكَ؟ قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ: فَإِنَّ تَحْتَهَا أَرْضًا أُخْرَى، بَيْنَهُمَا مَسِيرَةُ خَمْسِ مِائَةِ سَنَةٍ حَتَّى عَدَّ سَبْعَ أَرْضَيْنِ، بَيْنَ كُلِّ أَرْضَيْنِ مَسِيرَةُ خَمْسِ مِائَةِ سَنَةٍ. ثُمَّ قَالَ: وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَوْ أَنَّكُمْ دَلَّيْتُمْ بِحَبْلِ إِلَى الْأَرْضِ السُّفْلَى لَهَبَطَ عَلَى اللَّهِ. ثُمَّ قَرَأَ (هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ). هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَيُرْوَى عَنْ أَيُّوبَ، وَيُونُسَ بْنِ عُبَيْدٍ، وَعَلِيِّ بْنِ زَيْدٍ، قَالُوا: لَمْ يَسْمَعْ الْحَسَنُ مِنْ أَبِي هُرَيْرَةَ. وَفَسَّرَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ هَذَا الْحَدِيثَ، فَقَالُوا: إِنَّمَا هَبَطَ عَلَى عِلْمِ اللَّهِ وَقُدْرَتِهِ وَسُلْطَانِهِ. عِلْمُ اللَّهِ وَقُدْرَتُهُ وَسُلْطَانُهُ فِي كُلِّ مَكَانٍ، وَهُوَ عَلَى الْعَرْشِ كَمَا وَصَفَ فِي كِتَابِهِ.

واته: له نهبو هوردهیره وه رهزای خوای لی بئی ده گێرنه وه، که فەرموویه تی: جاری پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم خۆی و هاوه لانی دانیشتبوون، له وکاته دا په له یه هه وره یه یتا، فەرمووی: (تایا ده زانن نه مه چیه؟). وتیان: خواو پیغمبره که ی باشت ده زانن، فەرمووی: (نه مه هه وره، نه مه ناو دیری زهویه، خوای گه وره ده بیا بو گهل و هۆزی شوکری خوا ناکهن و نایه رستن)، له پاشدا

فهرمووی: (نایا ده زانن ئه مه چیه له سه روتانه وه؟). وتیان: خواو پیغمبره که ی باشت ده زانن، فهرمووی: (ئه مه ره قیقه ناوی ئاسمانی یه که مه، شه پۆلیکی په نگ خواردوه، له پاشدا فهرمووی: (نایا ده زانن لیتره تا ئه وی چه نده؟) وتیان: خواو پیغمبره که ی باشت ده زانن، فهرمووی: (پینج سه د سال ریبه)، له پاشدا فهرمووی: (نایا ده زانن له سه رووی ئه وه شه وه چیه؟). وتیان: خواو پیغمبره که ی باشت ده زانن، فهرمووی: (له سه رووی ئه وه شه وه دوو ئاسمانی لیبه، نئیوانیان پینج سه د سال ریبه)، هه تا هه وت ئاسمانی ژمارد، فهرمووی: (بیگومان نئیوانی ئاسمانی بو ئاسمانه که ی تر به قه د نئیوانی زه وی و ئاسمانه)، له پاشدا فهرمووی: (نایا ده زانن له سه رووی ئه وه شه وه چیه؟). وتیان: خواو پیغمبره که ی باشت ده زانن، فهرمووی: (له سه رووی ئه وه شه وه عه رش و ئاسمانی ژیری عه رشه به قه د به ینی دوو ئاسمان له یه که دوورن، له پاشدا فهرمووی: (نایا ده زانن له ژیر ئیوه وه چیه؟). وتیان: خواو پیغمبره که ی باشت ده زانن، فهرمووی: (زهویه کی تره)، ئینجا فهرمووی: (نایا ده زانن له دوای ئه وه چی دی؟). وتیان: خواو پیغمبره که ی باشت ده زانن، فهرمووی: (زهویه کی تره، نئیوانیان پینج سه د سال ریبه)، جا هه تا هه وت زه وی ژمارد، نئیوانی هه ر زهویه بو زهویه کی تر پینج سه د سال ریبه، له پاشدا فهرمووی: (به وه ی گیانی موحه ممدی به ده سه ته، ئه گه ر ئیوه به گوریسی که سی شوپر بکه نه وه بو زه وی هه ره خواروو هه رده چیته وه به رده سستی خوا و ئاگاداریه تی، له پاشدا ئه م نایه ته ی خوینده وه: (هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ). سورة الحديد: ۳. واته: هه ر ئه ویشه یه که م که هیچ شتی که له پیشیه وه نیه، دوا هه مینیش هه ر ئه وه که هیچ له دوایه وه نیه و بوونی ئاشکرا به به لگه کانی هه ر ئه وه، واته: له ژوور ئه وه وه ئاشکرا تر نیه، وه په نهان به هه قیقه ت و کونه ی له دروستکرا وه کانی ئه وه، که له و په نهان تر نیه، هه ر ئه ویش زانایه به هه موو شتی که (له زهویه که وه تا وردتر) ئاگاداریه تی.

الصَّبِيحَ وَسُوءَ الرَّأْيِ، وَوَجَدْتُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ السَّعَةَ وَالْبَرَكَهَ، أَمَرَ لِي بِصَدَقَتِكُمْ فَأَذْفَعُوهَا إِلَيَّ فَدَفَعُوهَا إِلَيَّ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. قَالَ مُحَمَّدٌ: سُلَيْمَانُ بْنُ يَسَارٍ لَمْ يَسْمَعْ عِنْدِي مِنْ سَلَمَةَ بْنِ صَخْرِ، وَيُقَالُ: سَلَمَةُ بْنُ صَخْرِ، وَسَلَمَانُ بْنُ صَخْرِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ خَوْلَةَ بِنْتِ ثَعْلَبَةَ وَهِيَ امْرَأَةُ أُوسِ بْنِ الصَّامِتِ.

واته: له سه له مهی کوری سه خره وه ده گێرنه وه، که فه رموویه تی: من پیاوی بووم زۆر ههزم له ئافرهت بوو زوو زووبیش ده چومه لای خێزانم، پێ نازانم هیچ پیاویکی تر وهک من بێ، جا کاتی که مانگی ره مهزان هات ترسام خۆم پێ رانه گێریت و روژوه کهم به تال بێته وه بۆیه (ظهاری)م له ژنه کهم کرد تا ره مهزان تهواو ده بێت، شهوێکیان خهزمه تی ده کردم شتیکم بۆ ده رکهوت منیش خۆم بۆ نه گیراو له گه لێ جوت بووم، کاتی که روژ بویه وه چوم بۆلای هۆزه کهم به سه رهات و سه والی خۆم پێ راگه یاندن و پێم وتن: وهرن له گه لم با پرۆین بۆ لای پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم پرسیارم بۆ بکه ن له و باره وه، نه وانیش وتیان: نا سویند به (الله) نێمه شتی وها ناکه ین، جا خۆم به ته نیا چوم بۆ خهزمه تی پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم سه واله کهم پێ راگه یاند، فه رمووی: (ئه ی سه له مه تهۆ خۆت نهو کارهت کردوه). وتم: به لێ ئه ی پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم خۆم نهو کارهت کردوه. وتم: به لێ ئه ی پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم خۆم نهو کارهت کردوه، نه وه تا ناماده م و نارام ده گرم له ربه ده م حوکم و بریاری خوی گه وره دا، فه رمووی: (ده کۆیله یه رزگار بکه ئه ی سه له مه). وتم: بهو (الله)یه ی که تۆی به حق ره وانه کردوه ته نها خاوه نی نه م گه رده نی خۆم، به ده ستم کێشام به لایه کی گه رده ندا، فه رمووی: (ده دوو مانگ روژوو به سه ری که وه بگه). وتم: نه م هه موو به لایه ی که توشم بووه به هۆی روژوه وه بوه، فه رمووی: (ده خواردنی شه ست هه ژار و که مده ست بده له ویسقی

خورما). وتم: بهو (الله) بهی که توی به حق رهوانه کردوه خۆم و ژنه کهم نهم شهومان به سکی خالی و بهبی خواردن بردۆته سهر، فهرمووی: دهی برۆ بۆلای خاوهنی زه کاتی (بِنِي زُرَيْقٍ) پیتی بلێ با پیتی بدات، جا خواردنی شهست ههژار و کهمدهستی لی بده نهوهشی مایه وه خۆت و خیزانه کهت بیخۆن). جا منیش گه پامه وه بۆلای هۆزه کهم پیم وتن: ئیوه دنیا تان لی هینامه وه بهک و راتان خراب بوو، بهلام پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم دل فراوان و رای زۆر چاک بوو، فهرمانی پیدام که له زه کاته که تان وه ریگرم و بیده م له که فاره تی (ظهار) هکه مدا ههروه ها خۆم خانه واده کهشم لیتی بخۆین.

۳۳۰۰ - (ضعیف الإسناد) حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ آدَمَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ الْأَشْجَعِيُّ، عَنْ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، عَنْ عُثْمَانَ بْنِ الْمُغِيرَةِ الثَّقَفِيِّ، عَنْ سَالِمِ بْنِ أَبِي الْجَعْدِ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ عُلْفَمَةَ الْأَنْمَارِيِّ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَاجَيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ صَدَقَةٌ). قَالَ لِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا تَرَى؟ دِينَارٌ؟ قُلْتُ: لَا يُطِيقُونَهُ، قَالَ: فَنِصْفُ دِينَارٍ؟ قُلْتُ: لَا يُطِيقُونَهُ. قَالَ: فَكَمْ؟ قُلْتُ: شَعِيرَةٌ. قَالَ: إِنَّكَ لَزَهِيدٌ. قَالَ: فَتَزَلْتُ (أَأَشْفَقْتُمْ أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ صَدَقَاتٍ) الْآيَةَ. قَالَ: فَبِي حَقْفَ اللَّهِ عَنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ إِنَّمَا نَعْرِفُهُ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَمَعْنَى قَوْلِهِ شَعِيرَةٌ: يَغْنِي وَزَنَ شَعِيرَةٌ مِنْ ذَهَبٍ، وَأَبُو الْجَعْدِ اسْمُهُ: رَافِعٌ.

واته: له پيشهوا عليه وه رهزای خواي لی بی ده گیر نه وه، که فهرمووی بهتی: کاتی ده باره ی نهم نایه ته دابه زی: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَاجَيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ صَدَقَةٌ). سورة المجادلة: ۱۲. واته: نهی نهوانه ی باوه رتان هیناوه! کاتی ویستتان چهیه ک و، قسهیه کی نهیتنی له گه ل په یامبه رد ا صلی الله علیه وسلم بکهن، دهبی پیش نهو چهیه تان صه ده قهیه ک و خیریک بکهن، نه مه دانانی ریزو

قه درو حورمه ته بۆ په یامبهه صلی الله علیه وسلم و ریز لینگرتیه ته بۆ شه وه هه موو که سیك خۆی نه کات به مالتی په یامبهه رداو کاتی زۆری لی بگری. به لای ده بی موسلمانانیش ریعایه تی نیش و کاری به کتر بکهه و ریگه نه ده نه کات له به کتری بگرن.

پیغمبره صلی الله علیه وسلم پیتی فهرمووی: (پیت چۆنه شه و خیره دیناری بی؟) وتم: زۆره و له تاقه تیاندا نیه، فهرمووی: (شه نیو دینار) وتم: نه وه نه ده شه هه زۆره و له تاقه تیاندا نیه، فهرمووی: (شه چه نه بی باشه؟)، وتم: سهنگی ده که جویه زیتر باشه، فهرمووی: (به راستی تو کهم ویستی و کهمت دانا) فهرمووی: جا نه م نایه ته دابه زی: (أَلْأَشْفَقْتُمْ أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيِ نَجْوَاكُمْ صَدَقَاتٍ) سورة المجادلة: ۱۳. واته: نایا ترسان له هه ژاری که صه ده قه کان پیتشکه شه بکهه له پیش چه کرد نه که تان؟ واته: مه ترسن، خوا خاوه نی هه موو شتی که، نیه کاری خوتان بکهه خوا ده وله مه نه ده.

پیشه وا عه لی ره زای خوی لی بی فهرمووی: خوی گه وه به هوی منه وه شه نه کهه قورسه ی سوک کرد له سه رشانی نه م گه له موسولمانه.

۳۳۰۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يُونُسُ، عَنْ شَيْبَانَ، عَنْ قَتَادَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ، أَنَّ يَهُودِيًّا أَتَى عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَصْحَابِهِ فَقَالَ: السَّامُ عَلَيْكُمْ، فَرَدَّ عَلَيْهِ الْقَوْمُ، فَقَالَ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: هَلْ تَذَرُونَ مَا قَالَ هَذَا؟ قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، سَلَّمَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ. قَالَ: لَا وَلَكِنَّهُ قَالَ كَذَا وَكَذَا، زُدُّهُ عَلَيَّ، فَرَدُّهُ قَالَ: قُلْتَ: السَّامُ عَلَيْكُمْ؟ قَالَ: نَعَمْ. قَالَ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عِنْدَ ذَلِكَ: إِذَا سَلَّمَ عَلَيْكُمْ أَحَدٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ فَقُولُوا: عَلَيْكَ مَا قُلْتَ، قَالَ: (وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه نه سی کورپی مالیکه وه ره زای خوای لی بی ده گێرنه وه، که
 فرموویه تی: جوله که یه هاته خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم و
 هاوه لانی، وتی: خوا بتانکوژی، خه لکه که ولامیان دایه وه، پیغه مبهری خوا صلی
 الله علیه وسلم فرمووی: (نایا ده زانن شه جوله که وتی چی؟). وتیان: خواو
 پیغه مبهره که یه باشتر ده زانن، سلاوی کرد، فرمووی: (نه خیر، به لکو شاواو شاوای
 وت، وتی: خوا بتانکوژی، وه لامی بده نه وه)، نه وانیش وه لامیان دایه وه، فرمووی:
 (وتت: خوا بتانکوژی؟) وتی: به لی، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم
 لهوکاته دا فرمووی: (نه گهر که سی له خاوه ن نامه ناسمانیه کان واته جوله که و
 گاور سلاویان لی کردن، ئیوهش وه لامی بده نه وه و بلین: له سهر ئیوهش)،
 فرمووی: (وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ). سورة المجادلة: ۸. واته: وه
 کاتیکیش بین بولات، به جوژی سلاوت لی ده که ن که خوا به و جوهره سلاوی
 لینه کردوویت!

ده باره ی سوره تی (الحشر).

۵۹ - بَاب: وَمِنْ سُورَةِ الْحَشْرِ

۳۳۰۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ:
 حَرَّقَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَخْلَ بَنِي النَّضِيرِ وَقَطَّعَ، وَهِيَ الْبُؤَيْرَةُ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ
 (مَا قَطَّعْتُمْ مِنْ لَيْتَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَى أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْرِجَ الْفَاسِقِينَ). هَذَا
 حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له ئیبنو عومره وه ره زای خویان لی بی ده گێرنه وه، که فرموویه تی:
 پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم دار خورماکانی (بهنی نه زیری) سوتاند و
 فرمانی دا به برینیان که له بوهره بوون، خوی گه وه نه نایه ته ی دابه زاند: (مَا

قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْنَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَى أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْزِيَ الْفَاسِقِينَ). سورة
الحشر: ۵. واته: هه ر دار خورمایه کتان له باخه کانی (بهنی نه زیر) بریی - به هوی
هه لوه شانه وهی په یمانه که یانه وه - یان لینگه ران به راوه ستاوی له سه ر بنجی خوی،
نه وه له هه ردوو باره که دا به فهرمانی خوا بوو بوو نه وهی ئیمانداران به هیژ بکا، و
له سنوور ده رجوه کانیش ریسوا بکات. جا له برینی نهو باخ و باخاتانه وه زانایان
وه ریانگرتوه که: له کاتی ناچاریی و له کاتی جهنگدا ره وایه دارو درهخت و کشت
و کال و گه نم و دانه و تلوه خانووبه ره دی دوژمن پروختنری و بسوتینری، تا هیژو
پیزی دوژمن له ناو بریت، بویه په یامبر صلی الله علیه وسلم کاتی نزیکی باخ و
باخاته کانیان بووه وه فهرمانی به برینی باخه کانیان دا، به لام نهوانی نه فام لیان
کرده هه را!، ئینجا خوا فهرمووی: نهو له خویه وه هیچ شتیکی نه کردوه، به لکو
هه موو به پتی بریاری خوابوه، (واحدی) له (أسباب النزول) که کهیدا نه مهی
هیناوه.

۳۳۰۳ - (صحیح الإسناد) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ مُحَمَّدٍ الرَّغْفَرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَفَّانُ بْنُ
مُسْلِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَفْصُ بْنُ غِيَاثٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَبِيبُ بْنُ أَبِي عَمْرَةَ، عَنْ سَعِيدِ
بْنِ جُبَيْرٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، فِي قَوْلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ: (مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْنَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا
قَائِمَةً عَلَى أُصُولِهَا) قَالَ: اللَّيْنَةُ النَّخْلَةُ، وَلِيُخْزِيَ الْفَاسِقِينَ قَالَ: اسْتَنْزَلُوهُمْ مِنْ
أَصْوَابِهِمْ، قَالَ: أَمَرُوا بِقَطْعِ النَّخْلِ فَحَكَ فِي صُدُورِهِمْ. فَقَالَ الْمُسْلِمُونَ: قَدْ قَطَعْنَا
بَعْضًا وَتَرَكْنَا بَعْضًا، فَلَنَسْأَلَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَلْ لَنَا فِيهَا قَطْعًا مِنْ
أَجْرِ؟ وَهَلْ عَلَيْنَا فِيهَا تَرْكًا مِنْ وَزْرِ؟ فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: (مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْنَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا
قَائِمَةً عَلَى أُصُولِهَا) "الآيَةُ". هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وَرَوَى بَعْضُهُمْ هَذَا الْحَدِيثَ
عَنْ حَفْصِ بْنِ غِيَاثٍ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ أَبِي عَمْرَةَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، مُرْسَلًا وَلَمْ يَذْكُرْ

فِيهِ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ. حَدَّثَنَا بِذَلِكَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ هَارُونَ بْنِ مُعَاوِيَةَ، عَنْ خُفْصِ بْنِ غِيَاثٍ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ أَبِي عَمْرَةَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلًا: سَمِعَ مِنِّي مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ هَذَا الْحَدِيثَ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه رهزای خویان لى بى ده گێرنه وه، که ده باره ی نه م نایه ته: (مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْنَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَى أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْزِيَ الْفَاسِقِينَ). سورة الحشر: ٥.

(اللينه). واته: دارخورما، (وَلِيُخْزِيَ الْفَاسِقِينَ). واته: جوله که کانیان ناچار کرد و له قه لا کانیان هیئانیانه خواره وه، فه رمووی: فه رمانیان پی کرا به برینی دارخورما کانیان، جوله که کان تووشی ترس و دله راوکی بوون، جا موسولمانه کان وتیان: بێگومان هه ندی له دار خورما کانیان بری و هه ندی کمان نه بری، پرسیار ده که یه له پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم: که نایا بو ئه وانه ی که بریومانه خیر و پاداشتمان بو هیه؟ ههروه ها بو ئه وانه ی که نه مانبریوه گونا همان ده گات؟ خوی گه وه نه م نایه ته ی دابه زاند: (مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْنَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَى أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْزِيَ الْفَاسِقِينَ). سورة الحشر: ٥. واته: هه ر دار خورما یه کتان له باخه کانی (به نی نه زیر) بری - به هۆی هه لوه شانه وه ی په یمانه که یانه وه - یان لێیگه ران به راوه ستای له سه ر بنجی خۆی، نه وه له هه ردوو باره که دا به فه رمانی خوا بوو بو ئه وه ی ئیمانداران به هێز بکا، و له سنوور ده رچووه کانیش ریسوا بکات.

٣٣٠٤ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ فَضِيلِ بْنِ غَزْوَانَ، عَنْ أَبِي حَازِمٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ: أَنَّ رَجُلًا مِنَ الْأَنْصَارِ بَاتَ بِهِ ضَيْفٌ فَلَمْ يَكُنْ عِنْدَهُ إِلَّا قُوْتُهُ وَقُوْتُ صَبْيَانِهِ، فَقَالَ لِامْرَأَتِهِ: نَوِّمِي الصَّبِيَّةَ، وَأَطْفِئِي السِّرَاجَ، وَقَرِّي لِلضَّيْفِ مَا

سنن الترمذی بهر گئی چوارهم - باسه کانی تفسیری قورنان له یئهمبهره وه صلی الله علیه وسلم

عِنْدَكَ، فَتَزَلْتُ هَذِهِ الْآيَةَ: (وَيُؤْثِرُونَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: بیاوی له نه نصارکان ته نه قوتی خوئی و منداله کانی شک ده برد بۆ نانی شیوان میوانیکی بره وه، به هاوسهره که ی فهرموو: منداله کان بجه وینه، چراکesh بکوژینه وه، ههرچی خواردنت له لا ههیه بیهینه داینی بۆ میوانه که با تیر بخوات، خویان به بی شیو سهریان نایه وه، جا نه م نایه ته دابه زی: (وَيُؤْثِرُونَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ). سورة الحشر: ۹. واته: نیساری کۆچه ریه کان ده که ن به سه ر خویاندا له سهروه ت و ساماندا، نه گهرچی خۆشیان نیازیان پیتی هه بی و هه ژاربن، واته: به خشینه که یان له بهر ده وله مه ندیان نیه، به لکو سروشتی نیمان و باوهریان به رزه.

دهر باره ی سوره تی (الممتحنة).

۶۰ - بَاب: وَمِنْ سُورَةِ الْمُمْتَحِنَةِ

۳۳۰۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ، عَنِ الْحَسَنِ بْنِ مُحَمَّدٍ هُوَ ابْنُ الْحَنَفِيَّةِ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي رَافِعٍ، قَالَ: سَمِعْتُ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ يَقُولُ: بَعَثَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَا وَالزُّبَيْرُ وَالْمِقْدَادُ بْنُ الْأَسْوَدِ فَقَالَ: انْطَلِقُوا حَتَّى تَأْتُوا رَوْضَةَ خَاجٍ فَإِنَّ بِهَا ظِعِينَةً مَعَهَا كِتَابٌ، فَخُذُوهُ مِنْهَا فَأْتُونِي بِهِ، فَخَرَجْنَا تَتَعَادَى بِنَا حِينَلْنَا حَتَّى أَتَيْنَا الرَّوْضَةَ، فَإِذَا نَحْنُ بِالظَّعِينَةِ قُلْنَا: أَخْرِجِي الْكِتَابَ، فَقَالَتْ: مَا مَعِيَ مِنْ كِتَابٍ، قُلْنَا: لَتُخْرِجَنَّ الْكِتَابَ أَوْ لَتُلْقِينَ الْكِتَابَ، قَالَ: فَأَخْرَجَتْهُ مِنْ عِقَاصِهَا قَالَ: فَأَتَيْنَا بِهِ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَإِذَا هُوَ مِنْ حَاطِبِ بْنِ أَبِي بَلْتَعَةَ إِلَى أَنْاسٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ بِمَكَّةَ يُخْرِطُهُمْ بِبَعْضِ أَمْرِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: مَا هَذَا يَا حَاطِبُ؟ قَالَ: لَا تَعْجَلْ عَلَيَّ يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي كُنْتُ
امْرَأً مُلَصَّقًا فِي قُرَيْشٍ وَلَمْ أَكُنْ مِنْ أَنْفُسِهَا، وَكَانَ مِنْ مَعَكَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ هُمْ قَرَابَاتٌ
يَحْمُونَ بِهَا أَهْلِيهِمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِمَكَّةَ، فَأَحْبَبْتُ إِذْ قَاتَنِي ذَلِكَ مِنْ نَسَبٍ فِيهِمْ أَنْ أَتَّخِذَ فِيهِمْ
يَدًا يَحْمُونَ بِهَا قَرَابَتِي، وَمَا فَعَلْتُ ذَلِكَ كُفْرًا وَازْتِدَادًا عَنْ دِينِي وَلَا رِضًا بِالْكَفْرِ، فَقَالَ
النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: صَدَقَ، فَقَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ: دَعْنِي يَا رَسُولَ اللَّهِ أَضْرِبَ
عُنُقَ هَذَا الْمُنَافِقِ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّهُ قَدْ شَهِدَ بِذُرٍّ، فَمَا يُدْرِيكَ
لَعَلَّ اللَّهَ أَطْلَعَ عَلَى أَهْلِ بَذْرِ، فَقَالَ: اعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ فَقَدْ غَفَرْتُ لَكُمْ. قَالَ: وَفِيهِ
أُنْزِلَتْ هَذِهِ السُّورَةُ (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِمْ
بِالْمَوَدَّةِ) السُّورَةُ. قَالَ عُمَرُ: وَقَدْ رَأَيْتُ ابْنَ أَبِي رَافِعٍ وَكَانَ كَاتِبًا لِعَلِيٍّ. هَذَا حَدِيثٌ
حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَفِيهِ عَنْ عُمَرَ، وَجَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ. وَرَوَى غَيْرُ وَاحِدٍ عَنْ سُفْيَانَ بْنِ
عُيَيْنَةَ، هَذَا الْحَدِيثُ نَحْوُ هَذَا، وَذَكَرُوا هَذَا الْحَرْفَ وَقَالُوا: لَتُخْرِجَنَّ الْكِتَابَ أَوْ لَتُلْقِيَنَّ
الْثِّيَابَ. وَهَذَا حَدِيثٌ قَدْ رُوِيَ أَيْضًا عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ السُّلَمِيِّ، عَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي
طَالِبٍ، نَحْوُ هَذَا الْحَدِيثِ. وَذَكَرَ بَعْضُهُمْ فِيهِ: لَتُخْرِجَنَّ الْكِتَابَ أَوْ لَتَجَرِدَنَّاكَ.

واته: له پيشهوا عليه وه رهزای خواى لى بى ده گيرنه وه، كه فرمويه تى:
پیغمبرى خوا صلی الله علیه وسلم من و زوییر و میقدادی کوری نه سوهدی
نارد، فرموی: (برۆن ههتا ده گهنه (رَوْضَةَ حَاخ) - شویتیکه له نیوان مه ککه و
مه دینه دا - لهوی نافرته کی لیه نامه به کی پییه نامه به لیتى بستیئن و بۆمى
بهیتن). ئیمهش نه سپه کافان تاوداو به پهله رویتین ههتا گه یشتینه نهوی، لهوی
گه یشتین به نافرته که، وتمان: نامه که مان بدهری، وتی: نامه پى نیه، وتم:
نامه که م ده دهیتى یان جل و بهرگه کهت له بهر دارم و ده تشکنم و نامه که
دهدۆزمه وه، وتی: جا که نافرته که زانی سورن له سه نامه که نامه کهى له ناو گرتی
پرچه کهیدا ده رهتتا، نه وانیش نامه که یان برد بۆ پیغمبرى خوا صلی الله علیه

وسلم، نامه که له لایهن (حَاطِب)ی کوږی نه یو به لته عه وه نوسرابوو بۆ کۆمه لای له هاوه بهش بۆ خوا دانه ران، هه والی هه ندی کاروباری پیغه مبه ری خوای صلی الله علیه وسلم بۆ نارد بون، پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (ثم نامه یه چی وه بۆچی ناردوته نهی (حَاطِب)؟)، (حَاطِب) فهرمووی: په له م لای مه که و گوئی بۆ به هانه که م بگره، من که سیکی بیگانهم و له هۆزی قوره یش نیم، که سوکارو منداله کام له ناویان دان، که سیکم نیه په نایان بدات و بیانپارتیزیت له ده ست قوره یش، نه وانی تر که له گه لتان له قوره یشیه کان له هاوه لانی تۆ که کۆچیان کردوه که سوکاریان هه یه و ده یانپارتیزن، جا بۆیه نه و کارم کرد ده ستی یارمه تیان بۆ درێژ بکه ن، سویند به (الله) نهی پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم باوه ږم به خوا به پیغه مبه ره که ی هه یه و نه هه لگه ږاومه ته وه و نه دلَم گۆږاوه، پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (راست ده کات). پتیشه و عومه ر ره زای خوای لای بی فهرمووی: نهی پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم ریگم بده با بده م له ملی ثم دووږوه، پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (وازیینه نهی عومه ر نه مه به شداری جهنگی به دری کردوه، تۆ نازانی له وانه یه خوای گه وه لوتفی له گه ل نه هلی به در کردبی و فهرموویتی: (چی ده که ن بیکه ن نه و! من لی تان خۆش بووم). جا به و هۆیه وه ثم نایه ته دابه زی: (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ آمِنُوا لَا تَتَخَلُّوا عَلَوِيَّ وَعَدُوَّكُمْ أُولِيَاءَ تَلْقَوْنَ إِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ) سورة الممتحنة: ۱. واته: نهی نه وانه ی باوه ږتان هیئاوه! دوژمنی من و دوژمنی خۆتان مه گرته دۆست و خۆشه ویست، چونکه نیشانه ی ئیمان و برپوای راسته قینه نه وه یه که ناحه زو دوژمنانی دینی خواتان خۆش نه ویت و که خۆشه ویستیان بده نی به ناگادار کردنیان له نه یتنی و نه ساری خۆتان!.

۳۳۰۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنْ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: مَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَمْتَحِنُ إِلَّا بِالْآيَةِ الَّتِي قَالَ اللَّهُ: (إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعُنَكَ) الْآيَةَ قَالَ مَعْمَرٌ: فَأَخْبَرَنِي ابْنُ طَاوُوسٍ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: مَا مَسَّتْ يَدُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدَ امْرَأَةٍ إِلَّا امْرَأَةٌ يَمْلِكُهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عایشهوه رهزای خوای لى بى دهگیرنهوه، که فهرموویهتى: پتغمبهرى خوا صلى الله عليه وسلم بهوى لهناو نهه نایهتهدا هاتووه نهو نافرتهانهى تاقي دهکردهوه که دههاتن موسولمان دهبون: (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعُنَكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِينَكَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعَهُنَّ وَاسْتَغْفِرَ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ). سورة المتحة: ۱. واته: نهى پهيامبهرا! کاتى ژنانى باوهردار هاتنه لات بهیعتت پى بکهن، جا توش لهسهه نهه شهش خاله گرنگه: بهکهه: لهسهه نهوى هیچ شتى نهکهنه هاوبهشى خواو به تاک و تهنیای بزانه، دووه: دزی نهکهن، سینهه: زینا نهکهن، چوارم: مندالهکانى خویمان نهکوژن و زینده به چالیان نهکهن وهك سهردهمى نهزانى، پینجهه: هیچ بوختانىک نهکهن له نیوان دهست و پتى خویماندا، واته: مندالى خهلهکى نهکهنه مندالى خویمان، له سهردهمى نهفامیدا ههه ژنىک ترسى بووبا میردهکهى لهبهه نهوه مندالى ناییت دههه بکا- دهچوو مندالى دوزراوهى دههیناو دهیکرد به مندالى خویمى و به میردهکهى دهگوت نههه له تویه.. نینجا خواى گهوره بهو نایهته نهو کارهه لى قهدهغه کردن. شهشهه: له ههموو کارىکى چاکهدا سهه پینجیى و نافهرمانیت نهکهن، نهوسا توش بهیعتیان لى وهرگره. بهلى.. له رۆژى دووهمى نازادکردنى مهکههدا، ژنانیش پاش هاتنى پیاوان، پۆل پۆل دههاتنه (صهفا)و

سنن الترمذی بهر گئی چوارهم - باسه کانی تفسیری قورنان له پیغه مبهروه صلی الله علیه وسلم

موسلمان ده بوون، په یامبه ریش صلی الله علیه وسلم به زمان - نهک به ده سخته ناو دهس - له سهر نهو خال و مهر جانه ی سهر وه - په یانی لی وهرده گرتن، وه له خوی دلوفان داوای لیخوش بوونیان بو بکه، به راستی خوا خوایه کی گونا هپوشی میهره بانه.

مه عمر ده لی: (ابن طاوس) له باوکیه وه بو گپرامه وه، که پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم به هیچ شیوه یه که دهستی له دهستی ژنی نامه حرم نه که وتوه.

۳۳۰۷ - (حسن) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الشَّيْبَانِيُّ، قَالَ: سَمِعْتُ شَهْرَ بْنَ حَوْشَبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أُمُّ سَلَمَةَ الْأَنْصَارِيَّةُ، قَالَتْ: قَالَتْ امْرَأَةٌ مِنَ النِّسْوَةِ: مَا هَذَا الْمَعْرُوفُ الَّذِي لَا يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَعْصِيكَ فِيهِ؟ قَالَ: لَا تَنْخَنَ، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ بَنِي فُلَانٍ قَدْ أَسْعَدُونِي عَلَى عَمِي وَلَا بُدَّ لِي مِنْ قَضَائِهِمْ، فَأَتَى عَلَيَّ، فَعَاتَبْتُهُ مِرَارًا، فَأَذِنَ لِي فِي قَضَائِهِمْ، فَلَمْ أَنْخَ بَعْدَ قَضَائِهِمْ وَلَا غَيْرِهِ حَتَّى السَّاعَةِ، وَلَمْ يَبْقَ مِنَ النِّسْوَةِ امْرَأَةٌ إِلَّا وَقَدْ نَاحَتْ غَيْرِي. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وَفِيهِ عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ قَالَتْ عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ: أُمُّ سَلَمَةَ الْأَنْصَارِيَّةُ هِيَ: أَسْمَاءُ بِنْتُ يَزِيدَ بْنِ السَّكَنِ.

واته: له نومو سه له مبهی نه نصاریه وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: یه کی له ژنه کان وتی: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، نهو (معروفه) چیه که لهم نایه تدها: (وَلَا يَعْصِيكَ فِي مَعْرُوفٍ). هاتوه، که دروست نیه سهر پیچی و نافهرمانی توی تیدا بکهین؟ فهرمووی: (شین و واوه یلا مه کهن له سهر مردوو). وتم: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، به نی فلان له پرسه ی مامدا شیوه نیان بو گپراوم و پرسه که یان بو به پتیه بردووم، ههرده بی منیش له گهل نهوان شیوهن بگپرم پرسه یان بو به پتیه بهرم وه که دهسته وام، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ریگی پی نه دام، چهند جاری داوام لی

کرده وه رینگه ی پیدام، پی ده چی له سه ره تا وه حه رامیتی بو (ته نزیه) بووبی، نیت له دوا ی نه وه هه تا نیستاش نه و کاره م نه کردو وه نه بو برایان نه بو که سی تر، جگه له من هیچ نافرته تی نه بو وه نه و کاره ی نه کرد بی.

۳۳۰۸ - حَدَّثَنَا سَلَمَةُ بْنُ شَبِيبٍ، حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ الْفِرْيَابِيُّ، حَدَّثَنَا قَيْسُ بْنُ الرَّبِيعِ، عَنِ الْأَعْرَبِيِّ بْنِ الصَّبَّاحِ، عَنْ خَلِيفَةَ بْنِ حُصَيْنٍ، عَنْ أَبِي نَصْرٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: (إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَاَمْتَحِنُوهُنَّ)، قَالَ: كَانَتْ الْمَرْأَةُ إِذَا جَاءَتِ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِيُسَلِّمَ خَلْفَهَا بِاللَّهِ مَا خَرَجْتُ مِنْ بَغْضِ زَوْجِي، مَا خَرَجْتُ إِلَّا حُبًّا لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ. قَالَ أَبُو عِيسَى: هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ

واته: ده باره ی نهم نایه ته: (إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَاَمْتَحِنُوهُنَّ) سورة المنحة: ۱۰. واته: نه ی نه وانه ی باوه رتان هیتا وه! ژنه باوه رداره کان که له مه که وه کۆچیان کرد بۆلای ئیوه له مه دینه، جا بو خۆتان تا قییان بکه نه وه، بزنان راست نه که ن له بر واکه یاندا؟ له بهر نیسلام هاتوون، یان له میژدو که س و کاریان هه لاتوون؟!

ئیبنو عباس ره زای خوا یان لی بی فەرموویه تی: کاتی نافرته تی دهاته خزمه ت پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم بو نه وه ی موسولمان ببی، سویندی ده دا به (الله)، که بلی: له رقی میژده که م نه هاتووم موسولمان ببم، به لکو له بهر خۆشه ویستی خوا و پیغمبره که ی له مال ده رچووم و له مه که وه هاتووم.

ده باره ی سوره تی (الصف).

۶۱ - بَاب: وَمِنْ سُورَةِ الصَّفِّ

۳۳۰۹ - (صحيح الإسناد) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ كَثِيرٍ، عَنِ الْأَوْزَاعِيِّ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ، قَالَ: قَعَدْنَا نَقْرَ مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَتَذَاكَرْنَا، فَقُلْنَا: لَوْ نَعْلَمُ أَيَّ الْأَعْمَالِ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ لَعَمَلْنَاهُ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى (سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ)، قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَلَامٍ: فَقَرَأَهَا عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ أَبُو سَلَمَةَ: فَقَرَأَهَا عَلَيْنَا ابْنُ سَلَامٍ قَالَ يَحْيَى: فَقَرَأَهَا عَلَيْنَا أَبُو سَلَمَةَ قَالَ ابْنُ كَثِيرٍ: فَقَرَأَهَا عَلَيْنَا الْأَوْزَاعِيُّ قَالَ عَبْدُ اللَّهِ: فَقَرَأَهَا عَلَيْنَا ابْنُ كَثِيرٍ. وَقَدْ حُوِّلَتْ مُحَمَّدُ بْنُ كَثِيرٍ، فِي إِسْنَادِ هَذَا الْحَدِيثِ عَنِ الْأَوْزَاعِيِّ. فَرَوَى ابْنُ الْمُبَارَكِ، عَنِ الْأَوْزَاعِيِّ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ هِلَالِ بْنِ أَبِي مَيْمُونَةَ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ، أَوْ عَنْ أَبِي سَلَمَةَ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ. وَرَوَى الْوَلِيدُ بْنُ مُسْلِمٍ، هَذَا الْحَدِيثَ، عَنِ الْأَوْزَاعِيِّ، نَحْوَ رِوَايَةِ مُحَمَّدِ بْنِ كَثِيرٍ.

واته: له (عبد الله) كوری سه لاهمه وه ره زای خوی لى بى ده گپرنه وه، كه
 فهرموویه تی: جارى هندی له هاوه لانی پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم
 دانیشتوبین باس و خواسمان ده کرد وتمان: نه گهر بمانزانیایه چ کرده ویه لای خوا
 خوشه ویسته نه نجایمان ده دا، خوی گه وره نه نایه ته ی دابه زاند: (سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي
 السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا
 تَفْعَلُونَ) سورة الصف: ۱ - ۲. واته: هه رچی له ناسمانه کان و له زه ویدایه، ته سیباحتی
 خوا ده کهن، واته: بهرزی و بلندی و بى خهوشی خوا نه لئین، گه واهی و شایه تی

بۆ تاك و ته‌نیایی ده‌ده‌ن، هه‌ر ته‌ویشه ده‌سه‌لاتداری كار جوان و كارزان، بۆیه جینگه‌ی خۆیه‌تی ته‌واوی بوونه‌وه‌ر فه‌رمانبه‌ردارو ملكه‌چی بن. شه‌ی ته‌وانه‌ی باوه‌رتان هه‌تاوه‌! بۆچی شتی ده‌لێن و په‌فتاری پێ ناكه‌ن؟ مه‌گه‌ر ئێوه نه‌تانوت: نه‌گه‌ر بمانزانیبا چ كاری به‌لای خواوه‌ زۆرباشه‌ نه‌مانكرد؟ كه‌چی كاتی باسی گه‌وره‌یی و مه‌زنیی جه‌هاد كرا لای خوا، هه‌ندیكتان قسه‌كه‌ی خۆتانان شكاندو پیتان ناخۆش بوو. (تفسیر الدر المنثور: ۱۴۶/۸).

(عبد الله)ی كورپی سه‌لام ره‌زای خوای لی بی فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم نایه‌ته‌کانی خۆینده‌وه به‌سه‌رماندا، نه‌بو سه‌له‌مه فه‌رمووی: (عبد الله)ی كورپی سه‌لام خۆیندیه‌وه به‌سه‌رماندا، یه‌حیا فه‌رمووی: نه‌بو سه‌له‌مه خۆیندیه‌وه به‌سه‌رماندا، (ابن کثیر) فه‌رمووی: نه‌وزاعی خۆیندیه‌وه به‌سه‌رماندا.

ده‌رباره‌ی سوره‌تی (الجمعة).

۶۲ - بَاب: وَمِنْ سُورَةِ الْجُمُعَةِ

۳۳۱۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرٍ قَالَ: حَدَّثَنِي ثَوْرُ بْنُ زَيْدٍ الدِّيلِيُّ، عَنْ أَبِي الْعَيْثِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: كُنَّا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ أَنْزِلَتْ سُورَةُ الْجُمُعَةِ فَتَلَّاهَا، فَلَمَّا بَلَغَ (وَأَخْرَيْنَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ) قَالَ لَهُ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِنَا؟ فَلَمْ يُكَلِّمَهُ، قَالَ: وَسَلَمَانٌ فِينَا قَالَ: فَوَضَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدَهُ عَلَى سَلَمَانَ فَقَالَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ كَانَ الْإِيمَانُ بِالثُّرَيَّا لَتَنَاوَلَهُ رِجَالٌ مِنْ هَؤُلَاءِ. ثَوْرُ بْنُ زَيْدٍ مَدَنِيٌّ، وَثَوْرُ بْنُ يَزِيدَ شَامِيٌّ، وَأَبُو الْعَيْثِ اسْمُهُ: سَالِمٌ مَوْلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُطِيعٍ مَدَنِيٌّ.

سنن الترمذی بهر گئی چوارهم - باسه کانی تفسیری قورنان له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم

هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرٍ هُوَ: وَالِدُ عَلِيِّ بْنِ الْمَدِينِيِّ ضَعْفُهُ يَحْيَى بْنُ مَعِينٍ. وَقَدْ رُوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نهبو هورهیره وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: له خزمه تی پیغمبره ری خوادا صلی الله علیه وسلم بووین کاتی سورته ی (الجمعة) دابه زی، خویندییه وه، که گه یشته نه م نایه ته: (وَأَخْرَجَ مِنْهُمْ لِمَا يَلْحَقُوا بِهِمْ) سورة الجمعة: ۳. واته: وه نهو په یامبره ری نارد، بو خه لکانیکی تریش که هیتستای پییان نه گه یشتوون، واته: له دوا ی چه رخی نه وانه وه دین، که وابوو په یامبره ری کی گشتی خه لکانی جیهانه.

پیای فهرمووی: نه ی پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم ده بی نهو خه لکانه ی تر کیبن که تو پیغمبره ری نه وانیشی؟ قسه ی له گه ل نه کرد، وتی: سه لمانی فارسی له ناواماندا بوو، په یامبره صلی الله علیه وسلم دهستی خسته سه ر شانی، فهرمووی: (سویند به وه ی نه فسی منی به دهسته، نه گه ر نیمان له نه ستیره ی سوره یسا بی پیوانی له مانه خو یانی ده گه یه نن).

۳۳۱۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُشَيْنٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا حُصَيْنٌ، عَنْ أَبِي سَفْيَانَ، عَنْ جَابِرٍ، قَالَ: بَيْنَمَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْطُبُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ قَائِمًا إِذْ قَدِمَتْ عِيرُ الْمَدِينَةِ فَابْتَدَرَهَا أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى لَمْ يَبْقَ مِنْهُمْ إِلَّا اثْنَا عَشَرَ رَجُلًا فِيهِمْ أَبُو بَكْرٍ، وَعُمَرُ، وَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: (وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُّوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُشَيْنٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا حُصَيْنٌ، عَنْ سَالِمِ بْنِ أَبِي الْجَعْدِ، عَنْ جَابِرٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِنَحْوِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له جابیره وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: جاری پیغمبره خا صلی الله علیه وسلم وتاری ده دا به راوه ستاوی، کاروانی بازرگانی له شامه وه گه یشته وه مه دینه، هاوه لآن به په له رۆشتن به ره ویری ته نها دوانزه که س مانه وه له وانه پیشه وایان نه بو به کر و عومهر رهزای خوایان لی بی، جا ئه م نایه ته دابه زی: (وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انْفَضُّوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهِوِ وَمِنَ التِّجَارَةِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ). سورة الجمعة: ۱۱. واته: کاتی بازرگانییه ک، یان ههر سه رقالییه ک بینن بلاوه ی لیده که ن و ده چن بۆلای، تو به راوه ستاوی به جیدیلن! رافه کارانی قورنان نه لێن: پیغمبره صلی الله علیه وسلم رۆزی ههینی له سه ر مینه ر وتاری نه خوینده وه، له و کاته دا کاروانیکی بازرگانی له شامه وه گه رایه وه، له و کاته ی شدا مه دینه ییه کان تووشی گرانیی و قات و قرییه ک ببوون، شیاری باسه ههر کات کاروان هاتبایه ته وه به ته پل و ده فه وه پیشوازیان لی نه کرد، ئینجا که دانیش توانی مزگه وت و گوێگرانی وتاری ههینی گوێیان له و هه راو سومیره وه بوو، نه وانیش - بیجگه له دوازه که سیان - به په له هه لسان و په یامبه ریان به جی هیشته!! نه وسا نه و نایه ته هات و فهرمووی: پییان بلی نه ی موحه مه د صلی الله علیه وسلم نه و پاداش و به ره یه لای خوا یه بو ئیمانداران چاکتره له گه مه و بازرگانی، وه خوایش باشت رین رۆزی به خشه، که و ابوو جاریکتر شتی وا نه که ن و ته نها لای خوا داوای رۆزی بکه ن.

دهر باره ی سورته ی (المنافقین).

۶۳ - بَاب: وَمِنْ سُورَةِ الْمُنَافِقِينَ

۳۳۱۲ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُوسَى، عَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمَ، قَالَ: كُنْتُ مَعَ عَمِّي فَسَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ أَبِي بَكْرٍ سَلُولَ، يَقُولُ لِأَصْحَابِهِ: (لَا تُنْفِقُوا عَلَى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا) وَ (لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لِيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ) فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِعَمِّي، فَذَكَرَ ذَلِكَ عَمِّي لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَدَعَانِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَحَدَّثْتُهُ، فَأَرْسَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، إِلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي وَأَصْحَابِهِ، فَخَلَفُوا مَا قَالُوا، فَكَذَّبَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَصَدَّقَهُ، فَأَصَابَنِي شَيْءٌ لَمْ يُصِيبَنِي شَيْءٌ قَطُّ مِثْلُهُ، فَجَلَسْتُ فِي الْبَيْتِ، فَقَالَ عَمِّي: مَا أَرَدْتَ إِلَّا أَنْ كَذَّبَكَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمَقَّتَكَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى (إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ) فَبَعَثَ إِلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَرَأَهَا، ثُمَّ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ قَدْ صَدَّقَكَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له زهیدی کوری نهرقه مهوه رهزای خوای لى بى ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: له گهل مامم بووم، گویم لى بوو (عبد الله) ی کور ی نوبه ی کور ی سه لول به هارپیکانی وت: (لَا تُنْفِقُوا عَلَى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا). سورة المنافقون: ۷. واته: هدر نهوانن به خه لکی مه دینه ده لئین: هیچ مه به خشن به وانه ی که له ده وروره ی پیغه مبهری خوادان له هه ژاره کۆچکه ریه کان! تا برسییان ده بی و بلاوی لیده که ن!! وه (لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لِيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ). سورة الجمعة: ۸. واته: دووروه کان (واته: عه بدوللاو شاگرد هکانی) ده لئین: سوتیندی به خوا، نه گهر گه راپینه وه بو مه دینه وه، له م جهنگه ی (بنی مصطلق) پرزگارمان بوو، ده بی

سنن الترمذی بهر گئی چوارهم - باسه کانی تفسیری قورنان له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم

دهسه لاتدارو بهر پیز، واته: نهوان، خه لکه پرووت و لاته که ی لیده رکه من، واته: پیغمبره وه هاره لانی له مه دینه وه دهرنن!

ئه مه م بۆ مامم باس کرد، مامم بۆ پیغمبره ی صلی الله علیه وسلم باس کرد، پیغمبره ی صلی الله علیه وسلم منی بانگ کرد، منیش رۆشتم بۆ خزمه تی به سه رهاته که م بۆ گێراییه وه، پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم ناردی به دوای (عبد الله)ی کورپی ئوبه ی کورپی سه لول و هاو پیکانیدا، نهوانیش هاتن له و باره وه لیتی پرسین، سویندیان خوارد که شتی وایان نهوتوه، ئیتیر منی به درۆ خسته وه و نهوانی به راست دانا، تووشی خه م و خه فه تی بووم هه رگیز خه م و خه فه تی وه هام تووش نه بووه، له ماله وه بۆ خۆم لیتی دانیشتم بۆ نه وه ی که س پیم نه لی پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم به درۆی خستیه وه و رقی لیت هه ستاوه، هه تا خوای گه وه نه م ئایه ته ی دابه زاند: (إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ). سورة المنافقون: ۱. واته: کاتی دوورووه کان هاتن بۆلات نه ی پیغمبره ی صلی الله علیه وسلم! نه لین: شایه تی نه دهن که به راستی تو په یامبه ری خوایت، له حالیکدا خوا خۆی ده زانی که تو په یامبه ری نه ویت، وه خوا گه واهی ی ده دات که نه و دوورووانه درۆ ده که ن که نه لین تو په یامبه ری خوایت.

جا پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم ناردی به دوامدا ئایه ته کانی بۆ خوینده مه وه و فه رمووی: (نه ی زهید به راستی خوای گه وه راستگویی تو ی ده رخت و نهوانی به درۆ خسته وه).

۳۳۱۳ - (صحیح الإسناد) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ مُوسَى، عَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنِ السُّدِّيِّ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْأَزْدِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ أَرْقَمٍ، قَالَ:

عَزَوْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَكَانَ مَعَنَا أَنْاسٌ مِنَ الْأَعْرَابِ فَكُنَّا نَبْتَدِرُ الْمَاءَ، وَكَانَ الْأَعْرَابُ يَسْبِقُونَا إِلَيْهِ، فَسَبَقَ أَعْرَابِيٌّ أَصْحَابَهُ، فَيَسْبِقُ الْأَعْرَابِيَّ فَيَمْلَأُ الْخَوْضَ وَيَجْعَلُ حَوْلَهُ حِجَارَةً وَيَجْعَلُ النِّطْعَ عَلَيْهِ حَتَّى يَجِيءَ أَصْحَابُهُ. قَالَ: فَأَتَى رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ أَعْرَابِيًّا فَأَرْخَى زِمَامَ نَاقَتِهِ لِيَتَشْرَبَ فَأَبَى أَنْ يَدَعَهُ فَأَنْتَزَعَ قِبَاضَ الْمَاءِ، فَرَفَعَ الْأَعْرَابِيَّ حَتَّى فَصَّرَبَ بِهَا رَأْسَ الْأَنْصَارِيِّ فَشَجَّهَ، فَأَتَى عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي رَأْسٍ الْمُنَافِقِينَ فَأَخْبَرَهُ وَكَانَ مِنْ أَصْحَابِهِ، فَغَضِبَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي، ثُمَّ قَالَ: (لَا تُنْفِقُوا عَلَى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا)، يَغْنِي الْأَعْرَابُ، وَكَانُوا يَحْضُرُونَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عِنْدَ الطَّعَامِ، فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ: إِذَا انْفَضُّوا مِنْ عِنْدِ مُحَمَّدٍ فَأَتُوا مُحَمَّدًا بِالطَّعَامِ، فَلْيَأْكُلْ هُوَ وَمَنْ عِنْدَهُ، ثُمَّ قَالَ لِأَصْحَابِهِ: (لَئِنْ رَجَعْتُمْ إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ)، قَالَ زَيْدٌ: وَأَنَا رِذْفُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: فَسَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ أَبِي، فَأَخْبَرْتُ عَمِّي، فَاذْطَلَقَ فَأَخْبَرَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَرْسَلَ إِلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَخَلَفَ وَجَحَدَ، قَالَ: فَصَدَّقَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَكَذَّبَنِي، قَالَ: فَجَاءَ عَمِّي إِلَيَّ، فَقَالَ: مَا أَرَدْتَ إِلَّا أَنْ مَقْتَلَكَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَكَذَّبَكَ وَالْمُسْلِمُونَ. قَالَ: فَوَقَعَ عَلَيَّ مِنَ الْهَمِّ مَا لَمْ يَقَعْ عَلَى أَحَدٍ. قَالَ: فَبَيْنَمَا أَنَا أَسِيرُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرٍ قَدْ خَفَقْتُ بِرَأْسِي مِنَ الْهَمِّ، إِذْ أَتَانِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَعَرَّكَ أُذُنِي وَضَحِكَ فِي وَجْهِي، فَمَا كَانَ يَسُرُّنِي أَنَّ لِي بِهَا الْخُلْدَ فِي الدُّنْيَا، ثُمَّ إِنَّ أَبَا بَكْرٍ لِحَقِّي فَقَالَ: مَا قَالَ لَكَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ قُلْتُ: مَا قَالَ لِي شَيْئًا، إِلَّا أَنَّهُ عَرَّكَ أُذُنِي وَضَحِكَ فِي وَجْهِي. فَقَالَ: أَبْشِرْ، ثُمَّ لِحَقِّي عُمَرُ، فَقُلْتُ لَهُ مِثْلَ قَوْلِي لِأَبِي بَكْرٍ فَلَمَّا أَصْبَحْنَا قَرَأَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سُورَةَ الْمُنَافِقِينَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له زهيدى كورى نهرقه مهوه ره زاي خواى لى بى ده گيرنه وه، كه
فهرمويه تى: له غه زايه كدا له خزمهت پيغه مبهري خوادا صلى الله عليه وسلم

بووین، هه ندی عه ره بی ده شته کیمان له گه ل بوو، پێشپر کیمان ده کرد بو ئاوه که، عه ره به ده شته کیه کان پێشکه وتن، هه زه که پر بوو له ئاو، به بهرد چواره وری هه زه که یان گرت هه تا هاو پێکانیان بێن بوو سه ر هه زه که، زه ید فه رمووی: پیاوێکی نه نصاری که یه کێ بوو له هاو پێکانی (عبد الله) ی کورپی ئوبه ی کورپی سه لولی سه روکی دوو رووه کان ره شمه ی وشتره که ی گرتوو چوو بوو سه ر هه زه که بوو نه وه ی وشتره که ی ئاو بدات، ده شته کیه دارێکی هه لگرت و کیشای به سه ریدا و سه ری شکاند، کابرای نه نصاری چوو بوو لای (عبد الله) ی کورپی ئوبه ی هه وئه که ی پێ راگه یاند، (عبد الله) توو ره بوو، له پاشدا وتی: (لَا تُنْفِقُوا عَلَى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا). سورة المنافقون: ۷. واته: هه یچ مه به خشن به وانم ی که له ده ورو به ری پیغمبره ی خوادان له هه ژاره کوچکه ره کان! تا برسییان ده بی و بلا وه ی لیده که ن!! واته: عه ره به ده شته کیه کان.

جا عه ره به ده شته کیه کان ناماده ی سفره و خوانی پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم بوون، (عبد الله) ی کورپی ئوبه ی وتی: کاتی عه ره به ده شته کیه کان ده وری موحه ممدیان چۆل کرد نه وکاته نانی بوو به یتنن، نانیان بوو هینا، جا خو ی و نه وانم ی له گه لێ بوون له خزمه ت پیغمبره دا صلی الله علیه وسلم نانیان خوارد، پاشان به هاو پێکانی وت: (لَنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لِيُخْرِجَنَا الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلُّ). سورة المنافقون: ۸. واته: دوو رووه کان (واته: عه بدوللاو شاگرده کانی) ده لێن: سویندبی به خوا، نه گه ر گه راینه وه بوو مه دینه و، له م جه نگی (بنی مصطلق) پرزگارمان بوو، ده بی ده سه لاتدارو به ریز، واته: نه وان، خه لکه رووت و لاته که ی لیده که ن، واته: پیغمبره و هاوه لانی له مه دینه وه ده رنێن!

زه ید فه رمووی: له پشتکۆی پیغمبره ی خوادا صلی الله علیه وسلم سواربوو بووم، گویم له (عبد الله) ی کورپی ئوبه ی کورپی سه لول بوو که وای وت، به مام

راگه یاند، مامیشم رۆشت هه واله که ی به پیغمبر صلی الله علیه وسلم راگه یاند، پیغمبر صلی الله علیه وسلم ناردی به دوا ی (عبد الله) ی کوری ئوبهیدا، شهویش هات نکولی لی کرد و سویندی خوارد که شتی وای نه وتوه، زهید فهرمووی: پیغمبر صلی الله علیه وسلم منی به درۆخسته وه و نهوی به راست دانا، جا زهید فهرمووی: مامم هات بۆلام فهرمووی: چیت ویست وازت نه هینا هه تا پیغمبر صلی الله علیه وسلم رقی لیست هه ستاو موسولمانان به درۆیان خستیه وه، فهرمووی: نیتر تووشی خهم و خهفته تی بووم هیچ کهس بهو شیویه تووش نه بووه، فهرمووی: جا له سه فهریکدا له خزمهت پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم ریم ده کرد له خهفته تان سهرم ده جولاند، پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم هات بۆه لام گوئی شیللام و پیکه نی به روومدا، له ماوه م به هه میشه یی له دنیا دا پی خوشتر بوو، له پاشدا پیشه و نه بو به کرم رهزای خوی لی بی پی گه یشت، فهرمووی: پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم چی پی فهرموویت؟ وتم: هیچی پی نه فهرمووم، ته نها نه وه نده نه بی که گوئی شیللام و پیکه نی به روومدا، فهرمووی: دی موژده ت لی بی، له پاشدا پیشه و عومه رم رهزای خوی لی بی پی گه یشت، چیم به پیشه و نه بو به کر رهزای خوی لی بی فهرموو ههر نه وه شم بهو فهرموو، کاتی که رۆژمان لی بوویه وه پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم سوره تی (منافقین) ی خوینده وه.

۳۳۱۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عَدِيٍّ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ، عَنِ الْحَكَمِ بْنِ عُثَيْبَةَ، قَالَ: سَمِعْتُ مُحَمَّدَ بْنَ كَعْبٍ الْفَرَزَجِيَّ، مِنْذُ أَرْبَعِينَ سَنَةً يُحَدِّثُ عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ أَبِي، قَالَ فِي غَزْوَةِ تَبُوكَ: (لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ) قَالَ: فَأَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لَهُ، فَخَلَفَ مَا قَالَهُ، فَلَا مَنِي قَوْمِي وَقَالُوا: مَا أَرَدْتَ إِلَّا هَذِهِ، فَأَتَيْتُ الْبَيْتَ

وَمَنْتُ كَيْبًا حَزِينًا، فَأَتَانِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَوْ أُتِيتُهُ، فَقَالَ: إِنَّ اللَّهَ قَدْ صَدَّقَكَ قَالَ: فَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: (هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له زهیدی کوری نهرقه مه وه رهزای خوای لی بی ده گێر نه وه، که فهرموویه تی: (عبد الله) ی کوری ثوبه ی کوری سه لول له غهزای ته بوک وتی: (لَسِنُ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لِيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلُّ). سورة الجمعة: ۸. واته: دورپوهه کان (واته: عه بدوللاو شاگرده کانی) ده لێن: سویندی بی به خوا، نه گهر گه راپینه وه بو مه دینه وه، له م جهنگه ی (بنی مصطلق) رزگارمان بوو، ده بی ده سه لاتدارو به پرێز، واته: نه وان، خه لکه پرووت و لاته که ی لیده رکه ن، واته: پیغه مبه رو ها وه لانی له مه دینه وه ده رنێن!

رو شتم بو خزمه ت پیغه مبه ری صلی الله علیه وسلم باسه که م بو گێر پیه وه، پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم ناردی به دوای (عبد الله) ی کوری ثوبه ی کوری سه لولدا هاته خزمه تی سویندی خوارد که شتی وای نه وتوه، خزمه کانم سه رزه نشتیان کردم، وتیان: چیت ویست وازت نه هیتنا هه تا پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم رقی لیت هه ستاو موسولمانان به درو یان خستیه وه، به خه م و په ژاره یه کی زوره وه چوومه وه بو ماله وه، پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم هات بو لام یان من چوومه خزمه تی، فهرمووی: (ئه ی زهید به راستی خوای گه وره راستگویی تو ی ده رخت و نهوانی به دروخسته وه). زهید فهرمووی: خوای گه وره نه م ئایه ته ی دابه زاند: (هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا). سورة المنافقون: ۷. واته: هه ر نهوانن به خه لکی مه دینه ده لێن: هیه مبه خشن به وانیه که له ده وره ی پیغه مبه ری خوادان له هه ژاره کۆچکه ریه کان! تا برسیان ده بی و بلا وه ی لیده که ن!!

۳۳۱۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ، سَمِعَ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ يَقُولُ: كُنَّا فِي غَزَاةٍ، قَالَ سُفْيَانُ: يَرَوْنَ أَنَّهَا غَزَاةُ بَنِي الْمُصْطَلِقِ، فَكَسَعَ رَجُلٌ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ رَجُلًا مِنَ الْأَنْصَارِ، فَقَالَ الْمُهَاجِرِيُّ: يَا لِلْمُهَاجِرِينَ وَقَالَ الْأَنْصَارِيُّ: يَا لِلْأَنْصَارِ، فَسَمِعَ ذَلِكَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: مَا بَالُ دَعْوَى الْجَاهِلِيَّةِ؟ قَالُوا: رَجُلٌ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ كَسَعَ رَجُلًا مِنَ الْأَنْصَارِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: دَعُوهَا فَإِنَّهَا مُنْتَنَةٌ، فَسَمِعَ ذَلِكَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي بَرْزَةَ، فَقَالَ: أَوْفَدَ فَعَلُوهَا؟ وَاللَّهِ (لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ)، فَقَالَ عُمَرُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، دَعْنِي أَضْرِبَ عُنُقَ هَذَا الْمُنَافِقِ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: دَعُهُ لَا يَتَحَدَّثُ النَّاسُ أَنَّ مُحَمَّدًا يَقْتُلُ أَصْحَابَهُ وَقَالَ غَيْرُ عَمْرِو، فَقَالَ: لَهُ ابْنُهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ: وَاللَّهِ لَا تَنْقَلِبُ حَتَّى تُقَرَّ أَنَّكَ الدَّلِيلُ، وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْعَزِيزُ، فَقَعَلَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عهمری کوری دینارهوه، رهزای خوای لی بی ده گێرنهوه، که فهرموویهتی: بو خۆم گویم له جابیری کوری (عبد الله) بوو، سوفیان وتی: پیتان وابوو غهزای (بنی مصطلق) بوو، پیاویکی کۆچهری شه قیکی هه لدا له پاشه لی پیاویکی نه نصاری، پیاوه کۆچهریه که وتی: نهی کۆچه ران، پیاوه نه نصاریه کهش وتی: نهی نه نصاره کان، پیتغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم گوئی لی بوو فهرمووی: (نهم هات و هاواری سهرده می نه قامیه چیه؟). وتیان: پیاویکی کۆچهری شه قیکی هه لداوه له پاشه لی پیاویکی نه نصاری، فهرمووی: (واز له م جوړه پیشه پیسه بهتین به راستی خویه کی بوگه نه). (عبد الله) ی کوری ثوبه ی کوری سهلول گوئی لی بوو وتی: ناوای لیتهات، نه مه شیان کرد؟ سویند به (الله): (لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ). سورة الجمعة: ۸.

پیتشهوا عومهر کوری (خطاب) رهزای خوای لی بی فهرمووی: نهی

پیغمبره صلی الله علیه وسلم ریگهم بده با بدهم له گهردنی نعم دوورووه، پیغمبره صلی الله علیه وسلم فرموی: (وازی لی بیته با خه لك نه لئین موحه محمد هاوهل و شوتیکه وته کانی خوئی ده کوژی). جگه له عه مر ده لئین: (عبد الله) ی کوپی (عبد الله) ی ثوبه ی کوپی سهلول واته کوپه که ی خوئی پیتی وت: سویند به (الله) ناگه ریته وه بو مه دینه هه تا دانی پیتا نه نیی که تو بی ده سه لات و سه رشوپی و پیغمبره صلی الله علیه وسلم ده سه لاتدار و سه به رزه، (عبد الله) ی ثوبه ی دانی پیتا نا.

۳۳۱۶ - (ضعیف الإسناد) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَعْفَرُ بْنُ عَوْنٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا أَبُو جَنَابٍ الْكَلْبِيُّ، عَنِ الضَّحَّاكِ بْنِ مُزَاحِمٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: مَنْ كَانَ لَهُ مَالٌ يُبْلَغُهُ حَجٌّ بَيْتِ رَبِّهِ، أَوْ يَحِبُّ عَلَيْهِ فِيهِ زَكَاةً، فَلَمْ يَفْعَلْ، يَسْأَلِ الرَّجْعَةَ عِنْدَ الْمَوْتِ، فَقَالَ رَجُلٌ: يَا ابْنَ عَبَّاسٍ، اتَّقِ اللَّهَ، فَإِنَّمَا يَسْأَلُ الرَّجْعَةَ الْكُفَّارُ؟ فَقَالَ: سَأَلْتُكَ عَلَيْكَ بِذَلِكَ قُرْآنًا: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ. وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ)، إِلَى قَوْلِهِ: (وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ) قَالَ: فَمَا يُوجِبُ الزَّكَاةَ؟ قَالَ: إِذَا بَلَغَ الْمَالُ مِائَتَيْنِ فَصَاعِدًا. قَالَ: فَمَا يُوجِبُ الْحَجَّ؟ قَالَ: الزَّادُ وَالْبَعِيرُ. حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، عَنِ الثَّوْرِيِّ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي حَيَّةَ، عَنِ الضَّحَّاكِ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِنَحْوِهِ. هَكَذَا رَوَى سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ أَبِي جَنَابٍ، عَنِ الضَّحَّاكِ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَوْلُهُ، وَلَمْ يَرْفَعْهُ، وَهَذَا أَصَحُّ مِنْ رِوَايَةِ عَبْدِ الرَّزَّاقِ، وَأَبُو جَنَابٍ الْقَصَّابُ، اسْمُهُ: يَحْيَى بْنُ أَبِي حَيَّةَ وَلَيْسَ هُوَ بِالْقَوِيِّ فِي الْحَدِيثِ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خوایان لی بی ده گێرنه وه، که فرمویه تی:

هه رکهس نه وهنده مال و سامانی هه بوو که بتوانی چه جی پی بکا چه ج نه کات، بیان زه کاتی بکهوی و زه کاته کهی دهر نه کات، نه وه له کاتی سه ره مه رگدا داوی گه پانه وه له خوا ده کات بۆ دنیا، پیاوی وتی: نهی کوری عه باس له خوا بترسه کافر داوی گه پانه وه له خوا ده کات بۆ دنیا، ئیبنو عه باس فه رموی: له وه باره وه قورئانت بۆ ده خوینمه وه: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ (٩) وَأَنْفِقُوا مِنْ مَا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْ لَأُخْرِتَنِي إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ (١٠) وَلَنْ يُؤَخَّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ). سورة المنافقون: ٩ - ١١. واته: نهی نهوانه ی با وه پتان هیتا وه! مال و مندالتان له یادی خوا غافلتان نه کهن، واته: ئیوه وه ک دوو پوه کان مه بن که دهستیان له جیهادو هه ول و تیکۆشان بهردا، هه رکه سیك کاری وا بکات! نهوانه ن زیانه من و دۆراو، چونکه فهزل و باوی دنیا یان به سه ر پاشه پۆژدا داوه. لهو مال و سامانه ی کردو و مانه پۆزیتان به خشن پیش نه وه ی مردن یه خه تان پیبگری، نهوسا بلی: نهی پهروه ر دگاره کهم! خۆزگه مردنی منت بۆ ماوه یه کی نزیک دواخستباو ئینجا مالم ده به خشی و له صالحان و چاکه خوازان ده بووم، خۆ هه رکه سیك ئاکامی تهوا بوو، هه رگیز خوا داوی ناخات، جا که وا بوو پیش نه وه نهو خۆزگه بی جیگه یه بخوازن فریای خۆتان بکهون و خواش به ئاگایه بهو کارو کرده وه ئیوه ده یکه ن، وه به پیی نه وه ش پاداش و تۆلەتان ده دات.

پیاوه که وتی: دهی مال و سامان بگاته چ نه ندازه یه زه کاتی ده کهوی و فه رزه زه کاتی لی ده رکری؟ فه رموی: کاتی بگاته دوو سه د دره هم یان زیاتر، وتی: نهی کهی چه ج فه رز ده بی؟ فه رموی: خه رگی ریگه ی هه بی و وشتری سواری هه بی چه جی له سه ر واجب ده بی.

ده باره ی سورته ی (التغابن).

٦٤ - بَابُ وَمِنْ سُورَةِ التَّغَابُنِ

٣٣١٧ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْرَائِيلُ، قَالَ: حَدَّثَنَا سِمَاكُ بْنُ حَرْبٍ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَسَأَلَهُ، رَجُلٌ عَنْ هَذِهِ الْآيَةِ: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ) قَالَ: هَؤُلَاءِ رِجَالٌ أَسْلَمُوا مِنْ أَهْلِ مَكَّةَ وَأَرَادُوا أَنْ يَأْتُوا النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَبَى أَزْوَاجُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ أَنْ يَدْعُوهُمْ أَنْ يَأْتُوا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَلَمَّا أَتَوْا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأَوْا النَّاسَ قَدْ فَعَّهُوا فِي الدِّينِ هُمَا أَنْ يُعَاقِبُوهُمْ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ) الْآيَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گێرنه وه، که پیاوی له باره ی نهم نایه ته وه لئی پرسی: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ). فەرمووی: ئەمانه چەند کەسیکی خەلکی مەککە بوون موسولمان بوون، ویستیان کۆچ بکەن بۆ مەدینه بۆ خزمەت پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم، به لām ژن و منداله کانیاں رینگه یان پی نەده دان، جا کاتی هاتن بۆ مەدینه و بینیاں خەلک شارەزای دین بوون ئەمان دواکەوتوون، ویستیان سزای ژن و منداله کانیاں بدەن و تۆله یان لی بسویننە وه، خوی گه وه نهم نایه ته ی دابه زاند: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ). سورة التغابن: ١٤. واته: ئەمێ ئەوانه ی باوەرتان هێناوه! به راستی هەندێ له ژنان و له مندالتان دوژمنن بۆتان، سه رقالتان ده کەن له تاعه ت و کاری چاکه به هۆی خۆشه ویستیتانه وه بۆیان، جا وریابن و خۆتان پیاوێزن له خۆشه ویستی ناشه رعیی بۆیان.

دهر باره ی سورته ی (التحریم).

٦٥ - باب وَمِنْ سُورَةِ التَّحْرِيمِ

٣٣١٨ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي ثَوْرٍ، قَالَ: سَمِعْتُ ابْنَ عَبَّاسٍ يَقُولُ: لَمْ أَزَلْ حَرِيصًا أَنْ أَسْأَلَ عَمَرَ عَنِ الْمَرَاتَيْنِ مِنْ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اللَّتَيْنِ قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: (إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا) حَتَّى حَجَّ عُمَرُ، وَحَجَّجْتُ مَعَهُ، فَصَبَبْتُ عَلَيْهِ مِنَ الْإِدَاوَةِ فَتَوَضَّأَ، فَقُلْتُ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، مِنَ الْمَرَاتَيْنِ مِنْ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اللَّتَانِ قَالَ اللَّهُ: (إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا) فَقَالَ لِي: وَاعْجَبَا لَكَ يَا ابْنَ عَبَّاسٍ قَالَ الزُّهْرِيُّ: وَكَرِهَ وَاللَّهُ مَا سَأَلَهُ عَنْهُ وَلَمْ يَكْتُمَهُ: فَقَالَ: هِيَ عَائِشَةُ، وَحَفْصَةُ، قَالَ: ثُمَّ أَنْشَأَ يُحَدِّثُنِي الْحَدِيثَ فَقَالَ: كُنَّا مَعْشَرَ قُرَيْشٍ نَغْلِبُ النِّسَاءَ، فَلَمَّا قَدِمْنَا الْمَدِينَةَ وَجَدْنَا قَوْمًا تَغْلِبُهُمْ نِسَاؤُهُمْ، فَطَفِقَ نِسَاؤُنَا يَتَعَلَّمْنَ مِنْ نِسَائِهِمْ، فَتَعَصَّبْتُ يَوْمًا عَلَى امْرَأَتِي، فَإِذَا هِيَ تُرَاجِعُنِي، فَأَتَكَّرْتُ أَنْ تُرَاجِعَنِي، فَقَالَتْ: مَا تُتَكَبِّرُ مِنْ ذَلِكَ؟ فَوَاللَّهِ إِنْ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَيُرَاجِعْنَهُ، وَتَهْجُرُهُ إِحْدَاهُنَّ الْيَوْمَ إِلَى اللَّيْلِ. قَالَ: قُلْتُ فِي نَفْسِي: قَدْ خَابَتْ مَنْ فَعَلْتَ ذَلِكَ مِنْهُنَّ وَخَسِرْتُ، قَالَ: وَكَانَ مَنْزِلِي بِالْعَوَالِي فِي بَنِي أُمَيَّةَ، وَكَانَ لِي جَارٌ مِنَ الْأَنْصَارِ، كُنَّا نَتَنَاقَشُ التُّرُوءَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: فَيَنْزِلُ يَوْمًا فَيَأْتِيَنِي بِخَبَرٍ الْوَحْيِ وَغَيْرِهِ، وَأَنْزَلَ يَوْمًا فَأَتَيْهِ بِمِثْلِ ذَلِكَ. قَالَ: فَكُنَّا نُحَدِّثُ أَنْ عَمَّانَ تُنْعِلُ الْحَبْلَ لِنَعْرِزُونَ. قَالَ: فَجَاءَنِي يَوْمًا عِشَاءً فَضَرَبَ عَلَيَّ الْبَابَ، فَخَرَجْتُ إِلَيْهِ، فَقَالَ: حَدَّثَ أَمْرٌ عَظِيمٌ. قُلْتُ: أَجَاءَتْ عَمَّانُ قَالَ: أَعْظَمُ مِنْ ذَلِكَ، طَلَّقَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نِسَاءَهُ. قَالَ: قُلْتُ فِي نَفْسِي: خَابَتْ حَفْصَةُ وَخَسِرْتُ، قَدْ كُنْتُ أَطْلُرُ

هَذَا كَائِنًا، قَالَ: فَلَمَّا صَلَّيْتُ الصُّبْحَ شَدَدْتُ عَلَيَّ نِيَابِي، ثُمَّ انْطَلَقْتُ حَتَّى دَخَلْتُ عَلَى حَفْصَةَ، فَإِذَا هِيَ تَبْكِي، فَقُلْتُ: أَطَلَقَكَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ قَالَتْ: لَا أَذْرِي، هُوَ ذَا مُعْتَزِلٍ فِي هَذِهِ الْمَشْرِبَةِ قَالَ: فَاَنْطَلَقْتُ فَأَتَيْتُ غُلَامًا أَسْوَدَ، فَقُلْتُ: اسْتَأْذِنْ لِعُمَرَ، قَالَ: فَدَخَلَ ثُمَّ خَرَجَ إِلَيَّ، قَالَ: قَدْ دَكَّرْتُكَ لَهُ فَلَمْ يَقُلْ شَيْئًا. قَالَ: فَاَنْطَلَقْتُ إِلَى الْمَسْجِدِ، فَإِذَا حَوْلَ الْمِنْبَرِ نَفَرٌ يَبْكُونَ، فَجَلَسْتُ إِلَيْهِمْ، ثُمَّ غَلَبَنِي مَا أَجِدُ فَأَتَيْتُ الْغُلَامَ فَقُلْتُ: اسْتَأْذِنْ لِعُمَرَ، فَدَخَلَ، ثُمَّ خَرَجَ إِلَيَّ، قَالَ: قَدْ دَكَّرْتُكَ لَهُ فَلَمْ يَقُلْ شَيْئًا، قَالَ: فَاَنْطَلَقْتُ إِلَى الْمَسْجِدِ أَيْضًا فَجَلَسْتُ، ثُمَّ غَلَبَنِي مَا أَجِدُ، فَأَتَيْتُ الْغُلَامَ، فَقُلْتُ: اسْتَأْذِنْ لِعُمَرَ، فَدَخَلَ، ثُمَّ خَرَجَ إِلَيَّ فَقَالَ: دَكَّرْتُكَ لَهُ فَلَمْ يَقُلْ شَيْئًا. قَالَ: فَوَلَّيْتُ مُنْطَلِقًا، فَإِذَا الْغُلَامُ يَدْعُونِي، فَقَالَ: ادْخُلْ فَقَدْ أُذِنَ لَكَ، قَالَ: فَدَخَلْتُ، فَإِذَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُتَّكِئٌ عَلَى رَمْلِ حَصِيرٍ، فَرَأَيْتُ أَثَرَهُ فِي جَنْبِهِ فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَطَلَقْتَ نِسَاءَكَ؟ قَالَ: لَا. قُلْتُ: اللَّهُ أَكْبَرُ، لَقَدْ رَأَيْتُنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَكُنَّا مَعْشَرٌ قُرَيْشٍ نَغْلِبُ النِّسَاءَ، فَلَمَّا قَدِمْنَا الْمَدِينَةَ وَجَدْنَا قَوْمًا تَغْلِبُهُمْ نِسَاؤُهُمْ، فَطَفِقَ نِسَاؤُنَا يَتَعَلَّمْنَ مِنْ نِسَائِهِمْ، فَتَغَضَّبْتُ يَوْمًا عَلَى امْرَأَتِي، فَإِذَا هِيَ تُرَاجِعُنِي، فَأَنْكَرْتُ ذَلِكَ، فَقَالَتْ: مَا تُنْكِرُ؟ فَوَاللَّهِ إِنَّ أَزْوَاجَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَيُرَاجِعْنَهُ وَتَهْجُرُهُ إِحْدَاهُنَّ الْيَوْمَ إِلَى اللَّيْلِ، قَالَ: فَقُلْتُ لِحَفْصَةَ: أَتُرَاجِعِينَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ قَالَتْ: نَعَمْ، وَتَهْجُرُهُ إِحْدَانَا الْيَوْمَ إِلَى اللَّيْلِ، فَقُلْتُ: قَدْ خَابَتْ مَنْ فَعَلَتْ ذَلِكَ مِنْكُمْ وَخَسِرَتْ، أَتَأْمَنُ إِحْدَاكُنَّ أَنْ يَغْضَبَ اللَّهُ عَلَيْهَا لِعِصَابِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَإِذَا هِيَ قَدْ هَلَكَتْ؟ فَتَبَسَّمَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. قَالَ: فَقُلْتُ لِحَفْصَةَ: لَا تُرَاجِعِي رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَلَا تَسْأَلِيهِ شَيْئًا، وَسَلِّبِي مَا بَدَا لَكَ، وَلَا يَعْرِتُكَ إِنْ كَانَتْ صَاحِبَتُكَ أَوْسَمَ مِنْكَ، وَأَحَبَّ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. قَالَ: فَتَبَسَّمَ أُخْرَى، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَسْتَأْنِسُ؟ قَالَ: نَعَمْ. قَالَ:

عومهر ره زای خوی لی بی چوو بۆ حج و منیش له خزمه تیدا چووم، له رینگه ویستی دهستنوژی بگری جهوه نهیه کم پی بوو ناوم کرد به دهستیدا و دهستنوژی گرت، وتم: نهی پیشه وای باوه داران، نهو دوو هاوسه ره پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، کی و کی بوون که خوی گه وره ده باره یان ده فرموویت: (إِنْ تَوَيَّأَ إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا). پی فرمووم: چهند سهیریت نهی کوری عه باس! فرمووی: عانیسه و حه فسهی کچم بوون، زوهری فرمووی: سویند به (الله) پرسیاره که ی پی ناخوش بوو به لام نه یشاریه وه، ئیبنو عه باس فرمووی: جا به دوورو درژی به سه رهاته که ی بۆ گپرامه وه، فرمووی: ئیمه ی پیساوانی قوره ییش زال بووین به سه ر ژنه کاغاندا، کاتی گه یشتینه مه دینه ده بینن نهوان ژنه کانیان زال به سه ریاندا، به ره به ره ژنه کانی ئیمه ش خوی نهوانیان گرت له وانه وه فیرویون، رۆژی له ژنه کهم تووره بووم، نهویش وه لامی دامه وه، منیش ئینگاریم کردوو وتم نه وه وه لامم ده ده دیته وه وه ده مه ده میم له گهل ده کهیت، وتی: بۆچی وه لامت نه ده مه وه؟ سویند به (الله) هاوسه رانی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم رۆژانه وه لامی ده ده نه وه وه ده مه ده میی له گهل ده کهن، ته نانهت هه یانه رۆژ تا ئیواره قسه ی له گهل ناکات، فرمووی: له دلێ خۆمدا وتم: هه ر کامیان نهو کاره بکات به درامبه ر به پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم مال ویران و تیاجووه، مالمان له عه والی مه دینه بوو له ناو به نی ئومه ییه کاندا، دراوسییه کی نه نصاریم هه بوو، کردبوومان به نۆیه هه ر رۆژه و یه کیتمان داده به زین بۆ خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم و هه والی وه حی و جگه لهویشان بۆ یه که ده هینایه وه، رۆژی باسی نه وه مان ده کرد که پادشای غه سان له شکری ناماده کردوو بۆ جهنگ و ده یانه وی بینه سه رمان، پیشه و عومهر فرمووی: رۆژی دراوسییه کم دابه زی بۆ مه دینه سه ر له ئیوارێ که هاته وه زۆر به توندی له ده رگای دا، منیش چوومه

دەرەوێ بۆ لای، وتی: کاریکی گەورە رویداو، وتم: لەشکری غەسان هاتۆتە سەرمان؟ وتی: لەوێش گەورەتر و سامناک تر رویداو، پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ژنەکانی تەلاقداو، فەرمووی: لەدەلی خۆمدا وتم: حەفصە مالا وێران و رەنجەرۆ بوو، بێگومان هەر خۆم نەمزانی نەمە روودەدات، نوێژی بەیانیم کردوو، جلەکانم لەبەرکرد خۆم تەندو تۆڵ کردو، لەپاشدا روژستم بۆ لای حەفصە سەیر دەکەم دەگری، وتم: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم تەلاقێ داو؟ وتی: نازام، ئەوەتا لەو ھۆدەدا بۆ خۆی کەناری گرتوو، لای حەفصە درچووم روژستم بۆ لای غولامیکی رەش، وتم: مۆلەت وەرگرە بۆ عومەر بۆ ئەوێ سەردانی پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بکەم، ئەویش چوو ژوورەو و ھاتە دەرەوێ بۆ لام، وتی: باسی تۆم بۆ کرد، ھیچ قسەی نەکرد، منیش روژستم بۆ مزگەوت، چەند کەسێ لەدەوری مینبەرکە بوون دەگریان، منیش لایان دانیشتم، لەپاشدا خەم و پەژارە پالێ پێوەنامەوێ چوومەوێ بۆ لای غولامە رەشەکە وتم: مۆلەت وەرگرە بۆ عومەر، ئەویش چوو ژوورەو و ھاتە دەرەوێ بۆ لام، وتی: باسی تۆم بۆ کرد، ھیچ قسەی نەکرد، منیش روژستمەوێ بۆ مزگەوت دانیشتم، لەپاشدا خەم و پەژارە پالێ پێوەنامەوێ و چوومەوێ بۆ لای غولامە رەشەکە وتم: مۆلەت وەرگرە بۆ عومەر، ئەویش چوو ژوورەو و ھاتە دەرەوێ بۆ لام، وتی: باسی تۆم بۆ کرد، ھیچ قسەی نەکرد، فەرمووی: بۆستم ھەلکرد و ویستم بپروم، غولامەکە بانگی کردم، وتی: مۆلەتی پێ داوی فەرموو بچۆرە ژوورەو بۆ خزمەتی، فەرمووی: چوومەژوورەو بۆ لای، دیم لەسەر حەسیریکی چنراو راکشاو، شوینەواریم بە جەستەییەوێ دی، وتم: ئەو پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، ژنەکان تەلاقداو، فەرمووی: نا، وتم: (اللہ اکبر)، بێگومان ئەو پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، دیت ئێمە کۆمەڵی قورەیش چۆن زال بووین بەسەر ژناندا، بەلام کاتی ھاتینە مەدینە بینیمان

ئەوان ژنەکانیان زائێ بەسەریاندا، بەرە بەرە ژنەکانی ئێمەش خووی ئەوانیان گرت
لەوانەوێ فێربوون، روژی لە ژنەکەم توورەبووم، ئەویش وەلامی دامەوێ، منیش
ئینگاریم کردوو وتم ئەوێ وەلامم دەدەیتەوێ دەمە دەمیتم لەگەڵ دەکەیت، وتی:
بۆچی وەلامت نەدەمەوێ؟ سۆتێد بە (اللہ) ھاوسەرانی پێغەمبەری خوا صلی اللہ
علیہ وسلم روژانە وەلامی دەدەنەوێ و دەمە دەمیتم لەگەڵ دەکەن، تەنانەت ھیانە
روژ تا ئێوارە قسەمی لەگەڵ ناکات، بە حفصەم وت: ئێوێ وەلامی پێغەمبەری خوا
صلی اللہ علیہ وسلم دەدەنەوێ و دەمە دەمیتم لەگەڵ دەکەن؟ وتی: بەلێ، ھەمانە
روژ تا ئێوارە قسەمی لەگەڵ ناکات، فەرمووی: وتم: ھەرکەس ئەو کارە بکات
بەرامبەر بە پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم مال وێران و پەنجەرۆیە، چۆن کەسێ
لەئێوێ لەخۆی ناترسی خوای گەورە لەسەر زویرکردنی پێغەمبەرەکە صلی اللہ
علیہ وسلم ھەڵبەتای و توور بێی لێی و مال وێران و پەنجەرۆ بێی، پێغەمبەرەکە صلی
اللہ علیہ وسلم زەردخەنەیکی کرد، فەرمووی: بە حفصەم وت: دەمە دەمی
لەگەڵ پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم مەکە، داوای ھیچی لێ مەکە،
ھەرچەکت ویست لەخۆم داوا بکە، تۆ بەھۆی عائیشەوێ لەخۆت بابی مەبە، ئەو
لەتۆ جوانترە، لەلای پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم خۆشەویستریشە،
پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم زەردخەنەیکی تری کرد، وتم: ئەو
پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم قسەمی خۆشترت بۆ بکەم، فەرمووی: بەلێ،
وتی: سەرم ھەڵبێ، لەھۆدەکەیدا ھیچ شتێکم نەدی دل بێگرێ جگە لە سێ کەول،
وتم: ئەو پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم داوا بکە لەخوای گەورە روژی
ئومەتت فراوان بکات و بکەونە خێر و خۆشیەوێ، ئەوتا روژم و فارس خوا ناپەرست
و خێر و بێری دنیای رژاندووێ بەسەریاندا، پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم
ھەستا دانێشت و فەرمووی: ئەوێ گومانێ ھەیە ئەو کورێ خەتتاب؟ ئەوانە

قهومیکن په له یان له بهشی خۆیان کردووه و خهلاتی خۆیان له دنیا دا وهرگرتووه،
 فهرمووی: سویندی خوارد ههتا مانگی نهچی به لای ژنه کانی دا، خوی گه وه گله بی
 لی کرد له سه ره وه، که فاره تی سویندی که وته سه ره، عایشه ره زای خوی لی بی
 فهرمووی: دوی تیپه ربوونی بیست و نو رۆژ پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم
 هات بو لای من و له منه وه دهستی پی کرد، فهرمووی: نهی عایشه، من شتیکت
 بو باس ده که م به لām په له مه که ههتا پرس به باوک و دایکت ده که یت)، عایشه
 فهرمووی: له پاشدا نه م نایه تهی خوینده وه: (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزْوَاجِكَ إِن كُنْتُنَّ
 تُرِيدْنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ وَأُسَرِّحْكُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا (٢٨) وَإِن
 كُنْتُنَّ تُرِيدْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا
 (٢٩)). سورة الاحزاب: ٢٨ - ٢٩. واته: نهی په یامبه ره صلی الله علیه وسلم! به ژنه کانت
 بلی: نه ره نیوه ژین و جوانی نه م دنیا به تان دهوی ده سا وهر نه پیش، با ماره بی و
 هه ندی شتومه کتان بده می و به خوا په سه ندانه و جوانی ده ستان لی به بده م و
 به ریتان که م، واته: بی هیچ ره نه دل و گازنده و ده ردی سه ری به ک، وه نه گه ره خوا
 په یامبه ره که بی و، پاداشی دوا رۆژتان دهوی و، رازی ده بن به و ژیا نهی نیستانان،
 نه وه به راستی خوا بو چاکه کارانتان - نه وانه تان رازی ده بن به م ژیا نه - پاداشتیکی
 گه وه ری ناماده کردووه.

عایشه فهرمووی: سویند به (الله) نه مزانی باوک و دایکم فهرمانم پی ناکه ن
 لی جیا بیمه وه و ته لاتی لی وهر بگرم، وتم: بو نه مه پرس و را به باوک و دایکم
 بکه م، من خواو پیغه مبه ره که ی و ژیا نی دوا رۆژوو به هه شتم دهوی.

مه عمه ره فهرمووی: نه یوب پتی را گه یاندم، که عایشه ره زای خوی لی بی
 فهرمووی: نهی پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم رای مه گه یه نه به

سنن الترمذی بهر گئی چوارهم - باسه کانی تفسیری قورنان له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم

هاوسهره کانی ترت من تۆم هه لێژاردوو، فهرمووی: (خوای گهوره بۆ راگه یاندنی په یامه که ی منی ناردوه، بۆ نه وه منی نه ناردوو که بیه نه گبه تی بۆ خه لک و دینیان له سهر قورس و ناره حهت بکه م).

دهرباره ی سوره تی (ن).

۶۶ - باب وَمِنْ سُورَةِ ن

۳۳۱۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ الطَّيَالِسِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَاحِدِ بْنُ سُلَيْمٍ، قَالَ: قَدِمْتُ مَكَّةَ فَلَقِيتُ عَطَاءَ بْنَ أَبِي رَبَاحٍ فَقُلْتُ: يَا أَبَا مُحَمَّدٍ إِنَّ نَاسًا عِنْدَنَا يَقُولُونَ فِي الْقَدْرِ، فَقَالَ عَطَاءٌ: لَقِيتُ الْوَلِيدَ بْنَ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ، قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: إِنَّ أَوَّلَ مَا خَلَقَ اللَّهُ الْقَلَمَ، فَقَالَ لَهُ: اكْتُبْ، فَجَرَى بِمَا هُوَ كَاتِبٌ إِلَى الْأَبَدِ. وَفِي الْحَدِيثِ قِصَّةٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ وَفِيهِ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ.

واته: له عوباده ی کوپی صامیته وه رهزای خوای لی بی ده گینه وه، که پیغمبر ی خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (بهراستی یه که م شت که خوای گهوره دروستی کرد قه لهم بوو، فهرمووی: بنووسه، نیتر قه لهم هه رچی ده بی و رووه دات هه تا هه تایه گشتی تۆمار کرد).

دهرباره‌ی سوره‌تی (الحاقه).

٦٧ - بَابُ وَمِنْ سُورَةِ الْحَاقَّةِ

٣٣٢٠ - (ضعیف) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ أَبِي قَيْسٍ، عَنْ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَيْرَةَ، عَنْ الْأَخْنَفِ بْنِ قَيْسٍ، عَنِ الْعَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ قَالَ: رَعِمَ أَنَّهُ كَانَ جَالِسًا فِي الْبَطْحَاءِ فِي عِصَابَةٍ، وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَالِسٌ فِيهِمْ، إِذْ مَرَّتْ عَلَيْهِمْ سَحَابَةٌ فَنَظَرُوا إِلَيْهَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: هَلْ تَذَرُونَ مَا اسْمُ هَذِهِ؟ قَالُوا: نَعَمْ، هَذَا السَّحَابُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَالْمِزْنُ؟ قَالُوا: وَالْمِزْنُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَالْعَنَانُ؟ قَالُوا: وَالْعَنَانُ، ثُمَّ قَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: هَلْ تَذَرُونَ كَمْ بَعْدَ مَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ؟ قَالُوا: لَا، وَاللَّهِ مَا نَذْرِي، قَالَ: فَإِنَّ بَعْدَ مَا بَيْنَهُمَا إِمَّا وَاحِدَةً، وَإِمَّا اثْنَتَانِ، أَوْ ثَلَاثٌ وَسَبْعُونَ سَنَةً، وَالسَّمَاءُ الَّتِي فَوْقَهَا كَذَلِكَ، حَتَّى عَدَدَهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ كَذَلِكَ، ثُمَّ قَالَ: فَوْقَ السَّمَاءِ السَّابِعَةِ بَحْرٌ بَيْنَ أَغْلَاهُ وَأَسْفَلِهِ كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ إِلَى السَّمَاءِ، وَفَوْقَ ذَلِكَ ثَمَانِيَةُ أَوْعَالٍ بَيْنَ أَظْلَافِهِنَّ وَرُكْبِهِنَّ مِثْلُ مَا بَيْنَ سَمَاءٍ إِلَى سَمَاءٍ، ثُمَّ فَوْقَ ظُهُورِهِنَّ الْعَرْشُ، بَيْنَ أَسْفَلِهِ وَأَعْلَاهُ مِثْلُ مَا بَيْنَ سَمَاءٍ إِلَى سَمَاءٍ، وَاللَّهُ فَوْقَ ذَلِكَ. قَالَ عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ: سَمِعْتُ يَحْيَى بْنَ مَعِينٍ يَقُولُ: أَلَا يُرِيدُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ سَعْدٍ أَنْ يَخْجَّ حَتَّى يُسْمَعَ مِنْهُ هَذَا الْحَدِيثُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وَرَوَى الْوَلِيدُ بْنُ أَبِي ثَوْرٍ، عَنْ سِمَاكِ، نَحْوَهُ. وَرَفَعَهُ وَرَوَى شَرِيكٌ، عَنْ سِمَاكِ، بَعْضَ هَذَا الْحَدِيثِ وَوَقَّعَهُ وَلَمْ يَرْفَعَهُ، وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ هُوَ: ابْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَعْدٍ الرَّازِيُّ.

واته: له عهباسی کوپی (عبد المطلب) وه ده گپینه وه، كه فهرموویه تی: لهو ده شته له ناو کۆمه‌لی خه‌لکدا دانیشتبووم، پیتغه مبه‌ری خواش صلی الله علیه

وسلم له ناویاندا دانیشتبوو، په له هه ورێ له سه روویانه وه رابوورد سه یریان کرد،
 فهرمووی: (نایا ده زانن نه مه ناوی چیه؟) وتیان: به لێ، نه وه هه وه، فهرمووی:
 (گه واله شی پی ده لێن) وتیان: به لێ، گه واله شی پی ده لێن، فهرمووی: (په له
 هه وریشی پی ده لێن) وتیان: به لێ، په له هه وریشی پی ده لێن، له پاشدا پیغه مبه ری
 خوا صلی الله علیه وسلم پیتی فهرموون: (نایا ده زانن دووری نیتوان ئاسمان و زه وی
 چه نه؟) وتیان: نا، سویند به (الله) نایزانین، فهرمووی: (دووری نیتوان ئاسمان و
 زه وی هه فتاو یه ک یان هه فتاو دوو یا هه فتاو سی سآله، دووری نیتوان ئاسمانی
 یه که م و ئاسمانی دوو به هه مان شیوه یه)، جا هه تا هه وت ئاسمانی له سه ر نه م
 شیوه یه ژمارد، له پاشدا فهرمووی: (له سه رووی ئاسمانی هه وته مه وه ده ریایه که
 دووری نیتوان سه روو خواری به قه د دووری نیتوان ئاسمانیکه بۆ ئاسمانیکه تر،
 له سه رووی نه وه شه وه هه شت مه لانیکه هه یه له سه ر شیوه ی سا برینه کتوین به ینی
 سمیان بۆ نه ژنۆیان هینده ی دووری نیتوان ئاسمانیکه بۆ ئاسمانیکه تر، له سه رووی
 نه وه شه وه عه رشه سه روو خواری به قه د دووری نیتوان ئاسمانیکه بۆ ئاسمانیکه تر،
 خوای گه وره ش له سه رووی نه وه وه یه واته له سه ر عه رشه ئیمه چۆنیه تیه که ی
 نازانین).

۳۳۲۱ - (ضعیف الإسناد) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَبْدِ
 اللَّهِ بْنِ سَعْدِ الرَّازِيِّ وَهُوَ الدُّشْتُكِيُّ، أَنَّ أَبَاهُ، أَخْبَرَهُ، أَنَّ أَبَاهُ أَخْبَرَهُ قَالَ: رَأَيْتُ رَجُلًا
 يُخَارِى عَلَى بَغْلَةٍ، وَعَلَيْهِ عِمَامَةٌ سَوْدَاءُ، يَقُولُ: كَسَانِيهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ.

واته: له (عبد الرحمن) ی کوپی (عبد الله) ی کوپی سه عدی رازی ده شته کیه وه،
 له باوکیه وه، نه ویش له باوکیه وه، ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیاویکم دی له

سنن الترمذی بهر گئی چوارهم - باسه کانی تفسیری قورنان له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم

بوخارا به سواری نیستریکه وه عه مامه یه کی رهشی به سه ره وه بیو نه یفه رموو: نه م
عه مامه پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم له سری کردوو.

ده باره ی سورته ی (سأل سائل).

۶۸ - باب وَمِنْ سُورَةِ سَأَلَ سَائِلٌ

۳۳۲۲ - (ضعیف) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا رِشْدِينُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ الْحَارِثِ، عَنْ دَرَّاجِ أَبِي السَّمْحِ، عَنْ أَبِي الْهَيْثَمِ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي قَوْلِهِ: (كَالْمُهْلِ) قَالَ: كَعَكْرِ الرَّيْتِ، فَإِذَا قَرَّبَهُ إِلَى وَجْهِهِ سَقَطَتْ فَرْوُهُ وَجْهِهِ فِيهِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ رِشْدِينٍ.

واته: له نه بو سه عیده وه ره زای خوی لی بی ده گینه وه، که پیغمبره ی خوا
صلی الله علیه وسلم ده باره ی (کالمهل) سورة المعارج: ۸. فهرموویه تی: (واته: وه ک
خلته ی زهیت و روئی داخکراو، کاتی نزیک ی روخساریان ده کریتسه وه هالا وه که ی
پیستی ده م و چاویان داده مالتی و ده که ویتته ناویه وه).

ده باره ی سورته ی (الجن).

۶۹ - باب وَمِنْ سُورَةِ الْجِنِّ

۳۳۲۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو الْوَلِيدِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ أَبِي بَشِيرٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: مَا قَرَأَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى الْجِنِّ وَلَا رَأَهُمْ، انْطَلَقَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي طَائِفَةٍ

مِنْ أَصْحَابِهِ عَامِدِينَ إِلَى سُوقِ عُكَاظٍ، وَقَدْ حِيلَ بَيْنَ الشَّيَاطِينِ وَبَيْنَ خَبَرِ السَّمَاءِ، وَأُزْسِلَتْ عَلَيْهِمُ الشُّهُبُ، فَرَجَعَتِ الشَّيَاطِينُ إِلَى قَوْمِهِمْ، فَقَالُوا: مَا لَكُمْ؟ قَالُوا: حِيلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ خَبَرِ السَّمَاءِ، وَأُزْسِلَتْ عَلَيْنَا الشُّهُبُ، فَقَالُوا: مَا حَالَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ خَبَرِ السَّمَاءِ إِلَّا أَمْرٌ حَدَثَ، فَاضْرِبُوا مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا، فَانْظُرُوا مَا هَذَا الَّذِي حَالَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ خَبَرِ السَّمَاءِ؟ قَالَ: فَانْطَلَقُوا يَضْرِبُونَ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا، يَبْتَغُونَ مَا هَذَا الَّذِي حَالَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ خَبَرِ السَّمَاءِ، فَانْصَرَفَ أُولَئِكَ النَّفَرُ الَّذِينَ تَوَجَّهُوا نَحْوَ هِمَامَةٍ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ بِنَخْلَةٍ عَامِدًا إِلَى سُوقِ عُكَاظٍ، وَهُوَ يُصَلِّي بِأَصْحَابِهِ صَلَاةَ الْفَجْرِ، فَلَمَّا سَمِعُوا الْقُرْآنَ اسْتَمَعُوا لَهُ، فَقَالُوا: هَذَا وَاللَّهِ الَّذِي حَالَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ خَبَرِ السَّمَاءِ. قَالَ: فَهَذَا الَّذِي رَجَعُوا إِلَى قَوْمِهِمْ، فَقَالُوا: يَا قَوْمَنَا (إِنَّا) سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَأَمَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا) فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى عَلَى نَبِيِّهِ: (قُلْ أُوْحِي إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِنَ الْجِنِّ وَإِنَّمَا أُوحِيَ إِلَيْهِ قَوْلُ الْحَقِّ. وَهَذَا الْإِسْنَادُ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: قَوْلُ الْجِنِّ لِقَوْمِهِمْ: (لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِيَدًا) قَالَ: لَمَّا رَأَوْهُ يُصَلِّي وَأَصْحَابُهُ يُصَلُّونَ بِصَلَاتِهِ وَيَسْجُدُونَ بِسُجُودِهِ، قَالَ: تَعَجَّبُوا مِنْ طَوَاعِيَةِ أَصْحَابِهِ لَهُ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ: (لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِيَدًا). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خوا یان لی بی ده گێرنه وه، که فەرموویه تی: پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم قورنانی نه خویندۆته وه به سه ره جنۆکه کاندای و نه یشی دیون، پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم له گه ل کۆمه لای له ها وه لانی ده رچوو به ره و بازاری (عکاظ) روژی کۆبوونه وه ی عه ره به کان بوو له و شوینه دا، هه تا عه ره به کان بانگ بکات بو سه ره دینی ئیسلام، نه مه ش له و کاته دا بوو که شه یتانه کان رێگه یان لی گیرابوو سه ره که ون بو ناسمانه کان هه وال و ده نگ و باس بزانی، نه و شه یتانانه ی نه و کاره یان بکردایه بلێسه ی ناگر و بروسکه و چه هه ماخه

به ره نگاریان ده بو وه، که ده گه رانه وه پیتان ده وتن: نه وه چیتانه؟ ده یانوت: هه وال و دهنگ و باسی ناسمان لى قه دهغه کراوه، ده یانوت: دهی کارێکی گرنه رویدایی، برۆن روژئاوا و روژه لاتى سهر زهوی بگه رین بزانن چى رویداوه، نهوانه ی به ره مه که ره وشتن بینان پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم له (غلة) به رنوێژى نوێژى به یانی ده کات بو هاوه لاتى، گوێ ده گرن له قورنان خویندنه که ی، ده لێن: که واته نه مه یه ریگه ی هه وال و دهنگ و باسی ناسمانى لى قه دهغه کردوین، جا ده گه رینه وه بو لای قه ومه که یان و ده لێن: نه ی گه لی ئیمه: فره مووی:

(إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا (۱) يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا (۲) وَأَنَّهُ تَعَالَى جَدُّ) سورة الجن: ۴. واته: بیگومان ئیمه گویمانگرت بو قورنانیکی سه یروسه مبه ره له رووی هۆنینه وه، ره وانبیژی و، خوشخوانیه وه، واته: هه قه عه ره به کانیش پتر تیژ ره ویان کردبا بو پرواهینان پیتی، چونکه به زمانى نهوان هاتوه، چاک تی ده گهن و ده زانن که چهنده ره وانبیژه.. که چی له گه ل نه وه شدا هه ره نه مړو سبه ینى ده که ن! به لام جینه کان هه ره نه وه ده مه ی که بیستیان موسلمان بوون، نه وه قورنانه، هیدایهت و رینمایى ده کات بو رپی راست و هه ق، ئیمه ش پروامان پته یئاو هه رگیز هیه کسه یك ناکه ینه شه ریک و هاوبه شیى په ره وردگارمان.

خوا ی گه وه نه مه ی بو دابه زاند پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم: (لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا). سورة الجن: ۱۹. واته: وه کاتى بهنده ی خوا (موحه مه د) صلی الله علیه وسلم بو خوا په رستى هه لساو هه ره خوا ی ده په رست له نوێژه که یدا، جینه کان خه ریک بوو داباره سه ری له بهر سوور بوونیان له سه ر بیستنى قورنان.

۳۳۲۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْرَائِيلُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو إِسْحَاقَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: كَانَ الْجِرُّ يَصْعَدُونَ إِلَى السَّمَاءِ يَسْتَمِعُونَ الْوَحْيَ، فَإِذَا سَمِعُوا الْكَلِمَةَ زَادُوا فِيهَا نَسْعًا، فَأَمَّا الْكَلِمَةُ فَتَكُونُ حَقًّا، وَأَمَّا مَا زَادُوهُ فَيَكُونُ بَاطِلًا، فَلَمَّا بَعَثَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْعُوا مَقَاعِدَهُمْ، فَذَكَّرُوا ذَلِكَ لِإِبْلِيسَ، وَلَمْ تَكُنِ النُّجُومُ يُرْمَى بِهَا قَبْلَ ذَلِكَ، فَقَالَ لَهُمْ إِبْلِيسُ: مَا هَذَا إِلَّا مِنْ أَمْرِ قَدْ حَدَثَ فِي الْأَرْضِ، فَبَعَثَ جُنُودَهُ فَوَجَدُوا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَائِمًا يُصَلِّي بَيْنَ جَبَلَيْنِ أَرَاهُ قَالَ: بِمَكَّةَ، فَلَقَّوهُ فَأَخْبَرُوهُ، فَقَالَ: هَذَا الْحَدِيثُ الَّذِي حَدَثَ فِي الْأَرْضِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فه رمویه تی: جنۆکه کان سه ره که وتن بو ناسمان بوئه وهی هه وال و دهنگ و باسی وه حی بزنان، کاتی گوییستی وشهیه ده بوون نۆی تریان بو زیاد ده کرد، نه وشهیه ی که بهرگوئیان ده که وت وشهیه کی ههق و راست بوو به لام نۆ وشه که کانی تر ناههق و پووچ و به تال بوون، کاتی که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ره وانه کرا نه شوینه یان لی قه دهغه کرا که لییه وه سه ره ده که وتن به ره و ناسمان، نه وه یان بو شهیتان باسکرد، پیشتر نه ستیره کان بلیسه ی ناگریان تی نه ده گرتن، شهیتان پی وتن: بیگومان شتی رویداوه له زه وی دا، جا شهیتان سه ربازه کانی نارد بو نه وهی هه والی بزنان، رۆشتن بینیان پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له نیوان دوو کیتودا نوێژ ده کات، گه رانه وه و هه واله که یان پی راگه یاند، وتی: نه مه نه وشهیه که له زه وی دا رویداوه.

دهرباره ی سورته ی (المذثر).

٧٠ - بَابُ وَمِنْ سُورَةِ الْمُذْثِرِ

٣٣٢٥ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ يُحَدِّثُ عَنْ فِتْرَةِ الْوَحْيِ، فَقَالَ فِي حَدِيثِهِ: بَيْنَمَا أَنَا أَمْشِي سَمِعْتُ صَوْتًا مِنَ السَّمَاءِ فَرَفَعْتُ رَأْسِي، فَإِذَا الْمَلَكُ الَّذِي جَاءَنِي بِحِجَاءٍ جَالِسٌ عَلَى كُرْسِيِّ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ فَجِئْتُ مِنْهُ رُغْبًا، فَرَجَعْتُ فَقُلْتُ: زَمَلُونِي زَمَلُونِي، فَذَثَرُونِي، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: (يَا أَيُّهَا الْمُذْثِرُ قُمْ فَأَنْذِرْ)، إِلَى قَوْلِهِ: (وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ) قَبْلَ أَنْ تُفْرَضَ الصَّلَاةُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَاهُ يَحْيَى بْنُ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ أَيْضًا.

واته: له جابیری کوری (عبد الله) وه زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فرمویه تی: بۆ خۆم گویم له پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم بوو باسی حالی خۆی ده کرد کاتی وه حی بۆ ده هات چۆن بووه، فرموی: (جاری ریم ده کرد له ناسمانه وه دهنگیتکم بیست سهرم بهرز کرده وه، سهیده کهم مه لائیکه به که هاتوه بۆ لام له نه شکه وتی حیرا، له نیتوان ناسمان و زه وی دا له سهر کورسیه ک دانیشتوه، له ترسان له رزم لی نیشته، گه رامه وه بۆ ماله وه وتم: دامپوشن، دامپوشن، دامپوشن). خوی گه وه نه م نایه ته ی دابه زاند: (يَا أَيُّهَا الْمُذْثِرُ (١) قُمْ فَأَنْذِرْ (٢) وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ (٣) وَتَبَّكَ فَطَهِّرْ (٤) وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ). سورة المذثر: ١ - ٥. واته: نه ی نه وه ی جلکی خوت به خۆوه پیچاندوه! نه ی پیغمبره! صلی الله علیه وسلم ههسته، له ناو نوینه که ت خه لکی بیباوه ی بیدار بکه ره وه و بترسیته له سزای خوا. وه په روه ردگاری خۆت به گه وه بگه ره، چونکه ته نه ا نه و خاوه نی گه وه به ی و (کبریا) به، که وابوو پرووی دلت هه ره له و بکه، نیتر بی بپرواکان پروا دینن یان ناهینن

گرنگ نیه، وه بهرگ و کالات، خاوین بکه ره وه، واته: دل و دهروونت، کارو کردارت هه مووی به خاوین رابگره (چونکه موسلمان دهبی گرنگی به دیوی ده ره وه و ناوه وی بدات)، له هه موو گوناح و جۆره کاریکی ناپوخت و نا په سه ند گه پری. ثم نایه تانه مانایان نه وه نییه که خوا نه خواسته روژی په یامبر صلی الله علیه لموس له هیل لای دابیت، نه خیر.. به لکو مه به ست نه وه یه که ئومه ته که ی ته می بی و خویشی له سه ر په وشته به رزه کانی به رده وام بیت.

۳۳۲۶ - (ضعیف) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ مُوسَى، عَنِ ابْنِ لُحْيَةَ، عَنْ دَرَّاجٍ، عَنْ أَبِي الْهَيْثَمِ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الصُّعُودُ جَبَلٌ مِنْ نَارٍ يَتَصَعَّدُ فِيهِ الْكَافِرُ سَبْعِينَ خَرِيفًا، ثُمَّ يَهْوِي بِهِ كَذَلِكَ أَبَدًا. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ إِنَّمَا نَعْرِفُهُ مَرْفُوعًا مِنْ حَدِيثِ ابْنِ لُحْيَةَ. وَقَدْ رَوَى شَيْءٌ مِنْ هَذَا عَنْ عَطِيَّةٍ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، مَوْفُوفًا.

واته: له نه بو سه عیده وه ره زای خوی لی بی ده گێر نه وه، که پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (الصُّعُودُ) کیویکه له نار ناگردا کافر به هفتا سال سه رده که وی هه تا ده گاته سه ره وه، له پاشدا به هفتا سالی ش دیته خواره وه هه تا هه تایه بهو شیویه).

۳۳۲۷ - (ضعیف) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ مُجَالِدٍ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: قَالَ نَاسٌ مِنَ الْيَهُودِ لِلْأَنْسِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: هَلْ يَعْلَمُ نَبِيُّكُمْ كَمْ عَدَدُ خَزَنَةِ جَهَنَّمَ؟ قَالُوا: لَا نَدْرِي حَتَّى نَسْأَلَهُ، فَجَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ، غُلِبَ أَصْحَابُكَ الْيَوْمَ. قَالَ: وَبِمَ غُلِبُوا؟ قَالَ: سَأَلَهُمْ يَهُودُ: هَلْ يَعْلَمُ نَبِيُّكُمْ كَمْ عَدَدُ خَزَنَةِ جَهَنَّمَ؟ قَالَ: فَمَا قَالُوا؟ قَالَ: قَالُوا: لَا نَدْرِي حَتَّى نَسْأَلَ نَبِيَّنَا. قَالَ: أَفَغُلِبَ قَوْمٌ سُئِلُوا عَمَّا لَا

يَعْلَمُونَ؟ فَقَالُوا: لَا نَعْلَمُ حَتَّى نَسْأَلَ نَبِيَّنَا، لَكِنَّهُمْ قَدْ سَأَلُوا نَبِيَّهُمْ، فَقَالُوا: أَرَنَا اللَّهُ جَهَنَّمَ، عَلَيَّ بِأَعْدَاءِ اللَّهِ، إِنِّي سَأَلْتُهُمْ عَنْ تُرْبَةِ الْجَنَّةِ وَهِيَ الدَّرْمَكُ، فَلَمَّا جَاءُوا قَالُوا: يَا أَبَا الْقَاسِمِ، كَمْ عَدَدُ حَزَنَةِ جَهَنَّمَ؟ قَالَ: هَكَذَا وَهَكَذَا فِي مَرَّةٍ عَشْرَةً، وَفِي مَرَّةٍ تِسْعَةً، قَالُوا: نَعَمْ، قَالَ لَهُمُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا تُرْبَةُ الْجَنَّةِ؟ قَالَ: فَسَكَّتُوا هُنَيْهَةً، ثُمَّ قَالُوا: حُبْرَةٌ يَا أَبَا الْقَاسِمِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْحُبْرُ مِنَ الدَّرْمَكِ. هَذَا حَدِيثٌ إِنَّمَا نَعْرِفُهُ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ مُجَالِدٍ.

واته: له جابیری کوری (عبد الله) وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فەرموویه تی: چەند جوله که یه به چەند که سی له هاوه لانی پیغه مبهریان صلی الله علیه وسلم، وت: ژماره ی کاربه ده ست و ده گاوانه کانی دۆزه خ چەندن؟ وتیان: نازانین هەتا پرسیار له پیغه مبهره که مان صلی الله علیه وسلم نه که یین، پیاوی هات بو خزمەت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، وتی: نه مپۆ هاوه لانی تو بوژدردان، فەرمووی: (چۆن بوژدردان؟). وتی: جوله که کان لییان پرسین ژماره ی کاربه ده ست و ده گاوانه کانی دۆزه خ چەندن؟ وتیان: نازانین هەتا پرسیار له پیغه مبهره که مان صلی الله علیه وسلم نه که یین، فەرمووی: (بوژدردان چۆن وا ده بی)، کۆمه لێ پرسیار یکیان لی بکری). نه وانیش بلێن: نازانین هەتا پرسیار له پیغه مبهره که مان صلی الله علیه وسلم نه که یین، به لām نهو جوله کانه نه وه ی نهوانه ن له پیغه مبهری خویان ده پرسی: به ناشکرا خوامان پی نشان بده با به چاوی خۆمان بییین، نهو دوژمنانه ی خوام بو بینن، من پرسیار ی خاکی به ههشتیان لی ده که م که ناردی بی گهرده)، کاتی هاتن وتیان: نه ی نه با قاسیم! ژماره ی کاربه ده ست و ده گاوانه کانی دۆزه خ چەندن؟ فەرمووی: (ناوا و ناوا نۆزده که سن)، وتیان: به لێ وایه، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمووی: (خاکی به ههشت چیه؟). ماوه یه بیده نگ بوون، له پاشدا وتیان: نانه، فەرمووی: (نانی ناردی بیگهرده).

۳۳۲۸ - (ضعیف) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ الصَّبَّاحِ الْبَزَّازُ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ حُبَابٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا سُهَيْلُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْقُطَيْبِيُّ، وَهُوَ أَخُو حَزْمِ بْنِ أَبِي حَزْمٍ الْقُطَيْبِيُّ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ فِي هَذِهِ الْآيَةِ: (هُوَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ) قَالَ: قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: أَنَا أَهْلٌ أَنْ أَتَّقَى، فَمَنْ اتَّقَانِي فَلَمْ يَجْعَلْ مَعِيَ إِلَهًا، فَأَنَا أَهْلٌ أَنْ أُغْفَرَ لَهُ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، وَسُهَيْلٌ لَيْسَ بِالْقَوِيِّ فِي الْحَدِيثِ، وَقَدْ تَقَرَّرَ سُهَيْلٌ بِهَذَا الْحَدِيثِ عَنْ ثَابِتٍ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکهوه ره زای خوای لی بی ده گینهوه، که ده باره ی نه نه نایه ته: (هُوَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ) سورة المدثر: ۵۶. واته: هه ره نه ویشه شیای لی ترسانه، چونکه خاوه نی تۆله ی سه خته، وه هه ره نه ویشه شیای لی بورده له تاوان، کهواته تا زووه وهرن تهویه بکهن و په شیمان ببنهوه لهو کاره خراپانه تان. پیتغمبه ره ی خوا صلی الله علیه وسلم فه رمویه تی: (خوای گهوره ده فه رموویت: من شایسته ی نه وه م هه موو کهس شهرم و شکوم لی بکات و لیم بترسی، نه وه ی لیم بترسی و هاویه شم بو دانه نی، نه وه شایسته ی نه وه یه من لی خوش بیم).

ده باره ی سوره تی (القیامة).

۷۱ - بَابُ وَمِنْ سُورَةِ الْقِيَامَةِ

۳۳۲۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ مُوسَى بْنِ أَبِي عَائِشَةَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا نَزَلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ يُحَرِّكُ بِهِ لِسَانَهُ يُرِيدُ أَنْ يَحْفَظَهُ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: (لَا تُحَرِّكُ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ) قَالَ: فَكَانَ يُحَرِّكُ بِهِ شَفَتَيْهِ، وَحَرَّكَ سُفْيَانُ

سنن الترمذی بهر گئی چوارهم - باسه کانی تفسیری قورنان له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم

شَفَّيْتِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. قَالَ عَلِيُّ: قَالَ يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ: وَكَانَ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ يُحْسِنُ الثَّنَاءَ عَلَى مُوسَى بْنِ أَبِي عَائِشَةَ خَيْرًا.

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره خا صلی الله علیه وسلم کاتی وه حی بو ده هات زمانی به قورنان خویندن زور ده جولاند ده یوست له بهری بکات، خوی گه وه شه نایه تهی دابه زاند: (لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَفْجَلَ بِهِ (۱۶) إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ). سورة القیامة: ۱۶ - ۱۷

واته: زمانت به قورنان خویندن مه جوو لینه، واته: په له مه که بو له بهر کردنی، به راستی کو کردنه وه له بهر کردنی و نیسپاتی خویندنه وهی له سه ر زمانت له سه ر ئیمهیه.

۳۳۳۰ - (ضعیف) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنِي شَبَابَةُ، عَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنْ ثَوْبَرٍ، قَالَ: سَمِعْتُ ابْنَ عُمَرَ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ أَدْنَى أَهْلِ الْجَنَّةِ مَنْزِلَةً لَمَنْ يَنْظُرُ إِلَى جَنَانِهِ وَأَزْوَاجِهِ وَخَدَمِهِ وَسُرُرِهِ مَسِيرَةَ أَلْفِ سَنَةٍ، وَأَكْرَمُهُمْ عَلَى اللَّهِ مَنْ يَنْظُرُ إِلَى وَجْهِهِ غُدْوَةً وَعَشِيَّةً، ثُمَّ قَرَأَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (وَجْوهُ يَوْمَئِذٍ نَاضِرَةٌ إِلَى رَبِّهَا نَاطِرَةٌ). هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، وَقَدْ رَوَى غَيْرُ وَاحِدٍ عَنْ إِسْرَائِيلَ، مِثْلَ هَذَا مَرْفُوعًا. وَرَوَى عَبْدُ الْمَلِكِ بْنُ أَنْبَجَزٍ، عَنْ ثَوْبَرٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، قَوْلَهُ وَلَمْ يَرْفَعُهُ. وَرَوَى الْأَشْجَعِيُّ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ ثَوْبَرٍ، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، قَوْلَهُ وَلَمْ يَرْفَعُهُ، وَلَا نَعْلَمُ أَحَدًا ذَكَرَ فِيهِ عَنْ مُجَاهِدٍ، غَيْرَ الثَّوْرِيِّ. حَدَّثَنَا بِذَلِكَ أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ الْأَشْجَعِيُّ، عَنْ سُفْيَانَ، ثَوْبَرٌ يُكْنَى أَبَا جَهْمٍ، وَأَبُو فَاخِتَةَ اسْمُهُ: سَعِيدُ بْنُ عِلَاقَةَ.

واته: ئیبنو عومر ره زای خویان لی بی فهرمووی: پیغمبره خا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نزمترین پایه له بهه شتدا پایهی نهو که سانهیه که سه د

ههزار ساله پئی سهیری باخ و باخات و ژن و کاره کهر و نوکهر و تهخت و چارپایه ی خویان ده کهن، نهو بههشتیانه ی که زیاتر بهقهدر و بهپیزن نهوانه که بهیانیان و ئیواران ته ماشای زاتی (الله) ده کهن). له پاشدا شه نایه ته ی خوینده وه: (وَجُودَ يَوْمَئِذٍ نَاضِرَةٌ (٢٢) إِلَى رَبِّهَا نَاطِرَةٌ). سورة القيامة: ٢٢ - ٢٣. واته: له روژی قیامه تدا ده م و چاوو پوخسارگه لی (واته: پرومه تی باوهرداران) گهشاوه پاراوو پرشنگذاره و خوشیی و شادیان لی ده بینری، بو پهروهردگاری خویان ده روان.

ده باره ی سوره تی (عبس).

٧٢ - بَابُ وَمِنْ سُورَةِ عَبَسَ

٣٣٣١ - (صحيح الإسناد) حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ يَحْيَى بْنِ سَعِيدِ الْأُمَوِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، قَالَ: هَذَا مَا عَرَضْنَا عَلَى هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: أَنْزَلَ: (عَبَسَ وَتَوَلَّى) فِي ابْنِ أُمِّ مَكْتُومٍ الْأَعْمَى، أَتَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَجَعَلَ يَقُولُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أُرْشِدْنِي، وَعِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلٌ مِنْ عِظَمَاءِ الْمُشْرِكِينَ، فَجَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُعْرِضُ عَنْهُ وَيُقْبِلُ عَلَى الْآخَرِ، وَيَقُولُ: أَتَرَى بِمَا أَقُولُ بَأْسًا؟ فَيَقُولُ: لَا، فَمَقِي هَذَا أَنْزَلَ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ. وَرَوَى بَعْضُهُمْ هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: أَنْزَلَ عَبَسَ وَتَوَلَّى فِي ابْنِ أُمِّ مَكْتُومٍ وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ عَنْ عَائِشَةَ.

واته: له عائیشه وه رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: (عَبَسَ وَتَوَلَّى) (١) أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى). سورة عبس: ١ - ٢. واته: په یامبه ر صلی الله علیه وسلم پروی گرژ کردو، پروی سوپاند له وه که نیمانداره نابینا که هاته لای. ده باره ی ئیبنو ئومی مه کتوم دابهزی که پیاوئیکی نابینا بوو، هاته خزمهت

سنن الترمذی بهر گئی چوارهم - باسه کانی تفسیری قورنان له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم

پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم، وتی: شتی کهم فی ربکه، له وکاته دا یه کی له گه وه کانی قوره یشی له لایوو ده یویست بانگی بکات بو سهر دینی ئیسلام، بویه رووی لی وه رگپرا، رووی کرده یه کینکی تر فه رمووی: (نه وه ی بو ت باس ده کهم له باسی یه کتاپه رستی هیچ نار په حه تی و زیانیکی تیدایه؟) وتی: نا، جا بهو هویه وه: (عَبَسَ وَتَوَلَّى) دابه زی.

۳۳۳۲ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْفَضْلِ، قَالَ: حَدَّثَنَا ثَابِتُ بْنُ يَزِيدَ، عَنْ هِلَالِ بْنِ خَبَابٍ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: تَحْشَرُونَ حُفَاةَ عُرَاةٍ غُرْلًا، فَقَالَتْ امْرَأَةٌ: أَيْبَصِرُ أَوْ يَرَى بَعْضُنَا عَوْرَةَ بَعْضٍ؟ قَالَ: يَا فُلَانَةُ (لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، قَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ. وَفِيهِ عَنْ عَائِشَةَ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گپرنه وه، که پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم فه رموویه تی: (له پوژی قیامه تدا به پیتی په تی و به رووت و قووتی و خه ته نه نه کراوی حه شر ده کرین)، نافره تی وتی: شهرمگی یه کتر ده بینین؟ فه رمووی: (نه ی فلانه کهس: (لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ)). سورة عبس: ۳۷. واته: چونکه ههر که سیک لییان سه رگهرمی کارو کیشه ی خویه تی و نای په رده ژیتته سهر نه وی تر.

ده رباره ی سوره تی (إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ).

۷۳ - بَابُ وَمِنْ سُورَةِ إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ

۳۳۳۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبَّاسُ بْنُ عَبْدِ الْعَظِيمِ الْعَنْبَرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَحْبَبَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ بَجْرِ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ وَهُوَ ابْنُ يَزِيدَ الصَّنْعَانِيُّ، قَالَ: سَمِعْتُ

ابْنُ عُمَرَ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَنْظُرَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كَأَنَّهُ رَأَى عَيْنٍ فَلْيَقْرَأْ: (إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ)، وَ (إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ)، وَ (إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ).

واته: له ئیبنو عومره وه رهزای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نه وهی پییخو شه که به چاری خو ی پروانیته دیمه نیکی روژی قیامت، با سوره تی (ته کویر) و (انفطار) و (ئینشیاق) بخوینی).

ده باره ی سوره تی (للمطفین).

٧٤ - بَابُ وَمِنْ سُورَةِ وَبَلِّ لِلْمُطَفِّينَ

٣٣٣٤ - (حسن) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ ابْنِ عَجَلَانَ، عَنِ الْقَعْقَاعِ بْنِ حَكِيمٍ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا أَخْطَأَ خَطِيئَةً نَكَثَتْ فِي قَلْبِهِ نُكْثَةً سَوْدَاءً، فَإِذَا هُوَ نَزَعَ وَاسْتَغْفَرَ وَتَابَ سَقَلَ قَلْبُهُ، وَإِنْ عَادَ زِيدَ فِيهَا حَتَّى تَغْلُو قَلْبُهُ، وَهُوَ الرَّأْيُ الَّذِي ذَكَرَ اللَّهُ (كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هر بهنده یه که گوناح ده کات، خیرا خالیکی رهش به دلیه وه دنووسی، جا نه گهر تهویه کردو به شیمان بوویه وه، نهوا لیی پاک ده بیته وه، نه گهرنا، ورده ورده ده کا تا به تهواوی دلی ژهنگ ده گریت، هر نهویه که خوا ده فهرموی: (كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ). سورة المطفین: ٣٧. واته: به لکو نه وهی ده یانکرد له تاوان و گناه زالبووه به سهر دله کانیاندا، بویه راست و ناراست له یه که ناکه نه وه ئایه ته کافان به درو ده خه نه وه.

۳۳۳۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ دُرُسْتٍ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ أُبَيْدٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: حَمَّادٌ: هُوَ عِنْدَنَا مَرْفُوعٌ، (يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ) قَالَ: يَقُومُونَ فِي الرَّشْحِ إِلَى أَنْصَافِ آذَانِهِمْ.

واته: ده باره ی نهم نایه ته: (يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ) سورة المطففين: ۶. واته: نهو رۆژه ی هه موو خه لکی به پێوه ده وه ستن بۆ حوکم و فه رمانی خوا وه ندی جیهانه کان.

ئێبنو عومەر ره زای خوای لى بى ده فه رمویت: نهو رۆژه نه وه ند ه سه خته و خه جاله ت هینمه ره، هه ر یه که یان له نێو ئاره قی خۆیدا تا بنا گویتی ون ده بی.

۳۳۳۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عِيسَى بْنُ يُونُسَ، عَنِ ابْنِ عَوْنٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ) قَالَ: يَقُومُ أَحَدُهُمْ فِي الرَّشْحِ إِلَى أَنْصَافِ أُذُنَيْهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَفِيهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ.

ده باره ی سوره تی (إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ).

۷۵ - باب وَمِنْ سُورَةِ إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ

۳۳۳۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُوسَى، عَنْ عَثْمَانَ بْنِ الْأَسْوَدِ، عَنِ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَنْ نُوقِشَ الْحِسَابَ هَلَكَ، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ اللَّهَ يَقُولُ: (فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ)، إِلَى قَوْلِهِ: (يَسِيرًا) قَالَ: ذَلِكَ الْغَرَضُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

سنن الترمذی بهر گئی چوارهم - باسه کانی تفسیری قورنان له پیغمبهروه صلی الله علیه وسلم

حَدَّثَنَا سُؤَيْدُ بْنُ نَصْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ عُثْمَانَ بْنِ الْأَسْوَدِ، بِهَذَا الْإِسْنَادِ نَحْوَهُ. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ أَبَانَ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ قَالُوا: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَهَّابِ الثَّقَفِيُّ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ.

واته: له عایشه وه رهزای خوی لى بى ده گپنه وه، که فهرموویه تی: بو خوم گویم له پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده یفه رموو: (له رۆژی قیامه تدا ههر که سیک لیپرسینه وه ی له گهل بکریت تیاده چیت و سزاو نه شکهنجه ده دریت)، وتم: نه ی پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم، بیگومان خوی گه وه ده فهرمویت: (فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ (٧) فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا (٨) وَيَنْقَلِبُ إِلَى أَهْلِهِ مَسْرُورًا). سورة المطففين: ٧ - ٩. واته: نهو که سه ی نامه ی کرده وه کانی بدریته دهستی راستی، نه وه لیپرسینه وه یه کی سوک و ناسانی له گهلدا ده کریت، وه به دلخوشیه وه ده گه ریته وه بو ناو کهس و کاری. پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: بیگومان نه وه خستنه رووی کرده وه کانه).

٣٣٣٨ - (حسن صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عُبَيْدٍ الهمدانيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ أَبِي بَكْرٍ، عَنْ هَمَّامٍ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ حُوسِبَ عَذِّبَ. وَهَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ قَتَادَةَ عَنْ أَنَسٍ، لَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ قَتَادَةَ عَنْ أَنَسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه رهزای خوی لى بى ده گپنه وه، که پیغمبهری صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (له رۆژی قیامه تدا ههر که سیک لیپرسینه وه ی له گهل سزاو نه شکهنجه ده دریت).

دهرباره‌ی سورته‌ی (البروج).

٧٦ - باب وَمِنْ سُورَةِ الْبُرُوجِ

٣٣٣٩ - (حسن) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا رُوْحُ بْنُ عُبَادَةَ، وَعُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ مُوسَى، عَنْ مُوسَى بْنِ عُبَيْدَةَ، عَنْ أَيُّوبَ بْنِ خَالِدٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ رَافِعٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْيَوْمُ الْمَوْعُودُ يَوْمُ الْقِيَامَةِ، وَالْيَوْمُ الْمَشْهُودُ يَوْمُ عَرَفَةَ، وَالشَّاهِدُ يَوْمُ الْجُمُعَةِ، وَمَا طَلَعَتِ الشَّمْسُ وَلَا غَرَبَتْ عَلَى يَوْمٍ أَفْضَلَ مِنْهُ، فِيهِ سَاعَةٌ لَا يُؤَافِقُهَا عَبْدٌ مُؤْمِنٌ يَدْعُو اللَّهَ بِخَيْرٍ إِلَّا اسْتَجَابَ اللَّهُ لَهُ، وَلَا يَسْتَعِيدُ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا أَعَادَهُ اللَّهُ مِنْهُ. حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا قُرْآنُ بْنُ نَمَامٍ الْأَسَدِيُّ، عَنْ مُوسَى بْنِ عُبَيْدَةَ، بِهَذَا الْإِسْنَادِ نَحْوَهُ. وَمُوسَى بْنُ عُبَيْدَةَ الرَّبَذِيُّ يُكْنَى أَبَا عَبْدِ الْعَزِيزِ، وَقَدْ تَكَلَّمَ فِيهِ يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ الْقَطَّانُ وَغَيْرُهُ مِنْ قِبَلِ حِفْظِهِ. وَقَدْ رَوَى شُعْبَةُ، وَسُقْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ مِنَ الْأَئِمَّةِ عَنْ مُوسَى بْنِ عُبَيْدَةَ. هَذَا حَدِيثٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ مُوسَى بْنِ عُبَيْدَةَ، وَمُوسَى بْنُ عُبَيْدَةَ يُضَعَّفُ فِي الْحَدِيثِ. ضَعَّفَهُ يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ وَغَيْرُهُ مِنْ قِبَلِ حِفْظِهِ.

واته: له نه‌بو هوره‌بیره‌وه ره‌زای خوای لى بى ده‌گێڕنه‌وه، که فەرموویه‌تى: پێغه‌مبه‌رى خوا صلى الله عليه وسلم فەرموویه‌تى: ((وَالْيَوْمُ الْمَوْعُودُ، وَشَاهِدُ وَمَشْهُودُ) سورة البروج: ٢-٣. (الْيَوْمُ الْمَوْعُودُ) واته: رۆژى قیامت، (الْيَوْمُ الْمَشْهُودُ) واته: رۆژى عمره‌فه، (شَاهِدُ) واته: رۆژى هه‌ینی)، فەرمووی: (خۆر له‌سه‌ر هه‌یج رۆژى هه‌لنایه‌ت و ناوا نابێ چاکتر بێ له رۆژى هه‌ینی چونکه ساتیکى تێدایه هه‌ر باوه‌ردارى له‌و کاته‌دا داواى خێر له‌خوای گه‌وره بکات ئیلا‌لا خوا وه‌لامى ده‌داته‌وه و دو‌عاکه‌ی گێرا ده‌کات، په‌نا بگرت به‌ خوا له هه‌ر شتێ خوا په‌ناى ده‌دات و نه‌و شته‌ی لى دو‌ور ده‌خاته‌وه).

٣٣٤٠ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيلَانَ، وَعَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، الْمَعْنَى وَاحِدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنْ ثَابِتِ بْنِ أَبِي لَيْلَى، عَنْ صُهَيْبٍ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا صَلَّى الْعَصْرَ هَمَسَ، وَالْهَمْسُ فِي قَوْلِ بَعْضِهِمْ تَحْرُكُ شَفَتَيْهِ كَأَنَّهُ يَتَكَلَّمُ، فَقِيلَ لَهُ: إِنَّكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِذَا صَلَّيْتَ الْعَصْرَ هَمَسْتَ؟ قَالَ: إِنَّ نَبِيًّا مِنَ الْأَنْبِيَاءِ كَانَ أُعْجِبَ بِأَمْتِهِ فَقَالَ: مَنْ يَقُومُ لَهُؤُلَاءِ؟ فَأَوْحَى اللَّهُ إِلَيْهِ أَنْ خَيْرُهُمْ بَيْنَ أَنْ أَنْتَقِمَ مِنْهُمْ وَبَيْنَ أَنْ أَسْلِطَ عَلَيْهِمْ عَذَابَهُمْ، فَاجْتَارُوا النِّقْمَةَ، فَسَلَّطَ عَلَيْهِمُ الْمَوْتَ، فَمَاتَ مِنْهُمْ فِي يَوْمٍ سَبْعُونَ أَلْفًا. - قَالَ: وَكَانَ إِذَا حَدَّثَ بِهَذَا الْحَدِيثِ حَدَّثَ بِهَذَا الْحَدِيثِ الْآخَرِ، قَالَ: كَانَ مَلِكٌ مِنَ الْمُلُوكِ، وَكَانَ لِذَلِكَ الْمَلِكِ كَاهِنٌ يَكْهَنُ لَهُ، فَقَالَ الْكَاهِنُ: انظُرُوا لِي غُلَامًا فَهَمَّا، أَوْ قَالَ: فَطِنًا، لَقِنَا، فَأَعْلِمَهُ عِلْمِي هَذَا، فَإِنِّي أَخَافُ أَنْ أَمُوتَ فَيَنْقَطِعَ مِنْكُمْ هَذَا الْعِلْمُ، وَلَا يَكُونَ فِيكُمْ مَنْ يَعْلَمُهُ. قَالَ: فَتَنَظَرُوا لَهُ عَلَى مَا وَصَفَ، فَأَمَرُوهُ أَنْ يَحْضُرَ ذَلِكَ الْكَاهِنَ، وَأَنْ يَخْتَلِفَ إِلَيْهِ، فَجَعَلَ يَخْتَلِفُ، إِلَيْهِ وَكَانَ عَلَى طَرِيقِ الْغُلَامِ رَاهِبٌ فِي صَوْمَعَةٍ، قَالَ مَعْمَرٌ: أَحْسِبُ أَنْ أَصْحَابَ الصَّوَامِعِ كَانُوا يُؤْمِنُونَ مُسْلِمِينَ، قَالَ: فَجَعَلَ الْغُلَامُ يَسْأَلُ ذَلِكَ الرَّاهِبَ كُلَّمَا مَرَّ بِهِ، فَلَمْ يَزَلْ بِهِ حَتَّى أَخْبَرَهُ، فَقَالَ: إِنَّمَا أَعْبُدُ اللَّهَ. قَالَ: فَجَعَلَ الْغُلَامُ يَتَكَلَّمُ عِنْدَ الرَّاهِبِ وَيُبْطِئُ عَنِ الْكَاهِنِ، فَأَرْسَلَ الْكَاهِنُ إِلَى أَهْلِ الْغُلَامِ إِنَّهُ لَا يَكَادُ يَحْضُرُنِي، فَأَخْبَرَ الْغُلَامَ الرَّاهِبَ بِذَلِكَ، فَقَالَ لَهُ الرَّاهِبُ: إِذَا قَالَ لَكَ الْكَاهِنُ: أَيْنَ كُنْتَ؟ فَقُلْ: عِنْدَ أَهْلِي، وَإِذَا قَالَ لَكَ أَهْلُكَ: أَيْنَ كُنْتَ؟ فَأَخْبِرْهُمْ أَنَّكَ كُنْتَ عِنْدَ الْكَاهِنِ. قَالَ: فَبَيْنَمَا الْغُلَامُ عَلَى ذَلِكَ إِذْ مَرَّ بِجَمَاعَةٍ مِنَ النَّاسِ كَثِيرٍ قَدْ حَبَسَتْهُمْ دَابَّةٌ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ: إِنَّ تِلْكَ الدَّابَّةَ كَانَتْ أَسَدًا. قَالَ: فَأَخَذَ الْغُلَامُ حَجَرًا فَقَالَ: اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ مَا يَقُولُ الرَّاهِبُ حَقًّا فَأَسْأَلُكَ أَنْ أَقْتُلَهَا. قَالَ: ثُمَّ رَمَى فَقَتَلَ الدَّابَّةَ. فَقَالَ النَّاسُ: مَنْ قَتَلَهَا؟ قَالُوا: الْغُلَامُ، فَفَرَّغَ النَّاسُ وَقَالُوا: لَقَدْ عَلِمَ هَذَا الْغُلَامُ عِلْمًا لَمْ

يَعْلَمُهُ أَحَدٌ. قَالَ: فَسَمِعَ بِهِ أَعْمَى، فَقَالَ لَهُ: إِنْ أَنْتَ زِدَدْتَ بَصَرِي فَلَنْ كَذَا وَكَذَا. قَالَ: لَا أُرِيدُ مِنْكَ هَذَا، وَلَكِنْ أَرَأَيْتَ إِنْ رَجَعْتُ إِلَيْكَ بَصَرَكُ، أَتُؤْمِنُ بِالَّذِي رَدَّهَ عَلَيْكَ؟ قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: فَدَعَا اللَّهَ فَرَدَّ عَلَيْهِ بَصَرَهُ، فَأَمَنَ الْأَعْمَى، فَبَلَغَ الْمَلِكُ أَمْرَهُمْ، فَبَعَثَ إِلَيْهِمْ، فَأَتَى بِهِمْ، فَقَالَ: لَا أَقْتُلَنَّ كُلَّ وَاحِدٍ مِنْكُمْ قِتْلَةً لَا أَقْتُلُ بِهَا صَاحِبَهُ، فَأَمَرَ بِالزَّاهِبِ وَالرَّجُلِ الَّذِي كَانَ أَعْمَى فَوَضَعَ الْمِنْشَارَ عَلَى مَفْرِقِ أَحَدِهِمَا فَقَتَلَهُ، وَقَتَلَ الْآخَرَ بِقِتْلَةٍ أُخْرَى. ثُمَّ أَمَرَ بِالْغُلَامِ، فَقَالَ: انْطَلِقُوا بِهِ إِلَى جَبَلٍ كَذَا وَكَذَا فَالْقُوهُ مِنْ رَأْسِهِ، فَاَنْطَلِقُوا بِهِ إِلَى ذَلِكَ الْجَبَلِ، فَلَمَّا انْتَهَوْا إِلَى ذَلِكَ الْمَكَانِ الَّذِي أَرَادُوا أَنْ يُلْقُوهُ مِنْهُ جَعَلُوا يَتَهَايَتُونَ مِنْ ذَلِكَ الْجَبَلِ وَيَتَرَدَّدُونَ، حَتَّى لَمْ يَبْقَ مِنْهُمْ إِلَّا الْغُلَامُ. قَالَ: ثُمَّ رَجَعَ، فَأَمَرَ بِهِ الْمَلِكُ أَنْ يَنْطَلِقُوا بِهِ إِلَى الْبَحْرِ فَيُلْقُوهُ فِيهِ، فَاَنْطَلَقَ بِهِ إِلَى الْبَحْرِ، فَعَرَّقَ اللَّهُ الَّذِينَ كَانُوا مَعَهُ وَأَنْجَاهُ، فَقَالَ الْغُلَامُ لِلْمَلِكِ: إِنَّكَ لَا تَقْتُلْنِي حَتَّى تَصْلُبَنِي وَتَرْمِيَنِي وَتَقُولَ إِذَا رَمَيْتَنِي: بِسْمِ اللَّهِ رَبِّ هَذَا الْغُلَامِ. قَالَ فَأَمَرَ بِهِ، فَصَلَبَ، ثُمَّ رَمَاهُ، فَقَالَ: بِسْمِ اللَّهِ رَبِّ هَذَا الْغُلَامِ. قَالَ: فَوَضَعَ الْغُلَامُ يَدَهُ عَلَى صُدْغِهِ حِينَ رُمِيَ، ثُمَّ مَاتَ، فَقَالَ أَنَسٌ: لَقَدْ عَلِمَ هَذَا الْغُلَامُ عِلْمًا مَا عَلِمَهُ أَحَدٌ، فَإِنَّا نُؤْمِنُ بِرَبِّ هَذَا الْغُلَامِ. قَالَ: فَقِيلَ لِلْمَلِكِ أَجَزَعْتَ أَنْ خَالَفَكَ ثَلَاثَةَ، فَهَذَا الْعَالَمُ كُلُّهُمْ قَدْ خَالَفُوكَ. قَالَ: فَخَدَّ أَحَدُودًا ثُمَّ أَلْقَى فِيهَا الْحَطَبَ وَالنَّارَ، ثُمَّ جَمَعَ النَّاسَ. فَقَالَ: مَنْ رَجَعَ عَنْ دِينِهِ تَرَكْنَاهُ، وَمَنْ لَمْ يَرْجِعْ أَلْقَيْنَاهُ فِي هَذِهِ النَّارِ، فَجَعَلَ يُلْقِيهِمْ فِي تِلْكَ الْأَخْدُودِ. قَالَ: يَقُولُ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى فِيهِ: (قُتِلَ أَصْحَابُ الْأَخْدُودِ النَّارِ ذَاتِ الْوُفُودِ) حَتَّى بَلَغَ (الْعَزِيزُ الْحَمِيدُ) قَالَ: فَأَمَّا الْغُلَامُ فَإِنَّهُ دُفِنَ قَالَ: فَيَذْكُرُ أَنَّهُ أُخْرِجَ فِي زَمَنِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ وَاصْبَغَهُ عَلَى صُدْغِهِ كَمَا وَضَعَهَا حِينَ قُتِلَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له صوهه بيه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فەرموو یه تی: کاتی پیغمبره خا صلی الله علیه وسلم نوێژی عهسری ده کرد لیوی ده جولاند وهک

ئەوێ قسەبە بکات، پێی و ترا: بێگومان تۆ ئەو پێغمەبەرێ خوا صلی اللہ علیہ وسلم! کاتی نوێژی عەسرت کرد لیت دەجولاند، فەرمووی: (پەيامبەرێ لە پەيامبەران سەری سوڤما لەزۆری گەلەکە، فەرمووی: کێ کاروباری ئەمانە بەرپۆهەببات؟ خۆی گەورە وەحی بۆ نارد بێگومان چاکترینیان سەرپشک بن لەنیوان ئەم دوو حالەتەدا و یەکیکیان هەلبژێرن: تۆلەیان لێ بسەنریت، یان دوژمن زāl بێ بەسەریندا، نیش سزاو تۆلەیان هەلبژارد، مردنی ال کرد بە سەریاندا، لەروژیکدا حەفتا هەزاریان لێ مرد).

فەرمووی: پادشایە لە پادشاكان جادوگەرێکی هەبوو، روژی جادوگەرەکە بە پادشای وت: من پیر بووم دەترسم بمرم بۆیە منداڵێکی ئاقل و تێگەشتووم بۆ بنێرە با فیری زانستی جادوگەری بکەم لەدوای من ئەو زانستە بەردەوام بێ و ئەم کارەتان بۆ بکات، ئەویش کورپێکی ئاقل و تێگەشتووی لەو شیوەیە بۆ پەیدا کرد، هەموو روژی کورپەکە دەپۆشت بۆ دێرەکە بۆ لای جادوگەرەکە بۆ ئەوێ فیری زانستی جادوگەری بێ، لەسەر رینگاکە (راهییب) خواناسی هەبوو لای دەدا بۆ لای ئەویش و گوتی لەقسەئەویش دەگرت و قسەکانی بەدل بوو، بەلام کە دەچوو بۆ لای جادوگەرەکە لەسەر ئەو لیتی دەدا، سکالای خۆی لای خواناسەکە کرد، ئەویش پێی وت: ئەگەر جادوگەرەکە پێی وتی: لەکۆی بووی بۆ دواکەوتی؟ بلێ لەمالەوێ دواکەوتم، ئەگەر لەمالەوێ پێیان وتی: لەکۆی بووی بۆ دواکەوتی؟ بلێ لەلای جادوگەرەکە دواکەوتم، ماوێە بەو شیوەیە کاری بەرپێ کرد، روژی دای بەلای کۆمەلێ خەلکدا دەعبایە رینگە لێ گرتبوون، هەندێ وتیان: شیر بوو، بەردیکی هەلگرت وتی: خودایە ئەگەر پیاوێ خواناسەکە راست دەکات ئەو بەم بەردە بیکۆژە، بەردەکە پێدا کیشاو کوشتی، خەلکەکە وتیان: کێ کوشتی؟ وتیان: کورپەکە، جا خەلکەکە ترسان وتیان: ئەم کورپە زانستی دەزانی هیچ کەس

نایزانی، فهرمووی: کویری دهنگ و باسی کوره کهی بیست، پیی وت: نه گهر چاره کانم بۆ بگیتیه وه نه وهند و نه وهندهت دهده می، نهویش پیی وت: نه وهم ناوی لیت، نه گهر چاره کانت بۆ گهرانه وه باوه ر دینی به وهی بۆی گهراندویه وه؟ وتی: به لئی، کوره که بۆی پاراپیه وه له خوا چاره کانی بۆ گهراپیه وه، کویره که باوه ری هینا، به سه رهاته کهیان گه شسته پاشا، پاشا ناردی به دوا یاندا، کوره که و خواناسه که و کویره کهیان هینا، پاشا وتی: ههریه کیکتان به شیویه ده کوژم په شیمان نه بنه وه، فهرمانی دا به کوشتنی خواناسه که و کویره که به کیکیانیا ن به مشار کرد به دوو کهرته وه، نهوی تریشیان به شیویه کی تر کوشت، له پاشدا فهرمانی دا به کوشتنی کوره که، وتی: ببیهن بۆ سهر لوتکه ی فلانه کیو به سه ردا هه لئی بده نه خواره وه، بردیان بۆ سهر لوتکه ی کیوه که جگه له کوره که ههر هه موویان یه که به یه که کهوتنه خواره وه، فهرمووی: له پاشدا کوره که گهراپیه وه بۆ لای پاشا، پاشا فهرمانی دا که ببیهن فریتی بده نه ناو ده ریا وه، کو مه لئی له ده ست و پتوهنده کانی بردیان بۆ ناو ده ریا، خوای گه وه ههر هه موویانی نقوم کرد و خنکان کوره که رزگاری بوو، گهراپیه وه بۆ لای پاشا پیی وت: تو ناتوانی من بکوژی هه تا هه لم نه واسی به دارا و تیربارانم نه که ی و نه لیتی به ناوی خوای پهروه ردگاری نه م کوره وه، فهرمووی: پاشا فهرمانی دا کوره کهیان هه لواسی وتی: به ناوی خوای پهروه ردگاری نه م کوره وه، جا تیربارانی کرد، له وکاته دا کوره که دهستی نابووه سهر لایه کی روومه تی، له پاشدا مرد، خه لکه که وتیان: نه م کوره زانستی فیربووه هیچ کهس نایزانی، نه وا ئیمه باوه رمان هینا به پهروه ردگاری نه م کوره، وترا به پاشا: تو له سی کهس ده ترسای به ربه ره کانیی تو بکه ن و پینچه وانته بجولینه وه، ئیستا نه وه تا سه رجه م خه لکه که باوه ریان هینا وه به پهروه ردگاری نه م کوره و به ربه ره کانیی تو ده که ن و پینچه وانته ده جولینه وه، پاشا وتی: خه نده که لی بده ن، خه نده کی زوریان لی داو پریان کرد له دار و ناگریان تی به ردان، له پاشدا خه لکه کهیان کوژده وه، وتی: ههر کهس

گهراپهوه وازی لی دینین، هه رکه سیش نه گهراپهوه ده یخه نه ناو ئاگرهوه، جا خستنیانه ناو نهو خهنده کانهوه، فهرمووی: خوی گهوره ده باره یان ده فهرمویت: (قَتَلَ أَصْحَابُ الْأَخْذُودِ (٤) النَّارِ ذَاتِ الْوَقُودِ (٥) إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ (٦) وَهُمْ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ (٧) وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ). سورة البروج: ٤ - ٨. واته: به کوشت چن خاوه نانی له غه مه کانی ئاگری به سووتک، دهره نجام خاوه نه غه مه کان نهوانه ی بریاری نهو له غه مه یان دا نه فرینکران، نهوه بوو خوی گهوره توله ی لیسه ندن، کاتی دانیشتبوون له سه ر لیواری له غه مه کان، که ییان نه کرد به سووتاندنی موسلمانه کان، وه نهوان له سه ر نهوه ی ده یانکرد به پرواداره کان ئاماده بوون، مه به ست له م داستانه وشیار کردنه وه ی (قوریش)ه، که نه گهر نهوانیش ده ست له نه شکه نجه ی موسلمانه کان هه لئه گرن خوا له میهره بانی خو ی بی به شیان ده کات و نه یان فه وتین، له ملایشه وه دلدانه وه ی موسلمانه کانه، عه بیان لینه دوزی بوونه وه ه یچ شتیکیان پیناخوش نه بوو لییان، نهوه نه بیت که باوهریان هینابوو به خوی ده سه لاتداری سوپاسکراو.

ده باره ی سوره تی (الغاشیه).

٧٧ - باب وَمِنْ سُورَةِ الْغَاشِيَةِ

٣٣٤١ - (صحيح متواتر) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أُمِرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَقُولُوا: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، فَإِذَا قَالُوهَا عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّهَا وَحَسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ، ثُمَّ قَرَأَ: (إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيْطِرٍ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له جابیره وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (من فهرمانم پیکراوه له گهل خه لکدا بجهنگم ده لێن: لا إله إلا الله)، نه گهر وتیان شه وه خوین و مالیان ده پارێزن لیم به حه قی ئیسلام نه بیته، دواي شه وه لیپرسینه و بیان له لای خوا به). له پاشدا شه م نایه تهی خوینده وه: (إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكَّرٌ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ). سورة الغاشية: ۲۱ - ۲۲.

واته: ئینجا تۆیش شهی موحه مه د! صلی الله علیه وسلم ئاموژگاریان بکه و شه م شتانه یان بجه ره وه یاد، ئیتر گویت لی نه بیته، نه بیسن، یان ناییسن، چونکه تۆ له م کاته دا ههر ئاموژگاریکی بۆیان، هیچ ده سه لاتیکت نیه به سه ریانا تا بتوانی به زۆر برۆیان پی بیته، یان کوشتاریان له گهل بکه یته.

ده رباره ی سورته ی (الفجر).

۷۸ - بَابُ وَمِنْ سُورَةِ الْفَجْرِ

۳۳۴۲ - (ضعیف الإسناد) حَدَّثَنَا أَبُو حَفْصٍ عَمْرُو بْنُ عَلِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، وَأَبُو دَاوُدَ، قَالَا: حَدَّثَنَا هَمَّامٌ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ عِمْرَانَ بْنِ عِصَامٍ، عَنْ رَجُلٍ، مِنْ أَهْلِ الْبَصْرَةِ، عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سُئِلَ عَنِ الشُّفْعِ وَالْوَتْرِ، فَقَالَ: هِيَ الصَّلَاةُ بَعْضُهَا شَفْعٌ وَبَعْضُهَا وَتْرٌ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ قَتَادَةَ. وَقَدْ رَوَاهُ خَالِدُ بْنُ قَيْسٍ أَيْضًا، عَنْ قَتَادَةَ.

واته: له عیمرانی کوپی حوصه ینه وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که له پیغه مبهری خویان صلی الله علیه وسلم پرسی ده رباره ی مانای: (الشفع) و (الوتر). که له م نایه ته دا هاتون: (والشفع والوتر). سورة الفجر: ۳. شه ویش فهرمووی: (مه بست نوێژه کانه ژماره ی رکاته کانی جووته یان تاکه، (الشفع) واته: جوت، (الوتر) یش واته: تاک).

دهرباره‌ی سورەتی (وَالشَّمْسِ وَنُجُجَاها).

٧٩ - بَابُ وَمِنْ سُورَةِ وَالشَّمْسِ وَضَحَاها

٣٣٤٣ - (صحیح) حَدَّثَنَا هَارُونُ بْنُ إِسْحَاقَ الهَمْدَانِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُهُ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَمْعَةَ، قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمًا يَذْكُرُ النَّافَةَ وَالَّذِي عَقَرَهَا فَقَالَ: (إِذَا انْبَعَثَ أَشْقَاهَا) انْبَعَثَ لَهَا رَجُلٌ عَارِمٌ غَزِيرٌ مَبِيعٌ فِي رَهْطِهِ مِثْلُ أَبِي زَمْعَةَ ثُمَّ سَمِعْتُهُ يَذْكُرُ النِّسَاءَ فَقَالَ: إِلَّا مَن يَعْمِدُ أَحَدُكُمْ، فَيَجْلِدُ امْرَأَتَهُ جَلْدَ الْعَبْدِ وَلَعَلَّهُ أَنْ يُضَاجِعَهَا مِنْ آخِرِ يَوْمِهِ قَالَ: ثُمَّ وَعَظَهُمْ فِي ضَحِكِهِمْ مِنَ الضَّرِطَّةِ فَقَالَ: إِلَّا مَن يَضْحَكُ أَحَدُكُمْ مِمَّا يَفْعَلُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الله)ی کوری زهمعهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فەرموویهتی: بۆ خۆم گویم له پیتهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو باسی وشره که و نهو کهسهی ده کرد که کوشتی فەرمووی: (إِذَا انْبَعَثَ أَشْقَاهَا) سورة النمر: ١٢. واته: نهو دهمه که به پهله نهگبهترینیان (قه‌داری کوری سالیف) ههستایه سه‌ر پی بۆ کوشتنی وشره که.

فەرمووی: (نهو پیاوه نهگبهته وشرکه‌ی صالح پیتهمبهری کوشت، پیاویکی خاوه‌ن ده‌سه‌لات و به‌هێز بوو له‌ناو هۆزه‌که‌یدا، که‌سوکارێکی زۆری هه‌بوو پشتیان ده‌گرت و‌ه‌ک نه‌بو زهمعه)، له‌پاشدا بۆ خۆم گویم له پیتهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو باسی ئافره‌تانی ده‌کرد، فەرمووی: (نهووه چۆن کارێکه که‌سی له‌نیوه به‌پۆژدا و‌ه‌ک به‌نده دارکاری ژنه‌که‌ی ده‌کات، دوور نیه له‌کوژتایی نهو رۆژه‌شدا له‌ته‌کی جووت ببی)، جا له‌باره‌ی نهووه که به‌تپری یه‌کتر پی ده‌که‌نین نامۆژگاری کردن و فەرمووی: (نهووه بۆ چی به‌شتی پیده‌که‌ن له‌کاتی‌که‌دا له‌خۆشتان رووده‌دات).

دهر باره ی سورته ی (وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى).

۸۰ - باب وَمِنْ سُورَةِ اللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى

۳۳۴۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَائِدَةُ بْنُ قُدَامَةَ، عَنْ مَنْصُورِ بْنِ الْمُعْتَمِرِ، عَنْ سَعْدِ بْنِ عُبَيْدَةَ، عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ السُّلَمِيِّ، عَنْ عَلِيٍّ: قَالَ: كُنَّا فِي جَنَازَةٍ فِي الْبَقِيعِ، فَأَتَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَجَلَسَ وَجَلَسْنَا مَعَهُ وَمَعَهُ عُوْدٌ يَنْكُثُ بِهِ فِي الْأَرْضِ، فَرَفَعَ رَأْسَهُ إِلَى السَّمَاءِ فَقَالَ: مَا مِنْ نَفْسٍ مَنُفُوسَةٍ إِلَّا قَدْ كُتِبَ مَذْخَلُهَا، فَقَالَ الْقَوْمُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَفَلَا نَتَّكِلُ عَلَى كِتَابِنَا، فَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ السَّعَادَةِ، فَهُوَ يَعْمَلُ لِلْسَّعَادَةِ، وَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الشَّقَاءِ، فَإِنَّهُ يَعْمَلُ لِلشَّقَاءِ؟ قَالَ: بَلْ اْعْمَلُوا فَكُلُّ مُيَسَّرٍ، أَمَّا مَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ السَّعَادَةِ فَإِنَّهُ مُيَسَّرٌ لِعَمَلِ السَّعَادَةِ، وَأَمَّا مَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الشَّقَاءِ فَإِنَّهُ مُيَسَّرٌ لِعَمَلِ الشَّقَاءِ، ثُمَّ قَرَأَ: (فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى فَسَنِيَسِرُّهُ لِيُخْسِرَنَّهَا وَلَهُ آسَرَةُ) هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له پيشهوا عهلی کوری (أبو طالب) وه رهزای خوای لی بئی دهگیرنه وه، که فهرموویه تی: له مه دینه له گۆرستانی به قیغ له گهل تهرمی کدا بووین پیغه مبهری خواش صلی الله علیه وسلم لهوئی ناماده بوو، هات له لامان دانیشته دارده سیتیکی به دهسته وه بوو، به بئی دهنگی کهم کهم داردهسته کهی دهخشانده له زهوی - وه که نهووی بیر لهشتیکی گرنه بکاته وه -، له پاشدا سهری بهرزکرده وه بو ناسمان و فهرمووی: (یه که به یه کتان، یه که به یه کی روحه دروستکراوه کان، نیللا خوای گهوره جینگه ی نهووی له به هشت یان له دوزه خ دا نویسوه، نیللا نوسراوه که به دهخته یان به خته وه ره). خه لکه که وتیان: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه

وسلم، جا که وایه بۆ پشت نه بهستین بهو نوسراودمان و پالی لی نه دهینه وه واز له کاروکرده وهی چاکه نه هیئین، شه وهی به خته وهر بی شه وه به خته وه ره وه، شه وهشی به ده خت بی شه وه به ده خته وه له شه زه لدا بۆیان نوسراوه؟ فه رمووی: (هه ول بدهن و با کرده وه تان هه بیئت، هه موو که سی بۆچی دروستکراوه به ره وه شه و ناراسته یه ده چیئت و بۆی ئاسان ده بیئت، به ختیار ریگه ی چاکه وه به خته وه ری ده گری و، به ده ختیش ریگه ی خراپه وه به ده ختی ده گری). له پاشدا شه ئایه ته ی خوینده وه: (فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى وَصَلَّى بِالْحُسْنَى فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرَى وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرَى). سورة البیل: ۵ - ۱۰. واته: ئینجا شه وهی مال و سامانی خۆی له بهر خوا به خشی و له نافه رمانی خوا خۆی پاراست و برپای به پاداشتی چاکتر کرد، شه وای ئیمهش بیگومان بۆ به ههشت و بۆ کاری ئاسان و چاک، ناماده وه رینوئینی ده کهین و، ده یخهینه سه ر راسته ری، وه شه وهش چرووکی کردو خۆی بی نیاز گرت و برپاوشی به پاداشی چاکتر نه کرد له لای خوا، شه وای ئیمهش کار ئاسانی بۆ ده کهین، بۆ دژوارترین ریگه.

ده رباره ی سورته تی (وَالضُّحَى).

۸۱ - بَابُ وَمِنْ سُورَةِ الضُّحَى

۳۳۴۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنِ الْأَسْوَدِ بْنِ قَبِيْسٍ، عَنْ جُنْدَبِ بْنِ جَبَلٍ، قَالَ: كُنْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي غَارٍ، فَدَمِيتُ إِصْبَعَهُ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: هَلْ أَنْتَ إِلَّا إِصْبَعٌ دَمِيتَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ مَا لَقِيتَ

قَالَ: وَأَبْطَأَ عَلَيْهِ جَبْرِيلُ، فَقَالَ الْمُشْرِكُونَ: قَدْ وُدِّعَ مُحَمَّدٌ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: (مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَاهُ شُعْبَةُ، وَالثَّوْرِيُّ، عَنْ الْأَسْوَدِ بْنِ قَيْسٍ.

واته: له چونده بی به جهلیه وه رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: جاری له نه شکه وتیکدا له خزمهت پیغه مبهردا صلی الله علیه وسلم بووم، په نجیه کی برینداربوو خوینی لیتهات، فهرمووی: (تو په نجیه کی له پتی خوا خوینت لیتهات). راوی فهرمووی: جبریل بز ماوهیه که له هینانی وه حی دوا کهوت، نینجا موشریکه کان وتیان: دیاره خوا دهست بهرداری موحه ممد بووه! نه و جا خوی بالا دهست نهم سووره تهی دابه زاند: (مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى). سورة الضحی: ۳. واته: بهوانه سویند، له وکاته وه پهروه ردگارت هه لی بژاردوویت دهست بهرداری نه بووه وه نه بیوو غزانددوویت نهی پیغه مبهردا صلی الله علیه وسلم!.

دهرباره ی سورته تی (أَلَمْ نَشْرَحْ).

۸۲ - بَابُ وَمِنْ سُورَةِ أَلَمْ نَشْرَحْ

۳۳۴۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، وَأَبْنُ أَبِي عَدِيٍّ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي عَرُوبَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، عَنْ مَالِكِ بْنِ صَعْصَعَةَ، رَجُلٍ مِنْ قَوْمِهِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: بَيْنَمَا أَنَا عِنْدَ الْبَيْتِ بَيْنَ النَّائِمِ وَالْيَقْظَانِ، إِذْ سَمِعْتُ قَائِلًا يَقُولُ: أَحَدٌ بَيْنَ الثَّلَاثَةِ، فَأُتِيتُ بِطُسْتٍ مِنْ ذَهَبٍ فِيهَا مَاءٌ زَمْزَمٌ، فَشَرَحَ صَدْرِي إِلَى كَذَا وَكَذَا، قَالَ قَتَادَةُ: قُلْتُ لِأَنَسِ بْنِ مَالِكٍ: مَا يَعْني؟ قَالَ: إِلَى أَسْفَلِ بَطْنِي، فَاسْتُخْرِجَ قَلْبِي، فَعُسِلَ قَلْبِي بِمَاءِ زَمْزَمَ، ثُمَّ أُعِيدَ

سنن الترمذی بهرگی چوارهم - باسه کانی تفسیری قورنان له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم

مَكَانَهُ، ثُمَّ حُشِيَ إِيمَانًا وَحِكْمَةً وَفِي الْحَدِيثِ قِصَّةٌ طَوِيلَةٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَاهُ هِشَامُ الدَّسْتَوَائِيُّ، وَهَمَّامٌ، عَنْ قَتَادَةَ وَفِيهِ عَنْ أَبِي دَرٍّ.

واته: له نه نهسی کوری مالیکه وه رهزای خوای لی بی، له مالیکی کوری صهعه وه ده گپنه وه، که پیغمبره خا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (جاری له که عبه له بهینی حه مزه ی مامم و جه عفه ری ناموزامدا راکشابووم، له نیوان خه وتوو بیداریدا بووم، گویم لی بوو یه کی وتی: لهو سیانه یه کیکیانه، ته شتیکی نالوتنیان هینا، ناوی زه مزه می تیدا بوو، له ویوه بو شهوی سنگیان هه لدریم). قه تاده وتی: به نه نهسی کوری مالیکم رهزای خوای لی بی وت: یانی چی؟ فهرمووی: (هه تا بهشی خواره وهی سکمیان هه لدری، دلیمان ده رهینا، به ناوی زه مزه شوریدیان، له پاشدا خستیانه وه شوینی خوئی، نینجا پریان کرد له نیمان و زانست و حیکمه ت و دانایی).

دهر باره ی سوره تی (والتین).

۸۳ - بَابُ وَمِنْ سُورَةِ وَالتِّينِ

۳۳۴۷ - (ضعیف) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أُمَيَّةَ، قَالَ: سَمِعْتُ رَجُلًا بَدَوِيًّا أَعْرَابِيًّا، يَقُولُ: سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ يُرْوِيهِ يَقُولُ: مَنْ قَرَأَ سُورَةَ: وَالتِّينِ وَالزَّيْتُونِ فَقَرَأَ: (أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ) فَلْيُقَلِّ: بَلَى وَأَنَا عَلَى ذَلِكَ مِنَ الشَّاهِدِينَ. هَذَا حَدِيثٌ إِنَّمَا يُرْوَى بِهَذَا الْإِسْنَادِ عَنْ هَذَا الْأَعْرَابِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ وَلَا يُسَمَّى.

واته: نه بو هوره ره رهزای خوای لی بی ده گپیتسه وه، ده فهرموویت: هه کهس سوره تی: (والتین والزیتون) سورة التین: ۱. واته: سویند به داری هه غیرو زهیتوون، یان

سنن الترمذی بهر گئی چوارهم - باسه کانی تفسیری قرئان له یفهمهروه صلی الله علیه وسلم

بهو جینگایه ی که ههنجیرو زهیتوونی تیا سهوز دهبی، واته: شاری قودسی پیروژ جینگای له دایکبوونی عیسا سهلامی خوای لهسهربی.

خویندو گه یشته کوتا نایه تی: (الْأَنسَ اللَّهُ بِأَحْكَمِ الْحَاكِمِينَ) سورة البین: ۳. واته: نایا خوا له هه موو داوهره کان داوهرتر نیه؟! بهلئ له هه موو داوهرتیک داوهرترو دادپهروه تره، چونکه ئاده مزاد بو شهوه دروستکراوه ژیری خوی بخاته گهر بو دۆزینهوهی خوا، جا کاتی شهو خوی گیل و کویر کرد، شهوا نیتر په وایه په سترین پلهی بدریتی و ببریته ریزی په سترین گیانداره کانیشه وهو و بشنیردری بو دۆزهخ.

دهبی بلئ: بهلئ من شایه تی دهدهم لهسهر شهوه که خوای گهوره له هه موو داوهرتیک داوهرترو دادپهروه تره.

دهرباره ی سورته تی (اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ).

۸۴ - بَابُ وَمِنْ سُورَةِ اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ

۳۳۴۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنْ عَبْدِ الْكَرِيمِ الْجَزْرِيِّ، عَنْ عِكْرَمَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ: (سَنَدُ الزَّيْنَبِ) قَالَ: قَالَ أَبُو جَهْلٍ، لَئِنْ رَأَيْتُ مُحَمَّدًا يُصَلِّي لَأَطَّأَنَّ عَلَى عُنُقِهِ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَوْ فَعَلَ لَأَخَذْتُهُ الْمَلَائِكَةُ عِيَانًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: دهرباره ی نهم نایه ته: (سَنَدُ الزَّيْنَبِ) سورة العلق: ۸. واته: جا با شهو کاته هاوهل و هاوړی و هاو دانیشه تووه کانی بانگ بکاو هاواریان بو بیات، بهلکو نه هیلن.

ئیینو عهباس رهزای خویان لی بی فهرمووی: نه بو جههل وتی: شه گهر

موحه دمهدم دی نوژی بکات پی دهخمه سه ریسى ملی، پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم فرمووی: (نه گهر نهو کاره ی بکردایه مه لانیکه به ناشکرا په ل په لیان ده کردوو پارچه پارچه دهیانفراند).

۳۳۴۹ - (صحیح الإسناد) حَدَّثَنَا أَبُو سَعِيدٍ الْأَشْجِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو خَالِدٍ الْأَحْمَرُ، عَنْ دَاوُدَ بْنِ أَبِي هِنْدٍ، عَنْ عِكْرَمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي فَجَاءَ أَبُو جَهْلٍ فَقَالَ: أَلَمْ أَنُتْهِكْ عَنْ هَذَا؟ أَلَمْ أَنُتْهِكْ عَنْ هَذَا؟ أَلَمْ أَنُتْهِكْ عَنْ هَذَا؟ فَأَنْصَرَفَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَزَبَرَهُ، فَقَالَ أَبُو جَهْلٍ: إِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا بِهَا نَادٍ أَكْثَرُ مِنِّي، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: (فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ) فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: وَاللَّهِ لَوْ دَعَا نَادِيَهُ لَأَخَذَتْهُ زَبَانِيَةُ اللَّهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ. وَفِيهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گێرنه وه، که فرموویه تی: پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم لای مه قام نوژی ده کرد، نه بو جههل هات وتی: نه وه چند جارم پی وتی نه مه مه که؟ نه وه چند جارم پی وتی نه مه مه که؟ نه وه چند جارم پی وتی نه مه مه که؟ پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم لیبی تووره بوو سه لامی دایه وه و روشت، نه بو جههل وتی: خۆت چاک ده زانی لهم شاره دا کهس نیه وه ک من نادى و دیوه خانی پر بی له خه لک و یار و یاهور، خوی گه وه نه مه ئایه ته ی دابه زاند: (فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ (۱۷) سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ) سورة العلق: ۷ - ۸. واته: جا با نه وکاته هاوه ل و هاوړی و هاو دانیشته وه کانی بانگ بکاو هاواریان بو بیات، به لکو نه هیلن، به ته ئکید ئیمه ش ده رگاوانه کانی دۆزه خی بو بانگ ده که بین تا بیگرن، که به راستی کۆمه لئکی زه بر به ده ستن. (ئیبنو عه باس) فرمووی: نه گهر هاواری بو بردبان، ده سته جی فریشته ی سزا ده یگرت و تیا ده چوو.

دهرباره‌ی سورته‌ی (لَيْلَةُ الْقَدْرِ).

۸۵ - بَابُ وَمِنْ سُورَةِ لَيْلَةِ الْقَدْرِ

۳۳۵۰ - (ضعیف الإسناد مضطرب، ومنتہ منکر) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ الطَّيَالِسِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْقَاسِمُ بْنُ الْفَضْلِ الْحُدَّائِيُّ، عَنْ يُونُسَ بْنِ سَعْدٍ، قَالَ: قَامَ رَجُلٌ إِلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ، بَعْدَ مَا بَاعَ مُعَاوِيَةَ، فَقَالَ: سَوَّدَتْ وَجُوهُ الْمُؤْمِنِينَ، أَوْ يَا مُسَوِّدَ وَجُوهِ الْمُؤْمِنِينَ فَقَالَ: لَا تُؤَيِّنِي رَجَمَكَ اللَّهُ، فَإِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَرَى بَنِي أُمَيَّةَ عَلَى مِنْبَرِهِ فَسَاءَهُ ذَلِكَ، فَتَرَكْتُ: (إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ) يَا مُحَمَّدُ، يَغْنِي نَهْرًا فِي الْجَنَّةِ، وَتَرَكْتُ: (إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ) يَمْلِكُهَا بَعْدَكَ بَنُو أُمَيَّةَ يَا مُحَمَّدُ قَالَ الْقَاسِمُ، فَعَدَدْنَاهَا فَإِذَا هِيَ أَلْفُ شَهْرٍ لَا تَزِيدُ يَوْمًا وَلَا تَنْقُصُ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ الْقَاسِمِ بْنِ الْفَضْلِ. وَقَدْ قِيلَ عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ الْفَضْلِ، عَنْ يُونُسَ بْنِ مَارِزٍ، وَالْقَاسِمِ بْنِ الْفَضْلِ الْحُدَّائِيُّ هُوَ ثِقَةٌ؛ وَثَقَّةٌ يَحْتَجُّ بِنِ سَعِيدٍ وَعَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ مَهْدِيٍّ، وَيُونُسُ بْنُ سَعْدٍ رَجُلٌ بَجْهُولٌ وَلَا نَعْرِفُ هَذَا الْحَدِيثَ عَلَى هَذَا اللَّفْظِ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له یوسوفی کورپی سه‌عه‌ده ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: له‌دوای نه‌وه‌ی حه‌سه‌نی کورپی پیتشه‌وا عه‌لی ره‌زای خوای لی بی په‌یانی‌دا به‌ مو‌عاویه، پیاوئ هه‌ستا بۆ و‌تی: تو رووی باوه‌رداران‌ت ره‌ش کرد، یان و‌تی: نه‌ی نه‌و که‌سه‌ی که رووی باوه‌رداران‌ت ره‌ش کرد، نه‌ویش فهرمووی: ره‌حه‌تی خوات لی بی سه‌رکۆنه‌م مه‌که، پیتغمبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌خه‌ودا به‌نی ئومه‌یه‌ی ده‌بینی له‌سه‌ر مینه‌ره‌که‌ی خۆی و‌تار ده‌ده‌ن و حوکم ده‌که‌ن، زۆر پیتی ناخۆش ده‌بی، نه‌م سورته‌ی بۆ نارد: (إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ) سورته

الکثر: ۱. واته: بهراستی ئیمه چاکه و خوشیی و خیریکی زۆر گهوره مان به تو به خشی که مایه ی سه ر بهرزی دنیا و قیامهتته، یه کئی لهوانه پروباریکی تایبهته له بههشتدا، وهك نیمام (بوخاری) دهلی.

ئه ی موحهمد، واته دهریایه له بههشتدا، ههروهها نهم سورهتеш دابهزی: (إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ). سورة القدر: ۱ - ۳. واته: بهراستی ئیمه له شهویکی زۆر پرۆزو بهرێژدا قورنانمان دابهزاند. بهلی بهراستی ئه و شهوه زۆر بهرێژه، چونکه قورنانی تیدا هاتوه، جا دهبی چ پلهیهك لهوه گهوهتر بی که خوای گهوره بهو شهوهی بهخشیوه؟ تو چوو زانیت شهوی به فەر چیه و چنده به بهره کهته؟ شهوی قه در له ههزار مانگ چاکتره، واته: فەر بهره کهتی ئه و شهوه زۆر زیاتره لهو شهوانه ی قه دریان تیا نه بی، دیاری کردنی ژماره ی ههزار مانگ پیده چی لای عه ره به کان با و بووبی و وترابی: فلانه نیش له نیشی ههزار مانگ چاکتره، واته: لهوه ده چی مه بهست دیاری کردنی لای سه رووی ژماره نه بی، چونکه ئه و شهوه نهك له ههزار مانگ، بهلکو به بۆنه ی هاتنی نهم قورنانهوه له تهواوی رۆژه کانی تری گیتی چاکتره.

واته: ئه ی موحهمد (لَيْلَةُ الْقَدْرِ) که دراوه به تو لهو ههزار مانگه چاکتره که بهنی ئومه ییه حوکی تیدا ده کهن، قاسیم فەر مووی: ژماردمان ریک ههزار مانگ حوکیان کرد.

۳۳۵۱ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي لُبَابَةَ، وَعَاصِمٍ هُوَ ابْنُ بَهْدَلَةَ، سَمِعَا زَيْدَ بْنَ حُبَيْشٍ، يَقُولُ: قُلْتُ لِأَبِي بَنِي كَعْبٍ، إِنَّ أَحَاكَ عَبْدَ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ يَقُولُ: مَنْ يَقُمْ الْحَوْلَ يُصِيبَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ، فَقَالَ: يَغْفِرُ اللَّهُ لِأَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، لَقَدْ عَلِمَ أَنَّهَا فِي الْعَشْرِ الْأَوَاخِرِ مِنْ رَمَضَانَ، وَأَنَّهَا لَيْلَةُ سَبْعِ

وَعِشْرِينَ، وَلَكِنَّهُ أَرَادَ أَنْ لَا يَتَكَلَّمَ النَّاسُ، ثُمَّ حَلَفَ لَا يَسْتَنْثِي أَنَّهَا لَيْلَةُ سَبْعٍ وَعِشْرِينَ، قَالَ: قُلْتُ لَهُ: بِأَيِّ شَيْءٍ تَقُولُ ذَلِكَ يَا أَبَا الْمُنْذِرِ؟ قَالَ: بِالْآيَةِ الَّتِي أَخْبَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَوْ بِالْعَلَامَةِ أَنَّ الشَّمْسَ تَطْلُعُ يَوْمَئِذٍ لَا شُعَاعَ لَهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: زیبری کورپی حوبهیش فهرمووی: به نوبه ی کورپی که عیم وت: برا دینییه که ت (عبد الله) ی کورپی مه سعود ره زای خوای لی بی ده فهرموویت: هه رکهس به درێژایی سال شهوانه ههستی شهونویژ بکات شهوی قه دری به نسیب ده بی و خیری هه زار مانگ عیباده تی بو ده نوسریت، نوبه ی فهرمووی: خوا له باوکی (عبد الرحمن) خوش بیی - باوکی (عبد الرحمن) نازناوی (عبد الله) ی کورپی مه سعوده - ، بیگومان خو ی باش ده زانی له ده شهوی کوتایی مانگی ره مه زاندایه، به راستی شهوی بیست و ههوتیشه، به لام نهو دهیهوی خه لک پالی لی نه ده نه وه، له پاشدا به دلنیا ییه وه سویتندی خوارد که شهوی بیست و ههوته، وتی: پیم وت: نه ی باوکی (منذر) به چ به لگه یه وا ده لئی؟ فهرمووی: بهم به لگه که پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم پی راگه یاندووین: (به یانی نهو رۆژه که خۆر هه لدی تیشکی نیه ههتا به رزده بیته وه).

دهر باره ی سور ه تی (لم یکن).

٨٦ - بَابُ: وَمِنْ سُورَةِ لَمْ يَكُنْ

٣٣٥٢ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الْمُخْتَارِ بْنِ قُلْفُلٍ، قَالَ: سَمِعْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ يَقُولُ: قَالَ رَجُلٌ

لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا خَيْرَ الْبَرِيَّةِ، قَالَ: ذَلِكَ إِبْرَاهِيمُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نههسی کوری مالیکهوه رهزای خوای لى بى دهگیرنهوه، که
 فهرموویهتی: پیاوی وتی به پیغمبهری خوای صلی الله علیه وسلم: (تهی
 چاکترین دروستکراوی خوا). فهرمووی: (تهو وهسفه بو نیبراهیم سهلامی خوای
 لهسهر بى بهکاردههیتیریت).

دهربارهی سورهتی (إِذَا زُلْزِلَتِ الرَّجْ).

۸۷ - بَابُ وَمِنْ سُورَةِ إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ

۳۳۵۳ - (ضعيف الإسناد) حَدَّثَنَا سُؤَيْدُ بْنُ نَصْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا سَعِيدُ بْنُ أَبِي أَيُّوبَ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي سُلَيْمَانَ، عَنْ سَعِيدِ الْمُقْبِرِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَرَأَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَذِهِ الْآيَةَ: (يَوْمَئِذٍ تُخْبِرُهَا) قَالَ: أَتَذَرُونَ مَا أَخْبَارُهَا؟ قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ: فَإِنَّ أَخْبَارَهَا أَنْ تَشْهَدَ عَلَى كُلِّ عَبْدٍ أَوْ أَمَةٍ بِمَا عَمِلَ عَلَى ظَهَرِهَا، تَقُولُ: عَمِلَ يَوْمَ كَذَا كَذَا وَكَذَا، فَهَذِهِ أَخْبَارُهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لى بى دهگیرنهوه، که فهرموویهتی:
 پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم تهه نایهتهی خویندهوه: (يَوْمَئِذٍ تُخْبِرُهَا)
 (سورة الزلزلة: ۴). واته: لهو رۆژهدا زهوی ههوالهکانی خوای دهگیریتیهوه.
 پیغمبهر صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (نایا دهزانن تهو ههوالهکی که زهوی
 دهگیریتیهوه چییه؟). وتیان: خواو پیغمبهرهکهی باش دهیزانن، فهرمووی: (تهویه
 زهوی شایهتی دهوات لهسهر ههموو بهندهیه، چ پیاو بى چ ژن که چی کردوهوه

له سهر پشتی و دهلی: تو لهو روژه و لهو روژه دا نه وه و نه وهت کردوه). فهرمووی:
(نه وهیه هه واله کهی).

دهرباره ی سورته ی (الْهَآكُمُ التَّكَاثُرُ).

۸۸ - بَابُ وَمِنْ سُورَةِ الْهَآكُمُ التَّكَاثُرُ

۳۳۵۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَهْبُ بْنُ جَرِيرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ مُطَرِّفِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الشَّخِيرِ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ انْتَهَى إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ يَقْرَأُ: الْهَآكُمُ التَّكَاثُرُ قَالَ: يَقُولُ ابْنُ آدَمَ: مَا لِي مَالِي، وَهَلْ لَكَ مِنْ مَالِكَ إِلَّا مَا تَصَدَّقْتَ فَأَمْضَيْتَ، أَوْ أَكَلْتَ فَأَفْنَيْتَ، أَوْ لَبَسْتَ فَأَبْلَيْتَ؟ هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (مطرف)ی کوری (عبد الله)ی کوری شیخیره وه، له باوکیه وه رهزای
خوای لی بئی ده گیر نه وه، که گه یشتوه به پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نهم
نایه تهی خوینده وه: (الْهَآكُمُ التَّكَاثُرُ) سورة التكاثر: ۱. واته: خه لکینه خو هه لکیشانتان
به زوری سامان و منال، بئی ناگای کردوون، فهرمووی: (ناده میزاد دهلی: مال و
سامانه کهم، نایا مال و سامانت ههیه سوودت پی بگه یه نی جگه له وهی به خشیت
و له قیامهت پاداشته کهی وهرده گریت، یان خواردت و له ناوچوو، یا پزشتیت و
کۆنت کردوو رزی و نه ما).

۳۳۵۵ - (ضعيف الإسناد) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَكَّامُ بْنُ سَلَمٍ الرَّازِيُّ، عَنْ عَمْرِو بْنِ أَبِي قَيْسٍ، عَنِ الْحَجَّاجِ، عَنِ الْمِنْهَالِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ زَيْدِ بْنِ حُبَيْشٍ، عَنْ عَلِيٍّ قَالَ: مَا زِلْنَا نَشْكُ فِي عَذَابِ الْقَبْرِ حَتَّى نَزَلَتْ: (الْهَآكُمُ التَّكَاثُرُ) قَالَ أَبُو كُرَيْبٍ،

سنن الترمذی بهر گئی جواره م - باسه کانی تفسیری قورنان له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم

مَرَّةً عَنْ عَمْرِو بْنِ أَبِي قَيْسٍ، عَنْ ابْنِ أَبِي لَيْلَى، عَنِ الْمِنْهَالِ بْنِ عَمْرٍو. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ.

واته: له پیتشهوا علیه وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: بهردهوام گومانان هه بوو له سزای گوڤ هه تا نهم نایه ته دابه زی: (الْهَآكُمُ التَّكَاُفُ).

۳۳۵۶ - (حسن الإسناد) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرِو بْنِ عُلْفَمَةَ، عَنْ يَحْيَى بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ حَاطِبٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ بْنِ الْعَوَّامِ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ: (ثُمَّ لَتَسْأَلَنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ) قَالَ الزُّبَيْرُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَأَيُّ النَّعِيمِ تُسْأَلُ عَنْهُ، وَإِنَّمَا هُمَا الْأَسْوَدَانِ التَّمْرُ وَالْمَاءُ؟ قَالَ: أَمَّا إِنَّهُ سَيَكُونُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له (عبد الله) کورپی زویتری کورپی عهوامه وه، له باوکیه وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: کاتی نهم نایه ته دابه زی: (ثُمَّ لَتَسْأَلَنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ). سورة النکات: ۸. واته: پاشان باوه پرتان هه بیته لهو روژدها پرسیری هه موو بههره یه کتان لیده کری: تهنه روستیی، مال و سامان، خیل و هوز، هه بههره یه کی تر که خوا پیتی دابن، چۆنتان دهست که وتوو...؟ له پیتی شهرعه وه، یا له ریگا کانی تروه...؟ وه چۆنتان بهخت کردوو...؟

زویتر فهرمووی: نهی پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم، کام نازو نیعمه ته مان لی ده پرسنه وه، خو ئیمه خوراکمان خورماو ناوه، فهرمووی: (نه وه ده بی هه بی لی پرسینه وه تان لی ده کری نهو دووانه خورماو ناو دوو نیعمه تی گه وره ن).

۳۳۵۷ - (حسن بما قبله) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ يُونُسَ، عَنْ أَبِي بَكْرِ بْنِ عَيَّاشٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ

سنن الترمذی بهر گئی چوارهم - باسه کانی تفسیری قورنان له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم

هَذِهِ الْآيَةُ: (ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ) قَالَ النَّاسُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، عَنْ أَيِّ النَّعِيمِ نُسْأَلُ؟ فَأَمَّا هُمَا الْأَسْوَدَانِ وَالْعَدُوُّ حَاضِرٌ، وَسُيُوفُنَا عَلَى عَوَائِقِنَا؟ قَالَ: إِنَّ ذَلِكَ سَيَكُونُ. وَحَدِيثُ ابْنِ عُيَيْنَةَ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو عِنْدِي أَصَحُّ مِنْ هَذَا، سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ أَحْفَظُ وَأَصَحُّ حَدِيثًا مِنْ أَبِي بَكْرٍ بْنِ عِيَّاشٍ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: کاتی
نهم نایه ته دابه زی: (ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ). سورة النکاتر: ۸.

خه لک وتیان: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، کام نازو نیعمه ته مان
لی ده پرسنه وه، خو ئیمه خوراکمان خورماو ناوه، دوژمن نامادهیه بۆ له ناویردمان،
شمشیره کانیشمان له سه رشانه بۆ جهنگ بهرام بهر به دوژمن، فهرمووی: (نه وه
ده بی ههر بی لی پرسینه وه تان لی ده کری نهو دووانه خورماو ناو دوو نیعمه تی
که وره ن).

۳۳۵۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شَبَابَةُ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ
الْعَلَاءِ، عَنِ الضَّحَّاكِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَزْرَمٍ الْأَشْعَرِيِّ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ يَقُولُ:
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ أَوَّلَ مَا يُسْأَلُ عَنْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، يَغْنِي الْعَبْدَ مِنَ
النَّعِيمِ، أَنْ يُقَالَ لَهُ: أَلَمْ نُصِحِّحْ لَكَ جِسْمَكَ، وَنُزَوِّدَكَ مِنَ الْمَاءِ الْبَارِدِ. هَذَا حَدِيثٌ
غَرِيبٌ. وَالضَّحَّاكُ هُوَ ابْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَزْرَمٍ، وَيُقَالُ ابْنُ عَزْرَمٍ، وَابْنُ عَزْرَمٍ أَصَحُّ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی:
پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (یه که مین شتی له پرۆزی
قیامه تدا بهنده پرسیری لی ده کری ناز و نیعمه ته، پیسی ده وتری: نایا
ته ندروستیمان نه به خشی به جهسته ت، ناوی ساردمان پی نه به خشیت).

دهرباره‌ی سوره‌تی (الکوثر).

۸۹ - بَابُ وَمِنْ سُورَةِ الْكَوْثَرِ

۳۳۵۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسٍ، فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: (إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ): أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: هُوَ نَهْرٌ فِي الْجَنَّةِ قَالَ: فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: رَأَيْتُ نَهْرًا فِي الْجَنَّةِ خَافَتْهُ قِبَابُ اللَّؤْلُؤِ. قُلْتُ: مَا هَذَا يَا جَبْرِيلُ؟ قَالَ: هَذَا الْكَوْثَرُ الَّذِي أَعْطَاكَهُ اللَّهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه‌ن‌سی کوری مالیکه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که ده‌رباره‌ی نه‌م نایه‌ته: (إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ) سوره‌ی کوثر: ۱. پیغمبره‌ی خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رمووی: (که‌وسهر روباریکه له به‌ه‌شتدا)، نه‌ن‌س فه‌رمووی: پیغمبره‌ی خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رمووی: (له به‌ه‌شتدا روباریکم دی قه‌راخه‌که‌ی گومه‌زی مرواری هلۆل بوو، وتم: (نه‌ی جبریل نه‌مه‌ چیه؟) وتی: نه‌مه‌ جه‌وزی که‌وسهره‌ خوا به‌خشویه‌تی به‌ تو.

۳۳۶۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُرَيْجُ بْنُ النُّعْمَانِ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَكَمُ بْنُ عَبْدِ الْمَلِكِ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: بَيْنَا أَنَا أَسِيرُ فِي الْجَنَّةِ، إِذْ عُرِضَ لِي نَهْرٌ خَافَتْهُ قِبَابُ اللَّؤْلُؤِ، قُلْتُ لِلْمَلِكِ: مَا هَذَا؟ قَالَ: هَذَا الْكَوْثَرُ الَّذِي أَعْطَاكَهُ اللَّهُ، قَالَ: ثُمَّ ضَرَبَ يَدِهِ إِلَى طِينَةٍ فَاسْتَخْرَجَ مِنْهَا، ثُمَّ زُفَعَتْ لِي سِدْرَةُ الْمُنْتَهَى فَرَأَيْتُ عِنْدَهَا نُورًا عَظِيمًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. قَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْ أَنَسٍ.

واته: له نه‌ن‌سی کوری مالیکه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فه‌رموویه‌تی: پیغمبره‌ی خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رموویه‌تی: (کاتی له

بههشتدا دهسورامه وه له پیر رووباریکم لی دهرکهوت نهم بهر و نهو بهر ده که ی گومه زی مرواری بوو، به مه لاتی که کم وت: (نهمه چیه؟) وتی: نهمه حه وزی که وسهره خوا به خشیویه تی به تو). فهرمووی: له پاشدا دهستی برد بۆ قور و لیته ی بنه که ی میسکی ده رهیتنا، نینجا دره ختی (سدرة) م نیشاندرنا له لایدا نوریکی گه وره و شکومه ندیم بینی).

۳۳۶۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ فُضَيْلٍ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ السَّائِبِ، عَنْ مُحَارِبِ بْنِ دِثَارٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْكَوْثَرُ نَهْرٌ فِي الْجَنَّةِ، حَافَتَاهُ مِنْ ذَهَبٍ، وَنَجْرَاهُ عَلَى الدَّرِّ وَالْيَاقُوتِ، تُرْبَتُهُ أَطْيَبُ مِنَ الْمِسْكِ، وَمَاؤُهُ أَحْلَى مِنَ الْعَسَلِ، وَأَبْيَضُ مِنَ الثَّلْجِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الله) ی کوری عومه ره وه ره زای خویان لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (که وسهر رووباریکه له بههشتدا قهراخه که ی له م بهر و لهو بهر ده که ی له ئالتوونه، شوینی روشتنی ناوه که له دورو یاقوته، بۆنی خا که که ی له بۆنی میسک خوشتره، ناوه که ی له ههنگوین شیرینتره، له به فریش سپی تره).

دهرباره ی سوره تی (الفتح).

۹۰ - بَابُ وَمِنْ سُورَةِ الْفَتْحِ

۳۳۶۲ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ دَاوُدَ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ أَبِي بَشِيرٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: كَانَ عُمَرُ يُسْأَلُنِي مَعَ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ لَهُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ: أَسْأَلُكَ وَلَنَا بَنُونَ مِثْلُهُ؟ فَقَالَ لَهُ عُمَرُ: إِنَّهُ مِنْ حَيْثُ تَعْلَمُ، فَسَأَلَهُ عَنْ هَذِهِ الْآيَةِ: (إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ

وَالْفَتْحُ) فَقُلْتُ: إِنَّمَا هُوَ أَجَلُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَعْلَمَهُ إِيَّاهُ، وَقَرَأَ السُّورَةَ إِلَى آخِرِهَا، فَقَالَ لَهُ عُمَرُ: وَاللَّهِ مَا أَعْلَمُ مِنْهَا إِلَّا مَا تَعْلَمُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ أَبِي بَشِيرٍ، بِهَذَا الْإِسْنَادِ نَحْوَهُ، إِلَّا أَنَّهُ قَالَ: فَقَالَ لَهُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ: أَسْأَلُكَ وَلَنَا ابْنٌ مِثْلُهُ؟ هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له ئیبنو عهباسه وه رهزای خویان لی بی ده گێڕنه وه، که فهرموویه تی: پیشهوا عومەر رهزای خوی لی بی له گهه هاوه لانی پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم پرسیاریان لی کردم، (عبد الرحمن) ی کوری عهوف رهزای خوی لی بی فهرموویه تی: نه وه پرسیار له وه ده کهن له کاتی کهدا ئیتمه منداله کایمان له ته مه نی نه ودان؟ پیشهوا عومەر رهزای خوی لی بی پیی فهرموو: له پیناوی نه وه دا که نه وان بزانی ئیبنو عهباس زانیه، ده باره ی مانای نه م سوره ته لیی پرسی: (إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ). سورة الفتح: ۱. وتم: نه م سوره ته باسی هاتی نا کامی پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم ده کات و نیشانه ی نزیک بوونه وه ی مردنیه تی خوی گه وه ناگاداری کردۆته وه، جا سوره ته که ی خوینده وه تا کو تای، پیشهوا عومەر رهزای خوی لی بی پیی فهرموو: سویند به (الله) منیش هه ره نه وه نده ی لی ده زانی که ئیوه ده زانی ده باره ی نه م سوره ته.

ده باره ی سوره تی (تبت یدا).

۹۱ - بَابُ وَمِنْ سُورَةِ تَبَّتْ

۳۳۶۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، وَأَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ قَالَا: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْأَعْمَشُ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مُرَّةَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: صَعِدَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ يَوْمٍ عَلَى الصَّفَا فَنَادَى: يَا صَبَا حَاهُ، فَاجْتَمَعَتْ

إِلَيْهِ فُرِشْتُ، فَقَالَ: إِنِّي نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ، أَرَأَيْتُمْ لَوْ أَنِّي أَخْبَرْتُكُمْ أَنَّ
الْعَدُوَّ مُمْسِكِكُمْ أَوْ مُصْبِحَكُمْ أَكُنْتُمْ تُصَدِّقُونِي؟ فَقَالَ أَبُو هَبٍ: أَهَذَا جَمَعْتَنَا؟ تَبَّأَ لَكَ،
فَأَنْزَلَ اللَّهُ: (تَبَّتْ يَدَا أَبِي هَبٍ وَتَبَّ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه رهزای خویان لی بی ده گێر نه وه، که فهرموویه تی:
روژی پیغمبره خا صلی الله علیه وسلم چوه سهر گردۆلکه ی صه فاو هاواری
کرد: (نه ی هاوار فریا که ون) وشه ی (يَا صَبَاحَاهُ) بو به ده مه وه هاتنه به تاییه ت
له کاتی که که دوژمن هیرش دینی، جا قوره یش له ده وری کۆبوونه وه، فهرمووی:
(من ترسینه ریکم بۆتان، ههتا ناگادارتان بکه مه وه بهرام بهر سزایه کی زۆر توند و
قورسی روژی قیامت، نه گهر پیتان رابگه یه نم و بلیم له شکری دوژمن سهر له
به یانی یان سهر له ئیواره له نا کاو ده دات به سه رتاند، نایا بروام پی ده که ن؟ وتیان:
به لی تا ئیستا درۆمان لی نه بیستوویت، نه بو له هه ب وتی: یاخوا به خیر نه یت و
تیا بجیت، ههر بو نه مه کۆت کردوینه وه؟ جا خوی گه وه نه م نایه ته ی دابه زاند:
(تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ). سورة المد: ۱. واته: یاخوا ههر دوو دهسته کانی (أبو لهب) به
برین چن و تیا بجن، خو تیا شچوو.

ده رباره ی سورته ی (الإخلاص).

۹۲ - بَابُ وَمِنْ سُورَةِ الْإِخْلَاصِ

۳۳۶۴ - (حسن دون قوله: والصمد الذي ...) : حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ:
حَدَّثَنَا أَبُو سَعْدٍ هُوَ الصَّغَانِيُّ، عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ الرَّازِيِّ، عَنِ الرَّبِيعِ بْنِ أَنَسٍ، عَنْ أَبِي
الْعَالِيَةِ، عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ، أَنَّ الْمُشْرِكِينَ قَالُوا لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: انْشُبْ
لَنَا رَبًّا، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ اللَّهُ الصَّمَدُ) فَالصَّمَدُ: الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ،

لَأَنَّهُ لَيْسَ شَيْءٌ يُؤْلَدُ إِلَّا سَيِّمُوتُ، وَلَيْسَ شَيْءٌ يَمُوتُ إِلَّا سَيُورَثُ، وَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَا يَمُوتُ وَلَا يُورَثُ: (وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ) قَالَ: لَمْ يَكُنْ لَهُ شَبِيهٌ وَلَا عِدْلٌ وَلَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ.

واته: له ثوبه ی کوری که عبه وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که هاوبه ش بو خوا دانه ران وتیان به پیغمبره صلی الله علیه وسلم: وه سفی په روره دگاری خۆتمان بو بکه، جا خوی گه وه نهم سوره ته ی دابه زاند: (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) (۱) اللَّهُ الصَّمَدُ (۲) لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ (۳) وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ). واته: نه ی موحه مه ده! صلی الله علیه وسلم بلی: نه وه په روره دگاره ی که من ده په رستم، تاک و ته نیایه وه، هاوه ل و هاوبه شی نیه، نه وه خوی به که ناوی (الله) یه، جینگای هیواو نومیده وه، بی نیازیشه، هیچ که سیکیش - بی له و - شیای نیه گه وگره گه رسته کان بیرنه لای بو چاره سهر، ههر نه وه زاته گه وره یه شه، که ده بی ههر بۆلای نه وه بگه رپینه وه، که سی لی نه بو وه، هیچ رۆله یه کی نیه - وه ک جوله که و گاوو رسته کان ده لیتن -، چونکه خوا زور بلندو پاک و بیخه وش و دووره له و جوړه بیرو بۆچوونانه و له که سیش نه بو وه بی دایک و بابه، چونکه هه موو شتیکی له دایک بوو تازه و نویه وه، سهره تایه کی هه یه، خو خوایش بی سهره تاو (نه زه ل) یه و هه رگیز هیچ که سیک هاوشیوه و هاوتای نیه وه، که سی ناتوانی بهر هه لستی بکات.

۳۳۶۵ - (ضعیف) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ مُوسَى، عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ الرَّازِيِّ، عَنْ الرَّبِيعِ، عَنْ أَبِي الْعَالِيَةِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَكَرَ آلِهَتَهُمْ فَقَالُوا: انْشُبْ لَنَا رَبَّكَ. قَالَ: فَأَنَاهُ جَبْرِيلُ بِهَذِهِ السُّورَةِ: (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ). فَذَكَرَ، نَحْوَهُ، وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ، عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ. وَهَذَا أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ أَبِي سَعْدٍ. وَأَبُو سَعْدٍ اسْمُهُ: مُحَمَّدُ بْنُ مَيْسَرٍ، وَأَبُو جَعْفَرٍ الرَّازِيُّ اسْمُهُ: عَيْسَى، وَأَبُو الْعَالِيَةِ اسْمُهُ: زُبَيْعٌ وَكَانَ عَبْدًا أَعْتَقَتْهُ امْرَأَةٌ سَائِيَّةٌ.

واته: له نهبی عالیه وه رهزای خوای لى بى ده گێرنه وه، که پیغه مبهری خوا
صلی الله علیه وسلم، باسی خواکانی هاوبهش بو خوا دانهرانی کرد، نهوانیش
وتیان: وه سفی پهروه دگاری خۆتمان بو بکه، فهرمووی: نیت جبریل بهم سورته وه
هات بو خزمه تی: (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ (۱) اللَّهُ الصَّمَدُ (۲) لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ (۳) وَلَمْ يَكُنْ
لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ).

دهرباره ی سورته ی (المعوذتین).

۹۳ - بَاب وَمِنْ سُورَةِ الْمُعَوِّذَتَيْنِ

۳۳۶۶ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْمَلِكِ بْنُ عَمْرِو
الْعَقْدِيُّ، عَنْ ابْنِ أَبِي ذَنْبٍ، عَنِ الْحَارِثِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ عَائِشَةَ،
أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَظَرَ إِلَى الْقَمَرِ، فَقَالَ: يَا عَائِشَةُ اسْتَعِذِي بِاللَّهِ مِنْ شَرِّ
هَذَا، فَإِنَّ هَذَا هُوَ الْعَاسِقُ إِذَا وَقَبَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عائیشه وه رهزای خوای لى بى ده گێرنه وه، که فهرموویه تی:
پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نه ی عائیشه په نا بگره به
خوا له شهړ و خراپه ی نه مه، چونکه بیگومان نه مه: (عَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ) ه که خوای
گه وه ده فهرموویت: (وَمِنْ شَرِّ عَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ). واته: وه له شهړ و خراپه و زیانی
تاریکی شه، که دادیت و هه موو شتیک داده پوشی به ژیریشیه وه و ترووسکایی لى
ده بری و ده بیته شه وه زهنگ.

۳۳۶۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ
بْنِ أَبِي خَالِدٍ قَالَ: حَدَّثَنِي قَيْسٌ وَهُوَ ابْنُ أَبِي حَازِمٍ، عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ الْجُمَهِنِيِّ، عَنْ

النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيَّ آيَاتٍ لَمْ يَرِ مِثْلَهُنَّ: (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ) إِلَى آخِرِ السُّورَةِ، وَ (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ) إِلَى آخِرِ السُّورَةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عوقبهی کوری عامیری جوهه نیه وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که پیغمبره خوی صلی الله علیه وسلم فەرموویه تی: (بهراستی چهند نایه تیکم بو هاتووه هتا نیستا وینه یانم نه دیوه که بریتین له: (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ) (۱) مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ (۲) وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ (۳) وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ (۴) وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ (۵)). سورة الفلق. وه: (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ) (۱) مَلِكِ النَّاسِ (۲) إِلَهِ النَّاسِ (۳) مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ (۴) الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ (۵) مِنَ الْغِيَةِ وَالنَّاسِ (۶)). سورة الناس.

۹۴ - بَابُ

۳۳۶۸ - (حسن صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا صَفْوَانُ بْنُ عِيسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَارِثُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي دُبَابٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي سَعِيدٍ الْمَقْبُرِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَمَّا خَلَقَ اللَّهُ آدَمَ وَنَفَخَ فِيهِ الرُّوحَ عَطَسَ فَقَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ، فَحَمِدَ اللَّهُ بِإِذْنِهِ، فَقَالَ لَهُ رَبُّهُ: رَحِمَكَ اللَّهُ يَا آدَمُ، اذْهَبْ إِلَى أَوْلِيكَ الْمَلَائِكَةِ، إِلَى مَلَأٍ مِنْهُمْ جُلُوسٍ، فَقُلْ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ، قَالُوا: وَعَلَيْكَ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ، ثُمَّ رَجَعَ إِلَى رَبِّهِ، فَقَالَ: إِنَّ هَذِهِ تَحِيَّتُكَ وَتَحِيَّةُ بَيْتِكَ، بَيْنَهُمْ، فَقَالَ اللَّهُ لَهُ وَيَدَاهُ مَقْبُوضَتَانِ: اخْتَرْتُ أَيُّهُمَا شِئْتَ، قَالَ: اخْتَرْتُ يَمِينَ رَبِّي وَكَلْنَا يَدَي رَبِّي يَمِينَ مُبَارَكَةً ثُمَّ بَسَطَهَا فَإِذَا فِيهَا آدَمُ وَدُرَيْتُهُ، فَقَالَ: أَيُّ رَبِّ، مَا هَؤُلَاءِ؟ فَقَالَ: هَؤُلَاءِ دُرَيْتُكَ، فَإِذَا كُلُّ إِنْسَانٍ مَكْتُوبٌ عُمْرُهُ بَيْنَ عَيْنَيْهِ، فَإِذَا فِيهِمْ رَجُلٌ أَصَوُّهُمْ، أَوْ

مِنْ أَضْوَانِهِمْ، قَالَ: يَا رَبِّ مَنْ هَذَا؟ قَالَ: هَذَا ابْنُكَ دَاوُدُ قَدْ كَتَبْتُ لَهُ عُمْرَ أَرْبَعِينَ سَنَةً. قَالَ: يَا رَبِّ زِدْهُ فِي عُمْرِهِ. قَالَ: ذَلِكَ الَّذِي كُتِبَ لَهُ. قَالَ: أَيُّ رَبِّ، فَإِنِّي قَدْ جَعَلْتُ لَهُ مِنْ عُمْرِي سِتِّينَ سَنَةً. قَالَ: أَنْتَ وَذَلِكَ، قَالَ: ثُمَّ أَسْكِنِ الْجَنَّةَ مَا شَاءَ اللَّهُ، ثُمَّ أَهْبِطْ مِنْهَا، فَكَانَ آدَمُ يُعَذِّدُ لِنَفْسِهِ، قَالَ: فَأَتَاهُ مَلَكُ الْمَوْتِ، فَقَالَ لَهُ آدَمُ: قَدْ عَجَّلْتُ، قَدْ كُتِبَ لِي أَلْفُ سَنَةٍ. قَالَ: بَلَى وَلَكِنَّكَ جَعَلْتَ لِابْنِكَ دَاوُدَ سِتِّينَ سَنَةً، فَجَحَدَ فَجَحَدَتْ دُرِّيَّتُهُ، وَنَسِيَ فَنَسِيَتْ دُرِّيَّتُهُ. قَالَ: فَمِنْ يَوْمِئِذٍ أَمَرَ بِالْكِتَابِ وَالشُّهُودِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَقَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ رِوَايَةِ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لی بئی ده گێڕنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (کاتی خوای گه وه نهاده می دروستکرد، روحی کرد به بهریا پڑمی، فهرمووی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ) سوپاسی خوای کرد به رێگه پێدانی خوا خۆی، پهروهردگاری پیتی فهرموو: (رَحِمَكَ اللَّهُ)، رهحه تی خوات لی بئی نهی نادهم، بپۆ بۆ لای نهو مه لانیکانه، بۆ لای کۆمه لێکیان که دانیشتون، بلی: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ) سلاوی خواتان لی بئی، وتیان: (وَعَلَيْكَ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ). له پاشدا گه رایه وه بۆ خزمهت پهروهردگاری، فهرمووی: نه مه سلاوکردنی تۆ و نه وه کاته له نیتوان خۆیانه، خوای گه وه ههردوو دهستی داخست و فهرمووی: ههلبێژیه کامیانت دهوی، دهستی راستی پهروهردگارم ههلبێژارد ههردوو دهستی پهروهردگارم ههراست و پیرۆزن، له پاشدا دهستی کرده وه نادهم و نه وه کانی تیدا بوو، فهرمووی: نهی پهروهردگارم نهوانه کین؟ فهرمووی: نهوانه نه وهی تۆن، هه موو که سی لهوانه ته مه نی له نیتوچاوانی نوسرابوو، به کێکیان تیدا بوو له ههه هه موویان نورانی تر بوو، نادهم فهرمووی: نهی پهروهردگارم نه وه کیهه؟

فهرمووی: نهوه داودی کورته چل سال ته مهنی بۆ نوسراوه، ئادهم فهرمووی: نهی پهرهردگارم! ته مهنی زیاتر بکه، فهرمووی: هر نهوهندهم بۆ نویسه، ئادهم فهرمووی: نهی پهرهردگارم! من شهست سال له ته مهنی خۆم ده خه مه سه ره ته مهنی نهو، فهرمووی: باشه، فهرمووی: له پاشدا له بهههشت نیشه جی به نهوهندهی خوا ویستی له سه ربی، نینجا دوا ی نهوه دابهزه بۆ سه ره زهوی، ئادهم خوی ئاماده کرد، مه لانیکه ی مردن هات بۆ لای روحی بکیشی، ئادهم فهرمووی: به راستی په له ت کرد، من هه زار سالم بۆ نوسراوه، وتی: به لای به لام تو شهست سالت داوه به داودی کورته، جا نکولی کرد نهوه کانیشی نکولیان کرد، له یادی چوو، نهوه کانیشی له یادیان چوو). فهرمووی: نیت لهو رۆژهوه فهرمانکرا به نویسن و شایهت).

۹۵ - باب

۳۳۶۹ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْعَوَّامُ بْنُ حَوْشَبٍ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ أَبِي سُلَيْمَانَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَمَّا خَلَقَ اللَّهُ الْأَرْضَ جَعَلَتْ تَمِيدُ، فَخَلَقَ الْجِبَالَ، فَقَالَ بِهَا عَلَيْهَا فَاسْتَقَرَّتْ، فَعَجِبَتِ الْمَلَائِكَةُ مِنْ شِدَّةِ الْجِبَالِ. قَالُوا: يَا رَبِّ هَلْ مِنْ خَلْقِكَ شَيْءٌ أَشَدُّ مِنَ الْجِبَالِ؟ قَالَ: نَعَمْ الْحَدِيدُ، قَالُوا: يَا رَبِّ فَهَلْ مِنْ خَلْقِكَ شَيْءٌ أَشَدُّ مِنَ الْحَدِيدِ؟ قَالَ: نَعَمْ النَّارُ. فَقَالُوا: يَا رَبِّ فَهَلْ مِنْ خَلْقِكَ شَيْءٌ أَشَدُّ مِنَ النَّارِ؟ قَالَ: نَعَمْ الْمَاءُ. قَالُوا: يَا رَبِّ فَهَلْ مِنْ خَلْقِكَ شَيْءٌ أَشَدُّ مِنَ الْمَاءِ؟ قَالَ: نَعَمْ الرِّيحُ. قَالُوا: يَا رَبِّ فَهَلْ مِنْ خَلْقِكَ شَيْءٌ أَشَدُّ مِنَ الرِّيحِ؟ قَالَ: نَعَمْ ابْنُ آدَمَ، تَصَدَّقْ بِصَدَقَةٍ يَمِينُهُ يُخَفِّفُهَا مِنْ ثِقَالِهِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مَرْفُوعًا إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه ره زای خوی لی بی ده گپ نه وه، که
فهرموویه تی: پیغمبره خا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (کاتی که خوی
گه وه زهوی دروستکرد ده جولاً و له جولە نه ده کهوت، جا کیوه کانی دروستکرد
له نگه ری گرت و له جولە کهوت، مه لانیکه له به هیزی کیوه کان سهریان سورما،
وتیان: نهی پهروه ردگار! نایا هیچ شتی له دروستکراوه کانت به هیزتره له کیوه کان؟
فهرمووی: به لی، ناسن، وتیان: نهی پهروه ردگار! نایا هیچ شتی له
دروستکراوه کانت له ناسن به هیزتره؟ فهرمووی: به لی، ناگر، وتیان: نهی
پهروه ردگار! نایا هیچ شتی له دروستکراوه کانت له ناگر به هیزتره؟ فهرمووی:
به لی، ناو، وتیان: نهی پهروه ردگار! نایا هیچ شتی له دروستکراوه کانت له ناو
به هیزتره؟ فهرمووی: به لی، ههوا، وتیان: نهی پهروه ردگار! نایا هیچ شتی له
دروستکراوه کانت له ههوا به هیزتره؟ فهرمووی: به لی، نهوهی شاده م، به دهستی
راستی خیر و سه ده قهیه ده کات دهستی چه پی پی نازانی واته: نهوهنده به نهینی
نه نجامی ده دات).

باسه کانی پارانه وه له پیتغمبهروهه صلى الله عليه وسلم

٤٥ - أَبْوَابُ الدَّعَوَاتِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

نه وهی هاتوره ده رباره ی فهزلتی پارانه وه

١ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ الدُّعَاءِ

٣٣٧٠ - (حسن) حَدَّثَنَا عَبَّاسُ بْنُ عَبْدِ الْعَظِيمِ الْعَنْبَرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ الطَّيَالِسِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عِمْرَانُ الْقَطَّانُ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي الْحَسَنِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَيْسَ شَيْءٌ أَكْرَمَ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى مِنْ الدُّعَاءِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مَرْفُوعًا إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عِمْرَانَ الْقَطَّانِ، وَعِمْرَانُ الْقَطَّانُ هُوَ ابْنُ دَاوُدَ وَيُكْنَى أَبَا الْعَوَّامِ. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، عَنْ عِمْرَانَ الْقَطَّانِ، بِهَذَا الْإِسْنَادِ نَحْوَهُ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیتغمبهری خوا صلى الله عليه وسلم فهرموویه تی: (هیچ شتی له لای خوا له پارانه وه بهر پترتر نه).

٣٣٧١ - (ضعیف بهذا اللفظ) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا الْوَلِيدُ بْنُ مُسْلِمٍ، عَنْ ابْنِ لَهْيَعَةَ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي جَعْفَرٍ، عَنْ أَبَانَ بْنِ صَالِحٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الدُّعَاءُ مُخُّ الْعِبَادَةِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ ابْنِ لَهْيَعَةَ.

واته: له نههسی کوری مالیکهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که
 فرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویهتی: (پارانهوه مۆخ و
 کرۆکی په رسته شه).

۳۳۷۲ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَرْوَانُ بْنُ مُعَاوِيَةَ، عَنْ
 الْأَعْمَشِ، عَنْ ذَرٍّ، عَنْ يُسَيْعٍ، عَنِ النُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 قَالَ: الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ ثُمَّ قَرَأَ: (وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ
 عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَاهُ مَنْصُورٌ،
 وَالْأَعْمَشُ، عَنْ ذَرٍّ، وَلَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ ذَرٍّ.

واته: له نوعمانی کوری به شیرهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که پیغه مبه
 صلی الله علیه وسلم فرموویهتی: (دوعاو پارانهوه په رسته شه). له پاشدا نهه
 نایه تهی خوینده وه: (وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ
 عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ). سورة غافر: ۶۰. واته: په روه ردگارتان فرمووی: داوا
 له من بکه و له من بیارینه وه، منیش وه لامتان ده ده مه وه، بیگومان نه وانیه خو
 به گه وره ده زانن له په رستم به ته نیا، بیگومان به سهر شویری و به بچووی
 ده چنه دۆزه خه وه.

۲ - باب مِنْهُ

۳۳۷۳ - (حسن) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَاتِمُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، عَنْ أَبِي الْمَلِيحِ، عَنْ
 أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّهُ مَنْ لَمْ يَسْأَلِ
 اللَّهَ يَغْضَبْ عَلَيْهِ. وَقَدْ رَوَى وَكِيعٌ، عَنْ غَيْرِ وَاحِدٍ، عَنْ أَبِي الْمَلِيحِ، هَذَا الْحَدِيثَ وَلَا
 نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لى بى ده گێرنهوه، که فهرموویهتى: پیغمبرهوى خوا صلى الله عليه وسلم فهرموویهتى: (بهراستى ههركهس لهخوا نهپاریتهوه لى توره ده بێت).

٣٣٧٣م- (صحیح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَاصِمٍ، عَنْ حُمَيْدِ أَبِي الْمَلِیحِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ. حُمَيْدٌ هَذَا يُقَالُ لَهُ: الْفَارِسِيُّ، سَكَنَ الْمَدِينَةَ.

٣٣٧٤ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، حَدَّثَنَا مَرْحُومُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ الْعَطَّارُ، حَدَّثَنَا أَبُو نَعَامَةَ السَّعْدِيُّ، عَنْ أَبِي عُثْمَانَ النَّهْدِيِّ، عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي غَزَاةٍ، فَلَمَّا قَلَلْنَا أَشْرَفْنَا عَلَى الْمَدِينَةِ فَكَبَّرَ النَّاسُ تَكْبِيرَةً وَرَفَعُوا بِهَا أَصْوَاتَهُمْ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ رَبَّكُمْ لَيْسَ بِأَصَمٍّ وَلَا غَائِبٍ، هُوَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ رُءُوسِ رِجَالِكُمْ، ثُمَّ قَالَ: يَا عَبْدَ اللَّهِ بْنَ قَيْسٍ، أَلَا أَعْلَمُكَ كُنْزًا مِنْ كُنُوزِ الْجَنَّةِ: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَأَبُو عُثْمَانَ النَّهْدِيُّ اسْمُهُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مُلٍ، وَأَبُو نَعَامَةَ السَّعْدِيُّ اسْمُهُ عَمْرُو بْنُ عَيْسَى.

واته: له نهبو موسای ئهشعهیرهوه رهزای خوای لى بى ده گێرنهوه، که فهرموویهتى: له غهزایه کدا له خزمهت پیغمبرهوى خوادا صلى الله عليه وسلم بووین، کاتى گه پراینهوه له مه دینه ده رکهوتین، خه لکه به دهنگى بهرز (الله اکبر) یان دهوتهوه، پیغمبرهوى خوا صلى الله عليه وسلم فهرمووی: (ئهی خه لکینه پهروه رداگارتان کهر و لال نیه یان غایب نیه، به لکو نزیکه لیتانهوه و ده بیستی و ده بینى نیتر پیتویست بهوه ناکات دهنگتان بهرزیکه نهوه). له پاشدا فهرمووی: (ئهی

(عبد الله) ی کوړی قهیس وشیاربه وشه یکت نیشان بدهم که گنجینه یه که له
گنجینه کانی به هشت؟ (لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ) هیچ گوران و هیژیک نیه مه گور
به خوی گوره وه.

ئەوھى ھاتوۋە دەربارەھى گەورەھى يادى خوا

٤ - بَاب مَا جَاءَ فِي فَضْلِ الذِّكْرِ

٣٣٧٥ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ حُبَابٍ، عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ صَالِحٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ قَيْسٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُسَيْرٍ، أَنَّ رَجُلًا قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ شَرَائِعَ الْإِسْلَامِ قَدْ كَثُرَتْ عَلَيَّ، فَأَخْبِرْنِي بِشَيْءٍ أَتَشَبِّثُ بِهِ، قَالَ: لَا يَزَالُ لِسَانَكَ رَطْبًا مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له (عبد الله) کورې بوسره وه رهزای خویان لى بى ده گيړنه وه، که پياوړى
 فهرمووې: نهى پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم فهرز و سوننه ته کان زوړبسون
 له سهرم توانای نهوهم نيه ههر هه موويان جي به جى بکهم له بهر نه وه شتي کم پى
 رابگه يه نه که ده ستى پتو به بگرم و پا به ند بم پتو به، فهرمووې: (با بهر ده وام زمانت
 پاراو بى به يادى خواوه).

باسيڻي تر لهو باره وه

٥ - بَابُ مِنْهُ

٣٣٧٦ - (ضعيف) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ لَهْيَعَةَ، عَنْ دَرَّاجٍ، عَنْ أَبِي الْهَيْثَمِ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سُئِلَ أَيُّ الْعِبَادِ أَفْضَلُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟ قَالَ: الذَّاكِرُونَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتُ. قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ

اللهِ وَمَنْ الْغَازِي فِي سَبِيلِ اللَّهِ؟ قَالَ: لَوْ ضَرَبَ بِسَيْفِهِ فِي الْكُفَّارِ وَالْمُشْرِكِينَ حَتَّى يَنْكَسِرَ وَيَخْتَضِبَ دَمًا لَكَانَ الذَّاكِرُونَ اللَّهَ كَثِيرًا أَفْضَلَ مِنْهُ دَرَجَةً. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ إِنَّمَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ دَرَّاجٍ.

واته: له نهبو سه عیدی خودریهوه رهزای خوای لى بى دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: دهبراردی لهپوژی قیامهتدا چ بهندهیه لای خوای گهوره پایهی بهرزتره پرسیار کرا له پیغمبرهوی خوا صلی الله علیه وسلم، نهویش فهرمووی: (نهو کهسانهی زۆر زۆر زیکر و یادی خوا دهکهن)، فهرمووی: وتم: نهی پیغمبرهوی خوا صلی الله علیه وسلم، لهو کهسهش پایهیان بهرزتره له پیتناوی دینی خوا غهزا دهکات و دهجهنگی؟ فهرمووی: (نهگهر به شمشیرهکهی نهوهنده بدات له گهردنی کافر و هاویهش بۆ خوا دانهران ههتا شمشیرهکهی دهشکی و خویناوی دهبی یان خۆی خویناوی دهبی و دهکوژی تا نهو رادهیهش هیتشتا نهو کهسانهی زۆر زۆر زیکر و یادی خوا دهکهن پلهیه یان چهند پلهیه پایهیان بهرزتره).

باسیکی تر لهو بارهوه

٦ - بَابُ مِنْهُ

٣٣٧٧ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ حُرَيْثٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْفَضْلُ بْنُ مُوسَى، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَعِيدٍ هُوَ ابْنُ أَبِي هِنْدٍ، عَنْ زِيَادٍ، مَوْلَى ابْنِ عَبَّاسٍ عَنْ أَبِي بَحْرَةَ، عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ، قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَلَا أُتَبِّحُكُمْ بِخَيْرِ أَعْمَالِكُمْ، وَأَزْكَاهَا عِنْدَ مَلِكِكُمْ، وَأَرْفَعَهَا فِي دَرَجَاتِكُمْ وَخَيْرَ لَكُمْ مِنْ إِنْتَاقِ الذَّهَبِ وَالْوَرِقِ، وَخَيْرَ لَكُمْ مِنْ أَنْ تَلْقَوْا عَذَابَكُمْ فَتَضْرِبُوا أَعْنَاقَهُمْ وَيَضْرِبُوا أَعْنَاقَكُمْ؟ قَالُوا: بَلَى. قَالَ: ذِكْرُ اللَّهِ تَعَالَى قَالَ مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ: مَا شَيْءٌ أَجْبَى مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ. وَقَدْ رَوَى بَعْضُهُمْ هَذَا

سنن الترمذی بهرگی چوارهم - باسه کانی پارانهوه له پیغمبرهوه صلی الله علیه وسلم

الْحَدِيثُ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَعِيدٍ، مِثْلَ هَذَا بِهَذَا الْإِسْنَادِ، وَرَوَى بَعْضُهُمْ عَنْهُ فَأَرْسَلَهُ.

واته: له نهبی دهردانهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: پیغمبرهوه خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (نایا پیتان نه لیم کام کردوهه تان چاکه و خاویتره لای پهروهردگارتان، پله تان پیتی بهرزیتتهوه و چاکتر بی بو ئیوه له بهخشینی زیر و زیو، چاکتر بی لهوهی روویه پرووی دوژمنانتان ببسهوه و بدهن له گهردنیان و نهوانیش بدهن له گهردنتان؟ و تیان: به لئی، فهرمووی: (یادی خوایه).

نهوهی هاتوره دهربارهی فهزلی کۆمه لیک کۆبسهوه زیکر و یادی خوا بکهن

۷ - باب مَا جَاءَ فِي الْقَوْمِ يَجْلِسُونَ فَيَذْكُرُونَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ مَا لَهُمْ مِنَ الْفَضْلِ

۳۳۷۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنِ الْأَعْرَجِ أَبِي مُسْلِمٍ، أَنَّهُ شَهِدَ عَلَى أَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، أَنَّهُمَا شَهِدَا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: مَا مِنْ قَوْمٍ يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا حَفَّتْ بِهِمُ الْمَلَائِكَةُ، وَعَشِيَتْهُمْ الرَّحْمَةُ، وَنَزَلَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ، وَذَكَرَهُمُ اللَّهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: نهبو سه عیدی خودری و نهبو هورهیره رهزای خویان لی بی شایه تیان دا، که پیغمبرهوه خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (هر کۆمه لیک له بهر رهزامهندی خوا کۆبسهوه زیکر و یادی خوا بکهن ئیلا مه لایکه دهرهیان لیده دهن و، رهحمهت و میهره بانی دایان دهپوشیت، نارامی و دلتیایی بهسهریاندا داده باریت و، خودایش له باره گای بهرزو بالای خوی لای (مه لهئی نهعلا) باسیان دهکات).

۳۳۷۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَرْحُومُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ الْعَطَّارُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو نَعَامَةَ، عَنْ أَبِي عُثْمَانَ النَّهْدِيِّ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، قَالَ: خَرَجَ مُعَاوِيَةُ، إِلَى الْمَسْجِدِ فَقَالَ: مَا يُجْلِسُكُمْ؟ قَالُوا: جَلَسْنَا نَذْكُرُ اللَّهَ. قَالَ: اللَّهُ مَا أَجْلَسَكُمْ إِلَّا ذَاكَ؟ قَالُوا: وَاللَّهِ مَا أَجْلَسَنَا إِلَّا ذَاكَ. قَالَ: أَمَا إِنِّي لَمْ أَسْتَخْلِفْكُمْ تَهْمَةً لَكُمْ، وَمَا كَانَ أَحَدٌ يَمْنُلُنِي مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَقَلَّ حَدِيثًا عَنْهُ مِنِّي، إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَرَجَ عَلَى خَلْقَةٍ مِنْ أَصْحَابِهِ فَقَالَ: مَا يُجْلِسُكُمْ؟ قَالُوا: جَلَسْنَا نَذْكُرُ اللَّهَ وَنَحْمَدُهُ لِمَا هَدَانَا لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ عَلَيْنَا بِهِ، فَقَالَ: اللَّهُ مَا أَجْلَسَكُمْ إِلَّا ذَاكَ؟ قَالُوا: اللَّهُ مَا أَجْلَسَنَا إِلَّا ذَاكَ. قَالَ: أَمَا إِنِّي لَمْ أَسْتَخْلِفْكُمْ لِنَهْمَةٍ لَكُمْ، إِنَّهُ أَتَانِي جَبْرِيلُ وَأَخْبَرَنِي أَنَّ اللَّهَ يُبَاهِي بِكُمْ الْمَلَائِكَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَأَبُو نَعَامَةَ السَّعْدِيُّ اسْمُهُ: عَمْرُو بْنُ عَيْسَى، وَأَبُو عُثْمَانَ النَّهْدِيُّ اسْمُهُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مُلٍ.

واته: له نهبو سه عیدی خودریهوه رهزای خوای لى بى ده گێرنهوه، که
 فهرموویهتی: موعاویه رهزای خوای لى بى له مال ده رچوو بهرهو مزگهوت،
 کۆرینکی دی، فهرمووی: بۆچی دانیشتون؟ وتیان: زیکر و یادی خوا ده کهین،
 فهرمووی: تو خوا هەر بۆ نهوه دانیشتون و بهس؟ وتیان: به لى، سویند به (الله)
 بهس بۆ نهوه دانیشتون، فهرمووی: له بهر نهوه ئیوه سویند نه دا که باوه رتان پى
 نه کهم، به لکو باوه رتان پى ده کهم، کهس نیه هینده ی من پایه ی له پیغه مبه رهوه
 صلى الله عليه وسلم نزیك بى - به عینوانی نهوه ی من نووسه ری وه حى بووم و
 زاوام بووه و زۆر له خزمه تیدا بووم - له گهل نه وه شدا وه که فهرمایشتی نه وه کهم
 بگێریته وه، جارێ پیغه مبه ری خوا صلى الله عليه وسلم ده رچوو رویشت بۆ
 مزگهوت، به نه لقه دانیشتون، فهرمووی: (بۆچی دانیشتون؟) وتیان: دانیشتون
 زیکر و یادی خوا ده کهین، سوپاسی خوا ده کهین له سه رنه وه که شاره زای کردوین

و هیدایهتی داوین بو دینی نیسلام و نهم بههره گه ورهیه پی به خشیوین،
 فهرمووی: (تو خوا هه بو نهوه دانیشتون؟ وتیان: بهلێ، سویند به (الله) بهس بو
 نهوه دانیشتون، فهرمووی: (له بهر نهوه نیوه سویند نه دا که باوه پرتان پی نه کهم،
 به لکو باوه پرتان پی ده کهم، بیگومان جبریل هات بو لام و پینی راگه یاندم که خوای
 گه وره شانازیان پیوه ده کات لای مه لانیکه کان).

ده باره ی کومه لێ دانیشن و یادی خوا نه کهن

۸ - بَابُ فِي الْقَوْمِ يَجْلِسُونَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ

۳۳۸۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ صَالِحٍ، مَوْلَى الثَّوَامَةِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَا جَلَسَ قَوْمٌ مَجْلِسًا لَمْ يَذْكُرُوا اللَّهَ فِيهِ، وَلَمْ يُصَلُّوا عَلَى نَبِيِّهِمْ، إِلَّا كَانَ عَلَيْهِمْ بَرَةٌ، فَإِنْ شَاءَ عَذِّبَهُمْ وَإِنْ شَاءَ عَفَرَ لَهُمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَقَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَمَعْنَى قَوْلِهِ: بَرَةٌ: يَغْنِي حَسْرَةً وَنَدَامَةً. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْمَعْرِفَةِ بِالْعَرَبِيَّةِ: الْبَرَةُ هُوَ الثَّأْرُ. حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ يَعْقُوبَ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَفْصُ بْنُ عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، قَالَ: سَمِعْتُ الْأَعْرَأَ أَبَا مُسْلِمٍ، قَالَ: أَشْهَدُ عَلَى أَبِي سَعِيدٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّهُمَا شَهِدَا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدْ كَرَّ مِثْلُهُ.

واته: له نه بو هورهیرهوه رهزای خوای لێ بی ده گێرنهوه، که فهرموویهتی:
 پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (هه کومه لێ دانیشن و یادی
 خوا نه کهن و سه لاوات نه دهن له سه ر پیغه مبهره که یان، نیلا له رهوژی قیامه تدا
 ده بیته حه سه رت بزیا، خوای گه وره نه گهر وستی سزایان ده دات، نه گهر
 وستی لێان خوش ده بی).

دهرباره ی بینگومان پارانوه ی موسولمان گیرایه

۹ - باب مَا جَاءَ أَنَّ دَعْوَةَ الْمُسْلِمِ مُسْتَجَابَةٌ

۳۳۸۱ - (حسن) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ لُمَيْعَةَ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَا مِنْ أَحَدٍ يَدْعُو بِدَعَاءٍ إِلَّا آتَاهُ اللَّهُ مَا سَأَلَ أَوْ كَفَّ عَنْهُ مِنَ السُّوءِ مِثْلَهُ، مَا لَمْ يَدْعُ بِإِثْمٍ أَوْ قَطِيعَةٍ رَجِمَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، وَعُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ.

واته: له جابیره وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: بو خۆم گویم له پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده یفه رموو: (هه رکه سی پتی پیوستیه بیاریته وه خوای گه وه بو جیه جی ده کات، یان بهو نه ندازه یه خراپه یه کی له سه ر لاده بات، به مه رجی پارانوه که ی تاوان نه بیته یان بو پچراندنی په یوه ندی خزمایه تی نه بیته).

۳۳۸۲ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مَرْزُوقٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُبَيْدُ بْنُ وَقْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ عَطِيَّةَ اللَّيْثِيُّ، عَنْ شَهْرِ بْنِ حَوْشَبٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَسْتَجِيبَ اللَّهُ لَهُ عِنْدَ الشَّدَائِدِ وَالْكَرْبِ فَلْيُكْثِرِ الدُّعَاءَ فِي الرَّخَاءِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ.

واته: له نه بو هوره یه وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هه رکه سی پتی خۆشه له کاتی کاره سات و ته نگانه دا خوای گه وه پارانوه کانی لی قبول بکات با له کاتی خۆشی و ته ندروستی و خۆشگوزه رای دا بیاریته وه).

۳۳۸۳ - (حسن) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ حَبِيبٍ بْنِ عَرَبِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْرَاهِيمَ بْنِ كَثِيرٍ الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: سَمِعْتُ طَلْحَةَ بْنَ خِرَاشٍ، قَالَ: سَمِعْتُ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ، يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: أَفْضَلُ الذِّكْرِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَفْضَلُ الدُّعَاءِ الْحَمْدُ لِلَّهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ مُوسَى بْنِ إِسْرَاهِيمَ. وَقَدْ رَوَى عَلِيُّ بْنُ الْمَدِينِيِّ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ عَنْ مُوسَى بْنِ إِسْرَاهِيمَ، هَذَا الْحَدِيثَ.

واته: له جابیری کورپی (عبد الله) هوه رهزای خوای لى بى ده گێرنهوه، که فەرموویەتی: بۆ خۆم گویم له پیغمبرهوه صلی الله علیه وسلم بوو دهیفرموو: (گهورهترین و چاکترین زیکر و یادی خوا بریتیه له (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، ههروهها گهورهترین و چاکترین پارانموهش بریتیه له: (الْحَمْدُ لِلَّهِ)).

۳۳۸۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، وَمُحَمَّدُ بْنُ عُبَيْدٍ الْمُحَارِبِيُّ، قَالَا: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ زَكَرِيَّا بْنُ أَبِي زَائِدَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ خَالِدِ بْنِ سَلَمَةَ، عَنِ الْبَهِيِّ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَذْكُرُ اللَّهَ عَلَى كُلِّ أَحْيَانِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ يَحْيَى بْنِ زَكَرِيَّا بْنِ أَبِي زَائِدَةَ، وَالْبَهِيِّ اسْمُهُ: عَبْدُ اللَّهِ.

واته: له عایشهوه رهزای خوای لى بى ده گێرنهوه، که فەرموویەتی: پیغمبرهوه صلی الله علیه وسلم له ههموو کات و حالهتیکیدا یادی خوا دهکرد.

نه وهی ده پارته وه با له خویره وه دهست بی بکات

۱۰ - بَاب مَا جَاءَ أَنَّ الدَّاعِيَ يَبْدَأُ بِنَفْسِهِ

۳۳۸۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو قَطَنِ، عَنْ خَمَزَةَ الزَّيَّاتِ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنْ أَبِي بِنٍ كَعْبٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا ذَكَرَ أَحَدًا فَدَعَا لَهُ بَدَأَ بِنَفْسِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ صَحِيحٌ، وَأَبُو قَطَنِ اسْمُهُ: عَمْرُو بْنُ الْهَيْثَمِ.

واته: له نوبه ی کوری که عبه وه رهزای خوی لی بی ده گینه وه، که پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم باسی به کیکی ده کرد و بوی ده پارایه وه له خویره وه دهست بی ده کرد.

ده باره ی دهست بهرز کردنه وه له کانی پارانه وه دا

۱۱ - بَاب مَا جَاءَ فِي رَفْعِ الْأَيْدِي عِنْدَ الدَّعَاءِ

۳۳۸۶ - (ضعيف) حَدَّثَنَا أَبُو مُوسَى مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، وَإِبْرَاهِيمُ بْنُ يَعْقُوبَ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ قَالُوا: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ عِيسَى الْجُهَنِيُّ، عَنْ خَنْظَلَةَ بْنِ أَبِي سُفْيَانَ الْجَمْعِيِّ، عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا رَفَعَ يَدَيْهِ فِي الدَّعَاءِ، لَمْ يَخْطُطْهُمَا حَتَّى يَمْسَحَ بِمَا وَجْهَهُ قَالَ مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى فِي حَدِيثِهِ: لَمْ يَرْدُّهُمَا حَتَّى يَمْسَحَ بِمَا وَجْهَهُ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ حَمَّادِ بْنِ عِيسَى. وَقَدْ تَفَرَّدَ بِهِ وَهُوَ قَلِيلُ الْحَدِيثِ، وَقَدْ حَدَّثَ عَنْهُ النَّاسُ، وَخَنْظَلَةُ بْنُ أَبِي سُفْيَانَ الْجَمْعِيُّ هُوَ ثِقَةٌ، وَثَقَةُ يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ الْقَطَّانُ.

واته: له پیشهوا عومهری کوری (خطاب) وه رهزای خوی لی بی ده گینه وه، که

سنن الترمذی بهر گئی چوارهم - باسه کانی پارانوه له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم

فهرموویه تی: کاتی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ههردوو دهستی بهرزده کردنه وه و ده پاریه وه دای نه دانان ههتا مهسحی دهم و چاوی پی ده کردن و دههینان به روخساریدا.

نه وهی پهله بکات له گیر ابوونی پارانوه کهیدا

۱۲ - بَاب مَا جَاءَ فِيْمَنْ يَسْتَعْجِلُ فِي دُعَائِهِ

۳۳۸۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنْ ابْنِ شَهَابٍ، عَنْ أَبِي عُبَيْدٍ، مَوْلَى ابْنِ أَزْهَرَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: يُسْتَجَابُ لِأَحَدِكُمْ مَا لَمْ يَعْجَلْ، يَقُولُ: دَعَوْتُ فَلَمْ يُسْتَجَبْ لِي. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَأَبُو عُبَيْدٍ اسْمُهُ: سَعْدٌ، وَهُوَ مَوْلَى عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَزْهَرَ، وَيُقَالُ: مَوْلَى عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَزْهَرَ هُوَ ابْنُ عَمِّ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَنَسٍ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (خوای گهوره وهلامی نزاو پارانوهی کهسیکتان ده داته وه به مهرجی پهله پهله نه کات وه که نه وهی ده لی: هه ده پاریمه وه به لام پارانوه کهم گیرا نابی).

نه وهی هاتوره ده باره ی پارانوهی به یانیان و ئیواران

۱۳ - بَاب مَا جَاءَ فِي الدُّعَاءِ إِذَا أَصْبَحَ وَإِذَا أَمْسَى

۳۳۸۸ - (حسن صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ وَهُوَ الطَّيَالِسِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي الزِّنَادِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبَانَ بْنِ عُثْمَانَ، قَالَ:

سَمِعْتُ عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ، يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا مِنْ عَبْدٍ يَقُولُ فِي صَبَاحِ كُلِّ يَوْمٍ وَمَسَاءٍ كُلِّ لَيْلَةٍ: بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ، وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، فَيَضُرَّهُ شَيْءٌ وَكَانَ أَبَانُ، قَدْ أَصَابَهُ طَرْفُ فَالِجٍ، فَجَعَلَ الرَّجُلُ يَنْظُرُ إِلَيْهِ، فَقَالَ لَهُ أَبَانُ: مَا تَنْتَظِرُ؟ أَمَا إِنَّ الْحَدِيثَ كَمَا حَدَّثْتُكَ، وَلَكِنِّي لَمْ أَقْلُهُ يَوْمَئِذٍ لِيُمْضِيَ اللَّهُ عَلَيَّ قَدْرَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: له نه بانی کورپی پتیشهوا (عُثْمَان) هوه رهزای خوای لی بئی ده گپرنهوه، که فهرموویهتی: بۆ خۆم گویم له پتیشهوا (عُثْمَان) ی کورپی عهفان بوو دهیفرموو: پتغمبهری خوا صلى الله عليه وسلم فهرموویهتی: (ههرکس سهر له بهیانیان و سهر له ئیوارانی ههموو شهو و روژی سی جار بلی: (بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ). واته: بهناوی نهو خواهی که له گهژ ناوی نهودا هیچ شتی زهره و زیان ناگهیهنی نه لهزهوی و نه له ئاسماندا، نهو خودایهیه که بیسه و بینایه، هیچ شتی زیانی پی ناگهیهنی).

نه بانی کورپی پتیشهوا (عُثْمَان) ئیفلج بوو لایهکی شهلهل لیتی دا، نهو پیاوهی فهرمووده که لی بیست سهیری کرد - وهك نهوهی بلی خۆ تۆ نهو ویردهت خویندوه نهی بۆچی ئیفلج بووی - ، نه بان پیتی وت: نهوه بۆچی بهو شیویه سهیرم ده کهی سویند به (الله) نه من بهناوی باوکهوه درۆ ده کهم، نه باوکیشم بهناوی پتغمبهری خواوه صلى الله عليه وسلم درۆ ده کات. بهلام نهو روژهی که ئیفلج بووم توپه بووم لهیادم چوو بیلیم.

۳۳۸۹ - (ضعیف) حَدَّثَنَا أَبُو سَعِيدٍ الْأَشْجِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُقْبَةُ بْنُ خَالِدٍ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ سَعِيدِ بْنِ الْمَرْزُبَانِ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ ثَوْبَانَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ قَالَ حِينَ يُنْسَى: رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ نَبِيًّا، كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ أَنْ يُرْضِيَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له (ثوبان) ده ره زای خوای لى بى ده گپرنه وه، كه فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هه ركهس سه ره له نئیواران بلی: (رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ نَبِيًّا). واته: رازیم به (الله) پهروه ردگارم بى و، نیسلام دین و بهرنامه م بى و، موحه مهده صلی الله علیه وسلم پیغه مبهرم بى، نه وه ده بى به ههق له سه ره خوای گه وه كه رازی بكات).

۳۳۹۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَرِيرٌ، عَنِ الْحَسَنِ بْنِ عُبَيْدٍ اللَّهِ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ سُوَيْدٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَزِيدٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَمْسَى قَالَ: أَمْسَيْنَا وَأَمْسَى الْمُلْكُ لِلَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، أَرَاهُ قَالَ: لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَسُوءِ الْكِبَرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ النَّارِ وَعَذَابِ الْقَبْرِ وَإِذَا أَصْبَحَ قَالَ ذَلِكَ أَيْضًا: أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمُلْكُ لِلَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ وَقَدْ رَوَاهُ شُعْبَةُ، بِهَذَا الْإِسْنَادِ، عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ، وَلَمْ يَرْفَعْهُ.

واته: له (عبد الله) ی کور ی مه سهوده وه ره زای خوای لى بى ده گپرنه وه، كه فهرموویه تی: کاتی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نئیواره ی لى ده هات ده یه رمور: (أَمْسَيْنَا وَأَمْسَى الْمُلْكُ لِلَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ، وَخَيْرَ مَا بَعْدَهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ، وَشَرِّ مَا بَعْدَهَا، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ، وَمِنْ سُوءِ الْكِبَرِ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ فِي النَّارِ،

وَعَذَابٍ فِي الْقَبْرِ). واته: کهوتینه ئیواره و ههه خوا خاوهنی مولکه، سوپاس و ستایش بۆ خوا، هیچ پههراویک نیه بهههق جگه له (الله) تاکی بی هاویه شه، مولک و ستایش بۆ نه وه بهههه هه موو شتی کدا به توانایه، پهروهردگرم داوای نهو خیرهت لی ده کهم که لهه شه ودا ههیه، داوای خیری داوای نهو هشت لی ده کهم، پهنا ده گرم به تو لهو شهه و خراپه یی لهه شه ودا ههیه، پهنا ده گرم به تو له شهه و خراپه یی داوای نهو ههه، پهروهردگرم پهنا ده گرم به تو له ته مه لی و سه ره نجامی خهه، پهروهردگرم پهنا ده گرم به تو له سزای ناو گوهر و سزای ناو ناگری دۆزه خ.

کاتی که بهیانی لی دههات دهیفرموو: (أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمَلِكُ لِلَّهِ). واته: کهوتینه بهیانی و ههه خوا خاوهنی مولکه...).

۳۳۹۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا سُهَيْلُ بْنُ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَعْلَمُ أَصْحَابَهُ يَقُولُ: إِذَا أَصْبَحَ أَحَدُكُمْ فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ أَمْسَيْنَا، وَبِكَ نَحْيَا وَبِكَ نَمُوتُ وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ، وَإِذَا أَمْسَى فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ بِكَ أَمْسَيْنَا وَبِكَ أَصْبَحْنَا وَبِكَ نَحْيَا وَبِكَ نَمُوتُ وَإِلَيْكَ النُّشُورُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گهر نه وه، که فره موویه تی: پیغمبره یی خوا صلی الله علیه وسلم هاوه لانی فیرده کرد دهیفرموو: (ههه کهس له ئیوه بهیانی بهههردا هات با بلی: (اللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ أَمْسَيْنَا، وَبِكَ نَحْيَا وَبِكَ نَمُوتُ وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ). واته: خودایه به بهخشش و نیعمه تی تۆوه بهیانی و شهومان بهههردا هات و به بهخشش و نیعمه تی تۆوه ده ژین و ده مرین، زیندوو بوونه وههه ههه بۆ لای تو ده گهر یتته وه).

(نه گهر ئیواره یی بهههردا هات با بلی: (اللَّهُمَّ بِكَ أَمْسَيْنَا وَبِكَ أَصْبَحْنَا وَبِكَ

نَحْيَا وَبِكَ نَمُوتُ وَإِلَيْكَ النُّشُورُ. واته: خودایه به بهخشش و نیعمهتی تۆوه
نیوارهمان بهسهردا هات و، به بهخشش و نیعمهتی تۆوه دهژین و دهمرین، کاتی
زیندووده بینهوه دهگه پینهوه بو لای تو).

۱۴ - بَاب مِنْهُ

۳۳۹۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا
شُعْبَةُ، عَنْ يَعْلَى بْنِ عَطَاءٍ، قَالَ: سَمِعْتُ عَمْرَو بْنَ عَاصِمٍ الثَّقَفِيَّ، يُحَدِّثُ عَنْ أَبِي
هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ أَبُو بَكْرٍ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مُرْنِي بِشَيْءٍ أَقُولُهُ إِذَا أَصْبَحْتُ وَإِذَا أُمْسَيْتُ؟
قَالَ: قُلْ: اللَّهُمَّ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ
وَمَلِيكَهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ
وَشَرِّكَه، قَالَ: قُلْهُ إِذَا أَصْبَحْتَ، وَإِذَا أُمْسَيْتَ، وَإِذَا أَخَذْتَ مَضْجَعَكَ. هَذَا حَدِيثٌ
حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی:
پیشهوا نهبو بهکر رهزای خوای لی بی فهرمووی: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله
علیه وسلم، چهند وشیه کم فیر بکه ههتا به یانیان و نیواران بیاغویتم، فهرمووی:
(بلی: خودایه نهی به دیهینهری ناسمانه کان و زهوی، نهی زانا به هه موو نهینی و
ناشکرایه، نهی پهروهردگار و پادشای هه موو شتیک، شایه تی دهدهم که هیچ
په رستراویک نیه به ههق جگه له تو، په نا ده گرم به تو له خراپه ی نهفس و دهروونم،
ههروه ها له شهر و خراپه ی شهیتان و هاوتا دانانی). به یانیان و نیواران و کاتی
چوینه سهر جیگا خهوتنه کهشت هه م بیاغویته.

۱۵ - باب منه

۳۳۹۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ حُرَيْثٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ أَبِي حَازِمٍ، عَنْ كَثِيرِ بْنِ زَيْدٍ، عَنْ عُمَانَ بْنِ رَبِيعَةَ، عَنْ شَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَهُ: أَلَا أَدُلُّكَ عَلَى سَيِّدِ الْإِسْتِغْفَارِ: اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، وَأَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَعْتَرِفُ بِذُنُوبِي، فَاغْفِرْ لِي ذُنُوبِي إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، لَا يَقُولُهَا أَحَدُكُمْ حِينَ يُمْسِي فَيَأْتِي عَلَيْهِ قَدَرٌ قَبْلَ أَنْ يُصْبِحَ إِلَّا وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ، وَلَا يَقُولُهَا حِينَ يُصْبِحُ فَيَأْتِي عَلَيْهِ قَدَرٌ قَبْلَ أَنْ يُمْسِيَ إِلَّا وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَابْنِ عُمَرَ، وَابْنِ مَسْعُودٍ، وَابْنِ أَبِي نَجْرٍ، وَبُزَيْدَةَ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَعَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ أَبِي حَازِمٍ هُوَ ابْنُ أَبِي حَازِمٍ الرَّاهِدُ. وَقَدْ رُوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ، عَنْ شَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ.

واته: له شه دادی کوری تهوسهوه رهزای خوای لی بئی دهگێرنهوه، که پیغمهبری خوا صلی الله علیه وسلم پیتی فهرمووه: (نایا رینموونیت بکهه بۆ گهورهترین پارانهوهی لیخۆشبوون: (اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، وَأَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَعْتَرِفُ بِذُنُوبِي، فَاغْفِرْ لِي ذُنُوبِي إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ). واته: خودایه تۆ پهروهردگاری منی، تۆ دروستت کردووم، منیش بهندهی تۆم، خودایه من لهسهه بهلێن و پهیمانهکهی خۆم که به تۆم داوه تهوهندهی له توانامدا ههبی، خودایه پهنا تۆ دهگرم له شهه و خراپهیه تهوهی تهنجام داوه، خودایه دان بهوهدا دهنتیم که تۆ بهخشش و نیعمهتت بهسهردا رشتووم، دانیش به تاوانه کانددا دهنتیم و داوای لی خۆشبوونت لی دهکهه، ههچ کهسیکیش له تاوانه کان خۆش نابێ جگه له تۆ.

هه رکەس ئیوارە ی لیهات بیخوینییت ئەو شەو بەریت دەچیته بەهەشتەوه،
هه رکەس کەوتە بەیانی بیخوینییت ئەو رۆژە بەریت دەچیته بەهەشتەوه.

دەربارە ی پارانهوێ کەسی بەچیته سەر جینگای خەوتن

١٦ - بَاب مَا جَاءَ فِي الدُّعَاءِ إِذَا أُوِيَ إِلَى فِرَاشِهِ

٣٣٩٤ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ الْهَمْدَانِيِّ، عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَهُ: أَلَا أَعْلَمُكَ كَلِمَاتٍ تَقُولُهَا إِذَا أُوَيْتَ إِلَى فِرَاشِكَ، فَإِنْ مِتَّ مِنْ لَيْلِكَ مِتَّ عَلَى الْفِطْرَةِ، وَإِنْ أَصْبَحْتَ أَصْبَحْتَ وَقَدْ أَصَبْتَ خَيْرًا، تَقُولُ: اللَّهُمَّ أَسْلَمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ، وَوَجَّهْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ، وَفَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ، رَغْبَةً وَرَهْبَةً إِلَيْكَ، وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ، لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنْجَى مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ، آمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ وَبِنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ قَالَ الْبَرَاءُ: فَقُلْتُ: وَبِرَسُولِكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ، قَالَ: فَطَعَنَ يَدِهِ فِي صَدْرِي، ثُمَّ قَالَ: وَبِنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ، قَدْ رَوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْ الْبَرَاءِ. وَرَوَاهُ مَنْصُورُ بْنُ الْمُعْتَمِرِ، عَنْ سَعْدِ بْنِ عُبَيْدَةَ، عَنِ الْبَرَاءِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ، إِلَّا أَنَّهُ قَالَ: إِذَا أُوَيْتَ إِلَى فِرَاشِكَ وَأَنْتَ عَلَى وُضُوءٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ.

واتە: لە بەرائی کۆری عازیبەوه رەزای خوای لى بى دەگیرنەوه، کە
فەرموویەتی: پیغمبرە ی خوا صلی الله علیه وسلم پیتی فەرمووم: (نایا چەند
وشەیکت فێرنەکم کاتی کە دەتەوێ بەچیته سەر جینگای خەوتنەکت بیانلیتی، جا
نەگەر لەپاش خویندنی ئەم دوعایە لەو شەو بەریت ئەو لەسەر دینی پاکى
نیسلامەتی دەمریت، نەگەر رۆشیت لى بوویەوه تووشی خێر و خوشی دەبییت:

(اللَّهُمَّ أَسْلَمْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ، وَقَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ، وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ رَهْبَةً وَرَغْبَةً إِلَيْكَ، لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنْجَى مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ، آمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ، وَنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ). واتە: خودایە خۆم تەسلیمی تۆ کرد و کاروبارم بۆ لای تۆ گەرانەدەووە و سپاردم بە تۆ، پشتم بەستووە بە تۆ، ئومێدەوار و خۆشحالم بە پاداشتەکان و دەترسم لە سزاکانت، هیچ حەشارگەییەک نەهەتا خۆم حەشار بەدم و هیچ رزگاربونیکیش نەهە سزاکانت، جگە لەوە نەبێت کە بگەرێتمەووە بۆ لای تۆ، باوەڕم هێناوە بە قورئانەکەت کە داتبەزاندۆتە خوارەووە، هەروەها باوەڕیشم هێناوە بە پێغمبەرەکەت کە موحمەدە صلی اللہ علیہ وسلم خۆت رەوانەت کردووە بۆ سەر خەڵک و جنۆکەکان.

بەم شێوەیەش هاتووە: (کاتی کە دەتەوێ بچیتە سەر جیگای خەوتنەکەت وەک چۆن دەستنویژ دەگریت بۆ نوێژ بەو شێوەیە دەستنویژیکی جوان بگرە، لەپاشدا لەسەر لای راست راکشی و بڵی: (اللَّهُمَّ أَسْلَمْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ.....)).

۳۳۹۵ - (ضعيف الإسناد، وقوله (وبرسولك) مخالف للحديث السابق) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ عُفَيْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ إِسْحَاقَ، ابْنِ أَخِي رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ، عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا اضْطَجَعَ أَحَدُكُمْ عَلَى جَنْبِهِ الْأَيْمَنِ ثُمَّ قَالَ: اللَّهُمَّ أَسْلَمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ، وَوَجَّهْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ، وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ، وَقَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ، لَا مَلْجَأَ مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ، أَوْ مِنْ بَيْتِكَ وَبِرَسُولِكَ، فَإِنْ مَاتَ مِنْ لَيْلَتِهِ دَخَلَ الْجَنَّةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ.

۳۳۹۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَفَّانُ بْنُ مُسْلِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ قَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا وَكَفَّنَا وَآوَانَا، فَكَمْ مِمَّنْ لَا كَافِيَ لَهُ وَلَا مُؤْوِي. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: له نه نهسی کوری مالیکه وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، کاتی که پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم ده جووه سه رجیگای خه وتنه که ی ده یفه رموو: (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا وَكَفَّنَا وَآوَانَا، فَكَمْ مِمَّنْ لَا كَافِيَ لَهُ وَلَا مُؤْوِي).
واته: سوپاس و ستایش بو نه و خوایه ی نان و ناومان ده داتی و تیر خواردن و تیر ناوی کردووین، بی پیتیستی کردووین له دروستکراوه کانی و ره می پی کردووین و جینگه و ریگه ی هه وانه وه ی پی داوین، له کاتی که ده ساینک هه نه شوینیان هیه تیدا بژین و نه که سیش ده یانگریته خو).

۱۷ - بَابُ مِنْهُ

۳۳۹۷ - (ضعیف) حَدَّثَنَا صَالِحُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْوَصَّافِيِّ، عَنْ عَطِيَّةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ قَالَ حِينَ يَأْوِي إِلَى فِرَاشِهِ: أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ، ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، غَفَرَ اللَّهُ ذُنُوبَهُ وَإِنْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ، وَإِنْ كَانَتْ عَدَدَ وَزْقِ الشَّجَرِ، وَإِنْ كَانَتْ عَدَدَ رَمْلِ عَالِجٍ، وَإِنْ كَانَتْ عَدَدَ أَيَّامِ الدُّنْيَا. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ الْوَصَّافِيِّ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ الْوَلِيدِ.

واته: له نه بی سه عیده وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هه رکه سی بجیته سه رجیگای خه وتنه که ی و

سَيِّ جَارِ بَلَى: (أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ). واته:
داوای لیخوښبون ده کهم لهو خوایهی که هیچ په رستراویک نیه به ههق جگه لهو
زیندوی ههلسورپینه ری بونه وه ره، ده گه پیمه وه بۆلای، نهوا خوا ی گه وه ره له گونا هو
تاوانه کانی خوښده بیته ته گه رچی وهک که فی ده ریا بن، یان به قه ده گه لای داران، یا
به قه ده رملی کوکراوه، یان به قه ده رۆزه کانی دنیا بن.

۱۸ - بَاب مِنْهُ

۳۳۹۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ
عُمَيْرٍ، عَنْ رَبِيعِ بْنِ جِرَاشٍ، عَنْ خُذَيْفَةَ بْنِ الْيَمَانِ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
كَانَ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَنَامَ وَضَعَ يَدَهُ تَحْتَ رَأْسِهِ، ثُمَّ قَالَ: اللَّهُمَّ فِينِي عَذَابَكَ يَوْمَ تَجْمَعُ، أَوْ
تَبْعُثُ، عِبَادَكَ.
هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (حذیفه) ی کوپی یه مانه وه ره زای خوا ی لی بئی ده گپ نه وه، که
فه رموویه تی: پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم کاتی ده یویست راکشی دهستی
راستی ده خسته ژیر کو لمی، له پاشدا ده یفه رموو: (اللَّهُمَّ فِينِي عَذَابَكَ يَوْمَ تَبْعُثُ
عِبَادَكَ). واته: خودایه بم پارێزه له سزا کهت نهو رۆزه ی که بهنده کانت زیندوو
ده که یته وه که رۆژی قیامه ته).

۳۳۹۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ
بْنِ يُونُسَ بْنِ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِي بُرْدَةَ، عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ
عَازِبٍ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَوَسَّدُ يَمِينَهُ عِنْدَ الْمَنَامِ، ثُمَّ يَقُولُ:
رَبِّ فِينِي عَذَابَكَ يَوْمَ تَبْعُثُ عِبَادَكَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَرَوَى

التَّوْرِيُّ، هَذَا الْحَدِيثُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنِ الْبَرَاءِ، لَمْ يَذْكُرْ بَيْنَهُمَا أَحَدًا. وَرَوَى شُعْبَةُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِي عُبَيْدَةَ، وَرَجُلٍ آخَرَ، عَنِ الْبَرَاءِ. وَرَوَى إِسْرَائِيلُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ يَزِيدَ، عَنِ الْبَرَاءِ، وَعَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِي عُبَيْدَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِثْلَهُ.

واته: له بهرائی کورپی عازیبهوه رهزای خوای لى بى ده گێرنهوه، که فەرموویهتی: پیغمبرمەری خوا صلی الله علیه وسلم کاتی دەبیست راکشی دەستی راستی ده کرده سهرین، له پاشدا دهیفرموو: (اللَّهُمَّ قِنِي عَذَابَكَ يَوْمَ تَبْعَثُ عِبَادَكَ). واته: خودایه بم پارێزه له سزاكەت ئەو رۆژی که بهنده کانت زیندوو ده کهیتهوه که رۆژی قیامته.

۱۹ - باب منه

۳۴۰۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَمْرُو بْنُ عَوْنٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا خَالِدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ سَهْلٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْمُرُنَا إِذَا أَخَذَ أَحَدُنَا مَضْجَعَهُ أَنْ يَقُولَ: اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ، وَرَبَّ الْأَرْضِينَ، وَرَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، فَالِقَ الْحَبِّ وَالنَّوَى، وَمُنْزِلَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْفُرْقَانِ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ ذِي شَرٍّ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ، أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ، وَالظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ، وَالْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ، أَقْضِ عَنِّي الدَّيْنَ وَأَغْنِنِي مِنَ الْفَقْرِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له ئەبو هورەیرهوه رهزای خوای لى بى ده گێرنهوه، که فەرموویهتی: پیغمبرمەری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمانی پی کردین کاتی چووینه سەر

جینگای خهوتن بلیین: (اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ، وَرَبَّ الْأَرْضِينَ، وَرَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، فَالِقَ الْحَبِّ وَالنَّوَى، وَمُنْزِلَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ ذِي شَرٍّ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ، أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ، وَالظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ، وَالْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ، اقْضِ عَنِّي الدَّيْنَ وَأَغْنِنِي مِنَ الْفَقْرِ). واته: خودایه نهی پهروهردگاری ناسمانه کان و زهوی، نهی پهروهردگاری هه موو شتیک، ته قینه ره دانه ویله و ناوک و سهوزکردنی، دابه زینه ره ته ورات و نینجیل و قورنان، په نات پئی ده گرم له شهر و زیانی هه موو نه و دروستکراوانه ی خوت که جله ویان به ده ست تویه، خودایه هیچ شتیکت له پیتشه وه نه بووه ده میتیت له دوا ی له ناوچوونی هه موو دروستکراوه کان و به هیز و به توانیت، هیچ شتیکش له سهرووی توه نیه، هه موو دروستکراوه کان پیتوستان به تویه و که شیش نیه هاوشیوه ی تو بی، سا خودایه قهرزایان له سه ر لابه ره و ده وله مه ندیشمان بکه له هه ژاری).

٢٠ - باب منه

٣٤٠١ - (حسن) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ ابْنِ عَجَلَانَ، عَنْ سَعِيدِ الْمَقْبُرِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا قَامَ أَحَدُكُمْ عَنْ فِرَاشِهِ ثُمَّ رَجَعَ إِلَيْهِ فَلْيَنْفُضْهُ بِصَنِفَةٍ إِزَارِهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، فَإِنَّهُ لَا يَدْرِي مَا خَلَفَهُ عَلَيْهِ بَعْدُ، فَإِذَا اضْطَجَعَ فَلْيَقُلْ: بِاسْمِكَ رَبِّي وَضَعْتُ جَنْبِي، وَبِكَ أَرْفَعُهُ، فَإِنْ أُمْسَكَتْ نَفْسِي فَارْحَمْهَا، وَإِنْ أُرْسَلَتْهَا فَاحْفَظْهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ، فَإِذَا اسْتَيْقَظَ فَلْيَقُلْ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَافَانِي فِي جَسَدِي، وَرَدَّ عَلَيَّ رُوحِي وَأَذِنَ لِي بِذِكْرِهِ.

سنن الترمذی بهر گئی چوارهم - باسه کانی پارانوه له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم

وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ، وَعَائِشَةَ. وَحَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَرَوَى بَعْضُهُمْ هَذَا الْحَدِيثَ وَقَالَ: فَلْيَنْفُضْهُ بِذَاخِلَةِ إِزَارِهِ.

واته: له نهبو هورهیره وه ده گێرنه وه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه تی: (کاتی که یه کئی له ئیوه دهیه وی بجیته سه ر جینگای خه وتنه که یه وه با جینگه که یه بته کیننی چونکه ئیوه نازانن له پاش ئیوه نوینه که چی تری تی ده چی - له وانه یه ماری یان دوپشکی یا ههرشتی زیان بگه یه نی تی چی جویی - له پاشدا له سه ر لای راست راکشی، ئینجا بلی: (بِاسْمِكَ رَبِّي وَضَعْتُ جَنْبِي وَبِكَ أَرْفَعُهُ، إِنْ أَمْسَكَتْ نَفْسِي فَأَرْحَمَهَا، وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا فَأَحْفَظْهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادُكَ الصَّالِحِينَ). واته: پهروه ردگارم به ناوی تو ته نیشتی خۆم له سه ر شه م نوینه دانا، به پشتیوانی تو ش به رزی ده که مه وه له خه وه له سم، خودایه خۆ نه گه ر له م خه وه دا روحه که مت گرت ه وه روحه کیشام ره حمی پی بکه، خۆ نه گه ر گه رانیدشته وه له م خه وه خه به رم ده که یته وه شهوا بیپاریزه له تاوان و له زیانی شهیتان و ناگات لیتی بی، به وه ی که بهنده چاکه کانی خۆتی پی ده پاریزیت. کاتی هه ستا له خه ر بلی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَافَانِي فِي جَسَدِي، وَرَدَّ عَلَيَّ رُوحِي وَأَذِنَ لِي بِذِكْرِهِ). واته: سوپاس بو شه و خویبه ی روحی بو گێرامه وه، ساغ و سه لامه تی کردم له جهسته مدا، مؤله تیدام یادی بکه مه وه.

ده باره ی قورئان خویندنی که سی له کاتی خه ودا.

۲۱ - بَاب مَا جَاءَ فِيمَنْ يَقْرَأُ الْقُرْآنَ عِنْدَ الْمَنَامِ

۳۴۰۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُفَضَّلُ بْنُ فَضَالَةَ، عَنْ عُقَيْلٍ، عَنْ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا أَوَى إِلَى

فِرَاشِهِ كُلِّ لَيْلَةٍ، جَمَعَ كَفْمِهِ ثُمَّ نَفَثَ فِيهِمَا، فَفَرَّأَ فِيهِمَا: قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ، وَقُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ، وَقُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ثُمَّ يَمْسَحُ بِهِمَا مَا اسْتَطَاعَ مِنْ جَسَدِهِ، يَبْدَأُ بِهِمَا عَلَى رَأْسِهِ وَوَجْهِهِ، وَمَا أَقْبَلَ مِنْ جَسَدِهِ يَفْعَلُ ذَلِكَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ صَحِيحٌ.

واته: له عانیشهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، کاتی که پیتغمبهر صلی الله علیه وسلم دهچووه سهرجیگای خهوتنه کهی هه موو شهوی ههردوو لهپی خوی دانا بهیه کهوهو فووی پیتا دهکردن، ئینجا نهم سی سورتهی پیتا دهخویندن: (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) و (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ) و (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ). لهپاشدا دهیهتنان به جهستهی خویدا نهوندهی که دهستی پی بگهیشتایه، لهپیشدا دهیهتنان به سهرو روخساریدا ئینجا به بهری جهستهیدا، پاشان بهودیوی جهستهیدا، سی جار نهو کاره دی دهکرد.

۲۲ - باب مِنْهُ

۳۴۰۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ رَجُلٍ، عَنْ فَرْوَةَ بْنِ نَوْفَلٍ، أَنَّهُ أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ عَلَّمَنِي شَيْئًا أَقُولُهُ إِذَا أَوَيْتُ إِلَى فِرَاشِي، قَالَ: اقْرَأْ: قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ فَإِنَّهَا بَرَاءَةٌ مِنَ الشِّرْكِ قَالَ شُعْبَةُ: أَخْيَانًا يَقُولُ مَرَّةً وَأَخْيَانًا لَا يَقُولُهَا. حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ حِرْزَامٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا يَحْيَى بْنُ آدَمَ، عَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ فَرْوَةَ بْنِ نَوْفَلٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَذَكَرَ نَحْوَهُ بِمَعْنَاهُ، وَهَذَا أَصَحُّ. وَرَوَى زُهَيْرٌ، هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ فَرْوَةَ بْنِ نَوْفَلٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ، وَهَذَا أَشْبَهُ وَأَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ شُعْبَةَ، وَقَدْ

اضْطَرَبَ أَصْحَابُ أَبِي إِسْحَاقَ فِي هَذَا الْحَدِيثِ. وَقَدْ رُويَ هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ غَيْرِ هَذَا
الْوَجْهِ، قَدْ رَوَاهُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ نَوْفَلٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعَبْدُ
الرَّحْمَنِ هُوَ: أَخُو قُرُوءَةَ بْنِ نَوْفَلٍ.

واته: فهروهي کورې نه وفل رهزای خوای لی بی هاته خزمهت پیغمبره صلی
الله علیه وسلم، فهرمووی: نهی پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم شتیکم فیر
بکه کاتی چوموه سهرجیگای خهوتن بیخوینتم، فهرمووی: (قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ)
بهته وای بخوینته، چونکه بینگومان خویندنن نه سورته بهری بوونه له شیرک و
هاوبهش بو خوا دانان).

٣٤٠٤ - (صحيح) حَدَّثَنَا هِشَامُ بْنُ يُوسُفَ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُحَارِبِيُّ، عَنْ
لَيْثٍ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يَنَامُ حَتَّى يَقْرَأَ
بِتَرْبِيلِ السَّجْدَةِ، وَيَتَبَارَكَ. وَهَكَذَا رَوَى سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، هَذَا الْحَدِيثُ،
عَنْ لَيْثٍ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ. وَرَوَى زُهَيْرٌ،
هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، قَالَ: قُلْتُ لَهُ: سَمِعْتُهُ مِنْ جَابِرٍ؟ قَالَ: لَمْ أَسْمَعْهُ مِنْ
جَابِرٍ، إِنَّمَا سَمِعْتُهُ مِنْ صَفْوَانَ، أَوْ ابْنِ صَفْوَانَ. وَقَدْ رَوَى شَبَابَةُ، عَنْ مُغِيرَةَ بْنِ مُسْلِمٍ،
عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ، نَحْوَ حَدِيثِ لَيْثٍ.

واته: له جابیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که پیغمبره خوا صلی الله
عليه وسلم نه خهوت ههتا سورته (السجدة) و سورته (الملك) نه خویندایه.

٣٤٠٥ - (صحيح) حَدَّثَنَا صَالِحُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ أَبِي
لُبَابَةَ، قَالَ: قَالَتْ عَائِشَةُ، كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يَنَامُ حَتَّى يَقْرَأَ الزُّمَرَ، وَبَنِي
إِسْرَائِيلَ. أَخْبَرَنِي مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: أَبُو لُبَابَةَ هَذَا اسْمُهُ: مَرْوَانُ مَوْلَى عَبْدِ الرَّحْمَنِ
بْنِ زَيْدٍ، وَسَمِعَ مِنْ عَائِشَةَ، سَمِعَ مِنْهُ حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ.

واته: له عائیشه وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که پیغمبره وه خوا صلی الله علیه وسلم نه ده خهوت ههتا سوره تی (الزمر) و سوره تی (بنی اسرائیل) نه خویندایه.

۳۴۰۶ - (حسن) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا بَقِيَّةُ بْنُ الْوَلِيدِ، عَنْ بَحِيرِ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ خَالِدِ بْنِ مَعْدَانَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بِلَالٍ، عَنِ الْعِرْبَاضِ بْنِ سَارِيَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ لَا يَنَامُ حَتَّى يَقْرَأَ الْمُسْتَحَابَّ، وَيَقُولُ: فِيهَا آيَةٌ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ آيَةٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له (عرباض) ی کوری ساریه وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که پیغمبره وه خوا صلی الله علیه وسلم نه ده خهوت ههتا نهو سوره تانه ی نه خویندایه که به: (سُبْحَانَ) یان (سَبَّحْ) یا (يُسَبِّحْ) یان (سَبَّحْ) دهست پی ده کهن - ژماره یان دهوت سوره ته: (سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِالنَّجْمِ وَالْحَلِيدُ وَالْحَشْرُ وَالصَّفُّ وَالْجُمُعَةُ وَالْتَّغَابُنُ وَالْأَعْلَى). ده فهرموو: نایه تیکی تیندایه خیری ههزار نایه تی هیه.

۲۳ - بَابُ مِنْهُ

۳۴۰۷ - (ضعيف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ الزُّبَيْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الْجُرَيْرِيِّ، عَنْ أَبِي الْعَلَاءِ بْنِ الشَّخِيرِ، عَنْ رَجُلٍ مِّنْ بَنِي حَنْظَلَةَ، قَالَ: صَحِبْتُ شَدَّادَ بْنَ أَوْسٍ فِي سَفَرٍ، فَقَالَ: أَلَا أَعْلَمُكَ مَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُعَلِّمُنَا أَنْ نَقُولَ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الثَّبَاتَ فِي الْأَمْرِ، وَأَسْأَلُكَ عَزِيمَةَ الرُّشْدِ، وَأَسْأَلُكَ شُكْرَ نِعْمَتِكَ، وَحُسْنَ عِبَادَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ لِسَانًا صَادِقًا، وَقَلْبًا سَلِيمًا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا تَعْلَمُ، وَأَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا تَعْلَمُ، وَأَسْتَغْفِرُكَ بِمَا تَعْلَمُ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ.

واته: له پیاویکی بهنی (حَنْظَلَةَ) وه ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: له سه فهریکدا

له خزمهت شه دادی کورپی نهوسدا بووم فهرمووی: نایا پارانهوهیه کت فیر نه کهم که پیغمبرهوی خوا صلی الله علیه وسلم فیری کردوین که بلیین: (خودایه لهسه کاری خیر بهردهوام و دامه زراومان بکه، توانام پی بده لهسه ژیری و ریی راست، داوات لی ده کهم وام لی بکه سوپاسگوزاری نیعمه ته کانت بم و، به چاکی بته پرستم، خودایه داوای زمانیکی راستگو و دلیکی ساغت لی ده کهم، په نا نه گرم به تو له شهر و خراپه ی نهو شتانه ی که تو ده زانی شهر و خراپه یان تیدایه، خودایه داوای خیری نهو شتانه ت لی ده کهم که تو ده زانی خیریان تیدایه، خودایه داوای لیبوردنی نهو تاوانانه ت لی ده کهم که تو خۆت ده یانزانی).

٣٤٠٧ (م) - (ضعیف) قَالَ: وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَأْخُذُ مَضْجَعَهُ، يَقْرَأُ سُورَةَ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ، إِلَّا وَكَّلَ اللَّهُ بِهِ مَلَكًا، فَلَا يَقْرُبُهُ شَيْءٌ يُؤْذِيهِ حَتَّى يَهْبَ مَتَّى هَبَّ. هَذَا حَدِيثٌ إِنَّمَا نَعْرِفُهُ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَالْجُرَيْرِيُّ هُوَ: سَعِيدُ بْنُ إِيَّاسٍ أَبُو مَسْعُودٍ الْجُرَيْرِيُّ، وَأَبُو الْعَلَاءِ اسْمُهُ: يَزِيدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الشَّخِيرِ.

فهرمووی: پیغمبرهوی خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (ههر موسولمانی بشیت سهر جینگا خهوتنه که ی سوره تی له قورئان بخوینی، ئیلا خوای گهره مه لانیکه یه رانه سپیری و فرمانی پی ده کات که پاسه وانی بکات هیچ شتی زایانی پی نه گه یه نی هه تا خه بهری ده بیته وه ئیر هه رچه نده بخایه نی).

ده باره ی (سبحان الله) و (الله أكبر) و (الحمد لله) له کاتی خهوتندا

٢٤ - بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّسْبِيحِ وَالتَّكْبِيرِ وَالتَّحْمِيدِ عِنْدَ النَّمَامِ

٣٤٠٨ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو الْخَطَّابِ زَيْدُ بْنُ يَحْيَى الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَزْهَرُ السَّمَّانُ، عَنْ ابْنِ عَوْنٍ، عَنْ ابْنِ سِيرِينَ، عَنْ عُبَيْدَةَ، عَنْ عَلِيٍّ، قَالَ: شَكْتُ إِلَى

فَاطِمَةُ تَجَلَّ يَدَيْهَا مِنَ الطَّحِينَ، فَقُلْتُ: لَوْ أَتَيْتِ أَبَاكَ فَسَأَلْتِهِ خَادِمًا، فَقَالَ: أَلَا أَدُلُّكُمْ عَلَى مَا هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ مِنَ الْخَادِمِ؟ إِذَا أَحَدُكُمْ مَضَجَّكُمْ تَقُولَانِ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَأَرْبَعًا وَثَلَاثِينَ مِنْ تَحْمِيدٍ وَتَسْبِيحٍ وَتَكْبِيرٍ وَفِي الْحَدِيثِ قِصَّةٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عَوْنٍ. وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْ عَلِيٍّ.

واته: له پيشهوا عليه وه رهزای خوای لی بی ده گپړنه وه، که فهرمووبه تی: (فاطمه) رهزای خوای لی بی نه وهنده هه ویری شیتلا بوو دهسته کانی بلیقان کردبوو بویه سکالای کرد له لام منیش پیم وت: بچو بوو خزمه تی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم به لکو خزمه تکار تکت بداتی بوو خزمه تکردنت، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (ناگادارین شتیکتان نشان دهدهم له خزمه تکار چاکتره بۆتان، کاتی که چوونه سهر جیگا خهوتنه که تان سی و سی جار بلین: (سُبْحَانَ اللَّهِ)، سی و سی جار بلین: (الْحَمْدُ لِلَّهِ)، سی و چوار جار بلین: (اللَّهُ أَكْبَرُ).

۳۴۰۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى، قَالَ: حَدَّثَنَا أَزْهَرُ السَّمَّانُ، عَنْ ابْنِ عَوْنٍ، عَنْ مُحَمَّدٍ، عَنْ عُبَيْدَةَ، عَنْ عَلِيٍّ قَالَ: جَاءَتْ فَاطِمَةُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَشْكُو تَجَلَّ يَدَيْهَا، فَأَمَرَهَا بِالتَّسْبِيحِ وَالتَّكْبِيرِ وَالتَّحْمِيدِ.

واته: له پيشهوا عليه وه رهزای خوای لی بی ده گپړنه وه، که (فاطمه) رهزای خوای لی بی نه وهنده هه ویری شیتلا بوو دهسته کانی بلیقان کردبوو بویه هاته خزمه ت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم سکالای کرد له لای، نهویش فهرمانی پی کرد به وتنی: (سبحان الله) و (الله أكبر) و (الحمد لله).

۲۵ - باب منه

۳۴۱۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ عُثَيْبَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَطَاءُ بْنُ السَّائِبِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: خُلَّتَانِ لَا يُخْصِيهِمَا رَجُلٌ مُسْلِمٌ إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ، أَلَا وَهُمَا يَسِيرٌ، وَمَنْ يَعْمَلُ بِهِمَا قَلِيلٌ: يُسَبِّحُ اللَّهَ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ عَشْرًا، وَيَحْمَدُهُ عَشْرًا، وَيُكَبِّرُهُ عَشْرًا، قَالَ: فَأَنَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَفْعَلُهَا بِيَدِهِ، قَالَ: فَمِثْلُ خَمْسُونَ، وَمِائَةٌ بِاللِّسَانِ، وَأَلْفٌ وَخَمْسُ مِائَةٍ فِي الْمِيزَانِ، وَإِذَا أَخَذْتَ مَضْجَعَكَ تُسَبِّحُهُ وَتُكَبِّرُهُ وَتَحْمَدُهُ مِائَةً، فَمِثْلُ مِائَةٍ بِاللِّسَانِ، وَأَلْفٌ فِي الْمِيزَانِ، فَأَيُّكُمْ يَعْمَلُ فِي الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ أَلْفَيْنِ وَخَمْسِمِائَةِ سَبْعَةٍ؟ قَالُوا: فَكَيْفَ لَا نُخْصِيهَا؟ قَالَ: بَأَيِّ أَحَدِكُمُ الشَّيْطَانُ وَهُوَ فِي صَلَاتِهِ، فَيَقُولُ: اذْكُرْ كَذَا، اذْكُرْ كَذَا، حَتَّى يَنْقُتِلَ، فَلَعَلَّهُ أَلَّا يَفْعَلَ، وَيَأْتِيهِ وَهُوَ فِي مَضْجَعِهِ، فَلَا يَزَالُ يُنَوِّمُهُ حَتَّى يَنَامَ.

هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَى شُعْبَةُ، وَالثَّوْرِيُّ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ السَّائِبِ، هَذَا الْحَدِيثُ، وَرَوَى الْأَعْمَشُ، هَذَا الْحَدِيثُ عَنْ عَطَاءِ بْنِ السَّائِبِ مُخْتَصَرًا. وَفِي الْبَابِ عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ، وَأَنْسٍ، وَابْنِ عَبَّاسٍ.

واته: له (عبد الله)ی کورپی عهمرهوه رهزای خویان لی بی دهگیرنهوه، که پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرموویهتی: (دوو شت ههه ههه بهندهیه کی موسولمان پاریزگار یان لی بکات و بهردهوام بی لهسهریان نیللا دهچیته بهههشتهوه، نهو دوانهش ئاسان، بهلام نهوانه ی کاریان پی ده کهن کهمن، نهویه له دوا ی هه موو نویتکی فرهزهوه ده جار بلی: (سُبْحَانَ اللَّهِ)، ده جار بلی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ)، ده جار بلی: (اللَّهُ أَكْبَرُ). (عبد الله) فرمووی: بهراستی پیغمبرهوه خوام صلی الله علیه وسلم بینی به پهنجه کانی دهستی راستی نهه ویردانه ی ده ژمارد،

فرمووی: (ئهوه له شهو و روژیکدا به زمان ده کاته سه دو په نجا، به لām به کیشانی تهرازووی کردهوه کان ده کاته هزار و پینج سه د، له کاتی خهوتندا سی و سی جار بلی: (سُبْحَانَ اللَّهِ)، سی و سی جار بلی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ)، سی و چوار جار بلی: (اللَّهُ أَكْبَرُ)، ئهوه به زمان ده کاته سه د، به لām به کیشانی تهرازووی کردهوه کان ده کاته هزار، دهی کئی له ئیوه دوو هزار و پینج سه د تاوان ده کات؟). وتیان: ئهی پیغمبرهوه صلی الله علیه وسلم چۆن ئهوه دوانه ناکهن له کاتییکدا که ئاسانن؟ فرمووی: (کاتی به کئی له ئیوه له نوێژدایه شهیتان دیت بو لای ده لئی: یادی ئهوه و ئهوه بکه، یادی ئهوه و ئهوه بکه ئیش و کاریکی خۆی بیرده خاتهوه پیش ئهوهی بیاخوینی، له کاتی خهوتنیشدا شهیتان دیت ده یخه وینی پیش ئهوهی بیاخوینی).

۳۴۱۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَقَامُ بْنُ عَلِيٍّ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ السَّائِبِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَغْقِدُ التَّسْبِيحَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ الْأَعْمَشِ.

واته: له (عبد الله)ی کوپی عه مرهوه رهزای خویان لی بی ده گێر نهوه، که فرموویهتی: پیغمبرهوه صلی الله علیه وسلم بینی به په نجه کانی دهستی راستی ته سبیحاتی ده کرد.

۳۴۱۲ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ بْنِ سَمُرَةَ الْأَحْمَسِيُّ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَسْبَاطُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ قَيْسٍ الْمَلَائِي، عَنِ الْحَكَمِ بْنِ عُثَيْبَةَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى، عَنْ كَعْبِ بْنِ عُجْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مُعَقِّبَاتٌ لَا يَحِبُّ قَائِلُهُنَّ، تُسَبِّحُ اللَّهُ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَتَحْمَدُهُ ثَلَاثًا

وَتَلَاثَيْنَ، وَتُكْبِرُهُ أَرْبَعًا وَتَلَاثَيْنَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَعَمَرُو بْنُ قَيْسٍ الْمَلَائِيُّ ثِقَةٌ حَافِظٌ. وَرَوَى شُعْبَةُ، هَذَا الْحَدِيثَ عَنِ الْحَكَمِ، وَلَمْ يَرْفَعْهُ، وَرَوَاهُ مَنْصُورُ بْنُ الْمُعْتَمِرِ، عَنِ الْحَكَمِ، وَرَفَعَهُ.

واته: له که عیبی کورپی عوجرهوه رهزای خوای لی بئی ده گێرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویهتی: (چهند وشهیه ههیه له دواى نوێژه فرهزه کانهوه دهوترین دهبن به پاشکویان، ههركهس بیانلێ نانو مید نابێ: له دواى هه موو نوێژیکهوه سى و سى جار بلی: (سُبْحَانَ اللَّهِ)، سى و سى جار بلی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ)، سى و چوار جار بلی: (اللَّهُ أَكْبَرُ).

٣٤١٣ - (صحيح) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ خَلْفٍ، حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عَدِيٍّ، عَنْ هِشَامِ بْنِ حَسَّانَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سِيرِينَ، عَنْ كَثِيرِ بْنِ أَفْلَحَ، عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: أُمِرْنَا أَنْ نُسَبِّحَ دُبُرَ كُلِّ صَلَاةٍ ثَلَاثًا وَتَلَاثَيْنَ، وَنَحْمَدَهُ ثَلَاثًا وَتَلَاثَيْنَ، وَنُكْبِرُهُ أَرْبَعًا وَتَلَاثَيْنَ، قَالَ: فَرَأَى رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ فِي الْمَنَامِ، فَقَالَ: أَمَرَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ تَسَبِّحُوا فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ ثَلَاثًا وَتَلَاثَيْنَ، وَتَحْمَدُوا اللَّهَ ثَلَاثًا وَتَلَاثَيْنَ، وَتُكَبِّرُوا أَرْبَعًا وَتَلَاثَيْنَ، قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: فَاجْعَلُوا خَمْسًا وَعِشْرِينَ، وَاجْعَلُوا التَّهْلِيلَ مَعَهُنَّ، فَعَدَا عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَحَدَّثَهُ، فَقَالَ: افْعَلُوا. قَالَ أَبُو عِيسَى: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له زهیدی کورپی (ثابت) هوه رهزای خوای لی بئی ده گێرنهوه، که فرموویهتی: فرماغان پێ کراوه له دواى هه موو نوێژیکهوه سى و سى جار بلیین: (سُبْحَانَ اللَّهِ)، سى و سى جار بلیین: (الْحَمْدُ لِلَّهِ)، سى و چوار جار بلیین: (اللَّهُ أَكْبَرُ). فرمووی: پیاویکی نه نصاری له خهودا دی، فرمووی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمانی پێ کردوون له دواى هه موو نوێژیکهوه سى و سى

جار بلّین: (سُبْحَانَ اللَّهِ)، سى و سى جار بلّین: (الْحَمْدُ لِلَّهِ)، سى و چوار جار بلّین: (اللَّهُ أَكْبَرُ)، فەرمووی: بەلێ، فەرمووی: بیکەن بە بیست و پینج، (لا اله الا الله) یشی لە گەڵ بلّین، بۆ بەیانى خەوه کەى بۆ پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم گێڕایه وه، فەرمووی: (بیلّین).

دەبارەى پارانه وه ی کەسى لە شهوا خەوى بزرى

۲۶ - بَاب مَا جَاءَ فِي الدُّعَاءِ إِذَا انْتَبَهَ مِنَ اللَّيْلِ

۳۴۱۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ أَبِي رِزْمَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ بْنُ مُسْلِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْأَوْزَاعِيُّ قَالَ: حَدَّثَنِي عُمَيْرُ بْنُ هَانِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنِي جُنَادَةُ بْنُ أَبِي أُمَيَّةَ قَالَ: حَدَّثَنِي عُبَادَةُ بْنُ الصَّامِتِ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ تَعَارَّ مِنَ اللَّيْلِ، فَقَالَ: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ)، ثُمَّ قَالَ: رَبِّ اغْفِرْ لِي، أَوْ قَالَ: ثُمَّ دَعَا، اسْتُجِيبَ لَهُ، فَإِنْ عَزَمَ وَتَوَضَّأَ، ثُمَّ صَلَّى قُبِلَتْ صَلَاتُهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: له عوبادهى كورى صاميته وه رهزای خواى لى بى ده گێرنه وه، كه پیغمبره وه خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه تی: (هەر کەسێک خەوى زرا بلی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ). له پاشدا بپارێته وه بلی: (رَبِّ اغْفِرْ لِي). واته: نهى پهروهردگارم لیم خوشبه. وه لید وتی: یان فەرمووی: نه گەر پاراپه وه نه وه پارانه وه کەى قبول ده بى، نه گەر ههستا ده سنوێژى گرت و نوێژى کرد نه وه نوێژه کەى قبول ده بى).

۳۴۱۵ - (ضعیف الإسناد مقطوع) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَسْلَمَةُ بْنُ عَمْرٍو، قَالَ: كَانَ عُمَيْرُ بْنُ هَانِيٍّ، يُصَلِّي كُلَّ يَوْمٍ أَلْفَ سَجْدَةٍ، وَيُسَبِّحُ مِائَةَ أَلْفِ تَسْبِيحَةٍ.

واته: له مهسله مهی کوری عه مره وه ره زای خوای لی بی ده گپنه وه، که فهرموویه تی: عومهیری کوری هانی هه موو روژی هه زار رکات نویژ و سه د هه زار ته سبیحاتی ده کرد.

۲۷ - بَابُ مِنْهُ

۳۴۱۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا النَّضْرُ بْنُ شَمِيلٍ، وَوَهْبُ بْنُ جَرِيرٍ، وَأَبُو عَامِرٍ الْعَقَدِيُّ، وَعَبْدُ الصَّمَدِ بْنُ عَبْدِ الْوَارِثِ، قَالُوا: حَدَّثَنَا هِشَامُ الدَّسْتَوَائِيُّ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، قَالَ: حَدَّثَنِي زَيْعَةُ بْنُ كَعْبٍ الْأَسْلَمِيُّ، قَالَ: كُنْتُ أُبَيِّتُ عِنْدَ بَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَعْطِيَهُ وَضْوءَهُ، فَأَسْمَعُهُ الْهَوِيَّ مِنَ اللَّيْلِ يَقُولُ: سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، وَأَسْمَعُهُ الْهَوِيَّ مِنَ اللَّيْلِ يَقُولُ: الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له ره بیعهی کوری که عبی نه سله میه وه ره زای خوای لی بی ده گپنه وه، که فهرموویه تی: شهو له بهردهم ده رگای هۆده که ی پیغه مبهری خوادا صلی الله علیه وسلم خه وتبووم، ناری ده ستنویژم دایه ماوهیه کی زۆر له شهو گویم لیتی بوو ده یفه رموو: (سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ). ههروه ها ماوهیه کی زۆر له شهو گویم لیتی بوو ده یفه رموو: (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ).

٢٨ - باب منه

٣٤١٧ - (صحيح) حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ بْنِ مُجَالِدٍ بْنُ سَعِيدٍ الْهَمْدَانِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ عُمَيْرٍ، عَنْ رَبِيعٍ، عَنْ حُذَيْفَةَ بْنِ الْيَمَانِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَنَامَ، قَالَ: اللَّهُمَّ بِاسْمِكَ أَمُوتُ وَأَحْيَا وَإِذَا اسْتَيْقَظَ، قَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَا نَفْسِي بَعْدَ مَا أَمَاتَهَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (حُدَيْفَةَ) ی کورپی یه مانهوه رهزای خوای لى بى ده گینهوه، کاتى که پتغمبهرى خوا صلى الله عليه وسلم ده یوست بجهوى ده یفه رموو: (اللَّهُمَّ بِاسْمِكَ أَمُوتُ وَأَحْيَا). واته: خودایه به ناوى تو ده مرم و ده ژیم. وه کاتى له خه وه ستایه ده یفه رموو: (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَا نَفْسِي بَعْدَ مَا أَمَاتَهَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ). واته: سوپاس بو نهو خوایه ی که ژبانى به بهر هیتامهوه دواى نهوه ی که مراندی، زیندوبونه وهش ههر بو لای نهوه.

دهر باره ی کاتى که سى له خه وه ستا بو شه نووژ چى بلى

٢٩ - باب مَا جَاءَ مَا يَقُولُ إِذَا قَامَ مِنَ اللَّيْلِ إِلَى الصَّلَاةِ

٣٤١٨ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ طَاوُوسٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ مِنْ جَوْفِ اللَّيْلِ، يَقُولُ: (اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ، أَنْتَ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَلَكَ الْحَمْدُ، أَنْتَ قَيَّامُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَلَكَ الْحَمْدُ، أَنْتَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، أَنْتَ الْحَقُّ، وَوَعْدُكَ الْحَقُّ، وَلِقَاؤُكَ حَقٌّ، وَالْجَنَّةُ

حَقٌّ، وَالنَّارُ حَقٌّ، وَالسَّاعَةُ حَقٌّ، اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ،
وَالْيَاكَ أَتَيْتُ، وَبِكَ خَاصَمْتُ، وَالْيَاكَ حَاكَمْتُ، فَاعْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا
أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ، إِنَّكَ إِلَهِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ
رَوَى مِنْ غَيْرِ وَجْهٍ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له ئیبنو عه‌باسهوه ره‌زای خویان لى بى هاتوه، کاتى که پیغه‌مبهر
صلی الله علیه وسلم له‌نیوه شه‌ودا هه‌لته‌سا بۆ شه‌ونویژ ده‌یفه‌رموو: ((اللَّهُمَّ لَكَ
الْحَمْدُ، أَنْتَ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَلَكَ الْحَمْدُ، أَنْتَ قَيَّامُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَلَكَ
الْحَمْدُ، أَنْتَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، أَنْتَ الْحَقُّ، وَوَعْدُكَ الْحَقُّ، وَلِقَاؤُكَ حَقٌّ،
وَالْجَنَّةُ حَقٌّ، وَالنَّارُ حَقٌّ، وَالسَّاعَةُ حَقٌّ، اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَعَلَيْكَ
تَوَكَّلْتُ، وَالْيَاكَ أَتَيْتُ، وَبِكَ خَاصَمْتُ، وَالْيَاكَ حَاكَمْتُ، فَاعْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا
أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ، إِنَّكَ إِلَهِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ). واته: خودایه! سوپاس
و ستایش بۆ تۆیه، تۆ نورو روناکی ناسمانه‌کان و زه‌ویت، وه سوپاس و ستایش بۆ
تۆیه تۆ هه‌لسوپرینه‌ری ناسمانه‌کان و زه‌ویت، وه سوپاس و ستایش بۆ تۆیه تۆ
په‌روه‌ردگاری ناسمانه‌کان و زه‌وی و نه‌و شتانه‌ی که‌تیایدان، تۆ حه‌قیته‌ی، وته‌که‌ت
حه‌قه، په‌یمان‌ه‌که‌شت حه‌قه، وه گه‌یشتن به تۆ حه‌قه، ناگری دۆزه‌خ حه‌قه، به‌هه‌شت
حه‌قه، رۆژی قیامه‌ت حه‌قه، خودایه من خۆم سپاردوه به تۆ، باوه‌ریشم به‌تۆ
هه‌یناوه، پشتم به تۆ به‌ستوه، گه‌رامه‌ته‌وه بۆلای تۆ، به پشتیوانی تۆ به‌ره‌ره‌چی
دوژمنانم ده‌ده‌مه‌وه، حوکمی کیشه‌ی خۆم و نه‌و که‌سه‌ی مل نادات بۆ حه‌ق
دینه‌مه‌وه بۆلای تۆ، سا له‌و گونا‌هانم خۆشه‌به که پشتم خسته‌وه له‌وانه‌ش که‌دوام
خسته‌وه، نه‌وه‌ی که به په‌نهانی نه‌نجامم داوه‌وه نه‌وه‌شی که‌ناشکرام کردوه‌وه، هه‌یج
په‌رستراویک نیه به حه‌ق جگه له‌تۆ).

۳۰ - باب منه

۳۴۱۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عِمْرَانَ بْنِ أَبِي لَيْلَى قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي قَالَ: حَدَّثَنِي ابْنُ أَبِي لَيْلَى، عَنْ دَاوُدَ بْنِ عَلِيٍّ هُوَ ابْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ لَيْلَةٌ حِينَ فَرَعَ مِنْ صَلَاتِهِ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِكَ تَهْدِي بَهَا قَلْبِي، وَتَجْمَعُ بَهَا أَمْرِي، وَتُلْهُمَّ بَهَا شَعْنِي، وَتُصْلِحْ بَهَا غَائِبِي، وَتَرْفَعُ بَهَا شَاهِدِي، وَتُرَكِّي بَهَا عَمَلِي، وَتُلْهِمُنِي بَهَا رُشْدِي، وَتَرُدُّ بَهَا أَلْفَتِي، وَتَعْصِمُنِي بَهَا مِنْ كُلِّ سُوءٍ، اللَّهُمَّ أَعْطِنِي إِمَانًا وَبَقِيَّةً لَيْسَ بَعْدَهُ كُفْرٌ، وَرَحْمَةً أَنَا لُ بَهَا شَرَفَ كَرَامَتِكَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْقَوْرَ فِي الْقَضَاءِ، وَنُزْلَ الشُّهَدَاءِ، وَعَيْشَ السُّعَدَاءِ، وَالنَّصْرَ عَلَى الْأَعْدَاءِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أُنْزِلُ بِكَ حَاجَتِي، وَإِنْ قَصُرَ رَأْيِي وَضَعُفَ عَمَلِي، افْتَقَرْتُ إِلَى رَحْمَتِكَ، فَأَسْأَلُكَ يَا قَاضِيَ الْأُمُورِ، وَيَا شَافِيَ الصُّدُورِ، كَمَا تُجِيرُ بَيْنَ الْبُحُورِ أَنْ تُجِيرَنِي مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ، وَمِنْ دَعْوَةِ الثُّبُورِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْقُبُورِ، اللَّهُمَّ مَا قَصُرَ عَنْهُ رَأْيِي، وَلَمْ تَبْلُغْهُ نِيَّتِي، وَلَمْ تَبْلُغْهُ مَسْأَلَتِي مِنْ خَيْرٍ وَعَدْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ خَيْرٍ أَنْتَ مُعْطِيهِ أَحَدًا مِنْ عِبَادِكَ، فَإِنِّي أَرْغَبُ إِلَيْكَ فِيهِ، وَأَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ رَبِّ الْعَالَمِينَ، اللَّهُمَّ ذَا الْحَبْلِ الشَّدِيدِ، وَالْأَمْرِ الرَّشِيدِ، أَسْأَلُكَ الْأَمْنَ يَوْمَ الْوَعِيدِ، وَالْجَنَّةَ يَوْمَ الْخُلُودِ، مَعَ الْمُقَرَّبِينَ الشُّهُودِ الرَّجَّحِ، السُّجُودِ الْمُوفِينَ بِالْعُهُودِ، إِنَّكَ رَحِيمٌ وَدُودٌ، وَإِنَّكَ تَفْعَلُ مَا تُرِيدُ، اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا هَادِينَ مُهْتَدِينَ، غَيْرَ ضَالِّينَ وَلَا مُضِلِّينَ، سِلْمًا لِأَوْلِيَائِكَ، وَعَدُوًّا لِأَعْدَائِكَ، نُحِبُّ بِحُبِّكَ مَنْ أَحَبَّكَ، وَنُعَادِي بِعَدَاوَتِكَ مَنْ خَالَفَكَ، اللَّهُمَّ هَذَا الدُّعَاءُ وَعَلَيْكَ الْإِجَابَةُ، وَهَذَا الْجَهْدُ وَعَلَيْكَ التُّكْلَانُ، اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي نُورًا فِي قَلْبِي، وَنُورًا فِي قَبْرِي، وَنُورًا مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ، وَنُورًا مِنْ خَلْفِي، وَنُورًا عَنْ يَمِينِي، وَنُورًا عَنْ شِمَالِي، وَنُورًا مِنْ فَوْقِي، وَنُورًا مِنْ تَحْتِي، وَنُورًا فِي سَمْعِي، وَنُورًا فِي بَصَرِي، وَنُورًا فِي شَعْرِي، وَنُورًا فِي

بَشَرِي، وَنُورًا فِي لَحْمِي، وَنُورًا فِي دَمِي، وَنُورًا فِي عِظَامِي، اللَّهُمَّ أَعْظِمْ لِي نُورًا، وَأَعْظِمْنِي نُورًا، وَاجْعَلْ لِي نُورًا، سُبْحَانَ الَّذِي تَعَطَّفَ الْعِزَّ وَقَالَ بِهِ، سُبْحَانَ الَّذِي لَيْسَ الْمَجْدُ وَتَكْرَمُ بِهِ، سُبْحَانَ الَّذِي لَا يَنْبَغِي التَّنْسِيحُ إِلَّا لَهُ، سُبْحَانَ ذِي الْفَضْلِ وَالنِّعَمِ، سُبْحَانَ ذِي الْمَجْدِ وَالْكَرَمِ، سُبْحَانَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مِثْلَ هَذَا مِنْ حَدِيثِ ابْنِ أَبِي لَيْلَى إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَقَدْ رَوَى شُعْبَةُ، وَسُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، عَنْ سَلَمَةَ بْنِ كَهْمَلٍ، عَنْ كُرَيْبٍ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعْضَ هَذَا الْحَدِيثِ، وَلَمْ يَذْكُرْهُ بِطَوِيلِهِ.

واته: له نيبنو عه باسه وه ره زای خوايان لى بى ده گيړنه وه، كه فرمويسته: بُو خُوَم گويتم له پتغمبهري خوا صلى الله عليه وسلم بوو كاتى له شه ونويژ دده بوه وه ده يفرمود: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِكَ تَهْدِي بِهَا قَلْبِي، وَتَجْمَعُ بِهَا أَمْرِي، وَتَقْلُمُ بِهَا شَعْتِي، وَتُصْلِحُ بِهَا غَائِبِي، وَتَرْفَعُ بِهَا شَاهِدِي، وَتَرْكِي بِهَا عَمَلِي، وَتُلْهِمْنِي بِهَا رُشْدِي، وَتَرُدُّ بِهَا أَلْفَتِي، وَتَعْصِمْنِي بِهَا مِنْ كُلِّ سُوءٍ، اللَّهُمَّ أَغْنِنِي إِيْمَانًا وَبَقِيئًا لَيْسَ بَعْدَهُ كُفْرٌ، وَرَحْمَةً أَتَالُ بِهَا شَرَفَ كَرَامَتِكَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْفَوْزَ فِي الْقَضَاءِ، وَنَزَلَ الشُّهَدَاءِ، وَعَيْشَ السُّعْدَاءِ، وَالنُّصْرَ عَلَى الْأَعْدَاءِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَنْزِلْ بِكَ حَاجَتِي، وَإِنْ قَصَرَ رَأْيِي وَضَعَفَ عَمَلِي، افْتَقَرْتُ إِلَى رَحْمَتِكَ، فَاسْأَلُكَ يَا قَاضِيَ الْأُمُورِ، وَيَا شَافِيَ الصُّدُورِ، كَمَا تُجِيرُ بَيْنَ الْبُحُورِ أَنْ تُجِيرَنِي مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ، وَمِنْ دَعْوَةِ الثُّبُورِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْقُبُورِ، اللَّهُمَّ مَا قَصَرَ عَنْهُ رَأْيِي، وَلَمْ تَبْلُغْهُ نِيَّتِي، وَلَمْ تَبْلُغْهُ مَسْأَلَتِي مِنْ خَيْرٍ وَعَدَّتُهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ خَيْرٍ أَنْتَ مُعْطِيهِ أَحَدًا مِنْ عِبَادِكَ، فَإِنِّي أَرْغَبُ إِلَيْكَ فِيهِ، وَأَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ، اللَّهُمَّ ذَا الْحَبْلِ الشَّدِيدِ، وَالْأَمْرِ الرَّشِيدِ، أَسْأَلُكَ الْأَمْنَ يَوْمَ الْوَعِيدِ، وَالْجَنَّةَ يَوْمَ الْخُلُودِ، مَعَ الْمُقَرَّبِينَ الشُّهُودِ الرَّكْعِ، السُّجُودِ الْمُؤْمِنِينَ بِالْعُهُودِ، إِنَّكَ رَحِيمٌ وَدُودٌ،

وَإِنَّكَ تَفْعَلُ مَا تَرِيدُ، اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا هَادِينَ مُهْتَدِينَ، غَيْرَ ضَالِّينَ وَلَا مُضِلِّينَ، سِلْمًا
لَاوِلِيَانِكَ، وَعَدُوًّا لَأَعْدَانِكَ، نُحِبُّ بِحُبِّكَ مَنْ أَحَبَّكَ، وَنُعَادِي بِعَدَاوَتِكَ مَنْ خَالَفَكَ،
اللَّهُمَّ هَذَا الدُّعَاءُ وَعَلَيْكَ الْإِجَابَةُ، وَهَذَا الْمُجْهَدُ وَعَلَيْكَ التُّكْلَانُ، اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي نُورًا
فِي قَلْبِي، وَنُورًا فِي قَبْرِي، وَنُورًا مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ، وَنُورًا مِنْ خَلْفِي، وَنُورًا عَنْ يَمِينِي،
وَنُورًا عَنْ شِمَالِي، وَنُورًا مِنْ فَوْقِي، وَنُورًا مِنْ تَحْتِي، وَنُورًا فِي سَمْعِي، وَنُورًا فِي
بَصَرِي، وَنُورًا فِي شَعْرِي، وَنُورًا فِي بَشْرِي، وَنُورًا فِي لَحْمِي، وَنُورًا فِي دَمِي، وَنُورًا
فِي عِظَامِي، اللَّهُمَّ اعْظِمْ لِي نُورًا، وَأَعْظِمْ لِي نُورًا، وَاجْعَلْ لِي نُورًا، سُبْحَانَ الَّذِي
تَعَطَّفَ الْعِزَّ وَقَالَ بِهِ، سُبْحَانَ الَّذِي لَيْسَ الْمَجْدُ وَتَكْرَمُ بِهِ، سُبْحَانَ الَّذِي لَا يَنْبَغِي
التَّسْبِيحُ إِلَّا لَهُ، سُبْحَانَ ذِي الْفَضْلِ وَالنُّعْمِ، سُبْحَانَ ذِي الْمَجْدِ وَالْكَرَمِ، سُبْحَانَ ذِي
الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ.

دهر باره ی پارانوه له کاتی ده سپیگردنی شه و نوێژدا

۳۱ - بَاب مَا جَاءَ فِي الدُّعَاءِ عِنْدَ افْتِتَاحِ الصَّلَاةِ بِاللَّيْلِ

۳۴۲۰ - (ضعيف الإسناد) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، قَالُوا: أَخْبَرَنَا عُمَرُ بْنُ
يُونُسَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عِكْرَمَةُ بْنُ عَمَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ أَبِي كَثِيرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو
سَلَمَةَ، قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ، بِأَيِّ شَيْءٍ كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَفْتَتِحُ صَلَاتَهُ
إِذَا قَامَ مِنَ اللَّيْلِ؟ قَالَتْ: كَانَ إِذَا قَامَ مِنَ اللَّيْلِ افْتَتَحَ صَلَاتَهُ، فَقَالَ: اللَّهُمَّ رَبَّ
جِبْرِيلَ، وَمِيكَائِيلَ، وَإِسْرَافِيلَ، فَاطْرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، أَنْتَ
تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ، اهْدِنِي لِمَا اخْتَلَفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ،
إِنَّكَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له نه بو سه له مهوه ره زای خوی لی بی ده گێرنهوه، که فرمویهتی: له

عائیشهم ره زای خوای لی بی پرسی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم به چی شه و نوژی دهست پی ده کرد؟ فرمووی: کاتی که پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم ههستایه بو شه و نوژی سهره تا بهم پارانه وه یه دهستی پی ده کرد: (اللَّهُمَّ رَبَّ جِبْرِيلَ، وَمِيكَائيلَ، وَإِسْرَافِيلَ، فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ، اهْدِنِي لِمَا اخْتَلَفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ، إِنَّكَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ). واته: خودایه! نهی پهروه ردگاری جبریل و میکانیل و نیسرافیل، به دیهینهری ناسمانه کان و زهوی، زانا به نهی و ناشکراکان، تو حوکم ده کهیت له نیوان بهنده کانتدا لهو شته دا که جیاوازن تیایدا. سا رینمایم بکه بو نهو حقهی که خه لک تیایدا جیاوازن به نیزنی خو، چونکه خو، کیت و یست رینمایی ده کهیت بو سهر ریگای راست.

۳۲ - باب منه

۳۴۲۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ أَبِي الشَّوَارِبِ، قَالَ: حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ الْمَاجْشُونِ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْأَعْرَجِ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي رَافِعٍ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا قَامَ فِي الصَّلَاةِ قَالَ: (وَجَّهْتُ وَجْهِي لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ خَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ، إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا شَرِيكَ لَهُ، وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِكُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَنْتَ رَبِّي وَأَنَا عَبْدُكَ، ظَلَمْتُ نَفْسِي وَاعْتَرَفْتُ بِذُنُوبِي، فَاعْفُ عَنِّي دُنُوبِي جَمِيعًا، إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، وَاهْدِنِي لأَحْسَنِ الْأَخْلَاقِ، لَا يَهْدِي لأَحْسَنِهَا إِلَّا أَنْتَ، وَاصْرِفْ عَنِّي سَيِّئَهَا، لَا يَصْرِفُ عَنِّي سَيِّئَهَا إِلَّا أَنْتَ، آمَنْتُ بِكَ، تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ،

فَإِذَا رَكَعَ قَالَ: اللَّهُمَّ لَكَ رَكَعْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ، خَشَعْتُ لَكَ سَمْعِي وَبَصَرِي وَخَجِّي وَعَظْمِي وَعَصَنِي، فَإِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ قَالَ: اللَّهُمَّ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ مِلْءُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَيْنِ وَمَا بَيْنَهُمَا، وَمِلْءُ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ، فَإِذَا سَجَدَ قَالَ: اللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ، سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ فَصَوَّرَهُ، وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ، تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ، ثُمَّ يَكُونُ آخِرَ مَا يَقُولُ بَيْنَ التَّسْهُدِ وَالسَّلَامِ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، أَنْتَ الْمُقَدِّمُ، وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له پيشهوا عليهوه رهزای خوای لى بى ده گيرنهوه، که فهرموويه تى: کاتى که پتغمبهرى خوا صلى الله عليه وسلم هستايه بو شهونويز ده فهرموو: (رووده که مه نهو خودايه که نه ناسمانانه و زهوى دروستکردووه، من موسلمانتيكى پاک و بى خهوشم و به هيچ شيويه له هاوبهش پهيدا که ران نيم، بيگومان نويز و نادابه کانی هج و خواپهرستيم و ژيان و مردنم هه مووى هه ر بو خوايه، که پهروهردگارى هه موو جيهانه، که هيچ هاوبهش و هاوپريه کى بو نيه، وه به مه فهرمانم پيکراوه، من يه کيتم له موسلمانان و يه کيتم له فهرمانبه رانى خوا، خودايه تو پادشايه هيچ په رستراوتک نيه به هه جگه له تو، تو پهروهردگارى و منيش بهنده توم، سته م له نه فسم کردووه دان ده نيم به گونا همدا سا خودايه له هه موو گونا هه کانم خوشبه، به راستى جگه له تو کهس له گونا هه خوش ناييت، هيدايه تم بده بو چاکترين رهوش، کهس هيدايه ت نادات بو چاکترين رهوش و ناکار جگه له تو، کردهوى خراپم لى دوور بخهروه کهس کردهوى خراپم لى دوور ناخاتهوه جگه له تو، چاکه هه مووى به ده ستى تويه و خراپهش ناده مه پال تو،

من بهتۆوه هم و بۆلای تۆ دهگه پیمهوه، پاکی و بینگهردی و بلندی بۆ تۆیه، باوه پیم به تۆیه، داوای لیخۆشبوونت لی ده کهم و دهگه پیمهوه بۆلات). کاتی که دهچووه رکوعهوه دهیفرموو: (خودایه! سه ری بهندهیی بۆ تۆ داده نهوینم و نه م رکوعه م له بهر خاتری تۆیه، وه خۆم سپارد به تۆ، خودایه! گویم، چاوم، مۆخم، نیسکم، رهگ و ریشهم هه موو سه رکزو ملکه چن بۆ فه رمانی تۆ). کاتی که سه ری به رزده کردهوه له رکوع دهیفرموو: (خوای گه وه به سه ری سوپاسگوزاری نه وانه یه سوپاسی ده کهن، پهروه ردگارا سوپاس و ستایش بۆ تۆ، پر به ئاسمانه کان و زهوی، پر به نیوانی نه م دووانه، سه ره پای نه مانه ییش پر به هه ر شتیکی تر که هزی تۆی له سه ر بیّت). وه کاتی که دهچووه سه جده وه دهیفرموو: (خودایه! سه جده م بۆ تۆ بردو، باوه پیم به تۆ هیناو ته سلیمی تۆ بووم، رووم سه جده ی برد بۆ نه و خوایه ی که به دیهیناوه وینه ی کیشاوه و بیستن و بینینی بۆ دارشتوه، گه وه و په روزه نه و خوایه ی که چاکترینی به دیهینه رانه). وه کاتی که سه لامی ده دایه وه له نوێژ دهیفرموو: (نه ی خودایه! لیم خۆشه، له گوناھی به رو دوام، له گوناھی ناشکراو نهینیم، له و تاوانانه ی که له خۆم کردوه، له و گوناهانەیش که تۆ له من باشت ده یانزانی، پهروه ردگارا! پێش خستن و پاش خستن به دهستی تۆیه، خودایه کی تر نه به حق جگه له تۆ).

۳۴۲۲ - (صحیح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْحَلَّالُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْوَلِيدِ الطَّيَالِسِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ أَبِي سَلَمَةَ، وَيُوسُفُ بْنُ الْمَاجْشُونِ، قَالَ عَبْدُ الْعَزِيزِ: حَدَّثَنِي عَمِّي، وَقَالَ يُوسُفُ: أَخْبَرَنِي أَبِي قَالَ: حَدَّثَنِي الْأَعْرَجُ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي رَافِعٍ، عَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ قَالَ: وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ خَائِفًا وَمَا أَنَا مِنَ

الْمُشْرِكِينَ، إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ
أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِكُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَنْتَ رَبِّي وَأَنَا عَبْدُكَ،
ظَلَمْتُ نَفْسِي وَاعْتَرَفْتُ بِذَنْبِي، فَاعْفُ زِلِّي ذَنْبِي جَمِيعًا إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ،
وَاهْدِنِي لأَحْسَنِ الْأَخْلَاقِ، لَا يَهْدِي لِأَحْسَنِهَا إِلَّا أَنْتَ، وَاصْرِفْ عَنِّي سَيِّئَهَا، لَا
يَصْرِفُ عَنِّي سَيِّئَهَا إِلَّا أَنْتَ، لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ، وَالْخَيْرُ كُلُّهُ فِي يَدَيْكَ، وَالشَّرُّ لَيْسَ
إِلَيْكَ، أَنَا بِكَ وَالْإِلَهِ، تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ، فَإِذَا رَكَعَ قَالَ: اللَّهُمَّ
لَكَ رَكَعْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ، خَشَعَ لَكَ سَمْعِي وَبَصَرِي وَعِظَامِي وَعَصَبِي،
فَإِذَا رَفَعَ قَالَ: اللَّهُمَّ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ مِلءَ السَّمَاءِ، وَمِلءَ الْأَرْضِ، وَمِلءَ مَا بَيْنَهُمَا،
وَمِلءَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ، فَإِذَا سَجَدَ قَالَ: اللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ،
وَلَكَ أَسْلَمْتُ، سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ وَصَوَّرَهُ، وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ، تَبَارَكَ اللَّهُ
أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ، ثُمَّ يَقُولُ مِنْ آخِرِ مَا يَقُولُ بَيْنَ الشَّهَادَةِ وَالنَّسْلِيمِ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا
قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ، وَمَا أَسْرَفْتُ وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، أَنْتَ
الْمُقَدِّمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له پيشهوا عليهوه رهزای خوای لى بى ده گپنهوه، که فەرموویهتى:
کاتى که پیغمبرهوى خوا صلى الله عليه وسلم ههستایه بۆ نوێژ دهیفرموو:
(رووده کهمه نهو خودایه که نهه ناسمانانهو زهوى دروستکردووه، من موسلمانیکى
پاک و بى خەوشم و به هیچ شتیهیه له هاوبهش پهیدا کهران نیم، بێگومان نوێژ و
نادابه کانی ههج و خواپهرستیم و ژيان و مردنم هه مووى ههه بۆ خوايه، که
پهروهردگارى هه موو جیهانه، که هیچ هاوبهش و هاوپیسه کى بۆ نیه، وه بهمه
فهروانم پیکراوه، من به کێکم له موسلمانان و به کێکم له فهروانبهرانى خوا،
خودایه تۆ پادشایت هیچ پهروانێک نیه به حق جگه لهتۆ، تۆ پهروهردگارىمى و

منیش بهندهی تۆم، ستهمم له نه فسم کردووه دان ده نیتیم به گوناھمدا سا خودایه له هه موو گوناھه کانم خۆشبه، به راستی جگه له تۆ کهس له گوناھه خۆش ناییت، هیدایه تم بده بۆ چاکترین رهوشت، کهس هیدایهت نادات بۆ چاکترین رهوشت و ناکار جگه له تۆ، کردهوهی خراپم لیّ دوور بخهروه کهس کردهوهی خراپم لیّ دوور ناخاتهوه جگه له تۆ، خودایه (لَبَّيْكَ) وهلامی دواي وهلامم هیه بهت له گوێرایه لیتداو (وَسَعْدَيْكَ) واته: شوینکهوتهی دواي شوینکهوتهم بۆ دینه کهت، چاکه هه مووی به دهستی تۆیه و خراپهش نادهمه پالتۆ، من به تۆوه ههم و بۆلای تۆ ده گه پیمهوه، پاکي و بیگهردی و بلندی بۆ تۆیه، داواي لیّ خوشبوونت لیّ ده کهم و ده گه پیمهوه بۆلات). کاتی که ده چووه رکوعهوه ده یفه رموو: (خودایه! سه ری بهندهیی بۆ تۆ داده نهوینم و نهم رکوعهم له بهر خاتری تۆیه، وه خۆم سپارد به تۆ، خودایه! گویم، چاوم، مۆخم، ئیسکم، رهگ و ریشهم هه موو سه رکزو ملکه چن بۆ فره مانئ (تۆ). کاتی که سه ری به رزده کردهوه له رکوع ده یفه رموو: (خوای گه وره بیسه ری سوپاسگوزاری نهوانه یه سوپاسی ده کهن، پهروه دگارا سوپاس و ستایش بۆ تۆ، پر به ئاسمانه کان و زهوی، پر به نیوانی نهم دووانه، سه ره پای نه مانه ییش پر به هه ر شتیکی تر که هه زی تۆی له سه ر بیّت). وه کاتی که ده چووه سه جده وه ده یفه رموو: (خودایه! سه جدهم بۆ تۆ بردو، باوه ریم به تۆ هیناو ته سلیمی تۆ بیووم، رووم سه جده ی برد بۆ نهو خوایه ی که به دیهیناوه وینه ی کیشاوه و بیستن و بینینی بۆ دارپشتوه، گه وره و پیروزه نهو خوایه ی که چاکترینی به دیهینه رانه). وه کاتی که سه لامی ده دایه وه له نوێژ ده یفه رموو: (نه ی خودایه! لیّم خۆشبه، له گوناھی به رو دوام، له گوناھی ناشکراو نه یینیم، لهو تاوانانه ی که له خۆم کردووه، لهو گوناھانه ییش که تۆ له من باشت ده یانزانی، پهروه دگارا! پیّش خست و پاش خستن به دهستی تۆیه، خودایه کی تر نیه به حه ق جگه له تۆ).

٣٤٢٣ - (حسن صحيح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْخَلَّالُ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ دَاوُدَ الهَاشِمِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي الزِّنَادِ، عَنْ مُوسَى بْنِ عُقْبَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْفَضْلِ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْأَعْرَجِ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي رَافِعٍ، عَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ كَانَ إِذَا قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ الْمَكْتُوبَةِ رَفَعَ يَدَيْهِ حَذْوَ مَنْكِبَيْهِ، وَيَصْنَعُ ذَلِكَ إِذَا قَضَى قِرَاءَتَهُ وَأَرَادَ أَنْ يَرْكَعَ، وَيَصْنَعُهُ إِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ، وَلَا يَرْفَعُ يَدَيْهِ فِي شَيْءٍ مِنْ صَلَاتِهِ وَهُوَ قَاعِدٌ، فَإِذَا قَامَ مِنْ سَجْدَتَيْنِ رَفَعَ يَدَيْهِ كَذَلِكَ فَكَبَّرَ، وَيَقُولُ حِينَ يَفْتَتِحُ الصَّلَاةَ بَعْدَ التَّكْبِيرِ: وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ، إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا شَرِيكَ لَهُ، وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِكُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، سُبْحَانَكَ أَنْتَ رَبِّي، وَأَنَا عَبْدُكَ، ظَلَمْتُ نَفْسِي وَاعْتَرَفْتُ بِذُنُوبِي، فَاعْفُ عَنِّي ذُنُوبِي جَمِيعًا، إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، وَاهْدِنِي لأَحْسَنِ الْأَخْلَاقِ، لَا يَهْدِي لِأَحْسَنِهَا إِلَّا أَنْتَ، وَاصْرِفْ عَنِّي سَيِّئَهَا، لَا يَصْرِفُ عَنِّي سَيِّئَهَا إِلَّا أَنْتَ، لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ، أَنَا بِكَ وَإِلَيْكَ، وَلَا مَنَاجَا، وَلَا مَلْجَأَ إِلَّا إِلَيْكَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ، ثُمَّ يَقْرَأُ، فَإِذَا رَكَعَ كَانَ كَلَامُهُ فِي رُكُوعِهِ أَنْ يَقُولَ: اللَّهُمَّ لَكَ رَكَعْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ، وَأَنْتَ رَبِّي، خُشِعَ سَمْعِي وَبَصَرِي وَخَجِيَ وَعَظْمِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، فَإِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ قَالَ: سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، ثُمَّ يُسَبِّحُهَا: اللَّهُمَّ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ مِلْءَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَمِلْءَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدَ، فَإِذَا سَجَدَ قَالَ فِي سُجُودِهِ: اللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ، وَأَنْتَ رَبِّي، سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ، تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ، وَيَقُولُ عِنْدَ انْقِرَافِهِ مِنَ الصَّلَاةِ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ، وَأَنْتَ إِلَهِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَ الشَّافِعِيِّ وَبَعْضُ

أَصْحَابِنَا. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَهْلِ الْكُوفَةِ وَغَيْرِهِمْ: يَقُولُ هَذَا فِي صَلَاةِ التَّطَوُّعِ، وَلَا يَقُولُهُ فِي الْمَكْتُوبَةِ. وَأَخَذَ لَا يَرَاهُ. سَمِعْتُ أَبَا إِسْمَاعِيلَ التِّرْمِذِيَّ مُحَمَّدَ بْنَ إِسْمَاعِيلَ بْنِ يُونُسَ يَقُولُ: سَمِعْتُ سُلَيْمَانَ بْنَ دَاوُدَ الْهَاشِمِيَّ يَقُولُ: وَذَكَرَ هَذَا الْحَدِيثَ، فَقَالَ: هَذَا عِنْدَنَا مِثْلُ حَدِيثِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَالِمٍ، عَنْ أَبِيهِ.

واته: له پيشهوا عليهوه رهزای خوای لى بى ده گيرنهوه، كه فهرموويهتى: كاتى كه پيغمبرى خوا صلى الله عليه وسلم هستايه بو نويزه فهرزهكان دهسته كاني ههتا ناستى نهرمايى گويكاني بهرزده كردهوه، له دواى تهواو كردنى سوره تى فاتيحهو سوره تيكي دواى نهو ديسانهوه دهسته كاني ههتا ناستى نهرمايى گويكاني بهرزده كردهوه، كاتى دهويست بچيته ركوعهوه ههمان شتى ده كرد، كاتى سهري بهرز كردهوتهوه له ركوع ههمان شتى ده كرد، له دانيشتندا نهو كارهى نه ده كرد، كاتى سهري بهرز كردهوتهوه له دوو سهجده كه دا دهسته كاني به ههمان شيوه بهرزده كردهوه و (الله اكبر) ده كرد، كاتى دهست پى كردنى نويز له دواى (الله اكبر) ده يفهرموو: (رووده كه مه نهو خودايه كه نههم ناسمانانهو زهوى دروست كردهوه، من موسلمانتيكى پاك و بى خهوشم و به هيچ شيويه له هاوبهش پهيدا كهران نيم، بيگومان نويز و نادابه كاني هج و خواپه رستيم و ژيان و مردنم ههمووى ههر بو خوايه، كه پهروه ردگارى ههموو جيهانه، كه هيچ هاوبهش و هاوپتيه كى بو نيه، وه بهمه فهرمانم پيكراره، من يه كيكم له موسلمانان و يه كيكم له فهرمانبه رانى خوا، خودايه تو پادشايه هيچ په رستراويك نيه به حق جگه له تو، تو پهروه ردگارمى و منيش بهندهى تو، ستهمم له نه فسم كردووهو دان ده نيم به گونا همددا سا خودايه له ههموو گونا هه كانم خوشبه، بهراستى جگه له تو كهس له گونا هه خوش ناييت، هيدايه تم بده بو چا كترين رهوشت، كهس هيدايهت

نادات بۆ چاکترین رهوشت و ئاکار جگه لهتۆ، کرده وهی خراپم لى دوور بجه ره وه کهس کرده وهی خراپم لى دوور ناخاته وه جگه لهتۆ، خودایه (لَبَّيْكَ) وه لَامى دواى وه لَامم ههیه بهتۆ له گوێرایه لیتداو (وَسَعْدَيْكَ) واته: شوێنکه وتهی دواى شوێنکه وتهم بۆ دینه کهت، چاکه هه مووی به دهستی تۆیه و خراپهش ناده مه پال تۆ، من بهتۆ وه هم و بۆلای تۆ ده گه پێمه وه، پاکی و بێ گهردی و بلندی بۆ تۆیه، داواى لیخو شېبونت لى ده کهم و ده گه پێمه وه (بۆلات). کاتى که ده چوو رهکوع وه ده یفه رموو: (خودایه! سه ری بهنده یی بۆ تۆ داده نه ویتیم و ئهم رکوعهم له بهر خاتری تۆیه، وه خۆم سپارد به تۆ، خودایه! گویم، چاوم، مۆخم، ئیسکم، رهگ و ریشه م هه موو سه رکزو ملکه چن بۆ فه رمانى تۆ). کاتى که سه ری به رزده کرده وه له رکوع ده یفه رموو: (خواى گه وه ره بیسه ری سوپاسگوزارى نه وانه یه سوپاسی ده کهن، پهروه ردگارا سوپاس و ستایش بۆ تۆ، پر به ئاسمانه کان و زهوی، پر به نیوانی ئهم دووانه، سه ره پای ئهمانه ییش پر به هه ر شتیکی تر که چه زی تۆی له سه ر بیت). وه کاتى که ده چوو سه جده وه ده یفه رموو: (خودایه! سه جده م بۆ تۆ بردو، با وه پرم به تۆ هیناو ته سلیمی تۆ بووم، رووم سه جده ی برد بۆ ئه و خوایه ی که به ده یه ئنا وه وینه ی کیشاو وه بیست و بینینی بۆ دارشتو وه، گه وه ره و پیرۆزه ئه و خوایه ی که چاکترینی به ده یه ئنه رانه). وه کاتى که سه لامی ده دایه وه له نوێژ ده یفه رموو: (ئه ی خودایه! لیم خو شبه، له گونا هی به رو دوام، له گونا هی ئاشکرا و نه ییم، له و تاوانانه ی که له خۆم کردو وه، له و گونا هانه ییش که تۆ له من با شتر ده یانزانى، پهروه ردگارا! پێش خست و پاش خست به ده ستی تۆیه، خودایه کی تر نیه به حق جگه لهتۆ).

دهرباره‌ی سه‌جده‌ی قورئان خویندن

۳۳ - بَاب مَا يَقُولُ فِي سُجُودِ الْقُرْآنِ

۳۴۲۴ - (حسن) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَزِيدَ بْنِ حُنَيْسٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي يَزِيدَ، قَالَ: قَالَ لِي ابْنُ جُرَيْجٍ، أَخْبَرَنِي عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي يَزِيدَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، رَأَيْتُنِي اللَّيْلَةَ وَأَنَا نَائِمٌ كَأَنِّي كُنْتُ أَصْلِي خَلْفَ شَجَرَةٍ، فَسَجَدْتُ فَسَجَدَتِ الشَّجَرَةُ لِسُجُودِي، فَسَمِعَتْهَا وَهِيَ تَقُولُ: اللَّهُمَّ اكْتُبْ لِي بِهَا عِنْدَكَ أَجْرًا، وَضَعْ عَنِّي بِهَا وَزْرًا، وَاجْعَلْهَا لِي عِنْدَكَ دُخْرًا، وَتَقَبَّلْهَا مِنِّي كَمَا تَقَبَّلْتَهَا مِنْ عَبْدِكَ دَاوُدَ، قَالَ ابْنُ جُرَيْجٍ: قَالَ لِي جَدُّكَ: قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ، فَقَرَأَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَجْدَةً ثُمَّ سَجَدَ، قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: فَسَمِعْتُهُ وَهُوَ يَقُولُ مِثْلَ مَا أَخْبَرَهُ الرَّجُلُ عَنْ قَوْلِ الشَّجَرَةِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ.

واته: له ئیبنو عه‌باسه‌وه ره‌زای خوایان لى بى ده‌گێڕنه‌وه، که فه‌رموویه‌تی: پیاوی هاته خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم وتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم، ئه‌م شه‌و له‌خه‌وما له‌دوای دره‌خته‌یکه‌وه نوێژم ده‌کرد سه‌جده‌م ده‌برد دره‌خته‌که‌ش سه‌جده‌ی ده‌برد، گویم لى بوو ده‌یوت: (اللَّهُمَّ اكْتُبْ لِي بِهَا عِنْدَكَ أَجْرًا، وَضَعْ عَنِّي بِهَا وَزْرًا، وَاجْعَلْهَا لِي عِنْدَكَ دُخْرًا، وَتَقَبَّلْهَا مِنِّي كَمَا تَقَبَّلْتَهَا مِنْ عَبْدِكَ دَاوُدَ). واته: خودایه به‌هۆی ئه‌م سه‌جده‌وه خێر و چاکه‌م بۆ بنوسه، گونه‌هه‌کافی پى بسپه‌وه، پاداشتم به‌چاکه‌ بدره‌وه و بیکه‌ به‌گه‌نجینه‌یه‌ بۆم، لىم وه‌رگه‌ وه‌ک چۆن له‌به‌نده‌ی خۆت داودت وه‌رگرت).

ئىبنو عه‌باس ره‌زای خوایان لى بى فه‌رمووی: جارى پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم نایه‌تی سه‌جده‌ی خویندن له‌پاشدا سه‌جده‌ی برد گویم لى بوو دو‌عاى دره‌خته‌که‌ی ده‌خویندن.

۳۴۲۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَهَّابِ الثَّقَفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَالِدُ الْحَذَّاءُ، عَنْ أَبِي الْعَالِيَةِ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ فِي سُجُودِ الْقُرْآنِ بِاللَّيْلِ: سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ، وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ بِحَوْلِهِ وَقُوَّتِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عائیشهوه رهزای خوای لى بى ده گێپنهوه، که فەرموویهتی: پیتغمبهری خوا صلى الله عليه وسلم به شهو لهسهجدهی قورنان خویندندا دهیفرموو: (سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ، وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ بِحَوْلِهِ وَقُوَّتِهِ). واته: رووی من سهجدهی برد، بۆ ئەو زاتەى که دروستی کردوه، ویتەى کیشاوه، گوێ و چاوی تیدا رواندوووه، به گۆرپانکاری خۆی و توانایی ئەو پاک و بى عەیب و خاوهن خەیری زۆر.

دهربارهى كهسى لهمال دههچوو چى بلى

۳۴ - بَابُ مَا يَقُولُ إِذَا خَرَجَ مِنْ بَيْتِهِ

۳۴۲۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ الْأُمَوِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ جُرَيْجٍ، عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ قَالَ، يَغْنِي، إِذَا خَرَجَ مِنْ بَيْتِهِ: بِسْمِ اللَّهِ، تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، يُقَالُ لَهُ: كُفَيْتَ، وَوُفِّيتَ، وَتَنَحَّى عَنْهُ الشَّيْطَانُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له ئەنەسى کۆرپى مالیکهوه رهزای خوای لى بى ده گێپنهوه، که فەرموویهتی: پیتغمبهری خوا صلى الله عليه وسلم فەرموویهتی: (هەر كهسى كاتى كه لهمال دهههچى بلى: (بِسْمِ اللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ).

واته: بهناوی پیروزی خوا، بهپشتیوانی خوا له مال دهردهچم، هیزو توانایی ههر بهدهستی خوا خۆیهتی و بهس. پیتی دهوتریت: هیدایهت درایت و کیفایهت کرایت و پاریزراویت له شهیتان.

۳۵ - باب منه

۳۴۲۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكَيْعٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ مَنْصُورٍ، عَنْ عَامِرِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا خَرَجَ مِنْ بَيْتِهِ قَالَ: بِسْمِ اللَّهِ، تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ، اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ نَزِلَّ، أَوْ نُضِلَّ، أَوْ نُظْلِمَ، أَوْ نُجْهَلَ، أَوْ يُجْهَلَ عَلَيْنَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نومو سهلهمهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که پیغمبرهوه صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (ههر کهسی کاتی که له مال دهردهچی بلی: بِسْمِ اللَّهِ، تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ، اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ نَزِلَّ، أَوْ نُضِلَّ، أَوْ نُظْلِمَ، أَوْ نُجْهَلَ، أَوْ يُجْهَلَ عَلَيْنَا). واته: بهناوی پیروزی خوا، بهپشتیوانی خوا له مال دهردهچم، خودایه پهنا به تو دهگرین لهخستهبرین و گومپراین، یان ستهم بکهین و ستهمان لی بکریت، یا نهفامی بکهین و نهفامیمان بهرامبهه بکریت.

دهبارهی کهسی چوووه بازار چی بلی

۳۶ - باب مَا يَقُولُ إِذَا دَخَلَ السُّوقَ

۳۴۲۸ - (حسن) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا أَزْهَرُ بْنُ سِنَانٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ وَاسِعٍ، قَالَ: قَدِمْتُ مَكَّةَ فَلَقَيْتَنِي أَخِي سَالِمُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، فَحَدَّثَنِي، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

قَالَ: مَنْ دَخَلَ السُّوقَ، فَقَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ، وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، كَتَبَ اللَّهُ لَهُ أَلْفَ أَلْفِ حَسَنَةٍ، وَحَمَّا عَنْهُ أَلْفَ أَلْفِ سَيِّئَةٍ، وَرَفَعَ لَهُ أَلْفَ أَلْفِ دَرَجَةٍ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ. وَقَدْ رَوَاهُ عَمْرُو بْنُ دِينَارٍ، وَهُوَ فَهْرَمَانُ آلِ الرَّبِيعِ، عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، هَذَا الْحَدِيثُ نَحْوُهُ.

واته: له موحه مهدي كورې واسيعهوه ده گيرنهوه، كه فهرموويهتي: چووم بو مهدينه براهيمه كى سالىمى كورې (عبد الله) كورې عومهرم رهزاي خوايان لى بى پتگه يشت، له باوكيهوه، له باپيرهوه رهزاي خواى لى بى بوى گيرامهوه، كه پتغمبهري خوا صلى الله عليه وسلم فهرموويهتي: (ههركهس چوه بازار بلى): (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ، وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ). واته: هيچ په رستراوتك نيه بههق جگه له (الله) تاكى بى هاويه شه، مولك و ستايش بو نهوه، زيندو ده كاتهوه و ده ژينى و ده مړينى، (الله) زيندوه و ههركيز نامرى، خير و چاكه به ده ست نهوه و به سهر هه موو شتيكدا به توانايه. خواى گه وره هزار هزار چاكه بى ده نوسى، هزار هزار خراپه بى بو ده سرپيتهوه، هزار هزار پله بى به رزده كاتهوه.

٣٤٢٩ - (حسن) حَدَّثَنَا بِذَلِكَ أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ الصَّغِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، وَالْمُعْتَمِرُ بْنُ سُلَيْمَانَ، قَالَا: حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ دِينَارٍ، وَهُوَ فَهْرَمَانُ آلِ الرَّبِيعِ، عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ قَالَ فِي السُّوقِ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، كَتَبَ اللَّهُ لَهُ أَلْفَ أَلْفِ حَسَنَةٍ، وَحَمَّا عَنْهُ أَلْفَ أَلْفِ سَيِّئَةٍ، وَبَنَى لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ. وَعَمْرُو بْنُ دِينَارٍ هَذَا

هُوَ شَيْخٌ بَصْرِيٌّ، وَقَدْ تَكَلَّمَ فِيهِ بَعْضُ أَصْحَابِ الْحَدِيثِ مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ. وَرَوَاهُ يَحْيَى بْنُ سُلَيْمٍ الطَّائِفِيُّ، عَنْ عِمْرَانَ بْنِ مُسْلِمٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ عَنْ عُمَرَ.

واته: له سالیمی کوری (عبد الله)ی کوری عومهرهوه، له باوکیهوه، له باپیریهوه رهزای خوی لی بی دهگیرنهوه، که فرموویهتی: پیغمبرهوی خوا صلى الله عليه وسلم فرموویهتی: (هرکس له بازار بلی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُخَيِّ وَيُمِيتُ، وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ). واته: هیچ پرستراویک نیه بههق جگه له (الله) تاکی بی هاویهشه، مولک و ستایش بۆ نهوهو، زیندو دهکاتهوه و دهژیئیی و دهمریئیی، (الله) زیندوهو ههرگیز نامری، خیر و چاکه بهدهست نهوه و بهسه ههموو شتیکیدا به توانایه. خوی گهوره هزار هزار چاکهی بۆ دنوسی، هزار هزار خراپهی بۆ دهرپریتهوه، مالیکی له بههشت بۆ دروست دهکات.

دهبارهی کهسی نهخوشکهوت چی بلی

۳۷ - بَابُ مَا يَقُولُ الْعَبْدُ إِذَا مَرَضَ

۳۴۳۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنِ جُحَادَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْجَبَّارِ بْنُ عَبَّاسٍ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ الْأَعْرَبِيِّ أَبِي مُسْلِمٍ، قَالَ: أَشْهَدُ عَلَى أَبِي سَعِيدٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّهُمَا شَهِدَا عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، صَدَّقَهُ رَبُّهُ، فَقَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا، وَأَنَا أَكْبَرُ، وَإِذَا قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ قَالَ: يَقُولُ اللَّهُ: لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا وَخَدِي، وَإِذَا قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، قَالَ اللَّهُ: لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا وَخَدِي لَا شَرِيكَ لِي، وَإِذَا

قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، قَالَ اللَّهُ: لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا، لِي الْمُلْكُ وَلِي الْحَمْدُ، وَإِذَا قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، قَالَ اللَّهُ: لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِي، وَكَانَ يَقُولُ: مَنْ قَالَهَا فِي مَرَضِهِ ثُمَّ مَاتَ لَمْ تَطْعَمُهُ النَّارُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَقَدْ رَوَاهُ شُعْبَةُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ الْأَعْرَبِيِّ مُسْلِمٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبِي سَعِيدٍ، يَنْخُورُ هَذَا الْحَدِيثَ بِمَعْنَاهُ، وَلَمْ يَرْفَعْهُ شُعْبَةُ. حَدَّثَنَا بِذَلِكَ بُنْدَارٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنْ شُعْبَةَ، بِهَذَا.

واته: نهبو سه عیدی خودری و نهبو هورهیره رهزای خویان لی بئی شایه تیان دا، که پیتغمبهری خوا صلى الله عليه وسلم فهرموویه تی: (هه رکس بلی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ. واته: هیچ په رستراویک نیه بههق جگه له (الله)، (الله اکبر)، خوی گهوره به راستی ده خاتهوه و ده فهرمویت: هیچ په رستراویک نیه بههق جگه له خۆم، له هه موو شتی گهوره ترم، کاتی ده لی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ). واته: هیچ په رستراویک نیه بههق جگه له (الله) تاکی بئی هاویه شه، خوی گهوره ده فهرمویت: بهنده کهم راست ده کات، هیچ په رستراویک نیه بههق جگه له خۆم، تاکی بئی هاویه شم، کاتی ده لی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ). واته: هیچ په رستراویک نیه بههق جگه له (الله)، مولک و ستایش بو شه، خوی گهوره ده فهرمویت: هیچ په رستراویک نیه بههق جگه له خۆم، مولک هی خۆمه و ستایش بو خۆمه، کاتی ده لی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ). واته: هیچ په رستراویک نیه بههق جگه له (الله)، هیزو توانایی هه به دهستی خوا خزیه تی و بهس، خوی گهوره ده فهرمویت: هیچ په رستراویک نیه بههق جگه له خۆم، هیزو توانایی هه به دهستی خۆمه و بهس، دهی فهرموو: هه رکس له کاتی نه خوشیه کهیدا نه مه بلی، له پاشدا بری ناگر نایسوتینی.

دهرباره ی کهسی گرفتار بینی چی بلی

۳۸ - بَاب مَا يَقُولُ إِذَا رَأَى مُبْتَلَى

۳۴۳۱ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَرِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَارِثِ بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ، مَوْلَى آلِ الزُّبَيْرِ، عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، عَنْ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ رَأَى صَاحِبَ بَلَاءٍ، فَقَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَافَانِي مِمَّا ابْتَلَاكَ بِهِ، وَفَضَّلَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقَ تَفْضِيلًا، إِلَّا غُوفِي مِنْ ذَلِكَ الْبَلَاءِ كَأَنَّمَا كَانَ مَا عَاشَ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ وَعَمْرِو بْنِ دِينَارٍ فَهَرَمَانَ آلِ الزُّبَيْرِ هُوَ: شَيْخٌ بَصْرِيُّ، وَلَيْسَ هُوَ بِالْقَوِيِّ فِي الْحَدِيثِ، وَقَدْ تَفَرَّدَ بِأَحَادِيثٍ عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ. وَقَدْ رَوَى عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ، أَنَّهُ قَالَ: إِذَا رَأَى صَاحِبَ بَلَاءٍ يَتَعَوَّذُ، يَقُولُ ذَلِكَ فِي نَفْسِهِ، وَلَا يُسْمِعُ صَاحِبَ الْبَلَاءِ.

واته: له پتیشهوا عومبهروهه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که پتغمبهری خوا
صلى الله عليه وسلم فەرموویهتی: (هەرکەس کەسیکی بینی دەرد و بەلای تووش
بووه و گرفتاربووه بلی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَافَانِي مِمَّا ابْتَلَاكَ بِهِ، وَفَضَّلَنِي عَلَى كَثِيرٍ
مِمَّنْ خَلَقَ تَفْضِيلًا). واته: سوپاس بۆ ئەو خواهی سهلامهتی کردم لهوهی تۆی پی
گفتار کرد، فەزلی داوم بەسەر زۆر له دروستکراوه کانیدا، ئەو کەسە ئەو دەرد و
بەلایهی تووش نابێ.

۳۴۳۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو جَعْفَرٍ السَّمَنَانِيُّ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، قَالُوا: حَدَّثَنَا مُطَرِّفُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْمَدِينِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ الْعُمَرِيُّ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ رَأَى مُبْتَلَى،

فَقَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَاقَبَنِي بِمَا ابْتَلَاكَ بِهِ، وَفَضَّلَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقَ تَفْضِيلًا، لَمْ يُصِبْهُ ذَلِكَ الْبَلَاءُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لى بى ده گێر نهوه، که فهرموویهتى: پیتغمبهرى خوا صلى الله عليه وسلم فهرموویهتى: (ههرکەس که سێکی یینی دهرد و به لای تووش بووه و گرفتاربووه بلى: (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَاقَبَنِي بِمَا ابْتَلَاكَ بِهِ، وَفَضَّلَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقَ تَفْضِيلًا). واته: سوپاس بۆ نهو خوايهى سهلامهتى کردم لهوهى توى پى گفتار کرد، فەزلى داوم بهسەر زۆر له دروستکراوهکانیدا، نهو کهسه نهو دهرد و به لایهى تووش نابى.

کهسى له کۆرپکیدا ههستا چى بلى

۳۹ - بَاب مَا يَقُولُ إِذَا قَامَ مِنْ مَجْلِسِهِ

۳۴۳۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو عُبَيْدَةَ بْنُ أَبِي السَّفَرِ الْكُوفِيُّ وَاسْمُهُ أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْمَهْدَنِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَجَّاجُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: قَالَ ابْنُ جُرَيْجٍ: أَخْبَرَنِي مُوسَى بْنُ عُقْبَةَ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ جَلَسَ فِي مَجْلِسٍ فَكَثُرَ فِيهِ لَغَطُهُ، فَقَالَ قَبْلَ أَنْ يَقُومَ مِنْ مَجْلِسِهِ ذَلِكَ: سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ، إِلَّا غُفِرَ لَهُ مَا كَانَ فِي مَجْلِسِهِ ذَلِكَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي بَرزَةَ، وَعَائِشَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، لَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ سُهَيْلٍ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لى بى ده گێر نهوه، که فهرموویهتى: پیتغمبهرى خوا صلى الله عليه وسلم فهرموویهتى: (ههرکەس له کۆرپکیدا دانیشته ههراو دهنگه دهنگی زۆر بکات بهلام لهپیش ههستانی بلى: (سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ

وَيَحْمَدُكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ. واته: پاک و بیگهردی بو تو خوایه، ستایشت ده کهم، شایه تی ده دههه هیچ په رستراویک نیه به ههق جگه له تو، داوای لیخووش بوونت لی ده کهم، ده گهریمه وه بو لای تو، نه وه خوای گه وره هه ره لهو کوږه دا لهو کهسه خووش ده بی).

۳۴۳۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُحَارِبِيُّ، عَنْ مَالِكِ بْنِ مِغْوَلٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سُوْقَةَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: كَانَ تُعَدُّ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْمَجْلِسِ الْوَاحِدِ مِائَةُ مَرَّةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَقُومَ: رَبِّ اغْفِرْ لِي وَتُبْ عَلَيَّ، إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الْغَفُورُ. ناقص هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: له ئیبنو عومره وه ره زای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له یه ک کوږدا پیش نه وهی ههستی بزی ده ژمیږدرا سه جار ده یفه رموو: (رَبُّ اغْفِرْ لِي وَتُبْ عَلَيَّ، إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الْغَفُورُ). واته: نهی په روه ردگارم لیم خو شیه، تهویه و گه رانه وهه لی وهر بگره، به راستی هه ره تو تهویه وهرگری و میهره بانی و لی بورده تی).

ده رباره ی که سی له کاتی به لاو ناخو شیدا چی بلتی

۴۰ - بَابُ مَا جَاءَ مَا يَقُولُ عِنْدَ الْكَرْبِ

۳۴۳۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاذُ بْنُ هِشَامٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَبِي الْعَالِيَةِ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَدْعُو عِنْدَ الْكَرْبِ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْحَكِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ:

حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عَدِيٍّ، عَنْ هِشَامٍ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَبِي الْعَالِيَةِ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمِثْلِهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له ئیبنو عه باسهوه رهزای خویان لی بئی ده گێرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له کاتی به لاو ناخوشیدا ده یفه رموو: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْحَكِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ). واته: هیچ په رستراویک نیه به ههق جگه له (الله)، ههلم و لیبوره ده و دانایه، هیچ په رستراویک نیه به ههق جگه له (الله)، په روه ردگاری عهرشی گه وره و مهزنه، هیچ په رستراویک نیه به ههق جگه له (الله)، په روه ردگاری ناسمانه کان و زهوی و عهرشی پیروزه.

٣٤٣٦ - (ضعیف جدا) حَدَّثَنَا أَبُو سَلَمَةَ يَحْيَى بْنُ الْمُغِيرَةِ الْمَخْزُومِيُّ الْمَدِينِيُّ، وَعَبْدُ وَاحِدٍ، قَالُوا: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي فُدَيْكٍ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ الْفَضْلِ، عَنْ الْمُقْبِرِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا أَهَمُّهُ الْأَمْرُ رَفَعَ رَأْسَهُ إِلَى السَّمَاءِ، فَقَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ، وَإِذَا اجْتَهَدَ فِي الدُّعَاءِ قَالَ: يَا حَيُّ، يَا قَيُّوْمُ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوی لی بئی ده گێرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه گهر تووشی غهم و په ژاره یه بویه سهری به رزده کرده وه بۆ ناسمان و ده یفه رموو: (سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ). نه گهر زوړیش بپارایه ته وه و کوششی بکر دایه ده یفه رموو: (يَا حَيُّ، يَا قَيُّوْمُ). واته: نهی زیندووی نه مر، نهی راگری بوونه وه ره.

کهسی له شوینی لایدا بو حهوانهوه چی بلی

٤١ - بَاب مَا جَاءَ مَا يَقُولُ إِذَا نَزَلَ مَنْزِلًا

٣٤٣٧ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي حَبِيبٍ، عَنْ الْحَارِثِ بْنِ يَعْقُوبَ، عَنْ يَعْقُوبَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْأَشَّجِ، عَنْ بُسْرِ بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ، عَنْ خَوْلَةَ بِنْتِ حَكِيمٍ السُّلَمِيَّةِ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ نَزَلَ مَنْزِلًا ثُمَّ قَالَ: أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ، لَمْ يَضُرَّهُ شَيْءٌ حَتَّى يَرْجِعَ مِنْ مَنْزِلِهِ ذَلِكَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ. وَرَوَى مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، هَذَا الْحَدِيثُ أَنَّهُ بَلَغَهُ عَنْ يَعْقُوبَ بْنِ الْأَشَّجِ، فَذَكَرَ نَحْوَ هَذَا الْحَدِيثِ. وَرَوَى عَنْ ابْنِ عَجَلَانَ، هَذَا الْحَدِيثُ عَنْ يَعْقُوبَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْأَشَّجِ، وَيَقُولُ: عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ خَوْلَةَ. وَحَدِيثُ اللَّيْثِ أَصَحُّ مِنْ رِوَايَةِ ابْنِ عَجَلَانَ.

واته: له خهولهی کچی ههکیمی سولهیمیهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (ههکهس لهسهفهردا له شوینی لایدا، لهپاشدا بلی: (أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ). واته: پهنادهگرم به وشه تهواوهکانی خوای گهوره له خراپه زیانی نهوهی که خوا خوی دروستیکردوه. هیچ شتی زیانی پی ناگهیهنی ههتا لهو شوینه نهروات.

دەربارەى كەسى دەرجوو بۆ سەفەر چى بلى

٤٢ - بَابُ مَا يَقُولُ إِذَا خَرَجَ مُسَافِرًا

٣٤٣٨ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عُمَرَ بْنِ عَلِيٍّ الْمُقَدَّمِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عَدِيٍّ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بِشْرِ الخُثْعَمِيِّ، عَنْ أَبِي زُرْعَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا سَافَرَ فَركَبَ راحِلَتَهُ، قَالَ بِإِصْبَعِهِ، وَمَدَّ شُعْبَةً إِصْبَعَهُ، قَالَ: اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ، وَالْخَلِيفَةُ فِي الْأَهْلِ، اللَّهُمَّ اصْحَبْنَا بِصُحُوكَ، وَاقْلِبْنَا بِذِمَّةِ، اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا الْأَرْضَ، وَهَوِّنْ عَلَيْنَا السَّفَرَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعْثَاءِ السَّفَرِ، وَكَآبَةِ الْمُنْقَلَبِ. كُنْتُ لَا أَعْرِفُ هَذَا إِلَّا مِنْ حَدِيثِ ابْنِ أَبِي عَدِيٍّ، حَتَّى حَدَّثَنِي بِهِ سُؤَيْدٌ. حَدَّثَنَا سُؤَيْدُ بْنُ نَصْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، بِهَذَا الْإِسْنَادِ نَحْوَهُ بِمَعْنَاهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ ابْنِ أَبِي عَدِيٍّ عَنْ شُعْبَةَ.

واته: له نه‌بو هوره‌یره وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گپړنه‌وه، که فهرموویه‌تی: کاتی که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم سه‌فهری ده‌کرد سواړی و لا‌خه‌که‌ی د‌بوو به په‌نجی ناما‌ژهی ده‌کرد و ده‌یفهرموو: (خوایه تو ناگات لی‌مانه له‌م سه‌فهره‌ماندا تو پار‌ت‌زه‌ری که‌سوکار و مال و مندالی‌شمانی، خوایه به پاراستنی خو‌ت له‌م سه‌فهره‌دا بمانپار‌ت‌زه، به نه‌مانه‌ت و به‌لی‌نی خو‌ت بمانگپړه‌وه بو و لا‌تی خو‌مان، خودایه په‌ناده‌گرین به تو له نار‌ه‌حه‌تی و ناسو‌ری سه‌فهر و غم و په‌ژاره‌ی گهرانه‌وه، خوایه ری‌نگه‌مان بو نزیک بکه‌یته‌وه و نه‌م سه‌فهره‌مان بو ناسان بکه‌یت).

٣٤٣٩ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ عَاصِمِ
الْأَخْوَلِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَرْجِسٍ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا سَافَرَ

يَقُولُ: اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ، وَالْخَلِيفَةُ فِي الْأَهْلِ، اللَّهُمَّ اضْحَبْنَا فِي سَفَرِنَا، وَاخْلُقْنَا فِي أَهْلِنَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعَثَاءِ السَّفَرِ، وَكَآبَةِ الْمُنْقَلَبِ، وَمِنْ الْخَوَرِ بَعْدَ الْكَوَرِ، وَمِنْ دَعْوَةِ الْمَظْلُومِ، وَمِنْ سُوءِ الْمُنْظَرِ فِي الْأَهْلِ وَالْمَالِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَيُرْوَى الْخَوَرُ بَعْدَ الْكَوْنِ أَيْضًا، قَالَ: وَمَعْنَى قَوْلِهِ: الْخَوَرُ بَعْدَ الْكَوْنِ، أَوْ الْكَوَرِ، وَكِلَاهُمَا لَهُ وَجْهٌ، يُقَالُ: إِنَّمَا هُوَ الرَّجُوعُ مِنَ الْإِيمَانِ إِلَى الْكُفْرِ، أَوْ مِنَ الطَّاعَةِ إِلَى الْمَعْصِيَةِ، إِنَّمَا يَغْنِي الرَّجُوعُ مِنْ شَيْءٍ إِلَى شَيْءٍ مِنَ الشَّرِّ.

واته: له (عبد الله)ی کوری سهرجیسهوه رهزای خوای لی بئی دهگیرنهوه، کاتی که پیغمبرهوه صلی الله علیه وسلم سهرهوه دهکرد دهیفرموو: (خوابه تو ناگات لیمانه لهه سهرهوه ماندا تو پارێزهوه که سوکار و مال و مندالیشمانی و ناگات لییان بیت، خودایه لهه سهرهوه دا بمانپارێزه، په ناده گرین به تو له نارهحه تی و ناسۆری سهرهوه و غهم و په ژاره ی گه رانهوه، خوابه په ناده گرین به تو له سهر لی شیوان دوا ی رینمایه گه رانهوه له باوه روه بو بئی باوه ری، خوابه په ناده گرین به تو له پارانهوه ی سته م لیکاروان، خوابه په ناده گرین به تو له وه ی که سیکی سته مکار ته ماع بکاته مال و مندالمان، یان به چاوی خراپهوه سهیریان بکات و تووشی به لایان بکات).

دهباره ی که سی له سهرهوه گه رایهوه چی بلی

٤٣ - بَابُ مَا يَقُولُ إِذَا رَجَعَ مِنَ السَّفَرِ

٣٤٤٠ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، قَالَ: سَمِعْتُ الرَّبِيعَ بْنَ الْبَرَاءِ بْنَ عَازِبٍ، يُحَدِّثُ عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ

النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا قَدِمَ مِنْ سَفَرٍ قَالَ: (آيُونُ تَائِيُونُ عَابِدُونُ، لِرَبِّنَا حَامِدُونُ).

هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَرَوَى الثَّوْرِيُّ، هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنِ الْبَرَاءِ، وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ عَنِ الرَّبِيعِ بْنِ الْبَرَاءِ، وَرِوَايَةُ شُعْبَةَ أَصَحُّ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عُمرَ، وَأَنَسٍ، وَجَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ.

واته: له بهرائی کوپی عازیبه وه رهزای خوای لی بئی دهگیرنه وه، که فەرموویه تی: کاتی پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم له سه فەر ده گهراپه وه دهیفرموو: (آیون تائیون عابدون، لربنا حامدون). واته: گهراپه وه له بئی ناگایی، به تهوبه کردن و پرستشه وه، ستایشی پهروه دگاران ده کهین.

٣٤٤١ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنْ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا قَدِمَ مِنْ سَفَرٍ، فَنَظَرَ إِلَى جُذُرِ الْمَدِينَةِ، أَوْضَعَ رَاحِلَتَهُ، وَإِنْ كَانَ عَلَى دَابَّةٍ خَرَّكَهَا مِنْ حُبِّهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: له نه نه سی کوپی مالیکه وه رهزای خوای لی بئی دهگیرنه وه، کاتی که پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم له سه فەر ده گهراپه وه چاوی بکهوتایه به شوینه بهرزه کان و دیواره کانی به پهله و لاخه که ی لی ده خوپی له خوشی گه یشتنه وه به مه دینه و خه لکه که ی.

کهسی کهسی بهری بکات چی بلی

۴۴ - بَاب مَا يَقُولُ إِذَا وَدَّعَ إِنْسَانًا

۳۴۴۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ أَبِي عُبَيْدٍ اللَّهِ السُّلَيْمِيُّ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو قُتَيْبَةَ سَلَمٌ بْنُ قُتَيْبَةَ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَزِيدَ بْنِ أُمَيَّةَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا وَدَّعَ رَجُلًا أَخَذَ يَدَهُ، فَلَا يَدْعُهَا حَتَّى يَكُونَ الرَّجُلُ هُوَ يَدْعُ يَدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَيَقُولُ: اسْتَودِعَ اللَّهُ دِينَكَ وَأَمَانَتَكَ وَآخِرَ عَمَلِكَ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَرَوَى هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنِ ابْنِ عُمَرَ.

واته: له نیبنو عومرهوه رهزای خویان لی بی ده گێرنهوه، که فهرموویهتی: پیغمبرهوه خوا صلی الله علیه وسلم که پیاویکی بهری ده کرد بو سه فهری دهستی ده خسته ناو دهستی تهو قه ی له گهل ده کرد دهستی بهر نه ده دا هه تا نهو پیاوه خوی دهستی نهوی بهرنه دایه، دهی فهرموو: (دین و ئەمانەت و کوتاهی کردوه کانت ده سپیرم به خوا).

۳۴۴۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ مُوسَى الْقَزَائِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ حُنَيْمٍ، عَنْ حَنْظَلَةَ، عَنْ سَالِمٍ، أَنَّ ابْنَ عُمَرَ، كَانَ يَقُولُ لِلرَّجُلِ إِذَا أَرَادَ سَفَرًا: أَنْ اذْنُ مِيَّ أُوذِعَكَ كَمَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُودِعُنَا، فَيَقُولُ: اسْتَودِعَ اللَّهُ دِينَكَ، وَأَمَانَتَكَ، وَخَوَاتِمَ عَمَلِكَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ سَالِمٍ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ.

واته: له نیبنو عومرهوه رهزای خویان لی بی ده گێرنهوه، که کاتی پیاوی

دهیویست بچی بۆ سه فه ری پیتی ده فه رموو: نزیک به ره وه لیم با به ریّت بکه م وه ک
چۆن پیغه مبه ری خوا صلى الله عليه وسلم ئیمه ی به ری ده کرد، ده یفه رموو: (دین
و نه مانه ت و کۆتایی کرده وه کانت ده سپیتم به خوای گه وه ره).

٤٥ - باب منه

٣٤٤٤ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي زَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَيَّارٌ، قَالَ:
حَدَّثَنَا جَعْفَرُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسٍ، قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي أُرِيدُ سَفَرًا فَرَوِّدْنِي. قَالَ: رَوِّدَكَ اللَّهُ التَّقْوَى، قَالَ:
رَوِّدْنِي، قَالَ: وَعَقَرِ ذَنْبَكَ قَالَ: رَوِّدْنِي بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي، قَالَ: وَيَسِّرْ لَكَ الْخَيْرَ حَيْثُمَا
كُنْتَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له نه نه سی کوپی مالیکه وه ره زای خوای لی بی ده گێرنه وه، که
فه رموویه تی: پیای هاته خزمه ت پیغه مبه ری خوا صلى الله عليه وسلم،
فه رموو: نه ی پیغه مبه ری خوا صلى الله عليه وسلم، ده مه وی سه فه ر بکه م،
دوعایه کی خیرم بۆ بکه وه ک تیشوو وابی بۆ سه فه ره که م، فه رموو: (خودا له
تیشوو ته قوا به شت بدات). فه رموو: دایک و باوکم به قوربان ت بن دوعایه کی
خیری تیشم بۆ بکه، فه رموو: (خودا باشت بۆ بکات له هه ر کوئی بی).

٤٦ - باب منه

٣٤٤٥ - (حسن) حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْكِنْدِيُّ الْكُوْفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ
حُبَابٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي أَسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ سَعِيدِ الْمَقْبُرِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَجُلًا قَالَ:
يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أَسَافِرَ فَأَوْصِنِي، قَالَ: عَلَيْكَ بِتَقْوَى اللَّهِ، وَالتَّكْبِيرِ عَلَى كُلِّ

شَرَفٍ، فَلَمَّا أَنْ وَلَّى الرَّجُلُ، قَالَ: اللَّهُمَّ اطْوِ لَهُ الْأَرْضَ، وَهَوِّنْ عَلَيْهِ السَّفَرَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپړنه وه، که پیاری وتی: نهی پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم، ده مهوی سه فخر بکه، ناموزگاریم بکه، فخرموی: (همیشه با ترسی خودات له دلدا بی و له ته قوای خوا بی ناگا مه به، له هه موو بهر زایه کدا (الله اکبر) بکه). کاتی پیاوه که روشت، فخرموی: (خودایه دووری بو نزیك بکه ره وه و نهم سه فخره ی بو ناسان بکه).

نه گهر که سی سوار ی ولاخی بی چی بلی

۴۷ - بَابُ مَا يَقُولُ إِذَا رَكِبَ دَابَّةً

۳۴۴۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْأَخْوَصِ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ رَبِيعَةَ، قَالَ: شَهِدْتُ عَلِيًّا، أَيْ بِدَابَّةٍ لِيَرْكَبَهَا، فَلَمَّا وَضَعَ رِجْلَهُ فِي الرِّكَابِ، قَالَ: بِسْمِ اللَّهِ ثَلَاثًا، فَلَمَّا اسْتَوَى عَلَى ظَهَرِهَا، قَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ، ثُمَّ قَالَ: (سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا، وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ)، ثُمَّ قَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ ثَلَاثًا، اللَّهُ أَكْبَرُ ثَلَاثًا، سُبْحَانَكَ إِنِّي قَدْ ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي، فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، ثُمَّ صَحَّكَ. فَقُلْتُ: مِنْ أَيِّ شَيْءٍ صَحَّكَتَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ؟ قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَنَعَ كَمَا صَنَعْتُ، ثُمَّ صَحَّكَ، فَقُلْتُ: مِنْ أَيِّ شَيْءٍ صَحَّكَتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: إِنَّ رَبَّكَ لَيَغْجَبُ مِنْ عَبْدِهِ إِذَا قَالَ: رَبِّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ غَيْرُكَ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عُمَرَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عدلی کوړی ره بیعه وه ده گپړنه وه، که وتویه تی: پیښهوا عه لیم رهزای

اللَّهُمَّ اضْحَبْنَا فِي سَفَرِنَا، وَاخْلُقْنَا فِي أَهْلِنَا، وَكَانَ يَقُولُ إِذَا رَجَعَ إِلَى أَهْلِهِ: آيُّونَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَأْيُيُونَ، عَابِدُونَ لِرَبِّنَا حَامِدُونَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له ئیبنو عومهرهوه رهزای خویان لی بی دهگیرنهوه، کاتی که پیغمبرهوه خوا صلی الله علیه وسلم سه فهری ده کرد سواری و لاخه که ده بوو سی جار دهیفرموو: (الله اکبر)، جا دهیفرموو: (سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا، وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ). سورة الزخرف: ۱۳ - ۱۴. واته: پاک و بیگهردی بو نو خوییه که نه مهی بو رام هیناوین که ئیمه توانامان به سه ریدا نه بوو. وه بهراستی ئیمه بو لای پهروهردگارمان دهگیرینهوه. له پاشدا دهیفرموو: (خواییه ئیمه له سه فهره ماندا داوای کردهوهی چاک و رهفتاری جوان و تهقوات لی ده کهین، داوای کاریکت لی ده کهین که پیتی رازی بیت، خوییه نه سه فهره مان بو ئاسان بکهیت و دوریه کهیمان بو نزیک بکهیتهوه، خوییه تو ئاگات لیمانه له سه فهره ماندا تو پارێزهوهی که سوکار و مال و مندالیشمانی). کاتی که دهگیرایهوه بو ناو مال و مندالی دهیفرموو: (گیراینهوه له بی ئاگایی، به تهویه کردن و په رسته شهوه، ستایشی پهروهردگارمان ده کهین).

۴۸ - باب

۳۴۴۸ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَاصِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَجَّاجُ الصَّوَّافُ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ثَلَاثُ دَعَوَاتٍ مُسْتَجَابَاتٌ: دَعْوَةُ الْمَظْلُومِ، وَدَعْوَةُ الْمُسَافِرِ، وَدَعْوَةُ الْوَالِدِ عَلَى وَلَدِهِ. حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ هِشَامِ الدَّسْتَوَائِيِّ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، بِهَذَا الْإِسْنَادِ نَحْوَهُ. وَزَادَ فِيهِ:

مُسْتَجَابَاتٌ لَا شَكَّ فِيهِنَّ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَأَبُو جَعْفَرٍ، هَذَا الَّذِي رَوَى عَنْهُ يَحْيَى بْنُ أَبِي كَثِيرٍ، يُقَالُ لَهُ: أَبُو جَعْفَرٍ الْمُؤَدِّنُ، وَقَدْ رَوَى عَنْهُ يَحْيَى بْنُ أَبِي كَثِيرٍ غَيْرَ حَدِيثٍ، وَلَا نَعْرِفُ اسْمَهُ.

واته: له نهبو هوردهروهه رهزای خوای لى بى ده گيرنهوه، كه فهرموويه تى: پیتغمبهرى خوا صلى الله عليه وسلم فهرموويه تى: (سى پارانهوه گيراده بن: پارانهوه ستم لىكراو، پارانهوه موسافير، پارانهوه بواوك و دايك بو مندالى خويان).

كاتى هه لىكردنى باى توند چى بلى

٤٩ - بَابُ مَا يَقُولُ إِذَا هَاجَبَ الرِّيحُ

٣٤٤٩ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ الْأَسْوَدِ أَبُو عَمْرٍو الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ رَبِيعَةَ، عَنْ ابْنِ جُرَيْجٍ، عَنْ عَطَاءٍ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا رَأَى الرِّيحَ قَالَ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِهَا، وَخَيْرِ مَا فِيهَا، وَخَيْرِ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا، وَشَرِّ مَا فِيهَا، وَشَرِّ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ .. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له عائشهوه رهزای خوای لى بى ده گيرنهوه، كه فهرموويه تى: كاتى پیتغمبهرى خوا صلى الله عليه وسلم بايه كى توندى ده بينى هه لى ده كرد، ده يفهرموو: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِهَا، وَخَيْرِ مَا فِيهَا، وَخَيْرِ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا، وَشَرِّ مَا فِيهَا، وَشَرِّ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ). واته: خوايه من داواى خىرى نه م بايهت لى ده كه م، وه خىرى نهوه تىيدايه، ههروهه خىرى نهوهش كه بوى رهوانه كراوه، وه پهنا ده گرم به تو له خراپهى نه م بايه، وه خراپهى نهوهى تىيدايه، ههروهه خراپهى نهوهش كه بوى رهوانه كراوه.

کەسێ گوتی له ههواره گرمه بێ چی بلی

۵۰ - بَاب مَا يَقُولُ إِذَا سَمِعَ الرَّغْدَ

۳۴۵۰ - (ضعیف) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَاحِدِ بْنُ زِيَادٍ، عَنِ الْحَجَّاجِ بْنِ أَرْطَاةَ، عَنْ أَبِي مَطَرٍ، عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا سَمِعَ صَوْتَ الرَّغْدِ وَالصَّوَاعِقِ، قَالَ: اللَّهُمَّ لَا تَقْتُلْنَا بِغَضَبِكَ، وَلَا تُهْلِكْنَا بِعَذَابِكَ، وَعَافِنَا قَبْلَ ذَلِكَ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له سالیمی کوری (عبد الله)ی کوری عومهرهوه، له باوکیهوه رهزای خویان لی بێ دهگیرنهوه، کاتی که پیغمبرهوی خوا صلی الله علیه وسلم گوتی لهدهنگی ههواره گرمه دهبوو دهیفرموو: (خودایه به تورپهی خۆت نه مانکوژیت، وه به سزای خۆت له ناومان نه بهیت، پێش نهوه سهلامه تمان بکه).

کەسێ مانگی یهك شهوهی دی چی بلی

۵۱ - بَاب مَا يَقُولُ عِنْدَ زُرْيَةِ الْهِلَالِ

۳۴۵۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَامِرٍ الْعَقَدِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ سُفْيَانَ الْمَدِينِيُّ قَالَ: حَدَّثَنِي بِلَالُ بْنُ يَحْيَى بْنِ طَلْحَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ طَلْحَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا رَأَى الْهِلَالَ قَالَ: اللَّهُمَّ أَهْلِلْهُ عَلَيْنَا بِالْيُمْنِ وَالْإِيمَانِ وَالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ، رَبِّي وَرَبُّكَ اللَّهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له (طلحه)ی کوری (عبید الله)وه رهزای خوی لی بێ دهگیرنهوه، کاتی که پیغمبرهوی خوا صلی الله علیه وسلم مانگی یهك شهوهی دهبینی دهیفرموو:

(خودایه به ناسایش و باوه و سهلامهتی و نیسلام هه لیبینهوه به سهراماندا، بهروردگاری من و تویش (الله)یه).

دهرباره ی که سی تووره بوو چی بلی

۵۲ - بَاب مَا يَقُولُ عِنْدَ الْغَضَبِ

۳۴۵۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا قَبِيصَةُ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ عُمَيْرٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى، عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ قَالَ: اسْتَبَّ رَجُلَانِ عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى عُرِفَ الْغَضَبُ فِي وَجْهِ أَحَدِهِمَا، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنِّي لَأَعْلَمُ كَلِمَةً لَوْ قَالَهَا لَذَهَبَ غَضَبُهُ: أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ.

حَدَّثَنَا بُنْدَارٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ، عَنْ سُفْيَانَ، نَحْوَهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ صُرَيْدٍ .. وَهَذَا حَدِيثٌ مُرْسَلٌ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي لَيْلَى لَمْ يَسْمَعْ مِنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ وَمَاتَ مُعَاذٌ فِي خِلَافَةِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ، وَقُتِلَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي لَيْلَى غُلَامٌ ابْنُ سِتِّ سِنِينَ. هَكَذَا رَوَى شُعْبَةُ، عَنِ الْحَكَمِ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى. وَقَدْ رَوَى عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي لَيْلَى، عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ، وَرَأَاهُ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي لَيْلَى يُكْنَى أَبَا عَيْسَى، وَأَبُو لَيْلَى اسْمُهُ: يَسَارٌ وَرُوِيَ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى، قَالَ: أَدْرَكْتُ عِشْرِينَ وَمِائَةً مِنَ الْأَنْصَارِ مِنَ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له (معاذ)ی کورپی جه به له وه ره زای خویان لى بى ده گێرنه وه، که فەرموویه تی: دوو پیاو له خزمهت پیغه مبهردا صلی الله علیه وسلم قسه یان به یه کتر وت، یه کێکیان نه وه نده تووره بوو به ناوچاویه وه دیار بوو، فەرمووی: (من وشه به نه زام نه گهر بیلێ تووره یه که ی نامینێ نه ویش بریتیه له: (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ)).

دهر باره ی کهسی خهویکی ناخوشی دی چی بلی

۵۳ - بَاب مَا يَقُولُ إِذَا رَأَى رُؤْيَا يَكْرَهُهَا

۳۴۵۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا بَكْرُ بْنُ مُضَرَ، عَنِ ابْنِ الْهَادِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حُبَابٍ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: إِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ الرُّؤْيَا يُبْهَتًا فَإِنَّمَا هِيَ مِنَ اللَّهِ فَلْيَحْمَدِ اللَّهَ عَلَيْهَا وَلْيُحَدِّثْ بِمَا رَأَى، وَإِذَا رَأَى غَيْرَ ذَلِكَ بِمَا يَكْرَهُهُ فَإِنَّمَا هِيَ مِنَ الشَّيْطَانِ، فَلْيَسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّهَا وَلَا يَذْكُرْهَا لِأَحَدٍ فَإِنَّهَا لَا تَضُرُّهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي قَتَادَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَابْنُ الْهَادِ اسْمُهُ: يَزِيدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أُسَامَةَ بْنِ الْهَادِ الْمَدِينِيُّ وَهُوَ ثِقَةٌ عِنْدَ أَهْلِ الْحَدِيثِ رَوَى عَنْهُ مَالِكٌ، وَالنَّاسُ.

واته: له نه بی سه عیدی خودریهوه رهزای خوای لی بی ده گێرنهوه، که
فهرموویهتی: بو خۆم گویم له پیغمبرهوه خوا صلى الله عليه وسلم بوو
دهیفرموو: (نه گهر کهسیکتان خهویکی خوشی بینى و پیتی خوش بوو نهوه
له خواوهیه، با سوپاسی خوا بکات و باسیشی بکات، نه گهر شیکی تری دی و پیتی
ناخوش بوو نهوه له شهیتانهوهیه، با پهنا بگری به خوا و لای کهس باسی نهکات،
نیتر زیانی پێ ناگهیهنی).

کهسی نۆبهرهی بهروبومی دی چی بلی

۵۴ - بَاب مَا يَقُولُ إِذَا رَأَى الْبَاكُورَةَ مِنَ الثَّمَرِ

۳۴۵۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ (ح) وَحَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: كَانَ النَّاسُ إِذَا رَأَوْا أَوَّلَ الثَّمَرِ جَاءُوا بِهِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَإِذَا أَخَذَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي ثَمَارِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي مَدِينَتِنَا وَبَارِكْ لَنَا فِي صَاعِنَا وَمُدِّنَا، اللَّهُمَّ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ عَبْدُكَ وَخَلِيلُكَ وَنَبِيُّكَ وَإِنِّي عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ، وَإِنَّهُ دَعَاكَ لِمَكَّةَ وَأَنَا أَدْعُوكَ لِلْمَدِينَةِ بِثَلٍ مَا دَعَاكَ بِهِ لِمَكَّةَ وَمِثْلُهُ مَعَهُ، ثُمَّ يَدْعُو أَصْغَرَ وَلَدٍ يَرَاهُ فَيُعْطِيهِ ذَلِكَ الثَّمَرُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموو بهتی: کاتی خهک نۆبهرهی بهروبومیان ده دی دهاهینایه خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، که لیتی وهرده گرتن دهیغه رموو: (خودایه بهر هکته برتیره بهسه بهروبوم و میوه هاتماندا، بهسه شاره که ماندا، بهسه عیاره و مهن و مشتماندا، خودایه ئیبراهیم بهنده و هاوړی و په یامبهری تۆیه، منیش بهنده و په یامبهری تۆم، نهو دوعای کرد بۆ مهککه، منیش دوعا ده کهم بۆ مه دینه به وینهی دوعاکه نهو نهو نهو دهی تریش). له پاشدا بچو کترین مندالی بانگ ده کرد و دهیدایه دهستی.

نه گهر کهسی خواردنێ بخوات چی بلی

۵۵ - باب مَا يَقُولُ إِذَا أَكَلَ طَعَامًا

۳۴۵۵ - (حسن) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِسْرَاهِيمَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ عُمَرَ وَهُوَ ابْنُ أَبِي حَزْمَلَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: دَخَلْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَا وَخَالِدُ بْنُ الْوَلِيدِ عَلَى مَيْمُونَةَ فَجَاءَتْنَا بِإِنَاءٍ مِنْ لَبَنٍ فَشَرِبَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَنَا عَلَى يَمِينِهِ وَخَالِدٌ عَلَى شِمَالِهِ، فَقَالَ لِي: الشَّرْبَةُ لَكَ، فَإِنْ شِئْتَ آثَرْتَ بِهَا خَالِدًا، فَقُلْتُ: مَا كُنْتُ أُوِثِّرُ عَلَى سُؤْرِكَ أَحَدًا، ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ أَطْعَمَهُ اللَّهُ الطَّعَامَ فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ وَأَطْعِمْنَا خَيْرًا مِنْهُ، وَمَنْ سَقَاهُ اللَّهُ لَبَنًا فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ وَزِدْنَا مِنْهُ. وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَيْسَ شَيْءٌ يَجْزِي مَكَانَ الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ غَيْرُ اللَّبَنِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَقَدْ رَوَى بَعْضُهُمْ هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ عَلِيِّ بْنِ زَيْدٍ، فَقَالَ: عَنْ عُمَرَ بْنِ حَزْمَلَةَ، وَقَالَ بَعْضُهُمْ: عُمَرُو بْنُ حَزْمَلَةَ، وَلَا يَصِحُّ.

واته: له نیبنو عهباسهوه رهزای خویان لى بى ده گێرنهوه، که فهرموویهتی: جارى من و خالیدی کوری وه لید له گهل پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم چوینه مالی مه یونه قاپی شیرى بو هینان، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم خواردیوه، من له لای راستیهوه بووم خالیدیش لای چه پییهوه بوو، فهرمووی: (ههقی تویه چونکه له لای راستهوهی به لām نه گهر بیدهی به خالید نهوه به ده ست خۆته خۆت هه لى بۆیره)، وتم: نهوه ناکهم کهس هه لئابۆیرم پێش خۆم ده مى بهر جی ده مى تۆ بکهوی، له پاشدا پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، فهرمووی: (هه کهسی له نیوه نه گهر خواردنیکى خوارد با بلیت: (اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ وَأَطْعِمْنَا خَيْرًا مِنْهُ)). خویه پیت و بهره که تی تیخه وه لهم خوارده چاکترمان بدهری،

کاتیکیش که شیری خوارهوه با بلیت: (اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ وَزِدْنَا مِنْهُ). خواجه پیت و بهره که تی تیخه و بۆمانی زیاد بکه، ههروهه ها فهرمووی: (جگه له شیر هیچ شتی بری خواردن و خواردنهوه ناکهویت).

نه گهر که سی له خواردن بوویهوه چی بلتی

۵۶ - بَاب مَا يَقُولُ إِذَا فَرَّغَ مِنَ الطَّعَامِ

۳۴۵۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ثَوْرُ بْنُ يَزِيدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ مَعْدَانَ، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا رُفِعَتِ الْمَائِدَةُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ يَقُولُ: الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ غَيْرَ مُودَعٍ وَلَا مُسْتَغْنَى عَنْهُ رَبُّنَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له ئه بو ئومامهوه رهزای خوای لی بی ده گیرنهوه، که فهرموویهتی: له پاش ناخواردن که سفره که له بهردهست پتغمبهری خوادا صلى الله عليه وسلم هه لده گرا دهی فهرموو: (الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ غَيْرَ مُودَعٍ وَلَا مُسْتَغْنَى عَنْهُ رَبُّنَا). سوپاس و ستایش بو خوا، سوپاسینکی زۆری پاکی پیروزی، خوای گهوره به سمانه و ازمان لی نه هینراوه و هه لانه نراوین و، پهروهرد گارمان کهس نیه بی نیاز بی پیتی.

۳۴۵۷ - (ضعيف) حَدَّثَنَا أَبُو سَعِيدٍ الْأَشَجُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَفْصُ بْنُ غِيَاثٍ، وَأَبُو خَالِدٍ الْأَحْمَرُ، عَنْ حَجَّاجِ بْنِ أَرْطَاةَ، عَنْ رِيَّاحِ بْنِ عَبِيدَةَ، قَالَ حَفْصٌ: عَنْ ابْنِ أَخِي أَبِي سَعِيدٍ، وَقَالَ أَبُو خَالِدٍ: عَنْ مَوْلَى أَبِي سَعِيدٍ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى

الله عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَكَلَ أَوْ شَرِبَ قَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا وَجَعَلَنَا مُسْلِمِينَ.

واته: له نهبو سه عیدی خودریهوه دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: کاتی پیغمبرهوه صلی الله علیه وسلم له خواردن و خواردنهوه لی دهبووهوه دهیفرموو: (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا وَجَعَلَنَا مُسْلِمِينَ) سوپاس و ستایش بو خوا، که خواردنی داینی و تیرناوی کردین و کردوینی به یه کینک له موسولمانان.

۳۴۵۸ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ يَزِيدَ الْمُقْرِئُ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ أَبِي أَيُّوبَ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو مَرْحُومٍ، عَنْ سَهْلِ بْنِ مُعَاذٍ بْنِ أَنَسٍ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ أَكَلَ طَعَامًا فَقَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي هَذَا وَرَزَقَنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةَ، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ وَأَبُو مَرْحُومٍ اسْمُهُ: عَبْدُ الرَّحِيمِ بْنُ مَيْمُونٍ.

واته: له سه هلی کوری (مُعَاذ)ی کوری نه نه سهوه، له باوکیهوه دهگیرنهوه، که پیغمبرهوه صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (هه رکه سی خواردنی بخوات له پاشدا بلتت: (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي هَذَا وَرَزَقَنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةَ) سوپاس و ستایش بو نهو خوایهی که نهه خواردنههی پی به خشییم روزی دام به بی گۆران و توانای خۆم، نهوا خوی گه وره له گوناھی له وه و پیتی خۆش ده بیت).

نه گهر کهسی گوتی له زهړه ی گویدریتو بوو چی بلی

۵۷ - بَاب مَا يَقُولُ إِذَا سَمِعَ هَيِّقَ الْحِمَارِ

۳۴۵۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ رَبِيعَةَ، عَنِ الْأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا سَمِعْتُمْ صِيَاحَ الدِّيَكَةِ فَاسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنَّهَا رَأَتْ مَلَكًا، وَإِذَا سَمِعْتُمْ هَيِّقَ الْحِمَارِ فَتَعَوَّدُوا بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ رَأَى شَيْطَانًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو هوریرهوه ده گیترنهوه، که پیغه مبهه صلی الله علیه وسلم
فهرموویه تی: (نه گهر گویتان له دهنگی که له شیر بوو داوای فزل و چاکه بکه نه له
خوای گه وره، چونکه نهوه مه لایکه ی بینیه، وه نه گهر گویتان له زهړه ی کهه بوو
په نا بگرن به خوای گه وره له شهر و خراپه ی شهیتان - بلین: (أعوذ بالله من
الشیطان الرجیم) - چونکه نهوه شهیتانی بینیه).

دهر باره ی گه ووهی (سبحان الله) و (الله اکبر) و (لا اله الا الله) و (الحمد لله)

۵۸ - بَاب مَا جَاءَ فِي فَضْلِ التَّسْبِيحِ وَالتَّكْبِيرِ وَالتَّهْلِيلِ وَالتَّحْمِيدِ

۳۴۶۰ - (حسن) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي زِيَادٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ بَكْرٍ السَّهْمِيُّ، عَنْ حَاتِمِ بْنِ أَبِي صَغِيرَةَ، عَنْ أَبِي بَلْجٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مَيْمُونٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا عَلَى الْأَرْضِ أَحَدٌ يَقُولُ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، إِلَّا كُفِّرَتْ عَنْهُ خَطَايَاهُ وَلَوْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وَرَوَى شُعْبَةُ، هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ أَبِي بَلْجٍ، بِهَذَا الْإِسْنَادِ، نَحْوَهُ، وَلَمْ يَرْفَعْهُ وَأَبُو بَلْجٍ اسْمُهُ: يَحْيَى بْنُ أَبِي سُلَيْمٍ، وَيُقَالُ: ابْنُ سُلَيْمٍ

أَيْضًا. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عَدِيٍّ، عَنْ حَاتِمِ بْنِ أَبِي صَغِيرَةَ، عَنْ أَبِي بَلْجٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مَيْمُونٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ. وَحَاتِمٌ يُكْنَى أَبُو يُونُسَ الْقُشَيْرِيُّ. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ أَبِي بَلْجٍ، نَحْوَهُ، وَلَمْ يَرْفَعَهُ.

واته: له (عبد الله) ی کوری عه مرهوه رهزای خویان لی بئی ده گێرنهوه، که فەرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویهتی: (کهس نیه له سه رهویدا بلی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ) گونههه کانی نهسپێتهوه نه گهر گونههه کانی وه که فی ده ریاش بن.

٣٤٦١ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَرْحُومُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ الْعَطَّارُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو نَعَامَةَ السَّعْدِيُّ، عَنْ أَبِي عَثْمَانَ النَّهْدِيِّ، عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ، قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي عَزَاةٍ، فَلَمَّا قَفَلْنَا أَشْرَفْنَا عَلَى الْمَدِينَةِ فَكَثَّرَ النَّاسُ تَكْبِيرَهُ وَرَفَعُوا بِهَا أَصْوَاتَهُمْ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ رَبَّكُمْ لَيْسَ بِأَصَمٍّ وَلَا غَائِبٍ، هُوَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ رُءُوسِ رِجَالِكُمْ، ثُمَّ قَالَ: يَا عَبْدَ اللَّهِ بْنُ قَيْسٍ، أَلَا أَعْلَمُكَ كُنْزًا مِنْ كُنُوزِ الْجَنَّةِ: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَأَبُو عَثْمَانَ النَّهْدِيُّ اسْمُهُ: عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مِلٍّ. وَأَبُو نَعَامَةَ اسْمُهُ: عَمْرُو بْنُ عَيْسَى. وَمَعْنَى قَوْلِهِ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ رُءُوسِ رِجَالِكُمْ إِنَّمَا يَغْنِي عِلْمُهُ وَقُدْرَتُهُ.

واته: له نه بو موسای نه شعهریهوه رهزای خوی لی بئی ده گێرنهوه، که فەرموویهتی: له غهزابه کدا له خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بووین، کاتی گه راینهوه له مه دینه ده رکه وتین، خه لکه به دهنگی بهرز (الله اکبر) یان دهوتهوه، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمووی: (نه ی خه لکینه پهروه دگارتان کهر و لال نیه یان غایب نیه، به لکو نزیکه لیتانهوه و ده بیستی و

دهبینی نیت پتویست به وه ناکات دهنگتان بهرزیکه نه وه). له پاشدا فەرمووی: (نهی (عبد الله)ی کوری قهیس وشیاربه وشهیه کت نشان بدهم که گه نجینهیه که له گه نجینه کانی به ههشت؟ (لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ) هیچ گۆران و هیتیک نیه مه گهر به خوای گه وره وه.

۵۹ - بَاب

۳۴۶۲ - (حسن) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي زَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَيَّارٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَاحِدِ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ إِسْحَاقَ، عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَقِيْتُ إِبْرَاهِيمَ لَيْلَةَ أُسْرِي بِي فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ، أَقْرَأَ أَمْتَكَ مِنِّي السَّلَامَ وَأَخْبِرْهُمْ أَنَّ الْجَنَّةَ طَيِّبَةُ التُّرْبَةِ عَذْبَةُ الْمَاءِ، وَأَنَّهَا قِيَعَانٌ، وَأَنَّ غِرَاسَهَا سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي أَيُّوبَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ مَسْعُودٍ.

واته: له نیبنو مهسعوده وه رهزای خوای لى بى ده گێر نه وه، که فەرموویه تی: پتغمبره خا صلی الله علیه وسلم فەرموویه تی: (نهو شه وهی بهرزکرامه وه بۆ ناسمان گه یشتم به نیبراهیم سهلامی خوای له سه ر بى، فەرمووی: نهی موحه مه د! سلاوی من بگه یه نه به نومه ته که ت و پێیان رابگه یه نه که به ههشت خا که که ی پاک و باشه و ناوه که ی زولال و سازگاره، دهشتایی و نه رمایی زۆری تێدایه، نهو شه تل و نه مامه یش تیایدا ده روێ بریتیه له: ((سبحان الله) و (لا اله الا الله) و (الحمد لله) و (الله اکبر) .

۳۴۶۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُوسَى الْجُهَنِيُّ قَالَ: حَدَّثَنِي مُصْعَبُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ قَالَ لِمَلَسَائِهِ: أَيَعِجْزُ أَحَدُكُمْ أَنْ يَكْسِبَ أَلْفَ حَسَنَةٍ؟ فَسَأَلَهُ سَائِلٌ مِنْ جُلَسَائِهِ: كَيْفَ يَكْسِبُ أَحَدُنَا أَلْفَ حَسَنَةٍ؟ قَالَ: يُسَبِّحُ أَحَدُكُمْ مِائَةَ تَسْبِيحَةٍ تُكْتَبُ لَهُ أَلْفُ حَسَنَةٍ، وَتُحْطُ عَنْهُ أَلْفُ سَيِّئَةٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له موضعهبی کوری سهعهدهوه، له باوکیهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که پیغمبرهوه صلی الله علیه وسلم بهو کهسانهوه لهدهور و بهری دانیشتبون فەرموو: (نایا کهسی له ئیوه ناتوانی ههزار چاکه بهدهست بیئی؟). یهکی له دانیشتوانی کۆره که فەرموو: چۆن یهکی له ئیمه نهتوانی ههزار چاکه بهدهست بیئی؟ فەرموو: (ههركهس سهه جار بلی: (سبحان الله) ههزار چاکه ی بۆ دهنوسری و ههزار خراپه ی دهسپێتهوه).

٦٠ - بَابُ

٣٤٦٤ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ وَغَيْرُ وَاحِدٍ، قَالُوا: حَدَّثَنَا رَوْحُ بْنُ عُبَادَةَ، عَنْ حَجَّاجِ الصَّوَّافِ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: مَنْ قَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَيَحْمَدُهُ، غُرِسَتْ لَهُ نَخْلَةٌ فِي الْجَنَّةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ أَبِي الزُّبَيْرِ عَنْ جَابِرٍ.

واته: له جابیرهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که پیغمبرهوه صلی الله علیه وسلم فەرموو یهتی: (ههركهس بلی: (سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَيَحْمَدُهُ) نهمامه خورمایهکی له بهههشت بۆ دهنیژریت).

٣٤٦٥ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ رَافِعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُؤَمَّلُ، عَنْ حَمَّادِ بْنِ سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: مَنْ قَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَيَحْمَدُهُ غُرِسَتْ لَهُ نَخْلَةٌ فِي الْجَنَّةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له جابیره وه رهزای خوای لی بی ده گپنه وه، که پیغمبره خا صلی الله علیه وسلم فەرموویه تی: (هەرکەس بلی: (سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ) نه مامه خورمایه کی له بههشت بو ده نیژریت).

٣٤٦٦ - (صحیح) حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُحَارِبِيُّ، عَنْ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، عَنْ سَمِيِّ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ قَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ مِائَةَ مَرَّةٍ غُفِرَتْ لَهُ ذُنُوبُهُ وَإِنْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپنه وه، که پیغمبره خا صلی الله علیه وسلم فەرموویه تی: (هەرکەس سه د جار بلی: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ) خوای گه وه له گونه هه کانی خوش ده بی نه گه ر گونه هه کانی وه که فی ده ریاش بن.

٣٤٦٧ - (صحیح) حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ عِيسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْفَضْلِ، عَنْ عُمَارَةَ بْنِ الْقُعْقَاعِ، عَنْ أَبِي زُرْعَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: كَلِمَتَانِ خَفِيفَتَانِ عَلَى اللِّسَانِ، ثَقِيلَتَانِ فِي الْمِيزَانِ، حَبِيبَتَانِ إِلَى الرَّحْمَنِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپنه وه، که فەرموویه تی: پیغمبره خا صلی الله علیه وسلم فەرموویه تی: (دوو وشه هه ن له سه ر زمان ناسان و سوکن، له سه ر ته رازوو قورس و سه نگینن، لای خوای گه وه رهش خوشه ویستن بریتین له: (سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ، سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ).

٣٤٦٨ - (صحیح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مُوسَى الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنْ سَمِيِّ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ قَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ مِائَةَ مَرَّةٍ غُفِرَتْ لَهُ ذُنُوبُهُ وَإِنْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، يُجِيبِي وَبُيُتْ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ فِي يَوْمٍ مِائَةَ مَرَّةٍ، كَانَتْ لَهُ عِدْلُ عَشْرِ رِقَابٍ، وَكُتِبَتْ لَهُ مِائَةُ حَسَنَةٍ، وَحُجِبَتْ عَنْهُ مِائَةُ سَيِّئَةٍ، وَكَانَ لَهُ حِزْرًا مِنَ الشَّيْطَانِ يَوْمُهُ ذَلِكَ حَتَّى يُمْسِيَ، وَلَمْ يَأْتِ أَحَدٌ بِأَفْضَلٍ مِمَّا جَاءَ بِهِ إِلَّا أَحَدٌ عَمِلَ أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ. وَهَذَا الْإِسْنَادُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ قَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ مِائَةَ مَرَّةٍ خُطَّتْ خَطَايَاهُ وَإِنْ كَانَتْ أَكْثَرَ مِنْ زَبَدِ الْبَحْرِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که پیغمبرهوه صلی الله علیه وسلم فەرموویەتی: (هەرکەس له رۆژێکدا سەد جار بڵی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ). واته: هیچ پەرستراویک نیه بهههق جگه له (الله) تاکی بی هاوبهشه، مۆلک و ستایش بۆ نهوهو بهسەر ههموو شتیکیدا به توانایه، دهژینی و دهمرینی.

وهك نهوه وایه ده کۆیلهی رزگار کردبی، سەد چاکهی بۆ دهنوسری، سەد خراپهی بۆ دهنسپریتهوه، نهو رۆژه تاكو ئیواره له شهیتان دهپاریزیت، نهگەر ئیوارهش بیلێ ههروهك نهوهی بۆ ههیه تاكو بهیانی، هیچ کهسی به قهده نهو خیری ناگات، مهگەر کهسی لهو زیاتر زیکر و یادی خوا بکات).

واته: به ههمان سهند له پیغمبرهوه صلی الله علیه وسلم دهگیرنهوه، که فەرموویەتی: (هەرکەس سەد جار بڵی: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ) گونهههکانی ههلهوهرن نهگەر چی وهك کهفی دهرياش بن.

٣٤٦٩ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ أَبِي الشَّوَّازِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ الْمُخْتَارِ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ سَمِيِّ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ قَالَ حِينَ يُصْبِحُ وَحِينَ يُمْسِي: سُبْحَانَ

الله وَيَحْمَدِهِ مِائَةً مَرَّةً لَمْ يَأْتِ أَحَدٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِأَفْضَلٍ مِّمَّا جَاءَ بِهِ إِلَّا أَحَدًا قَالَ مِثْلَ مَا قَالَ أَوْ زَادَ عَلَيْهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لى بى ده گپرنهوه، که فهرموویهتى: پتغمبهرى خوا صلى الله عليه وسلم فهرموویهتى: (ههرکەس به یانیان و ئیواران سەد جار بلی: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ). له روژی قیامتدا هیچ کەسى کردەوی وەها چاک و نایاب ناهیتى مه گەر کەسى به قەد نهو زیکر و یادی خوای کردبى یان زیاترى کردبى).

۳۴۷۰ - (ضعیف جدا) حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا دَاوُدُ بْنُ الزُّبَيْرِ، عَنْ مَطَرٍ الْوَرَّاقِ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ يَوْمٍ لِأَصْحَابِهِ: قُولُوا: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ مِائَةً مَرَّةً، مَنْ قَالَهَا مَرَّةً كُتِبَتْ لَهُ عَشْرًا، وَمَنْ قَالَهَا عَشْرًا كُتِبَتْ لَهُ مِائَةٌ، وَمَنْ قَالَهَا مِائَةً كُتِبَتْ لَهُ أَلْفًا، وَمَنْ زَادَ زَادَهُ اللَّهُ، وَمَنْ اسْتَغْفَرَ اللَّهَ غَفَرَ لَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له ئیبنو عومرهروهه رهزای خویان لى بى ده گپرنهوه، که فهرموویهتى: روژی پتغمبهرى خوا صلى الله عليه وسلم به هاوه لانی فهرموو: (سەد جار بلین: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ). ههرکەس یەك جار بیلێ ده چاکەى بۆ دەنوسرى، ههرکەس ده جار بیلێ سەد چاکەى بۆ دەنوسرى، ههرکەس سەد جار بیلێ هەزار چاکەى بۆ دەنوسرى، ههرکەس زیاتر بیلێ خوای گهوره زیاترى بۆ دەنوسى، ههرکەس داواى لیخۆشبوون بکات له خوای گهوره لى خوش دهبى).

٦٢ - بَابُ

٣٤٧١ - (منکر حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ وَزِيرٍ الْوَاسِطِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو سُفْيَانَ الْحَمِيرِيُّ، عَنِ الضَّحَّاكِ بْنِ حُمْرَةَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ سَبَّحَ اللَّهَ مِائَةً بِالْعَدَاةِ وَمِائَةً بِالْعِشِيِّ كَانَ كَمَنْ حَجَّ مِائَةَ حَجَّةٍ، وَمَنْ حَمِدَ اللَّهَ مِائَةً بِالْعَدَاةِ وَمِائَةً بِالْعِشِيِّ كَانَ كَمَنْ حَمَلَ عَلَى مِائَةِ فَرَسٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، أَوْ قَالَ غَزَا مِائَةَ غَزْوَةٍ، وَمَنْ هَلَّلَ اللَّهَ مِائَةً بِالْعَدَاةِ وَمِائَةً بِالْعِشِيِّ كَانَ كَمَنْ أَعْتَقَ مِائَةَ رَقَبَةٍ مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ، وَمَنْ كَبَّرَ اللَّهَ مِائَةً بِالْعَدَاةِ وَمِائَةً بِالْعِشِيِّ لَمْ يَأْتِ فِي ذَلِكَ الْيَوْمَ أَحَدٌ بِأَكْثَرَ مِمَّا أَتَى إِلَّا مَنْ قَالَ مِثْلَ مَا قَالَ أَوْ زَادَ عَلَى مَا قَالَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له عهمری کوری شوعهیهوه، له باوکیهوه، له باپیریوهه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (ههرکس بهیانیاں سهه جار بلی: (سُبْحَانَ اللَّهِ)، ئیوارانیش سهه جار بلی: (سُبْحَانَ اللَّهِ) وهك نهوه وایه سهه دهجی کردبی، (ههرکس بهیانیاں سهه جار بلی: (الحمد لله)، ئیوارانیش سهه جار بلی: (الحمد لله) وهك نهوه وایه سهه نهسپی به بارهوه بهخشیبی لهپتی خوا، یان سهه غهزای کردبی، (ههرکس بهیانیاں سهه جار بلی: (لا اله الا الله) ئیوارانیش سهه جار بلی: (لا اله الا الله) وهك نهوه وایه سهه بهندهی لهنهوهی ئیسماعیل نازاد کردبی، (ههرکس بهیانیاں سهه جار بلی: (الله اکبر)، ئیوارانیش سهه جار بلی: (الله اکبر) هیچ کهسی کردهوهی وهها چاک و نایاب ناهیتی لهو رۆژدها مهگهر کهسی بهقهه نهوهی کردبی یان زیاتری کردبی).

۳۴۷۲ - (ضعیف الإسناد مقطوع) حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ الْأَسْوَدِ الْعِجْلِيُّ الْبَغْدَادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ آدَمَ، عَنِ الْحَسَنِ بْنِ صَالِحٍ، عَنْ أَبِي بَشِيرٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، قَالَ: تَسْبِيحَةُ فِي رَمَضَانَ أَفْضَلُ مِنْ أَلْفِ تَسْبِيحَةٍ فِي غَيْرِهِ.

واته: پیتشهوا زوهری ده فهرمویت: وتنی: (سُبْحَانَ اللَّهِ) بهیه له مانگی ره مه زاندا، ههزار جار خیری زیاتره له (سُبْحَانَ اللَّهِ) بهیه کی غهیری مانگی ره مه زان.

۶۳ - بَابُ

۳۴۷۳ - (ضعیف) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنِ الْحَلِيلِ بْنِ مُرَّةَ، عَنْ أَزْهَرَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ تَمِيمِ الدَّارِيِّ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: مَنْ قَالَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، إِلَهًا وَاحِدًا أَحَدًا صَمَدًا، لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوءًا أَحَدٌ، عَشْرَ مَرَّاتٍ كَتَبَ اللَّهُ لَهُ أَرْبَعِينَ أَلْفَ حَسَنَةٍ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ وَالْحَلِيلُ بْنُ مُرَّةَ لَيْسَ بِالْقَوِيِّ عِنْدَ أَصْحَابِ الْحَدِيثِ قَالَ مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ: هُوَ مُنْكَرُ الْحَدِيثِ.

واته: له ته میمی داریه وه ره زای خوای لی بی ده گێرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هه رکهس ده جار بلی: (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، إِلَهًا وَاحِدًا أَحَدًا صَمَدًا، لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوءًا أَحَدٌ)، خوای گه وه چل ههزار ههزار چاکه ی بو ده نویست).

۳۴۷۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ مَعْبُدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرِو الرَّقِّي، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَبِي أَنَيْسَةَ، عَنْ شَهْرِ بْنِ حَوْشَبٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ غَنَمٍ، عَنْ أَبِي ذَرٍّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ قَالَ فِي دُبُرِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَهُوَ ثَانٍ رَجُلَيْهِ قَبْلَ أَنْ يَتَكَلَّمَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ

الْمَلِكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ عَشْرَ مَرَّاتٍ، كُتِبَتْ لَهُ عَشْرُ حَسَنَاتٍ، وَنُحِيَ عَنْهُ عَشْرُ سَيِّئَاتٍ، وَزُفِعَ لَهُ عَشْرُ دَرَجَاتٍ، وَكَانَ يَوْمَهُ ذَلِكَ كُلَّهُ فِي حِرْزٍ مِنْ كُلِّ مَكْرُوهٍ، وَخُرِسَ مِنَ الشَّيْطَانِ، وَلَمْ يَنْبَغِ لِدَنْبٍ أَنْ يُدْرِكُهُ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ إِلَّا الشَّرُّكَ بِاللَّهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: له نه بی (ذر)ه وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم فەرموویه تی: (هه رکه س له دوا ی نو یژی به یانی که هیشتا قاچی نوشتا وه ته وه پیتش نه وه ی قسه بکات ده جار بلی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ). ده چاکه ی بۆ ده نوسری، ده خراپه ی بۆ ده سپر ریتته وه، ده پله به رزده کریتته وه، له ته واوی نه وه رۆژده له پارێزگاریدا ده بیته و پاسه نیتتی ده کریت له هه موو خراپه یه، له شه یتان ده پارێز ریت، له وه رۆژده هیه گونا هیه کی له سه ر نانو س ریت جگه له (شیرک) هاو به ش بۆ خوا دانان).

پارانموره کان به گشتی له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم

٦٤ - بَابُ جَامِعِ الدَّعَوَاتِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

٣٤٧٥ - (صحيح) حَدَّثَنَا جَعْفَرُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنُ عِمْرَانَ الثَّغَلِيُّ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ جُبَّارٍ، عَنْ مَالِكِ بْنِ مَعْوِلٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُرَيْدَةَ الْأَسْلَمِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلًا يَدْعُو وَهُوَ يَقُولُ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْأَخَذَ الصَّمَدُ، الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ، قَالَ: فَقَالَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَقَدْ سَأَلَ اللَّهُ بِاسْمِهِ الْأَعْظَمِ الَّذِي إِذَا دُعِيَ بِهِ أَجَابَ، وَإِذَا سُئِلَ بِهِ أُعْطِيَ، قَالَ زَيْدٌ، فَذَكَرْتُهُ لِرُزْهَرِ بْنِ مُعَاوِيَةَ، بَعْدَ ذَلِكَ بِسَنِينَ

قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو إِسْحَاقَ، عَنْ مَالِكِ بْنِ مِغْوَلٍ، قَالَ رَزَيْدٌ: ثُمَّ ذَكَرْتُهُ لِسُفْيَانَ، فَحَدَّثَنِي عَنْ مَالِكٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ وَرَوَى شَرِيكٌ، هَذَا الْحَدِيثُ عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ ابْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ، وَإِنَّمَا أَخَذَهُ أَبُو إِسْحَاقَ، عَنْ مَالِكِ بْنِ مِغْوَلٍ.

واته: له (عَبْدُ اللَّهِ) كورێ بورهیدهی نهسله میهوه، له باوکیهوه دهگیرنهوه، که پیغمبرهوه خوا صلی الله علیه وسلم گوێ له پیاوی بوو دهپارایهوه و دهیوت: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْأَحَدُ الصَّمَدُ، الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفْوًا أَحَدٌ) خودایه من داوات لی دهکهه شایهتی دهدهم که هیچ خودایهکی تر نیه جگه لهتو، تاک و ته نیای و جیتی نیازی، نهو خوایهی نهکهست لی بووهو نه لهکهس بوویت، کهس له هاو وینهو هاوتای تو نیه.

فهرمووی: پیغمبرهوه صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (سویند بهوهی نهفسی منی بهدهسته، دلنیا به تو بهو ناوه شکۆمهند و گهوره کهی خوا پارایتهوه که ههر کهس بهو ناوهوه داوای لی بکات نهیدریتی، ههر کهسی پیتی پپارایتهوه ناویمیدی ناکات و پارانهوه کهی گیرا دهکات).

٦٥ - بَابُ

٣٤٧٦ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا رِشْدِينُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ أَبِي هَانِئٍ الْخَوْلَانِيِّ، عَنْ أَبِي عَلِيٍّ الْجَنْجَنِيِّ، عَنْ فَضَالَةَ بْنِ عُبَيْدٍ، قَالَ: بَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَاعِدٌ إِذْ دَخَلَ رَجُلٌ فَصَلَّى فَقَالَ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: عَجَلْتَ أَيُّهَا الْمُصَلِّي، إِذَا صَلَّيْتَ فَقَعَدْتَ فَأَخَذَ اللَّهُ بِمَا هُوَ أَهْلُهُ، وَصَلَّ عَلَيَّ ثُمَّ ادْعُهُ. قَالَ: ثُمَّ صَلَّى رَجُلٌ آخَرُ بَعْدَ ذَلِكَ فَحَمِدَ اللَّهَ وَصَلَّى عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَيُّهَا الْمُصَلِّي ادْعُ

بُحِبَّ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ وَقَدْ رَوَاهُ حَيْوَةُ بْنُ شُرَيْحٍ، عَنْ أَبِي هَانِيٍّ الْخَوْلَانِيِّ. وَأَبُو هَانِيٍّ اسْمُهُ: مُحَمَّدُ بْنُ هَانِيٍّ، وَأَبُو عَلِيٍّ الْجَنْبِيُّ اسْمُهُ: عَمْرُو بْنُ مَالِكٍ.

واته: له (فَضَالَةً) ی کوری عویینهوه رهزای خوای لی بئی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: جاری پیغمبرهوه صلی الله علیه وسلم له مزگهوت دانیشتبوو، پیاوی هاته ژوورهوه نویژی کرد، ههرکه سهلامی دایهوه وتی: (اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي). پیغمبرهوه صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (نهی نویژخوین پهلهت کرد، کاتی نویژت کرد و دانیشتیت سوپاسی خوا بکه به جوانترین شیوه که شایستهی بئی، جا سلاوات بده لهسهه من لهپاشدا دهست بکه به پارانوه). پیاویکی تر نویژی کرد، ههرکه سهلامی دایهوه سوپاسی خوای کرد، سلاواتی دا لهسهه پیغمبرهوه صلی الله علیه وسلم، پیغمبرهوه صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (نهی نویژخوین دهست بکه به پارانوه، خوای گهوره پارانوه کانت قبول دهکات).

٣٤٧٧ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُقْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَيْوَةُ بْنُ شُرَيْحٍ، قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو هَانِيٍّ، أَنَّ عَمْرُو بْنَ مَالِكٍ الْجَنْبِيَّ، أَخْبَرَهُ أَنَّهُ سَمِعَ فَضَالَهَ بْنَ عُبَيْدٍ، يَقُولُ: سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلًا يَدْعُو فِي صَلَاتِهِ فَلَمْ يُصَلِّ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: عَجَلَ هَذَا، ثُمَّ دَعَاهُ فَقَالَ لَهُ أَوْ لِعَیْرِهِ: إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ فَلْيَبْدَأْ بِتَحْمِيدِ اللَّهِ وَالثَّنَاءِ عَلَيْهِ، ثُمَّ لِيُصَلِّ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ثُمَّ لِيَدْعُ بَعْدَ مَا شَاءَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (فَضَالَةً) ی کوری عویینهوه رهزای خوای لی بئی دهگیرنهوه، که پیغمبرهوه صلی الله علیه وسلم گوئی له پیاوی بوو دهپارایهوه، بهبئی نهوهی سلاوات بدا لهسهه پیغمبرهوه صلی الله علیه وسلم، پیغمبرهوه صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (نهمه پهلهی کرد)، لهپاشدا بانگی کرد، پیتی فهرموو یان به جگه

سنن الترمذی بهر گئی چوارهم - باسه کانی پاراموه له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم

لهوی فرموو: (نه گهر کهسی له نیتوه نویژی کرد با به سوپاس کردنی خوا دهست پی بکات، له پاشدا سلاوات بدات له سهر پیغه مبهه صلی الله علیه وسلم، ئینجا چۆن دهیوی به ئاره زووی خوی بیاریته وه).

۳۴۷۸ - (حسن) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُشْرَمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَيْسَى بْنُ يُونُسَ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي زَيْدٍ الْقَدَّاحِ، عَنْ شَهْرِ بْنِ حَوْشَبٍ، عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ زَيْدٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: اسْمُ اللَّهِ الْأَعْظَمُ فِي هَاتَيْنِ الْآيَتَيْنِ (وَاللَّهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ) وَفَاتِحَةِ آلِ عِمْرَانَ (الْمَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهسمانی کچی به زیده وه ده گیرنه وه، که پیغه مبهه ری خوا صلی الله علیه وسلم فرمویه تی: (ناوه شکۆمه ند و گه وه که ی خوا له دوو ئایه ته دایه: (وَاللَّهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ). (البقرة: ۱۶۳). واته: په رستراوی نیتوه په رستراویکی تاك و ته نیایه، هیچ په رستراویکی راست نی به ته نیا نه و نه بی که به خشنده ی میهره بانه. وه سه ره تای سوره تی (آلِ عِمْرَانَ): (الْمَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ). (آلِ عِمْرَانَ ۱-۲). واته: خوا نه و خوا به یه که هیچ په رستراویکی راست نی به جگه له نه و زیندوی راگری بوونه وه ره.

۶۶ - بَابُ

۳۴۷۹ - (حسن) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُعَاوِيَةَ الْجَمْعِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا صَالِحُ الْمُرِّي، عَنْ هِشَامِ بْنِ حَسَّانَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سِيرِينَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اذْعُوا اللَّهَ وَأَنْتُمْ مُوقِنُونَ بِالْإِجَابَةِ، وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَجِيبُ دُعَاءَ

سنن الترمذی بهرگی چوارهم - باسه کانی پارانموره له یتغمبرموره صلی الله علیه وسلم

مِنْ قَلْبٍ غَافِلٍ لَّاهٍ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ سَمِعْتُ عَبَّاسًا الْعَنْبَرِيَّ يَقُولُ: أَكْتُبُوا عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُعَاوِيَةَ الْجُمَحِيِّ فَإِنَّهُ ثِقَّةٌ.

واته: له نهبو هوردهیرهوه رهزای خوای لى بى دهگیرنهوه، که فهرموویهتى: یتغمبرموره صلی الله علیه وسلم فهرموویهتى: (باش بزانن خوای گهواره پارانموره کهسى وهرناگریت له کاتى پارانموره کهدا دلى غافل و بى ناگابى).

٦٧ - بَاب

٣٤٨٠ - (ضعيف الإسناد) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاوِيَةُ بْنُ هِشَامٍ، عَنْ خَمْرَةَ الزَّيَّاتِ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ أَبِي ثَابِتٍ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي جَسَدِي، وَعَافِنِي فِي بَصَرِي، وَاجْعَلْهُ الْوَارِثَ مِنِّي، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ سَمِعْتُ مُحَمَّدًا يَقُولُ: حَبِيبُ بْنُ أَبِي ثَابِتٍ لَمْ يَسْمَعْ مِنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ شَيْئًا.

واته: له عائیشهوه رهزای خوای لى بى دهگیرنهوه، که فهرموویهتى: یتغمبرموره صلی الله علیه وسلم دهیفرموو: (اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي جَسَدِي، وَعَافِنِي فِي بَصَرِي، وَاجْعَلْهُ الْوَارِثَ مِنِّي، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ). واته: خودایه جهستم ساغ و سهلامت بکه، چاوه کاتم ساغ و سهلامت بکه ههتا مردن، هیچ په رستراویکی به ههق نویه که شایستهی په رستن بیت جگه له (الله) ى هیدی و خاوهن حیلم و بهرپز، سوپاس و ستایشی بۆ خوای خاوهن عهرشی گهواره و شکومه ند، سوپاس و ستایشی بۆ په رورددگاری جیهانیان.

٦٨ - بَابُ

٣٤٨١ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: جَاءَتْ فَاطِمَةُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَسْأَلُهُ خَادِمًا، فَقَالَ لَهَا: قُولِي: اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ، وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ مُنْزِلَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ، فَالِقَ الْحَبِّ وَالنَّوَى، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ، أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ، اقْضِ عَنِّي الدَّيْنَ، وَأَغْنِنِي مِنَ الْفَقْرِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ وَهَكَذَا رَوَى بَعْضُ أَصْحَابِ الْأَعْمَشِ عَنِ الْأَعْمَشِ، نَحْوَ هَذَا. وَرَوَى بَعْضُهُمْ عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ مُرْسَلًا، وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لى بى ده گپرنه وه، كه فهرموویه تی: (فاطمه) هاته خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم داواى خزمهتگوزاریکی لى کرد، نهویش پیى فهرموو: (بلى): (اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ، وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ مُنْزِلَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ، فَالِقَ الْحَبِّ وَالنَّوَى، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ، أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ، اقْضِ عَنِّي الدَّيْنَ، وَأَغْنِنِي مِنَ الْفَقْرِ). خودایه نهی پهروهردگاری حهوت ناسمانه کان و زهوی، نهی پهروهردگاری خاوهن عهرشی گهوره و شکۆمهند، نهی پهروهردگاری نیتمه و ههموو شتیک، دابهزینهری تهورات و نینجیل و قورنان، تهقینهرهی دانهویلهو ناوک و سهوزکردنی، پهناات پیى ده گرم له شهر و

زیانی همموو نهو دروستکراوانه ی خوت که جلّه ویان به دهست تویه، خودایه هیچ شتیکت له پیښه وه نه بووه ده میتیت له دوا ی له ناوچوونی همموو دروستکراوه کان و به هیز و به توانیت، هیچ شتیکیش له سهرووی توه نیه، همموو دروستکراوه کان پیوستان به تویه که سیش نیه هاوشیوه ی توبی، سا خودایه قهرزایمان له سه ر لاهره وه دوله مندیشمان بکه له هه زاری.

٦٩ - بَاب

٣٤٨٢ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ آدَمَ، عَنْ أَبِي بَكْرِ بْنِ عَيَّاشٍ، عَنْ الْأَعْمَشِ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مُرَّةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَارِثِ، عَنْ زُهَيْرِ بْنِ الْأَقْمَرِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ، وَمِنْ دُعَاءٍ لَا يُسْمَعُ، وَمِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ، وَمِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَؤُلَاءِ الْأَرْبَعِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَابْنِ مَسْعُودٍ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له (عبد الله) ی کوری عه مره وه ره زای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیښه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ، وَمِنْ دُعَاءٍ لَا يُسْمَعُ، وَمِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ، وَمِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَؤُلَاءِ الْأَرْبَعِ). خودایه په نات پی ده گرم له دلی نه ترسی، له پارانه وه به گپرا نه بی، له دهروونی تیر نه خوات، له زانستی که لکی نه بی، خودایه په نات پی ده گرم لهو چواره.

٧٠ - بَابُ

٣٤٨٣ - (ضعیف) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنْ شَيْبِ بْنِ شَيْبَةَ، عَنِ الْحَسَنِ الْبَصْرِيِّ، عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ، قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِأَبِي: يَا حُصَيْنُ كَمْ تَعْبُدُ الْيَوْمَ إِلَهًا؟ قَالَ أَبِي: سَبْعَةَ سِتَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَوَاحِدًا فِي السَّمَاءِ. قَالَ: فَأَيُّهُمْ تَعْبُدُ لِرَغْبَتِكَ وَرَهْبَتِكَ؟ قَالَ: الَّذِي فِي السَّمَاءِ. قَالَ: يَا حُصَيْنُ أَمَا إِنَّكَ لَوْ أَسْلَمْتَ عَلَّمْتُكَ كَلِمَتَيْنِ تَنْفَعَانِكَ. قَالَ: فَلَمَّا أَسْلَمَ حُصَيْنٌ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ عَلَّمْنِي الْكَلِمَتَيْنِ اللَّتَيْنِ وَعَدْتَنِي، فَقَالَ: قُلْ: اللَّهُمَّ اٰلِهِنِي رُشْدِي، وَأَعِزَّنِي مِنْ شَرِّ نَفْسِي. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ. وَقَدْ رُوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له عیمرانی کوری حوصهینهوه دهگیرنهوه، که فەرموویدتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم به باو کمی فەرموو: (ئەو حوصەین ئەمڕۆ چەند خوا نەپەرستی؟)، باو کم وتی: حەوت شەش لە زەوی و یەک لە ئاسمان، فەرموو: (ئەگەر بە لایە یەخە ی گرتی پەنا بۆ کامیان دەبەیت؟) وتی: بۆ ئەوێ لە ئاسمانە، فەرموو: (ئەو حوصەین ئەگەر باوەڕ بهێتی دوو وشەت فێر دەکەم سودت پێ بگەیەنن)، وتی: کاتی حوصەین موسولمان بوو وتی: ئەو پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ئەو دوو وشەیم فێر بکە که بە لێنت پێدام، فەرموو: (بلی: (اللَّهُمَّ اٰلِهِنِي رُشْدِي، وَأَعِزَّنِي مِنْ شَرِّ نَفْسِي). خودایە دڵم شارەزای ریتی راست بکە، پەنام بدە لە شەر و خراپە ی دەروونی خۆم.

٧١ - بَاب

٣٤٨٤ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَامِرٍ الْعَقَدِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُصْعَبٍ الْمَدَنِيُّ، عَنْ عَمْرِو بْنِ أَبِي عَمْرٍو، مَوْلَى الْمُطَّلِبِ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: كَثِيرًا مَا كُنْتُ أَسْمَعُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدْعُو بِهَؤُلَاءِ الْكَلِمَاتِ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ وَالْبُخْلِ وَضَلَعِ الدِّينِ وَقَهْرِ الرِّجَالِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ عَمْرِو بْنِ أَبِي عَمْرٍو.

واته: له نههسی کوری مالیکهوه رهزای خوای لى بى دهگیرنهوه، که فەرموویهتی: زۆر جار گویم لى بوو پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم بهم وشانه دهپارایهوه: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ وَالْبُخْلِ وَضَلَعِ الدِّينِ وَقَهْرِ الرِّجَالِ). خودایه بهنات پى دهگرم له غهم و پهژاره و دهستهوسانی و ته مهلى و چروکی و کهوتنه ژیر بارى قهرز و زالبوونى پیاوان.

٣٤٨٥ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنْ حُمَيْدٍ، عَنْ أَنَسِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، كَانَ يَدْعُو يَقُولُ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَالْهَرَمِ وَالْجُبْنِ وَالْبُخْلِ، وَفِتْنَةِ الْمَسِيحِ، وَعَذَابِ الْقَبْرِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نههسی کوری مالیکهوه رهزای خوای لى بى دهگیرنهوه، که فەرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم دهپارایهوه دهیغه رموو: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَالْهَرَمِ وَالْجُبْنِ وَالْبُخْلِ، وَفِتْنَةِ الْمَسِيحِ، وَعَذَابِ الْقَبْرِ). خودایه بهنات پى دهگرم له ته مهلى و پیری و په کهکتهوتیهی ترسنوکی و چروکی و فیتنه و ناژاوهی دهججالی دروژن و سزاو نازاری گۆر.

نه وهی هاتوره ده رباره ی ته سییحات به په نجه کانی ده ست

۷۲ - باب مَا جَاءَ فِي عَقْدِ التَّسْبِيحِ بِالْيَدِ

۳۴۸۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَثَامُ بْنُ عَلِيٍّ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ السَّائِبِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَعْقِدُ التَّسْبِيحَ بِيَدِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ الْأَعْمَشِ عَنْ عَطَاءِ بْنِ السَّائِبِ. وَرَوَى شُعْبَةُ، وَالثَّوْرِيُّ، هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ عَطَاءِ بْنِ السَّائِبِ، بِطَوِيلِهِ.

واته: له (عبد الله) ی کورپی عه مره وه ره زای خویان لی بی ده گێرنه وه، که
فهرموویه تی: پیغه مبه رم صلی الله علیه وسلمه دی به په نجه کانی دهستی
ته سییحاتی ده کرد.

۳۴۸۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَهْلُ بْنُ يُونُسَ، قَالَ: حَدَّثَنَا حُمَيْدٌ، عَنْ ثَابِتِ بْنِ النَّبَّاسِ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَادَ رَجُلًا قَدْ جُهِدَ حَتَّى صَارَ مِثْلَ الْفَرْخِ فَقَالَ لَهُ: أَمَا كُنْتَ تَدْعُو؟ أَمَا كُنْتَ تَسْأَلُ رَبَّكَ الْعَافِيَةَ؟ قَالَ: كُنْتُ أَقُولُ: اللَّهُمَّ مَا كُنْتُ مُعَاقِبِي بِهِ فِي الْآخِرَةِ فَعَجِّلْهُ لِي فِي الدُّنْيَا، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: سُبْحَانَ اللَّهِ، إِنَّكَ لَا تُطِيقُهُ أَوْ لَا تَسْتَطِيعُهُ، أَفَلَا كُنْتَ تَقُولُ: اللَّهُمَّ آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نه نه سی کورپی مالیکه وه ره زای خوی لی بی ده گێرنه وه، که
فهرموویه تی: پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم سهردانی پیاویکی نه خوشی
کرد بینی لاواز بووه وهک بیچوه مه لی لیتهاتووه، پتی فهرموو: (نایا تو هه رگیز

پاراپیتتهوه له خواو داوای هیچ شتیکت لی کردووه؟) وتی: بهائی، ده موت: خودایه نه گهر له رۆژی دوابی تۆلهی تاوانیکم لی ده سیئی لهم دونیایه دا لیم بستیته، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (تۆ بهرگهی نهوه ناگری، یان توانای نهوهت نیه، ده بوو بتگوتایه: (اللَّهُمَّ آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ) واته: خودایه! له دنیاو له دواپۆژدا چاکه مان پی به خشهوه له سزای دۆزهخ بمانپاریزه.

۳۴۸۷- حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ الْحَارِثِ، عَنْ حُمَيْدٍ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسٍ، نَحْوَهُ. وَقَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْ أَنَسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

۳۴۸۸- (حسن لغیره) حَدَّثَنَا هَارُونُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، حَدَّثَنَا زُوْحُ بْنُ عُبادَةَ عَنْ هِشَامِ بْنِ حَسَّانَ، عَنِ الْحَسَنِ فِي قَوْلِهِ: (رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً)، قَالَ: فِي الدُّنْيَا الْعِلْمُ وَالْعِبَادَةُ، وَفِي الْآخِرَةِ الْجَنَّةُ.

واته: ده بارهی نهه نایهته: (اللَّهُمَّ آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ) واته: خودایه! له دنیاو له دواپۆژدا چاکه مان پی به خشهوه له سزای دۆزهخ بمانپاریزه.

ههسهه فهرمووی: چاکه له دنیاو زانسته و په رستهه، له دواپۆژیشدا بهههسته.

۷۳ - باب

۳۴۸۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا الْأَخْوَصِ، يُحَدِّثُ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَدْعُو: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَى وَالتَّقَى وَالْعَفَافَ وَالْغِنَى. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الله)ی کوری مهسعودهوه رهزای خویان لی بی دهگیرنهوه، که فەرموویهتی: پیغمبرهوی خوا صلی الله علیه وسلم نهم دوغایهی دهکرد: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَى وَالتَّقَى وَالْعَفَافَ وَالْغِنَى). خودایه داوای ریتموونی و هیدایهت و پارێزکاری و تهقواو دهست و دهم و داوین پاکی و دهوله مهندیت لی دهکهه.

۳۴۹۰ - (ضعیف إلا قوله في داود: (كان أعبد البشر) فهو عند (م) ابن عمر) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ فُضَيْلٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سَعْدٍ الْأَنْصَارِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ رَبِيعَةَ الدِّمَشْقِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَائِدُ اللَّهِ أَبُو إِدْرِيسَ الْحَوَّلَانِيُّ، عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: كَانَ مِنْ دُعَاءِ دَاوُدَ يَقُولُ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ حُبَّكَ، وَحُبَّ مَنْ يُحِبُّكَ، وَالْعَمَلَ الَّذِي يُبَلِّغُنِي حُبَّكَ، اللَّهُمَّ اجْعَلْ حُبَّكَ أَحَبَّ إِلَيَّ مِنْ نَفْسِي وَأَهْلِي، وَمِنْ الْمَاءِ الْبَارِدِ قَالَ: وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا ذَكَرَ دَاوُدَ يُحَدِّثُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ أَعْبَدَ الْبَشَرِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوی لی بی دهگیرنهوه، که فەرموویهتی: پیغمبرهوی خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویهتی: (له پارانهوه کانی داود دهیفرموو: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ حُبَّكَ، وَحُبَّ مَنْ يُحِبُّكَ، وَالْعَمَلَ الَّذِي يُبَلِّغُنِي حُبَّكَ، اللَّهُمَّ اجْعَلْ حُبَّكَ أَحَبَّ إِلَيَّ مِنْ نَفْسِي وَأَهْلِي، وَمِنْ الْمَاءِ الْبَارِدِ). خودایه داوای خۆشهویستی خۆت لی دهکهه، وه خۆشهویستی نهو کهسهش که توی خۆشهوی،

ههروههها خۆشهویستی نهو کارهش خۆشهویستی که دهبی بههوی خۆشهویستی تو، خودایه خۆشهویستی خۆت بکه به گهورهترین ناوتم که زیاتر له خۆم و خزم و کهسوکار و خانهوادهکهه لهلام خۆشهویستر بی، وه لهناوی ساردیش لهلام شیرینتر بی.

پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم که باسی داودی دهکرد و ههوالی نهوی دهگیرایهوه دهیغهرموو: (خواپهرستترین کهس داود بووه).

٧٤ - باب

٣٤٩١ - (ضعیف) حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عَدِيٍّ، عَنْ حَمَّادِ بْنِ سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ الْخَطْمِيِّ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ كَعْبٍ الْقُرْظِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ يَزِيدٍ الْخَطْمِيِّ الْأَنْصَارِيِّ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ فِي دُعَائِهِ: اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي حُبَّكَ وَحُبَّ مَنْ يَنْفَعُنِي حُبُّهُ عِنْدَكَ، اللَّهُمَّ مَا رَزَقْتَنِي مِمَّا أُحِبُّ فَاجْعَلْهُ قُوَّةً لِي فِيْمَا تُحِبُّ، اللَّهُمَّ وَمَا رَزَوْت عَنِّي مِمَّا أُحِبُّ فَاجْعَلْهُ فَرَاغًا لِي فِيْمَا تُحِبُّ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ وَأَبُو جَعْفَرٍ الْخَطْمِيُّ اسْمُهُ: عُمَيْرُ بْنُ يَزِيدَ بْنِ حُمَاشَةَ.

واته: له (عبدالله)ی کوری یهزیدهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم له پارانوههکانیدا دهیغهرموو: (اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي حُبَّكَ وَحُبَّ مَنْ يَنْفَعُنِي حُبُّهُ عِنْدَكَ، اللَّهُمَّ مَا رَزَقْتَنِي مِمَّا أُحِبُّ فَاجْعَلْهُ قُوَّةً لِي فِيْمَا تُحِبُّ، اللَّهُمَّ وَمَا رَزَوْت عَنِّي مِمَّا أُحِبُّ فَاجْعَلْهُ فَرَاغًا لِي فِيْمَا تُحِبُّ). خودایه خۆشهویستی خۆت بکه به نسیم، خۆشهویستی نهو کهسهش که خۆشهویستی نهو سوودی دهبی بۆم لهلای تو، خودایه نهوهی خۆم خۆشم دهوی و دهیکهی به نسیم بیکه به دهسمایهی خۆشهویستی تو، خودایه نهوهی خۆم خۆشم دهوی و بهلام تو نایکهی به نسیم بیکه به فراغی بۆم بۆ نهوهی تو پیت خۆشه نهغامی بدهم له زیکر و یادی تو و پارانوهه و پهروستش.

٧٥ - بَاب

٣٤٩٢ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ الزُّبَيْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعْدُ بْنُ أَوْسٍ، عَنْ بِلَالٍ بْنِ يَحْيَى الْعُبَيْسِيِّ، عَنْ شَتِيرِ بْنِ شَكْلٍ، عَنْ أَبِيهِ شَكْلٍ بْنِ حُمَيْدٍ، قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ عَلِّمْنِي تَعَوُّذًا أَتَعَوُّدُ بِهِ. قَالَ: فَأَخَذَ بِكَفِّي فَقَالَ: قُل: اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ سَمْعِي، وَمِنْ شَرِّ بَصَرِي، وَمِنْ شَرِّ لِسَانِي، وَمِنْ شَرِّ قَلْبِي، وَمِنْ شَرِّ مَنِيَّيَ يَغْنِي فَرْجَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ سَعْدِ بْنِ أَوْسٍ عَنْ بِلَالٍ بْنِ يَحْيَى.

واته: له شهكهلى كورى حومه يدهوه رهزای خواى لى بى ده گيرنهوه، كه فهرموويه تى: چوومه خزمهت پيغه مبهري خوا صلی الله علیه وسلم، وتم: نهى پيغه مبهري خوا صلی الله علیه وسلم دو عايه كم فيريكه په ناگرتن بى به خوا، وتى: پيغه مبهري خوا صلی الله علیه وسلم ده ستى گرتم و فهرمووى: (بلى): (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ سَمْعِي، وَمِنْ شَرِّ بَصَرِي، وَمِنْ شَرِّ لِسَانِي، وَمِنْ شَرِّ قَلْبِي، وَمِنْ شَرِّ مَنِيَّيَ) خوابه په نا ده گرم به تو له خرابه ي گويم، له خرابه ي چاوم، له خرابه ي زمانم، له خرابه ي دلم، له خرابه ي تو ماو (مهنى) م.

٧٦ - بَاب

٣٤٩٣ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ التَّيْمِيِّ، أَنَّ عَائِشَةَ، قَالَتْ: كُنْتُ نَائِمَةً إِلَى جَنْبِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَفَّذْتُهُ مِنَ اللَّيْلِ فَلَمَسْتُهُ فَوَقَعَتْ يَدِي عَلَى قَدَمَيْهِ وَهُوَ سَاجِدٌ وَهُوَ يَقُولُ: أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَمِمَّا قَاتِكَ مِنْ عُقُوبِكَ، لَا

أُخْصِي ثَنَاءَ عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا أَتْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَقَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْ عَائِشَةَ. حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، بِهَذَا الْإِسْنَادِ نَحْوَهُ وَزَادَ فِيهِ: وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ لَا أُخْصِي ثَنَاءَ عَلَيْكَ.

واته: له عائیشه وه رهزای خوای لی بئی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: شه وێک له ته نیشته پیغه مبه ره وه صلی الله علیه وسلم خه و تبه ووم لیم وون بوو، منیش بوو گه پام دهستم کهوت له بهری پیتی که هه لی کردبوو له سه جده دا ده یفه رموو: (أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَبِمَعْفَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ، لَا أُخْصِي ثَنَاءَ عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا أَتْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ). خودایه! من په نا به رازی بوونت ده گرم له خه شم و قینت، په نا به لیبورده کانت ده گرم له سزا کانت، من نازام سوپاس و ستایشی تو بکه م، تو ناوای که ستایشی خۆت کردوه.

٧٧ - بَابُ

٣٤٩٤ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ الْمَكِّيِّ، عَنْ طَاوُوسِ الْيَمَامِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُعَلِّمُهُمْ هَذَا الدُّعَاءَ كَمَا يُعَلِّمُهُمُ السُّورَةَ مِنَ الْقُرْآنِ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَعَذَابِ الْقَبْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: له (عبد الله)ی کورپی عه باسه وه رهزای خویان لی بئی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم نهم پارانه وه ی فیرده کردن وه ک چون سوره تیکی قورثانی فیرده کردن: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَعَذَابِ الْقَبْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ) خودایه په نا ده گرم به تو له سزای ناگری دۆزه خ، وه په نا ده گرم به تو له

سزای سهختی گۆر، وه پهنا ده گرم بهتۆ له بهلاو فیتنه ی ده ججالی درۆزن، ههروهها پهنا ده گرم بهتۆ له بهلاو فیتنه ی ژیان و مردن.

۳۴۹۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا هَارُونُ بْنُ إِسْحَاقَ الهمدانيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدَةُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدْعُو بِهَذِهِ الْكَلِمَاتِ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ النَّارِ، وَعَذَابِ النَّارِ، وَعَذَابِ الْقَبْرِ، وَفِتْنَةِ الْقَبْرِ، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْغَنَى، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْفَقْرِ، وَمِنْ شَرِّ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْ خَطَايَايَ بِمَاءِ الثَّلَجِ وَالْبَرْدِ، وَأَنْتَ قَلْبِي مِنَ الْخَطَايَا كَمَا أَنْقَيْتَ الثُّوبَ الْأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ، وَبَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَالْهَرَمِ وَالْمَأْثَمِ وَالْمَغْرَمِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عایشهوه رهزای خوای لى بى ده گپنهوه، كه فهرموویهتى: پیغمبرهوى خوا صلی الله علیه وسلم بهم وشانه دهپاراپهوه: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ النَّارِ، وَعَذَابِ النَّارِ، وَعَذَابِ الْقَبْرِ، وَفِتْنَةِ الْقَبْرِ، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْغَنَى، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْفَقْرِ، وَمِنْ شَرِّ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْ خَطَايَايَ بِمَاءِ الثَّلَجِ وَالْبَرْدِ، وَأَنْتَ قَلْبِي مِنَ الْخَطَايَا كَمَا أَنْقَيْتَ الثُّوبَ الْأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ، وَبَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَالْهَرَمِ وَالْمَأْثَمِ وَالْمَغْرَمِ). خودایه پهنا ده گرم بهتۆ له بهلاو فیتنه ی ناگر و سزای ناگر، وه له سزای سهختی گۆر، وه پهنا ده گرم بهتۆ له دهوله مهندى، وه له بهلاو فیتنه ی سزای سهختی گۆر، وه له بهلاو فیتنه ی ده ججالی درۆزن، خواجه گوناھو تاوانه کانه بشورهوه بهناوو بهفرو باران، خواجه دلّه پاکههروه گوناھو تاوان وهك چۆن جل و بهرگى سپى له چلك و پیسى پاک ده بیتهوه، خواجه نیتوان من و گوناھو تاوانه کانه نهوهندهی نیتوان روژههلات و روژناوا دوور بجهروهوه، خودایه پهناات پى ده گرم له

تهمه لئی و پیری و په ککه و ته بی و گونا هو تاوان و قهرزاری.

۳۴۹۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا هَارُونُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُهُ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ عِنْدَ وَفَاتِهِ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي، وَأَلْحِقْنِي بِالرَّفِيقِ الْأَعْلَى. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عانی شه وه رهزای خوای لئی بی ده گێرنه وه، که فەرموویه تی: بو خۆم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بسو له کاتی سهرمه رگدا ده یفه رموو: (اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي، وَأَلْحِقْنِي بِالرَّفِيقِ الْأَعْلَى) خودایه لیم خۆشبه، بهزه بیت پێمدا بێته وه، بگهیه نه به هاوه لئی پایه داران.

۷۸ - بَابُ

۳۴۹۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الْأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يَقُولُ أَحَدُكُمْ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي إِنْ شِئْتَ، اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي إِنْ شِئْتَ، لِيَعْزِمَ الْمَسْأَلَةَ فَإِنَّهُ لَا مَكْرَهَ لَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لئی بی ده گێرنه وه، که فەرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه تی: (با کهسی له ئێوه نه لئی خودایه! نه گهر خۆت تاره زوو ده کهی لیم خۆشبه، خودایه نه گهر خۆت ویستت ره جم پئی بکه، به عهزمه وه بپارێنه وه چونکه کهس زۆری له سه ر خوا نه).

٧٩ - باب

٣٤٩٨ - (حسن) حَدَّثَنَا الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنْ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْأَعْرَبِيِّ، وَعَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: يَنْزِلُ رَبُّنَا كُلَّ لَيْلَةٍ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا حِينَ يَبْقَى ثُلُثُ اللَّيْلِ الْآخِرِ، فَيَقُولُ: مَنْ يَدْعُونِي فَأَسْتَجِيبَ لَهُ؟ وَمَنْ يَسْأَلُنِي فَأُعْطِيَهُ؟ وَمَنْ يَسْتَغْفِرُنِي فَأَغْفِرَ لَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَأَبُو عَبْدِ اللَّهِ الْأَعْرَبِيُّ اسْمُهُ: سَلْمَانُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَجُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ، وَرِفَاعَةَ الْجُهَنِيِّ، وَأَبِي الدَّرْدَاءِ، وَعُثْمَانَ بْنِ أَبِي الْعَاصِ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (خوای گه وره وه په روه ردگار هه موو شه وی له سییه کی دواپی شه ودا دیته خواره وه^(١) بو ناسمانی دونیا، ده فهرمویت: کی لیم ده پارپته وه هاناو هاوارم بو دینی هه تا بیم به هاواریه و نزاکانی گیرا بکه م، کی داوام لی ده کات هه تا پی به خشم، کی داوا لی خوشبو م لی ده کات تا لیتی خوش بیم).

٣٤٩٩ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى التَّقْفِيُّ الْمَرْوَزِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَفْصُ بْنُ غِيَاثٍ، عَنْ ابْنِ جُرَيْجٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ سَابِطٍ، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ، قَالَ: قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ: أَيُّ الدُّعَاءِ أَسْمَعُ؟ قَالَ: جَوْفُ اللَّيْلِ الْآخِرِ، وَدُبُرُ الصَّلَوَاتِ الْمَكْتُوباتِ. هَذَا

(١) دابه زینی که شایه نی گه وره بی شکۆمه ندی و که مالی نه و بیت، به بی شه وی بجوینریت به دروستکراوه کانی و، نیمه چۆنیه تیه کی نازانین خوا خۆی ده یزانێ.

حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَقَدْ رَوَى عَنْ أَبِي ذَرٍّ، وَابْنِ عُمَرَ. عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: جَوْفُ اللَّيْلِ الْآخِرُ الدُّعَاءُ فِيهِ أَفْضَلُ أَوْ أَرْجَى وَنَحْوُ هَذَا.

واته: له نهبو نومامه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: وترا: نهی پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم له چ کاتی کدا پارانم وه باشتر گیرا ده بیته؟ فهرمووی: (پارانم وه له سییه کی دواپی شهودا، پارانم وه ی پاش نویره فهزه کان).

۳۵۰۰ - (ضعیف لكن الدعاء حسن) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْحَمِيدِ أَبُو عُمَرَ الْهَلَالِيُّ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ إِيسَى الْجُرَيْرِيِّ، عَنْ أَبِي السَّلِيلِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَجُلًا قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ سَمِعْتُ دُعَاءَكَ اللَّيْلَةَ، فَكَانَ الَّذِي وَصَلَ إِلَيَّ مِنْهُ أَنَّكَ تَقُولُ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، وَوَسِّعْ لِي فِي دَارِي، وَبَارِكْ لِي فِيمَا رَزَقْتَنِي قَالَ: فَهَلْ تَرَاهُنَّ تَرْكُنَّ شَيْئًا. وَهَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ. وَأَبُو السَّلِيلِ اسْمُهُ: ضَرْبٌ بْنُ نَفِيرٍ وَيُقَالُ: ابْنُ نَفِيرٍ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که پیاو ی فهرمووی: نهی پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم، نهم شهو گویم له پارانم وه که ت بوو، نه وه ی به من گه یشت وایزانم ده تفهرموو: (اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، وَوَسِّعْ لِي فِي دَارِي، وَبَارِكْ لِي فِيمَا رَزَقْتَنِي). خودایه لیم خوشبه، خانهم فراوان بکه، بهره که ت بخه ره رۆزیم. فهرمووی: (بو نهو دوعایانه هیچیان به جی هیشته وه).

۳۵۰۱ - (ضعیف) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا حَيُّوَةُ بْنُ شَرِيحٍ الْحِمَصِيُّ، عَنْ بَقِيَّةِ بْنِ الْوَلِيدِ، عَنْ مُسْلِمِ بْنِ زَيْادٍ، قَالَ: سَمِعْتُ أَنَسًا، يَقُولُ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ قَالَ حِينَ يُصْبِحُ: اللَّهُمَّ أَصْبَحْنَا نُسْهِدُكَ وَنُشْهِدُ حَمَلَةَ عَرْشِكَ وَمَلَائِكَتَكَ وَجَمِيعَ خَلْقِكَ بِأَنَّكَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا

شَرِيكَ لَكَ، وَأَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ، إِلَّا غَفَرَ اللَّهُ لَهُ مَا أَصَابَ فِي يَوْمِهِ ذَلِكَ، وَإِنْ قَالَهَا حِينَ يُمَسِّي غَفَرَ اللَّهُ لَهُ مَا أَصَابَ فِي تِلْكَ اللَّيْلَةِ مِنْ ذَنْبٍ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ.

واته: له نه نهسی کوپی مالیکهوه رهزای خوای لی بی ده گێرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (هه رکهس به انیان بلی: (اللَّهُمَّ أَصْبَحْنَا نَشْهَدُكَ وَنُشْهِدُ حَمَلَةَ عَرْشِكَ وَمَلَائِكَتَكَ وَجَمِيعَ خَلْقِكَ بِأَنَّكَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، وَأَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ). واته: خودابه به یانی به سهرمدا هات و شایهتیت بو ددهم و نهوانهش که عهرشه کهی تویان هه لگرتوه و مه لانیکه کان و هه موو دروستکراوانت شایهتیت بو ددهن، که هیچ په رستراویک نیه به ههق جگه له تو، تاک و ته نیایت و هیچ هاوهل و شه ریکتکت نیه، ههروه ها شایهتیش ددهن که موحه مه د صلی الله علیه وسلم بهنده و نیراوی تویه، نهوه خوای گهوره له تاوانه کانی نهو روژهی خوش ده بیئت، نه گهر ئیواران بیلێ خوای گهوره له تاوانه کانی نهو شهوهی خوش ده بیئت.

٨٠ - بَاب

٣٥٠٢ - (حسن) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا يَحْيَى بْنُ أَبِي ثَوْبٍ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ زَخْرٍ، عَنْ خَالِدِ بْنِ أَبِي عُمَرَ، أَنَّ ابْنَ عُمَرَ، قَالَ: قُلْنَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُومُ مِنْ مَجْلِسٍ حَتَّى يَدْعُو بِحَوْلَاءِ الدَّعَوَاتِ لِأَصْحَابِهِ: اللَّهُمَّ اقْسِمْ لَنَا مِنْ حَشِيَّتِكَ مَا يَحُولُ بَيْنَنَا وَبَيْنَ مَعَاصِيكَ، وَمِنْ طَاعَتِكَ مَا تُبَلِّغُنَا بِهِ جَنَّاتِكَ، وَمِنْ الْيَقِينِ مَا تَهْوُونَ بِهِ عَلَيْنَا مِصْبِيحَاتِ الدُّنْيَا، وَتَمِيعُنَا بِأَسْمَاعِنَا وَأَبْصَارِنَا وَقُوتِنَا مَا أَحْيَيْنَا، وَاجْعَلْهُ الْوَارِثَ مِنَّا، وَاجْعَلْ ثَأْرَنَا عَلَى مَنْ ظَلَمْنَا، وَانصُرْنَا عَلَى مَنْ عَادَانَا، وَلَا تَجْعَلْ مِصْبِيغَنَا فِي دِينِنَا، وَلَا تَجْعَلِ الدُّنْيَا أَكْبَرَ هَمِّنا وَلَا مَبْلَغَ

عِلْمِنَا، وَلَا تُسَلِّطْ عَلَيْنَا مَنْ لَا يَرْحَمُنَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وَقَدْ رَوَى بَعْضُهُمْ هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ خَالِدِ بْنِ أَبِي عِمْرَانَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ.

واته: له ئیبنو عومهره وه رهزای خویان لی بی ده گێر نه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ههتا ئهم دوعا یه نه خوێندایه بۆ هاوه لانی له کهم کۆر دا هه لئه سا هه تافهرموویه تی: (اللَّهُمَّ اقْسِمْ لَنَا مِنْ حَشِيَّتِكَ مَا يَحُولُ بَيْنَنَا وَمِنْ طَاعَتِكَ مَا تُبَلِّغُنَا بِهِ جَنَّتَكَ، وَمِنْ الْيَقِينِ مَا تُهَوِّنُ بِهِ عَلَيْنَا مُصِيبَاتِ الدُّنْيَا، وَمَتَّعْنَا بِأَسْمَاعِنَا وَأَبْصَارِنَا وَقُوتِنَا مَا أَحْيَيْتَنَا، وَاجْعَلْ الْوَارِثَ مِنَّا، وَاجْعَلْ ثَارَنَا عَلَى مَنْ ظَلَمْنَا، وَانصُرْنَا عَلَى مَنْ عَادَانَا، وَلَا تَجْعَلْ مُصِيبَتَنَا فِي دِينِنَا، وَلَا تَجْعَلِ الدُّنْيَا أَكْبَرَ هَمًّا وَلَا مَبْلَغَ عِلْمِنَا، وَلَا تُسَلِّطْ عَلَيْنَا مَنْ لَا يَرْحَمُنَا). خودایه ئه وهنده به شمان بۆ دابنێ له ترس و خۆفی خۆت دورمان بخاته وه له گونا هو نافهرمانی تۆ، له تاعهت و فهرمان بهرداری ئه وهنده به شمان بده که پیتی بگهینه به ههشتی تۆ، له دنیایه و متمانهش ئه وهنده مان پێ بده به لآو ناخۆشیه کانی دنیا به لامانه وه ئاسان بێ خۆرا گرین له بهرام بهریان، ههتا زیندووین گویمان و چاومان و هیز و توانا مان پێ رهوا ببینه، له پاش مردنیشمان بیانکه به مایه ی سود و قازانج بۆمان، هه رکهس سته مان لی ده کات تۆ له ی بیستنه، هه رکهس دوژمنایه تیمان ده کات سه رمان بخهیت به سه ریدا، دینمان تووشی به لآو ناخۆشی مه که، دنیا مه که به ئه وه پهری هیوا و ئاواتمان، وه مه یکه به ئه وه پهری زانستمان، ئه و که سانه زال نه که ی به سه رماندا به زه بیان پیماندا نه یه ته وه.

۳۵۰۳ - (صحيح الإسناد) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَاصِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُثْمَانُ الشَّحَّامُ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُسْلِمُ بْنُ أَبِي بَكْرَةَ، قَالَ: سَمِعَنِي أَبِي، وَأَنَا أَقُولُ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْكَسَلِ وَعَذَابِ الْقَبْرِ. قَالَ: يَا بُنَيَّ مِمَّنْ سَمِعْتَ هَذَا؟

قُلْتُ: سَمِعْتُكَ تَقُولُهُنَّ، قَالَ: الزَّمُهُنَّ، فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُهُنَّ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له موسلیمی کوری نه بی (أَبِي بَكْرَةَ) وه ره زای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: باو کم گوئی لی بوو من ده موت: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْكَسَلِ وَعَذَابِ الْقَبْرِ) خودایه په نا نه گرم به تو له غهم و په ژاره و ته مه لی و سزای گۆر، فهرمووی: کوری خۆم نه مه ت له کئی بیستوه؟ وتم: له تو، فهرمووی: دهی پابه ند به پێیانه وه، چونکه من بوو خۆم گویم له پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده ی فهرموون.

۸۱ - بَاب

۳۵۰۴ - (ضعيف) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حَشْرَمٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا الْفَضْلُ بْنُ مُوسَى، عَنِ الْحُسَيْنِ بْنِ وَاقِدٍ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنِ الْحَارِثِ، عَنْ عَلِيٍّ قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَلَا أُعَلِّمُكَ كَلِمَاتٍ إِذَا قُلْتَهُنَّ غَفَرَ اللَّهُ لَكَ وَإِنْ كُنْتَ مَغْفُورًا لَكَ؟ قَالَ: قُلْ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْخَلِيمُ الْكَرِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ. قَالَ عَلِيُّ بْنُ حَشْرَمٍ: وَأَخْبَرَنَا عَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ بْنِ وَاقِدٍ، عَنْ أَبِيهِ، بِمِثْلِ ذَلِكَ إِلَّا أَنَّهُ قَالَ فِي آخِرِهَا: الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنِ الْحَارِثِ، عَنْ عَلِيٍّ.

واته: له پێشهوا عه لیه وه ره زای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هۆشیاریه چهند وشهیه کت فیر ده کم نه گهر بیانلێتی خوای گه وره لیت خوش ده بی)، فهرمووی: (بلی: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْخَلِيمُ الْكَرِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ).

العَرْشِ الْعَظِيمِ). هیچ په رستراویکی به ههق نییه که شایسته ی په رستن بیت جگه له (الله) ی بلندی شکۆمه ند، هیچ په رستراویکی به ههق نییه که شایسته ی په رستن بیت جگه له (الله) ی هیدی و خاوه ن حیل و بهرێز، هیچ په رستراویکی به ههق نییه که شایسته ی په رستن بیت جگه له (الله) ی خاوه ن عهرشی گه وره و شکۆمه ند. له کۆتاییه وه نه مه شی بو زیاد کرد: (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ) سوپاس و ستایشی بو په روه ردگاری جیهانیان.

۸۲ - بَاب

۳۵۰۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ، قَالَ: حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ سَعْدٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: دَعَوْهُ ذِي النُّونِ إِذْ دَعَا وَهُوَ فِي بَطْنِ الْحَوَى: لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ، فَإِنَّهُ لَمْ يَدْعُ بِهَا رَجُلٌ مُسْلِمٌ فِي شَيْءٍ قَطُّ إِلَّا اسْتَجَابَ اللَّهُ لَهُ. قَالَ مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى: قَالَ مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ، مَرَّةً: عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ سَعْدٍ، وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ عَنْ أَبِيهِ. وَقَدْ رَوَى غَيْرُ وَاحِدٍ هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ يُونُسَ بْنِ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ سَعْدٍ، وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ عَنْ أَبِيهِ. وَرَوَى بَعْضُهُمْ، وَهُوَ أَبُو أَحْمَدَ الزُّبَيْرِيُّ، عَنْ يُونُسَ، فَقَالَ: عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ سَعْدٍ، نَحْوَ رِوَايَةِ مُحَمَّدِ بْنِ يُوسُفَ. وَكَانَ يُونُسُ بْنُ أَبِي إِسْحَاقَ رُبَّمَا ذَكَرَ فِي هَذَا الْحَدِيثِ عَنْ أَبِيهِ، وَرُبَّمَا لَمْ يَذْكُرْهُ.

واته: له سهعهده وه رهزای خوی لی بی ده گیرنه وه، که فەرموویه تی: پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه تی: (پارانموره ی یونس پیغمبره کاتی له سکی نه ههنگه که دا بوو نه مه بوو: (لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ). هه

موسولمانی بۆ ههر کاریک بهم دوعا یه بیاریته وه خوای گه وره لی وهرده گریت و دوعاکی گیرا ده کات.

۸۳ - باب

۳۵۰۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ حَمَّادٍ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْأَعْلَى، عَنْ سَعِيدٍ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَبِي زَافِعٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ لِلَّهِ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ اسْمًا مِائَةً غَيْرَ وَاحِدٍ مَنْ أَحْصَاهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ. قَالَ يُونُسُ: وَحَدَّثَنَا عَبْدُ الْأَعْلَى، عَنْ هِشَامِ بْنِ حَسَّانَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سِيرِينَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمِثْلِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره خا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (خوای گه وره نه وه و نو ناوی ههیه ههرکس ههژماریان بکات ده چیتته بهه شته وه).

۳۵۰۷ - (ضعیف بسرد الأسماء) حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ يَعْقُوبَ قَالَ: حَدَّثَنِي صَفْوَانُ بْنُ صَالِحٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ بْنُ مُسْلِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعَيْبُ بْنُ أَبِي حَمْزَةَ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الْأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ لِلَّهِ تَعَالَى تِسْعَةً وَتِسْعِينَ اسْمًا، مِئَةً غَيْرَ وَاحِدَةٍ، مَنْ أَحْصَاهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ، هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ، الرَّحِيمُ، الْمَلِكُ، الْقُدُّوسُ، السَّلَامُ، الْمُؤْمِنُ، الْمُهِينُ، الْعَزِيزُ، الْجَبَّارُ، الْمُتَكَبِّرُ، الْخَالِقُ، الْبَارِئُ، الْمُصَوِّرُ، الْعَفَّارُ، الْمُهَيَّاءُ، الْوَهَّابُ، الرَّزَّاقُ، الْفَتَّاحُ،

الْعَلِيمُ، الْقَابِضُ، الْبَاسِطُ، الْخَافِضُ، الرَّافِعُ، الْمُعِزُّ، الْمُدْلِلُ، السَّمِيعُ، الْبَصِيرُ، الْحَكَمُ،
الْعَدْلُ، اللَّطِيفُ، الْخَبِيرُ، الْخَلِيمُ، الْعَظِيمُ، الْغَفُورُ، الشَّكُورُ، الْعَلِيُّ، الْكَبِيرُ، الْخَفِيفُ،
الْمُقِيتُ، الْحَسِيبُ، الْجَلِيلُ، الْكَرِيمُ، الرَّقِيبُ، الْمُجِيبُ، الْوَاسِعُ، الْحَكِيمُ، الْوَدُودُ،
الْمَجِيدُ، الْبَاعِثُ، الشَّهِيدُ، الْحَقُّ، الْوَكِيلُ، الْقَوِيُّ، الْمَتِينُ، الْوَلِيُّ، الْحَمِيدُ، الْمُخَصِّي،
الْمُبْدِي، الْمُعِيدُ، الْمُخَيِّي، الْمُمِيتُ، الْحَيُّ، الْقَيُّومُ، الْوَاحِدُ، الْمَاجِدُ، الْوَاحِدُ،
الصَّمَدُ، الْقَادِرُ، الْمُقْتَدِرُ، الْمُقَدِّمُ، الْمُؤَخَّرُ، الْأَوَّلُ، الْآخِرُ، الظَّاهِرُ، الْبَاطِنُ، الْوَالِي،
الْمُتَعَالِي، الْبَرُّ، التَّوَّابُ، الْمُنتَقِمُ، الْعَفْوُ، الرَّءُوفُ، مَالِكُ الْمُلْكِ، ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ،
الْمُقْسِطُ، الْجَامِعُ، الْعَنِي، الْمُغْنِي، الْمَانِعُ، الضَّارُّ، النَّافِعُ، النُّورُ، الْهَادِي، الْبَدِيعُ،
الْبَاقِي، الْوَارِثُ، الرَّشِيدُ، الصَّبُورُ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ حَدَّثَنَا بِهِ غَيْرٌ وَاحِدٌ عَنْ صَفْوَانَ
بْنِ صَالِحٍ، وَلَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ صَفْوَانَ بْنِ صَالِحٍ: وَهُوَ ثِقَّةٌ عِنْدَ أَهْلِ الْحَدِيثِ.
وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلَا
نَعْلَمُ فِي كَبِيرِ شَيْءٍ مِنَ الرِّوَايَاتِ ذَكَرَ الْأَسْمَاءُ إِلَّا فِي هَذَا الْحَدِيثِ. وَقَدْ رَوَى آدَمُ بْنُ
أَبِي إِيسَى، هَذَا الْحَدِيثَ بِإِسْنَادٍ غَيْرِ هَذَا عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
وَذَكَرَ فِيهِ الْأَسْمَاءُ وَلَيْسَ لَهُ إِسْنَادٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لى بى ده گپرنه وه، كه فهرموویه تی:
پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (خوای گهوره نه وه و نو ناوی
همیه هه رکهس هه ژماریان بکات ده چیتته بهه شته وه، (هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
الرَّحْمَنُ، الرَّحِيمُ، الْمَلِكُ، الْقُدُّوسُ، السَّلَامُ، الْمُؤْمِنُ، الْمُهِيمُنُ، الْعَزِيزُ، الْجَبَّارُ،
الْمُتَكَبِّرُ، الْخَالِقُ، الْبَارِئُ، الْمُصَوِّرُ، الْغَفَّارُ، الْقَهَّارُ، الْوَهَّابُ، الرَّزَّاقُ، الْفَتَّاحُ،
الْعَلِيمُ، الْقَابِضُ، الْبَاسِطُ، الْخَافِضُ، الرَّافِعُ، الْمُعِزُّ، الْمُدْلِلُ، السَّمِيعُ، الْبَصِيرُ،
الْحَكَمُ، الْعَدْلُ، اللَّطِيفُ، الْخَبِيرُ، الْخَلِيمُ، الْعَظِيمُ، الْغَفُورُ، الشَّكُورُ، الْعَلِيُّ، الْكَبِيرُ،
الْخَفِيفُ، الْمُقِيتُ، الْحَسِيبُ، الْجَلِيلُ، الْكَرِيمُ، الرَّقِيبُ، الْمُجِيبُ، الْوَاسِعُ، الْحَكِيمُ،

الْوَدُودُ، الْمَجِيدُ، الْبَاعِثُ، الشَّهِيدُ، الْحَقُّ، الْوَكِيلُ، الْقَوِيُّ، الْمَتِينُ، الْوَلِيُّ، الْحَمِيدُ، الْمُخْصِي، الْمُبْدِي، الْمُعِيدُ، الْمُخَيِّ، الْمُمِيتُ، الْحَيُّ، الْقَيُّومُ، الْوَاحِدُ، الْمَاجِدُ، الْوَاحِدُ، الصَّمَدُ، الْقَادِرُ، الْمُقْتَدِرُ، الْمُقَدِّمُ، الْمُؤَخَّرُ، الْأَوَّلُ، الْآخِرُ، الظَّاهِرُ، الْبَاطِنُ، الْوَالِي، الْمُتَعَالِي، الْبَرُّ، التَّوَّابُ، الْمُنتَقِمُ، الْعَفُوُّ، الرَّءُوفُ، مَالِكُ الْمُلْكِ، ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، الْمُقْسِطُ، الْجَامِعُ، الْغَنِيُّ، الْمُغْنِي، الْمَانِعُ، الضَّارُّ، النَّافِعُ، النُّورُ، الْهَادِي، الْبَدِيعُ، الْبَاقِي، الْوَارِثُ، الرَّشِيدُ، الصَّبُّورُ.

٣٥٠٨ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الْأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: إِنَّ لِلَّهِ تِسْعَةَ وَتِسْعِينَ اسْمًا مَنْ أَحْصَاهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ، وَلَيْسَ فِي هَذَا الْحَدِيثِ ذِكْرُ الْأَسْمَاءِ. وَهُوَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَرَوَاهُ أَبُو الْيَمَانِ، عَنْ شُعَيْبِ بْنِ أَبِي حَمْزَةَ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ الْأَسْمَاءَ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لى بى ده گێرنهوه، که فهرموویهتى: پیغمبرهوى خوا صلى الله عليه وسلم فهرموویهتى: (خوای گهواره نهوده و نو ناوى ههیه ههركهس ههژماريان بکات ده چیتته بههشتهوه). بهلام ناوه کانی تیدا نیه.

٣٥٠٩ - (ضعيف) حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ يَعْقُوبَ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ حُبَابٍ، أَنَّ حَمِيدًا الْمَكِّيَّ، مَوْلَى ابْنِ عُلْفَمَةَ، حَدَّثَهُ، أَنَّ عَطَاءَ بْنَ أَبِي رِيَّاحٍ، حَدَّثَهُ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا مَرَزْتُمْ بِرِيَّاضِ الْجَنَّةِ فَارْتَعُوا. قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا رِيَّاضُ الْجَنَّةِ؟ قَالَ: الْمَسَاجِدُ، قُلْتُ: وَمَا الرَّثْعُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لى بى ده گێرنهوه، که فهرموویهتى: پیغمبرهوى خوا صلى الله عليه وسلم فهرموویهتى: (نهگهر داتان بهلای حهلهقاتى

زیکر و یادی خوا و قورئان خویندندا له مزگه وته کاندای به شداری بکهمن). وتم: نهی پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم (رِیَاضِ الْجَنَّةِ) یانی چی؟ فهرمووی: (مزگه وته کان)، وتم: نهی پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم (رتع) یانی چی؟ فهرمووی: (سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ)ه).

۸۴ - بَاب مِنْهُ

۳۵۱۱ - (صحيح الإسناد) حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ يَعْقُوبَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ عَاصِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ عُمَرَ بْنِ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أُمِّهِ أُمِّ سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: إِذَا أَصَابَ أَحَدَكُمْ مُصِيبَةٌ فَلْيَقُلْ: إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ، اللَّهُمَّ عِنْدَكَ أَسْتَسِيبُ مُصِيبَتِي فَأَجْزِنِي فِيهَا وَأَبْدِلْنِي مِنْهَا خَيْرًا. فَلَمَّا اخْتُصِرَ أَبُو سَلَمَةَ، قَالَ: اللَّهُمَّ اخْلُفْ فِي أَهْلِي خَيْرًا مِنِّي، فَلَمَّا قُبِضَ قَالَتْ: أُمُّ سَلَمَةَ: إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ، عِنْدَ اللَّهِ أَسْتَسِيبُ مُصِيبَتِي فَأَجْزِنِي فِيهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَرَوَى هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَأَبُو سَلَمَةَ اسْمُهُ: عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الْأَسَدِ.

واته: له نه بی سه له مه وه ره زای خوای لی بی ده گیر نه وه، که وتویه تی: پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نه گهر که سی له نیوه توشی به لاو موسیبه تی بو با بلی: (إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ، اللَّهُمَّ عِنْدَكَ أَسْتَسِيبُ مُصِيبَتِي فَأَجْزِنِي فِيهَا وَأَبْدِلْنِي مِنْهَا خَيْرًا). واته: نیمه هه هه هی خواین و هه بۆلای نه ویش ده گه پێنه وه. خوابه داوای پاداشت لی ده کهم و به هیوای پاداشتی تۆم، تۆش پاداشت بدهر وه له سه ره نه به لاو موسیبه ته، شتی کهم توش بکه له وه چاکتر بیت.

نه بو سه له مه ره زای خوای لی بی له کاتی سه ره مه رگدا فهرمووی: خوابه داوای

پاداشتت لی ده کهم و به هیوای پاداشتت تۆم، تۆش پاداشتت بدهرهوه له سهر نهم به لاو موسیبهته، له من چاکتر بکه به نسیبی هاوسهره کهم.
کاتی نه بو سه له مه وه فاتتی کرد، ئومو سه له مهی هاوسهری فهرمووی: (إِنَّا لِلّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ). خواجه داوای پاداشتت لی ده کهم و به هیوای پاداشتت تۆم، تۆش پاداشتت بدهرهوه له سهر نهم به لاو موسیبهته).

۸۵ - بَاب

۳۵۱۲ - (ضعیف) حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ عِيسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا الْفَضْلُ بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا سَلَمَةُ بْنُ وَرْدَانَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ رَجُلًا جَاءَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيُّ الدُّعَاءِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: سَلِ رَبَّكَ الْعَافِيَةَ وَالْمَعَافَاةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، ثُمَّ أَنَاةُ فِي الْيَوْمِ الثَّانِي فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيُّ الدُّعَاءِ أَفْضَلُ؟ فَقَالَ لَهُ مِثْلُ ذَلِكَ، ثُمَّ أَنَاةُ فِي الْيَوْمِ الثَّالِثِ فَقَالَ لَهُ مِثْلُ ذَلِكَ. قَالَ: فَإِذَا أُعْطِيتَ الْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَأُعْطِيتَهَا فِي الْآخِرَةِ فَقَدْ أَفْلَحْتَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، إِنَّمَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ سَلَمَةَ بْنِ وَرْدَانَ.

واته: له نه نه سی کوپی مالیکهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که پیاری هاته خزمهت پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم، وتی: نهی پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم، کام پارانهوه زۆر گه ورهیه؟ فهرمووی: (داوای لهش ساغی و خۆشی ههردوو جیهان بکه له خوای گه وره). بۆ روژی دووهم هاتهوه هه مان پرسیاری کردوو، به هه مان شیوه وه لآمی دایهوه، بۆ روژی سییهم هاتهوه هه مان پرسیاری کرد، پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم فهرمووی: (نه گهر خوای گه وره له دونیاو له قیامهت لهش ساغیت پی ببه خشی نه وه سه رفرازو سه رکه وتو ده بیت).

۳۵۱۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَعْفَرُ بْنُ سُلَيْمَانَ الضُّبَعِيُّ، عَنْ كَثْمَسِ بْنِ الْحَسَنِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرَأَيْتَ إِنْ عَلِمْتُ أَيُّ لَيْلَةٍ لَيْلَةُ الْقَدْرِ مَا أَقُولُ فِيهَا؟ قَالَ: قُولِي: اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفُوٌّ تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِّي. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عائیشهوه رهزای خوای لى بى ده گێرنهوه، که فهرموویهتى: وتم: نهى یتغمبهرى خوا صلی الله علیه وسلم، یتیم بلى نه گهر زانیم چ شهوى شهوى قه دره لهو شهوه دا چى بلیم؟ فهرمووى: (اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفُوٌّ تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِّي). خودایه! تو به خسهرى و به خشینت پى خوشه بمانبه خسه.

۳۵۱۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَيْدَةُ بْنُ حُمَيْدٍ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي زَيْدٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَارِثِ، عَنِ الْعَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ عَلَّمَنِي شَيْئًا أَسْأَلُهُ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ، قَالَ: سَلِ اللَّهَ الْعَاقِبَةَ، فَمَكْنْتُ أَيَّامًا ثُمَّ جِئْتُ فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ عَلَّمَنِي شَيْئًا أَسْأَلُهُ اللَّهَ، فَقَالَ لِي: يَا عَبَّاسُ يَا عَمَّ رَسُولَ اللَّهِ، سَلِ اللَّهَ، الْعَاقِبَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْحَارِثِ بْنُ نَوْفَلٍ قَدْ سَمِعَ مِنَ الْعَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ.

واته: له عهباسهوه رهزای خوای لى بى ده گێرنهوه، که فهرموویهتى: وتم: نهى یتغمبهرى خوا صلی الله علیه وسلم، شتیکم فیر بکه له خوای گهوره داوای بکه؟ فهرمووى: (داوای لهش ساغی و بیوهی له خوای گهوره بکه). له پاش چند روژى هاتمهوه وتم: نهى یتغمبهرى خوا صلی الله علیه وسلم، شتیکم فیر بکه له خوای گهوره داوای بکه؟ پیتی فهرمووم: (نهى عهباس! نهى مامهى نهى یتغمبهرى خوا صلی الله علیه وسلم، له دونیاو له قیامت داوای لهش ساغی و بیوهی له خوای گهوره بکه).

۳۵۱۵ - حَدَّثَنَا الْقَاسِمُ بْنُ دِينَارٍ الْكُوفِيُّ، حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ الْكُوفِيُّ، عَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ وَهُوَ الْمَلِكِيُّ، عَنْ مُوسَى بْنِ عُقْبَةَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا سُئِلَ اللَّهُ شَيْئًا أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ أَنْ يُسْأَلَ الْعَافِيَةَ. قَالَ أَبُو عِيْسَى: هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ الْمَلِكِيِّ.

واته: له نیبنو عومهره وه رهزای خویان لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هیچ پارانه وهیه هینده ی داواکردنی له ش ساغی و بیوه یی لای خوا خۆشه ویستر نیه).

۸۶ - بَابُ

۳۵۱۶ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ عُمَرَ بْنِ أَبِي الْوَزِيرِ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَنْقَلُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، عَنْ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا أَرَادَ أَمْرًا قَالَ: اللَّهُمَّ خِرْ لِي وَاحْتَرِ لِي. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ زَنْقَلٍ: وَهُوَ ضَعِيفٌ عِنْدَ أَهْلِ الْحَدِيثِ، وَيُقَالُ لَهُ: زَنْقَلُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْعَرَوِيُّ، وَكَانَ يَسْكُنُ عَرَفَاتٍ، وَتَفَرَّدَ بِهَذَا الْحَدِيثِ، وَلَا يَتَابَعُ عَلَيْهِ.

واته: له عایشه وه رهزای خوی لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (خودایه! خیر و چاکه م بو هه لبرێره).

۳۵۱۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَبَّانُ بْنُ هِلَالٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبَانُ هُوَ ابْنُ يَزِيدَ الْعَطَّارُ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى، أَنَّ زَيْدَ بْنَ سَلَامٍ، حَدَّثَهُ أَنَّ أَبَا سَلَامٍ، حَدَّثَهُ، عَنْ أَبِي مَالِكٍ الْأَشْعَرِيِّ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْوُضُوءُ شَطْرُ الْإِيمَانِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُ الْمِيزَانَ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأَانِ أَوْ تَمْلَأُ مَا بَيْنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَالصَّلَاةُ نُورٌ، وَالصَّدَقَةُ بُرْهَانٌ، وَالصَّبْرُ ضِيَاءٌ، وَالْقُرْآنُ حُجَّةٌ لَكَ أَوْ عَلَيْكَ، كُلُّ النَّاسِ يَغْدُو فَبَائِعٌ نَفْسَهُ فَمُعْتَقَةٌ أَوْ مُوبِقَةٌ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بی مالیکی نه شعهریهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (دستنوێژ نیوهی باوهږه، (الْحَمْدُ لِلَّهِ) ترازوو پر دهکات، (سُبْحَانَ اللَّهِ) وَالْحَمْدُ لِلَّهِ) ترازوو یان نیتوانی ناسمان و زهوی پر دهکات، نوێژکردن بهلگه و نیشانهیه لهسهر باوهږ، شارامی و خۆپاگری نور و رووناکیه، قورنان بهلگهیه بۆت یان له دژت، ههموو کهس روژی لی دهبیتهوه خۆی دهفرۆشی جا یان به تاعهت و په‌رستش خۆی رزگار دهکات له ناگری دۆزهخ، یا به گوناوه تاوان شوینکهوتنی شهیتان ههواو ئاره‌زوو خۆی له‌ناو ده‌بات).

۸۷ - بَابُ

۳۵۱۸ - (ضعیف) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَرَفَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ عِيَّاشٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ زَيْدٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ يَزِيدَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: التَّسْبِيحُ نِصْفُ الْمِيزَانِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ يَمْلَأُهُ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَيْسَ

لَهَا دُونَ اللَّهِ حِجَابٌ حَتَّى تَخْلُصَ إِلَيْهِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ وَلَيْسَ إِسْنَادُهُ بِالْقَوِيِّ.

واته: له (عبد الله) ی کوری عه مرهوه رهزای خویان لى بى ده گینهوه، که فرمویهتی: پیغمبرهوى خوا صلى الله عليه وسلم فرمویهتی: (سبحان الله) ترازوو نیوه ده کات، (الحمد لله) ترازوو پر ده کات، (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) په رده ناهیتلی ههتا ده گاته لای خوا و شوینی گیرابوون واته زوو قبول ده بى و خیر و چاکه ی زیاتره).

٣٥١٩ - (ضعيف) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْأَحْوَصِ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ جُرَيْجِ النَّهْدِيِّ، عَنْ رَجُلٍ، مِنْ بَنِي سُلَيْمٍ، قَالَ: عَدَّهَنْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي يَدِي أَوْ فِي يَدِهِ: التَّسْبِيحُ نِصْفُ الْمِيزَانِ، وَالْحَمْدُ يَمْلَأُهُ، وَالتَّكْبِيرُ يَمْلَأُ مَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ، وَالصَّوْمُ نِصْفُ الصَّبْرِ، وَالطَّهْوَرُ نِصْفُ الْإِيمَانِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَقَدْ رَوَاهُ شُعْبَةُ، وَسُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ.

واته: له پیاویکی بهنی سوله یهوه رهزای خوی لى بى ده گینهوه، که فرمویهتی: پیغمبرهوى خوا صلى الله عليه وسلم به دهستی ژماردنی: ((سبحان الله) ترازوو نیوه ده کات، (الحمد لله) ترازوو پر ده کات، (الله أكبر) نیتوانی ناسمان و زهوی پر ده کات، رۆزوو نیوهی نارامی و خۆراگرییه، دستنویژ نیوهی باوه ره).

٨٨ - بَابُ

٣٥٢٠ - (ضعيف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ حَاتِمٍ الْمُؤَدَّبُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ ثَابِتٍ قَالَ: حَدَّثَنِي قَيْسُ بْنُ الرَّبِيعِ، وَكَانَ مِنْ بَنِي أَسَدٍ، عَنِ الْأَعْرَبِيِّ بْنِ الصَّبَّاحِ، عَنْ خَلِيفَةَ بْنِ حُصَيْنٍ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، قَالَ: أَكْثَرُ مَا دَعَا بِهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ عَشِيَّةَ عَرَفَةَ فِي الْمَوْقِفِ: اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كَالَّذِي نَقُولُ وَخَيْرًا مِمَّا نَقُولُ، اللَّهُمَّ لَكَ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي، وَإِلَيْكَ مَأْبِي، وَلَكَ رَبِّ تَرَاتِي، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَوَسْوَاسَةِ الصَّدْرِ وَشَتَاتِ الْأَمْرِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا يَجِيءُ بِهِ الرِّيحُ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ وَلَيْسَ إِسْنَادُهُ بِالْقَوِيِّ.

واته: له پيشهوا عليه وه ره زای خواى لى بى ده گيرنه وه، كه فهرموويه تى: به شى زورى پارانموره كانى يتغمبره وه صلى الله عليه وسلم له عهده وه له شويتى وه ستاندا: فهرموويه تى: (اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كَالَّذِي نَقُولُ وَخَيْرًا مِمَّا نَقُولُ، اللَّهُمَّ لَكَ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي، وَإِلَيْكَ مَأْبِي، وَلَكَ رَبِّ تَرَاتِي، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَوَسْوَاسَةِ الصَّدْرِ وَشَتَاتِ الْأَمْرِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا يَجِيءُ بِهِ الرِّيحُ) خودايه! سوپاس و ستايش بو تو وه كه نه وهى نيتمه ده يلين، خودايه! نويز و سهريرين و ژيان و مردنم بو تو يه، ههر بو لاي تو ده گه ريمه وه، خودايه! نه وهى له پاش مردنم به جيتى نه هيلم ههر بو تو يه، خودايه پهنا نه گرم به تو له سزاي گوړ و وه سوه سهى ناو سنگ و په رت و بلاوى كار، خودايه پهنا نه گرم به تو له شهر و خراپهى نه وهى با نه يهينى.

۸۹ - بَاب

۳۵۲۱ - (ضعيف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ حَاتِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَمَّارُ بْنُ مُحَمَّدٍ ابْنُ أُحْبَبِ سُمْيَانَ الثَّوْرِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا لَيْثُ بْنُ أَبِي سُلَيْمٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ سَابِطٍ، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ، قَالَ: دَعَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِدُعَاءٍ كَثِيرٍ لَمْ تَحْفَظْ مِنْهُ شَيْئًا، قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ دَعَوْتَ بِدُعَاءٍ كَثِيرٍ لَمْ تَحْفَظْ مِنْهُ شَيْئًا، فَقَالَ: أَلَا أَذِلُّكُمْ عَلَى مَا يَجْمَعُ ذَلِكَ كُلُّهُ، تَقُولُ: اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا سَأَلْنَاكَ مِنْهُ نَبِيُّكَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ وَتَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا اسْتَعَاذَ مِنْهُ نَبِيُّكَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَأَنْتَ الْمُسْتَعَانُ، وَعَلَيْكَ الْبَلَاءُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

له نهبر نومامهوه رهزای خوای لى بى ده گێرنهوه، که فهرموویه تی: جاری پتغمبهری خوا صلى الله عليه وسلم دوای زوری کرد بۆمان له بهر نه کرا، وتمان: نهی پتغمبهری خوا صلى الله عليه وسلم، دوای زورت کرد ههچمان لى له بهر نه کرد، فهرمووی: (هۆشیارین با پارانهوهیه کتان نیشان بدهم که نهوه هه مووی بگێرنهوه: (اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا سَأَلَكَ مِنْهُ نَبِيُّكَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَتَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا اسْتَعَاذَ مِنْهُ نَبِيُّكَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَأَنْتَ الْمُسْتَعَانُ، وَعَلَيْكَ الْبَلَاءُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ). خودایه! داوای نهوت لى ده کهم که پتغمبهره کهت موحه محمد صلى الله عليه وسلم داوای کردوون له تو، وه پهنا نه گرم به تو لهو شهر و خراپانهی که پتغمبهره کهت موحه محمد صلى الله عليه وسلم پهناى گرتوه به تو له شهر و خراپه یان، پشتیوان هه رتۆی، پهناى بى پهنايان هه رتۆی، جیگه ی نومیّد و گه یشتن به ئاواتی دونیاو قیامت هه رتۆی، ههچ گۆران و هه یزێنک نیه مه گهر به خوای گه وره وه.

٩٠ - بَاب

٣٥٢٢ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو مُوسَى الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاذُ بْنُ مُعَاذٍ، عَنْ أَبِي كَعْبٍ صَاحِبِ الْحَرِيرِ قَالَ: حَدَّثَنِي شَهْرُ بْنُ حَوْشَبٍ، قَالَ: قُلْتُ لَأُمِّ سَلَمَةَ: يَا أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ مَا كَانَ أَكْثَرُ دُعَاءِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا كَانَ عِنْدَكَ؟ قَالَتْ: كَانَ أَكْثَرُ دُعَائِهِ: يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ. قَالَتْ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا لَأَكْثَرِ دُعَائِكَ يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ؟ قَالَ: يَا أُمَّ سَلَمَةَ إِنَّهُ

لَيْسَ آدَمِيٌّ إِلَّا وَقَلْبُهُ بَيْنَ أَصْبَعَيْنِ مِنْ أَصَابِعِ اللَّهِ، فَمَنْ شَاءَ أَقَامَ، وَمَنْ شَاءَ أَزَاعَ. فَتَلَا مُعَاذَ: (رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا). وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ، وَالنَّوَّاسِ بْنِ سَمْعَانَ، وَأَنْسِ، وَجَابِرٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَنُعَيْمِ بْنِ هَازِمٍ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له شههري کورې هه وشه بهوه ره زای خوای لى بى ده گپ نه وه، که فهرموویه تى: به ئومو سه له مه م وت: کاتى که پیغه مبهه ری خوا صلی الله علیه وسلم له لای تو بوو زۆرتین پارانوه ی چی بوو؟ فهرمووی: (زۆرتین پارانوه ی نه مه بوو ده یغه رموو: (يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ ثَبَّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ) نه ی هه لسه وپینه نه ی دلان دلم جیگیر و دامه زراو بکه له سه ر ئیمان و باوه. ئومو سه له مه فهرمووی: وتم: نه ی پیغه مبهه ری خوا صلی الله علیه وسلم! بوچی زۆرتین پارانوه ت نه مه یه؟ فهرمووی: (نه ی ئومو سه له مه! هیچ ناده میزادی نه ده دلی له نیوان دوو په نجه له په نجه کانی خوادا نه ی، هه رکه سیك هه ز بکات ریکوپیکی ده کات، هه رکه سیکیش بیهوی له خشته ی ده بات. موعازیش ره زای خوای لى بى نه م نایه ته ی خوینده وه: (رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا). واته: په ره رده گارمان! دواى نه وه ی هیدایه ت داین و رینه مایت کردین دله کافمان له پتی هه قی خو ت لا مه ده.

۹۱ - بَابُ

۳۵۲۳ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ حَاتِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَكَمُ بْنُ ظَهْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُلْقَمَةُ بْنُ مَرْثَدٍ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: شَكََا خَالِدُ بْنُ الْوَلِيدِ الْمَخْزُومِيُّ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا أَنَا مِنَ اللَّئِلِ مِنَ الْأَرْقِ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا أُوْتِيتَ إِلَى فِرَاشِكَ فَقُلْ: اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَمَا أَظْلَلْتُ، وَرَبَّ الْأَرْضِينَ وَمَا أَقْلَلْتُ، وَرَبَّ الشَّيَاطِينِ وَمَا أَضَلَلْتُ، كُنْ لِي جَارًا

مِنْ شَرِّ خَلْقِكَ كُلِّهِمْ جَمِيعًا أَنْ يَفْرُطَ عَلَيَّ أَحَدٌ مِنْهُمْ أَوْ أَنْ يَبْغِيَ، عَزَّ جَارُكَ، وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ. هَذَا حَدِيثٌ لَيْسَ إِسْنَادُهُ بِالْقَوِيِّ وَالْحَكْمُ بْنُ ظُهَيْرٍ قَدْ تَرَكَ حَدِيثَهُ بَعْضُ أَهْلِ الْحَدِيثِ وَيُرْوَى هَذَا الْحَدِيثُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلًا مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: خالیدی کوری وه لیدی مهخرومی له خزمهت پیغمبره خوادا صلی الله علیه وسلم سکالای کرد له دهست بیتخوی، نهویش فهرمووی: (کاتی چووته سهر جیگای خهوتنه کهت بلی: (اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَمَا أَظْلَتْ، وَرَبَّ الْأَرْضِينَ وَمَا أَقْلَتْ، وَرَبَّ الشَّيَاطِينِ وَمَا أَضَلَّتْ، كُنْ لِي جَارًا مِنْ شَرِّ خَلْقِكَ كُلِّهِمْ جَمِيعًا أَنْ يَفْرُطَ عَلَيَّ أَحَدٌ مِنْهُمْ أَوْ أَنْ يَبْغِيَ، عَزَّ جَارُكَ، وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ) خودایه نهی پهروه ردگاری ههوت ناسمانه کان و نهوانه ی سیبهریان بهسهروه کردوه، نهی پهروه ردگاری زهویه کان و نهوانه ی لهخویان گرتوه، نهی پهروه ردگاری شهیتانه کان و نهوانه ی گومرپایان کردوون، په نام بده له شهر و خراپه ی هه موو دروستکراوه کانت، که کهسیک لهوانه تهجاوهز بکاته سهرم، یان سسته مم لی بکات، بهراستی په نای تو گهوره یه و ستایشت بهرز و شکومه نده، جگه له تو هیچ په رستراویکی بههق نیه.

۹۲ - بَابُ

۳۵۲۴ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ حَاتِمٍ الْمُكْنَبِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو بَدْرٍ شُجَاعُ بْنُ الْوَلِيدِ، عَنِ الرَّحْبِيلِ بْنِ مُعَاوِيَةَ، أَخِي زُهَيْرِ بْنِ مُعَاوِيَةَ، عَنِ الرَّقَاشِيِّ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا كَرِهَهُ أَمْرٌ قَالَ: يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ

أَسْتَفِثْتُ. وَبِإِسْنَادِهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَلِطُوا بِمَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ. وَقَدْ رُوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ عَنْ أَنَسٍ مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نههسی کوری مالیکهوه رهزای خوای لى بى دهگیرنهوه، که فرمویهتی: کاتی پیغمبرهوه صلی الله علیه وسلم له کار و فرمانی وهرس و بیزار دهبوو دهیفرموو: (يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيثُ) نهی هه میشه زیندووی راگری بوونهوه ره پنهنا دههیتمه بهر میهره بانیت. پیغمبرهوه صلی الله علیه وسلم فرمویهتی: (پابه‌ند بن به وتنى: (يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ)) نهی خاوه‌نی شکۆ و به‌خشنده‌یی.

٣٥٢٥ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُؤَمَّلُ، عَنْ حَمَّادِ بْنِ سَلَمَةَ، عَنْ حُمَيْدٍ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أَلِطُوا بِمَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ وَلَيْسَ بِمَحْفُوظٍ. وَإِنَّمَا يُرَوَّى هَذَا عَنْ حَمَّادِ بْنِ سَلَمَةَ، عَنْ حُمَيْدٍ، عَنِ الْحَسَنِ الْبَصْرِيِّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَهَذَا أَصَحُّ. وَمُؤَمَّلٌ غَلِطَ فِيهِ فَقَالَ: عَنْ حُمَيْدٍ، عَنْ أَنَسٍ، وَلَا يُتَابَعُ فِيهِ.

واته: له نههسی کوری مالیکهوه رهزای خوای لى بى دهگیرنهوه، که پیغمبرهوه صلی الله علیه وسلم فرمویهتی: (پابه‌ند بن به وتنى: (يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ)) نهی خاوه‌نی شکۆ و به‌خشنده‌یی.

٩٣ - بَابُ

٣٥٢٦ - (ضعيف) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَرَفَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ عِيَّاشٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي حُسَيْنٍ، عَنْ شَهْرِ بْنِ حَوْشَبٍ، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ الْبَاهِلِيِّ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَنْ أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ طَاهِرًا يَذْكُرُ اللَّهَ

حَتَّى يُذْرِكَ النَّعَاسُ لَمْ يَنْقَلِبْ سَاعَةً مِنَ اللَّيْلِ يَسْأَلُ اللَّهَ شَيْئًا مِنْ خَيْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِلَّا أَعْطَاهُ إِيَّاهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وَقَدْ رُويَ هَذَا أَيْضًا عَنْ شَهْرِ بْنِ حَوْشَبٍ، عَنْ أَبِي ظَبْيَةَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ عَبْسَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له نهبو ئومامه ی باهلیهوه ده گێرنهوه، که فەرموویهتی: بۆ خۆم گویم له پیغمبرهوه خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده یفه رموو: (هه رکهس به ده ستوێژهوه به چیته سهر جیگا خهوتنه که ی ههتا خهوه ده یباتهوه و ده خهوی، نهوه شهوه ههه کاتی له خهوه ههستا داوای ههه خهتر و چاکهیه له خوا بکات ئیلا پیتی ده به خشیته).

۹۴ - بَابُ

۳۵۲۷ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الْجُرَيْرِيِّ، عَنْ أَبِي الْوَرْدِ، عَنِ اللَّجْلَاجِ، عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ، قَالَ: سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلًا يَدْعُو يَقُولُ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ تَمَامَ النِّعْمَةِ، فَقَالَ: أَيُّ شَيْءٍ تَمَامُ النِّعْمَةِ؟ قَالَ: دَعْوَةُ دَعَوْتُ بِهَا أَرْجُو بِهَا الْخَيْرَ. قَالَ: فَإِنَّ مِنْ تَمَامِ النِّعْمَةِ دُخُولَ الْجَنَّةِ وَالْقَوْرَ مِنَ النَّارِ، وَسَمِعَ رَجُلًا وَهُوَ يَقُولُ: يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، فَقَالَ: اسْتُجِيبَ لَكَ فَسَلْ، وَسَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلًا وَهُوَ يَقُولُ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الصَّبْرَ، فَقَالَ: سَأَلْتَ اللَّهَ الْبَلَاءَ فَسَلْهُ الْعَاقِبَةَ. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، عَنِ الْجُرَيْرِيِّ، بِهَذَا الْإِسْنَادِ نَحْوَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له موغازی کوپی جه به لهوه رهزای خوای لی بۆ ده گێرنهوه، که فەرموویهتی: پیغمبرهوه خوا صلی الله علیه وسلم گویتی له پیاوی بوو ده یفه رموو: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ تَمَامَ النِّعْمَةِ) خودایه! من داوای سه رهجهه ناز و نیعمه ته کانت لی ده کهم، فەرمووی: ((تَمَامَ النِّعْمَةِ) چ شتی کهه؟ یانی چی؟)، وتی:

پارانهوهیه که دهیکهم به هیواو ئومیدی خیر و چاکه، پیغمبرهوه صلی الله علیه وسلم فرمووی: (بِیْگومانَ تَمَامَ النِّعْمَةِ) چوونه ههشت و رزگار بوونه له ناگری دۆزهخ)، ههروهها پیغمبرهوه صلی الله علیه وسلم گوئی له پیاویکی تر بوو دهیفرموو: (يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ)) ئهی خاوهنی شکۆ و بهخشندهیی. فرمووی: (بِیْگومان نِیستا بپاڤیرهوه وهلامت دهدریتهوه و دوعاکانت گیرا دهبن)، وه گوئی له پیاویکی تر بوو دهیفرموو: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الصَّبْرَ) خودایه! من داوای سهبر و خۆپاگریت لی دهکهم، فرمووی: (تَوَدَاوای دهردو بهلا له خوا دهکهی، داوای لهش ساغی و بیوهیی لی بکه).

۳۵۲۸ - (حسن دون قوله: فكان عبد الله) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ عَيَّاشٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: إِذَا فَرَعَ أَحَدُكُمْ فِي النَّوْمِ فَلْيَقُلْ: أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ وَشَرِّ عِبَادِهِ، وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَنْ يَخْضُرُونَ فَإِنَّهَا لَنْ تَضُرَّهُ. فَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرٍو، يُلْقِنُهَا مَنْ بَلَغَ مِنْ وَلَدِهِ، وَمَنْ لَمْ يَبْلُغْ مِنْهُمْ كَتَبَهَا فِي صَلَاتِهِ ثُمَّ عَلَّقَهَا فِي عُنُقِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له عهمری کوری شوعهیهوه، له باوکیهوه، له باپیرهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که پیغمبرهوه صلی الله علیه وسلم فرموویته: (نهگه کهسیکتان لهخه و راجله کا با بلی: (أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ وَشَرِّ عِبَادِهِ، وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَنْ يَخْضُرُونَ) پهنا نهگرم به وشه تهواوهکانی خوای گهوره له تووڤهبوونی و سزاو تۆلهیی و شهږ و خراپهی بندهکانی، ههروهها پهنا دهگرم به خوا له وهسوهسهی شهیتانهکان و لهوهش که نامادهبن، بیگومان ههركهس بیخوینی زیانی پی ناگیهینیت.

۹۵ - باب

۳۵۲۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَرَفَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ عِيَّاشٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ زَيْادٍ، عَنْ أَبِي رَاشِدٍ الْخُبَرَانِيِّ، قَالَ: أَتَيْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ، فَقُلْتُ لَهُ: حَدِّثْنَا بِمَا سَمِعْتَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَلْفَمَنِي إِلَى صَحِيفَةٍ، فَقَالَ: هَذَا مَا كَتَبَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: فَتَنَظَرْتُ فِيهَا فَإِذَا فِيهَا: إِنَّ أَبَا بَكْرٍ الصِّدِّيقَ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ عَلِّمْنِي مَا أَقُولُ إِذَا أَصْبَحْتُ وَإِذَا أَمْسَيْتُ، فَقَالَ: يَا أَبَا بَكْرٍ قُلْ: اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِكُهُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشِرْكِهِ، وَأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءًا أَوْ أُجْرَهُ إِلَى مُسْلِمٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نهبی راشدی خویرانیهوه دهگیرنهوه، که فەرموویهتی: روشتەم بو خزمەت واته: له (عبد الله)ی کورپی عەمری کورپی عەاص رەزای خوایان لی بئی پیتم وت: فەرموودهیه کمان بو باس بکه بو خۆت له پیغه مبهری خوات صلی الله علیه وسلم بیستبئی، نامەیه کی دایه دەستم، فەرمووی: ئەوه پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بو نووسیوم، سهیرم کرد ئەمە ی تیدا نوسرا بوو: پێشەوا ئەبو بەکر رەزای خوی لی بئی فەرمووی: ئەمە پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، شتیکم فێر بکه ئیواران و بهیانان بیخوینم، فەرمووی: (ئەمە ئەبو بەکر! بلی: (اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِكُهُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشِرْكِهِ، وَأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءًا أَوْ أُجْرَهُ إِلَى مُسْلِمٍ) خودایه به دیهینهری ئاسمانه کان و زهوی، هکان و ئەوانه ی له خۆیان گرتوه، ئەمە پهروهردگاری شهیتانه کان و ئەوانه ی گومرپایان کردوون، زانا

به نهیتی و ناشکرا، نهی پهروهردگار و پاشا و سرداری هه موو شتیک، پهنات پی ده گرم له شهر و خراپه ی نه فسی خۆم، پهنات پی ده گرم له شهر و خراپه ی شهیتان و هاویهش دانانی، پهنات ده گرم به تۆ له وهی کاریکی خراو بکهین بهرامبه به خۆمان، یان کاریکی خراو بدهین به سهر موسولمانیکدا.

۹۶ - بَاب

۳۵۳۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مَرْثَةَ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا وَائِلٍ، قَالَ: سَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ مَسْعُودٍ، يَقُولُ: قُلْتُ لَهُ: أَنْتَ سَمِعْتَهُ مِنْ عَبْدِ اللَّهِ؟ قَالَ: نَعَمْ، وَزَعَمَهُ أَنَّهُ قَالَ: لَا أَحَدٌ أَغْيَرُ مِنَ اللَّهِ وَلِذَلِكَ حَرَّمَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ، وَلَا أَحَدٌ أَحَبُّ إِلَيْهِ الْمَدْحُ مِنَ اللَّهِ وَلِذَلِكَ مَدَحَ نَفْسَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له (عبد الله) ی کوری مهسعوده وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هیچ کس له خوا به غیره ت تر نه، بۆیه ههرچی خراپه کاری ناشکرا و نادیار ههیه قه ده غه یکردوه، هیچ کس نه نه وهنده ی خوا مدهح و پیا هه لوتنی پی خوش بی، بۆیه مدهح و ستایشی خۆی کردوه).

۹۷ - بَاب

۳۵۳۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي حَبِيبٍ، عَنْ أَبِي الْحَتِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ، أَنَّهُ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ عَلَّمَنِي دُعَاءً أَذْعُو بِهِ فِي صَلَاتِي. قَالَ: قُلْ: اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا وَلَا يَغْفِرُ

الذُّنُوبُ إِلَّا أَنْتَ فَأَعْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ وَهُوَ حَدِيثُ لَيْثِ بْنِ سَعْدٍ. وَأَبُو الْحَيْرِ اسْمُهُ: مَرْثَدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْيَزَنِيُّ.

واته: له پېښهوا نه‌بو به‌کړه‌وه ره‌زای خ‌وای لى بى ده‌گيړنه‌وه، که ف‌رمو‌ي‌ه‌ت‌ى: نه‌ی پي‌غه‌م‌به‌رى خوا صلى الله عليه وسلم، پاړانه‌وه‌ي‌ه‌کم فير بکه له‌ناو نو‌يژه‌که‌م‌دا بي‌خ‌و‌ي‌نم، ف‌رمو‌ى: (نه‌ی نه‌بو به‌کړ! بلى): (اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا، وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، فَاعْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ) خودايه من زولم و سته‌مى زورم له خ‌وم کرد، جگه له تو که‌سيش له گونا‌هو تاوان خ‌وش نايست، لي‌خ‌وش‌بو‌نى خ‌وم پى ببه‌خ‌شه له‌لايه‌ن خ‌وته‌وه، به‌زه‌يست پي‌م‌دا پي‌ته‌وه هر تو خ‌اوه‌نى به‌زه‌يى و ميه‌ره‌بانيت.

٣٥٢٢ - (ضعيف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَفْيَانُ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي زَيْدٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَارِثِ، عَنِ الْمُطَّلِبِ بْنِ أَبِي وَدَاعَةَ، قَالَ: جَاءَ الْعَبَّاسُ، إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَكَانَتْهُ سَمِعَ شَيْئًا، فَقَامَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى الْمِنْبَرِ فَقَالَ: مَنْ أَنَا؟، فَقَالُوا: أَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ عَلَيْكَ السَّلَامُ. قَالَ: أَنَا مُحَمَّدٌ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ الْخَلْقَ فَجَعَلَنِي فِي خَيْرِهِمْ فِرْقَةً، ثُمَّ جَعَلَهُمْ فِرْقَةً، ثُمَّ جَعَلَهُمْ قَبَائِلَ، فَجَعَلَنِي فِي خَيْرِهِمْ قَبِيلَةً، ثُمَّ جَعَلَهُمْ بُيُوتًا فَجَعَلَنِي فِي خَيْرِهِمْ بَيْتًا وَخَيْرِهِمْ نَسَبًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: عه‌باس ره‌زای خوای لیّ بیّ هاته خزمه‌ت پیّغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم وهک ئه‌وه‌ی شتیکی بیستی، پیّغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم هه‌ستایه سه‌ر مینه‌ر و فه‌رمووی: (من کیم؟) وتیان: تو پیّغه‌مبه‌ری خوای صلی الله علیه

وسلم، فه رموی: (من موحه ممدی کوری (عبد الله)ی کوری (عبد المطلب)م، بیگومان خوی گه وره دروستکراوه کانی به دیهیناوه و منیشی کردوه به چاکترینی دروستکراوه کان، له پاشدا کردنی به دوو دهسته و تاقمه وه منی کرده چاکترینی نهو دوو دهسته و تاقمه، نینجا کردنی به چهنده ها خانه واده و تیره و هوزه وه منی خسته ناو چاکترینی خانه واده و تیره و هوزه وه، نینجا کردنی به چهنده ها ماله وه منی خسته ناو چاکترینی ماله وه، به راستی من چاکترین که سی ناو نیوه م).

۹۸ - بَاب

۳۵۳۳ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ حُمَيْدٍ الرَّازِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْفَضْلُ بْنُ مُوسَى، عَنْ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَّ بِشَجَرَةٍ يَابِسَةٍ الْوَرَقُ فَضَرَبَهَا بِعَصَاهُ فَتَنَازَرَتِ الْوَرَقُ، فَقَالَ: إِنَّ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ لَتَسَاقِطَ مِنْ دُنُوبِ الْعَبْدِ كَمَا تَسَاقِطُ وَرَقُ هَذِهِ الشَّجَرَةِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ. وَلَا نَعْرِفُ لِلأَعْمَشِ سَمَاعًا مِنْ أَنَسٍ إِلَّا أَنَّهُ قَدْ رَأَاهُ وَنَظَرَ إِلَيْهِ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه ره زای خوی لی بی ده گینه وه، که پیغمبره خوی الله علیه وسلم دای به لای دره ختیکدا گه لا کانی وشک بوو بوون، به دار دهسته که ی دای له لق و پویه کانی گه لا کانی هه لوه رین، فه رموی: (به راستی وتنی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ). گونا هو تاوان هه لوه ورینن وه ک چون گه لا کانی نه م دره خته ناوا هه لوه رین).

۳۵۳۴ - (حسن) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ الْجَلَّاحِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْجُبَلِيِّ، عَنْ عُمَارَةَ بْنِ شَيْبٍ السَّبَّيْ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، يُجِيبِي وَيُجِيبُ

وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ عَشْرَ مَرَّاتٍ عَلَى إِثْرِ الْمَغْرِبِ بَعَثَ اللَّهُ لَهُ مَسْلَحَةً يَخْفَظُونَهُ مِنَ الشَّيْطَانِ حَتَّى يُصْبِحَ، وَكَتَبَ اللَّهُ لَهُ بِهَا عَشْرَ حَسَنَاتٍ مُوجِبَاتٍ، وَحَاطَ عَنْهُ عَشْرُ سَيِّئَاتٍ مُؤَبِّقَاتٍ، وَكَانَتْ لَهُ بِعَدْلِ عَشْرِ رِقَابٍ مُؤَمِّنَاتٍ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ لَيْثِ بْنِ سَعْدٍ، وَلَا نَعْرِفُ لِعُمَارَةَ بْنِ شَيْبٍ سَمَاعًا مِنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له عوماره ی کور ی شه بیسی سه به نیه وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هه رکه س له دوا ی نوژی شیوان ده جار بلی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ)). هیچ په رستراویک نیه به ههق جگه له (الله) تاکی بی هاویه شه، مولک و ستایش بو نه وه ده ژینی و ده مرینی، به سه ره هه موو شتی کدا به توانایه. هه ندی مه لایکه ی بو ره وانه ده کریت بیپاریزن له شه ی تانه کان هه تا رۆژ ده بیته وه، ده چاکه ی بو دنوسریت، ده خراپه ی فهو تینه ری بو لاده بریت، وه ک نازاد کردنی ده کزیله وایه بۆی).

نه وه ی هاتوره ده رباره ی فهزل و گه وره ی تهوبه و په شیمانی

۹۹ - بَاب فِي فَضْلِ التَّوْبَةِ وَالِاسْتِغْفَارِ وَمَا ذَكَرَ مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ بِعِبَادِهِ

۳۵۳۵ - (حسن) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَاصِمِ بْنِ أَبِي النَّجُودِ، عَنْ زَيْدِ بْنِ حُبَيْشٍ، قَالَ: أَتَيْتُ صَفْوَانَ بْنَ عَسَّالٍ الْمُرَادِيَّ، أَسْأَلُهُ عَنِ الْمَسْحِ عَلَى الْحَقَمَيْنِ، فَقَالَ: مَا جَاءَ بِكَ يَا زُرُّ؟ فَقُلْتُ: ابْتِغَاءَ الْعِلْمِ، فَقَالَ: إِنَّ الْمَلَائِكَةَ لَتَضَعُ أَجْنَحَتَهَا لِطَالِبِ الْعِلْمِ رِضًا بِمَا يَطْلُبُ، فَقُلْتُ: إِنَّهُ حَكٌّ فِي صَدْرِي الْمَسْحُ عَلَى الْحَقَمَيْنِ بَعْدَ الْعَائِطِ وَالْبَوْلِ، وَكُنْتُ أَمْرًا مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ، فَجِئْتُ أَسْأَلُكَ هَلْ سَمِعْتَهُ يَذْكُرُ فِي ذَلِكَ شَيْئًا، قَالَ: نَعَمْ، كَانَ يَأْمُرُنَا إِذَا كُنَّا سَفَرًا أَوْ مُسَافِرِينَ أَنْ لَا نَتَزَعَ خِفَافَنَا ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ وَلَيَالِيَهُنَّ إِلَّا مِنْ جَنَابَةٍ، لَكِنْ مِنْ غَائِطٍ وَبَوْلٍ وَنَوْمٍ، فَقُلْتُ: هَلْ سَمِعْتَهُ يَذْكُرُ فِي الْهَوَى شَيْئًا؟ قَالَ: نَعَمْ، كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرٍ فَبَيْنَا نَخُصُّ عَنْدَهُ إِذْ نَادَاهُ أَعْرَابِيٌّ بِصَوْتٍ لَهُ جَهْوَرِيٌّ يَا مُحَمَّدُ، فَأَجَابَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى نَحْوٍ مِنْ صَوْتِهِ هَاؤُمُ وَقُلْنَا لَهُ: وَنَحْنُكَ اغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ فَإِنَّكَ عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَدْ تُهَيِّتُ عَنْ هَذَا، فَقَالَ: وَاللَّهِ لَا أَغْضُضُ. قَالَ الْأَعْرَابِيُّ: الْمَرْءُ يُحِبُّ الْقَوْمَ وَلَمَّا يَلْحَقُ بِهِمْ، قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْمَرْءُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَمَا زَالَ يُحَدِّثُنَا حَتَّى ذَكَرَ أَبَا بَا مِنْ قَبْلِ الْمَغْرِبِ مَسِيرَةً عَرْضِهِ، أَوْ يَسِيرَ الرَّكَّابِ فِي عَرْضِهِ أَرْبَعِينَ أَوْ سَبْعِينَ عَامًا، قَالَ سُفْيَانُ: قَبْلَ الشَّامِ خَلَقَهُ اللَّهُ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ مَفْتُوحًا، يَغْنِي لِلتَّوْبَةِ، لَا يُغْلَقُ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له زیری کوری حویه یشه وه ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: چوومه خزمهت سه فوانی کوری عه سالی مورادی ره زای خوای لی بی پرسیارم لی کرد ده رباره ی له کاتی ده ستوێژدا چۆن دهستی ته ده هیئرئ به سه ره خوفه کاند، فهرمووی: چی هیئایتی نه ی زیر؟ وتی: گه پان به شوین زانستدا، فهرمووی: مه لاییکه کان بالیان راده خه ن بۆ فێرخوای زانستی شه رع ی نه وه نده له کاره که یان رازین، وتم: ده رباره ی مه سحی خوفه کان له دوای دانیشتن و چوونه سه ره ناو بۆ میز و پیسی کردن بو وه ته گری له دلما جا تۆش پیاوێکی پیاوانه ی له هه والانی پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم، بۆیه هاتووم بزانم لهو باره وه هیهچ شتیکت لی بیستووه، فهرمووی: به لی، فهرمانی پی کردوین له سه فهدا هه تا سی شهو سی رۆژ دایه ن نه نیین و مه سحی خوفه کان بکه ین مه گه ر بۆ له شگرانی، وتم: نایا ده رباره ی خو شه ویستی

رهوا هیچت لی بیستوه؟ فهرمووی: به لئی، جاری له سه فهریکدا له خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بووین، عهره بیکی دهشته کی به ده دنگی بهرز هاواری کرد نهی موحه مهه! نیمه ش وتمان له سه رخۆبه دنگ بهرزمه که ره وه چونکه بیگومان نه وه نهی لی کراوه له خزمهت پیغه مبهردا صلی الله علیه وسلم، وتی: سویند به (الله) ددنگم نزم ناکه مه وه، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم وه لامی دایه وه، فهرمووی: (نادهی بلی گویم لیته)، عهره به دهشته کیه که وتی: پیاری وا ههیه کۆمه لئیکی خوش دهوی به لام به کرده وهی چاک به وان ناگات، فهرمووی: (ناده میزاد له قیامه تدا له گهل نه وه که سه حه شر ده کری که خوشی دهوی). نیتر سه فوان فهرمووده ی زوری باس کرد هه تا گه یشته سه ر نه م فهرمووده یه: (خودا له رۆژ ناوا ده رگایه کی دروست کردوه بۆ تهویه و په شیمانی هه فتا ساله ری پانه)، یان فهرمووی: (سوار چل سال یان هه فتا سال به ناو پانیه کهیدا ری ده کات)، سوفیان فهرمووی: (نه م ده رگایه له لای شامه وهیه له و رۆژه وه خوا ناسمانه کان و زهوی دروست کردوه نهویشی دروست کردوه کراوه یه و به رووی تهویه و په شیمانیدا داناخریت هه تا خۆر له خۆرناواوه هه لدیت).

۳۵۳۶ - (صحیح الإسناد) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ الصَّيْثِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ عَاصِمٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ جُبَيْشٍ، قَالَ: أَتَيْتُ صَفْوَانَ بْنَ عَسَّالٍ الْمُرَادِيَّ، فَقَالَ لِي: مَا جَاءَ بِكَ؟ قُلْتُ: ابْتِغَاءُ الْعِلْمِ. قَالَ: بَلَّغْنِي أَنَّ الْمَلَائِكَةَ تَضَعُ أَجْنِحَتَهَا لِطَالِبِ الْعِلْمِ رِضًا بِمَا يَفْعَلُ، قَالَ: قُلْتُ لَهُ: إِنَّهُ حَاكٍ، أَوْ قَالَ: حَكَ فِي نَفْسِي شَيْءٌ مِنَ الْمَسْحِ عَلَى الْحَقِّينِ، فَهَلْ حَفِظْتَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِيهِ شَيْئًا؟ قَالَ: نَعَمْ، كُنَّا إِذَا كُنَّا سَفَرًا أَوْ مُسَافِرِينَ أَمْرًا أَنْ لَا تَخْلَعَ خِفَافَتَا ثَلَاثًا إِلَّا مِنْ جَنَابَةٍ، وَلَكِنْ مِنْ غَائِطٍ وَبَوْلٍ وَنَوْمٍ، قَالَ: فَقُلْتُ: فَهَلْ حَفِظْتَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي

الْهَوَى شَيْئًا؟ قَالَ: نَعَمْ، كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي بَعْضِ أَشْفَارِهِ فَنَادَاهُ رَجُلٌ كَانَ فِي آخِرِ الْقَوْمِ بِصَوْتِ جَهْوَرِيٍّ أَعْرَابِيٍّ جِلْفٌ جَافٍ فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ يَا مُحَمَّدُ، فَقَالَ لَهُ الْقَوْمُ: مَهْ، إِنَّكَ قَدْ نُهِيتَ عَنْ هَذَا، فَأَجَابَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوًا مِنْ صَوْتِهِ هَاؤُمُ فَقَالَ: الرَّجُلُ يُحِبُّ الْقَوْمَ وَلَمَّا يَلْحَقْ بِهِمْ، قَالَ: فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْمَرْءُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ. قَالَ زُرُّ: فَمَا بَرَحَ يُحَدِّثُنِي حَتَّى حَدَّثَنِي أَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ جَعَلَ بِالْمَغْرِبِ بَابًا عَرْضُهُ مَسِيرَةُ سَبْعِينَ عَامًا لِلتَّوْبَةِ لَا يُغْلَقُ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ قِبَلِهِ، وَذَلِكَ قَوْلُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ (يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا) الْآيَةُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

ماناکهی وهک فەرمووده ی پێشوو وایه، بەلام ئەم ئایەتە ی بۆ زیاد کراوه: (هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيْمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انْتَضِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ). سورة الانعام: ۱۵۸. واتە: ئا خو ئەوانە کە تەوبە ناکەن و ناگەرێنەوه لای خوا، تەنیا چاوەڕوانی ئەمە ناکەن کتوێر فەریشتە ی گیانکیشتان بێتە لایان و گیانیان بکێشێ؟ یان پەرەردگارت لە وێستگە ی قیامەتدا بێتە لایان بۆ داوەرایی نێوانیان ؟ یان نیشانەکانی پەرەردگارت برێکیان - بەرلە هاتنی رۆژی داوایی وهک خوێ هەلاتن لە خوێناواوه - بێن و سەرھەڵدەن و، دەرگای تەوبەیان لێدا بخریت، خوێه و رۆژه کە هیندیکی نیشانەکانی پەرەردگارت دێن و سەرھەڵدەن، ئێتر هەر کە سێک بەرلەوه باوهری نەهێنابی و، نەورۆژه باوهر بهینتی، هیچ قازانجیکی لێناکات، یان بییهوی لەو ماوهدەدا چاکەیک بە دەست بهینتی، هەمیسان بێ سوود دەبێت، کەوابوو بەرلەو رۆژه باوهر بهینن و، کاریکی باشیش وه دەست بخەن بۆخۆتان، بلی: دەسا ئێوه چاوەڕوان بن هەتا ئەو رۆژه دێت،

جا خوتان ده بیننهوه، نهوا نیمهش بو خومان چاوه روانین.

۳۵۳۷ - (حسن) حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ يَعْقُوبَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ عَيَّاشٍ الْحِمَصِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ ثَابِتٍ بْنُ ثَوْبَانَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ مَكْحُولٍ، عَنْ جُبَيْرِ بْنِ نُفَيْرٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ يَقْبَلُ تَوْبَةَ الْعَبْدِ مَا لَمْ يُعْرِضْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَامِرٍ الْعَقَدِيُّ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ ثَابِتٍ بْنُ ثَوْبَانَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ مَكْحُولٍ، عَنْ جُبَيْرِ بْنِ نُفَيْرٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، نَحْوَهُ بِمَعْنَاهُ.

واته: له ئیبنو عومرهوه رهزای خویان لی بی ده گێڕنهوه، که پیغمبرهوه صلى الله عليه وسلم فەرموویهتی: (خوای گهواره له کهسیک خوش دهبی و تهوبه و په شیمانی لی قبول ده کات به مهرجی نه گاته کاتی سه ره مهرگ و گیانه لا).

۳۵۳۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُغِيرَةُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الْأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اللَّهُ أَفْرَحُ بِتَوْبَةِ أَحَدِكُمْ مِنْ أَحَدِكُمْ بِضَالَّتِهِ إِذَا وَجَدَهَا. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ، وَالتَّغْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ، وَأَنَسٍ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له ئه بو هورهیرهوه رهزای خوی لی بی ده گێڕنهوه، که فەرموویهتی: پیغمبرهوه صلى الله عليه وسلم فەرموویهتی: (کهسیک له چۆله وانیدا و لاخه کهی ون بکات چهنده پیتی خوشه کاتی دهیدوزیتهوه، خوای گهوارهش نه وهنده تهوبه و په شیمانی بهنده کهی پیخۆشه).

۳۵۳۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ قَيْسٍ، قَاصِرِ عُمَرَ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ عَنْ أَبِي صِرْمَةَ، عَنْ أَبِي أَيُّوبَ، أَنَّهُ قَالَ حِينَ حَضَرَتْهُ الْوَفَاةُ: قَدْ كَتَمْتُ عَنْكُمْ شَيْئًا سَمِعْتُهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَقُولُ: لَوْلَا أَنْكُمْ تُذْنِبُونَ لَخَلَقَ اللَّهُ خَلْقًا يُذْنِبُونَ فَيَغْفِرَ لَهُمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وَقَدْ رَوَى هَذَا عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ كَعْبٍ، عَنْ أَبِي أَيُّوبَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ. حَدَّثَنَا بِذَلِكَ قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي الرَّجَالِ، عَنْ عُمَرَ مَوْلَى غُفْرَةَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ كَعْبٍ الْفُرْطَيِّ، عَنْ أَبِي أَيُّوبَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ.

واته: له نهبو نهیویهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که له کاتی سهره مهرگدا فهرموویهتی: فهرمودیه کم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بیستوه ههتا نیستا ناشکرام نه کردوو و لیم شاردونه تهوه، بو خۆم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو دهیغه رموو: (نه گهر نیهه گوناھتان نه کردایه، خوای گهوره دروستکراویکی تری دروست ده کرد که گوناھیان بکردایه له خوا بیارانه تهوه که لییان خوش بی، خواش لییان خوش ده بو).

۳۵۴۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ إِسْحَاقَ الْجَوْهَرِيُّ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَاصِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا كَثِيرُ بْنُ فَاذِلٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ عُبَيْدٍ، قَالَ: سَمِعْتُ بَكْرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ الْمُزَنِيَّ، يَقُولُ: حَدَّثَنَا أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: يَا ابْنَ آدَمَ إِنَّكَ مَا دَعَوْتَنِي وَرَجَوْتَنِي غَفَرْتُ لَكَ عَلَى مَا كَانَتْ فِيكَ وَلَا أَبَالِي، يَا ابْنَ آدَمَ لَوْ بَلَغَتْ ذُنُوبُكَ عَنَانَ السَّمَاءِ ثُمَّ اسْتَغْفَرْتَنِي غَفَرْتُ لَكَ، وَلَا أَبَالِي، يَا ابْنَ آدَمَ إِنَّكَ لَوْ أَتَيْتَنِي بِقُرَابِ الْأَرْضِ خَطَايَا ثُمَّ لَقِيتَنِي لَا

تُشْرِكُ بِي شَيْئًا لِأَتَيْتُكَ بِقُرَابِيهَا مَغْفِرَةً. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له ئهنهسی کوری مالیکهوه رهزای خوای لی بئی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: بۆ خۆم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو دهیغه رموو: (خوای گهوره دهفهرموویت: ئهی نهوهی ئادهم ههتا تۆ هاوارم بۆ بیئنی و ئومیددت به من ببی منیش لیت خوش دهم ئیتر کار و کردوهت ههرحیهک بئی دهرهست نیم، ئهی نهوهی ئادهم نهگهر گوناھو تاوانه کانت بگهنه کهنارهی ئاسمان لهپاشدا داوای لی خوشبوونم لی بکهی لیت خوش دهم ئیتر کار و کردوهت ههرحیهک بئی دهرهست نیم، ئهی نهوهی ئادهم کاتی دئی بۆ دیوانی من نزیکهی پر به زهوی گوناھو تاوان لهگهڵ خۆت بهیئنی بهمهرجی به هیچ شیویه هاوبهشت بۆ دانهنام منیش له سهرجهم گوناھو تاوانه کانت خوش دهم).

۱۰۰ - بَاب

۳۵۴۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنِ الْعَلَاءِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: خَلَقَ اللَّهُ مِائَةَ رَحْمَةٍ فَوَضَعَ رَحْمَةً وَاحِدَةً بَيْنَ خَلْفِهِ يَتَرَاخَمُونَ بِهَا وَعِنْدَ اللَّهِ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ رَحْمَةً. وَفِي الْبَابِ عَنْ سَلْمَانَ، وَجُنْدَبِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سُفْيَانَ الْبَجَلِيِّ، هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ:

واته: له ئهبر هورهیرهوه رهزای خوای لی بئی دهگیرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (خوای گهوره سه د بهزهیی دروستکردوه، به کتیکانی لهناو دروستکراوه کانیدا داناوه بهوه بهزهییان به به کتردا دیتهوه، نهوه د

و نۆی هه لگرتوه بو قیامت).

٣٥٤٢ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنِ الْعَلَاءِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَوْ يَعْلَمُ الْمُؤْمِنُ مَا عِنْدَ اللَّهِ مِنَ الْعُقُوبَةِ مَا طَمِعَ فِي الْجَنَّةِ أَحَدٌ، وَلَوْ يَعْلَمُ الْكَافِرُ مَا عِنْدَ اللَّهِ مِنَ الرَّحْمَةِ مَا قَنَطَ مِنَ الْجَنَّةِ أَحَدٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ الْعَلَاءِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ.

واته: له نه بو هورهیرهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که پیغمبرهوه صلی الله علیه وسلم فەرموویهتی: (نه گەر باوهردار بیزانیایه نهو سزایه ی لای خوای گهوره چۆنه و چهنده سهخته هیچ کهس بهتهمای بههشت نهدهبوو، نه گەر بی باوهر بیزانیایه سۆز و بهزهیی لای خوای گهوره چۆنه چهنده به سۆز و بهزهیه هیچ کهس له بههشت ناتومید نهدهبوو).

٣٥٤٣ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنِ ابْنِ عَجَلَانَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: إِنَّ اللَّهَ حِينَ خَلَقَ الْخَلْقَ كَتَبَ بِيَدِهِ عَلَى نَفْسِهِ: إِنَّ رَحْمَتِي تَغْلِبُ غَضَبِي. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو هورهیرهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که پیغمبرهوه صلی الله علیه وسلم فەرموویهتی: (کاتی خوای گهوره دروستکراوه کانی دروستکرد به دهستی خۆی له سههه خۆی نووسی: بهزهیی و میهره بانیم زاله به سههه توره بیمدا).

٣٥٤٤ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ أَبِي التَّلْجِ، رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ بَغْدَادَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ صَاحِبُ أَحْمَدَ بْنِ حَنْبَلٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ زُرَيْبٍ، عَنْ عَاصِمِ الْأَخْوَلِ، وَثَابِتٍ، عَنْ أَنَسٍ، قَالَ: دَخَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

الْمَسْجِدَ وَرَجُلٌ قَدْ صَلَّى وَهُوَ يَدْعُو وَيَقُولُ فِي دُعَائِهِ: اللَّهُمَّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَنَّانُ بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَنْذَرُونَ بِي دَعَا اللَّهِ؟ دَعَا اللَّهِ بِاسْمِهِ الْأَعْظَمِ، الَّذِي إِذَا دُعِيَ بِهِ أَجَابَ، وَإِذَا سُئِلَ بِهِ أُعْطِيَ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَقَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ عَنْ أَنَسٍ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکهوه رهزای خوای لی بی ده گیرنهوه، که فرمویهتی: پیغمبرهوی خوا صلى الله عليه وسلم چوه مرگهوت، پیاوی نوژی ده کرد دهپارایهوه دهیغهرموو: (اللَّهُمَّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَنَّانُ بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ) هیچ خودایه کی تر نیه جگه لهتو، به خشندهو خاوهن چاکه ی، دروستکهری ناسانه کان و زهویت، نه ی گه وره ی خاوهن شکوی خاوهن ریز، پیغمبرهوی صلى الله عليه وسلم فرموی: (به ناوه گه وره و شکومه نده که ی خوا پارایهوه، که هه رکه سی بهو ناوهوه لی بیپاریتتهوه ناو میدی ناکات و پارانهوه که ی گرا ده کات، هه رکه سی بهو ناوهوه داوی لی بکات نهیدریتی).

۱۰۱ - بَابُ

۳۵۴۵ - (حسن صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ الدَّوْرَقِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا رُبَيْعُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ إِسْحَاقَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي سَعِيدٍ الْمَقْبُرِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: رَغِمَ أَنْفُ رَجُلٍ ذُكِرْتُ عَنْدهُ فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ، وَرَغِمَ أَنْفُ رَجُلٍ دَخَلَ عَلَيْهِ رَمَضَانُ ثُمَّ انْسَلَخَ قَبْلَ أَنْ يُغْفَرَ لَهُ، وَرَغِمَ أَنْفُ رَجُلٍ أَدْرَكَ عَنْدهُ أَبَوَاهُ الْكِبَرَ فَلَمْ يُدْخِلَاهُ الْجَنَّةَ قَالَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ: وَأَطْنُ قَالَ: أَوْ أَخَذُهَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ، وَأَنَسٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَرُبَيْعُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ هُوَ: أَخُو إِسْمَاعِيلَ بْنِ إِبْرَاهِيمَ، وَهُوَ ثِقَةٌ، وَهُوَ: ابْنُ عَلِيَّةَ. وَيُرْوَى

عَنْ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ قَالَ: إِذَا صَلَّى الرَّجُلُ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَّةً فِي الْمَجْلِسِ أَجْزَأَ عَنْهُ مَا كَانَ فِي ذَلِكَ الْمَجْلِسِ.

واته: له ئه‌بو هوره‌یره‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغمبره‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (لوتی ئه‌و که‌سه به قوردا چی له‌لایدا ناوی من ده‌بری سه‌لاواتم له‌سه‌ر نادات، لوتی ئه‌و که‌سه به قوردا چی مانگی ره‌مه‌زه‌ان دیت و ده‌روات ئه‌و کارێ ناکات خوا لی خوش بیت پیش ئه‌وه‌ی پروات، که‌سینکیش باوک و دایکی یان یه‌کینکیان پیر بن له‌لای ئه‌وه‌نده گوێپرایه‌لی و خزمه‌تیان نه‌کات پیتی بجیتته به‌هه‌شته‌وه).

٣٥٤٦ - (صحيح) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى، وَزَيْدُ بْنُ أَيُّوبَ، قَالَا: حَدَّثَنَا أَبُو عَامِرٍ الْعَقَدِيُّ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ بِلَالٍ، عَنْ عُمَارَةَ بْنِ غَزِيَّةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ حُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ حُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْبَخِيلُ الَّذِي مَنَ ذِكْرُ عَنْدهُ فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: له حوسه‌ینی کورپی پیشه‌وا عه‌لیه‌وه ره‌زای خویان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغمبره‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (به‌خیل ئه‌و که‌سه‌یه له‌لایدا ناوی من ده‌بری سه‌لاواتم له‌سه‌ر نادات).

١٠٢ - باب

٣٥٤٧ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ الدَّوْرَقِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ حَفْصٍ بْنِ غِيَاثٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنِ الْحَسَنِ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ السَّائِبِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي أَوْفَى، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: اللَّهُمَّ بَرِّدْ قَلْبِي

بِالْطَّلَجِ وَالْبَرَدِ، وَالْمَاءِ الْبَارِدِ، اللَّهُمَّ نَقِّ قَلْبِي مِنَ الْخَطَايَا كَمَا نَقَّيْتَ الثَّوْبَ الْأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: له (عبد الله) کوری نهبی نهوفاوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: پیغمبرهوه خوا صلى الله عليه وسلم دهیفرموو: (خودایه دلم فیتک بکهروه به ناوی سارد و بهفر و تهرزه، دلم پاک بکهروه له گوناوه تاوان وه چۆن پۆشاکیکى سپى به شت پاک دهبیتهوه له چلک و پیسی).

۳۵۴۸ - (ضعیف) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَرَفَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرِ الْفَرَسِيِّ، عَنْ مُوسَى بْنِ عُقْبَةَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ فُتِحَ لَهُ مِنْكُمْ بَابُ الدُّعَاءِ فُتِحَتْ لَهُ أَبْوَابُ الرَّحْمَةِ، وَمَا سُئِلَ اللَّهُ شَيْئًا يَعْني أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ أَنْ يُسْأَلَ الْعَافِيَةَ.

واته: له نینو عومهرهوه رهزای خویان لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: پیغمبرهوه خوا صلى الله عليه وسلم فهرموویهتی: (هرکهسى دوعای زور بکات ناداب و مهرجه کانی رهچاو بکات دهرگاکانی بهزهیی و میهرهانی بو دهکریتهوه، خوای گهوره هیچ پارانهویهکی هیندهی دواواکردنی لهش ساغی و بیوهیی پی خوش نیه).

(حسن) وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ الدُّعَاءَ يَنْفَعُ مِمَّا نَزَلَ وَمِمَّا لَمْ يَنْزَلْ، فَعَلَيْكُمْ عِبَادَ اللَّهِ بِالدُّعَاءِ.

پیغمبرهوه خوا صلى الله عليه وسلم دهفهرموویت: (پارانهوه بهسووده بو نهوهی رویداوه نهوهشی رووی نهداوه، دهی بیاریتهوه نهی بهندهکانی خوا).

(ضعیف) هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرِ الْفَرَسِيِّ، وَهُوَ الْمَكِّيُّ الْمُتَنَكِّبِيُّ، وَهُوَ ضَعِيفٌ فِي الْحَدِيثِ قَدْ تَكَلَّمَ فِيهِ بَعْضُ أَهْلِ

الْحَدِيثِ مِنْ قَبْلِ حِفْظِهِ. وَقَدْ رَوَى إِسْرَائِيلُ، هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ، عَنْ مُوسَى بْنِ عُقْبَةَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَا سَأَلَ اللَّهُ شَيْئًا أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنَ الْعَاقِبَةِ.

٣٥٤٩ - حَدَّثَنَا بِذَلِكَ الْقَاسِمُ بْنُ دِينَارٍ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ الْكُوفِيُّ، عَنْ إِسْرَائِيلَ، بِهَذَا.

(ضعيف) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو النَّضْرِ، قَالَ: حَدَّثَنَا بَكْرُ بْنُ حُنَيْسٍ، عَنْ مُحَمَّدٍ الثُّرَيْثِيِّ، عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ يَزِيدَ، عَنْ أَبِي إِدْرِيسَ الْحَوَّلَانِيِّ، عَنْ بِلَالٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: عَلَيْكُمْ بِقِيَامِ اللَّيْلِ فَإِنَّهُ دَأْبُ الصَّالِحِينَ قَبْلَكُمْ، وَإِنَّ قِيَامَ اللَّيْلِ قُرْبَةٌ إِلَى اللَّهِ، وَمَنْهَاةٌ عَنِ الْإِنْمِ، وَتَكْفِيرٌ لِلْسَّيِّئَاتِ، وَمَطْرَدَةٌ لِلدَّاءِ عَنِ الْجَسَدِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ بِلَالٍ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ وَلَا يَصِحُّ مِنْ قَبْلِ إِسْنَادِهِ، وَسَمِعْتُ: مُحَمَّدَ بْنَ إِسْمَاعِيلَ يَقُولُ: مُحَمَّدُ الثُّرَيْثِيُّ هُوَ: مُحَمَّدُ بْنُ سَعِيدِ الشَّامِيِّ وَهُوَ: ابْنُ أَبِي قَيْسٍ: وَهُوَ مُحَمَّدُ بْنُ حَسَّانَ وَقَدْ تَرَكَ حَدِيثَهُ.

واته: له بيلاله وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمویه تی: (بیویسته له سه رتان شه ونویژ بکهن، چونکه ره فتاری پیاوچا کانی پيش نيوه، نزيکبوونه وهیه له خودا، ريگری ده کات له گونا هو تاوان، که فاره تی گونا هو تاوانه وه ديانسر پته وه، جهسته دوورده خاته وه له دهر د و نه خوشي).

(حسن صحيح) وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ مُعَاوِيَةُ بْنُ صَالِحٍ، عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ يَزِيدَ، عَنْ أَبِي إِدْرِيسَ الْحَوَّلَانِيِّ، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: عَلَيْكُمْ

بِقِيَامِ اللَّيْلِ فَإِنَّهُ ذَابُّ الصَّالِحِينَ قَبْلَكُمْ، وَهُوَ قُرْبَةٌ إِلَى رَبِّكُمْ، وَمَكْفَرَةٌ لِلْسَّيِّئَاتِ، وَمَنْهَاةٌ لِلْإِثْمِ. وَهَذَا أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ أَبِي إِدْرِيسَ عَنْ بِلَالٍ.

واته: له نهبو ئومامهوه رهزای خوای لى بى ده گێر نهوه، كه پیتغمبهرى خوا صلى الله عليه وسلم فەرموویهتى: (پیتویسته له سه رتان شه ونوێژ بکهن، چونکه رهفتارى پیاوچاكانى پیتش ئیویه، نزیکبوونهویه له پهروهردگارتان، كه فارهتى گوناھو تاوانهوه دهیانسرپیتتهوه، رێگرى دهکات له گوناھو تاوان).

۳۵۰ - (حسن) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَرَفَةَ، قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مُحَمَّدٍ الْمُخَارِبِيُّ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَعْمَارُ أُمَّتِي مَا بَيْنَ السَّبْعِينَ إِلَى السَّبْعِينَ، وَأَقْلُهُمْ مَنْ يَجُوزُ ذَلِكَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَقَدْ رُوِيَ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لى بى ده گێر نهوه، كه فەرموویهتى: پیتغمبهرى خوا صلى الله عليه وسلم فەرموویهتى: (تەمەنى خەلکانى ئومەتى من شەست و حەفتا سالة كه مێکیان لهوه زیاتر دهژین).

۱۰۳ - بَابُ

۳۵۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ الْحَفَرِيُّ، عَنْ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مُرَّةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَارِثِ، عَنْ طَلْحَةَ بْنِ قَيْسٍ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدْعُو يَقُولُ: رَبِّ أَعِنِّي وَلَا تُعِنِّ عَلَيَّ، وَأَنْصُرْنِي وَلَا تَنْصُرْ عَلَيَّ، وَأَمْكُرْ لِي وَلَا تَمْكُرْ عَلَيَّ، وَاهْدِنِي وَيَسِّرْ لِي الْهُدَى لِي، وَأَنْصُرْنِي

عَلَى مَنْ بَعَى عَلَيَّ، رَبِّ اجْعَلْنِي لَكَ شَكَارًا، لَكَ ذَكَارًا، لَكَ رَهَابًا، لَكَ مَطْوَعًا، لَكَ مُخْبِتًا، إِلَيْكَ أَوَاهَا مُنِيبًا، رَبِّ تَقَبَّلْ تَوْبَتِي، وَاغْسِلْ حَوْبَتِي، وَأَجِبْ دَعْوَتِي، وَتَبِّتْ حُجَّتِي، وَسَدِّدْ لِسَانِي، وَاهْدِ قَلْبِي، وَاسْلُلْ سَخِيمَةَ صَدْرِي. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ قَالَ: مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، وَحَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشِيرٍ الْعَبْدِيُّ، عَنْ سُفْيَانَ، هَذَا الْحَدِيثُ نَحْوَهُ.

واته: له ئیبنو عه‌باسه‌وه ره‌زای خویان لى بى ده‌گیرنه‌وه، که فەرموویه‌تى: پتغمبه‌رى خوا صلى الله عليه وسلم ده‌پارپه‌وه ده‌یفه‌رموو: (خودایه یارمه‌تیم بده - واته یارمه‌تیم بده یادی تو بکه‌م، سوپاست بکه‌م به چاکى بت په‌رستم - یارمه‌تى که‌س مه‌ده ده‌زى من - واته یارمه‌تى که‌سى مه‌ده ره‌گیریم لى بکا له فەرمانبه‌ردارى و گوێپرايه‌ليت له شه‌ياتینى ئاده‌میزاد و جنۆکه - ، سه‌رم بجه - به‌سه‌ر کافراندا - سه‌ریان مه‌خه به‌سه‌رما - یان سه‌رم بجه به‌سه‌ر نه‌فسمدا که سه‌رسه‌خت ترين دوژمنه‌، نه‌فسى فەرمانده‌ر به خراپه سه‌رمه‌خه به‌سه‌رمدا که شوێن هه‌واو ئاره‌زوو بکه‌وم و واز له هیدایه‌ت و ره‌نمایى به‌یتیم - مه‌کرم بو بکه مه‌کرم به‌سه‌ردا مه‌که، ره‌نماییم بو ئاسان بکه، سه‌رم بجه به‌سه‌ر نه‌وانه‌دا زولم و سته‌مم لى ده‌که‌ن، وام لى بکه هه‌میشه سوپاسگوزارت یم، یادت بکه‌م، زور له‌تو بترسم، گوێپره‌ل و فەرمانبه‌ردارت یم، زور ملکه‌چت یم، زور بۆلای تو بکه‌رپه‌مه‌وه، خودایه وام لى بکه شکایه‌تى حاله‌م هه‌ر لای تو بکه‌م، په‌روه‌ردگار ته‌وبه‌و په‌شیمانیم لى وه‌ر بگه‌، تاوانه‌کانم بسپه‌وه، پارانه‌وه‌کانم لى قبول بکه، به‌لگه‌کانم بچه‌سپینه، دل‌م ره‌نمایى بکه، زمانم راست بیژ بکه، رق و کینه‌ى سینه‌م لابه‌ره‌و دل‌م ساف و بیگه‌رد بکه).

۳۵۵۲ - (ضعیف) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْأَخْوَصِ، عَنْ أَبِي حَمْزَةَ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنِ الْأَسْوَدِ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ

دَعَا عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ فَقَدْ انْتَصَرَ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ أَبِي حَمْرَةَ. وَقَدْ تَكَلَّمَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ فِي أَبِي حَمْرَةَ مِنْ قِبَلِ حِفْظِهِ، وَهُوَ: مَيْمُونُ الْأَعْوَرُ. حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حُمَيْدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الرَّوَّاسِيُّ، عَنْ أَبِي الْأَخْوَصِ، عَنْ أَبِي حَمْرَةَ، بِهَذَا الْإِسْنَادِ نَحْوَهُ.

واته: له عانی شهوه رهزای خوای لى بى ده گێرنهوه، که فەرموویهتی: پیغمبرهوی خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویهتی: (هەرکەس دوعا بکات له کەسی زۆلم و ستهمی لى بکات نهوه بهراستی خوای گهواره تۆله لهو کەسه دهستینی).

۱۰۴ - بَاب

۳۵۵۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْكِنْدِيُّ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ حُبَابٍ، قَالَ: وَأَخْبَرَنِي سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى، عَنْ أَبِي أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيِّ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ قَالَ عَشْرَ مَرَّاتٍ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، كَانَتْ لَهُ عِدْلُ أَرْبَعِ رِقَابٍ مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ. قَالَ: وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثُ عَنْ أَبِي أَيُّوبَ مَوْفُوفًا.

واته: له نه بی نه یوبی نه نصاریهوه رهزای خوای لى بى ده گێرنهوه، که فەرموویهتی: پیغمبرهوی خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویهتی: (هەرکەس ده جار بلی: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ). واته: هیچ پهراوترایک نیه بهههق جگه له (الله) تاکی بى هاویه شه، مۆلک و ستایش بۆ نهوهو بهسەر هه موو شتی کدا به توانایه، ده ژینى و

دهمرینی. وهك نهوه وایه ده كۆیلهی رزگار كردبی له نهوه کانی نیسماعیل.

۳۵۵۴ - (منكر) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الصَّامِدِ بْنُ عَبْدِ الْوَارِثِ، قَالَ: حَدَّثَنَا هَاشِمٌ وَهُوَ ابْنُ سَعِيدِ الْكُوفِيِّ قَالَ: حَدَّثَنِي كِنَانَةُ، مَوْلَى صَفِيَّةَ قَالَ: سَمِعْتُ صَفِيَّةَ، تَقُولُ: دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَبَيْنَ يَدَيَّ أَرْبَعَةُ آلَافِ نَوَاجِدٍ أَسْبَحَ بِهَا، قَالَ: لَقَدْ سَبَّحْتَ بِهَذِهِ، أَلَا أُعَلِّمُكَ بِأَكْثَرٍ مِمَّا سَبَّحْتَ؟ فَقُلْتُ: بَلَى عَلِّمْنِي. فَقَالَ: قُولِي: سُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ خَلْقِهِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ صَفِيَّةَ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ هَاشِمِ بْنِ سَعِيدِ الْكُوفِيِّ، وَلَيْسَ إِسْنَادُهُ بِمَعْرُوفٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ.

واته: صه فيه رهزای خوای لی بی ده فرموویت: پتغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم هات بو لام چوار هه زار ده نکه تۆز له ناو ده ستمدا بوو ته سبیحاتم پی ده کردن، فرمووی: (نهوه بهوانه ته سبیحات ده کهیت، شتیکت فیر بکهه نه گهر بیلتی لهوانه زیار خیرت دهست ده کهویت؟) وتم: به لئی، فیرم بکه، فرمووی: (بلی، سُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ خَلْقِهِ). پاک و بینگهردی بو خوا به قهه ژمارهی دروستکراوانی.

۳۵۵۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: سَمِعْتُ كُرَيْبًا، يُحَدِّثُ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنْ جُوَيْرِيَةَ بِنْتِ الْحَارِثِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَّ عَلَيْهَا وَهِيَ فِي مَنْسَجِدِهَا ثُمَّ مَرَّ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِهَا قَرِيبًا مِنْ نِصْفِ النَّهَارِ، فَقَالَ لَهَا: مَا زِلْتِ عَلَى حَالِكِ فَقَالَتْ: نَعَمْ، قَالَ: أَلَا أُعَلِّمُكَ كَلِمَاتٍ تَقُولِينَهَا: سُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ خَلْقِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ خَلْقِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ خَلْقِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ رِضًا نَفْسِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ رِضًا نَفْسِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ زِينَةً عَرْشِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ زِينَةً عَرْشِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ.

هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَمُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ هُوَ مَوْلَى آلِ طَلْحَةَ، وَهُوَ شَيْخٌ مَدِينِيٌّ ثِقَةٌ، وَقَدْ رَوَى عَنْهُ الْمَسْعُودِيُّ، وَسُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، هَذَا الْحَدِيثُ.

واته: پتغمبهرهی خوا صلى الله عليه وسلم دای بهلای جویریهدا له مزگهوته کهی خویدا بوو، له پاشدا نزیکه ی نیوهی روژ بوو دیسان دایه وه بهلایدا هه ره له شوینی خویدا بوو، پیتی فهرموو: (نه وه هه ره له سه ره نهو حالته ی خوتی؟) وتی: بهلای، فهرمووی: (شتیکت فیر بکه م بیلای: (سُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ خَلْقِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ خَلْقِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ رِضَا نَفْسِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ رِضَا نَفْسِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ رِضَا نَفْسِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ زينة عَرْشِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ زينة عَرْشِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ مِدادَ كَلِمَاتِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ مِدادَ كَلِمَاتِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ مِدادَ كَلِمَاتِهِ).

١٠٥ - باب

٣٥٥٦ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عَدِيٍّ، قَالَ: أَخْبَرَنَا جَعْفَرُ بْنُ مَيْمُونٍ، صَاحِبُ الْأَنْمَاطِ عَنْ أَبِي عُمَانَ النَّهْدِيِّ، عَنْ سَلْمَانَ الْفَارِسِيِّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: إِنَّ اللَّهَ حَبِيبِي كَرِيمٌ يَسْتَحْيِي إِذَا رَفَعَ الرَّجُلُ إِلَيْهِ يَدَيْهِ أَنْ يَرُدَّهَا صِغْرًا خَائِبَتَيْنِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ وَرَوَاهُ بَعْضُهُمْ وَلَمْ يَرْفَعْهُ.

واته: له سلمانای فارسیه وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که پتغمبهرهی خوا صلى الله عليه وسلم فهرموویه تی: (پهروهه ردگاری بهرز و شکومندتان زور به حه یاو به پرته و نازو نیعمهت به خشه به بهنده کانی، حه ی ده کا نه گه بهنده یه کی باوه رداری دهسته کانی بو بهرزیکاته وه به خالی بیانگپرتته وه).

۳۵۵۷ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا صَفْوَانُ بْنُ عِيسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَجْلَانَ، عَنِ الْقَعْقَاعِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَجُلًا كَانَ يَدْعُو بِاصْبَغِيهِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَجِدْ أَجِدْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وَمَعْنَى هَذَا الْحَدِيثِ إِذَا أَشَارَ الرَّجُلُ بِاصْبَغِيهِ فِي الدُّعَاءِ عِنْدَ الشَّهَادَةِ لَا يُشِيرُ إِلَّا بِاصْبَغٍ وَاحِدَةٍ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که پیاوی به دوو پهنجهی ناماژهی دهکرد و دهپارایهوه، پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (به یهک پهنجه بهیهک پهنجه).

۱۰۶ - بَابُ

۳۵۵۸ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَامِرٍ الْعَقَدِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا زُهَيْرٌ وَهُوَ ابْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ عَقِيلٍ، أَنَّ مُعَاذَ بْنَ رِفَاعَةَ، أَخْبَرَهُ عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: قَامَ أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ، عَلَى الْمِنْبَرِ ثُمَّ بَكَى فَقَالَ: قَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ غَامَ الْأَوَّلِ عَلَى الْمِنْبَرِ ثُمَّ بَكَى فَقَالَ: اسْأَلُوا اللَّهَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ، فَإِنْ أَحَدًا لَمْ يُعْطَ بَعْدَ الْيَقِينِ خَيْرًا مِنَ الْعَافِيَةِ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ عَنْ أَبِي بَكْرٍ.

واته: پیتشهوا نهبو بهکر رهزای خوای لی بی ههستا چووهره سهر مینبهر لهپاشدا گریا فهرمووی: پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم سالی بهکه می کوچی ههستا چووهره سهر مینبهر لهپاشدا گریا فهرمووی: (له خوای گهوره داوای لی خوشبوون و لهش ساغی و بیوهی و دوور بوون له تاوان بکهن، چونکه بیگومان هیچ کهس شتیکی پی نهبهخشاوه لهپاش باوهر خیرتر و چاکتر بی له لهش ساغی و بیوهی).

١٠٧ - باب

٣٥٥٩ - (ضعيف) حَدَّثَنَا حُسَيْنُ بْنُ يَزِيدَ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو يَحْيَى الْحِمَاطِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ وَقْدٍ، عَنْ أَبِي نُصَيْرَةَ، عَنْ مَوْلَى الْأَبِيِّ بَكْرٍ، عَنْ أَبِي بَكْرٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا أَصْرَ مَنْ اسْتَغْفَرَ وَلَوْ فَعَلَهُ فِي الْيَوْمِ سَبْعِينَ مَرَّةً. وَهَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ إِنَّمَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ أَبِي نُصَيْرَةَ، وَلَيْسَ إِسْنَادُهُ بِالْقَوِيِّ.

واته: له پيشهوا نهبو به كرهوه ره زاي خواي لى بى ده گيرنهوه، كه فهرموويه تى: پيغمبرهوى خوا صلى الله عليه وسلم فهرموويه تى: (نهو كه سهى داواى لى خوشبون بكات و په شيمان بيتهوه لهو گوناھو تاوانانهى كردوونى نهوه سور نيه له سر نه نجامدانى گوناھو تاوان نه گهر روژى هفتا جاريش گوناھو تاوان بكات).

١٠٨ - باب

٣٥٦٠ - (ضعيف) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى، وَسُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، الْمَعْنَى وَاحِدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْأَصْبَغُ بْنُ زَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْعَلَاءِ، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ، قَالَ: لَبَسَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ، ثَوْبًا جَدِيدًا فَقَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَسَانِي مَا أُوَارِي بِهِ عَوْرَتِي، وَأَتَجَمَّلُ بِهِ فِي حَيَاتِي، ثُمَّ عَمَدَ إِلَى الثَّوْبِ الَّذِي أَخْلَقَ فَتَصَدَّقَ بِهِ، ثُمَّ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَنْ لَبَسَ ثَوْبًا جَدِيدًا فَقَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَسَانِي مَا أُوَارِي بِهِ عَوْرَتِي، وَأَتَجَمَّلُ بِهِ فِي حَيَاتِي ثُمَّ عَمَدَ إِلَى الثَّوْبِ الَّذِي أَخْلَقَ فَتَصَدَّقَ بِهِ كَانَ فِي كَنَفِ اللَّهِ وَفِي حِفْظِ اللَّهِ، وَفِي سَرِّ اللَّهِ حَيًّا وَمَيِّتًا. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ. وَقَدْ رَوَاهُ يَحْيَى بْنُ أَبِي ثَوْبٍ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ زَحْرٍ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ يَزِيدٍ، عَنْ الْقَاسِمِ، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ.

واته: له نه بو ئومامه وه رهزای خوای لی بی ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: پیتشهوا عومهر کوری (خطاب) رهزای خوای لی بی پۆشاکیکی تازهی له بهر کرد و فهرمووی: سوپاس و ستایش بو نهو خواجهی که منی پۆشته کرده وه، نه م پۆشاکهی پی به خشییم عه وه تهی خۆمی پی دانه پۆشم و له ژیاندا خۆمی پی ده پازینمه وه، جا بهرگه کۆنه کهی بکات به خیر.

له پاشدا پیتشهوا عومهر رهزای خوای لی بی فهرمووی: بو خۆم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده یه فهرموو: (ههر که سی پۆشاکیکی تازهی له بهر بکات و بلی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَسَانِي مَا أُوَارِي بِهِ عَوْرَتِي، وَأَتَجَمَّلُ بِهِ فِي حَيَاتِي) سوپاس و ستایش بو نهو خواجهی که منی پۆشته کرده وه، نه م پۆشاکهی پی به خشییم عه وه تهی خۆمی پی دانه پۆشم و له ژیاندا خۆمی پی ده پازینمه وه، له پاشدا بهرگه کۆنه کهی بکات به خیر نهو نهو که سه له ژیان و له مردندا له ژیر سایه و پاراستنی خوادا نه بیته).

١٠٩ - بَاب

٣٥٦١ - (ضعيف) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ الْحَسَنِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ نَافِعٍ الصَّائِغُ قِرَاءَةً عَلَيْهِ، عَنْ حَمَّادِ بْنِ أَبِي حُمَيْدٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعَثَ بَعْثًا بَعَثَ بَعْثًا قَبْلَ نَجْدٍ فَعَنِمُوا غَنَائِمَ كَثِيرَةً وَأَسْرَعُوا الرَّجْعَةَ فَقَالَ رَجُلٌ مِمَّنْ لَمْ يَخْرُجْ، مَا رَأَيْنَا بَعْثًا أَسْرَعَ رَجْعَةً وَلَا أَفْضَلَ غَنِيمَةً مِنْ هَذَا الْبَعْثِ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَلَا أَذْلُكُمْ عَلَى قَوْمٍ أَفْضَلُ غَنِيمَةً وَأَسْرَعَ رَجْعَةً؟ قَوْمٌ شَهِدُوا صَلَاةَ الصُّبْحِ ثُمَّ جَلَسُوا يَذْكُرُونَ اللَّهَ حَتَّى طَلَعَتِ الشَّمْسُ فَأُولَئِكَ أَسْرَعَ رَجْعَةً وَأَفْضَلُ غَنِيمَةً. وَهَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَحَمَّادُ

بْنُ أَبِي حُمَيْدٍ هُوَ مُحَمَّدُ بْنُ أَبِي حُمَيْدٍ، وَهُوَ أَبُو إِبْرَاهِيمَ الْأَنْصَارِيُّ الْمَدِينِيُّ، وَهُوَ ضَعِيفٌ فِي الْحَدِيثِ.

واته: له پيشهوا عومره وه رهزای خوی لی بی ده گێر نه وه، که پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم سریه یه یان کۆمه لێکی نارد به ره وه نه جد، به دهسته که وه تیکی زۆره وه زوو گه رانه وه بۆ مه دینه، پیاوی که دهر نه چوو بوو له گه لیان فهرمووی: ههتا ئیستا هیچ کۆمه لی به دهسته که وه تکی گه وه و زۆره وه نه وه نده زوو نه گه راونه ته وه، پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (کۆمه لیتان نیشاندهم دهسته که وتیان له وانه گه وره تر و زۆر تری و زووتریش ده گه رینه وه بۆ ناو خانه واده و مال و مندالیان؟ نه وانه کۆمه لێکن ناماده ی نوێژی به یانی دهن له پاشدا دانه نیشن زیکر و یادی خوا ده کهن ههتا خۆر هه لدی ئا نه و خه لکانه له وان زیاتر خیر و چاکه یان ده ست ده که ویت).

۱۱۰ - بَابُ

۳۵۶۲ - (ضعیف) حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ عَاصِمِ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ، عَنْ سَالِمٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنْ عُمَرَ، أَنَّهُ اسْتَأْذَنَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْعُمْرَةِ فَقَالَ: أَيُّ أَخِي أَشْرَكْنَا فِي دُعَائِكَ وَلَا تَنْسَنَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له پيشهوا عومره وه رهزای خوی لی بی ده گێر نه وه، که پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم مۆله تی دا بچی بۆ عومره، فهرمووی: (نه ی براله! له نزاو پارانه وه کانتدا به شارم بکه و له یادمان نه کهیت).

باب - ۱۱۱

۳۵۶۳ - (حسن) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا يَحْيَى بْنُ حَسَّانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ إِسْحَاقَ، عَنْ سَيَّارٍ، عَنْ أَبِي وَائِلٍ، عَنْ عَلِيٍّ، أَنَّ مَكَاتِبًا جَاءَهُ فَقَالَ: إِنِّي قَدْ عَجَزْتُ عَنْ مَكَاتِبِي فَأَعِنِّي، قَالَ: أَلَا أَعْلَمُكَ كَلِمَاتٍ عَلَّمَنِيهِنَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَوْ كَانَ عَلَيْكَ مِثْلُ جَبَلٍ صَبْرٍ دَيْنًا أَذَاهُ اللَّهُ عَنْكَ، قَالَ: قُلْ: اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ، وَأَغْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له پیشهوا علیهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که بهندهیه کی نامه پیدراو (موکاته) هاته خزمهتی وتی: توانام نیه قیسته کهم بدهم ههتا خۆم له کۆیلهیهتی رزگار بکهه کۆمه کهم بکه، پیشهوا علیه رهزای خوای لی بی فهرمووی: هۆشیاربه! با نهم چند وشهیت فیر بکهه که کاتی خۆی پیغمبرهوه خوا صلی الله علیه وسلم خۆمی فیر کردوه، نه گهر بیانلی به قهه چیا به قهرز و قۆلهت له سه ره بی خوای گه وه بۆتی ده داته وه، فهرمووی: (بلی: اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ، وَأَغْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ) خودایه به حهلالی خۆت بی نیازم بکه له حهرامت، به گه وه بی و چاکه ی خۆت بی نیازم بکه له غهیری خۆت.

دهرباره ی پارانهوه ی نهخۆش

باب في دُعَاءِ الْمَرِيضِ - ۱۱۲

۳۵۶۴ - (ضعيف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مُرَّةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَلَمَةَ، عَنْ عَلِيٍّ، قَالَ: كُنْتُ شَاكِيًا فَمَرَّ بِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَنَا أَقُولُ: اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ أَجْلِي قَدْ حَضَرَ

فَأَرْخِي، وَإِنْ كَانَ مُتَأَخِّرًا فَارْفَعْنِي، وَإِنْ كَانَ بَلَاءٌ فَصَبِّرْنِي، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: كَيْفَ قُلْتَ؟ قَالَ: فَأَعَادَ عَلَيْهِ مَا قَالَ، قَالَ: فَصَبِّرْهُ بِرَجُلِهِ فَقَالَ: اللَّهُمَّ عَافِهِ، أَوْ أَشْفِهِ، شُعْبَةُ الشَّائِكِ، فَمَا اسْتَكَيْتُ وَجَعِي بَعْدُ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له پيشهوا عليهوه رهزای خوای لى بى ده گيرنهوه، که فەرموویهتى: نهخۆش بووم پیتغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم دای به لامدا، لهوکاته دا ده مۆت: خودایه نه گهر کاتى کۆتایى ژيانه بم هه وینهوه به مردنم، نه گهر دواخراوه ژيان و رۆزیم فراوان بکهى، نه گهر نهخۆشیه کهم بۆ تاقیکردنهوهیه نارامیم پى ببهخشی، پیتغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم فەرمووی: (چیت وت؟) نهویش نهوهى پيشتر وتى بۆ دووباره کردوه، راوی فەرمووی: پیتغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم به قاجى لى دا بۆ نهوهى هۆشیاری بکاتهوه فەرمووی: (خودایه لهش ساغى بکهى و شیفای بدهى)، نیت له دواى دوعاکهى نهو چاک بوومهوه.

٣٥٦٥ - (صحيح) حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ آدَمَ، عَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنِ الْحَارِثِ، عَنْ عَلِيٍّ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا عَادَ مَرِيضًا قَالَ: اللَّهُمَّ أَذْهِبِ الْبَأْسَ رَبَّ النَّاسِ، وَأَشْفِ فَأَنْتَ الشَّافِي، لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له پيشهوا عليهوه رهزای خوای لى بى ده گيرنهوه، که فەرموویهتى: کاتى پیتغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم سهردانى نهخۆشیکى ده کرد ده فەرموو: (اللَّهُمَّ أَذْهِبِ الْبَأْسَ رَبَّ النَّاسِ، وَأَشْفِ فَأَنْتَ الشَّافِي، لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا) خودایه نهى لابهرى نیش و نازار، نهى پهروهردگارى هه موو خه لك، شیفای بده تۆ شیفابهخشی، جگه له تۆ شیفابهخشی تر نیه، شیفایه کى وهها هیچ دهردو نهخۆشیه بهجى نههیتیت.

دهرباره ی پارانموه ی نوژی ویتز

۱۱۳ - باب فی دُعَاءِ الْوَتْرِ

۳۵۶۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عَمْرٍو الْقَزَارِيِّ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْحَارِثِ بْنِ هِشَامٍ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقُولُ فِي وَتْرِهِ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَأَعُوذُ بِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ لَا أُخْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ. قَالَ: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ حَمَّادِ بْنِ سَلَمَةَ.

واته: له پيشهوا عهلی کوری (أبی طالب) وه رهزای خوای لی بئی هاتوه، که یتغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم له پارانموه ی قنوتی نوژی وهتريدا دهیفرموو: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَأَعُوذُ بِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ، لَا أُخْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ). خودایه! من پهنا به رازیبونت ده گرم له خهشم و قینت، پهنا به لیبورده کانت ده گرم له سزا کانت، پهنا ده گرم به خوت له خوت، من ناتوانم نه ژماری سوپاس و ستایشی تو بکهم، تو ناوای که ستایشی خوت کردوه.

دهرباره ی پارانموه پهنا گرتنی یتغمبهر صلی الله علیه وسلم له دوای نوژی

۱۱۴ - باب فی دُعَاءِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَتَعَوُّدِهِ فِي ذُبْرِ كُلِّ صَلَاةٍ

۳۵۶۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا زَكْرِيَّا بْنُ عَدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ هُوَ ابْنُ عَمْرٍو، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ عُمَيْرٍ، عَنْ مُصْعَبِ بْنِ

سَعْدٌ، وَعَمْرُو بْنُ مَيْمُونٍ، قَالَ: كَانَ سَعْدٌ، يُعَلِّمُ بَيْنَهُ هَؤُلَاءِ الْكَلِمَاتِ كَمَا يُعَلِّمُ الْمُكْتَتِبُ الْغُلَمَانَ وَيَقُولُ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَتَعَوَّذُ مِنْ دُبْرِ الصَّلَاةِ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجَبَنِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَرْدَلِ الْعُمْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا، وَعَذَابِ الْقَبْرِ. قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ: أَبُو إِسْحَاقَ الْهَمْدَانِيُّ مُضْطَرِبٌ فِي هَذَا الْحَدِيثِ، يَقُولُ: عَنْ عَمْرٍو بْنِ مَيْمُونٍ، عَنْ عُمَرَ، وَيَقُولُ عَنْ غَيْرِهِ وَيَضْطَرِبُ فِيهِ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: سهعدی کوڕی ئەبی وه قاص رهزای خوای لی مندا لکانی فیری نهم دوعایه ده کرد وهك چۆن مامۆستا منداڵ فیری نووسین دهكات، دهیغه رموو: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له دواى نوێژ په نای به مانه ده گرت: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجَبَنِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَرْدَلِ الْعُمْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا، وَعَذَابِ الْقَبْرِ). خودایه! من په نا ده گرم به تو له ترسنوکی، له به خیلی و رهزیلی، له بێ توانایی و خه له فاوی کوتایی ته مه من، له فیتنه ی دنیا و سزای گۆر.

٣٥٦٨ - (منکر) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ الْحَسَنِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَصْبَغُ بْنُ الْفَرَجِ قَالَ: أَخْبَرَنِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ وَهَبٍ، عَنْ عَمْرٍو بْنِ الْحَارِثِ، أَنَّهُ أَخْبَرَهُ عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي هِلَالٍ، عَنْ خُزَيْمَةَ، عَنْ عَائِشَةَ بِنْتِ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ، عَنْ أَبِيهَا، أَنَّهُ دَخَلَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى امْرَأَةٍ وَبَيْنَ يَدَيْهَا نَوَاقٍ، أَوْ قَالَ: حَصَاةٌ تُسَبِّحُ بِهَا، فَقَالَ: أَلَا أُخْبِرُكَ بِمَا هُوَ أَيْسَرُ عَلَيْكَ مِنْ هَذَا أَوْ أَفْضَلُ؟ سُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ مَا خُلِقَ فِي السَّمَاءِ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ مَا خُلِقَ فِي الْأَرْضِ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ مَا بَيْنَ ذَلِكَ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ مَا هُوَ خَالِقٌ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ مِثْلَ ذَلِكَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ مِثْلَ ذَلِكَ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ مِثْلَ ذَلِكَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ سَعْدٍ.

واته: سهعدی کوڕی ئەبی وه قاص رهزای خوای لی له خزمهت پیغه مبهری خوا دا

صلی الله علیه وسلم چوون بۆ لای ئافره تی ده نکه تۆوی له ناو ده ستدا بوو، یان به ردی له ده ستدا بوو ته سبیحاتی پی ده کردن، پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (شَتِیْکَ فِیْرَ بَکَہْمُ نَاسَانِرَ بَیْ لَہْمَہ: (سُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ مَا خَلَقَ فِي السَّمَاءِ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ مَا خَلَقَ فِي الْأَرْضِ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ مَا بَيْنَ ذَلِكَ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ مَا هُوَ خَالِقٌ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ مِثْلَ ذَلِكَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ مِثْلَ ذَلِكَ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ مِثْلَ ذَلِكَ).

۳۵۶۹ - (ضعیف) حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ ثَمِيرٍ، وَزَيْدُ بْنُ حُبَابٍ، عَنْ مُوسَى بْنِ عُبَيْدَةَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ ثَابِتٍ، عَنْ أَبِي حَكِيمٍ، مَوْلَى الزُّبَيْرِ، عَنِ الزُّبَيْرِ بْنِ الْعَوَّامِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا مِنْ صَبَاحٍ يُصْبِحُ الْعَبْدُ فِيهِ إِلَّا وَمُنَادٍ يُنَادِي: سَبِّحُوا الْمَلِكَ الْقُدُّوسَ. وَهَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ.

واته: له زوبیری کورپی عه وامه وه ره زای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هر به نده یه روژی لی ده بیته وه جارچی یه هاوار ده کات که بلی: (سبحان الملك القدوس) پاکی و گه وره بی بۆ خوای پاک و پیروژ له هه موو ناته واویه ک.

ده باره ی دو عای له بهر کردن

۱۱۵ - بَابُ فِي دُعَاءِ الْخِفْظِ

۳۵۷۰ - (موضوع) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ الْحَسَنِ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الدِّمَشْقِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ بْنُ مُسْلِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ جُرَيْجٍ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ أَبِي رَبَاحٍ، وَعِكْرِمَةَ، مَوْلَى ابْنِ عَبَّاسٍ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّهُ قَالَ: بَيْنَمَا نَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذْ جَاءَهُ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ فَقَالَ: يَا أَبِي أَنْتَ وَأُمِّي، تَقَلَّتْ هَذَا الْقُرْآنُ مِنْ صَدْرِي فَمَا أَجِدُنِي أَقْدِرُ عَلَيْهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا أَبَا الْحَسَنِ، أَفَلَا أَعَلَمَكَ كَلِمَاتٍ يَنْفَعُكَ اللَّهُ بِهِنَّ، وَيَنْفَعُ بِهِنَّ مَنْ عَلَّمْتَهُ، وَيُنَبِّتُ مَا تَعَلَّمْتَ فِي صَدْرِكَ؟ قَالَ: أَجَلُ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَعَلَّمَنِي. قَالَ: إِذَا كَانَ لَيْلَةُ الْجُمُعَةِ، فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَقُومَ فِي ثُلُثِ اللَّيْلِ الْآخِرِ فَإِنَّهَا سَاعَةٌ مَشْهُودَةٌ، وَالِدُعَاءِ فِيهَا مُسْتَجَابٌ، وَقَدْ قَالَ أَخِي يَعْقُوبُ لِبَنِيهِ (سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي) يَقُولُ: حَتَّى تَأْتِيَ لَيْلَةُ الْجُمُعَةِ، فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِعْ قُعْمَ فِي وَسْطِهَا، فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِعْ قُعْمَ فِي أَوَّلِهَا، فَصَلِّ أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ، تَقْرَأُ فِي الرُّكْعَةِ الْأُولَى بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ وَسُورَةَ يَسٍ وَفِي الرُّكْعَةِ الثَّانِيَةِ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ وَحَمِ الدُّخَانِ، وَفِي الرُّكْعَةِ الثَّالِثَةِ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ وَالْم تَنْزِيلِ السَّجْدَةِ، وَفِي الرُّكْعَةِ الرَّابِعَةِ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ وَتَبَارَكَ الْمُفْصَلِ، فَإِذَا فَرَغْتَ مِنَ التَّشَهُّدِ فَاحْمَدِ اللَّهَ، وَأَحْسِنِ الثَّنَاءَ عَلَى اللَّهِ، وَصَلِّ عَلَيَّ وَأَحْسِنِ، وَعَلَى سَائِرِ النَّبِيِّينَ، وَاسْتَغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَإِلِخْوَانِكَ الَّذِينَ سَبَقُوكَ بِالْإِيمَانِ، ثُمَّ قُلْ فِي آخِرِ ذَلِكَ: اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي بِتَرْكِ الْمَعَاصِي أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي، وَارْحَمْنِي أَنْ أَتَكَلَّفَ مَا لَا يَغْنِيَنِي، وَارْزُقْنِي حُسْنَ النَّظَرِ فِيمَا يُرْضِيكَ عَنِّي، اللَّهُمَّ بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَالْعِزَّةِ الَّتِي لَا تُرَامُ، أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ بِجَلَالِكَ وَنُورِ وَجْهِكَ أَنْ تُلْزِمَ قَلْبِي حِفْظَ كِتَابِكَ كَمَا عَلَّمْتَنِي، وَارْزُقْنِي أَنْ أَتْلُوهُ عَلَى النَّحْوِ الَّذِي يُرْضِيكَ عَنِّي، اللَّهُمَّ بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَالْعِزَّةِ الَّتِي لَا تُرَامُ، أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ بِجَلَالِكَ وَنُورِ وَجْهِكَ أَنْ تُنَوِّرَ بِكِتَابِكَ بَصِيرَتِي، وَأَنْ تُطْلِقَ بِهِ لِسَانِي، وَأَنْ تُفَرِّجَ بِهِ عَن قَلْبِي، وَأَنْ تُشْرِحَ بِهِ صَدْرِي، وَأَنْ تَغْسِلَ بِهِ بَدَنِي، فَإِنَّهُ لَا يُعِينُنِي عَلَى الْحَقِّ غَيْرُكَ وَلَا يُؤَيِّدُنِي إِلَّا أَنْتَ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ، يَا أَبَا الْحَسَنِ، فَافْعَلْ ذَلِكَ ثَلَاثَ جُمُعٍ أَوْ خَمْسًا أَوْ سَبْعًا يُحِبُّ بِإِذْنِ اللَّهِ، وَالَّذِي بَعَثَنِي بِالْحَقِّ مَا أَخْطَأَ مُؤْمِنًا قَطُّ قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبَّاسٍ: فَوَاللَّهِ

مَا لَيْتَ عَلَيَّ إِلَّا خُمْسًا أَوْ سَبْعًا حَتَّى جَاءَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي مِثْلِ ذَلِكَ الْمَجْلِسِ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي كُنْتُ فِيمَا خَلَا لَا أَحْذُ إِلَّا أَرْبَعَ آيَاتٍ أَوْ نَحْوَهُنَّ، فَإِذَا قَرَأْتُهُنَّ عَلَى نَفْسِي تَقَلَّتْ وَأَنَا أَتَعَلَّمُ الْيَوْمَ أَرْبَعِينَ آيَةً أَوْ نَحْوَهَا، وَإِذَا قَرَأْتُهَا عَلَى نَفْسِي فَكَأَنَّمَا كِتَابُ اللَّهِ بَيْنَ عَيْنَيَّ، وَلَقَدْ كُنْتُ أَسْمَعُ الْحَدِيثَ فَإِذَا رَدَدْتُهُ تَقَلَّتْ وَأَنَا الْيَوْمَ أَسْمَعُ الْأَحَادِيثَ فَإِذَا تَحَدَّثْتُ بِهَا لَمْ أُحْرِمْ مِنْهَا حَرْفًا، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عِنْدَ ذَلِكَ: مُؤْمِنٌ وَرَبِّ الْكَعْبَةِ يَا أَبَا الْحَسَنِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ الْوَلِيدِ بْنِ مُسْلِمٍ.

واته: له ئیبنو عه‌باسهوه ره‌زای خویان لی بی ده‌گیڕنه‌وه، که فەرموویه‌تی: جاری له‌خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خوادا صلی الله علیه وسلم بووین، پێشه‌وا عه‌لی ره‌زای خوای لی بی هات فەرمووی: باوک و دایکم به‌فیدات بی ئهم قورئانه‌م زوو له‌بیر ده‌چیته‌وه پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمووی: (ئه‌ی باوکی هه‌سه‌ن، چه‌ند وشه‌یه‌کت فیڕ بکه‌م خوای گه‌وره‌ بیکاته‌ مایه‌ی سوود قازانج بو‌ خۆت و بو‌ئهو کاسه‌نه‌ش له‌تۆوه‌ فیریان ده‌بن، وه‌ هه‌رچی تو‌ فیڕی بیت له‌ سنگه‌دا جیگیر و دامه‌زراوی بکا؟) فەرمووی: به‌ئێ، ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم، فەرمووی: (که‌ بوو به‌ شه‌وی هه‌ینی نه‌گه‌ر و یستت سی‌ه‌کی کۆتایی شه‌و هه‌سته‌ چونکه‌ له‌و کاته‌دا دو‌عا گیرایه‌ و مه‌لانیکه‌کان ئاماده‌ ده‌بن، بی‌گومان به‌عقوبی برام به‌ نه‌وه‌کانی فەرموو: (سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي). سو‌ره‌ یوسف: ۹۸. واته‌: له‌کاتیکی له‌باردا لای په‌روه‌ردگارم داوای لی‌بوردنتان بو‌ ده‌که‌م. هه‌ندێ له‌ زانایان ده‌لێن: پارناوه‌که‌ی خسته‌ به‌ره‌به‌یان چونکه‌ کاتی گیرابوونی پارانوه‌یه‌. هه‌تا شه‌وی هه‌ینی دو‌عاکه‌ی دو‌اخست، نه‌گه‌ر نه‌توانی نیوه‌ شه‌و هه‌سته‌، نه‌گه‌ر نه‌توانی له‌سه‌ره‌تای شه‌وی هه‌ینیوه‌ هه‌سته‌، چوار رکات نوێژ بکه‌، له‌ رکاتی یه‌که‌مدا

سوره تی فاتحه و یاسین بخوینه، له رکاتی دووه مدا سوره تی فاتحه و (حم الدخان) بخوینه، له رکاتی سییه مدا سوره تی فاتحه و (الم تنزیل السجدة) بخوینه، له رکاتی چواره مدا سوره تی فاتحه و (تبارک) بخوینه، کاتی ته حیاتت خویند و لی بوو بیهوه به شایسته ترین شیوه سوپاس و ستایشی خوا بکه، به شایسته ترین شیوه سلاوات له سه ر من و په یامبه رانی تر بده، دوا ی لیبوردن بکه بو باوه رداران به ژن و پیاویانه وه، ههروه ها دوا ی لیبوردن بکه بو نهو برایانه ت که پیتش تو به ئیمان هوه وه فاتیان کردوه، له کو تاییدا بلی: (اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي بِتَرْكِ الْمَعَاصِي أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي، وَارْحَمْنِي أَنْ أَتَكَلَّفَ مَا لَا يَغْنِيَنِي، وَارْزُقْنِي حُسْنَ النَّظَرِ فِيمَا يُرْضِيكَ عَنِّي، اللَّهُمَّ بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَالْعِزَّةِ الَّتِي لَا تَرَامُ، أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ بِجَلَالِكَ وَنُورِ وَجْهِكَ أَنْ تُلْزِمَ قَلْبِي حِفْظَ كِتَابِكَ كَمَا عَلَّمْتَنِي، وَارْزُقْنِي أَنْ أَتْلُوهُ عَلَى النَّحْوِ الَّذِي يُرْضِيكَ عَنِّي، اللَّهُمَّ بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَالْعِزَّةِ الَّتِي لَا تَرَامُ، أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ بِجَلَالِكَ وَنُورِ وَجْهِكَ أَنْ تُنَوِّرَ بِكِتَابِكَ بَصْرِي، وَأَنْ تُطْلِقَ بِهِ لِسَانِي، وَأَنْ تُفَرِّجَ بِهِ عَن قَلْبِي، وَأَنْ تُشْرَحَ بِهِ صَدْرِي، وَأَنْ تُغْسِلَ بِهِ بَدَنِي، فَإِنَّهُ لَا يُعِينُنِي عَلَى الْحَقِّ غَيْرُكَ وَلَا يُؤْتِيهِ إِلَّا أَنْتَ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ).

واته: له (عبد الله) ی کورپی عه باس ره زای خوا یان لی بی فه رمووی: سویند به (الله) پیتشهوا عه لی له پاش پینج ههینی یان ههوت ههینی هاتهوه بو خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بو هه مان کوپ و دانیشتن، فه رمووی: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، جاران چوار نایه تم له بهر ده کرد کاتی ده ورم ده کرد نهوه له بهرم نه مابوو، وه لی ئیستا هه رکاتی به ووی چل نایهت له بهر ده که م کاتی ده وریان ده که مهوه نه لیتی قورثانه که به بهر چاومه وهیه، جاران که فه رمووده که م ده بیست له بهرم ده کرد، کاتی ده مویت ده وری بکه مهوه سه یرده که م

له بیرم نه ماوه، وه لى ئیستا چهند فهرموودهیه ده بیستم له بهریان ده کهم، کاتى بهوى بیانگیرمهوه به تهواوى دهوریان ده کهمهوه یه که پیتیان له بیر ناکهم.

پیغمبرهوى خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووى: (ئهى باوکی ههسهن، سویند به (الله) ده رکهوت که تو باوهردارى).

دهربارهى چاره پیتی دهروو لى کردنهوه

۱۱۶ - بَاب فِي انْتِظَارِ الْفَرَجِ وَغَيْرِ ذَلِكَ

۳۵۷۱ - (ضعیف) حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ مُعَاذٍ الْعَقَدِيُّ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ وَاقِدٍ، عَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِي الْأَخْوَصِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: سَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ، فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يُحِبُّ أَنْ يُسْأَلَ، وَأَفْضَلُ الْعِبَادَةِ انْتِظَارُ الْفَرَجِ. هَكَذَا رَوَى حَمَّادُ بْنُ وَاقِدٍ هَذَا الْحَدِيثَ، وَقَدْ حُوْلِفَ فِي رَوَاتِهِ. وَحَمَّادُ بْنُ وَاقِدٍ هَذَا هُوَ: الصَّفَّارُ لَيْسَ بِالْحَافِظِ. وَرَوَى أَبُو نُعَيْمٍ، هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنْ حَكِيمِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنْ رَجُلٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلًا وَحَدِيثُ أَبِي نُعَيْمٍ أَشْبَهَ أَنْ يَكُونَ أَصَحَّ.

واته: له (عبد الله) كورى مهسعودهوه رهزای خواى لى بى دهگیرنهوه، که فهرموویهتى: پیغمبرهوى خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتى: (داواى بههره و بهخشش له خواى گهوره بکهن، چونکه پیتی خوشه لى بیارینهوه و داواى لى بکهن، چاکترین په رستش چاره پوانى دهروو لى کردنهوهیه له دواى بهلاو ناخوشی).

۳۵۷۲ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَاصِمُ الْأَخْوَلُ، عَنْ أَبِي عُثْمَانَ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمٍ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ يَقُولُ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَالْعَجْزِ وَالْبُخْلِ. وَهَذَا الْإِسْنَادُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ كَانَ يَتَعَوَّذُ مِنَ الْهَرَمِ وَعَذَابِ الْقَبْرِ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له زهیدی کوری نهرقه مهوه رهزای خوای لی بئی دهگیرنهوه، که فرموویهتی: پیغمبرهوه خوا صلی الله علیه وسلم دهیفرموو: (خودایه پهنات پی دهگرم له تهملی و په ککهوتهیی و بهخیلی). ههروه ها پیغمبرهوه خوا صلی الله علیه وسلم پهنای گرتووه به خوا له پیری و په ککهوتهیی و سزای گۆر.

٣٥٧٣ - (حسن صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ، عَنِ ابْنِ ثَوْبَانَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ مَكْحُولٍ، عَنْ جُبَيْرِ بْنِ نُفَيْرٍ، أَنَّ عُبَادَةَ بْنَ الصَّامِتِ، حَدَّثَهُمْ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَا عَلَى الْأَرْضِ مُسْلِمٍ يَدْعُو اللَّهَ بِدَعْوَةٍ إِلَّا آتَاهُ اللَّهُ إِيَّاهَا أَوْ صَرَفَ عَنْهُ مِنَ السُّوءِ مِثْلَهَا مَا لَمْ يَدْعُ بِإِثْمٍ أَوْ قَطِيعَةٍ رَجِمَ، فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ: إِذَا نُكْثِرُ، قَالَ: اللَّهُ أَكْثَرُ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَابْنُ ثَوْبَانَ هُوَ: عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ ثَابِتِ بْنِ ثَوْبَانَ الْعَابِدُ الشَّامِيُّ.

واته: له عوبادهی کوری صامیتهوه رهزای خوای لی بئی دهگیرنهوه، که پیغمبرهوه خوا صلی الله علیه وسلم فرموویهتی: (هیچ موسولمانی نیه لهسه زهویدا بپاریتهوه و دواى شتی بکات له خوای گهوره نیللا خوا بوی جیهجی دهکات، یان بهو نه ندازهیه خراپیه کی لهسه لادهبات، به مهرجی پارانهوه کهی تاوان نه بیئت یان بۆ پچراندنی په یوه ندى خزمایه تی نه بیئت).

باب - ۱۱۷

۳۵۷۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَرِيرٌ، عَنْ مَنْصُورٍ، عَنْ سَعْدِ بْنِ عُبَيْدَةَ قَالَ: حَدَّثَنِي الْبَرَاءُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا أَخَذْتَ مَضْجَعَكَ فَتَوَضَّأْ وَضُوءَكَ لِلصَّلَاةِ، ثُمَّ اضْطَجِعْ عَلَى شِقِّكَ الْأَيْمَنِ، ثُمَّ قُلْ: اللَّهُمَّ أَسْلَمْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ، وَفَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ، وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ، رَغْبَةً وَرَهْبَةً إِلَيْكَ، لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنْجَا مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ، آمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ، وَبِنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ، فَإِنْ مِتُّ فِي لَيْلَتِكَ مِتُّ عَلَى الْفِطْرَةِ، قَالَ: فَرَدَدْنَاهُ لَأَسْتَذْكِرَهُ، فَقُلْتُ: آمَنْتُ بِرَسُولِكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ، فَقَالَ: قُلْ: آمَنْتُ بِنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنِ الْبَرَاءِ وَلَا نَعْلَمُ فِي شَيْءٍ مِنَ الرِّوَايَاتِ ذِكْرَ الْوُضُوءِ إِلَّا فِي هَذَا الْحَدِيثِ.

واته: له بهرانهوه رهزای خوی لى بى دهگیرنهوه، که فهرموویهتى: پیغمبرهوى خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتى: (کاتى ويستت بهجیته سهر جیگهى خهوتن دهستنویژ بگره و وهك چۆن بۆ نویژ دهستنویژ دهگریت لهسهر لای راست راکشى و بلى: (اللَّهُمَّ أَسْلَمْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ، وَفَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ، وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ، رَغْبَةً وَرَهْبَةً إِلَيْكَ، لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنْجَا مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ، آمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ، وَبِنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ). خودایه خۆم تهسلىمى تۆ کرد و کاروبارم بۆ لای تۆ گهراندوه و سپاردم به تۆ، پشتم بهستوه به تۆ، نومیدهوار و خۆشحال به پاداشتهکانت و دهترسم له سزکانت، هیچ هشارگهیهك نیه ههتا خۆم هشار بدهم و هیچ رزگاربینیکیش نیه له سزاکانت، جگه لهوه نهبیته که بگهریمهوه بۆ لای تۆ، باوهرم هیناوه به قورنانهکته که داتبهزاندۆته خوارهوه، ههروهها باوهریشم هیناوه به پیغمبرهوهکته که موحهمهده صلی الله علیه وسلم خۆت رهوانهت کردوه بۆ سهر خهلك و جنۆکهکان. نهگهر نهو شهوه بریت لهسهر فیهته واته لهسهر ئیمان دهمریت.

۳۵۷۵ - (حسن) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أَبِي فُدَيْلٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي ذُئْبٍ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْبَرَّادِ، عَنْ مُعَاذِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حُبَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: خَرَجْنَا فِي لَيْلَةِ مَطِيرَةٍ وَظُلْمَةٍ شَدِيدَةٍ نَطْلُبُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي لَنَا، قَالَ: فَأَذَرَكُهُ، فَقَالَ: قُلْ فَلَمْ أَقُلْ شَيْئًا، ثُمَّ قَالَ: قُلْ، فَلَمْ أَقُلْ شَيْئًا، قَالَ: قُلْ، فَقُلْتُ، مَا أَقُولُ؟ قَالَ: قُلْ: قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ، وَالْمَعُودَتَيْنِ حِينَ تُمْسِي وَتُصْبِحُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ تَكْفِيكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ وَأَبُو سَعِيدٍ الْبَرَّادُ هُوَ: أَسِيدُ بْنُ أَبِي أَسِيدٍ.

واته: له (معاذی) کورپی (عبد الله) کورپی خوبه ییه وه، له باوکیه وه ره زای خوای لی بی ده گیر نه وه، که فهرموویه تی: شه ویکی باران و تاریک و شه وه زهنگ ده چووین، داوامان کرد له پیتغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم بهر نویتیمان بو بکات، فهرمووی: (بلی)، هیچم نه وت، له پاشدا فهرمووی: (بلی)، هیچم نه وت، له پاشدا فهرمووی: (بلی)، وتم: بلیم چی؟ فهرمووی: (نیواران و به یانیان سی جار نه م سی سوره ته بخوینه: (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ، وَالْمَعُودَتَيْنِ). نه وه ندهت به سه وه له شه ی و خراپه ی هه موو شتی نه پاریزری).

دهر باره ی دو عای میوان

۱۱۸ - بَابُ فِي دُعَاءِ الضَّيْفِ

۳۵۷۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو مُوسَى مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ حُمَيْرٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُسْرِ، قَالَ: نَزَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى أَبِي فَقَرَرْنَا إِلَيْهِ طَعَامًا فَأَكَلَهُ، ثُمَّ أَتَى بِتَمْرٍ فَكَانَ يَأْكُلُ وَيُلْقِي النَّوَى بِإِصْبَعَيْهِ جَمَعَ السَّبَابَةَ وَالْوُسْطَى، قَالَ شُعْبَةُ: وَهُوَ ظَنِّي فِيهِ إِنْ شَاءَ اللَّهُ

وَأَلْقَى النَّوَى بَيْنَ أَصْبُعَيْنِ، ثُمَّ أَتَى بِشَرَابٍ فَشَرِبَهُ، ثُمَّ نَاولَهُ الَّذِي عَنْ يَمِينِهِ، قَالَ: فَقَالَ أَبِي وَأَخَذَ بِلِجَامٍ دَأْبَهُ ادْعُ لَنَا، فَقَالَ: اللَّهُمَّ بَارِكْ لَهُمْ فِيمَا رَزَقْتَهُمْ، وَاعْفِرْ لَهُمْ وَارْحَمَهُمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الله) کوری بوسرهوه رهزای خوای لى بى ده گێر نهوه، که فهرموویه تی: پیغمبرهوی خوا صلی الله علیه وسلم هات بۆ لای باو کم، له لای دابهزی، خوادنیکیان بۆ هینا خواردی، له پاشدا خورمایان بۆ هینا خوارمای ده خواردو ناوکه کهی ده خسته پشتی په نجه کانی ناوه راست و شایه تومانی، له پاشدا شهربه تیکیان بۆ هینا لى خواردوهوه نهوهی مایهوه دایه دهست نهوانه ی که لای راستیهوه بوون، کاتی که پیغمبرهوی صلی الله علیه وسلم ههستا باو کم ههستا رهشمه ی و لاخه کهی گرت و وتی: له خوای گهوره بۆم بیاریزهوه، فهرمووی: (خوایه بهر کهت بخره نهو رۆزیهوه که به خشیوته پێیان، لێیان خوشبهو بهزهیت پێیاندا بێتهوه).

٣٥٧٧ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَفْصُ بْنُ عُمَرَ الشَّيْثِيُّ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي عُمَرُ بْنُ مَرْثَةَ، قَالَ: سَمِعْتُ بِلَالَ بْنَ يَسَارٍ بْنَ زَيْدٍ، حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ جَدِّي، سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَقُولُ: مَنْ قَالَ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ، عُفِرَ لَهُ وَإِنْ كَانَ قَرَّ مِنَ الرَّحْفِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نهبو عومهری کوری موپهوه ده گێر نهوه، که فهرموویه تی: بۆ خۆم گویم له بیلالی کوری یه ساری کوری زهید بوو، باوکی، له باپیریوه رهزای خوای لى بى گێرایهوه، که بۆ خۆی گوئی له پیغمبرهوی خوا صلی الله علیه وسلم بووه

دهیفه رموو: نه وهی بلی: (أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ) داوای لیخۆشبوون ده کهم لهو خوایهی که هیچ په رستراویک نیه به ههق جگه لهو زیندوی هه لیسورپینه ری بونه وه ره، ده گهریمه وه بۆلای، نهوا خوای گه وه ره له تاوانه کانی رابردوی خۆشده بیته گهرچی له کاتی بهر ننگاریبونه وهی دوژمنانی نیسلامدا پستی هه لکردبی و رای کرد بیته.

۱۱۹ - بَاب

۳۵۷۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ، عَنْ عُمَارَةَ بْنِ خُزَيْمَةَ بْنِ ثَابِتٍ، عَنْ عُثْمَانَ بْنِ حُنَيْفٍ، أَنَّ رَجُلًا ضَرِبَ الْبَصَرِ أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: ادْعُ اللَّهَ أَنْ يُعَافِيَنِي قَالَ: إِنْ شِئْتَ دَعَوْتُ، وَإِنْ شِئْتَ صَبَرْتُ فَهُوَ خَيْرٌ لَكَ. قَالَ: فَادْعُهُ، قَالَ: فَأَمَرَهُ أَنْ يَتَوَضَّأَ فَيُحْسِنَ وُضوءَهُ وَيَدْعُو بِهَذَا الدُّعَاءِ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَأَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ، إِنِّي تَوَجَّهْتُ بِكَ إِلَى رَبِّي فِي حَاجَتِي هَذِهِ لِتُقْضَى لِي، اللَّهُمَّ فَشَقِّعْهُ فِي. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ أَبِي جَعْفَرٍ وَهُوَ الْخَطْمِيُّ.

واته: له (عثمان) ی کوری حونه یفه وه ره زای خوای لی بی ده گهرینه وه، که پیاویکه نابینا هاته خزمته پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم، فه رموی: دوا ی شیفاو چاک بوونه وه بۆ بکه، فه رموی: (نه گهر نه ته وی بۆت ده پاریمه وه، نه گهر نارام ده گریته نهو باشته بۆت)، فه رموی: بۆم بیارپۆه، فه رمانی پی کرد ده ستوویژیکی چاک بگری و نه م دوعایه بکات: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَأَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ، إِنِّي تَوَجَّهْتُ بِكَ إِلَى رَبِّي فِي حَاجَتِي هَذِهِ لِتُقْضَى لِي،

اللَّهُمَّ فَشَفِّعْهُ فِيَّ) خُودايه من داوات لى ده كه م روت تى ده كه م به پيغمبره كه ت
په يامبه رى ره حمه ت و به زه بى، نهى موحه مده من به تو روو ده كه مه په روه ردگار م
بو نه م پيويستيه م بو نه وهى بو م جى به جى بيت، خُودايه بو م بيكه يته تكاكار.

٣٥٧٩ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا إِسْحَاقُ بْنُ عِيسَى، قَالَ: حَدَّثَنِي مَعْنٌ قَالَ: حَدَّثَنِي مُعَاوِيَةُ بْنُ صَالِحٍ، عَنْ ضَمْرَةَ بْنِ حَبِيبٍ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا أُمَامَةَ، يَقُولُ: حَدَّثَنِي عَمْرُو بْنُ عَبْسَةَ، أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَقُولُ: أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الرَّبُّ مِنَ الْعَبْدِ فِي جَوْفِ اللَّيْلِ الْآخِرِ، فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَكُونَ مِمَّنْ يَذْكُرُ اللَّهَ فِي تِلْكَ السَّاعَةِ فُكُنْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له عه مرى كورې عه به سه وه ره زاي خواى لى بى ده گيرنه وه، كه
فه رمويه تى: بو خو م گويم له پيغمبره رى خوا صلى الله عليه وسلم بوو
ده يفه رموو: (نزير كين كاتى په روه ردگار له بهنده وه ني وهى كو تايى شه وه، نه گهر
نه توانى لهو كه سانه بيت كه يادى خوا ده كه ن لهو كاته دا نه وه وا بكه).

٣٥٨٠ - (ضعيف) حَدَّثَنَا أَبُو الْوَلِيدِ الدِّمَشْقِيُّ أَخْبَدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ بَكَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ بْنُ مُسْلِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُفَيْرُ بْنُ مَعْدَانَ، أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا دَوْسَ الْيَحْصِيَّ، يُحَدِّثُ عَنِ ابْنِ عَائِدٍ الْيَحْصِيَّ، عَنْ عُمَارَةَ بْنِ زَعْكِرَةَ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَقُولُ: إِنَّ عَبْدِي كُلَّ عَبْدِي الَّذِي يَذْكُرُنِي وَهُوَ مُلَاقٍ قِرْنَهُ يَغْنِي: عِنْدَ الْقِتَالِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَلَيْسَ إِسْنَادُهُ بِالْقَوِيِّ وَلَا نَعْرِفُ لِعُمَارَةَ بْنِ زَعْكِرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَّا هَذَا الْحَدِيثَ الْوَاحِدَ. وَمَعْنَى قَوْلِهِ وَهُوَ مُلَاقٍ قِرْنَهُ، إِنَّمَا يَغْنِي عِنْدَ الْقِتَالِ: يَغْنِي أَنْ يَذْكُرَ اللَّهَ فِي تِلْكَ السَّاعَةِ.

واته: له عومارهی کورپی زه عکهرهوه رهزای خوای لی بئی ده گێرنهوه، که
 فهرموویهتی: بۆ خۆم گویم له پیغمبرهوه خوا صلى الله عليه وسلم بوو
 ده یفه رموو: (بهندهی راسته قینهی من نهو که سهیه له کاتی جهنگدا غافل نابئی
 له یادی من).

دهربارهی گهورهیی وتی: (لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ)

۱۲۰ - باب فِي فَضْلِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

۳۵۸۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو مُوسَى مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا وَهْبُ بْنُ جَرِيرٍ،
 قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، قَالَ: سَمِعْتُ مَنْصُورَ بْنَ زَادَانَ يُحَدِّثُ، عَنْ مَيْمُونِ بْنِ أَبِي شَيْبٍ،
 عَنْ قَيْسِ بْنِ سَعْدٍ بْنِ عُبَادَةَ، أَنَّ أَبَاهُ دَفَعَهُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْدُمُهُ،
 قَالَ: فَمَرَّ بِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَدْ صَلَّيْتُ فَضَرَبَنِي بِرِجْلِهِ وَقَالَ: أَلَا أَدُلُّكَ
 عَلَى بَابٍ مِنْ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ؟ قُلْتُ: بَلَى؟ قَالَ: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ. هَذَا حَدِيثٌ
 حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له قهیسی کورپی سه عدی کورپی عوبادهوه رهزای خوای لی بئی ده گێرنهوه،
 که باوکی بردی بۆ خزمهت پیغمبرهوه خوا صلى الله عليه وسلم بوو نهوهی بۆ
 خزمهتی بکات، وتی: پیغمبرهوه خوا صلى الله عليه وسلم دای به لامدا نوێژم
 ده کرد به پینی ناگاداری کردمهوه فهرمووی: (هۆشیاریه نایا ده رگایه له ده رگا کانی
 به ههشت نیشان نه ده م؟). وتم: به لی، فهرمووی: (بلی): (لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ).

۳۵۸۲ - (إسناده صحيح مقطوعا) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، حَدَّثَنَا اللَّيْثُ بْنُ سَعْدٍ،
 عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي جَعْفَرٍ، عَنْ صَفْوَانَ بْنِ سُلَيْمٍ، قَالَ: مَا نَهَضَ مَلَكٌ مِنَ الْأَرْضِ
 حَتَّى قَالَ: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ.

واته: له سه فوانی کوری سوله یهوه ده گێرنهوه، که فهرموویه تی: هیچ پاشایه له سه رهوی هه لئاسی هه تا نه لئ: (لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ).

ده باره ی گه وره یی (سبحان الله) و (لا اله الا الله)

۱۲۱ - بَابُ فِي فَضْلِ التَّسْبِيحِ وَالتَّهْلِيلِ وَالتَّقْدِيسِ

۳۵۸۳ - (حسن) حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ جِرَازٍ، وَعَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، قَالُوا: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشْرٍ، قَالَ: سَمِعْتُ هَانِيَّ بْنَ عُثْمَانَ، عَنْ أُمِّهِ حُمَيْصَةَ بِنْتِ يَاسِرٍ، عَنْ جَدِّهَا يُسَيْرَةَ، وَكَانَتْ مِنَ الْمُهَاجِرَاتِ، قَالَتْ: قَالَ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: عَلَيْكُمْ بِالتَّسْبِيحِ وَالتَّهْلِيلِ وَالتَّقْدِيسِ، وَاعْقُذَنَّ بِالْأَنَامِلِ فَإِنَّهُنَّ مَسْئُولَاتٌ مُسْتَنْطَقَاتٌ، وَلَا تَغْفُلَنَّ فَتَنْسِينَ الرَّحْمَةَ. هَذَا حَدِيثٌ إِنَّمَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ هَانِيَّ بْنِ عُثْمَانَ وَقَدْ رَوَاهُ مُحَمَّدُ بْنُ رَبِيعَةَ، عَنْ هَانِيَّ بْنِ عُثْمَانَ.

واته: له یوسه یهوه که یه کی بووه له ئافره ته کۆچه رییه کان ده گێرنهوه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمانی پیکردوین واته به ئافره تان که ئاگاداری ته کبیر (اللَّهُ أَكْبَرُ) و ته قدیس (سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ) یان (سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ) و ته هلیل (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بن، به سه ری په نجه کان نه نجامیان بدهن چونکه له روژی قیامه تا پرسیاریان لی ده کریت و ده هینرینه گوو ده بنه شایهت - وهك باقی نه دنامه کانی تر - غافلایان نه که یین بو نه وهی بی بهش نه یین له ره حه م و به زه یی خوا).

نهوهی هاتووه ده‌بارهی پارانهوه له کاتی غه‌زادا

۱۲۲ - بَابُ فِي الدُّعَاءِ إِذَا غَزَا

۳۵۸۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ الْجَهْضَمِيُّ قَالَ: أَخْبَرَنِي أَبِي، عَنْ الْمُثَنَّى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسٍ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا غَزَا، قَالَ: اللَّهُمَّ أَنْتَ عِزِّي، وَأَنْتَ نَصِيرِي وَبِكَ أَقَاتِلُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له نه‌ه‌سی کوری مالیکه‌وه ره‌زای خوای لی بئی ده‌گیرنه‌وه، که فرموویه‌تی: پیتغمبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم کاتی غه‌زای بکر‌دایه ده‌یفه‌رمووی: (خودایه تو کۆمه‌کی کار و پشتیوان و سه‌رخه‌ری منی به پشتیوانی تو ده‌جه‌نگم).

۱۲۳ - بَابُ

۳۵۸۵ - (حسن) حَدَّثَنَا أَبُو عَمْرِو مُسْلِمُ بْنُ عَمْرِو، قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ نَافِعٍ، عَنْ حَمَّادِ بْنِ أَبِي حُمَيْدٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: خَيْرُ الدُّعَاءِ دُعَاءُ يَوْمِ عَرَفَةَ، وَخَيْرُ مَا قُلْتُ أَنَا وَالنَّبِيُّونَ مِنْ قَبْلِي: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ وَحَمَّادُ بْنُ أَبِي حُمَيْدٍ هُوَ: مُحَمَّدُ بْنُ أَبِي حُمَيْدٍ، وَهُوَ أَبُو إِبْرَاهِيمَ الْأَنْصَارِيُّ الْمَدِينِيُّ وَلَيْسَ هُوَ بِالْقَوِيِّ عِنْدَ أَهْلِ الْحَدِيثِ.

واته: له عه‌مری کوری شو‌عه‌یه‌وه، له باوکیه‌وه، له باپیری‌وه ره‌زای خوای لی بئی ده‌گیرنه‌وه، که فرموویه‌تی: پیتغمبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه‌تی: (خیرترین پارانه‌وه پارانه‌وهی رۆژی عه‌ره‌فه‌یه، خیرترین پارانه‌وهی

من و بهیامبه رانی پیتش منیش بریتیه له: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ).

۱۲۴ - بَاب

۳۵۸۶ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ أَبِي بَكْرٍ، عَنِ الْجَرَّاحِ بْنِ الصَّخَّاءِ الْكِنْدِيِّ، عَنْ أَبِي شَيْبَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُكَيْمٍ، عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ، قَالَ: عَلَّمَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: قُلْ: اللَّهُمَّ اجْعَلْ سَرِيرَتِي خَيْرًا مِنْ عَلَانِيَتِي، وَاجْعَلْ عَلَانِيَتِي صَالِحَةً، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ صَالِحِ مَا تُؤْتِي النَّاسَ مِنَ الْمَالِ وَالْأَهْلِ وَالْوَلَدِ، غَيْرِ الضَّالِّ وَلَا الْمُضِلِّ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ وَلَيْسَ إِسْنَادُهُ بِالْقَوِيِّ.

واته: له پیتشهوا عومهری کوری (خطاب) وه رهزای خوای لی بی ده گینه وه، که فرموویه تی: پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم نه پارانوهیه ی فیترکردم فرمووی: (بلی: اللَّهُمَّ اجْعَلْ سَرِيرَتِي خَيْرًا مِنْ عَلَانِيَتِي، وَاجْعَلْ عَلَانِيَتِي صَالِحَةً، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ صَالِحِ مَا تُؤْتِي النَّاسَ مِنَ الْمَالِ وَالْأَهْلِ وَالْوَلَدِ، غَيْرِ الضَّالِّ وَلَا الْمُضِلِّ) خودایه شارواه کانم باشر بی له ناشکراکانم، ناشکراکانیشم هه ر باش بن، خودایه بهشی منیش بدهی لهو بهشه چاكانه ی که دهیده ی بهو خه لکه له مال و سامان و خانه واده و مندال، له خانه واده و مندالی له ری دهرنه چن و نه بنه مایه ی له ری دهرچوونی خه لکی تریش.

۱۲۵ - بَاب

۳۵۸۷ - (منکر بهذا السياق) حَدَّثَنَا عُقْبَةُ بْنُ مُكْرَمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ سَفْيَانَ الْجَحْدَرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَعْدَانَ، قَالَ: أَخْبَرَنِي عَاصِمُ بْنُ كُلَيْبٍ الْجَرْمِيُّ،

عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، قَالَ: دَخَلْتُ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ يُصَلِّي وَقَدْ وَضَعَ يَدَهُ الْيُسْرَى عَلَى فَخِذِهِ الْيُسْرَى، وَوَضَعَ يَدَهُ الْيُمْنَى عَلَى فَخِذِهِ الْيُمْنَى وَقَبَضَ أَصَابِعَهُ وَبَسَطَ السَّبَابَةَ، وَهُوَ يَقُولُ: يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ، ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له عاصیمی کوری کولهیبی جهرمیهوه، له باوکیهوه، له باپیرییهوه رهزای خوای لی بی ده گێرپنهوه، که فهرموویهتی: چومه ژوورهوه بو خزمهت پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم نویژی ده کرد، وهك چۆنیهتی کاتی ته حیات خویندن دانیشتبوو ده فهرموو: (يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ، ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ).

۱۲۶ - باب

۳۵۸۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَارِثِ بْنُ عَبْدِ الصَّمَدِ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَالِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ثَابِتُ الْبُنَائِي، قَالَ: قَالَ لِي يَا مُحَمَّدُ إِذَا اسْتَكْبَيْتَ فَضَع يَدَكَ حَيْثُ تَشْتَكِي، ثُمَّ قُلْ: بِسْمِ اللَّهِ، أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ مِنْ وَجَعِي هَذَا، ثُمَّ ارْفَعْ يَدَكَ ثُمَّ أَعِدْ ذَلِكَ وَتَرَا فَإِنَّ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ، حَدَّثَنِي أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَدَّثَهُ بِذَلِكَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ وَمُحَمَّدُ بْنُ سَالِمٍ هَذَا شَيْخٌ بَصْرِيٌّ.

واته: موحه مه دی کوری سالیم فهرمووی: (ثابت) ی به نانی پیتی فهرمووم: نهی موحه مه ده نه گهر شوینیکت نیشی کرد ده ست له سهری دابنی و بلی: (أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ مِنْ وَجَعِي هَذَا). واته: په ناده گرم به خواو به توانایی نهو له زیانی نهه نازاری که ههستی پی ده کهم و مهترسیم لی هیه. له پاشدا ده ست لابه نینجا له سی داینیرهوه دووباره بیلیرهوه بهو شیویه وهلی با تاک بی

سنن الترمذی بهرگی چوارهم - باسه کانی پارانموره له پیغمبرهوه صلی الله علیه وسلم

واته تا سى جار یان پیچ جار، چونکه بیگومان نه نهسی کورى مالیک ره زای خوای لى بى گیترايهوه، که پیغمبرهوى خوا صلی الله علیه وسلم ناوا بوى گیتراوه تهموه.

پارانمورهى نومو سولهمه

۱۲۷ - بَابُ دُعَاءِ أُمِّ سَلَمَةَ

۳۵۸۹ - (ضعیف) حَدَّثَنَا حُسَيْنُ بْنُ عَلِيٍّ بْنِ الْأَسْوَدِ الْبَغْدَادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ فَضِيلٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ إِسْحَاقَ، عَنْ حَفْصَةَ بِنْتِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ أَبِيهَا أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ، قَالَتْ: عَلَّمَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: قُولِي: اللَّهُمَّ هَذَا اسْتِقْبَالُ لَيْلِكَ وَاسْتِدْبَارُ نَهَارِكَ، وَأَصْوَاتُ دُعَاتِكَ وَحُضُورُ صَلَوَاتِكَ، أَسْأَلُكَ أَنْ تَغْفِرَ لِي. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ إِنَّمَا نَعْرِفُهُ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ وَحَفْصَةُ بِنْتُ أَبِي كَثِيرٍ لَا نَعْرِفُهَا وَلَا أَبَاهَا.

واته: له نومو سولهمهوه ره زای خوای لى بى هاتوه، که وتویه تی: پیغمبرهوى خوا صلی الله علیه وسلم فیری کردم فهرمووی: (له دواى بانگی شیوان بلى: (اللَّهُمَّ هَذَا اسْتِقْبَالُ لَيْلِكَ وَاسْتِدْبَارُ نَهَارِكَ، وَأَصْوَاتُ دُعَاتِكَ وَحُضُورُ صَلَوَاتِكَ، أَسْأَلُكَ أَنْ تَغْفِرَ لِي). خودایه! نیستا کاتى هاتنى شهوه که تهمو رۆشتنى رۆژه که ت، شهوه ش دهنگى بانگه وازخوازانى تویه، کاتى نهجامدانى نوژه مانه، داوات لى ده که م لیم خوشبه.

۳۵۹۰ - (حسن) حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ عَلِيٍّ بْنِ يَزِيدَ الصُّدَائِيُّ الْبَغْدَادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ بْنُ الْقَاسِمِ الْهَمْدَانِيُّ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ كَيْسَانَ، عَنْ أَبِي حَازِمٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا قَالَ عَبْدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ قَطُّ مُخْلِصًا، إِلَّا فُتِحَتْ

لَهُ أَبْوَابُ السَّمَاءِ، حَتَّى تُفْضِيَ إِلَى الْعَرْشِ، مَا اجْتَنَبَ الْكَبَائِرَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لى بى ده گپرنه وه، که فەرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه تی: (هه رکەس به پاکى و به ئیخلاصه وه بلى: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) به مه رجى ئیلا ده رگا کانی به هه شتى بو ده کریتته وه هه تا ده گاته عه رشى پهروه ردار، به مه رجى خۆى به دوور گرتبى له تاوانه گموره کان).

٣٥٩١ - (صحيح) حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ بَشِيرٍ، وَأَبُو أُسَامَةَ، عَنْ مِسْعَرٍ، عَنْ زِيَادِ بْنِ عِلَاقَةَ، عَنْ عَمِّهِ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ مُنْكَرَاتِ الْأَخْلَاقِ، وَالْأَعْمَالِ وَالْأَهْوَاءِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ وَعَمُّ زِيَادِ بْنِ عِلَاقَةَ هُوَ: قُطْبَةُ بْنُ مَالِكٍ صَاحِبُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له زیادى كورى عیلاقه وه، له مامیه وه رهزای خوای لى بى ده گپرنه وه، که فەرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه تی: (خودایه! په نا نه گرم به تو له رهوش و کرده وه و ئاره زووی خراپ).

٣٥٩٢ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ الدَّوْرَقِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَجَّاجُ بْنُ أَبِي عُمَرَ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ عَوْنِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: بَيْنَا نَحْنُ نُصَلِّي مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، إِذْ قَالَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ: اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، وَسُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنِ الْقَائِلُ كَذَا وَكَذَا؟ فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ: أَنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: عَجِبْتُ لَهَا فِتْحَتْ لَهَا أَبْوَابُ السَّمَاءِ قَالَ ابْنُ عُمَرَ: مَا تَرَكْتُهُمْ مِنْذُ سَمِعْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا

الْوَجْهِ. وَحَجَّاجُ بْنُ أَبِي عُمَانَ هُوَ: حَجَّاجُ بْنُ مَيْسَرَةَ الصَّوَّافُ وَيُكْنَى أَبَا الصَّلْتِ، وَهُوَ ثِقَّةٌ عِنْدَ أَهْلِ الْحَدِيثِ.

واته: له نیبنو عومره وه رهزای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: جاری له گهل پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نوژمان ده کرد، یه کی له ناماده بووا ن فهرمووی: (اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، وَسُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا). واته: خوا له هه موو شتی گه وره تره، سوپاس و ستایشیکی زور بو خوا، پاکی و بیگهردی بو خوا هه رده م به به یانیان و نیواراندا. پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (نه وه کی بوو ناواو ناوای وت؟) پیاهه که وتی: نه ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم من بووم، فهرمووی: (سهیره سه رجه م ده رگا کانی به هه شتی بو کرایه وه). نیبنو عومره رهزای خویان لی بی فهرمووی: له پاش نه وه ی بیستم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نیتر ته رکه نه کردوه.

ده رباره ی چ وشه یه لای خوا خوشه ویسته

۱۲۸ - بَابُ أَيُّ الْكَلَامِ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ

۳۵۹۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ الدَّوْرَقِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا الْجُرَيْرِيُّ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْجُسْرِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الصَّامِتِ، عَنْ أَبِي ذَرٍّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَادَهُ، أَوْ أَنَّ أَبَا ذَرٍّ عَادَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: يَا أُمِّي يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَيُّ الْكَلَامِ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ؟ قَالَ: مَا اضْطَغَى اللَّهُ لِمَلَأَ يَكْبَتَهُ: سُبْحَانَ رَبِّيَ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَ رَبِّيَ وَبِحَمْدِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: ئەبى (ذر) نهخۆش بوو پتغمبهرى خوا صلى الله عليه وسلم سەردانى کرد، یان پتغمبهرى خوا صلى الله عليه وسلم نهخۆش بوو ئەبى (ذر) سەردانى کرد، ئەبى (ذر) فەرمووی: باوك دايكم به قوربانت بن ئەى پتغمبهرى خوا صلى الله عليه وسلم، چ وشەیه لای خوا خۆشەویستە؟ فەرمووی: (ئەمەیه که خواى گەوره بۆ مەلانیکه کانی هەلى بژاردوو: (سُبْحَانَ رَبِّيَ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَ رَبِّيَ وَبِحَمْدِهِ).

دەربارەى داواى لیخۆشبوون و لەش ساغی

۱۲۹ - بَابُ فِي الْعَفْوِ وَالْعَافِيَةِ

۳۵۹۴ - (منكر بهذا التمام) حَدَّثَنَا أَبُو هِشَامٍ الرَّقَاعِيُّ مُحَمَّدُ بْنُ يَزِيدَ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ الْيَمَانِ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ زَيْدِ الْعَمِيِّ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ مُعَاوِيَةَ بْنِ قُرَّةَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الدُّعَاءُ لَا يَرُدُّ بَيْنَ الْأَذَانِ وَالْإِقَامَةِ، قَالُوا: فَمَاذَا نَقُولُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: سَلُوا اللَّهَ الْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَقَدْ زَادَ يَحْيَى بْنُ الْيَمَانِ فِي هَذَا الْحَدِيثِ هَذَا الْحَرْفَ، قَالُوا: فَمَاذَا نَقُولُ؟ قَالَ: سَلُوا اللَّهَ الْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ.

واته: لە ئەنەسى کۆری مالیکهوه رهزای خواى لى بى ده گێر نهوه، که فەرموویهتی: پتغمبهرى خوا صلى الله عليه وسلم فەرموویهتی: (پارانوهی نیوان بانگ و قامەت رەت ناکرێتەوه، واتە: گیرایه). وتیان: ئەى پتغمبهرى خوا صلى الله عليه وسلم، چى بلێین؟ فەرمووی: (داواى لیخۆشبوون و لەش ساغی و بیوهی و پارێزگاری له خوا بکەن).

٣٥٩٥ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِلَّانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، وَعَبْدُ الرَّزَّاقِ، وَأَبُو أَحْمَدَ، وَأَبُو نُعَيْمٍ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ زَيْدِ الْعَجِيِّ، عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ قُرَّةَ، عَنْ أَنَسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: الدُّعَاءُ لَا يُرَدُّ بَيْنَ الْأَذَانِ وَالْإِقَامَةِ. وَهَكَذَا رَوَى أَبُو إِسْحَاقَ الْمُعَدَّائِيُّ، هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ بُرَيْدِ بْنِ أَبِي مَرْثَمٍ الْكُوفِيِّ، عَنْ أَنَسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَ هَذَا، وَهَذَا أَصَحُّ.

واته: له نهههسی کوری مالیکهوه رهزای خوای لى بى دهگینهوه، که فەرموویهتی: پیتغمبهری خوا صلى الله عليه وسلم فەرموویهتی: (پارانهوهی نێوان بانگ و قامەت رەت ناکریتەوه، واتە: گیرایە).

٣٥٩٦ - (ضعیف) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ مُحَمَّدُ بْنُ الْعَلَاءِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنْ عُمَرَ بْنِ زَائِدٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: سَبَقَ الْمُفْرِدُونَ، قَالُوا: وَمَا الْمُفْرِدُونَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: الْمُسْتَهْتَرُونَ فِي ذِكْرِ اللَّهِ، يَضَعُ الذِّكْرَ عَنْهُمْ أَثْقَالَهُمْ فَيَأْتُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ خِفَافًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لى بى دهگینهوه، که فەرموویهتی: پیتغمبهری خوا صلى الله عليه وسلم فەرموویهتی: (کۆشهگیرهکان له خه‌لک بو پرستش و یادی خوا پیتشکهوتن). وتیان: نهی پیتغمبهری خوا صلى الله عليه وسلم، نهوانه کێن؟ فەرمووی: (نهوانه‌ن به‌ردوامم له‌سه‌ر یادی خوا، زی‌که‌ر و یادی خوا ده‌بنه‌ مایه‌ی سو‌که‌کردنی کۆلی قورسی گونا‌هیان، له‌ڕۆژی قیامه‌تا به‌ کۆلی سو‌که‌وه‌ دێن بو‌ مه‌حه‌سه‌ر).

٣٥٩٧ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنْ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَأَنْ أَقُولَ

سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (سویند به (الله) نه گهر بلیم وتنی: (سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ) له لام خو شه ویستره له هه موو مولک و سامانی دنیا).

۳۵۹۸ - (ضعیف لکن صح منه شطر الأول بلفظ: (المسافر) مکان (الإمام عادل) وفي رواية (الوالد) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُنِيرٍ، عَنْ سَعْدَانَ الْقُشَيْرِيِّ، عَنْ أَبِي مُجَاهِدٍ، عَنْ أَبِي مُدِلَّةٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ثَلَاثَةٌ لَا تَرُدُّ دَعْوَتَهُمْ: الصَّائِمُ حَتَّى يُفْطِرَ، وَالْإِمَامُ الْعَادِلُ، وَدَعْوَةُ الْمَظْلُومِ يَرْفَعُهَا اللَّهُ فَوْقَ الْغَمَامِ وَيَفْتَحُ لَهَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ وَيَقُولُ الرَّبُّ: وَعِزِّي لِأَنْصُرَنَّكَ وَلَوْ بَعْدَ حِينٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ وَسَعْدَانُ الْقُشَيْرِيُّ هُوَ: سَعْدَانُ بْنُ بَشِيرٍ. وَقَدْ رَوَى عَنْهُ عِيسَى بْنُ يُونُسَ، وَأَبُو عَاصِمٍ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ مِنْ كِبَارِ أَهْلِ الْحَدِيثِ، وَأَبُو مُجَاهِدٍ هُوَ: سَعْدُ الطَّائِي، وَأَبُو مُدِلَّةٍ هُوَ: مَوْلَى أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ عَائِشَةَ، وَإِنَّمَا نَعْرِفُهُ بِهَذَا الْحَدِيثِ، وَيُرْوَى عَنْهُ هَذَا الْحَدِيثُ أَطْوَلَ مِنْ هَذَا وَأَتَمُّ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (سی کهس پارانه وه یان گیراده بیت و نادریته دواوه: رۆزوه وان کاتی که رۆزوه کهی ده شکینتی و بهربانگ ده کاته وه، پێشه وای دادپهروه، پارانه وهی ستم لی کراو خوای گهوره بهرزی ده کاته وه بۆ سه ره هور و ده رگای ناسمانه کانی بۆ ده کاته وه، پهروه ردار ده فهرمویت: سویند به گه ورهیی و شکۆمه نی خۆم نهی ستم لی کراو سه رت ده خه م با له پاش ماوه یه کیش بیت).

۳۵۹۹ - (صحیح دون قوله: الحمد لله) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُنِيرٍ، عَنْ مُوسَى بْنِ عُبَيْدَةَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ ثَابِتٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اللَّهُمَّ انْفَعْنِي بِمَا عَلَّمْتَنِي، وَعَلِّمْنِي مَا يَنْفَعُنِي، وَزِدْنِي عِلْمًا، الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ، وَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ حَالِ أَهْلِ النَّارِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نه بو هورهیرهوه ره زای خوای لى بى دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (خودایه سوودم پى بگهینه بهوهی فیرت کردوکه سوودی دهی بۆم، زانستم زیاد بکه، سوپاس بو خوا لههه موو بارود وختیکدا، خودایه پهنا نه گرم به تو له حالى خه لکی دۆزهخ).

خوا مه لانیکهی هه ن له سه ر زه وی دا ده گهرین

۱۳۰ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ لِلَّهِ مَلَائِكَةً سَيَّاحِينَ فِي الْأَرْضِ

۳۶۰۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَوْ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ لِلَّهِ مَلَائِكَةً سَيَّاحِينَ فِي الْأَرْضِ فَضْلًا عَنْ كُتَابِ النَّاسِ، فَإِذَا وَجَدُوا أَقْوَامًا يَذْكُرُونَ اللَّهَ تَنَادَوْا: هَلُمُّوا إِلَى بُغْيَتِكُمْ، فَيَجِئُونَ فَيُحْفُونَ بِهِمْ إِلَى سَمَاءِ الدُّنْيَا، فَيَقُولُ اللَّهُ: أَيُّ شَيْءٍ تَرَكْتُمْ عِبَادِي يَصْنَعُونَ، فَيَقُولُونَ: تَرَكْنَاهُمْ يَحْمَدُونَكَ وَيُمَجِّدُونَكَ وَيَذْكُرُونَكَ، قَالَ: فَيَقُولُ: فَهَلْ رَأَوْنِي، فَيَقُولُونَ: لَا، قَالَ: فَيَقُولُ: فَكَيْفَ لَوْ رَأَوْنِي؟ قَالَ: فَيَقُولُونَ: لَوْ رَأَوْكَ لَكَانُوا أَشَدَّ تَحْمِيدًا، وَأَشَدَّ تَمَجُّدًا، وَأَشَدَّ لَكَ ذِكْرًا، قَالَ: فَيَقُولُ: وَأَيُّ شَيْءٍ يَطْلُبُونَ؟ قَالَ: فَيَقُولُونَ: يَطْلُبُونَ الْجَنَّةَ، قَالَ: فَيَقُولُ: وَهَلْ رَأَوْهَا؟ قَالَ: فَيَقُولُونَ: لَا، فَيَقُولُ: فَكَيْفَ لَوْ رَأَوْهَا؟ قَالَ: فَيَقُولُونَ: لَوْ رَأَوْهَا؟ لَكَانُوا أَشَدَّ لَهَا

طَلَبًا، وَأَشَدَّ عَلَيْهَا حِرْصًا، قَالَ: فَيَقُولُ: فَمِنْ أَيِّ شَيْءٍ يَتَعَوَّدُونَ؟ قَالُوا: يَتَعَوَّدُونَ مِنَ النَّارِ، قَالَ: فَيَقُولُ: وَهَلْ رَأَوْهَا؟ فَيَقُولُونَ: لَا، فَيَقُولُ: فَكَيْفَ لَوْ رَأَوْهَا؟ فَيَقُولُونَ: لَوْ رَأَوْهَا لَكَانُوا مِنْهَا أَشَدَّ هَرْبًا، وَأَشَدَّ مِنْهَا خَوْفًا، وَأَشَدَّ مِنْهَا تَعَوُّدًا، قَالَ: فَيَقُولُ: فَإِنِّي أَشْهَدُكُمْ أَنِّي قَدْ غَفَرْتُ لَهُمْ، فَيَقُولُونَ: إِنَّ فِيهِمْ فُلَانًا الْخَطَّاءَ لَمْ يُرِدْهُمْ إِنَّمَا جَاءَهُمْ لِلْحَاجَةِ، فَيَقُولُ: هُمْ الْقَوْمُ لَا يَشْقَى لَهُمْ جَلِيسٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَدْ رَوَى عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له ئه‌بو هوره‌يره‌و ئه‌بو سه‌عه‌ده‌وه‌ ره‌زای خوا‌ی لی بـی ده‌گیترنه‌وه‌، که
 فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (خوا‌ی گه‌وره‌
 مه‌لائیکه‌ی گه‌شتیاری هه‌ن جگه‌ له‌و مه‌لائیکانه‌ی نووسه‌ری کرده‌وه‌کانن له‌ سه‌ر
 زه‌وی‌دا ده‌گه‌رپێن به‌دا‌وی ئه‌و که‌سانه‌دا زی‌کر و یادی خوا ده‌که‌ن، جا ئه‌گه‌ر رێ‌یان
 که‌وت له‌ کۆمه‌لای بینیان زی‌کر و یادی خوا ده‌که‌ن بانگی یه‌که‌تر ده‌که‌ن، وه‌رن بۆ
 لای ئه‌وانه‌ی ئێ‌وه‌ ئه‌گه‌رپێن به‌ دا‌یانه‌دا گو‌ی له‌ زی‌کر و یادی خوا‌یان بگه‌رن،
 ئه‌وانیش دێ‌ن ده‌وره‌یان ده‌ده‌ن و با‌له‌کانیان بۆ ده‌که‌ن به‌ په‌رژین هه‌تا ئاسما‌نی
 دونه‌یا، خوا‌ی گه‌وره‌ ده‌فهرمو‌ویت: به‌نده‌کانم چی ده‌لێ‌ن و چی ده‌که‌ن؟ ئه‌وانیش
 ده‌لێ‌ن: کاتێ ئێ‌مه‌ به‌جێمان هێشتن سوپاسی تۆ‌یان ده‌کرد، به‌رزی و بلندی و
 شکۆداری پاکی و په‌سه‌ندی تۆ‌یان ده‌رده‌به‌ری، یادی تۆ‌یان ده‌کرد، ده‌فهرمو‌ویت:
 ئایا ئه‌وانه‌ منیان دی‌وه‌؟ ده‌لێ‌ن: نه‌خێ‌ر، ده‌فهرمو‌ویت: ئه‌ی ئه‌گه‌ر بمبینن چی؟
 ده‌لێ‌ن: له‌وه‌ زۆ‌ر زیاتریان ده‌کرد، ده‌فهرمو‌ویت: ئه‌ی دا‌وا‌ی چی ده‌که‌ن؟ ده‌لێ‌ن:
 به‌هه‌شت، ده‌فهرمو‌ویت: ئایا ئه‌وانه‌ به‌هه‌شتیان دی‌وه‌؟ ده‌لێ‌ن: نه‌خێ‌ر، ده‌فهرمو‌ویت:
 ئه‌ی ئه‌گه‌ر ببینن چی؟ ده‌لێ‌ن: زیاتر دا‌وا‌یان ده‌کردو‌و سو‌ور ده‌بو‌ون له‌سه‌ری و
 شه‌به‌دا‌ی ده‌بو‌ون، ده‌فهرمو‌ویت: له‌ چی یه‌نا به‌ من ئه‌گه‌رن؟ ده‌لێ‌ن: له‌ نا‌گری دۆ‌زه‌خ،

ده فهرموويت: نايا نهوانه ناگري دوزه خيان ديوه؟ ده لئين: نه خير، ده فهرموويت: نهى نه گهر بيبينن چي؟ ده لئين: نهوه زياتر ليني ده ترسان و لتي ههله هاتن، زياتر په نايان ده گرت، ده فهرموويت: دهى نيوه به شايت بن نهوا من لتيان خوش بووم، ده لئين: فلانه كه سيان تيدايه زور گونا هبار له بهر پتويستيهك هاتبوو، ده فهرموويت: نهوانه كومه له كه سانيكن هاونشينيان زهره رمه ند ناييت).

٣٦٠١ - (صحيح دون قول مكحول: فمن قال: فإنه مقطوع) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو خَالِدٍ الْأَخْمَرِيُّ، عَنْ هِشَامِ بْنِ الْعَازِ، عَنْ مَكْحُولٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَكْثَرُ مِنْ قَوْلٍ: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، فَإِنَّهَا مِنْ كَنْزِ الْجَنَّةِ قَالَ مَكْحُولٌ، فَمَنْ قَالَ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا مُنْجَى مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ: كَشَفَ عَنْهُ سَبْعِينَ بَابًا مِنَ الصُّرِّ أَذْنَاهُنَّ الْفَقْرُ. هَذَا حَدِيثٌ لَيْسَ إِسْنَادُهُ بِمُتَّصِلٍ، مَكْحُولٌ لَمْ يَسْمَعْ مِنْ أَبِي هُرَيْرَةَ.

واته: له نهبو هورهيرهوه رهزاي خواي لي بي ده گيرنهوه، كه فهرموويه تي: پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم پتي فهرمووم: وتهى: (لا حول ولا قوة إلا بالله) زور بليرهوه چونكه له گه نجينه كاني بههشته). مه كحول ده فهرموويت: ههركس بلي: (لا حول ولا قوة إلا بالله) هيچ په نايه نيه له خهشم و تورپي تو مه گهر هه له لاي خوت هه بي، په نا هه پدناي خوته و بهس، نهوه خواي گه وره حهفتا بهشي زهره ز و زباني له سهه لاده بات كه لاي خوارويان هه ژاريه.

٣٦٠٢ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنْ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لِكُلِّ نَبِيٍّ دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ، وَإِنِّي اخْتَبَأْتُ دَعْوَتِي شَفَاعَةً لَأُمَّتِي، وَهِيَ نَائِلَةٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ مَنْ مَاتَ مِنْهُمْ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لی بئی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هه موو په یامبه ری دو عایه کی تایبه تی خوی هه یه که خوا گیرای ده کات، سه رجه م په یامبه ران نهو دو عایه یان کردو وه له دنیا دا و گیرا بو وه، وه لی من دو عاکه ی خۆم هه لگرتو وه بو رۆژی قیامت، له وی تکای پی ده که م بو ئومه تم، ئیتر نه وه ی له سه ر با وه پر بری و هاو به ش بو خوا دانه نی خوا بیه وی بهر نه م تکا و شه فاعه ته ده که وی).

۳۶۰۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ ثُمَيْرٍ، وَأَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي وَأَنَا مَعَهُ حِينَ يَذْكُرُنِي، فَإِنْ ذَكَرَنِي فِي نَفْسِهِ ذَكَرْتُهُ فِي نَفْسِي، وَإِنْ ذَكَرَنِي فِي مَلَأٍ ذَكَرْتُهُ فِي مَلَأٍ خَيْرٍ مِنْهُمْ، وَإِنْ اقْتَرَبَ إِلَيَّ شَبْرًا اقْتَرَبْتُ مِنْهُ ذِرَاعًا، وَإِنْ اقْتَرَبَ إِلَيَّ ذِرَاعًا اقْتَرَبْتُ إِلَيْهِ بَاعًا، وَإِنْ أَتَانِي يَمْشِي أَتَيْتُهُ هَرْوَلَةً. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَيُرْوَى عَنِ الْأَعْمَشِ فِي تَفْسِيرِ هَذَا الْحَدِيثِ: مَنْ تَقَرَّبَ مِنِّي شَبْرًا تَقَرَّبْتُ مِنْهُ ذِرَاعًا، يَعْنِي بِالْمَغْفِرَةِ وَالرَّحْمَةِ، وَهَكَذَا فَسَّرَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ هَذَا الْحَدِيثَ. قَالُوا: إِنَّمَا مَعْنَاهُ يَقُولُ: إِذَا تَقَرَّبَ إِلَيَّ الْعَبْدُ بِطَاعَتِي وَبِمَا أَمَرْتُ تُسَارِعُ إِلَيْهِ مَغْفِرَتِي وَرَحْمَتِي.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لی بئی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (من له ناستی دلنیا بی بهنده که مدام به من، وه من له ته کیدام کاتی یادم ده کات، نه گهر له ده روونی خۆیدا یادم بکات نه وه منیش بهو شیوه یه یادی ده که م، خۆ نه گهر له ناو کۆمه لیکدا یادم بکات نه وه منیش له ناو کۆمه لیککی چاکتر له وان یادی نهو ده که م، نه گهر بستی لیم نزیک بیه وه گه زیك لیتی نزیک ده به وه، نه گهر گه زیك لیم نزیک بیه وه شابالی

لئی نزیک دهمه وه، نه گهر به روشتن بئی بو لای به خیرایی و ههله داوان ده پۆم بهر هویری).

۳۶۰۴ - (صحیح الإسناد) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اسْتَعِيدُوا بِاللَّهِ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَاسْتَعِيدُوا بِاللَّهِ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ. اسْتَعِيدُوا بِاللَّهِ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ، وَاسْتَعِيدُوا بِاللَّهِ مِنْ فِتْنَةِ الْمَخْيَا وَالْمَمَاتِ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لئی بئی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (یهنا بگرن به خوا له سزای ناگری دۆزهخ و سزای گۆر و فیتنه ی مهسیحی ده ججال و فیتنه ی ژیان و مردن).

۱۳۴ - بَاب

۳۶۰۴ / ۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى، قَالَ: أَخْبَرَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا هِشَامُ بْنُ حَسَّانَ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ قَالَ حِينَ يُمَسِّي ثَلَاثَ مَرَّاتٍ: أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ، لَمْ يَضُرَّهُ حُمَةٌ تِلْكَ اللَّيْلَةَ. قَالَ سُهَيْلٌ: فَكَانَ أَهْلُنَا تَعَلَّمُوهَا فَكَانُوا يَقُولُونَهَا كُلَّ لَيْلَةٍ فَلِدَعْتُ جَارِيَةً مِنْهُمْ فَلَمْ يَجِدْهَا وَجَعًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ وَرَوَى مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَرَوَى عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرِو بْنِ عَبْدِ اللَّهِ هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ سُهَيْلٍ، وَلَمْ يَذْكُرُوا فِيهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لئی بئی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هه رکهس ئیواره سی جار نه م

دوعایه بخوینى: (أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ). واته: په‌ناده‌گرم به وشه ته‌واوه‌کانى خواى گه‌وره له خراپه‌و زيانى نه‌وهى که خوا خوۍ دروستي‌کړدوه. نمو شوه‌و گه‌زه‌نده و جان‌وه‌رى ژه‌هردار زيانى پى ناگه‌يه‌نى، سو‌ه‌يل فه‌رموۍ: خانه‌واده و من‌داله‌کاتم فيتروبووون هه‌موو شوه‌ۍ نه‌ياغوټيند، که‌نيزه‌کټي‌کان جان‌وه‌رى پتو‌ه‌دا زيانى پى نه‌گه‌بشتو نازارى نه‌بوو.

۱۳۵ - ناٹ

٣٦٠٤ / ٢ - (ضعيف) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى، قَالَ: أَخْبَرَنَا وَكِيعٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا أَبُو فَضَالَةَ الْفَرَجِيُّ بْنُ فَضَالَةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُمَيْصِيِّ، أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ، قَالَ: دُعَاءُ حَفِظْتُهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا أَدْعُهُ: اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي أَعْظَمَ شُكْرَكَ، وَأَكْثَرَ ذِكْرَكَ، وَأَتَمَّ نَصِيحَتَكَ، وَأَحْفَظُ وَصِيَّتَكَ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ.

واته: نه‌بو هوره‌یره ره‌زای خوای لیّ بیّ ده‌فهرموویت: دوعایه که له پیغه‌مبه‌ری خواوه صلی الله علیه وسلم له‌بهرم کردووه و هه‌رگیز وای لیّ ناهیتیم و ده‌بخوینم بریتیه له‌مه: (اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي أَعْظَمُ شُكْرَكَ، وَأَكْثَرُ ذِكْرَكَ، وَآتُبْ نَصِيحَتَكَ، وَأَحْفَظْ وَصِيَّتَكَ). واته: خودایه یارمه‌تیم بده‌ی به‌رده‌وام به زۆری سوپاسی تۆ بکه‌م و یادی تۆ بکه‌م، شوین نامۆزگاریه‌کانت بکه‌وم و به‌رده‌وام پابه‌ند یم به نه‌نجامدانی شه‌و کارانه‌ی فەرمانت پیّ کردوون و به‌دوور یم له‌وانه‌ی قه‌ده‌غه‌تکر دوون.

۱۳۶ - باب

٣٦٠٤/٣ - (صحيح دون الرفع) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى، قَالَ: أَخْبَرَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا اللَّيْثُ هُوَ ابْنُ أَبِي سُلَيْمٍ، عَنْ زِيَادٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا مِنْ رَجُلٍ يَدْعُو اللَّهَ بِدُعَاءٍ إِلَّا اسْتُجِيبَ لَهُ، فَإِمَّا أَنْ يُعَجَّلَ فِي الدُّنْيَا، وَإِمَّا أَنْ يُدَخَّرَ لَهُ فِي الْآخِرَةِ، وَإِمَّا أَنْ يُكْفَرَ عَنْهُ مِنْ ذُنُوبِهِ بِقَدْرِ مَا دَعَا، مَا لَمْ يَدْعُ بِإِثْمٍ أَوْ فَطِيْعَةٍ رَحِمَ أَوْ يَسْتَعْجِلَ. قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَكَيْفَ يَسْتَعْجِلُ؟ قَالَ: يَقُولُ: دَعَوْتُ رَبِّي فَمَا اسْتَجَابَ لِي. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لى بى دهگپرنهوه، که فهرموویهتى: پیغهمبهرى خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتى: (ههرکهسى بیاریتهوه له خوا پارانهوهکهى گيرا دهکات، جا یان لهدونیا دا پیتی دهبهخشیت، یا بوى پاشهکهوت دهکریت بۆ قیامت، یا بهقهده نهوه گوناھو تاوانی دهسپریتهوه، بهمهرجى پارانهوهکهى بۆ کارى ناپهوا و پچراندى پهیوهندى خزمایهتى نهبى و پهلهش نهکات) وتیان: نهى پیغهمبهرى خوا صلی الله علیه وسلم، چۆن پهله دهکات؟ فهرمووى: (دهلئى ههر دهپاریتمهوه له پهروهردگارم ههر پارانهوهکهى گيرا نهبوو).

٤/٣٦٠ - (صحيح) حَدَّثَنَا يَحْيَى، قَالَ: أَخْبَرَنَا يَعْلَى بْنُ عُبَيْدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا يَحْيَى بْنُ عُبَيْدٍ اللَّهِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا مِنْ عَبْدٍ يَرْفَعُ يَدَيْهِ حَتَّى يَبْذُو إِبطُهُ يَسْأَلُ اللَّهَ مَسْأَلَةً، إِلَّا آتَاهَا إِيَّاهُ مَا لَمْ يَعْجَلْ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَكَيْفَ عَجَلْتُهُ؟ قَالَ: يَقُولُ: قَدْ سَأَلْتُ وَسَأَلْتُ وَلَمْ أُعْطَ شَيْئًا.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لى بى دهگپرنهوه، که فهرموویهتى: پیغهمبهرى خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتى: (ههرکهسى نهوهنده دهستهکانى بهرزیکاتهوه بن بالهکانى دهکهون و بیاریتهوه له خوا و داواى شتى بکات نیلا خوای گهوره پیتی دهبهخشیت، بهمهرجى پهله نهکات) وتیان: نهى پیغهمبهرى خوا صلی الله علیه وسلم، چۆن؟ فهرمووى: (دهلئى: ههر پارامهوه وه ههر پارامهوه گيرا نهبوو).

(صحیح) وَرَوَى هَذَا الْحَدِيثَ الزُّهْرِيُّ، عَنْ أَبِي عُبَيْدٍ مَوْلَى ابْنِ أَزْهَرَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: يُسْتَجَابُ لِأَحَدِكُمْ مَا لَمْ يَعْجَلْ، يَقُولُ دَعَوْتُ فَلَمْ يُسْتَجَبْ لِي.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لى بى ده گپنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هه رکه سی بیارپته وه له خوا نیلا خوای گه وه پیتی ده به خشیت، به مەرچی په له نه کات بلی: هه پارامه وه و پارانه وه کهم گرا نه بوو).

۱۳۷ - بَاب

۴/۳۶۰ ۵ - (ضعیف) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى، قَالَ: أَخْبَرَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا صَدَقَةُ بْنُ مُوسَى، قَالَ: أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ وَاسِعٍ، عَنْ سَمُرِ بْنِ نَهَارٍ الْعَبْدِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ حُسْنَ الظَّنِّ بِاللَّهِ مِنْ حُسْنِ عِبَادَةِ اللَّهِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لى بى ده گپنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (گومانی باش بردن به خوای گه وه له باش په رسته وه یه).

۱۳۸ - بَاب

۴/۳۶۰ ۶ - (ضعیف) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَمْرُو بْنُ عَوْنٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ عَمْرِ بْنِ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لِيَنْظُرَنَّ أَحَدُكُمْ مَا الَّذِي يَتَمَنَّى فَإِنَّهُ لَا يَذَرِي مَا يُكْتَبُ لَهُ مِنْ أُمْنِيَّتِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له عومهری کوری نه بی سه له مهوه، له باوکیهوه رهزای خوای لی بی ده گێرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (با یه کی له نیهوه سه رنج بدات و بیربکاتهوه ناوات بۆچی ده خوازی چونکه بیگومان نازانی له ناواته کانی چی بۆ ده نوسریت).

۱۳۹ - بَاب

۴/۳۶۰۷ - (حسن) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى، قَالَ: أَخْبَرَنَا جَابِرُ بْنُ نُوحٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَمْرٍو، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدْعُو فَيَقُولُ: اللَّهُمَّ مَتَّعْنِي بِسَمْعِي وَبَصَرِي وَاجْعَلْهُمَا الْوَارِثَ مِنِّي، وَأَنْصُرْنِي عَلَى مَنْ يَظْلِمُنِي، وَخُذْ مِنْهُ بِئَارِي. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نه بو هورهیرهوه رهزای خوای لی بی ده گێرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده پارایهوه و ده یفه رموو: (خودایه سوودمه ندم بکه له بیستن و بینینم و بیانکه ره میراتگرم، سه رم بجه به سه ره نه وه دا سته مم لی ده کات، تۆ له م بۆ بیسته).

۱۴۰ - بَاب

۴/۳۶۰۸ - (ضعيف) حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ سُلَيْمَانُ بْنُ الْأَشْعَثِ السَّجَزِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا قَطْنُ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: أَخْبَرَنَا جَعْفَرُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لِيَسْأَلَ أَحَدُكُمْ رَبَّهُ حَاجَتَهُ كُلَّهَا حَتَّى يَسْأَلَ شَيْعَ نَعْلِهِ إِذَا

انْقَطَعَ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ وَزَوَّى غَيْرُ وَاحِدٍ هَذَا الْحَدِيثُ عَنْ جَعْفَرِ بْنِ سُلَيْمَانَ، عَنْ ثَابِتِ الْبُنَانِيِّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلَمْ يَذْكُرُوا فِيهِ عَنْ أَنَسٍ.

واته: له نههسی کوری مالیکهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (هر یه کی له ئیوه بو هر شتی که پیوستیهتی له پهروهردگاری بیاریتهوه تهانهت بو پهت یان قهیتانی پیتلاوه کهی که دهپچری).

٤/٣٦٠٩ - (ضعیف) حَدَّثَنَا صَالِحُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا جَعْفَرُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ ثَابِتِ الْبُنَانِيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَيْسَ أَلْأَحَدُكُمْ رَبُّهُ حَاجَتُهُ حَتَّى يَسْأَلَهُ الْمَلَحَ، وَحَتَّى يَسْأَلَهُ شَيْعَ نَعْلِهِ إِذَا انْقَطَعَ. وَهَذَا أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ قُطَيْبٍ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ سُلَيْمَانَ.

واته: له (ثابت)ی بونانیهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (هر یه کی له ئیوه بو هر شتی که پیوستیهتی له پهروهردگاری بیاریتهوه تهانهت بو خوی و پهت و قهیتانی پیتلاوه کهی که دهپچری).

باسه کانی چاکه و پله و پاییه ی پیغمبر صلی الله علیه وسلم

۴۶ - أَبْوَابُ الْمَنَاقِبِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

دهر باره ی فہزل و گہورہ ی پیغمبر صلی الله علیه وسلم

۱ - بَابُ فِي فَضْلِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

۳۶۰۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا خَلَادُ بْنُ أَسْلَمَ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مُصْعَبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْأَوْزَاعِيُّ، عَنْ أَبِي عَمَّارٍ، عَنْ وَائِلَةَ بْنِ الْأَسْقَعِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى مِنْ وَلَدِ إِبْرَاهِيمَ، إِسْمَاعِيلَ، وَاصْطَفَى مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ بَنِي كِنَانَةَ، وَاصْطَفَى مِنْ بَنِي كِنَانَةَ قُرَيْشًا، وَاصْطَفَى مِنْ قُرَيْشٍ بَنِي هَاشِمٍ، وَاصْطَفَانِي مِنْ بَنِي هَاشِمٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (وائلة)ی کوری تهسقه عوه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که
فرمویه تی: پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فرمویه تی: (خوی گه وره
له ناو کوره کانی ثیرا هیدا نیسماعیلی هه لبراردووه، له ناو نه وه ی نیسماعیلدا به نی
کینانه ی هه لبراردووه، له ناو به نی کینانه شدا هوزی قوره یشی هه لبراردووه، له ناو
هوزی قوره یشدا به نی هاشیمی هه لبراردووه، له ناو به نی هاشیمیشدا منی
هه لبراردووه).

۳۶۰۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الدِّمَشْقِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ بْنُ مُسْلِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْأَوْزَاعِيُّ قَالَ: حَدَّثَنِي شَدَّادُ أَبُو عَمَّارٍ قَالَ: حَدَّثَنِي وَائِلَةُ بْنُ الْأَسْفَعِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى كِنَانَةَ مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ، وَاصْطَفَى قُرَيْشًا مِنْ كِنَانَةَ، وَاصْطَفَى هَاشِمًا مِنْ قُرَيْشٍ، وَاصْطَفَانِي مِنْ بَنِي هَاشِمٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

۳۶۰۷ - (ضعیف) حَدَّثَنَا يُوسُفُ بْنُ مُوسَى الْبَغْدَادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ مُوسَى، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أَبِي خَالِدٍ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي زِيَادٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَارِثِ، عَنِ الْعَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ قُرَيْشًا جَلَسُوا فَتَذَاكُرُوا أَحْسَابَهُمْ بَيْنَهُمْ، فَجَعَلُوا مِثْلَ تَخْلَةٍ فِي كَبُوفِ مِنَ الْأَرْضِ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ الْخَلْقَ فَجَعَلَنِي مِنْ خَيْرِهِمْ مِنْ خَيْرِ فِرْعَوْنِ وَخَيْرِ الْفَرِيقَيْنِ، ثُمَّ تَخَيَّرَ الْقَبَائِلُ فَجَعَلَنِي مِنْ خَيْرِ قَبِيلَةٍ، ثُمَّ تَخَيَّرَ الْبُيُوتَ فَجَعَلَنِي مِنْ خَيْرِ بُيُوتِهِمْ، فَأَنَا خَيْرُهُمْ نَفْسًا، وَخَيْرُهُمْ بَيْتًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْحَارِثِ هُوَ: ابْنُ نَوْفَلٍ.

واته: له عهباسی کوری (عبد المطلب) هوه رهزای خوای لى بى ده گيړنه وه، که فرمويوه تى: وتم: نهى پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم، قوره يش دانيشتبون له ناو خوياندا باسى بنه چه و ره چه له کى خويان ده کرد، تزيان دانا به دارخورماى سهر کولان واته تانه يان دا له نه سه بى تو، پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم فرمويى: (کاتى خوى گه وړه دروستکراوانى دروستکرد، له هره به باشه که يان ره گه ز و بنه چه مى دروستکرد، له باشترين چينى نه وان منى دروستکرد، له دوو دهسته و تاقمه که ش له هره به باشه که يان منى دروستکرد، له پاشدا هوزه کانى هه لېژارد منى خسته چاکترين هوزيانه وه، نينجا بنه ماله کانى هه لېژارد منى خسته چاکترين بنه ماله وه، که واته من له خوتان باشترم و بنه ماله که شم پشتاو پشت باشترينه).

۳۶۰۸ - (ضعيف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي زَيْدٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَارِثِ، عَنِ الْمُطَّلِبِ بْنِ أَبِي وَدَاعَةَ، قَالَ: جَاءَ الْعَبَّاسُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَكَأَنَّهُ سَمِعَ شَيْئًا فَقَامَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى الْمِنْبَرِ فَقَالَ: مَنْ أَنَا؟ قَالُوا: أَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ عَلَيْكَ السَّلَامُ. قَالَ: أَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ الْخَلْقَ فَجَعَلَنِي فِي خَيْرِهِمْ فِرْقَةً، ثُمَّ جَعَلَهُمْ فِرْقَتَيْنِ فَجَعَلَنِي فِي خَيْرِهِمْ فِرْقَةً، ثُمَّ جَعَلَهُمْ قَبَائِلَ فَجَعَلَنِي فِي خَيْرِهِمْ قَبِيلَةً، ثُمَّ جَعَلَهُمْ بُيُوتًا فَجَعَلَنِي فِي خَيْرِهِمْ بَيْتًا وَخَيْرَهُمْ نَفْسًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له (المطلب) ی کوری نه بی وه داعه وه ده گپړنه وه، که فەرموویه تی: عه باس هاته خزمهت پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم، وه كه نه وهی شتیکی بیستی، پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم چووه سهر مینبهر فەرمووی: (من کیم؟) وتیان: تو پیغه مبهری خوی صلى الله عليه وسلم، فەرمووی: (من موحه ممه دی کوری (عبد الله) ی کوری (عبد المطلب) م، ینگو مان کاتی خوی گه وره دروستکراوانی دروستکرد، له هه ره باشه که یان ره گه ز و بنه چه ی منی دروستکرد، له باشتین چینی نه وان منی دروستکرد، له دوو دهسته و تاقمه کesh له هه ره باشه که یان منی دروستکرد، له پاشدا هۆزه کانی هه لېژارد منی خسته چاکترین هۆزیانه وه، نینجا بنه ماله کانی هه لېژارد منی خسته چاکترین بنه ماله وه، که واته من له خۆتان باشترم و بنه ماله که شم پشتاو پشت باشتینه).

۳۶۰۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو هَمَّامٍ الْوَلِيدُ بْنُ شُجَاعٍ بْنِ الْوَلِيدِ الْبَغْدَادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ بْنُ مُسْلِمٍ، عَنِ الْأَوْزَاعِيِّ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ مَتَى وَجَبَتْ لَكَ النَّبُوءَةُ؟ قَالَ: وَأَدُمَ بَيْنَ الرُّوحِ وَالْجَسَدِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فرمویه تی: وتیان: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، که ی پیغه مبهرایه تی تو که ی پی به خشر او جیگیر بوو؟ فرموی: (هیشتا نادهم جهسته بوو روح نه کرابوو به بهریدا).

۳۶۱۰ - (ضعیف) حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ يَزِيدَ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ السَّلَامِ بْنُ حَرْبٍ، عَنْ لَيْثٍ، عَنِ الرَّبِيعِ بْنِ أَنَسٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَنَا أَوَّلُ النَّاسِ خُرُوجًا إِذَا بُعِثُوا، وَأَنَا خَطِيبُهُمْ إِذَا وَقَدُوا، وَأَنَا مُبَشِّرُهُمْ إِذَا أُبْسُوا، لِوَاءِ الْحَمْدِ يَوْمَئِذٍ بِيَدِي، وَأَنَا أَكْرَمُ وَلَدِ آدَمَ عَلَى رَبِّي وَلَا فَخْرَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فرمویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمویه تی: (کاتی خه لک زیندوو ده کرینه وه من یه کهم که سم له گور دهرده جم، کاتی دهرؤن بو خزمهت پهروه دگاریان من دهرپاست و قسه کهریان ده بم، کاتی ناومید دهن موژده دهری خوشیان ده بم دلیان خوش ده کهم، له وکاته دا نالای سوباسگوزاری به ده دست منه وهیه، لهو روژدها من بهریتترین نه وهی ناده مم، به فخر نه بی).

۳۶۱۱ - (ضعیف) حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ يَزِيدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ السَّلَامِ بْنُ حَرْبٍ، عَنْ يَزِيدَ أَبِي خَالِدٍ، عَنِ الْمِنْهَالِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَارِثِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَنَا أَوَّلُ مَنْ تَنْشَقُّ عَنْهُ الْأَرْضُ فَأُكْسَى الْحُلَّةَ مِنْ

سنن الترمذی بهر گئی چوارهم - باسه کانی چاکه و پلهوپایه ی پیغمبر صلی الله علیه وسلم

حَلَّلِ الْجَنَّةَ، ثُمَّ أَقُومُ عَنْ يَمِينِ الْعَرْشِ لَيْسَ أَحَدٌ مِنَ الْخَلَائِقِ يَقُومُ ذَلِكَ الْمَقَامَ غَيْرِي.
هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (من یه که م که سم زه ویم بو شق ده کریت و زیندوو ده کریمه وه، پو شاکئی له پو شاکه کانی به هه شتم له بهرده کریت، له پاشدا له لای راستی عهرشه وه راده وه ستم، جگه له من هیچ که سی له دروستکراوان نهو شهره فهی پی نابریت و ناگاته نهو پایه).

۳۶۱۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا بُنْدَارٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَاصِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانٌ وَهُوَ الثَّوْرِيُّ، عَنْ لَيْثٍ وَهُوَ ابْنُ أَبِي سُلَيْمٍ قَالَ: حَدَّثَنِي كَعْبٌ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: سَلُوا اللَّهَ لِي الْوَسِيلَةَ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا الْوَسِيلَةُ؟ قَالَ: أَعْلَى دَرَجَةٍ فِي الْجَنَّةِ لَا يَنَالُهَا إِلَّا رَجُلٌ وَاحِدٌ أَرْجُو أَنْ أَكُونَ أَنَا هُوَ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ وَإِسْنَادُهُ لَيْسَ بِالْقَوِيِّ. وَكَعْبٌ لَيْسَ هُوَ بِمَعْرُوفٍ، وَلَا نَعْلَمُ أَحَدًا رَوَى عَنْهُ غَيْرَ لَيْثِ بْنِ أَبِي سُلَيْمٍ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (داوای (وسيله) م بو بکه ن له خوا). وتیان: نهی پیغمه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، (وسيله) چیه؟ فهرمووی: (به رزترین شوینی به هه شته هیچ که س پیی ناگات جگه له یه که که س نه بی، هیوادارم نهو که سه من بم).

۳۶۱۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَامِرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا زُهَيْرُ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ عَقِيلٍ، عَنِ الطُّفَيْلِ بْنِ أَبِي بِنٍ كَعْبٍ، عَنْ أَبِيهِ،

أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَثَلِي فِي النَّبِيِّينَ كَمَثَلِ رَجُلٍ بَنَى دَارًا فَأَحْسَنَهَا وَأَكْمَلَهَا وَأَجْمَلَهَا وَتَرَكَ مِنْهَا مَوْضِعَ لَبَنَةٍ، فَجَعَلَ النَّاسُ يَطُوفُونَ بِالْبِنَاءِ وَيَعْجَبُونَ مِنْهُ، وَيَقُولُونَ: لَوْ تَمَّ مَوْضِعُ تِلْكَ اللَّبَنَةِ، وَأَنَا فِي النَّبِيِّينَ مَوْضِعُ تِلْكَ اللَّبَنَةِ.

واته: له (طفیل)ی کوری نوبه ی کوری که عبه وه، له باوکیه وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نمونه ی من له ناو په یامبه راندا نمونه ی پیاویکه به چاکترین و ته واوترین و جواترین شیوه خانویه کی دروستکردوه جیگه ی خشتیکی دانه نابی و ته رکی کردبی، خه لک به ده ورپا ده سورپنه وه و پتی سه رسام ده بن و ده لئن: خوزگه نه م خسته ش دابنرایه، ده ی من له ناو په یامبه راندا وه که نهو خسته وام).

(حسن) وَهَذَا الْإِسْنَادُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ كُنْتُ إِمَامَ النَّبِيِّينَ وَخُطِيبَهُمْ وَصَاحِبَ شَفَاعَتِهِمْ، غَيْرُ فَخْرٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: به هه مان سنده له پیغه مبه ره وه صلی الله علیه وسلم ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: (روژی قیامت هات من پیشه وا ده مراست و قسه که ری په یامبه ران و خاوه نی تکا و شفاعه تیام به فخر نه بی).

۳۶۱۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ يَزِيدَ الْمُقَرِّي، قَالَ: حَدَّثَنَا حَيْوَةُ، قَالَ: أَخْبَرَنَا كَعْبُ بْنُ عُلْفَمَةَ، سَمِعَ عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ جُبَيْرٍ، أَنَّهُ سَمِعَ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَمْرٍو، أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: إِذَا سَمِعْتُمُ الْمُؤَذِّنَ فَقُولُوا مِثْلَ مَا يَقُولُ، ثُمَّ صَلُّوا عَلَيَّ، فَإِنَّهُ مَنْ صَلَّى عَلَيَّ صَلَاةً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ بِهَا عَشْرًا، ثُمَّ سَلُّوا لِي الْوَسِيلَةَ فَإِنَّهَا مَنْزِلَةٌ فِي الْجَنَّةِ لَا تَنْبَغِي إِلَّا لِعَبْدٍ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ وَأَرْجُو أَنْ أَكُونَ أَنَا هُوَ، وَمَنْ سَأَلَ لِي الْوَسِيلَةَ حَلَّتْ عَلَيْهِ الشَّفَاعَةُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. قَالَ

سنن الترمذی بهر گئی چوارهم - باسه کانی چاکه و پلموپایه ی پیغمبر صلی الله علیه وسلم

مُحَمَّدٌ: عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ جُبَيْرٍ هَذَا قُرَشِيٌّ وَهُوَ مِصْرِيٌّ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ جُبَيْرٍ بْنُ نُفَيْرٍ شَامِيٌّ.

واته: له (عبد الله) ی کوری عومری کوری (عاص) هوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که گوتی له پیغمبره خا صلی الله علیه وسلم بووه فهرموویه تی: (کاتی گوتان له بانگ بوو بانگیژ چی فهرموو نیوهش نهوه بلین، پاشان سلاواتم له سهر بدهن، چونکه ههر که سیک سلاواتیک له سهر من بدات خوای گه وره ده جار ره حمت ده ریژیت به سهریدا، داوای (وسيله) م بو بکن که مه نزلگایه که له به هشتدا دانراوه بو یه کیک له بهنده هه لبریز دراوه کانی خوا، هیوادارم که نهو بهنده یه من بم، ههر که سیک داوای (وسيله) م بو بکات شه فاعه تی من بو نهو قبول ده بیت).

۳۶۱۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ ابْنِ جُدْعَانَ، عَنْ أَبِي نَضْرَةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَنَا سَيِّدُ وَلَدِ آدَمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا فَخْرَ، وَبِيَدِي لِيَوَاءُ الْحَمْدِ وَلَا فَخْرَ، وَمَا مِنْ نَبِيٍّ يَوْمُئِذٍ آدَمَ فَمَنْ سِوَاهُ إِلَّا نَحَتَ لِيَوَائِي، وَأَنَا أَوَّلُ مَنْ تَنْشَقُّ عَنْهُ الْأَرْضُ وَلَا فَخْرَ. وَفِي الْحَدِيثِ قِصَّةٌ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له نهبو سه عیده وه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: پیغمبره خا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (له پوژی قیامه تدا من گه وره ی نهوه کانی ئاده مم به فخر نه بی، ئالای سوپاسگوزاری به دست منهویه به فخر نه بی، وه ههرچی په یامبه ران و له وان خوار تریش هیه له ژیر ئالای مندان، یه که م که سم زه ویم بو شق ده کریت و زیندوو ده کریمه وه به فخر نه بی).

۳۶۱۶ - (ضعیف) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ نَصْرِ بْنِ عَلِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الْمَجِيدِ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَمْعَةُ بْنُ صَالِحٍ، عَنْ سَلَمَةَ بْنِ وَهْرَامَ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: جَلَسَ نَاسٌ مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَنْتَظِرُونَهُ قَالَ: فَخَرَجَ حَتَّى إِذَا دَنَا مِنْهُمْ سَمِعَهُمْ يَتَذَكَّرُونَ فَسَمِعَ حَدِيثَهُمْ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ: عَجَبًا إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ اتَّخَذَ مِنْ خَلْقِهِ خَلِيلًا، اتَّخَذَ مِنْ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا، وَقَالَ آخَرُ: مَاذَا بَاعَجَبَ مِنْ كَلَامِ مُوسَى كَلِمَةً تَكْلِيمًا، وَقَالَ آخَرُ: فَعَيْسَى كَلِمَةُ اللَّهِ وَرُوحُهُ، وَقَالَ آخَرُ: آدَمُ اصْطَفَاهُ اللَّهُ. فَخَرَجَ عَلَيْهِمْ فَسَلَّمَ، وَقَالَ: قَدْ سَمِعْتُ كَلَامَكُمْ وَعَجَبْتُكُمْ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلُ اللَّهِ وَهُوَ كَذَلِكَ وَمُوسَى نَجِيُّ اللَّهِ وَهُوَ كَذَلِكَ، وَعَيْسَى رُوحُهُ وَكَلِمَتُهُ وَهُوَ كَذَلِكَ وَآدَمُ اصْطَفَاهُ اللَّهُ وَهُوَ كَذَلِكَ، أَلَا وَأَنَا حَبِيبُ اللَّهِ وَلَا فَخْرَ، وَأَنَا حَامِلُ لَوَاءِ الْحَمْدِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا فَخْرَ، وَأَنَا أَوَّلُ شَافِعٍ وَأَوَّلُ مُشْفَعٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا فَخْرَ، وَأَنَا أَوَّلُ مَنْ يُحْرِكُ خَلْقَ الْجَنَّةِ فَيَفْتَحُ اللَّهُ لِي فُتُوحَ لِي فَيُدْخِلُونِيهَا وَمَعِيَ قُرَاءُ الْمُؤْمِنِينَ وَلَا فَخْرَ، وَأَنَا أَكْرَمُ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَلَا فَخْرَ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: هاوه لانی یتغهمبری خوا صلی الله علیه وسلم دانیشتبون چاره یتغهمبریان صلی الله علیه وسلم ده کرد، نه ویش له مال ده چوو هه تا نزیک بوویه وه لییان گوئی له قسهو باسیان بوو، هه ندیکیان ده یانوت: سهیره خوی گه وه به کی له دروسکراوانی خوی کردۆته دۆست و خوشهویستی خوی، ئیبراهیمی کردۆته دۆست و خوشهویستی خوی، به کینکی تر فهرمووی: له وه سهیر تر چی بی خوی گه وه راسته وخۆ قسهی له ته که موسا کردوه، به کینکی تریان فهرمووی: عیسا روحیکی پاکه وه لایه ن خواوه به به که وشه پهیدا بووه، به کینکی تریان فهرمووی: خوی گه وه ئاده می به دانسقه هه لێژاردوه، یتغهمبر صلی الله علیه وسلم چوو بۆ

ناویان سلاوی لیّ کردن فەرمووی: (بینگومان گویم له قسه کانتان بوو پیتان سهیر بوو خوای گهوره نیبراهیمی کردۆته دۆست و خۆشه‌یستی خۆی و راسته‌وخۆ قسه‌ی له‌ته‌ک موسا کردووه و عیسا روحیکی پاکه‌و له‌لایه‌ن خواوه به یه‌ک وشه پەیدا بووه و ئاده‌می به دانسقه هه‌لبژاردووه به‌لیّ وایه ئه‌وانه هه‌موو هه‌ق و راستین، ناگادارین به فەخر نه‌بی منیش خۆشه‌یستی خوام، له‌پۆژی قیامه‌تدا ئالای سوپاسگوزاری به‌ده‌ست منه‌وه‌یه و یه‌که‌م تکاکارم و یه‌که‌م که‌شیشم تکام لیّ وهرده‌گیریّ و یه‌که‌م که‌سم نه‌لقه‌ی ده‌رگای به‌هه‌شت رائه‌وه‌شینم خوای گه‌وره ده‌رگاکه‌م بۆ ده‌کاته‌وه و ده‌مباته‌ ناوی له‌ته‌ک موسولمانه هه‌ژاره‌کاندا، سه‌روه‌ر و به‌پێترینی سه‌ره‌تا و کۆتایی سه‌رجم خه‌لکم).

۳۶۱۷ - (ضعیف) حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ أَحْزَمَ الطَّائِيُّ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو قُتَيْبَةَ سَلَّمَ بْنُ قُتَيْبَةَ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو مَوْدُودٍ الْمَدَنِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ الصَّحَّاحِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ يُوسُفَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، قَالَ: مَكْتُوبٌ فِي التَّوْرَةِ صِفَةُ مُحَمَّدٍ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ يُدْفَنُ مَعَهُ قَالَ: فَقَالَ أَبُو مَوْدُودٍ وَقَدْ بَقِيَ فِي الْبَيْتِ مَوْضِعُ قَبْرِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: (عبد الله)ی کوری سه‌لام هاوه‌لی به‌ناویانگی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم، ده‌فەرموویت: سیفه‌ته‌کانی موحه‌مه‌د صلی الله علیه وسلم له‌ ته‌وراتدا نوسراوه، هه‌روه‌ها نوسراوه عیسا‌ی کوری مه‌ریه‌م له‌ته‌ک پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم نه‌سپه‌رده ده‌کریت - دوا‌ی ئه‌وه‌ی دابه‌زی ژن ده‌هینن و مندالی ده‌بی و ده‌مری ئه‌و کاته - نه‌بو مه‌ودود ده‌لی: له‌مالی عانیشه‌دا که پیغه‌مبه‌ری صلی الله علیه وسلم تیدا نیژراوه جیگه‌ی گۆری ماوه.

۳۶۱۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ هِلَالٍ الصَّوَّافُ البَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَعْفَرُ بْنُ سُلَيْمَانَ الصُّبُعِيُّ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: لَمَّا كَانَ الْيَوْمُ الَّذِي دَخَلَ فِيهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمَدِينَةَ أَضَاءَ مِنْهَا كُلُّ شَيْءٍ، فَلَمَّا كَانَ الْيَوْمُ الَّذِي مَاتَ فِيهِ أَظْلَمَ مِنْهَا كُلُّ شَيْءٍ، وَمَا نَقَضْنَا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْأَيْدِي وَإِنَّا لَفِي دَفْنِهِ حَتَّى أَنْكَرْنَا قُلُوبَنَا. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکوه ره زای خوای لی بی ده گپ نه وه، که فهرموویه تی: نهو روژی پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم گه یشته شاری مه دینه هموو شتی شهوقی ده دایه وه و نه دره و شایه وه، نهو روژدهش که وه فاتی کرد له شاری مه دینه هموو شتی تاریک بوو، هیشتا سهرقالی ناشتنی بووین و دهستان هه لته گرتبوو دلمان گزرا.

دهر باره ی له دایک بوونی پیغمبره صلی الله علیه وسلم

۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي مِيلَادِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

۳۶۱۹ - (ضعیف الإسناد) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ الْعَبْدِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَهْبُ بْنُ جَرِيرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، قَالَ: سَمِعْتُ مُحَمَّدَ بْنَ إِسْحَاقَ، يُحَدِّثُ عَنِ الْمُطَّلِبِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ قَيْسٍ بْنِ مَخْرَمَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، قَالَ: وَلِدْتُ أَنَا وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَامَ الْفِيلِ، قَالَ: وَسَأَلَ عُثْمَانُ بْنُ عَفَّانَ قُبَاتَ بْنَ أَشِيمٍ أَخَا بَنِي يَغْمَرَ بْنِ لَيْثٍ: أَنْتَ أَكْبَرُ أَمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ فَقَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَكْبَرُ مِنِّي وَأَنَا أَقْدَمُ مِنْهُ فِي الْمِيلَادِ، قَالَ: وَرَأَيْتُ حَذَقَ الْفِيلِ أَخْضَرَ مُحْيِلًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ.

واته: له (عبد المطلب) ی کوری (عبد الله) ی قه یسی کوری مه خره مه وه، له

باوکیه وه، له باپریه وه ره زای خوای لی بی ده گپ نه وه، که فرمویه تی: من و پیغمبر خا صلی الله علیه وسلم سالی فیل له دایک بووین - واته نهو ساله ی نه بره هه فیله کانی به سوپاوه هیتایه سهر که عبه و ویستی بیروختی به لام خوای گه وره خوی و سوپاکه ی ته فروتونا کرد و له ناوی بردن - ، (قَبَات) ی کوری نه شیه م برای به نی یه عمر له پیشهوا (عثمان) ی ره زای خوای لی بی پرسى: تو گه وره تری یان پیغمبر خا صلی الله علیه وسلم، فرموی: نهو له من گه وره تره وه لی من له پیش نه وه وه له دایک بووم، پیشهوا (عثمان) فرموی: پیغمبر خا صلی الله علیه وسلم سالی فیل له دایک بووه، بیرم دی دایکم هه لی گرم و بردمی شوینی فیله کانی نیشاندام و پیسای فیله کانم دی وه ک شیاکه سهوز هه لگه رابوون.

ده باره ی ده سپنکی په یامبری پیغمبر صلی الله علیه وسلم

۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي بَدْءِ نُبُوءَةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

۳۶۲۰ - (صحيح لكن بلال فيه منكر كما قيل) حَدَّثَنَا الْفَضْلُ بْنُ سَهْلٍ أَبُو الْعَبَّاسِ الْأَعْرَجِيُّ الْبَغْدَادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَزْوَانَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا يُونُسُ بْنُ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِي بَكْرٍ بْنُ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: خَرَجَ أَبُو طَالِبٍ إِلَى الشَّامِ وَخَرَجَ مَعَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي أَشْيَاحٍ مِنْ قُرَيْشٍ، فَلَمَّا أَشْرَفُوا عَلَى الرَّاهِبِ هَبَطُوا فَحَلُّوا رِحَالَهُمْ، فَخَرَجَ إِلَيْهِمُ الرَّاهِبُ وَكَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ يَمْزُونَ بِهِ فَلَا يَخْرُجُ إِلَيْهِمْ وَلَا يَلْتَفِتُ. قَالَ: فَهُمْ يَحْلُونَ رِحَالَهُمْ، فَجَعَلَ يَتَحَلَّلُهُمُ الرَّاهِبُ حَتَّى جَاءَ فَأَخَذَ بِيَدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: هَذَا سَيِّدُ الْعَالَمِينَ، هَذَا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ، يَبْعَثُهُ اللَّهُ رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ، فَقَالَ لَهُ أَشْيَاحٌ مِنْ قُرَيْشٍ: مَا عِلْمُكَ، فَقَالَ: إِنَّكُمْ حِينَ أَشْرَقْتُمْ مِنَ الْعَقَبَةِ لَمْ يَبْقَ شَجَرٌ وَلَا حَجَرٌ إِلَّا خَرَّ سَاجِدًا وَلَا يَسْجُدَانِ إِلَّا

لِنَبِيٍّ، وَإِنِّي أَعْرِفُهُ بِحَاثِمِ النَّبُوءَةِ أَسْفَلَ مِنْ غُضْرُوفٍ كَيْفِيهِ مِثْلُ التَّفَاحَةِ، ثُمَّ رَجَعَ فَصَنَعَ لَهُمْ طَعَامًا، فَلَمَّا أَنَاهُمْ بِهِ وَكَانَ هُوَ فِي رَغِيَةِ الْإِبِلِ، قَالَ: أَرْسِلُوا إِلَيْهِ، فَأَقْبَلَ وَعَلَيْهِ غَمَامَةٌ تَظْلُهُ، فَلَمَّا دَنَا مِنَ الْقَوْمِ وَجَدَهُمْ قَدْ سَبَّوْهُ إِلَى فِيءِ الشَّجَرَةِ، فَلَمَّا جَلَسَ مَالٌ فِيءِ الشَّجَرَةِ عَلَيْهِ، فَقَالَ: انظُرُوا إِلَى فِيءِ الشَّجَرَةِ مَالٌ عَلَيْهِ، قَالَ: فَبَيْنَمَا هُوَ قَائِمٌ عَلَيْهِمْ وَهُوَ يُنَاشِدُهُمْ أَنْ لَا يَذْهَبُوا بِهِ إِلَى الرُّومِ، فَإِنَّ الرُّومَ إِنْ رَأَوْهُ عَرَفُوهُ بِالصِّفَةِ فَيَقْتُلُونَهُ، فَالْتَمَتْ فَإِذَا بِسَبْعَةٍ قَدْ أَقْبَلُوا مِنَ الرُّومِ فَاسْتَقْبَلَهُمْ، فَقَالَ: مَا جَاءَ بِكُمْ؟ قَالُوا: جِئْنَا، إِنَّ هَذَا النَّبِيَّ خَارِجٌ فِي هَذَا الشَّهْرِ، فَلَمْ يَبْقَ طَرِيقٌ إِلَّا بُعِثَ إِلَيْهِ بِأُنَاسٍ وَإِنَّا قَدْ أُخْبِرْنَا خَبَرَهُ فَبُعِثْنَا إِلَى طَرِيقِكَ هَذَا، فَقَالَ: هَلْ خَلَفَكُمْ أَحَدٌ هُوَ خَيْرٌ مِنْكُمْ؟ قَالُوا: إِنَّمَا أُخْبِرْنَا خَبَرَهُ بِطَرِيقِكَ هَذَا. قَالَ: أَفَرَأَيْتُمْ أَمْرًا أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَقْضِيَهُ هَلْ يَسْتَطِيعُ أَحَدٌ مِنَ النَّاسِ رَدُّهُ؟ قَالُوا: لَا، قَالَ: فَبَايَعُوهُ وَأَقَامُوا مَعَهُ قَالَ: أَنْشُدْكُمْ بِاللَّهِ أَتَيْكُمْ وَلِيُّهُ؟ قَالُوا: أَبُو طَالِبٍ، فَلَمْ يَزَلْ يُنَاشِدُهُ حَتَّى رَدَّهُ أَبُو طَالِبٍ وَبَعَثَ مَعَهُ أَبُو بَكْرٍ بِإِلَاقَةٍ وَرَوَّدَهُ الرَّاهِبُ مِنَ الْكَعْكِ وَالزَّيْتِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نه‌بې به‌کړې کوږې نه‌بې موسای نه‌شع‌ریه‌وه، له باوکیه‌وه ره‌زای
خوای لی بې ده‌گیږنه‌وه، که فەر‌موویه‌تی: نه‌بو (طالب) و له‌ته‌ک پیغه‌مبه‌ری خوا
صلی الله علیه وسلم و هندی له پیاوه ریش سپی و به ته‌مه‌نه‌کانی قوره‌یش چوون
بو سه‌فهری شام، که ده‌گه‌نه لای راهیبه‌که — که به‌ناوبانگ بووه به بوچه‌یرای
راهیب — له‌وی لاده‌ده‌ن و داده‌به‌زن و بارده‌خن، راهیبه‌که دیته ده‌روه بو لایان،
له‌کاتیکدا پیشتړ نه‌ده‌هاته ده‌روه بو لایان و ئاوری لی نه‌ده‌دانه‌وه و گوټی پی
نه‌ده‌دان، نه‌بو موسا فەر‌مووی: نه‌وان هیشتا خه‌ریکی بارخست بوون دی بو لایان و
ده‌سوپ‌تته‌وه به ناویاندا هه‌تا ده‌گاته لای پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم
ده‌ستی ده‌گری و ده‌لټی: نه‌مه گه‌وره و سه‌روه‌ری هه‌موو جیهانیانه، خوای گه‌وره

دهیکاته په یامبهری هه موو جیهانیان، ره حهته بۆ هه موو جیهانیان، پیاره پیاره ریش سپی و به ته مهنه کانی قوره یش وتیان: تۆ نه مه چۆن ده زانی؟ وتی: که ئیوه له بهرزاییه که وه سه رکه وتن دار و بهرد نه ما سه جده ی بۆ نه بات، بیگومان جگه له پیغه مبه ران سه جده نابهن بۆ کهس، بهو نیشانه دا ده یناسم که مۆری پیغه مبه رایه تیه به قه د سیوی ده بی وابه به خوار کړ کړاگه ی ده فه ی شانیه وه، له پاشدا گه رایه وه بۆ شوینه که ی خوی و خواردنی بۆ دروستکردن، کاتی خواردنه که ی بۆ هیتان پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم لای وشتره کان بوو ده یله وه پاندن، وتی: بنیرن به دوایدا با بیت، که هات په لیه هور به پراسه ریه وه بوو سیبه ری بۆ کړدبوو، کاتی له خه لکه که نزیک بوویه وه جیگه ی نه مابوو له سیبه ری داره که دا دانیسی لهو لاه وه بۆ خوی دانیشت خیرا سیبه ری داره که بایدایه وه بۆ سه ر نه و، راهیبه که وتی: سه یرکه ن چۆن سیبه ری داره که بایدایه وه بۆ سه ر نه و، نه بو موسا فه رموی: راهیبه که له دیاریان راوه ستا بوو نامۆژگاری کردن که نه ییهن بۆ رۆم، چونکه بیگومان نه گهر بییه ن بهو ناو نیشانه رۆمه کان ده یناسنه وه و ده یکوژن، له وکاته دا راهیبه که ناوړی دایه وه سه یری کرد وا حه وت کهس له رۆمه وه هاتن چوو به پیریانه وه و وتی: بزچی هاتوون؟ وتیان: له م مانگه دا نه و پیغه مبه ره له مال دهرده چی ریگا نه ماوه کۆمه لیک ی بۆ ره وانه نه کرابی ئیمه یش هاتووین بۆ نه م ریگایه بزاین لیره وه نایه ت بیکوژین، وتی: له دوا ی ئیوه وه کهسی تر هیه له ئیوه چابوک تر بی و راوانه کرابی بۆ نه و مه به سه ته؟ وتیان: نه خیر، ئیمه یان به تایبه تی هه لپژاردوو بۆ نه م ریگه ی تۆ، وتی: نه گهر کاری خوا بریاری له سه ر بدات کهس نه توانی ره تی بکاته وه؟ وتیان: نه خیر، فه رموی: په یمانیان به ست له گه ل پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم و له لای مانه وه، راهیبه که وتی: سویندتان ده دم به خوا کیتان سه پهرشتیاری نه و کورهن؟ وتیان: نه بو (طالب)، ئیتر وازی لی

سنن الترمذی بهر گئی چواره م - باسه کانی چاکه و پله پویه یتغمبر صلی الله علیه وسلم

نه هیتنا ههتا نه بو (طالب) یتغممبری صلی الله علیه وسلم گتراه دواوه، نه بو به کریش بیلالی له گهل یتغممبر صلی الله علیه وسلم ناردده وه، راهیبه کesh کولیچه و روژ زهیتونی دانئ.

ده باره ی ره وانه کردنی یتغممبر صلی الله علیه وسلم و ته مهنی چهند بوو

۴ - بَابُ فِي مَبْعَثِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَابْنُ كَمْ كَانَ حِينَ بُعِثَ؟

۳۶۲۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عَدِيٍّ، عَنْ هِشَامِ بْنِ حَسَّانَ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: أُنْزِلَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ ابْنُ أَرْبَعِينَ، فَأَقَامَ بِمَكَّةَ ثَلَاثَ عَشْرَةَ وَبِالْمَدِينَةِ عَشْرًا، وَتُوُفِّيَ وَهُوَ ابْنُ ثَلَاثٍ وَسِتِّينَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گتړنه وه، که فهرموویه تی: یتغممبری خوا صلی الله علیه وسلم ته مهنی چل سال بوو وه حی بو هات، سیانزه سال له مه ککه مایه وه و ده سالیشی له مه دینه به سهر برد، ههر له ویش له ته مهنی شهست و سی سالیدا وه فاتی کرد.

۳۶۲۲ - (شاذ) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عَدِيٍّ، عَنْ هِشَامِ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: قُبِضَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ ابْنُ خَمْسٍ وَسِتِّينَ سَنَةً، هَكَذَا حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، وَرَوَى عَنْهُ مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، مِثْلَ ذَلِكَ.

واته: له نیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گتړنه وه، که فهرموویه تی: یتغممبری خوا صلی الله علیه وسلم له ته مهنی شهست و پینج سالیدا وه فاتی کرد.

۳۶۲۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، عَنْ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ (ح) وَحَدَّثَنَا الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْقِلٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنْ رِبْعَةَ بْنِ أَبِي عُبْدِ الرَّحْمَنِ، أَنَّهُ سَمِعَ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ، يَقُولُ: لَمْ يَكُنْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالطَّوِيلِ الْبَائِنِ، وَلَا بِالْقَصِيرِ، وَلَا بِالْأَبْيَضِ الْأَمْهَقِ، وَلَا بِالْأَدَمِ، وَلَيْسَ بِالْجَعْدِ الْقَطَطِ، وَلَا بِالْسَبِطِ، بَعَثَهُ اللَّهُ عَلَى رَأْسِ أَرْبَعِينَ سَنَةً فَأَقَامَ بِمَكَّةَ عَشَرَ سِنِينَ وَبِالْمَدِينَةِ عَشْرًا، وَتَوَفَّاهُ اللَّهُ عَلَى رَأْسِ سِتِّينَ سَنَةً، وَلَيْسَ فِي رَأْسِهِ وَلِحْيَتِهِ عَشْرُونَ شَعْرَةً بَيْضَاءَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم بالای مام ناوه ندی بوو نه دریزیکی دیار بوو نه کورتیکی بهرچاو بوو، نه زور سپی بوو نه گه نم رهنگیش بوو، قژی شی نه زور لول بوو نه زور خاو، له سه ری سالی چل سالی ته مه نیدا خوای گه وره کردی به په یامبر و رهوانه ی کرد، ده سال له مه که مایه وه و ده سالی شی له مه دینه به سه بر د، هر له ویش له له سه ری سالی شه ست سالی ته مه نیدا وه فاتی کرد، سه ر و ریشی ده ته ل مووی سپی تیدا نه بوو.

ده باره ی نیشانه کانی پیغمبرایه تی پیغمبر صلی الله علیه وسلم

۵ - بَابُ فِي آيَاتِ نُبُوَّةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمَا قَدْ خَصَّهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ بِهِ

۳۶۲۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، وَتَحْمُودُ بْنُ عَزَّالَانَ، قَالَا: أَخْبَرَنَا أَبُو دَاوُدَ الطَّيَالِسِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ مُعَاذٍ الضَّبِّيُّ، عَنْ يَمَّاكٍ بْنِ حَرْبٍ، عَنْ جَابِرِ بْنِ

سَمُرَةٌ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ مَكَّةَ حَجَرًا كَانَ يُسَلِّمُ عَلَيَّ لِبَالِي بُعِثْتُ، إِنِّي لَأَعْرِفُهُ الْآنَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له جابیری کوری سه موروه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فرمودیه تی: پیغمبره خا صلی الله علیه وسلم فرمودیه تی: (لهو شه وانهدا که کرام به پدیامر له مککه به ردی هه بوو سلاوی لی ده کردم، بیگومان نیستا نه زانم کام به رده به).

۳۶۲۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ التَّيْمِيُّ، عَنْ أَبِي الْعَلَاءِ، عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدَبٍ، قَالَ: كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَتَدَاوُلُ فِي قَصْعَةٍ مِنْ غُدُوَّةٍ حَتَّى اللَّيْلِ يَقُومُ عَشْرَةٌ وَيَقْعُدُ عَشْرَةٌ، قُلْنَا: فَمَا كَانَتْ تُمَدُّ؟ قَالَ: مِنْ أَيِّ شَيْءٍ تَعْجَبُ فَمَا كَانَتْ تُمَدُّ إِلَّا مِنْ هَاهُنَا وَأَشَارَ بِيَدِهِ إِلَى السَّمَاءِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَأَبُو الْعَلَاءِ اسْمُهُ: يَزِيدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الشَّحِيرِ.

واته: له سه مورهی کوری جومدویه وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فرمودیه تی: جاری له خزمهت پیغمبره خا صلی الله علیه وسلم بووین، به نوبه هه ره له به یانیه وه هه تا شهو له خواردنیکمان ده خوارد ده کهس تیریان ده خوارد و هه له سان و ده که سیش داده نیشتن بو نان خواردن هه ره ته واو نه ده بوو، به سه مورده مان وت: سهیره چۆن ته واو نه ده بوو هه ره زیادی ده کرد، فرمودی: بوچی به لاتانه وه سهیره له ناسمانه وه به رده که تی تی ده که وت به دهستی ناماژه ی کرد بو ناسمان.

۶ - بَاب

۳۶۲۶ - (ضعیف) حَدَّثَنَا عَبَّادُ بْنُ يَعْقُوبَ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ بْنُ أَبِي ثَوْرٍ، عَنْ الشَّدِيدِ، عَنْ عَبَّادِ بْنِ أَبِي يَزِيدَ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، قَالَ: كُنْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَكَّةَ فَخَرَجْنَا فِي بَعْضِ نَوَاحِيهَا فَمَا اسْتَقْبَلَهُ جَبَلٌ وَلَا شَجَرٌ إِلَّا وَهُوَ يَقُولُ: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ. وَرَوَى غَيْرُ وَاحِدٍ عَنْ الْوَلِيدِ بْنِ أَبِي ثَوْرٍ، وَقَالَ: عَنْ عَبَّادِ بْنِ أَبِي يَزِيدَ، مِنْهُمْ قَرُوءَةُ بْنُ أَبِي الْمَغْرَاءِ.

واته: له پيشهوا عليهوه رهزای خواى لى بى ده گيرنهوه، که فرمويه تى: جارى له مه که له ته که پيغه مبهري خوادا صلى الله عليه وسلم بووم، ده رچووين بو ده ورابهري له ريگه تووشى هه ر کيو و دره ختى ده بوو ده يوت: نهى پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم سلاوى خوات له سه ر بى.

۳۶۲۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُمرُ بْنُ يُونسَ، عَنْ عِكْرِمَةَ بْنِ عَمَّارٍ، عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَطَبَ إِلَى لِزْقٍ جَذَعٍ وَاتَّخَذُوا لَهُ مِنْبَرًا، فَخَطَبَ عَلَيْهِ فَحَنَّ الْجِدْعُ خَيْنَ النَّاقَةِ، فَتَزَلَّ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَمَسَّهُ فَسَكَتَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي، وَجَابِرٍ، وَابْنِ عُمرَ، وَسَهْلِ بْنِ سَعْدٍ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَأُمِّ سَلَمَةَ، وَحَدِيثِ أَنَسٍ هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: له نه نه سى كورى ماليكه وه رهزای خواى لى بى ده گيرنهوه، که فرمويه تى: پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم له ته نيشت بنكى دار خورمايه كه وه وتارى ده دا، مينه ريكيان بو دروست كرد پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم چوه سهري بو وتار دان بنكى دار خورماكه ناله ي ليوه ده هات وهك ناله ي و شترى مى بو بيچوه كه ي، جا هاته خواره وه و گرتيه باوه شى و بى دهنگ

بوو.

۳۶۲۸ - (صحیح دون قوله: فأسلم الأعرابي) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شَرِيكٌ، عَنْ سَمَّاكِ، عَنْ أَبِي طَبْيَانَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: جَاءَ أَعْرَابِيٌّ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ يَمْ أَعْرَفُ أَنْكَ نَبِيٌّ؟ قَالَ: إِنْ دَعَوْتُ هَذَا الْعِدْقَ مِنْ هَذِهِ النَّخْلَةِ تَشْهَدُ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ؟ فَدَعَاهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَجَعَلَ يَنْزِلُ مِنَ النَّخْلَةِ حَتَّى سَقَطَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ثُمَّ قَالَ: ارْجِعْ فَعَادَ، فَأَسْلَمَ الْأَعْرَابِيُّ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ صَحِيحٌ.

واته: له نیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: عهره بیکی ده شته کی هاته خرمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، وتی: به چیدا بزائم که تو پیغه مبهریت؟ فهرمووی: نهو په لکه خورما بانگ ده که م بیت و شایه تی بدات له سهر نه وهی که من پیغه مبهری خودام، بانگی کرد و له دارخورما که وتی خواره وه و هاته خرمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم و شایه تی دا، له پاشدا فهرمووی: بگه پیره وه بو شوینی خوت، نه ویش گه رایه وه، جا عهره به ده شته کیه که موسولمان بوو.

۳۶۲۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا بُنْدَارٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَاصِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَزْرَةُ بْنُ ثَابِتٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلْبَاءُ بْنُ أَحْمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو زَيْدٍ بْنُ أَحْطَبٍ، قَالَ: مَسَحَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدَهُ عَلَى وَجْهِهِ وَدَعَا لِي. قَالَ عَزْرَةُ: إِنَّهُ عَاشَ مِائَةَ وَعِشْرِينَ سَنَةً وَلَيْسَ فِي رَأْسِهِ إِلَّا شُعَيْرَاتٌ بَيْضٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وَأَبُو زَيْدٍ اسْمُهُ: عَمْرُو بْنُ أَحْطَبٍ.

واته: له زهیدی کوړی (أَحْطَبٌ) وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده ستی هیئا بهرو خسارمداو

بوو.

۳۶۲۸ - (صحیح دون قوله: فأسلم الأعرابي) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شَرِيكٌ، عَنْ سِمَاكِ، عَنْ أَبِي ظَبْيَانَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: جَاءَ أَعْرَابِيٌّ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ بِمَ أَعْرِفُ أَنَّكَ نَبِيٌّ؟ قَالَ: إِنْ دَعَوْتُ هَذَا الْعِدْقَ مِنْ هَذِهِ النَّخْلَةِ تَشْهَدُ أَنَّي رَسُولُ اللَّهِ؟ فَدَعَاهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَجَعَلَ يَنْزِلُ مِنَ النَّخْلَةِ حَتَّى سَقَطَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ثُمَّ قَالَ: ارْجِعْ فَعَادَ، فَأَسْلَمَ الْأَعْرَابِيُّ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ صَحِيحٌ.

واته: له نیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: عهره بیکی ده شته کی هاته خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، وتی: به چیدا بزانم که تو پیغه مبهری تی؟ فهرمووی: نهو په لکه خورما بانگ ده که م بیست و شایه تی بدات له سهر نه وهی که من پیغه مبهری خودام، بانگی کرد و له دارخورما که که وتی خواره وه و هاته خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم و شایه تی دا، له پاشدا فهرمووی: بگه پیره وه بو شوینی خوت، نه ویش گه رایه وه، جا عهره به ده شته کیه که موسولمان بوو.

۳۶۲۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا بُنْدَارٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَاصِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَزْرَةُ بْنُ ثَابِتٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلْبَاءُ بْنُ أَحْمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو زَيْدٍ بْنُ أَحْطَبٍ، قَالَ: مَسَحَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدَهُ عَلَى وَجْهِهِ وَدَعَا لِي. قَالَ عَزْرَةُ: إِنَّهُ عَاشَ مِائَةَ وَعِشْرِينَ سَنَةً وَلَيْسَ فِي رَأْسِهِ إِلَّا شَعِيرَاتٌ بَيْضٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وَأَبُو زَيْدٍ اسْمُهُ: عَمْرُو بْنُ أَحْطَبٍ.

واته: له زهیدی کورپی (أَحْطَبٌ) وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم دهستی هیئا بهرو خسارمداو

بۆم پارایه وه، (عَزْرَة) ی کورپی (ثابت) فهرمووی: زهید به بهره که تی شهو پارانه وه به سهدو بیست سال ژیا چهند ته لئی مووی سپی به سهریه وه بوو.

۳۶۳۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مُوسَى الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: عَرَضْتُ عَلَى مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ، أَنَّهُ سَمِعَ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ، يَقُولُ: قَالَ أَبُو طَلْحَةَ لَأُمِّ سُلَيْمٍ: لَقَدْ سَمِعْتُ صَوْتَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ضَعِيفًا، أَعْرِفُ فِيهِ الْجُوعَ فَهَلْ عِنْدَكَ مِنْ شَيْءٍ؟ فَقَالَتْ: نَعَمْ، فَأَخْرَجَتْ أَقْرَبًا مِنْ شَعِيرٍ، ثُمَّ أَخْرَجَتْ خِمَارًا لَهَا فَلَقَّتِ الْخُبْزَ بِبَعْضِهِ، ثُمَّ دَسَّتُهُ فِي يَدَيَّ وَرَدَّتْنِي بِبَعْضِهِ، ثُمَّ أَرْسَلَنِي إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: فَذَهَبْتُ بِهِ إِلَيْهِ فَوَجَدْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَالِسًا فِي الْمَسْجِدِ وَمَعَهُ النَّاسُ، قَالَ: فَكُنْتُ عَلَيْهِمْ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَرْسَلْتَ أَبُو طَلْحَةَ؟ فَقُلْتُ نَعَمْ. قَالَ: بِطَعَامٍ؟ فَقُلْتُ نَعَمْ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِمَنْ مَعَهُ: قُومُوا، قَالَ: فَاَنْطَلَقُوا، فَاَنْطَلَقْتُ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ حَتَّى جِئْتُ أَبَا طَلْحَةَ فَأَخْبَرْتُهُ، فَقَالَ أَبُو طَلْحَةَ: يَا أُمِّ سُلَيْمٍ قَدْ جَاءَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالنَّاسُ مَعَهُ وَلَيْسَ عِنْدَنَا مَا نُطْعِمُهُمْ. قَالَتْ أُمِّ سُلَيْمٍ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ: فَاَنْطَلَقَ أَبُو طَلْحَةَ حَتَّى لَقِيَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَقْبَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَبُو طَلْحَةَ مَعَهُ حَتَّى دَخَلَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: هَلَمِّي يَا أُمِّ سُلَيْمٍ مَا عِنْدَكَ؟ فَأَتَتْهُ بِذَلِكَ الْخُبْزِ، فَأَمَرَ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَكُتَّ وَعَصَرَتْ أُمُّ سُلَيْمٍ بَعْكَةً لَهَا فَأَذَمَّتُهُ، ثُمَّ قَالَ فِيهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَقُولَ، ثُمَّ قَالَ: ائْذَنْ لِعَشْرَةٍ، فَأَذِنَ لَهُمْ فَأَكَلُوا حَتَّى شَبِعُوا، ثُمَّ خَرَجُوا، ثُمَّ قَالَ: ائْذَنْ لِعَشْرَةٍ، فَأَذِنَ لَهُمْ فَأَكَلُوا حَتَّى شَبِعُوا، ثُمَّ خَرَجُوا، فَأَكَلَ الْقَوْمُ كُلُّهُمْ وَشَبِعُوا وَالْقَوْمُ سَبْعُونَ أَوْ ثَمَانُونَ رَجُلًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه ره زای خوای لی بی ده گترنه وه، که
 فرمویه تی: نه بو (طلحه) نومو سوله می فرموو: گویم له دهنگی پیغه مبهری
 خوا صلی الله علیه وسلم دهنگی کز بوو، وانه زانم له بهر برسیتی بی، هیچ
 خواردنیکت له لا هیه؟ فرموی: به لی، چند کولیره هیه کی جوی دهریتنا به
 لایه کی له چکه که ی پیچایه وه و خستیه بن دهستم و نه ولای له چکه که ی تیره ئالاندم
 بو نه وه ی دهرنه که ون، نینجا ناردمی بو لای پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم،
 نه نه س فرموی: منیش چووم بو خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم
 روانیم له مرگهوت دانیشتروه و خه لکه که له خزمهتیدان، منیش به دیاریانه وه
 راوه ستام، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموی: (نه ی نه نه س نه بو
 (طلحه) نارودیتی؟) و تم: به لی، فرموی: (به تودا نانی نارودوه؟) و تم: به لی،
 پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم به وانه ی له ته کی بوون فرموی: (هه ست با
 بچین بو مالی نه بو (طلحه)، نه نه س فرموی: نه وان که و تنه ری و منیش پیش
 نه وان خوم گه یانده ماله وه و هه واله م راگه یاند به نه بو (طلحه)، فرموی: نومو
 سوله می بیگومان پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم هات بو ماله وه و
 خه لکیشی له گه له، نیمه ش هیچ خواردنیکمان نیه هه تا دهرخاردیان بدهین، نومو
 سوله می فرموی: خوا و پیغه مبهره که ی باشت دهر زانن، نه بو (طلحه) چوو به
 پیره وه و له ته کیدا هاته وه بو ماله وه، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم
 فرموی: (نومو سوله می خواردن چی هیه بیهینه)، نه ویش کولیره کانی هیتنا،
 پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمانی دا وردیان کردن، نومو سوله می
 چهوری کردن، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه وه نده ی خوا ویستی له سه ر
 بی دوعای به سه ردا خویند، له پاشدا فرموی: (فرموو له ده که س بکه با بینه
 ژوره وه لی بخون)، جا فرموی له ده که س ده کرد ده چونه ژوره وه تیریان

ده خوارد، له پاشدا ده چوونه دهره وه، له پاشدا فهرمووی: (فهرموو له ده کهسی تر بکه با بیته ژووره وه لیتی بخون)، جا فهرمووی له ده کهس ده کرد ده چوونه ژووره وه تیریان ده خوارد، له پاشدا ده چوونه دهره وه، بهو شیویه ههتا خه لکه که هه موو تیریان لی خوارد، خه لکه که هه فتا کهس یان هه شتا پیاو ده بوون.

۳۶۳۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مُوسَى الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَحَانَتْ صَلَاةُ الْعَصْرِ وَالْتَمَسَ النَّاسُ الْوُضُوءَ فَلَمْ يَجِدُوا، فَأَيَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْضُوءُ فَوَضَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدَهُ فِي ذَلِكَ الْإِنَاءِ وَأَمَرَ النَّاسَ أَنْ يَتَوَضَّئُوا مِنْهُ قَالَ: فَرَأَيْتُ الْمَاءَ يَنْبُعُ مِنْ تَحْتِ أَصَابِعِهِ، فَتَوَضَّأَ النَّاسُ حَتَّى تَوَضَّئُوا مِنْ عِنْدِ آخِرِهِمْ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ، وَابْنِ مَسْعُودٍ، وَجَابِرٍ، وَحَدِيثُ أَنَسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه نه سی کوړی مالیکه وه ره زای خوای لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوام صلی الله علیه وسلم دی کاتی نویژی عه سر بوو، خه لکه که ویستیان ده ستونیز بگرن ناویان ده ست نه کهوت، له ده فریکدا ناویان هینا بو پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بو نه وهی ده ستونیز پی هه لگری، ده ستی خسته ناو دهره که وه و فرمانی کرد به خه لکه که هر هه موویان بین لهو دهره دا ده ستونیز بگرن، نه نه س فهرمووی: من ده مبینی له نیوانی په نجه کانی پیغه مبهره وه صلی الله علیه وسلم هه لده قوولیه ناو دهره که ههتا هه موو خه لکه که ده ستونیز یان گرت.

۳۶۳۲ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا الْأَنْصَارِيُّ إِسْحَاقُ بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ بُكَيْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْحَاقَ قَالَ: حَدَّثَنِي الزُّهْرِيُّ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ،

أَنَّهَا قَالَتْ: أَوَّلُ مَا ابْتَدَيْتُ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنَ النَّبُوءَةِ حِينَ أَرَادَ اللَّهُ كَرَامَتَهُ وَرَحْمَةَ الْعِبَادِ بِهِ أَنْ لَا يَرَى شَيْئًا إِلَّا جَاءَتْ كَقَلْقِ الصُّبْحِ، فَمَكَثَ عَلَى ذَلِكَ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَمُكِّثَ، وَحُبِّبَ إِلَيْهِ الْخَلْوَةُ فَلَمْ يَكُنْ شَيْءٌ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ أَنْ يَخْلُوَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: له عائشه وه رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فرمویه تی: یه که مین ده سپیکی پیغمبرایه تی پیغمبرای خوا صلی الله علیه وسلم کاتی که خوی گه وره ویستی ریزی لی بنی و بیکاته ره حمت و بهزه بی بو بنده کان نه مه بوو سه رتا هر خویکی ده بینی وه سپیده ی بهیان ده هاته دی، نه وه نده ی خوا حه ز بکات بهو شیویه مایه وه، جا گوشه گیری له لا خوشه ویست کرا، هیچ شتیکی نه وه نده ی گوشه گیری له لا خوشه ویست نه بوو).

۳۶۳۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أُمِّهِ الرَّبِيعِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْرَائِيلُ، عَنْ مَنْصُورٍ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عَلْقَمَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: إِنَّكُمْ تَعُدُّونَ الْآيَاتِ عَذَابًا وَإِنَّا كُنَّا نَعُدُّهَا عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَرَكَةً، لَقَدْ كُنَّا نَأْكُلُ الطَّعَامَ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَنَحْنُ نَسْمَعُ تَسْبِيحَ الطَّعَامِ. قَالَ: وَأُتِيَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِإِنَاءٍ فَوُضِعَ يَدُهُ فِيهِ فَجَعَلَ الْمَاءُ يَنْبُعُ مِنْ بَيْنِ أَصَابِعِهِ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: حَيَّ عَلَى الْوُضُوءِ الْمُبَارَكِ وَالْبَرَكَةُ مِنَ السَّمَاءِ حَتَّى تَوْضَأُوا كُلُّنَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الله) ی کوری مه سعوده وه رهزای خوابان لی بی ده گپرنه وه، که فرمویه تی: نیوه موعجیزه کان به سزا هه ژمار ده کهن له کاتی که دا که نیمه له سه رده می پیغمبرای خوا دا صلی الله علیه وسلم به بهر که ت هه ژمار مان ده کردن، بیگومان نیمه له گه ل پیغمبرای صلی الله علیه وسلم خوار دغان ده خوارد،

گویمان له تهسبیحاتی خوارنده که ده بوو، فهرمووی: له ده فریکدا ناویان هینا بو پیغمبره صلی الله علیه وسلم بو نه وهی ده ستونوژی پی هه لگری، دهستی خسته ناو ده فره که وه له نیتوانی په نجه کانیسه وه ناو هه لده قوولی، پیغمبره صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (وهرن بو ده ستونوژی هه لگرتن بهم ناوه مباره که بهر ده که ته که ی له ناسمانه وه یه)، هه تا هه موومان ده ستونوژمان گرت.

نه وهی هاتوو ده رباره ی چۆن وه حی ده هات بو پیغمبره صلی الله علیه وسلم

۷ - بَابُ مَا جَاءَ كَيْفَ كَانَ يَنْزِلُ الْوَحْيُ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

۳۶۳۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مُوسَى الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ الْحَارِثَ بْنَ هِشَامٍ، سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: كَيْفَ يَأْتِيكَ الْوَحْيُ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَخْبَانَا يَأْتِيَنِي مِثْلُ صَلَافَةِ الْجَرَسِ وَهُوَ أَشَدُّ عَلَيَّ، وَأَخْبَانَا يَتَمَثَّلُ لِي الْمَلَكُ رَجُلًا فَيُكَلِّمُنِي فَأَعْبِي مَا يَقُولُ. قَالَتْ عَائِشَةُ: فَلَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَنْزِلُ عَلَيْهِ الْوَحْيُ فِي الْيَوْمِ الشَّدِيدِ الْبَرْدِ فَيَقْصِمُ عَنْهُ وَإِنَّ جَبِينَهُ لَيَتَفَصَّدُ عَرَقًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عائیشه وه ره زای خوی لی بی ده گپړنه وه، که (حارث) ی کورپی هیشام له پیغمبره صلی الله علیه وسلم پرسى: چۆن وه حیث بو دى؟ فهرمووی: (هه ندی جار له شپوهی دهنگی زهنگ) جهرهس) بوم دى که نه مه یان قورسترینه له سهرم، پاشان قورسیه که له سهرم لاده چی و هه رچیم پی و تراوه له بهرم کردوه، هه ندی جاری تریش مه لانیکه ی وه حی له سهر شپوهی پیاو دیت بو لام په یامه که م

بی ده گیه نی منیش راسته وخو تیده گم ده لی چی و له بهری ده کم، عایشه ره زای خوی لی بی فهرمووی: له زوژیکی زور ساردا وه حی بو داده بهزی ناوچاوانی نارهی لی هله نیشت.

ده باره ی سیفه تی پیغمبر صلی الله علیه وسلم

۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي صِفَةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

۳۶۳۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنِ الْبَرَاءِ، قَالَ: مَا رَأَيْتُ مِنْ ذِي لِمَةٍ فِي حُلَةٍ خَمْرَاءَ أَحْسَنَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، لَهُ شَعْرٌ يَضْرِبُ مَنْكِبَيْهِ، بَعِيدُ مَا بَيْنَ الْمَنْكِبَيْنِ، لَمْ يَكُنْ بِالْقَصِيرِ وَلَا بِالطَّوِيلِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له بهرائه وه ره زای خوی لی بی ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم پوشاکیکی سوری تازهی له بهردا بوو که سم نه دیوه نه وهنده جوان و پیکه وتوو بیت، قژیکی پیوه بوو دهیدا له سه رسانی، بالا مامناوهندی بوو، نه بالای بهرز بوو نه کورته بالا ش بوو.

۳۶۳۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حُمَيْدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: حَدَّثَنَا زُهَيْرٌ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، قَالَ: سَأَلَ رَجُلٌ الْبَرَاءَ: أَكَانَ وَجْهُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِثْلَ السِّيفِ؟ قَالَ: لَا مِثْلَ الْقَمَرِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بی نیسحاقه وه ده گیرنه وه، که پیاوی ده باره ی رووی پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم له بهرائی ره زای خوی لی بی پرسى وتی: نایا رووی وه کشمیر بوو، فهرمووی: نه خیر، وهك مانگ بوو خپ بوو.

۳۶۳۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُسْعُودِيُّ، عَنْ عَثْمَانَ بْنِ مُسْلِمٍ بْنِ هُرْمَزٍ، عَنْ نَافِعِ بْنِ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ، عَنْ عَلِيٍّ، قَالَ: لَمْ يَكُنْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالطَّوِيلِ وَلَا بِالْقَصِيرِ شَتَّى الْكَفَّيْنِ وَالْقَدَمَيْنِ، ضَخَمَ الرَّأْسُ، ضَخَمَ الْكَرَادِسِ طَوِيلُ الْمَشْرِبَةِ، إِذَا مَشَى تَكَفَّأَ تَكَفُّوًا كَأَنَّمَا يَنْحَطُّ مِنْ صَبَبٍ لَمْ أَرْ قَبْلَهُ وَلَا بَعْدَهُ مِثْلَهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنِ الْمُسْعُودِيِّ، بِهَذَا الْإِسْنَادِ نَحْوَهُ.

واته: له پيشهوا عليهوه رهزای خواى لى بى ده گيرنهوه، كه فهرموويهتى: پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم نه بالآى بهرز بوو، نه كورته بالآش بوو، دهست و پيى و سهر و كهلهلى و سهر جومگه كاني قهوى بوون، مووى سهرسنگى تا خوارهوه وهك كلافه قهتارهى بهستبوو، له كاتى روشتندا كه مى به بهردا دهينواند، نعتوت له هه ورازوه دپته خوارى، نه له پاش پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم و نه له پاش نهو كه سم نهديوه وهك نهو نهوهنده جوان و پيكهوتوو بى.

۳۶۳۸ - (ضعيف) حَدَّثَنَا أَبُو جَعْفَرٍ مُحَمَّدُ بْنُ الْحُسَيْنِ بْنِ أَبِي خَلِيمَةَ مِنْ قَصْرِ الْأَخْنَفِ، وَأَخَذَ بِنِ عَبْدِ الصَّبِيِّ، وَعَلِيٌّ بْنُ حُجْرٍ الْمَعْنَى وَاحِدًا، قَالُوا: حَدَّثَنَا عَيْسَى بْنُ يُونُسَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ مَوْلَى عُفْرَةَ قَالَ: حَدَّثَنِي إِبْرَاهِيمُ بْنُ مُحَمَّدٍ، مِنْ وَلَدِ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ قَالَ: كَانَ عَلِيٌّ، إِذَا وَصَفَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: لَيْسَ بِالطَّوِيلِ الْمُطْغِطِ وَلَا بِالْقَصِيرِ الْمُتَرَدِّدِ، وَكَانَ رُبْعَةً مِنَ الْقَوْمِ، وَلَمْ يَكُنْ بِالْجَعْدِ الْقَطِطِ وَلَا بِالْمَسْبُطِ كَانَ جَعْدًا رَجُلًا وَلَمْ يَكُنْ بِالْمَطْهَمِ، وَلَا بِالْمَكْلَمِ، وَكَانَ فِي الْوَجْهِ تَدْوِيرٌ، أَبْيَضُ مُشْرَبٌ، أَدْعَجُ الْعَيْنَيْنِ، أَهْدَبُ الْأَشْفَارِ، جَلِيلُ الْمُشَاشِ، وَالْكَتَدِ، أَجْرَدُ دُوَ مَسْرُوبَةٍ شَتَّى الْكَفَّيْنِ وَالْقَدَمَيْنِ، إِذَا مَشَى تَقَلَّعَ كَأَنَّمَا يَمْشِي فِي

صَبَبَ، وَإِذَا التَّقَتِ التَّقَتَ مَعًا، بَيَّنَّ كَيْفِيَّهِ خَاتَمُ التُّبُوَّةِ وَهُوَ خَاتَمُ النَّبِيِّينَ، أَجُودُ النَّاسِ صَدْرًا، وَأَصْدَقُ النَّاسِ لَهْجَةً، وَالْيَنُوهُمْ غَرِيكَةً، وَأَكْرَمُهُمْ عِشْرَةً، مَنْ رَأَاهُ بِدِيهَةٍ هَابَةٍ، وَمَنْ خَالَطَهُ مَعْرِفَةً أَحَبَّهُ، يَقُولُ نَاعِيْتُهُ: لَمْ أَرْ قَبْلَهُ وَلَا بَعْدَهُ مِثْلَهُ. هَذَا حَدِيثٌ لَيْسَ إِسْنَادُهُ بِمُتَّصِلٍ. قَالَ أَبُو جَعْفَرٍ: سَمِعْتُ الْأَصْمَعِيَّ، يَقُولُ فِي تَفْسِيرِ صِفَةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْمُمَغِطُ الذَّاهِبُ طَوْلًا. وَسَمِعْتُ أَغْرَابِيًّا يَقُولُ فِي كَلَامِهِ: تَمَّعْتُ فِي نُسَائِيهِ أَيْ مَدَّهَا مَدًّا شَدِيدًا. وَأَمَّا الْمُتَرَدَّدُ: فَالذَّاخِلُ بَعْضُهُ فِي بَعْضٍ قِصْرًا. وَأَمَّا الْقَطَطُ: فَالشَّدِيدُ الْجُعُودَةُ، وَالرَّجُلُ الَّذِي فِي شَعْرِهِ حُجُونَةٌ أَيْ: يَنْحَنِي قَلِيلًا. وَأَمَّا الْمُطَهَّمُ، فَالْبَادِنُ الْكَثِيرُ اللَّحْمِ. وَأَمَّا الْمُكَلْتَمُ: فَالْمَدَوَّرُ الْوَجْهِ. وَأَمَّا الْمُشْرَبُ: فَهُوَ الَّذِي فِي بَيَاضِهِ حُمْرَةٌ. وَالْأَذْعَجُ: الشَّدِيدُ سَوَادِ الْعَيْنِ، وَالْأَهْدَبُ، الطَّوِيلُ الْأَشْفَارِ، وَالْكَنْدُ، مُجْتَمَعُ الْكَفَيْنِ، وَهُوَ الْكَاهِلُ. وَالْمِسْرَةُ، هُوَ الشَّعْرُ الدَّقِيقُ الَّذِي هُوَ كَأَنَّهُ قَضِيبٌ مِنَ الصَّدْرِ إِلَى السُّرَّةِ. وَالشَّنُّ: الْغَلِيطُ الْأَصَابِعِ مِنَ الْكَفَيْنِ وَالْقَدَمَيْنِ. وَالتَّقْلُعُ: أَنْ يَمْشِيَ بِقُوَّةٍ. وَالصَّبَبُ: الْحُدُورُ، نَقُولُ: انْحَدَرْنَا فِي صَبُوبٍ وَصَبَبٍ. وَقَوْلُهُ: جَلِيلُ الْمُشَاشِ، يُرِيدُ رُؤُوسَ الْمَنَاقِبِ. وَالْعِشْرَةُ: الصُّحْبَةُ، وَالْعَشِيرُ: الصَّاحِبُ. وَالْبَدِيهَةُ: الْمُفَاجَأَةُ، يُقَالُ بَدَهْتُهُ بِأَمْرٍ: أَيْ فَجَأْتُهُ.

واته: پيشهوا عهلى رهزای خواى لى بى بهم شتويه وهسفى شكل و شتويه پيغهمبهرمان صلى الله عليه وسلم بو دهكات: نه قوچيكي دريتو بو، نه كورتهبالاش بو، پياويكي بالابهري مام ناوهندي بو، قزى نه زور لول بو نه زور خاو، جهستهى گوشت نه بو، روومهتى پان بو بهلام گوپن نه بو، سور و سپى بو، كه دهرويشت نه توت له هه ورازده ديتته خوارى، كه ناوري ده دايه وه به تهواوى روى تى ده كرده، موري پهيامبهري به نيو شانيه وه بو، دواهمين پهيامبهري بو، دهست و دل و دهروونى گوشاد بو سه خيترين و به خشنده ترين و ليبورده ترين

کەس بوو، راستگوترین کەس بوو، نەرم و نیاوترین کەس بوو، روخۆش و رەفتاری جوان بوو لەتەك خەلكدا، ئەوەی لەناکاو دەیدی سامی لی دەنیشت، ئەوەی تێکەلی بکردایە و بیناسیایە خوێی دەویست، ئەوەی بیهوی وەسفی بکات دەلی: نە لەپاش پیغمبەری خوا صلی الله علیه وسلم و نە لەپاش ئەو کەسە نەدیوێ وەك ئەو ئەوەندە جوان و پێکەوتوو بی.

دەربارە ی قسە کردنی پیغمبر صلی الله علیه وسلم

۹ - بَابُ فِي كَلَامِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

۳۶۳۹ - (حسن) حَدَّثَنَا حُمَيْدُ بْنُ مَسْعَدَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا حُمَيْدُ بْنُ الْأَسْوَدِ، عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: مَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْرُدُ سَرْدُكُمْ هَذَا، وَلَكِنَّهُ كَانَ يَتَكَلَّمُ بِكَلَامٍ يُبَيِّنُهُ، فَضِلَّ، يَحْفَظُهُ مَنْ جَلَسَ إِلَيْهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ الزُّهْرِيِّ. وَقَدْ رَوَاهُ يُونُسُ بْنُ يَزِيدَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ.

واتە: لە عایشەوێ رەزای خوای لی بی دەگێرنەوێ، کە فرموویەتی: پیغمبەری خوا صلی الله علیه وسلم لە قسە کردندا وەك نێوێ بە پەلە نەبوو ناوا نەیدەدا بەسەر یە کدا، بەلکو بە شێنەیی قسە ی دەکرد، بواری دەدا، بە شێوێه دەدوا ئەوی لای دادەنیشت قسە کانی لەبەر دەکرد.

۳۶۴۰ - (حسن صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو قُتَيْبَةَ سَلَمُ بْنُ قُتَيْبَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْمُثَنَّى، عَنْ ثُمَامَةَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ

سنن الترمذی بهرگی چوارهم - باسه کانی چاکه و پلهو پایهی پیغمبر صلی الله علیه وسلم

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُعِيدُ الْكَلِمَةَ ثَلَاثًا لِيُثَقِّلَ عَنْهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ، إِنَّمَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْمُثَنَّى.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه ره زای خوای لی بی ده گینه وه، که
فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم که فره میشتیکی ده فره موو
سی جار وشه ی دووباره ده کرده وه بو نه وه ی به باشی لی بی تی بگهن.

دهرباره ی روخوشی پیغمبر صلی الله علیه وسلم

۱۰ - بَابُ فِي بَشَاشَةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

۳۶۴۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ لَهْيَعَةَ، عَنْ عُثَيْدِ اللَّهِ بْنِ الْمُغِيرَةِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَارِثِ بْنِ جَزْءٍ، قَالَ: مَا رَأَيْتُ أَحَدًا أَكْثَرَ تَبَسُّمًا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ. وَقَدْ رَوَى عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي حَبِيبٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَارِثِ بْنِ جَزْءٍ مِثْلُ هَذَا.

واته: له (حارث) ی کوری (جزء) وه ره زای خوای لی بی ده گینه وه، که
فهرموویه تی: هیچ که سیکم نه دیوه وه پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ناوا
زور ده می به زهرده خه نه وه بی.

۳۶۴۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا بِذَلِكَ أَحْمَدُ بْنُ حَالِدٍ الْخَلَّالُ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ إِسْحَاقَ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي حَبِيبٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَارِثِ بْنِ جَزْءٍ، قَالَ: مَا كَانَ ضَحِكُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَّا تَبَسُّمًا. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ لَيْثِ بْنِ سَعْدٍ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له (عبد الله) ی کوری (حارث) ی کوری (جزء) وه ره زای خوای لی بی

سنن الترمذی بهر گئی چواره م - باسه کانی چاکه و پلهو بایه ی پیغمبر صلی الله علیه وسلم

ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیکه نینی پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم
ته نها زهرده خنه بوو.

دهر باره ی موری پیغمبره رایه تی

۱۱ - بَاب فِي خَاتَمِ النُّبُوَّةِ

۳۶۴۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَاتَمُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، عَنِ الْجَعْدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: سَمِعْتُ السَّائِبَ بْنَ يَزِيدَ، يَقُولُ: ذَهَبَتْ بِي خَالَتِي إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ ابْنَ أُخْتِي وَجِعَ، فَمَسَحَ بِرَأْسِي وَدَعَا لِي بِالْبَرَكَةِ وَتَوَضَّأَ فَشَرِبْتُ مِنْ وَضُوئِهِ، فَقُمْتُ خَلْفَ ظَهْرِهِ فَتَنَظَّرْتُ إِلَى خَاتَمِ بَيْنَ كَتِفَيْهِ فَإِذَا هُوَ مِثْلُ زَرِّ الْحَجَلَةِ. الزَّرُّ: يُقَالُ بَيَضَ لَهَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ سَلْمَانَ، وَقُرَّةَ بْنِ إِبْرَاهِيمَ الْمُرِّي، وَجَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ، وَأَبِي رُمَّةَ، وَبُرَيْدَةَ الْأَسْلَمِي، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَرْجِسَ، وَعَمْرِو بْنِ أَلْخَطَبِ، وَأَبِي سَعِيدٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: سانیسی کوری یهزید رهزای خوای لی بی دهیفرموو: پورم بردمی بو
خزمه ت پیغمبره صلی الله علیه وسلم فهرمووی: نه ی پیغمبره ری خوا صلی الله
علیه وسلم، نه م خوشکهزایه م نازاری ههیه، دهستی هیتا بهسه رمدا دوعای فهر و
بهره که تی بو کردم، دهستونیژی گرت و له ناوی دهستونیژه کهیم خوارد وه، نینجا
ههستم چومه دوایه وه ته ماشای موره کهیم کرد له نیو شانیدا به قه د هیلکه ی
کهوی ده بوو.

۳۶۴۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ يَعْقُوبَ الطَّلَقَانِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَيُّوبُ بْنُ جَابِرٍ، عَنْ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ، عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ، قَالَ: كَانَ خَاتَمُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ:، يَعْنِي الَّذِي بَيْنَ كَيْفَيْهِ، غُدَّةُ خَمْرَاءَ مِثْلَ بَيْضَةِ الْحَمَامَةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له جابری کوری سه مورده ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که
فرمودیه تی: موره که ی پیغمبر خا صلی الله علیه وسلم که به نیو شانیه وه
بوو لویه کی سور بوو به قهده هیلکه ی کوتری ده بوو.

ده باره ی سیفه تی پیغمبر صلی الله علیه وسلم

۱۲ - بَابُ فِي صِفَةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

۳۶۴۵ - (ضعيف) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبَّادُ بْنُ الْعَوَّامِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا
الْحَجَّاجُ هُوَ ابْنُ أَرْطَاةَ، عَنْ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ، عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ، قَالَ: كَانَ فِي سَاقِي
رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خُمُوشَةٌ، وَكَانَ لَا يَضْحَكُ إِلَّا تَبَسُّمًا، وَكُنْتُ إِذَا
نَظَرْتُ إِلَيْهِ قُلْتُ: أَكْخَلُ الْعَيْنَيْنِ وَلَيْسَ بِأَكْخَلٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له جابری کوری سه مورده ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که
فرمودیه تی: هردو لاقی پیغمبر خا صلی الله علیه وسلم که می باریک
بوون، پیکه نیی تنها زرده خنه بوو، که تماشات ده کرد نه توت چاوی ریژراوه
له کاتیکدا چاوی نه ریژرا بوو، به لکو خوی چاوی رهش بوو.

۳۶۴۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو قَطَنٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ،
عَنْ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ، عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ضَلِيعَ
الْقَمِ، أَشْكَلَ الْعَيْنَيْنِ، مِنْهُوسَ الْعَقَبِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له جابری کوری سه مورده ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که

سنن الترمذی بهر گئی چوارهم - باسه کانی چاکه و پلهو بایه ی پیغمبر صلی الله علیه وسلم

فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده می نه گه وره بوو به بچوک، سپینه ی چاری سووری تیدا بوو، پاژنه ی گوشتی که م بوو.

۳۶۴۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو مُوسَى مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ، عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ضَلِيعَ الْفَمِ، أَشْكَلُ الْعَيْنَيْنِ، مَنهُوسُ الْعَقِبِ قَالَ شُعْبَةُ: قُلْتُ لِسِمَاكِ: مَا ضَلِيعُ الْفَمِ؟ قَالَ: وَاسِعُ الْفَمِ. قُلْتُ: مَا أَشْكَلُ الْعَيْنِ؟ قَالَ: طَوِيلُ شِقِ الْعَيْنِ. قُلْتُ: مَا مَنهُوسُ الْعَقِبِ؟ قَالَ: قَلِيلُ اللَّحْمِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له جابری کوری سه موروه ره زای خوی لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده می نه گه وره بوو به بچوک، سپینه ی چاری سووری تیدا بوو، پاژنه ی گوشتی که م بوو. شوعبه فهرمووی: به سیماکم وت: (ضلیعُ الفم) یانی چی؟ فهرمووی: ده می فراون بوو واته زور بچوک نه بوو، وتم: (أشکلُ العین) یانی چی؟ فهرمووی: کالانه ی چاری دريژ بوو، وتم: (منهُوسُ العقب) یانی چی؟ فهرمووی: پاژنه ی گوشت نه بوو.

۳۶۴۸ - (ضعیف) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ لُحَيْعَةَ، عَنْ أَبِي يُونُسَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: مَا رَأَيْتُ شَيْئًا أَحْسَنَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَأَنَّ الشَّمْسَ تَجْرِي فِي وَجْهِهِ، وَمَا رَأَيْتُ أَحَدًا أَسْرَعَ فِي مَشْيِهِ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَأَنَّمَا الْأَرْضُ تُطْوَى لَهُ، إِنَّا لَنَجْهَدُ أَنْفُسَنَا، وَإِنَّهُ لَغَيْرُ مُكْتَرَبٍ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ.

واته: له نه بو هورهره وه ره زای خوی لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: هیچ شتی کم نه دیوه چاکتر بی له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، نه توت خور له رووی نه وه لدی، هیچ که سیکم نه دیوه نه وهنده ی نهو خیرا بی له پوشتندا، وهک نهو ی زهوی بو پیچرایتته وه، هیتمه خو مان هیلاک و ماندوو ده کرد که چی پیی

سنن الترمذی بهر گئی چواره م - باسه کانی چاکه و پلهو پایهی پیغمبر صلی الله علیه وسلم

رانه ده گه یشتین، نهویش ههر گوئی لی نه بوو خوشی ماندوو نده کردو ناسایی ریئی ده کرد.

۳۶۴۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: عُرِضَ عَلَيَّ الْأَنْبِيَاءُ، فَإِذَا مُوسَى ضَرْبُ مِنَ الرِّجَالِ كَأَنَّهُ مِنْ رِجَالِ شَنْوَةَ، وَرَأَيْتُ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ، فَإِذَا أَقْرَبُ النَّاسِ مَنْ رَأَيْتُ بِهِ شَبَهًا عُرْوَةً بَنُ مَسْعُودٍ، وَرَأَيْتُ إِبْرَاهِيمَ فَإِذَا أَقْرَبُ مَنْ رَأَيْتُ بِهِ شَبَهًا صَاحِبُكُمْ يَغْنِي نَفْسَهُ، وَرَأَيْتُ جِبْرِيلَ فَإِذَا أَقْرَبُ مَنْ رَأَيْتُ بِهِ شَبَهًا دَخِيَّةً. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: له جابیره ده رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (په یامبه رانم پی نشاندران، موسام دی ده توت یه کیکه له پیاوانی شه نوئی یه مه ن، عیسام دی سه یرده کم له عوروهی کوپی کوپی مه سعود ده چیت، ئیبراهیم دی زورترین کهس که لهو بجی هاوه له که تانه واته خوئی، جیبریل دی زور له دیجیهی ده کرد).

ده باره ی ته مه نی پیغمبر صلی الله علیه وسلم و له چهند سالتیدا مرد

۱۳ - بَابُ فِي سِنِّ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَبْنُ كَمْ كَانَ حِينَ مَاتَ

۳۶۵۰ - (شاذ) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، وَيَعْقُوبُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ الدُّورِيُّ، قَالَا: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ عُكَيْلٍ، عَنْ خَالِدِ الْحَدَّادِ، قَالَ: حَدَّثَنِي عَمَّارٌ، مَوْلَى بَنِي هَاشِمٍ قَالَ: سَمِعْتُ ابْنَ عَبَّاسٍ، يَقُولُ: تُوُفِّيَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ ابْنُ خَمْسٍ وَسِتِّينَ.

واته: له عه ماره وه ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: بو خوم گویم له ئیبنو عه باس رهزای خویان لی بی بوو ده فهرموو: پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم ته مه نی شه ست و پینج سال بوو وه فاتی کرد.

۳۶۵۱ - (شاذ) حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ الْجَهْضَمِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ الْمُفَضَّلِ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَالِدُ الْحَذَّاءُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَمَّارٌ، مَوْلَى بَنِي هَاشِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تُوفِّيَ وَهُوَ ابْنُ خَمْسٍ وَسِتِّينَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ الْإِسْنَادِ صَحِيحٌ.

واته: نيبنو عبباس ره زای خويان لی بی ده فهرموویت: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ته مه نی شهست و پینج سال بوو وه فاتی کرد.

۳۶۵۲ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَوْحُ بْنُ عُبَادَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَكْرِيَّا بْنُ إِسْحَاقَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ دِينَارٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: مَكَثَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَكَّةَ ثَلَاثَ عَشْرَةَ، يَغْنِي يُوْحَى إِلَيْهِ، وَتُوفِّيَ وَهُوَ ابْنُ ثَلَاثٍ وَسِتِّينَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ، وَأَنَسٍ، وَدَعْفَلِ بْنِ حَنْظَلَةَ وَلَا يَصِحُّ لِدَعْفَلِ سَمَاعٌ مِنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَحَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ عَمْرُو بْنِ دِينَارٍ.

واته: نيبنو عبباس ره زای خويان لی بی ده فهرموویت: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم سیانزه سال له مه ککه مایه وه واته وه حی بو ده هات، ته مه نی شهست و سی سال بوو وه فاتی کرد.

۳۶۵۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ عَامِرِ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ أَبِي سُفْيَانَ، أَنَّهُ قَالَ: سَمِعْتُهُ يَخْطُبُ يَقُولُ: مَاتَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ ابْنُ ثَلَاثٍ وَسِتِّينَ وَأَبُو بَكْرٍ، وَعَمْرُو، وَأَنَا ابْنُ ثَلَاثٍ وَسِتِّينَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له موعاوییه کوری نه بو سوفیانه وه ره زای خوی لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: بو خوم گویم لیتی بوو وتاری ده دا ده یفه رموو: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ته مهنی شهست و سی سال بوو وه فاتی کرد، هردوو پیشهوا نه بو به کر و عومهر کوری (خطاب) ره زای خویان لی بی به هه مان شیوه، منیش پیتم وایه ههر لهو ته مهنه دا ده رم.

۳۶۵۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا الْعَبَّاسُ الْعَنْبَرِيُّ، وَالْحُسَيْنُ بْنُ مَهْدِيٍّ الْبَصْرِيُّ، قَالَا: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، عَنِ ابْنِ جُرَيْجٍ، قَالَ: أَخْبَرْتُ عَنْ ابْنِ شِهَابٍ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، وَقَالَ: الْحُسَيْنُ بْنُ مَهْدِيٍّ، فِي حَدِيثِهِ: ابْنُ جُرَيْجٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَاتَ وَهُوَ ابْنُ ثَلَاثٍ وَسِتِّينَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَاهُ ابْنُ أَخِي الزُّهْرِيِّ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، مِثْلَ هَذَا.

واته: له عائشه وه ره زای خوی لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ته مهنی شهست و سی سال بوو وه فاتی کرد.

چاکه و پله و پاییه ی نه بو به کر که ناوی (عبد الله) ی کوری (عثمان) هو نازناوی عه تیقه

۱۴ - بَابُ مَنَاقِبِ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَاسْمُهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُثْمَانَ وَلَقَبُهُ عَتِيقٌ

۳۶۵۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا تَحْمُودُ بْنُ غِيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا الثَّوْرِيُّ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِي الْأَخْوَصِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَبْرَأُ إِلَى كُلِّ خَلِيلٍ مِنْ خَلِيلِهِ، وَلَوْ كُنْتُ مُتَّخِذًا خَلِيلًا لَاتَّخَذْتُ ابْنَ أَبِي

سنن الترمذی بهر گئی چواره م - باسه کانی چاکه و پلهوپایه ی پیغمبر صلی الله علیه وسلم

فُحَافَةُ خَلِيلًا، وَإِنَّ صَاحِبَكُمْ لَخَلِيلُ اللَّهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَابْنِ الزُّبَيْرِ، وَابْنِ عَبَّاسٍ.

واته: له (عبد الله) وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هوشیارین، من وازده هیتم له دوستایه تی هه موو دوستی، نه گهر بیتو دوستیکم هه لباردایه نهوا کورپی نه بی قوحافه واته نه بو به کرم هه لده بژارد، بینگومان هاورپیکه تان دوست و خوشه ویستی خوای گهره یه).

۳۶۵۶ - (حسن) حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ سَعِيدٍ الْجَوْهَرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ أَبِي أُوَيْسٍ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ بِلَالٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ، قَالَ: أَبُو بَكْرٍ سَيِّدُنَا وَخَيْرُنَا وَأَحَبُّنَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: له پیشهوا عومره وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیشهوا نه بو به کر ره زای خوای لی بی گهره مانه، له هه موومان چاکره، پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم له هه موومان زیاتری خوشه ویست.

۳۶۵۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ الدَّوْرَقِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، عَنِ الْجُرَيْرِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ شَقِيقٍ، قَالَ: قُلْتُ لِعَائِشَةَ: أَيُّ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ أَحَبَّ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ؟ قَالَتْ: أَبُو بَكْرٍ، قُلْتُ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَتْ: عُمَرُ، قُلْتُ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَتْ: ثُمَّ أَبُو عُبَيْدَةَ بْنُ الْجَرَّاحِ، قُلْتُ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: فَسَكَتُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الله) ی کورپی شه قیقه وه ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: به عانیشه م ره زای خوای لی بی وت: پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم چ هاوره لیک ی له

هممو کهس زیاتری خوژده ویست؟ فهرمووی: پیئشهوا نهبو بهکر رهزای خوای لی بی، وتم: لهپاشدا کیی تر؟ فهرمووی: پیئشهوا عومهر رهزای خوای لی بی، وتم: لهپاشدا کیی تر؟ فهرمووی: نهبو عوبهیدهی کوری جهپراح رهزای خوای لی بی، وتم: لهپاشدا کیی تر؟ فهرمووی: بیدهنگ بوو قسهی نهکرد.

۳۶۵۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ قُسَيْبٍ، عَنْ سَالِمِ بْنِ أَبِي خَفْصَةَ، وَالْأَعْمَشِ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ صَهْبَانَ، وَابْنِ أَبِي لَيْلَى، وَكَثِيرِ النَّوَّاءِ كُلِّهِمْ، عَنْ عَطِيَّةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ أَهْلَ الدَّرَجَاتِ الْعُلَى لَيَرَاهُمْ مَنْ تَحْتَهُمْ كَمَا تَرَوْنَ النَّجْمَ الطَّالِعَ فِي أَفُقِ السَّمَاءِ، وَإِنَّ أَبَا بَكْرٍ، وَعُمَرَ مِنْهُمْ وَأَنْعَمًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ وَقَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْ عَطِيَّةَ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ.

واته: له نهبی سهعیدهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویتهی: پیئغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویتهی: (بینگومان نیوه چون له ژوور سهرتانهوه نهستیره به ناسمانهوه دهیینن له ناسووه ههلدی، خاوهن پایه بهرزهکانیش وان بهو شیویه دهیینرین لهلایهن نهوانهوه پایهیان له خوار نهوانهویه، پیئشهوا نهبو بهکر و پیئشهوا عومهریش رهزای خویان لی بی لهو خاوهن پایه بهرزانهن بگره لهسهرووی نهوانیشهوهن).

۱۵ - بَابُ

۳۶۵۹ - (ضعيف الإسناد) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ أَبِي الشَّوَّازِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَّانَةَ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ عُمَيْرٍ، عَنْ ابْنِ أَبِي الْمُعَلَّى، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَطَبَ يَوْمًا فَقَالَ: إِنَّ رَجُلًا خَيْرُهُ رُبُّهُ بَيْنَ أَنْ يَعِيشَ فِي الدُّنْيَا مَا شَاءَ أَنْ يَعِيشَ وَيَأْكُلَ فِي الدُّنْيَا مَا شَاءَ أَنْ يَأْكُلَ وَبَيْنَ لِقَاءِ رَبِّهِ فَاخْتَارَ لِقَاءَ

رَبِّهِ. قَالَ: فَبَكَى أَبُو بَكْرٍ، فَقَالَ أَصْحَابُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَلَا تَعْجَبُونَ مِنْ هَذَا الشَّيْخِ إِذْ ذَكَرَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلًا صَالِحًا خَيْرَهُ رَبُّهُ بَيْنَ الدُّنْيَا وَبَيْنَ لِقَاءِ رَبِّهِ فَاخْتَارَ لِقَاءَ رَبِّهِ. قَالَ: فَكَانَ أَبُو بَكْرٍ أَعْلَمَهُمْ بِمَا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: بَلْ نَقْدِيكَ بِآبَائِنَا وَأُمُورِنَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا مِنْ النَّاسِ أَحَدٌ أَمَنَ إِلَيْنَا فِي صُحْبَتِهِ وَذَاتِ يَدِهِ مِنْ ابْنِ أَبِي قُحَافَةَ، وَلَوْ كُنْتُ مُتَّخِذًا خَلِيلًا لَأَتَّخَذْتُ ابْنَ أَبِي قُحَافَةَ خَلِيلًا، وَلَكِنْ وَدُّ وَإِخَاءُ إِيْمَانٍ، وَدُّ وَإِخَاءُ إِيْمَانٍ، مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا، أَلَا وَإِنَّ صَاحِبَكُمْ خَلِيلُ اللَّهِ. وَقَدْ رُويَ هَذَا الْحَدِيثُ عَنْ أَبِي عَوَّانَةَ عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ عُمَيْرٍ بِإِسْنَادٍ غَيْرِ هَذَا. وَمَعْنَى قَوْلِهِ: أَمَنَ إِلَيْنَا يَعْنِي: أَمَنَ عَلَيْنَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ.

واته: له کورپی نه بی موعه للاوه، له باوکیه وه ره زای خوای لی بی ده گپ نه وه، که روژی پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم وتاری ددها فهرمووی: (بیگومان بهنده به پهروردگاری سهرپشکی کردوه له نیتوان گه یشتن به دیداری پهروردگاری و چند بیهوی له دنیا بژی و بخواو بخواته وه، نهویش گه یشتن به دیداری پهروردگاری هه لبارد)، پیشهوا نه بو به کر ره زای خوای لی بی دهستی کرده گریان، هاوه لانی پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویان: نایا سهرسام نابن لهم شیخه، له کاتی که پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم باسی بهنده به کی چاک ده کات پهروردگاری له نیتوان گه یشتن به دیداری پهروردگاری و ژیان دنیادا سهرپشکی کردوه، نهویش گه یشتن به دیداری پهروردگاری هه لباردوه، فهرمووی: پیشهوا نه بو به کر ره زای خوای لی بی له هه موو کهس زیاتر له مبهستی فرمایشته که ی پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم تیگه یشتن، فهرمووی: به خومان و باوک و مال و سامان هه به قوریانت بین نه ی پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم،

پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (بهراستی نهبو به کر لههه موو کهس زیاتر پیاوتهی بهسهرمانهوه ههیه به سهر و به مال، نه گهر بیتو دوستیکم ههلبژاردایه نهوا کوپی نهبی قوحافه واته نهبو به کرم ههلهه بژارد، بهلام خۆشهویستی و برابیهتی نیمانی له نیواناندا به هیزه، خۆشهویستی و برابیهتی نیمانی له نیواناندا به هیزه دوو سی جار نه مهی فهرموو، بیگومان هاوړیکه تان دوست و خۆشهویستی خوی گهورهیه).

۳۶۶۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ الْحَسَنِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْلَمَةَ، عَنْ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، عَنْ أَبِي النَّضْرِ، عَنْ عُبَيْدِ بْنِ حُنَيْنٍ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَلَسَ عَلَى الْمِنْبَرِ فَقَالَ: إِنَّ عَبْدًا خَيْرُهُ اللَّهُ بَيْنَ أَنْ يُؤْتِيَهُ مِنْ زَهْرَةِ الدُّنْيَا مَا شَاءَ وَيَبْنَ مَا عِنْدَهُ، فَاخْتَارَ مَا عِنْدَهُ، فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: فَدَيْنَاكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ بِآبَائِنَا وَأُمَّهَاتِنَا. قَالَ: فَعَجَبْنَا، فَقَالَ النَّاسُ: انظُرُوا إِلَى هَذَا الشَّيْخِ يُخَيِّرُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ عَبْدٍ خَيْرُهُ اللَّهُ بَيْنَ أَنْ يُؤْتِيَهُ مِنْ زَهْرَةِ الدُّنْيَا مَا شَاءَ وَيَبْنَ مَا عِنْدَ اللَّهِ وَهُوَ يَقُولُ: فَدَيْنَاكَ بِآبَائِنَا وَأُمَّهَاتِنَا قَالَ: فَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ هُوَ الْمُخَيَّرُ، وَكَانَ أَبُو بَكْرٍ هُوَ أَعْلَمَنَا بِهِ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ مِنْ أَمْرِ النَّاسِ عَلَيَّ فِي صُحْبَتِهِ وَمَالِهِ أَبُو بَكْرٍ، وَلَوْ كُنْتُ مُتَّخِذًا خَلِيلًا لَأَتَّخَذْتُ أَبَا بَكْرٍ خَلِيلًا وَلَكِنْ أَحْوَهُ الْإِسْلَامَ، لَا تُبْقِيَنَّ فِي الْمَسْجِدِ خَوْحَةً إِلَّا خَوْحَةُ أَبِي بَكْرٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهبو سه عیدی خودریه وه رهزای خوی لی بی ده گپړنه وه، که جارئ پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم لهسهر مینبهر دانیشتبوو فهرمووی: (بیگومان بهندهیه خوی گهوره سهرشکی کردوه لهنیوان ههلبژاردنی جوانی و خۆشیه کانی ژیا نی دنیا و نهوهی لای خوا بو ی دانراوه، نهویش نهوهی ههلبژارد که

لای خوا بۆی دانراوه)، پیتشهوا نهبو به کر رهزای خوای لی بی فهرمووی: به خۆمان و دایک و باوکمانهوه به قوریانت بین نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، نهبو سه عید فهرمووی: نیمهش سهیر بوو به لامانهوه، خه لکه که وتیان: سهیری نهو شیخه بکهن، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم باسی بهندهیه دهکات خوای گه وره سه رپشکی کردوو له نیتوان هه لباردنی جوانی و خۆشیه کانی ژیا نی دنیا و نهوهی لای خوا بۆی دانراوه، نهویش نهوهی هه لبارد که لای خوا بۆی دانراوه، کهچی نهو ده لی: به خۆمان و دایک و باوکمانهوه به قوریانت بین نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، فهرمووی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم خۆی سه رپشک کرابوو، پیتشهوا نهبو به کر رهزای خوای لی بی له هه موومان زیاتر له مه بهستی فهرمایشته که تیگه یشت، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (به راستی نهبو به کر له هه موو کهس زیاتر پیاوه تی به سه رمانه وه هه یه به سه ر و به مال، نه گهر بیتو دۆستی کم هه لباردایه نهوا نهبو به کرم هه لده بژارد، به لām برایه تی نیمانی له نیتواناندا به هیزه، هه ر ده رگایه له سه ر مزگه وته ده بی بگیری جگه له ده رگای مالی نهبو به کر رهزای خوای لی بی).

۳۶۶۱ - (ضعیف دون قوله: (وما نفعتي...) (فصحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مُحَرَّرٍ الْقَوَارِيرِيُّ، عَنْ دَاوُدَ بْنِ زَيْدٍ الْأَوْدِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا لِأَحَدٍ عِنْدَنَا يَدٌ إِلَّا وَقَدْ كَافَيْنَاهُ مَا خَلَا أَبَا بَكْرٍ فَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا يَدًا يُكَافِيهِ اللَّهُ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَمَا نَفَعَنِي مَالٌ أَحَدٍ قَطُّ مَا نَفَعَنِي مَالُ أَبِي بَكْرٍ، وَلَوْ كُنْتُ مُتَّخِذًا خَلِيلًا لَأَتَّخَذْتُ أَبَا بَكْرٍ خَلِيلًا، أَلَا وَإِنَّ صَاحِبَكُمْ خَلِيلَ اللَّهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گێر نهوه، که فهرموویه تی:

پیتغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (دهستی یارمه تی و پیاوه تی که سمان به سهره وه نه ماوه هه قمان بۆ نه کرد بیتسه وه جگه له نه بو به کر، له پوژی قیامه تا خوا بۆ خوئی پاداشتی ده داته وه، هه رگیز مال و دارایی کهس وه مال و دارایی نه بو به کر سوودی پی نه گه یاندووم، نه گه ر بیتو دوستیکم هه لباردایه نه وا نه بو به کر هه لده بژارد، بیگومان هاوړیکه تان دوست و خوشه ویستی خوای گه وره یه).

چاکه و پله پاییه نه بو به کر و عومهر هه ردو وکیان

۱۶ - بَابُ مَنَاقِبِ أَبِي بَكْرٍ وَعُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا كِلَيْهِمَا

۳۶۶۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ الصَّبَّاحِ الْبَزْزَارُ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ زَائِدَةَ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ عُمَيْرٍ، عَنْ رَبِيعٍ، عَنْ حُذَيْفَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: افْتَدُوا بِاللَّذِينَ مِنْ بَغْدِي أَبِي بَكْرٍ، وَعُمَرُ.

واته: له (حذیفه) وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیتغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نهو دوانه ی دوا ی من بکه نه پیتشه نگ و سه رمه شق بۆ خوتان نه بی به کر و عومهر رهزای خوایان لی بی).

۳۶۶۲ (م) - حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ قَالُوا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ عُمَيْرٍ، نَحْوَهُ. وَكَانَ سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ يُدَلِّسُ فِي هَذَا الْحَدِيثِ، فَرُبَّمَا ذَكَرَهُ عَنْ زَائِدَةَ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ عُمَيْرٍ، وَرُبَّمَا لَمْ يَذْكُرْ فِيهِ عَنْ زَائِدَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَفِيهِ عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ. وَرَوَى سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ عُمَيْرٍ، عَنْ مَوْلَى لِرَبِيعٍ، عَنْ رَبِيعٍ، عَنْ حُذَيْفَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

سنن الترمذی بهر گئی چوارهم - باسه کانی چاکه و پله و پایهی پیغمبر صلی الله علیه وسلم

وَرَوَى هَذَا الْحَدِيثَ إِبْرَاهِيمُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ عُمَيْرٍ، عَنْ هِلَالٍ، مَوْلَى رُبَيْعٍ، عَنْ رُبَيْعٍ، عَنْ حُذَيْفَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ أَيْضًا، عَنْ رُبَيْعٍ عَنْ حُذَيْفَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

۳۶۶۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ يَحْيَى بْنُ سَعِيدِ الْأَمْوِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ سَالِمِ أَبِي الْعَلَاءِ الْمُرَادِيِّ، عَنْ عَمْرِو بْنِ هَرِمٍ، عَنْ رُبَيْعِ بْنِ جِرَاشٍ، عَنْ حُذَيْفَةَ قَالَ: كُنَّا جُلُوسًا عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: إِنِّي لَا أَدْرِي مَا بَقَائِي فِيكُمْ، فَأَقْتَدُوا بِاللَّذِينَ مِنْ بَعْدِي. وَأَشَارَ إِلَى أَبِي بَكْرٍ وَعُمَرَ.

واته: له (حذیفه) ده ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: جاری نیمه له خزمهت پیغه مبهردا صلی الله علیه وسلم دانیشتبوین فهرمووی: (من نازام تاکهی له ناواتاندا ده میتمه وه بویه شه دوانه ی دوی من بکنه پیشهنگ و سه رمه شق بو خوتان، نامازه ی کرد بو نه بی به کر و عومه ره زای خویان لی بی).

۳۶۶۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ الصَّبَّاحِ الْبَزَّازُ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ كَثِيرٍ، عَنْ الْأَوْزَاعِيِّ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِأَبِي بَكْرٍ وَعُمَرَ: هَذَانِ سَيِّدَا كُهُولِ أَهْلِ الْجَنَّةِ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ إِلَّا النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نه نه سه وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم به نه بی به کر و عومه ری فهرموو: (ثم دوانه سه ردار و گه وره ی سه رجه م خه لکانی کاملی به هه شتن، جگه له پیغه مبهران و نیروان).

۳۶۶۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا الْوَلِيدُ بْنُ مُحَمَّدٍ الْمُؤَدَّبِيُّ، عَنْ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، قَالَ: كُنْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذْ طَلَعَ أَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: هَذَانِ سَيِّدَا كُھُولِ أَهْلِ الْجَنَّةِ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ إِلَّا النَّبِيَّينَ وَالْمُرْسَلِينَ، يَا عَلِيُّ لَا تُخَيِّرْهُمَا. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَالْوَلِيدُ بْنُ مُحَمَّدٍ الْمُؤَدَّبِيُّ يُضَعَّفُ فِي الْحَدِيثِ. وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثُ عَنْ عَلِيٍّ مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَنَسٍ، وَابْنِ عَبَّاسٍ.

واته: له پيشهوا عليهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فرمودیهتی: جاری له خزمهت پیغمبردا صلی الله علیه وسلم بووم، نهبو به کر و عومهر رهزای خویان لی بی دهرکهوتن، فرمودی: (نهم دوانه سهردار و گهورهی سهرجهم خهلکانی کاملی بههشتن، جگه له پیغمبران و نیراوان، نهی علی ههوالیان مهدهری و پتیان مهلی).

۳۶۶۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا يَعْقُوبُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ الدُّورِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، قَالَ: ذَكَرَهُ دَاوُدُ، عَنْ الشَّعْبِيِّ، عَنِ الْحَارِثِ، عَنْ عَلِيٍّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ سَيِّدَا كُھُولِ أَهْلِ الْجَنَّةِ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ مَا خَلَا النَّبِيَّينَ وَالْمُرْسَلِينَ، لَا تُخَيِّرْهُمَا يَا عَلِيُّ.

واته: له پيشهوا عليهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فرمودیهتی: پیغمبردا صلی الله علیه وسلم فرمودیهتی: (نهبی به کر و عومهر رهزای خویان لی بی سهردار و گهورهی سهرجهم خهلکانی کاملی بههشتن، جگه له پیغمبران و نیراوان، نهی علی ههوالیان مهدهری و پتیان مهلی).

۳۶۶۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو سَعِيدٍ الْأَشْجِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُقْبَةُ بْنُ خَالِدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنِ الْجَرِيرِيِّ، عَنْ أَبِي نَضْرَةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، قَالَ: قَالَ أَبُو بَكْرٍ: أَلَسْتُ أَحَقَّ النَّاسِ بِهَا؟ أَلَسْتُ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ؟ أَلَسْتُ صَاحِبَ كَذَا، أَلَسْتُ صَاحِبَ كَذَا؟ هَذَا حَدِيثٌ قَدْ رَوَاهُ بَعْضُهُمْ عَنْ شُعْبَةَ، عَنِ الْجَرِيرِيِّ، عَنْ أَبِي نَضْرَةَ، قَالَ: قَالَ أَبُو بَكْرٍ، وَهَذَا أَصَحُّ. حَدَّثَنَا بِذَلِكَ مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنِ الْجَرِيرِيِّ، عَنْ أَبِي نَضْرَةَ، قَالَ: قَالَ أَبُو بَكْرٍ، فَذَكَرَ نَحْوَهُ بِمَعْنَاهُ. وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، وَهَذَا أَصَحُّ.

واته: له نهی سہ عیدہ وہ رہزای خوی لی بی دہ گپرنہ وہ، کہ فہرموویہ تی: نہ بو بہ کر رہزای خوی لی بی فہرموویہ تی: نایا من شایستہ ترین کہس نیم بہ خہلافہ ت؟ نایا من یہ کہم کہس نیم کہ باوہرم ہینا؟ نایا من خاوہنی فلان و فلان نیم؟

۳۶۶۸ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَكَمُ بْنُ عَاطِيَةَ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَخْرُجُ عَلَى أَصْحَابِهِ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَهُمْ جُلُوسٌ وَفِيهِمْ أَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ فَلَا يَرْفَعُ إِلَيْهِ أَحَدٌ مِنْهُمْ بَصَرَهُ إِلَّا أَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ فَإِنَّهُمَا كَانَا يَنْظُرَانِ إِلَيْهِ وَيَنْظُرُ إِلَيْهِمَا وَيَتَبَسَّمَانِ إِلَيْهِ وَيَتَبَسَّمُ إِلَيْهِمَا. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ الْحَكَمِ بْنِ عَاطِيَةَ. وَقَدْ تَكَلَّمَ بَعْضُهُمْ فِي الْحَكَمِ بْنِ عَاطِيَةَ.

واته: له نہ نہسی کوری مالیکہ وہ رہزای خوی لی بی دہ گپرنہ وہ، کہ فہرموویہ تی: ہاوہ لانی پیغہمبہری خوا صلی الله علیه وسلم لہ کوچہ ران و یاریدہ دہ ران دانیشتبون، نہ بو بہ کر و عومہر رہزای خویان لی بی لہ ناویاندا بوون، پیغہمبہری خوا صلی الله علیه وسلم لہ مال ہاتہ دہرہ وہ بو ناویان، ہیچ کہس

چای هه‌لنه‌بری سهیری بکات جگه له نه‌بو به‌کر و عومهر ره‌زای خویان لی بیّ سهیریان ده‌کرد و زهرده‌خه‌نه‌یان بو ده‌کرد، نه‌ویش هه‌روه‌ها سهیری نه‌وانی ده‌کرد و زهرده‌خه‌نه‌ی بو ده‌کردن.

۳۶۶۹ - (ضعیف) حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ بْنِ مُجَالِدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ مَسْلَمَةَ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أُمَيَّةَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَرَجَ ذَاتَ يَوْمٍ وَدَخَلَ الْمَسْجِدَ وَأَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ، أَحَدُهُمَا عَنْ يَمِينِهِ وَالْآخَرُ عَنْ شِمَالِهِ وَهُوَ آخِذٌ بِأَيْدِيهِمَا، وَقَالَ: هَكَذَا تُبْعَثُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، وَسَعِيدُ بْنُ مَسْلَمَةَ لَيْسَ عَنْدهُمْ بِالْقَوِيِّ. وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثُ أَيْضًا مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ.

واته: له ئیبنو عومهره‌وه ره‌زای خویان لی بیّ ده‌گیرنه‌وه، که فه‌رموویه‌تی: جارێ پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌مال هاته‌ده‌روه‌وه و چووه مزگه‌وته‌وه نه‌بو به‌کر و عومهر ره‌زای خویان لی بیّ یه‌کیکیان لای راستیه‌وه بوو نه‌وی تریشیان لای چه‌پیه‌وه بوو، ده‌ستی هه‌ردووکیانی گرت و فه‌رمووی: (له‌روژی قیامه‌تا به‌م شیویه زیندووده‌کرینه‌وه).

۳۶۷۰ - (ضعیف) حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ مُوسَى الْقَطَّانُ الْبَغْدَادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، عَنْ مَنْصُورِ بْنِ أَبِي الْأَسْوَدِ قَالَ: حَدَّثَنِي كَثِيرُ أَبُو إِسْمَاعِيلَ، عَنْ جُمَيْعِ بْنِ عُمَيْرِ التَّيْمِيِّ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لِأَبِي بَكْرٍ: أَنْتَ صَاحِبِي عَلَى الْخَوْضِ وَصَاحِبِي فِي الْغَارِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له ئیبنو عومهره‌وه ره‌زای خویان لی بیّ ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم به‌پیشه‌وا نه‌بو به‌کری ره‌زای خوی لی بیّ فه‌رموو: (تۆ

هاوریتی منی له سهر سه وزی که وسهر، وهک چۆن هاوړیم بووی له نه شکهو تی
(ثور) (دا).

۳۶۷۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي فُدَيْكٍ، عَنْ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ الْمُطَّلِبِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حَنْطَبٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأَى أَبَا بَكْرٍ وَعُمَرَ فَقَالَ: هَذَانِ السَّمْعُ وَالْبَصَرُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو. وَهَذَا حَدِيثٌ مُرْسَلٌ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ حَنْطَبٍ لَمْ يُذْرِكِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له (عبد الله) کوری (حنطب) وه ده گېړنه وه، که فهرموویه تی: جاری
پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه بو به کر و عومهری ره زای خوايان لى بى
دی فهرمووی: (نهم دووانه بو دینی نیسلام و موسولمانان وهک گوئ و چاون).

۳۶۷۲ - (صحیح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مُوسَى الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مُرُوا أَبَا بَكْرٍ فَلْيُصَلِّ بِالنَّاسِ، فَقَالَتْ عَائِشَةُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ أَبَا بَكْرٍ إِذَا قَامَ مَقَامَكَ لَمْ يُسْمِعِ النَّاسَ مِنَ الْبُكَاءِ فَأُمِرَ عُمَرُ فَلْيُصَلِّ بِالنَّاسِ، قَالَتْ: فَقَالَ: مُرُوا أَبَا بَكْرٍ فَلْيُصَلِّ بِالنَّاسِ قَالَتْ عَائِشَةُ: فَقُلْتُ لِحَفْصَةَ: قُولِي لَهُ إِنَّ أَبَا بَكْرٍ إِذَا قَامَ مَقَامَكَ لَمْ يُسْمِعِ النَّاسَ مِنَ الْبُكَاءِ فَأُمِرَ عُمَرُ فَلْيُصَلِّ بِالنَّاسِ، فَقَعَلْتُ حَفْصَةَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّكُمْ لَأَنْتُمْ صَوَاحِبُ يُوسُفَ، مُرُوا أَبَا بَكْرٍ فَلْيُصَلِّ بِالنَّاسِ، فَقَالَتْ حَفْصَةُ لِعَائِشَةَ: مَا كُنْتُ لِأُصِيبَ مِنْكَ خَيْرًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، وَأَبِي مُوسَى، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَسَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ.

واته: له عائشه وه ره زای خواى لى بى ده گېړنه وه، که فهرموویه تی:

پیتغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم خوی نه خوش بوو فرمووی: (فرمان بکه با نه بو به کر پیش نویژی بکات بو نهو خه لکه). عائشه ره زای خوای لی بی فرمووی: نهی پیتغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه بو به کر ره زای خوای لی بی پیایوکی دل نهرمه نه گهر بجیته جیگه کهی تو له بهر گریان خه لک گوئی لیتی نابیت، له بهر نهووه فرمان بکه با پیشهوا عومهر پیش نویژی بکات بو نهو خه لکه، عائشه فرمووی: پیتغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمووی: (فرمان بکه با نه بو به کر پیش نویژی بکات بو نهو خه لکه). عائشه فرمووی: منیش به حه فسه و ت: پی بلی، پیتغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمووی: (به سه نیوه ده لیتی ثافره تانی دوری یوسفن، فرمان بکه با نه بو به کر پیش نویژی بکات بو نهو خه لکه)، حه فسه به عائشه فرموو: هه رگیز خیرم له تو نه دیوه.

۳۶۷۳ - (ضعیف جدا) حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ بَشِيرٍ، عَنْ عِيسَى بْنِ مَيْمُونٍ الْأَنْصَارِيِّ، عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا يَنْبَغِي لِقَوْمٍ فِيهِمْ أَبُو بَكْرٍ أَنْ يُؤْمَهُمْ غَيْرُهُ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ.

واته: له عائشهوه ره زای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فرموویتهی: پیتغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویتهی: (بو هیچ قومی نه پیشهوا نه بو به کر له ناویاندا بی و که سیک تر بیت پیش نویژیان بو بکات).

۳۶۷۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ حُمَيْدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ أَنْفَقَ زَوْجَيْنِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ نُودِيَ فِي الْجَنَّةِ يَا عَبْدَ اللَّهِ هَذَا خَيْرٌ،

فَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الصَّلَاةِ دُعِيَ مِنَ بَابِ الصَّلَاةِ، وَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الْجِهَادِ دُعِيَ مِنَ بَابِ الْجِهَادِ، وَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الصَّدَقَةِ دُعِيَ مِنَ بَابِ الصَّدَقَةِ، وَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الصِّيَامِ دُعِيَ مِنَ بَابِ الرِّيَّانِ، فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: يَا أَبَي أَنْتَ وَأُمِّي مَا عَلَى مَنْ دُعِيَ مِنْ هَذِهِ الْأَبْوَابِ مِنْ ضَرُورَةٍ فَهَلْ يُدْعَى أَحَدٌ مِنْ تِلْكَ الْأَبْوَابِ كُلِّهَا؟ قَالَ: نَعَمْ، وَأَرْجُو أَنْ تَكُونَ مِنْهُمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو هورهيره وه ره زاي خواي لي بي ده گيرنه وه، كه پيغمبره ري خوا صلى الله عليه وسلم فرموده يه تي: (هه ركه سيك دووشت له جوړيك له پيناوي خوادا بيه خشي) (دوو مهر، يان دوويزن)، نهوا له ده رگا كاني به ههشت بانگ ده كړي: نه ي بهنده ي خوا! وه ره نه مه زور چاكه، جا نه گه نه هلي نويز بو له ده رگاي نويزه وه، نه گه نه هلي جهادو تيكوشان بو له ده رگاي جهادو تيكوشانه وه، روژوه وان له ده رگاي ره يانه وه كه تايه ته به روژووانان، نه هلي خيرو خيرات له ده رگاي خيرو خيرات ه وه، نه بويه كرتي: نه ي پيغمبره ري خوا صلى الله عليه وسلم! باوك و دا يكم به قوربانت بيت كه س هه يه له هه موو ده رگا كانه وه بانگ بكري و بجي ته ژووره وه، فرمودي: (به لي، هيوادارم تو ش يه كي ك بيت له وانه).

٣٦٧٥ - (حسن) حَدَّثَنَا هَارُونُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْبَغْدَادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْفَضْلُ بْنُ دُكَيْنٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هِشَامُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: سَمِعْتُ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، يَقُولُ: أَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ نَتَّصِدَّقَ فَوَافَقَ ذَلِكَ عِنْدِي مَالًا، فَقُلْتُ: الْيَوْمَ أَسْبِقُ أَبَا بَكْرٍ إِنْ سَبَقْتُهُ يَوْمًا، قَالَ: فَجِئْتُ بِنِصْفِ مَالِي، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا أَبْقَيْتَ لِأَهْلِكَ؟ قُلْتُ: مِثْلَهُ، وَاتَى أَبُو بَكْرٍ بِكُلِّ مَا عِنْدَهُ، فَقَالَ: يَا أَبَا بَكْرٍ مَا أَبْقَيْتَ لِأَهْلِكَ؟ قَالَ: أَبْقَيْتُ لَهُمُ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، قُلْتُ: لَا أَسْبِقُهُ إِلَى شَيْءٍ أَبَدًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عومهری کورپی (خَطَّاب) هوه رهزای خوای لی بی ده گینهوه، که وتویه تی: روژی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمانی پی کردین که خیر و سده ده بکهین، و ریکهوت مال و سامانیکم هه بوو، له دلی خویدا وتم: نه مرؤ پیش نه بو به کر ده ده مهوه که هه رگیز پیشی نه که وتووم، جا نیوهی مال و سامانه کهم هینا، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمانی: (چیت بو خیزانه کهت هیشتوته وه؟). وتم: نه وهندهی نه مه، عومهر فرمانی: جا نه بو به کر هات به خوی و هه رچه که وه که هه بیوو، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمانی: (چیت بو خیزانه کهت هیشتوته وه؟). وتی: خواو پیغه مبهره کهی، وتم: ناتوانم له هیچ شتیکدا پیش برکیت له گه له بکهم.

۳۶۷۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَعْقُوبُ بْنُ إِسْرَاهِيمَ بْنِ سَعْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: أَخْبَرَنِي مُحَمَّدُ بْنُ جُبَيْرٍ بْنُ مُطْعِمٍ، أَنَّ أَبَاهُ جُبَيْرَ بْنَ مُطْعِمٍ أَخْبَرَهُ، أَنَّ امْرَأَةً أَتَتْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَكَلَّمَتْهُ فِي شَيْءٍ فَأَمَرَهَا بِأَمْرِ، فَقَالَتْ: أَرَأَيْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنْ لَمْ أَجِدْكَ؟ قَالَ: إِنْ لَمْ تَجِدْنِي فَأَتِي أَبَا بَكْرٍ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له جوبهیری کورپی (مطعم) هوه رهزای خوای لی بی ده گینهوه، که نافرتهی هاته خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بو کاری، نهویش فرمانی پی کرد به کاری، نافرته که وتی: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، پیم بلی نهی نه گهر ده ستم نه کهوت چی؟ فرمانی: (برؤ بو لای نه به به کر نهو بووت جیه جی ده کات).

۳۶۷۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ سَعْدِ بْنِ إِسْرَاهِيمَ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا سَلَمَةَ بْنَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، يُحَدِّثُ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: بَيْنَمَا رَجُلٌ رَاكِبٌ بَقَرَةً، إِذْ قَالَتْ: لَمْ

أَخْلَقَ لِهَذَا، إِنَّمَا خُلِفْتُ لِلْحَرْبِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: آمَنْتُ بِذَلِكَ أَنَا وَأَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ قَالَ أَبُو سَلَمَةَ: وَمَا هُما فِي الْقَوْمِ يَوْمَئِذٍ. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، بِهَذَا الْإِسْنَادِ نَحْوَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (جاری پیاری سواری مانگیه بوو بوو، وتی: من بز نه مه دروست نه کراوم، به لکو بز جوو تکردن دروستکراوم، من باوه پ بهم قسه ده که م، من و نهبو به کر و عومه ریش). نهبو سه له مه وتی: لهو کاته دا نه بی به کر و عومه رهزای خویان لی بی له ناو خه لکه که دا نه بوون.

۳۶۷۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ الْمُخْتَارِ، عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ رَاشِدٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَمَرَ بِسَدِّ الْأَبْوَابِ إِلَّا بَابَ أَبِي بَكْرٍ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ.

واته: له عائشه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمانی ده رکرد هه موو ده رگا کانی نهو مالانه ی له سهر مزگهوت بوون دا بخرین، جگه له ده رگای مالی نهبو به کر رهزای خوای لی بی.

۳۶۷۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ يَحْيَى بْنِ طَلْحَةَ، عَنْ عَمِّهِ إِسْحَاقَ بْنِ طَلْحَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ أَبَا بَكْرٍ، دَخَلَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: أَنْتَ عَتِيقُ اللَّهِ مِنَ النَّارِ فَيَوْمَئِذٍ سَمِيَّ عَتِيقًا. هَذَا

حَدِيثٌ غَرِيبٌ. وَرَوَى بَعْضُهُمْ هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ مَعْنٍ، وَقَالَ: عَنْ مُوسَى بْنِ طَلْحَةَ، عَنْ عَائِشَةَ.

واته: له عائشه وه رهزای خوای لی بی ده گتیرنه وه، که فهرموویه تی: نه بو به کر رهزای خوای لی بی چوه ژوره وه بو لای یتیمبهری خوا صلی الله علیه وسلم، فهرمووی: (تو زرگار کرای خوای له ناگر). نیت لهو روزه وه ناوړا (عه تیق).

۳۶۸۰ - (ضعیف) حَدَّثَنَا أَبُو سَعِيدٍ الْأَشْجِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا ثَلَيْدُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ أَبِي الْجَحَافِ، عَنْ عَطِيَّةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا لَهُ وَزِيرَانِ مِنَ أَهْلِ السَّمَاءِ وَوَزِيرَانِ مِنَ أَهْلِ الْأَرْضِ، فَأَمَّا وَزِيرَايَ مِنَ أَهْلِ السَّمَاءِ فَجِبْرِيلُ وَمِيكَائِيلُ، وَأَمَّا وَزِيرَايَ مِنَ أَهْلِ الْأَرْضِ فَأَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وَأَبُو الْجَحَافِ اسْمُهُ: دَاوُدُ بْنُ أَبِي عَوْفٍ. عَنْ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْجَحَافِ وَكَانَ مَرْضِيًّا.

واته: له نه بو سه عیدی خودریه وه رهزای خوای لی بی ده گتیرنه وه، که فهرموویه تی: یتیمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هه موو په یامبه ری دوو وه زیری هه یه له سهر زهوی و دوانیش له ناسمان، نهو دوانه ی له ناسمان بریتین له جبریل و میکایل، نهو دووانه ش که له سهر زهوین بریتین له نه بی به کر و عومهر رهزای خویان لی بی).

دهرباره ی چاکه و پلهوپایه ی پیشهوا عومهر رهزای خوای لی بی

۱۸ - بَابُ فِي مَنَاقِبِ أَبِي خَفْصٍ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

۳۶۸۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، وَمُحَمَّدُ بْنُ زَافِعٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا أَبُو عَامِرٍ الْعَقَدِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَارِجَةُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيُّ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: اللَّهُمَّ أَعِزِّ الْإِسْلَامَ بِأَحَبِّ هَذَيْنِ الرَّجُلَيْنِ إِلَيْكَ يَا بِي جَهْلٍ أَوْ يَعْمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ قَالَ: وَكَانَ أَحَبَّهُمَا إِلَيْهِ عُمَرُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عُمَرَ.

واته: له نیبنو عومهرهوه رهزای خویان لی بی ده گپرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمویه تی: (خودایه لهم دوانه نهبو جهل و عومهری کوری (خطاب)، کامیانت خوش دهوی، بهویدان نیسلام سه رخی و شکوداری بکهی). فرموی: نهویدان خوی گهوره خوشیویست پیشهوا عومهر رهزای خوی لی بوو.

۳۶۸۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَامِرٍ الْعَقَدِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَارِجَةُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ جَعَلَ الْحَقَّ عَلَى لِسَانِ عُمَرَ وَقَلْبِهِ. وَقَالَ ابْنُ عُمَرَ: مَا نَزَلَ بِالنَّاسِ أَمْرٌ قَطُّ فَقَالُوا فِيهِ، وَقَالَ فِيهِ عُمَرُ أَوْ قَالَ ابْنُ الْخَطَّابِ فِيهِ، شَكٌّ خَارِجَةٌ، إِلَّا نَزَلَ فِيهِ الْقُرْآنُ عَلَى نَحْوِ مَا قَالَ عُمَرُ. وَفِي الْبَابِ عَنِ الْفَضْلِ بْنِ الْعَبَّاسِ، وَأَبِي ذَرٍّ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نیبنو عومهرهوه رهزای خویان لی بی ده گپرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمویه تی: (خوی گهوره هقی خستوته سهر زمان و دلی

عومهری کوری (خطاب)). ثینو عومهر رهزای خویان لی بی فهرمووی: ههر شتی روی بدایه خه لک رای خویان تیدا دهربرپایه و قسه یان تیدا بگردایه، پیشهوا عومهریش رهزای خوی لی بی رای خوی دهربرپایه و قسه ی تیدا بگردایه، قورنان به پتی قسه که ی پیشهوا عومهر دهاته خواره وه.

۳۶۸۳ - (ضعیف جدا) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ بُكَيْرٍ، عَنِ النَّضْرِ أَبِي عُمَرَ، عَنْ عِكْرَمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: اللَّهُمَّ أَعِزِّ الْإِسْلَامَ بِأَبِي جَهْلٍ بْنِ هِشَامٍ أَوْ بِعُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ قَالَ: فَأَصْبَحَ فَعَدَا عُمَرَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَسْلَمَ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَقَدْ تَكَلَّمَ بَعْضُهُمْ فِي النَّضْرِ أَبِي عُمَرَ، وَهُوَ يَرْوِي مَنَاقِيرَ.

واته: له ثینو عه باسه وه رهزای خویان لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویته ی: (خودایه به نه بو جهل یان به عومهری کوری (خطاب) نیسلام سه رخه ی و شکوداری بکه ی). فهرمووی: بو به یانی پیشهوا عومهر رهزای خوی لی بی هات موسولمان بوو.

۳۶۸۴ - (موضوع) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ دَاوُدَ الْوَاسِطِيُّ أَبُو مُحَمَّدٍ قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ الرَّحْمَنِ ابْنُ أَخِي مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: قَالَ عُمَرُ لِأَبِي بَكْرٍ: يَا خَيْرَ النَّاسِ بَعْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: أَمَا إِنَّكَ إِنْ قُلْتَ ذَلِكَ فَلَقَدْ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَا طَلَعَتِ الشَّمْسُ عَلَى رَجُلٍ خَيْرٍ مِنْ عُمَرَ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَلَيْسَ إِسْنَادُهُ بِذَلِكَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ.

واته: له جابیری کوری (عبد الله) وه رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که

سنن الترمذی بهر گئی چوارهم - باسه کانی چاکه و پلهوپایه ی پیغمبر صلی الله علیه وسلم

فهرموویه تی: پیشهوا عومهر به پیشهوا نه بی به کری فهرموو: نهی چاکترین کهس له پاش پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم، پیشهوا نه بی به کر ره زای خوای لی بی فهرمووی: که تو ناوا ده فهرمووی، به راستی منیش بو خوم گویم له پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده فهرموو: له م سهر زهویه دا هیچ پیای له پیشهوا عومهر باشر نیه.

۳۶۸۵ - (صحیح الإسناد مقطوع) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ دَاوُدَ، عَنْ حَمَادِ بْنِ زَيْدٍ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سِيرِينَ، قَالَ: مَا أَظُنُّ رَجُلًا يَنْتَقِصُ أَبَا بَكْرٍ وَعُمَرَ يُحِبُّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: موحه ممدی کوری سیرین ده لی: هیچ که سیکم نه دیوه سوکایه تی بکات به پیشهوا عومهر و پیشهوا نه بو به کر و پیغمبره ری صلی الله علیه وسلم خویشی بی.

۳۶۸۶ - (حسن) حَدَّثَنَا سَلَمَةُ بْنُ شَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُقْرِئُ، عَنْ خِيَوَةَ بْنِ شُرَيْحٍ، عَنْ بَكْرِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ مِشْرِجِ بْنِ هَاعَانَ، عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَوْ كَانَ نَبِيٌّ بَعْدِي لَكَانَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ. قَالَ: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ مِشْرِجِ بْنِ هَاعَانَ.

واته: له عوقبه ی کوری عامیره وه ره زای خوای لی بی ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نه گهر له پاش من که سیکی تر ببوایه به پیغمبره ری، نه وه عومهری کوری (خطاب) ده بوو به پیغمبره ری).

۳۶۸۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ عُقَيْلٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ حَمْرَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: رَأَيْتُ كَأَنِّي أُتِيتُ بِقَدَحٍ لَبَنٍ فَشَرِبْتُ مِنْهُ فَأَعْطَيْتُ فَضَلِي عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ، قَالُوا: فَمَا أَوْلَتْهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ الْعِلْمُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: له نیبنو عومره وه رهزای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: یتیم بهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (له خه ومدا په رداخی شیریان بز هینام لیم خواره وه و نه وهی مایه وه دام به عومره کوری (خطاب) .) و تیان: نهی یتیم بهری خوا صلی الله علیه وسلم، نهو خه ونهت چۆن لیکدایه وه؟ فهرمووی: (زانسته).

۳۶۸۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنْ حُمَيْدٍ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: دَخَلْتُ الْجَنَّةَ فَإِذَا أَنَا بِقَصْرِ مِنْ ذَهَبٍ فَقُلْتُ: لِمَنْ هَذَا الْقَصْرُ؟ قَالُوا: لِشَابٍ مِنْ قُرَيْشٍ، فَظَنَنْتُ أَنِّي أَنَا هُوَ، فَقُلْتُ: وَمَنْ هُوَ؟ فَقَالُوا: عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: یتیم بهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (چوومه به هه شته وه کوشکیتکم له زیر دی، وتم: (نهم کوشکه بز کییه؟) و تیان: کوشکی لاوئیکه له قوره یش، گومانم برد نهو که سه من یم، وتم: (نهو لاوه کییه؟) و تیان: عومره کوری (خطاب) ه.

۳۶۸۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ حُرَيْثٍ أَبُو عَمَّارٍ الْمَرْوَزِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ بْنِ وَاقِدٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ بُرَيْدَةَ، قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي بُرَيْدَةَ، قَالَ: أَصْبَحَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدْعًا بِلَالًا فَقَالَ: يَا بِلَالُ يَمَّ

سَبَقْتَنِي إِلَى الْجَنَّةِ؟ مَا دَخَلْتُ الْجَنَّةَ قَطُّ إِلَّا سَمِعْتُ خَشْخَشَتَكَ أَمَامِي، دَخَلْتُ الْبَارِحَةَ الْجَنَّةَ فَسَمِعْتُ خَشْخَشَتَكَ أَمَامِي، فَأَتَيْتُ عَلَى قَصْرِ مُرَبِّعٍ مُشْرِفٍ مِنْ ذَهَبٍ، فَقُلْتُ: لِمَنْ هَذَا الْقَصْرُ؟ فَقَالُوا: لِرَجُلٍ مِنَ الْعَرَبِ، فَقُلْتُ: أَنَا عَرَبِيٌّ، لِمَنْ هَذَا الْقَصْرُ؟ قَالُوا لِرَجُلٍ مِنْ قُرَيْشٍ، فَقُلْتُ: أَنَا قُرَيْشِيٌّ، لِمَنْ هَذَا الْقَصْرُ؟ قَالُوا: لِرَجُلٍ مِنْ أُمَّةٍ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقُلْتُ: أَنَا مُحَمَّدٌ لِمَنْ هَذَا الْقَصْرُ؟ قَالُوا: لِعُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ. فَقَالَ بِلَالٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا أَذْنْتُ قَطُّ إِلَّا صَلَّيْتُ رَكَعَتَيْنِ، وَمَا أَصَابَنِي حَدَثٌ قَطُّ إِلَّا تَوَضَّأْتُ عِنْدَهَا وَرَأَيْتُ أَنَّ اللَّهَ عَلَيَّ رَكَعَتَيْنِ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَهْمَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ، وَمُعَاذٍ، وَأَنْسِ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: رَأَيْتُ فِي الْجَنَّةِ قَصْرًا مِنْ ذَهَبٍ فَقُلْتُ: لِمَنْ هَذَا؟ فَقِيلَ: لِعُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ. وَمَعْنَى هَذَا الْحَدِيثِ: أَنِّي دَخَلْتُ الْبَارِحَةَ الْجَنَّةَ يَغْنِي: رَأَيْتُ فِي الْمَنَامِ كَأَنِّي دَخَلْتُ الْجَنَّةَ، هَكَذَا زُوي فِي بَعْضِ الْحَدِيثِ. وَيُزَوَّى عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّهُ قَالَ: زُويَا الْأَنْبِيَاءِ وَخِي.

واته: له نه بو بوره يده وه ره زای خوا ی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: به یانیه پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم بیلالی بانگ کرد فهرمووی: (نهی بیلال به چی پیشم که وتی بو به ههشت؟ هه موو جاری که چوو بیتمه به ههشته وه گویم له خشپه ی رویشتنی تو بو وه له پیشمه وه، دوینی له خه ودا چوومه به ههشته وه گویم له خشپه ی رویشتنی تو بو وه له پیشمه وه، ینجا هاتمه لای کوشک و ته لاریکی چوارگوشه ی زیرین، وتم: (نهمه بو کییه؟) وتیان: بو پیاویکه له عه رب، وتم: (دهی خو من عه ربم، نهم کوشکه بو کییه؟) وتیان: کوشکی پیاویکه له قوره یش، وتم: (دهی خو من قوره یشیم، نهم کوشکه بو کییه؟) وتیان: بو پیاویکه نوممه تی موحه مده صلی الله علیه وسلم، وتم: (من موحه مده م نهم

کۆشکه هی کییه؟ و تیان: بۆ عومهری کوری (خطاب)ه. بیلال رهزای خوای لی بی فرمووی: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، ههرکاتی بانگم دابی دوو رکات نویتم کردوه، ههرکه دهستنویره کهم شکابی یه کسه دهستنویتم گرتوته وه و دوو رکات نویتم کردوه و ام زانیوه خوای گه وره واجبسی کردوه له سه رم. پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمووی: (دهی نهو فهزله به هوئی نهو دوو سیفه ته وه یه).

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گیرنه وه، که پیغه مبهری صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (له به ههشت کۆشکیکم له زیر دی، وتم: (نهو کۆشکه بۆ کییه؟) و ترا: بۆ عومهری کوری (خطاب)ه.

۳۶۹۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ حُرَيْثٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ بْنِ وَاقِدٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ بُرَيْدَةَ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبِي بُرَيْدَةَ، يَقُولُ: خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي بَعْضِ مَغَازِيهِ، فَلَمَّا انْصَرَفَ جَاءَتْ جَارِيَةٌ سَوْدَاءُ، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي كُنْتُ نَذَرْتُ إِنْ رَدَّكَ اللَّهُ سَالِمًا أَنْ أَضْرِبَ بَيْنَ يَدَيْكَ بِالْذُّفِ وَأَتَعَنَّى، فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنْ كُنْتَ نَذَرْتَ فَاضْرِبِي وَالْأُفْ! فَجَعَلَتْ تَضْرِبُ، فَدَخَلَ أَبُو بَكْرٍ وَهِيَ تَضْرِبُ، ثُمَّ دَخَلَ عَلِيٌّ وَهِيَ تَضْرِبُ، ثُمَّ دَخَلَ عُثْمَانُ وَهِيَ تَضْرِبُ، ثُمَّ دَخَلَ عُمَرُ فَأَلْقَتِ الذُّفَّ تَحْتَ اسْتِهَا، ثُمَّ قَعَدَتْ عَلَيْهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ الشَّيْطَانَ لَيَخَافُ مِنْكَ يَا عُمَرُ، إِنِّي كُنْتُ جَالِسًا وَهِيَ تَضْرِبُ فَدَخَلَ أَبُو بَكْرٍ وَهِيَ تَضْرِبُ، ثُمَّ دَخَلَ عَلِيٌّ وَهِيَ تَضْرِبُ، ثُمَّ دَخَلَ عُثْمَانُ وَهِيَ تَضْرِبُ، فَلَمَّا دَخَلْتَ أَنْتَ يَا عُمَرُ أَلْقَتِ الذُّفَّ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ بُرَيْدَةَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُمَرَ، وَعَائِشَةَ.

واته: له نهبو بورهیده وه رهزای خوای لی بی ده گیرنه وه، که فرموویه تی: جاری

پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم چوو بۆ غه زایه، کاتی گه رایه وه، که نیه کیکی ره شتاله هاته خرمه تی، وتی: نه ی پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم نه زرم کردوه له سهر خۆم نه گهر خوی گه وره به سه لامه تی گه راندیتیه وه به ناماده بوونی تو ته پل لی بدهم و گۆرانی بلیم، فهرمووی: (نه گهر نه زرت کردوه نه وه باشه گهر نا کاری وا مه که)، نه بی به کر و عوسمان و عه لی ره زای خویان لی بی یه که له دوا ی یه که هاتنه ژووره وه، نه وه هر به رده وام ته پل لی ده دا، به لام کاتی پیشه وا عومه ر ره زای خوی لی بی هاته ژووره وه، ته پله که ی خسته ژیر سمتی له پاشدا له سهری دانیش، پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (به راستی شهیتان له تو ده ترسی نه ی عومه ر، نه بی به کر و عوسمان و عه لی ره زای خویان لی بی یه که له دوا ی یه که هاتنه ژووره وه، نه وه هر به رده وام ته پل لی ده دا، به لام کاتی تو هاتیت دای نا).

۳۶۹۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ الصَّبَّاحِ الْبَرَّازُ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ حُبَابٍ، عَنْ خَارِجَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سُلَيْمَانَ بْنِ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا زَيْدُ بْنُ رُوْمَانَ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَالِسًا فَسَمِعْنَا لَعَطًا وَصَوْتَ صَبَّيَانٍ، فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَإِذَا حَبَشِيَّةٌ تَزْفِنُ وَالصَّبَّيَانُ خَوْلَهَا، فَقَالَ: يَا عَائِشَةُ تَعَالِي فَانْظُرِي. فَجِئْتُ فَوَضَعْتُ لِحْيَتِي عَلَى مَنْكِبِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَجَعَلْتُ أَنْظُرُ إِلَيْهَا مَا بَيْنَ الْمَنْكِبِ إِلَى رَأْسِهِ، فَقَالَ لِي: أَمَّا شَيْعَتٌ، أَمَّا شَيْعَتٌ. قَالَتْ: فَجَعَلْتُ أَقُولُ لَا، لِأَنْظُرَ مَنْزِلَتِي عِنْدَهُ إِذْ طَلَعَ عُمَرُ، قَالَتْ: فَارْقَضَ النَّاسُ عَنْهَا: قَالَتْ: فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنِّي لَأَنْظُرُ إِلَى شَيَاطِينِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ قَدْ فَرُّوا مِنْ عُمَرَ قَالَتْ: فَرَجَعْتُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له عائیشه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: جاری یتیم‌بهری خوا صلی الله علیه وسلم دانیشتبوو گویمان له ده‌نگه ده‌نگی ده‌نگی منداآن و ژاوه ژاوی بوو، یتیم‌بهری خوا صلی الله علیه وسلم هه‌ستا ته‌ماشای کرد ئافره‌تیکی حه‌به‌شیه سه‌ما ده‌کات و ده‌ف لی ده‌دات و منداآن له‌ده‌دوری کۆبوونه‌ته‌وه، فهرمووی: (ئه‌ی عائیشه وهره سه‌یرکه). منیش چووم چه‌ناکه‌م نایه سه‌ر شانی، ده‌ستم کرد به سه‌یرکردنی حه‌به‌شیه‌که، پیتی فهرمووم: (ئه‌ری تیر نه‌بووی، ئه‌ری تیر نه‌بووی)، منیش بۆ ئه‌وه‌ی پایه و خۆشه‌ویستی خۆم بیینم له لایه‌ن یتیم‌بهره‌وه صلی الله علیه وسلم، ده‌موت: نه‌خیر، هه‌تا له‌پر پێشه‌وا عومه‌ر ره‌زای خوای لی بی ده‌رکه‌وت ئیتر بلآوه‌یان لی کرد، منیش وتم: له‌ترسی پێشه‌وا عومه‌ر منداآله‌کان هه‌موویان بلآوه‌یان لی کرد و ده‌وری حه‌به‌شیه‌که‌یان چۆل کرد، یتیم‌بهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (ده‌بیینم شه‌یتانه‌کان چ جنۆکه‌یان، چ ئاده‌میزادیان له‌ترسی عومه‌ر هه‌له‌هاتن).

۳۶۹۲ - (ضعیف) حَدَّثَنَا سَلَمَةُ بْنُ شَبِيبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ نَافِعٍ الصَّائِغُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَاصِمُ بْنُ عُمَرَ الْعُمَرِيُّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَنَا أَوَّلُ مَنْ تَنْشَقُّ عَنْهُ الْأَرْضُ ثُمَّ أَبُو بَكْرٍ ثُمَّ عُمَرُ، ثُمَّ آتَى أَهْلَ الْبَقِيعِ فَيُخْشَرُونَ مَعِيَ، ثُمَّ أَنْتَظِرُ أَهْلَ مَكَّةَ حَتَّى أُخْشَرَ بَيْنَ الْحَرَمَيْنِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ وَعَاصِمُ بْنُ عُمَرَ الْعُمَرِيُّ لَيْسَ بِالْحَافِظِ عِنْدَ أَهْلِ الْحَدِيثِ.

واته: له ئیبنو عومه‌ره‌وه ره‌زای خویان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: یتیم‌بهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (من خۆم به‌که‌م که‌سم زه‌وی شه‌ق ده‌بات بۆم و له‌گۆر دیمه‌ده‌ره‌وه، له‌پاشدا ئه‌بو به‌کر و عومه‌ر، ئینجا ده‌پرۆم بۆ لای خه‌لکانی گۆرستانی به‌قیع نه‌وانیش له‌ته‌ک خۆم حه‌شر ده‌کرین، پاشان چاوه‌ڕیتی خه‌لکی مه‌که‌که ده‌که‌م هه‌تا هه‌موومان پێکه‌وه ده‌ڕۆین بۆ ده‌شتی مه‌حه‌شر).

۳۶۹۳ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ ابْنِ عَجْلَانَ، عَنْ سَعْدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: قَدْ كَانَ يَكُونُ فِي الْأُمَمِ مُحَدِّثُونَ، فَإِنْ يَلُكُ فِي أُمَّتِي أَحَدٌ فَعُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَأَخْبَرَنِي بَعْضُ أَصْحَابِ ابْنِ عُيَيْنَةَ، قَالَ: قَالَ سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ: مُحَدِّثُونَ يَعْنِي: مُفَهِّمُونَ.

واته: له عائشه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (له ناو گه لانی پیش نیوده دا که سانی هه بوون به هو ی باوه ری پته ویانه وه خوای گه وره شتی ده خسته دلیانه وه و قسه یان راست دهرده چوو، نه گهر له ناو نوممه تی منیشدا که سیکی له و جزره هه بی نه وه عومه ره رهزای خوای لی بی).

۳۶۹۴ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الْقُدُّوسِ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْأَعْمَشُ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مُرَّةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَلَمَةَ، عَنْ عُبَيْدَةَ السَّلْمَانِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: يَطْلُعُ عَلَيْكُمْ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَاطَّلَعَ أَبُو بَكْرٍ، ثُمَّ قَالَ: يَطْلُعُ عَلَيْكُمْ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَاطَّلَعَ عُمَرُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي مُوسَى، وَجَابِرٍ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ مَسْعُودٍ.

واته: له (عبد الله) کوری مه سعو ده وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نیستا پیاو یکی به هه شتی دهرده که وی، پیشهوا نه بو به کر رهزای خوای لی بی دهرکه وت)، له پاشدا فهرمووی: (نیستا پیاو یکی به هه شتی دهرده که وی، پیشهوا عومه ره رهزای خوای لی بی دهرکه وت).

۳۶۹۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ الطَّيَالِسِيُّ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ سَعْدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: بَيْنَمَا رَجُلٌ يَزْعَى غَنَمًا لَهُ إِذْ جَاءَ ذَنْبٌ فَأَخَذَ شَاةَ فَجَاءَ صَاحِبُهَا فَانْتَرَعَهَا مِنْهُ، فَقَالَ الذَّنْبُ: كَيْفَ تَصْنَعُ بِهَا يَوْمَ السَّبْعِ يَوْمَ لَا رَاعِيَ لَهَا غَيْرِي؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: فَأَمَنْتُ بِذَلِكَ أَنَا وَأَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ قَالَ أَبُو سَلَمَةَ: وَمَا هُمَا فِي الْقَوْمِ يَوْمَئِذٍ. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ سَعْدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ، نَحْوَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لی بی دهگیرنه وه، که فهرموویه تی: یتغمبری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (جاری پیاوی مه پره کانی دهله وهراند گورگی هات مه ریکی فراند، پیاوه که دواى کهوت ههتا لیسی سهنده وه، گورگه که وتی: نهی روژی فیتنه و ناژاوه پرووده دات جگه له خوّم کهس شوانیان نهبو کی رزگاریان دهکات لهده ستم، من باوه پر بهم قسه ده کهم، من و نهبو به کر و عومهریش).

ده باره ی چاکه و پلهوپایه ی یتشهوا عوسمان رهزای خوای لی بی خواوه نی دوو نازناوه: نهبی عمر و نهبو (عبد الله)

۱۹ - بَابُ فِي مَنَاقِبِ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَلَهُ كُنْيَتَانِ، يُقَالُ: أَبُو عَمْرٍو، وَأَبُو عَبْدِ اللَّهِ

۳۶۹۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ سَهْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ عَلَى حِرَاءٍ هُوَ وَأَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ وَعُثْمَانُ وَعَلِيٌّ وَطَلْحَةُ وَالزُّبَيْرُ فَتَحَرَّكَتِ الصَّخْرَةُ، فَقَالَ

سنن الترمذي بهر گي چوارهم - باسه كاني چاكه و بلمو بايهي يتغمبر صلى الله عليه وسلم

النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اهْدَأْ، فَمَا عَلَيْكَ إِلَّا نَبِيٌّ أَوْ صِدِّيقٌ أَوْ شَهِيدٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُثْمَانَ، وَسَعِيدِ بْنِ زَيْدٍ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَسَهْلِ بْنِ سَعْدٍ، وَأَنْسِ بْنِ مَالِكٍ، وَبُرَيْدَةَ، هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهبو هورهيره وه رهزاي خواي لى بى ده گيرنه وه، كه فهرموويه تى: پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم و نهبو به كر و عومهر و عوسمان و عهلى و (طلحه) و زويبر له سهر كينوى (جرأء) بوون كه وته له رزه، پيغه مبهري صلى الله عليه وسلم فهرمووى: (نهى) دامه زرى و هيتوربه ره وه پيغه مبهريك و (صديق) راستگوئيهك و شهيدى به سهرته وهن).

٣٦٩٧ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي عَرُوبَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، أَنَّ أَنَسًا حَدَّثَهُمْ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَعِدَ أُحُدًا وَأَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ وَعُثْمَانُ فَرَجَفَ بِهِمْ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اثْبُتْ أُحُدُ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ نَبِيٌّ وَصِدِّيقٌ وَشَهِيدَانِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه نهسى كورى ماليكه وه رهزاي خواي لى بى ده گيرنه وه، كه فهرموويه تى: پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم له تهك نهبو به كر و عومهر و عوسمان سهر كه وته سهر كينوى نوحود، كينه كه كه وته له رزه و رايوه شانندن، فهرمووى: (نهى) نوحود دامه زرى و هيتوربه ره وه پيغه مبهريك و (صديق) راستگوئيهك و دوو شهيد به سهرته وهن).

٣٦٩٨ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو هِشَامٍ الرَّفَاعِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ الْيَمَانِ، عَنْ شَيْخٍ، مِنْ بَنِي زُهْرَةَ، عَنِ الْحَارِثِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي دُبَابٍ، عَنْ طَلْحَةَ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ، قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لِكُلِّ نَبِيٍّ رَفِيقٌ وَرَفِيقِي، يَغْنِي فِي الْجَنَّةِ - عُثْمَانُ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ وَلَيْسَ إِسْنَادُهُ بِالْقَوِيِّ، وَهُوَ مُنْقَطِعٌ.

واته: له (طلحه) ی کورپی (عبید الله) وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که
 فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هه موو
 په یامبری له بهه شتدا هاورپیه کی هه یه، هاورپی منیش عوسمانه).

۳۶۹۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرٍ
 الرَّقِّيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرٍو، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَبِي أَنَسَةَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ،
 عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ السُّلَمِيِّ، قَالَ: لَمَّا حُصِرَ عُثْمَانُ، أَشْرَفَ عَلَيْهِمْ فَوْقَ دَارِهِ، ثُمَّ
 قَالَ: أَذْكِرْكُمْ بِاللَّهِ هَلْ تَعْلَمُونَ أَنَّ حِرَاءَ حِينَ انْتَفَضَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ: اثْبُتْ حِرَاءَ فَلَيْسَ عَلَيْكَ إِلَّا نَبِيٌّ أَوْ صِدِّيقٌ أَوْ شَهِيدٌ قَالُوا: نَعَمْ. قَالَ: أَذْكِرْكُمْ
 بِاللَّهِ هَلْ تَعْلَمُونَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ فِي جَيْشِ الْعُسْرَةِ: مَنْ يُنْفِقْ
 نَفَقَةً مُتَقَبَّلَةً، وَالنَّاسُ مُجْتَهِدُونَ مُعْسِرُونَ فَجَهَّزْتُ ذَلِكَ الْجَيْشَ؟ قَالُوا: نَعَمْ. ثُمَّ قَالَ
 أَذْكِرْكُمْ بِاللَّهِ هَلْ تَعْلَمُونَ أَنَّ رُومَةَ لَمْ يَكُنْ يَشْرَبُ مِنْهَا أَحَدٌ إِلَّا بِثَمَنِ فَاثْبَعْتُهَا
 فَجَعَلْتُهَا لِلْغَنِيِّ وَالْفَقِيرِ وَابْنِ السَّبِيلِ؟ قَالُوا: اللَّهُمَّ، نَعَمْ، وَأَشْيَاءَ عَدَدَهَا. هَذَا حَدِيثٌ
 حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ السُّلَمِيِّ عَنْ عُثْمَانَ.

واته: له نه بی (عبد الرحمن) ی سوله مییه وه ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: کاتی
 پیشهوا عوسمانیان ره زای خوای لی بی گه مارودا بو نه وهی بیکورن، سه رکه وته سه ر
 بانی ماله که ی، له پاشدا فهرمووی: له بهر خوا بیرتان ده خه مه وه، ثایا ده زانن کاتی
 کتوی نوحود که وته له رزه، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (ته ی
 نوحود دامه زری و هیور به ره وه پیغه مبه رتیک و (صدیق) راستگو یه ک و شه هیدی
 به سه رته وه ن؟). وتیان: به لی، فهرمووی: له بهر خوا بیرتان ده خه مه وه، ثایا ده زانن
 پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده رباره ی ناماده کردنی خه رجی سوپای
 (العسرة) بو جهنگ، فهرمووی: (کی ده یه وی خیر و خیراتیکی وا بکات لای خوا

گيرا بي)، لهو كاته دا خه لك هه ژار و نه دارا بوون، من له مال و ساماني خوم خه رجي نهو هه موو سوپايه م گرته نه ستوي خوم و بهر يم كردن بو جهنگ؟ وتيان: به لي، فهرمووي: له بهر خوا بيرتان ده خه مه وه، نايا ده زانن كه بيرى رومه ناوه كه ي به پاره بوو، به پاره نه بوايه كه س ليى نه ده خواره وه، من بيره كه م كړي و وه قفم كرد بو هه ژار و ده وله مه مند و ريوار؟ وتيان: به لي، به خوا وابوو، هه ندى شتى ترى لهو بابته هه ژمار كرد.

۳۷۰۰ - (ضعيف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا السَّكَنُ بْنُ الْمُغِيرَةِ، وَيُكْنَى أَبَا مُحَمَّدٍ مَوْلَى لَالِ عَثْمَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ بْنُ أَبِي هِشَامٍ، عَنْ قُرَيْدِ أَبِي طَلْحَةَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ حَبَابٍ، قَالَ: شَهِدْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ يَخُتُّ عَلَى جَيْشِ الْعُسْرَةِ فَقَامَ عُثْمَانُ بْنُ عَفَّانَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ عَلَيَّ مِائَةٌ بَعِيرٍ بِأَخْلَاسِهَا وَأَقْتَانِهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ، ثُمَّ حَضَّ عَلَى الْجَيْشِ فَقَامَ عُثْمَانُ بْنُ عَفَّانَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ عَلَيَّ مِائَتَا بَعِيرٍ بِأَخْلَاسِهَا وَأَقْتَانِهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ، ثُمَّ حَضَّ عَلَى الْجَيْشِ فَقَامَ عُثْمَانُ بْنُ عَفَّانَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ عَلَيَّ ثَلَاثَ مِائَةٍ بَعِيرٍ بِأَخْلَاسِهَا وَأَقْتَانِهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ، فَأَنَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَنْزِلُ عَنِ الْمِنْبَرِ وَهُوَ يَقُولُ: مَا عَلَى عُثْمَانَ مَا عَمِلَ بَعْدَ هَذِهِ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ السَّكَنِ بْنِ الْمُغِيرَةِ وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ سَمُرَةَ.

واته: له (عبد الرحمن) كورې خه بابته وه ده گيړنه وه، كه فهرموويه تى: خوم له خزمه ت پيغه مبه ردا صلى الله عليه وسلم ناماده بووم خه لكى هانده دا بو نه وه ي خه رجي سوپاى (العسرة) بده و بهر يى بكن بو غه زاي ته بوك، پيشهوا عوسمان

رهزای خوای لیّ بئی هستایه وه فهرمووی: نهی یتغممبهری خوا صلی الله علیه وسلم، سهد وشر به کوپان و ژیر کوپانه وه لهسر من له یتناوی خوا، لهپاشدا یتغممبهر صلی الله علیه وسلم خه لکی هانده دا بۆ نه وهی خهرجی سوپای (العسرة) بدن و بهرپی بکه ن بۆ غهزای ته بوک، یتشهوا عوسمان رهزای خوای لیّ بئی هستایه وه فهرمووی: نهی یتغممبهری خوا صلی الله علیه وسلم، دوو سهد وشر به کوپان و ژیر کوپانه وه لهسر من له یتناوی خوا، پاشان یتغممبهر صلی الله علیه وسلم خه لکی هاندايه وه بۆ نه وهی خهرجی سوپای (العسرة) بدن و بهرپی بکه ن بۆ غهزای ته بوک، دیسانه وه یتشهوا عوسمان رهزای خوای لیّ بئی هستایه وه فهرمووی: نهی یتغممبهری خوا صلی الله علیه وسلم، سی سهد وشر به کوپان و ژیر کوپانه وه لهسر من له یتناوی خوا، به چاوی خۆم یتغممبهری خوام صلی الله علیه وسلم دی لهسر مینبهر هاته خواره وه، دهیفه رموو: (لهپاش نه مه عوسمان ههرچی بکات هیچی لهسر نیه، واته خوا له سه رجهم تاوانه کانی خوشبووه).

۳۷۰۱ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ وَاقِعٍ الرَّمْلِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا ضَمْرَةُ بْنُ رَبِيعَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ شَوْذَبٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْقَاسِمِ، عَنْ كَثِيرٍ، مَوْلَى عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ سَمُرَةَ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ سَمُرَةَ، قَالَ: جَاءَ عُثْمَانُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْفِ دِينَارٍ، قَالَ الْحَسَنُ بْنُ وَاقِعٍ: وَكَانَ فِي مَوْضِعٍ آخَرَ مِنْ كِتَابِي، فِي كُمِهِ، حِينَ جَهَّزَ جَيْشَ الْعُسْرَةِ فَنَثَرَهَا فِي حِجْرِهِ. قَالَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ: فَرَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُقَلِّبُهَا فِي حِجْرِهِ وَيَقُولُ: مَا ضَرَّ عُثْمَانَ مَا عَمِلَ بَعْدَ الْيَوْمِ مَرَّتَيْنِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له (عبد الرحمن) ی کوپی سه مور وه ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: کاتی

پیغمبره خا صلی الله علیه وسلم خه ریکی ریکه خستنی سوپای (العسرة) بوو
 بو غه زای ته بوک، پیشهوا عوسمان ره زای خوی لی بی هاته خزمهت پیغمبره
 خا صلی الله علیه وسلم، هه زار لیره ی زیتری له قوئی کراسه کهیدا هیناو هه لی
 رژانده کوشی پیغمبره صلی الله علیه وسلم، (عبد الرحمن) فهرمووی: به چاری
 خوم دیم پیغمبره خا صلی الله علیه وسلم له کوشیدا پاره کهی نه م دیو دیو
 ده کرد، ده فهرموو: (نیت له نه مرو به دواوه عوسمان هه رچی بکات زیانی پی
 ناگهینه نی، نیت له نه مرو به دواوه عوسمان هه رچی بکات زیانی پی ناگهینه نی).

۳۷۰۲ - (ضعیف) حَدَّثَنَا أَبُو زُرْعَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ بِشْرِ، قَالَ: حَدَّثَنَا
 الْحَكَمُ بْنُ عَبْدِ الْمَلِكِ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: لَمَّا أُمِرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِبَيْعَةِ الرِّضْوَانِ كَانَ عُثْمَانُ بْنُ عَفَّانَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ إِلَى أَهْلِ مَكَّةَ قَالَ: فَبَايَعَ النَّاسَ، قَالَ: فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
 إِنَّ عُثْمَانَ فِي حَاجَةِ اللَّهِ وَحَاجَةِ رَسُولِهِ. فَضَرَبَ بِإِخْدَى يَدَيْهِ عَلَى الْأُخْرَى، فَكَانَتْ
 يَدُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِعُثْمَانَ خَيْرًا مِنْ أَيْدِيهِمْ لِأَنفُسِهِمْ. هَذَا حَدِيثٌ
 حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه ره زای خوی لی بی ده گپنه وه، که
 فهرموویه تی: پیغمبره خا صلی الله علیه وسلم له حوده بییه وه پیشهوا
 عوسمانی ره زای خوی لی بی به نوینه ری خوی نارد بو ناو خه لکی مه کهکه بو گفتو
 گو کرد، هه وال هات وتیان قوره یش کوشتیوانه، پیغمبره خا صلی الله علیه
 وسلم بو تو له ی خوینی پیشهوا عوسمان ره زای خوی لی بی له ژیر دره خته که ی
 حوده بییه دا به یعت و په یمانی له هاوه لانی وه رگرت، له جیاتی دهستی عوسمان،
 دهستیکی خوی کیشا به دهسته که ی تریدا و فهرمووی: نه مهش له جیاتی عوسمان،

بيگومان دهستى پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم بو عوسمان چاكتره له دهستى
هر هموويان چاكتر بوو بو خويان.

٣٧٠٣ - (حسن) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، وَعَبَّاسُ بْنُ مُحَمَّدٍ الدُّورِيُّ، وَعَبْدُ
وَاحِدُ الْمَعْنَى وَاحِدٌ، قَالُوا: حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ عَامِرٍ، قَالَ: عَبْدُ اللَّهِ، أَخْبَرَنَا سَعِيدُ بْنُ
عَامِرٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي الْحَجَّاجِ الْمُنْقَرِيِّ، عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْجَرِيرِيِّ، عَنْ ثَمَامَةَ بْنِ حَزْنٍ
الْقُشَيْرِيِّ، قَالَ: شَهِدْتُ الدَّارَ حِينَ أَشْرَفَ عَلَيْهِمْ عُثْمَانُ، فَقَالَ: ائْتُونِي بِصَاحِبَيْكُمْ
الَّذَيْنِ أَلْبَأَكُمُ عَلَيَّ. قَالَ: فَجِئَءَ بِهِمَا فَكَأَنَّهُمَا جَلَلَانِ أَوْ كَأَنَّهُمَا جِمَارَانِ، قَالَ:
فَأَشْرَفَ عَلَيْهِمْ عُثْمَانُ، فَقَالَ: أَنْشِدُكُمْ بِاللَّهِ وَالْإِسْلَامِ هَلْ تَعْلَمُونَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدِمَ الْمَدِينَةَ وَلَيْسَ بِهَا مَاءٌ يُسْتَعَذَّبُ غَيْرَ بِئْرِ رُومَةَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ يَشْتَرِي بِئْرَ رُومَةَ فَيَجْعَلَ ذُلُّهُ مَعَ دِلَاءِ الْمُسْلِمِينَ بِخَيْرٍ لَهُ
مِنْهَا فِي الْجَنَّةِ؟ فَاشْتَرَيْتُهَا مِنْ صُلْبِ مَالِي فَأَنْتُمْ الْيَوْمَ تَمْنَعُونِي أَنْ أَشْرَبَ مِنْهَا حَتَّى
أَشْرَبَ مِنْ مَاءِ الْبَحْرِ. قَالُوا: اللَّهُمَّ نَعَمْ. فَقَالَ: أَنْشِدُكُمْ بِاللَّهِ وَالْإِسْلَامِ هَلْ تَعْلَمُونَ أَنَّ
الْمَسْجِدَ ضَاقَ بِأَهْلِهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ يَشْتَرِي بُقْعَةَ آلٍ
فُلَانٍ فَيَزِيدُهَا فِي الْمَسْجِدِ بِخَيْرٍ لَهُ مِنْهَا فِي الْجَنَّةِ؟ فَاشْتَرَيْتُهَا مِنْ صُلْبِ مَالِي فَأَنْتُمْ
الْيَوْمَ تَمْنَعُونِي أَنْ أُصَلِّيَ فِيهَا رَكْعَتَيْنِ؟ قَالُوا: اللَّهُمَّ نَعَمْ. قَالَ: أَنْشِدُكُمْ بِاللَّهِ وَالْإِسْلَامِ،
هَلْ تَعْلَمُونَ أَنِّي جَهَّزْتُ جَيْشَ الْعُسْرَةِ مِنْ مَالِي؟ قَالُوا: اللَّهُمَّ نَعَمْ. ثُمَّ قَالَ: أَنْشِدُكُمْ
بِاللَّهِ وَالْإِسْلَامِ هَلْ تَعْلَمُونَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ عَلَى نَبِيرٍ مَكَّةَ
وَمَعَهُ أَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ وَأَنَا فَتَحَرَّكَ الْجَبَلُ حَتَّى تَسَاقَطَتْ حِجَارَتُهُ بِالْحَضْبِضِ قَالَ:
فَرَكَّضَهُ بِرِجْلِهِ وَقَالَ: اسْكُنْ نَبِيرُ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ نَبِيٌّ وَصِدِّيقٌ وَشَهِيدَانِ؟ قَالُوا: اللَّهُمَّ نَعَمْ.
قَالَ: اللَّهُ أَكْبَرُ شَهِدُوا لِي وَرَبِّ الْكَعْبَةِ أَنِّي شَهِيدٌ، ثَلَاثًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ وَقَدْ رَوَى
مِنْ غَيْرِ وَجْهٍ عَنْ عُثْمَانَ.

واته: له (ثمامة)ی کورپی حه زنی قوشه بیریه وه ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: خۆم لهوئ بووم کاتی پێشهوا عوسمانیان رهزای خوای لی بی گه مارۆدا بوو له سه ربانه وه فهرمووی: سویندتان ده ده م به خواو به دینی ئیسلام، نهو دوو که سه م بو بانگ بکه ن که ئیویه یان ورورژاندوه لیم، هینانیا ن له دوو نیره و شتر یان دوو نیره که ر ده چوون، له سه ربانه وه قسه ی له ته ک کردن، فهرمووی: له بهر خوا بیرتان ده خه مه وه، نایا ده زانن کاتی پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم ته شریفی هینا بو مه دینه ئاوی سازگار و زولالتی لی نه بوو بیخۆنه وه جگه له ئاوی بیرى رۆمه نه بی، پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (کئ بیرى رۆمه ده کړئ بو خیر بو موسولمانان، به مه رجئ خوئی وه ک نهوان سوودی لی ببینی نه وه خوا له به هه شتا به باشتر هه قی بو ده کاته وه)، من نهو بیرم به مالتی ساغی خۆم کړی کردم به وه قف بو موسولمانان که چی ئیوه نه مرۆ ریگه ناده ن لئی بخۆمه وه، ناچار ئاوی تالی ده ریا ده خۆمه وه، وتیان: به ئی، به خوا وایه، فهرمووی: سویندتان ده ده م به خواو به دینی ئیسلام، نایا ده زانن مزگه وته که ی پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم ته نگه بهر بوو جیگه ی خه لکه که نه دبوه وه، پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (کئ نهو پارچه زهویه ی فلان کهس ده کړئ و دیخاته سه ر مزگه وت، خوا له به هه شتا له وه باشتری ده داتئ)، من نهو نهو پارچه زهویه م به مالتی ساغی خۆم کړی کردم به وه قف بو مزگه وت، که چی ئیوه نه مرۆ ریگه ناده ن دوو رکاتی نوژی تیدا بکه م، وتیان: به ئی، به خوا وایه، فهرمووی: سویندتان ده ده م به خواو به دینی ئیسلام، نایا ده زانن به مالتی خۆم سوپای (العسرة) م ریگه خست بو غه زای ته بوک، لهو کاته دا خه لک هه ژار و نه دارا بوون، من له مال و سامانی خۆم خه رجی نهو هه موو سوپایه م گرته نه ستوی خۆم و به ریم کردن بو جهنگ؟ وتیان: به ئی، به خوا وایه، له پاشدا فهرمووی: سویندتان ده ده م به خواو به دینی ئیسلام، نایا ده زانن

روژی پیغمبر خا صلی الله علیه وسلم له سر چیا (شیر) می مککه بوو، پیشهوا نهو بهر و عومر و منیشی له گمل بوو، چایه که به شیوه له ریه وه بهرده کانی خل بوونه وه بو بنی، فهرمووی: (نهی چیا (شیر) دامه زری و هیور بهر وه پیغمبر تک و (صدیق) راستگو یه ک و دوو شهید به سرته وهن). و تیان: بهلی، به خوا وایه، سی جار له سر یه ک فهرمووی: (الله اکبر) به پهروه ردگاری که عبه بو خویان شایه تیم بو دهدهن که من شهیدم.

۳۷۰۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَهَّابِ الثَّقَفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَيُّوبُ، عَنْ أَبِي قَلَابَةَ، عَنْ أَبِي الْأَشْعَثِ الصَّنَعَانِيِّ، أَنَّ حُطْبَاءَ قَامَتْ بِالشَّامِ وَفِيهِمْ رَجَالٌ مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَامَ آخِرُهُمْ رَجُلٌ يُقَالُ لَهُ: مُرَّةُ بْنُ كَعْبٍ، فَقَالَ: لَوْلَا حَدِيثُ سَمِعْتُهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا قُمْتُ وَذَكَرَ الْفِتْنِ فَقَرَّبَهَا، فَمَرَّ رَجُلٌ مُقَنَّعٌ فِي ثَوْبٍ فَقَالَ: هَذَا يُؤْمِنُ عَلَيَّ الْهُدَى، فَقُمْتُ إِلَيْهِ فَإِذَا هُوَ عُثْمَانُ بْنُ عَفَّانَ. قَالَ: فَأَقْبَلْتُ عَلَيْهِ بِوَجْهِهِ، فَقُلْتُ: هَذَا؟ قَالَ: نَعَمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عُمَرَ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ حَوَالَةَ، وَكَعْبِ بْنِ عُجْرَةَ.

واته: له مورې کورې که عبه وه ره زای خوی لی بی ده گپ نه وه، که فهرموویته: پیغمبر خا صلی الله علیه وسلم باسه فیتنه و ناراهوی ده کردوو نزیکې کرد بوونه وه، له وکاته دا پیاوئ له ویتو رهت بوو، سهرتاپا خوی داپوشیبوو به پوشاکه کهی خوی، فهرمووی: (نهم پیاوه له ورورده ریگهی راست بهرنادات و له سر ریی هیدایه ته). منیش هه ستام چووم بو لای پیاوه که ته ماشام کرد پیشهوا عوسمان ره زای خوی لی بی بوو، رویم کرده پیغمبر خا صلی الله علیه وسلم، وتم: نهم پیاوه، فهرمووی: (بهلی، نهو پیاوه).

۳۷۰۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا حُجَّيْنُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ صَالِحٍ، عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ رَيْدٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَامِرٍ، عَنِ الثُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: يَا عِثْمَانُ إِنَّهُ لَعَلَّ اللَّهَ يَقْصُصُكَ فَمِصْصًا، فَإِنْ أَرَادُوكَ عَلَى خَلْعِهِ فَلَا تَخْلَعْهُ لَهُمْ. وَفِي الْحَدِيثِ قِصَّةٌ طَوِيلَةٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له عائشہ وہ رے زای خوائ لى بى ده گپرنه وه، كه فہرموویہ تی: یتغمبر صلی الله علیه وسلم فہرموویہ تی: (تہی عوسمان بہ لکو خوائ گہ ورہ پو شاکیتک لہ بہر بکات، نہ گہر ویستیان لہ بہر ت دابکہ نن قبولی مہ کہ واتہ واز لہ خلیفایہ تی مہ ہینہ).

۳۷۰۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا صَالِحُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ عِثْمَانَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَوْهَبٍ، أَنَّ رَجُلًا مِنْ أَهْلِ مِصْرَ حَجَّ الْبَيْتِ فَرَأَى قَوْمًا جُلُوسًا فَقَالَ: مَنْ هَؤُلَاءِ؟ قَالُوا: قُرَيْشٌ. قَالَ: فَمَنْ هَذَا الشَّيْخُ؟ قَالُوا: ابْنُ عُمَرَ فَأَتَاهُ فَقَالَ: إِنِّي سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ فَحَدِّثْنِي، أُنَشِدُكَ اللَّهَ بِحُزْمَةِ هَذَا الْبَيْتِ أَتَعْلَمُ أَنَّ عِثْمَانَ فَرَّ يَوْمَ أُحُدٍ؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: أَتَعْلَمُ أَنَّهُ تَغَيَّبَ عَنْ بَيْعَةِ الرِّضْوَانِ فَلَمْ يَشْهَدْهَا؟ قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: أَتَعْلَمُ أَنَّهُ تَغَيَّبَ يَوْمَ بَدْرٍ فَلَمْ يَشْهَدْ؟ قَالَ: نَعَمْ، فَقَالَ: اللَّهُ أَكْبَرُ، فَقَالَ لَهُ ابْنُ عُمَرَ: تَعَالَ أُبَيِّنْ لَكَ مَا سَأَلْتُ عَنْهُ: أَمَا فَرَّاهُ يَوْمَ أُحُدٍ فَأَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ قَدْ عَفَا عَنْهُ وَعَفَّرَ لَهُ، وَأَمَّا تَغَيُّبُهُ يَوْمَ بَدْرٍ فَإِنَّهُ كَانَتْ عِنْدَهُ أَوْ تَحْتَهُ ابْنَةُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَكَ أَجْرٌ رَجُلٍ شَهِدَ بَدْرًا وَسَهْمُهُ، وَأَمْرُهُ أَنْ يَخْلُفَ عَلَيْهَا وَكَانَتْ عَلَيْهِ. وَأَمَّا تَغَيُّبُهُ عَنْ بَيْعَةِ الرِّضْوَانِ فَلَوْ كَانَ أَحَدٌ أَعَزَّ بِطَنْ مَكَّةَ مِنْ عِثْمَانَ لَبَعَثَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَكَانَ عِثْمَانَ، بَعَثَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عِثْمَانَ وَكَانَتْ بَيْعَةُ الرِّضْوَانِ بَعْدَ مَا ذَهَبَ عِثْمَانُ إِلَى مَكَّةَ. قَالَ: فَقَالَ

رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِإِذِهِ الْيُمْنَى: هَذِهِ يَدُ عُثْمَانَ. وَضَرَبَ بِهَا عَلَى يَدِهِ، فَقَالَ: هَذِهِ لِعُثْمَانَ، قَالَ لَهُ: اذْهَبْ بِهَذَا الْآنَ مَعَكَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: پیاویکی میصری چوو بۆ چهج تهوافی مائی خوای کرد، کۆمه لّی خه لک دانیشتبون، وتی: نهوانه کین؟ وتیان: قورهشین، وتی: نهو شیخه کییه لهناویاندا؟ وتیان: نهوه نیبنو عومه رهزای خویان لی بی، چوو بۆ خزمهتی وتی: دهربارهی شتی پرسیارت لی ده کهم تۆش وه لأمم بده رهوه، سویندت ددهم به خواو به حورمهتی نهم ماله، نایا دهزانی پیشهوا عوسمان رهزای خوای لی بی رۆژی جهنگی ئوحد هه لتهاتبوو؟ فهرمووی: به لّی، وایه، نایا نهزانی له رۆژی پهیمانی ژیر داره کهی حوده بییه دا ئاماده نه بوو؟ فهرمووی: به لّی، وایه، نایا نهزانی به شداری جهنگی به دری نه کرد، فهرمووی: به لّی، وایه، کابرا له خوشیاندا وتی: (الله اکبر)، نیبنو عومه رهزای خویان لی بی فهرمووی: وه ره با پرسیاره کانت بۆ رون بکه مه وه، دهربارهی هه لتهاتنی له رۆژی جهنگی ئوحد من شایهتی بۆ ددهم که خوای گه وه لّی خوش بووه، سهبارهت به به شداری نه کردنی له جهنگی به دردا، هۆکاره کهی نهوه بوو یه کّی له کچه کانی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم که هاوسه ری پیشهوا عوسمان بوو له وکاته دا نه خوش بوو، بۆیه پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم مؤلّهتی دا به شداری نه کات، پتی فهرموو: (پاداشتی پیاویکت بۆ ههیه که به شداری جهنگی به دری کرد بی، له گه لّ پشکی له دهستکهوتی جهنگی به در)، سهبارهت به ئاماده نه بوونی له رۆژی بهیعت و پهیمانی ژیر داره کهی حوده بییه دا، هۆکاره کهی نهوه بوو پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم به نوینه ری خۆی نارد بووی بۆ مه ککه بۆ گفتو گو له گه لّ قورهش، بهیعت و پهیمانی ژیر داره کهی حوده بییه له دوای نهوه بوو بۆیه ئاماده نه بوو، جا پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له جیاتی عوسمان، به دهستی راستی ئامازهی کرد، دای به دهستی چهپی خۆیا، دوو جار فهرمووی: (نهم بهیعت و پهیمانه له جیاتی عوسمانه)، نیبنو عومه ره به کابرای فهرموو: دهی برۆ نهم وه لأمانه له گه لّ خۆت به ره.

۳۷۰۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ الدُّوزِّيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْعَلَاءُ بْنُ عَبْدِ الْجُبَّارِ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَارِثُ بْنُ عُمَيْرٍ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: كُنَّا نَقُولُ وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَيٌّ: أَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ وَعُثْمَانُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، يُسْتَعْرَبُ مِنْ حَدِيثِ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ. وَقَدْ رُوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنِ ابْنِ عُمَرَ.

واته: له نیبنو عومره وه رهزای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فدرموویه تی: یتقمبر صلی الله علیه وسلم له زیاندا بوو، نیمه نه مانوت: چاکترین که سی نعم نوممه ته له دوا ی نهو پیتشهوا نه بو به کر و پاشان پیتشهوا عومره نینجا پیتشهوا عوسمانه رهزای خویان لی بی.

۳۷۰۸ - (حسن الإسناد) حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ سَعِيدٍ الْجَوْهَرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا شَاذَانُ الْأَسْوَدُ بْنُ غَامِرٍ، عَنْ سَيَّانِ بْنِ هَارُونَ، عَنْ كُلَيْبِ بْنِ وَائِلٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: ذَكَرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِتْنَةً، فَقَالَ: يُقْتَلُ هَذَا فِيهَا مَظْلُومًا لِعُثْمَانَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عُمَرَ.

واته: له نیبنو عومره وه رهزای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فدرموویه تی: یتقمبر صلی الله علیه وسلم باسی ناژاویه کی ده کرد که بهر یا ده بی، فدرمووی: (نهم پیاوه لهو ناژاوه دا به نارهوا ده کوژری واته پیتشهوا عوسمان رهزای خوی لی بی).

۳۷۰۹ - (موضوع) حَدَّثَنَا الْفَضْلُ بْنُ أَبِي طَالِبٍ الْبَغْدَادِيُّ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، قَالُوا: حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ زُفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ زِيَادٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَجَلَانَ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ، قَالَ: أُنِيَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِجَنَازَةِ رَجُلٍ لِيُصَلِّيَ عَلَيْهِ فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيْهِ، فَقِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا رَأَيْتَكَ تَرَكْتَ الصَّلَاةَ عَلَى أَحَدٍ قَبْلَ هَذَا؟

قَالَ: إِنَّهُ كَانَ يَبْغِضُ عُثْمَانَ فَأَبْغَضَهُ اللَّهُ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَمُحَمَّدُ بْنُ زِيَادٍ هَذَا هُوَ صَاحِبُ مَيْمُونِ بْنِ مِهْرَانَ ضَعِيفٌ فِي الْحَدِيثِ جِدًّا وَمُحَمَّدُ بْنُ زِيَادٍ صَاحِبُ أَبِي هُرَيْرَةَ هُوَ بَصْرِيُّ ثِقَّةٌ وَيُكْنَى أَبَا الْحَارِثِ، وَمُحَمَّدُ بْنُ زِيَادٍ الْأَهْلَائِيُّ صَاحِبُ أَبِي أُمَامَةَ ثِقَّةٌ يُكْنَى أَبَا سُفْيَانَ شَامِيٌّ.

واته: له جابره وه رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: جه نازه ی پیاو یکیان هیئا پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نویژی له سر بکات، نویژی له سر نه کرد، پیی و ترا: نه ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له پیش نه مه دا نه ماندیوه نویژ له سر جه نازه ی که سیکی تر نه که میت؟ فهرمووی: (نهمه رقی له پیشهوا عوسمان بوو، خوایش رقی لهو بوو بویه نویژم له سر نه کرد).

۳۷۱۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ الصَّيْثِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ أَبِي عُثْمَانَ النَّهْدِيِّ، عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ، قَالَ: انْطَلَقْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَدَخَلَ حَائِطًا لِلْأَنْصَارِ فَقَضَى حَاجَتَهُ، فَقَالَ لِي: يَا أَبَا مُوسَى أَمْلِكْ عَلَيَّ الْبَابَ فَلَا يَدْخُلَنَّ عَلَيَّ أَحَدٌ إِلَّا بِإِذْنِ. فَجَاءَ رَجُلٌ فَضْرَبَ الْبَابَ، فَقُلْتُ: مَنْ هَذَا؟ فَقَالَ: أَبُو بَكْرٍ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ هَذَا أَبُو بَكْرٍ يَسْتَأْذِنُ، قَالَ: انْذَنْ لَهُ وَبَشِّرْهُ بِالْجَنَّةِ. فَدَخَلَ وَبَشَّرْتُهُ بِالْجَنَّةِ، وَجَاءَ رَجُلٌ آخَرُ فَضْرَبَ الْبَابَ، فَقُلْتُ: مَنْ هَذَا؟ فَقَالَ: عُمَرُ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ هَذَا عُمَرُ يَسْتَأْذِنُ، قَالَ: افْتَحْ لَهُ وَبَشِّرْهُ بِالْجَنَّةِ. فَفَتَحْتُ الْبَابَ وَدَخَلَ وَبَشَّرْتُهُ بِالْجَنَّةِ، فَجَاءَ رَجُلٌ آخَرُ فَضْرَبَ الْبَابَ، فَقُلْتُ: مَنْ هَذَا؟ قَالَ: عُثْمَانُ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ هَذَا عُثْمَانُ يَسْتَأْذِنُ، قَالَ: افْتَحْ لَهُ وَبَشِّرْهُ بِالْجَنَّةِ عَلَى بَلْوَى نَصِيئِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَيْ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْ أَبِي عُثْمَانَ النَّهْدِيِّ. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ، وَابْنِ عُمَرَ.

واته: له نه بو موسای نه شعهریه وه رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که

فهرموویه تی: له تهك پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده رچووین چووه ناو باخی کابرایه کی نه نصاری دهستی به ئاو گه یاند، فهرمووی: (ئه ی نه با موسا نه یه لی لهو ده رگاوه به بی مؤلّهت با کهس نه یه ته ژووره وه بۆ لام، پیاوی هات دای له ده رگا وتم: کیی؟ فهرمووی: نه بو به کر، وتم: ئه ی پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه بو به کر داوای مؤلّهتی هاتنه ژووره وه ده کات، فهرمووی: (مؤلّهتی بده با بیته ژووره وه، موژده ی به هه شتیشی بده ری)، هاته ژووره وه و موژده ی به هه شتم دایه، پاشان پیاویکی تر هات دای له ده رگا وتم: کیی؟ فهرمووی: عومهر، وتم: ئه ی پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم عومهر داوای مؤلّهتی هاتنه ژووره وه ده کات، فهرمووی: (با نه ویش بیته ژووره وه و موژده ی به هه شتیشی بده ری)، منیش ده رگا کهم بۆ کرده وه، هاته ژووره وه و موژده ی به هه شتم دایه، جا پیاویکی تر هات دای له ده رگا وتم: کیی؟ فهرمووی: عوسمان، وتم: ئه ی پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم عوسمان داوای مؤلّهتی هاتنه ژووره وه ده کات، فهرمووی: (با نه ویش بیته ژووره وه و موژده ی به هه شتیشی بده ری له سهر نهو به لاو موسیبه ته ی که تووشی ده بی).

۳۷۱۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكَيْعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، وَيَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أَبِي خَالِدٍ، عَنْ قَنَسِ بْنِ أَبِي حَازِمٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو سَهْلَةَ، قَالَ: قَالَ عُمَانُ يَوْمَ الدَّارِ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدْ عَاهَدَ إِلَيَّ عَهْدًا فَأَنَا صَابِرٌ عَلَيْهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أَبِي خَالِدٍ.

واته: نه بو سه هله فهرمووی: نهو رۆژه ی دهواری مالتی پیشهوا عوسمانین دا رهزای خوای لی بی بۆ نهو ی بیکوژن، فهرمووی: پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم به لئینیکی پی داوم به راستی نارام ده گرم له سهری. مه بهستی پیشهوا عوسمان نه م فهرمایشته ی پیغهمبهری خوا به صلی الله علیه وسلم: (ئه ی عوسمان به لکو خوای

گه وره پۆشاکیتک له بهر بکات، نه گهر و یستیان له بهر ت دابکه ن قبوئی مه که واته واز له خه لیفایه تی مه هیته).

دهرباره ی چاکه و پلهوپایه ی پێشهوا عه لی رهزای خوای لی بێخواه نی دوو نازناوه: نه بو تراب و نه بو حه سه ن

۲۰ - بَابُ مَنَاقِبِ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ،
يُقَالُ وَلَهُ كُنْيَتَانِ: أَبُو تُرَابٍ، وَأَبُو الْحَسَنِ

۳۷۱۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَعْفَرُ بْنُ سُلَيْمَانَ الضُّبَعِيُّ، عَنْ يَزِيدَ الرِّثْكِ، عَنْ مُطَرِّفِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ، قَالَ: بَعَثَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَيْشًا وَاسْتَعْمَلَ عَلَيْهِمُ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ، فَمَضَى فِي السَّرِيَّةِ فَأَصَابَ جَارِيَةً فَأَنْكَرُوا عَلَيْهِ، وَتَعَاقَدَ الْأَزْنَعَةُ مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالُوا: إِذَا لَقِينَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَخْبَرْنَاهُ بِمَا صَنَعَ عَلِيٌّ، وَكَانَ الْمُسْلِمُونَ إِذَا رَجَعُوا مِنَ السَّفَرِ بَدَّوْا بِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَلَّمُوا عَلَيْهِ، ثُمَّ انْصَرَفُوا إِلَى رِحَالِهِمْ فَلَمَّا قَدِمَتِ السَّرِيَّةُ سَلَّمُوا عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَامَ أَحَدُ الْأَزْنَعَةِ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلَمْ تَر إِلَى عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ صَنَعَ كَذَا وَكَذَا، فَأَعْرَضَ عَنْهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ثُمَّ قَامَ الثَّانِي فَقَالَ مِثْلَ مَقَالَتِهِ، فَأَعْرَضَ عَنْهُ، ثُمَّ قَامَ الْثَالِثُ فَقَالَ مِثْلَ مَقَالَتِهِ، فَأَعْرَضَ عَنْهُ، ثُمَّ قَامَ الرَّابِعُ فَقَالَ مِثْلَ مَا قَالُوا، فَأَقْبَلَ إِلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالْعَضْبُ يُعْرِفُ فِي وَجْهِهِ، فَقَالَ: مَا تُرِيدُونَ مِنِّي؟ مَا تُرِيدُونَ مِنِّي؟ مَا تُرِيدُونَ مِنِّي؟ إِنْ عَلَيًّا مِنِّي وَأَنَا مِنْهُ، وَهُوَ وَلِيَّ كُلِّ مُؤْمِنٍ مِنِّي. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ جَعْفَرِ بْنِ سُلَيْمَانَ.

واته: له عیمرانی کوری حوصهینه وه رهزای خوای لی بی ده گینه وه، که
 فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم سوپایه کی ره وانه کرد بو
 شوینی به سهرکردایه تی پیشه واهلی رهزای خوای لی بی، سوپاکه بهر پیکه وت
 له ریگا پیشه واهلی چوه لای که نیزه کی خه لکه که نینکاری نهو کاره یان کرد،
 چوار کهس له هاره لانی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، به لنیناندا وتیان:
 که گه راینه وه بو پیغه مبهری خوای صلی الله علیه وسلم باس ده کهین که پیشه واه
 اهلی چی کردوه، موسولمانان عاده تیان وابوو که له سه فهر ده گه راینه وه ده چونه
 خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، سه لامیان لی ده کرد، له پاشدا
 ده چوون به لای بنه و بارگهی خو یانه وه و ده چونه وه بو مالی خو یان، کاتی سوپاکه
 گه راینه وه هاتنه خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، سه لامیان لی کرد،
 یه کی له چوار کهسه که هستایه وه وتی: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه
 وسلم، ثایا ده زانی که اهلی نیشیکی وای کردوه؟ رووی لی وهرچه رخاند، له پاشدا
 یه کینکی تر له چوار کهسه که هستایه وه وتی نهوی تر چی وت نهویش دووباره ی
 کرده وه، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم رووی لی وهرچه رخاند، جا
 سییه میان هستایه وه قسه که ی نه وانی دووباره کرده وه، رووی لهویش وهرچه رخاند،
 پاشان چواره میان هستایه وه نهوان چیان وت نهویش دووباره ی کرده وه، رووی
 لهویش وهرچه رخاند، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم توورپی به روویه وه
 دیار بوو سی جار فهرمووی: (نهو چیتان دهوی له اهلی، اهلی پارچه یه که له من
 و منیش پارچه یه کم له اهلی، له دوی من گه وره و سهرداری هه موو باوه رداریکه).

۳۷۱۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ سَلَمَةَ بْنِ كُهَيْلٍ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا الطُّفَيْلِ يُحَدِّثُ، عَنْ أَبِي سَرِيحَةَ، أَوْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمَ، شَكَ شُعْبَةُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَعَلَيْي مَوْلَاهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وَقَدْ رَوَى شُعْبَةُ، هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ مُيْمُونِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ. وَأَبُو سَرِيحَةَ هُوَ: خُذَيْفَةُ بْنُ أَسِيدٍ صَاحِبُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: پيغمبري خوا صلى الله عليه وسلم فرمودي: (هركه سي من گهوره و سهرداري بم عهليش گهوره و سهرداريه تي).

۳۷۱۴ - (ضعيف جدا) حَدَّثَنَا أَبُو الْحَطَّابِ زَيْدُ بْنُ يَحْيَى الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَتَّابٍ سَهْلُ بْنُ حَمَّادٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُخْتَارُ بْنُ نَافِعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو حَيَّانَ التَّيْمِيُّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَلِيٍّ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: رَجِمَ اللَّهُ أَبَا بَكْرٍ زَوْجِي ابْنَتَهُ، وَحَمَلَنِي إِلَى دَارِ الْهِجْرَةِ، وَأَعْتَقَ بِلَالًا مِنْ مَالِهِ، رَجِمَ اللَّهُ عُمَرَ، يَقُولُ الْحَقُّ وَإِنْ كَانَ مُرًّا، تَرَكَهُ الْحَقُّ وَمَا لَهُ صَدِيقٌ، رَجِمَ اللَّهُ عُثْمَانَ، تَسْتَخِيهِ الْمَلَائِكَةُ، رَجِمَ اللَّهُ عَلِيًّا، اللَّهُمَّ أَدِرِ الْحَقَّ مَعَهُ حَيْثُ دَارَ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له پيشهوا عهليهوه رهزاي خواي لي بي ده گيرنهوه، كه فرموديه تي: پيغمبري خوا صلى الله عليه وسلم فرموديه تي: (رهجه تي خوا له نه بو به كر كچه كي خوي دامي، به سواي ولاخه كي خوي مني گهيانده مدينه، به مال و ساماني خوي بيلالي رزگار كرد له كويله يي، رهجه تي خوا له عومر هه مشه قسه ي هق ده كات، هه رچهنده تاليش بي، قسه ي هق هاوړتي نه هيشتوته وه بو عومر، رهجه تي خوا له عوسمان مه لانيكه شهرمي لي ده كهن، رهجه تي خوا له

عهلی، خودایه هدق و راستی له گهله عهلی بسورینه، عهلی له کوی بی ههق و راستیش لهوی بی).

۳۷۱۵ - (ضعیف الإسناد لكن جملة الأخيرة صحيحة متواترة) حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنْ شَرِيكٍ، عَنْ مَنْصُورٍ، عَنْ رُبَيْعِ بْنِ جِرَاشٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ، بِالرَّحْبَةِ، قَالَ: لَمَّا كَانَ يَوْمُ الْحَذْيِيَّةِ خَرَجَ إِلَيْنَا نَاسٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ فِيهِمْ سُهَيْلُ بْنُ عَمْرِو وَأَنَاسٌ مِنْ رُؤَسَاءِ الْمُشْرِكِينَ، فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ خَرَجَ إِلَيْكَ نَاسٌ مِنْ أَبْنَائِنَا وَإِخْوَانِنَا وَأَرْقَانِنَا وَلَيْسَ لَهُمْ فِقَّةٌ فِي الدِّينِ، وَإِنَّمَا خَرَجُوا فِرَارًا مِنْ أَمْوَالِنَا وَضِيَاعِنَا فَارْزُدْهُمْ إِلَيْنَا. فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ فِقَّةٌ فِي الدِّينِ سَنَقْفَهُهُمْ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا مَعْشَرَ قُرَيْشٍ لَتَنْتَهَيَنَّ أَوْ لَيَبْعَنَّ اللَّهُ عَلَيْكُمْ مَنْ يَضْرِبُ رِقَابَكُمْ بِالسَّيْفِ عَلَى الدِّينِ، قَدْ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ عَلَى الْإِيمَانِ. قَالُوا: مَنْ هُوَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ فَقَالَ لَهُ أَبُو بَكْرٍ: مَنْ هُوَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ وَقَالَ عُمَرُ: مَنْ هُوَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: هُوَ خَاصِيفُ النَّعْلِ، وَكَانَ أُعْطِيَ عَلِيًّا نَعْلَهُ يَخْصِفُهَا، قَالَ: ثُمَّ التَّمَّتْ إِلَيْنَا عَلِيٌّ فَقَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ كَذَبَ عَلَيَّ مُتَعَمِّدًا فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ رُبَيْعٍ عَنْ عَلِيٍّ. وَسَمِعْتُ الْجَارُودَ، يَقُولُ: سَمِعْتُ وَكِيعًا، يَقُولُ: لَمْ يَكْذِبْ رُبَيْعٌ بْنُ جِرَاشٍ فِي الْإِسْلَامِ كَذِبَةً. وَأَخْبَرَنِي مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي الْأَسْوَدِ، قَالَ: سَمِعْتُ عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ مَهْدِيٍّ، يَقُولُ: مَنْصُورُ بْنُ الْمُعْتَمِرِ أَثْبَتَ أَهْلَ الْكُوفَةِ.

واته: پیتشهوا عهلی رهزای خوی لی بی له رهجه له کوفه بوی گێرانیسهوه، فەرمووی: روژی ریکهوتنی حودهیبیه چهند کهسی له هاوبهش بو خوا دانهران هاتندهروهه سوهیلی کوری عهمر و چهند کهسی له گهورهکانی هاوبهش بو خوا دانهرانیان لهناودا بوو، وتیان: نهی پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم، ههندی

کهس له نهوه کافان و براکافان و بهنده و کۆيله کافان له مه کهکه ده رچوون و هاتوون بۆ لای تۆ نهوانه له دین تۆ ناگهن به لکو له تاو نیش و کار و خزمه تی مال و مندال و زهوی زار و مه زراو رایان کردوه له بهر نهوه بیانده رهوه پیمان، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: له مه ولا خۆمان له شاره زایان ده کهین له دین، له پاشدا فهرمووی: (نهی کۆمه لی قوره یش یا نهوه تا وازده هیئن لهو قسانه، یان نهوه تا خوای گهوره پیاو یکتان بۆ ده نیژی به شمشیر ده دات له گهر دنتان له سر دین، به راستی نا نهو کهسه خوای گهوره دلی زاخاوداوه بۆ پارێزگاری و خۆپاراستن له هه موو کاریکی خراپ و نارهوا). وتیان: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، نهوه کییه؟ پیشهوا نه بو به کر رهزای خوای لی بی فهرمووی: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، نهوه کییه؟ پیشهوا عومهر رهزای خوای لی بی فهرمووی: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، نهوه کییه؟ فهرمووی: (نا نه مهیه که نهو پیتلاوانه ده دور یته وه)، لهو کاته دا پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم پیتلاوه کانی خۆی دا بوو به من ده مدورینه وه بۆی، راوی وتی: پیشهوا عه لی رهزای خوای لی بی لای کرده وه بۆ لای نییمه و فهرمووی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده فهرموویت: (نهوه ی به ناره زوو به ناوی منه وه درۆ بکات با جینگهیه له ناو ناگری دۆزه خدا بۆ خۆی دا بنی).

۳۷۱۶ - حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، حَدَّثَنَا أَبِي، عَنْ إِسْرَائِيلَ (ح) وَحَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُوسَى، عَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لِعَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ: أَنْتَ مِنِّي وَأَنَا مِنْكَ وَفِي الْحَدِيثِ قِصَّةٌ. قَالَ أَبُو عِيسَى: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له بهرائی کورپی عازیه وه رهزای خوای لی بی ده گیر نه وه، که پیغه مبهر

سنن الترمذی بهر گئی چوارهم - باسه کانی چاکه و پلمو پایه ی پیغمبر صلی الله علیه وسلم

صلی الله علیه وسلم به پیشهوا عدلی رهزای خوای لی بی فهرموو: (تو پارچهیه کی له من و منیش پارچهیه کم له تو).

۳۷۱۷ - (ضعیف الإسناد جدا) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَعْفَرُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ أَبِي هَارُونَ الْعَبْدِيِّ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، قَالَ: إِنْ كُنَّا لَنَعْرِفُ الْمُنَافِقِينَ نَحْنُ مَعْشَرَ الْأَنْصَارِ يَبْغِضُهُمْ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، وَقَدْ تَكَلَّمَ شُعْبَةُ فِي أَبِي هَارُونَ. وَقَدْ رُوِيَ هَذَا عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ.

واته: له نه بر سه عیدی خودریه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: نیتمی کومه لی نه نصاره کان دوورووه کانمان به وه دا ده ناسی که رقیان له پیشهوا عدلی کوری نه بی (طالب).

۳۷۱۷ م - (ضعیف) حَدَّثَنَا وَاصِلُ بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ فُضَيْلٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ أَبِي نَضْرٍ، عَنِ الْمُسَاوِرِ الْجَمْرِيِّ، عَنْ أُمِّهِ، قَالَتْ: دَخَلْتُ عَلَى أُمِّ سَلَمَةَ، فَسَمِعْتُهَا تَقُولُ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَا يُحِبُّ عَلِيًّا مُنَافِقٌ وَلَا يَبْغِضُهُ مُؤْمِنٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له موساویری حیمیه ریسه وه، له دایکیسه وه ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: چوومه خزمهت نومو سه له مه بو خوم گویم لی بو ده یفه رموو: پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم ده یفه رموو: (مروقی باوه ردار رقی له پیشهوا عدلی نابی، مروقی دوورویش خوشی ناوی).

۳۷۱۸ - (ضعیف) حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ مُوسَى الْقَزَارِيُّ ابْنُ بَنِي السُّدَيْ، قَالَ: حَدَّثَنَا شَرِيكٌ، عَنْ أَبِي رَبِيعَةَ، عَنْ ابْنِ بَرِيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ اللَّهَ أَمَرَنِي بِحُبِّ أَرْبَعَةٍ، وَأَخْبَرَنِي أَنَّهُ يُحِبُّهُمْ. قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ سَمِّهُمْ لَنَا، قَالَ: عَلِيٌّ مِنْهُمْ، يَقُولُ ذَلِكَ ثَلَاثًا وَأَبُو ذَرٍّ، وَالْمِقْدَادُ، وَسَلْمَانَ أَمَرَنِي بِحُبِّهِمْ، وَأَخْبَرَنِي أَنَّهُ يُحِبُّهُمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ شَرِيكٍ.

واته: له بوره يده وه، له باو كيه وه ره زای خواي لى بى ده گيرنه وه، كه فهرموويه تى: پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم فهرموويه تى: (خواي گه و ره فهرمانى پى كردووم چوار كه سم خوش بويت، پيشى راگه ياندم كه خوشم نه وانهم خوش ده ويت)، وترا: نهى پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم، ناويان چيه؟ سى جار فهرمووى: (پيشهوا عهلى يه كيكه له وانه)، سيانه كه ي تریش: (نه بو (ذر) و ميقداد و سه لانن).

۳۷۱۹ - (حسن) حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا شَرِيكٌ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ حُبَيْشِ بْنِ جُنَادَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: عَلِيٌّ مِنِّي وَأَنَا مِنْ عَلِيٍّ، وَلَا يُؤَدِّي عَنِّي إِلَّا أَنَا أَوْ عَلِيٌّ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ صَحِيحٌ.

واته: له حوبه شيبى كورى جونه ده وه ره زای خواي لى بى ده گيرنه وه، كه فهرموويه تى: پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم فهرموويه تى: (عهلى پارچه يه كه له من و منيش پارچه يه كم له عهلى، كه سيش له جياتى من مافه كاني ناداته وه مه گهر خوم يان عهلى).

۳۷۲۰ - (ضعیف) حَدَّثَنَا يُوسُفُ بْنُ مُوسَى الْقَطَّانُ الْبَغْدَادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ قَادِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ صَالِحٍ بْنُ حَيٍّ، عَنْ حَكِيمِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنْ جَمْعِ بْنِ عُمَيْرٍ التَّمِيمِيِّ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: أَخَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَيْنَ أَصْحَابِهِ فَجَاءَ

عَلَيْهِ تَذَمُّعٌ عَيْنَاهُ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ آخَيْتَ بَيْنَ أَصْحَابِكَ وَلَمْ تُؤَاجِ بَيْنِي وَبَيْنَ أَحَدٍ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَنْتَ أَخِي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ زَيْدِ بْنِ أَبِي أُوَيْسٍ.

واته: له نینبو عومره وه رهزای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم له هاوه لانی کوچه ریه ک و یاریده ده ریکی کرده برای یه ک، پیشهوا عه لی رهزای خوی لی بی هاته خزمه تی فرمی سک له چاوه کانی ده باری، فهرمووی: نهی پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم، له هاوه لانت کردوه به برای یه ک، به لام که ست نه کردوته برای من، پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم به پیشهوا عه لی رهزای خوی لی بی فهرموو: (تو برای منی له دنیا و له دواړوژیشدا).

۳۷۲۱ - (ضعیف) حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ مُوسَى، عَنْ عِيسَى بْنِ عُمَرَ، عَنِ السُّدِّيِّ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: كَانَ عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ طَيْرٌ فَقَالَ: اللَّهُمَّ إِنِّي بِأَحَبِّ خَلْقِكَ إِلَيْكَ بِأَكُلٍ مَعِيَ هَذَا الطَّيْرَ فَجَاءَ عَلِيٌّ فَأَكَلَ مَعَهُ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ السُّدِّيِّ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْ أَنَسٍ، وَعِيسَى بْنُ عُمَرَ هُوَ كُوفِيٌّ، وَالسُّدِّيُّ اسْمُهُ: إِسْمَاعِيلُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ قَدْ أَذْرَكَ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ وَرَأَى الْحُسَيْنَ بْنَ عَلِيٍّ.

واته: له نه نه سی کوړی مالیکه وه رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم گوشتی بالنده ی له بهرده ستدا بوو، فهرمووی: (خوایه خو شه ویستری دروستکراو به لای خوته وه بنیره با له گهل من له گوشتی نه م بالنده بخوات)، خوی گه وړه پیشهوا عه لی رهزای خوی لی بی نارد له ته کی له گوشتی بالنده که ی خوارد).

۳۷۲۲ - (ضعیف) حَدَّثَنَا خَلَادُ بْنُ أَسْلَمَ الْبَغْدَادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا النَّضْرُ بْنُ شُمَيْلٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَوْفٌ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ هِنْدٍ الْجَمَلِيِّ، قَالَ: قَالَ عَلِيٌّ: كُنْتُ إِذَا سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَعْطَانِي، وَإِذَا سَكَتُ ابْتَدَأَنِي. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له پیشهوا علیهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویهتی: نه گهر داوای شتیکم بکردایه له پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم پیی دهبه خسیم، نه گهر بی ده نگیش بوومایه له منهوه دهستی پیی ده کرد).

۳۷۲۳ - (ضعیف) حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عُمَرَ بْنِ الرُّومِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا شَرِيكٌ، عَنْ سَلَمَةَ بْنِ كُهَيْلٍ، عَنْ سُؤَيْدِ بْنِ غَقْلَةَ، عَنِ الصَّنَائِجِيِّ، عَنْ عَلِيٍّ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَنَا دَارُ الْحِكْمَةِ وَعَلِيٌّ بَابُهَا. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مُنْكَرٌ. وَرَوَى بَعْضُهُمْ هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ شَرِيكٍ، وَلَمْ يَذْكُرُوا فِيهِ عَنِ الصَّنَائِجِيِّ وَلَا نَعْرِفُ هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ أَحَدٍ مِنَ الثِّقَاتِ غَيْرِ شَرِيكٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ.

واته: له پیشهوا علیهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویهتی: پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (من مالی حکمت و دانایم و پیشهوا علیهش ده رگاکه یه تی).

۳۷۲۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَاتِمُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، عَنْ بُكَيْرِ بْنِ مِسْنَارٍ، عَنْ عَامِرِ بْنِ سَعْدٍ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: أَمَرَ مُعَاوِيَةُ بْنُ أَبِي سُفْيَانَ سَعْدًا، فَقَالَ: مَا يَمْنَعُكَ أَنْ تَسُبَّ أَبَا تُرَابٍ، قَالَ: أَمَّا مَا ذَكَرْتَ ثَلَاثًا فَاهَلُّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَنْ أُسَبِّهُ، لِأَنْ تَكُونَ لِي وَاحِدَةً مِنْهُنَّ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ حُمْرِ النَّعَمِ. سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ لِعَلِيٍّ وَخَلْفَهُ فِي بَعْضِ مَغَازِيهِ، فَقَالَ لَهُ

عَلَيْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ تَخْلُفُنِي مَعَ النِّسَاءِ وَالصِّبْيَانِ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَمَا تَرْضَى أَنْ تَكُونَ مِنِّي بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى إِلَّا أَنَّهُ لَا نُبُوَّةَ بَعْدِي، وَسَمِعْتُهُ يَقُولُ يَوْمَ خَيْبَرَ: لَأُعْطِيََنَّ الرَّايَةَ رَجُلًا يُحِبُّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيُحِبُّهُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ. قَالَ: فَتَطَاوَلْنَا لَهَا، فَقَالَ: اذْعُوا لِي عَلِيًّا، فَأَتَاهُ وَبِهِ رَمَدٌ، فَبَصَقَ فِي عَيْنِهِ، فَدَفَعَ الرَّايَةَ إِلَيْهِ، فَفَتَحَ اللَّهُ عَلَيْهِ، وَأُنْزِلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ (فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَكُمْ وَأَبْنَاؤُنَا وَابْنَاءَكُمْ) الْآيَةَ، دَعَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلِيًّا وَفَاطِمَةَ وَحَسَنًا وَحُسَيْنًا فَقَالَ: اللَّهُمَّ هَؤُلَاءِ أَهْلِي. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له عامری کورپی سهعدی کورپی نهبی وه قاصه وه، له باوکیه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: موعاویه ی کورپی نهبو سوفیان رهزای خوای لی بی فهمانی کرد به سهعد، فهرمووی: نهی سهعد چی ریگری نهوت لی ده کات جیتی ناده ی به نهبو توراب واته به پیشهوا عهلی کورپی نهبی (طالب)؟ سهعد فهرمووی: له بهر نه م سئ فهرماشته ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم هه رگیز جیتی پی ناده م، نه گهر یه کی له وانهش هی من بی له گه له وشتی سور پیتم خوشتره:

یه که م: جاری پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم رۆشت بۆ غهزایه، پیشهوا عهلی رهزای خوای لی بی له جیی خۆی دانا کردیه جینشینی خۆی و خۆشی رۆشت بۆ غهزاکه، پیشهوا عهلی رهزای خوای لی بی فهرمووی: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، تۆ منت کردوه به جینشینی خۆت به سهر ژنان و مندا لانه وه؟ بۆ خۆم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو به پیشهوا عهلی فهرموو: (تۆ به وه رازی نابی که تۆ بۆ من له جیی هارون بیت بۆ موسای برای، نه وهنده هیه له پاش من پیغه مبهری تر نه).

دووه م: له رۆژی غهزای قه لای خه بهردا، بۆ خۆم گویم له پیغه مبهری خوا صلی

الله علیه وسلم بوو دهیغه رموو: (ثم نالایه ددهمه دهست پیاوی خواو پیغه مبهری خوش دهوی، خواو پیغه مبه ریش نهویان خوش دهوی). سه عد فهرمووی: نیمه ش خومان بو قوتکردهوه بو نهوهی بزاین دایداته دهست کامان، نهوه بوو فهرمووی: (پیشهوا عهلیم رهزای خوای لی بی بو بانگ بکهن). پیشهوا عهلی هات چاری نیشی دهکرد، تفی دا له چاری، نالاکهی دایه، لهسهر دهستی نهو خوای گهوره خیهری بو رزگار کرد، ثم نایهته دابهزی: (فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ). سورة آل عمران: ۶۱. واته: نهی پیغه مبه ر پیمان بلی: ورن با کورانی نیمه و کورانی نیوه و نافرتهانی نیمه و نافرتهانی نیوه و خومان و خوشتان بانگ بکهین نامادهبین (له شوینیکی تایبهتدا)، لهپاشدا له خوا بپارینهوه و دواوا بکهین نهفرینی خوا داباریته سهر دروزهکان.

جا پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم پیشهوا عهلی و (فاطمة) و حهسن و حوسهینی بانگ کرد بو نهو مهبهسته. نه مهش سییهم.

۳۷۲۵ - (ضعیف الإسناد) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي زَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْأَخْوَصُ بْنُ جَوَّابٍ أَبُو الْجَوَّابِ، عَنْ يُونُسَ بْنِ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنِ الْبَرَاءِ، قَالَ: بَعَثَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَيْشَيْنِ وَأَمَرَ عَلَى أَحَدِهِمَا عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ وَعَلَى الْآخَرِ خَالِدَ بْنَ الْوَلِيدِ وَقَالَ: إِذَا كَانَ الْقِتَالُ فَعَلَيَّ قَالَ: فَانْفَتَحَ عَلَيَّ حِصْنًا فَأَخَذَ مِنْهُ جَارِيَةً، فَكَتَبَ مَعِيَ خَالِدٌ كِتَابًا إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَشِي بِهِ. قَالَ: فَقَدِمْتُ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَرَأَ الْكِتَابَ، فَتَغَيَّرَ لَوْنُهُ، ثُمَّ قَالَ: مَا تَرَى فِي رَجُلٍ يُحِبُّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيُحِبُّهُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ؟ قَالَ: قُلْتُ: أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ غَضَبِ اللَّهِ وَمِنْ غَضَبِ

سنن الترمذی بهر گئی چوارهم - باسه کانی چاکه و پلهوپایه ی یتقمبر صلی الله علیه وسلم

رَسُولِهِ، وَإِنَّمَا أَنَا رَسُولٌ، فَسَكَتَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا
الْوَجْهِ.

واته: له بهرائه وه رهزای خوای لی بی ده گترنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم دوو سوپای رهوانه کرد بو جهنگ، یه کینکیان به سهرکردایه تی پیشهوا عهلی رهزای خوای لی بی نهوی تریشیان به سهرکردایه تی خالیدی کوری وه لید رهزای خوای لی بی، فهرمووی: (نه گهر جهنگ بهریا بوو نه وه با پیشهوا عهلی رهزای خوای لی بی سهرکردایه تی جهنگه که بکات)، جا پیشهوا عهلی رهزای خوای لی بی قه لایه کی رزگار کرد هه ندی نافره تیان گرت به سه بایا یه کینکیانی هه لبارد بو خو، خالد نامه یه کی به مندا نارد بو پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له باره ی پیشهوا عهلیه وه رهزای خوای لی بی دوو زمانی کرد، کاتی نامه کی خالد خوئیرایه وه بو پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم رهنگی تیک چوو، له پاشدا فهرمووی: (چوئن ده بیسنن پیاوی خواو پیغه مبهری خوش دهوی و خواو پیغه مبهریش نهویان خوش دهوی؟)، براء فهرمووی: منیش وتم: په ناده گرم به خوا له تورهی خواو له تورهی پیغه مبهره که ی، من نیردراوم، جا پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بیدهنگ بوو.

۳۷۲۶ - (ضعیف) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ الْمُنْذِرِ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ فُضَيْلٍ، عَنْ الْأَجْلَحِ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ، قَالَ: دَعَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلِيًّا يَوْمَ الطَّائِفِ فَانْتَجَاهُ، فَقَالَ النَّاسُ: لَقَدْ طَالَ نَجْوَاهُ مَعَ ابْنِ عَمِّهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا اِنتَجَيْتُهُ وَلَكِنَّ اللَّهَ اِنتَجَاهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ الْأَجْلَحِ. وَقَدْ رَوَاهُ غَيْرُ ابْنِ فُضَيْلٍ، أَيْضًا عَنْ الْأَجْلَحِ. وَمَعْنَى قَوْلِهِ: وَلَكِنَّ اللَّهَ اِنتَجَاهُ. يَقُولُ: إِنَّ اللَّهَ أَمَرَنِي أَنْ اُتَّجَى مَعَهُ.

واته: له جابیره وه رهزای خوای لی بیّ ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم پیشهوا عهلی رهزای خوای لی بیّ بانگ کرد چپهی له گهل کرد، خه لکه که وتیان: چپه چپه که یان درپژهی کیشا له ته که ناموزا که ی، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (من چپه چپم له ته کی نه کرد، خوای گه وه فهرمانی پیّ کردم چپه چپی له ته که بکه م).

۳۷۲۷ - (ضعیف) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ الْمُنْذِرِ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ فُضَيْلٍ، عَنْ سَالِمِ بْنِ أَبِي خَفْصَةَ، عَنْ عَطِيَّةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِعَلِيٍّ: يَا عَلِيُّ لَا يَحِلُّ لَأَحَدٍ يُجْنِبُ فِي هَذَا الْمَسْجِدِ غَيْرِي وَغَيْرِكَ قَالَ عَلِيُّ بْنُ الْمُنْذِرِ: قُلْتُ لِضِرَارِ بْنِ صُرْدٍ: مَا مَعْنَى هَذَا الْحَدِيثِ؟ قَالَ: لَا يَحِلُّ لَأَحَدٍ يَسْتَطْرِقُهُ جُنُبًا غَيْرِي وَغَيْرِكَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَقَدْ سَمِعَ مِنِّي مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ هَذَا الْحَدِيثَ وَاسْتَعْرَفَهُ.

واته: له نه بو سه عیدی خودریه وه رهزای خوای لی بیّ ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم به پیشهوا عهلی رهزای خوای لی بیّ فهرموو: (ته ی عهلی جگه له من و تو بو که سی تر نیه به له شگرانی به ناو نه م مزگه وته دا گوزه ر بکا).

۳۷۲۸ - (ضعیف الإسناد) حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ عَاسِيٍّ، عَنْ مُسْلِمِ الْمَلَائِيٍّ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: بُعِثَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ الْاِثْنَيْنِ، وَصَلَّى وَعَلَيَّ يَوْمَ الثَّلَاثَاءِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ. وَهَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ مُسْلِمٍ الْأَعْوَرِ. وَمُسْلِمٌ الْأَعْوَرُ لَيْسَ عِنْدَهُمْ بِذَلِكَ الْقَوِيِّ. وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ مُسْلِمٍ، عَنْ حَبَّةَ، عَنْ عَلِيٍّ، نَحْوُ هَذَا.

سنن الترمذی بهر گئی چواره م - باسه کانی چاکه و پله و پایی پیغمبر صلی الله علیه وسلم

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که
فهرموویه تی: روژی دوو شه مه پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم ره وانه کرا
نوژی کرد، پشه واهلش ره زای خوای لی بی موسولمان بوو روژی سی شه مه
نوژی کرد.

۳۷۲۹ - (ضعیف) حَدَّثَنَا خَلَادُ بْنُ أَسْلَمَ الْبَغْدَادِيُّ، حَدَّثَنَا النَّضْرُ بْنُ شُمَيْلٍ، أَخْبَرَنَا
عَوْفٌ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ هِنْدٍ الْجَمَلِيِّ قَالَ: قَالَ عَلِيٌّ كُنْتُ إِذَا سَأَلْتُ رَسُولَ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَعْطَانِي وَإِذَا سَكَتُ ابْتَدَأَنِي. قَالَ: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ
مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له پشه واهلش ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی:
نه گهر داوای شتیکم بگردایه له پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم پی
دبه خسیم، نه گهر بی ده نگیش بوومایه له منه وه دهستی پی ده کرد).

۳۷۳۰ - (صحیح بما قبله) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ، قَالَ:
حَدَّثَنَا شَرِيكٌ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ عَقِيلٍ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لِعَلِيٍّ: أَنْتَ مِنِّي بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى إِلَّا أَنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي. هَذَا
حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ سَعْدٍ، وَزَيْدِ بْنِ أَرْقَمَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ،
وَأُمِّ سَلَمَةَ.

واته: له جابری کوری (عبد الله) وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که
پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم به پشه واهلش ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که
هارونیت بو موسای برای، نه ونده هدیه له پاش من پیغمبره ری تر نیه).

۳۷۳۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا الْقَاسِمُ بْنُ دِينَارٍ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، عَنْ عَبْدِ
السَّلَامِ بْنِ حَرْبٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي

وَقَاصٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لِعَلِيٍّ: أَنْتَ مِنِّي بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى إِلَّا أَنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْ سَعْدٍ، عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَيُسْتَعْرَبُ هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ حَدِيثِ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ الْأَنْصَارِيِّ.

واته: له سه‌عدی کوری ثعبی وه‌قاصه‌وه ره‌زای خوای لیّ بیّ ده‌گپرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم به پیشه‌وا عه‌لی فهرموو: (تو بو من له‌جیی هارونیت بو موسای برای، نه‌وه‌نده هه‌دیه له‌پاش من پیغه‌مبه‌ری تر نیه).

۳۷۳۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ حُمَيْدٍ الرَّازِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْرَاهِيمُ بْنُ الْمُخْتَارِ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ أَبِي بَلْجٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مَيْمُونٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَمَرَ بِسَدِّ الْأَبْوَابِ إِلَّا بَابَ عَلِيٍّ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ عَنْ شُعْبَةَ بِهَذَا الْإِسْنَادِ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له ئیبنو عه‌باسه‌وه ره‌زای خوایان لیّ بیّ ده‌گپرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمانی دا به داخستنی ده‌رگای ماله‌کانی سهر مزگه‌وت جگه له ده‌رگای مالی پیشه‌وا عه‌لی ره‌زای خوای لیّ بیّ.

۳۷۳۳ - (ضعيف) حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ الْجَهْضَمِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ جَعْفَرٍ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنِ عَلِيٍّ قَالَ: أَخْبَرَنِي أَخِي مُوسَى بْنُ جَعْفَرٍ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَبِيهِ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَبِيهِ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ عَنْ أَبِيهِ عَلِيٍّ بْنِ الْحُسَيْنِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَخَذَ بِيَدِ حَسَنِ وَحُسَيْنٍ فَقَالَ: مَنْ أَحَبَّنِي وَأَحَبَّ هَذَيْنِ وَأَبَاهُمَا وَأُمَّهُمَا كَانَ مَعِيَ فِي دَرَجَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له پیشهوا علیهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: پیغمبری خوا صلی الله علیه وسلم دهستی هسه ن و حوسهینی گرت فهرمووی: (ههرکس من نهم دوانه و دایک و باوکیانی خوش بویت واته علی و (فاطمة)، له روژی قیامتدا لهتهک منه له پله و پایه دا).

۳۷۳۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ الْمُخْتَارِ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ أَبِي بَلْجٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مَيْمُونٍ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: أَوَّلُ مَنْ صَلَّى عَلَيَّ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، لَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ شُعْبَةَ، عَنْ أَبِي بَلْجٍ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ مُحَمَّدِ بْنِ حُمَيْدٍ، وَأَبُو بَلْجٍ اسْمُهُ: يَحْيَى بْنُ أَبِي سُلَيْمٍ. وَقَدْ اخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي هَذَا، فَقَالَ بَعْضُهُمْ: أَوَّلُ مَنْ أَسْلَمَ أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ وَقَالَ بَعْضُهُمْ: أَوَّلُ مَنْ أَسْلَمَ عَلَيٌّ، وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: أَوَّلُ مَنْ أَسْلَمَ مِنَ الرِّجَالِ أَبُو بَكْرٍ، وَأَسْلَمَ عَلَيٌّ وَهُوَ عَلَامٌ ابْنُ ثَمَانٍ سِنِينَ، وَأَوَّلُ مَنْ أَسْلَمَ مِنَ النِّسَاءِ خَدِيجَةُ.

واته: له نیبنو عه باسهوه رهزای خویان لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: یه کهم کهس نویژی کرد پیشهوا علی رهزای خوی لی بی بوو. زانایان لهویارهوه رایان جیایه: هندیکیان ده لئین: یه کهم کهس پیشهوا نه بو به کر رهزای خوی لی بی موسولمان بوو، هندیکی تریان ده لئین: یه کهم کهس پیشهوا علی رهزای خوی لی بی موسولمان بوو، هندی له زانایان ده لئین: یه کهم کهس له پیوان پیشهوا نه بوو به کر رهزای خوی لی بی موسولمان بوو، پیشهوا علی رهزای خوی لی بی که موسولمان بوو ته مهنی هشت سال بوو، له ژنانیش یه کهم کهس خدیجه رهزای خوی لی بی موسولمان بوو.

۳۷۳۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، وَمُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَا: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مُرَّةَ، عَنْ أَبِي حَمْرَةَ، رَجُلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ قَالَ: سَمِعْتُ زَيْدَ بْنَ أَرْقَمَ، يَقُولُ: أَوَّلُ مَنْ أَسْلَمَ عَلَيَّ. قَالَ: عَمْرُو بْنُ مُرَّةَ، فَذَكَرْتُ ذَلِكَ، لِإِبْرَاهِيمَ النَّخَعِيِّ، فَأَنْكَرَهُ وَقَالَ: أَوَّلُ مَنْ أَسْلَمَ أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَأَبُو حَمْرَةَ اسْمُهُ: طَلْحَةُ بْنُ يَزِيدَ.

واته: زهیدی کوری نهرقم رهزای خوی لی بی فہرموی: یہ کہم کہس پیشہوا
عہلی رہزای خوی لی بی موسولمان بوو. عہمری کوری مورہ فہرموی: نہمہم
گیراہوہ بو ئبراہیمی نہخعی نینکاری کرد، فہرموی: یہ کہم کہس پیشہوا
نہبو بہر رہزای خوی لی بی موسولمان بوو.

۳۷۳۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا عِيسَى بْنُ عُثْمَانَ ابْنُ أَخِي يَحْيَى بْنِ عِيسَى الرَّمْلِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ عِيسَى الرَّمْلِيُّ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ عَدِيِّ بْنِ ثَابِتٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ حُبَيْشٍ، عَنْ عَلِيٍّ، قَالَ: لَقَدْ عَاهَدَ إِلَيَّ النَّبِيُّ الْأُمِّيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ لَا يُجْبِكُ إِلَّا مُؤْمِنًا، وَلَا يَنْعُضُكَ إِلَّا مُنَافِقًا قَالَ عَدِيُّ بْنُ ثَابِتٍ: أَنَا مِنَ الْقَرْنِ الَّذِي دَعَا لَهُمُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: واته: لہ پیشہوا عہلیہوہ رہزای خوی لی بی دہگیرنہوہ، کہ
فہرمویہتی: پیغمبر صلی الله علیه وسلم بہلین و پہیمانی پیدام: جگہ لہ
مروقی باوہردار کہس بہراستی توی خوش ناوی، جگہ لہ مروقی دوورویش کہس
رقی لہ تو نابی).

۳۷۳۷ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، وَيَعْقُوبُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ وَعَبْدُ وَاحِدٍ، قَالُوا: حَدَّثَنَا أَبُو عَاصِمٍ، عَنْ أَبِي الْجَرَّاحِ قَالَ: حَدَّثَنِي جَابِرُ بْنُ صُنْبَحٍ، قَالَ: حَدَّثَنِي أُمُّ شَرَّاحِيلَ، قَالَتْ: حَدَّثَنِي أُمُّ عَطِيَّةَ، قَالَتْ: بَعَثَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَيْشًا

سنن الترمذی بهر گئی چوارهم - باسه کانی چاکه و پلهو پایه ی پیغمبر صلی الله علیه وسلم

فِيهِمْ عَلِيٌّ، قَالَتْ: فَسَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ رَافِعٌ يَدَيْهِ يَقُولُ: اللَّهُمَّ لَا تُنِنِّي حَتَّى تُرِيَنِي عَلِيًّا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، إِنَّمَا نَعْرِفُهُ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له (أُمُّ عَطِيَّةٍ) وه رهزای خوای لی بیّ ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم سوپایه کی نارد بۆ جهنگ، پیتشه واهه لیش رهزای خوای لی بیّ له نایاندا بوو، دهسته کانی بهر زکرده وه و فهرمووی: (خوایه نه مکوژی هه تا عه لی ده بینمه وه).

دهرباره ی چاکه و پایه ی (طَلْحَةَ) ی کوری (عبید الله) رهزای خوای لی بیّ

۲۲ - بَابُ مَنَاقِبِ أَبِي مُحَمَّدٍ طَلْحَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

۳۷۳۸ - (حسن) حَدَّثَنَا أَبُو سَعِيدٍ الْأَشَجُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ بُكَيْرٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ، عَنْ يَحْيَى بْنِ عَبَادٍ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنِ الزُّبَيْرِ، قَالَ: كَانَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ أُحُدٍ دِرْعَانٌ فَتَهَضَّ إِلَى صَخْرَةٍ، فَلَمْ يَسْتَطِعْ فَأَقْعَدَ تَحْتَهُ طَلْحَةَ، فَصَعِدَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى اسْتَوَى عَلَى الصَّخْرَةِ، فَقَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: أَوْجَبَ طَلْحَةُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: له زویبیره وه رهزای خوای لی بیّ ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: له پوژی جهنگی نوخوددا پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم دوو زری بیّ له بهردا بوو، ویستی بچیته سهر بهردی نهیتوانی، (طَلْحَةَ) له بنی بهرده کهدا پشتی بۆ دانا، پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم له سهر پشتی نه وه وه چووه سهر بهرده که، ((طَلْحَةَ) فهرمووی: بۆ خۆم گویم له پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده یفه رموو: ((طَلْحَةَ) بهه شتی بۆ خۆی مسوگر کرد).

۳۷۳۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا صَالِحُ بْنُ مُوسَى، عَنِ الصَّلْتِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ أَبِي نَضْرَةَ، قَالَ: قَالَ جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَنْظُرَ إِلَى شَهِيدٍ يَمُتُّ عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ فَلْيَنْظُرْ إِلَى طَلْحَةَ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ الصَّلْتِ. وَقَدْ تَكَلَّمَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ فِي الصَّلْتِ بْنِ دِينَارٍ وَضَعْفُهُ، وَتَكَلَّمُوا فِي صَالِحِ بْنِ مُوسَى.

واته: له جابری کوری (عبد الله) وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: بۆ خۆم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده یفه رموو: (نه وه ی پتی خو شه سهری شه هیدی بکات هیشتا به سهر زه وی دا بروات نه وه با سهری (طلحه) بکات).

۳۷۴۰ - (حسن) حَدَّثَنَا عَبْدُ الْقُدُّوسِ بْنُ مُحَمَّدٍ الْعَطَّارُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ عَاصِمٍ، عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ يَمْنَانَ بْنِ طَلْحَةَ، عَنْ عَمِّهِ مُوسَى بْنِ طَلْحَةَ، قَالَ: دَخَلْتُ عَلَى مُعَاوِيَةَ، فَقَالَ: أَلَا أُبَشِّرُكَ؟ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: طَلْحَةُ مِنْ قَضَى نَحْبِهِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ مُعَاوِيَةَ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له موسای کوری (طلحه) وه ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: چوومه خزمه ت مو عاویه رهزای خوای لی بی فهرمووی: هۆشیار به نه ری موژده یه کی خوشت نه ده می؟ بۆ خۆم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده یفه رموو: ((طَلْحَةَ) يه كينكه له (مَنْ قَضَى نَحْبَهُ) كه له م نايه ته دا هاتوه: (مِنْ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَى نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَلُوا تَبْدِيلًا) سورة الأحزاب: ۲۳. واته: مهردانیکی زۆر هه ن له باوه داران نه وه په یمانه ی داویانه به خوا، راستیان کرد له سهری ژیان و پابه ندبوون پتوه ی و لایان نه دا لی، جا هه یانه په یمانه که ی جیبه جی کردوو مرد له سهری، هه شیانه چاوه روانه، به هه یچ

شیوه یه ک گوران و لاری رووی تی نه کردوون.

۳۷۴۱ - (ضعیف) حَدَّثَنَا أَبُو سَعِيدٍ الْأَشَجُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنُ مَنْصُورٍ الْعَنَزِيُّ، عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عُلْقَمَةَ الْيَشْكُرِيِّ، قَالَ: سَمِعْتُ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ، قَالَ: سَمِعْتُ أُدْبِيَّ بْنَ أَبِي رَسُولٍ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ يَقُولُ: طَلْحَةُ وَالزُّبَيْرُ جَارَايَ فِي الْجَنَّةِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له پيشهوا عهليهوه رهزای خواى لى بى رهزای خواى لى بى ده گيرنه وه، كه فهرموويه تى: به گوئى خوم له ده مى پيغه مبهرى خوام صلى الله عليه وسلم بيستوه دهيفهرموو: ((طَلْحَةَ) و زوبير له بههشتدا دراوسى منن).

۳۷۴۲ - (حسن صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ مُحَمَّدُ بْنُ الْعَلَاءِ، قَالَ: حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ بُكَيْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا طَلْحَةُ بْنُ يَحْيَى، عَنْ مُوسَى، وَعِيسَى ابْنِ طَلْحَةَ، عَنْ أَبِيهِمَا طَلْحَةَ، أَنَّ أَصْحَابَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالُوا: لِأَعْرَابِيٍّ جَاهِلٍ: سَلُهُ عَمَّنْ قَضَى نَجْبَهُ مَنْ هُوَ؟ وَكَانُوا لَا يَجْتَرِئُونَ عَلَى مَسْأَلَتِهِ يُؤَفِّرُونَهُ وَيَهَابُونَهُ، فَسَأَلَهُ الْأَعْرَابِيُّ، فَأَعْرَضَ عَنْهُ، ثُمَّ سَأَلَهُ فَأَعْرَضَ عَنْهُ، ثُمَّ سَأَلَهُ فَأَعْرَضَ عَنْهُ، ثُمَّ إِنِّي أَطْلَعْتُ مِنْ بَابِ الْمَسْجِدِ وَعَلَيَّ ثِيَابٌ حُضْرٌ، فَلَمَّا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أَيْنَ السَّائِلُ عَمَّنْ قَضَى نَجْبَهُ؟ قَالَ الْأَعْرَابِيُّ: أَنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: هَذَا يَمُنُّ قَضَى نَجْبَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ أَبِي كُرَيْبٍ، عَنْ يُونُسَ بْنِ بُكَيْرٍ. وَقَدْ رَوَاهُ غَيْرُ وَاحِدٍ مِنْ كِبَارِ أَهْلِ الْحَدِيثِ عَنْ أَبِي كُرَيْبٍ، بِهَذَا الْحَدِيثِ. وَسَمِعْتُ مُحَمَّدَ بْنَ إِسْمَاعِيلَ، يُحَدِّثُ بِهَذَا عَنْ أَبِي كُرَيْبٍ، وَوَضَعَهُ فِي كِتَابِ الْفَوَائِدِ.

واته: له (طَلْحَةَ) وه رهزای خواى لى بى ده گيرنه وه، كه فهرموويه تى: هاوه لانى پيغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم به عهده ييكي دهشته كي نه زانيان وت: ده رباره ي (مَنْ قَضَى نَجْبَهُ) كه لهم نايه ته دا هاتوه: (مِنْ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا

مَا عَاهَلُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا).
سورة الأحزاب: ۲۳. واته: مهردانیکی زۆر ههه له باوهرداران شهو په یمانه ی داویانه به
خوا، راستیان کرد له سهری ژیان و پابه ندیوون پیوهی و لایان نه دا لی، جا هه یانه
په یمانه که ی جیبه جی کردوو مرد له سهری، هه شیان چاوه روانه، به هیچ شیوه یه ک
گوژان و لاری رووی تی نه کردوون.

له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم پیرسه، خو یان جوړه تی شهو یان
نه ده کرد شهو پرسیاره بکهه چونکه زۆر قه دریان ده گرت و سامیان لی ده کرد، جا
عه ره به ده شته کیه که سی شهو پرسیاره ی لی کرد، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه
وسلم هه ر سی جاره که رووی لی وه رچه ر خاند، له پاشدا من له ده رگای مزگه و ته وه
ده رکه وتم، پۆشاکینی سه وزم له به ردا بوو، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم
که منی دی فهرمووی: کی بوو پرسیاری ده رباره ی (مَنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ) پرسیاری لی
کردم؟ عه ره به ده شته کیه که وتی: من بووم شهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه
وسلم، فهرمووی: (نعمه واته (طَلَحَتْ) یه کیکه له وانه بهر شه نهم ثایه ته ده که وی).

ده رباره ی چاکه و پایهی زویری کوری عه وام رهزای خوای لی بی

۲۳ - بَابُ مَنَاقِبِ الزُّبَيْرِ بْنِ الْعَوَّامِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

۳۷۴۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُهُ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ،
عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنِ الزُّبَيْرِ، قَالَ: جَمَعَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَبَوَيْهِ
يَوْمَ قُرَيْظَةَ فَقَالَ: يَا أَبِي وَأُمِّي. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له زویری وه رهزای خوای لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری

سنن الترمذی بهر گئی چوارهم - باسه کانی چاکه و پلهو پایه ی پیغمبر صلی الله علیه وسلم

خوا صلی الله علیه وسلم، له روژی جهنگی (قُرَيْظَةَ) دا باوک و دایکی پیکه وه ناو بردوو، فرمووی: (باوک و دایکم فیدات بی).

۳۷۴۴ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاوِيَةُ بْنُ عَمْرٍو، قَالَ: حَدَّثَنَا زَائِدَةُ، عَنْ عَاصِمٍ، عَنْ زَيْدٍ، عَنْ عَلِيٍّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ لِكُلِّ نَبِيٍّ حَوَارِيًّا وَإِنَّ حَوَارِيَّ الرَّبِيِّ بْنِ الْعَوَّامِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَيُقَالُ أَلْ حَوَارِيُّ هُوَ النَّاصِرُ.

واته: له پيشهوا عليه وه رهزای خوی لی بی ده گپړنه وه، که فرمویه تی: پیغمبره خوی صلی الله علیه وسلم فرمویه تی: (همو پیغمبره هاوړی و یارمه تیده ری هه بووه، هاوړی و یارمه تیده ری منیش زویتری کوری عه وامه رهزای خوی لی بی).

۳۷۴۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِلَاَنَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ الْحَفَرِيُّ، وَأَبُو نُعَيْمٍ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ، عَنْ جَابِرٍ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: إِنَّ لِكُلِّ نَبِيٍّ حَوَارِيًّا وَإِنَّ حَوَارِيَّ الرَّبِيِّ بْنِ الْعَوَّامِ وَزَادَ أَبُو نُعَيْمٍ فِيهِ: يَوْمَ الْأَحْزَابِ. قَالَ: مَنْ يَأْتِنَا بِخَبَرِ الْقَوْمِ قَالَ الرَّبِيُّ أَنَا، قَالَهَا ثَلَاثًا. قَالَ الرَّبِيُّ أَنَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له جابیره وه رهزای خوی لی بی ده گپړنه وه، که فرمویه تی: له روژی جهنگی (الأحزاب) دا زویتر رهزای خوی لی بی هه لویستی زور جوامیرانه ی نواند، بو خوم گویم له پیغمبره خوی صلی الله علیه وسلم بوو ده یفرموو: (همو پیغمبره هاوړی و یارمه تیده ری هه بووه، هاوړی و یارمه تیده ری منیش زویتری کوری عه وامه). نه بو نوعیم نه مه ی بو زیاد کرد: نه مه له روژی جهنگی (الأحزاب) دا بوو، سی جار فرموی: کی هه والی دوژمنان بو دینی؟ هه سی

جاره که زوبیر رهزای خوی لی بی فرمووی: من.

۳۷۴۶ - (صحیح الإسناد) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ صَخْرِ بْنِ جُوَيْرِيَةَ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، قَالَ: أَوْصَى الزُّبَيْرُ، إِلَى ابْنِهِ عَبْدِ اللَّهِ صَبِيحَةَ الْجَمَلِ، فَقَالَ: مَا مِنِّي غَضُو إِلَّا وَقَدْ جُرِحَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى انْتَهَى ذَلِكَ إِلَى فَرْجِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ حَمَّادِ بْنِ زَيْدٍ.

واته: له هیشامی کوری عورووه ده گپرنه وه، که فرموویه تی: له رژی جهنگی (جمل) دا واته جهنگی نیتوان پی شه واهلی و خاتوو عانی شه رهزای خویان لی بی، سر له به یانیه که ی زوبیر رهزای خوی لی بی و هسیه تی کرد بو (عبد الله) ی کوری و فرمووی: هه موو نه دنامه کانی جه ستم له خزمهت پیغه مبهری خوادا صلی الله علیه وسلم بریندار کراون ته نانهت شهرمگه شم، (عبد الله) ی کوری فرمووی: هه تا ده گاته شهرمگه شی.

دهرباره ی چاکه و پایه ی (عبد الرحمن) ی کوری عهوف رهزای خوی لی بی

۲۶ - بَابُ مَنَاقِبِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ بْنِ عَبْدِ عَوْفٍ الزُّهْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

۳۷۴۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ حُمَيْدٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَبُو بَكْرٍ فِي الْجَنَّةِ، وَعُمَرُ فِي الْجَنَّةِ، وَعُثْمَانُ فِي الْجَنَّةِ، وَعَلِيٌّ فِي الْجَنَّةِ، وَطَلْحَةُ فِي الْجَنَّةِ وَالزُّبَيْرُ فِي الْجَنَّةِ، وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ فِي الْجَنَّةِ، وَسَعْدُ فِي الْجَنَّةِ، وَسَعِيدُ فِي الْجَنَّةِ، وَأَبُو عُبَيْدَةَ بْنُ الْجَرَّاحِ فِي الْجَنَّةِ. أَخْبَرَنَا أَبُو مُصْعَبٍ قِرَاءَةً، عَنْ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ حُمَيْدٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ، وَلَمْ

سنن الترمذی بهر گئی چواره م - باسه کانی چاکه و پله و پاییه ی پیغمبر صلی الله علیه وسلم

يَذْكُرُ فِيهِ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ. وَقَدْ رُوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ حُمَيْدٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ زَيْدٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَ هَذَا، وَهَذَا أَصَحُّ مِنَ الْحَدِيثِ الْأَوَّلِ.

واته: له (عبد الرحمن) ی کوری عهوفه وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نه بو به کر و عومهر و عوسمان و عهلی و (طَلْحَةَ) و زوییر و (عبد الرحمن) ی کوری عهوف و سهعد و سعید و نه بو عویه یده ی کوری جهراح به ههشتین).

٣٧٤٨ - (صحيح) حَدَّثَنَا صَالِحُ بْنُ مِسْمَارٍ الْمَرْزُوقِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي قُدَيْبٍ، عَنْ مُوسَى بْنِ يَعْقُوبَ، عَنْ عُمَرَ بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ حُمَيْدٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ سَعِيدَ بْنَ زَيْدٍ، حَدَّثَهُ فِي نَفَرٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: عَشْرَةٌ فِي الْجَنَّةِ: أَبُو بَكْرٍ فِي الْجَنَّةِ، وَعُمَرُ فِي الْجَنَّةِ، وَعُثْمَانُ وَعَلِيٌّ وَالزُّبَيْرُ وَطَلْحَةُ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ وَأَبُو عُبَيْدَةَ وَسَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ. قَالَ: فَعَدَّ هَؤُلَاءِ التَّسْعَةَ وَسَكَتَ عَنِ الْعَاشِرِ، فَقَالَ الْقَوْمُ: نَنْشُدُكَ اللَّهُ يَا أَبَا الْأَعْمُورِ مِنَ الْعَاشِرِ؟ قَالَ: نَشْدُقُونِي بِاللَّهِ، أَبُو الْأَعْمُورِ فِي الْجَنَّةِ. أَبُو الْأَعْمُورِ هُوَ: سَعِيدُ بْنُ زَيْدٍ بْنِ عَمْرِو بْنِ نُفَيْلٍ. وَسَمِعْتُ مُحَمَّدًا يَقُولُ: هُوَ أَصَحُّ مِنَ الْحَدِيثِ الْأَوَّلِ.

واته: له سهعیدی کوری زهیده وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نهم ده که سه به ههشتین: نه بو به کر و عومهر و عوسمان و عهلی و (طَلْحَةَ) و زوییر و (عبد الرحمن) ی کوری عهوف و سهعدی کوری نه بی وه قاص و نه بو عویه یده ی کوری جهراح). فهرمووی: نهم نو که سه ی نیر بی ده نگ بوو، خه لکه که و تیان: سویندت ددهین به خوای گهوره نه ی نه بو نه عوهر دهیم کهس کییه؟ فهرمووی: له بهر

سنن الترمذی بهر گئی چوارهم - باسه کانی چاکه و پلهو پایدی پیغمبر صلی الله علیه وسلم

سوینده که تان خومم (نهبو نه عوهر به ههشتیه)، نهبو نه عوهر واته: زهیدی کوری
عهمری کوری نوفه یل.

۳۷۴۹ - (حسن) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا بَكْرُ بْنُ مُضَرَ، عَنْ صَخْرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقُولُ: إِنَّ أَمْرَكُمْ لِمِمَّا يَهْمُنِي بَعْدِي، وَلَنْ يَصْبِرَ عَلَيْكُمْ إِلَّا الصَّابِرُونَ. قَالَ: ثُمَّ تَقُولُ عَائِشَةُ، فَسَقَى اللَّهُ أَبَاكَ مِنْ سَلْسَبِيلِ الْجَنَّةِ، تُرِيدُ عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ، وَقَدْ كَانَ وَصَلَ أَزْوَاجَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَالٍ، يُقَالُ: يَبْعَثُ بِأَرْبَعِينَ أَلْفًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له عائشه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی:
پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (له دواى مردنی خوم گوزهران و
کاروباری نیه وه زور به لامه وه گرنگه، چونکه جگه له نارامگران کهس توانای
نارامگرنتی نیه). نهبو سه له مه کوری (عبد الرحمن) ی کوری عهوف فهرمووی:
له پاشدا عائشه رهزای خوای لی بی فهرمووی: خوای گه وره له کاریزی سه سه بیلی
به ههشت باوکت تیراو بکات، مدهستی عائشه (عبد الرحمن) ی کوری عهوف بوو،
که هه میشه به مال و سامان هاوسه رکانی پیغه مبهری خوای صلی الله علیه وسلم
به سر ده کرده وه، دهوتری: جاری وا هه بوو چل ههزاری بو ده ناردن.

۳۷۵۰ - (حسن الإسناد صحيح بما قبله) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ عَثْمَانَ الْبَصْرِيُّ، وَإِسْحَاقُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ بْنِ حَبِيبٍ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا قُرَيْشُ بْنُ أَنَسٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، أَنَّ عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ عَوْفٍ، أَوْصَى بِحَدِيقَةٍ لَأُمَّهَاتِ الْمُؤْمِنِينَ يَبْعَثُ بِأَرْبَعِ مِائَةِ أَلْفٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له نهبی سه له مه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی:
(عبد الرحمن) ی کوری عهوف باختکی کردبوو به وهقف بو دایکانی باوه داران واته:

سنن الترمذی بهر گئی چوارهم - باسه کانی چاکه و پلهوپایه ی پیغمبر صلی الله علیه وسلم

هاوسه رکانی پیغمبره ری خوای صلی الله علیه وسلم، جاری واهه بوو
له ده سته کوتی نهو باخه چوار سه د هه زاری بز ده ناردن.

ده باره ی چاکه و پایه ی سه عدی کوری نه بی وه قاص ره زای خوای لی بی

۲۷ - بَابُ مَنَاقِبِ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَاسْمُ أَبِي وَقَّاصٍ: مَالِكُ بْنُ

وَهَبٍ

۳۷۵۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا رَجَاءُ بْنُ مُحَمَّدٍ الْغُدْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَعْفَرُ بْنُ عَوْنٍ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أَبِي خَالِدٍ، عَنْ قَيْسِ بْنِ أَبِي حَازِمٍ، عَنْ سَعْدٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: اللَّهُمَّ اسْتَجِبْ لِسَعْدٍ إِذَا دَعَاكَ. وَقَدْ رُوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ عَنْ إِسْمَاعِيلَ، عَنْ قَيْسٍ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: اللَّهُمَّ اسْتَجِبْ لِسَعْدٍ إِذَا دَعَاكَ وَهَذَا أَصَحُّ.

واته: له سه عده وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که پیغمبره ری خوا صلی
الله علیه وسلم فەرموویه تی: (خودایه نزاو پارانه وه ی سه عد گیرا بکه، هه ر کاتی
لیت پارایه وه).

۳۷۵۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، وَأَبُو سَعِيدٍ الْأَشْجَعِيُّ، قَالَا: حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ، عَنْ مُجَالِدٍ، عَنْ عَامِرِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: أَقْبَلَ سَعْدٌ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: هَذَا خَالِي فَلْيُرِنِي أَمْرُ خَالَةٍ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ مُجَالِدٍ. وَكَانَ سَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ مِنْ بَنِي زُهْرَةَ، وَكَانَتْ أُمُّ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ بَنِي زُهْرَةَ فَلِذَلِكَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَذَا خَالِي.

واته: له جابیری کوری (عبد الله) وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که

فهرموویه تی: سه عدی کوری نه بی وه قاص ره زای خوی لی بی هات، یتیم بهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (نهمه خالی منه، با خه لکیش خالی خویانم نیشان بدهن).

۳۷۵۳ - (منکر بذکر الغلام الحزور) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ الصَّبَّاحِ الْبَرَّازُ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ زَيْدٍ، وَيَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، سَمِعَا سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ، يَقُولُ: قَالَ عَلِيٌّ: مَا جَمَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَبَاهُ وَأُمُّهُ لِأَحَدٍ إِلَّا لِسَعْدٍ، قَالَ لَهُ يَوْمَ أُحُدٍ: ازِمْ فِدَاكَ أَبِي وَأُمِّي، وَقَالَ لَهُ: ازِمْ أَثْمَ الْعُلَامِ الْحَزَوْرُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَى غَيْرُ وَاحِدٍ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ سَعْدٍ. ناقصون في الباب عن سعد.

واته: له یتیم بهری خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: یتیم بهری خوا صلی الله علیه وسلم باوک و دایکی یتیم بهری به قوربانی که سی تر نه کردون جگه له سه عد، له رۆژی جهنگی نو خوددا پیتی فهرموو: (نهی سه عد تیر بته قینه، تیر بارانیان بکه باوک و دایکم به قوربانت بن). ههروه ها پیتی فهرموو: (تیر بارانیان بکه نهی رۆلهی نه بهردی چاو نه ترس).

۳۷۵۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ بْنُ سَعْدٍ، وَعَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ، قَالَ: جَمَعَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَبَوَيْهِ يَوْمَ أُحُدٍ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ شَدَّادٍ بْنِ الْهَادِ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له سه عدی کوری نه بی وه قاصه وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: له رۆژی جهنگی نو خوددا یتیم بهری خوا صلی الله علیه وسلم باوک و دایکی یتیم بهری ده کردن به قوربانم.

۳۷۵۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا بِذَلِكَ مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ سَعْدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ شَدَّادٍ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، قَالَ: مَا سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُقَدِّرُ أَحَدًا بِأَبَوْنِهِ إِلَّا لِسَعْدٍ، فَإِنِّي سَمِعْتُهُ يَقُولُ يَوْمَ أُحُدٍ: اِزِمْ سَعْدُ فِذَاكَ أَبِي وَأُمِّي. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له پيشهوا عليهوه رهزای خوای لی بی ده گپړنهوه، که فهرموویهتی: نه مبیستوه پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم باوک و دایکی پینکوه به قوربانی کهسی تر نه کرددون جگه له ساعد، لهروژی جهنگی نوحوددا بو خوم گویم له پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم بوو دهیفرموو: (نهی ساعد تیر بته قینه، تیربارانیان بکه باوک و دایکم به قوربانت بن).

۳۷۵۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ غَامِرٍ بْنِ رَبِيعَةَ، أَنَّ عَائِشَةَ، قَالَتْ: سَهَرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَقْدَمَهُ الْمَدِينَةَ لَيْلَةً. قَالَ: لَيْتَ رَجُلًا صَالِحًا يُخْرِسُنِي اللَّيْلَةَ. قَالَتْ: فَبَيْنَمَا نَحْنُ كَذَلِكَ إِذْ سَمِعْنَا خَشْخَشَةَ السِّلَاحِ، فَقَالَ: مَنْ هَذَا؟ فَقَالَ: سَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا جَاءَ بِكَ؟ فَقَالَ سَعْدٌ: وَقَعَ فِي نَفْسِي خَوْفٌ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَجِئْتُ أَخْرُسُهُ، فَدَعَا لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ثُمَّ نَامَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عائیشهوه رهزای خوای لی بی ده گپړنهوه، که فهرموویهتی: له سهرهتای گهیشتنی پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم بو مه دینه شهوی خهوی لی زرا، فهرمووی: (خوزگا نه مشه و پیاوکی صالح و چاک پاسهوانی بکردمایه)، عائیشه رهزای خوای لی بی فهرمووی: نیتمه لهو مشت و مړه دا بووین گویمان له خشی چک بوو، فهرمووی: نهوه کییه؟ وتی: منم، ساعدی کورې نه بی وه قاص،

سنن الترمذی بهر گئی چوارهم - باسه کانی چاکه و پله و پایهی پیغمبر صلی الله علیه وسلم

پیغمبره‌ری خوا صلی الله علیه وسلم پیئی فەرموو: (بۆچی هاتوویت؟) وتی: ترسی
کهوتە دڵمه‌وه وتم نه‌وه‌کا پیغمبره‌ری خوا صلی الله علیه وسلم تووشی شتی بپی
بۆیه هاتووم پاسه‌وانی بکه‌م، پیغمبره‌ری خوا صلی الله علیه وسلم بۆی پارایه‌وه،
له‌پاشدا خه‌وت.

ده‌باره‌ی چاکه و پایه‌ی زه‌یدی کورپی عه‌مری کورپی نوه‌یل ره‌زای
خوای لی بی

۲۸ - بَابُ مَنَاقِبِ أَبِي الْأَعْوَرِ، وَاسْمُهُ سَعِيدُ بْنُ زَيْدِ بْنِ عَمْرِو بْنِ نُفَيْلٍ رَضِيَ اللَّهُ
عَنْهُ

۳۷۵۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُشَيْمٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا حُصَيْنٌ،
عَنْ هِلَالِ بْنِ يَسَافٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ ظَالِمٍ الْمَازِنِيِّ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ زَيْدِ بْنِ عَمْرِو بْنِ
نُفَيْلٍ، أَنَّهُ قَالَ: أَشْهَدُ عَلَى التَّسْعَةِ أَنَّهُمْ فِي الْجَنَّةِ، وَلَوْ شَهِدْتُ عَلَى الْعَاشِرِ لَمْ أَتَمَّ.
قِيلَ: وَكَيْفَ ذَاكَ؟ قَالَ: كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِحِجْرَاءَ، فَقَالَ: أَتُبْتُ
حِجْرَاءَ، فَإِنَّهُ لَيْسَ عَلَيْكَ إِلَّا نَبِيٌّ أَوْ صِدِّيقٌ أَوْ شَهِيدٌ. قِيلَ: وَمَنْ هُمْ؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَأَبُو بَكْرٍ، وَعُمَرُ، وَعُثْمَانُ، وَعَلِيٌّ، وَطَلْحَةُ، وَالزُّبَيْرُ، وَسَعْدُ،
وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ. قِيلَ فَمَنْ الْعَاشِرُ؟ قَالَ: أَنَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ
رُويَ مِنْ غَيْرِ وَجْهٍ عَنْ سَعِيدِ بْنِ زَيْدٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ
مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحُجَّاجُ بْنُ مُحَمَّدٍ قَالَ: حَدَّثَنِي شُعْبَةُ، عَنِ الْحَرِّ بْنِ الصَّبَّاحِ، عَنْ
عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْأَحْنَسِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ زَيْدٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ
بِمَعْنَاهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له سه‌عیدی کورپی زه‌یده‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که

فهرموویه تی: شایه تی دهدهم نهم نو کهسه بههشتین، خو نه گهر شایه تی بدهم بو دهیه میش گونا هبار نا بم، وتیان: چۆن چۆنی؟ فهرمووی: له خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، نیمه له سه ر کیوی حیرا بووین، کیوه که کهوته له رزه، فهرمووی: (دامه زری نهوانه ی به سه رته وهن له م سیانه به ده ر نین: پیغه مبه ر یان راستگو و راساله، یا شه هیده له پیناوی خوا ده کوژریت)، وترا: نهوانه کی بوون به سه ر کیوه که وه؟ فهرمووی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم و نه بو به کر و عومه ر و عوسمان و عهلی و (طَلْحَة) و زوبیر و سه عد و (عبد الرحمن) ی کوپی عه وف بوون، وترا: نهی دهیه م کهس کی بوو؟ فهرمووی: من بووم.

ده رباره ی چاکه و پایه ی عه باسی مامی پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم

۲۹ - بَابُ مَنْاقِبِ أَبِي الْفَضْلِ عِمِّ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

وَهُوَ الْعَبَّاسُ بْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

۳۷۵۸ - (ضعيف الا قوله: (عم الرجل) فصحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي زِيَادٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَارِثِ قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ الْمُطَّلِبِ بْنُ رَبِيعَةَ بْنِ الْحَارِثِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، أَنَّ الْعَبَّاسَ بْنَ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، دَخَلَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُغَضَّبًا وَأَنَا عِنْدَهُ، فَقَالَ: مَا أَغْضَبَكَ؟ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا لَنَا وَلِقُرَيْشٍ، إِذَا تَلَاقَوْا بَيْنَهُمْ تَلَاقَوْا بِوُجُوهِ مُبَشَّرَةٍ، وَإِذَا لَقَوْنَا لَقَوْنَا بِغَيْرِ ذَلِكَ، قَالَ: فَغَضِبَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى اخْمَرَّ وَجْهَهُ، ثُمَّ قَالَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا يَدْخُلُ قَلْبَ رَجُلٍ الْإِيمَانُ حَتَّى يُحِبَّكُمْ اللَّهُ وَلِرَسُولِهِ، ثُمَّ قَالَ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ مَنْ آذَى عَمِّي فَقَدْ آذَانِي فَإِنَّمَا عَمُّ الرَّجُلِ صِنُّ أَبِيهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد المطلب) ی کوپی ره بیعه ی کوپی (حارث) ی کوپی (عبد

المطلب) وه رهزای خوای لی بیّ ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: بوّ خوّم له خزمهت پیّغه مبهردا صلی الله علیه وسلم بووم، عه باسی کوری (عبد المطلب) رهزای خوای لی بیّ به توورپییه وه هاته خزمه تی، فهرمووی: (بوّچی تووره بوویت؟) فهرمووی: نهی پیّغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، قوره یش به رووی خوّش و شهوق و زهوقه وه ده گهن به یهک، که چی که ده گهن به ئیمه به شیوه یه کی ترن، پیّغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم تووره بوو رووی سور هه لگه را، له پاشدا فهرمووی: (سویند به (الله) که گیانی منی به دهسته نیمان و باوه ر ناچیتته دلّی که سیکه وه هه تا له بهر خواو له بهر پیّغه مبهره که ی ئیوه ی خوّش نه وی). ئینجا فهرمووی: (نه ی خه لکینه! نه وی نازاری مامم ده دا نه وه نازاری من ده دات، چونکه بیگومان مامه ی پیاو له جیتی باوکیه تی).

۳۶۵۸ (م) - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ الدُّورَقِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، عَنِ الْجُرَيْرِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ شَقِيقٍ، قَالَ: قُلْتُ لِعَائِشَةَ: أَيُّ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ أَحَبَّ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ؟ قَالَتْ: أَبُو بَكْرٍ، قُلْتُ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَتْ: عُمَرُ، قُلْتُ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَتْ: ثُمَّ أَبُو عُبَيْدَةَ بْنُ الْجَرَّاحِ، قُلْتُ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: فَسَكَتَتْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الله) ی کوری شهقیقه وه ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: به عائیشه م رهزای خوای لی بیّ وت: پیّغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم چ هاوه لئیکی له هه موو کهس زیاتری خوّشه ویست؟ فهرمووی: پیّشه وا نه بو به کر رهزای خوای لی بیّ، وتم: له پاشدا کیّی تر؟ فهرمووی: پیّشه وا عومه ر رهزای خوای لی بیّ، وتم: له پاشدا کیّی تر؟ فهرمووی: نه بو عوبه یده ی کوری جه راخ رهزای خوای لی بیّ، وتم: له پاشدا کیّی تر؟ عائیشه بیده نگ بوو.

۳۷۵۹ - (ضعیف) حَدَّثَنَا الْقَاسِمُ بْنُ زَكَرِيَّا الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ، عَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنْ عَبْدِ الْأَعْلَى، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْعَبَّاسُ مِنِّي وَأَنَا مِنْهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ إِسْرَائِيلَ.

واته: له نینو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (عه باس پارچه یه که له منو منیش پارچه یه کم له عه باس).

۳۷۵۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: نِعَمَ الرَّجُلُ أَبُو بَكْرٍ، نِعَمَ الرَّجُلُ عُمَرُ، نِعَمَ الرَّجُلُ أَبُو عُبَيْدَةَ بْنُ الْجَرَّاحِ.

واته: له نه بو هورهیره وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (باشترین پیوا پیتشهوا نه بو به کره، باشترین پیوا پیتشهوا عومه ره، باشترین پیوا نه بو عوبه یده ی کوری جه راحه).

۳۷۶۰ - (صحیح بما قبله) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ الدُّورَقِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَهْبُ بْنُ جَرِيرٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، قَالَ: سَمِعْتُ الْأَعْمَشَ يُحَدِّثُ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مُرَّةَ، عَنْ أَبِي الْبَخْتَرِيِّ، عَنْ عَلِيٍّ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لِعُمَرَ فِي الْعَبَّاسِ: إِنَّ عَمَّ الرَّجُلِ صِنُّ أَبِيهِ، وَكَانَ عُمَرُ كَلَّمَهُ فِي صَدَقَتِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له پیتشهوا علیه وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیتشهوا عومره دهرباره ی زه کاته که ی عه باس قسه ی کرد، پیغه مبهری خوا صلی

الله علیه وسلم پیئی فهرموو: (بیگومان مامه ی پیاو له جیتی باوکیه تی).

۳۷۶۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ الدَّوْرَقِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا شَبَابَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَزْعَاءُ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الْأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الْعَبَّاسُ عَمُّ رَسُولِ اللَّهِ، وَإِنَّ عَمَّ الرَّجُلِ صِنُّ أَبِيهِ، أَوْ مِنْ صِنِّ أَبِيهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ أَبِي الزِّنَادِ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (عهباس مامی پیغه مبهری خواجه صلی الله علیه وسلم، بیگومان مامه ی پیاو له جیتی باوکیه تی).

۳۷۶۲ - (حسن) حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ سَعِيدٍ الْجَوْهَرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَهَّابِ بْنُ عَطَاءٍ، عَنْ ثَوْرِ بْنِ يَزِيدَ، عَنْ مَكْحُولٍ، عَنْ كُرَيْبٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِلْعَبَّاسِ: إِذَا كَانَ عِدَاةَ الْإِثْنَيْنِ فَأْتِيْنِي أَنْتَ وَوَلَدُكَ حَتَّى أَدْعُو لَكُم بِدَعْوَةٍ يَنْفَعُكَ اللَّهُ بِهَا وَوَلَدُكَ، فَعَدَا وَغَدَوْنَا مَعَهُ فَأَلْبَسَنَا كِسَاءً ثُمَّ قَالَ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْعَبَّاسِ وَوَلَدِهِ مَغْفِرَةً ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً لَا تُعَادِرُ ذَنْبًا، اللَّهُمَّ اخْفِظْهُ فِي وَلَدِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نیبنو عهباسه وه رهزای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم به عهباسی فهرمووی: (سهر له بهیانی روژی دوو شه مه خوت و منداله کانت وهرن بو لام، ههتا دوعایه کتان بو بکه م خوی گه وه بیکاته مایه ی خیر و چاکه بو خوت و بو منداله مانت). جا سهر له بهیانی له تهک باوکم چووینه خزمه تی، پوشاکیکی به خه لات داینی یان به عهبايه

سنن الترمذی بهر گئی چوارهم - باسه کانی چاکه و بله پایهی پیغمبر صلی الله علیه وسلم

دایوشین، فهرمووی: (خودایه له عهباس و له منداله کانی خوشبه به لیخوشبوونیکی وها گوناھی ناشکراو نهینیان پاک بکاتهوه و هیچ گوناهیکیان نه مینتی، خودایه ناگات له منداله کانی بیت).

دهرباره ی چاکه و پایهی جه عفری کوری نه بی (طالب)

رهزای خوی لی بی

۳۰ - بَابُ مَنَاقِبِ جَعْفَرِ بْنِ أَبِي طَالِبٍ أَخِي عَلِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

۳۷۶۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنِ الْعَلَاءِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: رَأَيْتُ جَعْفَرًا يَطِيرُ فِي الْجَنَّةِ مَعَ الْمَلَائِكَةِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرٍ، وَقَدْ ضَعَّفَهُ يَحْيَى بْنُ مَعِينٍ وَغَيْرُهُ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرٍ هُوَ وَالِدُ عَلِيِّ بْنِ الْمَدِينِيِّ. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (له به ههشتدا جه عفرم دی له تهک مه لانیکه دا ده فری).

۳۷۶۴ - (صحیح الإسناد موقوفا) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَهَّابِ الثَّقَفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَالِدُ الْحَذَّاءُ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: مَا اخْتَدَى النَّعَالُ وَلَا انْتَعَلَ وَلَا رَكِبَ الْمَطَايَا وَلَا رَكِبَ الْكُورَ بَعْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَفْضَلَ مِنْ جَعْفَرٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی:

له پاش پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم باشرین که سی پیتلاوی له پی کردبی و سواری ولاخ و کوپان زین بووبی جه عفری کوری نه بی (طالب) ره زای خوی لی بی.

۳۷۶۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ مُوسَى، عَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَجَعْفَرِ بْنِ أَبِي طَالِبٍ: أَشَبَّهْتَ خَلْقِي وَخُلُقِي فِي الْحَدِيثِ قِصَّةً. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له بهرانی کوری عازیبه ره زای خوی لی بی ده گپ نه وه، که فرموده تی: پیغمبره خوا صلی الله علیه به جه عفری کوری نه بی (طالب) فرمود: (شکل و شیوه و رفتاری جونت له خوم ده چی).

۳۷۶۶ - (ضعیف جدا) حَدَّثَنَا أَبُو سَعِيدٍ الْأَشَجُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ أَبُو يَحْيَى التَّمِيمِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ أَبُو إِسْحَاقَ الْمَخْزُومِيُّ، عَنْ سَعِيدِ الْمُقْبَرِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: إِنْ كُنْتُ لَأَسْأَلَ الرَّجُلَ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الْآيَاتِ مِنَ الْقُرْآنِ أَنَا أَعْلَمُ بِهَا مِنْهُ، مَا أَسْأَلُهُ إِلَّا لِيُطْعِمَنِي شَيْئًا، فَكُنْتُ إِذَا سَأَلْتُ جَعْفَرَ بْنَ أَبِي طَالِبٍ لَمْ يُجِبْنِي حَتَّى يَذْهَبَ بِي إِلَى مَنْزِلِهِ فَيَقُولُ لِامْرَأَتِهِ: يَا أَسْمَاءُ أَطْعِمِينَا، فَإِذَا أَطْعَمَتْنَا أَجَابَنِي، وَكَانَ جَعْفَرُ يُحِبُّ الْمَسَاكِينَ وَيَجْلِسُ إِلَيْهِمْ وَيُحَدِّثُهُمْ وَيُحَدِّثُونَهُ، فَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَكْنِيهِ بِأَبِي الْمَسَاكِينِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ. وَأَبُو إِسْحَاقَ الْمَخْزُومِيُّ هُوَ: إِبْرَاهِيمُ بْنُ الْفَضْلِ الْمَدِينِيُّ، وَقَدْ تَكَلَّمَ فِيهِ بَعْضُ أَهْلِ الْحَدِيثِ مِنْ قَبْلِ حِفْظِهِ.

واته: له نه بو هوره ره وه ره زای خوی لی بی ده گپ نه وه، که فرموده تی: دهر باره ی نایه ته کانی قورنان له یه کی له هاوه لانی پیغمبره صلی الله علیه وسلم

ده پرسی له کاتیکیدا خۆم لهو باشتر شارهزا بووم، بهس له بهر نهوه لیم ده پرسی شتیکم بداتی بیخۆم و تیرم بکات، جا کاتی پرسیارم ده کرد له جه عفری کوری نه بی (طالب)، وه لآمی نه ده دامه وه ههتا ده بیردمه وه بۆ مالی خۆیان، به ژنه که ی ده فهرموو: نه ی نه سما خواردنمان بدهری، جا نه ویش خواردنی ده داینی نه و کاته وه لآمی پرسیاره که ی ده دامه وه، جه عفر هه ژارانی خوشده و یست له گه لیان داده نیشته و گفتوگۆی له ته که ده کردن و نه وانیش گفتوگۆیان له ته که ده کرد. پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ناوی نابوو: باوکی هه ژاران.

۳۷۶۷ - (ضعیف) حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدُ حَاتِمُ بْنُ سَيَّاحٍ الْمَرْوَزِيُّ، حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ ابْنِ عَجْلَانَ عَنْ يَزِيدَ بْنِ قُسَيْطٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ كُنَّا نَدْعُو جَعْفَرَ بْنَ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَبَا الْمَسَاكِينِ، فُكُنَّا إِذَا أَتَيْنَاهُ قَرَّبْنَا إِلَيْهِ مَا خَضَرَ فَأَتَيْنَاهُ يَوْمًا فَلَمْ يَحْذَ عَنْدَهُ شَيْئًا فَأَخْرَجَ جَرَّةً مِنْ عَسَلٍ فَكَسَّرَهَا فَجَعَلْنَا نَلْعَقُ مِنْهَا. قَالَ أَبُو عِيسَى: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: نیمه جه عفری کوری نه بی (طالب) مان رهزای خوی لی بی به باوکی هه ژاران بانگ ده کرد، جاری رۆشتین بۆ خزمه تی هیچ نه بوو بیخۆین، گۆزه ی هه نگوینه که ی هینا شکاندی نیمه ش ده مانلسته وه و ده مانخوارد.

دهرباره‌ی چاکه و پایهی حه‌سهن و حوسه‌ین ره‌زای خوایان لی بی

۳۱ - بَابُ مَنَاقِبِ أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ
وَالْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا

۳۷۶۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ الْحَفَرِيُّ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي زَيْدٍ، عَنْ ابْنِ أَبِي نُعْمٍ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ سَيِّدَا شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ. حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَرِيرٌ، وَمُحَمَّدُ بْنُ فَضِيلٍ، عَنْ يَزِيدَ، نَحْوَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَابْنُ أَبِي نُعْمٍ هُوَ: عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي نُعْمٍ الْبَجَلِيُّ الْكُوفِيُّ.

واته: له نه‌بو سه‌عیدی خودریه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گی‌رنه‌وه، که
فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (حه‌سهن و
حوسه‌ین ره‌زای خوایان لی بی گه‌وره سه‌روه‌ری لاوانی خه‌لکی به‌هشتن).

۳۷۶۹ - (حسن) حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، وَعَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ مَخْلَدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ يَعْقُوبَ الرَّمَعِيُّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ بْنِ زَيْدٍ بْنِ الْمُهَاجِرِ قَالَ: أَخْبَرَنِي مُسْلِمُ بْنُ أَبِي سَهْلٍ النَّبَالُ قَالَ: أَخْبَرَنِي الْحَسَنُ بْنُ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي أَبِي أُسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ، قَالَ: طَرَفْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ لَيْلَةٍ فِي بَعْضِ الْحَاجَةِ فَخَرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ مُشْتَمِلٌ عَلَى شَيْءٍ لَا أَدْرِي مَا هُوَ، فَلَمَّا فَرَعْتُ مِنْ حَاجَتِي. قُلْتُ: مَا هَذَا الَّذِي أَنْتَ مُشْتَمِلٌ عَلَيْهِ؟ فَكَشَفَهُ فَإِذَا حَسَنٌ وَحُسَيْنٌ عَلَى وَرِكَهِ، فَقَالَ: هَذَانِ ابْنَايَ وَابْنَا ابْنَتِي، اللَّهُمَّ إِنِّي أَجِبُهُمَا فَأَجِبْهُمَا وَأَحِبَّ مَنْ يُحِبُّهُمَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له نه‌بو نوسامه‌ی کوری زهیده‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: شهوی دام له ده‌رگای پیغمبره‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌به‌ر کاریکی پیویست، شتیکی داپوشراوی به کۆله‌وه بوو نه‌م نه‌زانی چیه، کاتی که پیویستیه‌که‌م جیبه‌جی کرد، وتم: نه‌وه چیه؟ لایدا سه‌یرده‌که‌م حه‌سه‌ن و حوسه‌نین ره‌زای خویان لی بی، فهرمووی: (حه‌سه‌ن و حوسه‌نین کوری منن کوری کچه‌که‌من، خودایه من خۆشم ده‌وین تۆش خۆشت بوین، نه‌و که‌سه‌شت خۆش بویت که خۆشی ده‌وین).

۳۷۷۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا عُقْبَةُ بْنُ مُكْرَمٍ الْبَصْرِيُّ الْعَمِّيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَهْبُ بْنُ جَرِيرٍ بْنِ حَازِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ أَبِي يَعْقُوبَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي نُعْمٍ، أَنَّ رَجُلًا مِنْ أَهْلِ الْعِرَاقِ سَأَلَ ابْنَ عُمَرَ عَنْ دَمِ الْبَعُوضِ يُصِيبُ الثَّوْبَ، فَقَالَ ابْنُ عُمَرَ: انْظُرُوا إِلَى هَذَا يَسْأَلُ عَنْ دَمِ الْبَعُوضِ وَقَدْ قَتَلُوا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَسَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: إِنَّ الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ هُمَا رِجَائَتَايَ مِنَ الدُّنْيَا. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَاهُ شُعْبَةُ، وَمَهْدِيُّ بْنُ مَيْمُونٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ أَبِي يَعْقُوبَ. وَقَدْ رَوَى عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ.

واته: له (عبد الرحمن)ی کوری نه‌بی نوعمه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که پیاویکی خه‌لکی عیراق پرسیری کرد له نیینو عومه‌ر ره‌زای خویان لی بی: نه‌گه‌ر خوینی می‌شوله بکه‌وی له جل و به‌رگ حوکه‌ی چیه؟ فهرمووی: سه‌یری نه‌مه بکه‌ن، کچه‌زای پیغمبره‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌کوژن، که‌چی ده‌رباره‌ی حوکه‌ی خوینی می‌شوله بکه‌وی له جل و به‌رگ ده‌پرسن، بۆ خۆم گویم له پیغمبره‌ری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده‌یفه‌رموو: (حه‌سه‌ن و حوسه‌نین دوو ریجانه‌ی منن له دنیا‌دا).

۳۷۷۱ - (ضعیف) حَدَّثَنَا أَبُو سَعِيدٍ الْأَشْجِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو خَالِدٍ الْأَحْمَرُ، قَالَ: حَدَّثَنَا رَزِينٌ، قَالَ: حَدَّثَنِي سَلْمَى، قَالَتْ: دَخَلْتُ عَلَى أُمِّ سَلَمَةَ، وَهِيَ تَبْكِي، فَقُلْتُ: مَا يَبْكِيكَ؟ قَالَتْ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، تَغْنِي فِي الْمَنَامِ، وَعَلَى رَأْسِهِ وَلِحْيَتِهِ التُّرَابُ، فَقُلْتُ: مَا لَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: شَهِدْتُ قَتْلَ الْحُسَيْنِ أَنْفًا. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ.

واته: سهلما فەرمووی: چووم بۆ لای ئەبو سە لەمە سەیر دەکەم دەگری، وتم: بۆچی دەگری؟ فەرمووی: پیغمەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم دی لەخەوما خۆل بە سەر و ریشیەوه بوو، وتم: پیغمەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم ئەوه چیتە؟ فەرمووی: (نەختی لەمە و پێش لە لای حوسەینی کورم بووم لەبەرچاوی خۆم کوشتیان).

۳۷۷۲ - (ضعیف) حَدَّثَنَا أَبُو سَعِيدٍ الْأَشْجِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُقْبَةُ بْنُ خَالِدٍ قَالَ: حَدَّثَنِي يُوسُفُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، أَنَّهُ سَمِعَ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ، يَقُولُ: سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَيُّ أَهْلِ بَيْتِكَ أَحَبُّ إِلَيْكَ؟ قَالَ: الْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ. وَكَانَ يَقُولُ لِفَاطِمَةَ ادْعِي لِي ابْنِي، فَيَضُمُّهُمَا وَيَضُمُّهُمَا إِلَيْهِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ أَنَسٍ.

واته: لە ئەنەسی کورێ مایکەوه رەزای خوا ی لێ بێ دەگیرنەوه، که فەرموویەتی: لە پیغمەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم پرسیار کرا: لە کەسوکاری خۆت کێت زیاتر خۆش دەوی؟ فەرمووی: (هەسەن و حوسەین رەزای خوا یان لێ بێ). هەموو جارێ بە (فاطمە) ی دەفەرموو: دوو کورە کە ی خۆم بۆ بانگ بکە، دیگوشین بە سنگی خۆیەوه و تێر تێر بۆنی دەکردن.

۳۷۷۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْأَنْصَارِيُّ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْأَشْعَثُ هُوَ ابْنُ عَبْدِ الْمَلِكِ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ أَبِي بَكْرَةَ، قَالَ: صَعِدَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمِنْبَرَ فَقَالَ: إِنَّ ابْنِي هَذَا سَيِّدٌ يُصْلِحُ اللَّهُ عَلَى يَدَيْهِ فَنَتَيْنِ عَظِيمَتَيْنِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. يَعْنِي: الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ.

واته: له نه بی (بکرة) وه رهزای خوای لی بی ده گترنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم سهرکه وته سهر مینه بر به حه سنی فهرموو: (نهم کوره ی من سهرور و سهیده نومید ده کم خوای گه وره له سهر دهستی نه وه ناشته وایی بهر یا بی له نیتوان دوو کومه لی گه وره له موسولمانان و ریکیان بخاته وه).

۳۷۷۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ حُرَيْثٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُسَيْنٍ بْنِ وَاقِدٍ، قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ بُرَيْدَةَ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبِي بُرَيْدَةَ، يَقُولُ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْطُبُنَا إِذْ جَاءَ الْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ عَلَيْهِمَا قَمِيصَانِ أَحْمَرَانِ يَمْشِيَانِ وَيَعْتُرَانِ، فَنَزَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنَ الْمِنْبَرِ فَحَمَلَهُمَا وَوَضَعَهُمَا بَيْنَ يَدَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: صَدَقَ اللَّهُ (إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ) نَظَرْتُ إِلَى هَذَيْنِ الصَّبِيِّينِ يَمْشِيَانِ وَيَعْتُرَانِ فَلَمْ أَصْبِرْ حَتَّى قَطَعْتُ حَدِيثِي وَرَفَعْتُهُمَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ إِنَّمَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ الْحُسَيْنِ بْنِ وَاقِدٍ.

واته: له بوره ده وه رهزای خوای لی بی ده گترنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم وتاری بو ده داین، له وکاته دا حه سهن و حوسه دین رهزای خویان لی بی هاتن ههریه که و کراسیکی سوریان له بهر دا بوو، ده که وتن و هه لئه سانه وه، پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم له سهر مینه ره که ی دابه زی، له باوه شی کردن و بردنیه سهر مینه ره که، له پاشدا فهرمووی: (خوای گه وره راستی

سنن الترمذی بهرگی چوارهم - باسه کانی چاکه و پله پویه یتیمبر صلی الله علیه وسلم

فرموده له کاتیکدا که ده فرمودیت: (إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ). بهراستی مال و منواله کانتان فیتنه. کاتی نه دوانه مبینی ده که وتن و هله سانه وه خو م پی رانه گیرا). له پاشدا دهستی کرده وه به وتاردان.

۳۷۷۵ - (حسن) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَرَفَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ عَيَّاشٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُثْمَانَ بْنِ حُثَيْمٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ رَاشِدٍ، عَنْ يَعْلَى بْنِ مُرَّةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: حُسَيْنٌ مِنِّي وَأَنَا مِنْ حُسَيْنٍ، أَحَبَّ اللَّهُ مَنْ أَحَبَّ حُسَيْنًا، حُسَيْنٌ سِبْطٌ مِنَ الْأَسْبَاطِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَإِنَّمَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُثْمَانَ بْنِ حُثَيْمٍ. وَقَدْ رَوَاهُ غَيْرُ وَاحِدٍ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُثْمَانَ بْنِ حُثَيْمٍ.

واته: له یه علای کوری (مُسرَّة) وه ره زای خوی لی بی ده گیرنه وه، که فرمودیه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمودیه تی: (حوسهین له منه، منیش له حوسهینم، خوا نه و که سهی خو شی بویت که حوسهینی خوش دهویت، حوسهین نه ته وهیه کی سه ره خو یه له نه ته وه باشه کان).

۳۷۷۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: لَمْ يَكُنْ أَحَدٌ مِنْهُمْ أَشْبَهَ بِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه ره زای خوی لی بی ده گیرنه وه، که فرمودیه تی: هیچ که سی له وان به قه ده سهن له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ناچی.

۳۷۷۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ أَبِي خَالِدٍ، عَنْ أَبِي جَحْفَةَ، قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

سنن الترمذی بهر گئی چواره م - باسه کانی چاکه و پله و پاییه ی پیغمبر صلی الله علیه وسلم

وَكَانَ الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ يُشَبِّهُهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَابْنِ الزُّبَيْرِ.

واته: له نه بی جوحه یفه وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره ری خوام صلی الله علیه وسلم بینی حه سه ن ره زای خوای لی بی له وه ده چی.

۳۷۷۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا خَلَادُ بْنُ أَسْلَمَ الْبَغْدَادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا النَّضْرُ بْنُ شُمَيْلٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا هِشَامُ بْنُ حَسَّانَ، عَنْ خَفْصَةَ بِنْتِ سِيرِينَ، قَالَتْ: حَدَّثَنِي أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ، قَالَ: كُنْتُ عِنْدَ ابْنِ زِيَادٍ فَجِئَ بِرَأْسِ الْحُسَيْنِ فَجَعَلَ يَقُولُ بِقَضِيبٍ فِي أَنْفِهِ وَيَقُولُ: مَا رَأَيْتُ مِثْلَ هَذَا حُسْنًا، لَمْ يُذَكَّرْ؟ قَالَ: قُلْتُ: أَمَا إِنَّهُ كَانَ مِنْ أَشْبَهُهُمْ بِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: له لای نیبنو زیاد بووم سه ری حوسه نیان هینا، شولیک ی به ده سه وه بو، شوله که ی ده ژه ند به لوتی حوسه ن دا، ده یوت: شتی وا جوان و نازدارم نه دیوه، فهرموو: ده ی با بزائن هیچ که سی له وان به قه د حوسه ن له پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم ناچی.

۳۷۷۹ - (ضعيف) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ مُوسَى، عَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ هَانِيٍّ بْنِ هَانِيٍّ، عَنْ عَلِيٍّ، قَالَ: الْحَسَنُ أَشَبَّهُ بِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا بَيْنَ الصَّدْرِ إِلَى الرَّأْسِ، وَالْحُسَيْنُ أَشَبَّهُ بِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا كَانَ أَسْفَلَ مِنْ ذَلِكَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له پتشه وا علیه وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: حه سه ن له نیوان سنگی هه تا سه ری له پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم

دهچی، حوسه ینیش له وه بهر ده خواری له پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم دهچی.

۳۷۸۰ - (صحیح الإسناد) حَدَّثَنَا وَاصِلُ بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ عُمَارَةَ بْنِ عُثْمِرٍ، قَالَ: لَمَّا جِيَءَ بِرَأْسِ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ وَأَصْحَابِهِ نُصِبَتْ فِي الْمَسْجِدِ فِي الرَّحْبَةِ فَاَنْتَهَيْتُ إِلَيْهِمْ وَهُمْ يَقُولُونَ: قَدْ جَاءَتْ قَدْ جَاءَتْ، فَإِذَا حَيَّةٌ قَدْ جَاءَتْ تَحُلُّ الرُّؤُوسَ حَتَّى دَخَلْتُ فِي مَنْحَرِي عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ فَمَكَثْتُ هُنَيْهَةً، ثُمَّ خَرَجْتُ فَدَهَبْتُ حَتَّى تَعَيَّبْتُ. ثُمَّ قَالُوا: قَدْ جَاءَتْ، قَدْ جَاءَتْ، فَقَعَلْتُ ذَلِكَ مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عوماره ی کوری عومه یره وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: کاتی سهری (عبید الله) ی کوری زیاد و هاوه لانیان هیتا له حه وشه ی مزگه وتی کوفه که وتبون به سهر یه کدا، گه یشتمه لایان دیانوت: بیتگومان هات، بیتگومان هات، ماری هات خوی کرد به ناو سهره کاندا هه تا چووه کونه لوتی (عبید الله) ی کوری زیاده وه که می مایه وه، له پاشدا هاته ده ره وه و روشت هه تا دیار نه ما، له پاشدا وتیان: بیتگومان هات، بیتگومان هات، دوو جار تا سی جار نه مه دوو باره بوویه وه.

۳۷۸۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، وَإِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَا: أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ، عَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنْ مَيْسَرَةَ بْنِ حَبِيبٍ، عَنِ الْمِنْهَالِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ زَيْدِ بْنِ حُبَيْشٍ، عَنْ حَذِيفَةَ، قَالَ: سَأَلَتْنِي أُمِّي مَتَى عَهْدُكَ تَعْنِي بِالنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ فَقُلْتُ: مَا لِي بِهِ عَهْدٌ مُنْذُ كَذَا وَكَذَا، فَنَالَتْ مِنِّي، فَقُلْتُ لَهَا: دَعِينِي إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَصْلَحِي مَعَهُ الْمَغْرِبَ، وَأَسْأَلُهُ أَنْ يَسْتَعْفِزَ لِي وَلَكَ، فَأَنْتِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَصَلَّيْتُ مَعَهُ الْمَغْرِبَ فَصَلَّى حَتَّى صَلَّى الْعِشَاءَ، ثُمَّ انْفَتَلَ

فَتَبِعْتُهُ، فَسَمِعَ صَوْتِي، فَقَالَ: مَنْ هَذَا، حَذِيفَةُ؟ قُلْتُ: نَعَمْ، قَالَ: مَا حَاجْتُكَ عَقَرَ
اللهُ لَكَ وَلَأُمِّكَ؟ قَالَ: إِنَّ هَذَا مَلَكٌ لَمْ يَنْزِلِ الْأَرْضَ قَطُّ قَبْلَ هَذِهِ اللَّيْلَةِ اسْتَأْذَنَ رَبُّهُ
أَنْ يُسَلِّمَ عَلَيَّ وَيُبَشِّرَنِي بِأَنَّ فَاطِمَةَ سَيِّدَةَ نِسَاءِ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَأَنَّ الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ سَيِّدَا
شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ
إِسْرَائِيلَ.

واته: له (حذيفة) وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: دایکم لیی
پرسیم: له که یه وه به خزمهت پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم نه که یشتوویت؟ وتم:
له فلان کات و فلان کاته وه به خزمه تی نه که یشتووم، جایکم قسه ی پی و تم، پیتم
وت: وازم لی بیته ده چم بو خزمهت پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم نوژی شیوانی
له گهل ده کهم، داواشی لی ده کهم بو هه ردو و کمان بیاریته وه و داوا ی لیخو شبو و فغان
بو بکات، جا رو شتم بو خزمه تی نوژی شیوانم له گهل کرد، هه ر نوژی تری کرد
هه تا نوژی خه و تنانی کرد، له پاشدا گه رایه وه منیش شوینی که وتم، که گوئی
له ده نگم بوو فهرمووی: نه وه کییه؟ (حذيفة)؟ وتم: به لی، فهرمووی: (پیوستیت به
چیخه خوا له خوت و له دایکت خو ش بی؟). جا فهرمووی: (نه مه مه لانی که یه که
یه که مجاره بی بو سهر زهوی، روخه تی له خوا خواستوه بی بو سهر زهوی و سلاوم
لی بکات و موژدهم بداتی که (فاطمة) گه وره و سهر داری ژنانی به هه شته،
بیگومان هه سن و حوسه ینیش رهزای خویان لی بی گه وره و سهر داری لاوانی
به هه شتن).

۳۷۸۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أَسَامَةَ، عَنْ فَضِيلِ بْنِ
مَرْزُوقٍ، عَنْ عَدِيِّ بْنِ ثَابِتٍ، عَنِ الْبَرَاءِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَبْصَرَ حَسَنًا
وَحُسَيْنًا فَقَالَ: اللَّهُمَّ إِنِّي أُحِبُّهُمَا فَأَجِبْهُمَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له بهرائه وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم حه سن و حوسهین بینی فهرمووی: (خوایه من نم دوانم خوش دهوی، توش خوست بوین).

۳۷۸۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ عَدِيِّ بْنِ ثَابِتٍ، قَالَ: سَمِعْتُ الْبَرَاءَ بْنَ عَازِبٍ، يَقُولُ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَاضِعًا الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ عَلَى عَاتِقِهِ وَهُوَ يَقُولُ: اللَّهُمَّ إِنِّي أُحِبُّهُ فَأُجِبْهُ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ وَهُوَ أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ الْفَضَّلِ بْنِ مَرْزُوقٍ.

واته: له بهرائی کوری عازیبه وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبه رم صلی الله علیه وسلم بینی حه سنی کوری عه لی له سر شانی دانابوو ده فهرموو: (خوایه من خوشم دهوی، توش خوست بویت).

۳۷۸۴ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَامِرٍ الْعَقَدِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَمْعَةُ بْنُ صَالِحٍ، عَنْ سَلَمَةَ بْنِ وَهْرَامٍ، عَنْ عِكْرَمَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَامِلَ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَى عَاتِقِهِ فَقَالَ رَجُلٌ: نِعَمَ الْمَرْكَبِ رَكِبْتَ يَا غُلَامٌ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَنِعَمَ الرَّكِيبِ هُوَ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَزَمْعَةُ بْنُ صَالِحٍ قَدْ صَعَّقَهُ بَعْضُ أَهْلِ الْحَدِيثِ مِنْ قِبَلِ حِفْظِهِ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم حه سنی کوری عه لی له سر شانی هه لگرتبوو، پیای و تی: سواری شانی چاکترین که س بویت، پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (حه سن خوشی چاکترین سواره).

۳۷۸۵ - (ضعيف) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ كَثِيرِ النَّوَّاءِ، عَنْ أَبِي إِدْرِيسَ، عَنِ الْمُسَيَّبِ بْنِ نَجْبَةَ، قَالَ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ كُلَّ نَبِيٍّ أُعْطِيَ سَبْعَةَ نُجَبَاءَ رُفَقَاءَ أَوْ رُقَبَاءَ وَأُعْطِيتُ أَنَا أَرْبَعَةَ عَشَرَ، قُلْنَا: مَنْ هُمْ؟ قَالَ، أَنَا وَابْنَانِي، وَجَعْفَرُ، وَخَزْرَجَةُ، وَأَبُو بَكْرٍ، وَعُمَرُ، وَمُضْعَبُ بْنُ عُمَيْرٍ، وَبِلَالٌ، وَسَلْمَانُ، وَعَمَّارٌ، وَالْمِقْدَادُ، وَحَذِيفَةُ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْعُودٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَقَدْ رُوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ عَنْ عَلِيٍّ مُؤَقَّوفاً.

واته: له پيشهوا عليهوه ره زای خواي لى بى ده گيړنه وه، كه فهرموويه تى: پيغمبري خوا صلى الله عليه وسلم فهرموويه تى: (همو مو په يامبه ري حدوت هاورپي نه جيب زاده ي پي به خشراوه، به لام من چواره دم پي به خشراوه كه بريتين له مانه: خوم و هردوو كورپه كم حه سن و حوسه ين و جه عفر و حه مزه و پيشهوا نه بو به كر و پيشهوا عومر و موصعب و بيلال و سه مان و عه مار و مقداد و (حذيفة) و (عبد الله) ي كوري مه سعود).

ده باره ي چاكه و پايه ي كه سو كاري پيغمبر صلى الله عليه وسلم

۳۲ - بَابُ مَنَاقِبِ أَهْلِ بَيْتِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

۳۷۸۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ الْحَسَنِ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي حَجَّتِهِ يَوْمَ عَرَفَةَ وَهُوَ عَلَى نَاقَتِهِ الْقَصْوَاءِ يَخْطُبُ، فَسَمِعْتُهُ يَقُولُ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي تَرَكْتُ فِيكُمْ مَا إِنْ أَخَذْتُمْ بِهِ لَنْ تَضِلُّوا: كِتَابَ اللَّهِ، وَعِثْرَتِي أَهْلَ بَيْتِي. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي ذَرٍّ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَزَيْدِ بْنِ أَرْقَمٍ، وَحَذِيفَةَ بْنِ أَبِي سَيْدٍ. وَهَذَا حَدِيثٌ

سنن الترمذي بهر گي چواره م - باسه کاني چاکه و پلهوپايه ي پيغمبر صلى الله عليه وسلم

حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَزَيْدُ بْنُ الْحَسَنِ، قَدْ رَوَى عَنْهُ سَعِيدُ بْنُ سُلَيْمَانَ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ.

واته: له جابيري کوري (عبد الله) وه ره زاي خواي لي بي ده گيرنه وه، که فهرموويه تي: له حه جه کهيدا پيغمبري خواص صلى الله عليه وسلم بيني روزي عهده فقه به سهر و شتره که يه وه وتاري ده دا، ده يه فهرموو: (ته ي خه لکينه! نه وه ي من به جيم هيشته وه ده ستي پتوه بگرن ههرگيز گومرا و سهرگرده دان نابن: قورنان و خانه واده و که سوکاره که م) واته شوينکه وتني قورنان و، خو شه ويستي بو خانه واده و که سوکاري پيغمبر صلى الله عليه وسلم.

۳۷۸۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سُلَيْمَانَ بْنِ الْأَصْبَهَانِيِّ، عَنْ يَحْيَى بْنِ عُبَيْدٍ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ أَبِي رَاحٍ، عَنْ عُمَرَ بْنِ أَبِي سَلَمَةَ، رَيْبِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا) فِي بَيْتِ أُمِّ سَلَمَةَ، فَدَعَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَاطِمَةَ وَحَسَنًا وَحُسَيْنًا فَجَلَّلَهُمْ بِكِسَاءٍ وَعَلَيَّ خَلْفَ ظَهْرِهِ فَجَلَّلَهُ بِكِسَاءٍ ثُمَّ قَالَ: اللَّهُمَّ هَؤُلَاءِ أَهْلُ بَيْتِي فَأَذْهِبْ عَنْهُمْ الرِّجْسَ وَطَهِّرْهُمْ تَطْهِيرًا قَالَتْ أُمُّ سَلَمَةَ: وَأَنَا مَعَهُمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: أَنْتِ عَلَى مَكَانِكَ وَأَنْتِ إِلَى خَيْرٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ، وَمَعْقِلِ بْنِ يَسَارٍ، وَأَبِي الْخَمْرَاءِ، وَأَنَسِ بْنِ مَالِكٍ. وَهَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له عومهر ي کوري ته بي سه له مه وه، که له مائي پيغمبري خوا صلى الله عليه وسلم په روره ده که راو گه وره بوو ده گيرنه وه، که فهرموويه تي: کاتي نه م ثايه ته دابه زي بو پيغمبري خوا صلى الله عليه وسلم، له مائي نومو سه له مه بوو: (إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا) سورة الاحزاب:

۳۲. واته: بهراستی لهم - ناراستانه دا - خوا ههر دهیه وی هه موو چلک و چه په لی و، گشت کاریکی ناره و او نادروستان لی دور بخاته وه (نه ی خانه واده ی یتیمبره را)، وه به پوختیی و پاکی بتانه یلیته وه و راتان بگری.

یتیمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم (فاطمة) و حه سن و حوسه یینی بانگ کرد، به پوشاک دایوشین و پیشه و اهلی له دوا یوه بوو نه ویشی به پوشاک دایوشی، له پاشدا فره مووی: (خودایه، نه مانه خانه واده و که سوکاری منن، له هه موو چلک و چه په لی و، گشت کاریکی ناره و او نادروست دوریان بخه ره وه و به پوختیی و پاکی بیانیه له وه). نومو سه له مه فره مووی: نه ی یتیمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم، نایا منیش له گه ل نه و انم؟ فره مووی: (به لی، تو له سه ره بهش و باره ی خوتی، تو له سه ره خیر و چاکه ی).

۳۷۸۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ الْمُنْذِرِ الْكُوْفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ فُضَيْلٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْأَعْمَشُ، عَنْ عَطِيَّةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، وَالْأَعْمَشُ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ أَبِي ثَابِتٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَزْمَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنِّي تَارِكٌ فِيكُمْ مَا إِنْ تَمَسَّكْتُمْ بِهِ لَنْ تَضِلُّوا بَعْدِي أَحَدُهُمَا أَكْبَرُ مِنَ الْآخَرِ: كِتَابُ اللَّهِ حَبْلٌ مَمْدُودٌ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ. وَعِشْرَتِي أَهْلُ بَيْتِي، وَلَنْ يَفْرَقَا حَتَّى يَرِدَا عَلَيَّ الْحَوْضَ فَنَنْظُرُوا كَيْفَ تَخْلُقُونِي فِيهِمَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له حه بیسی کوری نه بی (ثابت) و زهیدی کوری نه رقه مه وه ره زای خوی لی بی ده گیر نه وه، که فره موویانه: یتیمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فره موویته ی: (بیگومان نه وه ی من به جیم هیشتوه له دوا ی خوم دهستی پیوه بگرن هه رگیز گومرا و سه رگه ردان نابن، یه کیکیان گه وره تره له وی تریان: قورشان که په یتیکی شور کراوه یه له ناسمانه وه بۆ زه وی، خانه واده و که سوکاره کهم، نه م دووانه له یه کتر

جيانابنه وه هه تاكو دينه لام له سهر چهوزي كه وسهر، جا پروانن چون جينشيني من ده كمن لهو دووانه دا).

۳۷۸۹ - (ضعيف) حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ سُلَيْمَانُ بْنُ الْأَشْعَثِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا يَحْيَى بْنُ مَعِينٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هِشَامُ بْنُ يُوسُفَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سُلَيْمَانَ التَّوْفَلِيِّ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَحِبُّوا اللَّهَ لِمَا يَغْدُوكُمْ مِنْ نِعَمِهِ، وَأَحِبُّوا اللَّهَ وَأَحِبُّوا أَهْلَ بَيْتِي لِجِي. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ إِنَّمَا نَعْرِفُهُ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نيبنو عه باسه وه ره زاي خويان لى بى ده گيرنه وه، كه فهرموويه تى: پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم فهرموويه تى: (خواتان خوش بويت له ناز و نيعمه تى خوى بهر هه مه ندتان ده كات، منتان خوش بويت له بهر خوشه ويستى خوا، خانه واده و كه سوکاره كه متان خوش بويت له بهر خوشه ويستى من).

چاکه و پایه ی مه عاز و زهید و نوبه ی و نه بی عوبه یده ره زای خويان لى

بى

۳۳ - بَابُ مَنَاقِبِ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ، وَزَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ، وَأَبِي بَكْرٍ، وَأَبِي عُبَيْدَةَ بْنِ الْجَرَّاحِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ

۳۷۹۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حُمَيْدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ دَاوُدَ الْعَطَّارِ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَرْحَمُ أُمَّتِي بِأُمَّتِي أَبُو بَكْرٍ، وَأَشَدُّهُمْ فِي أَمْرِ اللَّهِ عُمَرُ، وَأَصْدَقُهُمْ خَبَاءٌ، عُثْمَانُ بْنُ عَفَّانَ، وَأَعْلَمُهُمْ بِالْحَلَالِ وَالْحَرَامِ مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ، وَأَفْرَضُهُمْ زَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ،

سنن الترمذی بهر گئی جواره م - باسه کانی چاکه و پلهو پایهی پیغمبر صلی الله علیه وسلم

وَأَقْرَبُهُمْ أَبِي بَنُ كَعْبٍ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَمِينٌ وَأَمِينُ هَذِهِ الْأُمَّةِ أَبُو عُبَيْدَةَ بْنُ الْجَرَّاحِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ قَتَادَةَ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ وَقَدْ رَوَاهُ أَبُو قِلَابَةَ، عَنْ أَنَسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ. وَالْمَشْهُورُ حَدِيثُ أَبِي قِلَابَةَ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه ره زای خوای لی بی ده گپ نه وه، که فرمویه تی: پیغمبر خا صلی الله علیه وسلم فرمویه تی: (به سوزترین کهس بۆ نوممه ته کهم پیشه و نه بو به کره، توندترینان له سر فرمانی خوای گه وره پیشه و عومره، راستگوترینان له شهرم و شکودا پیشه و عوسمانه، شاره زاترینان له حلال و حرام موعازی کوری جبه له، شاره زاترینان له دابه شکردنی میراتدا زهیدی کوری (ثابت) ه، قورناخوینترینان توبه ی کوری که عبه، هه موو نوممه تی ده سپاکیکی هه یه، نه مین و ده ستپاکی نه م نوممه ته نه بو عوبه یده ی کوری جه راحه).

۳۷۹۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَهَّابِ بْنُ عَبْدِ الْمَجِيدِ الثَّقَفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَالِدُ الْحَذَّاءُ، عَنْ أَبِي قِلَابَةَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَرْحَمُ أُمَّتِي بِأُمَّتِي أَبُو بَكْرٍ، وَأَشَدُّهُمْ فِي أَمْرِ اللَّهِ عُمَرُ، وَأَصْدَقُهُمْ خِيَاءَ عَثْمَانُ، وَأَقْرَبُهُمْ لِكِتَابِ اللَّهِ أَبِي بَنُ كَعْبٍ، وَأَقْرَبُهُمْ زَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ، وَأَعْلَمُهُمْ بِالْحَلَالِ وَالْحَرَامِ مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ أَلَا وَإِنَّ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَمِينًا وَإِنَّ أَمِينَ هَذِهِ الْأُمَّةِ أَبُو عُبَيْدَةَ بْنُ الْجَرَّاحِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه ره زای خوای لی بی ده گپ نه وه، که فرمویه تی: پیغمبر خا صلی الله علیه وسلم فرمویه تی: (به سوزترین کهس بۆ نوممه ته کهم پیشه و نه بو به کره، توندترینان له سر فرمانی خوای گه وره پیشه و عومره، راستگوترینان له شهرم و شکودا پیشه و عوسمانه،

قورئاخوینترینیان نوبه‌ی کورپی که عبه، شارده‌زاترینیان له دابه‌شکردنی میراتدا زهیدی کورپی (ثابت)ه، شارده‌زاترینیان له حه‌لال و حه‌رام موعازی کورپی جه‌به‌له، هه‌موو نوممه‌تی نه‌میندار و ده‌سپاکیکی هه‌یه، نه‌میندار و ده‌سپاکیکی نه‌م نوممه‌ته‌ش نه‌بو عوبه‌یده‌ی کورپی جه‌راحه).

۳۷۹۲ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، قَالَ: سَمِعْتُ قَتَادَةَ، يُحَدِّثُ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِأَبِي بَنِي كَعْبٍ: إِنَّ اللَّهَ أَمَرَنِي أَنْ أَقْرَأَ عَلَيْكَ (لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا) قَالَ: وَسَيَّائِي؟ قَالَ: نَعَمْ، فَبَكَى. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَى عَنْ أَبِي بَنِي كَعْبٍ، قَالَ: قَالَ لِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَذَكَرَ نَحْوَهُ.

واته: له نه‌نه‌سی کورپی مالیکه‌وه ره‌زای خوای لی بئی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم به نوبه‌ی کورپی که عبی فهرموو: (خوای گه‌وره فهرمانی پی کردووم نه‌م سوره‌ته‌ت له‌لا بخوینیم: (لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا)، نوبه‌ی فهرمووی: خوای گه‌وره ناوی منی هیتا؟ فهرمووی: (به‌لی). نوبه‌ی ده‌ستی کرده‌گریان.

۳۷۹۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ، عَنْ عَاصِمٍ، قَالَ: سَمِعْتُ زَيْدَ بْنَ حُبَيْشٍ يُحَدِّثُ، عَنْ أَبِي بَنِي كَعْبٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَهُ: إِنَّ اللَّهَ أَمَرَنِي أَنْ أَقْرَأَ عَلَيْكَ فَقَرَأَ عَلَيْهِ لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ فَقَرَأَ فِيهَا: إِنَّ دَاتِ الدِّينِ عِنْدَ اللَّهِ الْخِيفِيَّةُ الْمُسْلِمَةُ لَا الْيَهُودِيَّةُ، وَلَا النَّصْرَانِيَّةُ، مَنْ يَعْمَلْ خَيْرًا فَلَنْ يُكْفَرَهُ، وَقَرَأَ عَلَيْهِ: وَلَوْ أَنَّ لِبَنِي آدَمَ وَادِيًا مِنْ مَالٍ لَابْتَغَى إِلَيْهِ ثَانِيًا، وَلَوْ كَانَ لَهُ ثَانِيًا لَابْتَغَى إِلَيْهِ ثَالِثًا، وَلَا يَمْلَأُ جَوْفَ ابْنِ آدَمَ إِلَّا التُّرَابُ، وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ تَابَ. قَالَ أَبُو عِيسَى: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ

رُوي من غير هذا الوجه. رَوَاهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبَرْزَى، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لِأَبِي بِنِ كَعْبٍ: إِنَّ اللَّهَ أَمَرَنِي أَنْ أَقْرَأَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ. وَقَدْ رَوَى قَتَادَةُ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لِأَبِي: إِنَّ اللَّهَ أَمَرَنِي أَنْ أَقْرَأَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ.

واته: له نوبه‌ی کورپی که عبه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم به نوبه‌ی کورپی که عبی فهرموو: (خوای گه‌وره فهرمانی پی کردووم قورنانت له‌لا بخوینم: سوره‌تی: (لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا) ی بو خوینده‌وه، نه‌مه‌ی تیدا خوینده‌وه: دینی راست و دروست پاک و بی‌گهرده له‌لای خوا دینی نیسلامه، نه‌ک دینی گاور و جوله‌که، نه‌وه‌ی کار و کرده‌وه‌ی چاکه نه‌نجام بدات فهراموش ناکریت، نه‌مه‌شی بو خوینده‌وه: (نه‌گهر نه‌وه‌ی ناده‌م پری شیوی مال و سامانی هه‌بی، هه‌ول ده‌دات بی‌کات به دوو شیو، نه‌گهر دوو شیوشی هه‌بی دوا‌ی هه‌ول ده‌دات بی‌کات به سیان، مه‌گهر گلی گۆره‌که‌ی ده‌می تی‌ر بکات نه‌گینا تی‌ر ناخوات).

۳۷۹۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: جَمَعَ الْقُرْآنَ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَرْبَعَةُ كُلُّهُمْ مِنَ الْأَنْصَارِ: أَبِي بِنِ كَعْبٍ، وَمُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ، وَزَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ، وَأَبُو زَيْدٍ. قَالَ: قُلْتُ لِأَنَسٍ: مَنْ أَبُو زَيْدٍ؟ قَالَ: أَخَذَ عُمُومَتِي. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه‌نه‌سی کورپی مالیکه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ری خوادا صلی الله علیه وسلم له‌لایه‌ن چوار که‌س له یاریده‌ده‌رانه‌وه قورنان کوکرایه‌وه: نوبه‌ی کورپی که ععب، موغازی کورپی جه‌به‌ل، زهیدی کورپی (ثابت)، نه‌بو زهید ره‌زای خویان لی بی، راوی فهرمووی: به

نه نه سم وت: نه بو زهید کییه؟ فهرمووی: یه کیکه له مامه کانی من.

۳۷۹۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: نِعَمَ الرَّجُلُ أَبُو بَكْرٍ، نِعَمَ الرَّجُلُ عُمَرُ، نِعَمَ الرَّجُلُ أَبُو عُبَيْدَةَ بْنُ الْجَرَّاحِ، نِعَمَ الرَّجُلُ أُسَيْدُ بْنُ حُضَيْرٍ، نِعَمَ الرَّجُلُ ثَابِتُ بْنُ قَيْسِ بْنِ شِمَاسٍ، نِعَمَ الرَّجُلُ مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ، نِعَمَ الرَّجُلُ مُعَاذُ بْنُ عَمْرٍو بْنِ الْجُمُوحِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ إِنَّمَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ سُهَيْلٍ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (چاکترین پیاو نه م که سانه ن: پیتشهوا نه بو به کر، پیتشهوا عومهر، نه بو عوبهیده ی کوری جهراح، نوسهیدی کوری (حضیر)، (ثابت) کوری قه یسی کوری شه ماس، جه به له، هه موو نومه تی ده سپاکیکی هه یه، نه مین و ده ستپاکی نه م نومه ته نه بو عوبهیده ی کوری جهراحه)، موعازی کوری جه به له، موعازی کوری عه مری کوری جه موح رهزای خویان لی بی).

۳۷۹۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ صِلَةَ بْنِ زُفَرٍ، عَنْ حُذَيْفَةَ بْنِ الْيَمَانِ، قَالَ: جَاءَ الْعَاقِبُ وَالسَّيِّدُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَا: ابْعَثْ مَعَنَا أَمِينًا، فَقَالَ: فَإِنِّي سَأَبْعَثُ مَعَكُمْ أَمِينًا حَقَّ أَمِينٍ، فَأَشْرَفَ لَهَا النَّاسُ، فَبْعَثَ أَبَا عُبَيْدَةَ بْنُ الْجَرَّاحِ قَالَ: وَكَانَ أَبُو إِسْحَاقَ، إِذَا حَدَّثَ بِهَذَا الْحَدِيثِ عَنْ صِلَةَ، قَالَ: سَمِعْتُهُ مِنْذُ سِتِّينَ سَنَةً. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَى عَنْ عُمَرَ، وَأَنْسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: لِكُلِّ أُمَّةٍ أَمِينٌ، وَأَمِينُ هَذِهِ الْأُمَّةِ أَبُو عُبَيْدَةَ بْنُ الْجَرَّاحِ.

واته: له واته: له (حذیفه) ی کوری یه مانه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که

عاقیب و سدید هاتنه خزمهت پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم، وتیان: که سیکی نهمین و دهسپاکمان بۆ بنیره خه لکه که له دینی نیسلام شاره زاکات، فهرمووی: (بیگومان پیاویکی به ههق نهمین و دهسپاکتان بۆ ده نیرم شایسته ی نهوه ناوه بیت)، نهبو عوبه یدهی کوری جه راحی نارد. پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هه موو نوممه تی نهمیندار و دهسپاکیکی هه یه، نهمیندار و دهسپاکیکی نهم نوممه تهش نهبو عوبه یدهی کوری جه راحه).

دهرباره ی چاکه و پایه ی سهلمانی فارسی رهزای خوای لی بی

۳۴ - بَابُ مَنَاقِبِ سَلْمَانَ الْفَارِسِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

۳۷۹۷ - (صحيح الإسناد موقوف) حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنْ الْحَسَنِ بْنِ صَالِحٍ، عَنْ أَبِي رَبِيعَةَ الْإِيَادِيِّ، عَنْ الْحَسَنِ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ الْجَنَّةَ تُشْتَاقُ إِلَى ثَلَاثَةٍ: عَلِيٍّ، وَعَمَّارٍ، وَسَلْمَانَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ الْحَسَنِ بْنِ صَالِحٍ.

واته: له پیشهوا عه لیه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (به راستی به ههشت تامه زرزی نهم سی که سه یه: پیشهوا عدلی و عه ماری و سهلمانی فارسی رهزای خویان لی بی).

دهرباره‌ی چاکه و پایهی عه‌ماری کوری یاسر ره‌زای خوای لی بی

۳۵ - بَابُ مَنَاقِبِ عَمَّارِ بْنِ يَاسِرٍ وَكُنْيَتُهُ أَبُو الْيَقْظَانِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

۳۷۹۸ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ هَانِئِ بْنِ هَانِئٍ، عَنْ عَلِيٍّ، قَالَ: جَاءَ عَمَّارٌ يَسْتَأْذِنُ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: ائْذِنُوا لَهُ، مَرْحَبًا بِالطَّيِّبِ الْمُطِيبِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له پیشه‌وا علیه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گی‌رنه‌وه، که فهرموویه‌تی: عه‌مار هات بز خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم، داوای مؤله‌تی چوونه‌ژووره‌وی کرد، پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (مؤله‌تی پی بدن، مه‌رحبا له پی‌اوی باش و پاک و خاوین و بزوخوش و بزوخوشکراو).

۳۷۹۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا الْقَاسِمُ بْنُ دِينَارٍ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُثَيْدُ اللَّهِ بْنُ مُوسَى، عَنْ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ سَيَّاهٍ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ أَبِي ثَابِتٍ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَّارٍ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا خَيْرَ عَمَّارٍ بَيْنَ أَمْرَيْنِ إِلَّا اخْتَارَ أَرْشَدَهُمَا. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ سَيَّاهٍ، وَهُوَ شَيْخٌ كُوفِيٌّ. وَقَدْ رَوَى عَنْهُ النَّاسُ، وَلَهُ ابْنٌ يُقَالُ لَهُ: يَزِيدُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ ثِقَّةٌ رَوَى عَنْهُ يَحْيَى بْنُ آدَمَ.

واته: له عائیشه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گی‌رنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (عه‌مار سه‌پشک بکرایه له نیتوان دوو شتدا چاکترین و ناسانترینیانی هه‌لده‌بژارد).

۳۷۹۹م - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ عُمَيْرٍ عَنْ هِلَالٍ، مَوْلَى رُبَيْعٍ عَنْ رُبَيْعٍ، عَنْ خُذَيْفَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ. وَقَدْ رَوَى سَالِمُ الْمُرَادِيُّ الْكُوفِيُّ، عَنْ عَمْرِو بْنِ هَرِمٍ، عَنْ رُبَيْعِ بْنِ جِرَاشٍ، عَنْ خُذَيْفَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَ هَذَا.

۳۸۰۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو مُصْعَبٍ الْمَدِينِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنِ الْعَلَاءِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَتُبَشِّرُ يَا عَمَّارُ ثَقُلُكَ الْفِتْنَةُ الْبَاغِيَّةُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَأَبِي الْيَسَرِ، وَخُذَيْفَةَ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ الْعَلَاءِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نه ی عه مار موژده ت لی بی دهسته ی سته مکار و له خوا یاخی ده تکوژن).

چاکه و پایهی نه بی (ذری غیفاری رهزای خوای لی

۳۶ - بَابُ مَنَاقِبِ أَبِي ذَرٍّ الْغِفَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

۳۸۰۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ ثُمَيْرٍ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عُمَيْرٍ هُوَ أَبُو الْيَقْظَانِ، عَنْ أَبِي حَرْبٍ بْنِ أَبِي الْأَسْوَدِ الدِّبْلِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَا أَظْلَمَتِ الْخَضِرَاءُ وَلَا أَقْلَتِ الْغُبَرَاءُ أَصْدَقَ مِنْ أَبِي ذَرٍّ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ، وَأَبِي ذَرٍّ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له (عبد الله) عه مره وه ره زای خویان لی بیّ ده گپرنه وه، که
 فهرموویه تی: بو خوم گویم له پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم بوو
 ده یفه رموو: (ناسمان سیبهری بو کهس نه کردوو، زهوی کهسی هه نه گرتوو، خاوهن
 زمان بیّ، راستگوتر بیت له نه بی (ذر)).

۳۸۰۲ - (ضعیف) حَدَّثَنَا الْعَبَّاسُ الْعَنْبَرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا النَّضْرُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ:
 حَدَّثَنَا عِكْرَمَةُ بْنُ عَمَّارٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو زُمَيْلٍ، عَنْ مَالِكِ بْنِ مَرْثَدٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي
 ذَرٍّ، قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا أَظَلَّتِ الْخَضِرَاءُ وَلَا أَقَلَّتِ الْعَبْرَاءُ
 مِنْ ذِي لَهْجَةٍ أَصْدَقَ وَلَا أَوْفَى مِنْ أَبِي ذَرٍّ شَبْهَ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ، فَقَالَ عُمَرُ بْنُ
 الْخَطَّابِ كَالْحَاسِدِ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَتَعْرِفُ ذَلِكَ لَهُ؟ قَالَ: نَعَمْ فَأَعْرِفُوهُ. هَذَا حَدِيثٌ
 جَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَقَدْ رَوَى بَعْضُهُمْ هَذَا الْحَدِيثَ فَقَالَ: أَبُو ذَرٍّ يَمْشِي فِي
 الْأَرْضِ بِرُؤْهِ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ.

واته: له نه بی (ذر) وه ره زای خوی لی بیّ ده گپرنه وه، که فهرموویه تی:
 پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (ناسمان سیبهری بو کهس
 نه کردوو، زهوی کهسی هه نه گرتوو، خاوهن زمان بیّ، راستگوتر و به وه فاتر و به
 نه مهک تر بیّ له نه بی (ذر)، له عیسای کوری مه ریه م ده چیت).

چاکه و پایهی (عبد الله) ی کوری سه لام ره زای خوی لی

۳۷ - بَابُ مَنَاقِبِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

۳۸۰۳ - (ضعیف) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ سَعِيدٍ الْكِنْدِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُحَيَّةَ يَحْيَى بْنُ
 يَعْلَى بْنِ عَطَاءٍ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ عُمَيْرٍ، عَنْ ابْنِ أَخِي عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ، قَالَ: لَمَّا

أُرِيدَ قَتْلُ عُثْمَانَ جَاءَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَلَامٍ، فَقَالَ لَهُ عُثْمَانُ: مَا جَاءَ بِكَ؟ قَالَ: جِئْتُ فِي نَصْرِكَ، قَالَ: اخْرُجْ إِلَى النَّاسِ فَاطْرُدْهُمْ عَنِّي فَإِنَّكَ خَارِجًا خَيْرٌ لِي مِنْكَ دَاخِلًا، فَخَرَجَ عَبْدُ اللَّهِ، إِلَى النَّاسِ، فَقَالَ: أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّهُ كَانَ اسْمِي فِي الْجَاهِلِيَّةِ فُلَانٌ فَسَمَّيَنِي رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَبْدُ اللَّهِ، وَنَزَلَتْ فِي آيَاتٍ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ، فَنَزَلَتْ فِيَّ (وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى مِثْلِهِ فَاَمَنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ) وَنَزَلَ (فَلَنْ كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ) إِنَّ لِلَّهِ سَيِّفًا مَعْمُودًا عَنْكُمْ، وَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ قَدْ جَاوَزَتْكُمْ فِي بَلَدِكُمْ هَذَا الَّذِي نَزَلَ فِيهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَاللَّهُ اللَّهُ فِي هَذَا الرَّجُلِ أَنْ تَقْتُلُوهُ، فَوَاللَّهِ لَئِنْ قَتَلْتُمُوهُ لَتَطْرُدُنَّ جِيرَانَكُمْ الْمَلَائِكَةَ، وَلَتَسْلُرَنَّ سَيْفَ اللَّهِ الْمَعْمُودَ عَنْكُمْ فَلَا يُعْمَدُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، قَالُوا: اقْتُلُوا الْيَهُودِيَّ وَاقْتُلُوا عُثْمَانَ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ إِنَّمَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ عُمَيْرٍ، وَقَدْ رَوَى شُعَيْبُ بْنُ صَفْوَانَ، هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ عُمَيْرٍ، فَقَالَ: عُمَرُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ، عَنْ جَدِّهِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ.

واته: له براهه کی (عبد الله) ی کوری سه لاهوه ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: کاتې پېشهوا عوسمان ره زای خوای لی بې له لایه نه یارانیه وه نابلوکه درابوو نه یانویست بیکورن، (عبد الله) ی کوری سه لام چوو هخرمه تی، پېشهوا عوسمان ره زای خوای لی بې فهرمووی: بوچی هاتویت له م کاته دا؟ وتی: بو سه رختنی تو، فهرمووی: بچو دهره وه نهو خه لکه م لی دوور بخره وه، له دهره وه بیت نه وه بو من باشره نه ک له ژووره بیت، فهرمووی: (عبد الله) ی کوری سه لام چوو دهره وه بو ناو خه لکه، فهرمووی: نهی خه لکینه، له سه رده می نه فامیدا ناوم فلانه کهس بوو، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ناوی ناوم (عبد الله)، ثایه ت دهر باره ی من هاته خواره وه: (وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى مِثْلِهِ فَاَمَنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ) سورة الاحقاف: ۱۰. واته: وه شایه تیک، زانایه کی پله بهررز-

عبداللای کوری سه لام- له نه وهی یه عقوب گه واهی ی له سر وینه ی واتای قورنان دا، نجا بروای به (موحه ممدو به قورنان) هینا، وه نیوهش هر خوتان به گه وره زانی له برواهینان، نایا نیوه سته مکار نین؟! به راستی خوا هیدایهت و رینوینی قوم ی سته مکار، واته: کافر ناکات، چونکه به ناره زووی خویان نهو ریگه یانه هه لبراردوه. هه روه ها نه م نایه تهش دهر باره ی من هاته خواره وه: (قُلْ كَفَى بِاللّٰهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ) سورة الرعد: ۴۳. واته: تویش پیان بلی: به سه خواو نهو که سانه ی که زانیاری و زانستی کتبی (تهورات) و (نینجیل) یان لایه، شایه د بن له نیوان من و نیوه دا، که په یام بهرم.

تۆله ی خوا ی گه وره شم شیرکی داپوشراوه له کالاندایه بهرام بهرتان، بیگومان مه لانیکه دراوسیتانه له م ولاته دا که پیغه م به ره که تان صلی الله علیه وسلم تیدا دابه زیوه، دهر باره ی کوشتنی نه م پیاه له خوا بترسن، سویند به (الله) نه گه ر بیکورن نه وه نهو مه لانیکه نه دهر ده که ن که دراوسیتان، نهو شم شیر داپوشراوه ی که له کالاندایه هه لیده کیشن، هه تا روژی قیامت ناچیتته وه ناو کالانه که ی خوی، فهرمووی: وتیان: نه م جوله که واته (عبد الله) بکورن و عوسانیش بکورن.

۳۸۰۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ صَالِحٍ، عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ رَيْدٍ، عَنْ أَبِي إِدْرِيسَ الْحَوَّلَانِيِّ، عَنْ رَيْدِ بْنِ عُمَيْرٍ، قَالَ: لَمَّا حَضَرَ مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ الْمَوْتَ قِيلَ لَهُ: يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَوْصِنَا، قَالَ: أَجْلِسُونِي، فَقَالَ: إِنَّ الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ مَكَانَهُمَا، مَنْ ابْتَغَاهُمَا وَجَدَهُمَا، يَقُولُ ذَلِكَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، وَالتَّمِسُوا الْعِلْمَ عِنْدَ أَرْبَعَةِ رَهْطٍ، عِنْدَ عُوْمَيْرِ أَبِي الدَّرْدَاءِ، وَعِنْدَ سَلْمَانَ الْفَارِسِيِّ، وَعِنْدَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، وَعِنْدَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ الَّذِي كَانَ يَهُودِيًّا فَأَسْلَمَ، فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: إِنَّهُ عَاشِرُ عَشْرَةٍ فِي الْجَنَّةِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ سَعْدٍ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له یهزیدی کوری عومهیره وه ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: کاتی موعازی کوری جه بهل کهوته حاله تی گیانه لاره نزیک ی مردن بوویه وه، پی تی وترا: نه ی نه با (عبد الرحمن) ناموزگاریمان بکه، فهرمووی: دامنیشتین، سی جار فهرمووی: زانست و باوهر له جیتی خویانن، ههرکهس ههولیان بۆ بدات به دهستیان ده هیئت، زانست له م چواره وهرگرن: عومهیری کوری دهر داء، سهلمانی فارسی، (عبد الله) ی کوری مهسعود، (عبد الله) ی کوری سهلام که سیکی جوله که بوو موسولمان بوو، بۆ خۆم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده یفه رموو: ((عبد الله) ی کوری سهلام ده هم کهس ده چیت به هه شته وه).

ده باره ی چاکه و پایه ی (عبد الله) ی کوری مهسعود ره زای خوای لی بی

۳۸ - بَابُ مَنَاقِبِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

۳۸۰۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ بْنِ يَحْيَى بْنِ سَلَمَةَ بْنِ كُهَيْلٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ سَلَمَةَ بْنِ كُهَيْلٍ، عَنْ أَبِي الزُّعْرَاءِ، عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اقْتَدُوا بِاللَّذِينَ مِنْ بَعْدِي مِنْ أَصْحَابِي أَبِي بَكْرٍ وَعُمَرُ، وَاهْتَدُوا بِهَذِي عَمَّارٍ، وَتَمَسَّكُوا بِعَهْدِ ابْنِ مَسْعُودٍ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ مَسْعُودٍ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ يَحْيَى بْنِ سَلَمَةَ بْنِ كُهَيْلٍ. وَيَحْيَى بْنُ سَلَمَةَ يُضَعَّفُ فِي الْحَدِيثِ وَأَبُو الزُّعْرَاءِ اسْمُهُ: عَبْدُ اللَّهِ بْنُ هَانِيٍّ وَأَبُو الزُّعْرَاءِ الَّذِي رَوَى عَنْهُ شُعْبَةُ وَالثَّوْرِيُّ وَابْنُ عُيَيْنَةَ اسْمُهُ: عَمْرُو بْنُ عَمْرٍو وَهُوَ ابْنُ أُخِي أَبِي الْأَخْوَصِ صَاحِبِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ.

واته: له ئیبنو مهسعوده رهزای خویان لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (له دوا ی خۆم پیشهوا نه بو به کر و پیشهوا عومهر رهزای خویان لی بی بکه نه سهرمه شق و پیشهنگی خۆتان و شویتیان بکه ون، به پیتی ریتمنونی عه مار برۆن، پابه ندیش بن به په یانی (عبد الله) ی کوری مهسعوده رهزای خوی لی بی).

۳۸۰۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ يُوسُفَ بْنِ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنِ الْأَسْوَدِ بْنِ يَزِيدَ، أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا مُوسَى، يَقُولُ: لَقَدْ قَدِمْتُ أَنَا وَأَخِي، مِنَ الْيَمَنِ وَمَا نَرَى حِينًا إِلَّا أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ مَسْعُودٍ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، لَمَّا نَرَى مِنْ دُخُولِهِ وَدُخُولِ أُمِّهِ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَقَدْ رَوَاهُ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ.

واته: له نه بو موساوه رهزای خوی لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: کاتی من و براهم له یه مهن هاتین وامان ده بیینی (عبد الله) ی کوری مهسعود رهزای خوی لی بی یه کیکه له که سوکاری پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، خوی و دایکی نه وهنده هاتوچوی پیغه مبهریان صلی الله علیه وسلم ده کرد و ده چوونه مالی.

۳۸۰۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْرَائِيلُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَزِيدَ، قَالَ: أَتَيْنَا عَلَى حَذِيفَةَ، فَقُلْنَا: حَدِّثْنَا بِأَقْرَبِ النَّاسِ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَذَا وَذَلَّا فَتَأْخُذَ عَنْهُ وَنَسْمَعَ مِنْهُ؟ قَالَ: كَانَ أَقْرَبَ النَّاسِ هَذَا وَذَلَّا وَتَمَتَّ بِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ابْنُ مَسْعُودٍ، حَتَّى يَتَوَارَى مِنَّا فِي بَيْتِهِ، وَلَقَدْ عَلِمَ الْمُخْفُوظُونَ مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّ ابْنَ أُمِّ عَبْدِ هُوَ مِنْ أَقْرَبِهِمْ إِلَى اللَّهِ زُلْفَى. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الرحمن) ی کوری یه زیده وه ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: چووینه خزمه ت (حُذِيفَةُ) ره زای خوای لی بی، وتمان: که سیکنان نیشان بده وه که پیغمبر ی خوا صلی الله علیه وسلم نیتسک سوک و ره تار جوان بی هه تا گوئی لی بگرین و زانستی لی وهرگرین، فهرمووی: نزیکترین که س وه که پیغمبر ی خوا صلی الله علیه وسلم نیتسک سوک و ره تار جوان بی (عبد الله) ی کوری مه سعو ده ره زای خوای لی بی، گه لی جار له ماله وه خوی لی ده شاردینه وه، نه وه به خته وه رانه ی له ها وه لانی پیغمبر ی خوا صلی الله علیه وسلم که هیتشتا له ژبانان ده زانن که کوره کی نیبنو نومی عه بد واته نیبنو مه سعو ده له هه موویان له پیشتره له لای خوا.

۳۸۰۸ - (ضعیف) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا صَاعِدُ الْحَرَّائِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا زُهَيْرٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَنْصُورٌ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنِ الْحَارِثِ، عَنْ عَلِيٍّ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَوْ كُنْتُ مُؤَمَّرًا أَحَدًا مِنْ غَيْرِ مَشُورَةٍ لَأَمَرْتُ عَلَيْهِمْ ابْنَ أُمِّ عَبْدِ. هَذَا حَدِيثٌ إِنَّمَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ الْحَارِثِ عَنْ عَلِيٍّ.

واته: له پیشتهوا علیه وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبر ی خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نه گهر به بی پرس و راویژ که سیکنم بگردایه به بهر پرس و فرماندار، نهوا نیبنو نومی عه بدم واته نیبنو مه سعو ده کرد به فرماندار له سهریان).

۳۸۰۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنْ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنِ الْحَارِثِ، عَنْ عَلِيٍّ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَوْ كُنْتُ مُؤَمَّرًا أَحَدًا مِنْ غَيْرِ مَشُورَةٍ لَأَمَرْتُ ابْنَ أُمِّ عَبْدِ.

واته: له پیشهوا علیه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نه گهر به بی پرس و راویژ که سیکم بگردایه به بهر پرس و فرماندار، نهوا نیبنو نومی عه بدم واته نیبنو مه سعوم ده کرد به فرماندار).

۳۸۱۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ شَقِيقِ بْنِ سَلَمَةَ، عَنْ مَسْرُوقٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اخْذُوا الْقُرْآنَ مِنْ أَرْبَعَةٍ: مِنْ ابْنِ مَسْعُودٍ، وَأَبِي بَكْرٍ، وَمُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ، وَسَالِمِ مَوْلَى أَبِي حَذِيفَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الله) ی عه مره وه رهزای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (له لای نه م چوار که سه قورنن بخوینن و فیری بن: (عبد الله) ی کوری مه سعود، نوبه ی کوری که عب، موعازی کوری جه بهل، سالی بهنده ی رزگار کراوی (حذیفه) رهزای خویان لی بی).

۳۸۱۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا الْجَرَّاحُ بْنُ مُحَمَّدٍ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاذُ بْنُ هِشَامٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ خَيْثَمَةَ بْنِ أَبِي سَبْرَةَ، قَالَ: أَتَيْتُ الْمَدِينَةَ فَسَأَلْتُ اللَّهَ أَنْ يُبَسِّرَ لِي جَلِيسًا صَالِحًا، فَيَسِّرَ لِي أَبَا هُرَيْرَةَ، فَجَلَسْتُ إِلَيْهِ، فَقُلْتُ لَهُ: إِنِّي سَأَلْتُ اللَّهَ أَنْ يُبَسِّرَ لِي جَلِيسًا صَالِحًا فَوُفِّقْتُ لِي، فَقَالَ: مِنْ أَيْنَ أَنْتَ؟ قُلْتُ: مِنْ أَهْلِ الْكُوفَةِ، جِئْتُ أَلْتَمِسُ الْخَيْرَ وَأَطْلُبُهُ فَقَالَ: أَلَيْسَ فِيكُمْ سَعْدُ بْنُ مَالِكٍ يُجَابُ الدَّعْوَةَ، وَإِنَّ

مَسْعُودٍ صَاحِبِ طَهُورٍ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَنَعْلَيْهِ، وَحَدِيثُهُ صَاحِبِ سِرِّ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَعَمَّارُ الَّذِي أَجَارَهُ اللَّهُ مِنَ الشَّيْطَانِ عَلَى لِسَانِ نَبِيِّهِ، وَسَلَمَانُ صَاحِبِ الْكِتَابَيْنِ؟ قَالَ قَتَادَةُ، وَالْكِتَابَانِ الْإِنْجِيلُ وَالْقُرْآنُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ. وَخَيْثَمَةُ هُوَ ابْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي سَبْرَةَ نُسِبَ إِلَى جَدِّهِ.

واته: له (خیثمه) ی کوری نه بی سهره وه ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: چووم بو مه دینه، داوام کرد له خوای گه وه کۆر و دانیشتنیکی خیر و چاکم بو بره خسیئی، نه وه بوو خوای گه وه کۆر و دانیشتنی نه بو هورهیره ی بو ره خساندم، له لای دانیشتم، پیم وت: داوام کرد له خوای گه وه کۆر و دانیشتنیکی خیر و چاکم بو بره خسیئی، خوای گه وه بو ی ناسان کردم، فهرمووی: خه لکی کوئی؟ وتم: خه لکی کوفهم، خولیای خیر و چاکم، فهرمووی: مه گهر خوتان نه م که له پیاو نه تان له ناودا نیه: سه عدی کوری مالیک نزاو پارانه وه ی گیرایه، ثبنو مه سعود خاوه نی پیدایستی ده ستوژی پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم و هه لگری نه عله کانی، (حَدِيقَةً) خاوه نی نه ینیه کانی پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم، نه وه بوو ناوی سهرجه م دووړو وه کانی له لا بوو، عه مار که خوا په نای داوه له شهیتان، به پتی فهرمووده ی پیغه مبه ره که ی صلی الله علیه وسلم، سه لمانی فارسی خاوه نی دوو نامه ناسمانیه که واته: نینجیل و قورثان.

دهرباره‌ی چاکه و پایهی (حَدِیْقَة) رهزای خوای لی بی

۳۹ - بَابُ مَنَاقِبِ حَدِیْقَةَ بْنِ الْيَمَانِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

۳۸۱۲ - (ضعیف) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا إِسْحَاقُ بْنُ عِيسَى، عَنْ شَرِيكٍ، عَنْ أَبِي الْيَقْظَانِ، عَنْ زَادَانَ، عَنْ حَدِیْقَةَ، قَالَ: قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ لَوْ اسْتَحْلَفْتَ. قَالَ: إِنْ اسْتَحْلَفْتُ عَلَيْكُمْ فَعَصَيْتُمُوهُ عَذَبْتُمْ، وَلَكِنْ مَا حَدَّثَكُمْ حَدِیْقَةُ فَصَدِّقُوهُ، وَمَا أَفْرَأَكُمْ عَبْدُ اللَّهِ فَأَفْرَأُوهُ قَالَ عَبْدُ اللَّهِ: فَقُلْتُ لِإِسْحَاقَ بْنِ عِيسَى: يَقُولُونَ هَذَا عَنْ أَبِي وَائِلٍ. قَالَ: لَا، عَنْ زَادَانَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَهُوَ حَدِيثُ شَرِيكٍ.

واته: له (حَدِیْقَة) وه رهزای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: وتیان: نه‌ی پیغمبره‌ری خوا صلی الله علیه وسلم، خوزگه جینشینت بو خوت دیاری ده‌کرد، فهرمووی: (نه‌گهر جینشین دابنیم به‌گوئی نه‌که‌ن خوای گه‌وره سزای سه‌ختان ده‌دات، به‌لام (حَدِیْقَة) ههرچی پی وتن باوهری پی بکه‌ن، به‌گوئی بکه‌ن، (عبد الله)ی کوری مه‌سعود چون قورنانی پی خوتندن ناوا بیخوتینن).

دهرباره‌ی چاکه و پایهی زهیدی کوری (حارثة) رهزای خوای لی بی

۴۰ - بَابُ مَنَاقِبِ زَيْدِ بْنِ حَارِثَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

۳۸۱۳ - (ضعیف) حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَكْرٍ، عَنْ ابْنِ جُرَيْجٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عُمَرَ، أَنَّهُ فَرَضَ لِأَسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ فِي ثَلَاثَةِ آلَافٍ وَخَمْسِ مِائَةٍ، وَفَرَضَ لِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ فِي ثَلَاثَةِ آلَافٍ. قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ لِأَبِيهِ: لِمَ فَضَّلْتَ أَسَامَةَ عَلَيَّ؟ فَوَاللَّهِ مَا سَبَقَنِي إِلَى مَشْهَدٍ. قَالَ: لِأَنَّ زَيْدًا كَانَ أَحَبَّ

إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ أَيْلِكَ، وَكَانَ أَسَامَةُ أَحَبَّ إِلَيَّ رَسُولِ اللَّهِ مِنْكَ، فَأَثَرْتُ حُبَّ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى حُبِّي. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له پيشهوا عومره وه ره زای خوای لی بی ده گپړنه وه، که سی هه زار و پینج سهدی مووچه برپیه وه بو نوسامه ی کوری زهید، سی هه زاری مووچه برپیه وه بو (عبد الله) ی کوری عومره ره زای خویان لی بی، (عبد الله) ی کوری عومره به باوکی وت: بۆچی فه زلی نوسامه ده ده ی به سهر مندا سویند به (الله) له هیچ (مشهد) دیمه نیکی نواندندا پتش من نه که وتووه، فهرمووی: چونکه پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم زهیدی باوکی نه وی له باوکت زیاتر خوشه ویست و نوسامه شی له تو زیاتر خوشه ویست، خوشه ویستی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده ده م به سهر خوشه ویستی خومدا.

۳۸۱۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَعْقُوبُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ مُوسَى بْنِ عُقْبَةَ، عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: مَا كُنَّا نَدْعُو زَيْدَ بْنَ حَارِثَةَ إِلَّا زَيْدَ ابْنِ مُحَمَّدٍ حَتَّى نَزَلَتْ (ادْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له سالیمی کوری (عبد الله) ی کوری عومره وه، له باوکیه وه ره زای خویان لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویته: نیمه هه رگیز به زهیدی کوری (حارثه) بانگمان نه ده کرد به لکو هه به زهیدی کوری موحه ممد بانگمان ده کرد هه تا قورئان دابه زی: (ادْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ). سورة الاحزاب: ۵. واته: به ناوی باوکیانه وه بانگیان بکه، چونکه لای خوا هه نه وه په سهندو دادگه رانه یه.

۳۸۱۵ - (حسن) حَدَّثَنَا الْجَرَّاحُ بْنُ مُحَمَّدٍ الْبَصْرِيُّ وَغَيْرُ وَاحِدٍ، قَالُوا: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عُمَرَ بْنِ الرُّومِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ مُسْهِرٍ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أَبِي خَالِدٍ، عَنْ أَبِي

عُمَرُ الشَّيْبَانِيُّ، قَالَ: أَخْبَرَنِي جَبَلَةُ بْنُ حَارِثَةَ، أَخُو زَيْدٍ قَالَ: قَدِمْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ابْعَثْ مَعِيَ أَخِي زَيْدًا قَالَ: هُوَ ذَا، فَإِنْ انْطَلَقَ مَعَكَ لَمْ أَمْنَعُهُ. قَالَ زَيْدٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَاللَّهِ لَا أَخْتَارُ عَلَيْكَ أَحَدًا، قَالَ: فَرَأَيْتُ رَأْيَ أَخِي أَفْضَلَ مِنْ رَأْيِي. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ ابْنِ الرُّومِيِّ عَنْ عَلِيٍّ بْنِ مُسْهَرٍ.

واته: له (جبله)ه کوری (حارثه)وه، برای زهید ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: چوومه خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم وتم: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، زهیدی برای منه بمده رهوه، فهرمووی: (نهوه خویه تی من ریگهی لی ناگرم نه گهر له گهلت دیتتهوه). زهید فهرمووی: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، سویند به (الله) من لای تۆ به هیچ شوینیکی تر ناگورمهوه، وتی: له پاشدا بۆم ده رکهوت رای زهیدی برام باشر بوو له رای من.

۳۸۱۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ الْحَسَنِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْلَمَةَ، عَنْ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعَثَ بَعْثًا وَأَمَرَ عَلَيْهِمُ أَسَامَةَ بْنَ زَيْدٍ فَطَعَنَ النَّاسُ فِي إِمْرَتِهِ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنْ تَطَعْنُوا فِي إِمْرَتِهِ فَقَدْ كُنْتُمْ تَطَعُونُ فِي إِمْرَةِ أَبِيهِ مِنْ قَبْلُ، وَإِمْ اللَّهُ إِنْ كَانَ لَخَلِيفًا لِلْإِمَارَةِ، وَإِنْ كَانَ مِنْ أَحَبِّ النَّاسِ إِلَيَّ، وَإِنَّ هَذَا مِنْ أَحَبِّ النَّاسِ إِلَيَّ بَعْدَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَ حَدِيثِ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ.

واته: له ئیبنو عومه رهوه رهزای خویان لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له شکریکی نارد بۆ غهزا به سه رکردایه تی

ئوسامهی کوری زهید، خه لک تانه یان دا له فرمانداری ئوسامه، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمووی: پیشتیش تانه تان دا له فرمانداری باوکی، سویند به (الله) زهید شایستهی فرمانداری بوو، خو شه ویستری کس بوو به لامه وه، له پاش نهویش ئوسامهی کوری خو شه ویستری کسه به لامه وه.

دهربارهی چاکه و پایهی ئوسامهی کوری زهید

۴۱ - بَابُ مَنَاقِبِ أَسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

۳۸۱۷ - (حسن) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ بُكَيْرٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ عُبَيْدِ بْنِ السَّبَّاقِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ أَسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: لَمَّا ثَقُلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَبَطْتُ وَهَبَطَ النَّاسُ الْمَدِينَةَ، فَدَخَلْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَدْ أَصُمْتُ فَلَمْ يَتَكَلَّمْ، فَجَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَضَعُ يَدَيْهِ عَلَيَّ وَيَرْفَعُهُمَا فَأَعْرِفُ أَنَّهُ يَدْعُو لِي. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: ئوسامهی کوری زهید رهزای خوای لی بی فرمووی: نه خو شینه کهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بهر بهر تاوی سه ندو گران بوو، خه لکی چواردهوری مه دینه ده چوون بو خزمه تی، منیش چوومه خزمه تی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، که چووم قسهی بو نه ده کرا، دهسته کانی له سه ره جهستهی من داده ناو هه لی ده برین بو ئاسمان، تیر زانیم دوعای خیرم بو ده کات.

۳۸۱۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ حُرَيْثٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْفَضْلُ بْنُ مُوسَى، عَنْ طَلْحَةَ بْنِ يَحْيَى، عَنْ عَائِشَةَ بِنْتِ طَلْحَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ قَالَتْ: أَرَادَ النَّبِيُّ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّ يُنَجِّيَ مُحَاطَ أُسَامَةَ. قَالَتْ عَائِشَةُ: دَعْنِي حَتَّى أَكُونَ أَنَا الَّذِي أَفْعَلُ قَالَ: يَا عَائِشَةُ أَحَبِّهِ فَإِنِّي أَحَبُّهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عائیشه وه رهزای خوای لی بی ده گینه وه، که فرمویه تی: پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم ویستی چلمی نوسامه بسرئ، عائیشه رهزای خوای لی بی فرموی: ریگم بده با من لوتی بسریم، فرموی: (نهی عائیشه، نوسامهت خوش بویت، چونکه من زورم خوش دهویت).

۳۸۱۹ - (ضعیف) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ الْحَسَنِ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: أَخْبَرَنِي أُسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ، قَالَ: كُنْتُ جَالِسًا إِذْ جَاءَ عَلِيُّ بْنُ عَبَّاسٍ يَسْتَأْذِنَانِ، فَقَالَ: يَا أُسَامَةُ اسْتَأْذِنَ لَنَا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ عَلِيُّ بْنُ عَبَّاسٍ يَسْتَأْذِنَانِ، فَقَالَ: أَتَذَرِي، مَا جَاءَ بِهِمَا؟ قُلْتُ: لَا، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لِكَيْ أَدْرِي، فَأَذِنَ لَهُمَا، فَدَخَلَا، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ جِئْنَاكَ نَسْأَلُكَ أَيُّ أَهْلِكَ أَحَبُّ إِلَيْكَ؟ قَالَ: فَاطِمَةُ بِنْتُ مُحَمَّدٍ، فَقَالَ: مَا جِئْنَاكَ نَسْأَلُكَ عَنْ أَهْلِكَ. قَالَ: أَحَبُّ أَهْلِي إِلَيَّ مَنْ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتُ عَلَيْهِ أُسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ. قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: ثُمَّ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ. قَالَ الْعَبَّاسُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ جَعَلْتَ عَمَّكَ آخِرَهُمْ؟ قَالَ: لِأَنَّ عَلِيًّا قَدْ سَبَقَكَ بِالْهَجْرَةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ وَكَانَ شُعْبَةُ يُضَعِّفُ عُمَرَ بْنَ أَبِي سَلَمَةَ.

واته: له نوسامه ی کورپ زهیده وه رهزای خوای لی بی ده گینه وه، که فرمویه تی: بو خوم دانیشتبوم، پیشهوا عه لی و عه باس رهزای خویان لی بی هاتن وتیان: نهی نوسامه داوای مؤله تی چوونه ژوره وه مان له پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم بو بکه، وتم: نهی پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم، پیشهوا

عهلی و عهباس ده یانه وی بیینه خزمهتت، فهرمووی: (نه زانی بۆچی هاتوون؟) وتم: نه خیر، فهرمووی: (من نه زانم)، ریگهی پیدان، چوونه ژووره وه وتیان: هاتوین پرسیار لى بکهین کیت زیاتر خوش دهوی له که سوکارت؟ فهرمووی: ((فاطیمة)ی کچی موحه ممد)، وتیان: مه به ستمان که سه نزیکه کانی خوت نیه، فهرمووی: خوشه ویسترین کهس له لام نوسامهی کوری زهیده که خوا چاکهی له گهل کردووه و خوشم چاکه م له گهل کردووه، وتیان: نهی له دواى نهو؟ فهرمووی: (له پاشدا عهلی کوری (طالب)، عهباس فهرمووی: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم مامهتت خسته دواوه، فهرمووی: (عهلی له پیش تۆوه کۆچی کردووه بۆ مه دینه).

چاکه و پایه ی جهریری کوری (عبد الله) ره زای خواى لى بى

٤٢ - بَابُ مَنَاقِبِ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْبَجَلِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

٣٨٢٠ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاوِيَةُ بْنُ عَمْرِو الْأَزْدِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَائِدَةُ، عَنْ بَيَّانٍ، عَنْ قَيْسِ بْنِ أَبِي حَازِمٍ، عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: مَا حَبَّبَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْذُ أَسْلَمْتُ وَلَا رَأَيْنِي إِلَّا صَحِيحًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له جهریری کوری (عبد الله) وه ره زای خواى لى بى ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: له وه تی موسولمان بووم، ههرکاتى ده چووم بۆ خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم به کسه رینگهی ده دام و ده چوومه خزمه تی، ههرکاتى چاوی پیتم ده کهوت پی ده که نی.

۳۸۲۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاوِيَةُ بْنُ عَمْرٍو، قَالَ: حَدَّثَنَا زَائِدَةُ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أَبِي خَالِدٍ، عَنْ قَنَسٍ، عَنْ جَرِيرٍ، قَالَ مَا حَجَبَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْذُ أَسْلَمْتُ وَلَا رَأَيْتُ إِلَّا تَبَسَّمَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له جهریره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: له وه تی موسولمان بووم، ههرکاتی ده چووم بو خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم یه کسهر ریگهی ده دام و ده چوومه خزمه تی، ههرکاتی چاوی پیتم ده که وت زهرده خه نه ی ده کرد.

چاکه و پایه ی (عبد الله) ی کوری عهباس رهزای خویان لی بی

۴۳ - بَابُ مَنَاقِبِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا

۳۸۲۲ - (ضعیف الإسناد) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، وَتَحْمُودُ بْنُ غِيلَانَ، قَالَا: حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ لَيْثٍ، عَنْ أَبِي جَهْضَمٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّهُ رَأَى جَبْرِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَرَّتَيْنِ، وَدَعَا لَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَّتَيْنِ. هَذَا حَدِيثٌ مُرْسَلٌ، وَأَبُو جَهْضَمٍ لَمْ يُدْرِكْ ابْنَ عَبَّاسٍ وَاسْمُهُ مُوسَى بْنُ سَالِمٍ.

واته: له (عبد الله) ی کوری عهباسه وه رهزای خویان لی بی ده گپرنه وه، که دوو جار جبریلی دیوه و، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم دوو جار بو ی پارا وه ته وه.

۳۸۲۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ حَاتِمٍ الْمُؤَدَّبُ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْقَاسِمُ بْنُ مَالِكٍ الْمُزَنِيُّ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ أَبِي سُلَيْمَانَ، عَنْ عَطَاءٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: دَعَا لِي

سنن الترمذی بهر گئی چوارهم - باسه کانی چاکه و پله و پابه‌ی پیغمبر صلی الله علیه وسلم

رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّ يُؤْتِيَنِي اللَّهُ الْحِكْمَةَ مَرَّتَيْنِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ عَطَاءٍ. وَقَدْ رَوَاهُ عِكْرِمَةُ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ.

واته: له نینو عه‌باسه‌وه ره‌زای خویان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم دوو‌جار له خوا بۆم پاراوه‌ته‌وه حیکمه‌ت و داناییم پی بیه‌خشی.

۳۸۲۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَهَّابِ الثَّقَفِيُّ، قَالَ: أَخْبَرَنَا خَالِدُ الْحَذَّاءُ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: ضَمَّنِي إِلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَالَ: اللَّهُمَّ عَلِّمْنِي الْحِكْمَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نینو عه‌باسه‌وه ره‌زای خویان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم گو‌شیمی به خۆیه‌وه و فهرمووی: (خودایه فیری حیکمه‌ت و دانایی بکه).

چاکه و پایه‌ی (عبد الله) ی کوری عومهر ره‌زای خویان لی بی

۴۴ - بَابُ مَنَاقِبِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا

۳۸۲۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: رَأَيْتُ فِي الْمَنَامِ كَأَنَّمَا يَبْدِي قِطْعَةً إِسْتَبْرَقِي وَلَا أُشِيرُ بِهَا إِلَى مَوْضِعٍ مِنَ الْجَنَّةِ إِلَّا طَارَتْ بِي إِلَيْهِ فَقَصَصْتُهَا عَلَى خَفْصَةَ، فَقَصَصْتُهَا خَفْصَةَ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: إِنَّ أَخَاكَ رَجُلٌ صَالِحٌ، أَوْ: إِنَّ عَبْدَ اللَّهِ رَجُلٌ صَالِحٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نینو عومهره‌وه ره‌زای خویان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: له

خودا دیم وک پارچه یه ناویشمی نهستور و رهقم بهدهسته و بهی و ابو، بهرهو هرجیگه یه له بههشت ناپاسته م ده کرد ده بر دم بو نهوی، خه وه که م گپرایه وه بو حه فسه ی خوشکم، نهویش ده ی گپرایته وه بو پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، فهرمووی: (بیگومان براهت پیای چاکه).

چاکه و پایه ی (عبد الله) ی کوری زویتر رهزای خوی لی بی

۴۵ - بَابُ مَنَاقِبِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

۳۸۲۶ - (حسن) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ إِسْحَاقَ الْجَوْهَرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَاصِمٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْمُؤَمَّلِ، عَنْ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأَى فِي بَيْتِ الزُّبَيْرِ مِصْبَاحًا، فَقَالَ: يَا عَائِشَةُ مَا أَرَى أَسْمَاءَ إِلَّا قَدْ نَفَسَتْ فَلَا تُسَمِّوهُ حَتَّى أَسْمِيَهُ. فَسَمَّاهُ عَبْدَ اللَّهِ وَحَنَكُهُ بِتَمْرَةٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له عائشه وه رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویته ی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له مالی زویتر چرایه کی دی، فهرمووی: (نه ی عائشه، پیتم وایه نه سمای خوشکت مندالی بووه، با ناوی لی نه نی خوم ناوی ده نیم، ناوی نا (عبد الله)، خورمای خسته ناو ده می خوی و هینای به ناو ده م مه لاشوی (عبد الله) دا).

چاکه و پایهی نه نه سی کوری مالیک ره زای خوی لی بی

۴۶ - بَابُ مَنَاقِبِ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

۳۸۲۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَعْفَرُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنِ الْجَعْدِ أَبِي عَثْمَانَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: مَرَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَمِعْتُ أُتِي أُمُّ سُلَيْمٍ صَوْتُهُ، فَقَالَتْ: يَا أَبَايَ أَنْتَ وَأُمِّي يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَتَيْتَنِي. قَالَ: فَدَعَا لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثَلَاثَ دَعَوَاتٍ، قَدْ رَأَيْتُ مِنْهُنَّ اثْنَتَيْنِ فِي الدُّنْيَا، وَأَنَا أَرْجُو الثَّالِثَةَ فِي الْآخِرَةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْ أَنَسٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فرمویه تی: پیغمبره خا صلی الله علیه وسلم تیپه ری دایکم گوئی له ده دنگی بوو، فرموی: (دایک و باو کم فیدات بی نهی پیغمبره خا صلی الله علیه وسلم، نه مه نونه یسه دوعای بۆ بکه، پیغمبره خا صلی الله علیه وسلم، سی دوعای بۆ کردم، دوانیا م هر له دونیادا به چاوی خوم دیی هاتنه دی، نومید ده که م سییه میشیان له قیامه تدا بیته دی.

۳۸۲۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ، عَنْ شَرِيكِ، عَنْ عَاصِمِ الْأَخْوَلِ، عَنْ أَنَسٍ، قَالَ: رُبَّمَا قَالَ لِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا ذَا الْأُذُنَيْنِ. قَالَ أَبُو أُسَامَةَ: يَعْني بِمَا رَحُّهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فرمویه تی: هه ندی جار پیغمبره خا صلی الله علیه وسلم گالته ی له گه ل ده کردم و دهی فرموی: (نهی خاوه نی دوو گوئیچکه).

۳۸۲۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، قَالَ: سَمِعْتُ قَتَادَةَ، يُحَدِّثُ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، عَنْ أُمِّ سُلَيْمٍ، أَنَّهَا قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنَسٌ خَادِمُكَ ادْعُ اللَّهَ لَهُ. قَالَ: اللَّهُمَّ أَكْثِرْ مَالَهُ وَوَلَدَهُ، وَبَارِكْ لَهُ فِيمَا أُعْطِيَتهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نومو سوله يمهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: نهی پیغمبره خا صلی الله علیه وسلم، نه نهس خرمه تکاری تویه بوی بیاریره وه، فهرمووی: خدایه مال و مندالی زوری پی بیه خشه، بهر هکته بخهره مال و مندالیه وه).

۳۸۳۰ - (ضعیف) حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ أَحْزَمَ الطَّائِي، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ جَابِرٍ، عَنْ أَبِي نَصْرٍ، عَنْ أَنَسِ قَالَ: كُنَّا بِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَقَلَّبُ كُنْتُ أَجْتَنِبُهَا. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ جَابِرِ الْجُعْفِيِّ عَنْ أَبِي نَصْرٍ. وَأَبُو نَصْرٍ هُوَ: خِثْمَةُ بْنُ أَبِي خِثْمَةَ الْبَصْرِيُّ رَوَى عَنْ أَنَسٍ أَحَادِيثَ.

واته: نه نهسی کوری مالیک رهزای خوای لی بی ده فهرموویت: روه کیتم به خیتو ده کردوو بهر هکیم ده چنی، پیغمبره خا صلی الله علیه وسلم به ناوی نهو روه که وه نازناوی بو دانام.

۳۸۳۱ - (ضعیف الإسناد) حَدَّثَنَا إِسْرَاهِيمُ بْنُ يَعْقُوبَ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ حُبَابٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَيْمُونُ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا ثَابِتٌ، قَالَ: قَالَ لِي أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ، يَا ثَابِتُ خُذْ عَنِّي فَإِنَّكَ لَنْ تَأْخُذَ عَنْ أَحَدٍ أَوْثَقَ مِنِّي، إِنِّي أَخَذْتُهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَأَخَذَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ جَبْرِيلَ، وَأَخَذَهُ جَبْرِيلُ عَنِ اللَّهِ تَعَالَى. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ زَيْدِ بْنِ حُبَابٍ.

واته: له (ثابت) هوه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: نه نه سی کوپی مالیک رهزای خوای لی بی پی فهرمووم: نهی (ثابت) زانستی شهرعی و دین له من وهر بگره چونکه که سیکی ترت ده ست ناکه وی وه من جیگهی باوهر بی، من زانستی شهرعی و دینم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم وهر گرتووه، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له جبریلی وهر گرتووه، جبریلش له خوای گه وری وهر گرتووه.

۳۸۳۲ - حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ حُبَابٍ، عَنْ مَيْمُونِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسٍ، نَحْوَ حَدِيثِ إِبْرَاهِيمَ بْنِ يَعْقُوبَ، وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ وَأَخَذَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ جِبْرِيلَ.

وهك فهرمووده ی پیشو به هه مان شیوه هاتووه، بهس باسی نه وهی تیدا نه کرد که (پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له جبریلی وهر گرتووه).

۳۸۳۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، عَنْ أَبِي خُلْدَةَ، قَالَ: قُلْتُ لِأَبِي الْعَالِيَةِ، سَمِعَ أَنَسٌ، مِنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: خَدَمَهُ عَشْرَ سِنِينَ وَدَعَا لَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَكَانَ لَهُ بُسْتَانٌ يَحْمِلُ فِي السَّنَةِ الْفَاكِهَةَ مَرَّتَيْنِ، وَكَانَ فِيهَا زَيْحَانٌ يَجِدُ مِنْهُ رِيحُ الْمِسْكِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وَأَبُو خُلْدَةَ اسْمُهُ خَالِدُ بْنُ دِينَارٍ وَهُوَ ثِقَّةٌ عِنْدَ أَهْلِ الْحَدِيثِ. وَقَدْ أَذْرَكَ أَنَسٌ بْنُ مَالِكٍ وَرَوَى عَنْهُ.

واته: نه نهس رهزای خوای لی بی ده سال خزمه تکاری پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو پاریاوه، باخیکی هه بوو سالی دوو جار بهری ده گرت، ریخانه یه کی تیدا بوو بونی میسکی ده دا.

چاکه و پایهی نهبو هورهیره رهزای خوای لی بی

۴۷ - بَابُ مَنَاقِبِ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

۳۸۳۴ - (حسن الإسناد صحيحة) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عُمَرَ بْنِ عَلِيٍّ الْمُقَدَّمِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عَدِيٍّ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ سِمَاكِ، عَنْ أَبِي الرَّبِيعِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَبَسَطْتُ ثَوْبِي عِنْدَهُ، ثُمَّ أَخَذَهُ فَجَمَعَهُ عَلَى قُلُوبِي، فَمَا نَسِيتُ بَعْدَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نهبو هورهیره رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فرمودیه تی: چوومه خزمهت پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم پوشاکه کهم راخست له لای فرمایسته کانم لی وهرگرت، له پاشدا پوشاکه کهم کوکرده وه و له سهر دلّم دامنّا، له وه به دواوه نیتر هیچ فرموده یه کی نوم له بیر نه ده چوه وه.

۳۸۳۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو مُوسَى مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي ذُئْبٍ، عَنْ سَعِيدِ الْمَقْبُرِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَسْمَعْ مِنْكَ أَشْيَاءَ فَلَا أَخْضَعُهَا، قَالَ: ابْسُطْ رِدَاءَكَ فَبَسَطْتُ، فَحَدَّثْتُ حَدِيثًا كَثِيرًا، فَمَا نَسِيتُ شَيْئًا حَدَّثَنِي بِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَقَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ.

واته: له نهبو هورهیره رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فرمودیه تی: وتم: نهی پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم هندی شتت لی ده بیستم بزم له بیر ناکریت، فرمودی: (پوشاکه کهت راخه) مهنیش پوشاکه کهی خومم راخست، فرمایستی زوری بوّ باس کردین، له وه به دواوه نیتر هیچ فرموده یه کی نوم له بیر نه ده چوه وه.

۳۸۳۶ - (صحیح الإسناد) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُشَيْمٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا يَعْلَى بْنُ عَطَاءٍ، عَنِ الْوَلِيدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ قَالَ لِأَبِي هُرَيْرَةَ: يَا أَبَا هُرَيْرَةَ أَنْتَ كُنْتَ أَلْزَمَنَا لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَخْفَظَنَا لِحَدِيثِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: نیبنو عومهر رهزای خویان لی بی به نه بو هورهیره ی رهزای خوی لی بی
فهرموو: نهی نه بو هورهیره تو لههه موو کهس زیاتر له خزمهت پیغه مبهری خوادا
صلی الله علیه وسلم بوویت و زیاتر فهرمووده کانیت له بهره.

۳۸۳۷ - (ضعیف الإسناد) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا أَحْمَدُ بْنُ أَبِي شُعَيْبٍ الْحَرَّائِيُّ قَالَ: حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ مَالِكِ بْنِ أَبِي عَامِرٍ، قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى طَلْحَةَ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ، فَقَالَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ أَرَأَيْتَ هَذَا الْيَمَانِيَّ، يَعْنِي أَبَا هُرَيْرَةَ، أَهْوَأُ أَعْلَمُ بِحَدِيثِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْكُمْ؟ نَسْمَعُ مِنْهُ مَا لَا نَسْمَعُ مِنْكُمْ، أَوْ يَقُولُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا لَمْ يَقُلْ. قَالَ: أَمَّا أَنْ يَكُونَ سَمِعَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا لَمْ نَسْمَعْ عَنْهُ، وَذَلِكَ أَنَّهُ كَانَ مِسْكِينًا لَا شَيْءَ لَهُ ضَيْفًا لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَدُهُ مَعَ يَدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَكُنَّا نَحْنُ أَهْلُ بَيْتَاتٍ وَغَنَى، وَكُنَّا نَأْتِي رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ طَرَفِي النَّهَارِ، لَا أَشْكُ إِلَّا أَنَّهُ سَمِعَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا لَمْ نَسْمَعْ، وَلَا يَجِدُ أَحَدًا فِيهِ خَيْرٌ يَقُولُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا لَمْ يَقُلْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ. وَقَدْ رَوَاهُ يُونُسُ بْنُ بُكَيْرٍ، وَغَيْرُهُ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ.

واته: له مالیکی کوری نه بی عامیره وه ده گینه وه، که فهرموویه تی: پیسوی
هاته خزمهت (طلحه) کوری (عبید الله) وتی: نهی نه با موحه مهده نهو یه مانییه

دهبینی واته نه بو هورهیره، نهو لهه مووتان زیاتر شاره زای فهرمووده ی یتیم بهری خوا به صلی الله علیه وسلم، نهو ی لهو ده بیستم له یتو ی نابیستم، نهو ی نهو ده یلی له باره ی یتیم بهری خوا به صلی الله علیه وسلم یتو ی نایلین، نهوانیش وتیان: گومانی تیدا نیه یتیمه خاوه نی مال و مندالین ته نیا یتواران ده چو وینه خزمهت یتیم بهری خوا صلی الله علیه وسلم، به لام نهو هه ژار و بی نهوابو هه میشه دهستی به دهستی یتیم بهره وه صلی الله علیه وسلم بو، هه رکوی ده چو له خزمه تیدا بو، بویه نهو ی نهو ده بیست یتیم نه مان ده بیست، نهو که سه خیری تیدا نیه به ناوی یتیم بهری خوا به صلی الله علیه وسلم شتی شتی بلی نهو نه یفه رموو بی.

۳۸۳۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ آدَمَ ابْنُ بَنْتِ أَزْهَرَ السَّمَّانِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الصَّمَدِ بْنُ عَبْدِ الْوَارِثِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو خُلْدَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْعَالِيَةِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ لِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَمُنُّ أَنْتَ؟ قَالَ: قُلْتُ: مِنْ دَوْسٍ. قَالَ: مَا كُنْتُ أَرَى أَنَّ فِي دَوْسٍ أَحَدًا فِيهِ خَيْرٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ وَأَبُو خُلْدَةَ اسْمُهُ: خَالِدُ بْنُ دِينَارٍ وَأَبُو الْعَالِيَةِ اسْمُهُ: رُفَيْعٌ.

واته: له نه بو هورهیره وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: یتیم بهری خوا صلی الله علیه وسلم پتی فهرمووم: له چی تیره وه ژوژیکیت؟ وتم: له تیره ی نهو سم، فهرمووی: (له مه ویتش وام نه زانی کهس نیه له تیره ی نهو سم خیری تیدا بی، به لام له سایه ی نیسلامه وه ناوا پیاوی باشی وه ک تو یان تیدایه).

۳۸۳۹ - (حسن الإسناد) حَدَّثَنَا عِمْرَانُ بْنُ مُوسَى الْقَرَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُهَاجِرُ، عَنْ أَبِي الْعَالِيَةِ الرَّيَّاحِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَمَرَاتٍ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ادْعُ اللَّهَ فِيهِنَّ بِالْبَرَكَةِ فَضَمَّهِنَّ ثُمَّ دَعَا لِي

فِيهِنَّ بِالْبَرَكَةِ. فَقَالَ لِي: خُذْهُنَّ وَاجْعَلْهُنَّ فِي مِزْوَدِكَ هَذَا، أَوْ فِي هَذَا الْمِزْوَدِ، كُلَّمَا أَرَدْتَ أَنْ تَأْخُذَ مِنْهُ شَيْئًا فَأَدْخِلْ يَدَكَ فِيهِ فَخُذْهُ وَلَا تَنْشُرْهُ نَشْرًا، فَقَدْ حَمَلْتُ مِنْ ذَلِكَ التَّمْرِ كَذَا وَكَذَا مِنْ وَسْقٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، فَكُنَّا نَأْكُلُ مِنْهُ وَنُطْعِمُ، وَكَانَ لَا يُفَارِقُ جِفْوِي حَتَّى كَانَ يَوْمٌ قَتَلَ عُثْمَانَ فَإِنَّهُ انْقَطَعَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَقَدْ رُوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لی بئی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: چهن دهنکه خورمایه کم برد بو پیغمبرهوی خوا صلی الله علیه وسلم، وتم: داوا بکه له خوا بیت و بهره که تیان تی بخات و زیاد بکهن، نهویش کویکردنهوه، له پاشدا دوعای بهره که تی به سهردا خویندن، پئی فهرمووم: (بیانکه رهوه ناو نهم توشه بهرهی خوتهوه ههرکاتی ویستت هندیکی لی دهرکهی دهستی پیدا بکه و هندی دهریکه، به لام هه لیان مه بژیرو خالی مه که)، لهو توزه خورمایه نهوهنده و نهوهنده ربهم لی به خشیوه له ریتی خوا، خواردنی خوشمانی له سهر بوو، ههتا روژی شهید کردنی پیشهوا عوسمان رهزای خوای لی بئی نهو توشه بهره ههر له پشتما بوو، نیتر پیچرایهوه و بیت و بهره که تی نه ما.

۳۸۴۰ - (حسن الإسناد) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ سَعِيدٍ الْمُرَاطِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا رَوْحُ بْنُ عُبَادَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أُسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ رَافِعٍ، قَالَ: قُلْتُ لِأَبِي هُرَيْرَةَ، لِمَ كُنَيْتَ أَبَا هُرَيْرَةَ؟ قَالَ أَمَا تَفَرِّقُ مِنِّي؟ قُلْتُ: بَلَى وَاللَّهِ إِنِّي لَأَهَابُكَ. قَالَ: كُنْتُ أُرْغَى عَنْمَ أَهْلِي، فَكَانَتْ لِي هُرَيْرَةٌ صَغِيرَةٌ فَكُنْتُ أَصْغَعُهَا بِاللَّيْلِ فِي شَجَرَةٍ، فَإِذَا كَانَ النَّهَارُ دَهَبْتُ بِهَا مَعِيَ فَلَعِبْتُ بِهَا فَكُنُونِي أَبَا هُرَيْرَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له (عبد الله) رافیععهوه دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: به نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لی بئی فهرمووی: بۆچی نازناوی نهبو هورهیرهوه لی نراوه، فهرمووی: نهوه بو لیم دورناکه ویتهوه، من شوانی مه ره کانی خومان بووم، پیشیلهیه کی

سنن الترمذی بهر گئی چواره م - باسه کانی چاکه و پلهو پایهی یتیمبهر صلی الله علیه وسلم

بچوکم هه بوو به شهو له ناو دره ختیکدا دام دهنّا، به پروژ هه لم ده گرت و له گهل خوم ده مبرد یاریم بی ده کرد، بویه نهو نازناوه یان لی نام.

۳۸۴۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ، عَنْ وَهْبِ بْنِ مُنَبِّهٍ، عَنْ أَخِيهِ هَمَامِ بْنِ مُنَبِّهٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: لَيْسَ أَحَدٌ أَكْثَرَ حَدِيثًا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنِّي إِلَّا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرٍو، فَإِنَّهُ كَانَ يَكْتُبُ وَكُنْتُ لَا أَكْتُبُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فرمویه تی: جگه له (عبد الله)ی کوری عه مر رهزای خویان لی بی کهس له من زیاتر فرموده ی پیغه مبهری خوای صلی الله علیه وسلم له بهر نه بوو، نه ویش له بهر نه وه بوو که نهو فرموده کانی ده نووسی، به لام من نه مده نووسین.

چاکه و پایهی موعاویهی کوری نه بی سوفیان رهزای خوای لی بی

۴۸ - بَابُ مَنَاقِبِ مُعَاوِيَةَ بْنِ أَبِي سُفْيَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.

۳۸۴۲ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُسْهِرٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ، عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ زَيْدٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي عُمَيْرَةَ، وَكَانَ مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ لِمُعَاوِيَةَ: اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ هَادِيًا مُهْدِيًا وَاهِدًا بِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له (عبد الرحمن)ی کوری نه بی عومهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم به موعاویهی فرموو: (خوایه بیکه به ریتمایی کار و ریتمایی کراو، ههروه ها بیکه به هوی هیدایهت و ریتمونوی).

۳۸۴۳ - (صحیح بما قبله) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُحَمَّدٍ النَّفِيلِيُّ قَالَ: حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ وَاقِدٍ، عَنْ يُونُسَ بْنِ خَلْبَسٍ، عَنْ أَبِي إِدْرِيسَ الْحَوَّلَانِيِّ، قَالَ: لَمَّا عَزَلَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ عُمَيْرَ بْنَ سَعْدٍ عَنْ حِمَصٍ وَلَّى مُعَاوِيَةَ، فَقَالَ النَّاسُ: عَزَلَ عُمَيْرًا وَلَّى مُعَاوِيَةَ، فَقَالَ عُمَيْرٌ: لَا تَذْكُرُوا مُعَاوِيَةَ إِلَّا بِحَيْرٍ، فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: اللَّهُمَّ اهْدِ بِهِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ. وَعَمْرُو بْنُ وَاقِدٍ يُضَعَّفُ.

واته: له نه بو نیدریسی خهولانیه وه ده گێرنه وه، کاتی که پێشهوا عومه ر هزای خوای لی بی عومهیری کوری سه عدی له سهر کار لادا، موعاویه ی خسته شوینی، خه لک وتیان: عومهیری کوری سه عدی له سهر کار لاداوه و موعاویه ی خستوته شوینی، عومهیر فرمووی: باسی موعاویه مه کهن به چاکه نه بی، بۆ خۆم گویم له پێغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده باره ی موعاویه ده یفه رموو: (خوایه بیکه به هو ی هیدایهت و رینموونی).

چاکه و پایه ی عه مر ی کور ی عاص ره زای خوای لی بی

۴۹ - بَابُ مَنَاقِبِ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

۳۸۴۴ - (حسن) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ لُحَيْعَةَ، عَنْ مِشْرِجِ بْنِ هَاعَانَ، عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَسْلَمَ النَّاسُ وَأَمَنَ عَمْرُو بْنُ الْعَاصِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ ابْنِ لُحَيْعَةَ عَنْ مِشْرِجٍ، وَلَيْسَ إِسْنَادُهُ بِالْقَوِيِّ.

واته: له عوقبه ی کور ی عامیره وه ره زای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فرموویه تی: پێغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (خه لک موسولمان بوون و عه مر ی کور ی عاص به دل باوه ری هیتنا).

۳۸۴۵ - (ضعیف الإسناد) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ قَالَ: أَخْبَرَنَا أَبُو أُسَامَةَ، عَنْ نَافِعِ بْنِ عُمَرَ الْجُمَحِيِّ، عَنْ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ، قَالَ: قَالَ طَلْحَةُ بْنُ عُبَيْدٍ اللَّهِ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: إِنَّ عُمَرَو بْنَ الْعَاصِ مِنْ صَالِحِي قُرَيْشٍ. هَذَا حَدِيثٌ إِنَّمَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ نَافِعِ بْنِ عُمَرَ الْجُمَحِيِّ. وَنَافِعٌ ثِقَةٌ وَلَيْسَ إِسْنَادُهُ بِمُتَّصِلٍ، ابْنُ أَبِي مُلَيْكَةَ لَمْ يَذْكُرْ طَلْحَةَ.

واته: له (طلحة) ی کوری (عبید الله) وه زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: بو خوم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده یفه رموو: (عه مری کوری عاص یه کینکه له پیاوه چاکه کانی قوره یش).

چاکه و پایه ی خالیدی کوری و ه لید ره زای خوی لی بی

۵۰ - بَابُ مَنَاقِبِ خَالِدِ بْنِ الْوَلِيدِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

۳۸۴۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ هِشَامِ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: نَزَلْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْزِلًا، فَجَعَلَ النَّاسُ يَمْزُونَ، فَيَقُولُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ هَذَا يَا أَبَا هُرَيْرَةَ؟ فَأَقُولُ: فُلَانٌ، فَيَقُولُ: نَعَمْ عَبْدُ اللَّهِ هَذَا، وَيَقُولُ: مَنْ هَذَا؟ فَأَقُولُ: فُلَانٌ، فَيَقُولُ: بَنَسَ عَبْدُ اللَّهِ هَذَا، حَتَّى مَرَّ خَالِدُ بْنُ الْوَلِيدِ، فَقَالَ: مَنْ هَذَا؟ فَقُلْتُ: هَذَا خَالِدُ بْنُ الْوَلِيدِ، فَقَالَ: نَعَمْ عَبْدُ اللَّهِ خَالِدُ بْنُ الْوَلِيدِ، سَيِّفٌ مِنْ سُيُوفِ اللَّهِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ. وَلَا نَعْرِفُ لَزَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ سَمَاعًا مِنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَهُوَ عِنْدِي حَدِيثٌ مُرْسَلٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ.

واته: له نه بو هورهیره وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: له سه فهریکدا له خزمهت پیغه مبهری خوادا صلی الله علیه وسلم له شوینی لاماندا

بو حهوانه وه، خه‌لک تیّ ده‌په‌رین، پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌یفه‌رموو: (ته‌ی نه‌بو هوره‌یره نه‌مه کییه؟) منیش نه‌موت: نه‌وه فلان که‌سه، ده‌یفه‌رموو (نه‌مه باشت‌رین به‌نده‌ی خواجه)، یه‌کیکی تر تیّ ده‌په‌ری ده‌یفه‌رموو: (ته‌ی نه‌مه کییه؟) نه‌موت: نه‌وه فلان که‌سه، ده‌یفه‌رموو: (نه‌مه خراپ‌ترین به‌نده‌ی خواجه)، هه‌تا خالیدی کوری وه‌لید تیّ په‌ری، فره‌مووی: (ته‌ی نه‌مه کییه؟) و تم: نه‌وه خالیدی کوری وه‌لیده، فره‌مووی: (نه‌مه باشت‌رین به‌نده‌ی خواجه، شمشیریکه له‌شمشیره‌کانی خوا).

چاکه و پایه‌ی سعدی کوری موعاز ره‌زای خوای لی بی

۵۱ - بَابُ مَنَاقِبِ سَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

۳۸۴۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنِ الْبَرَاءِ، قَالَ: أَهْدَيْ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثَوْبَ حَرِيرٍ فَجَعَلُوا يَعْجَبُونَ مِنْ لِينِهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَتَعْجَبُونَ مِنْ هَذَا؟ لَمَنَادِيلُ سَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ فِي الْجَنَّةِ أَحْسَنُ مِنْ هَذَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَنَسٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له به‌رائه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فره‌موویه‌تی: پۆشاکیکی ناوری‌شیمان به‌ دیاری هیتا بو پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم، خه‌لکه‌که له شل و نه‌رمیه‌که‌ی سه‌رسام بوون، فره‌مووی: (سه‌رسام ده‌بن له نه‌رمی نه‌مه، ده‌سته‌سه‌ره‌کانی سعدی کوری موعاز له‌به‌هه‌شتدا له‌مه نه‌رم‌ترن).

۳۸۴۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ قَالَ: أَخْبَرَنَا أَبُو جُرَيْجٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي أَبُو الزُّبَيْرِ، أَنَّهُ سَمِعَ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ، يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: وَجَنَازَةُ سَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ: اهْتَرَزَ لَهُ عَرْشُ الرَّحْمَنِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أُسَيْدِ بْنِ حُضَيْرٍ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَرُمَيْثَةَ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له جابیری کوری (عبد الله) وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: له کاتی کدا تهرمی سعدی کوری موعاز رهزای خوای لی بی له بهر ده ستیاندان بوو، بۆ خۆم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده یفه رموو: (عه رشی خوا بۆ نه م تهرمه هاته له رزه).

۳۸۴۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: لَمَّا جُمِلَتْ جَنَازَةُ سَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ قَالَ الْمُنَافِقُونَ: مَا أَحَفَّ جَنَازَتُهُ، وَذَلِكَ لِحُكْمِهِ فِي بَنِي قُرَيْظَةَ، فَبَلَغَ ذَلِكَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: إِنَّ الْمَلَائِكَةَ كَانَتْ تَحْمِلُهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: کاتی تهرمی سعدی کوری موعازیان رهزای خوای لی بی هه لگرت، دوورو وه کان وتیان: تهرمه که ی چهند سوکه، له سهر بریاره که ی که دای سه باره ت به بهنی (قریظه) - که جه نگاوه ره کانیان بکوژن و ژن و منداله کانیان دابهش بکهن به سهر موسولماناندا نیش و کاریان پی بکهن - هه واله که راگه یه ترا به پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، فهرمووی: (بیگومان مه لانیکه تهرمه که یان هه لگرت).

چاکه و پایه ی قه یسی کوری سه عدی کوری عوباده رهزای خوای لی بی

۵۲ - بَابُ مَنَاقِبِ قَيْسِ بْنِ سَعْدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

۳۸۵۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مَرْزُوقٍ الْبَصْرِيُّ قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيُّ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ ثُمَامَةَ، عَنْ أَنَسٍ، قَالَ: كَانَ قَيْسُ بْنُ سَعْدٍ مِنَ النَّبِيِّ

سنن الترمذی بهرگی چوارهم - باسه کانی چاکه و پلموپایه پیغمبر صلی الله علیه وسلم

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَنْزِلَةِ صَاحِبِ الشُّرْطِ مِنَ الْأَمِيرِ قَالَ الْأَنْصَارِيُّ: يَغْنِي مِمَّا يَلِي مِنْ أُمُورِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ الْأَنْصَارِيِّ. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيُّ، نَحْوَهُ، وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ قَوْلَ الْأَنْصَارِيِّ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه رهزای خوای لی بی ده گینه وه، که فهرموویه تی: قه سی کوری سه عد بو راه پاندنی کاروباره کانی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، له جیاتی هیرشبه رانی ناوهرگهی جهنگه بو سه رکرده ی جهنگه که.

چاکه و پایه ی جابری کوری (عبد الله) رهزای خوای لی بی

۵۳ - بَابُ مَنَاقِبِ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا

۳۸۵۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: جَاءَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَيْسَ بِرَاكِبٍ بَعْلٍ وَلَا بِرَدَوْنٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له جابری کوری (عبد الله) وه رهزای خوای لی بی ده گینه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده هات بو سه ردانم نه به سواری نیستر نه به سواری بارگیر.

۳۸۵۲ - (ضعيف) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ قَالَ: حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ السَّرِيِّ، عَنْ حَمَّادِ بْنِ سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ، قَالَ: اسْتَغْفَرَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَيْلَةَ الْبَعِيرِ خَمْسًا وَعِشْرِينَ مَرَّةً. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وَمَعْنَى قَوْلِهِ: لَيْلَةَ الْبَعِيرِ مَا رُوي عَنْ جَابِرٍ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ أَنَّهُ كَانَ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرٍ فَبَاعَ بَعِيرَهُ مِنْ

النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَاشْتَرَطَ ظَهْرَهُ إِلَى الْمَدِينَةِ، يَقُولُ جَابِرٌ لَيْلَةً بَعْتُ مِنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْبَعِيرَ اسْتَعْفَرَ لِي خُمُسًا وَعِشْرِينَ مَرَّةً، وَكَانَ جَابِرٌ قَدْ قُتِلَ أَبُوهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرِو بْنِ حَرَامٍ يَوْمَ أُحُدٍ وَتَرَكَ بَنَاتٍ، فَكَانَ جَابِرٌ يَعُولُهُنَّ وَيُنْفِقُ عَلَيْهِنَّ، وَكَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَبْرُ جَابِرًا وَيَرْحُمُهُ لِسَبَبِ ذَلِكَ، هَكَذَا رُوِيَ فِي حَدِيثٍ عَنْ جَابِرٍ نَحْوَ هَذَا.

واته: له جابیری کوری (عبد الله) وه رهزای خوای لی بی ده گترنه وه، که فهرموویه تی: نهو شه وهی وشتره کهم فروشت به پیغمبره صلی الله علیه وسلم بیست و پینج جار بوم پارایه وه. له سه فهریکدا جابیر وشتره کهی خوی فروشت به پیغمبره صلی الله علیه وسلم، به مهرجی هات مه دینه سواری بیی له پاشدا بیداته وه، کاتی گه یشتنه وه مه دینه فهرمووی: وشتره کهش بو خوت له گهل نرخه کهی، باوکی جابیر له جهنگی نوحوددا کوژرابوو چهند کچیکی هه تیوی له پاش به جیمابوو جابیر به ختوی ده کردن، له بهرته وه بوو پیغمبره صلی الله علیه وسلم سوزو به زهی هه بوو بهرامبر به جابر و چاکه ی له گهل ده کرد.

چاکه و پایهی موضعه بی کوری عومه ی رهزای خوای لی بی

۵۴ - بَابُ مَنَاقِبِ مُضْعَبِ بْنِ عُمَيْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

۳۸۵۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي وَائِلٍ، عَنْ خَبَابٍ، قَالَ: هَاجَرْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَبْتَغِي وَجْهَ اللَّهِ، فَوَقَعَ أَجْرُنَا عَلَى اللَّهِ، فَمِنَّا مَنْ مَاتَ لَمْ يَأْكُلْ مِنْ أَجْرِهِ شَيْئًا، وَمِنَّا مَنْ أُتِنِعَتْ لَهُ ثَمَرَتُهُ فَهُوَ يَهْدِيهَا، وَإِنَّ مُضْعَبَ بْنَ عُمَيْرٍ مَاتَ وَلَمْ يَتْرُكْ إِلَّا ثَوْبًا، كَانُوا إِذَا عَطَوْا بِهِ رَأْسَهُ خَرَجَتْ رِجْلَاهُ، وَإِذَا عَطَوْا بِهِ رِجْلَيْهِ خَرَجَ رَأْسُهُ، فَقَالَ

رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ غَطُّوا رَأْسَهُ وَاجْعَلُوا عَلَى رِجْلَيْهِ الْإِذْخِرَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. حَدَّثَنَا هَنَّادٌ قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ إِدْرِيسَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي وَائِلٍ شَقِيقِ بْنِ سَلَمَةَ عَنْ حَبَّابِ بْنِ الْأُرْتِ، نَحْوَهُ.

واته: له خه بابیه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: له گهل پیغه مبهری خوادا صلی الله علیه وسلم کوچمان کرد بهس له پیناوی خوادا بوو، پاداشتمان کهوته سهر خوا، جا هه ندی که سمان مردو هیچی لهو نه جر و پاداشته نه خوارد له دونیادا، هه شمانه بهر هه مه که ی ده چنی و ده یخوات، موصعه بی کوری عومهیر رهزای خوای لی بی مرد له پاش خوی تنها پوشاکیکی لی به جیما کردیان به کفن بوی، نهویش نه وهنده نه بوو بهشی بکات، که قاچیان پی داده پوشی سهری دهرده کهوت، که سهریان پی داده پوشی قاچی دهرده کهوت، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (سهری پی داپوشن گیسای (اذخر) یش بدهن به سهر قاچه کانیدا).

چاکه و پایهی بهرائی کوری مالیک رهزای خوای لی بی

۵۵ - بَابُ مَنَاقِبِ الْبَرَاءِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

۳۸۵۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي زِيَادٍ قَالَ: حَدَّثَنَا سَيَّارٌ قَالَ: حَدَّثَنَا جَعْفَرُ بْنُ سُلَيْمَانَ قَالَ: حَدَّثَنَا ثَابِتٌ، وَعَلِيُّ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: كَمِ مِنْ أَشْعَثَ أَغْبَرَ ذِي طِمْرَيْنِ لَا يُؤْبَهُ لَهُ لَوْ أَقْسَمَ عَلَى اللَّهِ لِأَبَرَّةٍ مِنْهُمْ الْبَرَاءُ بْنُ مَالِكٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له بهرائی کوری مالیکه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (چهنده ها کهس

همن قژ نالوسکاو و خولادی و جل و بهرگ شر کهس ناوریان لی نایاتهوه، نه گهر سویند بخون لهسهر خوا خوی گهوره سوینه کهیان ناشکینیی و داواکاریه کانیان بو جیبه جی دهکات، بهرائی کوری مالیک رهزای خوی لی بی لهوانهیه).

چاکه و پایه جابیری کوری (عبد الله) رهزای خوی لی بی

۵۶ - بَابُ مَنَاقِبِ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

۳۸۵۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْكِنْدِيُّ قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو يَحْيَى الْحِمَاطِيُّ، عَنْ بُرَيْدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بُرْدَةَ، عَنْ أَبِي بُرْدَةَ، عَنْ أَبِي مُوسَى، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَنَّهُ قَالَ: يَا أَبَا مُوسَى لَقَدْ أُعْطِيتَ مِزْمَارًا مِنْ مَزَامِيرِ آلِ دَاوُدَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ بُرَيْدَةَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَنْسٍ.

واته: له نهبو موساوه رهزای خوی لی بی ده گینهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (نهی نهبا موسا بهراستی خوا دهنگ و ناوازیکی خوشی پی داویت وهك دهنگ و ناوازه خوشه کهی داود پیغه مبهر).

۳۸۵۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَرِيعٍ قَالَ: حَدَّثَنَا الْفَضِيلُ بْنُ سُلَيْمَانَ قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو حَازِمٍ، عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ، قَالَ: كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ يَخْفِرُ الْخَنْدَقَ وَنَحْنُ نَنْقُلُ التُّرَابَ وَنَمُرُّ بِهَا فَقَالَ: اللَّهُمَّ لَا عَيْشَ إِلَّا عَيْشَ الْآخِرَةِ ... فَأَغْفِرْ لِلْأَنْصَارِ وَالْمُهَاجِرَةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَأَبُو حَازِمٍ اسْمُهُ: سَلَمَةُ بْنُ دِينَارٍ الْأَعْرَجِيُّ الرَّاهِدِيُّ.

واته: له سه هلی کوری سه عدهوه رهزای خوی لی بی ده گینهوه، که فرموویه تی: نیتم له گهل پیغه مبهری خوادا صلی الله علیه وسلم بووین خنده تی

لی ددها، نیمه ش گل و خولمان ده گواسته وه دهیدا به لاماندا دهیفرموو: (خوایه ژیان هر ژیانی دواړوژه، داواکارم له کۆچهران و یاریده دهران خوش بیت).

۳۸۵۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ قَتَادَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَنَسٌ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقُولُ: اللَّهُمَّ لَا عَيْشَ إِلَّا عَيْشَ الْآخِرَةِ، فَأَكْرِمِ الْأَنْصَارَ وَالْمُهَاجِرَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْ أَنَسٍ.

واته: له نه نه سی کوری مالیک وه ره زای خوای لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (خوایه ژیان هر ژیانی دواړوژه، داواکارم ریزیگره له کۆچهران و یاریده دهران).

دهرباره ی نه وه ی پیغه مبهری صلی الله علیه وسلم دیوه و هاوه لیتی کردوه

۵۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ مَنْ رَأَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَصَحْبَهُ

۳۸۵۸ - (ضعیف) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ حَبِيبٍ بْنُ عَرَبِيِّ الْبَصْرِيُّ قَالَ: حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِبْرَاهِيمَ بْنِ كَثِيرٍ الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: سَمِعْتُ طَلْحَةَ بْنَ خِرَاشٍ، يَقُولُ: سَمِعْتُ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ، يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَا تَمَسُّ النَّارُ مُسْلِمًا رَأَى أَوْ رَأَى مَنْ رَأَى قَالَ طَلْحَةُ: فَقَدْ رَأَيْتُ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ، وَقَالَ مُوسَى: وَقَدْ رَأَيْتُ طَلْحَةَ، قَالَ يَحْيَى: وَقَالَ لِي مُوسَى: وَقَدْ رَأَيْتُنِي وَنَحْنُ نَرْجُو اللَّهَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ مُوسَى بْنِ إِبْرَاهِيمَ الْأَنْصَارِيِّ. وَرَوَى عَلِيُّ بْنُ الْمَدِينِيِّ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ مِنْ أَهْلِ الْحَدِيثِ عَنْ مُوسَى، هَذَا الْحَدِيثَ.

واته: له جابیری کوری (عبد الله) وه ره‌زای خویان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که
 فهرموویه‌تی: بو خۆم گویم له پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم بوو
 ده‌یفه‌رموو: (هه‌ر موسولمانی منی دیبی یان که‌سیکی دیبی که منی دیبی ناگری
 دۆزه‌خ نایسوتینی).

۳۸۵۹ - (صحیح) حَدَّثَنِي هَنَادٌ قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ،
 عَنْ عَبِيدَةَ هُوَ السَّلْمَانِيُّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ: خَيْرُ النَّاسِ قَرْنِي ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ، ثُمَّ يَأْتِي قَوْمٌ بَعْدَ ذَلِكَ
 تَسْبِقُ أَيْمَانُهُمْ شَهَادَاتِهِمْ أَوْ شَهَادَاتُهُمْ أَيْمَانُهُمْ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُمَرَ، وَعُمَرَائِ بْنِ
 حُصَيْنٍ، وَبُرَيْدَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الله) ی کوری مه‌سعووده‌وه ره‌زای خوی لی بی ده‌گیرنه‌وه، که
 فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (چاکترین خه‌لک
 خه‌لکی سه‌رده‌می خۆمن، له‌پاشدا نه‌وانه‌ی به‌دوایاندا دین، ئیجا نه‌وانه‌ی به‌دوای
 نه‌واندا دین، له‌پاشدا خه‌لکانی په‌یدا ده‌بن نه‌وه‌نده گو‌ی ناده‌ن به‌ دین
 سو‌ینده‌کانیان پیش شایه‌تیه‌کانیان ده‌خن یان شایه‌تیه‌کانیان پیش سو‌ینده‌کانیان
 ده‌خن).

فهزلی نهو کهسهی له ژیر دره خته که دا په یمانی دابیت

۵۸ - بَابُ فِي فَضْلِ مَنْ بَايَعَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ

۳۸۶۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا يَدْخُلُ النَّارَ أَحَدٌ مِمَّنْ بَايَعَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له جابیره وه ره زای خوای لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هر که سی له ژیر دره خته که دا په یمانی دابیت ناچیته ناگری دوزه خه وه). - نهوانه ی له کاتی ریکه وتنی حوده یبیه دا له ژیر (شجرة الرضوان) دا په یمانیان دا به پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم -.

دهرباره ی که سی جنیو بدات به هاوه لانی پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم

۵۹ - بَابُ فِيْمَنْ سَبَّ أَصْحَابَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

۳۸۶۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ، عَنِ الْأَعْمَشِ، قَالَ: سَمِعْتُ دُكْوَانَ أَبَا صَالِحٍ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا تَسُبُّوا أَصْحَابِي، فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ أَنْفَقَ مِثْلَ أُحُدٍ ذَهَبًا مَا أَدْرَكَ مُدَّ أَحَدِهِمْ وَلَا نَصِيفَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَمَعْنَى قَوْلِهِ: نَصِيفُهُ، يَعْنِي نِصْفَ مُدِّهِ. حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْخَلَّالُ قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ.

واته: له نه بو سه عیده وه ده گپړنه وه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله

علیه وسلم فرمویه تی: (جنیو مه دهن به هاوه لآنم سویند به (الله) که روحی منی به ده سته نه گهر که سی له نیوه به قهد کیتی نوحود نالتون ببه خشیت ناگاته مشتی به کیکیان بگره نیوهی مشتیشیان). - مشتی گهنم -.

۳۸۶۲ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى قَالَ: حَدَّثَنَا يَعْقُوبُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ بْنِ سَعْدٍ قَالَ: حَدَّثَنَا عَيْبَةُ بْنُ أَبِي رَاطَةَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ زِيَادٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُعْقِلٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اللَّهُ فِي أَصْحَابِي، لَا تَتَّخِذُوهُمْ غَرْصًا بَعْدِي، فَمَنْ أَحَبَّهُمْ فَبِحَبِّي أَحَبَّهُمْ، وَمَنْ أَبْغَضَهُمْ فَبِبُغْضِي أَبْغَضَهُمْ، وَمَنْ آذَاهُمْ فَقَدْ آذَانِي، وَمَنْ آذَانِي فَقَدْ آذَى اللَّهَ، وَمَنْ آذَى اللَّهَ فَيُوشِكُ أَنْ يَأْخُذَهُ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له (عبد الله) کوری مهغه فقه له وه رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فرمویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمویه تی: (له خوا بترسن، له خوا بترسن، ده باره ی هاوه لآنی من، له پاش من مایان کهن به نیانه ی تانه و ته شهرتان، هر کهس نهوانی خوش دهوی نه وه منی خوش دهوی له بهر خوشه ویستی من نهوانیشی خوش دهوی، هر کهس رقی له وانه نه وه رقی له منه بویه رقی لهوانیشه، نه وه ی نازاریان ده دات نه وه نازاری من ده دات، نه وه ش نازاری من ده دات نه وه با بزانی نازاری خوی گه وه ده دات، نه وه ی نازاری خوی گه وه ده دات، به زوویی خوی گه وه ده یگری و سزای ده دات و تۆله ی لی ده کاته وه).

۳۸۶۳ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ قَالَ: حَدَّثَنَا أَزْهَرُ السَّمَّانُ، عَنْ سُلَيْمَانَ التَّمِيمِيِّ، عَنْ خِدَاشٍ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لِيَدْخُلَنَّ الْجَنَّةَ مَنْ بَايَعَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ إِلَّا صَاحِبَ الْجَمَلِ الْأَحْمَرِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ.

واته: له جابیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (بهراستی ههر که سی له ژیر دره خته که دا په یمانی دابیت ده چیتته بهه شته وه، جگه له خاوه نی وشره سوره که نه بی). - خاوه نی وشره سوره که لهو کاته دا وشره که ی ونکردبوو بوی ده گپرا، روشتن وتیان: وهره پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم لیت خوش ده بی، وتی: سویند به خوا وشره که م بدوزمه وه زور پیم خوشتره له وه ی هاوریکه تان لیم خوش بی - .

۳۸۶۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ، أَنَّ عَبْدًا لِحَاطِبِ بْنِ أَبِي بَلْتَعَةَ جَاءَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَشْكُو حَاطِبًا فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ لِيَدْخُلَنَّ حَاطِبُ النَّارَ فَقَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: كَذَبْتَ لَا يَدْخُلُهَا فَإِنَّهُ شَهِدَ بَذْرًا وَالْحَذْيِيَّةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له جابیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که (حاطب) کوری نه بی بهلته وه رهزای خوای لی بی به ننده یه کی هه بوو هاته خزمه ت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، سکالای کرد له دهستی (حاطب)، وتی: نه ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، (حاطب) ده چیتته ناگری دوزه خه وه، نهویش فهرمووی: (نه خیر تو درو ده که یت (حاطب) ناچیتته دوزه خه وه، چونکه به شداری جهنگی به در و ریکه وتنی حوده یبیه ی کردو وه و ناماده بو وه). - واته له ژیر دره خته که دا په یمانی دا وه - .

۳۸۶۵ - (ضعیف) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ قَالَ: حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ نَاجِيَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُسْلِمٍ أَبِي طَيِّبَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ أَصْحَابِي يَمُوتُ بِأَرْضٍ إِلَّا بُعِثَ قَائِدًا وَنُورًا لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ.

هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ. وَرَوَى هَذَا الْحَدِيثُ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُسْلِمٍ أَبِي طَيْبَةَ عَنْ ابْنِ بُرَيْدَةَ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلًا وَهَذَا أَصَحُّ.

واته: له (عبد الله) کوری بورهیده وه، له باوکیه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هر که سی له هاوه لانی من له هر خاکیکدا بری، له رۆی قیامه تدا که زیندوو ده کریته وه ده بیته راهر و پیشه واو نورو روناکی بو خه لکی نهو شوینه).

۶۰ - بَابُ

۳۸۶۶ - (ضعیف جدا) حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ نَافِعٍ قَالَ: حَدَّثَنَا النَّضْرُ بْنُ حَمَّادٍ قَالَ: حَدَّثَنَا سَيْفُ بْنُ عُمرَ، عَنْ عُبيدِ اللَّهِ بْنِ عُمرَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمرَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا رَأَيْتُمُ الَّذِينَ يَسُبُّونَ أَصْحَابِي فَقُولُوا: لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى شَرِّكُمْ. هَذَا حَدِيثٌ مُنْكَرٌ، لَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ عُبيدِ اللَّهِ بْنِ عُمرَ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نیبنو عومه ره وه رهزای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هرکاتی نهوانه تان دی جنیویان ده دا به هاوه لانی من، بلین: نه فره تی خوا له شهړ و خراپه که تان بی).

نه وه ی هاتوره ده رباره ی فهزلی (فاطمة) رهزای خوای لی بی

۶۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ فَاطِمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا

۳۸۶۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ، عَنْ الْمِسْوَرِ بْنِ مَخْرَمَةَ، قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ وَهُوَ عَلَى الْمِنْبَرِ: إِنَّ بَنِي

سنن الترمذی بهر گئی چوارهم - باسه کانی چاکه و پله و پابه ی پیغمبر صلی الله علیه وسلم

هِشَامُ بْنُ الْمُغِيرَةِ اسْتَأْذَنُونِي فِي أَنْ يُنْكِحُوا ابْنَتَهُمْ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ فَلَا آذَنُ، ثُمَّ لَا آذَنُ، ثُمَّ لَا آذَنُ، إِلَّا أَنْ يُرِيدَ ابْنُ أَبِي طَالِبٍ أَنْ يُطَلِّقَ ابْنَتِي وَيُنْكِحَ ابْنَتَهُمْ فَإِنَّهَا بِضْعَةٌ مِنِّي يَرِيْنِي مَا رَابَهَا وَيُؤْذِنِي مَا آذَاهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له میسورهی کوری مه خرده مه وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: بو خوم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو له سهر مینبر ده فهرموو: (به نی هیشامی کوری موغیره داوای نه وه لی ده که ن ریسان بدهم که کچی خویان بدهن به عه لی کوری (ابی طالِب)، منیش ههر گیز ریسان پی نادهم، له پاشدا ریسان پی نادهم، له پاشدا ریسان پی نادهم، مه گهر کوری (ابی طالِب) که چه کم ته لاق بدات و که چه کی نه وان بهینیت، چونکه (فاطمه) پارچه یه که له جهسته ی من، نه وه ی توشی دوودلی و گومان بکات نه وه من توشی دوودلی و گومان ده کات، ههر چی نازار بهو بگه یه نیت به منیشی ده گه یه نیت).

۳۸۶۸ - (منکر) حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ سَعِيدٍ الْجَوْهَرِيُّ قَالَ: حَدَّثَنَا الْأَسْوَدُ بْنُ عَامِرٍ، عَنْ جَعْفَرِ الْأَخْبَرِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَطَاءٍ، عَنِ ابْنِ بَرِئَةَ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: كَانَ أَحَبَّ النِّسَاءِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَاطِمَةُ، وَمِنْ الرِّجَالِ عَلِيٌّ قَالَ إِبْرَاهِيمُ بْنُ سَعِيدٍ: يَعْنِي مِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له (عبد الله) ی کوری بوره یه وه، له باوکیه وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: خۆشه ویستری نافرته له که سوکار به لای پیغه مبهری خواوه صلی الله علیه وسلم (فاطمه) بوو، خۆشه ویستری که سیش به لایه وه له پیوان عه لی کوری (ابی طالِب) بوو.

۳۸۶۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ ابْنُ عَلِيَّةَ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ، أَنَّ عَلِيًّا، ذَكَرَ بِنْتَ أَبِي جَهْلٍ، فَبَلَغَ ذَلِكَ

سنن الترمذی بهر گئی چواره م - باسه کانی چاکه و پلهو پایهی پیغمبر صلی الله علیه وسلم

النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: إِنَّمَا فَاطِمَةُ بِضْعَةٌ مِنِّي يُؤْذِنُنِي مَا آذَاهَا وَيُنْصِبُنِي مَا أَنْصَبَهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. هَكَذَا قَالَ أَيُّوبُ: عَنْ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ، عَنْ ابْنِ الزُّبَيْرِ، وَقَالَ غَيْرُ وَاحِدٍ عَنِ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ، عَنِ الْمُسَوَّرِ بْنِ مَخْرَمَةَ. وَيُحْتَمَلُ أَنْ يَكُونَ ابْنُ أَبِي مُلَيْكَةَ، رَوَى عَنْهُمَا جَمِيعًا. وَقَدْ رَوَاهُ عَمْرُو بْنُ دِينَارٍ، عَنْ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ، عَنِ الْمُسَوَّرِ بْنِ مَخْرَمَةَ نَحْوَ حَدِيثِ اللَّيْثِ.

واته: له (عبد الله) کوری زوییره وه رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فرمویه تی: پیشهوا علی رهزای خوی لی بی باسی داوای کچیکی نه بو جه هلی کرد، نه وهواله یان راگه یاند به پیغمبره خوی صلی الله علیه وسلم، فرموی: ((فَاطِمَةُ) پارچه یه که له جهسته ی من، نه وه ی نازار بهو بگه یه نیت به منیشی ده گه یه نیت، نه وه ی نهو ماندوو ده کات منیش ماندوو ده کات).

۳۸۷۰ - (ضعیف) حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ عَبْدِ الْجَبَّارِ الْبَغْدَادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ قَادِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَسْبَاطُ بْنُ نَصْرِ الهمداني، عَنِ السُّدِّيِّ، عَنْ صُبَيْحٍ مَوْلَى أُمِّ سَلَمَةَ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لِعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ وَالْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ: أَنَا حَزْبٌ لِمَنْ حَارِثْتُمْ، وَسَلَّمٌ لِمَنْ سَأَلْتُمْ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ إِنَّمَا نَعْرِفُهُ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَصُبَيْحٌ مَوْلَى أُمِّ سَلَمَةَ لَيْسَ بِمَعْرُوفٍ.

واته: له زهیدی کوری نهرقه مه وه رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که پیغمبره خوی صلی الله علیه وسلم به پیشهوا علی و (فَاطِمَةُ) و حه سن و حوسه ینی فرموی: (من جهنگم بهرامبر بهو که سانه ی جهنگتان له گه ل ده که ن، ناشتیم بهرامبر بهو که سانه ی ناشتن له گه لتان).

۳۸۷۱ - (صحیح بما تقدم رقم: (۳۷۸۷) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ الزُّبَيْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ زَيْدٍ، عَنْ شَهْرِ بْنِ حَوْشَبٍ، عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ،

أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَلَلَ عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ كِسَاءً، ثُمَّ قَالَ: اللَّهُمَّ هَؤُلَاءِ أَهْلُ بَيْتِي وَخَاصَّتِي، أَذْهَبَ عَنْهُمْ الرِّجْسَ وَطَهَّرَهُمْ تَطْهِيرًا، فَقَالَتْ أُمُّ سَلَمَةَ: وَأَنَا مَعَهُمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: إِنَّكَ إِلَيَّ خَيْرٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَهُوَ أَحْسَنُ شَيْءٍ رُوِيَ فِي هَذَا الْبَابِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُمَرَ بْنِ أَبِي سَلَمَةَ، وَأَنْسِ بْنِ مَالِكٍ، وَأَبِي الْحَمْرَاءِ.

واته: له نومو سهله موه ره زای خوی لی بی ده گینه وه، که پیغمبر صلی الله علیه وسلم پو شاکینکی دا به سهر پی شهوا علی و (فاطمه) و حه سن و حوسه ین دا، له پاشدا فهرمووی: (خودایه، نه مانه خانه واده و که سوکاری تاییه تی منن، له هه موو چلک و چه پهلای و، گشت کارینکی ناره و او نادرست دووریان بخره وه و به پوختیی و پاکی بیانیه تله وه). نومو سهله مه فهرمووی: نه ی پیغمبر صلی الله علیه وسلم، نایا منیش له گهل نه وانم؟ فهرمووی: (به لای، تو له سهر خیر و چاکه ی).

۳۸۷۲ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ عُمرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا إِسْرَائِيلُ، عَنْ مَيْسَرَةَ بْنِ حَبِيبٍ، عَنْ الْمِنْهَالِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ عَائِشَةَ بِنْتِ طَلْحَةَ، عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ، قَالَتْ: مَا رَأَيْتُ أَحَدًا أَشَبَّ سَمْتًا وَدَلًّا وَهَذًا بِرَسُولِ اللَّهِ فِي قِيَامِهَا وَقُعُودِهَا مِنْ فَاطِمَةَ بِنْتِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَتْ: وَكَانَتْ إِذَا دَخَلَتْ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَامَ إِلَيْهَا فَقَبَّلَهَا وَأَجْلَسَهَا فِي مَجْلِسِهِ، وَكَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا دَخَلَ عَلَيْهَا قَامَتْ مِنْ مَجْلِسِهَا فَقَبَّلَتْهُ وَأَجْلَسَتْهُ فِي مَجْلِسِهَا، فَلَمَّا مَرَضَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَخَلَتْ فَاطِمَةُ فَأَكْبَتَ عَلَيْهِ فَقَبَّلَتْهُ ثُمَّ رَفَعَتْ رَأْسَهَا فَبَكَّتْ، ثُمَّ أَكْبَتَ عَلَيْهِ ثُمَّ رَفَعَتْ رَأْسَهَا فَضَحِكَتْ، فَقُلْتُ: إِنْ كُنْتُ لِأَظُنُّ أَنَّ هَذِهِ مِنْ أَعْقَلِ نِسَائِنَا فَإِذَا هِيَ مِنَ النِّسَاءِ، فَلَمَّا تَوَفَّى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قُلْتُ لَهَا:

أَرَأَيْتَ حِينَ أَكْبَبْتَ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَرَفَعْتَ رَأْسَكَ فَبَكَيْتَ ثُمَّ أَكْبَبْتَ عَلَيْهِ فَرَفَعْتَ رَأْسَكَ فَضَحِكْتَ، مَا حَمَلَكَ عَلَى ذَلِكَ؟ قَالَتْ: إِنِّي إِذَا لَبَذَرَةً أَخْبَرَنِي أَنَّهُ مَيِّتٌ مِنْ وَجَعِهِ هَذَا فَبَكَيْتُ، ثُمَّ أَخْبَرَنِي أَنِّي أَسْرَعُ أَهْلِهِ لُحُوفًا بِهِ فَذَاكَ حِينَ ضَحِكْتُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَقَدْ رُويَ هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْ عَائِشَةَ.

واته: له عائشه وه ره زای خواى لى بى ده گيرنه وه، كه فرمويه تى: كه سم نه ديوه نه وهنده ي (فاطمه) له هه لس و كهوت و گوftar و ره فتاردا له پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم بچى، عائشه فرموى: كاتى (فاطمه) ده چوو بو خزمهت پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم هه له سايه وه له بهري و ماچى ده كرد و له كور و دانيشتى خويدا دايدنه نشانند، كه پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم نه خوش كهوت، (فاطمه) چوو بو خزمهت، پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم سرتيه كى له گهل كرد (فاطمه) سهري بهرزكرده وه و دهستى كرده گريان، ديسان وه سرتيه كى ترى له گهل كرد سهري بهرزكرده وه و دهستى كرد به پيكه نين، وتم: من وا گومانم ده برد (فاطمه) يه كيكه له ئاقلترين ئافره ته كانمان، كه چى ئه ويش هه ر يه كيكه له ئافره تان له م حالته دا پيده كه نى، كاتى پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم وه فاتى كرد، پيم وت: نه وه چى بوو كه پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم بينيم سرتيه كى له گهل كردى دهستت كرد به گريان، ديسان وه سرتيه كى ترى له گهل كردى دهستت كرد به پيكه نين؟ (فاطمه) فرموى: ئيستا نه وه نه پييه ناشكرا ده كه م، يه كه م سرتيه هه والى دامى كه به وه نه خوشيه ده مرى بويه گريام، دووهم جار هه والى دامى كه من يه كه م كه س ده بم له كه سوكار ده مرم و زوو پيى ده گهم، بويه پيكه نيم.

۳۸۷۳ - (صحیح) أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ خَالِدٍ ابْنُ عَثْمَةَ، قَالَ: حَدَّثَنِي مُوسَى بْنُ يَعْقُوبَ الرَّمَعِيُّ، عَنْ هَاشِمِ بْنِ هَاشِمٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ وَهْبٍ أَخْبَرَهُ، أَنَّ أُمَّ سَلَمَةَ، أَخْبَرَتْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَعَا فَاطِمَةَ عَامَ الْفَتْحِ فَنَاجَاهَا فَبَكَتْ ثُمَّ حَدَّثَهَا فَضَحِكْتُ. قَالَتْ: فَلَمَّا تُوفِّيَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَأَلْتُهَا عَنْ بُكَائِهَا وَضَحِكِهَا. قَالَتْ: أَخْبَرَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ يَمُوتُ فَبَكَيْتُ، ثُمَّ أَخْبَرَنِي أَنِّي سَيِّدَةُ نِسَاءِ أَهْلِ الْجَنَّةِ إِلَّا مَرْيَمَ ابْنَةَ عِمْرَانَ فَضَحِكْتُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نومو سهله مموه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له روزی رزگار کردنی مه ککه دا (فَاطِمَةُ) کی کچی خوی بانگ کرد، سرتیه کی له گه ل کرد (فَاطِمَةُ) گریا، دیسانه وه سرتیه کی تری له گه ل کرد پیکه نی، دهر باره ی نهو گریان و پیکه نینه ی لیم پرسی، پیتی راگه یاندم که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم وه فات ده کات بویه گریام، له پاشدا پیتی راگه یاندم که من گهوره ی نافرته تانی به هه شتم جگه له مهربه می کچی عیمران بویه پیکه نیم.

۳۸۷۴ - (منکر) حَدَّثَنَا حُسَيْنُ بْنُ يَزِيدَ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ السَّلَامِ بْنُ حَرْبٍ، عَنْ أَبِي الْجَحَافِ، عَنْ جَمِيعِ بْنِ عُمَيْرٍ التَّيْمِيِّ، قَالَ: دَخَلْتُ مَعَ عَمَّتِي عَلَى عَائِشَةَ فَسُئِلَتْ أَيُّ النَّاسِ كَانَ أَحَبَّ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ قَالَتْ: فَاطِمَةُ، فَقِيلَ: مِنَ الرِّجَالِ؟ قَالَتْ: زَوْجُهَا، إِنْ كَانَ مَا عَلِمْتُ صَوَامًا قَوَامًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وَأَبُو الْجَحَافِ اسْمُهُ: دَاوُدُ بْنُ أَبِي عَوْفٍ. وَيُرْوَى عَنْ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْجَحَافِ، وَكَانَ مَرْضِيًّا.

واته: له جومه یعی کوری عومه یری ته میمیه وه ده گپرنه وه، که فهرموویه تی:

له گهل پورم چووینه خزمهت عائیشه رهزای خوای لی بی، لیتم پرسى: خوښه ویستړین کهس کی بوو به لای پیغمبره ی خواوه صلی الله علیه وسلم؟ فهرمووی: (فَاطِمَةَ)، وترا: نهی له پیاوان؟ عائیشه فهرمووی: هاوسره کهی واته: پیښهوا علی رهزای خوای لی بی، نه وندهی که من بزانم شهو نویژ زور ده کات و زوریش به روژوو ده بی.

چاکه و پله و پاییه خه دیجه رهزای خوای لی بی

۶۲ - بَابُ فَضْلِ خَدِيجَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا

۳۸۷۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو هِشَامٍ الرَّفَاعِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَفْصُ بْنُ غِيَاثٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: مَا غِرْتُ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا غِرْتُ عَلَى خَدِيجَةَ وَمَا بِي أَنْ أَكُونَ أَذْرَكُهَا، وَمَا ذَلِكَ إِلَّا لِكَثْرَةِ ذِكْرِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَهَا، وَإِنْ كَانَ لَيَذْبَحُ الشَّاةَ فَيَتَبَّعُ بِهَا صَدَائِقَ خَدِيجَةَ فَيُهْدِيهَا لَهُنَّ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: له عائیشه وه رهزای خوای لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: غیرهم نه کردووه بهرامبر به هیچ هاوسه ریکى پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم هیندهی خه دیجه رهزای خوای لی بی، له کاتیکدا من فریای خه دیجه نه که وتووم و نه مدیوه، نه مهش له بهرته وه بوو که پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم زور ناوی ده برد و یادی ده کرد، نه گهر مریکی سهر برپایه به شی دهسته خوشک و ناشناکانی نهوی به دیاری ده نارد.

۳۸۷۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ حُرَيْثٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْفَضْلُ بْنُ مُوسَى، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: مَا حَسَدْتُ امْرَأَةً مَا حَسَدْتُ خَدِيجَةَ،

سنن الترمذی بهر گئی چوارهم - باسه کانی چاکه و پلهوپایه ی پیغمبر صلی الله علیه وسلم

وَمَا تَزُوجَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَّا بَعْدَ مَا مَاتَتْ، وَذَلِكَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَشَّرَهَا بِبَيْتٍ فِي الْجَنَّةِ مِنْ قَصَبٍ لَا صَحْبَ فِيهِ وَلَا نَصَبَ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ. مِنْ قَصَبٍ قَالَ: إِنَّمَا يَعْنِي بِهِ قَصَبُ اللُّؤْلُؤِ.

واته: له عائشهره رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: نیرهیم نه بردووه به هیچ هاوسه ریتیکی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم هینده ی خه دیجه رهزای خوای لی بی، له کاتیکدا که له دوا ی مردنی نهو پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم منی ماره کرده، نه مهش له بهر نهوه بوو که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم مژده ی مالتیکی له قامیشی مرواری پیتدا له بهه شتدا دهنگه دهنگ و ماندوو بوونی تیدایه نیه.

۳۸۷۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَارُونُ بْنُ إِسْحَاقَ الْهَمْدَانِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُهُ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرٍ، قَالَ: سَمِعْتُ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ، يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: خَيْرُ نِسَائِهَا خَدِيجَةُ بِنْتُ خُوَيْلِدٍ وَخَيْرُ نِسَائِهَا مَرْيَمُ بِنْتُ عِمْرَانَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَنَسٍ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَعَائِشَةَ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الله) ی کورپی جه عفه رهوه رهزای خویان لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: بو خوم گویم له پیشهوا عه لی رهزای خوای لی بی بوو ده فهرموو: بو خوم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده فهرموو: (چاکترین نافرهت له نافره تانی دنیا مهربه می کچی عیمرانه، چاکترین نافره تیش له نافره تانی نه م نوممه ته خه دیجه ی کچی خولهیده).

۳۸۷۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ زُجَيْوَيْهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: حَسْبُكَ مِنْ نِسَاءِ

الْعَالَمِينَ: مَرْثَمُ ابْنَةُ عِمْرَانَ، وَخَدِيجَةُ بِنْتُ خُوَيْلِدٍ، وَفَاطِمَةُ بِنْتُ مُحَمَّدٍ وَأَسِيَّةُ امْرَأَةُ فِرْعَوْنَ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه ره زای خوای لی بی ده گینه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (بهسه بو تو له نافر ه تانی جیهانیاندا: مهربه می کچی عیمران، خه دیجه ی کچی خولهید، (فَاطِمَةُ) ی کچی موحه ممد، ناسیه ی ژنی فیرعه ون).

ده باره ی چاکه و پله و پایهی عایشه ره زای خوای لی بی

۶۳ - بَابُ مِنْ فَضْلِ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا

۳۸۷۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ دُرُسْتٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: كَانَ النَّاسُ يَتَخَرَّوْنَ بِحَدَايَاهُمْ يَوْمَ عَائِشَةَ، قَالَتْ: فَاجْتَمَعَ صَوَاحِبَاتِي إِلَى أُمِّ سَلَمَةَ فَقُلْنَ: يَا أُمُّ سَلَمَةَ إِنَّ النَّاسَ يَتَخَرَّوْنَ بِحَدَايَاهُمْ يَوْمَ عَائِشَةَ وَإِنَّا نُرِيدُ الْحَيَّرَ كَمَا تُرِيدُ عَائِشَةُ، فَقُولِي لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَا أُمُّرُ النَّاسِ يُهْدُونَ إِلَيْهِ أَيْنَمَا كَانَ، فَذَكَرْتُ ذَلِكَ أُمِّ سَلَمَةَ فَأَعْرَضَ عَنْهَا، ثُمَّ عَادَ إِلَيْهَا فَأَعَادَتِ الْكَلَامَ، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ صَوَاحِبَاتِي قَدْ ذَكَرْنَ أَنَّ النَّاسَ يَتَخَرَّوْنَ بِحَدَايَاهُمْ يَوْمَ عَائِشَةَ فَأُمِّرِ النَّاسَ يُهْدُونَ أَيْنَمَا كُنْتُ، فَلَمَّا كَانَتِ الثَّالِثَةَ قَالَتْ ذَلِكَ. قَالَ: يَا أُمُّ سَلَمَةَ لَا تُؤْذِينِي فِي عَائِشَةَ، فَإِنَّهُ مَا أُنْزِلَ عَلَيَّ الْوَحْيُ وَأَنَا فِي لِحَافِ امْرَأَةٍ مِنْكُمْ غَيْرَهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وَقَدْ رَوَى بَعْضُهُمْ هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ حَمَّادِ بْنِ زَيْدٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلًا. وَقَدْ رَوَى عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ عَوْفِ بْنِ الْحَارِثِ، عَنْ زُمَيْثَةَ، عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ، شَيْئًا مِنْ هَذَا. وَهَذَا حَدِيثٌ قَدْ رَوَى عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَلَى رَوَايَاتٍ مُخْتَلِفَةٍ. وَقَدْ

رَوَى سُلَيْمَانُ بْنُ بِلَالٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، نَحْوَ حَدِيثِ حَمَّادِ بْنِ زَيْدٍ.

واته: له عائشيه وه ره زاي خواي لي بي ده گيړنه وه، كه فهرموويه تي: خه لك دياريه كانيان ده برد بو پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم، چاوه پرواني نهو روژيان ده كرد كه سهره ي عائشه بي هتا له ويوه دياريه كاني بو بهرن، جا هديه كاتم له مالي نومو سه له مه كوده بنه وه ده ليتن: نه ي نومو سه له مه، خه لك دياريه كانيان ده بن بو پيغه مبهري صلى الله عليه وسلم، چاوه پرواني نهو روژه ده كهن سهره ي عائشه بي هتا له ويوه دياريه كاني بو بهرن، نيمه ش ده مانموي وه عائشه لهو خيرمان بهر كه وي، له بهر نه وه به پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم بلي: با فرمان بكات به خه لك دياريه كان بهرن بو پيغه مبهري صلى الله عليه وسلم نيت له مالي هره كاميان بي، جياوازي نه كهن له نيوان مالي هاوسره كانيدا، نومو سه له مه نه وه ي باسكرد بو پيغه مبهري صلى الله عليه وسلم، نه ويش پشتي تي كرد و وه لامى نه دايه وه، له پاشدا گه رايه وه بو لاي و وته كه ي دووباره كرده وه وه لامى نه دايه وه، بو جاري سييهم هاته وه، پيغه مبهري صلى الله عليه وسلم فهرمووي: (نه ي نومو سه له مه! له سهر عائشه نازارم مده، ههركاتي وه حيم بو هاتوه نيللا له ناو نويني عائشه دا بووم، له ناو نويني هيچ به كي له نيوه دا نه بووم).

٣٨٨٠ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ عُلْفَمَةَ الْمَكِّيِّ، عَنِ ابْنِ أَبِي حُسَيْنٍ، عَنِ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ جَبْرِيلَ، جَاءَ بِصُورَتِهَا فِي خِرْقَةٍ خَرِيرٍ خَضِرَاءَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: هَذِهِ رَوْجُكَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ عُلْفَمَةَ. وَقَدْ رَوَى عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ

بْنِ عَمْرِو بْنِ عَلْقَمَةَ، بِهَذَا الْإِسْنَادِ مُرْسَلًا وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ عَنْ عَائِشَةَ. وَقَدْ رَوَى أَبُو أُسَامَةَ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَيْئًا مِنْ هَذَا.

واته: له عائیشه وه رهزای خوای لی بیّ ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: جبریل وینه ی عائیشه ی لاناو ده سالتیکی ناوری شمدنا هیتنا بو پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، فهرمووی: نه مه هاوسه ری تو به له دونیاو له قیامه تیشدا.

۳۸۸۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا سُؤَيْدُ بْنُ نَصْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا عَائِشَةُ هَذَا جِبْرِيلُ وَهُوَ يَقْرَأُ عَلَيْكَ السَّلَامَ قَالَتْ: قُلْتُ وَعَلَيْهِ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، تَرَى مَا لَا تَرَى. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له عائیشه وه رهزای خوای لی بیّ ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (نه ی عائیشه نه مه جبریله سه لامت لی ده کات)، وتی: وتم: سلاو و رهحه مدت و بهر دکاتی خوا له سه ره وه بی، نه ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، هندی شت هیه تو ده بیینی به لام نیمه نایینین.

۳۸۸۲ - (صحیح) حَدَّثَنَا سُؤَيْدٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا زَكْرِيَّا، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ جِبْرِيلَ يَقْرَأُ عَلَيْكَ السَّلَامَ، فَقُلْتُ: وَعَلَيْهِ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له عائیشه وه رهزای خوای لی بیّ ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم پیی فهرمووم: (جبریل سه لامت لی ده کات)،

وتم: سلاو و ردهمه تهی خوا له سهر نهو بی.

۳۸۸۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا حُمَيْدُ بْنُ مَسْعَدَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا زِيَادُ بْنُ الرَّبِيعِ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ سَلَمَةَ الْمَخْزُومِيُّ، عَنْ أَبِي بُرْدَةَ، عَنْ أَبِي مُوسَى، قَالَ: مَا أَشْكَلَ عَلَيْنَا أَصْحَابَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَدِيثُ قُطٍّ فَسَأَلْنَا عَائِشَةَ إِلَّا وَجَدْنَا عِنْدَهَا مِنْهُ عِلْمًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: له نهو موساوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویه تهی: نیهمی هاوه لانی پیغمبره خا صلی الله علیه وسلم، نیشکالمان هه بویه له سهر ههر فهرمووده به له عایشه مان ده پرسیه وه نهو به باشی ده زانی - جا نیتر له پرووی ماناوه بی یان حوکم لی وهر گرتنی یا بابیه تیکی گرنه - .

۳۸۸۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا الْقَاسِمُ بْنُ دِينَارٍ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاوِيَةُ بْنُ عَمْرٍو، عَنْ زَائِدَةَ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ عُمَيْرٍ، عَنْ مُوسَى بْنِ طَلْحَةَ، قَالَ: مَا رَأَيْتُ أَحَدًا أَفْصَحَ مِنْ عَائِشَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: له موسای کوری (طلحه) وه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویه تهی: هیچ که سیکم نه دیوه نه وهنده ی عایشه رهوانیژ و زمان پاراو بی.

۳۸۸۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ يَعْقُوبَ، وَمُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ وَاللَّفْظُ لِابْنِ يَعْقُوبَ، قَالَا: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ حَمَّادٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ الْمُخْتَارِ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَالِدُ الْحَذَّاءُ، عَنْ أَبِي عُمَانَ النَّهْدِيِّ، عَنْ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اسْتَعْمَلَهُ عَلَى جَيْشِ ذَاتِ السَّلَاسِلِ قَالَ: فَأَتَيْتُهُ فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيُّ النَّاسِ أَحَبُّ إِلَيْكَ؟ قَالَ: عَائِشَةُ. قُلْتُ: مِنَ الرِّجَالِ؟ قَالَ: أَبُوهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عه مری کورې عاصه وه ره زای خوای لی بی ده گپړنه وه، که پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم کردی به فرمانده و سهر کرده ی له شکری جهنگی (ذات السلاسل)، فهرمووی: چومو ه خزمه تی وتم: نه ی پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم خو شه ویسترین که س به لات ه وه کییه؟ فهرمووی: (عائشه)، وتم: نه ی له پیوان؟ فهرمووی: (باوکی) واته: پتسه وا نه بو به کر ره زای خوای لی بی.

۳۸۸۶ - حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ سَعِيدٍ الْجَوْهَرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ الْأُمَوِيُّ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أَبِي خَالِدٍ، عَنْ قَيْسِ بْنِ أَبِي خَازِمٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ أَنَّهُ، قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ أَحَبَّ النَّاسَ إِلَيْكَ؟ قَالَ: عَائِشَةُ. قَالَ: مِنَ الرِّجَالِ؟ قَالَ: أَبُوهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ إِسْمَاعِيلَ، عَنْ قَيْسٍ.

واته: له عه مری کورې عاصه وه ره زای خوای لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویته ی: نه ی پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم خو شه ویسترین که س به لات ه وه کییه؟ فهرمووی: (عائشه)، وتم: نه ی له پیوان؟ فهرمووی: (باوکی).

۳۸۸۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ مَعْمَرٍ الْأَنْصَارِيِّ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: فَضْلُ عَائِشَةَ عَلَى النِّسَاءِ كَفَضْلِ الثَّرِيدِ عَلَى سَائِرِ الطَّعَامِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ، وَأَبِي مُوسَى. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ مَعْمَرٍ هُوَ أَبُو طَوَالَةَ الْأَنْصَارِيُّ الْمَدِينِيُّ ثِقَةٌ. وَقَدْ رَوَى عَنْهُ مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ.

واته: له نه نه سی کورې مالیکه وه ره زای خوای لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویته ی: پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویته ی: (فهلز و گه وره یی عائشه وهك فهلز و گه وره یی گوشتاو وایه به سهر خواردنه کانی تردا).

۳۸۸۸ - (ضعیف الإسناد) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ غَالِبٍ، أَنَّ رَجُلًا نَالَ مِنْ عَائِشَةَ عِنْدَ عَمَّارِ بْنِ يَاسِرٍ، فَقَالَ: أَغْرِبَ مَقْبُوحًا مَنُوبَحًا أَتُوْذِي حَبِيبَةَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عه مری کوری غالبه وه ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیایو له لای عه ماری کوری یاسر باسی عانیشه ی کرد به خراپه، عه مار فهرمووی: دورور بکه وه ره وه و لاچو له بهرچاوم نه وه تو خو شه ویسته که ی پیغه مبر صلی الله علیه وسلم نازار ده ده ی.

۳۸۸۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ عَيَّاشٍ، عَنْ أَبِي حُصَيْنٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ الْأَسَدِيِّ، قَالَ: سَمِعْتُ عَمَّارَ بْنَ يَاسِرٍ، يَقُولُ: هِيَ زَوْجَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، يَعْنِي عَائِشَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ.

واته: له (عبد الله) ی کوری زیادی نه سه دیه وه ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: بو خو م گویم له عه ماری کوری یاسر بوو ده ی فهرموو: عانیشه هاوسه ری پیغه مبر صلی الله علیه وسلم له دنیاو له قیامه تیشدا.

۳۸۹۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ الصَّغِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُعْتَمِرُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ حُمَيْدٍ، عَنْ أَنَسٍ، قَالَ: قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ أَحَبُّ النَّاسِ إِلَيْكَ؟ قَالَ: عَائِشَةُ، قِيلَ: مِنَ الرِّجَالِ. قَالَ: أَبُوهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ أَنَسٍ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه ره زای خوی لسی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: وترا: نه ی پیغه مبر صلی الله علیه وسلم خو شه ویستری که س

به لاته وه کییه؟ فهرمووی: (عائیشه)، وترا: نهی له پیاوان؟ فهرمووی: (باوکی)
واته: پیتشهوا نه بو به کر ره زای خوی لی بی.

چاکه و پله و پاییه هاوسه رانی یتیمبهر صلی الله علیه وسلم

۶۴ - بَابُ فِي فَضْلِ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

۳۸۹۱ - (حسن) حَدَّثَنَا عَبَّاسُ الْعَنْبَرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ كَثِيرٍ الْعَنْبَرِيُّ أَبُو عَسَّانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَلَمٌ بْنُ جَعْفَرٍ وَكَانَ ثِقَةً، عَنِ الْحَكَمِ بْنِ أَبَانَ، عَنْ عِكْرِمَةَ، قَالَ: قِيلَ لِابْنِ عَبَّاسٍ بَعْدَ صَلَاةِ الصُّبْحِ مَا تَأْتِ فُلَانَةٌ لِبَعْضِ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَجَدَ، فَقِيلَ لَهُ: أَتَسْجُدُ هَذِهِ السَّاعَةَ؟ فَقَالَ: أَلَيْسَ قَدْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا رَأَيْتُمْ آيَةً فَاسْجُدُوا، فَأَيُّ آيَةٍ أَعْظَمُ مِنْ ذَهَابِ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له عیکریمه وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویته: له دوی
نویژی به یانی به ئیبنو عبباس ره زای خویان لی بی وترا: یه کی له هاوسه رانی
یتیمبهری خوا صلی الله علیه وسلم وه فاتی کردوه، نهویش سهجده ی برد، پیی
وترا: نه م لهم کات و ساته دا چون سهجده ده بهی هیشتا خور هه لته هاتوه و
به رزنه بوتوه؟ فهرمووی: نهی مه گهر یتیمبهری خوا صلی الله علیه وسلم
نافهرموویت: (کاتی نیشانه یه کی ترسناکتان دی سهجده بهرن، دهی چ نیشانه یه
گه وره تر و سامانا کره له مردن و روشتنی هاوسه رانی یتیمبهری خوا صلی الله
علیه وسلم، نه وانه مایه ره همت و به ره که تن.

۳۸۹۲ - (ضعیف الإسناد) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الصَّمَدِ بْنُ عَبْدِ الْوَارِثِ، قَالَ: حَدَّثَنَا هَاشِمٌ هُوَ ابْنُ سَعِيدٍ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا كِنَانَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا

صَفِيَّةُ بِنْتُ حَبِيبٍ، قَالَتْ: دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَدْ بَلَغَنِي عَنْ خَفْصَةَ وَعَائِشَةَ كَلَامٌ فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لَهُ، فَقَالَ: أَلَا قُلْتُ: فَكَيْفَ تَكُونَانِ خَيْرًا مِنِّي وَزَوْجِي مُحَمَّدٌ وَأَبِي هَارُونُ وَعَمِّي مُوسَى؟ وَكَانَ الَّذِي بَلَغَهَا أَنَّهُمْ قَالُوا: نَحْنُ أَكْرَمُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْهَا، وَقَالُوا: نَحْنُ أَزْوَاجُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَبَنَاتُ عَمِّهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَنَسٍ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ صَفِيَّةَ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ هَاشِمِ الْكُوفِيِّ، وَلَيْسَ إِسْنَادُهُ بِذَلِكَ.

واته: له صهفيهى كچى حويه يسه وه ره زای خواى لى بى ده گيرنه وه، كه فهرموويه تى: پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم هات بو لام، قسه يه كم ده رباره ي حه فصه و عائشه پى گه يشتبوو پيم راگه ياند، فهرمووى: (تاگاداربه بو بيت نهوتن: چون نيوه له من چاكترن له كاتيكد ا كه من هاوسهري موحه ممد و هارون باوكمه و موسا مامه) - صهفيه له نه وهى هاروونى براى موسا بووه - . نه وهى پيى راگه يه نرا بوو نه وه بوو نه وان وتيان: له لاي پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم نيمه بهر يترتيرين له صهفيه، وتيان: نيمه هاوسهري پيغه مبهرين صلى الله عليه وسلم، وه كچانى مامى نه ويشين.

٣٨٩٣ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ خَالِدٍ ابْنُ عَثْمَةَ، قَالَ: حَدَّثَنِي مُوسَى بْنُ يَعْقُوبَ الرَّمَعِيُّ، عَنْ هَاشِمِ بْنِ هَاشِمٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ وَهَبٍ، أَخْبَرَهُ أَنَّ أُمَّ سَلَمَةَ، أَخْبَرَتْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَعَا فَاطِمَةَ عَامَ الْفَتْحِ فَنَاجَاهَا فَبَكَتْ ثُمَّ حَدَّثَهَا فَضَحِكَتْ، قَالَتْ: فَلَمَّا تُوفِّيَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَأَلْتُهَا عَنْ بُكَائِهَا وَضَحِكِهَا. قَالَتْ: أَخْبَرَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ يَمُوتُ فَبَكَيتُ، ثُمَّ أَخْبَرَنِي أَنِّي سَيِّدَةُ نِسَاءِ أَهْلِ الْجَنَّةِ إِلَّا مَرْيَمَ بِنْتَ عِمْرَانَ فَضَحِكَتُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له ئومو سهله مهوده رهزای خوای لی بی ده گێرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له رۆژی رزگارکردنی مه ککه دا (فَاطِمَةُ) ی کچی خۆی بانگ کرد، سرتیه کی له گهڵ کرد (فَاطِمَةُ) گریا، له پاشدا سرتیه کی تری له گهڵ کرد پێکه نی، کاتی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم وهفاتی کرد، ده باره ی نهو گریان و پێکه نینه ی لیم پرسی، فهرمووی: پیتی راگه یاندم که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم وهفاتی ده کات بۆیه گریام، له پاشدا پیتی راگه یاندم که من گه وده ی ئافره تانی به هه شتم جگه له مه ریه می کچی عیمران بۆیه منیش پێکه نیم.

۳۸۹۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، وَعَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَا: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسٍ، قَالَ: بَلَغَ صَفِيَّةٌ أَنَّ حَفْصَةَ، قَالَتْ: بِنْتُ يَهُودِيٍّ، فَبَكَتْ، فَدَخَلَ عَلَيْهَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهِيَ تَبْكِي، فَقَالَ: مَا يُبْكِيكِ؟ فَقَالَتْ: قَالَتْ لِي حَفْصَةُ: إِنِّي بِنْتُ يَهُودِيٍّ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَإِنَّكِ لَابْنَةُ نَبِيٍّ، وَإِنَّ عَمَلَكِ لَنَبِيٍّ، وَإِنَّكِ لَتَحْتَ نَبِيٍّ، فَفِيمَ تَفَخَّرُ عَلَيْكِ؟ ثُمَّ قَالَ: اتَّقِي اللَّهَ يَا حَفْصَةُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه رهزای خوای لی بی ده گێرنهوه، که فهرموویه تی: به سه فیه یان راگه یاند که هه فسه پیتی وتوه: کچی جوله که، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم چوو بۆ لای سه فیه ده گریا، فهرمووی: (بۆچی ده گریه؟) وتی: هه فسه پیتی وتوم: تۆ کچی جوله که یی، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم چوو بۆ لای سه فیه ده گریا، فهرمووی: (تۆ کچی پیغه مبهر هارونی، موسای مامت پیغه مبهر بوو، هاوسه ده که ت پیغه مبهره، ئیتر به چی فه خر و شانازی ده کات به سه رتدا؟)، له پاشدا فهرمووی: (له خوا بترسه نه ی هه فسه).

۳۸۹۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: خَيْرُكُمْ خَيْرُكُمْ لِأَهْلِهِ وَأَنَا خَيْرُكُمْ لِأَهْلِي، وَإِذَا مَاتَ صَاحِبُكُمْ فَدَعُوهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَرَوَى هَذَا عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلًا.

واته: له عائیشه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (چاکترینتان چاکترینه بو هاوسهر و خانه واده که ی، من خوشم چاکترین که سم بو هاوسهر و خانه واده که م، نه گهر که سینکتان مرد وازی لی بهینن).

۳۸۹۶ - (ضعیف الإسناد) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ، عَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنِ الْوَلِيدِ، عَنْ زَيْدِ بْنِ زَائِدَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا يُبْلَغُنِي أَحَدٌ عَنْ أَحَدٍ مِنْ أَصْحَابِي شَيْئًا؛ فَإِنِّي أُحِبُّ أَنْ أُخْرَجَ إِلَيْهِمْ وَأَنَا سَلِيمُ الصَّدْرِ. قَالَ عَبْدُ اللَّهِ: فَأَتَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَالٍ فَقَسَمَهُ، فَأَنْتَهَيْتُ إِلَى رَجُلَيْنِ جَالِسَيْنِ وَهُمَا يَقُولَانِ: وَاللَّهِ مَا أَرَادَ مُحَمَّدٌ بِقِسْمَتِهِ إِلَيَّ قَسَمَهَا وَجْهَ اللَّهِ وَلَا الدَّارَ الْآخِرَةَ. فَتَثَبْتُ حِينَ سَمِعْتُهُمَا، فَأَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَخْبَرْتُهُ فَأَحْمَرَّ وَجْهُهُ وَقَالَ: دَعْنِي عَنْكَ فَقَدْ أُوذِيَ مُوسَى بِأَكْثَرٍ مِنْ هَذَا فَصَبَّرَ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ وَقَدْ زِيدَ فِي هَذَا الْإِسْنَادِ رَجُلٌ.

واته: له (عبد الله) ی کوری مه سعوده وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (با هیچ که سی له نیوه هه والی یان قسه یه کم بو نه هینی له یه کی له ها وه له کانه وه که پیتم ناخوش بی و لی تو ره بم، چونکه من پیتم خوشه به دلیکی ساف و بیگهرده وه له مال

سنن الترمذی بهر گئی چوارهم - باسه کانی چاکه و پلهوپایه ی یتقمبهر صلی الله علیه وسلم

دهرچم و بیتم بۆ ناوتان). - واته جاسوسی و سیخوپی بهسه ریه کهوه مهکن - .
(عبد الله) فرمودی: مالتیکیان هینا بۆ یتغممبه ری خوا صلی الله علیه وسلم
دابهشی کرد، گهیشتم به دوو پیاو دانیشتبوون دهیانوت: مهبهستی ره زامه ندی خوا
و دواپوژ نیه واته به عهدالت دابهشی ناکات، که گویم لی بوو قسه که یانم له بهرم
کرت ، چووم بۆ خزمهت یتغممبه ری خوا صلی الله علیه وسلم بهسه رهاته کهم بۆ
گتپراهوه، روخساری سور هه لگهرا، فرمودی: وازم لی بینه له وهش زیاتر نازاری
موسایان دا به لام نهو نارامی گرت و خوراگر بوو).

۳۸۹۷ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ:
حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ مُوسَى، وَالْحُسَيْنُ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنِ السُّدِّيِّ، عَنِ الْوَلِيدِ
بْنِ أَبِي هِشَامٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ زَائِدَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يُبْلَغُنِي أَحَدٌ عَنْ أَحَدٍ شَيْئًا. وَقَدْ رَوَيْ هَذَا الْحَدِيثُ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ
مَسْعُودٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَيْئًا مِنْ هَذَا مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له (عبد الله)ی کوری مهسعودوه رهزای خوای لی بی ده گتپراهوه، که
فرمودیه تی: یتغممبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فرمودیه تی: (با هیچ کهسی
له نیوه هه والی یان قسه یه کم بۆ نه هیئی له هیچ کهسی کهوه).

چاکه و پلهوپایه ی نوبه ی کوری کهعب رهزای خوای لی بی

۶۵ - بَابُ فَضْلِ أَبِي بِنِ كَعْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

۳۸۹۸ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا
شُعْبَةُ، عَنْ عَاصِمٍ، قَالَ: سَمِعْتُ زَيْدَ بْنَ جُبَيْشٍ، يُحَدِّثُ عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ، أَنَّ رَسُولَ

الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَهُ: إِنَّ اللَّهَ أَمَرَنِي أَنْ أَقْرَأَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ، فَقَرَأَ عَلَيْهِ (لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا) وَقَرَأَ فِيهَا: إِنَّ ذَاتَ الدِّينِ عِنْدَ اللَّهِ الْخَنِيفَةُ الْمُسْلِمَةُ لَا الْيَهُودِيَّةُ وَلَا النَّصْرَانِيَّةُ وَلَا الْمَجُوسِيَّةُ، مَنْ يَعْمَلْ خَيْرًا فَلَنْ يُكْفَرَهُ وَقَرَأَ عَلَيْهِ: لَوْ أَنَّ لِبْنِ آدَمَ وَادِيًا مِنْ مَالٍ لَابْتَغَى إِلَيْهِ ثَانِيًا، وَلَوْ كَانَ لَهُ ثَانِيًا، لَابْتَغَى إِلَيْهِ ثَالِثًا، وَلَا يَمْلَأُ جَوْفَ ابْنِ آدَمَ إِلَّا التُّرَابُ، وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ تَابَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَى مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ رَوَاهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِيزَى، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَهُ: إِنَّ اللَّهَ أَمَرَنِي أَنْ أَقْرَأَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ. وَقَدْ رَوَاهُ قَتَادَةُ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لِأَبِي بِنِ كَعْبٍ: إِنَّ اللَّهَ أَمَرَنِي أَنْ أَقْرَأَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ.

واته: له نوبه‌ی کوری که عبه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم به نوبه‌ی کوری که عبی فهرموو: (خوای گه‌وره فهرمانی پی کردووم قورنانت له‌لا بخوینم: سوره‌تی: (لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا) بی بو خوینده‌وه، نه‌مه‌ی تیدا خوینده‌وه: دینی راست و دروست پاک و بیت‌گهرد له‌لای خوا دینی نیسلامه، نه‌ک دینی گاور و جوله‌که و ناگیره‌رست، نه‌وه‌ی کار و کرده‌وه‌ی چاکه نه‌نجام بدات فهراموش ناکریت، نه‌مه‌شی بو خوینده‌وه: (نه‌گهر نه‌وه‌ی ناده‌م پری شیوی مال و سامانی هه‌بی، هه‌ول ده‌دات بیکات به دوو شیو، نه‌گهر دوو شیوشی هه‌بی دوی هه‌ول ده‌دات بیکات به سیان، مه‌گهر گلی گۆره‌که‌ی ده‌می تیر بکات نه‌گینا تیر ناخوات، خوای گه‌وره‌ش له‌که‌سه خوش ده‌بی ته‌ویه ده‌کات و ده‌گه‌ریته‌وه).

دهرباره ی چاکه و پلهو پایه ی یاریده ده ران و قوره یش

۶۶ - بَابُ فِي فَضْلِ الْأَنْصَارِ وَقُرَيْشٍ

۳۸۹۹ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَامِرٍ، عَنْ زُهَيْرِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ عَقِيلٍ، عَنِ الطُّفَيْلِ بْنِ أَبِيِّ بْنِ كَعْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَوْلَا الْهِجْرَةُ لَكُنْتُ امْرَأً مِنَ الْأَنْصَارِ.

واته: له (طفیل) ی کوری نویه ی کوری که عبه وه، له باوکیه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (نه گهر کوچکردن نه بویه منیش یه کی ده بروم له (نه نصار) یاریده ده ران).

۳۹۰۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا بُنْدَارٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ ثَابِتٍ، عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ، أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَوْ قَالَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فِي الْأَنْصَارِ: لَا يُحِبُّهُمْ إِلَّا مُؤْمِنٌ، وَلَا يَبْغِضُهُمْ إِلَّا مُنَافِقٌ، مَنْ أَحَبَّهُمْ فَأَحَبَّهُ اللَّهُ، وَمَنْ أَبْغَضَهُمْ فَأَبْغَضَهُ اللَّهُ فَقُلْتُ لَهُ: أَأَنْتَ سَمِعْتَهُ مِنَ الْبَرَاءِ؟ فَقَالَ: إِيَّايَ حَدَّثَ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ. وَهَذَا الْإِسْنَادُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَوْ سَلَكَ النَّاسُ وَادِيًا أَوْ شِعْبًا لَكُنْتُ مَعَ الْأَنْصَارِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له بهرائی کوری عازیبه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم دهرباره ی یاریده ده ران فرموویه تی: (جگه له باوهردار کهس خوشی ناوین، جگه له بی باوهریش کهس رقی له وان نیه، نه وهی خوشی دهوین خوا خوشی دهوین، نه وهی رقی له وانه خواش رقی له وه). پیم وت: نایا بو خوت نه مهت بیست له بهرائی کوری عازیب رهزای خوای لی بی؟ فرمووی: به لی.

۳۹۰۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، قَالَ: سَمِعْتُ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: جَمَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَاسًا مِنَ الْأَنْصَارِ فَقَالَ: هَلْ فِيكُمْ أَحَدٌ مِنْ غَيْرِكُمْ؟ قَالُوا: لَا، إِلَّا ابْنُ أُخْتٍ لَنَا، فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ ابْنَ أُخْتِ الْقَوْمِ مِنْهُمْ، ثُمَّ قَالَ: إِنَّ قُرَيْشًا حَدِيثٌ عَنْهُمْ بِجَاهِلِيَّةٍ وَمُصِيبَةٍ، وَإِنِّي أَرَدْتُ أَنْ أَجْبُرَهُمْ وَأَتَأَلَّفَهُمْ، أَمَا تَرْضَوْنَ أَنْ يَرْجِعَ النَّاسُ بِالْدُّنْيَا وَتَرْجِعُونَ بِرَسُولِ اللَّهِ إِلَى بُيُوتِكُمْ؟ قَالُوا: بَلَى، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَوْ سَلَكَ النَّاسُ وَادِيًا أَوْ شِعْبًا وَسَلَكَتِ الْأَنْصَارُ وَادِيًا أَوْ شِعْبًا لَسَلَكَتُ وَادِي الْأَنْصَارِ أَوْ شِعْبَهُمْ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکوه ره زای خوی لی بی ده گینه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره خا صلی الله علیه وسلم هندی مال و سامانی دابهش کرد به سر قورهشدا که تازه کوچیان کردبوو بو مه دینه، بویه کومه لی خه لکی له یاریده ده ران کوکرده وه فهرمووی: (جگه له یاریده ده ران که سی بیگانه تان تیدایه؟) وتیان: نه خیر، جگه له خوشکه زایه کمان نه بی، فهرمووی: (بیگومان خوشکه زای هر قهومی له و قهومیه)، له پاشدا فهرمووی: (قورهش تازه ده رچون له نه فامی و کاره سات، بیگومان منیش ویستم خوشه ویستیان بو دهربرم و دلیان هوگری نیسلام و موسولمانان بکه م، نایا نیوه رازی نابن خه لک به مال و سامانی دونیاوه بگه رینه وه، نیوهش به پیغمبره خا صلی الله علیه وسلم بگه رینه وه بو ماله کانتان؟) وتیان: به لی، فهرمووی: (نه گهر خه لک شیوی یان هردی بگرنبهر، یاریده ده رانیش شیوی یان هردی بگرنبهر، من شیو و یان هردی یاریده ده ران ده گرمه بهر).

۳۹۰۲ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُشَيْمٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَلِيُّ بْنُ زَيْدٍ بْنُ جُدْعَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا النَّضْرُ بْنُ أَنَسٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمٍ، أَنَّهُ كَتَبَ إِلَى أَنَسٍ بْنِ

سنن الترمذي بهر گي جوارهم - باسه کاني چاکه و پلهوپايه ي يتعمبر صلى الله عليه وسلم

مَالِكٍ يُعْزِيهِ فَيَمْنُ أُصِيبَ مِنْ أَهْلِهِ وَبَنِي عَمِّهِ يَوْمَ الْحَرَّةِ، فَكَتَبَ إِلَيْهِ: إِيَّيْ أَبْتَرِكَ
يُبْشِرُ مِنَ اللَّهِ، إِيَّيْ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْأَنْصَارِ
وَلِذُرَارِي الْأَنْصَارِ وَلِذُرَارِي ذُرَارِيهِمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. نَاقِصُونَ رَوَاهُ قَتَادَةُ،
عَنِ النَّضْرِ بْنِ أَنَسٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمٍ.

واته: له زهيدى كورى نهرقه مهوه رهزاي خواى لى بى ده گيرنهوه، كه
پرسه نامه ي نووسى بو نه نه سى كورى ماليك رهزاي خواى لى بى به بونه ي
له ده ستداني هه ندى له كه سه كاني له جهنگى هه رده دا، بوى نووسى: موژده ي خوايت
پى ده ده دم، بو خوم گويم له پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم بوو ده يفهرموو:
(خودايه له ياريد ده ده ران و وه چه و نه وه كانيان و وه چه و نه وه ي نه وه كانيان خوش
ببه).

٣٩٠٣ - (ضعيف لكن صح منه الشطر الثاني) حَدَّثَنَا عَبْدُهُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْخُزَاعِيُّ
الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، وَعَبْدُ الصَّمَدِ، قَالَا: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ ثَابِتِ الْبُنَائِي،
عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي طَلْحَةَ، قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ أَقْرَأْ قَوْمَكَ السَّلَامَ فَإِنَّهُمْ مَا عَلِمْتُ أَعَفَّةً صُبْرًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بى (طلحه) وه رهزاي خواى لى بى ده گيرنهوه، كه فهرموويه تى:
پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم پيى فهرمووم: (سه لامى من بگه يه نه به
قه ومه كه ت چونكه بينگومان نه وه نده ي من بيزانم ده س و دل پاكن و سوال ناكه ن و
له كاتى جهنگدا خوراگرن).

٣٩٠٤ - (منكر بذكر أهل البيت) حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ حُرَيْثٍ قَالَ: حَدَّثَنِي الْفَضْلُ بْنُ
مُوسَى، عَنْ زَكْرِيَّا بْنِ أَبِي زَائِدَةَ، عَنْ عَطِيَّةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ

سنن الترمذی بهر گئی چواره م - باسه کانی چاکه و پلموپایه پیغمبر صلی الله علیه وسلم

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أَلَا إِنَّ عَيْبَتِي الَّتِي آوَى إِلَيْهَا أَهْلُ بَيْتِي، وَإِنَّ كَرِشِي الْأَنْصَارُ، فَأَعْفُوا عَنْ مُسِيئِهِمْ، وَاقْبَلُوا مِنْ تَحَنُّنِهِمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَنَسٍ.

واته: له نهبر سه عیدی خودریه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هوشیار بن، بینگومان جینگه می متمانه و دالده ده ری تایبه تی من خانه واده و که سوکاری خومن، یاریده ده ران نهی نی پاریز و پشتیوانی منن، له خراپه کاریان چاوپوشی بکه ن، له چاکه کاریان وه برگرن).

۳۹۰۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ الْحَسَنِ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ دَاوُدَ الْهَاشِمِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ سَعْدٍ قَالَ: حَدَّثَنِي صَالِحُ بْنُ كَيْسَانَ، عَنْ الزُّهْرِيِّ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ أَبِي سُفْيَانَ، عَنْ يُونُسَ بْنِ الْحَكَمِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ يُرِدْ هَوَانَ قُرَيْشٍ أَهَانَهُ اللَّهُ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ. حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنِي يَعْقُوبُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ بْنِ سَعْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ صَالِحِ بْنِ كَيْسَانَ، عَنْ ابْنِ شِهَابٍ، بِهَذَا الْإِسْنَادِ نَحْوَهُ.

واته: له موجه ممدی کوری سه عده وه، له باوکیه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هه رکه سیک سوکایه تی به قوره یش بکات، خوای گهوره سوکی ده کات).

۳۹۰۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ السَّرِيِّ، وَالْمَوْمِلُ، قَالَا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ أَبِي ثَابِتٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لِي: لَا يَبْغِضُ الْأَنْصَارُ أَحَدًا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نیبنو عه باسه وه رهزای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی:

سنن الترمذی بهرگی چوارهم - باسه کانی چاکه و پله و پایهی پیغمبر صلی الله علیه وسلم

پیغمبره‌ری خوا صلی الله علیه وسلم پیتی فەرمووم: (هیچ که‌سیک نیه باوه‌ری به خوا و به دواړوژ هه‌بی رقی له یاریده‌ده‌ران بی).

۳۹۰۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، قَالَ: سَمِعْتُ قَتَادَةَ، يُحَدِّثُ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْأَنْصَارُ كَرِشِي وَعَيْبَتِي، وَإِنَّ النَّاسَ سَيَكْثُرُونَ وَيَقْلُونَ، فَاقْبَلُوا مِنْ مُحْسِنِهِمْ، وَتَجَاوَزُوا عَنْ مُسِيئِهِمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه‌سه‌سی کو‌ری مالی‌که‌وه ره‌زای خ‌وای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فەرموویه‌تی: پیغمبره‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه‌تی: (یاریده‌ده‌ران جینگه‌ی متمانه و دالده‌ده‌ری نه‌یتی پارێز و پشتیوانی منن، خه‌لک زۆر ده‌بن و که‌م ده‌که‌ن، له چاکه‌کاریان و هه‌ر بگرن، له خراپه‌کاریان چاوپۆشی بکه‌ن).

۳۹۰۸ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو يَحْيَى الْهَمَّانِيُّ، عَنْ الْأَعْمَشِ، عَنْ طَارِقِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اللَّهُمَّ أَذِقْتُ أَوَّلَ قُرَيْشٍ نَكَالًا فَأَذِقْ آخِرَهُمْ نَوَالًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ. حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَهَّابِ الْوَرَّاقُ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ الْأُمَوِيُّ، عَنْ الْأَعْمَشِ، نَحْوَهُ.

واته: له ئیبنو عه‌باسه‌وه ره‌زای خ‌وایان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فەرموویه‌تی: پیغمبره‌ری خوا صلی الله علیه وسلم پیتی فەرمووم: (خودایه قوره‌یش سه‌ره‌تا له‌پوژی جه‌نگی به‌دردا سزای زۆرت پی چه‌شتن به‌ کوشتن و زه‌بر و زه‌نگ، له‌مه‌ودوا ناز و نیعمه‌ت و سه‌رکه‌وتنیان پی بیه‌خشه‌).

۳۹۰۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا الْقَاسِمُ بْنُ دِينَارٍ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، عَنْ جَعْفَرِ الْأَحْمَرِ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ السَّائِبِ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْأَنْصَارِ، وَلِلْأَنْصَارِ، وَلِلْأَنْصَارِ، وَلِلْأَنْصَارِ، وَلِلْأَنْصَارِ، وَلِلْأَنْصَارِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه رهزای خوای لی بی ده گپنه وه، که یتیمبر خا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (خودایه له یاریده دهران و نه وه کانیان و نه وه کانیان و نافرده تانیان خویش بیه).

دهرباره ی باشرین خانه ی یاریده دهران رهزای خویان لی بی

۶۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي أَبِي دُورٍ الْأَنْصَارِ خَيْرٌ

۳۹۱۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ الْأَنْصَارِيِّ، أَنَّهُ سَمِعَ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ، يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِخَيْرِ دُورٍ الْأَنْصَارِ، أَوْ بِخَيْرِ الْأَنْصَارِ؟ قَالُوا: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: بَنُو النَّجَّارِ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ بَنُو عَبْدِ الْأَشْهَلِ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ بَنُو الْحَارِثِ بْنِ الْخَزْرَجِ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ بَنُو سَاعِدَةَ، ثُمَّ قَالَ يَدِهِ فَقَبَضَ أَصَابِعَهُ، ثُمَّ بَسَطَهُنَّ كَالرَّامِي يَدَيْهِ، قَالَ: وَفِي دُورِ الْأَنْصَارِ كُلِّهَا خَيْرٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رُوِيَ هَذَا أَيْضًا عَنْ أَنَسٍ، عَنْ أَبِي أُسَيْدٍ السَّاعِدِيِّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه رهزای خوای لی بی ده گپنه وه، که فهرموویه تی: یتیمبر خا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هوشیارین، باشرین خانه ی یاریده دهران یان باشرین یاریده دهرانتان پی رابگه یه نم؟) و تیان به لی نه ی یتیمبر خا صلی الله علیه وسلم، فهرمووی: (باشرین خانه ی

یاریده ده ران خانه کانی بهنو نه جارن، له پاشدا نهوانه ی دوا ی نهوان بهنو (عبد الأشهل)، ینجا نهوانه ی دوا ی نهوان بهنو (حارث) ی کوری خه زره ج، جا نهوانه ی دوا ی نهوان بهنو (ساعده)، به ده سی ناماژی کردوو فهرمووی: (خانه کانی یاریده ده ران هر هه موویان خیر و چاکن).

۳۹۱۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، قَالَ: سَمِعْتُ قَتَادَةَ، يُحَدِّثُ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي أُسَيْدٍ السَّاعِدِيِّ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: خَيْرُ دُورِ الْأَنْصَارِ دُورُ بَنِي النَّجَّارِ، ثُمَّ دُورُ بَنِي عَبْدِ الْأَشْهَلِ، ثُمَّ بَنِي الْحَارِثِ بْنِ الْحَزْزَجِ، ثُمَّ بَنِي سَاعِدَةَ، وَفِي كُلِّ دُورِ الْأَنْصَارِ خَيْرٌ، فَقَالَ سَعْدٌ: مَا أَرَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَّا قَدْ فَضَّلَ عَلَيْنَا، فَقِيلَ: قَدْ فَضَّلَكُمْ عَلَى كَثِيرٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَأَبُو أُسَيْدٍ السَّاعِدِيُّ اسْمُهُ: مَالِكُ بْنُ رَبِيعَةَ. وَقَدْ رَوَى نَحْوَ هَذَا عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَرَوَاهُ مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، وَعُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُتْبَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له نهبو نوسهیدی ساعديه وه رهزای خوا ی لی بی ده گپ نه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (باشترین خانه ی یاریده ده ران خانه کانی بهنو نه جارن، له پاشدا نهوانه ی دوا ی نهوان بهنو (عبد الأشهل)، ینجا نهوانه ی دوا ی نهوان بهنو (حارث) ی کوری خه زره ج، جا نهوانه ی دوا ی نهوان بهنو (ساعده)، خانه کانی یاریده ده ران هر هه موویان خیر و چاکن). ساعد فهرمووی: پیم وایه باوی یاریده ده ران دا به سهرماندا، و ترا: بیگومان باوی نیوه ی داوه به سهر زوردا.

۳۹۱۲ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو السَّائِبِ سَلَمٌ بْنُ جُنَادَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ بَشِيرٍ، عَنْ مُجَالِدٍ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: خَيْرُ دِيَارِ الْأَنْصَارِ بَنُو النَّجَّارِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ.

واته: له جابیری کوری (عبد الله) وه رهزای خوای لی بی ده گپنه وه، که
فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (باشترین
خانه کانی یاریده ده ران خانه کانی بهنو نه جارن).

۳۹۱۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو السَّائِبِ سَلَمٌ بْنُ جُنَادَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ بَشِيرٍ، عَنْ مُجَالِدٍ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: خَيْرُ الْأَنْصَارِ بَنُو عَبْدِ الْأَشْهَلِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له جابیری کوری (عبد الله) وه رهزای خوای لی بی ده گپنه وه، که
فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (باشترین
خانه کانی یاریده ده ران خانه کانی بهنو بهنو عهد (عبد الأشهل)ن).

دهر باره ی فہزل و گہورہ یی مہ دینہ ی مونہ وورہ

۶۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ الْمَدِينَةِ

۳۹۱۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي سَعِيدٍ الْمَقْبُرِيِّ، عَنْ عَمْرِو بْنِ سُلَيْمٍ الزُّرْقِيِّ، عَنْ عَاصِمِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، قَالَ: خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى إِذَا كَانَ بِحَرَةِ السُّفْيَا الَّتِي كَانَتْ لِسَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اثْنُونِي بِوَضُوءٍ، فَتَوَضَّأْتُ ثُمَّ قَامَ فَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ، فَقَالَ: اللَّهُمَّ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ عَبْدَكَ وَخَلِيلَكَ وَدَعَا

لَأَهْلِ مَكَّةَ بِالْبَرَكَةِ، وَأَنَا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ أَذْعُوكَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ أَنْ تُبَارِكَ لَهُمْ فِي مُدَّتِهِمْ وَصَاعِهِمْ مِثْلِي مَا بَارَكْتَ لِأَهْلِ مَكَّةَ مَعَ الْبَرَكَةِ بَرَكَتَيْنِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ.

واته: له پيشهوا عليهوه رهزای خواى لى بى ده گيرنهوه، كه فهرموويهتى: لهتهك پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم درچووين ههتا گه يشتينه چهري سه عدى كوري نه بى وه قاص - شوينيكه له ده وري مه دينه بهردى رهش لى بووه بويه نهو ناوهيان لى ناوه - ، پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم فهرمووى: (ناوى دهستنويزم بو بينه). دهستنويزى گرت و ههستا رووى كرده قيبله، فهرمووى: (خودايه ثيراهيم بنده و دوست و خوشهويستى تويه دوعاى بو فهر و بهره كه تى كرد بو خهلكى مهككه، توش فهر و بهره كه تى خوتت رزاند بهسهر خهلكى مهككه دا، منيش بنده و پيغه مبهري توم ليت ده پارتمهوه بو خهلكى مهدينه پيت و بهره كه ت بجهيته كيشانه و پيوانه مى مشت و مهنيانهوه، دوو نهوهندهى نهو خير و بهره كه تى به خشيت به شارى مهككه).

۳۹۱۵ - (حسن صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي زَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو نُبَاتَةَ يُونُسُ بْنُ يَحْيَى بْنُ نُبَاتَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَلَمَةُ بْنُ وَرْدَانَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ بْنِ أَبِي الْمُعَلَّى، عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَا: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا بَيْنَ بَنِي وَمَنْبَرِي رَوْضَةٌ مِنْ رِيَاضِ الْجَنَّةِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له پيشهوا على و نهو هورهيرهوه رهزای خويان لى بى ده گيرنهوه، كه فهرموويانه: پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم فهرموويهتى: (نيوان مالى من بو مينبهره كه م باخچه يه كه له باخچه كانى بههشت).

۳۹۱۶ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ كَامِلٍ الْمَرْوَزِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ أَبِي حَازِمٍ الرَّاهِدِيُّ، عَنْ كَثِيرِ بْنِ زَيْدٍ، عَنِ الْوَلِيدِ بْنِ رَبَاحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَا بَيْنَ بَيْتِي وَمَنْبَرِي رَوْضَةٌ مِنْ رِيَاضِ الْجَنَّةِ. وَهَذَا الْإِسْنَادُ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: صَلَاةٌ فِي مَسْجِدِي هَذَا خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ صَلَاةٍ فِيمَا سِوَاهُ مِنَ الْمَسَاجِدِ إِلَّا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ وَقَدْ رُوِيَ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که پیغمبره صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نیوان مالی من بو مینبره کهم باخچه یه که له باخچه کانی به ههشت). ههروه ها فهرموویه تی: (نویژ کردن له م مزگه و تهی مندا خیر و چاکه ی ههزار نویژی غهیری نه م مزگه و تهی ههیه، جگه له مزگه و تهی حرام).

۳۹۱۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاذُ بْنُ هِشَامٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ اسْتَطَاعَ أَنْ يَمُوتَ بِالْمَدِينَةِ فَلْيُمِتْ بِهَا، فَإِنِّي أَشْفَعُ لِمَنْ يَمُوتُ بِهَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ سُبَيْعَةَ بِنْتِ الْحَارِثِ الْأَسْلَمِيَّةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ أَيُّوبَ السَّخْنِيَّيْنِ.

واته: له نیبنو عومره وه رهزای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نه وه ی نه توانی له مه دینه بری با له وه ی بریت، بیتگومان من تکا ده کهم بو نه و که سه ی له مه دینه ده مریت).

۳۹۱۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُعْتَمِرُ بْنُ سُلَيْمَانَ، قَالَ: سَمِعْتُ عُبَيْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ أَنَّ مَوْلَاةً لَهُ أَتَتْهُ فَقَالَتْ:

اشْتَدَّ عَلَيَّ الزَّمَانُ، وَإِنِّي أُرِيدُ أَنْ أَخْرُجَ إِلَى الْعِرَاقِ. قَالَ: فَهَلَّا إِلَى الشَّامِ أَرْضُ الْمَنْشَرِ اضْطَرِّي لِكَاعٍ، فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَنْ صَبَرَ عَلَى شِدَّتِهَا وَلَأْوَانِهَا كُنْتُ لَهُ شَهِيدًا أَوْ شَفِيعًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، وَسُفْيَانَ بْنِ أَبِي زُهَيْرٍ، وَسُبَيْعَةَ الْأَسْلَمِيَّةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ اللَّهِ.

واته: کاره که ریگی نازاد کراوی نیبنو عومەر رهزای خویان لی بی هاته خزمه تی وتی: روژگاری ناهه موار زوری بو هیتاوم و دهستم کورته بویه نه مهوی لیتره درچم و برؤم بو عیراق، نیبنو عومەر فەرمووی: نهی بو ناچی بو شام خاکی مه حشر و دهستی کۆبوونه ویه، خۆراگریه و مه دینه به جی مه هیتله، بو خۆم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو دهیغه رموو: (نه وهی خۆراگریی بهرامبهر نه شکهنجه و نازاری و نه هامه تی و کهم درامه تی شاری مه دینه له پوژی قیامه تدا من شایه تی بو ددهم یان تکای بو ده کهم).

۳۹۱۹ - (ضعیف) حَدَّثَنَا أَبُو السَّائِبِ سَلَمٌ بْنُ جُنَادَةَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا أَبِي جُنَادَةُ بْنُ سَلَمٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: آخِرُ قَرْنٍ مِنْ قُرَى الْإِسْلَامِ خَرَابًا الْمَدِينَةُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ جُنَادَةَ عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فەرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه تی: (کۆتا شار و ولاتی نیسلام که ویران ده بی شاری مه دینه یه).

۳۹۲۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ (ح) وَحَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، عَنْ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ، عَنْ جَابِرٍ، أَنَّ أَعْرَابِيًّا

بَايَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى الْإِسْلَامِ فَأَصَابَهُ وَعَكٌ بِالْمَدِينَةِ فَجَاءَ الْأَعْرَابِيُّ، إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ أَقْلِنِي بَيْعَتِي، فَأَبَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَخَرَجَ الْأَعْرَابِيُّ ثُمَّ جَاءَهُ فَقَالَ: أَقْلِنِي بَيْعَتِي، فَأَبَى، فَخَرَجَ الْأَعْرَابِيُّ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّمَا الْمَدِينَةُ كَالْكَبِيرِ تَنْفِي حَبْنَهَا وَتُنْصَعُ طَبْعُهَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له جابره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: عهره بیکی ده شته کی به بیعت و په یانی دا به پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له سهر نیسلامه تی، تووش بوو تاو له رزی مه دینه هات، عهره به ده شته کی که هات بوو خرمه ت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، وتی: په یانه که م هه لوه شینه ره وه، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، قبولی نه کرد و رازی نه بوو، عهره به ده شته کی که ده رجوو روشت، له پاشدا گه رایه وه بوو لای پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم وتی: په یانه که م هه لوه شینه ره وه، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، قبولی نه کرد و رازی نه بوو، عهره به ده شته کی که په یانه که ی شکاند و روشته وه بوو ولاتی خو، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (بیگومان شاری مه دینه وه کوره و موشه ده مه وایه ژهنگ و پیسی لا ده بات و جه وهری دهرده خات). - واته نه وهی خیری تیدا نه بی دهری ده کات - .

۳۹۲۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ (ح) وَحَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ: لَوْ رَأَيْتُ الطَّبَاءَ تَرْتَعُ بِالْمَدِينَةِ مَا دَعَرْتُهَا، إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَا بَيْنَ لَابَتَيْهَا حَرَامٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ سَعْدٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ، وَأَنْسٍ، وَأَبِي أَيُّوبَ، وَزَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ، وَزَافِعِ بْنِ حَدِيجٍ، وَسَهْلِ بْنِ حُنَيْفٍ وَجَابِرٍ. حَدِيثٌ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو هوردهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فرمویه تی: نه گهر له شاری مه دینه ناسکه کان ببینم پله وهرین دایان ناچله کیتم و نایانترسیتم، چونکه بیگومان پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمویه تی: (نه مپهرو نه و پهری مه دینه و نیوانی ههردوو روژه لات و خوژناوای قه ده غهیه).

۳۹۲۲ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، عَنْ مَالِكٍ (ح) وَحَدَّثَنَا الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنْ عَمْرِو بْنِ أَبِي عَمْرٍو، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ طَلَعَ لَهُ أُحُدٌ، فَقَالَ: هَذَا جَبَلٌ يُجْبِتُنَا وَنُجْبَةُ، اللَّهُمَّ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ حَرَّمَ مَكَّةَ، وَإِنِّي أَحَرِّمُ مَا بَيْنَ لَابَتَيْهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه نهسی کوری مالیکه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فرمویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم چیا ی نوحدی لیوه ده رکهوت فرمووی: (نهم کیوه نیمه ی خوش دهوی نیمه ش نه ومان خوش دهویت، خودایه ئیبراهیم مه ککه ی قه ده غه کرد، منیش نیوانی ههردوو روژه لات و خوژناوای مه دینه و نه مپهرو نه و پهری قه ده غه ده کهم).

۳۹۲۳ - (موضوع) حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ حُرَيْثٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْفَضْلُ بْنُ مُوسَى، عَنْ عِيسَى بْنِ عُبَيْدٍ، عَنْ غَيْلَانَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْغَامِرِيِّ، عَنْ أَبِي زُرْعَةَ بْنِ عَمْرِو بْنِ جَرِيرٍ، عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ أَوْحَى إِلَيَّ أَيُّ هَؤُلَاءِ الثَّلَاثَةِ نَزَلَتْ فِيهِ دَارُ هِجْرَتِكَ: الْمَدِينَةُ، أَوِ الْبَحْرَيْنِ، أَوْ فَنَشْرِينَ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ الْفَضْلِ بْنِ مُوسَى.

واته: له جهریری کوری (عبد الله) وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمویه تی: (خوای گه و ره وه حی بو ناردم: له م سئ شوینه له کامیان دابه زیت نه وه (دار الهجرة) خانه ی کوچکردنی تویه:

مه‌دینه یان به‌حره‌ین یا قینه‌سرین). قینه‌سرین شوئینیکه له شام.

۳۹۲۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْفَضْلُ بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا هِشَامُ بْنُ عُزْوَةَ، عَنْ صَالِحِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يَصِيرُ عَلَى الْأَوَاءِ الْمَدِينَةُ وَشِدَّتُهَا أَحَدٌ إِلَّا كُنْتُ لَهُ شَفِيعًا أَوْ شَهِيدًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَصَالِحُ بْنُ أَبِي صَالِحٍ أَخُو سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ.

واته: له نه‌بو هوره‌یره‌وه ره‌زای خوای لى بى ده‌گێرنه‌وه، که فهرموویه‌تى: پیغه‌مبه‌رى خوا صلى الله علیه وسلم فهرموویه‌تى: (هه‌رکه‌سێک خۆراگر بێ به‌رامبه‌ر نه‌شکه‌نجه و نازارى و نه‌هامه‌تى و که‌م درامه‌تى شارى مه‌دینه له‌په‌رۆزى قیامه‌تدا من تکای بۆ ده‌که‌م یان شایه‌تى بۆ ده‌ده‌م).

ده‌باره‌ی فه‌زل و گه‌وره‌ی مه‌که‌ه‌ی په‌رۆز

۶۹ - بَابُ فِي فَضْلِ مَكَّةَ

۳۹۲۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ عُقَيْلٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَدِيٍّ بْنِ خَمْرَاءَ، قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَاقِفًا عَلَى الْحِزْوَةِ فَقَالَ: وَاللَّهِ إِنَّكَ لَخَيْرُ أَرْضِ اللَّهِ، وَأَحَبُّ أَرْضِ اللَّهِ إِلَى اللَّهِ، وَلَوْلَا أَنِّي أُخْرِجُكَ مِنْكَ مَا خَرَجْتُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ. وَقَدْ رَوَاهُ يُونُسُ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، نَحْوَهُ وَرَوَاهُ مُحَمَّدُ بْنُ عَمْرٍو، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَحَدِيثُ الزُّهْرِيِّ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَدِيٍّ بْنِ خَمْرَاءَ عِنْدِي أَصَحُّ.

واته: له (عبد الله)ی کوپی عه‌دی کوپی هه‌مرانه‌وه ره‌زای خوای لى بى

ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوام صلی الله علیه وسلم بینی له
 چه‌زوره راوه‌ستابور - شویینه‌که له مه‌که -، فهرمووی: (سوتند به (الله) نه‌مه
 چاکترین زه‌وی و خاکی خوابه، خوشه‌یسترین زه‌وی و خاکی خوابه به‌لای خواوه،
 نه‌گهر له مه‌که ده‌ریانه‌کردمایه ههرگیز لئی ده‌رنه‌نه‌چووم).

۳۹۲۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مُوسَى الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْفَضْلُ بْنُ
 سُلَيْمَانَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُثْمَانَ بْنِ خُثَيْمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ جُبَيْرٍ، وَأَبُو
 الطُّفَيْلِ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِمَكَّةَ: مَا أَطْيَبَكَ
 مِنْ بَلَدٍ، وَأَحَبَّكَ إِلَيَّ، وَلَوْلَا أَنَّ قَوْمِي أَخْرَجُونِي مِنْكَ مَا سَكَنْتُ غَيْرَكَ. هَذَا حَدِيثٌ
 حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له ئیبنو عه‌باسه‌وه ره‌زای خویان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی:
 پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم به مه‌که‌ی فهرموو: (چهند ولاتیکی خوش
 و خوشه‌یستی به‌لامه‌وه، نه‌گهر قه‌مه‌که‌م ده‌ریانه‌کردمایه له هیچ شویینه‌کی تر
 نیشته‌جی نه‌ده‌بووم).

ده‌باره‌ی فه‌زل و گه‌وره‌یی عه‌ره‌ب

۷۰ - بَابُ فِي فَضْلِ الْعَرَبِ

۳۹۲۷ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى الْأَزْدِيُّ، وَأَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ قَالُوا:
 حَدَّثَنَا أَبُو بَدْرٍ شُجَاعُ بْنُ الْوَلِيدِ، عَنْ قَابُوسَ بْنِ أَبِي طَبْيَانَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ سَلْمَانَ،
 قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا سَلْمَانُ لَا تَبْغُضْنِي فَتُقَارِقَ دِينَكَ،
 قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ كَيْفَ أَبْغُضُكَ وَبِكَ هَدَانَا اللَّهُ؟ قَالَ: تَبْغُضَ الْعَرَبَ فَتَبْغُضْنِي.
 هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ أَبِي بَدْرٍ شُجَاعِ بْنِ الْوَلِيدِ.

وَسَمِعْتُ مُحَمَّدَ بْنَ إِسْمَاعِيلَ، يَقُولُ: أَبُو ظَبْيَانَ لَمْ يُذْرِكْ سَلْمَانَ، مَاتَ سَلْمَانُ قَبْلَ عَلِيٍّ.

واته: له سه لمانه وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم پیی فهرمووم: (نه ی سه لمان، رقت له من نه بی له دین داده برپی)، وتم: نه ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم چون رقم له تو ده بی له کاتی کدا به هو ی تزوه خوا هیدایه تی داوین بو سهر ریبازی نیسلام؟ فهرمووی: (نه گهر رقت له عه ره ب بی به گشتی نه وه رقیشت له منه).

۳۹۲۸ - (موضوع) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشِيرٍ الْعَبْدِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْأَسْوَدِ، عَنْ حُصَيْنِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ مُخَارِقِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ طَارِقِ بْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُمَانَ بْنِ عَفَّانَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ عَشَّ الْعَرَبَ لَمْ يَدْخُلْ فِي شَفَاعَتِي وَلَمْ تَنْلُهُ مَوَدَّتِي. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ حُصَيْنِ بْنِ عُمَرَ الْأَخْمَسِيِّ عَنْ مُخَارِقِ، وَلَيْسَ حُصَيْنٌ عِنْدَ أَهْلِ الْحَدِيثِ بِذَاكَ الْقَوِيِّ.

واته: له پیشه وه عوسمانه وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم پیی فهرموویه تی: (ههرکه سینک غهش بکات له عه ره ب، بهر تکا و شه فاعه تی من ناکه ویت و خو شه ویستی و دوستایه تی من به ده ست ناهیتی).

۳۹۲۸ - (موضوع) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشِيرٍ الْعَبْدِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْأَسْوَدِ، عَنْ حُصَيْنِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ مُخَارِقِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ طَارِقِ بْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُمَانَ بْنِ عَفَّانَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ عَشَّ الْعَرَبَ لَمْ يَدْخُلْ فِي شَفَاعَتِي وَلَمْ تَنْلُهُ مَوَدَّتِي. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا

سنن الترمذي بهر گي چوارهم - باسه کانی چاکه و پله و پاییه ییغمه بهر صلی الله علیه وسلم

نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ حُصَيْنِ بْنِ عُمَرَ الْأَحْمَسِيِّ عَنْ مُحَارِقٍ، وَلَيْسَ حُصَيْنٌ عِنْدَ أَهْلِ الْحَدِيثِ بِذَلِكَ الْقَوِيِّ.

واته: له پيشهوا عوسمانه وه ره زای خواي لی بی ده گيرنه وه، که فهرموويه تی: پيغهمبهري خوا صلی الله علیه وسلم پیتی فهرموويه تی: (هه رکه سيک غهش بکات له عه ره ب، بهر تکا و شه فاعه تی من ناکه وي ت و خو شه ويستی منيش به ده ست ناهي ني ت).

۳۹۲۹ - (ضعيف) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ حَرْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ أَبِي رَزِينَ، عَنْ أُمِّهِ قَالَتْ: كَانَتْ أُمُّ الْحَزْزِرِ، إِذَا مَاتَ أَحَدٌ مِنَ الْعَرَبِ اشْتَدَّ عَلَيْهَا، فَقِيلَ لَهَا: إِنَّا نَرَاكَ إِذَا مَاتَ رَجُلٌ مِنَ الْعَرَبِ اشْتَدَّ عَلَيْكَ. قَالَتْ: سَمِعْتُ مُوَلَّيٍّ، يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مِنْ اقْتِرَابِ السَّاعَةِ هَلَاكُ الْعَرَبِ. قَالَ مُحَمَّدُ بْنُ أَبِي رَزِينَ: وَمَوْلَاهَا طَلْحَةُ بْنُ مَالِكٍ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ سُلَيْمَانَ بْنِ حَرْبٍ.

واته: له موجه مدهی کوری نه بی ره زينه وه، له دايکيه وه ده گيرنه وه، که عه ره بی بر دايه نومو حه رير زور له بهري قورس و گران بوو، پیتی وترا: نه وه بوچی؟ وتی: بو خوم گويم له گه وه که م بوو ده يفه رموو: پيغهمبهري خوا صلی الله علیه وسلم فهرموويه تی: (يه کيک له نيشانه کانی نزيکبونه وهی قيامه ت له ناوچوونی چاکه کانی عه ره ب).

۳۹۳۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى الْأَزْدِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَجَّاجُ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ ابْنِ جُرَيْجٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي أَبُو الزُّبَيْرِ، أَنَّهُ سَمِعَ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ، يَقُولُ: حَدَّثَنِي أُمُّ شَرِيكٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: لَيَفِرَّنَّ النَّاسُ مِنَ الدَّجَالِ حَتَّى يُلْحَقُوا بِالْحِجَالِ. قَالَتْ أُمُّ شَرِيكٍ: يَا رَسُولَ اللَّهِ فَأَيْنَ الْعَرَبُ يَوْمَئِذٍ؟ قَالَ: هُمْ قَلِيلٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

سنن الترمذي بهر گي چواره م - باسه کاني چاکه و پلموپايه ي پيغمبر صلى الله عليه وسلم

واته: له نومو شوره يکوه ده گيړنه وه، که پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم
فهرموويه تي: (خه لک له ده جبال هه لدين و په نا ده بنه بهر کيڼه کان). نومو
شوره يک وتي: نه ي پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم، له وکاته دا عه رهب له
کوين؟ فهرمووي: (نه وکاته عه رهب ژماره يان زور که مه).

۳۹۳۱ - (ضعيف) حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ مُعَاذٍ الْعَقَدِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ زُرَيْعٍ، عَنْ
سَعِيدِ بْنِ أَبِي عَرُوبَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدَبٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: سَامُ أَبُو الْعَرَبِ، وَيَافِثُ أَبُو الرُّومِ، وَحَامُ أَبُو الْحَبَشِ. هَذَا
حَدِيثٌ حَسَنٌ وَيُقَالُ: يَافِثٌ وَيَافِثٌ وَيَقِثٌ.

واته: له سه موره ي کوري جوندوبه وه ره زاي خواي لى بى ده گيړنه وه، که
پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم فهرموويه تي: (سام باوکي عه ربه کانه،
يافت) باوکي رومه کانه، حام باوکي حه به شيه کانه). ده لين: (يافت) و يافت و
(يفث).

ده رباره ي فهل و گه وره ي عه جه م

۷۱ - بَابُ فِي فَضْلِ الْعَجَمِ

۳۹۳۲ - (ضعيف) أَخْبَرَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ آدَمَ، عَنْ أَبِي بَكْرِ
بْنِ عَيَّاشٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا صَالِحُ بْنُ أَبِي صَالِحٍ، مَوْلَى عَمْرِو بْنِ حُرَيْثٍ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا
هُرَيْرَةَ، يَقُولُ: ذُكِرَتِ الْأَعَاجِمُ عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَأَنَا مِنْهُمْ أَوْ يَبْغُضُهُمْ أَوْ تُقَاتِلُنِي بِكُمْ أَوْ يَبْغُضُكُمْ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا
نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ أَبِي بَكْرِ بْنِ عَيَّاشٍ، وَصَالِحُ هَذَا يُقَالُ لَهُ: صَالِحُ بْنُ مِهْرَانَ مَوْلَى
عَمْرِو بْنِ حُرَيْثٍ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: له خزمهت پیغه مبهری خوادا صلی الله علیه وسلم باسی عهجه مه کان کرا، نهویش فهرمووی: (من به هندی لهوان متمانم زیاتره به هندی له نیوه).

۳۹۳۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرٍ قَالَ: حَدَّثَنِي ثَوْرُ بْنُ زَيْدٍ الدِّلِّيُّ، عَنْ أَبِي الْعَيْثِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: كُنَّا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ أَنْزِلَتْ سُورَةُ الْجُمُعَةِ فَتَلَّاهَا، فَلَمَّا بَلَغَ (وَأَخْرَيْنَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ) قَالَ لَهُ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِنَا؟ فَلَمْ يُكَلِّمَهُ. قَالَ: وَسَلَّمَانُ الْفَارِسِيُّ فِينَا. قَالَ: فَوَضَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدَهُ عَلَى سَلْمَانَ، فَقَالَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ كَانَ الْإِيمَانُ بِالثُّرَيَّا لَتَنَاوَلَهُ رَجُلٌ مِنْ هَؤُلَاءِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَقَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: له خزمه تی پیغه مبهری خوادا صلی الله علیه وسلم بووین کاتی سوره تی (الجمعة) دابهزی، خویندیه وه بومان، که گه یشته نه م نایه ته: (وَأَخْرَيْنَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ) سره الجمعة: ۳. واته: وه نهو په یامبه ره ی نارد، بو خه لکانیکی تریش که هیشتای پیان نه گه یشتوون، واته: له دوا ی چه رخی نه وانه وه دین، که و ابو په یامبه ریکی گشتی خه لکانی جیهانه.

پیاوی فهرمووی: نه ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده بی نهو خه لکانه ی تر کیتن که تو پیغه مبهری نه وانیشی؟ قسه ی له گه ل نه کرد، وتی: سه لمانی فارسی له ناواماندا بوو، په یامبه ر صلی الله علیه وسلم دهستی خسته سه ر شانی، فهرمووی: (سویند به وه ی نه فسی منی به دهسته، نه گه ر نیمان له نه ستیره ی سوره یا بی پیاوانی له مانه خو یانی ده گه یه نن).

دهرباره ی فزل و گه وره یی یه مهن

۷۲ - بَابُ فِي فَضْلِ الْيَمَنِ

۳۹۳۴ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي زَيَْادٍ وَغَيْرُ وَاحِدٍ، قَالُوا: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عِمْرَانُ الْقَطَّانُ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَظَرَ قِبَلَ الْيَمَنِ فَقَالَ: اللَّهُمَّ أَقْبِلْ بِقُلُوبِهِمْ، وَبَارِكْ لَنَا فِي صَاعِنَا وَمُدِّنَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عِمْرَانَ الْقَطَّانِ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکوه رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فرمویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بهرو یه مهن ده پروانی فرموی: (خودایه دلی یه مهنیه کان روو بکه یته نیمه چونکه خواردنیان له ویوه بو ده هات، خودایه فهر و بهر هکته بخه یته مهن و مشتمان). به مهن و مشت پیوانه یان ده کرد.

۳۹۳۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَتَاكُمْ أَهْلُ الْيَمَنِ، هُمْ أَضْعَفُ قُلُوبًا، وَأَرْقُ أَفْعِدَةً، إِلَّا يَمَانُ يَمَانٍ، وَالْحِكْمَةُ يَمَانِيَّةٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَأَبِي مَسْعُودٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو هوره هیره وه رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فرمویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمویه تی: (خه لکی یه مهن هاتنه لاتان، دلیان نهرم و ناسکه، باوه و حیکمهت و دانایی یه مهنیه).

۳۹۳۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ حُبَابٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاوِيَةُ بْنُ صَالِحٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مَرْثَمٍ الْأَنْصَارِيُّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْمُلْكُ فِي قُرَيْشٍ، وَالْقَضَاءُ فِي الْأَنْصَارِ، وَالْأَذَانُ فِي الْحَبَشَةِ، وَالْأَمَانَةُ فِي الْأَزْدِ يَغْنِي: الْيَمَنَ. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ صَالِحٍ، عَنْ أَبِي مَرْثَمٍ الْأَنْصَارِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، نَحْوَهُ، وَلَمْ يَرْفَعْهُ وَهَذَا أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ زَيْدِ بْنِ حُبَابٍ.

واته: له نهبو هورهيرهده رهزاي خواي لي بي ده گيرنهده، كه فهرموويه تي: پيغمبري خوا صلى الله عليه وسلم فهرموويه تي: (قورهيش و دهسلات، ياريددهرهان و دادپهروهري، حه بهشه و بانگدان - نهوه بوو بيلالي حه بهشي بانگدهري بوو - ، نهزد واته يه مهن و نه مانهت و دهسپاكي). نهو شتانه ههر له خويان جوانه.

۳۹۳۷ - (ضعيف) حَدَّثَنَا عَبْدُ الْقُدُّوسِ بْنُ مُحَمَّدٍ الْعَطَّارُ قَالَ: حَدَّثَنِي عَمِّي صَالِحُ بْنُ عَبْدِ الْكَبِيرِ بْنِ شُعَيْبٍ قَالَ: حَدَّثَنِي عَمِّي عَبْدُ السَّلَامِ بْنُ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْأَزْدُ أَزْدُ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ يُرِيدُ النَّاسُ أَنْ يَضَعُوهُمْ وَيَأْتِيَ اللَّهُ إِلَّا أَنْ يَرْفَعَهُمْ، وَلَيَأْتِيَنَّ عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ يَقُولُ الرَّجُلُ: يَا لَيْتَ أَبِي كَانَ أَزْدِيًّا يَا لَيْتَ أُمِّي كَانَتْ أَزْدِيَّةً. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَرَوَى عَنْ أَنَسٍ بِهَذَا الْإِسْنَادِ مُؤَفَّوفاً وَهُوَ عِنْدَنَا أَصَحُّ.

واته: له نه نهسي كوري ماليكه وه رهزاي خواي لي بي ده گيرنهده، كه فهرموويه تي: پيغمبري خوا صلى الله عليه وسلم فهرموويه تي: (خه لكى نهزد واته يه مهن سه رباز و ياريددهره و پشتيواني ديني خوان له سه رزهوي دا، بهوه خوا ريزي لي گرتوون، خه لك ده يانهوي سه رشوريان بكهن، به لام خواي گه وه

سهر بهرزيان ده كات و سهرده كهون به سهر دوژمناني دينه كه ياندا، روژگاري ديتيه پيشهوه، پياو ده لتي: خوزگه دايك و باوكم نه زدي واته يه مهني بويابه ن).

۳۹۳۹ - (موضوع) حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ زَنْجُوَيْهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ قَالَ: أَخْبَرَنِي أَبِي، عَنْ مِينَاءَ، مَوْلَى عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ، يَقُولُ: كُنَّا عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَجَاءَهُ رَجُلٌ، أَحْسَبُهُ مِنْ قَيْسٍ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ الْعَرَنُ جَمِيرًا، فَأَعْرَضَ عَنْهُ، ثُمَّ جَاءَهُ مِنَ الشَّقِيقِ الْآخَرِ فَأَعْرَضَ عَنْهُ، ثُمَّ جَاءَهُ مِنَ الشَّقِيقِ الْآخَرِ فَأَعْرَضَ عَنْهُ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: رَجِمَ اللَّهُ جَمِيرًا، أَفَوَاهُهُمْ سَلَامٌ، وَأَيَّدِيهِمْ طَعَامٌ، وَهُمْ أَهْلُ أَمْنٍ وَإِيمَانٍ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ الرَّزَّاقِ. وَيُرْوَى عَنْ مِينَاءَ أَحَادِيثُ مَنَاقِيرُ.

واته: له نه بو هورهيره وه ره زاي خواي لي بي ده گيرنه وه، كه فهرموويه تي: له خزمه تي پيغه مبهري خوادا صلى الله عليه وسلم بووين، پياوي هات پيتم وايه له هوزي قهيس بوو وتي: نه ي پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم نه فرهت بكه له هوزي حيمير به دوور بن له ره همه تي خوا، پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم پشتي تي كرد، له پاشدا له لايه كي تره وه هاته وه، پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم پشتي تي كرد، نينجا له لايه كي تره وه هاته وه، پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم ههر پشتي تي كرد، جا له لايه كي تره وه هاته وه، پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم پشتي تي كرد، پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم فهرمووي: (ره همه تي خوا له حيمير، خه لك له دهم و زمانيان سه لاهمه ته، ده ستيان پره له خواردن واته ناندهرن، خه لكی خاوهن باوهړ و سه لاهمه تن و زينيان بو كهس نيه).

فهلز و گه وره بی هۆزی جوههینه و موزهینه

۷۳ - بَابُ فِي غِفَارٍ وَأَسْلَمَ وَجْهَيْنَهُ وَمُزَيْنَةَ

۳۹۴۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مَالِكٍ الْأَشْجَعِيُّ، عَنْ مُوسَى بْنِ طَلْحَةَ، عَنْ أَبِي أُيُوبَ الْأَنْصَارِيِّ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْأَنْصَارُ وَمُزَيْنَةُ وَجْهَيْنَةُ وَغِفَارٌ وَأَشْجَعٌ وَمَنْ كَانَ مِنْ بَنِي عَبْدِ الدَّارِ مَوَالِيًّا، لَيْسَ لَهُمْ مَوْلى دُونَ اللَّهِ، وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ مَوْلَاهُمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهبو نهیوبی نه نصاریه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (یاریده ده ران و هۆزه کانی موزهینه و جوههینه و غیفار و نه شجع نهوانه ی له هۆزی بهنی (عبد الدار)ن نه مانه یار و یاوه ری منن، جگه له خوای گه وره کهس یار و یاوه ریان نیه، خوای گه وره و پیغه مبهره که ی یار و یاوه ریانن).

۳۹۴۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: أَسْلَمَ سَأَلَمَهَا اللَّهُ، وَغِفَارٌ غَفَرَ اللَّهُ لَهَا، وَعُصَيَّةٌ عَصَتْ اللَّهَ وَرَسُولَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نیبنو عومه ره وه رهزای خوایان لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هۆزی نه سلهم خوا سه لامه تیان بکات، هۆزی غیفار خوا لیتان خوش بی، هۆزی عوصه ییه له خوا و پیغه مبهره که ی یاخی بوون).

فہزل و گہورہ بی ھوژی (ثقیف) و بہنی حنیفہ

۷۴ - بَابُ فِي ثَقِيفٍ وَبَنِي حَنِيفَةَ

۳۹۴۲ - (ضعیف) حَدَّثَنَا أَبُو سَلَمَةَ يَحْيَى بْنُ خَلْفٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَهَّابِ الثَّقَفِيُّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُثْمَانَ بْنِ حُثَيْمٍ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ، قَالَ: قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَخْرَجْتَنَا نَبَالَ ثَقِيفٍ فَأَدْعُ اللَّهَ عَلَيْهِمْ. قَالَ: اللَّهُمَّ اهْدِ ثَقِيفًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له جابیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فہرموویہ تی: وتیان: نہی پیغہمبہری خوا صلی الله علیه وسلم، تیرہ کانی ھوژی (ثقیف) سوتاندوینی، دوعای شہریان لی بکہ لہ لای خوای گہورہ، فہرمووی: (خودایہ ہیدایہ تی ھوژی (ثقیف) بدہی بو سہر دینی نیسلام).

۳۹۴۳ - (ضعیف الإسناد) حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ أَخْزَمَ الطَّائِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْقَاهِرِ بْنُ شُعَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هِشَامٌ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ، قَالَ: مَاتَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ يَكْرَهُ ثَلَاثَةَ أَخْيَاءٍ ثَقِيفًا وَبَنِي حَنِيفَةَ وَبَنِي أُمَيَّةَ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له عیمرانی کوری حوصہینہ وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فہرموویہ تی: پیغہمبہری خوا صلی الله علیه وسلم ہتا وفاتی کرد، حہزی لہم سی خیلہ نہدہ کرد: خیلی (ثقیف) و خیلی بہنی حنیفہ و خیلی بہنی ثومہیہ.

۳۹۴۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا الْفَضْلُ بْنُ مُوسَى، عَنْ شَرِيكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُصْمٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: فِي ثَقِيفٍ كَذَّابٌ وَمُبِيرٌ.

واته: له نیبنو عومره وه رهزای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: یتیمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (له هوزی (ثقیف) دروزنیک و خه لک له ناوبه ری پهیدا ده بن). - دروزنه که موختاری کوری نه بو عوبه یدی سهقه فی بوو، خه لک له ناوبه ره کهش ده جاجی کوری یوسفی سهقه فی بوو - .

۳۹۴۴م - حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ وَاقِدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شَرِيكٌ، بِهَذَا الْإِسْنَادِ نَحْوَهُ. وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُصْمٍ يُكْنَى أَبَا عَلْوَانَ، وَهُوَ كُوفِيٌّ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ شَرِيكٍ، وَشَرِيكٌ يَقُولُ: عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُصْمٍ، وَإِسْرَائِيلُ يَزِيدِي عَنْ هَذَا الشَّيْخِ وَيَقُولُ: عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُصْمَةَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ.

۳۹۴۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ قَالَ: أَخْبَرَنِي أَيُّوبُ، عَنْ سَعِيدِ الْمَقْبُرِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ أَعْرَابِيًّا أَهْدَى لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَكْرَةً فَعَوَّضَهُ مِنْهَا سِتَّ بَكَرَاتٍ فَتَسَحَّطَهَا، فَبَلَغَ ذَلِكَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَحَمِدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ ثُمَّ قَالَ: إِنَّ فُلَانًا أَهْدَى إِلَيَّ نَاقَةً فَعَوَّضْتُ مِنْهَا سِتَّ بَكَرَاتٍ فَظَلَّ سَاحِطًا، لَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ لَا أَقْبَلَ هَدِيَّةً إِلَّا مِنْ قُرَشِيٍّ أَوْ أَنْصَارِيٍّ أَوْ ثَقَفِيٍّ أَوْ دَوْسِيٍّ. وَفِي الْحَدِيثِ كَلَامٌ أَكْثَرُ مِنْ هَذَا. هَذَا حَدِيثٌ قَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ. وَيَزِيدُ بْنُ هَارُونَ يَزِيدِي عَنْ أَيُّوبَ أَبِي الْغَلَاءِ وَهُوَ أَيُّوبُ بْنُ مَسْكِينٍ وَيُقَالُ: ابْنُ أَبِي مَسْكِينٍ، وَلَعَلَّ هَذَا الْحَدِيثَ الَّذِي رُوِيَ عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ سَعِيدِ الْمَقْبُرِيِّ هُوَ: أَيُّوبُ أَبُو الْغَلَاءِ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: یتیمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (فلان کهس و شتریکی به دیاری بو هیتام، منیش به شش به چکه و شتر قهره بووم بو کرده وه به لام نهو هر

نارازییه، بهراستی نیازم کرد دیاری وهرنه گرم مه گهر له که سیتی قوره شیی یان که سی له یاریده ده ران، یا له که سیتی سه قه فی یا دهوسی).

۳۹۴۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ خَالِدٍ الْحِمَصِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْحَاقَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي سَعِيدٍ الْمَقْبُرِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: أَهْدَى رَجُلٌ مِنْ بَنِي فِزَارَةَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَاقَةً مِنْ إِبِلِهِ الَّتِي كَانُوا أَصَابُوا بِالْعَابَةِ فَعَوَّضَهُ مِنْهَا بَعْضَ الْعَوَاضِ فَتَسَخَّطَ، فَسَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى الْمَنْبَرِ يَقُولُ: إِنَّ رَجُلًا مِنَ الْعَرَبِ يُهْدِي أَخَذَهُمُ الْهَدْيَةَ فَأَعْوَضَهُ مِنْهَا بِقَدْرِ مَا عِنْدِي ثُمَّ يَتَسَخَّطُهُ فَيُظِلُّ يَتَسَخَّطُ فِيهِ عَلَيَّ، وَإِنَّمَا اللَّهُ لَا أَقْبَلُ بَعْدَ مَقَامِي هَذَا مِنْ رَجُلٍ مِنَ الْعَرَبِ هَدْيَةً إِلَّا مِنْ قُرَشِيٍّ أَوْ أَنْصَارِيٍّ أَوْ ثَقَفِيٍّ أَوْ دَوْسِيٍّ. وَهَذَا أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ يَزِيدَ بْنِ هَارُونَ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که پیایوکی بنی فهزاره وشرتیکی کرده دیاری بو پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، نهویش به گویره ی نه وهی که له لای بوو قهره بووی بو کرده وه، به لآم نهو هه ره نارازی بوو، بوو خوم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو له سه ره مینه ره دهیغه رموو: (بهراستی کهسانی له عهره بیه کی له وان دیاریم بو ده هیئی، منیش به گویره ی نه وهی که له لامه قهره بووی بوو ده که مه وه، به لآم نهو هه ره نارازییه، سویند به (الله) له پاش نه مرؤ دیاری له هیچ پیایوکی عهره بیه وهرنا گرم مه گهر له که سیتی قوره شیی یان که سی له یاریده ده ران، یا له که سیتی سه قه فی یا که سیتی دهوسی).

۳۹۴۷ - (ضعیف) حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ يَعْقُوبَ وَغَيْرُ وَاحِدٍ، قَالُوا: حَدَّثَنَا وَهْبُ بْنُ جَرِيرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، قَالَ: سَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ مَلَاذٍ يُحَدِّثُ، عَنْ ثُمَيْرِ بْنِ أَوْسٍ، عَنْ مَالِكِ بْنِ مَسْرُوحٍ، عَنْ عَامِرِ بْنِ أَبِي عَامِرٍ الْأَشْعَرِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: نِعَمَ الْحَيُّ الْأَسَدُ وَالْأَشْعَرُونَ، لَا يَفِرُّونَ فِي الْقِتَالِ، وَلَا يَغْلُونَ، هُمْ مِنِّي وَأَنَا مِنْهُمْ. قَالَ: فَحَدَّثْتُ بِذَلِكَ مُعَاوِيَةَ، فَقَالَ: لَيْسَ هَكَذَا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: هُمْ مِنِّي وَإِلَيَّ، فَقُلْتُ: لَيْسَ هَكَذَا حَدَّثَنِي أَبِي، وَلَكِنَّهُ حَدَّثَنِي قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: هُمْ مِنِّي وَأَنَا مِنْهُمْ. قَالَ: فَأَنْتَ أَعْلَمُ بِحَدِيثِ أَبِيكَ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ وَهْبِ بْنِ جَرِيرٍ، وَيُقَالُ: الْأَسَدُ هُمْ الْأَزْدُ.

واته: له عامیری کوری نه بی عامیری نه شعهریه وه، له باوکیه وه ره زای خوی لى بى ده گيرنه وه، که فهرموویه تی: یتیمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (باشترین خیل خیلئى نه سه د و نه شعهریه کانن، له کاتی جهنگدا خوراکرن و هه لئایه ن، دزی له ده سته هوتی جهنگی و غهنیمه ت ناکهن، من پابه ندم بهوانه وه و نهوانیش پابه ندن به منه وه).

۳۹۴۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ ابْنِ عُمرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أَسْلَمَ سَالَمُهَا اللَّهُ، وَغِفَارٌ غَفَرَ اللَّهُ لَهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي ذَرٍّ، وَأَبِي بَرْزَةَ الْأَسْلَمِيِّ، وَبُرَيْدَةَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ.

واته: له ئیبنو عومه ره وه ره زای خویان لى بى ده گيرنه وه، که یتیمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هوزی نه سه له خوا سه لامه تیان بکات، هوزی غیفار خوا لییان خوش بى).

۳۹۴۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُؤَمَّلٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، نَحْوَ حَدِيثِ شُعْبَةَ، وَزَادَ فِيهِ: وَعُصْبَةُ عَصَتِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الله) کوری دیناره وه، فهرمووده که ی شوعبه به هه مان شیوه هاتووه، نه مه ی بۆ زیاد کرد: (هۆزی عوصه ییه له خوا و پیغه مبه ره که ی یاخی بوون).

۳۹۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُغِيرَةُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الْأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَغَفَّارٌ وَأَسْلَمٌ وَمُزْنَةٌ وَمَنْ كَانَ مِنْ جُهَنَّةَ، أَوْ قَالَ جَهَنَّمَ، وَمَنْ كَانَ مِنْ مُزْنَةٍ، خَيْرٌ عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ أَسَدٍ وَطَيْيٍّ وَعَظْفَانٍ: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو هورهیره وه ره زای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (به وه ی گیانی گیانی منی به دهسته هۆزه کانی غیفار و نه سلهم و موزهینه و جوههینه له روژی قیامه تدا چاکترن له لای خوا له هۆزه کانی نه سه د و (طیی) و (عظفان)).

۳۹۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ جَامِعِ بْنِ شَدَّادٍ، عَنْ صَفْوَانَ بْنِ مُحْرِزٍ، عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ، قَالَ: جَاءَ نَفَرٌ مِنْ بَنِي تَمِيمٍ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: أَبَشِّرُوا يَا بَنِي تَمِيمٍ. قَالُوا: بَشِّرْنَا فَأَعْظِنَا، قَالَ: فَتَغَيَّرَ وَجْهُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَجَاءَ نَفَرٌ مِنْ أَهْلِ الْيَمَنِ فَقَالَ: اقْبَلُوا الْبُشْرَى فَلَمْ يَقْبَلْهَا بَنُو تَمِيمٍ، قَالُوا: قَدْ قَبِلْنَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عیمرا نی کوری حوصه ینه وه ره زای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: چهند که سی له به نی ته میم هاتن بۆ خزمه ت پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم، فهرمووی: (ئه ی به نی ته میم موژده تان لی بی)، وتیان: موژده ت

بی داوین، مال و سامانان بدهری، پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم رووی گؤرا، چند کەسی له خەلکی یەمەن هاتن بۆ خزمەتی فەرمووی: ئەو موژدە قبول بکەن کە بەنی تەمیم قبولیان نەکرد، وتیان: بێگومان قبولمانە.

۳۹۵۲ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ عُمَيْرٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أَسْلَمَ وَغِفَارٌ وَمُزَيْنَةُ خَيْرٌ مِنْ نَجِيمٍ وَأَسَدٌ وَغَطَفَانٌ وَبَنِي عَامِرِ بْنِ صَعْصَعَةَ. يَمْدُ بِهَا صَوْتُهُ فَقَالَ الْقَوْمُ: قَدْ خَابُوا وَخَسِرُوا. قَالَ: فَهُمْ خَيْرٌ مِنْهُمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واتە: لە (عبد الرحمن) ی کۆری ئەبی بکرەو، لە باوکیەو هزای خوای لی بی دەگیرنەو، کە پیغمبره ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویەتی: (هۆزه کانی نەسلەم و غیفار و موزەینە چاکترن لە هۆزه کانی تەمیم و (غطفان) بەنی عامیر و بەنی صدعەعە). دەنگی بەرز کردەو، خەلکە کە وتیان: بێگومان رەنجەرۆ و خەسارەت مەند بوون و تیاچوون، فەرمووی: (نەوان چاکترن لەوان واتە هۆزه کانی نەسلەم و غیفار و موزەینە چاکترن لە هۆزه کانی تەمیم و (غطفان) بەنی عامیر و بەنی صدعەعە).

دهرباره‌ی فہزل و گہورہ‌ی شام و یمہن

۷۵ - بَابُ فِي فَضْلِ الشَّامِ وَالْيَمَنِ

۳۹۵۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ آدَمَ ابْنُ ابْنَةِ أَزْهَرَ السَّعْمَانِ قَالَ: حَدَّثَنِي جَدِّي أَزْهَرُ السَّعْمَانُ، عَنِ ابْنِ عَوْنٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي شَامِنَا، اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي يَمَنِنَا. قَالُوا: وَفِي نَجْدِنَا. فَقَالَ: اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي شَامِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي يَمَنِنَا. قَالُوا: وَفِي نَجْدِنَا. قَالَ: هُنَالِكَ الزَّلَازِلُ وَالْفَيْئُ، وَهَآ، أَوْ قَالَ: مِنْهَا يَخْرُجُ قَرْنُ الشَّيْطَانِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عَوْنٍ. وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثُ أَيْضًا عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له نیبنو عومره‌وه ره‌زای خویان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغهمبره‌ی خوا صلی الله علیه وسلم فہرموویہ‌تی: (خودایہ پیت و بہرہ‌کەت بخدیتہ شام و یمہ‌نمانہ‌وه)، وتیان: نہ‌جدیشمان، فہرمووی: (لہ‌ویوہ بومہ‌لہ‌رزہ و ناژاوہ و ناشوب و بشیوی پەیدا دە‌بیئت)، یان فہرمووی: (ہەر لہ‌ویوہ شاخی شہیتانیش سەردە‌ردینی).

۳۹۵۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَهْبُ بْنُ جَرِيرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، قَالَ: سَمِعْتُ يَحْيَى بْنَ أَيُّوبَ، يُحَدِّثُ عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي حَبِيبٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ شِمَاسَةَ، عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ، قَالَ: كُنَّا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نُؤَلِّفُ الْقُرْآنَ مِنَ الرِّقَاعِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: طُوبَى لِلشَّامِ، فَقُلْنَا: لِأَيِّ ذَلِكَ يَا

رَسُولُ اللَّهِ؟ قَالَ: لِأَنَّ مَلَائِكَةَ الرَّحْمَنِ بَاسِطَةً أَجْنِحَتَهَا عَلَيْهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ إِنَّمَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ يَحْيَى بْنِ أَيُّوبَ.

واته: له زهیدی کوری (ثابت) هوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: نیمه له خزمهت پیغمبره خوادا صلی الله علیه وسلم له پارچه چهرم و بهر و نیسقانه کان قورثانمان کوده کردهوه، فهرمووی: (خوشی له خهلکی شام)، وتمان: نهی پیغمبره خوادا صلی الله علیه وسلم، بوجی؟ هرمووی: مه لانیکه کانی خوا بالیان کیشاوه بهسهر خوی و خهلکه کهیدا و ده یانپارترین له دوژمنان).

۳۹۵۵ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَامِرٍ الْعَقَدِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا هِشَامُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ سَعِيدِ الْمَقْبُرِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: لَيَنْتَهِيَنَّ أَقْوَامٌ يَفْتَخِرُونَ بِآبَائِهِمُ الَّذِينَ مَاتُوا، إِنَّمَا هُمْ فَحْمٌ جَهَنَّمَ، أَوْ لَيَكُونُنَّ أَهْوَنَ عَلَى اللَّهِ مِنَ الْجُعَلِ الَّذِي يُلْهِيهِ الْخِرَاءُ بِأَنْفِهِ، إِنَّ اللَّهَ أَذْهَبَ عَنْكُمْ عُبْيَةَ الْجَاهِلِيَّةِ وَفَحْرَهَا بِالْآبَاءِ، إِنَّمَا هُوَ مُؤْمِنٌ تَقِيٌّ وَفَاجِرٌ شَقِيٌّ، النَّاسُ كُلُّهُمْ بَنُو آدَمَ وَآدَمُ خُلِقَ مِنْ تُرَابٍ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عُمَرَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: پیغمبره خوادا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (دهبی کهسانیک وازبهینن له شانازی کردن به باو باپیرانیانهوه نهوانه یان که مردوون، بینگومان نهوانه خهلوزی دوزهخن، یان بی بایه خترن له لای خوا لهو قالدونجهیهی که به لووتی پیسایی تل ده دات، بهراستی خوای گهوره لوت بهرزی و خو بهزلزانی نی نهقامی و شانازی کردن به باب و باپیرانی لهسهرتان لابردوه، خه لک دوو جوړ کهسن: کهسیکی چاکه کار و

له خوا ترس و بهرئز له لای خوا، یان که سیکی خراپکاری نه گبه تی سوک و ریسوا له لای خوا، سهرجه م خه لک له نه وهی ناده من و ناده میس له گله).

۳۹۵۶ - (حسن) حَدَّثَنَا هَارُونُ بْنُ مُوسَى بْنِ أَبِي عَلْقَمَةَ الْقُرَوِيُّ الْمَدَنِيُّ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ هِشَامِ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي سَعِيدٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: قَدْ أَذْهَبَ اللَّهُ عَنْكُمْ عِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ وَفَحَرَهَا بِالْأَبَاءِ، مُؤْمِنٌ نَقِيٌّ، وَفَاجِرٌ شَقِيٌّ، وَالنَّاسُ بَنُو آدَمَ وَآدَمُ مِنْ تُرَابٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَهَذَا أَصَحُّ عِنْدَنَا مِنَ الْحَدِيثِ الْأَوَّلِ، وَسَعِيدُ الْمُقْبِرِيِّ قَدْ سَمِعَ مِنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَيَزِيدُ عَنْ أَبِيهِ أَشْيَاءَ كَثِيرَةً، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ. وَقَدْ رَوَى سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ هِشَامِ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ سَعِيدِ الْمُقْبِرِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَ حَدِيثِ أَبِي عَامِرٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ سَعْدٍ.

واته: له نه بو هورهیره وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبر صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (بهراستی خوی گه وره لوت بهرزی و خۆ به زلزانینی نه فامی و شانازی کردن به باب و باپیرانه وهی له سهرتان لابر دووه، خه لک دوو جوړ که سن: که سیکی چاکه کار و له خوا ترس و بهرئز له لای خوا، یان که سیکی خراپکاری نه گبه تی سوک و ریسوا له لای خوا، سهرجه م خه لک له نه وهی ناده من و ناده میس له گله).

کوتایی

ناصر سازانی

سلیمانی ۲۱/۳/۲۰۱۵ - ۱۴۳۶ کۆچی دهستم پئی کرد

له ۴/۷/۲۰۱۷ - ۱۴۳۸ ی کۆچی کوتایی هات

ناوەرۆك

- باسەكانى تەفسىرى قورئان لە پيغەمبەرەوہ صلى الله عليه وسلم ۵
- دەريارەى كەسى بە بيروبۆچوونى خۆى تەفسىر بکات ۵
- دەريارەى سورەتى (فَاتِحَة) ۷
- دەريارەى تەفسىرى سورەتى (البَقَرَة) ۱۳
- ئەوہى ھاتووە دەريارەى سورەتى (آلِ عِمْرَان). ۴۳
- دەريارەى سورەتى (النِّسَاء). ۶۲
- دەريارەى سورەتى (الْمَائِدَة). ۹۰
- دەريارەى سورەتى (الْأَنْعَام). ۱۰۹
- دەريارەى سورەتى (الْأَعْرَاف). ۱۱۷
- دەريارەى سورەتى (الْأَنْفَال). ۱۲۲
- دەريارەى سورەتى (التَّوْبَة). ۱۳۱
- دەريارەى سورەتى (يُونُس). ۱۵۳
- دەريارەى سورەتى (هُود). ۱۵۶
- دەريارەى سورەتى (يُوسُف). ۱۶۳
- دەريارەى سورەتى (الرَّعْد). ۱۶۵
- دەريارەى تەفسىرى سورەتى (ابراھيم). ۱۶۶
- دەريارەى سورەتى (الحجر). ۱۶۹
- دەريارەى سورەتى (النحل). ۱۷۲
- دەريارەى سورەتى بەنى نيسرائيل ۱۷۴

١٨٩	دهرباره‌ی سوره‌تی (الكهف).....
١٩٩	دهرباره‌ی سوره‌تی (مریم).....
٢٠٥	دهرباره‌ی سوره‌تی (طه).....
٢٠٦	دهرباره‌ی ته‌فسیری سوره‌تی (الأنبياء).....
٢١٠	دهرباره‌ی سوره‌تی (الحج).....
٢١٦	دهرباره‌ی سوره‌تی (المؤمنون).....
٢٢١	دهرباره‌ی سوره‌تی (النور).....
٢٣٨	دهرباره‌ی سوره‌تی (الفرقان).....
٢٤٠	دهرباره‌ی سوره‌تی (الشعراء).....
٢٤٣	دهرباره‌ی سوره‌تی (النمل).....
٢٤٤	دهرباره‌ی سوره‌تی (القصص).....
٢٤٥	دهرباره‌ی سوره‌تی (العنكبوت).....
٢٤٦	دهرباره‌ی سوره‌تی (الروم).....
٢٥٣	دهرباره‌ی سوره‌تی (لقمان).....
٢٥٤	دهرباره‌ی سوره‌تی (المسجدة).....
٢٥٦	دهرباره‌ی سوره‌تی (الاحزاب).....
٢٨٢	دهرباره‌ی سوره‌تی (سَبَأً).....
٢٨٦	دهرباره‌ی سوره‌تی (الْمَلَأَتْكَ).....
٢٨٧	دهرباره‌ی سوره‌تی (یس).....
٢٨٨	دهرباره‌ی سوره‌تی (الصَّافَّاتِ).....
٢٩٠	دهرباره‌ی سوره‌تی (ص).....
٢٩٩	دهرباره‌ی سوره‌تی (الزمر).....
٣٠٦	دهرباره‌ی سوره‌تی (المؤمن).....
٣٠٦	دهرباره‌ی سوره‌تی (السَّجْدَةِ).....

۳۰۹.....	دەربارەى سورەتى (حم عسق).
۳۱۱.....	دەربارەى سورەتى (الزخرف).
۳۱۲.....	دەربارەى سورەتى (الدخان).
۳۱۶.....	دەربارەى سورەتى (الأحقاف).
۳۲۰.....	دەربارەى سورەتى (محمد).
۳۲۲.....	دەربارەى سورەتى (الفتح).
۳۲۶.....	دەربارەى سورەتى (الحجرات).
۳۳۱.....	دەربارەى سورەتى (ق).
۳۳۲.....	دەربارەى سورەتى (الذاريات).
۳۳۴.....	دەربارەى سورەتى (النجم).
۳۴۱.....	دەربارەى سورەتى (القمر).
۳۴۴.....	دەربارەى سورەتى (الرحمن).
۳۴۵.....	دەربارەى سورەتى (الواقعة).
۳۴۹.....	دەربارەى سورەتى (الحديد).
۳۵۲.....	دەربارەى سورەتى (المجادلة).
۳۵۶.....	دەربارەى سورەتى (الحشر).
۳۵۹.....	دەربارەى سورەتى (المتحنة).
۳۶۵.....	دەربارەى سورەتى (الصف).
۳۶۶.....	دەربارەى سورەتى (الجمعة).
۳۶۹.....	دەربارەى سورەتى (المنافقين).
۳۷۸.....	دەربارەى سورەتى (التغابن).
۳۷۹.....	دەربارەى سورەتى (التحریم).
۳۸۶.....	دەربارەى سورەتى (ن).
۳۸۷.....	دەربارەى سورەتى (الحاقة).

- ٣٨٩..... ده‌رباره‌ی سوره‌تی (سَأَلْ سَائِلٌ).
 ٣٨٩..... ده‌رباره‌ی سوره‌تی (الجن).
 ٣٩٣..... ده‌رباره‌ی سوره‌تی (المدثر).
 ٣٩٦..... ده‌رباره‌ی سوره‌تی (القيامة).
 ٣٩٨..... ده‌رباره‌ی سوره‌تی (عبس).
 ٣٩٩..... ده‌رباره‌ی سوره‌تی (إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ).
 ٤٠٠..... ده‌رباره‌ی سوره‌تی (للمطففين).
 ٤٠١..... ده‌رباره‌ی سوره‌تی (إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ).
 ٤٠٣..... ده‌رباره‌ی سوره‌تی (البروج).
 ٤٠٨..... ده‌رباره‌ی سوره‌تی (الغاشية).
 ٤٠٩..... ده‌رباره‌ی سوره‌تی (الفجر).
 ٤١٠..... ده‌رباره‌ی سوره‌تی (وَالشَّعْشُعِ وَجُحَاهَا).
 ٤١١..... ده‌رباره‌ی سوره‌تی (وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى).
 ٤١٢..... ده‌رباره‌ی سوره‌تی (وَالضُّحَى).
 ٤١٣..... ده‌رباره‌ی سوره‌تی (أَلَمْ نَشْرَحْ).
 ٤١٤..... ده‌رباره‌ی سوره‌تی (وَالَّتَيْنِ).
 ٤١٥..... ده‌رباره‌ی سوره‌تی (اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ).
 ٤١٧..... ده‌رباره‌ی سوره‌تی (لَيْلَةُ الْقَدْرِ).
 ٤١٩..... ده‌رباره‌ی سوره‌تی (لم يكن).
 ٤٢٠..... ده‌رباره‌ی سوره‌تی (إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ).
 ٤٢١..... ده‌رباره‌ی سوره‌تی (أَلْهَاكُمْ التَّكَاثُرُ).
 ٤٢٤..... ده‌رباره‌ی سوره‌تی (الكوثر).
 ٤٢٥..... ده‌رباره‌ی سوره‌تی (الفتح).
 ٤٢٦..... ده‌رباره‌ی سوره‌تی (تبت يدا).

- دەربارەى سورەتى (الإخلاص)..... ٤٢٧
- دەربارەى سورەتى (المعوذتين)..... ٤٢٩
- باسەكانى پارانەوہ لە پیغەمبەرەوہ صلى الله عليه وسلم**..... ٤٣٤
- ئەوہى ھاتووہ دەربارەى فەزلى پارانەوہ ٤٣٤
- ئەوہى ھاتووہ دەربارەى گەورەىى يادى خوا ٤٣٧
- باسىكى تر لەو بارەوہ ٤٣٧
- باسىكى تر لەو بارەوہ ٤٣٨
- ئەوہى ھاتووہ دەربارەى فەزلى كۆمەلىك كۆبىنەوہ زىكر و يادى خوا بکەن ٤٣٩
- دەربارەى كۆمەلى دانىشن و يادى خوا نەكەن ٤٤١
- دەربارەى بىگومان پارانەوہى موسولمان گىرايە ٤٤٢
- ئەوہى دەپاريتتەوہ با لەخۆيەوہ دەست پى بکات ٤٤٤
- دەربارەى دەست بەرزکردنەوہ لەكاتى پارانەوہدا ٤٤٤
- ئەوہى پەلە بکات لە گىرابوونى پارانەوہكەيدا ٤٤٥
- ئەوہى ھاتووہ دەربارەى پارانەوہى بەيانيان و ئىواران ٤٤٥
- دەربارەى پارانەوہى كەسى بچىتتە سەر جىگاي خەوتن ٤٥١
- دەربارەى قورئان خویندننى كەسى لەكاتى خەودا ٤٥٧
- دەربارەى (سبحان الله) و (الله أكبر) و (الحمد لله) لەكاتى خەوتندا ٤٦١
- دەربارەى پارانەوہى كەسى لەشەوا خەوى بزى ٤٦٦
- دەربارەى كاتى كەسى لەخەو ھەستا بۆ شەونۆيژ چى بلى ٤٦٨
- دەربارەى پارانەوہ لەكاتى دەسپىکردنى شەونۆيژدا ٤٧٢
- دەربارەى سەجدەى قورئان خویندن ٤٨١
- دەربارەى كەسى لەمال دەرجوو چى بلى ٤٨٢
- دەربارەى كەسى چووہ بازار چى بلى ٤٨٣
- دەربارەى كەسى نەخۆشكەوت چى بلى ٤٨٥

- ٤٨٧..... دهرباره‌ی كه‌سی گرفتار بیهینی چی بلی
 ٤٨٨..... كه‌سی له‌ كۆرپكیدا هه‌ستا چی بلی
 ٤٨٩..... دهرباره‌ی كه‌سی له‌ كاتی به‌لاو ناخۆشیدا چی بلی
 ٤٩١..... كه‌سی له‌ شوینی لایدا بۆ هه‌وانه‌وه‌ چی بلی
 ٤٩٢..... دهرباره‌ی كه‌سی ده‌رچوو بۆ سه‌فه‌ر چی بلی
 ٤٩٣..... دهرباره‌ی كه‌سی له‌سه‌فه‌ر گه‌رایه‌وه‌ چی بلی
 ٤٩٥..... كه‌سی كه‌سی به‌رێ بکات چی بلی
 ٤٩٧..... نه‌گه‌ر كه‌سی سواری و‌لا‌خی بی چی بلی
 ٥٠٠..... كاتی هه‌ل‌کردنی بای توند چی بلی
 ٥٠١..... كه‌سی گوێی له‌ هه‌وره‌ گرمه‌ بی چی بلی
 ٥٠١..... كه‌سی مانگی یه‌ك شه‌وه‌ی دی چی بلی
 ٥٠٢..... دهرباره‌ی كه‌سی توورپه‌ بوو چی بلی
 ٥٠٣..... دهرباره‌ی كه‌سی خه‌ویکی ناخۆشی دی چی بلی
 ٥٠٤..... كه‌سی نێه‌ره‌ی به‌روبوومی دی چی بلی
 ٥٠٥..... نه‌گه‌ر كه‌سی خواردنی بخوا‌ت چی بلی
 ٥٠٦..... نه‌گه‌ر كه‌سی له‌ خواردن بوویه‌وه‌ چی بلی
 ٥٠٨..... نه‌گه‌ر كه‌سی گوێی له‌ زه‌ره‌ی گوێدریژ بوو چی بلی
 ٥٠٨..... دهرباره‌ی گه‌وره‌یی (سبحان الله) (الله اکبر) (لا اله الا الله) (الحمد لله)
 ٥١٧..... پارانه‌وه‌كان به‌ گشتی له‌ پێغه‌مبه‌ره‌وه‌ صلی الله علیه وسلم
 ٥٢٦..... نه‌وه‌ی هاتوه‌ دهرباره‌ی ته‌سبیحات به‌ په‌نجه‌کانی ده‌ست
 ٥٦٠..... نه‌وه‌ی هاتوه‌ دهرباره‌ی فه‌زل و گه‌وره‌یی ته‌وبه‌ و په‌شیمانی
 ٥٨١..... دهرباره‌ی پارانه‌وه‌ی نه‌خۆش
 ٥٨٣..... دهرباره‌ی پارانه‌وه‌ی نوێژی ویت
 ٥٨٣..... دهرباره‌ی پارانه‌وه‌ی په‌ناگرتنی پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم له‌دوای نوێژ
 ٥٨٥..... دهرباره‌ی دو‌عای له‌به‌رکردن

- ٥٨٩..... دهرباره‌ی چاره‌پیتی ده‌روو لی کردنه‌وه
 ٥٩٢..... دهرباره‌ی دوعای میوان
 ٥٩٦..... دهرباره‌ی گه‌وره‌یی وتنی: (لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ)
 ٥٩٧..... دهرباره‌ی گه‌وره‌یی (سبحان الله) و (لا اله الا الله)
 ٥٩٨..... نه‌وه‌ی هاتووه دهرباره‌ی پارانته‌وه له‌کاتی غه‌زادا
 ٦٠١..... پارانته‌وه‌ی ئومو سه‌له‌مه
 ٦٠٣..... دهرباره‌ی چ وشه‌یه لای خوا خۆشه‌ویسته
 ٦٠٤..... دهرباره‌ی داوای لیخۆشبوون و له‌ش ساغی
 ٦٠٧..... خوا مه‌لانیکه‌ی هه‌ن له‌ سه‌ر زه‌وی‌دا ده‌گه‌ڕێن
 ٦١٧..... **باسه‌کانی چاکه و پله‌وپایه‌ی پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم**
 ٦١٧..... دهرباره‌ی فه‌زڵ و گه‌وره‌یی پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم
 ٦٢٦..... دهرباره‌ی له‌دایک بوونی پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم
 ٦٢٧..... دهرباره‌ی ده‌سپێکی به‌یامبه‌ری پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم
 ٦٣٠..... دهرباره‌ی ره‌وانه‌کردنی پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم و ته‌مه‌نی چه‌ند بوو
 ٦٣١..... دهرباره‌ی نیشانه‌کانی پێغه‌مبه‌رایه‌تی پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم
 ٦٣٩..... نه‌وه‌ی هاتووه دهرباره‌ی چۆن وه‌حی ده‌هات بۆ پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم
 ٦٤٠..... دهرباره‌ی سیفه‌تی پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم
 ٦٤٣..... دهرباره‌ی قسه‌کردنی پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم
 ٦٤٤..... دهرباره‌ی روخۆشی پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم
 ٦٤٥..... دهرباره‌ی مۆزی پێغه‌مبه‌رایه‌تی
 ٦٤٦..... دهرباره‌ی سیفه‌تی پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم
 ٦٤٨..... دهرباره‌ی ته‌مه‌نی پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم و له‌چه‌ند سالی‌دا مرد
 ٦٥٠..... چاکه و پله‌وپایه‌ی ئه‌بو به‌کر که‌ ناوی (عبد الله)ی کو‌ری (عثمان)ه‌و نازناوی عه‌تیقه
 ٦٥٦..... چاکه و پله‌وپایه‌ی ئه‌بو به‌کر و عومه‌ر هه‌ردووکیان

- ٦٦٧..... دەرباره‌ی چاکه‌ و پله‌وبایه‌ی پێشه‌وا عومهر ره‌زای خ‌وای لی‌ بێ
 ده‌رباره‌ی چاکه‌ و پله‌وبایه‌ی پێشه‌وا ع‌وسمان ره‌زای خ‌وای لی‌ بێ خ‌اوه‌نی دوو نازناوه‌: نه‌بی
 ٦٧٦..... عه‌مر و نه‌بو (عبد الله)
 ده‌رباره‌ی چاکه‌ و پله‌وبایه‌ی پێشه‌وا عه‌لی ره‌زای خ‌وای لی‌ بێخ‌اوه‌نی دوو نازناوه‌: نه‌بو تراب
 و نه‌بو هه‌سهن ٦٩٠
 ده‌رباره‌ی چاکه‌ و پایه‌ی (طَلْحَة)ی کورپی (عبید الله) ره‌زای خ‌وای لی‌ بێ ٧٠٧
 ده‌رباره‌ی چاکه‌ و پایه‌ی زوویی کورپی عموام ره‌زای خ‌وای لی‌ بێ ٧١٠
 ده‌رباره‌ی چاکه‌ و پایه‌ی (عبد الرحمن)ی کورپی عه‌وف ره‌زای خ‌وای لی‌ بێ ٧١٢
 ده‌رباره‌ی چاکه‌ و پایه‌ی سه‌عدی کورپی نه‌بی وه‌قاص ره‌زای خ‌وای لی‌ بێ ٧١٥
 ده‌رباره‌ی چاکه‌ و پایه‌ی زه‌یدی کورپی عه‌مری کورپی ن‌وفه‌یل ره‌زای خ‌وای لی‌ بێ ٧١٨
 ده‌رباره‌ی چاکه‌ و پایه‌ی عه‌باسی مامی پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم ٧١٩
 ده‌رباره‌ی چاکه‌ و پایه‌ی جه‌عفهری کورپی نه‌بی (طالب) ره‌زای خ‌وای لی‌ بێ ٧٢٣
 ده‌رباره‌ی چاکه‌ و پایه‌ی هه‌سهن و ح‌وسه‌ین ره‌زای خ‌وایان لی‌ بێ ٧٢٦
 ده‌رباره‌ی چاکه‌ و پایه‌ی که‌س‌وکاری پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم ٧٣٥
 چاکه‌ و پایه‌ی مه‌عاز و زه‌ید و ئویه‌ی و نه‌بی ع‌وبه‌یده ره‌زای خ‌وایان لی‌ بێ ٧٣٨
 ده‌رباره‌ی چاکه‌ و پایه‌ی سه‌لمانی فارسی ره‌زای خ‌وای لی‌ بێ ٧٤٣
 ده‌رباره‌ی چاکه‌ و پایه‌ی عه‌ماری کورپی یاسر ره‌زای خ‌وای لی‌ بێ ٧٤٤
 چاکه‌ و پایه‌ی نه‌بی (ذری غیفاری ره‌زای خ‌وای لی‌ ٧٤٥
 چاکه‌ و پایه‌ی (عبد الله)ی کورپی سه‌لام ره‌زای خ‌وای لی‌ ٧٤٦
 ده‌رباره‌ی چاکه‌ و پایه‌ی (عبد الله)ی کورپی مه‌سه‌ود ره‌زای خ‌وای لی‌ بێ ٧٤٩
 ده‌رباره‌ی چاکه‌ و پایه‌ی (حَدِیْقَة) ره‌زای خ‌وای لی‌ بێ ٧٥٤
 ده‌رباره‌ی چاکه‌ و پایه‌ی زه‌یدی کورپی (حارثه‌) ره‌زای خ‌وای لی‌ بێ ٧٥٤
 ده‌رباره‌ی چاکه‌ و پایه‌ی ئ‌وسامه‌ی کورپی زه‌ید ٧٥٧
 چاکه‌ و پایه‌ی جه‌ریری کورپی (عبد الله) ره‌زای خ‌وای لی‌ بێ ٧٥٩
 چاکه‌ و پایه‌ی (عبد الله)ی کورپی عه‌باس ره‌زای خ‌وایان لی‌ بێ ٧٦٠

- چاكه و پايهى (عبد الله)ى كورپى عومهر رهزاي خويان لى بى ٧٦١
- چاكه و پايهى (عبد الله)ى كورپى زوبير رهزاي خوى لى بى ٧٦٢
- چاكه و پايهى نههسى كورپى ماليك رهزاي خوى لى بى ٧٦٣
- چاكه و پايهى نهبو هورهير رهزاي خوى لى بى ٧٦٦
- چاكه و پايهى موعاويهى كورپى نهبى سوفيان رهزاي خوى لى بى ٧٧٠
- چاكه و پايهى عهمرى كورپى عاص رهزاي خوى لى بى ٧٧١
- چاكه و پايهى خاليدى كورپى وهليد رهزاي خوى لى بى ٧٧٢
- چاكه و پايهى سعدى كورپى موعاز رهزاي خوى لى بى ٧٧٣
- چاكه و پايهى قهيسى كورپى سمعدى كورپى عوياده رهزاي خوى لى بى ٧٧٤
- چاكه و پايهى جاببرى كورپى (عبد الله) رهزاي خوى لى بى ٧٧٥
- چاكه و پايهى موصعهبى كورپى عومهير رهزاي خوى لى بى ٧٧٦
- چاكه و پايهى بهرائى كورپى ماليك رهزاي خوى لى بى ٧٧٧
- چاكه و پايهى جاببرى كورپى (عبد الله) رهزاي خوى لى بى ٧٧٨
- دهربارهى نهوى پتغه مبهري صلى الله عليه وسلم ديوه و هاوه لىتى كردوه ٧٧٩
- فهزلى نهو كه سهى له ژير دره خته كه دا په يمانى دايت ٧٨١
- دهربارهى كه سى جنيويدات به هاوه لانى پتغه مبهري صلى الله عليه وسلم ٧٨١
- نهوى هاتوه دهربارهى فهزلى (فاطمه) رهزاي خوى لى بى ٧٨٤
- چاكه و پلهوپايهى خه ديجه رهزاي خوى لى بى ٧٩٠
- دهربارهى چاكه و پلهوپايهى عايشه رهزاي خوى لى بى ٧٩٢
- چاكه و پلهوپايهى هاوسه رانى پتغه مبهري صلى الله عليه وسلم ٧٩٨
- چاكه و پلهوپايهى نهوى كورپى كه عب رهزاي خوى لى بى ٨٠٢
- دهربارهى چاكه و پلهوپايهى ياريد ده ران و قوره يش ٨٠٤
- دهربارهى باشتري خاني ياريد ده ران رهزاي خويان لى بى ٨٠٩
- دهربارهى فهزلى و گهوره بى مه دينه بى مونه ووهره ٨١١
- دهربارهى فهزلى و گهوره بى مه ككه بى پيرۆز ٨١٧

دەربارەى فەزلى و گەورەيى عەرەب	٨١٨
دەربارەى فەزلى و گەورەيى عەجەم	٨٢١
دەربارەى فەزلى و گەورەيى يەمەن	٨٢٣
فەزلى و گەورەيى ھۆزى جۈھەينە و موزەينە	٨٢٦
فەزلى و گەورەيى ھۆزى (ثقيف) و بەنى حەنيفة	٨٢٧
دەربارەى فەزلى و گەورەيى شام و يەمەن	٨٣٣
ناوهرۆك	٨٣٧